

శ్రీమతే రామాయనమః.

ప్రతి
వీ రి యక.

ని త్యా ను స ధ్ధా

సంపూర్ణాంధ్ర) ప్రతిపదటీకాతాత్పరము శ్రీజయం

మఃపతియగు సర్వేశ్వరుడు ఈభూమియంద

గరమార్జితము తగుటంజేసి యదాయదాహి ధ

అభ్యుత్థానమధర్మస్యతదాత్మానంస్యజామ్యహమ్

ధూనాం వినాశాయచదుష్కృతామ్ | ధర్మసంస్థా ఘనా

నియుగేయుగే || అన్నట్లు తాను శ్రీరామకృష్ణాద్యః

అతిమానుష చేష్టితములనుజూపియు అవజానన్తిః

అన్నట్లు ఈసంసారులు సర్వేశ్వరుని మహిమను

టచే ఎవ్విధమననైనను ఈసంసారచేతనుల నుజ్జీవిం

కు పరమకృపచే, తనదివ్యాయుధాది నిత్యసూరివర్గః

ద్యులుగ నక్షత్రరింపజేసి వారలమూలమున దుఃమునుల

వేదాంతాయరమ్ నాలాయురదివ్య ప్రబంధాది సకలది.

తిరువాడిపురి.

నాటునరుంబ

జను సనేయవ

అన్నట్లు అన్నదాదిగళ అన

హదులకు అనుగుణముగ ను

రావార్యులు దివ్యప్రబంధ

జగత్సమును ప్రసాదింపజేసెములు

మృతామభివర్ధతామ్ యము.

భముగ వర్ధిల్లు అన్నది. అవ్విధముగనే

వరిలవలయునని శ్రీమద్యతిరాజ

(CAR FESTIVAL)

ప్రతిపాదనానుసారము.

విషయసూచిక.

సం	విషయసూచిక.	పుట
	తనియను.	౧
1.	తిరుప్పల్లాణ్ణు (మంగళాశాసనవిషయము)	౬
౧.	వణ్ణనూడల్లల్ (శ్రీకృష్ణావతార విషయము శ్రీజయంతికీ అనుసంధేయము)	౧౫
౨.	మాణిక్కుంకట్టి (తాలాట్టు " ")	౨౧
2.	నీరాట్టం (తిరుమంజనకాలములలో అనుసంధేయము)	౨౭
3.	మున్నోలావిరావణ యిత్యాది (")	౩౪, ౩౧.
౩.	పూచ్చాడల్ (పుష్పంతిరుత్తుడ్రాయి సమర్పించునమ్మిసా అనుసంధేయము.	౫౧౮
4.	ఇన్దిరనోడు (రక్ష తిలకం తిరుమణ్ కాప్ప నమ్ము)	౫౭౩
	డును తిరుక్కాప్ప చేర్చునపుడు అశ్శము)	౬౧౫
౪.	నావకారియం (భాగవతస్తోత్రభవము ")	౬౪౧
౫.	తెన్నియోంగు (తిరువేంగడముడైం ")	౬౪౮
	తిరుప్పళ్ళియెఱుచ్చి (శ్రీరంగనాథు ")	౬౪౮
	తిరుప్పావై (ప్రాథమము ") (మణివాళమామునుల	౬౫౪
	వారణమూయిరమ్ (అండాల్ యుక్తా సాదించినది.)	౬౫౪
	తిరువాడిప్పురములందన (మణివాళమామునులవిష	
౫.	నాటునరుంబొట్టిల్ (తల్లిగ నయంకరమణ్ సాదించినపా	౬౬౪
	డను సనేయము నము.)	౬౬౪
	తిను అశ్శము (తిరుమ	౬౭౩
	ముగ నానామము (తిరుమ	౬౭౬
	నానామము (తిరుమ	౬౭౮
	తానామము (తిరుమ	౬౮౦
	మాడుజార్యది (తిరుమ	౬౮౦
	మంగళముగ వర్ణము	

సం.	విషయసూచిక.	పుట.
19.	కజ్జులుంపగలుం (శ్రీరజ్జనాయకుల విషయము.)	38౬
20.	నెడుమాంబ్రిడిమై (భాగవత వైభవము)	3౫౫
21.	మాలై నణ్ణి (తిరుక్కణ్ణపురం శౌరిరాజ పెరుమాళ్ళ విషయము)	3౬౨
22.	శూర్త్ విశుంబణిముగిల్ (అర్చిరాది విషయము).	3౬౮
23.	మునియేనాన్కుగనే (పరమపదనాథుని విషయము)	32౪
24.	ఇరామానుజనూర్ ౧౦దాది (శ్రీపుడైయవరుల విషయము ప్రపన్న గాయత్రి)	3౮౨
25.	ఉపదేశరత్నమాలై (ఆధ్వారాచార్యుల వైభవమునుగ్రంథ ములును)	౪2౧.
26.	తిరువాయ్ మొట్టి నూర్ ౧౦దాది (తిరువాయ్ మొట్టిసా రాంశమును ఆధ్వర్య విషయమును)	౫౧౮
27.	ఆర్తిప్రబంధము (శ్రీపుడైయవరుల విషయము)	౫23
28.	జ్ఞానసారము (శ్రీవచనభూషణ సారాంశము)	౬౧౫
29.	ప్రమేయసారము (,, ,,)	౬౪౧
30.	సప్తగాథ (,, ,,)	౬౪౮
౩౧.	శ్రీ-మ-కణ్ణినుడ శిరుత్తాంబు (మణివాళమామునుల విషయముగ కంధాడైయణ్ణ సాదించినది.)	౬౫౪
౩౨.	శ్రీ-మ-అమలనాదిపిరా (మణివాళమామునులవిష యముగ ప్రతివాది భయంకరమణ్ణ సాదించినసా దాది కేశాన్తానుభవము.)	౬౬౪
	శ్రీశైలవైభవము	౬23
	సంప్రదాయచంద్రిక	౬2౬
	శాన్తిమురై.	౬2౮
	తిరునక్షత్రతనియన్లు (అవతార దినములను దెల్పుశ్లోకములు)	౬౮౦
	పాట్టితిరునామములును (మంగళాశాసన విషయము.)	

శ్రీమద్వరహనునయనము.

శ్రీమణవాళమామునులకు అత్యంత ప్రీయశిష్యులును

అష్టదిగ్గజములలో అగ్రగణ్యులునగు

శ్రీ వానమామలరామానుజజీయర్ వైభవము.

—*~*~*—

శ్రీమణవాళమామునిగళి, కోయిల్ కన్నాడై యణ్ణనై కటాక్షిత్తు
 శ్రీవానమామలై రామానుజజీయరై కాట్టియరుళి యివర్ నమక్కు
 ప్రాణసుహృత్తు, నమక్కుణ్ణాన అతిశయమెల్లాం ఇవర్ కుణ్ణాగవేణు
 మెన్ఱు అరుళిచ్చెయ్దు, ముదలియాణ్ణా తిరువంశ త్తిలే నమక్కుసంబ
 న్నముణ్ణానాత్పోల్, ఇవర్ కుముణ్ణాగవేణుమెన్ఱు అరుళిచ్చెయ్యి, అణ్ణా,
 తిరువుళ్ళక్కరు త్తడిన్ఱు అడియేనై అగ్గేళ శ్రయిప్పి త్తరుళాడే ఒట్టిన్ఱెన్ఱు
 విణ్ణవ్పంశెయ్దు నమక్కుప్రాప్తనూనదై విడప్పోమామెన్ఱు అణ్ణా
 తమ్ముడై య అనుబంధిగళై సాళిప్రాయమాగ పిన్నే కటాక్షి త్తరుళ భా
 వణ్ణరాయ్ ఆచ్చియారుడై య కుమారరాయరుక్కి అణ్ణా వెల్లున్దిరున్ఱు
 దణ్ణానమర్పిక్క ఎన్నెన్ఱు కేట్టరుళ అడియేనై యెజ్జిళాణ్ణవణ్ వానమా
 మలరామానుజ జీయరుడై య తిరువడిగళిలే ఆశ్రయిప్పిక్క వేణుమెన్ఱు
 జీయర్ (మణవాళమామునిగళి) మిగవుముగన్దరుళి నమ్మప్పచ్చియా
 రణ్ణావణ్ణోమెన్ఱు అరుళిచ్చెయ్దు అవరై కై యెప్పిడిత్తు తమ్ముడై య అణ్ణ
 యిలేవైత్తుక్కొణ్ణు తామెల్లున్దరుళియిరున్ద ఆసన త్తిలే వానమామలై
 జీయరై యిరు త్తి తమ్ముడై యతిరుక్కై గళిలిరున్ద ఆత్వార్గళై అవర్ తిరు
 క్కై గళిలే సాది త్తరుళి ఇవర్ కు సాదియుమెన్ఱు అవర్ శత్రుత్తామ
 దిక్క అప్పడిశెయ్యి వేణ్ణాం నమక్కు ప్రీయమానదై చ్చెయ్యమెన్ఱురుళి
 చ్చెయ్దు అణ్ణానై ప్రీత్యతిశయత్తాలే త్తరుళిక్కొణ్ణిరున్ద ఆశ్రయిప్పి
 త్తరుళినార్. ఉడనే అణ్ణావుడై య తిరు త్తంబియాన దాశరది అసైన్
 యుం అణ్ణ ఆశ్రయిత్తార్. ఇట్టిమహానీయులగు,

ఒన్నానవానమామలస్వామి ఉడై యవరులవిషయముగ సాదించిన,
శ్రీఉడై యవరుల అవయవవివరణశ్లోకములు.

౧. మస్తకం శ్రీశతారాతిం నాథాఖ్యం ముఖమండలం ।

నేత్రయుగ్మం సోజాక్షం కపోలం రాఘవంతథా ॥

తా.—శ్రీఉడై యవరులకు నన్నూర్వార్థుల శిరస్సును, నాథమును ముఖమును, పుండరీకాక్షులు నేత్రములును, శ్రీరామమిత్రులు గండస్థలమును,

౨. వక్షస్థలం యామునాఖ్యం కంఠం శ్రీపూర్ణదేశికం ।

బాహుద్వయం గోష్ఠిపూర్ణం శైలపూర్ణం స్తనద్వయమ్ ॥

తా.—యామునాచార్యులు వక్షస్థలమును, పెరియనంబి కంఠమును తిరుక్కచ్చినంబి బాహువులును, తిరుక్కోటియూర్ నంబి స్తనములును,

౩. కుక్షింతు వరరంగార్యం పృష్ఠంమాలాధరం తథా ।

కటింకాంచీమునింక్షేయం గోవిందార్యం నితంబకమ్ ॥

తా.—తిరువరంగ పెరుమాళరయర్ ఉదరమును, తిరుమాలై యాండా వీవును, తిరుక్కచ్చినంబి నడుమును, ఎంబారు పిఱుదులును,

౪. భట్టవేదాంతినౌజంఘే ఊహాయుగ్మంతునంబులం ।

కృష్ణం జానుయుగంచైవ లోకం శ్రీపాదపఞ్చజమ్ ॥

తా.—శ్రీభట్టరును సంజీయరును విక్కలును, నంబిళ్లై తొడలును, వడక్కు త్తిరువీధిప్పిళ్లై జానువులును, విల్లైలోకాచార్యులు పాదములును,

౫. రేఖాం శ్రీశైలనాథాఖ్యం పాదుకాం వరయోగినమ్ ।

పుండ్రం సేనాపతిం ప్రోక్తింసూత్రం కూరపతిం తథా ॥

తా.—తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్లై పాదరేఖయును, మణవాళమహామునులు శ్రీపాదుకలును, సేనముదలియూర్ ఊర్ధ్వపుండ్రమును, కూరత్రాత్వాను యశోపవీతమును,

౬. భాగినేయం త్రిదండంచ కాషాయం చాంధ్రపూర్ణకం ।

మాలాంచకురుకేశార్యం ఛాయాం శ్రీచాపకింకరమ్ ॥

తా.—ముదలియాండా త్రిదండమును, వడుగునంచి కాషాయమును, తిరుక్కురుగై ప్పిరాళ్ళావీళ్ళాతోమాలికయు, ప్పిల్లెయుఁగ విల్లిదాసర్ నీడయును,

౭. ఏవం రామానుజార్యస్యానయవాసఖిలాన్లురూఢా ।

మహాంతంచానయవినం రామానుజమునింభజే ॥

తా.—ఇట్లు ఉడైయనరులయొక్క అనయనభూతులగు సనుస్తాచార్యులను, అవయవిగానుండు మహాత్ములగు శ్రీమద్రామానుజాచార్యులను నేవించెద.

౮. గురుమూర్త్యాత్తయోగీంద్రంయోధ్యాదేత్ప్రత్యహంసరః ।

సర్వాన్మామానవాప్నోతి లభేచ్ఛాస్తేపరంపదమ్ ॥

తా.—ఈప్రకారముగ సర్వాచార్యులను తిరుమేనుగాగల ఎంబెరుమానార్లను ప్రతిదినమును ఎవ్వరు ధ్యానించెదరో వారు కైజ్కర్యరూపమగు సర్వకామము [కోరిక]లను ఇహలోకమున ననుభవించి అంత్యకాలమున పరమపదమును జెందుదురు.

ఎంబెరుమానార్ తిరువడిగ శేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శేశరణమ్.

శ్రీవానమామలజీయర్ తిరువడిగ శేశరణమ్.

లక్ష్మీ. శ్రీమన్నారాయణులు. ఆంధ్రాల్.
 నాథమునులు. నమ్మాళ్వార్లు. మధురకవిత్వార్లు.
 శ్రీభాష్యకారులు.
 వానమామలచేయర్. శ్రీమణవాళీమామునులు. కందాడైయళ్లార్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీమతేవరరాయనః శ్రీవానాచలమునయేనమః.

నంబెరుమాళ్లు సాదించిన తనియక.

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ ।

యతీంద్రప్రవణంవందే రమ్యజామాతరంమునిమ్ ॥

టీక. శ్రీశైలేశ - శ్రీనివాసుడుంక మైన తిరుమలైయాళ్వారను నామముగల తిరువాయ్ మొగ్గిపిళ్లైయొక్క, దయాపాత్రం - దయకుపాత్రులున్న, ధీ-జ్ఞానము, క్త్యాది-భక్తి మొదలైన, గుణార్ణవం-గుణములకు సముద్రమువంటివారును, యతీంద్ర) వణం-ఉండైయవరులయందు భక్తిగలవారునగు, రమ్యజామాతరంమునిం-శ్రీమణివాళా మునులను, వందే-శేవించుచున్నాను.

తా. తమకు ఆచార్యులగు తిరువాయ్ మొగ్గిపిళ్లగారి కటాక్షభూతులై నభక్త్యాదిగుణపరిపూర్ణులై ఉడయవరులయందు ప్రావణ్యముగలవారునగు అగ్రగియ నవాళిక్ అనుతిరు నామముగల మణివాళామామునులను ప్రణమించుచున్నాను.

రమ్యజామాతృ యోగీంద్ర) పాదరేఖామయంసదా ।

తదాయతాత్మ సత్తాదిం రామానుజ మునింభజే ॥

టీక. రమ్యజామాతృయోగీంద్ర)-శ్రీమణివాళా మామునులయొక్క, పాద-తిరువడి యందలి, రేఖామయం-రేఖాస్వరూపియగు, తత్-ఆమణివాళామామునులయందు, మత్త-అధీనమైన, ఆత్మ-తమయొక్క, సత్తాదిం-స్థితి మొదలగు సర్వవ్యాపారములు , రామానుజమునిం - రామానుజమునియను వానమామలజీయర్ స్వామిని, సదా-ల్లప్పుడు, భజే-శేవించుచున్నాను.

తా. శ్రీమణివాళామామునుల శ్రీపాదములయందలి రేఖాసమానులును, వారి శిశులునగు శ్రీవానమామలజీయం గారిని శేవించుచున్నాను.

లక్ష్మీనాథసమారమ్భాం నాథయామునమధ్యమామ్ ।

అన్తదాచార్యపర్యంతం వందేగురుపరంపరామ్ ॥

౨ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపద టీకాతాత్పర్య సహితము.

టీక. లక్ష్మీనాథ సమారంభాం-క్రియఃపతిని మొదటనున్న, నాథ, యామున, మధ్యమాం - నాథమునులను, యామునాచార్యులను మధ్యమునందును, అస్తదాచార్య పర్యంతాం - మనయాచార్యులవరకునగు, గురుపరంపరాం - ఆచార్యపరంపరను, వ న్నే కేవలించుచున్నాను.

తా. తిరుమంత్రద్యయములను మొదటసాదించినందున ప్రథమాచార్యుడై శ్రీమన్నారాయణుని ప్రథమమునను, శ్రీమన్నాథమునులు శ్రీయాశ్రవందార్లను మధ్య మందును మనయాచార్యులవరకునగు ఆచార్యులవరుసను ప్రణమించుచున్నాను.

యోనిత్యమచ్యుత పదామ్బుజ యుగ్మరుక్త
వ్యామోహత న్దితరాణి తృణాయమేనే ।
అస్తద్గురోర్భగవతోఽస్య దయైకసిన్ధోః
రామానుజస్యచరణౌ శరణంప్రపద్యే ॥

టీక. యః-ఏడు డైయవర్లు, నిత్యం-ప్రతిదినమును, అచ్యుతపదాంబుజయుగ్మ రుక్త-శ్రీమన్నారాయణుని యొక్క పద్మములవంటి శ్రీపాదద్యయమును స్వర్ణమందు, వ్యామోహతః - అధిక మోహముచే, తదితరాణి - వానికంటె యితరవిషయములను, తృణాయ-గడ్డివలె నీచముగా, మేనే-తలంచినో, అస్తద్గురోః-మనకాచార్యులున్న, భగవతః-భగవత్తునికి సదృశులై, దయైకసిన్ధోః-కటాక్షమునకు సముద్రమువంటివారు నైన, అస్యరామానుజస్య-ఇట్టినుగుణములుగల శ్రీభావ్యకారులయొక్క, చరణౌ-తిరు వడిగళను, శరణం-రక్షకముగా, ప్రపద్యే-ఆశ్రయించుచున్నాను.

తా. భగవద్వ్యతిరిక్తములగు సమస్తవిషయములను నిస్సారమనియించి వదలి శ్రీమన్నారాయణునియొక్క దివ్యతిరువడి తామరలనుమిక్కిలి భోగ్యముగాదలచిన కరుణాసముద్రులును, మా ఆచార్యులుచున్న శ్రీరామానుజులపాదపద్మములను అనన్య గతిగా నాశ్రయించుచున్నాను.

మాతాపితాయువతయ న్ననయావిభూతిః

సర్వంయదేవనియమేన మదన్వయానామ్ ।

ఆద్యస్యనగ కులపతే ర్వకుళాభిరామమ్

శ్రీమత్తదక్షిణ్యుగళం ప్రణమామిమూర్ధ్నా ॥

టీక. మాతా-తల్లివలెప్రియమొసంగునదియు, పితా-తండ్రివలెహితమిచ్చు యు, యువతయః-యావనస్త్రీలవలె సుఖమునిచ్చునట్టిదియు, తినయః-కుమారుల పుల్ అనునరకమునుదాటించునదియు, విభూతిః-భూ, స్వర్గాదివిశ్వములవలెసం

మను గల్గించునట్టిదియు, సర్వ - తదితరములన్నియు నియమన - ఏర్పాటుగా,
 న్యాయానాం - మనవంశస్థులకు, యదేవ - ఏనప్పుట్వాల్సరితపాదమైయున్నదో, నా
 కు, అద్యస్య-అదినుండిపరంపరగావచ్చునట్టి, కులపతే - కలాచార్యులైన, వత్సభ
 యొక్క - వకుళాభిరామం - పొగడవువులచే మనోహరమైన, శ్రీమత్ - అతిరమ
 నమై, రత్ - అట్టిస్వయాపయోగ్యమైన, అశ్రియంగళం - శ్రీపాదమలజంటను,
 ధా - శిరస్సుచేత, ప్రణమామి - నమస్కరించుచున్నాను.

తా. మనకును, మనపూర్వీకులకును యేనప్పుట్వాల్సరితపాదద్యయమే సర్వవిభంభ
 నగాను, సర్వైశ్వర్యమునైయున్నదో అట్టి శ్రీనమ్మాళ్ వార్ల తిరువడితామరలనుగు ర్ని
 యుతో దండమునమప్పించుచున్నాను.

శ్రీపరాశరభట్టరు సాదించినది.

భూతంసరస్యమహాదాన్వాయభట్టనాథ ।

శ్రీభక్తిసారకులశేఖర యోగివాహా ॥

భక్తాష్టిరేణుపరకాల యతీంద్రమిత్రా ॥

శ్రీమత్పరాజ్యుశముని ప్రణతోస్తానిత్యమ్ ॥

టీక. భూతం - పూదత్తాళ్ వార్లను, సరస్య - పాయకైయాళ్ వార్లను, మహ
 ద్వాయ - వేయాళ్ వార్లను, భట్టనాథ - పెరియాళ్ వార్లను, శ్రీభక్తిసార - తిరుమ
 మా - దేవుడనురాజు పరమధార్మికుడై దక్షిణమధురైయోగివాహా - తిరుప్పావ
 నమునందుకాటి రాత్రి నగరకోథవార్లమైవచ్చునపుడు విధిలో నొకయరుగు
 - కంబాపద, శేషు, తుయం - నుడుగ -
 నిచ్చుచున్నాడనగా, అయిననీకు దెలిసిన స్లోకంజేదనఁ జెప్పమన
 “వర్ధామహాప్రాయశేతమాసాన్ నికార్థమర్థం దివసంయతేత్ వార్ధక్యహే
 పరత్రప్రేతోరిహజన్ నాచ” వర్ధాకాలమునకు గావలసిన వస్తువుల
 రాక్షసిక గావలసినవి పగటిపూటను ముసలితనమునకు గావలసినవి
 పరమనకుఁగావలసినవి నీజన్ మునను నేకరించుకొనవలయునను, నీ
 ముడివెను రాజును నాల్గోకార్థమును నాలొంది తమపురోహితు
 నేఁబది, పురుషార్థవిర్లయోపాయం బెట్లనియడుగ ధర్మజ్ఞసహాయ
 ది గనుక ధర్మజ్ఞులైన పెద్దలమూలమున వేదార్థవిర్లయంబొనర్చి దాని
 ప్రవలయునని నుడువరాజును నవిధమున ధనమును విద్యాకులకు
 లింపులనువిలువనంపగా వటపత్రకాయయు పెరియాళ్వార్లనుగొని లోక

౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

అచాకుకాము - గ్రహింపనవేక్షగలవారై, గురుముఖం - అచార్యసన్నిధిని, అనధీశ
అధ్యసించక నే, అశేషా - శాంతలేకననుస్తమైన, వేదాశ - వేదములను, ప్రా
జీవన్యసించిలో, రక్షనాభస్య - క్రిరంగనాయకులకు, సాక్షాత్ - ప్రత్యక్షముగ, క
రం - మామగారును, అమర - దేవతలచేత, వన్యం - సేవింపదగినవారును, ద్విజకుల -
హృదయంకమునకు, లిలకం - అలంకారభూతులగు, తంవిష్ణుచిత్తం - ఆపెరియాట్ వారుల
నమామి - నమస్కరించుచున్నాను.

తా. పల్లభదేవుడనురాజు పరాత్పరుడైనవాడిట్టివాడని తెలియగోరి అందు
యేర్పరిచిన యోగినమునుగ్రహింప నిచ్చగలవారై గురుముఖముగా నభ్యసించక
ననుస్తవేదములనుపన్యసించి క్రిరంగనాథులకు క్రియాజ్ఞాకును సమర్పించినందున వా
మామగారును దేవవంధ్యులను బ్రాహ్మణోత్తమాలునగునట్టి పెరియాట్ వార్లనుసేవిం
చున్నాను.

శ్రీభట్టరు సాదించినది.

మిన్నార్తడమదిలో శూన్య విల్లి పుత్తూరెన్వారుకాల్,
శొన్నార్ కట్టామలం శూడినోమ్-మున్నాల్,
కిర్రీయలుత్తానెన్వరై ట్టోమ్, కీర్తైయినిల్ శేరుం
వట్టియలుత్తోమ్ నెళ్ళ మే? వన్దు.

టీక. సెంజమే-మనసానీవనుకూలించుట చే, వన్దు-అట్వార్లనుసమీపించి, మి
క్కిలిప్రకృత్యతేజములగు సమస్తవిషయములను నిస్సారమనియించి వద
క్రమన్నారాయణునియొక్క దివ్యతిరువడి తామరలనుమిక్కిలి భోగ్యముగాదలచిన
కగు.

కె న్దు తె.

౧. పల్లాణుపల్లాణుపల్లాయీరత్తాణ్డు | పలకోడినూరాం
మల్లాణ్డుత్తోల్ మణివణ్ణావున్ | శేవడి కెవ్వితిరుకా

టీక. మల్ - చాణూరముప్పికులుమొదలగు మల్లలను, అం
నముగాజేపిన, లిడ - దృఢమయిన, తోల్ - బాహువులుగల, మ
లవంటి, వణ్ణా - కాంతిగలవాడా, పల్ - అనేకములయిన, అణ్డు - హితమిచ్చు
పల్ - అనేకములయిన, అండు - సంవత్సరంబులు, పల్ - సంవత్సరములవలెసం
రత్తు - కలయొక్క, అండు - సంవత్సరములు, పల - బహు, కె

వేదబ్ధలోదివిరై స్తుకిభీయఃతాత్కా,
పాదబ్ధలోయాముడై యపభ్రీయ.

టీక. పాద్యైక - శ్రీవల్లభదేవుడగుపాండుడు, పట్టర్పిరాజు - పెరియాళ్వార్లు
రతత్వనిర్ణయంబునర్చుటకు, వస్తానెత్తు - వేంచేసిరని, కొద్దాడ - పొగడగా, ఆదక
ందు, ఈజ్జీయశబ్దము - జయశబ్దములను, యెఱుఱు - చేతనెత్తివోటనుంచుకొని, ఈ
- ధ్వనిచేయుగ, వేద్యము - ఆరాధన ఆరాధ్య స్వరూపవస్తువులను, వేదబ్ధలో - సక
వేదములుచెప్పుచున్నదని, ఓది - నిశ్చయించి, కిభీ - చూటకట్టివద్రవ్యమును, అఱు
తాత్కా - తెగోసినవారియొక్క, పాదబ్ధలో - తిరువశీకరే, యాముడైయ - మనయొక్క,
పభ్రీయ - రక్షకమునుచున్నారు.

తా. పాంశ్యరాజు పరతత్వనిర్ణయంబునకై పెరియాళ్వార్లనుబొగడగా, జయశం
ములుఘోషింప ఆరాధన ఆరాధ్యస్వరూప వస్తువులను సకలవేదములు చెప్పుటచే
నిష్ఠావే పరతత్వమని నిశ్చయించి విద్యాకుల్కుమును చేదించిన యాళ్వార్లతిరువశీకరే
మనకు రక్షకమునుచున్నారు.

తిరుప్పల్లందు ప్రబన్ధావతరణమునకుఁ గారణము.

దేవుడగురాజు పరమధార్మికుడై దక్షిణమధురయందు రాజ్యపరిపాలనం
బుదొకనాటి రాత్రి నగరకోథవార్థమై వచ్చునపుడు వీధిలో నొకయరుగు
- కుఁబాపుడై, శేషిఁబ్రయం - నడుగ నేనుబాగుఁబుడై, కుడర్ -
అభీయ - చక్రాయుధంబును, పల్ల - రామజ్ఞాని
పడై - నేనలయొక్క, పోర్ - యుద్ధమున, తొక్కు - ఆయుధంబుగా
ంగుం - ధ్వనికేనెడి, అప్పొచ్చుననియన్, అప్రికంబును, పల్లాడై -
బుగానుంపవలయును.

సభయులను - విక్లవంబులేకకత సమాప్తసంఖ్యాకంబగు కాలత
నిత్యమైయుండవలెననియు - నీవడివత్తుభూంబునవాసముచేయుచు
- చక్కదనంబుచేఁ బూర్ణమైకాంతిగలిగి మడివొక్క ప్రకా
శము - నేనలయొక్కయుద్ధమందలిప్రవేశించి ధ్వనికేనెడి పాచ్చి
బుధ్ధిమం - సమాప్తసంఖ్యాకంబగు కాలతత్వముండునరకు సచేక
నింపు - నీదునట్లువర్తము.

మందు వేదతాత్పర్యమును బ్రకాశింపజేయుటకై మారుపోయి విద్యాకుల్కుమును
 కొనిరంపని నానతియ్యగా అదివిద్యాకుల్కుముగనిర్మించిన ద్రవ్యముగదా నేను నా
 మును క్రవ్యకర్మి కాదుగాచియున్న చేతినిజూపి విద్యాకుల్కుమునుద్రవ్యమగునా
 ఆధారముమీదిగాదు వేదార్థప్రతిపాదనమునకు నిర్వాహకులముమేమని అభ్యర్థన
 ధింప, అభ్యర్థనను పాణ్డ్యవిద్యార్థికి వేంచేయగా శిల్పనంబియు రాజాను ఎదు
 ప్రణామశూన్యముగ సత్కరింప శ్రీవాల్మీకి భగవానులు సర్వార్థములను సాక్ష
 రించినట్లును శ్రీసాంబజన్య స్మర్యముచే భువుడు సర్వజ్ఞుడైనట్లును, భగవదనుగ
 చేనకలవేదార్థతాత్పర్యములను సాక్షాత్కరించి ప్రతిపాదించగా సకలవిద్యజ్ఞు
 రాజాను, అభ్యర్థభరితులై వీరిని గజారూఢులను గావించి రాజా పరిజనసహితు
 వించుచునగర ప్రదక్షిణంబు జేయింప మహోత్సవమును జూచుటకై పురులయ
 మును తల్లిదండ్రులు చూడఁగోరినటుల శ్రీలక్ష్మీసహితుడై అనన్తాదిమారిజనముతోను
 దిసను సైదేవబృందముతోను శ్రీయశస్తిసమీపింప సాక్షాత్కరించినయాభ్యర్థుస్వసహ
 గనియుపాంగక భగవదను గ్రహముచే నిరవధికభక్తిని లభించి సర్వేశ్వరుని సర్వ
 త్వసర్వరక్షకత్వాను సన్ధానముజేయుటకుముందు, ప్రత్యక్షమైన సౌందర్య
 లను నేవించి, దివపక్షమాసరూపమగుకాలము లేనిదేశమందుండువస్తువు, కా
 జ్యముచేయు దేశమందు, కర్తచక్షుస్సులకు గోచరమగుచున్నదే, ఈవస్తువున
 సంభవించునోయను నత్యవసరముగలిగి ఏనుగుమీదనున్న గంటలనె
 సౌందర్యసౌకుమర్యములకు కోదవరక కాశ్యపముగానుండవలయునని, మి
 పాడుచున్నారు.

తిరుప్పల్లాఱుప్రతిపదటీకా తాత్పర్యములులను అనన్త

శ్చ సు తై.

౧. పల్లాణ్డపల్లాణ్డపల్లాణ్డయిరత్తాణ్డ | పలకోడినూరా
 మల్లాణ్డతిన్డోల్ మణివణ్డావుక | శేవడిశెప్పితిరుకా

టీక. మల్ - చాణూరముష్టికులుమొదలగు మల్లులను, అం
 నముగాజేసిన, తిన్ - దృఢమయిన, తోల్ - బాచువులుగల, మ
 లపండి, వణ్డా - కాంతిగలవాడా, పల్ - అనేకములయిన, అణ్డ
 పల్ - అనేకములయిన, అండు - సంవత్సరంబులు, పల్
 రత్తు - కేలయొక్క, అండు - సంవత్సరములు, పల - బహు, శ్చ సు తై - శ్చ సు తై

యిరం - సూర్యులనువత్సరములు, ఉక్ - నీయుక్కు, శేవడియెట్టతామరలవంటి పదంబులయొక్క, శేవి - సౌందర్యమునకు, తిరుక్కాప్ప - రత్నకలుగవలయును.

తా. - (విష్ణుచిత్తులు) మల్లులవయించిన నీలవర్షుడా అనేకవత్సరంబులు సముద్రమునవలయునని విన్నపించి తృప్తిబొందక దేవమానములగు ననేకవర్షంబులును - బ్రహ్మామానములగు బహుసహస్రవర్షంబులును - అబ్రహ్మలసంఖ్యాకలగుటచే వారలకవచ్చేదకంబులగు బహుకొటిసంవత్సరంబులును తమయొక్క యెట్టనిపాదముల చక్కదనంబున కప్పటికిని గొఱతలేనిరత్న అనగావల్లని తిరుమేనికి పరభాగమయినపదములును నీడుయెట్టని తిరువడిగరుకు సుందరంబును సంపత్కరంబును నిత్యయావంబుగా నుండుటకు గొఱతలేని రత్నకలుగవలయునని తాత్పర్యము.

౨. అడియోమోడుంనిన్నోడుంపిరివిన్దియాయిరం పల్లాణ్ణు |

వడివాయ్నికవలమూర్ పినిల్ వాల్ గిన్న్ మత్తేయంపల్లాణ్ణు |

వడివార్ శోదివలత్తుటై యుళ్ళుడరాళ్ళియంపల్లాణ్ణు |

పల్లె పోర్ పుక్కుముత్రింగు మచ్చాళ్ళశన్నియముంపల్లాణ్ణే.

అడియోమోడుం - దాసులగుమాతోడను, నిన్నోడుం - సర్వశేషియగు పితృ - ఎవబాపు, ఇన్ది - లేక, ఆయిరం - అనేకవేలసంవత్సరంబులు, రక్కలేక కాలతత్వముండు పర్యంతమిసంబంధమునిత్యమై యుండవలెను, చక్కదనము, నిక్ - నీయుక్కు, వలమూర్ పినిల్ - కుడివక్షస్థలమున, పసింసుమచ్చు, మంగయుం - శ్రీమహాలక్ష్మీయ, పల్లాణ్ణు - కాలతత్వముచేరికనిత్యమై జరుగవలెను, వడివు - చక్కదనముచే, అర్ - కం - పల్లె, పుత్తయం - పోర్ - ముత్తయం - పల్లె, కుడర్ - అట్టియూ - చక్రాయుధంబును, పల్లె పోర్ పుత్తి నిత్యంబుగా పడె - నేనలయొక్క, పోర్ - యుద్ధమున, పుక్కు - ఆయుధంబుగాంగుం - ధ్వనికేనడి, అచ్చాళ్ళశన్నియము, అతంభంబును, పల్లాణ్ణే - ముగానుంపవలయును.

అట్టియూ - చక్రాయుధంబును, పల్లె పోర్ పుత్తి నిత్యంబుగా పడె - నేనలయొక్క, పోర్ - యుద్ధమున, పుక్కు - ఆయుధంబుగాంగుం - ధ్వనికేనడి, అచ్చాళ్ళశన్నియము, అతంభంబును, పల్లాణ్ణే - ముగానుంపవలయును.

సంధ్యాయలము - విశేషంబులేకత సహస్రసంఖ్యాకంబగు కాలత నిత్యమైయుండవలెనియు - నీకుడివక్షస్థలంబునవాసముచేయుచు - చక్కదనంబుచే బూర్ణమైకాంతిగలిగి కుడిపొక్క ప్రకాశము - నేనలయొక్కయుద్ధమంవల ప్రవేశించి ధ్వనికేనడి పాచ్చు పుట్టెను - సహస్రసంఖ్యాకంబగు కాలతత్వముండునరకు నీచేరిక నింపునని యుద్ధము.

నిత్యానందము ప్రతిపదటికా తాత్పర్యసహితము.

పెరియార్లు తాముమంగళాశాసనము జేయుటచేత్తు ప్రిబొందక నీమ
పాట్టునందు సహాయముగ అన్య ప్రయోజకులగు భగవత్ప్రీతి కాములెలుచుచున్నా

3. వాఢ్రాల్ పట్టునిస్తిరుల్లీరేల్ వాడుమణ్ణుంమణముంకొణ్ణిమి
కూఢ్రాల్ పట్టునిస్తిరుగల్ యెజ్జల్ కుఱువినిల్ పుగుడలొట్టాం
ఏఢ్రాల్ కాలంపట్టిప్పిలోంనాజ్జళిరాక్కదర్ వాఢ్ర్. ఇలక్కై
పాఢ్రాళాగప్పచై పారుదానుక్కుప్పల్లాణ్ణుకూఱుదుమే

టీక. వాఢ్రాల్ పట్టు - ఆత్మ స్తనుభానురూపమగుదాస్యమునుపొంది, నిస్థిర
దృఢముగలవారై, ఉల్లీరేల్ - ఉన్నట్లైన, వకాదు - మాగోష్ఠిజనుడెంచి, మణ్ణుం
అంబురార్పణమునకుమృత్తికయును, మణము - కల్యాణమును, కొణ్ణిమి - కొనుగో
మృత్తికయు - కల్యాణము - నమనీరెండును సర్వకలంకర్యములకును మాచకముగా
కూఢ్రా - అన్నమునకు, ఆల్ పట్టు - దాస్యమునుబొంది, నిస్థిరకత్త - నిలచువా
ను (ప్రయోజనాంతరపరులననుట), ఎజ్జల్ - ఇతరవ్యావృత్తముయినమాయె
వినిల్ - సమాహంబున, పుగుడల్ - ప్రవేశించుటకు, ఒట్టాం - సమత్తి
కాలం - ఇరువదియొక కాలము (ఏకవింశతిపురుషునును ప్రకారము), నాంగ
మేము, పట్టిప్పిలోం - దేవతా స్తరముంతా స్తరపాదనా స్తర ప్రయోజన
దోషంబులులేనివారము (అనగా ప్రయోజనాంతరమునెడి దోషములేనివా
ఇరాక్కతిర - నికాడరులు, వాఢ్ర్ - వర్ధిల్లెడు, ఇలంగ - లంకాపు
నులతోడనెంచునట్లు, పడైపారుదానుక్కు - యుద్ధముజేసిన - చివడ
కూఱుదుమే - మంగళాశాసనముజేయుచున్నాము.

మృత్తికయునుకల్యాణమునకర్మ సంపదచేవృద్ధి నొందుటకు
వారల మాగోష్ఠియందు గ్రహింపుడని - ప్రయోజనాంతరమునకు
రము - రక్కసులు ద్వేషము మేము ప్రయోజనాంతరంబుల నెడి దోష
చక్రవర్తిత్వమున నాదు మంగళాశాసనంబొనరించెదమని తాత్పర్యము.
ఈనాలవపాటయందు ఆత్మప్రీతి కాములెలుచుచున్నా

ర. ఏడునిల త్రిలింగువదమున్నంవదెజ్జల్ కుఱుం
కూడుమనముడై యిర్ గల్ వరంబొట్టివదా
నాడునగరముంనన్దరియనమోనారాయ్యయిల
పాడుమనముడై వృత్తర్థీర్ వస్తువ

అను
కూఱుమినే.

టీక. ఏడునిలత్తిల్ - కైవల్యమనెడిపదవియందు, ఇడువదకమున్నుం - ఉంచకమునుచే. ఏడు - స్థూలసూక్ష్మమైనశరీరము, నిలత్తిల్ - స్వకారణభూతమగుమూలప్రకృతియందు, ఇడువదకమున్నుం - చేర్చుటకుమునుపగుట, వందు - ఏతెంచి, ఎంగళి - మాయొక్క, కుట్రాం - సమాహమున, పుగుం - వచ్చి, కూడు - చేరుటకుమనం - మనస్సును, ఉడైయార్ కళి - కలవారలు అనునీవాక్యముచేవలసినంతోధించుచున్నది, వరంపాళిల్ - స్వానుభవంబునువిడిచి, వడ్డు - వచ్చి, ఒల్లై - శిశుముగ, కూడుమినో - చేరుకు; నాడుం - దేశవాసులును, నగరముం - పట్టణవాసులును, నక గరియ - చక్కగా నెలుగునట్లు; నమో నారాయణాయ నిస్తు - నమో నారాయణాయనమి, పాడుం - పాడుటకు, మనం - మనస్సు, ఉడై - కలుగునట్టి, పత్తెరుల్లిల్ - చేరుకలవారైన, వంసు - ఈగోష్ఠికవచ్చి, చ్చాండుకూమిమినే - మంగళాశాసనముపాడుదు.

తా - స్థూలసూక్ష్మమైన శరీరమును శీవునకు కారణభూతమగు మూలప్రకృతియందివకమున్నే శిశుముగవచ్చి మగోష్ఠియందు చేరుటకు మనస్సుగలవారలయితరని నమాత్రమును విడిచి సత్వరంబున చేరుకు నకలమైనవారును జక్కగ నెలుంగు నమో నారాయణాయనమిమంగళాశాసనము జేయుమనస్సుగల వారలయితరే మంగళాశాసనము చేయుదు.

గీ. పాట్టునందు విశ్వరూఢులను విలుచుచున్నారు.

గీ. అడ్డక్కులత్తుక్కుదిపతియాగియశురరిచాక్కదరై,
యిడ్డక్కులత్తైయెడుత్తుక్కురై న్దవిరుడి కేశన్టనక్కు,
త్తోడ్డక్కులత్తిలుళ్ళిర్ వన్దడిత్తొయిదాయరనామజ్జొల్లియముత్తన
ప్పడ్డక్కులత్తై త్తవిర్ న్దపల్లాణ్డపల్లాయరత్తాడైన్దినే.

టీక. అడ్డక్కులత్తుక్కు - బ్రహ్మం సమాహమునకు, అదిపతియాగి-పాశుర శురరిచాక్కదరై - ఆసురరాక్షసులయొక్క, ఇడ్డక్కులత్తై - సమీపించి తమయొక్కతత్వనిదియందాలురగు రాక్షసులమును, ఎడుత్తుక్కురైంద - చేరుటచేసకమగు కడికేశన్ట-ఎడప్పోషీకేనుండు, తనక్కు - తనకు, స్వయాపాసురూపముగని, పల్లముగ మమించుచున్నమును, త్తోడ్డక్కులత్తిలుళ్ళిర్ - దాస్యమలాతర్భూతులయినమిర్లత్తెచ్చియు వదిలిపో; చేవులకు, టయేప్రయాణముగానేతెంచి, అడ్డి - క్రిందను, పంబుగాక కయి, దోరకాన్దముడిమం - సర్వగుణచేష్టిచేసినచందమును, తన్ద - ఇట్లున్ను, వెళ్లుం - దునట్లువచ్చింది, ప అక్కవల్ల-చేయవలయునగు

మాయప్పరుపడై వాణనై యాగురన్తోళుమ్ పొట్టికురుది,
పాయ, చ్చుత్తరై ధీయవాట్టివల్లానుక్కు - ప్పల్లాణ్ణుకూఱుదుమే.

టీక. తీయిల్ - సూర్యచంద్రులకన్నను, పొలిగివ్వు - మిగులప్రకాశించుచున్న,
మడర్ - ఎట్టినికానిగల, తికట్ - ప్రకాశించుచుండు, తిరుచ్చక్కర త్రికళోయిల్ -
సుదర్శనులు వేంచేసియుండుకోవెలయై, అట్టి - గుండ్రమయిన, పొరియాలే - చిన్న
చే, ఒత్తుణ్ణునివ్వు - భుజములయందు చిహ్నితులై, కుడికుడి - మాసంతానమంతయు,
చ్చియగిణ్ణోమ్ - దాస్యము చేయువారమైనవైనాము, మాయం - కృత్రిమముగా, పాయ-
నిధము చేయునట్టి, పడై - నేనగల, వాణనై - బాణాసురునియొక్క, ఆయిరంతోళుం-
యి భుజములనుండి, కురుది - నెత్తురయినది, పొట్టిపాయ - బలులుదేరి ప్రవహించు
నది, తుత్తరై ధీయ వాట్టివల్లానుక్కు - చక్రముచే నొకేనమధ్యనకు, పల్లాణ్ణుకూఱు
మే - మంగళాశాసనము చేయుచున్నాము.

తా. - సూర్యచంద్రాగ్నుల దిరస్కరించిన మెట్టినికానిగలిగి ప్రకాశించు
సుదర్శనాత్మాను వేంచేసియుండు గుండ్రమైన చిన్నములను భంచుకొని మావశ
లందఱు దాస్యము చేయుచువచ్చుచున్నారము కృత్రిమముద్ధ జేయుబాణాసురుని
యిభుజములనుండి రక్తము ప్రవహించునట్లు జేయునట్టిసుదర్శ ముచేఛేరించిన సమర్థు
నస్వామిని గూర్చి తిరుపల్లాణ్ణుపాడుచున్నాము.

ఎనిమిదవపాశురమునందైశ్వర్యాంబులజేర్పుకొనుచున్నారు.

నెయ్యిడై నల్లదోర్ శోఱుమ్ నియతముమత్తాణిచ్చేవగముమ్,

తైయడై క్కాయుమ్ కట్టుత్తుక్కుప్పూనోడుకాదుక్కుక్కుణ్డలముమ్.

మెయ్యిడై నల్లతోర్ శాన్దమునదైన్నై వెళ్ళుయిరాక్కవల్ల,

వైయడై నాగప్పగై కొడియానుక్కుప్పల్లాణ్ణుకూఱువనే.

టీక. నెయ్యిడై - సమానమైనతూనికగల నేతితో, నల్లదోర్ శోఱుమ్ - మేలై
రముగోరనిదియు విలక్షణరసముగలదియునగు ప్రసాదమును, నియతముమ్ -
స, అత్తాణి - ఎడబాపులేని, శేవగముమ్, నేవయును, తై - మాస్తములచేరిడిన, అడై -
యమ్ - విడిచుమును, కట్టుత్తుక్కు - కణ్ణమునకు, పూనోడు - ధరించువాభరణ
ముక్కు - చెవులకు, కణ్డలముమ్ - ముకరకుణ్డలములును, మెయ్యిడై - శరీ
లకు, నల్లదోర్ శాన్దముమ్ - గుగన్దమైనసాటిలేనిచందనమును, తైవ్వు - ఇ
మడగిన్నై, వెళ్ళు - గన్వభావునిగ, అక్కవల్ల - చేయసమర్థుడగు

౧౨ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్య సహితము

వికాలభణములుగల, నాగ - సర్పములను, కన్నె-శత్రువైనగరుత్మంతుని, కొడిగూడు
ధ్వజముగాగలవానికి, పల్లాండుకూటువమ్ - మద్దళాశాసనము జేయుచున్నాను.

తా. - సరితూనికగలచేతితోడమేలగు ప్రసాదంబును, ఎడతెగనిసేద
చేతవిడియమును కంఠకర్ణాభరణములును, దేహమునకు మేలైనచ-దనమునిచ్చిత్తు
దానునిబరకుద్ధస్వభావునిగ జేయువాడును విప్పుబడినపడిలుగలసర్పవిరోధియగు
త్మంతుని ధ్వజముగాగలస్వామికిమద్దళాశాసనము జేయుచున్నాను.

తొమ్మిదవపాశురముండు, వాల్మీశ్శివాశురముడు పిలిచి ఎన్నెంతనెయ్య
రమందు చేరినయనవ్య ప్రయోజనలతోగుడి మద్దళాశాసనము జేయుచున్నాడు.

౯. ఉడుత్తుక్కల్లై న్ననికపీతగవాడై యుడుత్తుక్కల త్తదుణ్ణు,
తొడు త్తతుగ్రాయ్మలర్ శూడిక్కల్లై న్ననశూడుమిత్తొణ్ణర్ గళోమ్,
విడు త్తదిక్కైక్కరుమన్దిరు త్తి తిరువోణ త్తిరుప్పివిల్,
పడు త్తపైన్నాగణైప్పళిక్కొణ్ణానుక్కు ప్పల్లాండుకూటుదుమే.

టీక. ఉడుత్తు - మేలైనకట్టిప్రదేశమంశుభరించి, కల్లైన్ద - విడిచిన, ని -
వరవారియొక్క, పీడగవాడై - పీతాంబరమును, ఉడుత్తు - ధరించియు, కలత్త
ఆరగించి కేషించినప్రసాదమును, ఉండు - స్వీకరించియు, తొడుత్త - మారిన
ట్టిన, తుడాయ్మలర్ - తులసిపుష్పములను, శూడిక్కల్లైన్ద - పంపివిడిచినవార
శూడుమ్ - భరించునట్టి, ఇత్తోణ్ణర్ గళోమ్ - ఇట్టివాసులనుమేము. విడుత్త -
పించిన, దిక్కై - దెసలమందలి(పనులను), తిరుత్తి - చక్కగయినర్పి, తిరువోణత్తి
- శ్రవణతిరునత్తితిమహోత్సవమునందు, పడుత్త - శయనింపబడి,

శ్చముచేరికసించుచుండు, నాకణై - ఆదికేళువను శయ్యయందు, పళిక్కొ
మ్మ - శయనించుస్వామికి, పల్లాండుకూటుదుమ్ - మద్దళాశాసనము జేయుచున్నా

తా. - స్వామిధరించిన చివరతాంబరమును ధరించి ఆరగించి కేషించిన ప్ర
రమ - కరించి యలంకరించికృతించిన తులసిపుష్పమాలికల ధరించుకొను దాను
చక్రవర్తియైనతిచ్చి దిశాక్షేత్రంబొనర్చి శ్రీవరాహమహోత్సవమంశు బవ్యుని
- పిలుగలయాదికేళువినై శయనించుచుండు మనోజ్ఞతకు ప్పిదోషముగ

శుభవ్యప్రయోజకులంబుడికొని మంగళాశాసనము జేసెదమనుచున్నాడు.
క్షణియవ పాశురముడు కేవలబుగూడిమంగళాశాసన మొనర్చుచున్నాడు.
నాడ్చై శ్చెమ్మెరుచూ మున్దనెక్కడియోమెన్దై యుత్తుప్పట్ట,
పాడ్చై శ్చేయడియోబ్బళడిక్కుడిల్ వీడు పెన్ దుయ్ న్దతుకా

శెన్నాళ్ తోడ త్తిరుమదురై యుట్టిలై గుని తైవలై య,
పైన్నాగ తలై ప్పాయ్ న్దవనేయునై ప్పల్లాణ్ణుకూలుదుమే.

టీ. ఎంతెరుమాళ్ - దాసులకు స్వామియైనవాడవా, ఉన్దవళ్ళు - శేషరూ-

రికి, అడియోమ్ - దాసులము, ఎన్దు - అని, ప్పల్లాణ్ణుప్పట్ట - అక్షరాశ్చక్రముగ

మందుచేరినదివము, ఎన్నాళ్ - ఏదివమా, అన్నాళ్ - అదివమే, అడియోమ్ - దాసు-

లగు మేమును, అడిమ్మడిల్ - మాపుత్రపాత్రాదులును, (అహక్కారమును

మైన యొక్కందులను), వీకుపెల్లు - విడుచునట్లు లభించి, కియన్దదుక

ను, నించునట్లు లభించితిమినుమా, శెన్నాళ్ - మంచి రోహిణినక్షత్రమందు, ని

అవతరించి, తిరుమదురైయళ్ - శ్రీమధురయందు (కంసుని యాయుధ కా

బడేసింది), శిలైకునిత్తు - వింటినిఖండించి, వన్దలైయ - విడుదలగులుగల,

మగు పడిగగల, నాగత్తలై - కాళింగుని శిరస్సునందు, పాయ్ న్దవనే - దుమికినవాడ

వా, ఉన్నై - దేవరవారికి, ప్పల్లాణ్ణుకూలుదుమే - మర్రికాశాసనము చేయుచున్నాము.

తా, మాకు స్వామియైనవాడవా దేవరవారికి శేషభూతులమును నర్తకముగల ప్ర

సావార్థము లభించిన దివమే దాసుభూతులగు మేమును, మాపుత్రపాత్రాదులును అహం

లక్కారమును తత్కార్యముగు నైక్యర్యాదులను విడుచునట్లు లభించి, ఉజ్జీవింప కలిగితిమి,

తిమనోజ్ఞముగు శ్రవణ తిరునక్షత్రమున నవతరించి యుత్తర మధురముందు గంసుని వింటి

నిఖండించి అయిదుతిలలుగల కాళింగుడను సర్పముయొక్క శిరస్సున దుమికినవాడవా.

ఉట్టి నిన్నునుర్చి మంగళాశాసనము చేయుచున్నాము.

పదునొకండకాపాకురంబున నైక్యర్యాదులంజేచ్చుకొని మంగళాశాసనము చేయు

చున్నార.

౧౧. ఊ అల్వల్లక్కొన్దుమిల్లావణికోట్టియర్ కోనబిమానతు గగ, రాక్షస

శెల్వనై పోల త్తిరుమా లేనానుమునక్కుప్పల్ల; ప్పలమగుటచే నా

నల్వగైయాల్ నమోనారాయణ వెన్దునామచ్చాన్దాల్లు తమయొ

పల్వగైయాలున్ పవి త్తిరనేయునై ప్పల్లాణ్ణియూరు ప్రసక్తమగు

టీ. తిరుమలే - శ్రయఃపతియైనవాడవా, అల్వల్లక్కొన్దుమేన కాధారస్థలముగ

ట్టి మర్రివాడములు, ఒన్దుమిల్లా - ఒకటియుడనివారై, అణి - శిల్పకళాసమంధానతిచ్చియు

మన, కొట్టియర్కోళ్ - తిరుక్కోట్టియూరిలో మండువారివలె బాహ్యమభవంబుగాక

మంగళ - శ్రీవైష్ణవత్వాభిమానముచే మన్నకుడగు, శెల్వన్ - వి యోదాదులు వదించు

శెల్వమనునది జ్ఞానభక్తికి ధ్యాది స్వరూపగుణములు, దానిచున్నార.

౧౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

శేషభూతుడగు నేనును, ఉనమ్మ - శేషియైన నీకు, పుటపడియే - పురాతనము
దానుడను, నల్వగైయాల్ - ఈశ్వరుడే పుసాయోపేయమును ప్రకారముచే, నమో
రాయణావెన్టు - నమోనారాయణాయయను తిరువష్టాక్షరీమంత్రమునను సంధించి, ప
గైయాలుం - సర్వప్రకారములచేతను, పవిత్రిరే - పవిత్రుడా, నానుంపల - మియ్య
తిరునామములనన్నిటిని, పరవి - అనుసంధించి, శున్నై - నిన్నుగూర్చి, పల్లాణుమా
వక్ - మంగళాకాశనముచేయుచున్నాను

తా. శ్రీయూపతీ దేహమం దాత్త బుద్ధి మొదలగు వివాదంబులులేని తిరుక్కో
యూరుకు నిర్వాహకులగు శిల్పనంబియనువారివలె దానుడును నీకు అనాదికాలశేష
తుడగుటచే విలక్షణప్రకారముగా తిరువష్టాక్షరీమంత్రము మొదలగు తిరునామ
ముననుసంధించి మంగళార్థముకారాది అనేకవిధ దోషములను బోగొట్టిన పరిశుద్ధుడు
సాందర్యానుభూతుడగునమ్మ మంగళాకాశనముచేయుచున్నాను.

శిల్పనంబియనున పులకరణముగావించుచు పల్లాణుపాడుచున్నాడు.

౧౦౦. విల్లిపుత్తూరు తిరనై ప్పరమేట్టియై, చ్చార్జ్జ మెన్నుమ్,

విల్లాణ్ణున్టనై విల్లిపుత్తూర్ విట్టుళి త్తావిరుమ్మియళోల్,

న్టాణ్ణున్టనై ప్పార్ నమోనారాయణాయవెన్టు,

న్టాణ్ణుమ్ పరమాత్మనై చ్చూర్ నిరున్దేత్తువర్ పల్లాణ్డే.

౧. పవిత్రిరే - పరమపావనుని, పరమేట్టియై - పరమపదమం దుండువా

మ్ - శ్రీకర్ణమును, విల్లాణ్ణున్టనై - వింటిని తనయధీనపఱచుకొన్న నా

విల్లిపుత్తూర్ - విల్లిపుత్తూరియః దవతరించిన, విట్టుచిత్రన్ - పెరియాళ్వార్లు, పల్లాణ్డే

- లుగవలయునని, విరుంబియళోల్ - వేదముచేతెప్పబడినయీశాశురముల

మ్మచేచింప మంచికాలమని, నవ్విన్టరెప్పార్ - ఎడతెగక యనుసన్నించువా

మ్మ - శయనీయవెన్టు - నమోనారాయణాయ యని యనుసంధించి, పల్లాణ్డే

తా. - పరమాత్మనై - చిత్తును ఆచిత్తును శరీరముగలవానిని, చూర్ నిరున్దేత్తు

రము - కరించి యటు వీక్షువర్ - ముజ్జశముపాడఁగలుగుదురు.

చక్రవర్తిమానతి దిగిను పరమపదనివాగుడును శ్రీకర్ణమును వింటిని నధీనపఱచు

మిలుగలయాదీయనని శ్రీవిల్లిపుత్తూరు పెరియాళ్వార్లు వేదములను

కట్టనన్యప్రయోజనములకై పాశురములను సంధింప మందినయనుమని యెల్లప్పుడు

వేదియవ పాశురముయని ఈశ్వరముగా చేతనాచేతన శరీరియగు వానిని

నాడై శిష్యులము చేయుదురని తాత్పర్యము.

పాడై శే, యడిరియాళ్వార్ తిరువడిక శీశరణమ్.

ముదలాయిరమ్ పెరియాళ్వార్ తిరుమొట్టి, మొదటిపత్తు. ౨-తిరుమొట్టి

వణ్ణమాడల్లర్ - కణ్ణక్ తిరువవతారవిషయము.

అవతరించినపుడు తిరువాయిప్పాడిలోనుండువారు చేసిన యుపలంపాదులను

అనుసరించి యీడుపడుచున్నారు.

౧. వణ్ణమాడంగళ్ శూన్ తిరుక్కోట్టియూర్,

కణ్ణక్ కేశవన్ బిజిన్దనిర్,

ఎణ్ణయ్ శుణ్ణ మెదిరెదిర్ తూవిడ,

కణ్ణక్ ముల్ ముంకలన్దళ తాయీర్.

టి, వణ్ణమాడంగళ్ - రమ్యమైన తిరుమాలిగలచే, శూన్ - చుట్టఁబడిన, తిరు

క్కోట్టియూర్ - తిరుక్కోట్టియూరునందు, కేశవక్ - చక్కని పెండ్రుకలుగల, నంది-

గుణపరిపూర్ణుడైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడు, బిజిన్దనిర్ - అవతరించుటచే (నచ్చటివారు),

ఎణ్ణయ్ - సంపంగిరైలమును, శుణ్ణమ్ - పసుపుపొడియు (అత్యంతసంతోషముచే), ఎది

రెదిర్ - ఎదురెదురుగా, తూవిడ - పరస్పరము చల్లుకొనుటచే, కణ్ణక్ ముల్ ముం -

శ్రీకృష్ణనిముంగిలియైనది కలన్ద - నూనెయును, పసుపునుగలిసి, అళితాయీర్లు -

బురదయైనది.

తా. రమ్యగృహములుగల తిరుక్కోట్టియూరిలో ప్రశస్తకేళములుగలిగి గుణపరి

పూర్ణుడగు శ్రీకృష్ణుడవతరించుటచే నచ్చటివారు మిగులసంతోషించి యభ్యంగన రైల

నామును మంజుళ పొడియును నొండొరుల మీదఁజల్లుకొనఁగ శ్రీకృష్ణని ముంగిలియంత

యు యడుపెనది.

(శ్రీకృష్ణుడు, ఉత్తరమధురయందవతరించినట్లు ప్రసిద్ధమై యందగ తిరుక్కోట్టి

యూరిలో నవతరించినట్లు యీపాట్రునందర్థమగుచున్న దే యనుకంఠగలుగగ, రాక్షస

తులైన దేవతలు తిరుక్కోట్టియూరికివచ్చి భగవంతుని ధ్యానింపగ నచ్చట పెరుమాళ్లు

శ్రీకృష్ణస్వరూపియై యవతార చేష్టితములను సాక్షాత్కరింపఁజేసిన స్థలమగుటచే నా

యూరివారు శ్రీకృష్ణవతారమునుగుఱించి కొనియాడినట్లును, పెరియాళ్వార్లు తమయొ

క్క మంగళాశాసనమునకు సహకారులగు కెల్వనంబిలో తిరుక్కోట్టియూరు ప్రసక్తమగు

టచే నాకృతజ్ఞతనుబట్టియు తిరుక్కోట్టియూరును కృష్ణవతారమున కాధారస్థలముగ

జెప్పటచే విరోధములేదని తెలియవాచ్చుంట్లెల్లవారు తమ వ్యాఖ్యానమందానతిచ్చియు

న్నారు. ఇట్లు కృష్ణవతార రసానుభవమునందు ఋషులవలె బాహ్యనుభవంబుగాక

పెరియాళ్వార్లు భావనాప్రకర్షంబుచే గోపజన్మమును వహించి యోదాదులు వదించు

వార్తలనీ, తాము వారై ప్రబంధపూర్వకముగ వసుభవించుచున్నారు.

౧౬ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

౨. ఓడువార్ విఘ్నవా రుకన్తా లిప్పార్,
నాడువార్ నమ్మిరా నెఱ్ఱున్దా నెన్నార్,
పాడువార్ కళుమ్ పల్ పత్తె కొట్టనిన్దు,
ఆడువార్ కళు మూయిన్దాయ్ ప్పాడియే.

టీ ఆయిప్పాడి - ప్రేపల్లెయియినది, ఓడువార్ - పరగిడువారును, విఘ్నవా
జగూహుముచే పరగిడునపుడు నూనెపనుపుగలిగిన యడుసునందు జారిపడువారు
ఉగ్రస్థ-సన్తోషించి, ఆలిప్పార్ - ఒండొరులాలింగనము చేసికొను వారును, నాడువార్
(లిడ్డయొక్కదని) వెదకువారును, నంబిరాళ్ - మనకుస్వామియైనకృష్ణుడు, ఎన్నార్ బొంబ
ఎక్కడనున్నవాడు, ఎన్నార్ - ఆనియడుగువారును, (వేమలిశయముచే) పాడువార్
కళుమ్ - గానముచేయువారును, పల్ పత్తె - జహవిశవాద్యములను, కొట్ట - భగ్న
పగ, నిన్దు - పొందికగనిలిది, ఆడువారుమ్ - నాట్యము చేయువారును, ఆయిన్దాయ్
ఆయినది.

తా. ప్రేపల్లెలోనుండువారు శ్రీకృష్ణవతారమునువిని నేవింప నేతెంచు
తొట్రుపాటున జూపడుచు, నాలింగనముజేసికొనుచు వెదకుచు వాద్యముల
పింపదానికీ తనినట్టాడుచు పాడుచు సంతోషించిరి.

౩. వేణి చ్చీరుడై ప్పిళ్ళై పిఱన్దనిర్,
కాణ త్రామ్మపుకు వార్ పుక్కు ప్పొడువార్,
అణ్ ప్పారివళ్ నేరిలై కాణ్ తిరు,
వోణ త్రానుల కాళుమ్ న్నార్ కళే.

టీక, చీరుడై - రిల్లిదండ్రులను నలివిజేయునట్టి గుణములుగల, పిళ్ళై - లిడ్డ
కృష్ణుడు, వేణి - తన్నురక్షించుకొనివచ్చి, పిఱన్దనిర్ - అవతరించినపుడు, కాణ్
అయూరివారు, కాణ - నేవింపనాళింగి, పుగువార్ - లోగ బ్రవేశించువాడు
పుక్కుప్పొడువార్ - పొయినేవిందిమరులువారును, అణ్ ప్పార్ - పురమలక్షణములు
వారిలో, ఇవళ్ - ఈకృష్ణునికి, నేర్ - సమానులు, యిలై కాణ్ - లేరునుమీ యు
రును, (చీనిలక్షణములుకాది) తిరువోణత్తాళ్ - శ్రవణనక్షత్రాధిపతియగు సుర్యు
నియొక్క, ఉలగు - సకలభావములను, ఆళుమ్ - ఏలును, ఎన్నార్ కళే - అనెడివాడు

తా. ముగ్ధులనుపన్నదగు శ్రీకృష్ణుడు తనకు శత్రుభాధకలుగకుంచునట్లు
రక్షించుకొని జనింపగా నేవింపనేతెంచినవారు సాముద్రకపుం స్తవలక్షణములు

లొ వీనికి సదృశులొకరునుండరు క్రిమన్నారాయణునివలె సమస్తలొకమలను పరిపాలించునని ప్రేపల్లెవారనుకొన్నవారైరి.

ర. ఉటియైముఠ్ ధత్తురుట్టినినాడువార్,
నలునెయ్ పాలతయిర్ నన్దాకత్తూవువార్,
శెటిమెకూన్దలవిల్లి త్తిళై తెజుమ్,
అటివట్టి ననరాయ్ ప్పాడి యాయబే.

టీక. అయప్పాడి - తిరువాయ్ సాడిలొక్క ఎట్టుం - స్వామివద్దయు, వారులేని
అనొట్టను, ఆయిర్ - గొల్లవారిలొకొండలు, ఉటియై - నేయిపాలు పెరుగుండుఉట్టను
పాదించుకొనివచ్చి, ముఠ్ ధత్తు - ముంగిటిలొ, ఉరుట్టినిట్ట - దొర్లించి, అడువార్ - నాట్య
ధర్మాదువారును - నలు - మంచి, నెయ్ - నేతిని, పాల - పాలను, తయిర్ - పెరుగు
బ్రహ్మ, నన్దాక - యాచకులువేడునంతకు, తూవువార్ - దానముచేయువారును, శెట్ -
సట్టముగా, మెల్ - మృదువుగానుండు, కూన్దల్ - పెంట్లుకలు, అవిల్లి - వీడునట్లు
త్తిళై - అత్యంతసన్నోషముతో నాట్యమొనర్చి, అటివుఅట్టివనర్ - కృత్యాకృత్యవివేక
కూన్దులైరి.

తా. కట్టనవతరించిన సంగతివిని యానందాతిశయముచే గొల్లలు తమతమయిది
లొనుండు పాలకడవలను నేరికడవలను పెరుగుకుండలను వుట్టతోడనే తెచ్చికొండలు
కట్టక సన్నిధిలొను కొండలు తమతమయభిప్రాయమే చొట్టలొ, ఇదిచేయదగినది యిది
చేయకూడనిదను జ్ఞానకూన్దులై, దొరిలించిరి కొండలు దానముచేసిరి.

౫. కొల్ల తాళుటి కోల కొడుమల్లు,
తట్టి నర్ పటి యొలైచ్చ యనత్తర్,
విట్ట ములై యరుమ్మన్న పల్లినర్,
అడ్డార్ మిట్టి వ్వుకున్దు నెయ్యాడినార్.

టీక. తాళొన్ద - దట్టమైనయల్లికల దానములచేసేర్పడిన, ఉటి-ఉట్టనుగల్గి,
కొలన్ద - రమ్యమై, కొడు - పడునైన, మల్లు - గొడ్డలిని, తట్టివర్ - కట్టలనుగలవారై,
పటి - మొగిలిచెట్టనుండి కొనుబడిన, ఓలై - అకులచే కేయిబడిన, కయనత్తర్ - పడక
నుగలవారై, విట్ట-వికసించిన, ములైయరుమ్మన్న - మొల్ల మొగ్గలతోపమమగు, పల్లినర్ -
చస్తములుగల, అడ్డార్ - గొల్లలు, మిట్టిచ్చుగున్దు - గుంపుగబ్రవేళించి, నెయ్యాడినార్ -
నెయ్యాడల్ అను గొల్లవాండ్రాటసాడిరి.

గౌ సీత్యానుసంధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

తా. దట్టమగు యల్లికగలయట్లమగులిగి మంచిపడునుగొడ్డలిని కట్టులనుభవించు వారును మొగిలాకుచాపలయందు పరుండువారును ముల్లవంటి దస్తములుగల గుంపులుగూడి నెయ్యిడలను గొల్లలాటనాడిరి.

౬. కైయుమ్ కాలుమ్ నిమిర్తు క్కడార్నీర్,

పైయ వాట్టి వ్వుశమ్మిలు ముళ్ళళార్,

వియ నావళి, త్తాళుక్క క్కాన్దిడ,

వైయ మేఘుమ్ క క్కాళి న్నై వాయురే.

టీ. (తిరుమళ్ళనముచేయు నిమిత్తమై), కైయుమ్ - హస్తములను, కాలుమ్ - దములను, నిమిర్తు - చూసి, కడార్నీర్ - సుగంధద్రవ్యములచేర్చి కాచినగంగామీమున్నే పైయ - సావధానముగ, ఆట్టి - తిరుమంజనముచేసి, శిలుమంజళార్ - పముబాదించి, వియ - రమ్మమైన, నావళి త్తాళుక్క - జిహ్వలేపణబాసర్పియతోదాడి అక్కాన్దిడ - నోరుదెఱచిచూపఁగ, పిల్లై - చిడ్డయైన శ్రీకృష్ణునియొక్క, వాయురే - నోటియందు, వైయ మేఘుమ్ - సమస్తలోకములను, కక్కాళి - (యశోద) చూచితిని.

తా. స్నానముచేయుంచు నిమిత్తమై కాళ్లుసేతులనుచూసి సుగంధద్రవ్యములనుచూలముగ నొవధములనుజేర్చికాచిన శీర్షముతో తిరుమంజనంబాసర్పి పసుపునిడితో నాలుకనుగీచునపుడు యానోట యశోదాదేవి సమస్తలోకములనుజూచిన.

౭. వాయురే వైయక్కిమ్ కక్కామ్మడన్లార్,

ఆయర్ పుత్తిర్ నల్లనరుమ్ తెయ్ నమ్,

పాయళిరుడై వ్వుబుడై ప్పాలక్క,

మాయ నెన్దు మక్కిళ్ న్దనర్ మాతరే.

టీ. వాయురే - నోటియందు, వైయక్కిమ్ - లోకములను, కక్కామ్ - చూడఁడు - స్వాధీనతయను, నల్లార్ - న్నేహమునుగలవారగు, మాదర్ - స్త్రీలు, పాయళిరుడై - కల్యాణగుణములుగల, వ్వుబుడై - శీలగుణముగల, ప్పాలక్క - పుష్పదైనవాడు, ఆయర్ పుత్తిర్ నల్లనరుమ్ - గోపజనవల్లభుడగునందుని పుత్రుఁడుగాడు, తెయ్ నమ్ - లభింపనశక్యమగు సర్వేశ్వరుఁడును, మాయ - ఆశ్చర్యకర్తయగును, మక్కిళ్ న్దనర్ - సంతోషించినవారైరి.

తా. శ్రీకృష్ణునినోటియందు సర్వలోకములనుజూచిన యశోదాదేవి పుత్రుఁడుగాఁడు కేవలము గొల్లచిడ్డఁడుగాడు, మఱియొవ్వరన సమస్తకల్యాణగుణముల నాశ్చర్యకర్త సహేతుఁడును లభింపగూడని సర్వేశ్వరుండని యానందించిరి.

౧. పత్తునాళుమ్ కడనవిరజ్జానాల్,
ఎత్తిశైయుమ్ శయమరమ్కోడిత్తు,
మత్తనూమలై తాళ్ళియమైన్దనై,
ఉత్తానమ్ శెయ్ తుక్కన్దనై రాయరే.

టీక. పత్తునాళుమ్ - పదిదినములు, కడన - కడదిన, ఇరజ్జానాల్ - పండ్లం
పదిపసమగు నామకరణ దినమందు, ఎత్తిశైయుమ్ - సమస్తదీక్షలను, శయమరమ్ -
యద్వైతముకట్టిన స్తంభమును స్థాపించి, కోడిత్తు - ఆలంకరించి, (ఇందువిచారణనివహి
త్తు నివర్తింపుటకు) మత్తనూమలై - నుదించినయేనుగులుగల గోవరసపర్వతమును, తా
ళ్ళియ - గొడుగుగాధరించిన, మైన్దనై - సమర్థుని, ఆయర్ - గొల్లలందఱు (స్వహృదయ
పముచే) ఉత్తానమ్ శెయ్ - తమతమచేతులనెత్తికొని, ఉగవర్దన - సన్నోపించినవారైరి.

౨. యాదవులు నామకరణదినమందు నన్ని దెసలను జయభ్యజములనలంకరించి
త్తగజంబులుండు గోవర్దన పర్వతమునెత్తిన నభుతిరక్తుటనానమర్థుడగు శ్రీకృష్ణమా
దెలిసి చేతనెత్తికొని యానందించినవారైరి.

ఆవతారిక. ఆవతారసమయమున నూరివారందఱూనర్చి, ఉపలాలనాదులనభి
వర్ణించి క్రిందుక్రితులైరి. ఈపాట్టునందు కృష్ణుడు వయస్సుకరగనిపసులశేయుటజూచి
కోదనమాపఘటతోఁ జెప్పినసర్వధిని పెరియార్వారు యశోదితామై యనుకరించి
మునుభవించి యీడుపడుచున్నారు.

౩. కిడక్కిల్ తొట్టిల్ కిటియవు దైత్తిడుమ్,
ఎడుత్తుక్కొల్లిల్ మరుక్కైయు అత్తిడుమ్,
బిడుక్కిల్ ప్పల్ కిలు తరత్తేపాయ్ న్నిడుమ్,
మిడుక్కిలామైయార్ నామెలి న్దేనక్కాయ్.

టీక. కిడక్కియ్ - (ఇదిజాత్యేకపదము), తొట్టియైనుంచి త్రీలారా, నావిష్టయైన
కృష్ణుని తొట్టిలానుంచి పెంచునపుడు, కిడక్కిల్ - పయండియెడ, తొట్టిల్ - తొట్టి
అనుయినది, కిటియ - చినుగునట్లు, ఉదైత్తిడుం - పాదములచేతన్ను కొనుచుండును, ఎడు
త్తుక్కొల్లిల్ - చంకలానెత్తుకొనగ, మరుక్కై - నడుమును, ఇలుత్తిడుం - విజయ
చుండును, బిడుక్కి - కులుచపటచి, తుల్ గిల్ - తొమ్మనశేర్పయించుకొనగ, ఉద
యైత్తు - కడుపున, పాయ్ న్నిడుం - పాదములచేదన్ను చుండును, మిడుక్కి - ఇల్లియకృత్య
ములకోర్పుకై, ఇలామైయార్ - విష్ణుభుజనందున, నామ్ - నేను, మెలిన్దేనక్కాయ్ -
జలినదాననైరి.

౨౦ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్య సహితము.

తా. తొట్టోనున్న నీకాలకృష్ణుడు తొట్టిచిన్మగునట్లు. పాదములదన్ను కొన
చేత నెత్తికొనగ నడుమునువిలుచుచుండును, అడ్డముగ తొమ్మనశీర్షియుంచుకొని
పున పాదములచే దన్నుచుండును. ఇట్టిచేష్టికములనోర్పు శక్తివిడ్డకులేనందున
బడలికజెందిరి నని యిశోద జెప్పుచున్నారు.

ఈపాట్టునందు భలక్రతిజెప్పి ముగించుచున్నారు.

౧౦. శెన్నెలార్ వయర్ శూట్ తిరుక్కోట్టియూర్,
మన్నునారణ్ నమ్మిపిటన్దమై,
మిన్నునూల్ విట్టు శి త్తక్ విరి త్తవి
ప్పన్ను పాడల్ వల్లార్కితై పావమే.

టీక. శెన్నెల్ - ఎఱ్ఱనివరిపయిదులచే, ఆర్ - నిండియుండు, వయల్ - మల్ల
శూట్ - చుట్టఁబడిన, తిరుక్కోట్టియూర్ - శ్రీగోష్ఠీపురమందు, మన్ను - నిత్య
ముచేయువాడై, నారణ్ - నారాయణశబ్దముచే జెప్పఁబడు, నమ్మి - గుణపరిభా
షు, పిటన్దమై - అవతరించినప్రకారమును. మిన్నునూల్ - ప్రకాశించుచుండునట్లు
పవిత్రముగల, విట్టుచిత్తక్ - క్రియపతినిచిత్తమందుగల పెరియాళ్వార్లు, విరిత్త-విత్త
చిసాదించిన, పన్ను - జ్ఞానవస్తులచే జెప్పఁబడునట్టి, ఇప్పాడల్ - ఈపదిపాశురము
వల్లార్కు - అర్థముతోనభ్యసించినవారికి, పావమ్ - భగవదనుభవవిరోధియగుపాప
ఇట్లై - కలుగదు.

తా. మంచివరిమల్ల చుట్టుగలిగియుండు శ్రీగోష్ఠీపురమందు నిత్యవాసంతో
చుండు నారాయణశబ్దముచుండును కల్యాణగణ పరిపూర్ణుడగుస్వామియవతరించిన
ప్రకాశించు యజ్ఞోపవీతముగల పెరియాళ్వార్లు సాదించినదియు జ్ఞానవస్తులవల్ల
నీపదిపాశురములను సాధిప్రాయముగ నభ్యసించినవారికి భగవదనుభవవాటంకమునకు
ము సంభవించదు.

పెరియాళ్వార్ తిరువడిక శేకరణమ్.

అదివరపు-వల్లం, పీడు, పేటి, పోటి, కైయుం, వాయ్, పత్తు, కైయ్యు
శెన్నెల్, శీతం.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ముదలాయిరం - ౧ వత్తు, ౪ తిరుమొట్టి, మాణిక్య జట్టి.

కణ్ణిక విషయమైనతాలాట్టు - ౩ తాలాట్టు = అక్షరస్వప్తము లేక నాలుకతోను చ్చరించుచు విద్వలనూచుట. దీనిని పెరియవాచ్చాంబళ్ళై నావకైత్తల్ అని యానతిచ్చిరి.

అన. - మొదటిపాశురమును అద్వాధిపతియగు బ్రహ్మ స్వామికైశవానుగుణముగ సమర్పించిన కిళ్ళైక్కారము చెప్పబడుచున్నది.

౧. మాణిక్య జట్టివయిరమిడై కట్టి,

ఆణిప్పాన్నా త్తేయ్ తవణ్ణచ్చిట్టైట్టిల్,

వేణియునక్కుప్పిరమణవిడుతన్దా,

మాణిక్కుటళనేతా లేలోవై యమళన్దానేతా లేలో.

టీక. మాణిక్యం - ఇరుప్రక్కలను కంపులతోను, కట్టి - చెక్కబడినదై, ఇడై - నడుచు, వయిరం - రవలతోను, కట్టి - చెక్కబడి - ఆణి - క్లాఘుమైనవన్నెగల, పాన్నాల్ - బంగారుచేత, కేయిత్ - కట్టబడిన, వణ్ణం - కుందరమై, కిటు - చిన్నదైన, తొట్టిల్ - తొట్టను, పిరిమణ - చతుర్ముఖ బ్రహ్మ, వేణి - ఆదరించి, ఉనక్కు - నీకు, విడుతన్దా - ఇచ్చిపంపినాడు, మాణి - బ్రహ్మచారియై, కుటళనే - వామసావతారంబై త్రినవాడవా, తా లేలో. వైయం - లోకమును, అళన్దానే - కొలవినవాడవా, తా లేలో.

తా. - అపూర్వములగు కంపులను రవలనుపార్శ్వముననుమధ్యను పరమ్యముగా చెక్కబడిన ఉయ్యలతోట్టిని బ్రహ్మనిన్ను ప్రేమించి నీవయనుకళగినంతచిన్నదిగ పంపి యున్నాడు. మిక్కిలి గుఱ్ఱరూపునుపొందినవాడై మాడులోకములను గొలుచునంతటి త్రివిక్రమరూపము దాల్చినవాడవా, తా లేలో.

అన. రెండవపాట్టు బ్రహ్మకు పిమ్మటగణింపబడి సర్వేశ్వరకృపకు పాత్రుడగు రుద్రుడుసమర్పించినదాని నగుపఱచుచున్నది.

౨. ఉడై యార్ కనమణియోడై తళళమ్మూ,

ఇడై విరవిక్కో త్తవెణిల్ తెన్ద్రకినోడు,

విడై యేటుకాపాలియీళవిడుతన్దా,

ఉడై యాయ్ అణ్డెల్ ధేర్ తా లేలో ఉలకమళన్దానేతా లేలో.

టీక. ఉడై - స్వామియొక్క నడుమునకు, ఆర్ - పొందికగల, కనమణియోడు - బంగారుగజ్జలతో, ఇడై - మధ్యమధ్య, విరవి - కలసి, తోత్త - గ్రుచ్చబడిన, ఎణ్డెల్ -

౨౨ నిత్యానునద్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

సాగనైన, తేల్చికోడు-నడుముక త్రితో, ఒడ-అందమైన, నూదళమ్మ-దానిమ్మపువ్వులకు
 సతోనుండు మొలగెజ్జలను, విడైయేలు-మువధవాహనుడును, కాపాలి-కపాలమును
 చినవాడునగు, ఈళక - భూతగణములకధిపతిమైనగుడు, విడుతద్దాక - ఇచ్చి
 పినాడు, ఉడైయాయ్-సమస్తమునుకలిగినవాడా, అట్టోర్ అట్టోర్-ఏడవకేడవకు, తాలే
 ఊలకం - లోకములను, అల్లన్దానే - కొలచినవాడవా, తాలేలో.

తా.- (అబ్రహ్మభవవాక్ లోకాకా) ఆనునట్లు మొదట బ్రహ్మయు రెండవది
 ద్రుడును మూడవది ఇంద్రుడు. ఇట్టివరుసక్రమములో మొదటి పాశురమున బ్రహ్మ
 నసంగతియు, ఇదిరెండవపాశురముగాన రుద్రుడు రెండవవాడుగా నెన్నబడుట చే, తా
 స్వామివడుమునకు తగినట్లు మేలుబంగారుతో నొనర్చినవందకము దాళిమ్మపువ్వులు మొ
 లగువాటినిగుచ్చిన మొలగెజ్జలను పంపినాడుఅవాస్తవము స్తకాముడగువాడవా, త్రివిక్ర
 స్వామిదేవతకుమా.

అ - మూడవపాశురమున మూడవవాడగు ఇంద్రుడు సమర్పించిన దానిని తెలి
 పుచున్నది.

3. ఎకతమ్పిరానా, రేళ్ళోర్ తిరుమార్వణ్ణు,

చ్చన్దముళియై తమరై త్తాళణ్ణు,

ఇన్దిరన్ద్రాను మేల్గిలుడై క్కిణ్ణి,

తనువనాయ్ నిన్దాక తాలేలో తామరైక్కణ్ణనే తాలేలో.

టీ. ఎకతంబిరానార్ - నాకుస్వామియై, ఎళ్ళోర్ - రమ్యముగు, తిరుమార్
 ణ్ణు - వక్షస్థలముగలవాడైన, అక్కలియ - నుందరమైన, శన్దం - కాన్తిగల, తామ
 రైక్కణ్ణు - చరణారవిష్టములుగలవానికి, ఇండిరక తాక - ఇంద్రుడు, ఎళ్ళిలుడై -
 గనుగల, కిణ్ణి - గెజ్జలను, తన్దు - తెచ్చిసమర్పించి ఉపనాయ్ నిన్దాక - ఆకసము
 నిలచినవాడాయెను. తాలేలో - తామరైక్కణ్ణనే - తామపుష్పముపండినేత్రము
 గలవాడవా తాలేలో -

తా.- నాకుస్వామియై రమ్యవక్షస్థలముగలవాడును మంచికాన్తిగల చరణ
 విష్టములుగలవానికి ఇంద్రుడు సాగనైన మువ్వలను సమర్పించియంతరిక్షముడై నిలచి

అ - నాలుగవపాశురము, ఇంద్రునికిఁ లోకవంద్యుడైన తేల్వణ్ణు ప్రధానులగు
 తిరుగుముదాయంబున కొంచెక్కొంచినవి వివరించుచున్నది.

౪. శక్లీకవలంక్కురియుం శేవడిక్కిణ్ణియుమ్,

అడై చ్చరివర్ శ్చి యుంధాణుమరై త్తాడరుమ్,

అబ్బణ్ విశుంబిలమరర్ కళిపో త్తనార్,
శెబ్బణ్ కరుముకిలేతాలేలో తేవకిబ్బమేతాలేలో.

టీక. శబ్దేర్ - శంఖములలోమేలైన, వలరమియును - కుడిగుడిగలశంఖమును,
శేవడి - ఎఱ్ఱనిపాదములకుదగిన, కిడ్డెనియును - గజ్జలును, అబ్బే - రమ్యహస్తములను
(తగిన) శరియును - కడియములును, వశ్శేయును - భుజకీర్తులును, నాణును - మెడకు
బంగారుదండయు, అరైత్తోడరును - మొలత్రాడును, అబ్బణ్ - రవిమైవికాలమును,
విశుంబిల్ - స్వర్గాదిలోకములందుండు, అమరర్ కళి - దేవతలు, పోత్తనార్ - ఇచ్చి
పంపినవారైరి, శెబ్బణ్ - ఎఱ్ఱనికడ్డును, కరు-వల్లని, ముగిలే - మేఘమువంటిమేనుగల
వాడా, తాలేలో, తేవకి- దేవకిదేవిగర్భముందు జన్మించుటచే, శబ్బమే-సింహపుష్పిలవంటి
కూరత్వముగలవాడవా తాలేలో.

తా. - క్లాఘ్యముగు దక్షిణావర్తశంఖమును, పాదములకు నందలను చేతులకు
కడియములను భుజకీర్తులను బంగారు దండయు, కటిసూత్రమును స్వర్గాదిలోకస్థులగు
దేవతలు పనిపిరి నీలమేఘనిభశ్యాముడా దేవకిగర్భముందు జన్మించుటచే సింహపుష్పిలవంటి
కూరత్వముగలవాడవా తాలేలో.

అ - అయదపాట్టునందు ఉత్తరదిక్పాలుమును ఉదారుడునగు కుచేరుడు కిచ్చి
త్కరించినవిధము శెప్పగుమిన్నది.

౫. ఎఱ్ఱిలార్ తిరుమూర్వ క్కేఱ్ఱుమి వై యెఱ్ఱు,
అఱ్ఱిగియవై మ్మదై యుమూరముజ్జొణ్ణు,
వదువిల్ కొడైయావయిచ్చిరావణ్ణా,
తొఱ్ఱుదువనాయ్ నిన్ద్రాత్తాలేలో తూమణివల్లనేతాలేలో.

టీక. ఎఱ్ఱిలార్ - సౌందర్యమతికయించిన, తిరుమూర్వక్క - వక్షస్థలమున
లక్ష్మకించుటకు, ఇవైయొక్క మెఱ్ఱు - ఇవిపొందియుండునని (తలచి) అఱ్ఱిగియ - సా
గనైన, నమ్మదైయును - పశ్చాత్యుధముగునాభరణమును, అరమును - ముత్యాలద
ణ్ణు, కొణ్ణు - చేతఁగొని, వదు ఇల్ - దోషములేని, కొడైయా - ఈవిగల్గి,
వయిచ్చిరావణ్ణా - వైశ్రవణుడను పేరుగలకుచేరుడు, తొఱ్ఱుదు - అష్టలింబుదైశవ
నాయ్ నిన్ద్రాత్తా - అంతరిక్షముననిలచెను, తాలేలో, తూమణివల్లనే - పరిశుద్ధముగునీల
రత్నమువంటిరూపముగలవాడవా, తాలేలో.

తా. - పరిశుద్ధమైన నీలమణివంటి దేవకాంఠిగలవాడా అతిసుందరమగు వక్ష
స్థలమున ధరింపనర్హముగునని మంచిపంచాయుధరూపములగు నాభరణములును ముత్య

౨౪ నిత్యానుసన్ధానము ద్రవిడదటీకా తాత్పర్యసహితము.

లదర్థమును సత్యంతాచార్యముగల పుణ్యేశు దీనికొనివచ్చియంజలిబద్ధుడై నాకమును నిలిచియున్నవాడు.

అవ. ఆజవపాశురమున పశ్చిమదిక్పాలకుడగు వరుణుడు సమర్పించిన వానిని యజేయుచున్నది.

౬. ఓతక్కడలిల్లాళిము త్తినారముమ్,

కాతిప్పవళముంశన్దచ్చరివలై యుమ్,

మూతక్క వెన్ఱువరుణ్ విడుతన్దాన్,

శోతిచ్చుడర్ ముడియాయ్ తాలేలో శున్దరత్తోళనే తాలేలో.

టీక. ఓతం - ఆలలుగల, కడలిల్ - సముద్రముననుండు, ఒళి - ప్రకాశము, మత్తికాలరము - ముత్యాలహారమును, కాతి - జాతియైన, పవళము - పగడాడయు, శన్దం - అందమగు, శరియుం - ముంజేతికాపులును, వలైయుం - దండకములును, మూతక్కవెన్ఱు - గొప్పవెలగలవియని, వరుణ్ - వరుణుడు, విడుతన్దాన్ ఇచ్చిపంపినాడు, శోతిచ్చుడర్ - మిక్కిలిప్రకాశముగల, ముడియాయ్ - కిరీటమువాడా, తాలేలో, శున్దరం - సొగసైన, తోళనే - భుజములుగలవాడవా, తాలేలో.

తా. - తరంగజోభమగు సముద్రమునందై త్తిననుంచి ముత్యాలహారమును పగడాలదండయుజేతికాపులు మొదలైన గొప్పవెలగలయాభరణములను సముద్రతీరంపంపియున్నాడు చక్కనికిరీటమున్న భుజములుగలవాడా.

అవ. ఏడవపాశురము ప్రధానపట్టమహాపీఠముగను శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి స్వామి త్తినారమును పంపినది తెలియజేయుచున్నది.

౭. కానార్ నలున్దుర్రాయ్ కై శేయ్ తకణ్ణియుమ్,

వానార్ శ్చెయ్ శ్చోలై క్కట్టుక త్తివాళికై యుమ్,

తేనార్ మలర్తేల్ తిరుమణ్డై పోత్తన్దాల్,

కోనేయత్తేలత్తేల్ తాలేలో శున్దరై క్కిడన్దానే తాలేలో.

టీక. తేకాలర్ - తేనచేసిందియుండు, మలర్ మేల్ - ఎఱ్ఱతాముగల, నిత్యవాసము చేయు, తిరుమణ్డై - పరిమళిరాట్టియగు శ్రీదేవి, కాక - అల్ - ఉత్పత్తియైన, నలు - నల్లని, కుర్రాయ్ - కులసితే, కైకేయత్తురుగగట్టిన, కణ్ణియుం - మాలెయు, వాకాలర్ - ఆకాశముపర్యంతము.

శబ్దం - అందమగు, శోలే - నందనవనంబుననున్న, కల్పకర్తిక - కల్పపుష్పములచే
 గట్టబడిన, వాకిలయం - శిరస్సునకుమాలయము, పోత్తనాల్ - రప్పించెను, శోనే -
 సర్వస్వామియైనవాడవా, అభోల్ అభోల్ - ఏడవకడవకుము, తాలేలో, కుడనై -
 కంఠకోణములో, కడదానే - పవ్వలించినవాడా, తాలేలో.

తా. అందతీ కించిత్కారమునకు ముఖ్యవిషయభూతుడగు సర్వస్వామి నీకునీశ్వ
 వ్యపట్టమహిషియగు శ్రీలక్ష్మీదేవి మంచితమక్తుబొయినదగ్గములచే గట్టబడినమాలయము, కల్ప
 పుష్పపుష్పములచేతేర్చబడిన మాలయము రప్పించియున్నది. కంఠకోణములో బవ్వ
 లించియుండుస్వామి యేడవకుము యేడవకుము, తాలేలో.

అవతారిక. ఎనిమిదవపాశురమున, శ్రీలక్ష్మీదేవికి పిమ్మట చెప్పబడు భూపిరాట్టి
 తనస్వరూపానుగుణముగ నుపహారములనుపంపినసంగతి చెప్పబడుచున్నది.

శ్లో. కచ్చోడుపొట్టురికై, క్కామ్ముకనకవల్లై,
 ఉచ్చిమణిచ్చుట్టియొడ్డాణిత్రాప్పొట్టు,
 అచ్చుతనుకైన్ నవనియాల్ పోత్తనాల్,
 సచ్చుముల్లైయుడ్డాయ్, తాలేలోనారాయణా వల్లెల్ తాలేలో.

టీక. కచ్చోడు - నడుముకట్టుపట్టువట్టియు, పోత్త - అందమైన, కురికై -
 అదట్టిలోచెక్కుకొనవగిన వంకరకల్పిని, క్కామ్ము - ంటలను ముందుం
 10 - బంగారుచేతయబడిన, తోల్ వల్లై - సమ్యదేహమునుజూడనేనుమిగుల గోరియుం
 మ్మనధరింపదగిన, మణి... నిందితురు. నీకులియురాలగునప్పిన్న పిరాట్టికాచిన, న
 మును, కుననట్లుగొన్నిటివిశిష్ట వానింత్రాధించి సమ్యతించి మజ్జనం బొనర్చినరీతిని
 సుపువ్వులవలెనవేక్షించి భావనాప్రకర్షముచే తాముయకోదయై వానికి తిరుమంజనం
 నూడేది, లోయనరసమును తామనుభవించి సంకుఠ్టలగుచున్నారు.

సైవ్యమును, యల్లై న్నకుణజ్జుంవిల్లై యాడుపుట్టుదియుంకొణ్ణు,
 కడవకుము. క్కణ్ణవివిర్వారాపునై ఎత్తేయ్ త్తుకిడక్కనానొట్టే,
 తా. ఎత్తేయ్ పులిప్పట్టుంకొణ్ణిజై తనై పోదుమిరున్దే,
 పులిదండ కర్ణి

అతితనిన నల్లలరియపిరానేనారణానిరాడవారాయ్.
 మిమిర్రు, వెల్లెయ్ - వెన్నను, అలెంద - చేయనిదియైత్రయారగించుటచే, కుణుంగంకలిగిన
 కడవకుముపును, విల్లెయాడు - తర్వాత నాటాడుటచేగలిగిన, పుట్టుదియుమ్ - భూలి

అవతారిక. తొమ్మిదవపాట్టున, అవతారకాలములో నిచటకూడబుట్టినట్లు తెప్పనివారికంటే నత్యంతభాంధవ్యముగల దుర్గయైనది తనన్నే హనుగుణముగ చేసికొన్నారమును తెలియజేయుచున్నది.

౯. మెయ్ తిమిరునానప్పాడియోడుమజ్జఘమ్,
శెయ్యలడజ్జణుక్కుళ్ళ నముంశిస్తరముమ్,
వెయ్యకలై ప్పాకిక్కొణ్ణునళాయ్ నిన్దాళ్,
అయ్యావడ్డెలడ్డెర్ తాలేలో అరబ్బ త్తణైయానేతాలేలో.

టీక. మెయ్ - తిరుమేనిలో, తిమిరుం - రుద్దుటకుదగిన, నానప్పాడియోడు కస్తూరికర్పూరముచంద్రవాది సుగంధచూర్ణములతో శేర్పిన, మజ్జఘమ్ - పసుపుపూడిన శెయ్య - యెట్టుని, తడం - వికాలమై నిడువైన, కణ్ణుక్కు - నేత్రములకు దగిన, అముం - కాటుకయు, శిస్తరముం - ముఖమునందుంచుటకు పచ్చనిచూర్ణమును, వెయ్యకలై ని, కలై ప్పాకి - జింకనువాహనముగాకలిగినకాలియైనది, కొణ్ణు - చేరదీసికొని, శాయ్ నిన్దాళ్ - ఆంతరిక్షమునలిచియున్నది, అయ్యా - సర్వస్వామియైనవాడా, అడ్డెర్ - ఏడవకుము - అరబ్బత్తు - శ్రీరంగములో, అణైయానే - ఆదిశేషునిమీదపచ్చచినవాడా - తాలేలో.

తా. సర్వస్వముడైన నముద్రమునందెత్తినమంచి ముత్యాలజూడమున మొదలైన వానినందఱకొలుపులు మొదలైన గొప్పవెలగలయాభరణములను సముద్రతీర పంక్తిలో యెక్కువగా - చూడల్సి భజములుగలవాడా.

మందు, కట్టెలుంబు - నల్లనిగండుచీమలను, ముక్కు - ముఖమున నెప్పి సాన్నిధ్యము లేకై తల్లి - ప్రభుని, కడుమాకిల్ - పరుగిడు నేని, వెన్నయ - వెన్నను, అల్లెచేముద్దజేసి, బిట్టంగుమా - నీవు మ్రొంగుటను, కాణ్ణు - చూడగలను. తెలియజేయుచున్నట్లు సమీపించియుండిన, మరారురం - ఏడుయేపెచ్చెట్లను, (సక్షములను) కాయ్ త్రాయ్ - బాణముచేదిబిల్లితో నీనవాడవా, నీ - నీవు. తరించిన, తిరువోణం - క్రవణనక్షత్రము, ఇన్దు - నేడునుమా, కాబట్టి, దవేట్టుం - తిరుమంజవనముగీకరింపజేంచేయవలయును, ఎంబిరాల్ - నాది. వాడవా, ఓడాడు - పరుగిడక, వారాయ్ - జేంచేయవలయుననియమమునా

తా. ఓస్వామీనీవు చూడలుపరుగిడుటమొకాచుటకై వానిచెవులలో నుదిడువనవిభ్రమతెంచి పరుగిడును వెన్నముద్దను ప్రీతితో నీవారగించుటనుచూపెట్టిబాణప్రయోగముజేయనశక్యములగు సుప్తసాలవృక్షములనుబడద్రోసినవాడవనకవణనక్షత్రంబగుటచే తిరుమంజవనము నంగీకరింపవలయు పరుగిడకరమ్మునుచూసా

అజ్ఞానం - నల్లని, వణ్ణనై - ఆకారముగలవానిని, అచ్చి-తల్లియగుయికోద, తాలాట్టియ-
 ఊపలాలించివరిరిని, తేం - చక్కని, కొల్ - పలుకులుగల, ముతైయవర్ - బ్రాహ్మ-
 ణులు, శేర్ - చేరివర్ధిల్లు, పుదువై - శ్రీవిల్లిపుత్తూరిలో, పట్టర్ - బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులగు పెరి-
 యాళ్ళొద్దులుసాదించిన, కొల్ - పాశురములను, ఎచ్చామై - తప్పక, పల్లవర్కు -
 అర్థముతో జదువువారికి, ఇడర్ తాళ - దుఃఖమైనది, ఇల్లై - లేదు.

తా.-వంచనచేపచ్చిపూతన ప్రాణమును బోగొట్టినందుచే కలిగినవల్లనిదేహము
 గల శ్రీకృష్ణునియికోద యుపలాలించిన విధమును బ్రాహ్మణులచే నిండిన శ్రీవిల్లిపుత్తూరి
 లో జేంచేసియుండు శ్రీ పెరియాళ్ళొద్దుసాదించిన నీపదిపాశురములను సంకోచము లేక సుక్ర
 మముగావల్లించివారికి దుఃఖములులేవు సుమీ.

శ్రీమలేరామానుజాయనము.

ముదలాయిరం ౨ పత్తు ౪ తిరుమొట్టి, నీరాట్టమ్.

అన.-ఈతిరుమొట్టియందుతల్లియగుయికోదా దేవిబాలకృష్ణునికల్యాణగుణములను
 భజించుకొనుచు (చాలకర్త) చెవులుకుట్టిన తోడనే తిరుమంజనంబొనర్చునువోగించి
 దానికిగావలసినను పకరరణముల నారిందియుంట (నీరాడవా) స్నానముచేయరమ్మనివాడు
 నచ్చుముల్లియుండాయై, - - - - - నేడుతిరుమంజనంబొనర్చవలసినగా

టిక, కచ్చాడు - నడుముకట్టుపట్టువట్టియు, పోళ - యుగచందనాదులను
 అదట్టి లోచెక్కుకొనవగిన పంకరకల్పిని, కామ్మ - చిన్నగీతలుగలవస్త్రములు
 లం - బంగారుచేజేయుబడిక, తోళోవలైయుమ్ - దండకడియములును, ఉ
 మ్మనధరింపదగిన, మణి - రత్నములుచెక్కిన, శుట్టి - నొసటధరించు అలల
 మును, ఒణ్ - సాటిలేని, తాల్ - దళములుగల, నిలై - చక్కని, పొట్టు - ఇహ
 నపువ్వులును, అచ్చుతనుక్కెట్ట - ఆశ్రీకులజాలవిడువని స్వామియగునీకు, అవనియా
 మాదేవి, పోలెనాల్ - ఇచ్చిపంపినది. నచ్చు - వినుమిశ్రమైన పూతనయొక్క, ములై -
 సన్ద్యమును, పొట్టాయ్ - పానముజేసిననాడవా, తాలేలో - నారాయణుడా - అట్లే -
 డవకుము. తాలేలో.

తా.-ములదట్టితో రమ్యముగు చిన్నకల్పియు చిన్నగీతలుగల వస్త్రమును బంగా
 దండకకల్పి, ములును శిరంబునధరించె రత్నమును రత్నభువితమునగు పావటబొట్టును
 సాటిలేనివలగు చక్కనిబంగారుపువ్వును అచ్చుకుడగనీకు భూదేవియిచ్చిపంపినది
 వినుమిశ్రమగుపూతన స్తన్యరబునుపానము జేసిననాడవా, తాలేలో - నారాయణుడా,
 డవకుము. తాలేలో,

అవతారిక. తొమ్మిదవపాట్లున, అవతారకాలములో నిచటకూడబుట్టినది తెప్పినవారికంటె నత్యంతభాంధవ్యముగల దుర్గయయినది. తనన్నే హానుగుణముగ చేసివది తాత్పరమును తెలియజేయుచున్నది.

౯. మేయ్ తిమిరునానప్పాడియోడుమజ్జళుమ్,
శైయ్యలేడబ్బిణుక్కజ్జనముంశిన్దురముమ్,
వెయ్యకలై ప్పాకిక్కొణ్ణువళాయ్ నిన్ద్రాల్,
అయ్యావడ్డేలడ్డేర్ తాలేలో అరబ్బ త్తణైయానేతాలేలో.

టీక. మేయ్ - తిరుమేనిలో, తిమిరుం - రుద్దుటకుదగిన, నానప్పాడియోడు కస్తూరికర్పూరముచందనాది సుగంధచూర్ణములతో శేర్చిన, మజ్జళుం - పసుపుపొడియు శైయ్య - యెట్టని, రిడం - వికాలమై నిడువైన, కణ్ణుక్కు - నేత్రములకు దగిన, అజ్జముం - కాటుకయు, శిన్దురముం - ముఖమునందుంచుటకు పచ్చనిచూర్ణమును, వెయ్యకలై ని, కలై ప్పాకి - జింకనువాహనముగాకలిగినకాలియైనది, కొణ్ణు - చేతదీసికొని, ప్పాకికొణ్ణువళాయ్ నిన్ద్రాల్ - ఆంతరిక్షముననిలచియున్నది, అయ్యా - సర్వస్వామియైనవాడా, అడ్డేర్ అడ్డేర్ - ఏడవకుము - అరబ్బత్తు - శ్రీరంగములో, అణైయానే - ఆదిశేషునిమీదపవనమైనవాడా - తాలేలో.

తా. సర్వేశ్వరుడైన నన్నామీ మితరు మేనికి నలుగిడుటకనుగుణమైన కర్పూరములతో శేర్చబడిన పసుపుపొడియు నేత్రాలంకారముగాను ముందు, కణ్ణు (నేత) వెయ్యకలై ప్పాకియనునది కొరదగినకాత్తములను జిహ్వచేతులతో సరస్వతిని జెప్పవదియై స్రవమనుండు బ్రహ్మనుపచించుటచే చేయవలయునగు సరస్వతీదేవియొసర్చిన కందిత్కారములను తెలియపఱచుచున్నదని తెలియజేసి పైగయాదత్తును దానికనుగుణముగ నన్వయింపవగునని. మాతృకలో సమాప్తియందీతిరు మొట్టని పఠించువారికి ఫలముజెప్పుచున్నాడు.

౧౦. వజ్రనై యాల్ వన్దపేయ్ చ్చిములై యుణ్ణి,
అజ్జనవణ్ణనై యాచ్చి తాలాట్టియ,
శైఖోల్ మత్తైయవో శేర్ పుదువై ప్పట్టళోల్.
ఎజ్జామైవల్లవర్కిల్లైయిడో తానే.

టీక. వజ్రనై యాల్ వన్ద - రక్కసిరూపమునుమరపి తల్లిరూపమునైన పేయ్ చ్చి - పూజనయొక్క, ములై - చంటిని, ఉణ్ణి - ఆదిప్రాణమువిడుచుచు

అష్టానం - నల్లని, వణ్ణనై - ఆకారముగలవానిని, ఆచ్చి-తల్లియగుయిశోద, తాలాట్టియ-
ఉపలాలించవలసిని, శేం - చక్కని, శోల్ - పలుకులుగల, మత్తయనర్ - బ్రాహ్మ-
ణులు, శేర్ - చేరివర్ధిల్లు, పుడువై - శ్రీవిల్లిపుత్తూరిలో, పట్టర్ - బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులగుపెరి-
యాళ్వారులుపాడించిన, శోల్ - పాశురములను, ఎళ్ళామై - తప్పక, ఎల్లవియ్య -
అర్థముతోజదువువారికి, ఇడర్ తాళ - దుఃఖమైనది, ఇల్లై - లేదు.

తా.-వంచనచేసచ్చివూతన ప్రాణమును బోగొట్టినందుచే కలిగినవల్లనిదేహము
గలశ్రీకృష్ణునియిశోద యుపలాలించిన విధమును బ్రాహ్మణులచే నిండిన శ్రీవిల్లిపుత్తూరి-
లోనేంచేసియుండు శ్రీపెరియాళ్వారుపాడించిన నీపదపాశురములను సంకోచములేక సక్ర-
మముగావల్లించువారికి దుఃఖములులేవు సుమీ.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ముదలాయరం ౨ పత్తుళ తిరుమొట్టి, నీరాట్టమ్.

అవ.-ఈతిరుమొట్టియందుతల్లియగుయిశోదా దేవిబాలకృష్ణునికల్యాణగుణములను
భవించుకొనుచు (చాలకర్త) చెవులుకుట్టిన తోడనే తిరుమంజనంబొనర్పనువోగించి
దానికిగావలసినను పకరరణముల నార్జించియుంట (నీరాడవా) స్నానముచేయరమ్మనివాడు
సమృద్ధింపనపుడును విడువక నిర్బంధించి యవశ్యముగ నేడుతిరుమంజనంబొనర్పవలసినగా-
రణమును వానికి జెలియపఱచితిరుమంజనానంతరమేనికలంకారముగ చందనాదులను
జూపి వాడివ్వుపడినచ్చుటకైవానికి భీముకమలశర్మి కలెనా వారియొ-

సండున్నే హమును జెప్పిదుముచేమునుచున్నది
దును. ఇట్లుగా జూపగా దేవదీయశగడముదైత్తు,
పుష్పముగ పేయమగల్, తుళ్ళవాయ్ముల్లెవై తేవీరడుండు మురికిపో-
తామ మళ్ళభుమ్ శెజ్జునీరిక్కివాళిగై యుమ్నాఱుకా-
దును. అళ్ళనముజ్జిణువై తేనల్లగ నేనీరాడవారా వెణ్ణెయ్,
పుష్పమును, కళ్ళా - కంసునియొక్క, పుణర్పినిల్ - ప్రే-
సడవకుము. తూరస్వభావముగల, శకడం - శకటమును, శర్ మున్నే,
తా. కం - వంచకురాలెన్న మళ్ళనమాడనీవారాయ్.

పుష్పదండ కడని, ఎమ్మిరానే - నన్నెలువాడా, కఱన్ద - పిండిన, పత్తాలం - మంచిపా-
ని. మిశ్రమం - పెరుగును, కడైన్ద - చిలికియైత్తి, ఉఱిపేల్ - ఉట్టిమీద, వైత్త-
వెనవకుమపురుంచిన, వెణ్ణెయ్ - వెన్నయు, పిఱన్దదుముదలాక - నీవుపుట్టినదిమొదలు,

౨౮ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటికా తాత్పర్యసహితము.

యను, కొందు-కొని, తిట్టన- చాస్తవముగ, ఇవ్వరా-నేటిరాత్రియందు, ఉన్నె-వి
 తేయిత్తు - నవచేదేహమును పడకలొనొరసికొనుచు, కిడక్క - శయనించుట
 నాన్ - నీయందుప్రేమగలనేను, ఒట్టెక్ - సమృద్ధిపను. నీతిరుమేనియందు మే
 సమర్పింపదగిన, ఎట్లయ - తైలమును, అతైలముగ్రుక్కటకు శీతాయయును, కొడ
 చేతనుంచుకొని, ఇంగు - ఇక్కడ, ఎత్తనెచోటుం - చాలసేపుగ, ఇరుండేన్ - నేటి
 టిని, గనుక, నల్లరియ - స్వప్రయత్నముచే నొకరికిని సమీపింపగుడని, పిరా
 ఉపకారకుడై, నారణా, పరత్వసౌలభ్యప్రకాశమగుతిరు నామముగల వాడవా, పిరత్వ
 తిరుమంజనమునంగీకరించుటకు, వారాయ్ - వేంచేయవలయును

తా-భాండములొనివెన్నలొచేయుమంచి వెన్న నెత్తుటచేనైనగొల్లకంపును అ
 డుటచేనైనదేహమందలిధూళితోనీరాత్రినవకుమెత్తమయ్యురసికొనుచుపరుండుటనాశ్చర్యము
 లేదు. తైలమును పులిపించుటకు శీతాయయునుంచుకొని చాలప్రాధుకాచియున్నామని
 నుడుతవయత్నముచే భాండమునైన యుపకారకుడా, పరత్వ సౌలభ్యసూచిక మగి
 నామముగలవాడవా, తిరుమంజనముంగీకరింప వేంచేయవలయును.

౨. కన్దుగోడచ్చెవియిల్ కట్టెముప్పిడి తిట్టల్,
 తెన్దిక్కెడునూగిల్, వెణ్ణెయ్ తిరట్టివిట్టుజ్జుమాగాణ్బ్,
 నిన్దమరామరజ్జాయ్ తాయ్ నీపిన్దతిరునోణమ్,
 ఇన్దునీనీరాడ వేణుమై నోడాదేవారాయ్.

మందు, కన్దుగోడచ్చెయిన్దతిచ్చి యాక సమునని వెణచిపరుగత్తునట్లు, తెన్దియిల్ - తి
 తిట్ట - క్క (లేక) వెయ్యకలెప్పాకియనునది కొరదగ - పట్టి, ఇట్టల్ - విడిచి
 చేముద్దత్త, జేయు సరస్వతిని తిప్పనదియై ప్రథమమందు బ్రహ్మనుపచించుటచే నిచ్చ
 తెలియక యగు సరస్వతీదేవియొనర్చిన కించిత్కారములను తెలియపఱచుచున్నదని వా
 ధ్యమొనర్చి పైగయారత్తును దానికనుగుణముగ నన్వయింపనగునని. మాతృకలొనర్చి
 సమాప్తియందీతిరు మొట్టిని పఠించువారికి ఫలముతిప్పచున్నాడు,

౧౦. వణ్ణనై యాల్ వన్దపేయ్ చ్చిములై యుణ్ణ,
 అణ్ణనవణ్ణనై యాచ్చి తాలాట్టియ,
 శెణ్ణాల్ మత్తెయవర్ శేర్ పుదువై వ్పట్టళోల్.
 ఎణ్ణమైవల్లవర్క్కిల్లెయిడర్ తానే.

టీక. వణ్ణనైయల్ వన్ద - రక్కసిరూపమునుమరపి తల్లిరూపమునె
 పేయ్ చ్చి - పూరణయొక్క, ములై - చంటిని, ఉణ్ణ - అదిప్రాణమువిడుచు

3. వేయ్చిములై యుణ్ణక్కణ్ణుప్పిన్నై యుమ్నిల్లాడైన్నెళ్ళమ్,
ఆయ్చియరెల్లారుణ్ణాడియైక్కళుమ్నాములైతన్నేళ్ళ,
కాయ్చిన్సనీరొడునెల్లిక్కడారత్తుపూరిత్తువైతేళ్ళ,
వాయ్ త్రపుగల్ మణివణ్ణామణ్ణనమాడనీవారాయ్.

టీక. వేయ్చి - పూతనయొక్క - ములై - ప్రస్థమును, ఉణ్ణక్కణ్ణు - పూతనశంకుచువట్లు భుజించుటను జూచి, పిన్నైయుం - దానినిజూచినవెనుకయు, ఎన్నెళ్ళమ్ - నామనస్సైనది, నిల్లాడు - నీయందలి ప్రీతిచేసరింపజాలక, ఆయ్చియరెల్లారుమ్ - అల్లప్రీతిలందఱు, కూడి - చేరి, అట్టెక్కళుం - భయపడి పిలువగను, నాక - నేను, ఇమ్ములై - ఆవిషమునకమృతమైన ప్రస్థమును, తన్నేళ్ళ - ఇచ్చిననేను, నెల్లియొడు - ఉపియిరియినెలలో, కాయ్చిన్ - నీదేహముకూలముగగావిన, నీర్ - తీర్థమును, కడారత్తిల్ - గంగాశమునందు, పూర్తువైతేళ్ళ - పూర్ణముజేసియుంచయున్నాను, వాయ్ త్రపుగల్ - మంచితీర్తియు, మణివణ్ణ - నీలరత్నమువంటిదేహమును గలవాడవా, మంజనమాడ - దేహమాలిన్యముబోవుటకై, తిరుమంజనమంగీకరింపను, నీవారాయ్ - నీవుజేంచేయవలయు.

తా. తీర్తికెందియుండు నీలవర్ణుడగు స్వామీ ప్రస్థమునిచ్చుటకై యేకెండన పూతనయొక్క ప్రస్థమునుసహజంబుగ దాగినట్లు దాగియే పూతనను నశంపజేసివదిజూచి యు నామనస్సునిలువలేదు గోపప్రీతిలందఱుగుంపు గూడిపిలువగ నావిషపరిహరముగనమ్మ తతుల్యముగు ప్రస్థము నేనిచ్చిగిని, ఉపిరియినెలకేర్చి కలచినజలమును గంగాశముందునింపి యుంచితి స్నానంబుజేయకంచేయుము అనుచున్నది

గ. శర్జాపుణర్పినిల్ వన్దకడియశగడముదైత్తు,
పుణ్ణువళగప్పేయ్మగల్, తుళ్ళవాయ్ములైవై త్రపిరడుండు మురికిపో
తామ మళళుమ్ శెబ్బునీరికాళిగై యుమ్నాటుక
అళనముగ్గిణ్ణువై తేనన్దుగ నేనీరాడవారావెణ్ణెయ్,
ప్రస్థమును, కళాక - కంఠునియొక్క, పుణర్పినిల్ - ప్రీతి,
దవకుము, పూరప్రభావముగల, శకడం - శక్త్యునురుని, అర్మున్నే,
తా. కం - పంచకరాలైన, నుము - మూర్తి, మళళుమ్ - మళనమాడనీవారాయ్.

టీక. పుణ్ణువళగప్పేయ్మగల్ - నన్నెలువాడా, తుళ్ళ - పిండిన, పట్టాళం - మంచిపా
తామిక్రమిం - పెరుగును, కడైన్దు - చిలికియైత్తి, ఉఱివేల్ - ఉట్టిమీద, వైత్త -
దవకుమృతముంచిన, వెణ్ణెయ్ - వెన్నయు, పిఱన్దుముదలాక - నీవుపుట్టినదిమొదలు,

యుగలదియునగు, కాస్తుం - కమ్మరి పచ్చకర్పూరము పురుగుపన్నీరు మొదలైనవి
 జేర్చుచేసిన చందనమును, అజ్ఞానముం - నీనేత్రముల నలంకరించునట్టి కాటుకయు,
 వెదకితెచ్చి వైతేక - ఉపచియున్నాడు, అట్లకనే - వివికన్నిటికంటె అంత
 వాడా, నీరాడవారాయ్ - జలకమాడుటనుజేంచేయవలయు.

తా. - కంసునిచేసెనుపబడిన పూతగిను శకటానుభవదునుమాడిన పువకాళి
 వాసనలుజేర్చిన నలుగుపింపియు శిరస్సునధరించుటకు మంచిపుష్పమాలికలను, పే
 కొనుటకల్లాగ్నుమైన పరిమళముగల చందనమును, కండ్లకు కాటుకయు వెద
 నీధవలదియున్నాను, ఇవిలేకనే ప్రకాశించు సౌందర్యవంతుడా తీర్థమ
 జేంచేయుమా.

గీ. అప్పజ్జలన్దశిన్ దుడ్డియక్కారమ్ పాలిజ్జలన్లు,
 శొప్పడనాశుట్టువై త్తేతిన్నలులుదియేల్ నమ్మి,
 శెప్పిళమెన్నులై యార్గళి శెలుపుటమ్ పేళిచ్చిరిప్పర్,
 శొప్పడనీరాడ వేణుమ్మళోత్తమ్ పిరాన్నిజేనారాయ్.

టీక. నమ్మి - బాల్యావస్థలోనిండినవాడవా, (అనగా శైశవదశమారునను
 నుట) శెప్పు - తామ్రముపంటిస్థితియు, ఇళం - లేతదియు, మెల్ - మృదువుగానుప
 ములైయార్గళి - స్త్యములులవారలు, (స్నానములేని నీచేహమునుజూచిన). త్తే
 వారలకు దోచినయసుహృతను, పుటమ్మేళి - మరుగునజెప్పకొనుచు, శిరిప్పర్ - పల్ల
 దురున్నాక - నేను, అప్పం - అప్పమును, కలన్ద - దానితోచేరిన, శె
 ల్ద - ప్రజేయు పిండివంటయు, పాలిల్ - పాలలో, అక్కారం - గుడమును, పి
 చేయడతే - యగు సురస్వభక్తగా, శుట్టువైతేక - పక్వముజేసితిని, తిన్న - ఆరిగించు
 తెలియ - పొన్ని పెగయవత్తును. ఇందెనేని (దానికెగిరిట్టు) శొప్పడ - చక్కగా, నీరాడవారాయ్
 సమాప్తియందీతియ మొదలైనవారాయ్ - ఇవటికిరావయ్యాయనిపించుచున్నది.

గం. వజ్రనై యాల్ వ
 అజ్ఞానవణనై యాల్ వ
 శెజ్జాల్ మత్తెయవర్ శేర్ పుదువై ప్పట్ట
 ఎజ్జామైవలవర్కిలైయిడర్ తానే.

టీక. వజ్రనై యాల్ వన్ద - రక్కసిరూపమునుమరసి తల్లియాపమునె
 పేయచ్చి - పూతవయొక్క, ములై - చంటిని, ఉజ్జ - అదిప్రాణమువిడుచు

౬. ఎణ్ణయ్కుడ తైయరుట్టియిళమ్మిరై ప్పిళియ్యప్పి,
కణ్ణెప్పరట్టియిళమ్మిరై కణ్ణెయ్యప్పిరానే,
ఉణ్ణక్కనిగళ తరుననొలికడలోదనీర్ పోలే,
వణ్ణమ్మగియనమ్మి మణ్ణనమాడనీ వారాయ్.

టీక. ఎణ్ణయ్కుడ తై - నూనెకడవను, ఉరుట్టి - దొర్లించి, ఇళమ్మిరై - నిద్ర
పుసపిబాలుని, కిళి - తేలుకుట్టినబాధచే కేక చేయునట్లు మొఱుడియమ్మాయ నిలిచు
ముగిల్లి, ఎణ్ణప్పి - తేలునటులకేసి, కణ్ణె - కంటిరెప్పలను, పురట్టియిళమ్మి - పైవ్ర
నుమడలిచిప్పించి, కణ్ణక్కణ్ణ - ఇట్లోర్లగా ఉనిచెడుగులను, కెయ్యం - చేయు
న్ది, పిరానే - స్వతస్త్వ దైనవాడా, ఉణ్ణ - నీవివృతదీయారగించునట్లు, కనిగళ - నే
లకు మొదలగుపండ్లదినుసులను, తరువక - ఇచ్చెనను; ఒలి - కల్పించు, కడల్ - సము
ముయొక్క, కిరం - అలుగుల, నీర్ పోలే - జలమువలె, అక్కయ - అందమగు,
ణ్ణం - కాన్తిగల, నమ్మి - పూర్ణుడా, మణ్ణనమాడనీ వారాయ్ - నీవుతీర్థమాడుటకు
ంచేయవలయు.

౯

౯

తా. - స్వతస్త్వ దైన వాడవా నీవు గొల్లలయిండ్లకుబోయి. నూనెభాండములదొ
గువ నాగొల్లలు, అనూనెను వారుచుచింతించుచుండఁ దానినిమరపించుటకును తన
జ్ఞకేమి యానదసంభవించినదోయని విడ్డను చూపుటకైనవచ్చునటుల పరచుడియుండు
ముగిల్లిరేపిప్రక్కనున్న వారు భయపడునటుల (అత్పచ్చి)యనికంటిరెప్పను పైకి
వదలపించుగుడని చెడుగులచేయువాడవా ఒకరికణగనివాడుగానుండినను నేకప్పు
నిజేయవలయునుమా నీకత్యంత ప్రియమైననేతెడు మొదలగుపండ్లనిచ్చెదను. అలల
మూపించు సముద్రపుజలమునంటి తిరు మేనుగలవాడా నీయొడలియందుండు మరికిపో
నటుల నీరాట్టమునకు వేంచేయవలయు.

౭. కణ్ణెప్పరట్టియిళమ్మిరై నురిమేల్ వై తవెణ్ణయ్,
పిణ్ణదువేముదలాగ, పెణ్ణదువేముదలాగ,
శిణ్ణనదువేముదలాగ, తూణ్ణదువేముదలాగ,
మణ్ణనమాడనీ వారాయ్.

టీక. ఎణ్ణప్పిరానే - నన్నేలువాడా, కణ్ణె - పండిన, కణ్ణెయ్యం - మంచిపా
యనిం - పెరుగును, కణ్ణె - చిలికియైత్తి, ఉణ్ణిపేల్ - ఉట్టిమీద, వైత
పురుం - పురుంబిన, వెణ్ణయ్ - వెన్నయు, పిణ్ణదుముదలాక - నీవుపుట్టినదిమొదలు,

౯. పూణి త్రొట్టువినిట్టుక్కుప్పట్టుదియై న్దపామేని,
కాణప్పెరిదుమ్ముగప్పన్యగిలుమ్మక్కణ్ణార్ పళిప్పర్,
నాణి త్తనై యుమిలాదాయ్ నప్పిన్నై కాణిట్టిరిక్కుమ్,
మాణిక్కమేయోమణియేమజ్జనమాడ్చి నీవారాయ్.

టీక. పూణి త్రొట్టుదినిల్ - పశువులను కొట్టములాగట్టుట విప్పివిడుచుట మొద
గుకార్యములందు, పుక్కు - ప్రవేశించి, పుట్టతియై శైవ - ధూరినికలబెట్టుట చేగలిగిన
స్వభుమునల్ల, పాణ - బంగారమునందించాయగల, మేని - దేహమును, కాణ - చూచు
కు, పెరితుం - మిక్కిలి, ఉకప్ప - కొరియుంచును, ఆకలం - నేనివ్వపడినను,
కణ్ణార్ - నిన్ను చూచువారు, పళిప్పర్ - (ఇట్టిపల్లికదాయని) పేళనమొనరింతురు. ఇత్త
నైయుం - కొంచెనయినను, నాణి - సిగ్గు, ఇలాళాయ్ - లేనివాడా, నప్పిన్నై -
ప్పిన్న పిరాట్టిమరదలగుటచే, కాణిల్ - బుగ్గి తోనిందిననీ దేహమునుజూచెనేని, ఇరిక్కుం -
పరిహసించునుగదా (కనుక) ఎక - నాకు, మాణిక్కమే - కంపువంటియు, మణి
ని - మరకతమువంటియుకాంతిగలవాడా, మజ్జనమాడనీవారాయ్ - స్నానముజేయు
మరమ్మా.

తా. - కాక్కుచితముగగోవులనుకట్టునపుడును విప్పనపుడును, ఆటాడున
పుడును కలిగిన దేహచూలిన్యమును జూచుటకు నేనివ్వపడినను యూరివారలు “ ఇట్టిత
కదా ” యనినిందింతురుగదా, నీమరదలగు నప్పిన్నపిరాట్టి నిన్నుజూచిన పరిహసించు
ని నీకుసిగ్గులేదా గనుక మేలైనరత్నకాంతిగలవాడవా నీవుజలకమాడుటకు రమ్మని
లిపిలుచుచున్నది.

౧. పోళి కార్ మలిమేనినిట్టుక్కుట్టపిరాన్నై యుగన్ద,
వార్ మలికొత్తై యశోదై మజ్జనమాట్టియవాల్ తై,
వార్ మలితొర్ పుదువై కోళ్ళపట్టర్ పిరాళాళొన్న సాడల్,
2. కళి - మలిశైవ్విమ్మిల్ వల్లార్ తీవిన్నై యాదుమిలరే.
వీట - కార్ - నీటినిద్రాగిన మేఘముకంటె, మలి - అధికమైన, మేనిని
శిట - సౌందర్యముగల, కణ్ణ - తన్నాక్రయించినవారికి నులభుడును, పిరాన్నై -
మ్మ, ఉకన్ద - ఆదరించుకొని, వార్ - కట్టుకులాడక, మలి - వికాశమై
క్కు - సునములుగల, అశోకై - యశోద, మజ్జనమాట్టియవాల్ తై - తిరుమం
దవిధమును, వార్ మలి - భూ - నిమజ్జనిగాపృథనముగల, తొర్ - ప్రాచీ
ణ్యముగల పురుషునై - శ్రీనిల్లిపుత్తూరుకు, కోళ్ళ - నిర్వాహకులగు, పట్టర్ పిరాళా - ప్రా

ప్రాణోత్థమలగు శ్రీపెరియాళ్ వార్లు, శొన్న - సాదించిన, శీర్మలి - చక్కదనము
దిన, శెమ్ - అంజమైన, తమిళ్ - ద్రావిడరూపముగ, పాడల్ - పాశురములగు
వల్లార్ - అర్థముతోనభ్యసించువారు, తివినైయాదుం - చెడుగులాకటియై, ముని
లేనివారగుదురు.

తా. - నీరుత్రాగనమేఘముకంటె నధికమందరముగల కృష్ణునినాదరించి
యతోడ తిరుమంజునము సమర్పించినవిధమును శ్రీవిల్లిపుత్తూరుకు నియామకులగు
యాళ్ వార్లనతిద్వి. ద్రావిడరూప ప్రబంధమును నర్థసహితముగ బరించువారు
రహితులగుదురు.

అడివరపు - వెణ్ణయ కన్దు పేయచ్చి కణ్ణా అప్పం ఎణ్ణయకణ్ణావ్వు
కార్పిన్నై.

అట్లు అన్తపెరియాళ్ వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

పీరాట్టముతో శేర్మియనుచుండుపాశురములు.

తిరుమొగ్గయాళ్ వార్లు సాదించిన పెరియతిరుమొగ్గియందలి తిరుక్కుడు
ములాని ౧౫ - వ ౧౬ - వ పాశురములు.

౧౫. ముళపాలావిరావణాన్ ముదుమదిళిలక్ష్మేవేవిత్తు,
అబినాలనుమకవన్నాబడియిణై పణియనిన్టాట్టు,
ఎన్నెలామురుకియక్కెట్టున్నుడై నెణ్ణమెన్నుమ్,
అబినాల్, శాననీర్ కొణ్ణాట్టువన్నడియనేనే.

టీక. ముళ - పూర్వముసీతాపీరాట్టియతోకవనమందుండునపుడు, పాలా
వ్వుడగు, ఇరావణాన్ - రావణునియొక్క, ముదుమదిల్ - ప్రవేశింపనగు
ప్రాకారములుగల, ఇలంగ - లంకను, వేవిత్తు - తనతోకలొనియన్ని చేదవీరి
అనుమక - అంజనేయుడు, అన్నివారేవన్దు - పీరాట్టినిచూచినప్రీతిచేవచ్చి
అకిష్కింధానగరమున, అడియిణైపణియనిన్టారు - తిరువడిగళనుయిరరులు
ట్లు తేంచేసియుండు శ్రీచక్రవర్తియగువామనకు, (నీతనుకొనినసంగతివి
యొన్న స్వామికి) ఎన్నెలామురుకియక్కెట్టు - శల్యగతిగా గృహించినవారికి, ఎన్న
క్క, నెంజమెన్నుం - మనస్సును, అన్నివారే - ప్రేమచే, శాననీర్ కొణ్ణా - శానమును
అడియనే - దానరూతుడగునేను, అట్టువణ్ - తిరుమంజునము చేయుదును.

తా. - శిరియతిరువడియను పేరుగలనాంజనేయలు, నీరాపిరాట్టిని లంకలో
 పుట్టించి కిక్కింపకు మరలినచ్చి కృపించియుండు శ్రీరాములకు విన్నవించి స్వామియగు
 మునికి తానుప్రేమచే జ్ఞానమును నీటిచేత స్నానము చేయించుచున్నానని విన్నవించిరి.

౧౬. మాయమామాయచ్చెల్ మునురుతిఱనడన్దువై యమ్, -
 తాయమాపరవై పొజ్జ తడవరై తిరుత్తి, వానోర్క -
 కీయుమాలెమ్మిరానార్ క్కెన్నుడై చ్చొక్కై శెన్నుమ్,
 తూయమామాలై కొణ్ణుశూట్టువక తొణ్ణనేనే.

టీక. మాయం - వంచనగల, మా - మారీచకముజంకము, మాయచ్చెల్ ము-
 పంపినవాడును, మరుదిఱ - యమకార్థములను మ్రుద్ధివృక్షములను పడద్రోయటకును,
 డన్దు - రోటితో ద్రోగాడినవాడును, వైయం - మాడులోకములందు, తామ్ - అనా-
 మాసముగా పెరిగినవాడును, అమ్మపరవై - వికాలముగ్నిరాభి, పొంగ - పొంగిభూమి
 పొదనచ్చునట్లు, తడవరై - మందరపర్వతమును, తిరుత్తు - త్రిప్పితపుకమునెత్తి, వా-
 ర్కీయుం - దేవతలకిచ్చిరవాడును, మార్ - ఆశితవ్యాపానముగలవాడగు, ఎమ్మి-
 నారక్క - నాకుపకారకునకు, నొణ్ణకే - దాపభూతుడగునేను, ఎమ్మిడైశొక్క-
 న్నుం - నాయొక్కమాటలను, తూయ - పరిశుద్ధముగు, మా - క్లాఘ్యమైన, మాలై-
 కొణ్ణుశూట్టువక - చూలకలతో నలంకరింతును.

తా. పేరుమాట్లు యాయయవతారములలో జేసినయతిమానమ చేపితములను వర్ణిం-
 వాగ్రూపముగుభువ్వచూలికలను సమర్పించుచున్నాడు.

(నమ్మాళ్ వాగ్దానతిచ్చిన తిరువిరుత్తమున ప్రబంధములొనిది)

౨౧ శూట్టునకమాలై కళ తూయనవేన్ది, విణ్ణోర్కళ వన్నీర్ -
 ఆట్టియన్దూవంతరానిఱ్ఱ వేయజ్జు, ఓర్ మాయైయినార్,
 ఈట్టియ వెణ్ణయ్ తొడువుణ్ణప్పొన్దిమిలేన్దు మువకూర్,
 కోట్టిడై యాడినై కూత్తు, అడలాయర్ తమ్మకొమ్మినుక్కే.

టీక. అట్టు - పరమపదమానందు, విణ్ణోర్కళ - నిత్యనూరులు, నల్ - పరిశు-
 మైన, నీర్ - తీర్థముచే, అట్టి - తిరుమంజనముజేసి, తూయన - విలక్షణమై క్లాఘ్య-
 మనదియ నీ, నల్ - మిగుసవచ్చించుటకర్త మైన, మాలైకళ - భువ్వచూలికలను-
 ట్టి - చేతులలో నుంచుకొని, అను - పంచపరిమళముగల, తూపం - సామ్రాజి-
 గువానిపొంగను, తరానిఱ్ఱ - సమర్పించుటచేసినిగొండగా ఓర్ మాయైయిచ్చు.

ఒకచూయచేత, (ఇతరులచేతనునసాధ్యమగు) ఈట్టియవెల్లెయ-చిలికియై తినునట్లు
 వోడువుట్ట - అరగించుటకుకోరిపోవు - అయిప్పొడికిమేచేసి, అడల్ - బిడ్డముడు
 అయిల్ తమ్ - గొల్లవారింటనవతరించి, కొమ్మినుక్క - నప్పిన్నపిరాట్టిని పెండ్లాడు
 నల్ - బిడ్డమగు, ఇమిల్ - మూపురముగల, ఏటు - ఏడువృషభములయొక్క
 నంకర, కొట్టిడై - కొమ్మలనడుమ, మాత్తు - నృత్యమును, అడినై - చేసినవాడవా.

తా. - వైకుంఠముననుండు పెరుమాళ్లకుయచటి నిత్యసూరులు తిరుమణ
 నర్చి, కొందఱుపుష్పమాలికలను నిచ్చుటకు సిద్ధముగానిలుచుకొని, కొందఱుసావ
 ధూపమునమర్పించుచుండగా విచిత్రంబగు నూయజేసి నిచటకృష్ణావతారమెత్తినా
 గిందిప్పిన్నపిరాట్టిస్వయంవరమునకు యేడువృషభములపంఢెముగానుంచియుండిన
 మదమనదియామెను వివాహముజేసికొనెను (సీతకుళినధనుస్సునుద్రోపదికి మర్క
 త్రమునుసీతాదేవికి యేడువృషభములుప్రతిష్ఠలుగానేర్పడినవి) కృష్ణుడైయన
 గతిగం, లుసమస్తలల నెఱవేర్చి మరలిపరమపదమునకు వేంచేయునంతకాలము
 కుంతమున ధూపనమర్చణమాత్రకాలమునకీడైనది.)

[నిరాట్టమునో చేసినది పోయెనా వార్ తిరుమొట్టి ౩-పత్తు ౩. తిరుమొట్టి ౩-
 కాడుకభూడుపోయ్, కన్దుకల్ మేయ్ త్తుమటయోడి, కార్ కోడల్ పు
 చూడ్చివరుకిన్దా మోదరా! కన్దుత్తూళికాణున్ను డమ్ము,
 పేడై మయిత్తాయల్, పిన్నై మాణాళానిరాట్టమెత్తువై తేక్,
 తేమునునా శిష్యుప్పనునాచోలన్నున్నోడుడనైయిన్దాన్.

టీక. కాడుకభూడుపోయ్ - పచ్చికయు నీరునుగల ప్రదేశముకాచి
 కు నడవికిపోయి, కన్దుగల్ - చూడలను, మేయ్ త్తు - మేపి, మటి - అవి
 డునటుల భద్రపఱచుటకు, ఓడి - ముందుగాపోయి, (అవి కడుపునొప్పి
 యూరిపక్క మరలివ సంతోషముచే), కార్ - పెద్దదగు, కోడల్ పు
 వ్వలను, కూడి - శిరస్సున ముడుచుకొని, వరుకిన్ద - వచ్చుచున్న, చూచు
 కట్టినదారపుదద్దు నువరమునగలవాడా, మాక - నీయొక్క, తేము - తిరుమ
 తయు, కన్దు - చూడలు నడుచుటచేతను దుముచుటచేతను కలిసి, చూచి
 నిండియున్నది, మయిల్ పేడై - శ్రీ నెనునవత, కాయల్ - సావముగల, మ
 నప్పిన్నపిరాట్టికి, మాణాళా - పెనిమిటియగునవాడా, పిన్నము - ప్పావమున
 కావలసినది, అమెత్తువై తేక్ - సిద్ధపఱచియొచ్చునా అని - చూచునవనీ
 క్క - అరగించవలయు, తేమునునా శిష్యుప్పనునాచోలన్నున్నోడుడనైయిన్దాన్ - భోజన
 అడియ - అప్పసం - సీతంబునకు - భోజనమునయకయున్నా

తా.—ఓదామోదరుడా నీవు చూడల నరణ్యమున మేసి, యచటి పుష్పములను ముడుచుకొని చూడలనడుమనచ్చుటచే అదుమ్మతో నీయొడలు నిండియున్నది స్నానము చేసి శిశుముగ నారగించుటకు వేంచేయుమా నీతండ్రి నీతో పత్తిభోజనం బొనర్చ వేచియున్నాడు.

కా. తిణ్ణార్ వెణ్ శణ్ణుడై యాయ్ తిరునాళ్, తిరువోణ్ణిన్ఱ్ణునాళ్ ముక్, పుణ్ణేర్ మొల్లియారై క్కూప్పిములై యట్టిప్పల్లాణ్ణుకూటువిత్తే, కణ్ణాలం శెయ్యక్కటియొక్కల త్తెర్రిశియుమాక్కివైత్తే, కణ్ణానీనాల్ తొట్టుక్కన్ఱిక్కి పోపోకేర్, కోలకాయ్ తిజ్జేయరు.

టీక. తిణ్ అర్ - పగతుర హృదయము భేదించునట్టి గంభీర ధ్వనిగలదియొ, వెణ్ - అనుకూలులకు చేరి యుజ్జీవింపదగిన సౌమ్యముగు ధ్వనిగల, శణ్ణుడైయాయ్ - శ్రీపాంచజన్యమునుగలవాడా, తిరునాళ్ - నీవుజనించినట్టి శ్రవణ తిరునక్షత్రము, ఇమ్మ - నేటికి, ప్పల్లానాళ్ - ఏడవదినమృతచే, ముక్ - అందుకుముందుగా, పణ్ - రాగవి శేషముతోఁగూడి, వీర్ - అందముగానుండు, మొట్టియారై - పలుకులుగలవారిని, కూవి - రప్పించి, ములైముట్టి - పాలికలకు గావలసిన నవధాన్యములను మొలకగట్టి, పల్లాణ్ణు పూటువిత్తే - మంగళాశాసనము చేసినదిగాక, కణ్ణాలం శెయ్య - శ్రవణ నక్షత్రంబున పాపముచేయుటకు, కణ్ణియుం - కాయగురలును, అరికియుం - తండ్రులమును, కల త్తెర్రాక్కివైత్తే - పాత్రములలోజేర్చియుంచియుండుటచే, కణ్ణా - నాకునేత్రముతో మానమగువాడా, నీ - నీవు, నాల్ తొట్టు - రేపటిముదలు, కన్ఱిక్కి పో - చూడల నిండి, పోకోర్, చానిని మేపుటకు పోవలదునుమా, కోలం శెయ్యకు - సర్వలంకార కూపితుడై, ఇక్లేయరు - ఇల్లునిడిచిపోక యిచటనే వేంచేసియుండుమా.

తా.—దివ్యమైన పాంచజన్యమును భరించినవాడా నేటికి యేడవదినమున నీకు ముదలాయిరమ్ నిక్షయించియున్నాను అందుకు గావలసిన యుపకరణములును దివ్యాన్న సిద్ధపఱచియున్నానుగావున నీవు రేపటిదినము మొదలు చూడలను ముడుచుకొని వస్త్రాభరణాదుల నలంకరించుకొని, ఇచటనే వేంచేసి

ముదలాయిరమ్-పూచ్చాడల్. ఆనిరై. (పూచ్చాడల్.)

తల్లియగుయి శిశువులంకారము జేయునందు కృష్ణుడు చూడలను ముడుచుకొని నిక్షయించువాడోదాదేవి-కన్ఱి

నిష్ఠములేనందున ఈయకపోవుటచే గృష్ణదేవుని వారంభించగ వాని నూరదొయ్య
కట్టలేస్తున్నది పలుమారువంచింది వానియేడ్చునుబోగొట్టివూలుముడువగోరి కాంక్ష
పరిచుకొనును గల విలక్షణములగు నానావిధపుష్పములను వేళ్వారుగ జెప్పి వూలుచు
చుటకు రమ్మని యనునర్థించి పుష్పాలంకారంబొసర్చిన ప్రకారమును తామనుభవి
నవేక్షించి కృష్ణునితో యశోద సంభాషించినరీతిని వచించి పెరియాళ్వారులు తద్రూ
ననుభవించుచున్నారు.

౧. ఊ ఆనిరై, మేయ్క్క, నీపోచ్చియరునురున్దానతల్లియాయ్,
కానగ మెల్లానిరిన్దుకరియతిరుమేనివాడ,
ప్పానై యిత్తోలైప్పరుగిప్ప, నాదార్లైలామ్మిరిప్ప,
త్రేవిలినియిపిరాన్, శెణ్ణగప్పుచ్చూట్టవారాయ్.

టీక. తేనిర్ - తేనెకన్నను, ఇనియ - ఇంపుగానుండు, పిరానే - ఉపా
కుడా, పదార్థదార్లైలాం - నిన్ను ప్రేమింపనివారందఱును, శిరిప్ప - నవ్వునట్లు, పా
యిర్ - పిండినపాల కడవల్లానుండు, పాలై - పచ్చిపాలను, పరుగి - కడవతోట్రా
య్ - నీయుక్క, కరియ - నల్లని, తిరుమేని, ఒడలైనది, వాడ - వాడునట్లు, గ
మెల్లాం - అడవియంతయు, తిరిన్దు - తిరిగి, ఆనిరై - మేయియగుగెత్తు పశువుల
పును, మేయ్క్క - మేపుటకు, నీ - సుకుమారదేవముగలనీవు, పోచ్చి - పోవు
దువు, ఆరు - అద్భుతమగు, మరున్దానదు - జ్ఞానమును, అతీయాయ్ - తెలిసి
నకపోతివి, (గనుక పసుల మేపుటమాని) శెణ్ణగప్పు - సంపంగిపుష్పములను, పూ
నీకు నే నలంకరింప, వారాయ్ - వేంచేయవలయును.

తా. - తేనెకన్నను నింపినప్పామా పాలుపిండిన కడవతోనేత్రాగి పసులమే
పుటకు పోవుచుండువు అట్లు నిన్ను నీవులభించ వరుదగు జ్ఞానధమును దలిసికొన
తివి గనుక యీపుష్పములను ముడుచుకొనుమా. (ఇచటివారి సమస్తవ్యాధినివారక
పరమపదవాసులకు నానన్దాతికయముచే గలుగు నున్న తత్తకు నానధముయిగదా
దువాడు).

౨. కరువుడై మేగజ్జల్ కణ్ణాలునై కణ్ణాల్కొక్కుళై,
ఉరువుడై యాయ్ములగేల్లుముణ్ణాగవనవేటన్దాయ్,
తిరువుడై యాల్ మణవాళానిననరజ్జి త్రేకిడన్దాయ్,
మరువిముణ్ణామన్ గిన పల్లెగెప్పుచ్చూట్టవారాయ్.

టీక: కట్టల్ - సేత్రములు, ఉన్నె - చూచువారల కానంద జనకుడగునిన్ను, కట్టాల్ - చూచినట్టయినా, కరువుడై - జలపానంభానర్హున, మేకట్టల్ - మేఘములను, కట్టాలాక్కుం, చూచినమాత్రమున చల్లనగునట్లు, ఉరువుడైయాయ - రూపముగలవాడును, ఉలకేట్టుం - ఎల్లలొకములున్ను, ఉడ్డాక - సత్తకలిగివించునట్లు, వస్తునిత్యవిభూతిమండి లీలావిభూతికేతంచి, విజ్ఞానాయ - అవతరించినవాడును, తిరువుడైయార - నిన్ను తనకు సర్వసమ్ముత్తుగాగలిగిన శ్రీమహాలక్ష్మిదేవికి, మణవాళా - పెనిమిటగువాడును, తిరువరజ్జత్తు - శ్రీరంగములూ, కిడ్దనాయ - సంసారలను రక్షించుటకు యోగనిద్రజేయువాడైన స్వామి, వణం - పరిమళమైనది, మరువి - పొందియుండి, కమ్మకోకిన్ - వాసనగొట్టుచుండు, మల్లికార్జునాచార్యవారాయ - మల్లెపువ్వుములను ముడుచుకొనుటకు వేంచేయుమా.

తా.—నీలమేఘ కాయమణిగాత్తుడును సమస్తచేతనల రక్షించుటకై యవతరించినవాడునగు శ్రీయశస్తి శ్రీరంగములూ బవ్యలించియుండు స్వామి పువ్వుములచాత్తుకొనుటకు వేంచేయుడి.

3. మచ్చొడ్డునూళిగై యేటిమాదర్గల్ తమ్మిడమ్ముక్కు,
కచ్చొడ్డుపట్టికిట్టిత్తుక్కామ్ముతుగిలవై కీటి,
నిచ్చలు నీమైగల్ శెయ్యవాయ్ నీళ తిరువేజ్జడ త్తెన్నాయ్,
వచ్చెత్తమనగత్తోడు పాదిరిప్పుచ్చాట్టవారాయ్.

టీ. మచ్చొడ్డు-మొదటియంతస్తు మేడయందును, మళిగై - రెండవయంతస్తుమేడయందును, ఏటి - ఎక్కిపోయి, మాతర్గల్ తమ్మిడం - స్త్రీలందువోటున, పుక్కు - ప్రవేశించి, కచ్చొడ్డు - రవికలను, పట్టె - దానికొనిదకట్టుపట్టుపేటును, కిట్టిత్తు-చించినదిగాక, కామ్ముతుకెలవై - పనితరమగు యంచుగలచీరలను, కీటి - చించి, నిచ్చలుం - ప్రతిదినము, తీవైకల్ - అకృత్యములను, శెయ్యవాయ్ - చేయువాడును, నీళ - ఆకాసము నొడయునట్టి పొడవుగల, తిరువేజ్జడం - తిరుమలైయను తిరుపతి కొండమీద నిలుచుచుండు, ఎన్నాయ్ - నాకుస్వామియయినవాడా, వచ్చెత్త - పచ్చనివర్ణముతగ్గని, తమనగత్తోడు - దవనమును, పాదిరిప్పు - పాదిరిపువ్వుమును, శూట్ట వారాయ్ - ముడుచుకొనుటకు వేంచేయుమా.

తా.—ఇట్టి నీలలానర్హున శ్రీకృష్ణుడే తిరుపతికొండమీద శ్రీశక్తి ధైవ్యరథుగ నున్నాడనియు వారికి పువ్వుము నమర్పించుటకు విలుచుచున్నారు.

౪. తెరువిన్గణ్ నిన్దిళవాయ్ చ్చిన్మూర్గల్ తీమై శెయ్యోదే,
మరువున్దమనగమ్ముళ్ళోర్ మాలై మణజ్జమల్ గిన్ది,

౪౦ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

పురుషమ్కరుడుగ్రుల్ నెత్తిపొలిన్దముగిట్టున్దహలే
ఉరునమధిగియనమ్మాయుగన్దై శూట్రనీవారాయ్.

టీక. పురుషం - మన్తఘనివింజినలె వంపుగలనోసలును, కరు - నలువై
ముగజాట్టుకొని నిడివిగల, కుగ్రుల్ - వెలట్టుకలకు, నెత్తి - ఈరెంటికిమధ్య ప్రా
చుతిరుముఖమండలము, పొలిన్ - పర్థిలైదు, ముకిల్ - మేఘము, కన్దహలే - కనిసెట్టు
ఉరువం - ఆకారముచే, అక్రకియ - అందమైనవాడును, నమ్మి - అన్ని విషములచేత
డగువాడా, తెరువికణ - వీధిలో, నిన్ - అట్లాడెడు, ఇళ ఆయచ్చిహర్క
పసిగొల్లపిల్లలను, తీమైతెయ్యతే-అకృత్యముజేయక, మణంకమట్టికిన్ - పరిమళ
మరుపుం - మరువమును, తమనకముం - దవనమున్న జేర్చికట్టిన, శీర్మాలైయిన్ -
చిమాలెగపినిని, ఉకన్ద - నేను సంతోషించి, శూట్ర-నీ వెలట్టుకలలో ముడుచు
నీవారాయ్ - నీవు వేంచేయవలయు,

తా.- నీవెలట్టుకలను ముఖసౌందర్యమును బాడగా నల్లని మేఘపు పిల్లవలె
పడుచున్నది వీధిలో యట్లాడెడు గొల్లపిల్లలవిషయమున దౌష్ట్యముచే చెడుపు చేయకు
స్వామీ నేను ప్రీతిపూర్వకముగా సమర్పించు మరువమును దవనమును జేర్చి కట్టినమా
గ్రహణవేంచేయుమా.

౫. పుల్కి వాయ్ పిళ్లన్దిట్టాయ్ పారుకరియ్కొమ్మెళ్ళిత్తాయ్,
కళ్ళవరక్కియైముక్కొడుకావలనై త్తలైక్కొట్టాయ్,
అల్లినీ వెణ్ణైయ్ విల్లుజవ్వాడడియ్ నడి త్తే,
తెల్లియ్ నీరి లెల్లున్ద శెల్లునీర్ శూట్రవారాయ్.

టీక. పుల్కినై - కొంగరూపుతోనిన్న బాధింపవలెంచిన బకానురునియ్య
వాయ్ - నోటిని, పిళ్లన్దిట్టాయ్ - చీల్చినవాడును, పారు - యుద్ధము జేయవలె
వచ్చు, కరియ్క - కువలయాపీడమనుయేనుగుయొక్క, కొమ్మ - దంతములను,
త్తాయ్ - అనాయాసముగా పెరికిపార వేసినవాడును, కళ్ళ - వంచనజేయవచ్చు
క్కియై - కూర్చుంటియనురాక్షసియొక్క, ముక్కొడు - ముక్కును, కావల
దానికిరక్షకుడగురావణునియొక్క, తలై - తలలను, కొట్టాయ్ - ఛేదించినవాడు
నీ - నీవు, వెణ్ణైయ్ - వెన్నను, అల్లివిల్లుజ - ఎత్తియారగింపగ, అడియ్క -
దెన్నకుతనచేరులారవెన్న నెత్తిభుజించునోయనియాశించిన, నేను, అట్లాడు -
అడియ్ - మనకుభయపడక, అడిత్తే - శిక్షించితి నే, (నేనుజేసినదిక్షమించి) త
నీ - నీటియందు, ఎల్లున్ద - కలిగిన, శెల్లునీర్ - వాసము

నియమగలనల్లకలువలపుష్పములను, కూట్ట - అసాగను జెడకముండుగా నేను సమర్పించుటకు, వారాయ - నీవు వేంచేయవలయు.

తా.-శ్రీరామావతారములో కూర్మజుని భంగపఱచి రావణుని సంహరించి శ్రీకృష్ణావతారములో బకాసురుని సంహరించి కువలయాక్షిణమును మదమణచి వెన్ననుయారించినస్వామి నిన్ను తెలియకొట్టితినికోపగించక పుష్పము నేను ముడిచెదనురము (కృష్ణుడు తనచేతులారవెన్న నెత్తియెత్తుచారగించునోయని యుండు యశోద యెందుకు కొట్టినదనగా ఈరీతినిమఱియొకచోటునందు జేసినందుచే కలికాడు యపవాదమునకు వెఱచియనుట).

౬. ఎరుదుగళోడు పొరుదియేదుములో పాయ్ గాల్ నమ్మి,
కరుదియతీమైగళో శెయ్ దుక్కనై కాలో కొడు పాయ్ న్దాయ్,
తెరువిన్దణో తీమైగళో శెయ్ దుక్కనై మల్లర్ గళోడు,
పొరుదువరుగిన్ద్రా పాన్నే పున్నే పూర్వముచ్చట వారాయ్.

టీక. శ్రీ నమ్మిన్న పిరాట్టిని పొందుటకు, ఎరుదుగళోడు - రాక్షస ప్రకృతిగల మేళువృక్షభములలో, పొరుది - యుద్ధముజేసినవాడై, ఏదుం - జేయించును, ఉలో పాయ్ - లోభగుణములేనివాడై, నమ్మి - నమ్మిన్న పిరాట్టియందు పూర్ణ కృపగలవాడును, కరుదియ - కంసుడు నీవిషయములోచేయదలచిన, తీమైగళో - దుష్కృత్యములను, శెయ్దు - వానివిషయములో నీవుజేసి, కుక్కనై - కంసుని, కాలో కొడు - మిషాదముచేత, పాయ్ న్దాయ్ - తన్ని త్రోవినవాడును, తెరువికళో - వానిని సంహరించుటకువోపుదారిలో, తీమైగళో శెయ్దు - చాకలవానిజంపి, వింటినిరిచి, కువలయాక్షిణమును దునుమాడుట మొదలగు కార్యములుజరిపి, శిక్కర - బలిష్ఠులగు, మల్లర్ గళోడు - మల్లయుద్ధముజేయు చాణూరముష్టికలలో, పొరుకు - పోరాడిచంపి, వరుకిన్ద్ర - పగతురజంపి సంగోపముగాజేంచేయు, పాన్నే - బంగారు ఛాయాపన్నుడగు స్వామి, పున్నే పూ - పాన్మపుష్పముల, కూట్ట - నీశోజములందు నేనుమడుచుటకు, వారాయ్ - వేంచేయవలయు.

తా.-శ్రీకృష్ణుని తిరుమేను మిక్కిలి సుకుమారముగానుండ, మీదజెప్పినవిజ్ఞాన అమానుష కృత్యములుగానున్నవి యశోదతలచి పాన్మపుష్పములు సమర్పించ రత్తుని వినుచుచున్నారు.

౭. కుడజ్గళెడు తే అవిట్టుకూర్తాడనల్ల వెళ్గో వే,
మడజ్గళో మదిముగతారై మాల శెయ్యనల్ల వెమ్మెన్దా,

౪-౨ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

ఇడన్దిట్టరణియన్ నెక్టైయిదుపిళవాగమున్గిణాయ్,

కుడన్దైక్కిడన్దవెక్టోవే! కురుక్కత్తిప్పుచ్చూట్టవారాయ్.

టీక. కుడన్దై - అనేక భాండములను, ఎదుత్తు - చేతనెత్తికొని, ఏలగు
పైకగరవేసి, కూర్తాడ - నృత్యమాడుటయందు, వల్ల - సామర్థ్యముగలవాడై, మా
మాకు, కోవే - నాయకుడై, కుడన్దై - ముగ్ధత్వమును, మడి - పూర్ణచంద్రము
చల్లనై ప్రకాశించుచుండు, ముకత్తారై - ముఖములుగలస్త్రీలయ, మాల్ - శిష్యులవల్ల-శ్రీ
పజేయునట్టి, ఎక్టమైన్దా - నాకు విడ్డయ్యనవాడై, ముక - పూర్వకాలమందు, మ
ణియన్ - పిరణ్యకశిపునియొక్క, నెక్టై, తొమ్మను, ఇడన్దిట్ట - నఖములచేఢి
ఇరుపిళవాగ, రెండుబద్దలగునట్లు - కీడ్డాయ్ - చీల్చినవాడై, (వెనుకటివారి య
సార్థము) కుడన్దై - కుంభకోణములో - కిడన్ద - శయనించినవాడనై, ఎక్టకోవే -
కురాజైనవాడవా, కురుక్కత్తిప్పు-నీనిమిత్తమై కురుక్కత్తియనుపుష్పమును, కూ
అలంకరించుటకు, వారాయ్ - వేంచేయవలయు.

తా.-స్వామీ యాకసంబున కుంభములనెగరవేసి, నృత్యం బొనర్చుటయన
సమర్థుడగువాడై, ముగ్ధులును పూర్ణచంద్రముఖులగు స్త్రీలను భ్రమింపజేయునట్టి, మ
డ్డదైనవాడనై పూర్వమందు పిరణ్యకశిపుని నృసింహయాపియై వధించినవాడనై లో
జ్జీవసార్థమై కుంభకోణమందు శయనించియుండు మాస్వామీ కురుక్కత్తిపుష్పముచే
కరింపవేంచేయవలయు. (కుంభనృత్యమునునది జాతీయమైనవీల).

తా. శ్రీమూలికనవనోడుత్తోభ్రుమైక్కొళ్ళపుమ్మవల్లాయ్,

శాన్మాఅవనైనీయెణ్ణిచ్చక్కరత్తల్తలైక్కొణ్డాయ్,

అన్మాఅటయమ్మిరాన్దేయణియరజ్జి త్తేకిడన్దాయ్,

ఏన్మాల్ల మైన్దైత్తవిర్తాయ్దువాల్చిచ్చూట్టవారాయ్.

టీక. శ్రీమూలిక - శ్రీమూలికుడను పేరుగలవాడై, అవనోడు - అనురక్తు
మందు రసకుమింటనవారులేరనునట్టి వానితో, తోభ్రుమైక్కొళ్ళపుం - స్నేహము
కొనుటకు. వల్లాయ్ - సమర్థుడైనవాడనై, అవన్ - ఆయనురుడు, కాం - అ
చచ్చుటకు దగినమార్గములను, నీయెణ్ణి - నీవుయోచించి, శక్కరత్తల్ - చక్రాయ
ముచే, తలైక్కొణ్డాయ్ - తలనునరికినవాడనై (శక్రునిరసనము, అక్రత పరిపాలనము
అం - అటు, పైపైగ వృద్ధిబొందుటను, అటయంపిరానే - తెలిసికొనునట్టి యువ
కుడైనవాడై, అణి - సంసారంబున కాభరణముగు, అరంగత్తు - సజ్జన నివాసస్థలం

శ్రీరంగమందు, కిడన్దాయ్ - మోక్షాపేక్షగలచేతనుల లభించునిమిత్తము శయనించినవా
డై, ఎక్ - (నీకేమి సంభవించునోయని పరితపించుచుండు)నాయొక్క, ఏమాబ్బం -
విముఖమును, తవిర్రాయ్ - లోగొట్టినవాడవా, ఇరువాట్లచ్చిప్పుచ్చుట్టవారాయ్ - ఇరు
వాట్టియను పుష్పములను ముడుచుకొనరమ్మా.

తా. - సకలచేతన సంరక్షణార్థమై భూలోక వైకుంఠంబనందగు శ్రీరంగంబునందు
శయనించియున్న స్వామి, కీమాలికుడను యసురుడు నీకు మిక్కిలి స్నేహితుడైయుండి,
కుళికబలిష్ఠుడై సాగుపురుషందాసు బాధించుచుండగ నీవుచెలికాడగువీని, నిరసించును
మొదలుబెద్దియని చింతించు సమయంబున నారక్కసుండు సన్నిహితుడై చక్రాయుధం
బు ప్రయోగించునట్టి తేజంగు నాకెఱింగింపుమాయని వేడికొనగ, చక్రాయుధప్రయోగ
మర్థ్యంబు నీకశక్యంబని యానతిచ్చియు వినక, యియెంతమాత్రంబని నిర్లక్ష్యంబుగ
చింప, నీవాకసంబున కెగరవైచి చేత దీసి నుంచుకొని, వానిచేతనిచ్చి నే కెగరవేసిన
కెగరవేయుమాయని యానతీయగా నారక్కసుండును నవ్విధంబునజేయ నానుదర్శనం
బునుభరింపజాలక మృతుండగు నట్లుపాయంబొనర్చిన మహావకారండవై నాచుఃఖంబును
యనినస్వామి నీవు, ఇరువాట్టిపుష్పముల నలంకరించుకొనుటకు రమ్మాయని యను
చున్నారు.

౯. అట్లా తమరర్గల్ శూన్యవత్తాణియుళ్ళక్కిరున్దాయ్,
తోడ్డర్ గల్ నెళ్ళిలుత్తై వాయ్ తూమలరాల్ మణవాళా,
ఉణ్ణిట్టులగినై యేఱ్ఱు మోరాలిలై యిల్ తుయిల్ కొణ్డాయ్,
కణ్డనానునై యుగక్కక్కరుముగై పూచ్చుట్టవారాయ్.

టీక. అండక్తుల్ - పరమపదమందు, అత్తాణి-సమీపమందుండు, అమరర్గల్ -
తర్జనూలు, శూన్య - చుట్టుసేవించి నిలువగ, ఆంగు - వారిమధ్యను, ఇరున్దాయ్ -
మన స్థలాకములందు దనయాజ్ఞ చెల్లునట్లు) వేంచేసియున్న వాడై, తోడ్డర్ గల్-ఇహ
మన మోక్షాభిలాషగలిగి నీయందు భక్తిగలవారియొక్క, చెంటల్ - మనస్సునందు,
త్తైవాయ్ - మిక్కిలి సంతోషించియుండువాడవై, తూమలరాల్ - పరిశుద్ధమైన
మరపున్నమందవతరించిన శ్రీమహాలక్ష్మి, మణవాళ - నాయకుడైనవాడై, ఏఱ్ఱులగి
యుం - సరు స్థలాకములను, ఉండ్లిట్టు - ప్రళయమందు నశింపనట్లు గర్భమందుంచు
చు, ఓరాలిలైయిల్ - లేతయైన నొకమట్టియాకునందు, తుయిల్ కొండాయ్ - శయ
నించినవాడవైన, ఉన్నై - గుండరుడగునిన్ను, నాన్ - నేను, కండు - నేవించి,
గక్క - సంతోషించునటుల, కరుముగప్పు - నల్లకలువపుష్పములను, కూట్ట - ఆలం
కరించుటకు, వారాయ్ - వేంచేయునలయును.

తా.—తామరపువ్వుమందవతరించిన శ్రీమహాలక్ష్మికి వల్లభుడును పరమపదము నిత్యనూరులచే సకలవిధక్షాంతకర్మముల నంగీకరించి యానిత్యనూరుల నానందింపజేయు యీలాకమందలి ముముక్షువులహృదయ కమలంబులందు నానందముతో నిత్యవామర్యవాదును, ప్రళయకాలంబున సర్వలోకంబుల తనయాదరమందుంచుకొని వటపక్షి యగు శయనించుమున్న యోస్వామి నిన్నునే నేవించి యానందించునట్లు నీలాకమందు ముడుచుకొనుటకు రమ్మని యానతిచ్చుచున్నాడు.

౧౦. శైణ్యగమల్లిగై యోడుశైణ్యునీరిరువాఁబ్బి,
ఎణ్బగర్ పూవుజ్జోణర్ నేనిన్నివై శూట్రవావెన్టు,
మణ్బగర్ కొణ్ణానై యాయచ్చిమగిట్టన్దురై శెయదవిచ్చారై,
పణ్బగర్ విల్లిపుత్తూర్కోకపట్టర్ పిరాళోన్నపత్తై.

టీక. శైణ్యగమ - సంపంగియును, మల్లికై - మల్లెలును, శైణ్యునీర్ - శైవపుష్పములును, ఇరువాఁబ్బి - విరుజాజిపూలను, ఎణ్బగర్ - ఎంచిచెప్పదగిన, పూవుపుష్పములనన్నిటిని, కొణర్ నేక - వెదకితెచ్చిన, ఇన్ - ఈపూలదినుసులను, ఇచ్చుడు, శూట్ర - నీతలముడు ముడుచునట్లు, వావెన్టు - రమ్మని, పగర్ - (ముడుచిలిముఱని) యాచించిన, మణ్ - భూమిని, కొణ్ణానై - పాదములనుచాపి కొలుచున్న స్వామి వివక్షముగ, ఆయచ్చి - యశోదాదేవి, మగిట్టన్దు - సన్తోషించి, శెయద - చెప్పినదానిని, పణ్ - గానముఁజేరునట్లు, పగర్ - ఆనతిచ్చుచుండు, విల్లిపుత్తూర్ - శ్రీవిల్లిపుత్తూరుకు, కోక - అధిపతియై, పట్టర్ పిరాళ - బ్రాహ్మణోత్తమపెరియార్వారు, శోన్న - సాదించిన, ఇమ్మరై - ఈ ప్రబంధరూపమాలికయును, పదిపాశురములనే - పణ్బగర్ - గానరూపమున ననుసంధింతురుగాక.

తా.—సంపంగి, మల్లె, చెంగల్లు, విరుజాజి మొదలగు శాస్త్రాక్రమగు పుష్పములకు శ్రీకృష్ణునికి యశోదపిరాట్టి యానందముతో సమర్పించిన ప్రకారమును శ్రీవిల్లిపుత్తూర్ అధిపతియగు పెరియార్వారు అనుకరించి సాదించిన పదిపాశురములగు నీ ప్రబంధమును ముముక్షువులందఱును భక్తియుక్తులై గానరూపముగ ననుసంధింపుడు. అట్లనుచు వారు నిత్యానందజనకమైన పరమపదమునందు నిరతికయానందము ననుభవించుకొనుదురు.

(ఇచ్చట ఎణ్బగర్ పూ, అనునపుడు. “భక్తిరవ్యవిధాయనునట్లు” భక్తిరసముగూడిన పుష్పములని విశేషార్థము.)

అడివరపు. అనిరై, కరు, మచ్చు, తెరు, ప్పుళ్, ఎరుడు, కుడమ్, శిమిలి, అల్లమ్, శైణ్యగమ్, ఇచ్చిరఁ.

పెరియజేయర్ తిరువడిగ శేకరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ముదలాయిరం ౨-పత్తు-౪-తిరుమొట్టి-ఇన్దిరనోడు.

అవ. — ఈక్రిందు, కణ్ణనుకు తిరుమంజనంబానర్చి, తలచువ్వి అలంకారముగ పూలుముడువవలయుననికోరి విలక్షణమైన బహువిధపుష్పంబుల నాడించి, యవి నాడకమునువేసిక నే నలంకరింపరమ్మని వానిని పలుచుటాపిలిచి పుష్పాలంకారం బొనర్చినవెనుక వాని సౌందర్యమునకు దృష్టిదోపంబుగలుగకుండునట్లు రక్షగలుగజేయవలయుననియించి సాయక్కాలమందు నిన్ను నేవించుటకు దేవతలందఱువచ్చి నిలుచుచున్నారు, సద్ధాశికాలమందు, తుద్రదేవతలు సంచరించుస్థలంబుల నిలువక నీకు (అన్తిక్కాప్ప, సద్ధాశిక రక్షనిడుటకు వేంచేయవలయునని బహుపర్యాయములనవర్తించి పిలిచి రక్షయిడినప్రకారమును తామనుభవింపఁగోరి, సంకోషించి కృపతోవేంచేసియుండు తిరువెళ్ళై (శ్వేతగిరి) యందువేంచేసియుండు స్వామిని. గూర్చి యశోదాదేవియుక్క స్నేహమును దీరియుగలవారై ఆమె సంభాషించి శ్రీకృష్ణునికి (తిరువన్తిక్కాప్ప) శ్రీసంధ్యా సంతక్షయగు కంభవారతియిచ్చిన భావరసమును అభ్యర్చననుభవించుచున్నారు.

౧. ఇన్దిరనోడు, వీరమనీశనిమైయవరెల్లామ్,
మన్దిరమామలర్ కోణ్ణుమత్తై నువరాయ్, వన్దునిన్టార్,
శన్దిరకమాల్లిగై శేనుమ్మేశదురర్ గల్, వెళ్ళై నిన్టాయ్,
అన్దియమ్బాదిదువాగుమ్మక్కగ నే, కాప్పిడవారాయ్.

టీక. శన్దిరక - చంద్రుడైనవాడు, మాల్లిగై - గృహములయందు, శేరుంచేరువట్టున్నతమై, శదురర్ గల్ - సమర్థులైనవారు వసించుచున్న, వెళ్ళై - తిరువెళ్ళై యందు, నిన్టాయ్ - కృపచే నిలిచియుండు రూపముతో వేంచేసియుండువాడవా, ఇన్దిరనోడు - త్రిలోకాధిపతియగు దేవేంద్రునితో, పిరమన్ - చతుర్ముఖ బ్రహ్మయను, ఈశన్ - రుద్రుడును, ఇమైయవరెల్లామ్ - దేవతలందఱును, మందిరమ్ - పురుషునూ క్తముమొదలగు, మామల్, మహామంత్రపుష్పములను, కొండు - గ్రహించి, మత్తైందు - ఇతరులకు తెలియకుండునట్లు, ఉవరా - మధ్యస్థునివారై, వన్దునిన్టార్ - చిచ్చినిలిచియున్నారు, అట్టుగనే - సౌందర్యవంతుడగుస్వామి, ఇదు - ఇది, అన్దియంపోదాగుమ్ - సాయంకాలముగానున్నదియనిచెప్పగ (ఏననేమిచేయవలయునన) కాప్పిడవారాయ్ - నియుక్క స్వాభావికముగు తేజోవిశేషమునకును, సాటిలేని చక్కదనమునకును, కొంచెమైనకొదవ కలుగకుండుటకై, రక్షపెట్టుకొనుటకొఱకు నీవు వేంచేయవలయునని విన్నవించుచున్నారు.

తా. — సుందరమూర్తియగు, ఓస్వామీ నిన్ను బూజించుకొంటు, బ్రహ్మద్రుద్రాది దేవతలు మహత్తగు మంత్రశ్రవణముల గొని మనుష్యులనేత్రముల కగుడనివారగుటచే పరులకు తెలియకుండునట్లును నీయాజ్ఞయైనతోడనే వచ్చునట్లు మధ్య నిలిచియున్నవారు, చంద్రుడు బ్రాహ్మేందగిన యున్నతమగు తిరుమాళిగలయందు సీతామూర్త్యాదులనెఱిగి మంగళాకాశసంబంధి రక్షింప సామర్థ్యముగల పెద్దలు నివసించునట్టి తిరువెళ్ళైయను దివ్యదేశమునందు నిలుపురూపమున (నిష్ఠతిరుక్కోలముగ) దర్శనవిచ్చుచున్న స్వామీ, సంధ్యాకాలసమయము సూపించినదిగనుక దృష్టిదోష పరామార్థముగ (తిరువర్ణికాప్పు) రక్షనిడుటకొంటు పేంచేయుమాయని విన్నవించుచున్నారు.

౨. కన్ఠగళిలమ్మేపుగున్ఢకదలుగిన్న పశువెల్లాయ్,
 నిన్ఱొట్టినేనునై క్కూవి,నేశమే ల్లాన్ఱుమిలాదాయ్,
 మన్ఱి నిల్లెల్లన్ఱిప్పొదుమదిల్ తిరువెళ్ళై నిన్ఱాయ్,
 నన్ఱకడ్డాయ్ న్ఱొళ్ళొలునానునై క్కూప్పిడవారాయ్.

టీక. పశువెల్లాయ్ - పశువులన్నియు, కన్ఠగళిలమ్ - దూడలు నిలుచుండు స్థలమునందు, పున్ఢ - వచ్చిప్రవేశించి, కదరుగిన్ఱ - పాలుచేపుచే నటచుచున్నది (వానివలె) ఉన్నై - నిన్ను, కూవి - నేనుపిడిచి, నిన్ఱొట్టినేక - నిలిచియుంటిని, నేకం - నాయందున్నేళము, ఒన్ఱు - కొంద్రైవైకను, ఇలాదాయ్ - లేనివాడనై, అన్ఱిప్పొదు - సంధ్యాకాలసమయమున, మన్ఱిల్ - తుద్రదేవతలకుచోటగు, నాలుగు ప్రోవలు సంధించుస్థలమున, నిల్లెల్ - నిల్వకుమా, మదిల్ - నీకురక్షకమగు ప్రాకారములుగల, తిరువెళ్ళై - తిరువెళ్ళయందు, నిన్ఱాయ్ - నిష్ఠతిరుక్కోలముగ పేంచేయుండు స్వామీ, ఎన్ఱన్ - నాయొక్క, శొల్లు - మాటప్రకారమునడచుట, నన్ఱకడ్డాయ్ - నీకు చేలనరించును సుమా యనగ (ఐననేమిచేయవలయునన) నాన్ఱ - నీయందుప్రేమకలిగి మంగళాకాశసంబంధి చేయుటయే ప్రయోజనముగాగల నేను, ఉన్నై - సౌందర్యవంతుడగునిన్ను, కాప్పిడవారాయ్ - రక్షయిడుటకొంటురమ్మా.

తా. — తిరువెళ్ళైయను దివ్యస్థలంబున నిష్ఠతిరుక్కోలముగ సేవసాయించుచున్న తుండరికాకుడా, దూడలన్నియు దమతమకొట్టములయందు బ్రవేశించినవి పశువులు వానియందలి వాత్సల్యముచే పాలుచేపుకొనగ నటచుచున్నది. సాయంకాలసమయంబయ్యె. తుద్రదేవతలకు స్థలమగు నాలుగుదారులు సంధించుమార్గములు గలవీధియందు నిలువదగను నేను నీకు రక్షయొనర్చెదను నావార్తల నంగీకరించిరమ్మా.

3. ఇప్పోదుమెన్నులై యార్గల్ శిఱుశోఱుమిల్లుమ్మిదై త్తిట్టు,
అప్పోదునానురప్పప్పోయడిశిలుముణ్డైలెఱవ్వాయ్,
ముప్పోమమ్వాననరేత్తుమ్మునివర్గల్ వెళ్ళుతై నిన్వాయ్,
ఇప్పోదునానొస్తుమ్ శెయ్యేన్ ఎమ్మిరాన్ కాప్పిడవారాయ్.

టీక. ముప్పోమం - ప్రాతర్భాష్యం పాయంకాలములందు, వానవర్ - జీవ
తలచే, ఏత్తుం - దైస్తోత్రముజేయబడువాడై, మునివర్గల్ - నిన్ను మననముజేయు యోగీ
శ్వరులు వసించుచుండు, వెళ్ళుతై - తిరువెళ్ళుతల, నిన్వాయ్ - నిలిచినవాడవై, ఎంబి
రాన్ - సర్వప్రకారములచే నాకుపకారకుడవై, అభ్రవాయ్ - నన్నేలుటకవతరించిన
వాడవై, శెప్పు - బంగారుగిన్నెలకు, ఓదుం - సమముగాచెప్పదగిన, మెన్నులై
యార్గల్ - మృదుస్తవములుగలవారియొక్క, శిఱుశోఱుం-గుఱ్ఱనగూళ్ళను, శిల్లీలుం-
బొమ్మరిండ్లను, శిదై త్తిట్టు - చెఱచివేసినదిగాక, అప్పోదు - ఆకాలమందు, నాన్ - నేను,
ఉరప్ప - కోరింపక, పోయ్ - వెఱచిపోయి - అడిగిలుం - ప్రసాదమును, ఉణ్డైలై -
ఆరగించకపోతివి, ఇప్పోదు - ఇప్పుడు, నాన్ - నేను, ఓట్టుం - నిన్నుపట్టుట, కొట్టు
ల, యొకటియును, శెయ్యేన్ - చేయను, కాప్పిడవారాయ్ - నీకు నేను రక్షయిడు
నట్లు వేంచేయవలయు.

తా.- సకలవిధోపకారకుడవై, నన్నేలుకొన్నవాడవాగోపబాలికలయొక్కగుఱ్ఱ
నగూళ్ళను, బొమ్మరిండ్లను చెఱచినందుకు నేనుదండింపక వెఱచిపోయి యారగింపకపోతివి
త్రికాలములయందును జీవతలు స్తుతింపగ ఋషీశ్వరులు మననముజేయగ తిరువెళ్ళుత
యందు వేంచేసియున్న స్వామీ ఇప్పుడు నీవిషయమందు నేనొకటియు చేయనుగాన
రక్షయిడుటకొఱకురమ్మా.

౪. కణ్ణనే మణల్కొడుతూవ్విక్కాల్లిగాల్ పాయ్ననై యెనైయ్,
ఎణ్ణరుమ్మిల్లై గల్ వన్దిటివరాల్ ముత్తైప్పడుగిన్వార్,
కణ్ణనే వెళ్ళుతై నిన్వాయ్ కణ్ణారోడేరీమై శెయ్ వాయ్,
వణ్ణమేవేలై యధ్దోప్పాయ్ వళ్ళలే, కాప్పిడవారాయ్.

టీక. కణ్ణనే - సర్వములకుడై, వెళ్ళుతై నిన్వాయ్ - తిరువెళ్ళుతయందు వేంచేసి
యన్నవాడై, కండారోడే-చూచినవారందఱితో, రీమై - చెడుగును, శెయ్ వాయ్ -
చేయువాడై, వణ్ణం - కాంతియందు, వేలైయదు - సముద్రమును, ఓప్పాయ్ - పోలి

౪౦ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

నవాడవై, వల్లలే - ఉదారుడవగు స్వామి, ఎడ్లురుంపిల్లగల్ - ఆసంభావకులగు గొ
పకుయలగు, ఇవర్ - వీరలు, వందిట్టు - వచ్చి, కట్టిలే - మాకండ్లయందు, మణి
ఇనుకను, కొడు - కొనినచ్చి, తూచి - చల్లి, కాలినార - కాల్యచే, పాయ్నవై
న్దు - తన్నితివని, (ప్రత్యేకప్రత్యేకముగాజెప్పి) ముత్తప్పడుకొన్దూర్ - మొఱలిడుచువా
రు, (గనుక వారియొద్దకు బోక) కాప్పిడవారాయ్ - రక్షయిడుటకు వేంచే
వలయును.

తా. - ఆశ్రతాభీష్టములొసగుటయందు నుదారుడును తిరువెళ్ళటయందు ని
వాసముజేయువాడును సముద్రచ్ఛాయగలవాడును గోపబాలికలకండ్లయందినుకనుజ
వారు కోపగించుకొనగ కాలితోదన్ని, వారు మొఱలిడునట్టి దుష్కృత్యముజేయువాడ
నో కృష్ణస్వామి వేను నీకు రక్షయిడుటకు వేంచేయుచు.

౫. పల్లాయురవరివూర్చిత్పిల్లైగల్. తిమ్మగల్ శెయ్ వార్,
ఎల్లామున్తేల్లనిపోగాదెమ్మిరాన్ నీయిజేవారాయ్,
నల్లార్ గల్. వెళ్ళత్తనిన్దాయ్. జానచ్చుడ రేడ్డమేని,
శొల్లార. వాల్ తినిన్తేత్తిచ్చొప్పడక్కాప్పిడవారాయ్.

టీక. నల్లార్ గల్ - నిన్ను ప్రేమతో నాశీర్వదించువారు పొంది వసించుచున్న
వెళ్ళత్త - తిరువెళ్ళటయందు, నిన్దాయ్ - కృపతో నిష్ఠతిరుక్కలముతో సేవసాదిం
వాడవై. జానచ్చుడరే - జ్ఞానముచేబ్రకాశించువాడవై, ఎంబిరాళ్ - నాకుస్వామియై
నవాడును, ఇచ్చూరిల్ - ఈత్రేపల్లయందు, తిమ్మగల్ శెయ్ వాయ్ - దుష్కృత్య
లొనర్చువారైన, పిల్లైగల్ - పసివాండ్రు, పల్లాయురవర్ - వేలకొలదిగనున్న
ఎల్లామ్ - వారుజేయు చెడుగులన్నియు, ఉన్తేలన్ని - నీయించే యాకోపితమపుణగా
పోగాడు - తప్పిపోడు, గనుక, నీయింగేవారాయ్ - సజ్జనులుందు నిచ్చొట్టికిరవు
(నీవులిండుట యెందుకనగ) ఉకా - నీయుక్క, మేని - దివ్యగుంగళవిగ్రహ
శొల్లార - మాటలునిండునట్లు, నిన్తేత్తి - మనోవార్ధ్యముతో స్తోత్రముజేసి, వాల్ తి
మంగళాకాశనంబొనర్చి, శొప్పడ - బాగుగ, కాప్పిడవారాయ్ - నాతిరువంది కా
నంగీకరింప వేంచేయవలయు.

తా. - జ్ఞానప్రకాశకుండవై సజ్జన నివాసస్థలంబగు తిరువెళ్ళటయందు నిష్ఠ
కొలముగ సేవసాయించువాడా త్రేపల్లెలోని వేలకొలది పిల్లవాండ్రొనర్చుచున్న
ములన్నియు నిన్నే జెందుచున్నదిగావున మాకుపకారుకుడవగు స్వామి మనోగారభూ
నాశీర్వదించి స్తోత్రముజేసి రక్షయిడుటకు వేంచేయవలయు ననుచున్నా.

౬. కళ్ళకాకలుకొండ్లునికేమేల్ కరునిటచ్చెమ్మయిరేయై,
వల్లెప్పదట్టు విడుతానెన్నదోర్ వాచైయుమ్మట్టు,
మట్టుతవల్ మణిమాడమదిల్ తిరువెళ్ళత్తై నిన్దాయ్,
అట్టువణ నీయట్టునిట్టు అట్టుగ నేకాప్పిడవారాయ్.

టీక. - మట్టు - మేఘములైనవి, తవల్ - వ్యాపింపదగిన, (యన్నతమును)

మణి - వనరత్నభిరితమై యమరియండు, మాడం - మేడలును, మదిల్ - రక్షకముగ ప్రాకారములుకలిగిన, తిరువెళ్ళత్తైనిన్దాయ్ - తిరువెళ్ళులలో నిలుపుయాప మతోనున్నవాడవై, కళ్ళకా - కంసుడు, నిన్నేల్ - నీయందు, కలుకొండు-మిక్కిలి కోపముగలవాడై, కరునిటం - నల్లనికాంతియును, కెమ్మయిర్ - ఎట్టునివెండ్రుకలుగల, పేయై - పూతనను, వల్లెప్పదట్టు - వంచనచేసిన్న సుహరించుటకు, విడుతాళ్ - పని పెను, ఎన్నదు - అనిచెప్పనట్టి, ఓర్ వాచైయుం - ఒకవృత్తాంతమును, ఉట్టు - నీయవ తారసమయముం చేకలదు, కనుక, నీ అట్టు - నీకేమిచెడుగుకలుగునోయనిభయపడదగిన యాస్థలమందు, నిట్టు - నిలుచుటకు, అంజువణ - భయపడుచున్నాను, అట్టుగనే - సాందర్యముగలవాడా, కాప్పిడవారాయ్ - నీసాందర్యమునకు దృష్టిదోషమురాకుండు నటుల నేను రక్షయిడుటకొఱకు వేంచేయవలయునని యనుచున్నాడు.

౮. - అత్తున్నతములగు మేడలుగల గృహంబులును ప్రాకారములునుగల తిరు వెళ్ళత్తయిండుండు పుండరీకాక్షుడా కంసుడు నీకు శత్రువై నిన్ను హింసింప పూతన యను రాక్షసిని పనిపెనుమాటవిని యున్నానుగనుక నీవచ్చటయండుటకు భయప టుదును. అతిసుందరుడగు స్వామీ రక్షయిడుటకు వేంచేయమా.

౭. కళ్ళచ్చగడ్డుమరుదుమ్మకలక్కఱియవుదై శేయ్ద,
పిల్లైయర శేనీపేయైప్పిడిత్తుములై యుణ్ణాపిన్నై,
ఉళ్ళవాణ్ణాన్దుమటియేనొళియుడై వెళ్ళత్తై నిన్దాయ్,
పల్లికోల్ పొడిదువాగుమ్మరమనేకాప్పిడవారాయ్.

టీక. ఒలియుడై - (మేడలయొక్కయు ప్రాకారములయొక్కయు)జక్కదనము గల, వెళ్ళత్తై - తిరువెళ్ళత్తైయందు, నిన్దాయ్ - కృపచేరివినవాడవై, పరమనే - పరాత్పరుడైనవాడవై, కళ్ళం - వంచనగల, శకడుం - శకటాసురుని, మరుదుం, యను తార్జనములను, కలక్కఱియ - సంధిబంధములుపడలి రూపుచెడునట్లు, ఉడైశేయ్ద - పిప్పాదముల చేతను పొడలచేతను భుజములచేతను పడద్రోసిన, పిల్లైయరకే - పసికన పిప్పాదములుచేతని ముహిమగలవాడవా, నీ - నీవు, పేయై - పూతనను తల్లిగాదలచి,

ములై - దాని స్తనమును, నీడిత్తు - పట్టి, ఉజ్జిపిన్నై - త్రాగినవెనుక, ఉళ్ళవాలు
 నీమహిమార్తికయైకారమును, ఒమ్మంతియేక - ఒకటియు గుర్తెలుగను, ఇదు-ఈ
 లమో, పోదాగుం - శయనింపదగిన కాలముగానున్నది, కనుక, కాప్పిడవారాయ్-నీ
 కొదవలేకుండునట్లు తిరువందిక్కాళ్ళు సమర్పించుటకు వేంచేయవలయు.

తా. - సర్వాధికుడవగునోస్వామి, తిరువెళ్ళటలో సేవసాయించునట్టి పు
 కామ, యసురావేశముకలిగిన శకటమును మ్రద్దిచెట్లను దునుమాడి పూతనయొక్క
 మిశ్రస్తనమును పానముజేసినవాడవై బాలరకునగ్రగణ్యుడైన వాడవా, నీయందు
 మహిమార్తికయేకటియును గుర్తెలుగను. సాయంసమయమగుచున్నదిగనుక రక్షయ
 టకు వేంచేయవలయు.

౧. ఇన్నమదనై, యుయర్తాయ్ మైయవర్కెన్మమరియాయ్,
 కుమ్మక్కళ్ళిట్టకోవేకొడుజ్జన్మెన్జినియూల్ శ్రే,
 శేమ్మొవదిళ్ళెవళ్ళైయాయ్ శెల్వత్తినాల్ వళర్ పిళ్ళాయ్,
 కమ్మక్కపాలికాణ్కుకడిదోడిక్కాప్పిడవారాయ్.

టీక. ఇన్నమదనై - (నీయొక్క యవతారానుగుణమైన లీలల ననుభవించుట
 గలిగిన) యానందమును, ఉయర్తాయ్ - నాకుపై పైగ వృద్ధి నొందించినవాడై, ఇమ్మ
 వర్క - (స్వప్రయత్నముచే నిన్నులభింప వెదకునట్టి) దేవతలకు, ఎమ్మమ్ - ఏకాలము
 దును, అరియాయ్ - లభింపనశక్యడవై, కుమ్మమ్ - ఉన్నతమస్తకముగల, కలియు
 కువలయాపీడమును, అట్ట - సంహరించిన, కోవే - రాజైనవాడవై, కొడు - నీక
 డును జెడుగుచేయవెదకడు, కంజక - కంసునియొక్క, వెంజనిల్ - మనస్సునంద
 కూల్ శ్రే - యమునివలె భయమున గలుగజేయువాడవై, శేమ్బాక - వేయిన్నైని
 వన్నెగల జామ్బవదమును నెట్టినిబంగారమువలె మిక్కిలి సుగంధరమైన, మదిళ్ - ప్రా
 రముగల, వెళ్ళైయాయ్ - తిరువెళ్ళటను వాసస్థలముగగలవాడవై, శెల్వత్తినాల్
 అధికసంపదతో, వళర్ - పెరుగుచున్న, పిళ్ళాయ్ - విష్ణయైనవాడవా, అట్ట - అ
 నది, కమ్మమ్ - చూచినవారికి వణుకును పుట్టించునట్టి, కపాలికాణ్ - కపాలమున
 దుర్గసంచరించుస్థలమునుమా, (గనుక నాకుద్రదేవతలు సంచరించు సాయంకాలమున
 నచ్చటనిలువక, కాప్పిడ - నేను తిరువందిక్కాళ్ళు యిచ్చునట్లు, కడిదు - క్షిప్రము
 ఓడివారాయ్ - వెరుగిదిరమ్మ.

తా. - మేలైనబంగారు ప్రాకారములగల తిరువెళ్ళటయొక్క పుణ్యరీకా
 అధికసంపదతో పెరుగుచున్న శ్రీకృష్ణస్వామి కవలయాపీడమును సంహరించిన

ధిరాజా, అతికఠినుడగు కంసునికి యముడైనవాడవా, మాకొందము నతిశయంప జేసిన
వాడవై దేవతలకు దుర్గభుడవైన నీవు అత్యంతభయమును గలిగించు దుర్గమొదలగు
నుగ్రదేవతలు సంచరించునాస్థలమున నీసాయంత్రాల సమయమున నిలువక నాసంధ్యా
జ్వరతి నంగీకరించుటకు శ్రీఘ్రిముగ రహాయని యానతిచ్చుచున్నాడు.

౯. ఇరుక్కొడునీర్ శజ్జిటొట్టి ప్పెట్టిల్ మత్తెయోర్ వన్దునిన్టార్,
తరుక్కేల్ నమ్మిశ్చన్దినిన్టాయ్ శొల్లుక్కొల్పాయ్ శిలనాల్,
తిరుక్కొప్పనానున్నైచ్చాత్త తేళ్ళుడై వెళ్ళుటైనిన్టాయ్,
ఉరుక్కొట్టుమన్దివిళక్కిన్టొళికోళ్ళవ్వుల్ గేవారాయ్.

టీక. తేళ్ళుడై - తేజస్సుగల, వెళ్ళుటై - తిరువెళ్ళుటయందు, నిన్టాయ్ - కృప
జేసినిలిచియున్న వాడవై, నంచి - దొడ్డవ్యముచే నిండియున్న వాడవా, శిలనాల్ - ఇక
కొంచెము దిశములవరకు, తాయ్ శొల్లుక్కొల్పాయ్ - తల్లిమట ప్రకారము నడుచుకొ
నవలయుననగా (వివసీపు ఇప్పుడుచెప్పునది ఏమన) ఇరుక్కొడు - పురుషనూక్తము
మొదలగు, ఋగ్వేదముతోకూడ, నీర్ - శుద్ధజలమును, శంగిల్ - కుడిసుడిగల శంఖ
మునందు, కొండిట్టు - తూరించి. ఎట్టిల్ - విలక్షణులగు, మత్తెయోర్ - బ్రాహ్మణు
లైనవారు, పండునిన్టార్ - వచ్చినిలిచియున్న వారు, శద్దినన్ట - తుద్రదేవతలకు నివాస
మొక, చతుర్వధ సందియించు నిలిచితరుక్కేల్ - గర్వింపక, నాన్ - నేను, ఉన్నై -
నిన్ను, తరు - రమ్యమైన, కాళ్ళుచాత్త - రక్షయిడుటకొఱకు, ఉరు - నీడనమును,
కొట్టుమ్ - చూపింపదగిన, అద్దివిళక్కు - తిరువద్దికాళ్ళను, ఇన్ట - ఇప్పుడు, ఒళి
కోళ్ళ - ప్రకాశముగలుగునట్లు, ఏల్ గేవారాయ్ - వెలిగించుటకు, వారాయ్ - కృపయించి
రావలయును.

తా. - ప్రకాశమానంబగు తిరువెళ్ళుటలో జేంచేసియుండువాడవై దుష్కృత్యముల
చే నిండియుండు శ్రీకృష్ణుడా కొన్ని దివములు మాత్రువచన పరిపాలనంబొనర్చును బ్రా
హ్మణోత్తములు పురుషనూక్తాది ఋగ్వేదపారాయణముతో తీర్థ పూరితముగు శంఖమున
శుద్ధజలముకొని వచ్చి నిలిచియున్న వారు కాబట్టి తుద్రదేవతలు చేరునట్టి వీధులందు నిలు
వక నీకు తిరువందిక్కాళ్ళు సమర్పింపను జక్కగ నీతిరుమేని నేనయగుటకుఁ బ్రకాశం
సంధ్యాదీపంబు నిడుటకొఱకును జేంచేయుమాయని విన్నపించుచున్నారు.

౧౦. పోదమర్ శెల్వక్కొమ్మన్దుపుణ్ తిరు వెళ్ళుటైయానై,
మోదర్కుయర్ న్దవకోదైమగన్దనైక్కొప్పిటమాల్ మమ్,

౫౨ నిత్యానుసన్ధానము వ్రతపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

వేదప్రయోగకౌశ్యవల్లవిట్టుక త్తకోన్నమాలై,
పాదప్రయోగకౌశ్యవల్ల పత్తరుళ్ళార్ విన్నై పోమే.

టీక. మాదర్కు - లోకములోని స్త్రీలకందతికిని, ఊయర్ వ - అధికురాల
అకోదై - యశోదాదేవియైనది, పోదు - ఎట్టితామరపుష్పమును, అమర్ - తామర
ముగలదై, వెల్వమ్ - సకలసంపదలకునికెప్పట్టై, కొట్టు - ప్రధాన పట్టమహిషియ
క్రిమహాలక్ష్మి, పుణర్ - నిత్యసంశ్లేషముజేయునట్లు, తిరువెళ్ళియైనై - తిరువె
లో నివృత్తిరక్కలముగనున్నవాడై, మకకత్తన్నై - తనకు పుత్రుడైనవానిని, కా
ట్ట - పుత్రునియందుఁ దనకుగల ప్రేమయంతయు నగుజనునట్లు రక్షయిడిన, మా
మ్ - పాతురములకు, వేదప్రయోగ - సర్వేశ్వరుని మంగళాకాశనముచేయుటయే
తాత్పర్యమని, కౌశ్యవల్ల - గ్రహింపసామర్థ్యముగల, విట్టుక త్తకో - పెరియాళ్వార్
కోన్న - ఆనతిచ్చిన- మాలై - మాలికయగు నీతిరుమొట్టయందు, పాదమ్ - ప్రతిపా
నందు వెనుకటి సకమందుఁజెప్పిన, పూణ్ - ప్రయోజనమును, కౌశ్యవల్ల - లభి
గిన, పత్తరుళ్ళార్ - భక్తులయొక్క, విన్నై - మంగళాకాశన విరోధియగు పాద
పోమ్ - తనంతటనే విడిచిపోవును.

తా.-పుష్పమాలాలంకృతుడై వేంచేసియున్న శ్రీకృష్ణనిగూర్చి స్త్రీలలో న
గణ్యురాలగు యశోదాదేవి తిరువన్నిక్కాపు సమర్పించిన షడ్రములను భగవం
తాకాశనమే వేదతాత్పర్యమని నిశ్చయించియుండు పెరియాళ్వార్లు శ్రీమహాలక్ష్మిసహ
దై తిరువెళ్ళియందు వేంచేసియుండు పుండరీకాక్షులవిషయమై యనుకరించి య
తిచ్చిన ప్రభవమాలికయొక్క వెనుకటిపాదమందలి యర్థవిశేషమును గ్రహించు
భక్తులయొక్క సకల పాపములను తనంతటనే తొలగిపోవును.

అదివరపు-ఇద్దిరక్క, కట్టు, శెప్పు, కణ్ణిల్, పల్లాయ్, కంజ్, కళ్ళ, విన్ను
క్కుప్పోతమర్, శెన్ని.

పెరియాళ్ వార్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ముదలాయీరం ర పత్త్రు, ర తిరు మొట్టి, నావకారియమ్.

అవతారిక.- ఈక్రిందు రెండుతిరుమొట్టలలో తిరుమాలియంజోరై అమర్
చిసంతుష్టురై. అనంతరము ఆశ్రితరక్షకుడగు సర్వేశ్వరుడు, ఆశ్రితవిరోధియగు
ణ్యునినిరసించి కాలడగు ప్రహ్లాదుని రక్షించిన గుణవిశేషము గుర్తించునట్లు తిరు

ట్టియూరిలో వేంచేసియున్నట్టిని, ఈపెరియాళ్వార్లకు బ్రకాశంపతేయగ వేచించిన వారై తిరుప్పల్లందునందును వల్లమాడమునందును శిల్పసందితో సమ్మంధమును గలిగించుకొనియు శృష్టావతారమునకాధారస్థలమగుటచేతను దాముకొరియనతిచ్చిన దేశమగుటచేతను తిరుక్కోట్టియూరిలో దివ్యహృదయము బ్రవేశించియుచ్చట వేంచేసియుండు స్వామియొక్కకల్యాణ గుణముల ననుభవించి యాయనుభవముచే గలిగిన సంతోషాతిశయమువలన కరణత్రయముచేతను వానితోసంబంధములేక సంచరించు పాపాత్ములను నిందించియు, అత్తగుణములును నాచార్యప్రేమయుగలిగి యాయాచార్యులసంతోషించువిషయమని (తిరికందాగిలుమ్) అనునట్లువాని సుందు ప్రావణ్యముగలిగి వానిననుభవించుచుండు మహాత్ములనుజ్ఞాపించి యాతిరుమొట్టియందు నానతిచ్చుచున్నార. తిరునుంగ యాత్మావ్వు పెరియాత్మావ్వు వీరుభయలుమాత్రమే తిరుక్కోట్టియూరు విషయమై యొక్కొక్కతిరుమొట్టి సాయించిన వారైయున్నారు.

౧. నానకారియమ్ శొల్లొలదవర్ నాడొఱుమ్మిరున్దోమ్మువార్;
తేవకారియమ్ శెయ్దువేదంపయినువాల్ తిరుక్కోట్టియూర్,
మూవర్ కారియముమ్ తిరుత్తుమ్ముదల్వనై చ్చిన్దియాద,
పావకారిక శైవ్పడై త్తవనైజ్జనమ్పడై త్తాన్కొలో.

టీక. నానకారియమ్-నాలుకతో చేయగూడనిపనిని (అనగాయసత్యమలను,) శొల్లొలదవర్ - ఒకప్పుడును వచింపని శ్రీవైష్ణవులు, (అచ్చటనిత్యవాసముచేయువారిని) విరుందు - నాదారగించ వచ్చినశ్రీవైష్ణవులనువలె, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదినమును, ఓంబువార్ - ఆదరించుకొనుచు, తేవకారియమ్ శెయ్దు - భగవదారాధనము చేసికొనుచు, వేదం - వేదవేద్యుడగుసర్వేశ్వరుని, పయిన్దు - సదాఅనుసంధించుకొనుచు, వాల్ - నిత్యవాసముచేయునట్టి, తిరుక్కోట్టియూర్ - శ్రీగోష్ఠీపురమునందు, మూవర్ - బ్రహ్మరుద్రుడు ఇంద్రుడు అనుమూపురికియొక్క, కారియముమ్ - మధుకైటభులయొద్దనుండి వేదములను దెచ్చియిప్పించుట, కపాలవిమోచనము చేయుట, మహాబలియొద్దనుండి స్వర్గాదిప్రభుత్వమును దీసిఇప్పించుటయునగు మూడుకార్యములను, తిరుత్తుమ్ - దిద్దుపాటుచేసిన, ముదల్వనై , జగత్కారణభూతుని, శిందియాద - అనుసంధింపని, అపావకారిగై - అట్టిపాపాత్ములను, పడైత్తవన్ - సృష్టించినవాడు, ఎజ్జనమ్ - ఎందుకొకై, పడైత్తాన్కొలో - సృష్టించినవాడాయెనో.

తా.- సత్యవంతులగు శ్రీవైష్ణవులు భగవత్ భాగవత సమారాధనం బొనర్చుచు నివసించునట్టి తిరుక్కోట్టియూరునందు బ్రహ్మరూద్రాదుల యభీష్టములనిజవేర్చుచు వేంచేసియున్న జగత్కారణభూతుని చింతింపనియట్టి పాపాత్ములను ఏలసృష్టించినో యనియానతిచ్చుచున్నారు.

౨. కుఠ్ఠమిన్ద్రిక్కుణం పెరుక్కిక్కుఁకుక్కుఁకుక్కునుకూలరాయ్,
శేఠ్ఠమొన్దుమిలాదవోకై యినార్కళి వాఠ్ తిరుక్కోట్టియూర్,
తుఠ్ఠియేఱ్ఱులగుండ్రూమణివణ్ణన్ నైత్తోఱ్ఱాదవర్,
పెఠ్ఠతాయర్నయిఠ్ఠిన్ నైప్పెరునోయ్ శేయ్ వాఱ్ పిఱన్దార్కళి.

టీక. కుఠ్ఠమొన్దు - కాన్తమందువిధించినదానినిజేయకుండుట, విధింపనిదాని
జేయకుండుట యనెడువోషములులేక, కుణం. శమాదిగుణములను, పెరుక్కి - వృద్ధి
చి, కుక్కుఁకుక్కు - తమయాచార్యులకు, అనుకూలరాయ్ - ఇష్టులై, జిష్టుఁ - కొంచె
నను, శేఠ్ఠమ - ఓర్వలేనితనము, ఇలాద - లేనివారగు, వోకై యినార్కళి - మిక్కి
యోదార్యముగలవారు, వాఠ్ - నిత్యవాసముచేయునట్టి, తిరుక్కోట్టియూర్ -
గోష్ఠీపురమునందు, ఏఱ్ఱులగుమ్ - సమస్తలోకములను, (నశింపకుండునట్లు) తుఠ్ఠి
చేర్చిపట్టి, ఉండ - అరగించిన, తూమణివణ్ణన్ నై - పరిశుద్ధముగు నీలరత్నమును
జేహముగలవానిని, తోఱ్ఱాదవర్ - నేవించిస్తుతింపనివారు (ఎందుకొఱకైపుట్టినా
నగా) పెఠ్ఠతాయర్ - తముగవిన తల్లులయొక్క, నైఠ్ఠిన్ - కడుపులను, శేయ్
నోయ్ శేయ్ వాఱ్ - మిక్కిలి నోప్పించుటకొఱకుగాను, పిఱన్దార్కళి - పుట్టినవా
గానివేరుగారు.

తా. - సకలవిభిన్నపరహితులై శమదమాదిగుణవర్ధకులై యాచార్యపరతంత్రులు
అనూయారహితులును మిగులనుదారులునగు మహాత్ములవసించునట్టి శ్రీగోష్ఠీపురమునందు
సర్వేశ్వరుని నేవించి స్తుతింపనివారు మార్త్యగర్భము చెఱుపబుట్టిన వారని యానతిచే
చున్నారు.

3. వణ్ణన్ నైయమ్మరతకముఘ్ఱుత్తిన్ద్రిక్కులెఱ్ఱుమ్,
తిణ్ణై శూఠ్ తిరుక్కోట్టియూర్ తిరుమాలవన్దిరునామజ్జల్,
ఎణ్ణక్కణ్ణిరల్కళాల్ తైప్పొద్దుమెణ్ణగిలాదుపోయ్,
ఉణ్ణక్కణ్ణతమ్మాతైవాయ్కుక్కక్కవళమ్మున్దుగిన్దార్కళి.

టీక. వల్ - మంచి, వణ్ణమ్ - కాన్తికలిగిన, మణియుం - కంపులును, మర్
కముమ్ - పచ్చలును, అఱ్ఱుత్తి - పనితరముగచెక్కినందున, నిఱ్ఱలెఱ్ఱుమ్ - కాంతి
తిఫలించుచుండు, తిణ్ణై - ఆరుగులచే, శూఠ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కోట్టియూర్ - తి
క్కోట్టియూరిలోవేంచేయున్న, తిరుమాలవళ - శ్రీయఃపతియొక్క, తిరునామంగ
దివ్యనామములను, ఎణ్ణ - ఎంచుటకు, కణ్ణ - సృష్టింపబడిన, విరల్కళాల్ - ప్రేక్ష

ఇతైప్పొదుమ్ - ఒకక్షణకాలమును, ఎణ్ణిలాదు - లెక్కింపక, పోయ్ - చేప
సంరక్షణార్థమైపోయి, ఉణ్ణక్కణ్ణ - భుజింపజూచిన, తం - తమయొక్క, ఉత్తై -
అపరిశుద్ధును, వాయ్క్క - నోటియందు, కవళం - (కబళమును) అన్నపునుద్దలను,
ఉన్దుకిత్తార్ - తోయచున్నారు.

తా. - నవరత్నభుజితములగు యువగులుగల శ్రీగోష్ఠీపురమందలి స్వామియొక్కతి
రునామములను క్షణకాలమైనను వాడొసంగినచేతి శ్రేష్ఠతొలెక్కింపక శరీరపావణము
నక్షసంచరించెడివేళ్ళతో ఉదరమునిండించుకొనుచున్నారు.

ర. ఉరకమెలలైయాక్కై యిలుతై శబ్దమ్ పోల్, మడవన్నబ్బల్,
నిరై కణమ్ పరన్దేలుమ్ శెబ్దమలవయల్ తిరుక్కోట్టియూర్,
నరకనాశనై నావిత్కోట్టయై యాదమానిడకాదియర్,
పరుగునీరుముడుక్కుమ్ కూత్తైయుమ్ పావమ్ శెయ్ దనదాకొలొ.

టీక. ఉరకం - అదిశఘరి, మెల్ - మెత్తనైన, అలైయాక్క - శయ్యగాగల
వానియొక్క, కైయిల్ - చేతియందు, ఉత్తై - పసింపెడు, శబ్దంపోల్ - శ్రీపాంచ
జన్యమువలె తెల్లనై, మడవన్నబ్బల్ - సాగముగలపాంసలైనవి, నిరైకణం - గుంపులుగ
వచ్చి, పరన్దేలుం - వ్యాపించియుండు, శెబ్దమలం - ఎట్టదామరపుష్పములుగల, వ
యల్ - మళ్ళతోగుడిన, తిరుక్కోట్టియూర్ - తిట్టిక్కోట్టియూరిలో, (పూర్వ
జన్మానుగణముగవచ్చునట్టి) నరకం - నరకమును, నాశనై - నశింపజేయువానిని, నావి
త్కోట్టై - జిహ్వయందుగ్రహించి, అత్తైయాద - ఉచ్చరింపనివారైన, మానిడకాది
యర్ - లభింపనరుదైననునువ్యజ్జనమునబుట్టినవారలు, పరుగు - పాపముజేసెడు, నీరుం
దలమును, ఉడుక్కుం - ధరించునట్టి, కూత్తైయం - వస్త్రమును, పాపంశెయ్ దన
దాకొలొ - పాపముజేసినవియో!! యవి.

తా. - అనంతశయమడగు స్వామియొక్క పాంచజన్యమువంటి తెల్లనిపాంసగణ
ములుగల మళ్ళచేచుట్టబడి యుండు శ్రీగోష్ఠీపురమునందలి నరకాంతకుడగు స్వామిని
నాలుకతో ననుసంధింపనిజనులు త్రాగునీరునుభరించు వస్త్రమును పాపంబొనర్చినదేహ
యనివింఠించుచున్నారు.

౫. ఆమైయిక్కుముదుగ గ్గిడైక్కుదికొణ్ణుమ్ పులర్, కాడిప్పోయ్,
తీమై శెయ్ తిళవార్తై గల్ విరై యాడునీ త్తిరుక్కోట్టియూర్,
నేమి శేర్ తడమ్ కై యినానై నినై ప్పిలవలి నెళ్ళుడై,
పూమి సారణ్ణుమ్ శోల్ శ్రీనై వాణ్ణిప్పులై త్తిరిమినే.

టీక. ఇళ - పయస్సుచేచిన్నదిగు, వాళైగళ - వాళైయనుగొప్పమత్స్యములు
 ఆమైయికాముడుగత్తిడై - తాచేటిపీపున, తుదికొట్ట - పోయిదుమికియు, (సమీపము
 వికసించియుండు,) తూ - పరిశుద్ధముగు. మలర్ - తామరములగు పుష్పములక
 కాడి - ప్రోసికొని, పోయ - పోయి, తీమైశెయ్దు - నీచజంతువులను తరు
 నట్టిదుమ్మత్సములకేసి, విళైయాడు - క్రిడించుచుండు, నీర్ - జలసమృద్ధిగల, తి
 కొట్టియూర్ - క్రిగోష్టిపురమునందు, నేమి - సుదర్శనముతో, శేర్ - చేరియుండు
 తడం - వికారిమైన, కైయినానై - హస్తముగలవానిని, నిన్దెప్పిలా - ఒకప్పుడునుభా
 నింపని, వలి - బలిష్ఠమైన, నెళ్ళుడై - మనస్సుగలవారై, పూమి - భూదేవిచేర్చి
 గూడని, పారంగళ - భారమైయుండెడుపాపులగువారు, ఉట్టుం - భుజించెడు
 బోర్లైన - ప్రసాదమును, వాణ్ణి - పెరికి, పుల్లై - గడ్డినిగొని. తినిమిక్ -
 జింపనిండు.

తా. - జలజంతువులతో నిండియుండు నీటిపుష్కలముగల క్రిగోష్టిపురము
 నుండు చక్రాాయుధుని క్షణికాలమైనను జింకింపనికనహృదయముగల పాపాత్ము
 భుజించెడు అన్నమును వారినోటనుండితీసి గడ్డిని తినిపించుడు.

౬. పూదమైన్దొడువేళ్ళియైన్దుపులన్దైన్దుపోటిగళాల్,
 ఏదమొన్దుమిలాదవణ్ణెయినార్గళ వాల్ తిరుక్కోట్టియూర్,
 నాదనై నరశిజనై నవిన్దేత్తు వార్ గళుక్కియ,
 పాదదూళిపడుదలాల్ యిప్పులగంపాక్కియం శెయ్దదదే.

టీక. పూదమైన్దొడు - పృథివి, అప్పు, లేబస్సు, వాయువు, ఆకాశమును పు
 భూతమయముగు శరీరముచేతను, వేళ్ళియైన్దు - స్వర్గాదులకుసాధనముగచేయుపచ్చా
 యజ్ఞములచేతను, (పంచగుణాయజ్ఞములు - వేదపాఠము, వైశ్వదేవాదిహోమము, త
 ధివ్రాజ, పితృతర్పణము, భూతబలి - అనునవి,) పులన్దైన్దు - శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రు
 గ్ధమలనుపచ్చావిషయములచేతను, పోటిగళాల్ - శ్రోత్ర, త్వక్, చక్షు, జిహ్వ
 మ్రాణములను పంచజ్ఞా సేంద్రియ ములచేతను, ఏదమొన్దుమిలాద - దోషరహిత
 నవారై, వణ్ణెయినార్గళ - ఔదార్యవంతులుగా నుండువారలు, వాల్ - వి
 వాసముజేయు, తిరుక్కోట్టియూర్ - క్రిగోష్టిపురమునకు, నాదనై - నాధుడును
 శుద్ధుడును నారాయణుడునైన, నరశిజనై - సృసింహస్వరూపముగా వేంచేయు
 వానిని, నవిన్దు - నోరారవచించి, ఏత్తువార్గళ - స్తోత్రము జేయువారలు, ఉక్కియ
 సంచరింతులచేగలిగిన, పాదదూళి - పాదరేణువు - పడుదలాల్ - పడుటచే, ఇ

లగం - సర్వేశ్వరుని చింతింపని కఠినచిత్తులు నివసించు యీలాక మైనది, పాక్కియం శి
యదదే - భాగ్యము జేసినది.

తా. - శరీరమందిచ్చు రేనివారును, కామ్యార్థముగ పంచమహాయజ్ఞ ములను జేయని
వారును, శబ్దాదివిషయకములగు దోషములు రేనివారును భాగవత విషయమందీడుపడిన
వారును నారాయణుని నామములయొచ్చరించుచు శ్రీగోష్ఠీపురమున నివసించువారిపాద
స్థూలిచే నీలాకము భాగ్యము జేసినది.

2. కురున్ద మొన్టొళితానొడుక్కొన్టొక్కూడియాడివిత్తొచ్చెయ్దు,
తిరున్దనాన్తై యోర్తిరాప్పగలే త్తివాత్తిరుక్కోట్టియూర్,
కరున్దడుముగిల్ వణ్ణనై క్కడైక్కొణ్ణుకై తొమ్మింప త్తర్లల్,
ఇరున్దపూరిలియక్కుమ్మనిడరై త్తవర్లల్ శెయ్ దార్ కొలొ.

టీ. తిరున్ద - (భగవత్ స్వరూపమునయధావిధిగా) తెలియజేసెడు, నాకామ
తైయార్ - ఋక్, యజుర్, సామ, ఆధర్వణము అనువాల్లు చేదముల సర్థమతోనభ్య
సించిన శ్రీవైష్ణవులు, ఒన్ద - అద్వితీయమగు, కురున్ద - పృథ్విశేషమను, ఒళితానొ
డుం - విలసించిన కృష్ణునితో, శెన్ద - పోయి, కూడి - సమీపించి, అడి - వానిగుణముల
లోబ్రవేశించి, విత్తొచ్చెయ్దు - సంతోషముగలవారై, ఇరాప్పగల్ - రేయంబుగల్గు
పత్తిస్తాత్రముజేయుచు, వాత్ - నివసించు, తిరుక్కోట్టియూర్ - శ్రీగోష్ఠీపురమున
నుండు, కరు - నల్లగిల్లి, తడం - గొప్పదగు, ముగిల్ - మేఘమువలెనుండు, వణ్ణనై -
తిరుమేనుగలవానిని, కడైక్కొణ్ణు - తమదాస్యమునుముందుకొని, తొమ్మిం - నే
నించెడు, పత్తర్లల్ - భక్తులు, ఇరున్ద - వర్తించు, ఊరిల్ - ఊరిలో, ఇరుక్కుం -
వసించెడి, మానిడర్ - మనుష్యులు, ఎత్తవంగల్ - ఎట్టితపంబులను, శెయ్ దార్
కొలొ - చేసిరో.

తా. - భగవత్ప్రతిపాదక చతుర్వేదాధ్యయన పరులగు శ్రీవైష్ణవులు శ్రీకృష్ణును
భగవముచే సంతోషించిన వారగుచు సదాసర్వేశ్వరుని స్తాత్రమునర్చుచు నిత్యవాసముజే
యునట్టిశ్రీగోష్ఠీపురమునందలి నీలమేఘనిభక్త్యామునికి దాస్యంబొనర్చినవించెడు భాగవ
తులువసించునట్టి ప్రదేశమందు వర్తించెడువారు, ఎట్టితపంబొనర్చినవారోయని యాన
తిచ్చుచున్నారు.

౩. నళిన్ద శ్శీలనయాశలనబిమానతుజ్జనై నాడొఱుమ్,

తెలిన్ద శ్శీలనైచ్చే వగళొణ్ణైజ్జణ్ మాల్ తిరుక్కోట్టియూర్,

౧౦ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటికా తాత్పర్యసహితము.

కుశీర్ద్దుత్తై గిస్తకోవిన్దక్ కుణంపాడువారుళ్ళునాటినుళ్ళ,
విత్తై న్తతానియముమిరాక్కదర్ మీదుకోళ్ళ కిలార్ గళ్ళే.

టీక. వశీర్ న్దశీలక్ - చక్కనిసద్గుణములుగలిగి, నయాశలక్ - ఎన్నడును
తప్పనివారును, అభిమానం - సర్వేశ్వరునియనుభవించుటచేగలిగిన బలముచే, కుశ్లై
అధికులై, వాడొంటం - ప్రతిదినము, తెలిన్ద - తేటగిల్లెడి, శెల్వనై - కైంకర్యసంపన్న
గలశెల్వనంబిని, శేవకక్ - దాసునిగా, కొణ్ణ - కైకొనిన, మాల్ - పిరాట్టియ
ప్రేమగలస్వామివేంచేసియుండు, తిరుక్కొట్టియూర్ - శ్రీగోష్ఠీపురమున, కుశీర్ న్ద
మనస్సుచల్లబడి, ఉత్తైకిన్ద - ఉండెడు, కోవిన్దక్ - గోవిందునియొక్క, కుణం - కల్యాణగు
ణములను, పాడువార్ - గానముజేయువారలు, ఉళ్ళ - నివసించెడు, వాటినుళ్ళ - దేశము
విత్తైన్ద - పండిన, తానియముం - ధాన్యములనుగూడ, ఇరాక్కదర్ - రాక్షసు
మీదుకోళ్ళకిలార్ గళ్ళే - ఆపహరింపరు.

తా.—సత్ స్వభావముగలిగినతిసంపన్నులై భగవద్గుణాను భవబలముచే నధికు
సారతమముగుకైంకర్యసంపదచే నొప్పయిన్న శెల్వనంబిని దాసునిగా వంగికరించిన
యొకపరినిత్యవాసం బొనర్చెడు శ్రీగోష్ఠీపురమందు సౌమ్యమనస్కులై నివసించుచు గో
డునికల్యాణగుణముల గానమొనర్చువారు వసించు దేశమందలి ధాన్యములను రాక్షసు
పహరింపరు.

౯. కొమ్మినార్ పొట్టిల్ వాయ్ కుయిలినంకోవిన్దక్ కుణంపాడుశీర్,
శెమ్మినార్ మదిల్ శూట్ శెట్టుజ్జ్ఞనియుడై తిరుక్కొట్టియూర్
నమ్మనై నరశిజ్జనై నవిన్దేత్తువార్ గళ్ళే క్కణ్ణక్కాల్,
ఎమ్మిరాన్ద న్నజ్జనై వరివర్తెన్దాకై గళ్ళే తీర్వనే.

టీక. కొమ్మిన్ - కొమ్మలచే, ఆర్ - దట్టముగనుండు, పొట్టిల్ వాయ్ - తో
లలో, కుయిలినం - కోకిలగుంపు, కోవిన్దక్ - గోవిందుయొక్క, కుణం - గుణములను, పాడు
పాడునట్టిడిగాను, శీర్ - గొప్పదైన, శెంపాక్ - మంచిబంగారుచేత, ఆర్ - కట్ట
డిన, మదిల్ - ప్రాకారముచేత, శూట్ - చుట్టబడి, శెట్టుం - సారవంతముగు, క్కణ్ణనియుడై
మర్కుగలిగిన, తిరుక్కొట్టియూర్ - శ్రీగోష్ఠీపురమునందు, నమ్మనై - ఆశ్రతులు “మన
రక్షకుడు” అనినమృతగిన్నట్టి, నరశిజ్జనై - నరసింహవతారముజేసినవానిని, నవిన్ద -
మించి, ఏత్తువార్ గళ్ళే - స్తోత్రముజేయువారిని, క్కణ్ణక్కాల్ - చూచిన, ఇవరివర్ - వీర
ుం - మాకు, పిరాన్దన - ఉపకారకడగు సర్వేశ్వరునియొక్క, శిన్నజ్జశెన్ద - గు
తులుగలవారని, ఆత్తైగళ్ళే - ఆశలను, తీర్వనే - తీర్చుకొనుదును. (అనగావానిగురువు
గలవారిని చూడగా వానినిచూడవలయుననునాశను తీర్చుకొనుదుననుట).

తా.—శ్రీగోవిందగుణాను భవంబుజేయుచుండు కోకిలగుంపు వసించునట్టికోపు
లచేతను బంగారు ప్రాకారములచేతను బరివేష్టించి బడినుంచుకొగల తిరుక్కోట్టియూ
రిలో, ఆశ్రమలకు విశ్వాసదాయకుడై నృసింహవతారం బొనర్చిన స్వామినిస్తుతించు
వారిని నేవించినయెడ వీరుసర్వేశ్వరలక్షణములుగల వారని నాయభీష్టముల దీర్చుకొన్న
వాడనగుదును.

౧౦. కాళిక వాయ్ క్కరంవిట్కిలుంకర వాదుమాన్ శ్రీలిశోట్టిట్టు,
తేశ వారై పడై క్కుంవణ్ కై యినార్ కళ వాట్ తిరుక్కోట్టియూర్,
కేశ వాపురుడో త్రమా కిళర్ శోదియాయ్ కుటళా ఎన్దు,
పేళువారడియార్ కళన్ మెన్ విట్కివుం పెటువార్ గళే.

టీక. కాళిక వాయ్ - ఒకబంగారు నాణయమునకు, కరం - ఒకపిడికడువడ్డు,
విట్కిలుం - విక్రయించుకొలమందును, కరవాదు - తాముసంపాదించినసాక్షులనుదాని
పెట్టక, (తమ్మును వెదకకొనివిందుకువచ్చినవార్లకు) మాటుఇలి - ప్రత్యుపకారమునుగోరక,
శోటుఇట్టు - అన్నమునిడి, (అందుచేత) తేశ వారై - భార్యిని, పడైక్కుం - పాం
చినవారై, వణ్ - ఉదారత్వముగల, కైయినార్ గళ - ఈవినిగలవారలు, వాట్ -
వసించు, తిరుక్కోట్టియూర్ - శ్రీగోష్ఠీపురమున వేంచేసియుండువానిని, కేశ వా -
చక్కనివెంట్రుకలుగలవాడవా, పురుడో త్రమా - పురుషశ్రేష్ఠుడా, కిళర్ - మిక్కిలి,
శోదియాయ్ - తేజస్సుగలవాడవా, కుటళా - వామనావతారంబుజేసినవాడవా, ఎన్దు -
అని, పేళువార్ - సంతసించువారలకు, అడియార్ గళ - శేషభూతులగువారలు, ఎన్దు మ్మె -
ముములను, విట్కివుం పెటువార్ గళే - అమ్ముట మొదలగు నిష్టవినియోగముజేసికొనుటకు
దగిన వారగుదురు.

తా.—ఒకబంగారు కాసునకు పిడికడువడ్డమైనను వెనుదీయక యభ్యాగతులకు
మాటుమేలు గోరక ప్రసాదించిడి ప్రసిద్ధిజెందిన నాదార్యవంతులు శ్రీవసించుతిరుక్కోట్టి
యూరిలో వేంచేసియుండు స్వామినిపలు దెలుగులకొనియాడునట్టి వారిదాసులు మమ్ముల
క్రయవిక్రయాది యిష్టవినియోగముజేసికొనుట కర్హులనియన తిమ్మచున్నారు.

౧౧. శీతనీర్ పుడై శూన్ శెట్టుల్లెనియుడై, తిరుక్కోట్టియూర్,
ఆదియానడియారై యుమ్మడి మేయిన్న్తి, త్తిరివారై యుమ్,
కోదిల్ పట్టర్ పిరాళ్ళుళిర్ పుదువై మ్మవిట్టుచి త్తళశోల్,
ఏదమిన్న్తి యురై ప్పవర్తియడై కేశనుక్కళరే.

టీక. శీతం - చల్లని, నీర - నీటిచేత, పుడై - అన్ని దశల, కూట్ - చుట్టబడియుండు
 శబ్దం - సారవంతమైన, కల్లని - మళ్ళయ, ఉడై - కలిగిన, తిరుక్కోట్టియూర్ -
 స్త్రీపురముననుండు, అదియాళ్ - కారణభూతుడగువానికి, అడియారైయుం - దాస్య
 జేయువారిని, అడిమైయిన్ది - వానిపాదములందు శేషవృత్తిజేయక, తిరివారైయుం
 విషయాంతరములందుదిరుగువారిని, కోదిల్ - దోషరహితులై, పట్టర్ - శ్రీవైష్ణవుల
 పిరాళ్ - ఉపకారకుడై, కుళిర్ - సంసారతాపమును బోగొట్టుచల్లదనముగల, పు
 నై - శ్రీవిల్లిపుత్తూరుకు, మళ్ - శిరస్సువంటివారగు, విట్టుచిత్తళ్ - పెరియార్ వా
 కోల్ - భక్తులనుస్తుతించి యితరులను నిందించి సాదించినయీపదిపాశురములను,
 మిన్ది - దోషరహితముగా, ఉరైప్పవర్ - అనుసంధించువారలు, ఇరుడీకేశనుక్కు
 ఇంద్రియనియామకుడగుచ్చాక్షీకేశునికి, ఆళిర్ - దాస్యమును చేయునట్టిభాగ్యముబొందుడు.

తా. - చల్లనితీర్థమును మంచుమళ్ళును గలతిరుక్కోట్టియూరిలో వేంచేసియుం
 జగత్కారణభూతునికి దాస్యంబొనర్చువారిని, దాస్యంబొనర్చక విషయాసక్తులగువారు
 పరిశుద్ధులును శ్రీవైష్ణవోపకారకులును సాంసారికతాపహరంబగు శైత్యముచేనొప్పు
 శ్రీవిల్లిపుత్తూర్ పెరియార్ వాస్తుతించియు నిందించియు నానతిచ్చిన యీపదిపాశుర
 లననుసంధించువారు, ఇంద్రియనియామకుడగు స్వామికి దాస్యంబొనర్చువారగుదురు.

అడివరపు - నావ, కుర్దియ, వల్ల, ఉరకమ్, అమై, పూదమ్, కురున్దమ్, నే
 ద్ద, కొమ్మిక్, కాళిక్, శీతనీర్, అత్తె.

పెరియజీయర్ తిరువడిగ శేశరణమ్.

ప్రథమ కేరామానుజాయనయము.

ముదలాయిరం శ్రీ పత్తు ర తిరు మొట్టి, శెన్నియోట్టు,
 తిరువేళ్ళడ ముడైయాళ్ విషయము.

అవతారిక. - స్వేశ్వరుండు పరత్వవ్యూహవిభవాస్త్రాభ్యుదావతారముగా
 వేంచేసియుండుట చేతనులను దిద్దుపాటుజేయుటకును, దిద్దుపాటైనవారిని నేలుకొ
 టకేగదా. ఇదిపూర్ణముగఁ తిరుమలలో నిష్ఠ తిరుక్కోలముగ వేంచేసియున్న స్వామియొ
 బ్రత్యక్షముగ నగుబడుచున్నది. కనుక, ఈశీపునికి ఈశ్వరుండు సౌహార్దము మొదల
 నాత్తగుణములను జనింపఁజేసి యాచార్యసన్నిధినిఁజేల్చి విరోధియందరుచియును, ప్రా
 మండు రుచియునుబుట్టించికార్యంబొనర్చును. అట్లొర్లకు ప్రథమమందే యివియన్ని
 ను గలుగునట్లుజేసికార్యంబుజేయును. వీరలస్థితకర్వాక భగవదిచ్చుచేతనేగదా. మ
 శరీరావసానమందువీనినన్నిటిని గడిగించి కార్యంబొనర్చును. అందఱకును గ్రమపద్ధతి

ద్వియొకటియుగల్పింపడు. " ఊరవర్ " ఇత్యాది నిత్యనూరులు పెరిగి యనుభవించు ననుభవమునెడి యెరువును వేసి యాచార్యోపదేశజ్ఞానముగు నీటినిగట్టిసజ్జముగు విత్తనమును జల్లికదాజనింపజేయునది. ఇట్లుదిద్దుపాక్షైవ వీరినిగనివాడు సంకోషింప, వానిసంకోష మునుజూచివీరు సంకోషింపగ నింతకు వించిన పురుషార్థము చేటొకటిలేదని వీరుండగ "వీరికార్యమందు మనము మొదట ప్రవేశింపక పోతిమి, అనిపెరుమాళ్లు సంభ్రమించు తనట్టిసంభ్రమమును అట్లొక్కొక్కరి విరోధిసముదాయమంతయుపోయి లభింపవలసిన యిచ్చాపక్షితములభించితిని ఇక దేశరవాళిలకత్తజపాలు జెందుచున్నారని వాని ఆయాసమును ప్రశమింపజేయుచున్నారు".

పద్యము ౧. శెన్నియోజ్ఞులెట్లెరువేగ్గడముడైయా, యులగు -
 దన్నెవ్వానిన్ నమ్మిదామోదరాశదిరా,
 ఎన్నెయుమెన్నుడై మెయుమ్ముశక్కరప్పొటియొద్ద్రీకొట్టె,
 నిన్నరు శేపురిన్దిరు న్దేనినియొన్దిరుక్కుటిప్పే.

టీక. ఓజ్ఞ - ఆకాశమువరకుపెరిగియుండు, శెన్ని - శిరస్సులుగలిగి, తడ - చల్లదనముగల, తిరువేగ్గడం - తిరుమలను, ఉడైయాయ్ - వాస్తవముగాగలవాడును, నీతిగుత్తన్నె - లోతులను, వానినిన్ - ఉజ్జివింపించు, నమ్మి-గుణవృత్తిగలవాడును, దామోదరా - యశోదచేగట్టబడిత్రాటిని కడుపునగలవాడును, శదిరా - ఆశ్రమలలోపలను కన్నెత్తిచూడనట్టి చాతుర్యముగలవాడా, ఎన్నెయుం - నాయొక్క అత్తకును, ఎన్నుడై మెయ్యెయుం - వాసాత్తుగు దేహమునకును, ఉడ - నీయొక్క, శక్కరప్పొటి యొద్ద్రీకొట్టె - శ్రీగుదర్శనలక్షణమునుధరించి, నిక - నీయొక్క, అరుకే - కృపచే, పురిన్దిరు న్దేక - కోరియున్నాను, ఇని - ఇట్లైనదివ్వుట, తిరుక్కుటిప్ప - హృదయాభిప్రాయము, ఎక - ఏమి: (ఆనతీయవలయుననియనుచున్నారు.)

తా.—అత్యున్నతములగు శిఖరములును చల్లదనమునుగల తిరుమలయందు ఉభయవిధాతుల నుజ్జివింపజేయ వేంచేసియున్నవాడై కల్యాణగుణములుగలవాడును దామోదరుడునునగు నాశ్రమోపాధిధుడగునో స్వామి దాసునియాత్మార్థములకు నుదర్శనలక్షణములనిడి దేవరవారికృపనే యపేక్షించియున్నాను. గమక మొనోభావమును యానతీయవలయునని విన్నపించుచున్నాను.

అవ.—మొదటిపాదమున "ఇనియొక తిరుమటిప్పే" అని నాకుజేయవలసిన దంతయు జేసియుండగ, ఇకతత్తజపాలుజెందుట యెందుకన మిరన్నియు లభించితిరో మిన్నుననుసరించినకరము నికయున్నది, పెగ ప్రాప్తికాధారమును సరభక్తిజనింపలేదే,

అభిమానములూ, ఉన్నేనాయ్ - అస్తయ్యుతుడై, పెద్ద - నేనుబొందిన, వస్త్ర-ప్రయోజనము, ఇవ్వలకినిల్ - ఈసంసారములూ, ఆర్-పెలువార్ - నిత్యులైననుబొందుదురా! పొందరు, నమ్మకపోల - భూతప్రేతపిశాచములవలె, మీద్రు-సంచరింపనివ్వక, అముక్కుం - అణచునట్టి, నాట్టరపాపమెల్లాం-లోకముననుండు (కాస్త్రమందువచ్చింపు) అన్నివిధపాపములు, కుచ్చునాకు - దూపిరివిడవక, కైవిట్టు - నిశ్శేషముగవిడిచి, ఓడి-పరుగెత్తి, తూలుగల్ - సంసారమును పొదరిండ్లలో, పాయ్నన-ప్రవేశించినది.

తా.- నాకురాజును కులదైవమును నాభుడునైనవాడవా నీయభిమానాస్తయ్యుతుడనై నేనుబొందినప్రయోజనమును నిత్యసూరులైననులభింకురా. భూతప్రేతపిశాచములవలెబెడద్రోసి యణగద్రొక్కడుపాపములన్నియు నూపిరివిడువక కొంచెమైనను లేక సంసారమునుబొదలలోప్రవేశించివి.

అవతారిక.- నాల్గవపాశురము - “ఇళవుశెయ్యుంపావక్కాడుత్కిల్లిలివేళ్ళదార్” అని, తమపాపమును, “నాట్టరపాపమెల్లామ్” అని తమదేశనివాసులపాపములును నశించినరీతియను, తమకు యమవ్యత్ర వేదలినప్రకారమును ఆనతిచ్చిరి. ఈనాట్టనందు. దమయాజ్ఞప్రకారమునడమ స్థలమునందంతట యమనియాజ్ఞప్రవేశింపనియానతిచ్చుచున్నారు.

ర. కడల్ కడై న్ముదల్గొడ్డుకలశ తైనితైత్తాప్పోల్,
ఉడలురుగ్గవాయ్ తిఱునుమడుత్తున్నై నితైత్తుక్కొట్టేళ్,
కొడుమై శెయ్యుళ్ళూల్ ముమ్మైకోలొడికుఱుగప్పెత్తా,
తడవరై ఘోల్ శక్కర పాణికారవిత్తేవగనే.

టీక.- కడం - పెద్ద, వరై - కొండవంటి, వోల్ - భుజములుగలిగినవాడును, కక్కరం - సుదర్శనమును, పాణి - చేతధరించినవాడును, కార్ణం - క్రీకారమును, విల్ - ననుస్సునుగల, శేవకనే - అత్రవబోధినిరసనముశేయునట్టివాడవా, కడల్ - కీరాని, కడైన్దు - చిలిక, అముదం - అమృతమును, కొడ్డు - ఎత్తి, కలశతై - కలశములూ, తైత్తాత్తోల్ - నిండించినట్లు, ఉడలురుగి - దేహముకరిగి, వాయ్ తిఱుందు - నోరు తెరిచి, మడుత్తు - రెండుచేతులనుగుచ్చి, ఉన్నై - భోగ్యుడగునిన్ను, నితైత్తుక్కొట్టేళ్ - వ్యాపింపజేసికొంటిని, (అయినవేసుక) కొడుమై శెయ్యుమ్ - కఠినముగాదంబించుచున్న, మాల్ ముమ్ - యముడును, యెన్ కోలాడి - నాయజ్ఞపరిపాలనములగునంత దేశమువరకును, తూలుగప్పెత్తా - సమీపింపలేదు.

౬౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

తా. — వికాలపర్యత సదృశంబులగు సుదర్శనపాంచజన్యములనుధరించిన గృహకుడుగనో స్వామి, సముద్రమధనంబొనర్చి అమృతంబునుగొని కలశమందునిండిండ్లు దేవరవారిని నాహృదయమందునిండించుకొంటిని కఠినుడగు యముడును మాప్రదేశంబు సమీపింపజాలడు.

అవతారిక. అయిదవపాట్టు. (పాక్ష) క్రిందు, అమృతమును దృష్టాంతము ఇందు స్వర్ణమును దృష్టాంతముగను జెప్పి నైచ్యానుసన్ధానము చేసి వీరుని శ్లేషింపజాల తాళ్యుడు, మనమిరువురును ఏకతత్వమనునట్లు సంశ్లేషించినవెనుక, ఇదేమని సమాధి పటచగ మాడినవారై కృతజ్ఞతనుడి ప్రోత్రయాపముగ ఆత్మ సమర్పణముజేయుచున్నా

౫. పొన్నై కొండ్లై కల్మి దేనిఱమెల్లపురైత్తాప్పోల్,
ఉన్నై కొండేన్నా వగమ్మోల్, మాన్ శ్రినియురై త్తుకొండేళ్,
ఉన్నై కొండేన్నుల్ వైత్తేన్నై యున్నున్నిలిట్టేళ్,
ఎన్నప్పా వెన్నిరుడీకేళ్, వెన్నుయిర్ కావలనే.

టీక — ఎన్నప్పా - నాకుతండ్రియైనవాడై, ఎక్యిరుడీకేళ్ - నాఇంద్రియ లకు విషయభూతుడై, ఎక్ వుయిర్ - నాకాత్మయై, కావలనే - అన్య కేషముగాకుండున కాపాడువాడవా, పొన్నై - బంగారమును, నిఱమెల్ల - కాంతినిజూచుటకు, ఉ గల్ - ఒరజాతిలో, ఉత్తైత్తాప్పోల్ - ఒరసినట్లు, ఉన్నై కొండ్లై - నిన్నుగో ఎన్నావగంబోల్ - నానాలుకలో, మాన్ శ్రికాటి - వన్నె చెడునట్లు, ఉరైత్తు కొండేళ్ - మట్టాడుకొనుచుంటిని, ఉన్నై కొండ్లై - నీయొక్క యంగీకారమునుగ్రహిం ఎన్నుల్ వైత్తేన్ - నాయసుభవమునకు విషయపటచుకొంటిని, ఎన్నైయుమ్ - నా త్తను, ఉన్నిల్ - నీపాదారవిందములలో, విట్టేళ్ - సమర్పించితినుచున్నాను.

తా. — నాకుతండ్రియు నాయంద్రియ నియామకుడును నాకాత్మయునై అన్య పపడకుండునట్లుకాచిన యోస్వామిబంగారును వొరగల్లులొనొరసినట్లు నిన్ను నాక కయందువొరసికొంటిని (నాచెడునాలికతోమాపించితినుట) నిన్ను నాయసుభవ నకు విషయపటచుకొంటిని నామాత్మను నీపాదారవిందములందు సమర్పించితిని.

అవతారిక. — ఆఱవపాట్టు (ఉన్నుడైయవిత్యాది) కడచినపాట్టునందు “ఉన్నై కొండేన్నుల్ వైత్తేళ్” అనియానతిచ్చిరి. ఈపాకురమందు తమయందుంచుకొన్నత్ర రమనానతిచ్చుచున్నారు.

౬. ఉన్నుడై యివిక్కిరమ్మొన్మొట్టియాయలెల్లామ్,
ఎన్నుడై యనెళ్ళగమ్మోల్, శువర్ వట్టియెల్లుదికొండేళ్,

మన్న డజ్జమధునలక్షే కొద్దవిరామనమ్మి,
ఎన్నిదై వన్దెమ్మెరుమానినియెక్కుప్పొగివడే.

టీక. ఉన్నదైయ - నీయొక్క, విక్కిరమమ్ అవతారచేష్టితములలో, ఒస్తు - ఒకటియు, ఒక్కోయామల్ - తప్పక, ఎల్లాం - అంతయును, శువర్ వట్టి - గోడలొని చిత్రమువలె, ఎన్నుదైయనెట్లగంపాల్ - నామనస్సునందు, ఎట్టుదిక్కొడ్డే - ప్రకాశించునట్లుచేసికొంటిని, మక్ - దుష్టశక్తియులు, అడంగ - ఉన్నస్థలములుతెలియక అణుగునట్లు, మట్టు - గొడ్డలిని, వలక్షైకొడ్డ - కుడిహస్తమునందుధరించిన, ఇరామక్ - పరశురామావతారముజేసిన, నమ్మి - గుణభూత్తుడై, ఎంతెరుమాక్ - నాకుపకారకుడైన వాడవా, ఎన్నిదై - శేషభూతుడగునాయెదద, వట్ట - ఏతెంచి, ఇని - ఇక, ఎంగుప్పొగివడు - ఎక్కడికిబోచూచుచున్నావు

తా. - నీయతిమానుషచేష్టితములన్నియు నామనస్సునందు గోడయందు చిత్రమువలె శేర్పఱచుకొంటిని. పరశురామావతారబాసన్ని దుష్టశక్తియశూన్యముజేసినగుణపరిభూత్తుడగు నుపకారకుడైనవాడవా దాసునివద్దకేరెంచి ఇకయెచటికి వెంచేయజూచుచున్నావు.

అవతారిక. - ఏడవపాట్టు. (పరుప్పదత్తుక్కయల్ పొటి త్రప్పాణ్ణీయర్ కులపతిపోల్, ఎక్ నావకంపాల్ మాద్ర్ బిన్దియుత్తైక్కొడ్డే" అనునది వానినిర్ణయక కృపచేతనే యనువిషయమును, ఈపాట్టునందానతిచ్చుచున్నారు.

పరుప్పదత్తుక్కయల్ పొటి త్రప్పాణ్ణీయర్ కులపతిపోల్,
తిరుప్పొలిన్ద శేవడియై శెన్నియినేట్టొట్టితాయ్,
మరుప్పొలితాయ్ మల్లడరాయెనైన్దువాళగమే,
ఉరుప్పొలిన్ద నావిన్దై యునక్కురిత్తొక్కినైయే.

టీక. పరుప్పదత్తు - మహామేధువునందు, కయల్ - తనమకరధ్వజమును, పొటిత్త - వాటిని, పాండియర్ కులపదిపోల్ - పాండ్యనంశపురాజువలె, తిరు - సొగసు, పొలిన్ద, మించియుండెడు, శేవడి - రమణీయమైనతిరువడిగళను, ఎక్ శెన్నియిక్ మేల్ - నాకిరస్సమీదుగ, పొటిత్తాయెన్దు - అలంకరించినవాడవాయనియు, మరుప్ప - కువలయాపీడముయొక్కదంతమును, ఒక్కొత్తాయెన్దు - విరిచినవాడవాయనియు, మక్ - చాణూరముష్టికులగుమల్లలను, అడరాయెన్దు - నిరసించినవాడవాయనియు, ఉక్ వాళగం - నీగుణములకు వాచకమగుతిరునామములను చెప్పుటచేత, ఉరుప్పొలిన్ద - కాయగాచిన

౬౬ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

నానినేనై - నాలుకగలనన్ను, ఉనక్కు - దేవరవారికి, శిరిత్తాక్కినైయే - అర్చనము నట్లుచేసితివేయని యాడుపడుచున్నారు.

తా. - మహామేరువునందు పెక్కమువేసి పాండ్యరాజువలె అత్యంత సుంజు మగుతిరువడిగళను వాళిరస్సునలంకరించిన వాడవా కువలయాపీడము యొక్కదంతము లనువిరిచి చాచారముప్పికులు, అను మల్లులనిరసించిన వాడవా నీకల్యాణగుణ వాచకము లగు తిరునామముల యనుసన్ధానముచేకాయగాచిన నాలుకగల నన్ను నీకర్హ మగు నట్లు జేసికొంటివిగదాయని యాడుపడుచున్నారు.

అవతారిక. - ఎనిమిదవపాట్టు, (అనన్తక పాలుం) అద్యక్షముపక్రమించి పరభక్తిపర్యంతముగ మధ్యమంతు ఆత్మగుణములను జనింపజేసి అనంతరము పరజ్ఞానముగలిగించి విరోధినిబోగొట్టి మానససంశ్లేషముమాత్రముగాక బాహ్యసంశ్లేషముగనట్లు జేసి నాడనిక్రిందిపాశురమునజెప్పిరి. వానినేసత్తుగాగొనిగవదనుభవమే యాత్రగానుక వారలుగదాయనియు వారిమతిశయమును వీరు అనాదికాలముగ నిత్యసంసారియై యరవిషయములతోగలగివర్తించినవారుగదాయనియు వీరికక్కువయును వీరిహృదయముల బడకుండునట్లు వాడనుభవంప జేసిన ప్రకారమును, ఈపాట్టునందానతిచ్చు చున్నారు.

౮. అనన్తన్బాల్కురుడన్బాల్కుమైదునోయ్ దాగవై, త్తై
మనన్తను శ్శేవన్తువై గివాల్కుచ్చెయ్ దాయెమ్మిరాళ్,
నినై నైన్దు శ్శేనిన్దు నెక్కుక్కణ్ణళశుమ్మెల్లుగ,
నినై నీరునేళిరమ్మనీర్ నేళ్, నేమి నెడియవనే.

టీక. నేమి - సుదర్శనమునుచేతిమందుధరించిన, నెడియవనే - సర్వాధికుడై వాడై, ఎమ్మిరాళ్ - దాసునికుపకారకుడైనవాడా, అనన్తన్బాలుం - అదిశేషనియదును, గరుడన్బాలుం - పెరియతిరువడియందును, వికునాయ్ తాకవైన్దు - న్నేహము అతిస్వల్పముగాకునిచి, ఎక్కుమనన్తన్ను శ్శే - నామనస్సునందు, వన్దు - ఒకకారము లేకవచ్చి, వైకి - పొందియుండి, వాల్కుచ్చెయ్ తాయ్ - నన్ను శాశ్వతంపజేసి నాళి ఇటువంటినిన్ను, ఎక్కుశ్శే - నామనస్సున, నినైన్దునిన్దు - తలచియుండి, నెక్కు మనన్సుకరగి, కణ్ణళ్ - కండ్లయందు, అకుమ్ముఁబ్బుక - అనన్తబాష్పములుపారునట్లు నినైన్దురున్దు - నీవుజేసినపుపకారపరంపరలను అనుసంధించుకొనియుండి, కరముం - యొక్కక్రమయంతయు, తీర్ నేళ్ - తీరునటుల బొందితిని.

తా. - చక్రాయధుడును పరాత్పరుడును దాసునికుపకారకుడైన యోహమీ, అనన్తగర్భతన్తులందు ప్రేమనుదక్కువపటిచి దాసునిహృదయమందు నిలిచి దాసుని

యుక్తవింశతీసిరివి. ఇట్టినిన్నుదలచి నామనస్సుకరిగి శత్రుములనానంద తాపములు
స్రవంప నీనొనర్చిన యుపకారపరంపరలను అనుసంధించి నాశ్రమయంతయు దొలగినది.

అవతారిక. — తొమ్మిదవపాట్టు - (పనిక్కడలిత్యాది). ఈక్రిందిపాశురమున “అన
న్దక పాలుంకరుడక పాలుమ్” అని - తన్నుభవించువారలు ఒకవిభూతిగా (పరమపద
ము)నుండియు వారలనువిడిచి నన్ను అపేక్షించి నారని; ఈపాట్టున నివాసస్థానములు
అనేకములుండియు వానిని యుపేక్షించి తన్ను వాసస్థానముగ గైకొనినప్రకారమును
తెలియజేయుచున్నారు.

౯. పనిక్కడలిల్, పళ్ళికోళ్తై వ్వుళగవిట్టోడివన్దై,
మనక్కడలిల్, వాళువల్లమాయమణాళనమ్మీ,
తనిక్కడ లేతనిచ్చుడ రేతనియుల గేయె నైను,
ఉనక్కిడమాయిరుక్క వేన్నై యునక్కురిత్తాక్కినై యే.

టీక. — పని - చల్లదన మేస్వభావముగాగల, కడలిల్ - ఊరార్థియందు, పళ్ళి
కోళ్తై - శయనించుటను, వ్వుళగవిట్ట - మరచి, ఓడివన్దై - అతిత్వరగాపరుగిడివచ్చి,
మనక్కడలిల్ - నామనస్సునుసముద్రమనందు, వాళువల్ల - నిత్యవాసముజేయు
వాడై, మాయణ - ఆశ్చర్యకర్తలవదై, మణాళణ - పెరియవీరాట్టికివల్లభుడైనవా
డును, నమ్మీ - గుణపూరితగలవాడా, తనిక్కడల్ - అద్వితీయమగుఊరార్థి, తనిచ్చు
డల్ - అద్వితీయమగుసూర్యమండలము, తనియులగు - అద్వితీయమగుపరమపదము,
ఎన్నై - అనిచెప్పబడుప్రదేశములు; ఉనక్కిడమాయిరుక్క - నీకుస్థానముగానుండ,
ఎన్నై - నాస్వరూపమును నీస్వరూపమును తెలియనివాడగునన్ను, ఉనక్కు - అవా
ప్తసమస్తకాముడగునీకు, ఉరిత్తాక్కినైయే - ఒకస్థలములేనివానివలె నామనస్సును నీకు
వాసస్థానముగా జేసికొంటివే !

తా. — ఊరార్థిశయనంబు విడిచిపరుగిడివచ్చి నాహృదయమును సముద్రమందు
నిత్యవాసంబొనర్చువాడును, ఆశ్చర్యకర్తయైతడును లక్ష్మీవల్లభుడును కల్యాణగుణపరి
తృప్తుడగునోస్వామీ ఊరసాగరము సూర్యమండలము పరమపదము మొదలగు పాటిలేని
వాసస్థానములుండగ స్వరూపజ్ఞానములేనినన్ను సర్వవిధపరిపూర్ణుడగునీకు వాసస్థలముగ
జేసికొంటివేయనియీడుపడుచున్నారు.

అవతారిక. — పదవపాశురము — (తడవరైయిత్యాది). ఈక్రిందిపాశురమున తనకు
మంతోచకరములగుస్థానములతో సమానముగ తమతిరుమేను నపేక్షించినాడని; ఈపాశు
రమున వానినివిడిచి తన్ను నేయపేక్షించిన శంగతితెలియజేయుచున్నారు.

౧౦. తడవరై చాయ్ మిలిర్ న్దుమిన్ను మ్మతవళ నెడుజ్జోడిప్పోల్,
 శుడరొలియాయ్ నెళ్ళిను శ్శేతోన్దు మెళోదినమ్మి,
 వడతడముమ్మై గుస్తముమ్మదిట్లువరావదియుమ్,
 ఇడవగై గలిగిన్ దిట్టన్బులిడవగై కొణ్ణనై యే.

టీక. తడం - వికాలమగు, వరైవాయ్ - మలయపర్వతమున, మిలిర్ న్దు - తిలొగూడి, మిన్నుం - ప్రకాశించు, తవళం - తెల్లని, నెడు - పెద్ద, కొడిప్పోల్ - పెక్కమువలె (అండటికి దలియునట్లు) శుడరొలియాయ్ - జ్యోతిప్రకాశమై, నెళ్ళిను శ్శే - నాహృదయకమలమందు, తోన్దుం - నేవసాయించు, శోదినమ్మి - న్నుచేపూర్ణుడైనవాడవా, వడతడముం - ఉత్తరదిక్కుననుండు క్షీరాబ్దియు, వైకుంఠ శ్రీవైకుంఠమును, మదిల్ - ప్రాకారముచే జాట్టబడిన, తువరావతియుం - క్రిత్యయునగు, ఇడవగైగల్ - ఇట్టిస్థలములనంతయు, ఇక్కిన్ దిట్టు - వదలి, ఇడవగై - ఇట్టివలందుజేయు నాదరణములనన్నిటిని, ఎప్పోల్ - నాద్రక్క, కొణ్ణనైయే - చేసికటాక్షించు.

తా. - వికాలమగుమలయపర్వతమున ప్రకాశించు ధ్వజమువలె తేజోయాపమై హృదయకమలమందు నేవసాదించు నిండు తేజస్సైనవాడవా క్షీరాబ్ధి శ్రీవైకుంఠము ద్వారా మొదలగు స్థలములందలి ప్రేమయంతయు నాయందు జేసితివేమని వ్యాముగ్ధులగుచున్నా.

ఆవతారిక. - పదునొకండవపాశురము సమాప్తమైదు, (వేయర్ తణ్ణల్) ఈ మొదటిపద్యమిచ్చిన వారికి ఫలము, తమవలె అనన్యార్త కేషభూతులగునట్లు లభించు యనరిచ్చుచున్నాను.

జ్యోగం. వేయర్ తణ్ణల్ కులత్తుది త్తవిట్టుళి త్తమన త్తే,
 కోయిల్ కొణ్ణకోవలనై కొమ్మిచ్చుళిర్ ముగిల్వణ్ణనై,
 ఆయరేన్ద్రై యమరర్ కోవై యన్దణర్ దమముద త్తినై,
 చ్చాయ్మోపొల్ ప్పాడవల్లార్ తాముమణుక్కర్ గళే.

టీక. వేయర్ తంగల్ - బ్రాహ్మణులయొక్క, కులత్తు - కులమున, ఉద్యోగితువవతరించిన, విట్టుళి త్తక - పెరియాళ్ వార్లయొక్క, మన త్తే - మనస్సును, కొణ్ణ - అలయముగైకొనిన, కోవలనై - గోపాలుడై, కొమ్మిచ్చు - చక్కనై, ముగిల్ - చల్లగానుండునట్టి, ముగిల్ - మేఘముపండి, వణ్ణనై - కాన్తిగలవాడును, ఆయర్ - గొల్లలతో కలిసిమెలగుటచే, ఏన్ద్రై - వృషభమువలె బలిష్ఠుడైయుండు, ఆయర్ - కోవై - నిత్యసూరులకధిపతియై, అన్దణర్ తం - సవకాదులకు, ఆమర త్తినై - మి

భోగ్యుడగువాని, పాదపల్లార్తాం - ప్రీతిపూర్వకముగ గానము చేయువారలు, కామై
పాల - నివసరై, అణుక్కర్గళి - ఆ వ్రంగకైచ్చుర్యము జేయగలుగుదురు.

తా. - బ్రాహ్మణకులార్ద్రపులగు పెరియాళ్వార్లవృద్ధయమును వాసస్థలంబుగ గై
కొని గోపాలుడును శైత్యమేఘవరుడును గోపజనానువర్తనముచే వృషభమువలె బలా
తిశయసంపన్నుడై నిత్యసూరులకధిపతియై సునకాడులకు నిరతిశయభోగ్య భూతుడగు
వానిని ప్రేమపరవశులై గానమొనర్చువారు సర్వేశ్వరుని కవ్రంగులగుదురని.

అడివరపు - శెన్ని, పరవై, ఎమ్మనా, కడల్, చోళ, ఉళ, పరుప్పతం,
అనన్దకావని, తడవరై, వేయర్.

పెరియాళ్వార్ తిరువడిగళి శరణమ్.

పెరియవాచ్చాన్ని శై తిరువడిగళి శరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగళి శరణమ్.

పెరియాళ్వార్ తిరుమొట్టిసంపూర్ణము.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీతొండరడిప్పొడియాళ్వార్ వైభవము.

కోదణ్డేజ్యేష్ఠనక్షత్రే మండంగుడిపురోద్భవమ్,
చోళోర్వ్యాం వనమాలాంశం భక్తపదేణుమాశ్రయే॥

ఈ యాళ్వార్లు తిరుమండంగుడియనుగ్రామమందు, కలియుగాది ౨౯౨ - అగు
ప్రభవసం ॥ మార్గట్టి, జ్యేష్ఠానక్షత్రమందు శ్రీవైజయంతీవనమాలికాంశా సుభుకులై
శ్రీవైష్ణవ, శోభియులగు (ముందుజాట్టువారికి) పుత్రులై తిరువవతరించిరి.

శ్రీయః పతియొక్క విశేషకటాక్షముచే జ్ఞానభక్తివైరాగ్యములుగల వీరికి, వీరి తం
డిగాయ విప్రసారాయణులను తిరువానుమిడి కాలముతప్పక చాలాపవయనాదులఁ జే
యించి, తదవేదాంగాది సకలశాస్త్రముల నభ్యసించఁజేసిరి. వీరును సమస్తశాస్త్రసంప
న్నులై, తలిదండ్రులును తదితరులగువందఱును సంతోషింపదగిన సద్గుణములుగలవారై,
ఉభయకాశేరీమధ్యప్రతేకమందు, అది శేషశయనుడగు శ్రీరంగవాధుని నేమింప నవేక్షగలిగి
శ్రీరంగశ్రేయసకుశేంచేసి కన్నులారగని నేమింప పెరియ పెరుమాళ్లును తమపరమకృపచే, కు
ఘ్రుల్లుగర్, వాయ్కుగర్, ఇత్యాది, తమ యాపసాందర్యాదుల జావీరిని తమవిషయమందు

మిగులభక్తియుక్తులగునట్లు విశేష కటాక్షంబొనర్చినవారైరి. విప్రనారాయణులును
రంగనాథులకు దాస్యంబొనర్పవలయునని తులసికృష్ణకర్యమందు ప్రేమించి శ్రీపుండరీక
శ్రీగజేంద్రులు, పెరియాభాష్ట్యులు, మొదలగు వీరివలె ప్రతిదినమును తిరుమలై మొదల
నవి గట్టి శ్రీరంగనాథులకు సమర్పించుచు శ్రీసందేశనము చేసికొనియుండిరి.

ఇట్లుండునట్టివీరు “అవశ్యమనుభోక్తృవృత్తమైన, కర్తృశేషముచే దేవదేవి
వేశ్యయొక్కవలలాదగిలి” వర్ణాశ్రమధర్మములను భగవత్కైంకర్యమును బోగొట్టు
కొంతకాలము వివరూపతరప్రవణులైయుండిరి. తర్వాత కర్తృశేషము నశింపగానే
యాంతరమందలి రుచిని యతినిచమనిత్యజించి సర్వపాపప్రాయశ్చిత్తార్థముగ భగ
భాగవత శ్రీపాదతీర్థమును స్వీకరించి పరిశుద్ధులై భక్తాంఘ్రిరేణు (తొండరడిప్పా
అనుదానినే నిరూపకముగు నరనామముగలవారై, పరభక్తి, పరజ్ఞాన, పరమభక్తి
ఉన్న స్తవమై పెరియప్పెరుమాళ్ళ సర్వవిభజంధువని తిరుమంత్రానుసంధానముచే ధ్యాని
యా ముత్రవైభవమును చర్చచేసి యానందించి తిరుమంత్రార్థనిష్ఠులై తమకు పెరుమా
అనుగ్రహించిన తదీయ శేషత్వమును ప్రార్థించి ఇట్టియర్థవిశేషంబులను సకలచేతను
సికొని యుజ్జీవిండునట్లు, పెరియప్పెరుమాళ్లు శ్రోతగను తాము వక్తయునై, తిరుమ
తిరుప్పల్లియొట్టుచ్చి అను ద్విప్రబంధములను ఆనతిచ్చి కరుణచే లోకమును ముఖ
జేసినవారైరి.

తొండరడిప్పాడియాభాష్ట్యర్ తిరువడిగ శేకరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

తిరుప్పల్లి యొట్టుచ్చి ప్రబంధమునకు

తిరుమలై యార్జానాదించిన తనియన్.

తమేవమత్వాపరవాసుదేవం రక్షేశయం రాజవద్వర్ణీయమ్ ।

ప్రాబోధకీంయోక్యతనూక్తిమాలాం భక్తాఘ్నిరేణుంభగవన్తమీదే

టీక. రాజవద్వర్ణీయం - మహారాజవలె పూజ్యుడై శ్రీరంగమనురాజధానిలో
లించియుండు (అనగా రాజాధిరాజగు చక్రవర్తిత్వముగవారను నామాంతరముగల శ్రీ
ములచే నారాధ్యుడైయుండుటచేత), రంగేశయం - అట్టిశ్రీరంగనాథుని, తంపరవా
దేవంవన - ప్రభులచే ప్రసిద్ధుడగు ఆపరమపదవాసునిగానే, మత్వా - ఏకభాషముగా
తలచి, ప్రాబోధకీం - శయనించినవారిని లేపునట్టి తిరుప్పల్లి యొట్టుచ్చియను ప్రబంధమున
నూక్తిమాలాం - వాక్పాఠిక (తిరుమలై ప్రబంధమును దీనియందంతర్భుతము), య

వరచేత, అక్కర - చేయబడినదో, భగవంతు - తదీయశేషశ్వాది జ్ఞానసంపదగల, భక్త
 శరణుం - భక్తులపాదధూళియను తిరునామముగల తొండరడిప్పాడియాళ్ వార్లను,
 మనోవాక్కాయములచేతను నమస్కరించుచున్నాను

తా.—శ్రీరంగనాథులయందు శేవలమార్పప్రతిపత్తిజేయుక సాక్షాత్ పరమపద
 దీనిబాగుడేయని భావించి మేలుకొలుపుటయను తిరుప్పల్లియొట్టుచ్చి ప్రబంధమును అనతిచ్చిన
 తొండరడిప్పాడియాళ్ వారులను తిక్కరణశుద్ధిగ స్తోత్రముచేయుచున్నాను

మట్టణ్ణుడియెన్నర్ మామత్తై యోర్ మన్నియళ్ళిర్,
 తొట్టరడిప్పాడితొన్నగరమ్, వట్టణ్
 తిణర్తవయల్ తెన్నరజ్జ తమ్మానై, ప్పల్లి
 యుణర్తుమ్మిరానుదిత్తవూర్.

టీక. వట్టణ్ - తుమ్మెదలచేత, తిణర్త - దట్టమై, వయల్ - మళ్లచే చుట్టబడి
 ముందు, తెన్నరజ్జ తమ్మానై - దక్షిణదిక్కుననుండు శ్రీరంగమనకు నిర్వాహకుడైన వా
 ని, ప్పల్లి - శయ్యనుండి, ఊణర్తుం - మేల్కొలిపిన, పిరాణ్ - పరమేశ్వరకల్పన,
 తొండరడిప్పాడి - పూజ్యులగు తొండరడిప్పాడియాళ్ వార్లు, ఉదిత్తవూర్ - అవతరిం
 న దివ్యదేశము, తొన్నగరం - ప్రాచీన నగరమగు, మట్టణ్ణుడి - మట్టంగుడియని, మామ
 యోర్ - బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులు, ఎణ్బర్ - అనివచింతురు.

తా.—శ్రీరంగనాథుని తిరుప్పల్లియొట్టుచ్చి ప్రబంధముచే మేలుకొలిపిన శ్రీతొండర
 డిప్పాడియాళ్ వార్ల యవతారస్థలమును మండంగుడియని బ్రాహ్మణోత్తములు వచింతురు.

అన. ౧-పాట్టు. సూర్యుడు తనస్వరూపసిద్ధికోణు దీపమైవచ్చి యుదయించిన
 గాడు. వెలుపలిచీకటిని పోగొట్టుటకు సూర్యుడుదయంపగా, లోచీకటియగు నజ్ఞాన
 మను పోగొట్టుటకు మాసూర్యుడగు మీరుమేల్కొనగూడరా! అదిత్యుడుదయగిరియం
 ను పొందియున్నాడు, చీకటితొలగుచున్నది, పూజార్హములగు పుష్పములు వికసించుచు
 న్నివి, పూజనీయులగు మిమ్ములపూజించువారందఱు తాము తమకందితార్థములతోవచ్చి
 యున్నారు. పిని నన్నిటిని గైకొనుటకు దేవరవారు ప్రబుద్ధులై విశేష కటాక్షణానర్హున
 యున్నయని యానతిచ్చుచున్నారు.

శ్రీ. కదిరవణ్ గుణదిత్తై చ్చిగరమ్ వన్దెన్దై,
 కనై యిరుళగన్దదుకాలై యమ్మొట్టుదాయ్,
 మడువిరిన్దొట్టుగినమామలరెల్లామ్
 వానవరరశర్ గళ్ వన్దుపన్దిణ్ణి,

ప్రత్యా
 ంది పుష్ప
 ంద్వారాన
 ౨౪

ఎదిర్దిశై నితై స్థవరివరాడుమ్మగున్ద
విరుజ్గలిన్ శ్రీట్టముమ్పిడి యొడుమురళుమ్,
అదిర్తలిలలై కడల్ పోన్దుళ దెల్లుమ్
అరజ్జ త్తమ్మ పళ్ళి యొల్లన్దరుళాయే.

టీక. కదిరవళ - సూర్యుడైనవాడు, కుణదిశై - తూర్పుదిక్కున, ఇ
ఉదయగిరియందు, వన్దశైన్దాళ - వచ్చిచేరియున్నాడు, కనవిరుళ - రాత్రియ
యించినచీకటి, అగన్దదు - నిశ్శేషముగాపోయినవి, తిరువారాధనముచేయ నుపక్ర
పగుడిన, అం - చక్కనగు, కాలై ప్పొల్లుదుఅయ్ - ఉదయకాలమురాగ, ప
గొప్ప, మలరెల్లాం - పుష్పములన్నియు, విరిన్ద - వికసించి, మదుబ్బొగిన - తే
హించుచున్నది, వానవర్ - దేవతలును, అరకర్కళ - రాజులును, వన్దవన్ద -
కొకరు "నేనుమందుచేనుమందు" అనివచ్చి, ఈజ్జి - సమూహముగా, ఎదిర్
మీరు కటాక్షించు దక్షిణదిక్కున, నితైన్దనర్ - నిండినిలచియున్నార, ఇవరొ
గున్ద - వీరలతో పీరి వాహనములగు, ఇరుం - గొప్ప, కలిర్ - మొగయేనుగుల,
ముం - గుంపును, పిడియొడు - ఆడవీనుగులగుంపును, మురళుం - భేరివాద్య
అదిర్తలిల్ - శబ్దించువపుడు, ఎజ్జం - అన్నిదిక్కులందును, అలై - అ
కడల్ పోన్దుళదు - సముద్రఘోషమువలె యుండెను, అందుచేత, అరజ్జ త్తమ్మ - ప్ర
మునకు నిర్వాహకుడగునీవు!, పళ్ళియొల్లందరుళాయే - పడకవిడిచిలేచి కటాక్షి
యుననుచున్నారు.

తా.—శ్రీరంగవాదా! తూర్పున సూర్యుడుదయించెను, దట్టమగు చీకటి
తయిపోయినది. భగవదారాధనకు ననుకూలమగు మంచి యుదయవేళలో పువ్వులు
లేనె స్రవించుచున్నది దేవతలును రాజులును గుంపులుగ తమతమ వాహనములగు
ములయొక్కయు వాద్యములయొక్కయు ధ్వనులు అంతటను సముద్రఘోషము
ఘోషింపగ సేవార్థైవచ్చి యెదురుగ నిండియున్నారు, కాబట్టి దేవరవారుచేల్చి
వీరలకు నేవ కృపచేసి శైశ్వర్యస్థులనంగీకరింపవలయుననిభావము.

అన. 3-పాట్టు. మొల్లలపరి మళముతో తూర్పుగాలిపీచుచున్నది. తామరపు
దేవన్ద నిద్రించు హంసలజుంటలు ములుదేరినవి. శ్రీగజేంద్రాభ్యాసుయొక్క
తలచ్చిప్రాటకు వచ్చిదురు పీడుటయు, చలియక యతిత్వరగా వచ్చి రక్షించిన దేవ
సూక్తిమా యొట్టు! ఇంద్రియములు, అన్త, మొనళ్ళనోటబడియుండు సంసారులరక్షించు
నంచుమా యనుచున్నారు.

౧. కొమ్ముజ్జీడిములైయిక్ కొమ్ముమలరణవి
 క్కూర్ నదుకుణదిళై మారుదమిదువో,
 ఎమ్మన్దన మలరణై ప్పల్లికొళ్లన్నమ్
 ఈన్పనిననై న్దదమిరుజ్జోటగుదటి,
 విమ్ముజ్జీయముదలైయిక్ పిలమ్మరై పేట్రవాయ్
 వెళ్ళేయిటుటవదావిడ త్తినుక్కనుళ్ళి,
 అమ్ముజ్జీయవానై యినరున్దయర్ కెడుత్త
 అరన్జిత్తమాపల్లియొమ్మన్దరుళాయే.

టీక. కుణదిళైమారుతం - ఉదయమునవచ్చు తూర్పుగాలియైనది, కొమ్ము - చక్కగాపెరిగిన, కొడి - తీగలుగల, ములైయిక్ - మొల్లలయొక్క, కొమ్ముమలర - పుష్పించినమంచివాసనను, అణవి - గ్రహించి, కూర్ న్దదు - పీచుచున్నది, మలరణై - తామరపుష్పములు అనుపడకయందు, పల్లికొళ్ - నిద్రించు, అన్నం - హంసజంటలై నవి, ఈకా - వర్షమువలెగుఱియు, సనిననైన్ద - మంచుచే తడిపిన, తం - తమయొక్క, ఇరుం - చక్కని, ఇటగు - రక్కలను, ఉదటి - విడిలించుకొని, ఎమ్మన్దన - నిద్రలేచి నవి, విమ్ముజ్జీయ - మేలుకొనిన, ముదలైయిక్ - మొసలియొక్క, పిలంబురై - చిలద్వా రమునకుతగిన, పేట్రవాయ్ - పెద్దనోటనుండు, వెళ్ళేయిటుట - తెల్లనికొరపండ్లచేనో క్కిన, అదకా - ఆమొసలియొక్క, విడ త్తినుక్క - పండిచినమునకు, అనుళ్ళి అమ్ము - మిక్కిలిబాధజెందిన, అనైయిక్ - శ్రీగజేంద్రాగ్రవాసయొక్క, ఆరున్దయర్ - నను, కెడుత్త - పోగొట్టిన, అరన్జిత్తమాపల్లియొమ్మన్దరుళాయే - శ్రీరంగధా ములకొనుమా.

తా. - శ్రీరంగధామా! మొల్లలదివ్యపరిమళముతో, ఉదయాపు తూర్పుగాలిపీచు చున్నది. తామరపుష్పములందు నిద్రించుహంసమిధునములు, చుక్కలలోని మంచును విడిలించుకొనుచునిద్రలేచినవి. మొసలియొక్క చిలమువంటి నోటదగలి శ్రమపడుచున్న గజేంద్రాద్వాసుయొక్క మహద్దాఘమును పోగొట్టిన స్వామీ! మేల్కొనుమా యనుచున్నాఁడ.

అవత్యాయ్ - మూడవపాశురము (మదరాలి) నూర్చునికిరణములు సర్వక్రవ్యా పించినవి నక్షత్రాటాతియగు చంద్రుడును ప్రకాశహీనుడాయును తోపులనుండి పుష్ప వాసవలతో, ఉద్భన్నతపీగాలిపీచుచున్నది. సుదీర్ఘమును ధరించుటచేసిన హస్త్యరంజ ర్యముతో కరుణచేయు వృంచవలయుననుచున్నాడు. మొదటిపాట్టునందు తూర్పున;

యగిరిలావచ్చి సన్నిహితుడాయెను అనిరి. ఈ పాశురమందు తన తేజస్సును అంతటవ్యాపకతయచునచ్చియుదయించి నాడనుచున్నారు.

3. శుడరొళిపరన్దనశూర్ తిశైయెల్లామ్
తున్నియతారకై మిన్నొళిశురుణ్ణి,
ప్పడరొళిపశు త్తనాపనిమదియివనో
పాయరుళగన్దదునై మ్మొక్కొమ్మిగి,
మడలిడై క్కీటివణ్బొల్లై గళనాటి
వైకత్తై కూర్ న్దదుమారుద మిదువో,
అడలొళితిగన్ద దరుతిగిరియన్దడక్కై
అరన్జ త్తమ్మా! పళ్ళియెల్లున్దరుళాయే.

టీక. శూర్ తిశైయెల్లామ్ - మట్టుకొన్నదిక్కులంతయు, శుడరొళి - సూర్యుని ములైనవి, పరన్దన - వ్యాపించినవి, తున్నియ - ఆకాశమునదట్టముగనుండు, తారకై - నక్షత్రములయొక్క, మిన్నొళి - మిక్కుటమగు తేజస్సైనది, శురుణ్ణి - తగ్గినదియగు పడరొళి - మిక్కిలి ప్రకాశముగల, పనిమది - చల్లనిచంద్రుడును, పశు త్తనా - ప్రకాశమడాయెను, పా - వ్యాపించియుండు, ఇరుళ - అంధకారమైనది, అకన్దదు - విడిచిపోయినది వైకత్తై మారుతం - ఉదయపుగాలి, పై - పచ్చగానుండు, పొట్టిల్ - తోటలలోనుండు కముగి - పోక చెట్లయొక్క, మడలిడైక్కిటి - మట్టులువీడివికసిం చుటచే, పడిన చక్కని, పొత్తకల్ - పాశాలు, నార - పరిమలింప, (దానివాసననుగొని,) పన్దదు - వీచెను, అడల్ - బలిష్ఠమగు, ఒలితిగన్దరు - తేజస్సుప్రకాశించెడు, తిరుద్రుగన్దర్యనాథ్ వాసుడుకలవాడై, అం - అందమైన, తడం - చక్రత్వాత్ వాసుడునంత, కై - చేతులుగల, అరంగత్తమ్మా! పళ్ళియెల్లున్దరుళాయే - శ్రీరంగధామమేలుకొనుమా.

తా. - శ్రీరంగధామా! సూర్యప్రకాశము అంతటను వ్యాపించినది. నక్షత్రప్రకాశమునంకుచితమై చంద్రునివెలుగును తగ్గినది చీకటిపోయినది. తోపులలో పోక చెట్లయొక్క మొగ్గులు వికసింపగా, ఆవాసనతో గూడి యుదయపుగాలివీచుచున్నది. అనుబంధముగ నుదర్యనంబును ధరించుటకు దగిన విశాలహస్తముగలస్వామి! యొక్క విశేషవాసననుగొనిననుచున్నారు.

మూర్తయై అవతారిక. - నాల్గవపాశురము (మేట్టిళ్ మేడిగళ్) సంసారులరక్షించుట కొరకై విడుచునపుడును కేర్పునకుండును, గొల్లలూడు, :

పడుగిడువపుడు వాని మెడలలాని గంటలశబ్దమును అంతటనునిండినది. గూడ - నన్నే
 ద్రాగియుంకారము చేయుచు తిరుగుచున్నవి. విరోధి నిరసనకలుడవై పర్వయు.
 నీవుదయచేసి మేల్గొంచవలయుననుచున్నారు.

ర. మేట్టిళ మేదిగళ్ తల్లె విడుమాయర్ గళ్
 వేయ్ జుల్లలో కైయుమ్ విడై మణిక్కురలుమ్,
 ఈట్టియవి కై ది కై పరన్దన వయలుళ్
 ఇరిన్దన శురుమ్మిన మిలక్కై యర్ కులత్తై,
 వాట్టియవరిశ్శై వానవరేతే
 మాముని వేళ్ళియైక్కాత్తు, అవవిదుల్లిన్దిడిగాను ఆశ్రయంప
 అట్టియవడుతిఱలయో త్రియెమ్మర్
 అరన్దై తమ్మా పళ్ళియెఱున్దరుళాదే.

టీక. మేడు - పొడవుగాను, ఇళం -

లును, తల్లెవిడుం - మేపుటకువిప్పి విడుచునట్టి
 వేయ్ జుల్లలో కైయుం - వెదురుతో చేయబడినప్పి నివనో
 విడువబడిన) విడై-వృషభముల గొంటునకట్టియవన్దిడి
 ఈట్టియవి కై - ఈరెండుచేరినశబ్దమైనది, బిలుమ్ తేరుమ్
 పడియలుళ్ - మళ్ళిలోనుండు (తటాకములలో) ము వెళ్ళమ్,
) ములలోనుండు తేనెలను (తాగునట్టి,) కోయిల్ మున్నివరో
 ట్టియోయినవి, (దుష్టవర్గములకు ప్రవేశం
 నకు ఇందుగురావణునివంశమును, వాట్టియ విడున్దరుళాదే.

ధామాలై - కార్ణమును వింటినిగలవాడై నెడుం - గొప్పదగు, తేరొడు - రథములు కలిగిన,
 నాముని - తమ శ్రేష్ఠుడగు విశ్వాత్మయవర్ - నిర్వాహకులగు, పదినొరుదిడైయరుం
 ద్రాక్ష రాక్షసులచేతకొంచమైనను ఆపత్తుడును నిడిది దిగిని, వ్యులినక - నెమలివాను
 అపభృథస్సానముచేయించినవాడై (యూగల సుబ్రహ్మణ్యుడును, మరుదరుం - స్త్రీ పురు
 యునుమీసైపకేయటయందుబలముగల, అయెం - అష్టవినుపులును, వన్దవన్ద - ఒం యో,
 అవతార్ తమ్మా - శ్రీరంగములో శయనింప వాహనములైన) పురవియోడు - శుము)
 పించినవి నక్షత్రా కలాక్షింపవలయు. అటలు, అడదం - అటలుదై, ని, నెర్
 వానవలతో, ఉద డిన్న తమ్మలైపసివియునైన యొడ్డిమువెళ్లం - దట్టముగాను
 ర్భముతో కరుణచేయు మును వృషభములకంతగా - తమునకు, ఆనో - చూస్తారు.

యగిరిలోపచ్చి పానము చేయుచు మైదలు చెదరిపోయినది. సజ్జనబాధకమును రావణుని శరణు వలస

ప్రేమిక్రయాగ సంరక్షణంబొనర్చి యవభృథస్నానంబు జేయించిన వాడును
సద్ధికబలముగల యయోధ్యాధిపతి! శ్రీరంగశాయీ! శయ్యనుండి లేచి
మన్నారు.

మ. — అయిదవపాశురము (పులంబినయిత్యాది) మునుపటిపాశురము నది
పాల్గొనిపోయినదని సాదించి, ఈపాశురమున పక్షులులేదనివి, అనెను
మడలిట్టెల్లాన్న వానికిని ఈపాశురమందు మేల్కొన్న వానికిని
వైకటైక్కునుండెడుతారతమ్యమును పోలియున్నది, పాలములలోనది
అడలొలిగిగట్టలలోనివి మేల్కొనుట, గనుక తెల్లవారవచ్చెను

అరజ్జ ప్రమా! పుమ్మ పూ మ్మిత్తీల్ గళిన్వాయ్

టీక. కూట్ తిశైయెల్లాం - పులంబి పుగున్దదుపులరి,

ములైనవి, పరస్థన - వ్యాపించినవి, నై కడలరవమ్
నక్షత్రములయొక్క, మిన్నొలి - మిశ్రలమ్మగమ్మునైన్
పదహారి - మిక్కిలి ప్రకాశముగల, పనిమడియి శైవ్యవార్త
నుడాయెను, పా - వ్యాపించియుండు, ఇరుళి
వైకటైమారుతం - ఉదయపుగాలి, వై - పుల్లలమ్మా,
కముగ్గి - పోక చెట్లయొక్క, మడలిదెక్కి శైయ్ కోయిల్
చక్కని, పాశైకళి - పాశాలు, నార - పరిమళభాయే.

వద్దు - వీచెను, అడల్ - బలిష్ఠముగ, ఒలిరిగట్త - నాయ్ - తోటలలోనుండు, పుట్టి
శ్రీగుడర్యనాథ్ వాసునుకలవాడై, ఆం - అందమైన, మన్నవి, కట్టుల్ - తమగుడుము
నంత, కై - చేతులుగల, అరంగరమ్మా! పల్కియెట్టుగపోయినది, పులరి - ఆరాధన
మేలుకోసుమా.

తా. — శ్రీరంగధామా! సూర్యప్రకాశము అవం - సముద్రభూషణమైనది, కలము
శమానుండుచిత్రమై చంద్రునివెలుగును తగ్గినది చీకట్లు - కుమైదలు, మిట్టబ్బి నీయ
మొగ్గులు వికసింపగా, ఆవాసనతోగూడి యుద్ధపుష్పములతో, పునైన్ - చూపు
శంబగు సుదర్శనంబును ధరించుటకు దగిన భూమి, తొడైయల్ కట్టు - మాలికలతో
ననుచున్నాడు.

సూక్ష్మ అవతారిక. — నాల్గవపాశురము (మన్నారు, అడలిల్ - గనుక, నై - చేదు
గట్టకై విడుచునపుడును జేర్చునట్లు ధిపతియగు శ్రీనివాసనాథ్ వాసునియందు

శయ - దాసవృత్తిచేయు, కోయిల్ - క్రిరంగముననుండు, ఎమ్మెరుమాకా - నన్నే
లిసవాడగుస్వామి! పల్లియొట్టందరుళాయే - పడకవిడిచిలేచి కటాక్షింపవలయు.

తా.-గర్వస్వామియును క్రిభీషణాభ్యాకాయక్కు కైంకర్యమునంగీకరించు
చుక్రిరంగస్థలమందునివసించు అస్తత్వామి! పూడోటలలోనిపక్షులు మేల్కొంచికర్ణిం
చుచున్నవి, రాత్రిగడచినది, ఆరాధనసమయమైనది, సముద్రభూషమంతట వ్యాపించి
నది కుమైదలు యుంకారంబొనర్చుచున్నవి. పలుదెఱుగులగు శ్రుష్టమాలికలను మీపాదార
విస్తములలో సమర్పించుటకొఱుకు. దేవతలువచ్చి నిలిచియున్నారు కనుక కరుణించి
మేల్కొంచవలయుననుచున్నారు.

అవ.-౬ - పాట్టు.- (ఇరవియర్) దేవసేనాపతియగు సుబ్రహ్మణ్యునితోడ
జగన్నిర్వాహకులగు సకలదేవతలును సపరికరులైతమ యభీష్టసిద్ధికిగాను ఆశ్రయింప
వచ్చియున్నారు. దేవరవారువిద్రమేల్కొనిదయముంచివిశేషకటాక్షము చేయవలయు
ననుచున్నారు.

౬. ఇరవియర్ మణి నెడున్దేరొడుమివరో
ఇత్తై యవరో పదినొరువిడై యరుమివరో,
మరువియమయిలిసనఱుముగనివనో
మరుదరుమ్మవశుక్క భుమ్మవన్దువ్దొణ్ణి
పురవియోడాడలుమ్పాడలుమ్తేరుమ్
కుమరతణ్ణిమ్ పుగున్దొణ్ణియ వెళ్ళమ్,
అరువరై యనై యనికొకోయిల్ మున్నివరో
అరజ్జ తమ్మపల్లియొచ్చిన్దరుళాయే.

టీక, మణి - విలక్షణమై, నెడు - గొప్పదను, తేరొడు - రథములు కలిగిన,
ఇరవియర్ - ద్వాదశాదిత్యులును, ఇత్తైయవరో - నిర్వాహకులగు, పదినొరువిడైయరుం - 10
దశరుద్రులును, మరువియ - ఎప్పుడును జీవి దిగిని, వ్దొణ్ణి - నెమలివాను
మరుదరుమ్మవశుక్క - ఆరుముఖములుగల సుబ్రహ్మణ్యుడును, మరుదరుం - నల్ల పురు
మొద్ది వాయుగణములును, వశుక్కకుం - వృషభపులును, వన్దువన్దు - ఒం
నను మందనివచ్చి, తొణ్ణి - దట్టముగ, (వీరల హనములైన) పురవియోడు - కుము
దెడ, తేరుం - రథములును, పాడలుం - పాట్లును, అడలుం - ఆటలునై, నెర
పుగున్దు - సుబ్రహ్మణ్యుని తోకూడవచ్చి, త్తయవెళ్ళం - దట్టముగానుండు, రస
తేరొహమయినది, అరువరై - గొప్పమేరు పరమనకు అడవి వున్నారు.

దు, కోయిల్ - కోవెలయందు, నికముక - మీయెడుట, మీప్రభము కటాక్షముగా
వచ్చినిలిచియున్నది, కావట్టి, అరంగ తమ్ము - క్రిరంగమునకు నిర్వాహక, దేవవా
ఇవర్ - వీరలను కటాక్షించుటకు, పశ్చియొట్టెనరుళాయే - శయ్యనుండిలేచి కరుణింపు

తా. - క్రిరంగధామా! మహాద్రధికులగు ద్వాదశాదిత్యులును ఏకాదశరుద్రులును
మయూరవాహనుడగు సుబ్రహ్మణ్యుడును మరుద్గణములును, అష్టవసువులును, వారిని
రథములు గుఱ్ఱములు మొదలగు వాహనములతోను గాన నాట్యములతోను సుబ్రహ్మ
సమేతముగావచ్చిన నేనాసమాహము మహామేరు పర్వత సూకాశంబుగు కోవెలయె
దేవరవారి కటాక్షమును నిరీక్షించుచు నిలుచుచున్నది. వీరల ననుగ్రహించుటకై
చేసి మేల్కొనవలయుననుచున్నారు.

అన - 2 - పాట్లు, - (అన్దరమిత్యాది) యనుపటి పాశురమున దేవసేనాపతి
వాహన పరివారములతో వచ్చినట్లనతిచ్చి, ఈ పాశురమున దేవాధిపతియగు ఇంద్రు
తనవాహనపరివారములతో వచ్చినట్లు విన్నవించుచున్నారు. (మీయాజ్ఞను గైకొనిపో
టకనుట).

2. అన్దర త్తమరర్ గళో కూట్టజ్జళివై యో
అరున్దవమునివరుమరుదరుమివరో,
ఇన్దిర నా నైయున్ తానుమ్ వన్దివనో
ఎమ్మెరుమానునకోయిలిన్ వాళర్,
శున్దరర్ నెరుక్క విచ్చావరర్ నూక్క
ఇయక్కరుమ్ మయన్దనర్ తిరువడిత్తొమ్మివాక్,
అన్దరమ్ పారిడమి తైమ్మ శ్రిదువో
అరజ్జ త్తమ్మా పశ్చియొమ్మనరుళాయే

టీక. ఎంబెరుమాక - మాకు స్వామియైన, ఉక కోయిల్కావాళర్ - మీ

త్రవాకిట, ఇన్దిరక్కానుం - దేవతలకధిపతియగు ఇంద్రుడును, అన్దయుం
శముసుముగు విరావతమును, వన్ద - వచ్చియుండుటగాక, అన్దర త్తమరర్దళో - అన్ద
మొగ్గులు దేవకులును, కూట్టజ్జళో - వీరల పరివారమును, అరుం - ఒకరిచేతను
శంబుగు న్న, తవం - తపస్సుగల, మునివరుం - సనకాది మహర్షులును, మరుదరు
ననుచున్నాములును, శున్దరర్ - గంధర్వులును, నెరుక్క - క్రిక్కిరిసియుండగ, వి
నూక్తవా అవిద్యాధరులును, నూక్క - క్రోధగా, ఇయక్కర్ - యుద్ధులు, తిరువడి
గ్రటకై వినుచున్నదియనదియను పోయెటకు, మయన్దనర్ - మోహించియున్నా

ఇదిగో, అందరం - ఆకాశమున - నెగ్గుచున్నారు. ఆదలిలో - అందుచే, అవ
 కలియక క్రిక్కిరిసి యున్నారు. పిల్లలకు - విశ్వరూప సేవసాముంచు
 యే - శయ్యవిడిచి మేల్కొని యున్నాడు - క్రింగధామా! మేల్కొనుమా.
 తా. - మమేలినవాడ! మేలైన మృదంగము తాళము, మద్దెల, పిణె, పిల్లనగ్గో
 ఎత్తేసేతో దేవేంద్రుడును, దమున కనుగుణముగ గానముచేయుటకు సమర్థులగు యక్ష
 మరుద్గణములును గల, చారణ సిద్ధాదులును, మహాత్తపోవిష్ణులగు మహర్షులును బహు
 శ్రీపాదారవిందమును శ్రీపాదారవింద సేవయందలి త్వరాతిశయముచే నెగ్గుచు నిలుచు
 దలియక నిండియున్న వారికి సేవయొసంగుటకై కరుణచే మేల్కొనవలయు నను

అవ. - ౮ - పా. - ముట్టు (కడిమలలో) సమాప్తయిండు, మొదటిపాశురము మొదలు
 బుచ్చిన సంగతి నాన. ఋషులు మొదలగు ప్రయోజనాపేక్షగలవారు మాత్రమేగాక,
 దగిన యుపకరణములను మేల్కొనునపుడు ముఖవికాసమే ప్రయోజనముగయించి యుం
 యానతిచ్చుచున్నారు. శయ్యనుండి మేల్కొంచి కరుణింప వలయుననుచున్నారు.

౮. వమ్మచ్చి మలజ్జల్ మలర్ న్దనవిన్దె యో
 మానిది కనై కడల్ ముళై త్తననివనో,
 ఎమ్మెరు దై యార్ శురికుళుల్ పిట్టిన్దదటి
 వట్టననా త్తేటిన్ శూళ్ళ పునలరక్కా!
 తుమ్మెరు త్తెరుళపముజ్జాడై యుమ్మెలిన్ద
 తోన్దె యతోళ్ తొడ్డరడిప్పాడియెన్న
 అమ్మెరు యనై, యలియనెన్దరుళియున్దడియా
 రాట్పుడుత్తాయపల్లియొట్టున్దరుళాయే.

పునగా, ని, స్వామి
 తనలో - కావటిచేత, శూళ్ళ - చుట్టబడి, అరంగా - దొడ్లకామే
 యువాడా! కడి - పరిమళముగల, కమలమలర్ గల్ - రికన్నను నిల
 న - వికసించుచున్నవి, కడివక - ఆకాశమంతకున్న హిరుడి వద్దనాను
 పించుటయే స్వభావముగాగల, కడల్ - సముద్రమున, ముట్టెల్లె - పురు
 తిట్టెల్లె - రచ్చి యుదయించెను, ఈడి - దమరకమువలెఉండు, ఇడెయ -
 పుట్టినవాడు, శురి - చుట్టుకొనియుండెడు వెంట్రుకలుగల, ముళుర్ - (ము)
 తుత్తన - పిండి విడలించి, తుగిలుడు - తమతమ చీరలను గట్టుకొని, నెర
 వాసుటకు - రు, ఒత్త - మీరు భరించుటకు తగినట్టి, తుక్కత్తా - సున్నారు.

నృకను పెరియాళ్ వార్లు పుత్రికావాత్సల్యముచేత మిక్కిలిగారామునర్సి యనుగ్ర
 వచక్రవర్తివలె పోషించుచుండిరి. పెరియాళ్ వార్లు ప్రతిదినమును స్వీకృతము సొంద
 కృష్ణ బుట్టలానునిచి తామునిత్యానందముల నెఱవేర్చుకొని పుష్పములను సౌజన్యలగు
 ముకిననుర్పించి తీర్థక్రీడకొరవ ప్రసాదములను స్వీకరించుచు వచ్చుచుండిరి. సౌజన్యలగు
 నాడు పుష్పచూలికలగట్టి బుట్టయందుంచి పెరియాళ్ వార్లు ఆనుభూతాదుల తానును వా
 గవారిపుత్రికయగు ఆండాళ్ అమాలికలచెత్తి తానుధరించి అద్దములలో భూర్తుడైయున్న
 పులూరినిచెప్పెదరు) చూచుకొని శ్రీరంగనాథునికి నేను దగుదునో య మాలికలలోనుం
 ఁడుకాలెనులేసియథాప్రకారముగ నుంచుచుండెను. ఈప్రకారముగజ్జాక వర్ణార్థముగ నో
 ని యాలికలనలంకరించుకొని అద్దములలో చూచుచుండు సచయమున పెరియాళ్ వలయునని యపే
 కు జూచి యిట్లుచేయదగునాయని మిక్కిలికొపించి నాటిదినమున పెరుమాళ్ళును సమృతించిన
 మర్పించుటను మానుకొనిరి. నాటిరాత్రివీరి స్వప్నమున పెరుమాళ్లు వేంచేసికొరవ గోపిక
 వారై నేడు పుష్పములను యేలనాకుసమర్పించవలెనని " అనియడుగ విన్నవనమంద
 ాటిదినమున జరిగిన వృత్తాంతమును విన్నవించిరి. మిగిలినవారై యిట్లు) యా నడు
 ఁటచేతనే ఆపుష్పములకు వాసన యలికయించి నాకు మిక్కిలిప్రీతిగానుటు తమకమ
 ఁడాళ్ చాత్తుకొని కళంజనపుష్పములనే నాకుసమర్పించుమన పెరియాళ్ వాళ్ సమట్లు
 యుచుతనమనంబున ఈమె భూదేవియో నీభాదేవియో, లేక క్రిమహాల్వాదేవియో
 కనికలచి అశ్చర్యపడుచుండిరి.

దేవాత్మాభిమానులకును ఆత్మస్వరూపజ్ఞానముగల ఋషులకును పర్యంతమునకును
 రమాణువునకును గలిగినంతతారతమ్యముగలదు. ఋషులకును ఆత్మావర్ణకును అంత పా
 ర్యంతమృగలదు. ఆత్మావర్ణకును పెరియాళ్ వార్లుకును అంత తారతమ్యముగలదు. పెరి
 యాళ్ వార్లుకును తత్పుత్రికయగు ఆండాళ్ మృగానికిని అంత తారతమ్యముగలదు. ఎట్లనగా,
 ఆనాదిమాయయానువుః " అన్నట్లు సంసారమందు నిద్రించుచున్నవారిని, స్వామి
 కుగుసర్వేశ్వరుడు లేపితన్ను చూపగ ఆత్మావర్ణు నేవించినవారైరి. ఈ యాడ్డాళ్ తామే
 కుగుసర్వేశ్వరుని లేపితమకొదవను విన్నవించుకొన్నవారగుటచేత, వారికన్నను విల
 క్షమముగలుగురాదు. "తాల్యాత్పవ్విభృతినున్నీగ్ధః" అన్నట్లు పవిత్రముననుండి భగవద్గుణాను
 వృద్ధిమునందు ప్రవేశముగలవారైరి. పురుషుడు పురుషుని స్నేహించుటకన్నను స్త్రీ పురు
 షుని స్నేహించుట అతిసులభముగదా. ఈశ్వరునియందు పరమభక్తిగల, ఆండాళ్,
 చ్చిన, తిరుప్పావై ప్రబంధమునకు అభిప్రాయ మేమనగా, " (మార్గభీరిసాట్టము)
 నున్నానవ్రతవ్యాజముతో, ఈశ్వరసన్నిధికివోయి నీకు కేవలంను ఈ యాత్మయవర్ణ
 నునట్లు స్వరూపాను రూపముగ కృతకమును కృపచేసి యది యా యాత్మరక్ష
 నకు కార్యకముగ జరుగునట్లు కటాక్షింపవలయునని ఆపేక్షించుచున్నారు.

మాలెను, మాడెనకుమాలము, మాళాధికరణస్వామముచే శిష్టచారము సిద్ధము. కరి
వచ్చిన, తొడదొడిగి యున్నదిగా (మేలెయర్ శెయివిన్సెక్) పూర్వముచేసిన
అభియంత్రము - తామును అనతిచ్చిరి. నోము నోచెదనని అసత్యమాడనగు నా యనిక
భూతులను, ఆ ప్రయోగ ప్రాణాత్మయే సర్వధవాపహరే-విప్రస్యచార్థే హ్యన్యతం
లేచిక్రమచే కట హు రహితకాని - భారత) అనిపెండ్లి, రతి, ప్రాణభంగము,

తా.-దీర్ఘము, అను యీసందర్భములందు, అసత్యము దోషముగాదు.
తామరలు వికసించి, ఇచ్చట ప్రాణభంగపర్యంతముగు దశయందులేసిన యనుకా
హనర్చి తీరంబారించునటుగాదు. అది యెట్లనిన.

డను భుజమున ధ్వజాల్ అనతరించి పెరుగుచున్న కాలమున పెరియాభ్యర్థక
స్నేహముభావో, సహజస్వభావంబును బట్టియు, జ్ఞానభక్తులు అత్యభివృద్ధియగుచుండు
నుండిలేచి కట భంగం యను రీతిని తీగయల్లుటకై కట్టను పట్టుకొనునట్లు, యొకవంతు

అడివడగు వయస్సు ప్రాప్తించుటయు, మనుష్యులకనుమాట చెవినిబడిన
విత్, ఏదమము గలిగి విక్రియి యభినివేశముతో యచటి వటపత్రకాయు యను

ంప, నుత్సాహంబుతోబోయెను, వారును యర్చావిగ్రహంబగుటచే
యాండు శిశుప్రాయమునకు ముఖమివ్వనందున, మిగుల వ్యవసపడి యిట్టి యాశ్చర్య

గుశ్లేషంబును దింపవారుకలరే లేరేయని విచారించి కృష్ణావతారంబున గోపికలుగ
విశ్లేషించినపుడు విరహంబు సహింపలేక కాళింగమర్దనాది కృష్ణచేష్టితముల ననుసరిం

చునప్పుడు దృఢపటచుకొనిరిని, కొందఱు ధార్మికులు వచింపగ ఆలకించి తా
వారల యనుకారంబొనర్చి స్థిమితమును జెందవలయునని యోచించిరి, అదియు కా

రమందు జరిగిన దగుటచేతను, వాడును గోపికలును సంచరించిన సాదచిహ్నితము
దేశమును, స్నానంబొనర్చిన యమునయు, వాడెత్తిన గోవర్ధనమును సమీపమందున్న

సేవించియైనను ధరింపవచ్చుననిచూచెను. అది సాధ్యముగానందుచే వ్యవసా
సీతాదేవిక శివధనుస్సును, నీళాదేవికి వృషభంబులునువలె, తమకేదియు నిష్కర్మ

దైర్ఘ్యములేనివారై గోపికల యనుకారంబొనర్చియైనను ధరింప జాలమనియు వా
యొక్కలు రామాదిరూపంబు లగునట్లు ఆండాల్ బ్రాహ్మణియైనను గోపికా

వహించి యనుకారంబు ముదిరి శ్రీవిల్లిపుత్తూర ప్రేపల్లెగాను, యచటి కన్యకలే గో
కలుగాను పడపెరుంకొయిలను దేవాలయంచే శ్రీనందగోప గృహంబుగాను, అందు

చియున్న వటపత్రకాయయే శ్రీకృష్ణమూర్తిగాను భావించి భావనాతిశయంబుచే
నడకయు గొల్లల క్రొమ్మడియు, గొల్లసంభాషణమును, గొల్లవాసనయు, కలిగిన
నూత్న శ్రయఃపతియై అవాప్తసమస్తకాముడగు సర్వేశ్వరుడు, సుకలజగ దుత్తమ

కరించి తమ కల్యాణగుణములచే, ఈ చేతనులను జ్ఞానసంపన్నులుగ నొనర్చి యనుగ్రహించువాడగుటచే తదర్థమై తిరువాయిచ్చావేయిందు కృష్ణవతారంబొనర్చి తమ సొందకృష్ణముచేతను అతిమానుషగుణ చేష్టితములచేతను జన్మాంతర భాగ్యసంపన్న సాజన్యలగు గోపకన్యలు లీలారసంబులకృష్ణునికిస్వాధీనలై పెరుగుడుండిరి. అసమయంబున తానును వాసను ప్రాప్తయౌవనులైనపుడు గోపవృద్ధులందఱును గూడి కృష్ణుడు భూర్భువాయున్నవాడు, ఇక నీ పడుచుల నాతనికింట జడకుండ గాపాడవలయునని నేల మాలిగలలోనుండుగ లేత్సమయమున వర్షములేమించేసి గోపకన్యకలందఱిని పిలిపించి వర్షార్థముగ నోమునోచుమనియు శ్రీకృష్ణమూర్తిని వీరి నోమునకు నీవు ఘటకువవు గావలయునని యపేక్షింప వాడు నాకళకన్యమనగ నీవు తేసియేతీరవలయునని నిర్బంధింప వాడును సమృద్ధించినదవ శ్రీకృష్ణుని వశంబున గోపికల నప్పగించి గోపవృద్ధులు తమకనులకుంబోవ గోపికలను కృష్ణుడును గూడి యారాత్రిని గొనియాడి యిక నాలస్యము చేయగూడదు. మనమందము బోదము. అపరరాత్రిని నోముకై స్నానముజేయుటకు వచ్చి లేపుండని యా సదుములతో నానతిచ్చి నప్పిన్నపిరాట్టి గృహంబు బ్రవేశించెను. ఆ కన్యకలందఱు తమతమ కుండకుం జని శయనించి కొందఱు నిదురపట్టక కృష్ణగుణ చేష్టితములయొక్క స్మరణావృత్తమున లేవజాలక ఉండిరి. మఱి కొందఱు నిదురనుండి లేచి, లేవజాలక పఱుండువారిని తీర్చుకొని శ్రీనందగోప భవనంబునకేతించి శ్రీకృష్ణుని మేల్కొల్పి తమవాస్తవమైన ప్రాణమునను విన్నవించి “ యావదావ ర్తతేచక్రం ” = శ్రీభరతుడు యాకాలచక్రంబు తిరుగునంతాక మమ్మేలు చుండుమని చక్రవర్తి తిరుమగనును వేడినట్లును, అర్జునుండు భగవద్గీతాకాట్ట-క్రయంబున సంశయంబుతోనుండి చరమశ్లోకంబును విని సందేహంబు తీరి ధన్యమనెట్లును, నోము నోచుటయును పేర భగవత్సంక్షేపనన్దానుభవమును ప్రార్థించి, కామమృతజనాదులొనర్చి నాయచ్చియార్ తిరుమొట్టియను ప్రబంధమును ఆనతిచ్చి భగవద్గుణమునుభవమునందే అనన్తరాలైయుండెను. పెరియాళ్ వార్లును అందాగునుజూచి వీరివర్ణించి వరించెదవని యడుగగ అందాగు నూటయేనిమిది దివ్యదేశములందలి పెరుమాళ్ళవారిజాతిశయములను వివరించినయెడల నాకిష్టమైనవారిని వరించెదను అనెను. ఆ విష్ణుదిత్తులను, అరితిగ వృద్ధపత్రకాయ వైభవమును శిష్యక్రమించి తిరుమల తిరుమాలిరుంకోలై గోపభవములను గ్రామనాథుల కల్యాణగుణములను వివరింపగా విని శ్రీరంగనాథుని పాణిగ్రహణము చేసెను లాగున నొప్పుకొనిరి. అట్లవార్లును ఇదియెట్లు చేశామనని న్యాయము చేసి తమకరణులయనింపగ స్వప్నమందు శ్రీరంగనాథులు వేంచేసి మీ పుత్రికయగు దాదేవిని మాకు సమర్పించువు మేమే పాణిగ్రహణము చేసికొనెద మనిరి. అట్లనతిగ అట్లవార్లు సంతోషించి వివాహ మహోత్సవమునకు తగిన సానుగ్రహితోను పుత్రులను పుట్టించి పుత్రులతోను మఱియు కావలసిన సుపకరణములతోను గోదాదేవిని పల్ల

౧౬ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

లోగూర్చుండపెట్టి మంగళవాద్యసూచములతో శ్రీరంగమునకు వేంచేసిండుకొని
టయు అచట సమస్తమైన వారలు జూచుచుండగ ఆంధాకును హంసనవకతో
ప్రవేశించి కన్నులార శ్రీరంగనాథునిసేవించి నాగపర్యంక మారోహించి స్వామి
వారితిరువడిగతులూ అంతర్భవించినవారైరి. ఈ యాశ్చర్యమును పెరియాళ్వార్లు తల్లి
లగు శ్రీవల్లభ దేవరాయుడు మొదలగువారందఱు జూచి కృతార్థులైరి.

శ్రీరంగనాథులు శ్రీవిల్లిపుత్తూరికే పరిజన సహితులై వేంచేసి యచ్చట కా
ముగ తిరుక్కల్యాణ మహోత్సవమును అతివైభవముగ జటిపి పాణిగ్రహణంబొనర్చి
శ్రీవిష్ణుచిత్రియమున జెప్పబడియున్నది.

శ్రీసుతేరామానుజాయనమః.

తిరుప్పావై తనియన్ ప్రతిపద తాత్పర్యములు.

శ్రీసురాళరభట్టర్ శ్రీరంగనాథులను విశ్లేషించి దక్షిణదేశమున మనోహ్య
వోవేంచేసియున్నపుడు నందేయర్ స్వాచార్యులగు శ్రీభట్టరును సేవించి వారితిరు
సుప్రసన్నమగు నిమిత్తము ఆంధాలో విషయముగను ఆహ్వారులవిషయముగను జి
ల్లోకమును ఆనతియరాద"యని విన్నవింపగ అతిసంతుష్టులై తిరుప్పావై యను శ్రీ
ముయొక్క వాక్యార్థముగ, ఈదిగువ కనుబడిచిన తనియన్ ఆనతిచ్చి ఆంధా
యమునందు ప్రపత్తిచేసిరి.

౧. నీకాతుజ్జ స్తనగిరితటి ను ప్రముదోన్మధ్యక్షస్థమ్,
పారార్థ్యంస్వంశ్రుతిశతశిరస్సిద్ధమధ్యాపయన్తీ
స్వోచ్చిష్టాయాన్రజనిగళితంయబలాత్కృత్యభుక్తే
గోదాతనై స్తనమథదమిదమ్భూయపవాన్తుభూయః॥

టీక. - నీకా - నవీన్మనీరాట్టియొక్క, కుజ్జ - ఉన్న, కన్య - కన్య
ములనెడ, గిరితటి - పర్వతప్రదేశంబున, సుప్తం - నిద్రించినవాడు, స్వోచ్చిష్ట
తనచే ధరింపబడి విడువబడిన, శ్రుతి - పుష్పకూలికయందు, నిగళితం - యంచుకొ
శ్రీకృష్ణుని, ఉద్వోధ్య - నిద్రలేపి, శ్రుతిశతశిరస్సిద్ధం - ఉపనిషత్తు కలిగిన
మోక్షం - తనయొక్క, పారార్థ్యం - శేషవృత్తిని, అధ్యాపయన్తీ - బ్రహ్మ దుష్టత
నను, బలాత్కృత్య - నిర్బంధించి, యాగోదా - ఏగోదాదేవు ముందు

నాచ్చియారు) భుక్తి - అనుభవించి, తస్యై - అట్టిప్రభావముగల అండాకు
కొఱకు, ఇదమిదంశము - ఈ యానమస్కారములు, భూమిపభూయః - మాటిమా
టికిని, అస్తు - అవుగాక.

తా. - యశోదా దేవి సోదరుడగు శ్రీకుంభుని కొమార్తయైన నప్పిన్న పిరాట్టియొ
క్క సునములనెడు పర్వత ప్రదేశమున శయనించియున్న శ్రీకృష్ణుని (బహువటుంబి
యగువాడు పర్వత దేశముచేరి కీనించునట్లు సర్వలోకములందును సర్వేశ్వరుడు ఈ మ
స్థనములను పర్వత ప్రదేశము నాశ్రయించెను. లోకములలో శేష శేష భావము తెలియని
సారవేకులుండుటచే నారి సంరక్షణార్థముచేరినాడనుట) ఇట్లు శయనించియున్న శ్రీకృ
ష్ణుని, తను శేషత్వపారతంత్ర్యములను విన్నపించి మేల్కొలిపి తాముధరించి విడిచిన
మౌలికచే బద్ధునిగఁజేసి బలాత్కారముగ అనుభవించిన అండాశవుగారికి అనేకములగు
దండములు సమర్పించుచున్నాను అని.

ఉయ్యక్కొడ్డార్లు ఆనతిచ్చినవి.

(నేరైవెన్బా.)

౧. అన్నవయల్ పుదువై యాడ్డాళరణ్ణులు,

ప్పన్నుతిరుప్పావైప్పల్ వదియం - ఇన్నిశై యాల్,

పాడిక్కొడుత్తాల్ నజ్జామాలై పూమాలై,

పూడిక్కొడుత్తాల్ చొల్లు.

టీక. - అన్న - పాంసలు సంచరించెడు, వయల్ - మగ్గుగల, పుదువై - శ్రీవి
శ్ణుత్తురారిలో అవతరి
యని విషయముగఁజేరి
ల్పవియం - అనేక
యల్ - విలక్షణముగ,
ప్పన్నుతిరుప్పావైప్పల్ వదియం - అచ్చినట్టి, (న
జ్జ, పూడి - త
ప్పూల్ - ఓమ
సాయించిన
నాగుడు - పురు.
దాదేవి మాకు
నాల్ల వారు సంత
రద్యుల పరామల

న, అడ్డాల్ - శ్రీఅడ్డాళముగారు, అరంగర్కు - శ్రీరంగనా
- సర్వోధించిసాయించిన, తిరుప్పావై - తిరుప్పావైయను,
- పుట్టచేత, ఇక్ - ఇంపై, ఇశైయల్ - రాగముచేత,
పాకురములను మౌలికగా, పాడిక్కొడుత్తాల్ - గాన
మల్లెలు మొదలగువాటిచేత కట్టబడిన) తూమాలై -
న ముడుచుకొని, కొడుత్తాల్ - సమర్పించినట్టి అండా
శవులము(స్తులింపుము).

మందును పబంధమునకు ఈ మెలిగునాను మే మొదట అనుసంధిం
గందు - నలంకృతమైన శ్రీవిశ్ణుత్తురారిలో అవతరించిన
నాను - నాను, తే నలంకృతమైన శ్రీవిశ్ణుత్తురారిలో అవతరించిన
నాను - నాను, తే నలంకృతమైన శ్రీవిశ్ణుత్తురారిలో అవతరించిన
నాను - నాను, తే నలంకృతమైన శ్రీవిశ్ణుత్తురారిలో అవతరించిన

గానము చేసి, నెయ్యిజ్జోం - చేరిని భుజింపము, పాలుజ్జోం - పాలుత్రాగము, నా
 లే - తెల్లవారుసమయమున, నీరాడి - స్నానముచేసి, మైయట్టు - తొట్టుకచే, ఎ
 కంటినియలంకరించుకొనము, నాం - మేము, మురిట్టు - సువాసనగల
 నుంచి, ముడియోం - కొప్పున ముడుచుకొనము, కెయ్యాదన - పెద్దలు అ
 కార్యములను, కెయ్యాం - ఆచరింపము, తీ - ఇతరులకు చెడుగుకలుగునట్టి
 అబద్ధములగు మాటలను, కెప్తు - ఇతరులవద్దప్రాయి, ఓదోం - చెప్పము, వి
 జ్ఞానవంతులకు మిక్కిలి ధనమును, సివైయం - బ్రహ్మచారులకును
 లకును యివ్వబడు భిక్షమును, అన్దనైయం - వారలు యపేక్షించినంత, కై
 ఇచ్చి, నమ్మవైక్కు - మననోమునకు, కెయ్యం - చేయునట్టి. కిరికైకర్ -
 లను, ఉగన్దు - సంహోషచిత్తులై, కిరీర్ - వినుడీ, ఏలార్ ఎంసావాయ్ -

తా. - ఈజగత్తునందు సుఖించు భాగ్యవతులారా! మనము మననోమున
 వలకు జేయునట్టి క్రియలనువినుడు. ఓరాభియందు యోగనిద్రజేసెడు క్రియచేరి
 కల్యాణగుణముల ననుసర్థించి వాని విల్లేషదశయందు ఇతరభోగ్యవిషయముల
 అన్వయింపము. పుష్పదర్శలంకారములను జేసి కొనము (కాస్త్ర విధియుంపివ)
 చారము నతిక్రిమించి నడవము. పరులకనర్థముకలుగునట్లు అసత్కములను దో
 మన్దించుము. యాచకులగు జ్ఞానులకును, బ్రహ్మచారులకును, సన్యాసులకును
 పెండ్లికొఱముగ యాచించుకొలదిని దానం బొసంగియుజీవింపు విధమును దలచి
 ప్రార్థించియూ యనుమానవ్రత మనుష్ఠించుట మాయభిప్రాయము.
 మారినడవ!

పాపం. (అ-వ-పా) (వైయత్తువాట్ వీర్ కాల్) అజ్ఞానమును చీకటిని గల
 తాంగీ. తియందు జనించి భవనభవము. జేయగలిగిన భాగ్యవతులారా! పరమ
 బహునిధి. పాపములను ననుభవింప గోరినపుడు యావిభూతికి వచ్చి
 వలయు" నని ప్రాప్తము. ఇక్కడివారికి స్వరూపజ్ఞానముగలిగినయెడల సకలగుణవిజ్ఞా
 నముగదా. పరమపదమందు పరత్వముతో నుండుటచేత [పెద్ద
 అవతారిక. -

౧. పా. (ముట్టుదుం వెన్నెయ్యైందు తొట్టులుం ముగిసెను
 గదా! యని కాలము). యెట్టిరకొల్ తాంబు కొండడిప్పదత్తుల్ గునిలైయుం
 గ. పిమ్మనూర్గ వ్యామం, అట్టుకైయుమంజి నోక్కు మన్నోక్కు మణికో
 నీరాడప్ర తొట్టుగైయు మివైకండవకో దత్తులైయిన్పై త్తిటుక
 శ్రీర్మర్గ కుండలాని పెన్నవంతయు యెత్తియెత్తి భుజించుచుండు
 కూర్వేట్టు నుచుట, పెరుగుత్రాగుటచే దధినుయంబుగనుండు యెట్టు

చిట్టుట, భయపడి చూచునట్టిమాపు, సాగవైన యెట్టుని చిన్న నోటిని పెరుగు వెన్న
 మొదలై నది తెలియకుండునట్లు నాలుకతో నాకికొనుటయు, అంజలిచేయుటయు, మొ
 దలగువానిని అనుభవించిన యశోదాదేవి, అనాదిసిద్ధముగు పరిపూర్ణానందమును అనుభ
 వించినవని కుల శేఖరాశ్వాత్మయూనతచ్చియున్నారు. దీనినే స్వత్ర సర్వేశ్వరుడు సమస్త
 కల్యాణగుణాత్మ కుడుగానుండినను సౌలభ్యాదిగుణములయొక్క యనుభవము ఈ విభూతి
 యందు శ్రీకృష్ణవతారము అర్చావతారము మొదలగు వ్యక్తులయందే లభింపవగునని
 భావము.

(పాట్కడలిత్యాది) ఆక్రత సురక్షణార్థమై పరమపదమునుండి వేంచేసిరక్షణ
 సమయ మెదురుచూచుచు కయనించియుండు స్వామియొక్క కల్యాణగుణములను సంకీ
 ర్తనముచేసి (నాట్కారేసిరాడి) దీనిచే కర యోగము నూచింపఁ జదుచున్నది. ఈ యధి
 కారికి సామాన్య కర్తము అనుష్ఠింపవలసిన యావశ్యములేదుగద. (మైయిట్టెట్రొడోం)
 అత్తయొక్క తత్వస్థితిని దలుపునట్టి జ్ఞానయోగముండు అన్వయింపమనియు, (మలరి
 ట్టు నామడియోం) భక్తియోగముండును అన్వయింపమనియు - భగవన్నియమనమైన
 యెవల అవశ్యము చేయవలయును. (శెయ్యోదవశెయ్యోం) తదీయులను ముందుం
 గానక వాని నాశ్రయింపము (వియమిత్యాది) భగవద్భాగవత వైభవములను తస్య
 తెలిసినవలయు ఈపదేశించియు మనముకటియు తెలియజెప్పినవారముకాము అని త
 సుగత్వముననుసంధించి జ్ఞానాపేక్షగల వారెందటికైనను ఉపదేశింప గలవార
 ఉయ్యమా తెట్టయ్యుగన్దు) ఈవిధముల నుట్టివించుప్రకారమునుయెంచి సంతో
 సముచితమునట్టి క్రియలనువినుడు. అనియన్వయము.

అవ. — ౩వ. సాకురిమున, స్వర్గముకొఱకు యోగముచేయువానికి స్వర్గము ఈ
 ఫలమైనను ఆయుస్సు పుత్రుడు-అని అవాస్తవఫలములుకొన్ని కలిగియుండును. వీరల
 సర్వలాభాయకేశవః అనునట్లు సర్వమును వాడెయ్యుండుటచేత, తామాచరించునోవ
 నును అనుమతియిచ్చినయొరికి ప్రాప్తించు ఫలమును వివరించెదను. (యత్రాష్టాక్షరసంసిద్ధో
 మునాభాగోమహీయసి | నత్రత్రసచ్చారిష్యన్తి వ్యాధి దుర్భిక్ష తస్కరా) అష్టాక్షరసిద్ధి
 కల భాగవతుడొక్కముడి చోట దుర్భిక్ష తోగాదులుఉండువు, అనునపుడు ఇట్టివారనేకు
 మున్నచోట దుర్భిక్షలు ఉండువనిచెప్ప నక్కఱలేదుగదా.

3. ఓ పారలగళనపు తమకపేర్పాడి,
 నా దేశాపూవై కుక్కచ్చాన్ శ్రీనీరాడనాల్,
 తీర్తి హమ్మిజ్జల్ ముమ్మారి పెయ్దు,
 పులగినికై లూడుకయలుగళ,
 ఓ పులగినిరాడనాల్.

పూజువలె పొదిల్పఁ జేవఁజుకట్టదుప్ప,
 తేజాదేవుక్కిరున్నశీర్తములెవల్లె
 వాల్లెక్కుడమనితైక్కుమ్మవళ్ళల్ పెరుమ్మశుక్కల్,
 నీక్కడ శెల్వమ్మనితై న్దేలోరమ్బువాయ్.

టీక:—(బలిచక్రవర్తి దానము చేయునపుడు విడిచిననీరు స్వామివస్తువు
 యోడనే) ఓడ్డి - ఆకాశమువరకు పెరిగి, ఉలగు - మూడులోకములను, అశ్వ -
 దములతో కొలుచుకొనిన, ఉత్తమక - పురుషోత్తమనియొక్క, పేర్ - తిరునామము
 లను, పాడి - ప్రితితోపాడి, వాల్లల్ - (తిరునామములను చెప్పనియెడలభరిం
 మేము, సంపాదెక్క - మాయొక్క నోమునకు, కాలి - ఒకటిగాచేరి, నీరాడిన
 స్నానముజేసిన, సాడెల్లాం - దేశమంతట, తీట్లు - వ్యాధి దుష్టితాదులగు చెడు
 ఇన్ని - లేక, తిట్లల్ - ప్రతిమానమును, ముత్తూరి - మూడుతూర్పు, పెయ్దు - పుట్టు
 (అందుచేత), ఓడ్లు - ఆకాశమువరకు పెరిగి, పెరుళ్ళ శెన్నల్ - ఆత్మన్నతములగు
 వ్యూముల, ఉడు - మధ్య, కయల్ - మత్స్యములు, ఉకల్ - త్రుళ్ళగా, పూ -
 చగు, కువలెపొదిల్ - ఎట్టుకలువలయందు, పాటి - ప్రకాశముగల, వణు -
 మన్ననకగోపదుప్ప - నిద్రబోవునపుడు, పుక్కు - పసుకొట్టమందు బ్రవేశించి,
 పెండ్లి కదలక, ఇరున్దు - కూర్చుండి, శీర్తములై - వికాలమై బలిసిన పాడు
 ప్రార్థిల్ - రెండుచేతులచేపట్టుకొని - వాల్ల - పిండగా, కుడనితైక్కుం - శాంత
 మీరిననొందించునట్టి, వళ్ళల్ - ఔదార్యముగల, (పసిబిడ్డలవిషయమందును సాధు
 పెరుంపకుక్కల్ - మిక్కిలిగొప్ప పశువులు, నీక్కడ - విచ్చేదములేని, శెన్
 తాంసీత్తు, నితైన్దు - సంపూర్ణమగును, ఏలార్ ఎంపావాయ్ -

బహు - తా:—మిక్కిలి పొడవుగ పెరిగి జగత్తునుకొలిచిన పురుషోత్తమనియొక్క
 నామము ననుసంధించి నోము అను నెపముచే స్నానంబుచేసి, ఓని తామము
 మంతయు తేమమునొందునట్లు నెలకు మూడువాసలు కురియఁజేసి ఆత్మన్నతము
 గిన పరిపైరులమధ్యమున మత్స్యములు పార్లగ వికసించిన నీన్దు వ్యములందు
 గదలు నిద్రింప, కదలక కూర్చుండి పాలచేపుచే బలిసియుండుదు గునింగునుపట్టి
 యిచ్చే భాండములను నిండించును, ఇట్టి యౌదార్యముగల విక్రమపశువులను
 వ్యర్థమును సంపూర్ణముగ గలుగును.

సాగవ-3, పాట్టు.—(ఓడ్డితొడి) బలిచక్రవర్తి త్రిభుజింపననుండు,
 గ్రహించి తనపాదములచేకొలిచి శేషపటచుకొనినట్లు, అచ్చిచేతుగ్రస్తులను
 ని శేషపటచుకొనె ననియు, (ఉత్తమకాపేర్ పాడి) సంబుగనుండి వాత్సల్యము

కనుగు తిరుమంత్రమును ఉచ్చరించుటయే ప్రయోజనముగదలచి అనుసన్ధించి (నాన్ది
 సీరాడినాల్) నోమను వ్యాజముచే భగవదనుభవమునుజేసితిమేని (నాదెల్లం)
 మామియంతయు(తీర్ణిన్ది)దేహమే యాత్మ యను భ్రమ, మొదలగుదోషములులేక(తిర్ణి
 పయ్దు) సత్వోత్తరకాలమందు అనన్యార్థ శేషత్వ, అనన్యకరణత్వ, అనన్యభోగ్యత్వ
 ములుఅను, ఆకారత్రయజ్ఞానముకలిగి దానిచే నభివృద్ధియైఅత్త వర్గ మానందింపగ (వూజు
 లై) ఆయాత్మల హృదయకమలములలో పెరుమాళ్ళు సుఖముగశయనంపగ [ఇందుచే
 వ్యసమృద్ధిదెలియపఱచి] (శేక్లాదిత్యాది) ఒకసంవత్సరము గురుకులవాసముచేసిన
 వ్యూహికి, పరమపదనాఘనితో సారూప్యమును గలుగునట్లునర్చెకుమహిమగలవాడై,
 ముపునకు స్తనమువలె శిష్యునికి ధారకమగు పెరుమాళ్ళిరువదిగళను ఆచార్యుడు ఆశ్ర
 మించి ప్రార్థింపగ, ఉపదేశమున కర్పరైన శిష్యులను పరిపూర్ణజ్ఞానులుగ జేయునట్టి
 వాడై, శిష్యవిధేయులై, నిరంతర భగవద్గుణానుభవముచే సంతుష్టులగు ఆచార్యుల
 ముక్కు సమాహము, పరిపూర్ణ మైనది.

అవ. — ౪-పాశురము. సర్వేశ్వరుడు కృష్ణుడై యవతరించి యిచ్చట గోపబాలి
 లను సులభుడై వారి యిష్టానుసారముగ నడుచుకొనగ తదితర దేవతలు నడుచుకొను
 అతిశయమా? ఈగోపికలును కృష్ణుడును గూడిన యాగోష్ఠికి శేషపదినయెడ స్వ
 పలాభమైయుండునుగదా “ద్రవన్దిదైత్యాః ప్రణమన్తిదేవతాః” అనునట్లు భగవత్
 ప్రాశంసముచేసినవారలను దేవతలు తామేవచ్చి శేషవృత్తి చేయుదురు. ఇందుకు
 మాణము, శ్రీవిష్ణుపురాణము, 3-అంశం, 2-అధ్యాయం, ౧౪ - శ్లోకము, స్వత్రురువ
 తివీక్ష్య పాశవాస్తం వదతియమః కిలతస్యకర్ణమారే. పరిహర మధునూదన ప్రప
 త్నైక్ ప్రభురహమన్య నృణాంవదైషవానాం|అన్నట్లు వర్ణ దేవతయగు పర్ణమృదు ఈ
 దేవుని సహితముగ సీగోష్ఠినిసమీపించి శేనిక్కడ చెయ్యవలసినవానిని నియమింప వల
 ననిన ఈ యారీతిని జేయవలయునని నియమించుచున్నారు.

౪. ఆభీమయైక్కణ్ణావానునీకై కరవేల్,
 ఆభీయన్బుక్కుముగనుకొడార్దేజి
 ఊభీముదల్యనురునమ్పొల్ మెయ్ కలుత్తు,
 వక్కయన్దోళుడైవ్వున్బాబ్బకైయిల్,
 ఆ పోల్ మిన్ని వలమ్బురిపోల్ నిన్దదిర్న్దన్,
 తాదా దేశార్జముడై తళరమత్తైపోల్,
 వాళిపులగినిత్పెయ్ దిడాయ్ నాళుమ్,
 మాళిసీరాడమగిల్ నేలోరెమ్బావాయ్.

నం
 కల
 ను

టీ:- అట్టిమట్టికొట్టా - గంభీరస్వభావముగలవాడై వర్షమునకు నిర్వాహము
 నవాడవా! నీ - నీవు (ఇంద్రుడా) కై - నీయొక్క ఏకచక్రాధిపత్యములా, బుద్ధి
 ఒకటియు, కరవేల్ - దాచగూడదు (అనగా) (నేను మీకుచేయునట్టి దేదన) అట్టి
 శ - సముద్రమధ్యప్రదేశమున, పుక్కు - ప్రవేశించి, ముగన్దుకొడు - జలమైత్ర
 యుత్రాగి, అర్చ - గర్జించి, ఏటి - ఆకాశమంతయువ్యాపించి, ఊటి - చేతన
 ములకు, ముదల్వక - కారణభూతుడగువానియొక్క, ఉరువంబోల్ - తిరుమేనాని
 మెయ - దేహము, కలుత్తు - నల్లగిల్లి, పాటి - వికాలముగల, అమ్ - సుందరి
 తోకుడై - భుజములుగలిగిన, పల్పనాబక - పద్మనాభునియొక్క, కైయిల్ -
 స్తమంసుడై, అట్టిపోల్ - చక్రగ్రాహివాసువలె, మిన్ని - ప్రకాశించి (మేము
 కైయిల్ - ఎడమహస్తముననుండు, వలంపురిపోల్ - దక్షిణావర్త శంఖమువలె,
 అదిర్చు - చక్కగాకట్టించి, (ఉరిమి) కార్ణం - కోదండముచేత, ఉడైత్త -
 బడ్డ, శరమట్టిపోల్ - బాణవర్షమువలె, ఉలకినిల్ - లోకముననుండువారలు,
 జీవించునట్లును, నాల్గకుమ్ - (కృష్ణునితో గూడుటకై నోమునోచెడు) మేము
 ట్టిస్తు - సంతోషించి, మార్గట్టిసీరాడ - మార్గభ్రమసమున స్నానముచేయవట్లు
 ట్టాడే - ఆలస్యముచేయక (త్వరగా) పెయిదిదాయ్ - వర్షింపవలయును

తా - గొప్పవర్షమునకు అధిపతియగు ఓపర్జన్యదా! నీయాదార్యమునందే
 చనలేక మహాసముద్రమందుఁజొచ్చి నీటిని పూర్ణముగ పానముచేసి ఉలుము మె
 తో, ఆకాశమంతయు వ్యాపించి బుత్కారణభూతుడగు సర్వేశ్వరుని తిరుమేనాని
 నై జలసౌందర్యములుగల పద్మనాభునియొక్క సుందర్య చక్రమువలె మెరిసి
 పాంచజన్యశంఖమువలెగర్జించి ఆలస్యములేక శ్రీకార్ణముచే విడువబడిన శ్రీరామబా
 మునలె లోకములొసినారు సుఖించునట్లును మేము మార్గభ్రమసమందు సంతోషము
 స్నానముజేయుటకొఱచును వర్షింపుమాయని నియమించుచున్నారు.

మంత స్వాప. ౪-పాట్టు. - (అట్టి) ఆపరిచ్ఛేద్యమగు జ్ఞానముగల, (మట్టికొట్టా) ప
 గిన ఫలకు భగవద్గుణామృతమును వర్షించునట్టి ఆచార్యులకు ఆచార్యుడగు వాడై
 గదలుం) కించిలైనను, (నీ) అందఱిని భగవంతుని ఆశ్రయించునట్లు నేనుగల
 గ.లక్ష్యములను వర్షింపనియెడ వెలవెలబోవు స్వభావముగలనీవు, (కరవేల్)
 వ్యర్థమటకు అలమటకెందకుము, (అట్టి) భగవద్గుణామృతమును సముద్రములో

౧) మిక్కిలిలాతునబ్రవేశించి, (ముకన్దుకొడు) యావద్గుణముల
 మెగ్రహి స్థిరపఱచుకొని, [అనగా యెట్టియపరాధులనైనను తామభిమాని
 చిగ్రహించునట్లు పెరుమ్మళ్ళను పకపఱచుకొని] (అర్చు) మిక్కిలి
 - ౩) ఆచార్యపదమును అధిష్టించి (ఊటిముదల్వక వురువంబోల్ మెయి

స్వామియందును సర్వేశ్వరినియుక్క తిరుమేనువలె కారుణ్యసృష్టియొనర్చు దేవరవారి
 పాదములందును వ్యత్యాసముగలిగి (పాటి ఆందోళుడై పృష్ఠనాభకైయిల్ ఆటి
 లోమిన్ని) బ్రహ్మకు ఉత్పత్తిస్థానముగ నాభీకమలముగల సర్వేశ్వరుని హస్తమందుండు
 క్రాయుధమువలె కారుణ్యసృష్టికి ఘటకులగు ఎంబెరుమానార్లను యోగబలముచే
 ఖాత్మరించుటవలన గలిగిన బ్రహ్మకేజస్సుగలవారై, (వలరుబురిపోల్ నిన్బదిర్న్దు)
 అనిచేతనందు శంభుమువలె యెడతెగక భ్వనించి, అనగా ప్రణవార్థమును తిరువాయ్
 మొట్టి మూలముగా బయలుపఱచి, (తాట్టాజే కార్ జ్జముదైత్త శరమటైపోల్) శ్రీరా
 ములవారి బాణవర్షమువలె, ప్రణవమున శేషశేషీ భావసంబంధముగ భగవంతుని కారుణ్య
 ర్షమును, (వాట్ట) లోకికులందఱు స్వరూపజ్ఞానముకలిగి ఉద్భవించునట్లు, (ఉలిగినిల్)
 కివలస్థలమందు, (పెయ్దిడాయ్) భగవద్గుణ కథామృతమును వర్షింపవలయును, (నా
 నుంమార్గట్టిసిరాడ) భగవత్ కైచ్చార్జ్యమునే భోగముగాగలమనమును, నోముఅను
 యజముచే భగవంతునితో సంశ్లేషించి, (మగిట్టన్దు) సంశ్లేషించుము, అనగా భగ
 వత్సమభవమునకు సహకారులు ఇందఱుగలిగిరే! అని వారలతో కలిసి భగవదనుభవము
 ని ఆనందించుము.

ఈపాట్టునందు వర్ష దేవతయొక్క కార్యమే తమకిష్టమై నియమించుటచే భగవ
 త్సమకులకు ఇవ్వమగుటవలన నిత్యనైమిత్తికాది కార్యములను యథోచితమనుష్ఠించుట
 పన్నాధికారికావశ్యకమయినది.

అవ. — ౧. పాశురము, శ్రీలలాయొకతె మనము మిగుల సంతోషముతో బ్రజే
 మున్నాము మనకిది చేపూడునని యేమివస్తుకము. అనాదికాల సుదిత కర్తములు
 విరోధింపవో? (శ్రేయాంసేబహువిహ్నూని) అని గదాయున్నది. అని ప్రశ్నముచే
 గా వారిలా వేదాస్తజ్ఞానముగల యొకతె మనము మనవిరోధులను బోగొట్టుకొనివచ్చి
 యుబ్రజేళింపవలయునుఅను తాత్పర్యములేదు, మనకులభించినభగవదను భవమునుచే
 యురాగ చక్కెరతోగుడినపాలను ప్రితితో స్వీకరించుచురాగా పిత్తము తనం
 పోవునటుల యివియు తనంతటనే విడిచిపెరుగిడును, కనుక నున యయోగ్యతను తల
 పిచిపావలదు, భగవన్నామసంకీర్తనముచేయగా పాపములు తనంతటభస్మమైపోవును
 మన్నారు.

౧. మాయన్నై మన్ను వడమదురై మైన్దనై,
- త్తాయ పెరునీర్ యమునై తుత్తై వనై,
- ఆయర్ కుల నినిల్ తోన్ముమ్మణివిళైక్క.
- త్తాయెక్కుడన్కునిళక్కజ్జాయ్ద తామోదరనై,

అవ - ౬. ప. పాట్టు, — మొదటిపాశురమున - సాధ్యవ్యయాపమును, సాధన
వ్యయాపమును, అధికారిస్వయాపమును అనతిచ్చి రెండవపాశురమున ప్రాప్య ప్రాపకము
లుచెందును ఈశ్వరుడేమి యందుచువారియొక్క కృత్యాకృత్యములను అనతిచ్చి, మూడ
వపాశురమున భగవదనుభవసహకారులయొక్క అభీష్టములు నెఱవేరువట్లు భగవత్కన్న
ధిలో అపేక్షింపవలయుననియానతిచ్చి, నాలుగవపాశురమున దేవతా నరస్సర్వములేనివా
రను అనన్యప్రయోజనులును భగవదేకప్రవణులును భగవదనుభవమునకు ఉపకరణము
లైన వానియందుప్రవేశించినవారికి అదేవతా నరములు కూడ సహజముచేయుదురనియా
నతిచ్చి, అయిదవపాశురమున ఇట్లు భగవదనుభవమునందు ప్రవేశించినవారలకుగలుగు,
జ్ఞానుభవవిరోధులను అయనుభవమే పోగొట్టునని యానతిచ్చిరి. ఇట్లు క్రిందు, అయిదు
పాశురములచేత ప్రాప్యముగు కృష్ణానుభవమునకు ఏకాంతముగు ఉపకరణములను అన
తిచ్చి పిచ్చుట పైపదిపాశురములచేత ఆయనపకరణములనుగొని అనుభవించి విచ్ఛగలవా
రని మేల్కొలుపుచున్నారు. అందఱిని ప్రేమముగలిగియుండగా ఒకరినొకరు మే
ల్కొలుపుట ఎంచుకనగ, మహాప్రవాహమునందు దిగునపుడు సహాయులు అవశ్యకమై
కట్లు భగవదనుభవమును మహాప్రవాహములో ప్రవేశించువారికి భాగవతసహాయము
అవశ్యకమేమితి మైయున్నది. సకలగుణ పరిపూర్ణుడగు శ్రీకృష్ణునియొక్క అనుభవము
నందు కుడిచేయి ఎడమచేయి తెలియని - గొల్లకాలికలకు తోడుకావలయుననుటను
విశ్వాసక్కఱలేదు. ఇదిగాక “ఏకస్వాదునభుంక్షత” మిక్కిలి భోగ్యమైనవస్తువును
సేవించునపుడును, అనుభవించునపుడును, పడుగుతోకూడియే, అనుభవింపవలయును,
అనునట్టి స్వభావముగలవారగుటచేతను, తపీయలను ముందుంచుకొనక భగవత్కన్నధికి
గొనుడదను క్రమమును దెలిపినవారగుటచేతను, మేలుకొలుపుచున్నారు. కృష్ణునివిష
యమందు కుతూహలము అందఱిని యేరితిగనుండునపుడు కొందఱు నిద్రించునట్లును
అతీకొందఱు మేలుకొనునట్లును ఎట్లుసంభవించినదనగ? కృష్ణగుణానుభవము కొంద
రి విషపానముచేసినట్లు చాంచల్యమునుగలిగించును. కొందఱిని ఉన్నచోటనుంచనివ్వక
త్రతబడునట్లుచేయును. కాబట్టి వికకుతూహలమునకు కొడివలేదు.

అవ-౬. పాట్టు. — ఈపాశురమున, భగవద్విషయమునకు క్రొత్తదియు యీనో
యొక్కపద్ధతి తెలియనట్టి స్త్రీనిలేపుచున్నారు.

౬. పుళ్ళుమ్మెలుమ్మినగాళ్ళుళ్ళరై య్కోయిలర,
వైలై - శక్తిపేరరవజ్జేట్టిలై యో,
విల్వై పైపది నిరాయ్ పేయ్ములై నజ్జుణ్ణు,
కళ్ళచ్చుగళ్ళున్ కలక్కళియ్ క్కాలోచ్చి

వెళ్ళు తరవిల్తుయిలమర్నవి త్తినై, విత్తొడ్డు,
 ఉళ్ళత్తుక్కొడ్లుమునివర్ గళుమ్మయో,
 మెళ్ళ వెల్లున్దరియెన్ద పేరరవమ్,
 ఉళ్ళమ్ముగున్దుకుళిర్ న్దేలోరెమ్బావాయ్.

టీక.—పుల్లం - పట్టులుకూడ (అహరమువెదకుటకై లేచి) కలుమ్మనాడు

అజయమబోవుచున్నవి (లేవకూడదాయనగ మీరు అపట్టులను నిద్రపోనిప్పుడక
 యుండురు, వేరేగురుకుచెప్పుచునగ) పుల్ - పట్టులకు, అరైయక - రాత్రియందు
 కునికి, కో - నిర్వాహకుడగు క్రియపతియొక్క, ఇలిల్ - కోవెలయందు, (ముగ
 లుపునపుడు ఉడునట్టి) వెల్ల - తెల్లనివర్ణముగల, విళి - (నన్నిధిపరివారమున)
 చునట్టివర్ణముగల, కళ్ళే - కట్టముయొక్క, వేర్ అరవం - గొప్పధ్వనియు, కట్టిరై
 వివరేదా (అనినవిచ్చుటకూడ, పలుకకయుండగ), పిళ్ళాయ్ - భగవద్విషయమున
 లియనిదానవా, ఎల్లున్దిరాయ్ - లేపుము అనిన, (నన్నిట్లులేపుటకువచ్చిన విచ్చ
 లేసినవారెనరనిన) పేయ్మురై - పూతనస్తవములనుండు, నంజుండు - వివమున
 కళ్లం - వంచనగల, కకడం - అసురావేళముగు చక్రమైనది, కలక్కట్టు -
 వీడునట్లు, కాల - చాచినతిరువడిగకుచేత, ఓచ్చి - తన్నివించి, వెళ్ళు -
 యందు, అరవు - అదిశేషుడనుపడకమీద, కుయిలమర్న - కయనించెడు, వి
 జగత్కారణభూతుని, మునివర్గకుం - మననశీలరగుముఖులును, యోగిగకుం -
 భ్యాసము చేయువారును, ఉళ్ళత్తుక్కొడ్లు - మనస్సుననుచుకొని, మెళ్ళ -
 ఎల్లున్దు - లేచి. అరిఎన్దు - "హరిహరి," అను, వేర్ అరవం - గొప్ప
 యైనది, ఉళ్లంపుగున్దు - మామనస్సునబ్రవేశించి, కుళిర్ న్దు - వణకునట్లు చేసి లే

తా.—ముందులేచినవారు, నిద్రించుచుండెడు ఒకగోపికయొక్క గృహ
 కుపోయి పట్టులధ్వనివినుచున్నదే లేయగూడదాయన, తెల్లవారినందుకు వేలుగట్టు
 చెప్పుమనగ భగవదాలయమునందలి శంఖధ్వనివినలేదా? భగవంతునిపై భవము లేచ
 దానవారెమ్మ అనిరి. అందుకు లోగనున్న గోపిక మిమ్ముల ఎవరులేపిరని యడు
 వంచిండుటకువచ్చిన పూతననుకకటాసురునిసంహరించి యీరాత్రినా అదిశేషునిమీద
 నిందియిండు జగత్కారణభూతుని, మహాభూతును యోగీశ్వరులును తమహృదయ
 లందుండు సర్వేశ్వరుడు చలింపకుండునట్లు మెల్లగలేచి, భగవంతునితిరువామములను

నించుధ్వని మామనస్సునజొచ్చి నిదురనులేపినది.

మొగ్రప్పి పాల్వ - ౬. పాట్టు. — (పుళ్ళుంకిలుంచినకాణి: పాంశి సర్వప్రధానము
 చిగ్రప్పి పాల్వకులగు భాగవతులు భగవద్భజానునకు సంతో భగవద్భక్తి
 - ౩) పురు

అవ - ౬. వ. సుగుణముగు తత్త్వక్కలోదిత కర్తములను అనుష్ఠించుటలెది
 వ్యూహమును, అధికారిబ్రున్దిరాయ్) తిరువారాధనకాలమాయెను లెమ్మయనిన (త్రళ్ళ
 లులెందును ఈశ్వరుడేవ్ పెరుమాళ్ళకు వాసస్థానముగు తిరుమంత్రమునందు ఆభిరాత్న
 నపాశురమున గవత్తెల్కబ్బర్యమునకై ఉపయోగముగు దక్షిణావర్తమైన పాంచజన్యము
 పోటి ప్రణవధ్వనివలెదా. (వేయ్) యిత్యాది. వేయ్-ప్రకృతి, ములై - అహంకార
 మునుకారములు అను, నట్టున్దు - విషమునుభుజించి, అనగా అట్టి దోషములనుపోగొట్టి
 త్రళ్ళచ్చకడు - కాలాచ్చి) కామక్రోధాదులను తొలగించి, మునివర్గకు యోగిగకుం
 దునానుభవ పరులును, కైబ్బర్యపరులును, (అరియెన్దు - కులిర్ నేలారెంబావాయ్)
 ముగతసాధారణము.

అవ - ౭. వ పాశురము. - కృష్ణసంశ్లేష రసంబు దలిసియు మఱివియుండువిక్క
 తను తెల్లవారినిది లెమ్మనగా అగోపిక తెల్లవారినుండునకు గురుతులేమనగ జెప్పచు
 న్నారు.

2. కీశుకీశెన్దెన్దుమానై చ్చాత్తజలన్దు,
 వేశినవేచ్చరవజ్జేట్టిలై యోవేయ్ పెన్దె,
 కాశుమ్పిటప్పుమ్కలగల్వక్కై పేర్దు,
 వాశెనటుజుక్కులాయ్ చ్చియర్, మత్తినా
 లోకై వడుత్త త్తయిరరవజ్జేట్టిలై యో,
 నాయగ పెన్దెళ్ళి భాయ్ నారాయణామూర్తి,
 కేశవనై ప్పాడవుమ్నీ కేట్టేకిడ త్తియో,
 తేశముడై యాయ్ తిటవేలోరెమ్పావాయ్.

టీక. - ఎన్దుం - అన్నిదిక్కులయందును, అనైచ్చాత్తం - భారద్వాజ పతులు,
 ఒకటితో నొకటిగాడి, కీశుకీశెన్దు - కలకలధ్వనితో, వేశిన - మాట్లాడిచు
 తప్పు అరవం - మాటలయొక్క గొప్పధ్వని, కేట్టిలై యో - వివలదా, (లెమ్మాతూపాల
 మారాడక నిద్రింపగ) వేయ్ పెన్దె - పిచ్చిదానవా, నటు - మంచి స్థానంబుచేసి
 నీచునట్టి, కుత్తుల్ - చక్కని వెంట్రుకలుగల, అయ్చియర్, మత్తలను సంపా
 ములొధరించుకొనియుండు) కాశుం - శ్రేలికయగు శ్రీఅయ్యాయను, విచారించి
 ట్టును, కలకలప్ప - గలగలయని శబ్దించునట్లు,
 కవ్వముచేర, ప్పిత్తెపడుత్త - చిలుకబడిన, తయిర్ నమునకును చెరిసినమును
 పొందర్యమునందు యాడుపడి పాడుధ్వనియొ) సత్వముగలిగి
 ఈయూరిలో ఈ గుళ్ళుచిలుకుట యేస్వభావముక

పావాయ్మొన్దిరాయ్ పాడిప్పత్తెకొణ్ణు,
మావాయ్ పిళందానై మల్లరై మూట్టియ,
తేవాదిదేవనై చ్చెన్ఱునామ్ శేవిత్తార,
అవావెన్ఱారాయ్ న్దరు శేలోరెమ్బావాయ్.

టీక. — కీర్త్ - తూర్పుదిక్కున, వానం - ఆకాశము, వెల్లెన్ఱు - రెల్లవారివది,
ము అనగా (చంద్రబింబమువంటి ముఖముగల మీలాయొకరి తూర్పుదిక్కున చూచి
మును, ముఖప్రకాశము అదిక్కున ప్రతిఫలించుటచేత ఆరుణోదయ మయివల్లుగునడుచు
వల్లుది, వేరేగుణులున్న యొక చెప్పమనిన) ఎఱుమై - ఎనుములు, కణు-కొట్టమునుండి,
విశ్రమమున), పిళు - విశవవశి, మేయవాక్ - మంచుగడ్డి మేయుటకు, పరస్తనగాణ్ -
తేలుప్రక్కల యభేద్యగా వ్యాపించినవి, (రెన్ఱనగా, మిగతవారందఱు పోయిపోయిన,
వల్లుకొట్టపిల్లైగళుం - నీవుతప్ప మిగతవారందఱు, (తిరుమలయాత్రవలె) పోవాక్ -
వల్లుపుటయే ప్రయోజనముగ, పోగొట్టారై - పోవునట్టివారలను, పోగామల్ కాత్తు - పోని
వల్లునిలిపి, ఉన్నై - వానికటాక్షమునకు పాత్రురాలగునన్న, కూవువాక్ - పిలుచు
కొఱకు, వన్ఱు - నీవాకటవచ్చి, నిన్ఱం - నిలుచుకొనియున్నాము, కోడుకలముడైయ-
కూహలముగల, పావాయ్ - అబలా! ఎఱున్దిరాయ్ - రెన్ఱు (అనిన) (లేచి చేయ
నినదేమనగా) (కృష్ణగుణములను) పాడి - నోరంగినముచేసి, పత్తెకొణ్ణు-వాద్య
శేషమునుగొని (తమకు సేవయేథలము) మా - గుఱువు రూపుతోవచ్చిన శేషమును రా
సునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్దానై - రెండుబ్రద్దలుగా చీల్చినవాడును, మల్ల
- చాణూరముప్పిలులు అను మల్లలను, చూట్టియ - నిరసించినవాడను, తేవాది దేవ
- బ్రహ్మాదిదేవతలకు దేవుడైనవానిని, నాం - మనము, శెన్ఱు - వానివద్దకు పోయి,
నత్తార - ప్రపత్తితేసినయెడ, అవావెన్ఱు - అయ్యాయని కృపచేసి, ఆరాయ్న్ఱు -
నయొక్క కొఱతలను విచారించి, అరుళుం - కటాక్షించును. ఏమారెంబావాయ్. —
తా. — తూర్పుదిక్కు రెల్లవారివది ఎనుములు మేతలై నిడువవశి స్వేచ్ఛగా రెడు
చున్నవి. గోపికలుపోచుడగ వారలనిలిపి నిన్నుపిలువవచ్చి నిలిచితిమి. కాకూహల
గల భామినీ రెన్ఱు (లేచి యేమిచేయవలసినదన) వానితిరువామానుస్థానంబుచేసి
వాలాభంబుపొంది అశ్వరూపియైన శేషమును రాక్షసుని చాణూరాదిమల్లలను సంహ
రిం దేవదేవుని సన్నిధిజేరి మనము సేవించినయెడ వాడు అయ్యాయను విచారించి
పచేయును.

స్వాప.ర - పాట్టు — (కీర్త్ వానం వెల్లెన్ఱు) ఆ చేతనమునకును చేతనము
సత్వోత్తరకాలమనది, (ఎరుమై - పరస్తనగాణ్) సత్వముగలిగి

మువదలిపోవుచున్నది. అదియు మీ సాన్నిధ్యమువల్లనే గలిగినది మీరు విశ్లేషించి
 డల యెప్పటివలె అజ్ఞానము కలుగును. అది సత్యగుణకార్యముకాదు అనగా, త
 తెల్లవార లేదనుటకు గుఱుకుయేమనగ, మిమ్ముతప్ప మిగత భగవత్ ప్రవణులు లే
 దున, అనిన (మిక్కిల్పిత్తైగళుం) మనముతప్ప తతిమ భాగవతులందఱు పోయి
 అనగా, (పోవాక - కాత్తు) భాగవతులను ముందుంచుకొనక భగవత్సేవకు పో
 దను నియమమును తెలియపఱచి, పోనీయక నిలిపి (కోదుకులముడైయిపావాయ్)
 వదలిమాన భుక్తురాలై అనన్యార్థ యగు స్వామినియైన నీవు (ఎన్నిరాయ్)
 లేచిన మాకేమైన కొఱతయున్నదో! (పాడిప్పత్తైకొట్టు) పాడుటయను పురుషు
 నులభించి, (మావాయ్పిళ్దానై) అహక్కొరనిరసకుని (మల్లరైమాట్టియ) కాత్తు
 నివర్తకుని, (లేవాదిదేవనై) నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుని, (శస్త్ర) ప్రాప్త్యమంత
 రతోపోయి (నాం) వానిరాకను యెదురుమాచెడుమనము, (ఆరాయ్ యిత
 విచారించును.

అవ - F. పాట్టు. — “తత్తస్య సదృశంభవేత్” (రా-గుం. 3౯-30)
 ట్లు శ్రీకృష్ణుడు తానేవచ్చుగాక, మనకు స్వాతంత్ర్యమెందుకు అనియుండు యే
 లేపుచున్నారు.

F. తూమణిమాడత్తుచ్చుల్ ముమ్విళక్కెరియ,
 తూపజ్జిమ్మత్తుయిలజై పేలే కణ్ణళరుమ్,
 మామాకమగళేమణిక్కదవమ్తాళోతిఱవాయ్,
 మామీరవళై యెఱుప్పీరో, పుకమగళోదాక
 డొమైయోవన్తిచ్చేవిడోవనన్దలో,
 ఏమప్పేరున్దుయిల్ మన్దిరప్పట్టాళో,
 మామాయ్కమాడవళవై గున్దనెన్దెన్దు,
 నామమ్పలపుమ్నవిన్దేలోరెమ్బావాయ్.

టీక. — తూ - తూ - దోషములేని, మణి - రత్నములచేచెక్కబడిన, మాడత్తు - ములయంద
 సబ్బము - నలుప్రక్కల, విళక్క - దీపములు, ఎరియ - ప్రా
 త్తూ - సాంబ్రాణిమొదలగువాననగల ధూపములు, ఎల్లం - అంతట, కమ్మ
 కుమ్మ - (ఎప్పుడును పరుండియుండమనునట్లు, మెత్తనెను కఠురమైన) అన్త
 ముగ్రహిణిలచే చేయబడిన మెత్తయందు, కణ్ణళరుం - నిద్రకట్టయెడు, మా
 గ్రహిణి - మాకురా, మణిక్కదవం - రత్నాలతలుపుయొక్క, తాళ -

౧౧. కథ ముక్కటవై క్కణజ్జో పలకఱన్దు,
 శెద్దోర్ తిజలభీయచ్చెన్దు శెరుచ్చెయ్యమ్,
 కుద్ద మొన్విల్లాదకో వలర్ తమ్ పొట్కొడియే,
 పుద్ద రవల్ గుర్ పునమయి లేపోదరాయ్,
 కుద్ద తుత్తో ధీమా రెల్లామ్ వన్దు, నిక
 ముద్ద ముగ్గు గున్దుముగిల్వణ్ పేర్ పాడ,
 చ్చిన్ద్రా దేవేకా దే శెల్వ పెణ్ణాట్టిని,
 ఎద్దు కుక్క టజ్జుమ్ పొరు లేలో రెమ్పా వాయ్.

టీక. — కథ ముక్కటవై - చూడలను యీనినపకువులు. కణంకో పల - కుద్ద
 మామాములు, కఱండు - పిడికి, శెద్దోర్ తిజలభీయ - శత్రువులబలము మామాము
 శెన్దు శెరుచ్చెయ్యమ్ - వెదలి యుద్ధము సేయు. కుద్ద మొన్విల్లాద - దోషము
 యులేని. కోవలర్ దం పొద్ద కొడియే - గొల్లకులమునకు బం గారుతీ గవంబిదానా
 ధరవర్ కుర్ - పుట్టలోనినర్పమువంటినితంబముగల, పునమయి లే - అడివిసెమిలి
 నవా. పొదరాయ్-రమ్మ. (అందఱువచ్చిరా అనగ జెప్పచున్నారు) కుద్ద తుత్తో
 రెల్లాయం నందు-బంధుజనులైన సఖులెల్లనువచ్చి. నిక ముద్ద మంపుగుండు- నీవాటి
 (చేయుపనిని చెప్పచున్నారు). ముగిల్ పణ్ణా పేర్ పాడ - మేఘునర్జునిరు నామా
 డగా, (అవిగ్రహమును దలచి యూరకుండగా జెప్పచున్నారు) శెద్దోర్ దేవేకా
 నందుకు అడియాలులైన చేవ్వుయంజేయక మాటయు మూర్ఖాడక. శెల్వ పెణ్ణాట్టి
 ర్యంబుగలదానా. (మాకల్ల విశ్వర్యంలైన స్త్రీ) ఎద్దు కుక్క టజ్జుమ్ పొరు - ఉఱంగుంపొరు
 చునభిప్రాయము ఏమి.

తా. — ఈనినపకువులమంద లనేకములను పాలుగొన్నా. యుద్ధమున
 లముల నశింపజేసి కొంచెమైనను దోషములేని గోపాలము కమునకు కొరదొన
 మువంటి నితంబముగలదానవా అడవిసెమిలివంటిదా ఆ రమ్మ బంధుజను
 ట్టిప్రవేశించి నీలమేఘక్యాముని తిరు నామానుసంధాన ము చేయగా కదలి
 ములయందవిశ్వర్యవంతురాలా? ఏలనిద్రించుచున్నావు.

తా. స్వామి. — ఈపాట్టునందు ఈశ్వరుడే ఉపాయోగేయ
 శక్తియవిషయమగు అధికారిని లేపుచున్నారు.

తా. కథ ముక్కటవై - సంతానముతో గూడినశిష్యులు, మాభరతవట
 ములను. (కఱండు) వారివారి యపేక్షకొలది ము, (కుల)
 - ౩) -

అతని (తిరుప్పావై) ఇతర, ఉపాయ, ఉపాయములయందాస్థగల వారియొక్క స్వప్రయోజనముదాన క్తి నశించునట్లు (శ్రుతి శాస్త్రములయందు) కామ విజయయాత్రచేసి వారితో గూడనుండు. (కుబ్జమునిల్లడ) మునుపటి వెనుకటిపాపములనే (కోవల 5 దం), వాడే ఉపాయము, ఉపాయము అనెడు అధ్యవసాయముగలవారికి. (పాల్ కోడియే) విశదజ్ఞానముగలదానవా. (పుణ్యవనకట) క్రిందు “ పాల్ కోడి ” అని - భక్తిని చెప్పుటచే, “ అల్ కుర్ ” అని స్వవిషయమందు పొందియుండు పరమ భక్తిని చెప్పుచున్నది. (పునముయిలే) ముంగురులు అని స్వాసదేశమందు వ్యాపారమును చెప్పుటచే పరమభక్తిగలదానవాయనుట. (పాదరాయ) నీవు బయలుదేరిరా కలయును. (శివబ్రాహ్మ - పెండాట్టి) భగవద్గజానుభవమును ఒకరాశిగాచేసికొని గుఱించునట్టి సంపత్తుగల నిరుపాధిక పారతన్యముగలదానవా. (నీ - ఉఱంగుంపా - కుర్ ఎల్లొక్క) ఇకను చేతమలను సంసారలను గాజేయుటప్రయోజనమా, చెప్పుమా మునుచున్నార, “ కర్మములకు అవైక్కణంబు పలకఁడు - కుబ్జమునిల్లడ ” అనుటచే పరమపాట్టునందు కులమునకుదగిన భర్తమును పాదనబుద్ధితో కౌంకర్యబుద్ధితో అనుష్ఠించి గానో దోషములేదనిభావము.

అవ. — పండ్రెండవపాట్టు. కృష్ణునియొడబాంక క్రిలక్షణునివలె ఉండుకొని చెల్లెలగుటచే క్షామ్యురాలగు నొకతెను లేచుచున్నది.

౧౨. కనై త్తిళ్ళల్ గైరుమైకన్తుక్కిరణ్ణి,
నినై త్తుములై వభియేనిన్దుపారళోర,
ఈ ననై త్తిల్లవ్ తాక్కుమనత్పల్వనక్కాయ్,
భగవని తలై వై వాళల్ కడై వల్లై,
కైన్ త్తిన్త్రముత్తన్నిలక్కై కోమానైచ్చెల్లొ,
అత్తుత్తియను, నానై ప్పాదపుమీనివా య్ తిఱివాయ్,
ఇనితాళిన్దొనిరాయ్ దెన్న పేరుఱక్కమ్,
అనై త్తారుమటిన్దేలోరెమ్పావాయ్.

అచల్ల కుబ్జముని, (పాలపిడుకువాయలేనందువలన పాలచేపుచేయుట) అని భగవంతుని నునిదిదయెనును, కన్తుక్కు - ఇరంగి - దూడయందు కనికరముగలిగి, కైన్త్ర - తలది, కైన్త్ర - ప్రసములగుండ, నిన్దుపారళోర - స్థిరముగాపాలుకారగా, కైన్త్ర - తాళమునువిడిచి యిల్లుబురదనేయు, నత్పల్వ - మంచిసంపదగలవనియు, అనై - అరణ్యమున తలెట్టునిక వాళల్ కడైవల్లై - మంచుకలపైబడి.

నీవాకిలిగడపనుబట్టుకొని (ఇట్లు చెప్పుచున్నను వీరు పడుబాధలనుజూరమున దూరముగఁగూడగా శ్రీలక్ష్మణునివిడిచి శ్రీలక్ష్మణుని కంటకు శ్రీరాముని కంటకుచెప్పిన, ఈవిడ్డలేచునెలలది చెప్పుచున్నారు). తన తి నాల్ - కోపముచే లాగ్నోమానై - చూడదగియుండు లంకేశ్వరుని, శబ్ద - సంహరించిన, పశునియానై - మనస్సుకుప్రియుని, పాదపుంసీవాయితీవాయ - పాడినను నీవు నా వపు, ఇనితానెఱుందిరాయ - ఇక నైనను లేవు, ఈదెన్న పేరుబక్కమ్ - ఇది నునిద్ర, అనైత్తిత్తారుమఱించు - అన్నియిండ్లవారును దెలిసికొనిరి, పడుచుబడి నీవాకిటనుండి పిలుచుచున్నారు, ఆదియు అందఱికి నెలియును లేవునుచున్నాడు.

తా. - పాలచేవుచే అజుచుచున్న మొదటియీతగలయెనుము, దూడను పాడుగులనుండి పాలుకారగా ఇల్లంతయుబురదయగునట్టిమంచినంపన్నునియొక్కత మంచుచే తలకడియగా నీవాకిలిగడపనుబట్టుకొని కోపముచే రావణునిసంహరించు ప్రియుడగు శ్రీరాముమార్తరిని గానముచేసినను నీవునోరులేవవపు. ఇక నైనను లేవు అధికనిద్రగానున్నది సమస్తమైనవారునుగురైతిగిరి. లేవుఅని.

స్వాపః - (కనైత్తిత్తాది). ఈపాట్టునందు భాగవతాభిమాననిష్ఠులనుచున్నారు.

(కనైత్తు) స్వాచార్యులు. తనకును తనసంతానమునకును భగవద్గుణాభివేయింపలేదని వ్యసవది. (ఇశంకబ్ధైరుమై) బాలసంతానముగల శిష్యులు (కిరంగి) తనసంతానవిషయములందు దయచేసి. (నినైత్తు) స్వాచార్యమాలము సంతానమునకు భగవదనుభవమును చేయించుచున్నాడని. (ములైవళి) భావనాప్రకరణముచేత స్వాచార్యాభిమానమాలము (క్షణేద్గుణములుప్రసవించు) త్తిల్లంకేతాక్షు) వినువారిహృదయముయొక్క సా - సుతాపముచల్లబడునట్లు గుణానుభవముచే ఆనందించునట్లు చేయుచున్న (నాత్తిత్తు) క్షాభ్యుమేనమున భాగవతునియొక్క (తంగాయ) సోదరి, (పనిత్తల్కి) క్షాభ్యుమేనమునకు క్తులవలనవచ్చు భగవద్గుణానుభవము, (నికవాళల్కడెవ) అనినట్లు ఆచార్య దేశమాలముగవచ్చు భగవద్గుణానుభవప్రవాహమేమి పైగ అని ముందుకొన వల్లగలిగిన ప్రవాహమేమి. మధ్యభాగవతగుణానుభవ ప్రవాహమేమి. ఇట్లు. వాహమాలయందుతగిలి తడబడుమనము, క్రిందుచెప్పిన గుణాభిచ్చిరి. భుదైరేకుండునట్లు అడ్డగించెడు నమస్సునందలి నకారమునుపట్ట నూ (గక్షి) కోపముచే యమునియధీశమునకుమాలమైన సంసారమునను గ్రహించుననినది. కనుకనే మనఃప్రియుడగు చక్రవర్తిత్తియ (య) మాయొక్క విశ్వవ్యవసమును చూడవలెననియ

యొక్క - రెమ్మ. (గ్నమెయ్మక్కనామ్) ఈ మెయ్మక్కనిదుర, చరమపర్య
యొక్క విశ్లేషవ్యసనము మా గొతిరును, కాబట్టి, దానికి అధికారులు లభింపక
పుటచేత పెద్దనిద్రగానుండును (అనైతిల్లతారుమటెందు) భగవద్విషయమరహస్యము
నితలవియున్నట్లైన అదియంతట ప్రసిద్ధమైనది, రెమ్మ అనుచున్నారు.

అవ. — ౧౩ - పాట్టు. శేత్రసాందర్యమునుబట్టి క్రీకృష్ణుడు కాశేవచ్చునని
యొక్క రెనులేవుచున్నారు.

౧౩. పుల్లికవాయ్ కీణ్డానై ప్పొల్లావరక్కనై,
కిల్లిక్కలైన్దానై కిల్లిరిమెపాడిప్పోయ్,
ప్పిల్లైగళెల్లారుమ్ పానైక్కళమ్ముక్కార్,
వెళ్ళియెమ్మొన్దువియ్యాముఱిజ్జీరై,
పుళ్ళుమ్మిలుమ్మినగాణ్ పోదరిక్కణ్ణినాయ్,
కుళ్ళక్కులిరక్కుడైన్దనీరాడాదే,
పల్లిక్కిడత్తియోపావాయ్ నీనన్నాళల్,
కళ్ళన్దవిర్దుకలన్దేలోరెమ్బావాయ్.

టీక. — పుల్లికవాయ్ కీణ్డానై - పక్షిదేహముధరించినదైన బకాసురునినోడిని
నవానిని, పొల్లావరక్కనై - దుష్టరాక్షసుని, కిల్లిక్కళంబానై - గిల్లిపాటవైనచిన
యొక్క, కిల్లిరై - చరితమును, పాడిప్పోయ్ - గానము చేసివెడలి, పిల్లగళెల్లారుం-
ములేపవలసిన పిన్న పదుచులందఱును, పానైక్కళంబుక్కార్ - సంకేతస్థలమునందు
పోచిరి, వెళ్ళియెమ్మొన్దు వియ్యాముఱిజ్జీరై - శుక్రకుడు ఉదయించెను గురువు
మించెను, (మీకునక్షత్రములన్నియు శుక్రగురువులుగావేతోచును అనగా చెప్పు
న్నారు. పుల్లం - పక్షులును, (ఆహారమువెడకికొనుటకు) శిలుంలిక - కూయుచు
వున్నవి, పోదరిక్కణ్ణినాయ్ - పుష్పమధ్యమునందు కుప్పెదలున్న రీతిగానుండు
ములగల, పావాయ్ - మృదుస్వభావముగల, నీ - నీవు, నన్నాళల్ - క్రీకృష్ణునితో
సలిసి మనం అతనితోడగూర్చుండునట్లు చేరుడిక యాదినమంతు, కుళ్ళక్కు-
లిచల్లగ - కుడైందు - అనగాహించి, నీరాడాదే - తీర్థమాడక, పల్లిక్కి-
కళన్దవిర్దుకలన్దేలోరెమ్బావాయ్ - పనిదించుచున్నావే, (కృష్ణస్వరూపులుగల పడకను వానచూచు
వెళ్ళుకంచి), కళ్ళన్దవిర్దు - కృష్ణగుణచేష్టితములను స్మరించుకొనుచు పరంభి-
ల్లం శతాకమునువిడిచి కలందు - మాతోకలిసి యనుభవించువాడుమీ
గాయ్, లోరెమ్బావాయ్. —

౧౨౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

స్వాప. — (కుత్తువికృతియ) జ్ఞానము చక్కగ ప్రకాశింప గా, (కృత్తికాశ్రీమత్) అహంకారకార్యమగు శేషత్వమునందు కర్తృత్వము, జ్ఞాతృత్వముగల కర్తృత్వము, కర్తృత్వమందు కర్తృత్వము, భోక్తృత్వమందు కర్తృత్వము అనుభవేంద్రధకర్తృత్వములనెడు కాళ్లనుగలదై. ఆకర్తృత్వవిషయమైన ధర్మార్థకామమోక్షాదుల విరుద్ధగుల మంచముమీదనుట. (మైత్తెన పంజరయన త్రికామేలేటి) శేషత్వాన్ని కర్తృత్వములేనందుచే మృదువైన అర్థపంచకజ్ఞానమగు శయ్యయందుయొక్కి. (శ్రీమద్ లక్ష్మీ పూంగుద్రిత్యాది) బృందములు బృందములుగ వికసించుచున్న జ్ఞానముగల యిటుఅను పుష్పములుగలవారును భగవద్విషయ వ్యామోహమగుతలవెంట్రుకలుగలవారు పిరాట్టియొక్క భోగోపకరణమైన భక్తిని స్వవిషయమందుంచుకొని దానిచే విజృంభణ హృదయముగలవాడవా. (వాయ్తెలితలవాయ్) - సాధారణార్థము. (మైత్తెనంజ్ఞానముగ శుద్ధసత్వమగు కాటుకనుగలదగుటచే ఆటంకములేని స్వరూపయాధాత్మ్య జ్ఞానావాయ్, (నీ) స్వరూపయాధాత్మ్యమును చూచునట్టిదియునగు నీవు, (ఉకమహా నీకు వల్లభుడగు శ్రీకృష్ణుని, (మిగత సాధారణము) తత్తువమున్లు తగవు) పుడు భూతురాలగు నీకు సర్వేశ్వరుని మాతో చేరనీయకుండునట్లు చేయుట స్వరూపము కాదు.

అవ. — ౨౦. సా. వానికిని మాకును ఆధారమగు నీవు; మమ్ముల స్వామియైన పురుషుని శ్రీకృష్ణునిని నీరాదేవినిని లేపుచున్నాడు.

౨౦. ముప్పత్తుమూవరమరర్కుముకశెన్టు,
కప్పనవిర్కుమ్కలియేతుయిలెథ్రాయ్,
శెప్పముడై యాయ్తెలితలుడై యాయ్, శెన్ద్రాయ్,
వెప్పజ్గొడుక్కుమ్విమలాతుయిలెథ్రాయ్,
శెప్పన్నమేములైచ్చెవ్వాయ్చ్చిటుమరుజ్గుల్,
నప్పిన్నై నజ్గాయ్తిరువేతుయిలెథ్రాయ్,
ఉక్కముమ్తట్టాయ్మతన్ద్రమణాళనై,
ఇప్పదేయ్మెనీరాట్టేలోరెమ్బావాయ్.

టీక. — ముప్పత్తుమూవర - ముప్పదిమూడువిధములగు, అమరర్కు - దుఃఖముకలుగుటకుముందే. శెన్టు - వారుతలచిన స్థలములకుచేయు, కలియే - కలుసు, తవిర్కుమ్ - పోగొట్టదగిన, కలియే - బలముగలవాడగు, మనట్లు, తుయిలెథ్రాయ్ - నిదురనుండి లేచిరావలయు.

శ్రీకులను రక్షించువాడవై, తిరులైయాయ్ - వారివిరోధులను బోగొట్టునట్టి చీ
 ముగలవాడవై, శెట్టెయ్యాయ్ - వారివిరోధులకు, వెప్పంగొడుక్కుం - చుట్టమునుగల
 జేయునట్టి, విమలా - పరిశుద్ధుడైనవాడా, తుయిలెయ్యాయ్ - మేల్కొన వలయును,
 శెప్పొచ్చి - బంగారుకలశమును బోలిన, మెల్మలై - మృదుస్వములను, శెవ్వాయ్ -
 త్తొని యధరంబును, శిలుములుంగుల్ - నూత్నమైన నడుమునుగల, నప్పివై - నప్పి
 త్తొయను పేరుగల, నంగాయ్ - పూర్ణురాలా, తిరుచే - క్రమహరితీవంటి దానవా,
 తుయిలెయ్యాయ్ - నిదురనుండి మేల్కొనివచ్చి, (మానోముకు ఉపకరణముగు) ఉక్క
 ముం - ఆలవట్టమును, తట్టొలియుమ్ - కంచుటద్దమును, కందు - ఇచ్చి, ఉక్కముణా
 వై - నిత్యకల్యాణపురుషుడగు నీనాయకుని, ఎమ్మై - (విరహము తిని కృశించిన శరీ
 రముగల) మమ్మును, ఇప్పోరేసిరాట్టు - ఇప్పుడే స్నానము చేయింపుమా. ఏలొరె
 వాయ్ -

తా. — ముప్పదిమూడుకోట్ల దేవతలకుమందుగానోయి భయమును బోగొట్టునట్టి
 లకాళి! నిదుర మేల్కొనుము, ఆక్రత రక్షణ సామర్థ్యముగలవాడవా శ్రీకులకు దుః
 కమునుజనింపజేయు నిర్తలుడా! నిదుర మేల్కొనుమా, (ఇట్లులేవీయ వాడుమాటుమా
 పలుకమిచే మరల నీకాదేవిని లేపుచున్నారు) కలశమువంటి మృదుస్వములను
 త్తొని యధరమును సన్నని నడుమునుగల పూర్ణురాలగు నీకాదేవీక్రమహరితీ! మేల్కొ
 నుమా. (లేచి యేమిచేయవలయుననిన శెప్పొచ్చువారు) ఆలవట్టమును అద్దమునుయిచ్చి
 నాయకునిన్ని మమ్ములను ఇప్పుడే స్నానముచేయింపుమా.

స్వాప. — ౧౦-పా. (ముప్పత్తుమావర్) అపరిమిత సంఖ్యకులగు. దీనిచే దుర్గ
 త్వము చెప్పించుచున్నది. అమరయ్ - జ్ఞానసంకోచములేనివారికి, “సంతమేనంతో
 ము” అనియున్నదిగదా, (ముక్కశెట్ట) వారికి సంసారసంబంధముచే జ్ఞానసంకోచము
 లగుటకుముందే రక్షకుడైనతాను అవతరించి (కప్పంతవిరుం) వారికి జ్ఞానసంకోచ
 మవలన కలుగు భయమును బోగొట్టునట్టి, (శెప్పొచ్చుయైయాయ్) ఆక్రతులు తన్ననుభ
 వించునట్లు తేమముగానుండువాడవా. (తిరులైయాయ్) ఇతరులకు సహింపగూ
 నివాడా, (శెట్టెయ్యాయ్ ... తుయిలెయ్యాయ్) భాగవత విరోధులకు వలుకునుబట్టిం
 నట్టి శక్తిగలవాడవా, దీనిచే భయనివృత్తిమాత్రముగాక భయహేతువును బోగొట్టు
 యు రక్షకునికార్యమని ఆయనది. (శెప్పొచ్చు మెల్మలైయైతొచ్చి) విషయమునుగ్ర
 హించునదియై విషయవిరహమును సహింపనిదిగానుండు భగవద్విషయ భక్తినిన్ని వారి
 లిట్టిలిభోగ్యముగు పరమభక్తినిన్ని ఇతరవిషయ వైరాగ్యమునుగలదియై
 ప్రాప్త్యత్వ పురుషకారత్వములకు ఉపయోగములే.
 శ్రీమహావల్క్రీ మేల్కొనవలయును. (ఉక్కమును)

ర్యమనందు అహంకార మనుకార నివృత్తిని స్వరూపజ్ఞానముయొక్క తత్వము
గలుగజేసి నీకు స్వాధీనునగు, ఈశ్వరుని క్షణకాలమైనను యెడబాసి జీవింప
ములు సంక్షేపించునట్లు చేయును అనుచున్నారు. లేక నీవల్లభునిన్ని
ని స్నానముచేయుచును అనుచున్నారు, అనికావచ్చును. ఈయోజనయందు
రకు సర్వేశ్వరుడు అత్యంత విధేయుడను విషయముతోచుచున్నది.

౨౧ పా॥ అవ. - నీకాదేవి, భోగదళయందు నేనును మీలోజొక్కరేక
మనమందఱమును గూడి క్రికృష్ణనిప్రార్థింతము, రండు అనివానిగుణంబులకు ఓడి
ఓడినవిధంబు చెప్పిలేవుచున్నారు.

౨౧. ఏద్రుకలజ్గళేదిర్ పొట్టిమీదలిప్ప,
మాద్రాదేపాల్ శోరియుమ్మవళ్ళల్ పెరుమ్మశుక్కల్,
ఆద్రుప్పడై త్రామగ నేయటివుతాయ్,
ఊద్రముడై యాయ్ పెరియాయ్, యులగినిల్,
తోద్రమాయ్ నిన్దు శుడరేతుయిలెద్రాయ్,
మాద్రాదునక్కువలితులైన్దు వాళత్తయ్,
ఆద్రాదువన్దున్దుడిపణియుమాపోలే,
పోద్రియామ్మవన్దుమ్మగుగ్గన్దేలారెమ్మవాయ్.

టీక. ఏద్రుకలంగల్ - పాలకొట్టకుంచినభాండములు, ఎదిర్ పొంగి - పా
గాపొంగి, మీదలిప్ప - పొడునట్లు, మాద్రాదే - ఎడతెగక, పాల్ - పాలనకు
యమ్ - వర్షించునట్టి, వళ్ళల్ - బెదార్యముగల, పెరు - క్రిత్రమునయములైన
గువలెలిసియుండు, ఆద్రు - లెక్కలేని, పశుక్కల్ - పశువులను, పడై
సంపాదించినవనియొక్క, మగనే - పుత్రుడైనవాడా, అటివుతాయ్ - మేలుకనుము
ముడైయాయ్ - వేదప్రతిపాద్యుడుఅనుదార్థ్యముగలవాడవా, పెరియాయ్ - అ
చేతను చెలిసికొనకక్యముకాని మహిమగలవాడై, ఉలగినిల్ - లోకమందు,
మాయ్ నిన్దు - ఆక్రతపక్షపాతము ప్రకాశించునట్లుపతరించిన, శుడరే - లేక
నవాడా, కుయిలెద్రాయ్ - మేల్కొనవలయును, మాద్రాదు - శత్రువుల
ఉనక్కు - నీయొక్కబలమునకు, వలితొలైందు - తగుబలముడిగిపోయి, ఉ
కల్ - నీవాకిటను, ఆద్రాదు - సహింపజాలక, ఉకాడి - నీపాదాల
దు - వచ్చి, పణియుమాపోలే - పడునట్లు, యమ్ - దానము
నూ గ్రహించును, ప - స్త్రీత్రము చేసి, పోద్రీ - మంగళాకావనము చేస్తే
చి గ్రహించును, పంచినవారమైరిమి. ఏలారెంబావాయ్ -

౧౨ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

శ్లెజ్జన్ శిటిచ్చిటిదేయే మ్మేల్ విభీయాన్,
తిజ్జభుమాది త్రియను మెఱున్దాప్పోల్,
అజ్జణీరణ్ణజ్జో-జ్జెజ్జో మేల్ నోక్కుదియేల్,
ఎజ్జో మేఱ్ఱాబమిత్తన్దేలో రెమ్మావాయ్.

టీ. అంగణ - అందమైవికాలమగు, మాళాలం - మహాతైనభూమి. అరళర్ - రాజులైనవారు, అభిమానబంగమాయవందు - మనకుమించినవారున్నవ అహంకారమునువిడిచినచ్చి, నికపల్లిక్కట్టిక్కిట్టే - దేవరవారిసింహాసనమునకర్ శంగం - గుంపులుగుంపులుగవచ్చి, ఇరుప్పోర్ పోల్ - ఉన్నవారివలె, వండు - విభజి అకుచదినకప్తముతీరునట్లువచ్చి, తలైప్పెయ్దోమ్ - గుమిసింపగలిగితిమి. కింజిచ్చెయ్ద - చిన్నగజ్జలయొక్క నోళ్ళవలెవికసించిన, తామరైప్పూపోలే - తామర వలె, కేమ్ - వాత్సల్యముచేసెట్లునైయుండు, కణ్ - నేత్రములు, శిటిచ్చిర్య కొంచెముకొంచెముగా, ఎమ్మేల్ - ఆశ్రితులగుమాయుండు, విభీయాన్ - వా శేయవే, తింగళుం - చంద్రుడును, అదిత్తియన్మమ్ - సూర్యుడును, ఎఱిందాలో ఉదయించినట్లు, అమ్ - సాగనైన, కణ్ ఇరంకుంగొంకు - రెండు నేత్రములతో మంగళ మేల్ - మావిషయమందు, నోక్కుదియేల్ - కటాక్షించినట్లున, ఎంగళ మాయొక్క, కాపం - అనుభవించేతీరవలసినవ్యసనము, ఇట్టిందు - నశించిపోవును. రెమ్మావాయ్. -

తా. - ఈమహావృద్ధినిపాలించిన రాజులు అహంమమతనువిడిచినచ్చి తన సన్నిధియందు గుంపులు గుంపులుగనున్నట్లు మేమునువచ్చి చేరితిమి, చిన్న వికసించినతామరపువ్వువలెనందు యెట్లునినేత్రములతో కొంచెముకొంచెముగ కటాక్షింపవలదా, సూర్యచంద్రులు ఉదయించినట్లు రెండు నేత్రములతో మమ్ములకు నయెడలమాయొక్క పాపములన్నియు పోవును.

స్వాప. - (అంగణ ఇత్యాది) సాధారణార్థము (కింగిణియిత్యాది) మానమును స్వస్వాతంత్ర్యాభిమానమును బోగొట్టి దానికి సమర్థింపగా, శ్లెజ్జన్ బోధించి దానికి సమర్థింపగా ఆన్యకేషనివృత్తిని బ్జాత్పత్వమువల్ల గలిగిన స్వస్వాతంత్ర్యనివృత్తినిగలుగజేసి స్వరక్షణమందు స్వాన్వయమును నిష్కరింపఁబోయి, ఉక్తములను దొలగించి దానికి సమర్థింపగా తదేకోపా, ఉక్తాది - నిపాదించిన వ్యాపారమందు స్వాధీనకర్తృత్వ నివృత్తిని - పడునట్లు, యామ్ - దాననుభవించిన దనికీ సమర్థింపగ నున్నట్టి - మంగళాకాశముచేర్చి అనుభవజనికప్రీతిచే చేయుటయు. ఏలోరెమ్మావాయ్. -

బుద్ధిని దొలగించుట. పూర్వకటాక్షములభించినయెడ ఆమనది - ఇంతటి పరిపక్వముజనిం
పగానే అనిభావము. ఈవిధముగానిచో, దేహాత్మాభిమానికి పరమభక్తిని గలుగజేసినను
కలుగనేరదుగదా. (అంగణిత్యాది) చంద్రసూర్యులిద్దఱును ఆకాశమధ్యమున వచ్చియు
న్నట్లు రమ్యముగు రెండుసేత్రములతో ఇంతటి పరిపక్వముబొందిన ముమ్ముల కటాక్షించి
తిరేని) అట్లనగా, పరమభక్తిని గలుగజేయుట. దానిచే (ఎంగళో మేల్ కాపమియందు)
విజయము. అవశ్యమనుభవించవలసినదిగానుండు విశ్లేష వ్యవసముతీరును. కనుక క్రిందుచే
తీసిన విధముగ కటాక్షింపవలయుననిభావము. అంగళుమాది త్రియను మెఱుందాహ్వా
నము" అనునది. వానికటాక్షము నుభయూపముగను ఆజ్ఞాననివర్తకముగను ఉండుటచేత
నిభావము.

అవ. - ౨౩. "వచసాసాన్త్యయితై వనంకాంతవచనములచే వీనిని యూరడిం
" అనినవిధముగ. ఈగోపికలనుగూర్చి సాంత్యనయనేయగ దొరడిల్లి మేమువచ్చిన
విధమును కరుణించి వినవలయును అనుచున్నారు.

పా. ౨౩. మారిమలై ముమ్మళిల్ మన్ని క్కిడన్దఱుటటుమ్,
శీరియశిజ్గమణిపుల్ ముత్తివిట్టిత్తు,
వేరిమయిర్ పొళ్ళవెప్పాడుమ్ పేర్ న్దదటి,
మూరినిమిర్ న్దముమ్మజ్జిప్పఱుప్పట్టు,
ప్పొదరుమాపోలేనీపూవై ప్పూవణ్ణా, పుళ
కోయిల్ నినిజ్గనేపోవరుళి, కోప్పొడైయ,
శీరియశిజ్గళన త్తిరున్ద, యామ్ వన్ద
కారియమారాయ్ న్దరు శేలోరెమ్బావాయ్.

టీ. - మారి - వర్షాకాలమందు, మలైముమ్మంజిల్ - పర్వతగుహయందు, మన్ని -
ధముగపొంది, కిడన్దుటంగుం - శయనించి నిద్రించెను, శీరియశింగం - కార్యముగల
మూము, ఆణిపుల్ ము - మేలుకని. తివిట్టిత్తు - ఉగ్రముగాజూచి, మగళేమగుగాళ, దూడ
మగళముగల వెంట్రుకలువిగుడగా, ఎప్పొడుం - నలుప్రక్కలక రాక్షసునిమీదు విసి
రేమామునుదులుపుకొని, మూరినిమిర్ న్దు - బాగుగని మంగళముగా నుండుగాళ,
ప్పొదరుమాపోలే - వచ్చునట్లు, నీలిని, క్రిక్కుళ్లుడు గోవర్ధవపర్వత
దాయగలవాడవా. ఉకకోయిళ్లు - చేయుటచే, దేవేంద్రుడు తనయా
నిచ్చి, కోప్పొడైయ - జయపముచే క్రవల్లెలోని గొల్లలకును పశువు
బుగోష్టమునగూర్చుండి, యములు శిలావర్షమును కురిపించగ క్రిక్కుళ్లుడు
జూడు. పెయిరించున్దుచే అతనికి కోపముగలిగి యిట్లు వర్షింపించు

తా.—నర్మకాలంబున కొండగుహయందు దిట్టముతో శయనించి మృగరాజగు సింహము, మేలుకొని భయంకరముగజూచి వాసనగల రోమంబున నాడుకొనగ నలుక్రక్కలదేహమును తిమిరి దులుపుకొని పొడవుగా సాగదీసి పల్లవాబయలుదేరివచ్చునట్లు అతని పువ్వుచ్చాయగల నీవు నీగృహంబుననుండి ఇక్కడికిని జయమునుబొందియందు మేలైన సింహాసనంబున గూర్చుండి మాయొక్క పనుల గొరించి కృపచేయవలయును అని.

స్వాప.—(మరి ఇత్యాది) సర్వేశ్వరుండగునీవు తమప్రచురముగు కేదాంతములయందు ఏకదేశమునట్లుపరుండి, తాయార్లతో ఒకేవస్తువుఅనునట్లు నింది అనియు గావచ్చును. యోగనిద్రచేయుచున్నపుడును చీకటిని నశింపజేయుగలనీవు “కారేశంసరి” అన్నట్లు కాలమునెఱిగిన తాయార్లకును సమీపించి క్రూరముగ కటాక్షించి “సర్వగంధః” అనెడు తనయొక్క గంధము తిరుమేలుకొమరంధ్రములదారిని అంతట పరినులించునట్లు జగత్సృష్టికి యత్నించి, తనతోముకొని నానురూపములగునట్లుచేసి ఇట్లు తన ఆవయవములతోగూడిన తామకారముగ దీర్ఘమై పిండకారముగ నిగుడి మహాసంధ్రమముతో మహాదాదిహృదయపశ్చాత్తినుండి ప్రత్యేకించినచ్చినట్లు అతని కుసుమమువంటి చాయగల నీవు సాధారణము.

అప.—౨౪-పా. తాముప్రార్థించిన విధముగ కృపచేయుటజూచి పల్లవము ముడి శయనగృహంబునుండి వెడలి దివ్యసింహాసనము వలకు నడచునట్లు నేత్రోత్సవముగనుండగా, ఆనక్కదనమునకు మంగళాశాసనముచేయుదున్నామచువలకేగదా, అదిగావలయు ఇదిగావలయును అనుట, సేవించిరని వాని శాసనము చేయువారేగదా.

ఉత్తి ౨౪. అనివృత్తగమశస్త్రాయడిపోత్తీ,

స్వాప.— శైవజ్ఞు తెన్నిలక్తే శైవ్ భూయః తిత్తర్ పోత్తీ, మానమును స్వస్వాతంత్ర్యచ్చగడముదైత్రాయ్ పుగత్ పోత్తీ, బోధించి దానికి సమర్థింపగా వెత్తినాయ్ క్కల్ పోత్తీ, త్వనివృత్తినిగలుగజేసి స్వరక్షణము వెడుత్రాయ్ కుణ మోత్తీ, మొలను బొలగించి దానికి సమర్థింపగా వ్యాపారమందు స్వాధీనకర్తృత్వ నివృత్తి మ్మనికై యిల్ వేల్ పోత్తీ, జనింపజేసి దానికి సమర్థింపగ నమత్తీ త్తివ్వుకొళాన్దై అనుభవజనికప్రీతిచే చేయబడదు. ఏలారంబానారెమ

టీక. - అస్తు - తనలోకమును బలిచక్రవర్తియవహరింప దేవతలు క్రమపడుచు నాడు. ఇల్లలకమ్ - ఈలోకమును, అళిందాయ్ - రెండడుగులతో కొలుచుకొని వానియొక్క, అడి - శ్రీపాదములకు, పోదీదీ - మంగళముగుగాక, అంగ - నీతానిని యెడబాపజేసిన నీచుడగు రావణుడున్న స్థలమున, శెన్దు - పోయి, తెన్నిలంగై - గొనెనకోటగల లంకానగరమందుండు (దుష్ట రాక్షసులను) శెన్ద్రాయ్ - నిరసింప జేవరవారియొక్క. తిలల్ - భుజబలమునకు, పోదీదీ - మంగళముగలుగవలయు, కటం - శకటాసురుని, పాన్దు - కట్టువీడి యాపునశించునట్లు, ఉదైత్రాయ్ - తన్నింహరించినవానియొక్క, పుకల్ - పొగడ్డకు, పోదీదీ - మంగళముగలుగవలయు. శెన్దు - దూడరూపమైవచ్చిన రాక్షసుని, కుణిలా - బురికట్టినకట్టగాగొని, వెలగపండు రూపముగనున్న రాక్షసునిమీదుగ) ఎళిందాయ్ - పాదమును వెనుకనుంచుకొని విసిరి పిన, కట్టల్ - అట్టిశ్రీపాదమునకు, పోదీదీ - మంగళముగలుగవలయు. (ఇంద్రుడు కలివలన నైన కోపముతో తాళ్ళవానకురిపింపగా గొల్లలకును పశువులకును కొంచెమైన బాధకలుగకుండునట్లు) కున్దు - గోవర్ధన పర్వతమును, కుదైయా - గొడుగుగా, ఎళుయ్ - ఎత్తిరక్షించిన, కుణిమ్ - మంచిగుణమునకు, పోదీదీ - మంగళము కలుగవలయును, పకై - శక్రువులను, వెన్దుకడుక్కుమ్ - వెలుతోనశింపజేయునట్టి, నిశావరవారియొక్క, కైయిల్ - చేతనుండు, వేల్ - బల్లెమునకు, పోదీదీ - మంగళము కలుగవలయును, ఎన్దెన్దు - ఈయిప్రకారములుగ, ఉకాశేనగమే - దేవరవారి వీర శ్రీత్రముచే, ఏత్తి - స్త్రీత్రముచేసి, పత్తికోళిన్దు - నిన్ను అనుభవించుటకొఱకు, పామ్ - బంధువులచే బహుకాలము క్రమపడుచున్న మేము, ఇన్దు - బంధువులయొక్క యొడివివారియొక్కయు సమృతముగలిగినచేడు, వందోమ్ - మిమ్ములయెడబాసిజీవించి నచ్చితిమి, ఇరంగు - కృపచేయవలయును. ఏలోకంబావాయ్. -

తా. - అనాడు దేవతలనిమిత్తమై ఈలోకమును గొలిచిన శ్రీపాదములకు మంము అగుగాక, లంకానగరమునకు దండెత్తివెడలి రాక్షసుల సుహరించినబలమునకు మంగళము అగుగాక, శకటాసురుని తన్ని నశింపజేసిన కీర్తికి మంగళముగుగాక, దూడరూపవచ్చిన రాక్షసుని వెలగపండురూపముగావచ్చిన మణియొక రాక్షసునిమీదు విసిరేయునపుడు పొంకముగానుంచుకొన్న శ్రీపాదము మంగళముగా నుండగాక, (ఇంద్రునికి ఇదివఱకు పెట్టుచున్న పొంగలిని, శ్రీకృష్ణుడు గోవర్ధనపర్వతమునకు ఉంచుచుని గొల్లలకు అజ్ఞ చేయగా వారట్లు చేయుటచే, దేవేంద్రుడు తనయారమును శ్రీకృష్ణుడు తప్పించెనుగదా అనుకోపముచే వ్రవల్లెలోని గొల్లలకును పశువులకును మంగళముగలుగవలయునని చాలదినములు శిలావర్షమును కురిపింపగ శ్రీకృష్ణుడు ముగ్ధులగు దేవతలను వెలకొన్నందుచే అతనికి కోపముగలిగి యిట్లు వర్షింపించుట చాలా దుష్టము. ఇందు పెరుక్కొన్నందుచే అతనికి కోపముగలిగి యిట్లు వర్షింపించుట చాలా దుష్టము.

చున్నాడు. ఇప్పుడు అయింద్రునియందు మనము క్రోధముంచుకూడదు, వి
అపదను మనము తొలగద్రోసి కొండముఅని, గోవర్ధనమును గొడుగుగానుంచుకూడదు.
అట్టి గుణవిశేషమునకు మంగళము కలుగవలయును. శత్రువాళకముగు దేవరవారి
క్షేమముగానుండవలయును. అని యీ ప్రకారముగ దేవరవారి పరాక్రమమును
పురుషార్థమును లభించుటకు నేడు మేమువచ్చితిమి. కృపచేయుము అనుచున్నా

స్వాప. — (అన్తిత్యాది) ప్రకృతिसంబంధమును బట్టిగలిగిన అజ్ఞానముల
అక్రమించినయాదినము, అహంకారమునకు వశమైన యీలాళకమును అహం
నుండినురలించి తనశ్రీపాదములచే కొలిచితనయధీనముచేసికొనిన వాడవా! ని
విందములకు మంగళాశాసనము. (శిష్టయిత్యాది). ఈలాళకమును అహంకారము
తిరుగునట్లుచేసినదిగాక ఆయహంకారము జనించుస్థలమునకు బోయిప్రకృతिसంబం
నిర్వహించునట్టి యహంకారమును నశింపజేసినవాడవా! నీయొక్కశత్రువులను
రించునట్టి సామర్థ్యముక్షేమముగానుండవలయును. (కన్తుకుణిళాయిత్యాది) లాళకము
ఎగరజేయుకట్టుగా ఎగరజేసి నశింపజేసినవాడవా, వంచబడిననీపాదమునకు
మగుగాక. ఇదివఱకు విరోధులవిషయమందుచేయు అంశము చెప్పబడినది;
కూలులువిరోధించిన యెడచేయునట్టి అంశముచెప్పబడుచున్నది. (మన్తిత్యాది)
దుఃఖాశ్మవానకురిపించినపుడు కొండను గొడుగుగానెత్తిగొల్లలను పశువులనుగానె
అజ్ఞానకార్యమైన అహంకారము ఈ యధికారికిసామాన్య విషయమునందా
జేయుటకు బదులుగావైదికమైకైంకర్య రూపమైనవిషయమునందు ఆసక్తిగలుగ
విషయమందు ప్రపత్తిచేసినవారికి రక్షకుడు అగునట్టిప్రకారమును చెప్పుచున్నది.
ఇట్లుఅత్రితరక్షకుడైనవాడవా! నీయొక్కశీలగుణమునకు మంగళాశాసనము. (శి
గ్నకడుక్కుమిత్యాది) అహంకారమును గలిచి అవిషయమందు రుచినిబోగ
శ్రీసుదర్శనముక్షేమముగానుండ వలయును. (ఎన్తైన్తిత్యాది) ఇట్లుమంగళా
చేయుటయే జీవనమైనీయొక్క వీరచారిత్ర్యమును స్తోత్రముచేసి పురుషార్థము
టకుగాను సత్గుణములయెత్తిన నేడుదేవరవారిచేతిని యెదురుచూచుచుండు
వచ్చితిమి. నీవుకృపచేయవలయును. “ ఏత్తిప్పైకొళ్వాక్ ” అనుచోట
నకనంతరము పురుషార్థలాభమగుటచేతను స్తుతించనపుడు పురుషార్థముజే
చేతనుస్తుతించుటయే పురుషార్థమునుట. “ ఇరంగు ” అనికృపయే సా
“ వండోమ్ ” అనిరుచికార్యమును చెప్పుచున్నది.

అ. — ౨౫ - పా - మీకుగావలసినది ఏమనిన; ఏదైనా శిష్టమును
నీవేదాగ్రాస్తిమన్యసమంతయునశింపజేసి అంగీకరింపవలయు

౧౫. ఒరు త్తిమగనాయ్ ప్పి అన్దొరిరవిర,
ఒరు త్తిమగనాయ్ ప్పి త్తువళర,
తరిక్కిలానాగిత్తా తీజ్గునిన్దెన్ద,
కరు త్తెప్పియై ప్పిత్తుక్కళ్ళ వయిల్ శీర,
నెరు పెన్ను నిన్ద నెడుమాలే, యున్దె
యరు త్తిత్తువన్దోమ్ ప్పత్తై తరుదియాగిల్,
తిరు త్తక్క శెల్వముమ్ శేవగముమ్ యామ్మాడి,
వరు త్తము నీర్ న్దుమగిల్ న్దేలోరమ్బావాయ్.

టీ - ఒరు త్తి - సమానములేని దేవతీ దేవతీ, మగనాయ్ ప్పి అందు - విష్ణయ్యవ
తరించి, ఒరిరవిర - అదేరాత్రియందు, (శ్రీకృష్ణునియొక్క బాలచేష్టకములసంకయ
అనుభవించుటచేత) ఒరు త్తి - ఈ మెకరండవదిలేదు అని చెప్పదగిన యశోదాదేవతీ,
మగనాయ్ - కొమారుడుగా, (కంసునివిషదృష్టితగలకుండునట్లు) ఒలిత్తువళర - బాగి
పెరుగుచురాగా, (తనకు తెలియకవిడు పెరుగుచుండుటనువిని) తా - వెనుకపడ
పుపాటునెఱుగనితాను, తరిక్కిలానాగి - సహింపనివాడై, (ఏవిధముచేసెను నీనిని
సంపదలయనని) తీ - గునిన్దెన్ద - చెడుగునుతలచియుండిన, కంజకరుత్తై - కంసుని
లంపును, పిత్తైప్పిత్తు - వ్యర్థమగునట్లుచేసి, వయిల్ శీర - వానిగర్భమందు, నెరుప్ప
న్న - నిష్ఠుమంటఅనునట్లు, నిన్ద - నిలిచినవాడై, నెడుమాలే - ఆశ్రయించుటఅధిక
వ్యాపాహముగలవాడవా, ఉన్దె అరుత్తిత్తు - నీయొద్దపురుషార్థమును ప్రార్థించి, పం
పె - వచ్చి శ్రయించితిమి, పత్తైతరుదియాగిల్ - మాయొక్క శిష్యముచేయువాడ
నితేనె, తిరు త్తక్క శెల్వముమ్ - తాయార్లుకొరదగిన సంపత్తును, శేవగముమ్ - దానిని
పాడునట్టివీర్యమునున్న, యాంపాడి - నీవామమును సంకీర్తనముచేయుటకు లభిం
చును మేముప్రీతితో గానముచేసి, వరు త్తమునీర్ న్దు - నిన్ను మొదలగా నీవదిన శ్రమము
లగి, మగిల్ న్దు - సంతోషించినవారము గావలయును. ఏలోరంబావాయ్. -

తా. - శ్రీకృష్ణుడు దేవతీ దేవతీకి విష్ణయ్యవతరించి అదేరాత్రిలో యశోదా
దేవతీపుత్రుడైరహస్యముగ పెరుగుయండగ కంసుడు ఓర్వబాలనివాడై శ్రీకృష్ణునిచంప
లయన్దె (గియున్న) చెడుతలంపును వ్యర్థముచేసి వానిగర్భమందు నిష్ఠుమంటవలెనుండు
నకు ఉంచు ఆశ్రయించు అధిక వ్యాపాహమునుగలవాడవా! నిన్ను పురుషార్థము కొఱ
వమును శ్రీకృష్ణుని శ్రయించితిమి, పురుషార్థమును కృపచేయువాడవైతేనె శ్రీమహా
కవిశ్రీమదాంబాదేవము, అసంపదకురక్షకమగు వీర్యమును మేము ప్రీతితో గానముచేసి
మగిల్ న్దు. - గలగిన శ్రమములీరి సంతోషించుము అనుచున్నాడు.

స్వాతంత్ర్యము. — (ఒరుత్తియిత్యాది) తిరునామమునందు ప్రతిపాదించుచున్న గుణములు, విగ్రహము, విభూతి, మొదలగువీనితో గూడినవాడై అవతరించి, విత్యావి) లోకులుయెఱుంగని అద్వితీయకాలమందు, వాసు దేవద్యాదకాక్షరీయ పాద్యుడై, (ఒలిక్తువళర) గుణవిగ్రహవిభూతులచే సంకోచించి స్వరూపమాత్రమును పెరుగుచుండగ, (తరిక్కిలానాగి) స్వరూపమాత్రముచే ఈ శ్వరసద్భావమును పనివాడై, (తానిత్యాది) ఎల్లప్పుడు మంగళాకాశసము చేయవలసిన విషయమందు వలన ఒక ఉపద్రవము గలిగి చెడుగును తలంచుటయే కాక తానే ద్వేషముతలంపు ప్రాయమును వ్యర్థముచేసిన అహంకారముయొక్క గర్భమందు నిష్కరగులభిరామమండి వానిసమీపమందు నిలిచినతనకు శేషభూతులగు చేతనల విషయమందు అభ్యుపగమ్యమోహముగలవాడవా. (ఉన్నె ఆరుత్తిత్తు... పత్తి - యాగిల్) సాధారణ (తిరుత్తక్క - శేషమును) శ్రీమహాత్మికి తగిన స్వరూపగుణ విగ్రహ విభూతిను గూడినవాడైయున్న సుపదను వీరచరితమును (యాంపాడి) అజేధారకముగ పాడి త్తమిత్యాది) శ్రమమంతయు తీరి అనందింపగలవారము.

అవ. — ౨౬ పా. మీకు అపేక్షితమేమనిన; నోమునకు కావలసిన ఉపదలను అపేక్షించుచున్నారు. కృష్ణసంశ్లేష మందాశగలిగినవీరు, ఈయంశకమును అపేక్షించుటకు మూలము ఏమనిన. ఆసంశ్లేషమునకు అనుకూలమైన నోమును చుటచేతను శ్రీకృష్ణుని చక్కగా నేర్చించుటకును వానితిరునామములను నోరొప్పునకుటకు కారణమగుటచేతను, గొల్లలయందలి ఉపకారస్ఫురిచేతను నోమునకు ములను ప్రార్థించుకొనుచున్నారు.

౨౬. మాలేమణివణ్ణామూర్ గర్భినీరాడువాణ్,
 మేలై యార్ శెయ్ వనగళో వేణ్ణువనకేట్టియేల్,
 ఇలలైయెల్లామ్ నడుజ్జమురల్వన,
 పాలన్న వణ్ణత్తుకాపా ఇశన్నియమే,
 పోల్వనశబ్దజళో పోయ్ ప్పాడుడై యనవే,
 కాలప్పెరుమ్మత్తై యేవల్లాణ్డిశై ప్పారే,
 కోలవిళక్కే కొడియేవిదానమే.

ఆరినిలై యాయరు శేలో శెమ్మావాయ్.

టీ. — మారే - అశ్రితవిషయమందు వ్యామోహముగలవాడై ఇంద్రనీలమువంటిదిరుమేను గలవాడవా, మార్గినీరాడువా.

స్వానము చేయుటకు, మేలైయార్ - పెద్దలు, కెయవనకల్ - చేయుకార్యములు, వేం
కువన - వలయునవి, కేట్టియేల్ - వింటివేని, కాలత్తైయెల్లాకు - భూమియెల్లను,
వడుంగ - అదురునట్లు, మురల్వన - ఘోషించునట్టి, పాలన్దువల్లత్తు - పొన్నోనమాన
దుగుచాయగల, ఉక్ - నీయుక్కు, పాంబళ్ళన్నియమేపొల్వన - శ్రీపాంచజన్యమునుశం
కుమునంటి, శంగంగల్ - శంఖములు, పోయప్పడుడైయనవే - విస్తారముగలయవిత్తు,
కాలప్పెరుం - మిక్కిలిపెద్దదైన, ప్పత్తయే - వాద్యవిశేషమును, పల్లాండికైప్పారే -
కుంగళాకాసనముపాడువారును, కొలవిళ్ళే - ముగళదీపమును, కొడి - ధ్వజమును,
విలితానమే - మేలుకట్టును, ఆల్నిలైయాయ్ - వటపత్రకాయముగుసర్వశ్వరా, అరుక్ -
ప్రపచేయుమా. ఏలారంబావాయ్.—

తా. — తన్నాశ్రయించినవారియందు అధికప్రేమగలవాడై నీలమణివంటి తిరు
మనుగలవాడు, లేక ముంగొంగునందు ముడివేసికొను రత్నమువలె సులభుడైనవాడా.
అనిసంబోధింపగ (మారుద్దేశించిన కార్యములు చెప్పడు అనినచెప్పిచున్నారు) మార్గశిర
మాసస్నానముచేయుటకు పెద్దలుచేయు కార్యములు వింటివేని, భూమియడుగునట్లుకట్టి
ముతెల్లనిశ్రీపాంచజన్యమువంటి శంఖములును మిక్కిలి గొప్పదయగువాద్య విశేషమును
సుంగళాకాసనముచేయువారును మంగళదీపమును ధ్వజమును మేలుకట్టు, మొదలగునవి
ప్రసాధింపగా, స్వామి ఆలకించి, పాంచజన్యమువంటిశంఖములు అనేకములులేవు, పాం
చజన్యమేపుచ్చుకొనుడుఅనియు తనయొద్దనుండు వాద్యవిశేషమును, సుంగళాకాసన
మునుట పెరియాళ్వార్లవంటివారు అనేకులు చిక్కరుకనుక వారినిన్ని, మంగళదీపము
కు నీలాదేవినిన్ని, ధ్వజమునకు గరుత్మంతుని మేలుకట్టుకు పీఠాంబరమునుపుచ్చుకొనుడు
నిస్వామిఆనతియగా గోపికలు, ఇవిఒక్కొక్కటికాదు అనేకములు కావలయునని
నునుగగా, స్వామికానికార్యము ఎట్లు అగునుఅనిన నీకుశక్యముగాని కార్యముగలవా
నిన్నదేహమును ధరించినను స్త్రీలోకములను అట్టిదేహమందుండుకొని ఒకమట్టియాకుపై
యనించిన అట్టిఅఘటితఘటనాసామర్థ్యముగల వటపత్రకాయా, నీవల్ల కానికార్యము
నిమిషిన్నది. మాయభీష్టమును కృపచేయుమా అని.

స్వాప. — ఈ పాట్టునందు భగవత్సంక్షేపమునకు వలసిన ఉపకరణములను ప్రా
యకొనుచున్నారు.

(మాలేనునివలె ముః సర్వాధికుడై సర్వసులభుడైనవాడవా, అనుట. ఆశ్రితవా
 యానానే కిషోరమృతాభిధికమనోహరమైన విగ్రహమును గలవాడవా. (మార్గ్యశ్రీనీరా
 నువాల్పిడి చిత్త) ధూర్జయ్యలకు సాధనముగను, నిష్కాములకు విక్రమముగను, ప్రప
 త్తిప్రకాశముగను, అచార్యముగను ఉండును. కాబట్టి ప్రపన్నాధికారులకు చెప్పి
 యుక్తార్థముగను, అచార్యముచే అనుష్ఠింపకుండుటయేగాని, కేవలము

అనుష్ఠానము విశువదగినది అనిభావము. అందుకు ప్రమాణమేమనిన; (మేరైయ వనగళ) ప్రమాణములలో మొదటిదియగు శిష్టచారము అనిన. దానికి గాని తాత్పర్యముగా. జాగ్రత్తతో వింటివేని చెప్పుచున్నామనిన, అయిన, ఇదియు మీర వినుచున్నాను. చెప్పుడనిన చెప్పుచున్నాను. (కాలమిత్యాదిచే) అనన్యార్థముగావలయుననుట. శంఖధ్వని, ఓంకారముని లోకమందు ప్రసిద్ధిజెందియు ఓంకారముయొక్క అర్థము అనన్యార్థ శేషత్వముగుటచే, లక్షణమునుబట్టి శేషమునుచెప్పుచున్నది. (కాలపైరుంపటయే) భగవదనన్యార్థ శేషత్వవిరోధము స్వాతంత్ర్యమును శేషత్వచిహ్నముగు కైంకర్యమునందు స్వాధీనకర్తృత్వభోగములను నివర్తింపజేయునదియై, మధ్యనుండు నమశ్శబ్దార్థమైన పారతంత్ర్యోజ్ఞానమునను అంశముచెప్పుచున్నది. (పల్లాండ్లిశిప్పారే) సత్సహనాసముగావలయును. విశేష) భగవదనన్యార్థ శేషత్వమును వానికి మిక్కిలి యిష్టముగునట్లు చేసేవా శేషత్వజ్ఞానమును కావలయును, (కొడియే) క్రిందువచించిన శేషత్వలక్షణము ర్యముకావలయును. (వితానమే) ఆకైంకర్యమందు భోక్తృత్వ నివృత్తియును యును. లేనిదానిని గలుగ జేయనగునా అనిన. (అలినిలైయాయ్) ముందుగ గలుగ జేసినవాడవు గావా (అరుళి) కృప ఉన్నయెడల చేయవాటంకములేదు.

అవ.—౨౭-పా. నోమునోచినయెడల వానివలన లభింపనగు పురోహ వచించుచున్నాను.

అ. ౨౭. కూడారై వెల్లుమ్ శీరోవిన్దా, పున్జనై
 ప్పాడిప్పత్తై కొణ్ణయామ్మెఱుశమ్మానమ్,
 నాడుపుగ్గుమ్ పరిశినాల్ నన్తాగ,
 చ్చూడగ మేతోళ్వలై యేతోడ శెవిప్పూవే,
 పాడగ మేయెన్జనై యప్పల్ కలనుమ్మయామణివోమ్,
 ఆడైయుడుప్పోమదన్బిన్నే పాతోచ్చిఱు,
 మూడనెయ్ పెయ్దుముల్లైవల్లివార,

కూడియిరున్దుకుళిర్ న్దేలోరెమ్బావా

టీ.—కూడారై - శక్రపులన, వెల్లుం - జయించున
 లుగల, శోవిందా - గోవులవానఁదింపజేయవాడవా, ఉన్ద
 ప్రోతముచేసి, పత్తైకొండు - ప్రాప్త్యమును లభించి, యాం - లవాడ
 నట్టి, శమ్మానం - కమలమునములు, నాడు - లోకమువాడు.

నాల్ - సన్తానముచే, నష్టాక - బాగుగా, కూడగమే - చేతికి ధరించు ఆభరణమును,
 తోళవశైయే - భుజమున ధరించు ఆభరణమును, తోడే - చెవిని ధరించు ఆభరణమును,
 శివిత్పవే - కర్ణపుష్పమును, పాడగమే - పాదమున కాభరణము, ఎన్దనైయ - అనిచె
 ప్పబడు, పల్కలనుమ్ - అనే కాభరణములను, యామణివోం - మేము ధరింపగలవారము,
 అడైయుడుప్పోం - మంచివస్త్రములను ధరింపగలవారము, అడకాపిన్నే - వానివెనుక,
 తోళోలు - పాలలో ప్రసాదము, మాడ - మునుగునట్లు, నెయ్ పెయ్దు - నేయి
 ముంచి, ముమ్మంగ వల్లివార - మోచేతియందు గారునట్లు, కూడియిరున్దు - అందఱును
 కూడియుండి, కుళిర్ందు - గుళింపవలయును. ఏలోరెంబావాయ్.—

తా.—కూడనివారిని గలుచునట్టి సుగుణసంపదకల గోరక్షకుడా/నీకల్యాణగుణ
 లను గానముచేసి నోముకువలసిన యుపకరణములను లభించి (హిందవలసినపురుషార్థ
 లనుపొంది) మేములభించెడి సన్తానములు లోకులుపొగడునట్టి ప్రకారమున, రెన్నగా
 స్తాభరణము దండకడియములు, కప్పులు కర్ణపుష్పములు, పాదాభరణము మొదలగు
 నేకాభరణములను మంచివస్త్రములను ధరింతుము; దానివెనుక పాలన్న ముమునుగునట్లు
 యియుంచి మోచేతివలకు స్రవించునట్లు దేవరవారితో అందఱుకూడియుండి కుళిం
 పవలయు.

స్వాప, — (కూడారై వెల్లుంశీర్) సర్వేశ్వరుడు, ఈచేతనులకు కరణకళివరము
 నకలకాస్త్రములను ఇచ్చియు మేము లోబడము అనియున్నవారిని తనయొక్క
 ర్యాదిగుణములచేతను శీలాదిగుణములచేతను జయించుచేగాని విడువడు, వింటి పిడివి
 నీ రావణునిజయించెను. స్వవిక్రమైః - రంజనీయస్య = తనవరాక్రమాది గుణములచే
 కుపులనుకూడ, ఆనందింపజేయువాడు, అనిమన ఆచార్యులు అనతిస్తరు. తనరూప
 సంర్యాదులనుజూపి గోపిమారులను జయించెను. స్వరూపరూపగుణ విభూతులచేత
 స్వస్థాత్మరుడగు తనయొక్క వైలక్షణ్యమునుజూపి అభ్రావ్లరనుజయించెను. వీటిలో
 పటికిని యీడుపడని మనవంటివారిని అభ్రావ్లర సంబంధమును నెపముగాగొని జయించు
 (గోవిందా) సర్వగులభుడైనవాడవా. (ఉన్దనైప్పొడి) సర్వస్థాత్మరుడై సర్వను
 ధైవనిన్ను అనుభవించుటచే గలిగిన ప్రీతి పురికొల్పుటచే గానముచేసి, (పత్తికొం
 పురుషార్థమునులభించి. (యాం - పెరుళమానం...నష్టాగ) లోకులు తమయభిప్రాయ
 ముచే, నీచేతిని యెదురుచూచెడు మేములభించునట్టి బహుమా
 నములను (తొళవశైయే) చక్రాంకితమే (తొడే) తిరు
 నావొడి నిత్తు (పాడగమే) చరమస్లోకమే. ఇవి స్వరూపజ్ఞాన
 ప్రకాశముననుసరించి భగవత్సంబంధ సూచకములై ఉండు
 భావము లభింపరు అనిన, మాపుణ్యమేదియో వివరించునట్టి ప్రణవా

౧౩౮ నిత్యసమన్వయము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

కారమునుచూచించునదియగుటచే తిరుమంత్రమును చెప్పుచున్నది. (తెచ్చి
భోగరూపముగుటచే భోగమునిచ్చునట్టి ద్వయమును చెప్పుచున్నది. (పా
అశ్రయరూపముగుటచే ఉపాయంతర నివృత్తిరూపముగు చరమశ్లోకమును
న్నది. ఈమూడు రహస్యములచేతను జ్ఞానభక్తివైరాగ్యములనుచెప్పుచున్నది. అ
తిరుమంత్రము అత్తస్వరూప యాధాత్మజ్ఞానపరము అగుటచేతను, ద్వయము
ఉత్తరఖండమందు చెప్పబడు క్రంకర్యమునకు పూర్వభావియగుభక్తిప్రధానముగుట
చరమశ్లోకము త్యాజ్యంశమందు వైరాగ్యప్రధానముగుటచేతను, జ్ఞానభక్తివైరాగ్య
అను చెప్పుచున్నది. (ఎవ్వనెయ) అనిచెప్పబడు, (పల్కలనుమ్) జ్ఞానభక్తివైరాగ్యము
మూడును ఒక్కొక్కటియే విషయభేదముచే అనేకముగానుండునవిగదా; కావున
కంఠం) అనుచున్నారు. (యానుజివోం) సీతోకూడని సమయమందు ఇదియే
అక్కఱలేకుండిన మేము. ఇప్పుడు ధరింపగలవారము. (అదైయుదుప్పోమ్)
జ్ఞానముగు నస్త్రమును ధరింతుము (అవకాపిన్నే) దానికిమీదు (పాల్కోలు)
ర్యమైనది (మాడనెయ పెయ్దు) తెలియకుండునట్లు, పారతంత్ర్యమును ప్ర
(కూడియుండు కుళిరందు) భోక్తముగు సీతో భోగ్యముగు మేము సంబంధిం
యెడబాయుటవలని వ్యసనమంతయు తీరునట్లు లభించిరిమి, ఇదిగదా మేము
లో లభించినసమానము.

అవ. — ౨౮. పా. - మొదటిపాశురమునః నారాయణనే నమస్కృత్య
అనిసంగ్రహముగజెప్పిన ప్రాప్త్యప్రాపకములను ఈరెండుపాశురములచే వివ
న్నారు. అందులో. ఈపాశురమందు లోకసమృతమునకై నోము అని ఒక
కొని ప్రవేశించితిమి. మాయొక్క ఉద్దేశ్యమదికాదు. సీపాదారవిందముయొ
కర్యమేయనియు అట్టికంకర్యరూప పురుషార్థము సిద్ధించుటకుకర్త యోగజ్ఞాన
సాధనములు ఒకటియు తమయందులేదనియు, సీతోటిసంబంధమును ముందు
సీతే ఉపాయముకావలయునని అపేక్షించి దీనిని తమింపవలయునని. ప్రా
పురుషార్థమును ప్రార్థించి ముగించుచున్నారు.

౨౯. కలవై కళి విక శెన్దుకానమ్ శేర్ నున్దు

అతివొన్దుమిల్లాదవాయ్కుల, తుననై

ప్పిటివిటిన్దునై పుణ్ణియమ్నామ్మున్దు

కున్దునై నాడు. లోకమువాడు.

వైయత్యాది) మాకులమందు అవతరించిన నిన్నే పుణ్యముగ వేరుసాధనములేని గలవారమైతిమి (కుత్తైవాన్ముమిల్లాద) ఏవిషయమందును కొదవలేక దేవరవాళు పుడు దానుల కొదవనిమిత్తమై విచారమేమియున్నది అనిన, (లేనివారికొదవ వారు పూర్తిచేయవలయును అనునిర్బంధమేమియున్నది అనగా) అదియా (గొడవ నోడులుపు) మాకులమందు అవతరించిన ఆకరణ్య కరణ్యుడగు నీతో మాకులులేని మాకుగలిగియుండు సంబంధ నిర్బంధముఅనిన ; అది ఒక కొడుము తీరుచున్నది అనగా (ఉజవేల్ నమక్కింగొట్టిక్క ఒట్టియాదు) నీతోమాకుండు నిర్బంధమును విచారించినయెడల, ఏదేనియొక కారణమును పట్టివచ్చినదికాదు. మనయ్యార క్కయ్య స్వరూపమైయుండుటచేతను అదియు నిత్యమైయుండుటచేతను సర్వవస్తువులను పన్నుడగువానిచేతను పోగొట్టవలవికాదు. ఇరువురును సంకేతముచేసికొనినవలయునని నలవికాదు, సంబంధము జ్ఞానరూపము అగుటచే దీనికి మరుపు ఇక్కడ కలుగలేదని స్వరూపజ్ఞానము గలిగినవెనుక కలుగదు (అటియాద... ఇత్తైవా... శిటియరుగారు) జ్ఞానై సర్వస్వాత్మరుడై ప్రేమపరవశుడైన నీవుకొపింపక కరుణింపవలయును. అతికనమ కలుగునట్టి అనర్థము నీదేగదా. కాబట్టి (నీతాతాయ) సర్వేశ్వరుడు గొప్ప మాకున్నయెడచాలునుగదా. ఈచేతనుడు పురుషార్థము లభించుటకు భగవద్విషయమును ములేకుండుటయేగదా కావలసినది. (ఇత్తైవా) పరమపదవాసులకు స్వామినికే చికాదు. గొల్లకులమందు అవతరించిన మనస్వామి అనుచున్నారు.

అవ. — ౨౯ పా. — క్రిందిపాకురమందు ఉపాయస్వరూపము చెప్పి నందు తమకు ఉద్దేశ్యము కైంకర్యముని ప్రబంధతాత్పర్యమును చెప్పి నిగమించుదురు. ఇందు ప్రాప్త్యుచినిన్ని ప్రాప్త్యము ఇట్టిదనియు దానినివాడే యిప్పించును అనునదియును తమకు ప్రాప్త్యమందలి త్వరయును తెలియజేయుచున్నారు. దానిలో “ఎమ్మబీడు” నందు ప్రాప్త్యమును నిష్కర్షించి దానిలో చరమదశమును “నెడుమాట్కడిమై” యందు అనుభవించిముగించినది. ఈగ్రంథమందు చరమదశయగు అర్థమును అనుభవించి అదిస్థిరముగానుండుటకును, దానిని కావ్యపృథ్విబొందించుటకును ప్రాప్త్యమును చెప్పిముగించుచున్నారు.

౩౦. శిర్ మమ్మిళిలుకా లేవన్దున్నె చేచేవి, త్తుక పాల్ మరై యడియే పాల్ మమ్మిళిలుకా లేవన్దున్నె పెల్ మమ్మేయ్ త్తుణ్ణుమ్మకుల త్తిట్టిట్టన్, త్తి కున్ దేవలెజ్జైక్కొల్లముతో గాదు,

ఇదై ప్పత్తై కొళ్ళానన్దుగాన్ గోవిన్దా,
 ఎదై క్కుమేయ్ పిఱవిక్కు, మున్దన్
 దుదై మేయావో మునక్కేనామాచ్చుయ్ వోమ్,
 మదై నక్కామజ్జిల్ మాదై న్దేలోరెమ్బావాయ్.

టీక. — ఇదై ప్పత్తైకొళ్ళానన్దుగాన్ - మిక్కిలి ప్రాతఃకాలముందు, గోవిన్దా - అంబలును
 ఎదై - దేవరవారిని. కుదై - నేవించి, ఉదై - నీయొక్క, పోదై - పోయెను.
 దుదై - పొదరిగినతామరవలెనుండు. అదియే - పాదారవిందములను, పోదై - మంగళాశాసనముచేసెను,
 పోదై - అభిప్రాయమును, కేళాయ్ - వినుమా, పెదై - పశువులను, మేయ్ - రక్షించి,
 ఉదై - భుజించెను, కలదై - వంశముండు, పిఱవి - అవతరించిన, నీ - నీవు,
 కుదై - అంతరంగకైకర్యములందు, ఎంగై - దానములుగుండును, కొళ్ళామల్ - అంగీకరింపక, పోగా - పోగొడగు, ఇదై ప్పత్తై
 కొళ్ళానన్దుగాన్ - నేడువాద్యవిశేషమును పుచ్చుకొనిపోవువారు, అన్దుకాన్ - కాదునుమా,
 గోవిందా - గోవిందుడైనవాడా, ఎదై క్కుమే - సర్వకాలములందును, పిఱవి - పిఱవి
 క్కుమే - ఏదేడుజన్మములకును, ఉన్దన్దు - దేవరవారిలో, ఉదై మేయావోమ్ - నీకే
 శేషభూతులమైయుండగలవారము. ఉన్దన్దు - దేవరవారికే, నామ్ - మేము, అదై
 మేయావోమ్ - దాస్యముచేయగలవారము, మదై - ఇతరమైన, నం - మాయొక్క,
 కామంగల్ - అభిష్టములను, మాదై - తప్పిపోవునట్లుచేయవలయును, ఏలోరెం
 బావాయ్. —

తా|| అత్యంత ప్రాతఃకాలమునవచ్చి దేవరవారిని నేవించి జంగారు తామరపువ్వు
 మువంటి తిరువడిగళుకు మంగళాశాసనముచేయు నభిప్రాయమువినుమా, పశువులను నేసి
 భుజించుటలంబునబుట్టిననీవు అంతరంగకైకర్యములను మావలన అంగీకరింపక పోగొడగు.
 నేడు ఒక ప్రయోజనమును గొనిపోవుటకు వచ్చినవారముకాము. మనోభావము తెలిసికొ
 నీకులమందుబుట్టినందున తెలివి తక్కువైనవాడవా? ఎప్పటికిని ఏదేడుజన్మములకును
 దేవరవారి సంబంధులమేయగుదుము. దేవరవారికే కైకర్యముచేయుదుము. ఇతరములగు మా
 లోకము తొలగింపుము అని.

ముగ పోవె|| (ఇదై మిత్తాది) మిగుల సాత్వికకాలముగు ప్రాతఃకాలముందు దేవర
 వారిని సహింపలేకవచ్చి. (నన్నిధికివచ్చుట అతిశయమనితలచియుండు) దేవ
 వారిని (ఉదై పోదై మురైయిత్తాది) దేవరవారి తిరువడిగళుకు మంగళాశాసన
 ప్రయోజనమునువినుడు. పెదై మేయ్ క్కుమేయ్ పిఱవి, అని జ్ఞానజన్మము
 ప్రధానముగలవారై. ఇతరులయొక్క
 దై. కానవంతులు, కారుణ్యమును ప్రధానముగలవారై. ఇతరులయొక్క

కష్టములను సహింపక ఇతరులు ఉజ్జీవింతునట్లు చేయుచుందురు. “పాదోద్ధామోదేన
యేపాదోద్ధామోపాధుకోశాయ” అనినవారుతామే, “కుభోద్ధేవలంగైక్కొల్లొత్తామో
గాదు” అని కైంకర్యమును ప్రార్థించుటచేత, కైంకర్యమున్న మంగళాశాసనము అనది
అగుటచేతను, మంగళాశాసనమునకు ఫలముగ వాడు ఇష్టించవలసినదియు మీమలి
కొనవలసినదియు మంగళాశాసనమే అనినట్లైతిది. “శిథోద్ధామోకాలే - పాదోద్ధామో
కోశాయ” అనుటచే, రజనతమోగుణములచే కలతనొంది మేము దేహసంబంధమున
పట్టించిన దృష్టఫలములను, దాగులగుమాయొక్క కోరికచేతను, హితపరుడగు
టకును ఇచ్చుటకును కర్తగానుండవలసినదిలేదని యగుచున్నది.

30. — పా. అన — గ్రంథసమాప్తియందు ఈప్రబంధమును వేర్చువారు
లక్ష్మీచేతను సర్వోత్కృష్టనిచేతను సర్వకాలములందును అంగీకరింపబడుదురు అనుచుగా
నేర్చినవారికి అనుష్ఠించినవారితోను అనుకారముచేసిన వారితోను సమమైనఫల
మును అనుట. చూడనుబోగొట్టుకొన్న పశువు, చర్మ పుదూడయందును కనికరిం
భగవత్సన్నిధియందు ఈపాశురములను అనుసంధింపగా మనకుఫలించును అని ప్ర
అనతిక్రుదు.

30. వజ్రక్కడల్ కడై న్దమాదవ నైక్కేశవనై ,

త్తిజల్ తిరుముగ తుచ్చేయియై యార్ శెన్జి టైత్తై,

అజిప్పటైకొణ్ణివాల్తై, యణిపుదువై

పైన్జిమల త్తణ్ణియల్ పట్టర్ పితాకొదైశొన్న,

శణ్ణిత్తమిల్ మాళై ముప్పదున్దప్పామే,

ఇణ్ణిప్పరిశురై ప్పారీరిరణ్ణుమూల్వరైత్తోళ,

శెణ్ణిట్టిరుముగ తుచ్చేల్వ త్తిరుమాలార్,

ఎణ్ణుమ్ తిరువరుళ్ పెన్ శ్రీన్మణువరెమ్పావాయ్.

టీకా వజ్రక్కడల్ - ఓడలుగలసముద్రమును, కడైన్ద - చిలికిన, తుచ్చేయి
క్రియఃపత్తిని, కేశవనై - శేషనామహరించినక్రిష్ణుని, తింగళ్ - చంద్రునివంటి
గత్తు - తిరుముఖమండలముగల, శెన్జియార్ - విలక్షణమైన ఆభరణములంగల
శెన్జు - వచ్చి, ఇటైంజి - ప్రోత్రముచేసి, అంగు - తిరువాయిప్పాడియందు,
ప్రాప్యమును, కొండ - లభించిన, అల్ తై - ప్రకారమును, అణిపుదువై -
అలంకారమైన శ్రీవిల్లిపుక్తూరిని, పెన్ - కొరదగిన, కమలత్తు - తామరము

గూడిన, తణ్ - క్రమహరముగు, తెరియల్ - మాలికులుగల, పట్టరపిరాళ్ - బ్రాహ్మ
 తమలైన పెరియాళ్వార్లయొక్క, కోదై - పుత్రికయగు ఆండాళ్మగారు, శొన్న -
 అనతిచ్చిన, శంగత్తిమ్ - సంఘముగు ద్రావిడమాళిక్, మాలై - పాశురరూపముగు
 మాలిక్యైన, ముప్పదుం - ముప్పదిపాశురములను, తప్పామే - తప్పక, ఇంగు - ఈభూ
 ముమందు, ఇప్పరికు - ఈప్రకారమును, ఉరైప్పార్ - ఆననసంధించువారు, తురిరండు -
 నాలుగున, మూల్ - విస్తారమైన, వరై - పర్వతములవలెనుండు, తోళ్ - భుజములను,
 కు - ఎట్టవైయుండు, కణ్ - నేత్రములను, తిరుముగత్తు - తిరుముఖమునుగల, తెల్వ -
 దువిభూతినాయకుడైన, తిరుమాలార్ - శ్రీయఃపతిచే, ఎంగుం - సర్వప్రదేశముల
 మందును, తిరువరుల్ - ఉపమానములేని అధికమైనకృపను, పెల్లు - లభించి, ఇన్న
 లివర్ - ఆనందముతో గూడినవారైయుండురు.

తా|| ఓడలతో గూడిన సముద్రమును మధనముచేసిన శ్రీవల్లభుని కేళినిసంహరించి
 స్వామిని చంద్రక్రిముఖులైన విలక్షణాభరణములుగల గోపికమారులుపోయి ప్రాత్రముచేసి
 ప్రవేపలైయుండు నోముకుకావలసిన అంగములను (పురుషార్థమునులభించిన) ప్రకారమును,
 అలంకారమైన శ్రీవిల్లిపుత్తూరిలో రమణీయముగు చల్లనిమాలికగల పెరియాళ్వార్లకొమా
 రై అనతిచ్చిన (సంఘముగానున్న ద్రవిడమాలిక్) ద్రవిడవిద్యాంసులసమాహములఅంగీ
 రించియున్న, లేక ప్రవేపలైలోని గోపికలుగుంపులుగుంపులుగా అనుభవించిన ప్రబంధ
 మనందలి ముప్పదిపాశురములలో ఒకటినిన్ని విడువక ఈకాలమునలేక ఈసంసారమున
 తిండువారు నాలుగు వికాలపర్వతములతో సమానములగుభుజములును ఎట్టనికన్నులును
 లక్రిముఖముగల ఉభయవిభూతినాయకుడగు శ్రీయఃపతిచేత ఇవాపరములగు ఉభ
 యవిభూతులందును సాదృశ్యములేని పరమకృపను లభించి ఆనందించువారు అగుదురు
 నుచున్నారు.

స్వామి (వంగమిత్యాది) ఓడలకు చలనముకలుగకుండునట్లు పాలసముద్రమును
 చిలికి, క్రీమహలక్ష్మీనిలభించునట్లు చేతనులు పరిగ్రహించియుండు శరీరమునకు కష్టముకలు
 కుండునట్లు, సంసారమును మహాసముద్రమును తనసంకల్పమనెడు మందరపర్వతమును
 గాటి, కృపయునుత్రాటిచేచుట్టి కటాక్షముగు చేతులతోచిలికి, క్రీమహలక్ష్మీకన్నను ప్రేమ
 మయుగు ఆత్మవస్తువును లభించినవాడు. దీనిచేత ఈశరీరముతో నుండునపుడు (సప్తమేనంత
 విడు=ఒకచేతనుడు అన్తిమడైనయెడల జ్ఞానవంతులు అట్టివానిని సత్పురుషునిగాతె
 గుర్తించురు) అట్టి సత్పురుషునిగాజేసినవానిని అనిభావము. (కేళవనై) కేళినిరసించి
 అత్తవస్తువును అనుభవించునపుడు ఆయనుభవవిరోధియై ఈచేతనునికేవలించు భో
 త్యాదులకు నివర్తకుడగువానిని. (తింగళిత్యాది) (భవతిపుమా) జగతోస్యసౌమ్య
 సౌమ్య - భగవత్కటాక్ష పాత్రభూతుడు ఈలాకమునకు కాంతమైనరూపముగలవాడు

అగును) అన్నట్లు చంద్రునిపంటిముఖముగలవారై భగవద్విషయమునందు జ్ఞానశ్రద్ధాగ్రములుగలవారై, అనన్యార్థులైన భాగవతులుసహింపజాలక వాడున్న స్థలమునను పూజించి ద్వాపరయుగమును లోకులకు “పశ్చాత్త” అని నెపముమాత్రమై కనుక శత్రువుగు శైంకర్యమును పరిగ్రహించినపద్ధతిని భూమికి అభరణముగు శ్రీవిల్లిత్తుడు వేంచేసియుండు పెరియార్థ్యులకొమార్తె అండాశమ్మగారు అనతిచ్చిన మహోగ్యమై శిరస్సులోపహింపదగినదియై క్లాఘ్యమైన ఈప్రబంధమును ఒకపాశురము అనుసంధించువారు, శ్రయింపతిచ్చే (ఉభయవిభూతులందు) = ఇహపరములందుగలిగియుండు విచ్చేదముకలుగకుండునట్లు సర్వేశ్వరుని పరమకృపనులభించి ఆనందమునుండురు.

శుద్ధసత్యం గొడ్డాచార్యర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీవానమామలై స్వామి యానతిచ్చిన స్వాపదేశసంగ్రహము. తిరుప్పావై మొదటిఅయిదుపాశురములచేతను ప్రపన్న నిష్ఠాక్రమమును నికాపందబడు సర్వేశ్వరుడు మిక్కిలి కులభుడగుటకు మూలమైవని యహారయొక్కదారినిలేక సారాంశమును చెప్పుచున్నది. వైపదిపాశురములును ప్రపత్తికావలసినది యగు వాక్యగురుపరంపరయొక్క క్రమమును చెప్పి భగవద్విషయము ప్రయత్న పడువారును సంపూర్ణముగ ప్రవేశించియుండు వారును తారతమ్యము ఉద్యోగ్యులు అనువిషయమును చెప్పుచున్నది. అట్లనగా! “పిళ్ళాయొద్దింక అనుటచే భగవద్విషయముండు త్రొత్తగా ప్రేరేపించు లేక ప్రవేశింపజేయు రుభ్యోనమః = మాయాచార్యులకొఱకు దండము సమర్పించుచున్నాను, చెప్పుకుచున్నది. తర్వాత నాయగప్పెణ్ణిళ్ళాయ్ అనుటచే తనఆచార్యులకును దగినవారగుటచే “అస్తత్పరమగురుభ్యోనమః అనుప్రకారమును చెప్పుచున్నది. కులముడైయపావాయ్ అని అందఱి చేతను కొనియాడబడునట్లు ఉండుటచే “నగర్” అనుపట్టణమునందు కుభించునట్టివారికి తల్లియైన అండాశమ్మగారికి అన్న “శ్రీమతేరామానుజాయనమః” అను నర్థమును చెప్పుచున్నది. ఇదియును మనువఱకు అనుసంధింపదగినది. నోద్రుచ్చువర్క్కున్ పుకుక్కివ్వువత్తునాయ్ అనుటచే పాయముచే ప్రాప్యదైలక్షణ్యజ్ఞానమును గలవారై దానిచే ఉడైయవరులకు గానుండు “శ్రీపరాంకుళపాయనమః” అనునర్థమును చెప్పుచున్నది కొవలరేళన కొడి అనుటచే శ్రీకృష్ణభక్తిలోగూడిన శ్రీనాథమునుల వంశమందవతరించిన మునమునయేనమః” అనునర్థము చెప్పుచున్నది. నద్రుచ్చెల్వంతంగాయ్ అనుటచే

అకామరైయొక్క వయఃకాలము పూర్ణమైనవెనుక అడుగునందు తాము మెట్టెపరుండి
 తమమీదు అచార్యపుత్రిని నడచునట్లు చేసియు "మనకుక్కినియైనైప్పాడవుమ్ అనుట
 చేత శ్రీరామమిత్రాయనముః" అనునర్థము చెప్పుచున్నది. పోదరిక్కిణ్ణినాయ పంగ
 యక్కణ్ణానైప్పాడఅనుటచే శ్రీపుండరీకాక్షాయనముః అనునర్థము చెప్పుచున్నది. నాపు
 డెయాయ అనుటచే ద్రవిడవేదమును దేవగానమును పాడిప్రసాదికి దచ్చివ నాటకయు
 క్కళక్తిగలపారగుటచే శ్రీమన్నాథమునయేనముః" అనునర్థము చెప్పుచున్నది. ఎల్లయి
 లగిలియే అనుటచే "ఈకముఖాదమృత ద్రవసంయుతం" = శ్రీకుళలవారి వాక్స్ప
 ర్యమువలన అమృతరసముతో గూడుకొన్నది అనునట్లును "తిరునరుట్కుముకొణ్ణుట్ర
 త్తడు = సర్వేశ్వరుని యనుగ్రహముచే పోక చెట్లయొక్క నుండరమైన పండువలెనున్న,
 అట్లావల్ల తిరుప్పవళిమునుండి (నిక్షాత్తిరిక్కినియెన్నుంకవిగల్ = నీయొక్కయశస్సును
 ప్రతిపాదించెడు ఫలమువలె మిక్కిలిభోగ్యమైన కవనములు) మొట్టిపట్టోడుంకవి
 యముదమ్ = శబ్దరూపమై తిరువాయి మొట్టియ నెడియమృతము ప్రవహింపగా)దానిచే
 (అణిముల్లైకలి మొట్టియై = సుందరమైముద్దుమాటలగుచిలుక మాటలనంటి మాటలుగల)
 వారిని అనుసరించుటచేత "శ్రీమలే శకళాపాయనముః" అనునర్థము చెప్పుచున్నది.
 కనాయగనాయ అనియారంభించి అపైఅయిదు పాశురములచే, "శ్రీమలేవిష్వక్సేనాయ
 నముః, శ్రీయేనముః, శ్రీధరాయనముః, అనునర్థములను - అచేత్తియందు పురుషకారపూ
 ర్ణముగ ఆశ్రయించునపుడు మహిమార్తయములను చెప్పుచున్నది. ఇంకను ఈప్రబంధ
 పూర్వరూపస్వార్థమును ప్రతిపాదించునదిగానుండును. అందులో, ద్వయయోజనయును
 ద్విగయోజనపడునది. అనంతరము పాశురములన్నిటిచేతను ప్రతిపాదించిన ప్రకారముగ
 పోషకటాక్షలక్ష్మ్యముగుపద్ధతిని అవేక్షించుప్రకారమును, వీల్లేయించేటొలగుమ్ అను
 తిరువాయి మొట్టియందువలె దివ్యసింహాసనముందు గొప్పసభగావేంచేసియుండు ప్రకార
 మును "పోల్లేఅనిచేత్తిమంగళాశాసనము చేయుప్రకారమును తమయాచకత్వమును
 క్కంకళోపకరణములను యాచించువిధమును అంధలును ఒకనితోగూడియుండి సంతో
 శించుప్రకారమును ఫలమునకు తగినట్లుసాధనములు తమదిగాకవానిదైయుండు ప్రకార
 మును కైంకర్యవేషమును స్త్రీలనుశేపు విధమును కైంకర్యమునంగీకరించువాడగు శ్రీయః
 పోషకటాక్షముచేఅకైంకర్యమును లభించి సుఖించు ప్రకారమును చెప్పిసూప్తిబొందిం
 చుట. కాబట్టి గురుపరంపరావివరణపూర్వకముగ ద్వయవివరణమైనయొప్రబంధమే
 ఈపావన్ననికి ఎల్లప్పుడు అనుసంధింపదగినదైయునది "జ్ఞాతవ్యగురుపరంపరైయం
 త్తవ్యముంఆనియున్నదిగదా. ఇదిగురుపరంపరావివరణము. ఈప్రబంధముచే ద్వయము
 ప్రసంగగ్రహమైన తిరుమనైయోజన నూచింపఁబడుచున్నది. "నమోనారాయణాయ
 నమో" అనిగదావీరుసాయించినది. ఈప్రబంధముందు డిగ్రీముదల్వక పట్టనాపక

ముగభుజించినాడనియు కళ్ళచ్చగడంకలక్కడీయక్కలాచ్చి అనివీరత్వమును చెప్పి
యొమెట్ట మొదటభగవద్విషయమందు ప్రవేశించినవారగుటచేతను పిళ్ళైప్పెడ అను
నదిపాయ్గయభ్రావ్లననుట.

రెండవపాశురమందు పేయ్ పెణ్ణె అనునది పేయాభ్రావ్లను. అదెట్లనగా తిరుక్కం
దేళ్ ఇత్యాదిచేనాయకుని యొక్కవైభవమును నూచింపించుటచేతను మఱియును శో
పలనాయానిరైక శ్లేయత్తుక్కుల్లలాదిన" అనికృష్ణగుణచేష్టితములను మాటాడుటచేతను
నప్పిన్నై పిరాట్టికిగానువాడు వృషభములమీదువ్యాపరించిన ప్రకారమును ఆనతిచ్చుట
చేతను పేయ్ పెణ్ణె అనునది పేయాభ్రావ్లను అని భావము.

మూడవపాశురమందు "కోడుకులముడైయ పావాయ్" అనునది పూదత్తాభ్రా
వ్లను. అదెక్కడనిన, శ్రీత్వాప త్రికి అనుగుణముగ అచ్చేదకలియత్యాదిచే "భక్తిని
అనుసంధించి " పెరుంతమిమ్రునల్లెళ్ పెరుగు అనిన యనంతరము " పెరుగునుడ నేమ్రున్
అనిననియొక్క అతిమానుష చేష్టితమునున్న బాతువితధర్తమునున్న అనుసంధించి
యొ నప్పిన్నై పిరాట్టిని లభించుటకు వృషభములనుజయించిన ప్రకారమును వచించుట
చేతను "కోడుకులముడైయ పావాయ్" అనునది పూదత్తాభ్రావ్లను అని యెఱుఁగు
చున్నది. కాఁకట్టి మూపురును జ్ఞానదర్శనమును పొందినదశలలో హాడికదా ఉండునది.

నాలుగవ పాశురమందు "మామాకామగళి" అనునది పిరి పెనుకటివా
రగుతిరుమట్టికై యాభ్రావ్లను, అదెట్లనిన, మహీసారక్షేత్రముగు తిరుమట్టికైయందు
భార్గవోదీర్ఘస్వరేణ వాసుదేవంసనాతనం । అభివ్రాజ్జయధాన్యాయం = భృగుమహర్షి
తరాతనుడగు వాసుదేవుని దీర్ఘస్వరమును యగముతో, కాస్త్రోక్తముగ ఆరాధిం
చునట్లు, యజ్ఞముచేయుచుండుకాలమందు భార్గవపత్ని గర్భిణియై తిరుమట్టికైప్పిరా
తును కనుక్కొనుటచే, "భార్గవీలాకజననీ" అనునట్టి క్రిమహలక్ష్మితోఁగూడ జనిం
చిన భార్గవపుత్రులగుటచేతను (అట్లైప్పక తిరువేంగడత్తానెక్కాణ విట్లైప్పక తిరు
క్కాడర్మాడ) అని శ్రీత్వభావనగా సంభాషించుటచేతను జ్ఞానదీప ప్రకాశమును
ఎవ్వదిక్కు విజ్ఞెల్లముంజోవలై; భావమః భాయిరాశి, ఆయనా! యాయోమంగై
యితోళి విరుంచినాయ్" అనియు కృష్ణగుణచేష్టితములను నప్పిన్నై పిరాట్టి పురుష
భారవైభవమునుచెప్పి ఇందు "మామాకా మాదవక వైకున్దక అనుదానిని మాదవనై
నియు వైకుంఠచ్చెల్వనార్ అనియు సంభాషించుటచేతను "భార్గవును భార్గవి
యు భృగువుకు భ్యాతియందు సోదరులుగ సంభవించుటచేతను లోకమాతయగుక్రి
మహలక్ష్మితోడ జనించినవారు లోకమునకంతయు మామగారగుటకు ఆటంకములేదు.
అతిమహర్షికైయాభ్రావ్ల అభార్గవులకు పుత్రులగుటచే "మామాకామగళి" అనుటకు
దనలేదు. అద్రియుగాక యతోదాదేవికి పెనుకజనించిన క్రిమంభులకొమార్తయగునప్పి

౧౪౮ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

నైపిరాట్టియొక్క ఉనికిగలవా యొకరగుటచే మామానుకో అని చెప్పినట్లు తమ చున్నా.

అయిదవపాశురమంగు అన్ననాయ్ అనునది కులశేఖర పైరుమాళ్ళను, నిన కలశేఖరుడగుటచేతను “అల్లివల్ తిరుమంగై కేల్లొన్దనై నయందిగ వా అను మూర్కశెల్లి ప్పొట్టొదినిలేమత్తాడియోకి యరైత్తవురైయదనై=చిన్నగొల్లపడుగర్ తామరపువ్వును జన్మస్థానముగాగల శ్రీమహాలక్ష్మీకి భర్తయగు శ్రీకృష్ణుని అగ్రగణ్యయర్థరాత్రియందు కలహించి (దానిచే) ఈదుపడి= (లోబడి) వచించినమాటయనవలసిన భావనతో సంభాషించుటచేతను “ఏఱడర్తదుమ్ = పృవభములను ఒకేసారిగనుచినదియు” అనేశ్లోక్ష్మోద్వానడిమై త్రిజమ్బూల్=పృవభములను ఏడింటిని నిరసించి వేంగడముడైయాక విషయమందు క్షంకర్యముచేయుటతప్ప అనినప్పిన్నపిరళ్ళక్కొ యముగ వ్యాపరించిన వ్యాపారమునకు ఓడియు “అలిసో కరుంబన్న వక” అని యిది ధించి విశేషించి కృష్ణగుణచేష్టితములను అనుసంధించి యనుభవించుటచేతను, తద్విధి భమందు, నాథ్ మత్తుభొయి ముడినారాయణ అనుదానిని (వంతుకిందు నలుయ మారైయబ్ బవరై ప్పెరుంతిరుమార్వనై = తుమ్మెదలు త్రొవ్వునట్టి మంచి భొయ్మాలికను ధరించిన కొండవలె వికాలమైన పక్షులముగలవానిని) అనియు నారాయణుని “నలంతిక్కల్ నారణ్ణ = మేలు అభివృద్ధియగుచుండు నారాయణుని అని యానతిచ్చుటచేతను వీరికి శ్రీరంగయాత్రయందు నిత్యానుభవము జరుగుచు నచేతను “నోల్ ముచ్చవర్కం పుకుకిన్దవమ్మనాయ్, అనునది ప్రపన్న కలశేఖరుని లొట్టొట్టొర్లను అనుచున్నారు.

అఱవపాశురమందు, కోవలర్ కంపాట్కొడియే అనునది పెరియాళ్వాయ్ ఎట్లనిన. చూడిక్కొడుత్తనాచ్చియారువలె గోపజన్మమును ప్రతిష్ఠింప జేసినా చేతను “కన్నియకోడెంగళ్ నంది క్కరియపిరావైరైయై = నీలవర్ణుడగు మి గోపకన్యకలతోటి యాటను, అనునట్లు కణ్ణై కేళవన్నుంచి పిఱందనిర్ రంధించి పండవక శయద కిరీడయెల్లాం అనునట్లు కృష్ణగుణచేష్టితములను ధించి తామానతిచ్చిన ప్రబంధమునందు విశేషించి యనుభవించుటచేతను, తద్వైయందు “ముకిల్ వణ్ణ అనుదానిని” “విట్టుచిత్తకామనలై కోయిల్ కొంబ కొట్టుంకులిర్ ముగిల్ వణ్ణనై అని కెన్నియొంగు కడపటిపాశురమందు ఆనతిచ్చు కొవలర్ కంపాట్కొడియే అనునది పెరియాళ్వార్లను అనుట.

ఏడవపాశురమందు నల్ చ్చెల్వంకం గాయ్ అనునది తొండరడిప్పొడి ను. అట్లనిన, శ్రీకృష్ణమునకునుగుణముగ “తన్నాలాదరం పెరుగైత్త న్న

తనకునుగ మాలోయనియొ పనియరుంపుతిరుమాలో అని తిరుమాలై ప్రబంధమందు
తమభక్తిని సంభాషించుచు ముట్టెక్కున్టు మునేందుమైందనే; అని కల్పనీనమ్మేయత్తవెం
దైకమిరికైక్కిన్ ఉల్లరిరుమాలై పాడుటచేతను కవళమాలయనై క్కొన్టుకణ్ణనై
అనుటచేతను క్రిమాలాకారులవలెఁ (శెణ్ణకమల్లికయోడు శెంగళునీరువాట్టి యెణ్ణ
గర్ పూవుంకొణర్ందు) అని పలుదెఱుగులగు పువ్వుములుతెచ్చి సమర్పింప, దానిచేగలి
గిన కైంకర్య క్రిగల పెరియాళ్వార్లకు వెనుకటివారై వారికైంకర్యక్రిని అనుసరించుట
వలన వారికి సహోదరులనునట్లై (తిరుప్పళ్ళియెఱుచ్చి) మేల్కొలుపులవిషయమందు
విష్ణుచిత్తరులసీభృత్యులనుఁకటిగాజేర్చి యనుసంధించుటచేతను "నల్ చెల్వంఁతంగాయ
అనునది తొండరడిప్పాడియాళ్వార్లను అనుట. వీరును "నిన్తివారే తెన్నిలంగై
క్కొమనై చెప్పల్ మనునట్లుక్కినియానై, అనిన దానిని, ఇలంగయర్దులరై వాట్టియ వరిశి
లై వానవరేఁతే, అనియు" శేరువిలేయరక్కర్ కొనై చెప్పల్ మనంశేవకవార్ అని యానతి
పొందిరిగా.

ఎనిమిదవపాశురమందు పోదరిక్కణ్ణినాయ్ అనునది తిరుప్పాణి యాళ్వార్లను
అడల్లనిన. తొండరడిప్పాడియార్ తో సమానముగ "అడియార్ కనై యాట్టుకుర్తు
దిమలక అనియు ఎకకణ్ణినుళ్ళన, అనియు కొండల్ వణ్ణనై అనియారంభించి, యెన్నము
దిన్తెక్కండకణ్ణల్ అనుటచేతను. తదియులకు ప్రేమగాజేయు భగవదనుభవమేగదా
మిది. శ్రీభావముచే గలిగినభక్తి అతిశయమై మొదటినుండి కడవఱకు మేలైయుండు
ను. ఈపాశురమందు "పొల్లావరక్కనై కిల్కిక్కనైందానై అనుదానిని వీరును "శచిర
మామదిల్ కూట్టిలంగక్కిఁతనక తలైపత్తుదిరవోట్టి యోర్ పెంగళైయల్ మనక అని
భావనాపొందిరిగా.

తొమ్మిదవపాశురమందు "యెంగళై మున్న మెళుప్పవక వాయ్ పేనుం నంగాయ్
అనునది నమ్మాళ్వార్లను. అడల్లనిన "తిరుమాలకురీయ తొండర్ తొండర్ తొండక
కడకోవక అనినవిధముగ శేషత్వపూర్తిగలవారై "అవనడియార్ ననిమక్కలవి యిచ్చ
మేనాకుంవాయ్క్క నంగమ్మై" అనునట్లు భాగవతసమృద్ధిని నేమించుటయందు వృద్ధి
పొందిన మనోరథముగలవారై "అన్యారదేశమందును అడిచ్చియోమ్ అనుటచేతను.
"కూట్టునక మూలైకల్" అనియారంభించి "అడలాయర్ తం కొంచినక్కే" యనినప్పిన్నై
మరొకటిగాను వృషభములను సంహరించిన వ్యాపారమును సంభాషించియు "పిన్నై
కుంబళైవోల్ ముగిల్ పీడుడై మున్నైయమరర్ ముట్టుముదల్తానే, మున్నైనిగిల్
న్నై నన్నంజం తన్నైయకల్విక్క తానుగిల్లాక అనియు "వేయిక్ మలిపురై
వన్నైక్క మణాళనై యిత్యాది చేతను "వారే కండై యెణ్ణం మడప్పిన్నైక

౧౫౦ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్య సహితము.

కృష్ణాకాశో కంఠుకాండకాతలైమేల్పునైందేనే, ఆశోకిష్టా నాభియానారా
యుడైనును" అనియు యెరుకేట్లే తేల్చిచ్చియైనా. ఇత్యాదులచేతను మహా
లుగ వారిపురుషకారవైభవమును ఆదరించి. ఎత్తితల అని "పిఠంధవాలు
తిరువాయ్ మొట్టియందు కృష్ణచేష్టితములకు లోబడి "కురవైయాయ్ చ్చియర్
వాయి మొట్టియందు అత్యంతవిషయముతో అనుభవించియు ఎల్లాంకణ్ణ్ అనియు
డప్పాదువీర్ అనుదానిని "కణ్ణ్ కల్లులిజైనణ్ణుమ్మవముడైయార్ అనుటచేతను
కారులను "ఎన్నెంజనార్ నోక్కక్కాణీర్ అని జ్ఞాపకపఠించియు, ఈతిరుప్పావై
"నాదాదాయ్ నావుడైయాయ్" అనినదానిని "నాణునిలైవు మెనక్కింగిలైఅవి
డైయాయ్ అనుదానిని ఎన్నాఅనియు, నావియలాలివైమలైకళో అనినది
"ఎంగలైయున్న మెట్టుప్పవాణ్ వాయ్ వేళుంసంగాయ్ అనునది నమ్మాళ్వార్లను
కురమందు "శంగడుళక్కరమేందుంతడక్కయ్యక పంగయక్కణ్ణానైప్పాడ" అను
పంగయక్కణ్ణునైయే. పంగయక్కణ్ణునెన్లో" అనియు "వీవిల్ కాలమిశై మలై
అనియు ఆనతిచ్చిరిగదా.

పదవపాకురమందు యెల్లయిళియిళియే అనునది తిరుమంగైయాళ్వార్లను
నిన. "అడిగళిడియేనినైయు మడియవర్ కళో తమ్మడియాణ్" అనిశేషత్వమున
సీమాభూమియందు నిలుచుటచేతను స్త్రీత్వమునకనుగుణముగ "వేరళణ్ వేళోడు
అనియు "కడిమామలర్పావైయప్పాళో" అని లక్ష్మీసామ్యమును గలవారైయు
సంభాషించుటచేతను తదీయలను అనుభవించుటయందు ఆసక్తిగలవారై యాచి
చేతనునప్పిన్నై పీరాట్టి పురుషకారమును అదినుండియంతమువఱకు ప్రస్తావించియు
డప్పాదువీర్ అనినదానిని "పాల్ద్రామరైక్కయం నీరాడప్పానాళో" అనియు
చేష్టితములందు వ్యాపాహముతో అనుభవించుటచేతను, ఇళింకిళియే అనునది
గైయాళ్వార్లను అనిభావము.

ఈవిధముగ, ఈపదిపాకురములకును గుణసామ్యముచేతను గౌరవించు
చేతను పదిగవీమర్లను మేల్కొలుపునట్టి ముఖాంతరముగ ఆళ్వార్లను పదునెని
కొని ఆళ్వార్లకొమార్తె ఆండాళమ్మగారు అనుసంధించునట్లు నిశ్చయించినవారై

ఇట్లుభక్తులైయు క్తులైయుండు ఆళ్వారాదులను అసంతరము నిత్యకౌంఠ్యమున
సక్తిగలనిత్యులను నిత్యానపాయనియగు శ్రీమహాలక్ష్మిని మేలుకొలిపి వీరినిముందు
నిత్యముక్తాపభావ్యుడగు సర్వేశ్వరుని ఆశ్రయించు ప్రకారము చెప్పబడుచున్నది

ఇట్లుగురుపరంపరాపూర్వకమగుద్వయమునందు పురుషార్థమును ప్రతిపాదించి
గదాతిరుప్పావై ప్రబంధమునందానతిచ్చుచున్నాడు. కాబట్టియేగదా,

ఈతిరుప్పావై ప్రబంధమును నిత్యానుసంధానముగ ఆదరించుకొనుచువచ్చిరి. కనుకనే ఆండాళ్ మృగానికి దాసభూతులగు ననుస్తమైనవారికినినిత్యానుసంధేయముగా నుండుట సంపగాయమైయున్నది.

శ్రీవాసమామలై స్వామి తిరువడిగళేశరణమ్.

రవు. — మార్గటి, వైయమ్, ఓంగి, ఆటి, మాయళ్, పుళ్లు, కీకు, కీటాన్వం, నోదీరు, కదీరు, కనైత్తుక్, పుళ్లు, ఉంగళ్, ఎల్లై, నాయగళ్, అంబరుమ్, శుక్రు, ముప్పదు, ఏదీదు, అంగణ్, మారి, అన్ని, ఒరుత్తి, మాలే, కూడార్, శిశిదీరుమ్, వంగమ్, తై.

ప్రతిపదటికాతాత్పర్య స్వాపదేశసహితమైన తిరుప్పావై ప్రబంధము సంపూర్ణము. ఆండాళ్ తిరువడిగళేశరణమ్.

పెరియవాచ్చాంబిళ్ తిరువడిగళేశరణమ్.

క్రిమకైరామానుజాయనమః.

నాచ్చియార్ తిరుమొట్టియందలి ౬ - ౮ - వారణమొంది.

తిరుక్కణ్ణమన్దైయాణ్ణా ఆనతిచ్చినతనియ్.

అల్లి నాళ్ తామరై మేలారణ్ణినిన్దుడైవి,
మల్లి నాడాణ్ణమడమయిల్ — మెల్లియలాళ్,
ఆయర్ కులవేన్దనాకత్తాళ్, త్తెపుతువై
వేయర్ పయన్దవిళక్కు.

టీక. (ఆండాళ్ మృగాను) అల్లి నాళ్ తామరై మేల్ = అల్లి తామరపువ్వుమమీడు సముచ్చేయ, అరణంగి = పెరియవీరాట్టికి, ఇణ్ణుడైవి = ఇష్టమైనచెలియలును, అల్లి నాడు = అడవిలో చేరిన ప్రదేశమును, ఆండు = ఏలుచున్న, మడమయిల్ = క్కనిసమృద్ధమైన వెంటుకలమృదువును, అయర్ కులవేన్దనాకత్తాళ్ = అట్టి మృదుస్వభావముగలదియును, ఆయర్ కులవేన్దనాకత్తాళ్ నిర్వాహకుడగు శ్రీకృష్ణుని స్యామిని యెడబాసియుండలేక యాదవకులమీద యాడుచున్న దుష్టతనముననుసరించి నదియు, త్తెపుతువై = దక్షిణదైవముననుసరించి అలంకరించి
|| ఆ || = బ్రాహ్మణవంశముండవలసినది.
శత్రు మయముగుదీపమువంటివా.

౧౫౮ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

కొదై - ఆద్యోగు, ఆయనుక్కు - గొల్లకులమందవతరించిన శ్రీకృష్ణునికి, ఆగ -
 వ్యాధ్యురాలుగ, తాకకణ్డకనావినై - తానుకనినకలను, కొర - ఆనతిచ్చినది
 తూయ - పరిశుద్ధమగు, తమిల్ మాతై - ద్రావిడభాషాసహజమాలికయగు, ఈర్వై
 పదిపాళురములను, వల్లవర్ - ఆనుసన్ధింపగలవారలు, వాయుం - తమమనస్సుకు
 పైన, నల్ - విలక్షణులగు, మక్కలై - పుత్రులను (శిష్యులను) పెట్టు - లభి
 మగియ్యరే - ఆనన్ధింపగలవారగుదురు.

తా. - శ్రీవైష్ణవులచే కొనియాడబడు శ్రీవిల్లిపుత్తూరుకు నిర్వాహకులగు పె
 ట్టొర్లపుత్రికయగు, ఆండాళప్పగారు యాదవకులమందవతరించిన శ్రీకృష్ణునికేర్ప
 యగునట్లుతానుకనిన స్వప్నమును ఆనతిచ్చినదియై పరిశుద్ధమైనద్రావిడప్రబంధమాల
 యగుపదిపాళురములను ఆనుసన్ధింపగలవారలు తమకీష్టమగువిలక్షణులగు పుత్రు
 శిష్యులను లభించి ఆనన్ధింపగలవారలగుదురు. [ఈమెతోసమానవయస్సుగల పడు
 ఈప్రబంధమును ఆభ్యసించిరేని శ్రీకృష్ణునివంటి వరునిలభింపగలుగుదురు. పురు
 ఆభ్యసించిరేని పెరియాళ్వార్లవలె భగవద్భవములైనపుత్రులను లభించినంతో
 వారలగుదురు.]

ఆండాళ్ తిరువడిగ శేకరణమ్.

పెరియవాచ్చాంబిళ్ళితిరువడిగ శేకరణమ్.

ఆడివరపు - వారణమ్, నాల్లై, ఇవిరక్, నాల్లొరై, కదిర్, మత్తళం, వా
 ఇచ్చై, నరిళిలై, పంగుమమ్, ఆయక్, కరుప్పూరమ్.

నాయచ్చియార్ తిరుమొట్టి. ౯ - తి - మొ. ౬ - ౭. పాళురములు.

౬. నాటునటుమ్మొట్టిల్ మాలిరుంశోలై నమ్మిక్కునాక్,
 నూటుతడావిల్ వెణ్ణెయ్ నాయ్ నేర్ న్దుపరావివై త్తేక్,
 నూటుతడానిత్తై న్దులక్కారవడిళిల్ శొన్నేక్,
 ఏటుతిరువుడై యానీనువన్దివై కొళ్ళుజ్జొలొ.

టీక. నాటు - పరిశుభమువీచుచుండెడు, నటుం - మంచి, పొట్టిల్ - తో
 చేచుట్టబడిన, మాలిరుంశోలై - దక్షిణమధురకు సమీపమందుండు తిరుమాలి
 యనుదివ్యదేశమున వేంచేసియుండు, నమ్మిక్కు - పూర్ణుడగుగుండరపుష్పములుగల
 నాక్ - దాసురాలగునేను, నూటుతడావిల్ - నూరుగంగాళములలా, వెణ్ణె
 వెన్నును, నాయ్ - నోటిచేత, నేర్ న్దు - చెప్పి, పరావివై త్తేక్ -
 (మఱియు) నూటుతడానిత్తై న్దు - నూరుగంగాళములునిండుగ, ఆ

సోయస రూపముగనుండు రసరూపప్రసాదమును సమర్పించునట్లుగ, కొన్నే - నో
రారచెప్పితిని, ఏలు - పైగవృద్ధిబొందెడు, తిరువుడైయో - సంపత్తుగలసర్వేశ్వరుడు,
వత్తు - నాయొద్దకువీతెంచి, ఇత్తె - పైచెప్పినవాటిని, ఇన్దుకొట్టుకొలా - ఇప్పుడుఆర
గించునో! అనుచున్నారు.

కా. - పరిమళగంధమువీచెడు మంచితోటలు చుట్టునుగలియుండునదియు
దక్షిణమధురకు సమీపమందున్నదియునగు తిరుమాలిరుంజోలైలో వేంచేసియుండుకల్యా
ణగుణపర్యాయుడగు సుందరభావహస్వామికి దాసురాలగు నేను నూలుగంగాశములపె
న్నయు నూలుగంగాశములనిండుగ దివ్యామృతరూపముగు పాయసమును (అక్క
రవడిపెలను) నాకదానము చేసితిని. పైపైనభివృద్ధిజెందుచుండు సంపదగల సర్వేశ్వ
రుడుదాసురాలి ప్రార్థనను అంగీకరించి ఇప్పుడే వేంచేసి ఆరగించునా! అనుచున్నారు.

2. ఇన్దునన్ది త్తనైయుమముదు శెయ్దదిడప్పెటిల్, నా
ఓన్దునూతాయ్దమాగకొడుత్తుప్పిన్నుమాళుం శెయ్దవ్,
తెన్దల్ మణ్ణజ్జమ్ముంతిరుమాలిరుంజోలై తన్నుల్,
నిన్ద్రానడియేమన త్రేవన్దునేర్ పడిల్.

టీక. తెన్దల్ - దక్షిణపుగాలియైనది, మణ్ణజ్జమ్ముం - పరిమళముగొనివచ్చి
తుంచుడు, తిరుమాలిరుంజోలైతన్నుల్ నిన్ద్రా - తిరుమాలిరుంజోలైయందు వేంచేసియుండు,
పిరా - ఉపకారకుడైనస్వామి, ఇన్దు - నేడు, వత్తు - నావద్దకువీతెంచి, ఇత్తెనైయుం
దన్నయు, అక్కరవడికిలునగువీనిని, అముదు శెయ్దదిడప్పెటిల్ - ఆరగించినట్లులభిం
చు, నా - నేను, ఓన్దు - ఒకగంగాశమునకు, నూతాయ్దమాగ - నూలువేలు
గంగాశములుగ, కొడుత్తు - సమర్పించునదిగాక, అడియే - దాసురాలగునాయొక్క,
ముత్తు - మనస్సున, వత్తునేర్ పడిల్ - వచ్చికుడినట్టయిన, పిన్నుం - అంతకుమీదు,
అగు శెయ్దవ్ - కాలతత్వమందువలకును (అచంద్రార్కము) దాస్యమునుగూడ
జేయుచును.

కా. - మలయమారుతము పరిమళముతో విసురుచుండు తిరుమాలిరుంజోలైలో
వేంచేసియున్న యుపకారకుడగు సుందరభావహస్వామి నేను వేంచేసి పెన్నయుఅక్క
రవడికిలునగువీనిని ఆరగించినయెడ దాసురాలగు నేను ఒకటికీనూలువేలు గంగాశములుగ
సమర్పించుటయేగాక దాసురాలగు నాహృదయమందు వచ్చిసమీపించినట్లైన మతియు
కాలతత్వమందు ముత్యమును యావదార్తభావిగదాస్యముగూడ చేయుచుండును.

అందాల్ తిరువడిగ శేకరణమ్,
పెరియవాచ్చాంబి శితిరువడిగ శేకరణమ్.

౧౬౦ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీకులశేఖరాద్వైచార్ వై భవము.

పెరుమాళ్ తిరుమొట్టి.

కుంభేపునర్వసాజాతం కేర శ్శేచోభపట్టణే,

కాన్తుభాంశంధరాధీశంకులశేఖరమాశ్రయే.

ఈయాత్వాత్తు కొల్లినగరమందు - కలి ౨౨ - వ ది యైన పరాభక్తు
మానిమానం, శుక్లపక్షమ ద్వాదశి శుక్రవారము పునర్వసు నక్షత్రమందు శ్రీకాన్తు
జాలై చంద్రవంశపురాజగు దృఢప్రతులకు పుత్రులై తిరువవతరించిరి.

వీరురథగజ తురగపదాతియను చతురంగబలముతో విరోధులనంతయు
పాటడోలి, ఏకచ్ఛత్రాధిపతిగా బలహీనులను బలవంతులుబాధింపకుండునట్లు విజ్ఞా
యదారులై రాజ్యభారము వహించుచుండు సమయమందు తాము స్వతంత్రులు
నియంతయనియు అభిమానించి యుండిరి. ఈవిధముననుండు వీరిని శ్రీయఃపతియ
యవిభూతినిర్యాహకుడును సర్వనియామకుడగు శ్రీమన్నారాయణుడు తననిక్కడ
మక్తపచే, వీరిరాజసతామసుగుణములుయొనగి సత్వగుణము తలయెత్తునటుల కట్ట
తమస్వరూపరూపగుణవిభూతులనంతయు చక్కగా నేవింపజేయగా వానినంతయు
దృక్తిరూపమగు జ్ఞానముచేనేవించియావిభూతి సంసారి చేతనులు దేహమేయాత్మ
భ్రమిపిదేహభోగమును ఆమభవించి సర్వేశ్వరుని స్థరింపక విషయాదులందుసంప
టయు ఆచేతనులమధ్యతామండుటయును కనుగొని, ఏనుగుమీదునుండి రాజ్యమే
డు శుభరూపమైన రాజభోగమంతయువీరికి అగ్నివలెతోచగా సహింపజాలక
కాట్వాక సకలభోగములను సవాసనగవిడిచి సర్వలోకకరణ్యుడగు పెరుమాళ్ల
యించినట్లు, వీరునుఅల్పగుణములందాళ విడిచి శ్రీరంగమహానగరమందు అదిశేషు
శయించియుండు శ్రీరంగనాథుని కన్నులార నేవింపవలయునను ఆశతో, కొంత
టిక్రివైష్ణవసమాహమను నేవించియునుభవించుట యెప్పుడోఅని శ్రీరంగయాత్రకు
ప్రతిదినమును ఆకగలవారై అక్కడనిత్యవాసముచేసి, గంగానదిమొదలగు తీర్థముల
మేలైనస్వామిపుష్కరిణినిగలదియైపరమహద్దులుమొదలగు మహాత్ములునిత్యవాసముచే
తిరువేంగడమను తిరుమలయుండు, మృగాదిజన్తములుచెట్టుచేమనైన పుట్టు
గ్రహించి వాసముచేయనాశించి, ఇట్లుకదితరదివ్యదేశముల కనిడు పోచేసి య
చ్చటనేవించి, వేదవేద్యుడగు పరుమపురుషుడు దశరథపుత్రుడైన మృత్యు
ములు ఇతిహాసశ్రేష్ఠమైన శ్రీరామాయణముగ ప్రకాశించినదన్త

* కొల అని పాతా న్తరము.

నుంచుకొనిది. అట్టిశ్రీరామాయణకాలక్షేప సమయమందు "చతుర్థక సహస్రాబి
 ణ్భువకర్తాణాం | ఏకశ్చరామోధర్మాత్తాకథాయుద్ధభవివ్యతి || =భయంకరులగు
 నులు పడునాలుగువేలమంది, ధర్మస్వరూపియగు శ్రీరాములు ఒకరు, యుద్ధము
 ముగియగలవదో అని వాల్మీకిమహర్షి వ్యసనపడుచున్నారు. అనుటమిది ఈ యా
 ము పెరుమాళ్లకు ఏమిహానికలుగునో - స్వామికిసహాయమెవ్వరునులేరే అని తాము
 ంగబలముతో పెరుమాళ్లకు సహాయముగావేంచేసిరి, మంత్రులు దీనికి సదుపాయ
 కొందరిని ఎదురుగపంపి పెరుమాళ్ళు ఆపడునాలుగువేల దుష్టరాక్షసులనుతా
 రేసంహరించిమరలివేంచేసిరి. అని తెలియపటచగా. అదివిని కులశేఖరాభ్యుదయమిగుల
 నది యూరికి వేంచేసిరి. మంత్రులు మనరాజుకు శ్రీవైష్ణవసహవాసముచే ఇంతటిక
 మగలిగినది.

వారిసహవాసమును తొలగింపవలెననితలచి, యాయాభ్యుదయైక్యగృహారాధన
 పెరుమాళ్ల యొక్క - నవరత్నకోభితమైయుండు హరమును, దాచియుంచి, వీరికిఆంత
 గు శ్రీవైష్ణవులు ఆపహరించిరిని వారిమీదనిందమోపగా; ఆందుకు ఆభ్యుదయ
 ఆపహరింపరనికపధముచేసి, పాముఉన్నకొడుమునందుచేయి యుంచి బయించిరి.
 మంత్రులు చూచివెఱచి తమదోషమును విన్నపించి, ఆదండను వీరిముందుంచిదండము
 నుంచి.

అనంతరము ఆభ్యుదయ భగవద్విముఖులనుధ్యనుండు స్థితిని ఓర్వజాలక తమకుమా
 రాజ్యాభిషేకంబొనర్చి, రాజ్యభారమును వారియందుంచి పరమవిరక్తులై తమకుంతరం
 శ్రీవైష్ణవసహవాసముతో శ్రీరంగధామమునకు వేంచేసి, శ్రీరంగధామనికన్నులార
 ని నోరారస్తుతించి యనుభవించి, ఆయనుభవముచేగలిగిన యధికప్రీతిచే, భగవద్భా
 వైభవమును అందఱును గుర్తెరిగియుజ్జీవించునట్లు ముకుందమాలయును, పెరుమాళ్
 ముఖానువివ్యప్రబంధమును ఆనతిచ్చిలోకమును సుఖింపజేసిరి.

ముదలాయరమ్, పెరుమాళ్ తిరుమొట్టిలో, నాలాంతిరుమొట్టి.

అవ.-౧-పా ప్రకృతిపురుషవివేకముగల మనుష్యజన్మమై, పైగ, పరరక్షణమునకు
 క్షురియజనమువలదు. తిరుమలలో నేను తిర్యక్తజనింపదగును అనుచున్నారు.

౧. ఊనేలు శైల్వత్తుడనే విజయియా వేణ్డే,

అనేత్తేన్ వెన్నానెడిమి తిలమల్లెనో

కూనేలుశంగమిడతాత్తే వేంగడల్లెనో

కోనేర్వాల్పుంకురు తాయ్ప్పి

అవ. యా - వానిని శిష్యుని అనివేయిన నేను, అకావలూపిల్ - ఏడు
 భుజులను, వెన్నాక - (నన్నుపెండ్లై) అనించినతిరువేణ్డముడైయాక విను

యమందు, అది మైత్రితం అల్లాల్ - కైబ్యర్మము చేయుటకంటె, ఊక్ష్మణు -
ముగమాంసము పెరిగదు, శైల్యం - అనిత్యముగు సంపదతో గూడిన, ఉడర్ -
మనుష్యజన్మమును, వేద్యే - ఇష్టపడను, అనిన "అయిననీవు కోరయందునది ఏ
కూక్ష్మణు - శేషత్వముచే వంగియుండెడు, శబ్దం - శ్రీపాంచజన్యమును, భ
త - ఎడమహస్తమునగలవానియొక్క, వేద్యదత్తు - తిరుమలయందలి, శా
మ్మరిణియందు, వాటొం - వసించెడు, కురుకుఅయపిలుప్పేనే - నీటికోడిగా
పుట్టుదును.

తా. - భగవత్కృతాత్మముచే స్వరూపజ్ఞానమును బొందిన దానుడగు శేష
దేవినిమిత్రమైపువభములను ఏడింటినిజయించిన తిరువేంగముడైయానుకు కై
చేయునదితప్పకండ పెరుగునట్టి నిలుకడలేని సంపదగల మనుష్యజన్మమును నేను ఇష్ట
మతియేమనిన; శేషత్వజ్ఞానముగల శ్రీపాంచజన్యమును ఎడమచేతియందు ధరించి
స్వామియొక్క తిరుమలయందలి స్వామిపుష్కరిణియందు నీటికోడిగానైనను పు
అనుచున్నాను.

అన. - ౨పా. ఈలాకమునందలి సుఖానుభవముకంటెను, స్వర్గసుఖ
అతిశయమైయుండునుగదా, అట్టిసుఖము లభించెనేని ఏమిచేయుదురుఅనిన, అది
క్రిందులొలగ శేషిగొనిన భూలాకసుఖానుభవముగు రెండునులభించినచు వా
ములేదనుచున్నాను.

మ-౨

౨. ఆనాద శైల్యత్తరంబై యర్కల్ దట్ చూడ్చు,
వానాభుక్ష్మ శైల్యముమల్లరశుంయా వేడ్డే,
తేనార్ పూక్ష్మ జోరై తిరువేడ్డచ్చునై యిల్,
మీనాయ్ ప్పిటక్కుంవిదియుడై యేనావేనే.

టీక. ఆనాద - నశింపని, శైల్యత్తు - యావనమును సంపత్తుగల, ఆరంభైయర్
రంభ మొదలగు అప్పరసలు, తక్ - తన్ను, చూడ్చు - చుట్టుకొనియుండగ, వానా
శైల్యముం - స్వర్గమును ఏలుట అను సంపదయు, మల్లరశుం - భూలాకమునాభి
యా వేడ్డే - నేనుకోరను, తేనార్ - తేనెచేసిండియుండు, పూ - పురుషు
జోరై - తోటలచేచుట్టుబడిన, తిరువేడ్డం - తిరుమలయందుండెడు, మ్మ - (మీ
లయందు, మీనాయ్ ప్పిటక్కుం - మత్స్యముగానైనను జనింపదగిన, విదియు - వా
విధినిగలవాడనుగానగుదును.

తా. - ఏకరితిగనుండు యావనముగల రంభాది అప్పరస్థిలు తన్ను
యందుగ స్వర్గలాకమును యేలునట్టి సంపదయైనను భూలాకము నేలుట

నిండియుండు పూజోటలుగల తిరుమలయందలి దోనలయందు మర్నముగా
దగిన ప్రాప్తముగలవాడను గావలయును అనుచున్నారు.

పా. అ. — పారతంత్ర్యజ్ఞానముగల మనుష్యజన్మము లభించినేని, ఉపయోగిం
చున్నారు.

పిన్నిట్ట శ్లో యానుం, పిరమనుమిన్దిరనుమ్,
కున్నిట్టపుగలరియ వైకున్ఠనీళ్ వాశల్,
మన్వట్టచ్చుడరాళ్ళి వేణ్ణడక్కోన్ఠానుమిమ్ముమ్,
సాన్వట్టిల్ విడిత్తుడనే పుగప్పెఱువేనావేనే.

క. పిన్నిట్ట - ఆర్చికగల (చిక్కుబడ్డ), శ్లో యానుం - జడలుగలరుద్రుడును,
- బ్రహ్మయు, ఇన్దిరనుం - ఇంద్రుడును, (ముందుగదోవలయును యిచ్చు
ట్టు - ఒకరికొకరు క్రిక్కిరిసి, పుగల్ అరియ - ప్రవేశింపగూడనట్టి, పైగు
మపదమునకు సమానమైన, నీళ్ - భౌతికలిగిన, వాశల్ - ద్వారమునం
- మెఱుపులను, వట్టం - చుట్టబడియుండునట్లు, కుడర్ - లేజన్సుగలిగియుం
- నుదర్శనాల్ వాసును ధరించిన, వేణ్ణడక్కోన్ఠా - తిరువేణ్ణడముడైయాను,
- మప్పించిఉమియునట్టి, పాళ్ - బంగారముచే చేయబడిన, వట్టిల్ - పా
త్తు - చేతనెత్తుకొని, ఉడనే పుగప్పెఱువేనావేనే - గర్భగృహమునందు
స్వామి సమీపమున నిలుచునంతటి భాగ్యమును పొందగలవాడనుగగావ

— జటామండలధారియగు రుద్రుడును, బ్రహ్మయు ఇంద్రుడును ముందుముం
పవలయును అనువాళచే క్రిక్కిరిసి, ప్రవేశింపగూడని పరమపదమునకు సమా
నముగల ద్వారమునందు మెఱుపులనే గుండ్రముగా చేయబడినదో అనునట్టి
వక్రతాళామను ధరించియుండు తిరువేంగడముడైయాను ఉమియునట్టి పా
సంతానము గర్భగృహమునందుచొచ్చి, స్వామి సాన్నిధ్యముందు నిలుచునంతటి
దేవు గావలయును.

అ. — మనుష్యదేహము - రాజైనవానికిని యొకటియే, కనుక అట్టిదేహ
తిరువేంగడముడైయానుకు వినియోగపడునట్లు తిరుమలలో స్థావర
భూమి అనుచున్నారు.

పా. పేల్లెయులవుతల్, పాట్కడలుల్,
మొయిలుమా యోకల్లిడై కల్ కాన్బదట్టు,

౧౬౪ నిత్యానందానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

పృథ్వీగరుంధజినజ్జల్ పణ్ పాదుం వేబ్బడత్తు,
శైబ్యగమాయ్ నిఱ్కున్ నిరువుడై యేనా వేనే.

టీక. బి. - చక్కని, పవళం - పగడములను, వేలై - గట్టునలెచ్చి
త్రోసెను, తణ్ - చల్లని, పాట్టుడలుర్ - కీరాల్లియందు, కట్టుయిలుం -
నిద్రతేయు, మాయా - ఆశ్చర్యభూతుడగు తిరువేంగడము దైయానుయొక్క,
జైగర్ - తిరువడిగళను, కాన్బాదఱ్కు - నేవించుటకొఱకు, పగరుం - రామా
నట్టి, పణ్ - రాగమునకు, (అనుగుణముగ) వజ్జినజ్జల్ - తుమైదలైనవి, పణ్ పా
రాగములనుపాడెడి, వేబ్బడత్తు - తిరుమలయందు, శైబ్యగమాయ్ నిఱ్కుం - సంపత్తి
నిలుచునట్టి, తిరువుడై యేనా వేనే - భాగ్యము పొందువాడుగా నైనను అగుదుని

తా. - మంచిపగడములనుగట్టునజేర్చునట్టిదియు శ్రమనుపోగొట్టునట్టిదియునగు
సముద్రమందు, జగత్తరక్షణార్థముగ శయనించుచుండు ఆశ్చర్యభూతుడగు
ముదైయానుయొక్క శ్రీపాదారవిందములను నేవించుటకొఱకు, తాము గానముచేయు
మునకనుకూలముగ తుమైదలైనవి, గానముచేయు తిరుమలయందు సంపత్తి
గలుగునట్టి భాగ్యముగలవాడ నగుదునా, అనుచున్నారు.

అవ. - ఆయిదవపాశురమందు పరిమళములేని తంబకము అను చెట్టు
కలిగిన చాలును అనుచున్నారు.

౫. కమ్మమదయానై, క్కట్టుత్తగ త్తిక్ మేలిరున్దు,
ఇన్బమరున్దై శైల్వము మిన్వరళుంయా వేడ్డే,
ఎమ్మెరుమానీశనెట్టిల్ వేబ్బడమలై మేల్,
తమ్మగమాయ్ నిఱ్కున్ తవముడై యేనా వేనే.

టీక. కమ్మం - చూచినవారలందఱిని వణకునట్లుచేయు, మదం -
యానై - ఏనుగుయొక్క, కట్టుత్తగ త్తిక్ మేల్ - మెడమీదు, ఇరున్దు -
అను పెద్దరికముతోచునట్లుండి, ఇన్బమరుం - సకలభోగములను, అ
శైల్వముం - సంపత్తును, ఇన్వరళుం - ఈరాజ్యపరిపాలనమును, యా
భూతుడనునట్టి జ్ఞానముకలిగిన నేను, వేడ్డే - కోరను, ఎమ్మెరుమా
కారకుడైన, ఈళక - సర్వేశ్వరునియొక్క, ఎట్టిల్ - అందమైన, వేబ్బడ
తిరుపతికొండమీదు, తమ్మగమాయ్ నిఱ్కుం - తంబకవృక్షముగానిలుచు
నావేనే - తపస్సునుగలవాడనుగా వగుదును.

౩. - జనులకుభయమునుగల్గించు మత్తగజముయొక్క మెడమీదనుండి, రాజాధి
అనునట్లు, సకలసుఖముల ననుభవించు సంపదయు ఈరాజ్యపరిపాలనమును శేష
డగు దాసుడను అవేషింపను. నాకుపకారకుడగు సర్వేశ్వరునియొక్క అందమైన
లయందు తంబకము అనువృక్షముగా నిలుచునట్టితపస్సుగలవాడను గావలయును
పన్నారు.

అవ-౬-పా - స్థావరముగు వృక్షమైనయెడ ఎల్లప్పుడుండునట్లు సంభవింపడు.
గాకతిరుమలలో ఏకదేశముగానున్నయెడ కాశ్యపముగా తత్సంబంధ ముండునని
చుచున్నారు.

మిన్ననై యన్నుణ్ణెడైయార్లుత్పశ్శియుం మేనకై యమ్,
అన్నవర్దంపాడలొడుమాడలవై యాదరియే,
తెన్న వెనవడ్డినబ్బల్ పణ్ పాడుం వేబ్బడత్తుల్,
అన్ననై యపొట్టువడామరు న్నవ త్తనావేనే.

టీక. మిక్కిలైయ - మెట్టుపువంటి, నుల్ - సన్నని, ఇడైయార్ - నడుము
, ఉత్పశ్శియుం - ఉత్పశ్శియొక్కయు, మేనకైయుం - మేనకయొక్కయు, అన్న
- వారలవంటిస్త్రీలయొక్కయు, అడలొడు - వృక్షమును, పాడలవై - అపా
, అదరియే - కోరను, వడ్డినబ్బల్ - కుమైదలగుంపులు, తెన్న ఎన - తెనతెన
పణ్ పాడుం - పాటలుపాడునట్టి, వేబ్బడత్తుల్ - తిరుపతికొండయందు, అన్న
- ఈడులేని, పొట్ పువడాం - బంగారుకొండగానుండునట్టి, అరు న్నవ త్తనావేనే -
నతపస్సుగలవాడనుగానగుదును.

౪. - మిక్కిలియందకత్తెలగు ఉత్పశ్శి, మేనకమొదలగుస్త్రీలయొక్క యాటపా
నేనవేషింపను. కుమైదలగుంపులు తెనతెనయనిగానము చేయునట్టి తిరుమలయందు,
లేని బంగారుకొండగా నుండునట్టి, యరునైనతపస్సుగల వాడనుగావలయును, అను
న్నారు.

౫. పా - అ - తిరుమలలో అందఱికిని, అనుభవయోగ్యముగానుండు పెలయేలు
ండవలయునని యీపాశురమందానతిచ్చుచున్నారు.

వానాళుంమామదిపోల్ వెణ్ కుడై క్కీర్త మన్నవర్తమ్,
కోనాగివీర్ త్తిరున్దుకోణ్ణాడుళ్ళ తేల్ వలియే,
తేనార్ పూళ్ళ జోలై త్తిరువేబ్బడమలై మేల్,
కానాతాయ్ ప్పాయుంకరుత్తుడై యేనావేనే.

టీక. వాక్ - ఆకాశమంతయు, అగుం - ఏలునట్టి, మా - భార్యగిరి, పోల్ - చంద్రునివంటి, వెణ్ కుడైక్కిల్ - తెల్లనిపూచక్రగొడుగుక్రింద, మన్ను మన్నాని - రాజులకురాకై, వీల్ దీరుస్తు - మహిమదోచునట్లుగుర్చుండి, కొడ్డాడు - స్తబ్దములు పొగడదగిన, కెల్వ - సంపదను, అటియేక్ - ఒకవస్తువుగమనస్సుకొందుండను, లేకల్త - లేనెమిక్కుటముగగలిగి పుష్పించియుండు, శోలై - లుగల, తిరువేళ్ళడమలైమేల్ - తిరుమలయందు, కానాతాయ్ - సెలవలుగ, పాడు ఘామిమిదికి ప్రసహింపవలయునుఅను, కరుత్తుడైయనావేక్ - అభిప్రాయముగనుగుణమున్నాను.

తా. - త్రిలోకముల సేలునట్టి ప్రసిద్ధిశెంది చంద్రునివలె తెల్లనైన గొడుగుండిరాజాధిరాజునుమహిమను శెంది, సకలజనులచే పొగడదగినమహా దైశ్వర్యమున సా, ఒకవస్తువుగ కలంపను. లేనెనిండి పూచియుండు తోటలుగల తిరుమలయందే యేలుగ ప్రసహింపవలయును, అనుమనస్సుగలవాడనై యున్నాను.

౮. పితై యేటుశ్చ డై యానుంపిరమనుమినిరనుమ్,
ముత్తై యాయ పెరు వేళ్విక్కు తై ముడిప్పా మత్తై యానా
వెటియార్ తణ్ శోలై తిరువేళ్ళడమలై మేల్,
నెటియాయ్ క్కిడక్కుం నిలై యుడై యేనా వేనే.

టీక. పితైయేటు - మూడవనాటిచంద్రవంకను ధరించిన, శ్చడైయానుం - లుగలరుద్రుడును, పిరమనుం - వానికితండ్రియగుబ్రహ్మయు, ఇనిరనుం - ఇంద్రముత్తైయాయ - తమతను ఆధికారానుగుణముగజేయు, పెరు - క్లాఘ్యమైన, యాగములయొక్క, కుత్తైముడిప్పాక్ - కొంతనుతీర్చువాడై, మత్తైయానా వేదప్రతిపాద్యుడగు సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియుండు, వెటియార్ - పరిమళముమించి, చల్లగానుండు, శోలై - తోపులచేచుట్టబడిన, తిరువేళ్ళడమలైమేల్ - తిరుమలమీడు, (ఎల్లప్పుడు శ్రీవైష్ణవులపాదధూళిపడునట్లు) నెటియాయ్ క్కిడక్కుం - శ్రోతుండు, నిలైయుడైయనావేనే - ఉనికిగలవాడనుగానగుడును.

తా. - చంద్రశేఖరుడై జటామండలధారియగురుద్రుడును, బ్రహ్మయు, ఇంద్రు తమయధికారానుగుణముగజేయు గొప్పయాగములను కొంతలేక నెఱవేర్చునట్టి వేద డగుసర్వేశ్వరుడు, నిత్యవాసముజేయు పరిమళమును చల్లదనముగలతోపులచేపరి బడిన తిరుమలమీడు శ్రీవైష్ణవపాదధూళిపడునట్లు మార్గమైచడియుండు సాహస వాడను, గావలయును అనుచున్నారు.

శ్రిడియాయవల్ విన్నై గళ్ తిరుక్కు న్నిరుమారే!
నడియానే! వేళ్డవా! నిళ్ళోయిల్లవాళల్,
అడియారుం వానవరుమరం బై యరుళ్ళ కిడన్దియట్టుమ్,
పడియాయ్ కిడన్దు పవళ వాయ్ కాణ్డేనే.

౯. - శ్రిడియాయ - పాపఫలమును, వత్సినైగళ్ - సంసార సంబంధమును,
- పొగొట్టువాడునై, తిరుమారే - శ్రియఃపతియై, నడియానే - సర్వాధికుడై
వేళ్డవా - తిరుమలమీదు నేంచేసేయుండు స్వామి, నిళ్ళ - దేవరవారియొ
యిల్ల - కోవెలయొక్క, వాళల్ - గోపురద్వారమునందు, అడియారుం -
-లును, వానవరుం - దేవతలును, అరంబైయరుం - రంభాదిస్త్రీలును, కిడన్దు-
-ంట్లం - సంచరించెడు, పడియాయ్ కిడన్దు - మెట్టుగానుండి, ఉళ్ళ - దేవ
-క్క, పవళం - పగడమువంటి, వాయ్, అధరమును (పెదవిని) కాణ్డేనే -
-యును.

౧౦. - పాపఫలమును సంసారబంధమును నివర్తింపజేయువాడును, శ్రియఃపతి
సర్వాధికుడై తిరుమలమీదు నిత్యవాసముచేయు స్వామి! దేవరవారి సన్నిధి
దు శేషభూతులును దేవతలును రంభాదిస్త్రీలునుగూడి, సంచరించెడు మెట్టుగా
వరవారివాక్కును నేనించుచుండవలయును అనుచున్నారు.

౧౦. పా. ఆ - లభించునంతవఱకు, అవశ్యకములేదనుచున్నారు. లభించినయెడ
కుకో అనిన, లభించినను నేనపేక్షింపను అనుచున్నారు.

ఉమ్మరుల్ కాణ్డారు కుడై క్కీర్త్త ఉమ్మళిరళా,
అమ్మొమ్మలై యల్లల్ పెల్లై న్నాల్ మూదరియేళ్ళా,
శేమ్మవళ వాయ్ తిరు వేళ్డమిన్నుమ్,
ఎమ్మెరుమాళ్ పామ్మలై మేలేదేనుమా వేనే.

౧౧. ఉమ్మర్ ఉలగు - దేవలోకములన్నిటిని, ఒరుకుడైక్కిర్త్త - ఏకచ్ఛత్రాధి
- అట్టు - రాజ్యపరిపాలనముచేసి, ఉర్పకళ - ఉర్పకయొక్క, అంచక్కని,
- బంగారుపిడ్డాణమునుధరించిన, అల్లర్ - మర్తస్థానమును, పెల్లై న్నాల్ -
- అదరియేళ్ళా - వానిని అపేక్షింపను, కెం - ఎట్లని, పవళవాయ్ - పగడ
- పెదవులుగలవాడును, తిరువేంగడమెన్నుం - శ్రీవేంకటాచలమును, ఎమ్మెరు
- నాస్వామియొక్క, పామ్మలై మేలే - పరిగారుకొండమీద, ఏదేనుం అవేనే
- ముకపదార్థముగనగుదును.

తా. — దేవలోకములనున్నటిని ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యముగ పరిపాలించి సాంధ్రీనురాలైనను ఇట్టివానినొకటిని యేక్షింపను. ఎఱ్ఱని పగడములవంటి పెట్ట శ్రీవేంకటాచలమును నాస్వామియొక్క బంగారుకొండమీదు ఏదేని యొకపక్ష నుండవలయునని ప్రార్థించుచున్నారు.

ఘోరం. మన్నియతల్ శారల్, వడవేణ్ణడత్తా అణ్,

పాన్నియలుంశేవడికల్, కాణ్బాపురిన్దిత్తెళ్ళి,

కొన్నవిలుంకూర్వల్, కులశేగరణ్ శొన్న,

పన్నియనూల్ తమ్మిల్, వల్లార్ పాణ్డాయపత్తర్ గళే.

టీక. కొల్ నవిలుం - శత్రువులను నిరసించుటయే కార్యముగాగల, మునునైన వేలాయుధమును ధరించిన, కులశేగరణ్ - శ్రీకులశేఖరప్పైరుమాట్లు (అనుమన్నియ - ఎడతెగని, తల్ - చల్లదనముగల, శారల్ - సానువులను, (సహము) వడవేణ్ణడత్తా అణ్ - ఉత్తరపు తిరుమలను గలవారియొక్క, పాణ్ ఇడుక్లాఘ్యమైన, శేవడికల్, ఎఱ్ఱని తిరువడిత్తామరలను, కాణ్బా - నేమించుటకు స్తో - ఆశించి, ఇత్తెళ్ళి - శిరసా నమస్కరించి, శొన్న - ఆనతిచ్చినదై, పన్నియ పించిన, నూల్ - లక్షణముతో గూడిన, తమ్మిల్ - ద్రావిడపాశురములను, అభ్యసించినవారలు, పాణ్డాయ - వానితిరువుళ్లమున కివ్వలగు, పత్తర్ శే-భక్తులు అట.

తా. — శత్రు నిరసనకృత్యమునందే వృష్టిగల పదునైన వేలాయుధమును యుండు శ్రీకులశేఖరాద్వైయ్యు, ఎల్లప్పుడు చల్లగానుండు సానువులుగల ఉత్తరదలి వేంకటాచలమును వాసస్థానముగాగల సాస్వామియొక్క క్లాఘ్యముగు యెఱ్ఱని త్తామరలను నేమింపనాశించి, శిరసానమ్రులై ఆనతిచ్చిన వ్యాప్తమై లక్షణము ద్రావిడపాశురములను, అభ్యయనముచేసినవారలు, సర్వేశ్వరుని తిరువుళ్లమునకు గులగు భక్తులు అవుదురు.

అడివరపు ఊణ్, ఆనాద, పిణ్, ఒణ్, కమ్మం, మిణ్, వాణ్, పిణ్, ఉంబర్, మన్నియ.

శ్రీకులశేఖరాద్ వార్ తిరువడిగళేళరణమ్.

శ్రీమరేరామానుజాయనమః.

ముదలాయరం - పెరుమాళ్ తిరుమొట్టిలో, ౮ - తిరుమొట్టి.

అట. — దేవకీదేవి శ్రీకణ్ణపిరానును యెడబాసిన మాత్రమేనా, శ్రీకాసల్య సదానేమింపగలిగినో, విశ్వేశ్వరస్వనమును అనుభవించితి నే, ఆ నెడుకాసల్యాదేవి అనుభవమును శ్రీకులశేఖరాద్వైయ్య తిరుక్కణ్ణపురమందు అనుభవించు చు

తిరుక్కణ్ణపురవివయము - * తాలాట్టు.

‡ ౧. మన్నుపుగడ్డకొశలై త్తమణివయిలువాయ్ త్తవనే !
 తెన్నిలక్కైక్కోముడిగళ్ళిన్దవిత్తాయ్ ! తమ్మొన్నేర్,
 కన్నినకమామదిల్ పుడై శూన్యకణపుర త్తైక్కరుమణియే !
 ఎన్నుడై యవిన్నముదే ! ఇరాగవనే ! తాలేలో.

టీక. మన్నుపుగడ్డ - కాశ్యప మేయందుభ్యాతిగల, కాశలైకణ - కాశల్యా
 నియొక్క, మణి - అందమగు, వయిలు - కడుపునందు, వాయ్ త్తవనే - పుత్రుడుగ
 పతరించినవాడనై, తెన్నిలక్కై - దక్షిణముననుండులంకానగరమునకు, కొక్క - రాజ
 రావణునియొక్క, ముడిగళ్ళి - పదితలలను, శిన్దవిత్తాయ్ - చెదరునట్లుచేసినవాడై,
 తమ్మొన్నేర్ - మంచిబంగారుచే చేయబడిన, కణ్ణి - నాశములేని, మదిల్ - ప్రాకార
 లుచే, పుడై. నలుప్రక్కల, శూన్య - చుట్టబడియుండు, కణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమున
 చేసియుండు, ఎక్కరుమణియే - నాకు నీలరత్నమువంటివాడును, ఎన్నుడైయ -
 యొక్క, ఇన్నముదే - పరమభోగ్యమైన అమృతమువంటివాడునైన, ఇరాగవనే -
 మువంశమునకురాజైన, శ్రీరామ ! తాలేలో.

తా. - కాశ్యపమైన యశస్సునుబొందియుండు కాశల్యాదేవియొక్క అందమైన
 పుమందు, అవతరించినవాడును దక్షిణలంకానగరమునకు రాజైన రావణునియొక్క
 లనుభేదించిన వాడును, స్వర్గరచితముగు ఎప్పుడును నశింపని ప్రాకారములచే నలుది
 చుట్టబడియుండు తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియుండు నానీలరత్నమును, నాకు
 గులభోగ్యమైన అమృతమువంటి వాడునైన రఘువంశతిలకుడగు, శ్రీరామ, తాలేలో.

౨. పుణ్డరీకమలరదకామేల్ పువనియెల్లాంపడై త్తవనే !
 తిణ్డిఱలాళ్ తాటకై దన్దురమురువచ్చిలై వక్కై త్తాయ్ !
 కణ్ణవర్దంనునంవల్లుణ్ణంకణపుర త్తైక్కరుమణియే !
 ఎణ్ణిళై యునూళ్ళుడై యాయ్ ! ఇరాగవనే ! తాలేలో.

టీక. పుణ్డరీకమలరదకామేల్ - నాభికమలమునందు, పువనియెల్లాం - లోక
 లన్నిటిని, పడైత్తవనే - సృష్టించినవాడై, తిణ్ - బలిష్ఠమైన, ఱిఱలాళ్ - గుంపు
 గలిగిన, తాటకై - తాటకీయొక్క, ఉరం - గట్టియైనరొమ్మునందు, ఉరువ - కరిగి
 వేళించునట్లు, శిలైవక్కైతాయ్ - బాణమునేసినవాడనై, కణ్ణవర్దం - నేవించినవారల
 యొక్క, మనం - మనహృదయము, వల్లుణ్ణం - ప్రేమింపజేయునట్టి, కణపురత్తు - తిరుక్క

* తాలాట్టు - ౨౧ పుట - చూడుడు.

జ్ఞపురమునందు వేంచేసియుండు, ఎకకరుమణియే - నాకునీలరత్నమువంటివాడై, ఎక్కడయుం - అష్టదిక్కులనుండువారలను, అకుడైయాయ్ - శేషపటచుకొనునట్టివాడై ఇరాగవనేతారేలో, శ్రీరామా! తారేలో.

తా.—తననాభీకమలమందు సమస్తలోకములను సృష్టించినవాడై, బలముగ నుంపునుగలిగి తాటకయొక్కగట్టిరొమ్మును కరుగునట్లు బాణప్రయోగముచేసిన వాడైన నేవించిన వారిమనస్సులను ప్రేమింపజేయునట్టి తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసి యుండునా నీలరత్నమువంటివాడై, యెనిమిదిదిక్కులనుండు వారలను శేషపటచుకొను నట్టివాడైన శ్రీరామా! తారేలో.

3. కొంజుమలికరుజ్జుల్లలాల్ కాశలై త్తెక్కులమదలాయ్ !

తజ్జు పెరుంపుగల్ చ్చనకకతిరుమరుగా ! దాశరదీ !

కజ్జైయిలుత్తీర్తమలికణపుర త్తెక్కరుమణియే !

ఎజ్జోకులత్తిన్నముడే ! ఇరాగవనేతారేలో.

టీక. కొంజు - వాసన, మలి - అధికముగవీచుచుండెడు, కరుం - నల్లనైన కుల్లలాల్ - వెంట్రుకలుగలిగిన, కాశలైతక్ - కాసల్యాడేవియొక్క, కులం - కులమునకు, మదలాయ్ - ఉద్ధారకుడై, తజ్జు - (కీర్తిహందినదంతయు) నిలుచునట్టి, పెరుంపుగల్ - గొప్పభ్యాతినిగల, జనకకతిరుమరుగా - జనకరాజయొక్క అల్లుడైనవాడై దాశరదీ - దశరథచక్రవర్తియొక్కతిరుక్కుమారుడైనవాడై, కజ్జైయిలుం - గంగనుకంటెను, తీర్తమలి - మిక్కిలిపరిశుద్ధమైనతటాకములుగల, కణపురత్తెక్కరుమణియే తిరుక్కణ్ణపురములా వేంచేసియుండునాయొక్క నీలరత్నమువంటివాడైన, ఎజ్జోకులు - మారాచమంశమునకంత, ఇన్నముడే - అమృతమువంటివాడైన, ఇరాగవనేతారేలో ఓశ్రీరామా! తారేలో.

తా.—అధికముగపరిమళమువీచుచుండు నల్లనివెంట్రుకలు గలిగిన కాసల్యాడేయొక్క వంశమునకుద్ధారకుడై, స్థిరకీర్తియు గొప్పభ్యాతియును జెందినట్టిజనచక్రవర్తి అల్లుడైనవాడును, దశరథచక్రవర్తికి కొమారుడైనవాడై గంగకంటెను మిగులపరిశుద్ధమైనతటాకములుగల తిరుక్కణ్ణపురములా వేంచేసియుండు నానీలరత్నమును మారాచమంశమునకు అమృతమయ్యుడైన, ఓశ్రీరామా! తారేలో.

౪. తామరై మేలయనవనైప్పడై త్తవనే ! దయరదన్తక్,

మామదలాయ్ ! మైదిలిత్తముణవాళా ! వణ్ణనజ్జల్,

కామరజ్జిన్తై పాడుంకణపుర త్తెక్కరుమణియే !

ఏమరువెళ్ళిల్ల వలవా ! ఇరాగవనే ! తారేలో.

టీక. తామరై మేల్ - తిరునాళ్ళికమలమునందు, ఆయనవనై - బ్రహ్మను, పడై
 కపనే - సృష్టించినవాడై, తయరన్దక - దశరథమహారాజయొక్క, మామదలాయ-
 వ్యవృత్తుడై, మైదిలికకమణవాళా - నీతాదేవికివల్లభుడైనవాడై, వడ్డినన్దళి - కు
 లదలు, కామరన్దళి ఇతై - కామరమునురాగమును, పాడుం - పాడునట్టి, కణపురత్తై
 కమణియే - తిరుక్కణ్ణపురముననుండు నానీలరత్నమువంటివాడై, ఏమరువు - బాణ
 మమిటునట్టి, వెం - చక్కని, కిరై - శ్రీకార్జమునువంది బాణమును ప్రయోగించు
 యందు, వలవా - సమర్థుడైనవాడవా, ఇరాగవ నేతాళియో.

తా. - తననాళ్ళికమలముందు బ్రహ్మనుసృష్టించినవాడై, దశరథమహారాజయొక్క
 వ్యవృత్తుడును నీతాదేవికివల్లభుడును, కుమైదలగుంపులు కామరమునురాగమును పాడు
 తిరుక్కణ్ణపురముననుండునానీలరత్నమా! బాణమును మిటునట్టి చక్కనిశ్రీకార్జమును
 ది, బాణమును ప్రయోగించుటయందు సమర్థుడైనవాడవా! ఓశ్రీరామా! తాళియో.

౧. పారాభుంపడన్ శెల్వం, బరతనమ్మి క్కేయరుల్లి.

మ.

ఆరావళిల్లై యవనోడరుజ్జానమ్మడై నవనే !

న

శీరాభుంవరై మారాబ్బి ! తిరుక్కణ్ణపుర త్తరశే !

౩

తారారుంగిణ్ణుడియెన్దొళరదీ ! తాళియో.

టీక. పార్ - భూమినంతయు, ఆగుం - ఏలునట్టి, పడర్ - గొప్ప, శెల్వం
 డను, నమ్మి - పరతంత్రాదిగుణములచేత పూర్ణుడైన, బరతనుమ్కు - శ్రీభరత్మాహ్వ
 , అరులి - ఇచ్చికటాక్షించి, ఆరావన్బు - మిక్కిలిఅదరముగల, ఇతైయవనోడు
 ణస్వామితోమాడ, అరుం - ఎవరిచేతను సంచరించుటకసాధ్యమును, కానం
 రణ్యము మొదలైనఅడవులలో, అడైవననే - ప్రవేశించినవాడా, శీర్ ఆగుం
 క్కినివాసస్థానమయి, వరై - మేరుపర్వతమువలె వికాలమును దృఢమునుగల,
 వత్తస్థలముగలవాడై, తిరుక్కణ్ణపుర త్తరశే - తిరుక్కణ్ణపురమునకు నిర్వాహకు
 డై, నీళ్ - అన్ని లోకములకుప్రభువుఅనుటకుగుఱులైన, తార్ ఆరుం - మాలికతోమా
 నుడి - తిరువభిషేకముగలవాడై, ఎకదాళరదీ - దశరథపుత్రుడగు నాస్వామి!

తా. - భూమినిపరిపాలనముచేయునట్టి మహాదైశ్వర్యమును పారతంత్రాదిగుణ
 లుడగు శ్రీభరత్మాహ్వనుకు కృపచేసి అత్యంతాదరముగల శ్రీలక్ష్మణస్వామితో
 చారయోగ్యముకాని దండకాది అరణ్యములలో ప్రవేశించినవాడును, వీరశ్రీకిని
 నమైమేరువువలెవైకాల్యమును దార్ద్ర్యమునుగల వత్తస్థలముగలవాడును తిరుక్క-

౧౭౨ నిత్యానునన్దానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

జ్ఞపురమునకు నిర్వాహకుడైనవాడును, సర్వలోకప్రభువనుటకు మూసకమైన మాటక
గూడినకిరీటమును గలిగియుండువాక్రీరామస్వామి! తాలేలో.

౧. శుభ్రమెల్లాంపిన్తోడరత్నోల్ కానముడై న్దవనే !

అశ్రద్ధనర్గట్కురుమరుద్దే ! అయోత్తినగర్కదిపదియే !

కశ్శద్ధనర్గళితాంవాఘ్రుజ్జకణపుర త్తైకకరుమణియే !

శిశ్శద్ధవై త్తకశోశ్శోణ్ణశ్రీరామాతాలేలో.

టీక. శుభ్రమెల్లాం - బంధువులందఱు, పిత్ - వెంటి, తోడర - వెంట
నేమించుచురాగ, తోల్ - పొదలచేనిండియుండు, కానం - ఆడవియుండు, అద్దె
ప్రవేశించినవాడును, అశ్రద్ధనర్గట్కు - అహంకారమును కారములులేనివారలకు, త
పొందనశక్యమును, మరుద్దే - దివ్యావధమువంటివాడును, అయోత్తినగర్కు - అ
య్య, అదిపతియే - అధిపతియైనవాడును, కశ్శద్ధనర్గళితాం - వేదాంతములనభ్య

ధుశేషమునముశేషభూతులను తెలిసికొనినవారలు, వాఘ్రం - నిత్యవాసముచే
కుఘ్రులపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమున, ఎత్ - నాకు, (అనుభవించదగిన) కరుమణి
నకు, లరత్తుమువంటివాడును, శిశ్శద్ధవైతక - పినతల్లియగుకైకేయియొక్క, శో
గశ్శద్ధవనవాసముచేయుము) అనుమాటను, శోణ్ణ - శరసావహించియుడవికివేంచేసిన,
వాక్రీరామాతాలేలో - ఓక్రీరామా! తాలేలో.

కంటె: తా. - సమస్తబంధువులు వెంటనంటి నేమించుచురాగ పొదలచేనిండిన
తిరుక్కణ్ణుండు ప్రవేశించినవాడును, వైరాగ్యవంతులనును లభింపనరుదైన దివ్యావధమువం
త్తు - పేను, అయోధ్యాధిపతియైనవాడును, వేదవేదాంగాది సకలరాస్త్రముల నభ్యసించి
ఓక్రీరామాపజ్ఞానమునుబొందినవారు నిత్యముగావసించు తిరుక్కణ్ణపురమున నాకు అనుభ
గ్యమైన నీలరత్నమువంటివాడును, కనిష్ఠమాతయగు కైకేయియొక్కవార్తను అజ్ఞా
నోప్పకొని అడవికివేంచేసిన, క్రీరామా! తాలేలో.

2. ఆలినైల్లెప్పాలగనాయన్తులగముణ్ణవనే !

వాల్లియైకొన్టరశ్శిల్లెయవానరత్తుక్కుళిత్రవనే !

కాలిన్తణికరైయలైక్కుజ్జకణపుర త్తైకకరుమణియే !

ఆలినగర్కదిపదియే ! అయోత్తిమనే ! తాలేలో.

టీక. - అత్తు - (మహాప్రళయకాల) మపుడు, ఆలికొల్లె - ఒకమట్టి ఆ
పాలగనాయ - శిశురూపము, ఉలగం - సమస్తలోకములను, ఉణ్ణవనే -

ఊచుకొనిరక్షించినవాడును, వాలియై - వాలిని, కొంట్ - చంపి, అరకు - చేయు
 యును, ఇళైయవానరత్తుక్కు - సుగ్రీవునికి, అళిత్తవనే - ఇచ్చినవాడును, కాదుంచి
 గాలిచే, మణి - లోపలనుండురత్నములను, కలై - గట్టువలెచ్చి, అలైక్కుం -
 కట్టి, కణపురత్తై కరుమణియే - తిరుక్కణ్ణపురముననుండు నీలరత్నమువంటివాడును,
 తివగర్కదివతియే - తిరువాలియనుగ్రామమునకు నిర్వాహకుడైనవాడును, అయోధ్యాధి
 యోధ్యకు, మనే - రాజైన, (శ్రీరామా) తాలేలో.

కట్టి,

తా. - మహాప్రళయకాలముందు సుష్టియాకుమీదు శివరూపమై శయనించిన
 కములను తనయుడరమందుంచి రక్షించినవాడును, వాలినిసంహరించి వానరరాచిం
 సుగ్రీవునికిచ్చినవాడును, గాలిచే లోపలనుండురత్నములను గట్టుకుదెచ్చిచేటా
 కుక్కణ్ణపురమున వేంచేసియుండు నీలరత్నమువంటివాడును, తిరువాలిగ్రామ
 నిర్వాహకుడైనవాడును, అయోధ్యాధిపతియైన శ్రీరామా! తాలేలో.

వా
 పర

మలై యదనాల్ కై కట్టిమదిలిలక్నే యట్టి త్తవనే !
 అలై కడ లైక్కడై న్దమరర్కముదరుళిచ్చెయ్ దవనే !
 కలై వలవర్ తాంవాఱుడ కణపురత్తై కరుమణియే !
 శిలై వలవా ! శేవగనే ! శ్రీరామా ! తాలేలో.

టీక. - మలైయదనాల్ - కొండలచేత, అళైకట్టి - నేతువుకట్టి, మణి
 కారములుగల, ఇలక్నే - లంకను, అట్టి త్తవనే - నాశముచేసినవాడును, అలైకడ
 లుగలక్షీరాభిని, కడైన్దు - చిలికి, అమరర్కు - దేవతలకు, అముదరుళిచ్చెయ్ దవ
 నే - పృథమును యిప్పించినవాడా, కలైవలవర్దాం - సకలశాస్త్రజ్ఞులు, వాఱుం - ని
 సముచేయు, కణపురత్తై కరుమణియే - తిరుక్కణ్ణపురముననుండు నీలరత్నమువం
 డా, శిలైవలవా - వింటియుద్ధమునందు సమర్థుడైనవాడా, శేవగనే - ఆశ్రీతులయ
 ప్రకారమునడుచు నేవకుడైనవాడా, శ్రీరామా! తాలేలో.

తా. - పరవ్రతములతో నేతువునుగట్టి ప్రహరిగలలంకను నశింపజేసినవాడును,
 లుగల పాలసముద్రమును చిలికి దేవతలకు అమృతమును ఓసరినవాడవా! సర్వజ్ఞులు
 వాసంబొనర్చు తిరుక్కణ్ణపురమున వేంచేసియుండు నీలరత్నమా! కొండలయుద్ధము
 నసమర్థుడైనవాడవా! ఆశ్రీతులకు భృత్యుడైయుండువాడవా! శ్రీరామా! తాలేలో.

తలై యవిఱ్ఱునరుణ్ణుజ్జై త్తయరదన్దై కులమదలాయ్ !
 వలై యవారుళిలైయదనాల్ మదిలిలక్నే యట్టి త్తవనే !

జ్ఞాపరమః కళై కళ్యునీర్ మరుంకలరుంకణపుర త్తై కరుమణియే!

గూడినది. ఇట్లు శైవవర్కటకరుభుడై యాయ్ ! ఇరాగవనే! తాలేలొ.

టీక. — తల్లెట్రువలుం - కట్టువీడునట్లు, నలుం - మంచివాసనపరిమళించుముం
 . వెంట్రుకలముడికలవాడును, తఱురదక తక కులం - దళరధచక్రవర్తికలము
 య్ - ఉత్తారకుడై, వల్లెయ్ - బ్రహ్మాస్త్రాదులనునోరణుచునట్టి, ఒరు - సక
 మగు, శిల్పయదనాల్ - శోదండముచే, మదిల్ - మూడుప్రాకారములు
 - లంకను, అట్టి త్రవనే - నాకముచేసినవాడవా, తల్లె - కలుపుగాతీసి, మరు

నీవిం - నిగట్టలో వేయగ, కట్టునీర్ - తెట్లట్టునీరు మొగ్గులు, అలసం - వికసించు
 కణపురత్తై - కరుమణియే - తిరుక్కణ్ణపురముననుండు నీలరత్నమువంటివాడ
 ప్రవే - పర్వట్కురుకుడైయాయ్ - సుహృదగులవిషయమున మిక్కిలి కృపగలిగినవాడ
 పాండ - పనేతాలేలో - రఘువంశమునకు తిలకమువంటి శ్రీరామా! తాలేలో.

శు. తా. — ముడివీడునట్లు సుగంధము పరిమళించుచుండు వెంట్రుకలుగలవాడు కుట్టల సాధనచక్రవర్తివంశమునకు ఉద్ధారకుడును, బ్రహ్మాస్త్రాదులను అణగద్రొక్కునట్టి ను నకు, అరలేని వింటిచే ప్రాకారావృతమైనలంకను నశింపజేసినవాడును, కలుపుగదిని ప్రస గల్గి వనహాపాతివేయగ శృంగునిరుమొగ్గులు పూచుచుండు తిరుక్కణ్ణపురముననుండు దాశిన్యామా! సహోదరవిషయమున మిగులకారుణ్యముగల శ్రీరామా! తాలేలా.

కంఠః ౧౦. తేవరై యునుశురై యుంతిశై కళై యుంపడై త్తననే !

యూవరుంవన్దడివణజ్జవరజ్జనగర్ తుయిన్త వనే !
కావిరిన్తన్ దిసాయుజ్జ-ణపుర త్తై-కరుమణియే !

గ. ఏవరివెళ్ళిలేవలవా ! ఇరాగవనే ! తాలేలూ.

టీక. — తేవరైయుం - దేవతలను, ఆకురైయుం - రాక్షసులను, తిక్కైయుం - దిక్కులచేసూహింపదగినసర్వవస్తువులను, పడైత్తవనే - సృష్టించినవాడవా, యామి - సకలచేతనులును, వస్తు-వీతెంచి, అదివణిజ్జ - మీపాదములను నేమించునట్లుగ, అరగర్తుయిత్తవనే - క్రింగమున బవ్వలించినవాడవా, నల్కావిరినది - శుద్ధమగుకనది, పాయం - అంతటను ప్రవహించు, కణపురత్తైకకరుమణియే - తిరుక్కణ్ణపురముందు నీలరక్తమువంటివాడా, ఏ - బాణముచే ప్రయోగింపబడినదై, వరి - చూడవెం - ప్రయోగమునందే శక్తువులునశించునట్లు, శిలైవలవా - కోదండమును పయోసానుర్ధ్వముగలి, ఇరాగవనేతాలెలు - ఓక్రిరామా! తాలెలు.

శ్రీక. అరంగుమానగము - ముదలాయిరమ్ - తిరుమూలై. కొవెలలో నిత్యవాసము చేయు
 మూపులః - సక
 (యని) మూపులః - సక
 సునందుంచి
 సుమీర్మి - మ
 సువచ్చి మీపాదారవిందములను సేవించునట్లు శ్రీరంగస్వామి
 నామం - వే
 పరిశుద్ధుడుగా కావేనది అంతటను ప్రవహించు తిరుక్కలాపానీ
 యముచే, పులక్
 రత్నమా! బాణప్రయోగసమయమందే శత్రువాళకముగ పోగొట్టి,
 బాచి, కలిదనె
 మధ్యముగల శ్రీరామా! తాలేలా.
 తమర తల్ల
 నామామదిలో పుడై శూన్య కణపురత్తై కాగు త్తలు వదిం
 (నావల్ - నామామదిలో పుడై శూన్య కణపురత్తై కాగు త్తలు వదిం
 టలు) గడిడిమేల్ తాలేలొవ్వురై తత్తమిర్మిమూలై,
 మా. న్న విలుమ్ వేల్పులవకకుడై క్కుల శేకరళొన్న,
 తా నన్ని యనూల్ పత్తుంవల్లార్ పాక్కాయప్ప తరళే.

శ్రీక. - కొల్ నవిలుం - చంపుట నేయెప్పుడును యెదురుచూచుచుండెడు, చివ
 యధయుద్ధమున, వలవక - సమర్థుడై, కుడై - తెల్లగొడుగుగల, కుల శేకరగ్రాసన
 కినిరప్పెయమాధు, కన్ని - నాళములేని, నల్ - చక్కని, మామదిల్ - గము
 ములచే, పుడైశూన్య - నలుప్రక్కలచుట్టబడిన, కణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురము
 యుండు, ఎక - నాయొక్క, కాగు త్తన - కకుత్స్థపరివృత్తపుడైన శ్రీ
 మగనాయొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములవిషయముగ, తాలేలొవెనురై
 సాదించినట్టి, పన్నియ - అంతటనిండియుండు, నూల్ - కాన్తలక్షణమునతి
 ర్మిమూలై - ద్రావిడభాషయందు మాలికాయాపముగనుండు, పత్తుం - ఈపము
 లను, వల్లార్ - ఆభ్యసించువారలు, పాక్కాయ - సర్వేశ్వరుని యనుభవం
 ముతోగూడిన, పత్తరగళ - భక్తిగలవారలగునట్లులభించురు.

—సంహారము నే ఎదురుచూచుచుండు వేలాయధయుద్ధమున సమర్థుడువ
 గుగల శ్రీకుల శేఖరావ్యూహ, నకింపని చక్కని గొప్పప్రాకారములు నలుప్ర
 యుండు తిరుక్కణ్ణపురమున వేంచేసియుండు కాకుష్ఠుడగు నాకుస్వామియైన
 మగనాయ శ్రీపాదారవిందవిషయమై ఆనతిచ్చిన, అంతటను లక్షణముక్తమై
 హాలికయాపముగనుండు తాలాట్టు పదిపాశురములను, ఆనుసంధించువారలు,
 పయోగ్యుడుగ వేనుముతోగూడిన భక్తులైనవారు అగుదురు.
 పు. — మన్ను, పుండరీకం, కొబ్బు, కామరై, పార్, మబ్బియి, అలికా,
 వర్, కన్ని, వన్దాల్.

పెరుమాళ్ తిరుమొట్టి ముగిసెను.
 (శ్రీకుల శేఖరావ్యూహ వార్ తిరువడిగ శేశరణమ్
 పెరియవాచ్చాంబి తిరువడిగ శేశరణమ్.

౧౭౮ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పరము.

నాలుకగల నేను, పోయ - బహుదూరముపోయి, ఇన్నిరలోకం!

లను పాలించుటయను, అచ్చువై పెరిగెను - అట్టిభోగములూలక్ష్యం
ఆశంపను.

తా.—శ్రీరంగధామా! మంచిపచ్చలపర్వతమువంటి తిరుమేనును, పా
అధరమును తామరవంటి నేత్రములునుగలిగి, తన్నాశ్రయించినవారిని భార్య
గుడేవాధిదేవుడును, గొల్లలకును గోవులకునునియామకుడైనవాడవా! అని య
రసమునువదలి, సమర్థమైన నాలుకగల నేను బహుదూరంబునకువెడలి, ఇం
పరిపాలనము చేయునట్టి రసము లభించినను నేను ఆశంపను.

3-పా. అవ.—మీకు పరమపవమక్కుటలేనియెడ కొవెలలో వసించు
రమందుండి తిరునామములను అనుభవించుచుండుమని, పెరియ పెరుమాళ్లు అ
దానిని యాలోచించిచూచి సంసారమందు పాపపరంపరలు మిక్కుటము
గనుక అదినాకావళ్యకములేదన; తిరునామానుసంధానమునకు అవకాశములే
అనియడుగగా, సంసారదోషములయొక్కప్రతిబంధకమును తిరునామముయొ
తాతిశయమును అనతిచ్చుచున్నార.

3. వేదనూల్ వీరాయం నూఱుమునిశర్ తాంపుగువలేలుమ్,
పాదియుముఱ్ఱిప్పోగుంనిన్ దిట్ పదిన్దై యాణ్ణు,
పేదై పాలగనదాగుంపిణివళిమూపుత్తున్బమ్,
అదలాల్ పిఱవి వేడ్డేనరజ్జమానగరుభానే.

టీక.—అరజ్జమానగరుభానే - శ్రీరంగధామా! మనిశర్ దాం - వేదనూల్ - వేదకాస్త్రప్రకారము, నూఱుపిరాయం - నూరుసంవత్సరములు
లేలుం - జీవించియుండినట్లైనను, పాదియుం - అందునగమగు యేబదిసంవత్సరములు
ఊఱ్ఱిప్పోగుం - నిద్రచేగడచిపోవును, నిన్ద - మిగిలియుండు, ఇప్పదిన్దై
బదిసంవత్సరములాయినన, పేదై - తల్లిలాలనలోనుండు కైకవదళయు, పా
కుతనముగల బాల్యావస్థయు, అదాగుం - విషయప్రవణులైతిరుగు యా
పిణి - వ్యాధియు, పళి-ఆకలి, (పంచేంద్రియములచేగలుగుఆకయు,) మూ
తనమును, తున్బం - దుఃఖపరంపరలుగాముగియును, అదలాల్ - ఇట్లుండుట
నీచమైన యీజన్మమును, వేడ్డే - నేనొకప్పుడును కొరను.

తా.—శ్రీరంగధామా! నునుమ్యలు వేదోక్తప్రకారము నూఱుసంవ
దినను, ఏబదిసంవత్సరములు నిద్రచేగడచును, మిగిలినయేబదిసంవత్సరముల

టీక. అరంగమనము, విషయములందు దగిలియుండు యావనము, వ్యాధి, ఆకలి, పాపములు అపేక్ష, ముదిమి, మొదలగుదుఃఖపరంపరలతో సమాప్తమగును. బట్టి పోయమైన యీపుట్టుకను నేనొకప్పుడును ప్రార్థింపను అనుచున్నారు.

౪. పా. అ. — క్రిందు మూడుపాశురములచే, స్వలూభమును అనుసంధించి, పై పాశురములచే పరోపదేశముచేయుచున్నారు వీనికిగారణమేమనిన, ప్రాప్తమైన నుల మున భగవద్విషయమును సంసారులు పోగొట్టుకొనుటనువీరుసహింపజాలనివారగుటచే తమ, ఒంటరిగా అనుభవించుట దుర్లభమగుటచేతను, తామనుభవించిన అంశముపరులు నుభవించినట్లైనగాని భరింపజాలని స్వభావముగలవారగుటచేతను, పరోపదేశమందు ప్రతిబింబించుచున్నారు. ఈ మొదటిపాశురమందు సంసారులు, పాపులైనమాకు తిరునా మును అనుసంధించుటకు యోగ్యతకలదా అనిన; పాపాత్ముడగు ఈత్రుండువు తిరు ముప్రభావముచే పరమపదమును బొందినప్రకారమును విన్నవారు “అయోగ్యులు” తొలగుటకు, కారణములేదనివచ్చించి, ఉజ్జీవనమార్గము దెలిసియు పాపఫలమైన జన నరణాదిదుఃఖమును అనుభవించుచున్నారే అని ఆశ్చర్యపడుచున్నారు.

౪. మొయ్ త్తవల్వినై యుల్ నిన్ముమ్మాన్జెల్లుత్తుడై యపేరార్,
కత్తిరబన్దుమన్దేపరాజ్జదిక్కణ్ణుకోడ్డా,
ఇత్తనై యడియరానార్కిరజ్జుమ్మనమ్మరజ్జనాయ,
పిత్తనై పెల్లొమ్మన్దోపిఱవియుల్ పిఱజుమాతే.

టీక. — మొయ్ త్త - దట్టముగనుండు, వల్ - (కాలతత్వముండువలకు అనుభవించినను) నశింపని, వినైయుల్ నిన్ము - పాపములు (అను సముద్రము) నుండి, మూన్జె మొత్తు ఉడైయపేరార్ - మూడక్షరములుగల “గోవిందా” యను తిరునామముచేత, చేత్తిరబన్దుమన్దే - (క్షత్రియులలో అధిమండగు) అట్టిక్షత్రిబన్ధువుకదా, పరాక్ - పరకావదమును, కణ్ణుకోడ్డా - నేవించి అనుభవించునట్లు లభించెను, ఇత్తనై అడియరానార్ - మనస్సుహాయములేకయే గోవిందాయనునామమును వాక్కుచే పలుకునట్టిదామను, ఇరజ్జుం - కనికరించి కృపచేయువాడునై, నం అరజ్జనాయ - మనస్వమియైన అరంగధాముడగు, పిత్తనై - సౌకీల్యగుణములుగలవానిని, పెల్లొమ్ - సమీపముననుండి అనుభవించుటకు లభించియుండియు, పిఱవియుల్ - జననాదిదుఃఖమునదగులుకొని, క్కొమ్మలు - కష్టపడుటనుజూచి, అన్దో - అయ్యో (యని చింతించెదరు).

కా. — ఎంతకాలమునుభవించినను నశింపని అధికపాపముగలిగియు మూడక్షరములుగల “గోవింద” అనుదీరునామముచే, లేక (మూడక్షరములుగల ప్రణవముతోగూ

౧౫౦ నిత్యానునానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యనసహాయము.

దీన తిరువస్తావరచేయని పాపీమలగుకొందలు అనతిత్తురు.) ఇట్లుగూ డ్రియ
తక్కువైన క్షత్రబంధువనువాడుగదా; పరమపదమును ప్రాపించెను. మృదం
లేక వాక్కుచే గోవిందనామమును అనుసంధించు దానులకు కనికరించి, యిట్లు
గువాడునై ఆశ్రీకులతో భేదములేకకలిసియుండు మన శ్రీరంగనాథుడగు స్వామి
యనుభవించునట్లు లభించియుండియు, జన్మదుఃఖాదులలోదగిలి శ్రమపడుట
అయ్యోయని చింతించుచున్నారు.

౫-పా. అ. — “పీఠవియుల్ పీఠంగుమాలు ” అని విలక్షణవిషయము
దుర్విషయములనుబట్టి యనర్థపడుచున్నారే అని క్రిందిపాట్టునందు వినుమన
లోకాయతీమడు పదహారుసంవత్సరములవయస్సుగలస్త్రీలు సంచరించెడు సంహ
దోషముచెప్పుట ఎందుకనియు దేహతిరిక్తమై ఆత్మయున్నదనియు, భర్తాభ్య
పరలోకము ఉన్నదనియు చెప్పుట అసత్యము. ప్రత్యక్షమైన దేహముతో భృ
వముతప్ప వేటొకటిలేదనియు వచించుచున్నాడు. అట్టివారినిగుఱించి వివ
అల్పమై అస్థిరమై, అనేకదోషములు గలదగుటవలన సజ్జననిండితమైనదగుటచే
విషయములను ఏల ఆపేక్షించెదరో అనుచున్నారు.

౫. పెద్దీరాల్ శుగబ్బళుయ్ ప్పా పెరియదోరిడుమై ప్పూణ్ణు
ఉడ్డైరాక్కిడక్కుంపోదువుడలుక్కై కరై న్ననై న్దు,
తణ్ణురాయ్ మూరై మూర్క్క తమర్గళాయ్ ప్పాడియాడి,
తొణ్ణుపూణ్ణముదముణ్ణాత్తో మ్మింబర్ శోలుగక్కుమాతే.

టీక. — పెద్దీరాల - భార్యలచేత, శుగంగళ - సుఖములను, ఉయప్ప
వీంపగోరి, పెరియదోరిడుమై - మిక్కిలి అధికమగు దుఃఖములను, పూణ్ణు - వై
రాత్రి - లలో, ఉడ్డు - భుజించి, కిడక్కుంపోదు - శయనించునపుడు,
కరై న్దు - శరీరపోషణమునకేక్కుళించి, నైన్దు - మనస్సునొచ్చి, తణ్ - నల్లని,
మూరై - తిరుక్తుభాయిమాలికను, మూర్క్క - ఉరమునగలిగిన సర్వేశ్వరునియొ
ర్గళాయ్ - దాసభూతులై, పాడి - ప్రీతిపూర్వకముగపాడి, అడి - ఆనందిం
ముచేసి, తొణ్ణుపూణ్ణు - శేషవృత్తినిగ్రహించి, అముదముణ్ణా - గుణ
అమృతమునుభుజింపని, తొమ్మింబర్ - నీచులు, శోలుగక్కుమాతే - అన్న
ఆపేక్షించెదరో!

తా. — భార్యలతోగూడి సుఖానుభవంబు జేయగోరి, అధికక్రమ
రాత్రిభుజించి శయనించునపుడు దేహపోషణవిషయమై కరిగి మనస్సునొచ్చి
మాలికను వక్షస్థలమునధరించిన స్వామికిదాసులై ప్రీతితోగాంఘ్రచేసి,

అతని అభంగమనగరురానే! ఆతని
 హృదయమును చూచుచు! వెలుపాడు - భగవంతుని కల్యాణగుణములు అనెడు అమృతమును భుజింపక
 ఓపా-ఆ పలుకులును, ముద్దుర్ - చదవక; అనుచున్నార.
 నా పాపములన్నిటి కిక్కాయర్కతో - బాధ్యులగు, అల్పము, అస్థిరము మొదలగు దోషములున్నవి. అని
 వివరించుచున్నట్లు పండియనగల్గె - సహింసక విషయములున్నవిగానుక ఒకటిరప్పిననుతీయొకటి యను
 చున్నార. ద్వికుడు) అందువే - వాన, అనుభవించుచేవుడుస్థిరముగా నుండునట్లు లేదు, అనియానా

౬. మఱి (అట్లుగాక విరోధులు
 తగిలి, కూడు మేల్
 పుట్టినవోటునవే, త
 లఱవన - కర్తవ్యము న్వివరోప్తమాడంపురభంపాదటియమూట్టిరే,
 పుట్టెక్కిరంగధామా న్వివరాగినిస్తవరజినార్ కా-త్పెయ్యాదే,
 దీ. ను భగవంతుని య్వివరోలెచ్చాయ్దుపుట్టవ్వక్కిడక్కిన్తిరే.

ప్రతి మహావిషయమందు సహజ - క్రూరము. ఆను, శుభర-గోడను, మదికెడుతు. ప్రాకా
నమెక్కింపదే వ్యాధియై ముందు - ఆముష్మికమునకు (మోక్షమునకు) వెలుమైపూర్ణు - ద
మదిక కందునటిబలకాంత - పుటాధ్యవర్ - వెలుపలిగోడయై, పట్టె - అధిగమగు, మాడం -
అందుకుండు దేవ - పోదు - నేలలోపడుకాలమును, అత్యయమాత్మీర్ - మిరుతెలిసికొ
ని - కుమలము ముతయేమిచేయవలయుననగ) అలంకువరాగిన్వ - ధర్మమేవక
వాగ్మ - అరణ్యవాదు - క్రింగధామునికి, అగోచర్యాదే - దాస్యముచేయ
యోగ్యత - వెలుపలిగోడయగుదేహమును, కోలంకెయిదు. అలంకారముచేసి, ప్ర
సరు - పొడిచితినునట్లు, కిడక్కిన్దీర - అన్యాయముగజెడిచోవుచున్నా

మల్లీశ్వర—శ్రూరమును లాపలిప్రాకారముగగట్టి మోక్షమునకు జ్ఞానహీనమును
 బుగల, శిశువులను వెలుపలిగోడయై అస్థిరమైనవరీరమైనది నేల ఇడుకాలమును మీరి
 నువ్విడిచి పోయిన ; అట్లైనయేమిచేయవలయును అనగ ; భర్త స్వయాపియను
 ముగ్ధముచేసి యనుని బాస్యముచేయక వెలుపలిగోడయైన బేషమును, అలంకరించి పక్ష
 పక్షే. ట్లు వ్యర్థముగనశించిపోవుచున్నారే అనుచున్నారు.

తా. - 2. 2-పా. అ. - "త్రంశుభ్రంశమత ముట్టాత్మ్యంబర" "శ్ర
 జీవించుచున్నది పలు దెలుగుల ముమ్మును నిందించుచున్నారు; సంసారస్వభావ.
 తో నీవుడగు క్రిరంగు ది. వీనినితోలగునట్లు చేసి ఆశ్రయింపదగిన వానిని నీవింపజేసి
 చూచునాంబియంబాక మందవలరంచి విరోధులను నిరసించినదశరథత్రుడుగ

౧౮౬ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

వారై గర్భమందును భగవత్కటాక్ష హీనులారా కడతేరుటకుదగిన కాలము ముగ కడపుచున్నారే. అనుచున్నారు.

౧౨. పా. అ—తిరునామమును అనుసంధింపమంటిరి. అనుసంధింపమనెడి అనుసంధింప శక్తిరేదనిన; విన్నంతమాత్రముననే తిరునామము ఉత్తారకమున, పాఖ్యానవచనముచేచెప్పి, ఇట్టిప్రభావముగలవానియూరు శ్రీరంగస్థలమనియు, పమార్గముండియు దుఃఖమును బొందుచున్నారే అని సహింపబాలక ఈచేతన ర్పి చింతించుచున్నారు.

౧౩. నమసుంముల్ కలనుంపేళ నరగిల్ నిన్వార్గల్ కేట్టు,
నరగమేళువర్కమాగుం నామజ్గళుడై యనమ్మి,
అవనదూరరజ్జమెన్నాదయర్ త్తుప్పీల్ న్దళియమాన్దర్,
కవలై యుల్ పడుకిన్వార్ త్తెన్దనుక్కేకవరి న్నేనే.

టీక.—నమసుం - యమధర్మ రాజును ముల్ కలనుం - ముద్గలమహర్షియు సంభాషణచేయగ, (దానిని) నరగిల్ నిన్వార్గల్ - నరకములో నుండువారలు (పాపఫలములనుభవించునపుడు) వివగ, (అందుచే) నరగమే - ఆనరకముగూర్చు ర్గమాగుం - స్వర్గమువంటి సుఖమునిచ్చునట్టిదైన, నామజ్గళుడైయ - తిరునామము వాడుగానుండుటచే, నమ్మి - పరిపూర్ణుడైనవాడుగానున్నాడు, (ఇట్లుండ) మాన్దర్ - (తిరునామములనుచ్చరింపగల నాలుకనుపొందిన) దుర్లభమైన ముగలవారలు, అవనదుడో - సర్వేశ్వరుడు నిత్యవాసముచేయు దేశమున ఎన్నాడు - 'శ్రీరంగము' అనిపలుకక. ఆయర్ త్తు - వానినామములనుమఱి న్ద - విషయప్రవణులై తలక్రిందుగపడి, కవలైయుల్ - దుఃఖమున, పడుకిన్వార్ కొనెదరే, ఎన్దు - అని, అదనుక్కేకవరి క్కేనే - అందుకొఱకే వ్యసనము చున్నాను.

తా.—యమధర్మ రాజును ముద్గలమహర్షియు భగవన్నామవిషయమున పించునపుడు, నరకములో నుండువారలు విన్నందున ఆనరకముగూడ స్వర్గమున నట్టిది అయిన తిరునామములుగలవాడుగా నుండుటచే, స్వామి పరిపూర్ణుడైన న్నాడు. ఇది యిట్లుండ తిరునామముసంధానములభించునట్టి దుర్లభమగు నరక వారలు, సర్వేశ్వరుడు ఆనందించి యథిష్ఠించియుండునట్టి శ్రీరంగస్థలముననే సంధింపక, సామాన్యవిషయములలో పడి దుఃఖించుచున్నారే అని, అందుకే వ్యసనము చున్నాను అని యానతిచ్చుచున్నారు.

౧౩. పా-అ:— సంసారులకు హితముపడేయిన, వారు అసహ్య పడుకొనగా,
 వీరు దుష్టస్వభావులనియెంచక వీరిదుర్గతినిజూచి, ఈచేతనులు నోరార, "తిరువరంగమ్"
 అని, అనుసంధించు లేని సంసారదుఃఖములు నశించును. అనియానతిచ్చుచున్నారు,

౧౩. ఎటియునీర్ వెణికోళ్ వేలై మానిలత్తుయిర్గల్లామ్,
 వెణికోళ్ పూన్దుళవమూలై విణ్ణవర్క్కొనై యేత్త,
 అటివిలామనిశరెల్లాం అరజ్జమెన్జు థైప్పరాగిల్,
 పాటియిల్ వాల్ నరగ మెల్లాం పులైన్దున్దో ధీయుమన్జే.

టీక.—ఎటియుం - అలలు ఎగురునట్టి. నీర్ - నీరును, వెణికోళ్ - నీచమైనవా
 ససయుగల, వేలై - సముద్రముచేచుట్టుబడిన, మానిలత్తుయిర్గల్లాం - భూమియందుం
 చేతనులందఱు, వెణికోళ్ - పరిమళముగు, పూ - పుష్పమును, కుళపమూలై -
 స్థూయి మాలికగల, విణ్ణవర్క్కొనై - నిత్యమారులకధిపతిని. ఏత్త - ప్రాత్రముచే
 యటకు, అటివిలా - జ్ఞానములేని, మనిశరెల్లాం - జనులందఱును, అరజ్జమెన్జు - (నోరు
 నందుకు ఫలమునుబొందునట్లు) శ్రీరంగముఅని, అథైప్పరాగిల్ - అనుసంధించినట్టై
 పాటియిల్ వాల్ - ఇంద్రియములదారిని నడచు, నరగమెల్లాం - నరకరూపముగు
 సారమంతయు, పులైన్దున్దో ధీయుమన్జే - పచ్చికములచిపోవునుగదా (పాడుపడి
 పోవునుగదా)

తా.—అలలుగొట్టుచుండు నీరును దుర్లంధమునుగల సముద్రముచే చుట్టుబడిన
 భూమిలోని చేతనులందఱును, పరిమళించు మంచి తీరుత్తుకొనిమాలికనధరించియుండు
 నిత్యమారి నిర్వాహకుని, స్తుతించుటకు జ్ఞానములేని జనులందఱును తమనోరు సఫలముగు
 నట్లు "శ్రీరంగము = తిరువరంగమ్" అని యనుసంధించినమాత్రమున, ఇంద్రియవశముగు
 సంసారదుఃఖములన్నియు సవాసనగ నశించును, అని యానతిచ్చుచున్నారు.

౧౪. పా-అ — పరులనుగుఱించియు తమనుగుఱించియు హితవచనములు ప్రస్తా
 వించి చెప్పగ, ఈచేతనులు సమతంత్రమునందుచ విసిగి, వీరిసాంగత్యమువల్లనైన దుఃఖముతీరు
 నట్లు శ్రీరంగధాముని అన్నాళ్ళ ల్లింగుల కుపదేశించుటను నివర్తి చేసికొనుచున్నారు.
 ఇదిస్వామభవమైయుండగలై యేత్త తముగ ముగించుచున్నది. సత్పురుషుల యనుభవజ్ఞాన
 ము పరులకును అనుభవింపజేయుదునుగదా.

౧౪. వణ్ణినము నిజకల్పైలై మయిలినమూలుంశోలై,
 కొణ్ణనక్కుర్నయ. శోలై కుయిలినజూపుంశోలై

ని వ్యా

౧౮౮ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

అణ్ణక్కొననురుంశోలై అణ్ణిరువరళ్ళమెన్నా.

మిణ్డార్ పాయ్ న్దుణ్ణుంశోల్ తై విలక్కినాయ్ క్కిడుమిన్ కే.

టీక. - వడ్డినం - మధుపానముచే మడించిన తుమ్మెదలు, మురలుం - శోలై - తోపులు కలిగినదియై, ఇనం - గుంపులుగ, మయిల్ - నెమళ్లు, అణ్ణముచేయు, శోలై - తోటలుగలదియై, కొణ్ణిల్ - మేఘములు, మీడు - మేఘపుం - తగులునట్లుండు, శోలై - (అంతటవున్నతమైన) తోపులుగలదియై, ఇనం - కొకిలలు, మావుం - (చక్కనిస్వరముచే) ఒకటిని యొకటి పిలుచుతలగ శోలై - తోపులుగలదియై, అణ్డార్ - బ్రహ్మాండమందలి, దేవతలకు, కొనం - పతియైన సర్వేశ్వరుడు, అమరుం - నిత్యవాసముచేయు, శోలై - తోటలు, అణ్ణిరువరణ్ణునగలిగిన, తిరువరళ్ళమెన్నా - శ్రీరంగము అని నోరారచెప్పని, మిణ్డార్ - తలపని మూర్ఖులు, పాయ్ న్దు - పైబడి, ఉణ్ణుంశోల్ తై - భుజించెడి అన్నముచేసి క్కి - వేలుపఱచి (తీసి), నీరే - మిరలే, దానిని, (చేసిన మేలుతలచుచు) క్కిడుమిన్ - కుక్కకు పెట్టుడి!

తా. - మడించిన తుమ్మెదలు పాడుచుండు తోపులును, నెమళ్ళు నాట్యమున తోటలును మేఘములు ఒకరినికొనుచుండు ఉన్నతములైన తోటలును, కొకిలలును ని స్వరముతో ఇతరమైన కొకిలలను పిలుచుచుండు తోపులును, ప్రపంచమున కలదు సమస్తదేవతలకు నిర్వాహకుడగు సర్వేశ్వరుడు సంతోషించి వసించియుండు తోపులను ఆభరణములుగ గలిగిన "శ్రీరంగమును" నోరార వచింపని కృతఘ్నులగు మూర్ఖులందుల అపేక్షతో భుజించు అన్నమును మిరలే బూత్కరించి తీసి ఆయన్నమును తగల కుక్కకు పెట్టుడు. అనుచున్నారు.

౧౯. పా. అ. - మొదటి మూడుపాశురములచే స్వలాభమును భాషించి పదకుండుపాశురములచేపరులకు ఉపదేశించి, వారుసమృద్ధింపకుండిన తొలగొప్ప క్రిందు. అచేతనులలో నొకరగు తన్ను వశపఱచి పరమభక్తిపర్యంతముగ గలిగించిరేయని, శ్రీరంగనాథులు తమకుచేసిన మహోపకారమును నెపదిపాటి ఆనతిచ్చుచున్నారు. ఇట్టిదేగదా కృతజ్ఞుల స్వభావ ఆనందముగూడ స్వర్గమునందు అద్వైతముగలుగగానే తన్ను నేమింప జూచే, స్వామి పరిపూర్ణుడైన అనుచున్నారు.

భించునట్టి దుర్లభమగు నదృశ్యుని మొదటి శ్రీరంగస్థలమును నొక యిది దున్నాకే అని, అందుకే పౌయ్యోక్కే పౌయ్యనాగుం పు

ఉయ్యప్పముణర్విసార్ కట్టు - ఒరువనెన్మణార్ న్దపిన్దై ౨
వియప్పాడటుత్తుత్తొన్మ మ్మగనూరరజమన్దై.

టీక. - పుట్కాడియుడైయళోమాళ - గరుత్తుంతుని భవజముగగల సర్వస్వా
అయిమియనవాడు. ఎన్నైప్పొల - నావంటి. * మెయ్యక్క - ఆ ద్వేషముగలవానికి, మెయ్య
నాగుం - సత్యస్వరూపిగానున్నాడు, విడియిలా - (అనాదికాలముగ విషయాంతరప్రవ
ణుడై భగవద్ విముఖుడైన) భాగ్యహీనుడగు, ఎన్నైప్పొల, నావంటి, పొయ్యక్క -
చుట్టగవద్విముఖులకు; (తదితరవిషయములను ప్రేమించువారికి) పొయ్యనాగుం - అసత్య
వంతుడుగానున్నాడు. ఉయ్యప్పొం - ఉజ్జీవించువిధమును, ఉణర్విసార్ కట్టు - తెలిసి
నవలయుననుజ్ఞానముదయించిన వారలకు, ఒరువనెన్మణార్ న్దపిన్దై - సర్వస్వయదాకడ
నుజ్ఞానము కలిగినపిమ్మట, వియ్యప్పాడు - (తావేప్రాప్త్యుడు, విరోధులను పోగొట్టు
వాడు, అనెడివిషయమందలి) సందేహమును, అటుత్తు - పోగొట్టి, తొన్మ - అగ
వడు, అమ్మగనూర్ - సుందరాకారముగల వానియొక్క దేశము, అరజమన్దై - శ్రీరం
గముకదా?

తా. - గరుడభవజుడగు సర్వస్వయడు, నావంటి ఆ ద్వేషికి సత్యవంతుడుగను,
అనాదికవిషయాంతరములందు దగిలి భగవద్విముఖుడైన నావంటిభాగ్యములేని అసత్యవం
తునికి (విషయాంతరపరునికి) అసత్యవంతుడునైయున్నాడు. కడదేరుటను తెలిసికొన
వలయును అను జ్ఞానముదయించినవారికి సర్వస్వయడు ఒకడున్నాడని తెలిసినపిమ్మట,
సర్వమునెఱవేర్చి అనిష్టముపోగొట్టునో అనెడు సందేహమును నివర్తికేసి, నేవనొనగు
వంతుడగుడగుస్వామియొక్క నగరము శ్రీరంగనగరమేగదా.

౧౬. పా. అ. - ప్రాప్తప్రాపకములు భగవంతుడే యనుజ్ఞానమును గలగకేసి
ట్లు, అనంతరము కలుగక తడవ ఆదరమును తనయందు విషయానుగుణముగ పెరుగునట్లు
చేసెను అనియోచునట్టి, పుండ్యం.
ములునుగ

౧౬. పూర్వ భాగ్యకల్పశ్వనాగిత్తుర్ త్తొడిన్దై న్దకాలమ్,
మా. అ. - కయట్కణెన్నుంవలై యుళో పట్టయిన్దవేనై,
పొయ్యచ్చున్మొల్లి వ్పన్దియిల్ పుగున్మతనార్
వడుడదిన్దై వ్గవై త్త మ్మగనూరరజమన్దై.
వడదిన్దై వీను.

ప్పొల అనువికేషణమును, మెయ్యక్క, పొయ్యక్క,
డల్ నిటకె యించి మెయ్ అనుపదమునకు ఆ ద్వేషము అర్థమని వ్యా
యందు అనెడి తనక్కర్నరు.

టీక. — కూదనాయ - ఈశ్వరుడును, ధర్మాధర్తములును, లేవనిచెప్పవచ్చునని. ఈశ్వరునికి శేషముగు ఆత్మనునాదనిచెప్పవచ్చును. తూర్తరొడు - విషయ ప్రపణులతో, ఇశ్వేశ్వరకాలం - చేరి తిరుగునపుడు, మాదరార్ - స్త్రీలయొక్క కడు మత్స్యమువంటి, కణి ఎన్నుం - కండ్లులను, వలెయుతో పట్టు - నలలాచిక్కుకొని పట్టువేసె - ముణిగియుండునన్ను, పోవరే ఎత్తుకొల్లి - రమ్ములనిచెప్పి, పున్నియోగి - నామనన్నునందుబ్రవేశించి, తకబాల్ - తనవిషయమందు, ఆదరంపెమ్మగ్రహేమను మిక్కిలి వృద్ధిచేసిన, అర్జుగణ్డూర్ - సౌందర్యమును నిరూపకముగా శ్రీరంగధామదుండుదేశము, అరబ్బమన్నే - శ్రీరంగముగదా ?

తా.—వంచకుడనై ఈశ్వరునిసార్తగు ఆత్మను నాదియని విషయాంతర్య
తో గూడియున్న కాలమున స్త్రీలవలలో దగిలి ముణిగియుండునన్ను, కనికరిం
దీసి తమదివ్యసుందర విగ్రహమును నేవింపజేసి నాహృదయమందు బ్రవేశించి, తమ
మందుభక్తిని ఆభివృద్ధి నొందించిన సౌందర్యవంతునియొక్క దివ్యనగరము శ్రీరంగ
ముగదా.

౧౭. పా - అ. — క్రిందు, ఆదరముయొక్క వృద్ధిని చెప్పిరి, ఇందు ముందు మాత్రమేగాక వెలుపలి చక్షురాదియంద్రియములును తన్ను నేవించి అట్లు చేసినవాడాయెను అనుచున్నారు.

౧౭. విరుద్ధసిద్ధి త్రమాట్టే విదియి లేక మదియొన్నితై,
ఇరుమ్మహిలో వలియనెశ్శ మిత్తై యిత్తై యురుగుంపణ్ణమ్
శురుమ్మమర్శోత శూర్ధ్ నదరజ్జమాకోయిలొక్కణ్ణ
కరుమ్మినై కణ్ణకోణ్ణోకణ్ణిణ్ణై కలిమ్మనై.

టీక. - విరుచ్చి - ప్రేమించి, నిష్ఠ - నిలిచి, ఏ క్షణమున భాషించి
లను, విదియిరేక - అంజలిమొదలగు కాయకవ్యాపారములు పండిన తొలగుకొన్న
సర్వేశ్వరుడొకడున్నాడని తెలియనివాడను, ఇరుమ్మరొక్కరమును పెపదిపా
కతినమైన, నెట్లాం - నామనమ్ము, ఇట్లై యిట్లై - కొంచెముగూడ స్వర్గమున
వణ్ణం - కరుగునట్లు, కరుమ్ము - తుమ్మెదలు, అమర - స్వమి పరితూర్ణుడనై
న - తోహటచే చుట్టబడియుండు, మా - శ్లాఘ్యమైన, కి దుర్లభముగు నర
యిల్కొట్టి - వాసస్థానముగ యేర్పాటుచుకొనిన, కరుమ్మనైత్రరంగస్థలముననో
గువానిని, ఎకకణ్ణి - నాచెందుకండ్లతో, కణ్ణుకొణ్ణు - రే అని, అందుక
అనందించునట్టి ప్రకారము ఏమి అని, ప్రీతులగుచున్నారు.

తా.—తు మైదలు అమరియన్ను తోపులచేచుట్టబడి, క్లాఘ్యమైన శ్రీరంగక్షేత్రమును, నిత్యవాసస్థానముగ నంగీకరించి చెటుకువలె రసికుడగు శ్రీరంగనాథుని విషయమందు ప్రావణ్యములేక ఇనుమువలె కఠినమైన నామనస్సు క్రమక్రమముగ మైనమువలెకరుగునట్లు నాస్వామిని నేవించి, నారెండు నేత్రములు ఆనందముబొందుచుండు ప్రకారము ఏమని ఆశ్చర్యపడుచున్నారు,

౧౮. పా. అ.—ఆనందబాష్ప, ప్రవాహము గోడమొదలైన ఆవరణమువలె అనుభవించు విషయమును మరుగుపఱచుచున్న జేతని విసుకును జెందుచున్నారు.

౧౯. ఇనిదిరై త్తివలై మోదవెటియుంతణ్ పరవై మీదే
 తనికిడన్దరళు శెయ్యుంతామరై క్కణ్ణనెమ్మా,
 కనియిరున్దనై యశెవ్వాయ్ క్కణ్ణనై క్కణ్ణక్కణ్ణల్,
 పనియరుమ్ము తిరుమూలొ ఎన్నెయ్ కే పావియేనే.

టీక.—ఇనిదు - ఇంపుగ, తిరై - ఆలలయందుగలిగిన, తివలై - తుంపరలు, మోద - కొట్టగ, ఎటియుం - లేచుచుండెడి, తణ్ - చల్లని, పరవైమీదు, సముద్రమువంటి కావేటిమధ్యమున, తనికిడన్ద - ఒంటరిగా పవ్వళించి, అరళు శెయ్యుం-చేతనుల కామక్రోధాదులను బోగొట్టు, తామరైక్కణ్ణ - పుండరీకాక్షుడును, నమ్మ కేవలపఱచుకొనిన శ్రీరంగధామనియుక్క, కనియిరున్దనైయ - దొండపండువంటి, శెవ్వాయ్ - ఎఱ్ఱని అధరమును, కణ్ణనై - నేత్రములుగలవానిని, కణ్ణక్కణ్ణల్ - నేవింపనులభించిన నేత్రములు, పని ఆరుమ్ము - చల్లని ఆనందబాష్పములు, తిదిరుం - ప్రవహించుటచే, పావియేక - చక్కగ నేవించుటకు భాగ్యములేనిదానుడు, ఎక శెయ్ గేనే - ఏమి చేయుదును.

తా.—మనోహరముగ ఆలల తుంపరలు కొట్టగ పొంగుచుండు చల్లని కావేమధ్యమున, ఏకాంతముగ శయనించి, చేతనులను, నశింపజేయు కామక్రోధాదులను గొట్టి పాలించునట్టి, పుండరీకాక్షుడగు శ్రీరంగధామనియుక్క దొండపండునుబోలెడును నేత్రములుగలవనిని, నేవింపగలిగిన నేత్రములు ఆనందాక్రమప్రవాహముల చక్కగ నేవింప భాగ్యములేనిదానుడు, ఏమి చేయుదును, అనిచింతించుచునా

౧౯. పా. అ.—నేత్రము మొదలగు అవయవములేగాక శరీరముగ మన్నది అనుచున్నారు. నలుప్రక్క

౧౯. ప్రితుడదిలై ముడియైవెత్తు క్కుణ్ణదిలై పాదంనీట్టి, ఎలచేచుట్టబడి
 వడదిలై పిన్నుకాట్టి త్తెన్దిశెయిలజ్జెనొక్కి, క్కస్వాకంశ్య) నించియుండువిధ
 క్కడల్ నిటక్కడవులెన్దై యరవజ్జై తుయిలుమడలమును, కణ్ణం-
 ఎట్టుకడడలెనక్కురుగుమూలొ ఎన్నెయ్ గేనులగ్గిలుం - నీపుకఠినము

౧౯౨ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

టీక. — కడల్ నిజం - సముద్రమువంటి వర్ణముగల, కడవుల్ - సర్వేశ్వరుని
ఎన్నె - నాకుస్వామియైనవాడు, కుడదికై - పడమటిదిక్కున, ముడియొక్క
నున్నుంచి, కుడదికై - తూర్పుదిక్కున, పాదం - చేతనుబుట్టివించుటకై దిగువ
శ్రీపాదములను, నీటి - చక్కగచాచి. పడదికై - ఉత్తరపు దిక్కుననుండు
పిన్ను - వెనుకటి సౌందర్యమును, కాటి - చూచి, తెడదికై - (క్రివిభిన్నము
కొఱకు దక్షిణదిక్కుననుండు, ఇల్లకై - లంకాపురిని, నోక్కి - కటాక్షించు
అరవణై - ఆదిశేషుడను పడకమీద, తుయిలుమాకండు - శయనించుచుండుటకు
చి, ఎనక్కు - నాయొక్క, ఉడల్ - శరీరమైనది, ఉరుగుమ్ - కరుగుచున్నది
త్తిరే - లోకులారా! ఎకశయగళ - ఏమిచేయుదును. ఆలో-ఆయ్యా

తా. — సముద్రచ్ఛాయగల సర్వేశ్వరుడైన నాస్వామి, పడమటిదిక్కున
నుంచితూర్పుదిక్కున చేతనోర్చినవార్ధమై శ్రీపాదములను చాచి ఉత్తరముననుండు
వెనుకటిసౌందర్యమునుచూచి, క్రివిభిన్నజాత్యానుకుగాను'దక్షిణలంకాపురిని కల
కొనుచు ఆదిశేషుడను శయ్యమీదు పవ్వలించియుండుటను నేవించి, నాయొక్క
మైనది కరుగుచున్నది. లోకులారా? నేనేమిచేయుదును.

౨౦. పా - ఆ. — ఇట్టివిషయమందలి ప్రావణ్యమునువిడిచి బద్ధసంపాద
ఎడబాసియుండుటకు ఉపాయముకలదో, అనుచున్నారు.

౨౦. పాయునీరరజ్జ నన్నుల్ పామ్బులై పుల్కికొణ్ణ
మాయనార్ తిరునామామార్వం మరదకవురువుంతో
తూయతామరైక్కణ్ణం తువరిదట్ట పవళ వాయుమ్
ఆయశీర్ ముడియుంజేళుమ్ అడియరోర్ క్కగలలామే

లను, టీక. — పాయుం - పారుచుండెడి, నీర్ - నీటిచే చుట్టబడియుండు
సర్వేశ్వరుడై - శ్రీరజ్జమునందు, పామ్బులై - తిరువనంతాత్మీయమైన శయ్యమీదు, పుల్కి
కొణ్ణం - ముండు, మాయనార్ - ఆశ్చర్యగుణచేష్టితుడగు స్వామియొక్క
కఠినమైన, నే - నల్ - విలక్షణమైన, మార్వం - వక్షస్థలమును, మరదక - మంచిన
వణ్ణం - కరుగుచుండును, తోళుం - బాహువులును, తూయ - పరిశుద్ధమున
న - తోళుచేసి, కణ్ణం - నేత్రములును, తువర్ - ఎఱ్ఱని, ఇదట్ట -
యిల్కొణ్ణ - వాగువంటి, వాయుం - నోరును, ఆయశీర్ - పురాతన
గువానిని, ఎకకణ్ణమును, జేళుం - సముదాయపుశోభయును,
ఆనందించునట్టి ప్రకాశముగల అస్తదాదులకు, అగలలామే -

కా. — పారునట్టి నీరును చుట్టుకలిగిన్న శ్రీరంగమునందు తిరుమ
మీదు శయనించియుండు అశ్వర్యభూతుడగు ప్రసిద్ధులకు లక్ష్యము కనుగ
క్షణమును, మరకతమణివంటి తరుమేనును, ములును పరిశుద్ధమైన కమలములను,
త్రములును ఎఱ్ఱని పెదవులును పగడమువంటి కోరును అనాదియగు లక్షణమైన కిరివిరిన
మును, తిరుమేనికాంతియును, నేవించిన రుద్రాదులకు, ఎడబాయనగునా! అను
చున్నారు.

౨౧. పా. అ. — విశ్లేషింపక క్తిలేనియెడ, సంచెముగ అనుభవింపగుడదానిన,
ధైర్యములేనందుచే, అనాదికాలముగ బోగొట్టుకొని అజ్ఞానమువంటిదిగదా, ఆరిరిని
అనుభవింపజూచుట ఆరుదసుచున్నారు.

౨౧. పణివినాల్ మనమదొన్నిప్పువళవా మరజినార్కు,
తుణివినాల్ వామూట్టాత్తొలై నెక్కి నీశొల్లాయ్,
అణియనార్ శేమ్మొనాయవరువరై యె
మణియనార్ కిడన్దవాల్ తై మన త్తినాల్ నై క్కలామే.

టీక. — పవళం - పగడమువంటి, వాయ్ - పెదవులు, మరజినార్కు - మనస్సును, పణివి
నెలలో వేంచేసియుండు శ్రీరంగనాథుని విషయమును, మరదు, వామూట్టా-శీవిం
లొన్ని - దాస్యముచేయుటకత్తూని, తుణివినాల్ - ధైర్యముతో బ్రతికొనిన మనస్సా!
ని, తొలై నెక్కి - అనాదికాలముగ భగవద్విషయమును పో
ల్లాయ్ - నీవే చెప్పుమా, అణియనార్ - మిక్కిలి సొందర్యమువంటి, కోయిల్ -
ంచిబంగారుముచ్చేనెన, అరువరై నైయ - మహామేరుపర్వత స్వామి, కిడన్దవాల్ తై -
రంగములా, మణియనార్ - నీలరత్నమువంటి సుందరకల్యాణము, క్కలామే - విశదీకరిం
చునించియుండు విధమును, మన త్తినాల్ - మనస్సుచేత, నిన్దై క్క
టకునగునా!

కా. — పగడమువంటి యధరముగల శ్రీరంగనాథునికి, మననై న్ని పమును బోగొ
ట్టకు ప్రయత్న పడి, సాహసముతో శీవింపజాలని అనాదిగ భగవద్విషయ మేరువువంటి
న్న మనసా, మిక్కిలి చక్క నై మంచిబంగారుమయముగు మువ్వలించి యుండు
రంగధామముందు నీలమణివంటి మనోహరుడగు కల్యాణపురుషును - నీవు చెప్పుమా.

౨౨. పా. అ. — తలపకక్యముగా క్తి నోరారచెప్పనగు నా! అనిన; “మనఃపూ
నాగుత్తర” = ముందుమనసా తలచిగదా వాచాచెప్పనగును మెది
! ఎట్లు చెప్పనగును అనుచున్నారు.

గానన్నావు, ఒరువనెట్లు - వాడు అద్వితీయుడని, ఉణరమాట్టాయ - తెలిపి
లవు (ఈవిషయమున) కళ్ల మేకాదలో తెయడు - కృత్రిమభక్తి చేసి, ఉక - క
కళ్ల తే-కృత్రిమకార్యమునందే, కట్టికొట్టాడే - కాలమును వ్యర్థముగ బోగొట్టుచు

తా. - అపారముగ ప్రపహించు కావేరినది, చుట్టును వ్యాపించి పారుటచే
తోటలచే చుట్టబడియుండు శ్రీరంగక్షేత్రమునందు, ఆశ్రితస్వాతంత్ర్యచోరుడగు
గనాధుడు పవ్వళించియుండు రీతిని, కమలములవంటి రమ్యమగు తిరుముఖమునంద
వింప లభించియు, ఓమనసా! నీవు కఠినముగనున్నావు. సర్వస్థాత్పర్యుడనితెలి
ఇట్టిసర్వశ్రయనియందు దొంగభక్తి చేసి నీయుక్క కపటపుకార్యమునందే వ్యర్థ
మును గడుపుచున్నావే, అనుచున్నాడు.

౨౫. పా - అ. - తమకుగలిగిన ఆదరమువిషయానుగుణముగ చాలము
అచిత్తుతో సంబంధముగలవానిజనించినదవుటచేతను చిత్తభ్రాంతిగలవానికిగలిగిన
నమ్మతగనిది అవుటచేతను, ఏమిచేసితిమి అని తమహృదయమునుగుఱించి క్రిం
చినవారైరి. ఇక అచిత్తుతో సంబంధము వదలి పరమపదమందు నిత్యానుభవ
టకు వలసినసూక్ష్మతమలేదే, మనము ఈవిషయమును విడువవలసినదిదానో, అన
డగ; మీరెలకోకిందుచున్నారు - కాస్త్రములున్నవి, కర్పాద్యుపాయములున్న
నీయనుష్ఠించి మమ్ములభింపగూడదో అనిన; నాకుమొట్టమొదటనుండి వానియ
యందును యోగ్యతలేదని, పైపదిపాశురములచే దమకు కర్పాద్యుపాయములే
యానతిచ్చుచున్నారు. అయిన ఇంతకుమునుపు చెప్పినజ్ఞానభక్తులు, భగవదను
గలిగినది, అవిసాధనకోటిలోచేరవు. ఆభగవదనుభవము నిత్యముగాజరుగుట
నుష్ఠించిన సాధనములేదు అనుచున్నారు. ఈపాశురమందు త్రైవిధికాళో
జ్ఞానభక్తులలో నాకు అన్వయములేదనుచున్నారు.

౨౫. కులిత్తుమూన్టనలై యొమ్బుంకుటికొళన్దణమైదన్నై,
ఒలిత్తిట్టెన్దణిలైనిన్దణుంప త్తనల్లై,
కలిప్పదొకొణ్ణనమ్మి! కడల్వణ్ణ! కదరుగిన్టే,
అలి త్తెనక్కరుల్ శెయ్కణ్ణాయరబ్బమానగరుళానే!

టీక. - కులిత్తు - నిత్యస్థానముమొదలగుస్థానములు చేసి, మూన్టనలై -
పత్యముఆహవనీయము - దక్షిణాగ్నియనుమాడగ్నులను, ఓమ్బుమ్ - ఆదరించు
కుటికొల్ - నున్నారోపాదులకలుగవీయక రక్షింపవలసిన, అన్దణమైదన్నై -
ప్రణామము, ఒలిత్తిట్టే - వ్యర్థపఱచుకొంటిని, ఎకగణ్డై - నాయందుసాధనములేదు

కటియలేడు, నిక్కగణుమ్ - నీవిషయన, అత్యలాగా - ఇట్టిదని విశదీ, చూచి,
నున్నాను, (ఇట్లుండ) ఎక్కొట్టుకలిప్పడు, పరమపదవానుడు, అన్తక్కానూజనముగ
సూరిల్యాదిగుణపూర్ణుడా? కడల్వణ్ణ - సమ - ఎట్టిని మంసమునకు - ఇట్టికతిను
మానగరుకానే - కోవెలయందు వేంచేసియుండు శీతి - మిక్కిలి - మణించి యానతియ
ముగ పిలుచుచున్నాను, ఎనక్కు-అలిత్తు - నన్నుచేసిరి, (క) - మణించి యానతియ
యొక్కాయ - కటాక్షింపవలయును.

తా.-నిత్య నైమిత్తిక ప్రాయశ్చిత్తాది స్నానములను, నిరంతరము
స్నానములను ఆదరించుచు మస్త్రీలాసాదులు లేక అనుష్ఠింప. నిరంతరముగ పలు
చుకొంటిని, నాయందొక సాధనమును లేదు, నీయందును భగవంతుని తత్వా
గుణపరిపూర్ణుడా సముద్రచ్ఛాయగలవాడవా శ్రీరంగధామా? యుమా; అనుచున్నారు.
నాయందుకరుణించి కటాక్షింపవలయును.

౨౬-పా.-అవ-త్రైవిది కాధికారమైన సాధనములు లోంతరములందు వినియో
గమైన అర్చనప్రతాదులైనను ఉన్నవో; అనిన; అదియును లే

౨౭. పోదెల్లాం పోదుకొట్టుక పొన్నడిపునై యో
తీదిలా మొట్టిగళ్ కొట్టుక తిరుక్కుణం శెప్పమాట్టే
కాదలాల్ నెళ్ళమున్ను కలన్దిలేనదుతన్నా లే,
ఏది లేనరజ్జుర్క్కల్లే ఎక్కెయ్ వాత్తోన్దినేనే.

టీక, - పోదెల్లాం - సర్వకాలములయందును, పోదుకొట్టు-పుష్పములచేతాత్మార్థ
ముక్క, పొన్నడి - స్పృహణీయమగు తిరువడగళిందు, పునైయమాట్టే - భాగ
మం శక్తుడనుగాను, తీదిలా - దోషములులేని, మొట్టిగళ్ కొట్టు - వచనములచే, ఉప్పు
ముక్కణం - నీకల్యాణగుణములను, శెప్పమాట్టే - చెప్పజాలను, కాదలాల్-అక
అన్ను - ప్రీతి, (ఇంతకుమునుపు) నెళ్ళంకలన్దిలేక - మనస్సుననంటలేదు, అదు
న్నారే - అందుచే, అరజ్జుర్క్క - శ్రీరంగధామునికి, ఏదిలేక - ఒకయవయవముచేత
స్పృహింపలేను, ఎక్కెయ్ వాత్తోన్దినేనే - ఎందుకై జనించితివో?

తా.-కాలమంతయును పుష్పములనుగొని నీరమ్యమగు పాదార విండములందు
స్పృహింపకత్తుడనుగాను. నిర్దోషములగు వచనములచే నీకల్యాణగుణములను ఆనుసంధిం
చిన, ఇంతకుమునుపు మనసా ప్రీతితోనిన్ను పొందలేదు. కాబట్టి శ్రీరంగనాథుని
వాక్యములలో నొకటిచేత నైనను స్పృహించినవాడనుకాను, ఏమిచేయనుబట్టి
అనుచున్నారు.

౨౦౨ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

అవద్యముగ నడుచుకొని, ఏవిధముగను బంధువులకు మంచివాడనుగాని వాడైనను చేసినదేమనగ) సుందరులగు స్త్రీలకు అటంకములేక చోరుని వంటివాడై శ్రీరంగధామా! ఇట్టివాడు, వ్యర్థమైన జన్మము ఇప్పించితిరే- అనుచున్నాడు.

౩౨. పా - అ. - మాయుందిష్టములేనివారికిగూడ విరోధిగనున్నవిద్యకు వచ్చుట నేమి. అనిన; కృత్రిములకు ఒకక్రమముగలదా; నాయొక్కచు చేపచ్చితిని అనుచున్నారు.

౩౨. ఆర్తువణ్ణలంబుంశోలై యణితిరువరజ్జన్దుళ్ళ,
కార్తిరళనై యమేనిక్కణ్ణనే! ఉన్నైక్కాణుమ్,
మూర్కమొన్ట్ర్తియమాట్టా మనిశరిల్ తురిశనాయ,
మూర్కనేకవన్దునిన్దేక్క మూర్కనేకమూర్కనేనే.

టీక. వణ్ణ - తుమ్మెదలు, ఆర్తు - శబ్దించుచు, అలంబుంశోలై - చుండు తోటలుగల, అణి - (సంసారమునకు ఆభరణమువలెనున్న,) తిమ్మిళ్ళ - శ్రీరంగమునబద్ధులించియుండు, కార్తిరళ అనైయ - నల్లని మేఘసమానమైన మేని - తిరుమేనునుగల, కణ్ణనే - ఆశ్రీతులకు సులభుడగుస్వామి, ఉన్నై - నిన్ను. మూర్కం - లభించుటకుపాయమును, ఒన్దుఅటియమాట్టా - ఒకటియు తెలిసికొనరాదనై, మనిశరిల్ - మనుష్యులలో, తురిశనాయ - కృత్రిమముగలవాడనై. నేక - (పట్టినపట్టునువిడువని) మూర్ఖుడగు నేను, వన్దునిన్దేక్క - వచ్చినిలిచియున్న మూర్కనేక మూర్కనేనే. మిగుల మూర్ఖగుణములుగలవాడను (అనితమయొక్కయు తను విన్నపించుచున్నారు).

తా. - తుమ్మెదలు గానముచేయుచు తిరుగుచుండు తోటలుగల ప్రభువైన శ్రీరంగమున శయనించియుండు నల్లని మేఘ సమానమువంటి తిమ్మిళ్ళ ఆశ్రీతులకు సులభుడగుస్వామి! నిన్నులభింప నుపాయమొకటియు తెలిసికొనరాదు మనుష్యులలో కృత్రిముడును మూర్ఖుడనైననేను, వచ్చి సన్నిధియందునిలిచియు మిగుల మూర్ఖుడను అని తమనిహీనత్వమును విన్నపించుచున్నారు.

౩౩ పా - అ. ఇట్లు గుణములులేవు దోషములకు కొదవలేదు, అనిన మమ్ము సమీపించుటకు ఒక శిపాయములేనిమెడ. పైగ జరగవలననీది ఎట్లగునో దేవరవారితిరువడిగకు సంబంధమును కృపయుతప్ప వేరేమియున్నదని, చురమగు కృపను బయలుపలుచుచున్నారు.

33. మెయ్యెల్లాంపొగవిట్టు విరిక్కులారిల్ పట్టు,
పొయ్యెల్లాంపొదిన్దుకొడ్డ పొట్టోక్కనేక వస్తునిన్టే,
వియనే! అరణ్దనే! ఉన్నరు శెన్నుమాతై తన్నాల్,
పొయ్యన్టే వస్తునిన్టే పొయ్యన్టే పొయ్యనేనే.

టీక. మెయ్యెల్లాం - సత్యమైనతలంపును, సత్యమైన పలుకును, సత్యమైన కార్యమును, పొగవిట్టు - బొత్తిగవదలి, విరిక్కులారిల్ పట్టు - విరివిగానుండు వెంట్రుకలుగల స్త్రీలవలలో చిక్కుకొని, పొయ్యెల్లాం - ఆసత్యమని పేరునొందినయన్నిటిని, పొదిన్దుకొడ్డ - పూర్ణముగ పైవేసికొనిన, పొట్టోక్కనేక - క్రమముకప్పినవాడను, వస్తునిన్టే - వచ్చి లబ్ధలేనివాడనై నిలిచియున్నాను, వియనే - నాకుస్వామియై, అరంగనే - శ్రీరంగక్షేత్రమందుకయనించినవాడవా, ఉన్నరు శెన్నుమాతై తన్నాల్ - నీకరుణకార్యకరము అనునాకచేత, వస్తునిన్టే - మినున్నధినివచ్చి నిలిచినాను, (నేనెట్టివాడననగా) పొయ్యన్టే, పొయ్యన్టే పొయ్యనేనే - అన్నివిధములచేతను అయోగ్యుడనై యున్నవాడను.

తా. - మనోవాక్ కాయకములచేతను సత్యములేక, రమ్యమైన కరోజములుగల స్త్రీలకు లోబడి ఆసత్యపరిపూర్ణుడనై క్రమముకప్పి లబ్ధలేక సన్నిధివచ్చినిలిచియున్నాను. స్వామీ! శ్రీరంగధామా! ఎన్నిదోషములుండినను నీకృపనన్న రక్షించును అనువాకచేవచ్చి నిలిచినవాడను. సర్వవిధములచేతను అనర్హుడను అనుచున్నాను.

32. పా - అ. - జ్ఞానప్రసరద్వారముగు మనస్సునందు నిత్యముగ వసించువాడై మనదోషములను చక్కగ దెలిసికొను సర్వజ్ఞుడగు వీనిని ఆసత్యమతుడగు నేను సమీపించుచువచ్చుచునుగలిగించియెట్టి కార్యముచేసితినిని లబ్ధించి, దీనికంటెను మనదోషములను దెలిసికొనుటకు జ్ఞానములేని సంసారులతో మడియుటయే మంచిదని పెరియపెరుమాళ్ళు తుదవడిగలుగా ఆశయుడిగి తొలగుచున్నారు.

33. ఉళ్ళత్తేయుజ్జేయుంమాలై ఉళ్ళువారుణర్వొన్తిల్లా,
కళ్ళత్తేనానుంతొణ్డాయ్ తొణ్డుక్కేకోలంపూణ్ణు,
ఉళ్ళువారుళ్ళిల్ దైల్లా ముడనిరున్దటిదియెన్దు,
వెళ్ళిప్పొయెన్ను శేనాన్ విలవఱచ్చిరి త్తిట్టేనే.

టీక. ఉళ్ళత్తు - మనస్సున, ఉత్తేయుం - సదావసించు, మాలై - సమీపించుచు, ఉళ్ళువారు - అనుసన్నించుటకుతగిన, ఉణర్వ ఒన్దుయిల్లా - అతః జ్ఞానసాధియూర్తి - నను, దేహస్వభావజ్ఞానమునువీనిలో ఒకటినిలేనివాడనై, కళ్ళత్తే - ఉన్నె - మిమ్ము

లోకులకు దెలియకండునట్లు) మోసముగనటించువాడనై, నానుం - నేనును, య - నీదాస్యమువందస్వయించినవాడనై, నొండుక్కోలంపుండు - దాస్య దగిన నామరూపాదులను వహించి, ఉక్కువారుల్లిబ్ బ్రెల్లామ్ - అనుసంధాతలగు ధించువానివెల్లను, ఉడనిరుందిటిదియెట్లు - కూడ నేయుండి తెలిసికొనుచున్నావని నేను, ఎకఉక్కే - నాహృదయమందే, వెల్లిప్పోయ - లజ్జనొంది, విలపపట్టి ట్టేక - ఒకరు పరిహసించుచురేయను సిగ్గులేక నవ్వితిని.

తా. - హృదయకమలమందు నిత్యవాసముచేయు శ్రయఃపతిని అనుసంధాతలగు స్వరూపజ్ఞానములేని నేను, లోకులకు జ్ఞానవంతునివలె నటించుచు నీక్షంకర్యమును ముగిసి భగవద్దాసుడు అనుటకు దగినవేషమునుబూని, నీవుహృదయమందు ఉండు యుండి యనుసంధించువానినంతయు తెలిసికొనుచున్నావని, నేను నామనస్సున వడి ఒకరు పరిహసించుచురేయను జంకులేక నవ్వితిని. అనియానతిచ్చుచున్నాడు.

౩౫. పా - అ. - పెరియప్పెరుమాళ్ళు. ఆత్మావర్తనుకటాక్షించి మారేక పోజాచెదరనిన; సర్వజ్ఞులగు దేవరవారియెదుట కృత్రిమముగ నడచుకొనియుండుటెను, నాహృదయమెఱుగనిసంసారులతోగలిసియుండఁజూచితివనగ, మేముభక్తులందు దృష్టియించుము, సంసారులు దోషమందు దృష్టిగలవారు, దోషగ్రహణులు, మేము గుణసర్వజ్ఞులము. మాద్వారము సర్వాధికారమునుమా. ఇది మాటకాదు. అనుష్ఠానపూర్వకముగ మునుపేచూపియున్నాము. త్రివిక్రమావతారమందొచండాలవిభాగములేక యందతీశ్వరస్సులందు మాతిరువడిగళను సంబంధపఱిచితిమి. అంగరాయని, శీలాధిక్యమును తాముయెడఁబాసియుండలేమిని చూపి, సమాధానగ సమాహితులగుచున్నాడు.

౩౫. తావియన్తులగమెల్లాం, తలై విళాక్కొట్టవెన్దాయ్!
శేవియేనునై ఎయ్లార్, శిక్కెనచ్చెజ్జిన్దారే!
ఆవియే! అముదే! యెన్ద న్నార్దుయిరనై యవెన్దాయ్,
పావియేనునై ఎయ్లార్, పావియే, పావియేనే.

టీక. అన్తు - మహబలిచే నవహరింపబడినపుడు, ఉలగమెల్లాం - ములను, తావి తలైవిళాక్కొట్టి - సమస్తమైనవారి శిరస్సులందు తిరువడిగళమున మోపాడై, ఎందాయ్ - నాకుస్వామియైనవాడా, శిక్కెనచ్చెన్దారే - ప్రభు దేవరవాన్త్రహహముచే ఎట్లైన నేత్రములుగలవాడా, ఉన్దై ఎయ్లార్ - మగు కృపన, శేవియేక - దాస్యముచేయను, ఆవియే - నాకు ప్రాణకు

అమడే - అమృతమువలె రసమైనవాడవా, ఎవ్వ నాయురదైయ - దయచేయదగిన నా ప్రాణమునకు ప్రాణమైన, ఎవ్వాయ - నా స్వామి, పావియేక పావియేక - మహా పాపిష్ఠుడగు నేను, ఉన్నెయిల్లాల్ - నిన్నుతప్ప, పావియేక - ఇతరులను మనస్సుచే తలపను.

తా. - మహాబలి శ్రీలోకముల నపహరించినపుడు, పుణ్యపాప విభాగములేక అందఱి శిరస్సులందు లేమ తిరువడిగళు తగులునట్లు, జగత్తునంతయు కొలిచిననాస్వామియై నవాడవా! నాయందు వ్యామోహముంచి ప్రసన్నతనొందిన నేత్రములు గలవాడవా! నిన్నుతప్ప ఇతరులను నేవింపను, నాకు ప్రాణభూతుడా! అమృతమువంటివాడవా! దయనీయమగు నాప్రాణమునకు అంతరాత్మయగు నాస్వామి! మహాపాపాత్ముడగు నేను దేవరవారినితప్ప ఇతరుల నొకరిని స్మరింపను అనుచున్నాను.

౩౬. పా - అ. - క్రిందిపాశురమందు తాము ఆయోగ్యులని తొలగకుండునట్లు పాలభ్యమునుజూపి సమీపింపజేసికొ నెనుఅనిరి. పిదప పరమపదప్రాప్తిని గోరియుండిరి. అట్టి పరమపదప్రాప్తికలుగలేదు, దానికి మూలము ఈయాత్మార్థము సమీపింపజేయుటకుపడిన శ్రమయు దెలిసినవాడగుటచే, అశీర్థముడిగి యాకలి ఆశీరయింపవలెనని యూరకుండెను. వీరు విషయములు సందరించు దేశమందుండుట సహింపజాలక, పురుషార్థమందలి త్వరచే, పెరియ పెరుమాళ్ళు శయనించియుండుట యరు దగునట్లును విన్నవారు వీరగునట్లును గొప్ప కంకస్వరముతో విలుచుచున్నారు.

౩౬. ముత్తై క్కన్దువరై మునేన్దుం, మైన్దనే! మదురవాణ్!
ఉత్తై క్కన్దేవోలనోక్క ముడై యవర్ వలై యిల్ పట్టు,
ఉత్తై క్కిన్దేవ్ కెన్నె న్నోక్కా ద్దొట్రివదేయునై యెన్నే,
అత్తై క్కిన్దేవదిమూర్తి, యరణ్ణమానగరుళానే!

టీక. ముత్తైక్కు - ఇంద్రునిచే వర్షింపబడిన గొప్పవర్షమునకు, అష్ట - పశువులును గొల్లలును దుఃఖించినపుడు, వరై - చేతికొందిన యొకకొండను, ముక - అవి శ్రమపడుటకు మునుపు, ఏన్దుం - (వర్షబాధనివారణమగునట్లు ఛత్రముగ) ఎత్తిధరించిన, మైన్దనే - మిగుల దార్ఢ్యముగలవాడా, మదురలత్తె - రసవంతమైన ఏటివలెనుండువాడవా! ఉత్తైక్కన్దేవోల - జంకపిల్ల చూపులవంటి నోక్కముడైయవర్ - చూపులుగల స్త్రీల యొక్క, వలైయిల్ పట్టు - వలలోచిక్కుకొని, ఉత్తైక్కిన్దేవ్కు - త్రుళ్ళునట్టివాడవగు, ఎన్నె - నన్ను, నోక్కాద్దొట్రివదే - కటాక్షింపకయున్నావే, అదిమూర్తి - భగవత్కారణభూతుడై, అరణ్ణమానగరుళానే - త్రిరంగధాముడైనవాడా! ఉన్నె - మిమ్ము

లను, అట్లేక్కిస్తే - (దాసునిరక్షింపగోరి) పిలుచుచున్నాను, ఎన్నే-రక్షింపక
చుటకు కారణమేమి అనుచున్నారు.

తా. — ఇంద్రుడు విద్వింపజేసిన వర్షమునకు గొల్లలు గోవులు బాధపడు
దగ్గఱ చేరికందినయొకకొండపైత్తి, యవిశ్రమపడనుండునట్లుగాపాదినదార్థమౌ
డవా! మధురజలముగల యేటివలె నుండువాడవా? లేడికండ్లవంటి కన్నులుగల
వలూదగులుకొని తల్లపడుచున్న నన్నుకటాక్షి పకున్నావే. జగత్కారణభూత
క్రీరంగధామా! దాసునిరక్షింపగోరి మిమ్మును పిలుచుచున్నాను. రక్షింపక
చేయుటకుగారణమేమి అనుచున్నారు.

౩౧. పా - అ. — ఇట్లు పిలుచుచుండగను, స్వామి, శోకింపవలదని
దుచే, తన్ను వివాగ వాకోకబంధువువున్నారా, ఇతరపురుషార్థము నవేక్షించు
యన్నారా, అర్తధ్వనివినియు, నిద్రించువిభముజూడగ వీరిహృదయము,
కఠినమైనదోఅని చింతించుచున్నారు.

32. తెలివిలాక్కలజల్లనీర్ శూన్ తిరువరజ్జత్తుళోళ్లుమ్,
ఒలియుళార్ తామేయన్తే తన్నెయుంతాయుమావార్,
ఎలియదోర్మకుళుమన్తే యెన్దిరత్తెమ్మిరానార్,
“అలియన్ సంపైయల్” ఎన్నార్ అమ్మవో! కొడియవా

టీక. తన్నెయుంతాయుమావార్ - మేలుచేయుకండ్రియు ప్రియమునచేయు
యను అయినవారు, తెలివి - లేటనొందుట కవకాళములేక పైపైగ ప్రవహించు
చే, కలంగలనీర్ శూన్ - కలిసియుండుతీర్థముగల కావేటిచేచుట్టబడిన, తిరువరజ్జత్తు
ళోవెలలా! (పరమపదమునుండి యిక్కడికివచ్చినవెనుక) ఓంగుం - అతిశయించు
ఒలియుళార్ - లేజన్నుగల, తామేయన్తే - స్వామియేగదా, ఎత్తితిత్తు - కా
విషయమునజేయునది, ఎలియదోర్మకుళుమన్తే - ఒకతూరి చల్లగ కటాక్షించుటచే
ఎమ్మిరానార్ - దాసునికుపకారకుడగువాడు, “సంపైయల్” - మనబాలుడగు
సం అలియన్ - మనకృపకుదగినవాడు” ఎన్నార్ - అని ఒకమాట చెప్పినవాడు
అమ్మ ఓ! - దాసుని అర్తధ్వనివినియు నిద్రజేయుచున్నారే! (ఓయమ్మ!)
వాటే - (వీరిస్వభావమో!) మిక్కిలి కఠినముగానున్నదే అనుచున్నారు.

తా. — హితపరుడగు కండ్రియు ప్రియకారియగుతల్లియును, లేటనొందు
నట్లు పైపైగ ప్రవాహమువచ్చుటచే కలిసియుండుకావేటిచే చుట్టబడిన క్రీరంగధా
పరమపదముననుండియిక్కడికి వేంచేసినవెనుక అధికరించిన లేజన్నుగల స్వామియే

అట్టి కేటోవంతుడగు స్వామి, నావిషయమున చల్లగ ఒకతూరి కటాక్షించుటయేగదా కొరువది, ఉపకారకుడగు నాస్వామి, "మనపిల్లవాడగు వీడు మనకృపకుపాత్రుడు" అనిన వారుకారు - ఓయమ్మా! వీరి స్వభావము మిగులకఠినము. అనుచున్నారు.

3౮. పా - ఆ. - (మేంపారుల్) మహాభారతమునకు చరమశ్లోకమునలె ఈ ప్రబంధమునకు. ఈపాశుర మైయున్నది. (మహాభారతముననది = క్రుతిసాగరము) సర్వేశ్వరుడు కీరాబ్ధిని మధనము చేసి దేవతలకు అమృతము నిప్పించెను. శ్రీవేదవ్యాస భగవానులు, వేదములను మధనముచేసి సర్వాహ్లాదకరమగు మహాభారతమును సంసారులకు ఆత్మోజ్జీవనముకొఱకై ఇప్పించిరి. దేవతల కీశ్వరుడు ఇప్పించిన యమృతము బంధకము, శ్రీవేదవ్యాసులు సంసారులకిప్పించిన మహాభారతము, సంసార విమోచనమునకు కారణమైనదిగదా. అట్టి మహాభారతమును శ్రీభగవద్గీతయైనది, అసార మనిపించినది, దానిలో సారమైనది చరమశ్లోకము. దీనిని చెప్పుటకై క్రిందువిస్తరించినది. దీనికిపైగ "ఇదం తేనాతపస్కాయ" అనియారంభించి, ఈచరమశ్లోకముయొక్క గౌరవమును చెప్పుచున్నది, అవిధముననే, ఈపాట్టుయొక్క అవతారికకొఱకైగదా ఈప్రబంధముగ లిగినది దీనికిపైగ మిగతప్రబంధమును ఈపాశురమందు చెప్పుటకు అర్థమునందు నిష్కలవారియొక్క మహిమను చెప్పుచున్నది, చరమశ్లోకము ప్రపత్తిని విధించునదిగానుండును, దానియందు రుచిగలవారియొక్క అనుసంధానమైయుండును ద్వయము. ఈపాశురము ద్వయార్థమునున్ను, ద్వయనిష్ఠులవిషయమందు ఈశ్వరునికి గలిగడునుతోవమును చెప్పుచున్నది.

3౮. మేంపారుల్ పోగవిట్టు మెయ్ మెయ్ మిగవుణర్ న్దు,
ఆంబరిశ్శటిన్దుకొణ్ణు విమ్బులనగ త్తడక్కి,
కాంబట త్తలై శ్శిరై త్తు కడై త్తలైయిరున్దు, వాఱ్ఱుమ్
శోంబరై యుగ త్తిపోలుం శూఝ్ పునలరజ్జత్తానే!

టీక. శూఝ్ పునలరజ్జత్తానే - కావేటిచేచుట్టబడియుండు శ్రీరంగమునందుబవ్వలించినవాడవా, మేంపారుల్ - మేలైన ప్రాకృతపదార్థములను, పోగవిట్టు - నిశ్చేషముగపోగొట్టి, మెయ్ మెయ్ - ఆత్మవస్తువును, మిగవుణర్ న్దు - ఉన్నరీతిని దెలిసికొని, ఆంబరిశు - చేతనునికి కైబ్బిర్యమేపురుషార్థమని, అట్టిన్దుకొణ్ణు - తెలిసికొని, విమ్బుల - సంచేన్ద్రీయములను, అగత్తడక్కి - విషయంతరములందు పోనీయక తనలోపలనేయడచి, కాంబట - ఈపాయంతరములందు తమకుండు సంబంధమును సమూలముగపోనిచ్చి, తలైత్తు - తమవద్దనుండు పాపములను తొలగించి, ఉకత్తలైక్కడై - నీసన్నిధియందు, తమ మిముంగిటియందు, ఇరున్దు - దృఢముగనుండి, వాఱ్ఱుం - వాసము చేయువారై,

శోంబరై - తమయొక్క మేలునందు తాము ప్రయత్న పడనివారలనుగూర్చి, ఈ
లుమ్ - సంతోషించువాడవుగదా.

తా. - కావేటిచేచుట్టబడియుండు శ్రీరంగమందు శయనించినవాడవా! మగు ప్రాకృతవస్తువులను సవాసనగ బోగొట్టి, ఆత్మవస్తువిట్టిదని చక్కగర్హి
ఈచేతనునికి క్రంకర్యమేథులనుని గుర్తెత్తి, పంచేంద్రియములను ఇతరవిషయ
పోషియక తనవశమందుంచుకొని, ఇతకోపాయములను సవాసనగవిడిచి తమ
త్యములను నశింపజేసి, నీసాన్నిధ్యమందు స్థిరముగనుండి వసించుచు, తమ
గూర్చి తాము చింతింపజుండు వారలవిషయమందు సంతోషించువాడవుగదా,
చున్నారు.

౩౬. పా - ఆ, - పైగ, ఆరుపాశురములును, ఈజ్ఞానముగలవారియొక్క
కులమును చెప్పుచున్నది. వీరికి, గోపయిలుండుడరొలి, నెడుమాట్కాడిమై" పంజీ
జన్మవృత్తాదులచే తక్కువయైయున్నవారైనను, ఇట్టిజ్ఞానముగలవారుగానున్నయెడ
శులనుచున్నారు. ఈపాశురముచే, ఎంతతక్కువ కులములందుజన్మించినవారైనను
మందు నిష్ఠగలవారు అయిరేని తిరుక్తుభాయితో సమానముగ, ఈశ్వరునికి
పబడినవారు అగుదురు. అనుచున్నారు.

౩౭. అడిమైయిల్ కుడిమైయిల్లా అయిల్ శదుప్పేదిమారిల్,
కుడిమైయిల్ కడైమైపట్ట కుక్కరిల్ పిఱప్పరేలుమ్,
ముడియినిల్ తుళబంవై త్తాయ్ మొయ్ క్కట్టన్మళ్ళై
అడియరైయుగ త్తిపోలుం అరజ్జమానగరుళానే!

టీక. ముడియినిల్ - శిరస్సున, కుళపం - తిరుక్తుభాయితోమీ,
య - ధరించినవాడగు, అరజ్జమానగరుళానే - శ్రీరంగమున శయనించి యుం
మీ, అడిమైయిల్ కుడిమైయిల్లా - సర్వేశ్వరుడగు నీకు దాస్యముచేయుటకు
ర్థమని తలంచనివారై, అయిల్ - దానికి ఇతరముగ, శదుప్పేదిమారిల్ - ఋక్
ను అధర్వణమును నాల్గువేదములను అధ్యయనము చేసినవారికంటెను, కుడిమై
దాస్యమునందు, కడైమైపట్ట - ప్రాప్తిగలవారలై, కుక్కరిల్ - పంచమ
తక్కువకులమందు, పిఱప్పరేలుం - జనించిన వారైనను, మొయ్ క్కట్టన్మళ్ళై
యందు నీ శ్రీపాదములయందు, అన్మళైయుం - అంతరంగవృత్తిచేయు,
దాసభూతులను, ఈగ త్తిపోలుం - ప్రేమించువాడవుగదా నీవు.

తా. - శిరస్సున కులసీమాలికను ధరించునుండు శ్రీరంగకాయా! ఈ
దాస్యమొనర్చుట పురుషార్థమన తలపక దానినివదలి, నాలుగువేదములను చదివిన

కన్నను దేవరవారికి దాన్యమొనర్చునట్టివారు పంచములకంటె తక్కువకులస్థులైనను సమాపించిన నీతిరవడిగళండు, అంతరంగకైకర్యముచేయు దానవర్గమును ప్రేమించు వాడవుగదా నీవు అనుచున్నారు.

౪౦. పా - అవ - తక్కువకులముమాత్రమేగాక, ఎంతతక్కువ నడవడికగలవారను “మేంబారుల్” - యందుచెప్పిన జ్ఞానవిష్టగలవారైరేని, వారు పైకర్తృఫలమును అనుభవింపవలసినదిలేదు - అనుచున్నారు.

౪౦. తిరుమలుమూర్వ! నిన్నై చ్చిన్నైయల్ తిగ్గువైత్తు, మరువియమన త్తరాగిల్ మానిల త్తుయిర్గళ్లెమ్, వెరువుఱక్కొన్దు శుట్టిట్టియిన్నైయరేలుమ్, అరువినైప్పయనతుయ్యార్ అరజ్జమానగరుళానే!

టీక. - తిరు - శ్రీమహాలక్ష్మిని, మలు - శ్రీవత్సమసుమచ్చను, మూర్వ - వత్సఫలమునగలవారై, అరజ్జమానగరుళానే - క్రిరంగళాయీ, మానిలత్తుయిర్గళ్లాం - ఈగొప్పభూమియందుండువారందఱును, వెరువుఱ - ప్రపంచమంతయువడకునట్లు, కొన్దు - చంపియు, శుట్టిట్టు - దహించియు, (ఈప్రకారములే) ఈట్టియ - సంపాదించిన, విన్నైయరేలుం - పాపముగలవారైనను, నిన్నై - శ్రీయఃపరియగునిన్ను, త్తెయ్యల్ - తమమనస్సున, తిగ్గువైత్తు - ప్రకాశించునట్లుంది (రక్షింపించుటకు పిరాట్టియనియు, రక్షించుటకునీవనియు, దీనిని తెలియపఱచుటకు ఆచార్యుడుతప్ప ఇతరులు కారనియు ఇట్లు తెలిసి యుజ్జీవించుటకు తాననియు, అనుసన్నిచి) మరువియమన త్తరాగిల్ - దృఢమైన అధ్యవసాయముగలవారైయుండిరేని, అరువినైప్పయనతుయ్యార్ - (అట్టివారలు) మహాపాతకములయొక్క ఫలమును - అనుభవింపరు.

తా. - శ్రీమహాలక్ష్మిని శ్రీవత్సమసు మచ్చను వత్సమునగల క్రిరంగళాయీ! ఈ మహాపుష్టియందుండువారందఱును, లోకమంతయువడకునట్లు, చంపియు, కాల్చియు ఈవిధముల నాణ్ణించిన పాపములుగలవారైనను, శ్రీయఃపరియగు నిన్ను తమహృదయ మందుంచి, తేక (పిరాట్టిపురుష కారభూతురాలు, రక్షకుడునీవు, ఈజ్ఞానమునగలుగ జేయువారు ఆచార్యులు, తెలిసికొని యుజ్జీవంపవలసినవాడు తాను అని యధ్యవసించి) దృఢముగనుండిరేని అట్టివారలు మహాపాతకఫలములను అనుభవింపరు అనుచున్నారు.

౪౧. పా - అవ. - వీరలకు జన్మ పృతాదులచేగలుగు కొఱతరేకుండుట మాత్రమేగాదు, తమతో సంబంధించిన సంసారలకును తమయంగీకారముచే పరిశుద్ధత్వముగలుగునంతటి ఆరిశయముగలవారు - అనుచున్నారు.

౨౦౦ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

౪౧. వానుభారతీయలాగావానవా! ఎన్బరాగిల్,
తేనులాన్తుళపమాలై శెన్నియా! ఎన్బరాగిల్,
ఊనమాయనకల్ శెయ్యుమూనకారకర్గళేలుమ్,
పోనగం శెయ్య శేడంతరువరేల్ పునిదమన్తే.

టీక.—ఊనమాయనకల్ శెయ్యం - తాముయితరులను చంపుటయేగాక
కారకర్గళేలుం - ఇతరులచే హింసించజేయువారైనను, వానుభార్ - బ్రహ్మ
అతీయలాగా - ఇటువంటిదని విభాగించితెలిసికొనజాలని, వానవా - పరమ
దువేంచేయుండువాడవా, ఎన్బరాగిల్ - అనివదించువారై, లేకఊలాం -
విందుచుండు, తుళపమాలై - తిరుక్తుటాయమాలికను, శెన్నియా - శిరమున
వాడవా, ఎన్బరాగిల్ - అనివదించువారలైన, పోనగం శెయ్య శేడం - అట్టివా
గించి మిగిలినప్రసాదమును, తరువరేల్ - కృపచేసినాదించిరేని, అన్తే - అప్పుడే
మిక్కిలి పరిశుద్ధులగుదురు.

తా.—తాముగా ఇతరులను చంపుటయేగాక, ఇతరులనుగొని చంపి
నను, బ్రహ్మచరణము తెలిసికొనుటకు దుర్లభమగు పరమపదనాథా! అనియ
ప్రవించుచుండు తులసీమాలికను శిరమునధరించినవాడవా! అనియు వదించు
అట్టివారారగించిన శేషమును కృపచేసినాదించిరేని, అప్పుడేమిగుల పాపములగుదురు.

౪౨. పా - అవ.—జన్మవృత్తాదులచే తక్కువయైయున్నను, ఈ
వారు, జన్మవృత్తాదులచేతను, ఈజ్ఞానముచేతను అధికులైయుండువారికి, సర్వ
సమానముగ పూజ్యులై, జ్ఞానాదిప్రతిగ్రహ వ్యవహారములకు తగినవారు అనుచు

౪౨. పట్టుదిలాన్మొట్టుగలాన్మొట్టుప్పలశదుప్పేదిమార్గల్,
ఇట్టికులత్తవర్గళేను మైమ్మడియార్గళాగిల్,
తొట్టుమిరీర్, కొడుమిర్ కొల్లి నెనునిన్నోడు మొక్క
వట్టిపడవరుళినాయ్పోల్, మదిల్ తిరువరజ్జతానే!

టీక.—మదిల్ - ప్రాకారములచే చుట్టబడిన, తిరువరజ్జతానే - ప్రాకారము
శయనించినవాడవా, పట్టుగర్ - బ్రహ్మమొదలు తమవఱకు దీర్ఘముగవచ్చు
పరంపరలో, పట్టుడియిలా - దోషములేనివారలై, పలశదుప్పేదిమార్గల్ - నాల్గవ
అభ్యసించినవారలారా, ఎమ్మడియార్గళాగిల్ - మూదాసులు అని అభిమానించు
దువారలు, ఇట్టికులత్తవర్గళేను - మిక్కిలి హీనజన్మమునపుట్టినవారలైనను,

రలు, తొమ్మిది - వారలను నేవింపుడు, కొడుమి నెట్టు - మివద్దనుండు విశేషార్థముల
వారలకు ఉపదేశింపుడు అనియు, కొల్లి నెట్టు - వారివద్ద విశేషార్థములుండిన విని
కృతార్థులుకండు, అనియు, నిన్నోడు మొక్క (నిన్ను మించిన పూజనీయులు లేనందున)
నీకు సమానముగ నైనను, వట్టిపడ - వారలను ఆరాధించి సద్గతికి పోవునట్లు, ఆరులి
నాయ్ కృపచేసినవాడవైతివి.

తా. - సప్తప్రాకారా వృతముగు శ్రీరంగమందు ఆశ్రీతులనిమిత్తమై కయనించిన
వాడవా! "బ్రహ్మసృష్టి మొదలుకొని పరంపరగ దోషములు లేనివారై, నాల్గు వేదములను
అధ్యయనము చేసియుండువారలారా, మాదాసులు మిగుల నీచకులస్థులైనను, మీరు అట్టి
వారిని నేవింపుడు, మీకు దలిసిని విశేషార్థములను వారలకు ఉపదేశింపుడు, వారికి దలిసి
విశేషార్థములను మీరు విని కృతార్థులు కండు, నాతో సమానముగ వారిని ఆరాధించి
సద్గతికి పొందు" అనియు కృపతో ఆనతిచ్చినవాడవైతివి. (ఇది భగవద్వచనము.)

(భక్తిరత్నవిధాపేయి యస్తి మ్మేచ్చేపీవర్తతే | సవిశ్రేష్ఠోమునిశ్చిమాన్
యతిస్స పచండితః | తస్మై దేయంతతో గ్రాహ్యం సచపూజోయథాహ్యహం)

౪౩. పా - ఆ. క్రిందు చెప్పిన జన్మపుత్రాదులకుపైగ జ్ఞానాధికులు నైన వీరు,
జన్మపుత్రాదులులేక ఈజ్ఞానముగలవారిని భగవదనుగ్రహముచే గలిగిన వైలక్షణ్యమును
పూజించింపక, కర్త నిబంధనమైన తక్కువకులమునే తలచి తక్కువగ భావించిరేని, ఆక్షణ
మునవారలే చండాలురు. అనుచున్నారు.

౪౩. ఆమరవోరంగమాఱుం, వేద మ్మోర్ నాన్దు మ్మోది,
తమర్గలిల్, తలై వరాయ, శాదియందణార్గ శేమం,
నుమర్గలై వ్పట్టిప్పరాగిల్, నొడిప్పదోర్ శవిల్, ఆళ్లే,
అవర్గల్ తాంపులై యర్ పోలు మరంగమాన్ గరుభానే.

టీక. ఆరంగమానగరుభానే, శ్రీరంగధామండా, ఓర్ - అనుమానముగు, అంగ
రారుం - వేదములకు అంగములగు (శిక్ష, వ్యాకరణము, ఛందస్సు, నిరుక్తము, జ్యోతిషము, కల్పము) (శిక్షయందు వేదముయొక్క స్వరము మొదలైన వానిలక్షణములు చెప్పబడును. వ్యాకరణమునందు శబ్దలక్షణము చెప్పబడును. ఛందస్సునందు శ్లోకలక్షణము వివరింపబడును. నిరుక్తమునందు వేదమంత్రోక్తశబ్దములకు ఆవయవార్థములతోడ
సంబంధము చెప్పబడును. జ్యోతిషమునందు వేదముచే విధింపబడిన కర్తములకు వుచితములైన
పూజలములను ఎఱుగదగినమార్గము చెప్పబడును. కల్పమునందు యాగాదిక్రియలను చేయవలసినవిధములు బోధింపబడియుండును.) ఓర్ - అద్వితీయముగు, వేదంనాన్దుం - నాలు

శుభేదములు (బుక్, యజ్ఞ, పాను, అధర్వణ) ములను, అమర - పానభా
 ఓది - అధ్యయనముచేసి, తమర్గళిత్ తలైవరాయ - దాసభూతులలా
 కాది అందణర్థతేమం. బ్రాహ్మణజాతియందు పుద్భవించినవారలైనను, సుమర్గ
 వారియొక్క భక్తులను, పట్టిప్పరాగిల్ - వారలయొక్క జన్మవృత్తాదులను
 గురుని, అంగే - అక్కడనే, నొడిప్పవోరళివిల్ - అక్షణమునందే, అవర్గ
 వారలే, పులైయర్ పోలుం - చందాలురు అవుదురు.

తా.—శ్రీరంగధామా! అద్వితీయమగు శేదములను వేదాంగములను
 ముగ అధ్యయనముచేసి దాసవర్గములా శ్రేష్ఠులై బ్రాహ్మణకులమందు జనించిన
 శేవరవారిభక్తులను వారిజన్మము, నడవడి మొదలగు వానినిజూచి దూషింతురే!
 డనే అక్షణమునందే వారలే చందాలురు అవుదురు అనుచున్నారు.

౪౪. పా - అ.—క్రిందు ప్రతిపాదించిన యర్థములు సంభవించుచు
 బ్రహ్మాదులకును లభింపవచ్చునైన పురుషార్థమును, తిర్యక్ జాతిలో జనించిన వారి
 లభించినవెనుక చెప్పవలసినదేమియున్నదియని, అన్యాయపదేశముచే స్వలాభము
 ముగించుచున్నారు.

రర. పెణ్ణులొక్కడై యినానుం, పిరమనుమునై ఎక్కాణ్ణు
 ఎణ్ణిలావూట్టియూట్టి, తవంశెయ్ దార్ వెల్లినిట్టు,
 విణ్ణుళార్, వియప్పవందు, అనైక్కన్టరులై యీన్ద,
 కణ్ణుతా, వునై యెనోక్కికలై కణ్ణాక్కరుదుమాతే.

టీక. పెణ్ - గంగాదేవి, ఉలాం - సంచరించెడు, శడైయినానుం -
 గలరుద్రుడును, పిరమనుం - బ్రహ్మయు, ఉనై ఎక్కాణ్ బాన్ - సర్వేశ్వరుడు
 ఇట్టివాడని విశదీకరించిచూచుటకు, ఎణ్ణిలా ఉట్టియూట్టి - రెక్కింపశక్యమా
 కకల్పములు, తవశ్చాయ్ దార్ - తపస్సుచేసినవారు, వెల్లినిట్టు - నిన్ను చూచి
 చెందియుండగా, విణ్ణుళార్ - నిత్యమూరులు, వియప్ప - ఆశ్చర్యపడునట్లు
 ఇచటికివచ్చి అనైక్క - గణేంద్రాశ్వాసుకు, అన్టరులైయింద - ఆనాడు
 చిక్చుపచేసిన, కణ్ణుతా - నిర్దయుడగువాడా, (గణేంద్రునివలె తొండరడిప్పడి
 ర్లను విషయాంతరములనుండి మరలించి రక్షింపనందుచే వచించినమాట) ఉన్ట
 వాడగు నిన్ను, కలైకణ్ణా - రక్షకముగా, కరుదుమాటు - తలచుప్రకారము,
 ఎట్లు?

తా.—గంగాధరుడును జటానుండలధారియునగు రుద్రుడును, బ్రహ్మ
 వారిని, విమర్శించిచూచుటకు, అసంఖ్యాకములగు ననేకకల్పములు, తపన

నీవేవకలుగమిచేలజ్జ వొందియుండగా, నిత్యమూరులు ఆశ్చర్యపడునట్లు వచ్చి, అనాడు గజేంద్రుని విషయమున కరుణించినట్లు (చానునివిషయమును) కరుణింపనివాడవా! (ఇచ్చట విషయాంతరపరుడగునన్ను త్వరగా మరలించి రక్షింపలేదే అని) ఇట్లు ఆశ్రిత పక్ష పాతియగునిన్ను రక్షింపకుడుగా ఎట్లు తలపనగును, అనుచున్నారు.

౪౫. పా - అ. గ్రన్థసమాప్తియందు, కువలయాపీడమును శంకుని యేనుగును నశింపజేసినట్లు, తమయొక్క ప్రతిబంధకమును, పోగొట్టిన విధమునుజెప్పి, శ్రీరంగ నాథులయొక్క ప్రీతియే తమకు ప్రయోజనమని, నిగమించుచున్నారు.

ప్రీతి ౪౫. వళవెల్లుంలవళమాడ్చ మదురైమానగరంతన్నుల్,
కవళమాలియానై కొన్ఱ న్ణనై అరజ్జమాలై,
తుళవత్తోండాయతోల్ శీర్, త్తోండరడిప్పాడిశోల్,
ఇళై యపుళకవిదై యేలు మెంబిరార్కినియవాతే.

టీక. వళవెల్లుం - మిక్కిలి అందముగల, తవళం - మిక్కిలి తెల్లగానుండు, మాడం - మేడలుగల, మదురైమానగరంతన్నుల్ - శ్రీమధురానగరమునందు, కవళం - ముడించిన, మాల - గొప్పదగు, యానైకొన్ఱ - కువలయాపీడమును ఏనుగును చంపిన, క్కణ్ణనై-ఆశ్రితసులభుడగు కృష్ణుడైన, అరంగమాలై-శ్రీరంగమునందుండు ఆశ్రితవ్యామోహమున, కుళవత్తోండాయ-తిరుత్తుళాయ్ అట్టవానుకు చాన్యముచేయువారై, తోల్ శీర్ - స్వాభావికముగు భగవత్ కేవలత్వముయొక్క యెల్లయందుండువారైన, తోండరడిప్పాడి - శ్రీతోండరడిప్పాడియాళ్వార్లు, శోల్ - సాదించిన, (తిరుమాలైయనుప్రబంధము) ఇళైయ - చిన్న పదములుగలవియు, పుళ కవిదైయేలుం - కవిత్వమునందు వోషములు గలదిగానుండినను, ఎంబిరార్కు - నాకుపకారకుడగు పెరియ పెరుమాళ్ళకు, ఇనియవాతే - ఇంపుగానుండుట యేమిఆశ్చర్యము?

తా.-మిగుల సుందరమైధవళముగానుండు మేడలుగల, ఉత్తరమధురానగరమున ముడించియున్న, గొప్పదగు కువలయాపీడమును చంపిన ఆశ్రితసులభుడగు శ్రీకృష్ణుడు శ్రీరంగధామమందు ఆశ్రితవ్యామోహముచే శయనించియుండు విధమును నేపించి, తిరుత్తుళాయ్ అట్టానుకు చాన్యమొనర్చువారై స్వాభావికముగు భగవచ్ఛేషత్వకావ్యయంబుండువారైన తోండరడిప్పాడియాళ్వార్లు, ఆనతిచ్చిన తిరుమాలైయను ప్రబంధము, చిన్న పదములు గలిగి వోషయుక్తముగు కవిత్వముగానుండినను, నాకుపకారకుడగు శ్రీరంగధామనికి ఇంపుగానుండు విధము ఏమియని. (ఈదుపడు)=లోబడుచున్నారు.

అడివరపు.-కావల్, పచ్చె, వేదం, ముయ్యత్త, పెండిర్, మఱిం- పురై, పెళ్ళై, ముల్లై, నాట్టినాన్, కుళు, నమనుం, ఎల్లి, వండు, ముయ్యి, కూడు, విరుంచి,

౨౧౪ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

ఇనిదు, కుడదిత్తై, పాయ్, పణి, పేకు, కంగై, వెళ్ళం, కులిత్తు, పోచ్చెల్లం, ఉండర్, ఊర్, మనం, తవం, అర్దు, మెయ్, ఉళ్ళం, తావి, మట్టి, తెలి, రుళ్., అడిమై, తిరు, వాన్, పట్టాదిల, అమర, పెణ్, వళవెట్టం, కడిర్.

తిరుమూలై సంపూర్ణమ్.

శ్రీకొండరడిప్పాడి యాళ్వార్ తిరువడిక శేళరణమ్.

పెరియ వాచ్చాంబిళ్ళై తిరువడిక శేళరణమ్.

జియ్యర్ తిరువడిక శేళరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

తిరుప్పావ్నామ్నార్ వైభవమును, ప్రబంధావతారికయు.

శ్లో॥ అథత్రత్రకులేన్దిమేరమారమణారస్థితలాంఛనాంశబిఃసుమజాయతపాశ్చ
 న్సుకవిఃకార్తికమాసివైభవే॥ అను దివ్యనూరిచరిత్ర వచనప్రకారము తిరుప్పావ్నామ్నార్
 య, కలి. ౮౪౨, దుర్బలినామ సం॥ వృత్తికమాసం, రోహిణీనక్షత్రమున ఉత్పన్న
 రిలో అన్తిమకులమునందు, శ్రీవత్సాంశబాలై యవతరించిరి. వీరు హస్తమునందు గుంకి
 ధరించి పెరియ పెరుమాళ్లను గానముచేయుచుండగ శ్రీలోక సారంగ మహామనోహరస్థైర్య
 ప్తమున పెరుమాళ్లు వైమాత్వార్లను నీచులనిభావింపక మీరు విభుజములందు కుం
 పించుకొనిరండని యానతిచ్చిరి, అట్లు వారు వేంచేపించుకొని వచ్చునపుడు, తనవివ
 అమలనాదిప్పిరాక ప్రబంధము.

ప్రణవమువలె మిగుల సంగ్రహముగను, వేదము, వేదోపబృహ్మణ మొన
 రతమువలె అతివిస్తరమునుగాక పదిపాశురములై, సంగ్రహముగను సర్వాధికాయము
 నులభముగ గ్రహింపదగియుండును, శ్రీరామాయణ మహాభారత ములలో భాగ
 థావ్యతిరిక్తకథలను సహితముచెప్పియున్నది. తిరువాయ్ మొట్టి, ఇట్టి కొంతలు
 అన్యపదేళ స్వాపదేళములు, సామానాధికరణ్యనిర్ణాయకము, త్రిమూర్తినామ
 తన్నిషేధనిర్ణయము, మొదలగు శ్రమములు కలిగియుండును. తిరునెళ్ళువ్వాదమున
 గనున్నను, అట్టిదియే. తిరుమూలై ప్రబంధములో అట్టి శ్రమలేకపోయినను
 లాభ ప్రియాప్రియములను ప్రతిపాదించియుండును. తిరుప్పల్లాండుకు ఇట్టి రో
 లేకపోయినను త్రివిధాధికారియొక్క గుణాగుణములను ప్రతిపాదించుచు ముగ్ధు
 లనున్ను గలిగియుండును. పరత్వవ్యాహ విభవములను ప్రతిపాదించక అర్హ
 గ అవతరించిన శ్రీరంగకాయయగు పెరియ పెరుమాళ్ళను, గర్భగృహమందలి

స్తంభము యొద్దనిలిచి నోరారస్తోత్రముచేసిరి. ఈ ప్రబంధముచేత నగుటచే, సకల ప్ర
బంధములలో-ఈ ప్రబంధమతివిలక్షణమైయున్నది. ఈతిరుప్పావనాభ్యర్థము. “కులంగభా
యవీరిండ్రిలావ్విలు మ్మిఱున్దిలేక” అనునట్లు తమను నాలుగువర్ణములకు వెలుపటివా
రినిగ తలచియుండురు. శ్రీరంగనాథులగు పెరియ పెరుమాళ్ళును అట్లే తలచియుండిరి.
నిత్యమూరులు నాలుగువర్ణములలో చేరిన వారుకారుగదా. అభ్యర్థారులు రెండుగట్లును
అశ్రయించినవారని శ్రీతొండరడిప్పాడియాభ్యర్థయొక్క భావము, వారికంటెను వీరు
పరోపదేశమును, పరులను నిరసించుటయును, అనుభవవిరోధమని, పెరియ పెరుమాళ్ళయొ
క్క తిరువడిగళుకు తమకిరమును బాగగునట్లు, అశ్రీరంగధాములనే యనుభవించుచు
న్నార. “భావోనాన్యత్రగచ్ఛతి” శ్రీరామావతారముతప్ప, అన్యమందు నాహృదయ
ము మరలను” అనిన (తిరువడి) అంజనేయులవలె వీరును పెరియ పెరుమాళ్ళనుతప్ప
ఇతరమునుగురైఱుగని ప్రకారమును శ్రీవైకుంఠము, శ్రీరాధి, సంతోషించి నేంచేసి
యుండు సూటయెనిమిది దివ్యదేశములన్నియును పెరియ పెరుమాళ్ళే అయినట్లు ఆనమ
ద్దదివ్యదేశములందలి సౌందర్యగుణ చేష్టితములన్నియు పెరియ పెరుమాళ్ళయందు నేవిం
చువచ్చును, పెరియ పెరుమాళ్ళయొక్క సౌందర్యమును, విశ్వర్యమును, పరమపదమందు
సంకోచించి యుండును, సర్వేశ్వరుడనిన, ఇష్టములేనివారును నేవించి యనుభవించు
నీతిగట్లుండుటచేత సౌలభ్యముచేగలుగు మహిమాత్మియము, ఇచ్చట యైయుండును.
ఈయాభ్యర్థన తమకు, ప్రాప్త్యలును, ప్రాపకులును, రుచినిజనింపచేసినవారును, విరో
ధానినర్తకులును, పెరియ పెరుమాళ్లే అనితలచియున్నారు, ఇతర విషయములందు,
అరుచియును, భగవద్విషయమందు ద్వేషములేమియు గలిగినంతమాత్రముననే, పెరి
య పెరుమాళ్ళు తమయొక్క స్వరూప రూపగుణ విభూతులను అగుపఱచగానేవించి,
కామముభవించి ప్రీతులగుచున్నారు. “ఆనయైసరి వారిశ్చేష్ట” అని, సుగ్రీవముహ
ర్ణానాను ముందుంచి, శ్రీవిభీషణాశ్వాసును కృపతోపిలిచినట్లు “ఉకాకడత్తలైయరుం
దొవ్వాఱుంకోంబర్” = తమక్షేమమునువదలి నీసన్నిధిని నిత్యక్షంకిర్యముచేయుచు వసించు
వారైన” శ్రీరాకసారంగమహామునులనుపిలిచి “(నచ్చాడువానై)” = మమ్ముగానముచే
యవారిని, పిలుచుకొనిరండనిన; వారును వెడలి, తిరుప్పావనాభ్యర్థను, (అరుళప్పా
వనై) = శ్రీరంగధాములు పిలుచుచున్నారనిన; వీరును “అడియేనడియేకాపాణక” =
నుడను దానుడను, పాణక అనువాడను అని నెనుచీయగా, వదలక, భుజముమీద
నేవించుకొనిపోవునపుడు, మార్గమునందు తొమ్మిదిపాశురములనుపాడి భగవత్సన్నిధా
నుండు పదవపాశురమును విజ్ఞాపనముచేసి ముగించుచున్నారు.

పెరియనంబిగారు ఆనతిచ్చినతనియకా,

శ్లో॥ ఆపాదచూడమనుభూయహరింశయానమ్,
మధ్యేకవేరదుహితుర్దుదితాన్తరాత్తా,
అదృష్టతాంసయనయోర్విషయాంతరాణాం,
యోనిశ్చికాయమనవైమునివాహనన్తమ్.

టీక.—కవేర - కవేరమహర్షియొక్క, దుహితుః - కుమార్తెయగు కన్య, మధ్యేక - నడుమ, శయానం - శయనించియుండెడు, హరిం - పెదవోళ్ళను, ఆపాదచూడం - పాదాదికేశాంతముగ, అనుభూయ - అనుభవించి, మదితాన్తరాత్తా, సంతోషించినమనస్సువగలవారై, నయనయోః - నేత్రములకు, విషయాంతరాణాం - రవిషయములలో, అదృష్టతాం - చూపులేమిని, యః - ఎవరు, నిశ్చికాయ - చుకొనిరో, తంమునివాహనం - ఆశ్రీలోకసారంగమహామునీంద్రులను వాహనముగాగొని తిరుప్పాటి ఆశ్వాత్థను, మనవై - నేవించుచున్నాడను.

తా.—ఏతిరుప్పాటియాత్థులు తాము ఉభయకావేరీమధ్యమందు శయించు శ్రీరంగభాములయొక్క పాదారివిందములు మొదలుకొని శిరమువఱకు దృగ్విగ్రహమును అనుభవించి సంతృప్తులై - ఇతరవిషయములందు దృష్టియుచు నిశ్చయించుకొనిరో; శ్రీలోకసారంగమహామునీంద్రులను వాహనముగాగొని పాటియాత్థులను త్రికరణ శుద్ధిగ నేవించుచున్నాడను.

తిరుమలై నంబిగారు సాదించినది.

కాట్టవేకణ్ణపాదం, కమలనల్లాడై యున్ది,
తేట్టరుముదరబన్దం, తిరుమార్ వ్రక్కణ్ణం శెవ్వాయ్,
వాట్టమిరకణ్ణో మేని, మునియేత్తైత్తనిపుగున్దు,
పాట్టినాల్, కణ్ణవాన్దుం, పాణర్ తాల్, పరవినోమే.

టీక.—కాట్టవే - శ్రీలోకసారంగమహామునీంద్రులు తాముభజముచూపగానే, కణ్ణ - నేవించిన, కమలపాదం - పాదారివిందములను, నల్లాడై - పీతాంబరమును, ఉండి - బ్రహ్మకుపుత్రత్వస్థిస్థానమైనబొడ్డును, తేట్టరు - వెలపాడుగు మణులచేచెక్కబడిన. ఉదరబందం - బంగారుపట్టెమొలక మార్పు - లక్ష్మీదేవికే కేరీగృహముగు వక్షస్థలమును, కణ్ణం - కణ్ణమును,

ఎట్టని యధరమును, వాట్టమిల్ - వాడనటువంటి తామరకుసమానమైన, కణ్ణల్ - నేత్రములను, మేని - ఇట్టి సౌందర్యముగల దివ్యమంగళవిగ్రహమును, మునియేటి - మునివాహనులై, తనిపుకున్దు - తాను ఒంటరిగా లోపలప్రవేశించి, పాట్రినాల్ - ద్రావిడపాతురములచే, కట్టువాట్టుం - అనుభవించియుజ్జీవించు; పాణర్ - తిరుప్పావ్వాల్ వాడులయొక్క, తాల్ - శ్రీపాదములను, పరవినోమే - స్తోత్రముచేసినవారమైతిమి.

తా.—శ్రీలోకసారంగమహామునులు, పెరియపెరుమాళ్ళను నేమింపఁజేయగ నేమింపగలిగిన పాదారవిందములను, మంచిసీతాంబరమును, బ్రహ్మకు పుట్టుచోటకు బొడ్డును, మునియేటిజ్జమై రత్నఖచితముగు బంగారు పట్టమొలత్రాజిని, లక్ష్మీనివాసస్థలముగు వక్షమును, దివ్యాత్మమును ఎట్టనియధరమును, వాడని తామరవంటి నేత్రములను, ఇట్టిసౌందర్యమైనదివ్యమంగళవిగ్రహమును, మునివాహనులై ఒంటరిగా లోగప్రవేశించి, ద్రావిడప్రభుత్వముచే అనుభవించియుజ్జీవించు తిరుప్పావ్వాళ్ల శ్రీపాదములను నమస్కరించిన వారమైతిమి.

అవతారిక.—పెరియపెరుమాళ్ల తిరువడిగకు సౌందర్యము తమవైబడి తమును దానునిగాఁజేసికొన్నది అనుచున్నారు,

౧. ఓహి అమలనాదిపిరాన్దేయార్కైన్దై యాట్నడుత్త -
విమలక్, విణ్ణవర్కోక్కివైరై యార్పాట్టిల్ వేజ్జడవ్, నిమలక్ నిన్దులక్ నీదివానవ్, నీల్ మదిళ్ళరజ్జ తమ్మా, నిరుక్కమలపాదమ్ వన్దాకణ్ణినుళ్ళనవొక్కిన్దై.

టీక.—అమలక్ - పరిశుద్ధుడై, ఆది - జగత్కారణభూతుడై, పిరాన్ - నానకారకుడై, ఎన్దై - సంసారపరవశుడగునన్ను, ఆదియార్కు - తనదాసులకు, ఆల్దుత్త - దాసుభూతునిగాజేసిన, విమలక్ - దోషరహితుడును, విణ్ణవర్కోన్ - నిత్యగారులకుస్వామిగానుండువాడు, (ఓలావిభూతియందుండువారలనుయేలుకొనుటకు) విరైకార్ - పరిమళముచేసిండిన, పాట్టిల్ - తోపులుగల, వేంజడవ్ - తిరుపతికొండందువసించువాడై, నిమలక్ - కళంకములేనివాడును, నిన్దులక్ - హేయగుణములేనివాడును, నీదివానవ్ - శేషశేషీభావమును తప్పనిపరమపదమునందు నుండుడును, నీల్ మదిళ్ - పొడవైనప్రాకారములుగల, అరజ్జత్తు - శ్రీరంగమునశయించియుండు, అమ్మాన్ - సర్వస్వామియైనవానియొక్క, తిరు - పెరియపిరాట్టిచేత్రీతిపట్టదగిన, కమలపాదం - తామరలవంటితిరువడిగకు, వన్దు - వచ్చి, ఎకాకణ్ణిను - నాకండ్లకువిషయముగా, ఒక్కిన్దై - ప్రత్యక్షమనగానాకారముగానున్నదే! నాకండ్లకు విషయమయ్యెను మునుపటియనికెఱిఁపనిలేకున్నది. లేకసంసారులనుజూచుచున్నదగియుండునో, లేక, ఈలాభముఅస్వామికిని తగియుండునో, అనుచున్నారు.

౨౦౮ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

తా.— దోషరహితుడును జగత్కారణభూతుడును నాకుపకారకుడైన వకుడగునన్ను తనదాసానుదానునిగజేసిన పరికుద్ధుడును నిత్యమూరి నిర్వాహక స్వామి, ఈవిభూతివారిచేలుకొనుటకు సుగంధపరిపూర్ణమగు తోపులచేయందు నిన్నతిరుక్కోలముగా నుండువాడై, అకళంకుడును హేయగుణప్రశస్తి స్వరూపజ్ఞానముగల పరమపదమందుండు వాడును, దీర్ఘప్రాకారములుగల మందుశయనించియుండు సర్వేశ్వరునియొక్క, శ్రీమహాలక్ష్మి భయముతోన్నట్టదగినపాదారవిందములు వచ్చినాకండ్లకు విషయమై, ప్రత్యక్షసమానాకారము

౨. పా. ౨— మొదటిపాశురమందు వాడనుసరించి వచ్చినవిధమున ఈపాశురమందు, తామువ్రేలుదినవిధమును ఆనతిచ్చుచున్నారు.

౨. ఉవన్దపుళ్ళత్తిన్, యులగమళ్ళన్ణముఱి,
నివర్న్దన్, నీణ్ణుడియనన్తునేర్న్దన్, నిశాశరరై,
కవర్న్దన్, వెణ్ణైక్కాకు త్తక్కడియార్ పాట్టిలరన్దన్, తమ్మ
చ్చివన్దవాడై యిన్నేల్, శెన్దదామెనశిన్దన్దైయే.

టీక.— ఉవన్దపుళ్ళత్తనాయ - నన్ను ఏలుకొనుటచే మిక్కిలి సంతోషుగ వాడై, ఉలగమళ్ళన్ద - మూడులొకములనుకొలిచి, అణ్ణముఱి - బ్రహ్మాణ్ణముల ఓటియునట్లు, నివర్న్ద - పెరిగినవాడై, నీళ్ళముడియన్ - ఉన్నతమైనదాడును, అన్ద - దండకారణ్యమునందుండునపుడు, నేర్న్ద - ఎదిరించిన, పాట్టిలరన్దన్ద - ఖరదూషణాదిరాక్షసులప్రాణములను, కవర్న్ద - గ్రహించిన, వెంకత్తైత్తక్కడియార్ - ములుగల, కాకుత్తక్క - కకుత్స్థవంశోద్భవుడైనవాడగు, కడియార్ - పువ్వుయించిన, పాట్టిల్ - తోపులచేచుట్టబడిన, అరంగత్తు - శ్రీరంగమునను, శివస్మిని నిర్వాహకుడైనవానియొక్క, అరై - నడుమునధరించియుండు, శివందవాడైనాని ఎట్టనిశీతాంబరముపై, ఎకళిందన్దై - నామనస్సు, శెన్దదామ్ - ప్రతీతియొన - ఏమి ఆశ్చర్యము.

తా.— నన్నేలుకొనుటచే సంతోషించినవాడై త్రిలొకములను జ్ఞాపరణమునకు పెరిగినరాజాధిరాజ సూచకమగు కిరీటముగలవాడై, వాడుండునపుడు ఎదిరిన ఖరదూషణాదులను సంహరించిన క్రూరబాణములుగ మూర్తియును, సుగంధపరిపూర్ణమగు తోపులచే చుట్టబడిన శ్రీరంగమందు యుండు సర్వస్వామియైనవానియొక్క మొలలొధరించియుండు, ఎట్టనిశీతానాతలంత ప్రవేశించినదైనది. ఏమి ఆశ్చర్యమనుచున్నారు.

౩-పా-అ.-పీతాంబరముయొక్క సౌందర్యమునాభీకమలమందువీచివదనుచున్నారు.

3. పీత మన్నిపాయవడ వేబడమామలై, వానవర్గళి,
శనిశైయ్యనిన్ద్రానరజ్జ తరవిన్ద్రై యా,
అన్నిపోల్ నిట త్తాడైయుమదనే లయనైప్పడై త్తదోరెట్టి,
లున్నిమేలదన్దోవడియేనుళ్ళ తిన్నయిరే.

టీక. - (పనసపండ్లు నేళ్ళు మొదలుకొనికొమ్మల పర్యంతముపండియుండుటచే)

మంది - మొగకొత్తులైనవి, పాయ - ఒకకొమ్మనుండిమఱియొకకొమ్మకు యెడతెగకదా
టుచుండెడు, వడ - ద్రావిడదేశమునకు పుత్తరపుటెల్లయగు, వేంగడం - తిరువేంగడ
మును, మామలై - ఉన్నతమును వికాలమునుగల తిరుమలయందు, వానవర్గళి - నిత్య
నూరులు, శనిశైయ్యనిన్ద్రాన్ - పుష్పాదులచే ఆరాధించునట్లు నిష్టతిరుక్కోలముగానుం
డువాడును, అరంగత్తు - శ్రీరంగమున, అరవిన్ద్రైయాన్ - ఆదిశేషుని మీదశయనించి
యుండుస్వామియొక్క, అన్నిపోల్ - సాయంకాలపుయెట్టిని మబ్బువంటి, నిటత్తాడైయుం
డాన్నిగలపీతాంబరమును, అదనేల్ - అందుకుపైగ, ఆయనైప్పడైత్తడు - బ్రహ్మకు
ఉత్పత్తిస్థానమైన, ఓరెట్టిల్ - అందముగల, ఉందిమేలదన్దో - తిరునాభీకమలముమీ
దుగదా, అడియేనుళ్ళత్తు - దానునిమనస్సునందుండు, ఇన్నయిర - ఇంపైనప్రాణముం
గలదుట, ఏ - ఏమిఆశ్చర్యము.

తా. - పనసచెట్టు, అడుగునుండి వైపలుకు పండియుండుటచే, మొగకొత్తులు
కొమ్మలనుండి కొమ్మలకుప్రాకుచుండు, ద్రవిడదేశమునకుత్తరపు టెల్లయగు, తిరువేంగ
డమును గొప్పపర్యంతమునందు, నిత్యనూరులు పుష్పములను గొని యారాధించునట్లు, నిట
పుష్పరూపమున వేంచేసియుండు వాడును శ్రీరంగధామమున అనంతుడను శయ్యమీదప
శయ్యించియుండు స్వామియొక్క, సాయంకాలలోని ఎట్టివిరంగుల పీతాంబరమును,
యెడతెగక, బ్రహ్మనుజనింపచేసినయందమైన నాభీకమలముమీదుగదా, దానునిహృద
యంతర్యర్థియగుచేపుడున్నాడు. ఏమి ఆశ్చర్యమనుచున్నారు.

౪-పా-అ. - తిరునాభీకమలముతో చేరిన, ఉదరబంధనమును అనుభవించు
చున్నారు.

౪. శదిరమామదిల్, శూక్తిలక్ష్మైక్కితై వన్దలెవ
త్తుదిరవోట్టి, యోర్ వెబ్బడైయుయ్ త్తవనోదవన్దా,
మదురమావణ్ణుపాడమామయిలాడ్డరణ్ణ త్తమ్మా, నిరువయిల్ -
బుదరబద్ధనమెన్నుళ్ళత్తుల్ నిన్దులాగిన్దదే.

౧౨౦ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

టీక. - శబ్దరం - నలుచాకమై, మామదిల్ - ఉన్నతములైన పాపములు
చుట్టబడిన, ఇలగ్గెక్కు - లంకానగరమునకు, ఇతైవక్ - రాజగురావణుని
మొదటిసాటియుద్ధమునందే వెనుకకుతిరిగిపరుగెత్తునట్లుచేసి (మరుయుద్ధమున
పత్తు - వానిపదితలను, ఉదిర - తాటిపండ్లవలెరాలునట్లు, ఓర్ - అబ్బి
వెంగలై - కూర్చున్నచోటనుండి, ఉయ్ తవక్ - ప్రయోగించినవాడు,
వల్లక్ - సముద్రమువంటిచల్లనిరూపముగలిగినవాడును, వండు - తుమ్మెదలైన
మా - ఇంపుగా, పాడ - గానముచేయగా, (ఆందుకుదగినట్లు) మా - గొప్ప
గల, మయిల్ - నెమళ్ళు, ఆడు - నర్తనముచేయుచుండెడు, ఆరంగత్తు -
నశయినించుచుండు, అమ్మాన్ - పరమశేషిగానుండు, అట్టుగియమణివానివలె
తిరువయిల్ ముదిరఁబడనం - బ్రహ్మను కనినందుచే కడుపుమీదధరించినదట్టి
త్తుల్ - నామనస్సునందు, నిట్ట - స్థిరముగా, ఉలాగిన్టదే - సంపరిచయమున

తా. - నలుచదరములగు ఉన్నతప్రాకారావృతమైన లంకానగరమునకు
రావణునితటిమి, వానిపదితలను పడునట్లు ఒకకూరమైన బ్రహ్మమును ప్రదా
నపాడై, సముద్రచ్ఛాయగలవాడును, తుమ్మెదలు మధురముగా గానముచేయ
దగినట్లు) గొప్పనెమళ్ళు, నాట్యముచేయుచుండు శ్రీరంగధామమందు శయినిం
శేషిగానుండు సుందరకల్యాణ పురుషునియొక్క, బ్రహ్మను కనిన యందరమున
బ్రహ్మచే ధరింపజేయపడిన దట్టియైది, నాహృదయమందు ఎల్లప్పుడును విహస
న్నదే, అని యాడుపడుచున్నారు.

౫. పా - అ. - నాకు ఆశ్రయణీయురాలగు శ్రీమంజులక్ష్మి వసింపకు
మునుమా, నన్ను స్వరూపామరూపముగు శైలరమ్యమునందు ఆసక్తిగల వాని
నది అనుచున్నారు.

౫. పారమాయపక్రవిన్తైప్పల్ మొలు, తైన్తై ఎత్త
వారమాక్కివైత్తా, వైత్తదన్మియెన్నుల్ పుగున్దా.
కోరమాతనన్జాయ్దనన్మొలటియై న్నరజ్జ తమ్మ, నిరు
వార్మూర్ బదన్మొవడియైన్తై యాట్కొడ్డదే.

టీక. - పారమాయ - మిక్కిలి భారమైన, పక్రవిన్తై - అనాది కాలము
యొచ్చించిన పాపమును, పత్తెన్మత్తు - నిశ్చయముగాపోగొట్టి, ఎన్తై - పాప
స్థానముగునన్ను, తత్తా - తమవిషయమందు, వారమాక్కి వైత్తాన్ - పడుచు

గొట్టు చేసెను, వైత్రదన్తి - అట్లు చేసినదిగాక, ఎన్నుకో - దాసుని హృదయమునందు,
 ప్రభుత్వాన్ - ప్రవేశించెను, (ఇట్లు ప్రవేశించుటకు ఆధారముగ) కొరం - ఇంద్రియ
 మలను శ్రమపఱచి చేయదగిన, మాతవం - మహాతపస్సును, కాయదనకొల్ - చేసి
 నో, అడియేన్ - తెలిసికొనలేను, అరంగత్తు - శ్రీరంగమున శయనించి యుండు,
 మాన్ - సర్వస్వామియగు సుందరకల్యాణపురుషునియొక్క, తిరు - శ్రీమహాలక్ష్మిని,
 కరం - మత్స్యలహరమునున్న ధరించిన, మార్పదన్తో - వక్షస్థలమేగదా, అడియేనై -
 సాంధర్యములందు ముణిగినదాసుని, ఆకో కొణ్ణడు - శేషపఱచుకొనినది.

తా. - మిగులభారమైన బహుకాలార్చితపాపములను సహనముగ పోగొట్టి, పా
 త్తుడగు దాసుని, తనవిషయమందు పక్షముగలిగి యుండునట్లు చేసికొనెను. అదియే
 మాన్ దాసునియందు ప్రవేశించెను (దీనికి ఆధారముగ) చాలశ్రమపడి గొప్పతపమును
 చేసికొనినో గుర్రజంగను, శ్రీరంగకాయముగు స్వామియొక్క, శ్రీవేదిని, హరమునున్న
 యందయిండు వక్షస్థలమేగదా, దాసుని శేషపఱచుకొన్నది అనుచున్నారు.

౬. పా. అ. - సర్వలోకములను, ఆరగించిన కంఠముయొక్క సాంధర్యము
 న్నుజ్జీవింపజేసినది అనుచున్నారు. వక్షస్థలసాధర్యము, కంఠమం దాఠిపితమైనది,
 నియమగావచ్చును.

౬. తుణ్ణవేన్నైయన్నయర్ తీర్తవ, న్నజ్జితైయ
 వణ్ణువాల్ పొత్తిల్ శూళ్ళిరజ్జనగర్ మేయవప్ప,
 అణ్ణరణ్ణపగిరణ్ణత్తొరుమానిలమైముమాల్ వరై, ముల్ ము
 ముణ్ణకణ్ణజ్జీరడియేనై యుయ్యుక్కొణ్ణదే.

టీక. తుణ్ణం - కళామాత్రముగు, వెన్ - తెల్లగానుండు, పిత్తయక - చం
 దు మూడవనాటి కళను జడలయందు గలిగినరుద్రునియొక్క, తుయర్ - భిక్షమెత్త
 నినపాతకమును, తీర్తవక - పోగొట్టినవాడును, అంజితైయ - చక్కని తెక్కలు
 వండు - తుమ్మెదలు, వాల్ - వసించెడు, పొత్తిల్ శూళ్ళ - లోటలచేయట్లుబడిన,
 రంగనగర్ - శ్రీరంగమునందు, మేయ - పవ్వలించియుండెడు, అప్పక - తండ్రియ
 ననియొక్క, అండర్ - అణ్ణములోనుండు చేతనలుగల, అణ్ణమ్ అణ్ణమును, బహర
 - ఇతర అణ్ణములను, ఒరు - అద్వితీయముగు, మానిలం - మహాభూమిని, (భూమియం
 దు) ఎట్లు - ఏడువిధములగు, మాల్యరై - కులపర్వతములను, ముల్ ముం - ఒకటియు
 నొక సమస్తమును, ఉండ - భుజించిన, కణ్ణం - శ్రీకణ్ణము, అడియేనై - దాసుని,
 ముక్కొణ్ణిరు - సంసారమునందు చిక్కుకొనకుండునట్లు చేసినది, కణ్ణీర్ - చూచితిరా.

తా. - చంద్రశేఖరుడగు రుద్రునియొక్క భిక్షుటనరూపముగు దుఃఖము జ్ఞానవాడును, మంచి తెక్కలుగల తుష్టేదలు వసించెడు తోటలచేచుట్టబడి ధామమందు శయనించియుండు తండ్రియైనవానియొక్క బ్రహ్మాండములోనుండు గల అంశమును ఇతరాంశములను మహాభూమిని సప్తకుల పర్వతములను మత్యమును భుజించిన క్రికంశమునుమా, దాసుని యుజ్జీవించునట్లు చేసినది అనుచు.

2. పా - అ. స్వామియధరము లోబటచుకొన్న ప్రకారమును చున్నారు.

2. కైయినార్, శురిశజ్జనల్లాభియర్ నీళ్వరై పోల్ .

మెయ్యినార్, తుళుబ్బరైయార్, కమడ్ నీళ్లుడియె -

మైయనా, రణియరజ్జనారరవి న్నణై మిళై మేయమాయనా

శెయ్యవాయయ్యోవెనై ఎచ్చినై కవర్ న్దదువే.

టీక. కైయిన్ - క్రిహస్తములందు, ఆర్ - సౌందర్యమునండి, శుడిగల - శజ్జ - క్రిహంశజన్యమును, కనల్ - శత్రువులమీద అగ్ని జ్వాలవలె, అభియర్ - క్రిహదర్శనమునుగలవారై, వరైపోల్ - పర్వతమువలె, నీళ్ - సౌందర్యమునుగల, మెయ్యినార్ - తిరుమేనుగలవారై, కమడ్ విరైయార్ - లిపరిమళముచే నిండియుండు, తుళుబ్బ - తిరుక్కుటాయ్ మాలికచే అలంకరింపబడుముడి - ఉన్నతమైన కిరీటముగల, ఎం అయ్యినార్ - దాసునికి తండ్రిమఱి అణి - అభరణమువంటివాడైన, అరంగనార్ - శ్రీరంగధామమును, అరవి తిరువనంతాల్ వానను పడకయుండు, మేయ - శయనించియుండెడు, మాయనా ర్యగుణ చేష్టితుడగు పెరియపెరుమాళ్లయొక్క, శెయ్యవాయ - ఎట్టని ఎచ్చెనై - (స్త్రీలయొక్క అభరణమునందు యీడుపడిన) దాసునియొక్క మనస్సును, కవర్ న్దదు - తమప్రక్కకు గ్రహించుకొనినది, అయ్యో - ఏమిటి.

తా. - క్రిహస్తములందు సుందరముగు దక్షిణావరశంఖమును, శత్రువులచునట్టి చక్రతాళ్యానునుధరించినవాడును, పర్వతమువలె గొప్పవై సుందరమునుగలవాడును, మిగులపరిమళించుచున్న తిరుక్కుటాయ్ మాలికచే నలంకృతమైన తమైన శిరముగలిగి నాకు తండ్రివంటివాడును, భూమికాభరణస్థానముగు క్రిహమునందు, అణి శేషునిమీదు శయనించియుండు ఆశ్చర్యభూతుడగు పెరియపెరుమాళ్ల ఎట్టని యధరమైనది, స్త్రీలయధరములందాసక్తిగల నామనస్సును మునందు. ఈదుపటచుకొన్నది. అని ఆశ్చర్యపడుచున్నారు.

౧. పా - అ. - శ్రేత్రములు నన్ను వశపఱచుకొన్నది అనుచున్నారు.

౨. పరియనాగివన్దవపుణుడల్ కీడ్డ, వమర -

ర్కరియవాదిప్పిరానరజ్జ త్తమలముగత్తు,

క్కరియవాగిప్పడ్డై పరన్దుమిళిర్న్దు శివ్వరియోడి, నీగవ

ప్పెరియవాయక్కణ్ణళైన్ ౨ ప్పేదై మై శయ్దనవే.

టీక. పరియనాగి - (పరబలముచే) బలిసిన శరీరముగలవాడై, వంద - (ప్రహాదునిహింసించుటకు) వచ్చిన, అవుణ్ణ - హిరణ్యకశిపునియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, కీడ్డ - ఛేదించిన వాడును, ఆమరర్కు - బ్రహ్మది దేవతలకు, ఆరియ - సమీపింపగూడనివాడును, అదిప్పిరాన్ - అదికారణభూతుడును, ముందుండి యుపకరించువాడునగు, అరంగ త్తమల - శ్రీరంగధామమునగు స్వామియొక్క, ముగత్తు - తిరుముఖమండలమందు, కరియవాకి - నల్లగిరి, పుడైవరన్దు - వికాలమై, మిళిర్న్దు - చలించి, శివ్వరియోడి - వాత్సల్యముచే యెఱ్ఱగిల్లి, నీగ - చెవులవఱకు పెరిగిన, అప్పెరియవాయ - అట్టిగొప్పదగు, కణ్ణల్ - తిరుశ్రేత్రములు, ఎన్నై - రాలివలె కఠినచిత్తుడగునన్ను, పేదమై శయ్దన - తనయందు పశ్చముగానుండునట్లు చేసికొనెను.

తా. - పరబలముచే బలిపై డై ప్రహాదుని హింసించవచ్చిన హిరణ్యకశిపుని దేహమును ఛేదించి, బ్రహ్మది దేవతలకు సమీపింపగూడనివాడును అది పురుషుడును తానే ముందుండి యుపకరించువాడునగు శ్రీరంగధామముందు కయనించియుండు స్వామియొక్క తిరుముఖమందు నల్లనై వికాలమై కర్ణాంతమువఱకు వృద్ధిజొంది ప్రకాశించుఎఱ్ఱని అప్పేత్రములు కఠినచిత్తుడగు నన్ను తనయందు ప్రేమగలవానినిగాఁ జేసికొనెనని.

F. పా. అ - నగరక్షయకరమైన యుద్ధమువలె, తిరుమేనుయొక్క కాంతియై అన్నిటినిగూడ కొనివచ్చి నాహృదయమును చూడగొనెను అనుచున్నారు.

G. ఆలమామర త్తినిలై మేలొరుపాలగనాయ్,
ఇలమేఘముణ్డనరజ్జ త్తరవిన్దై యాన్,
కోలమామణియారముమ్ముత్తుత్తామము, ముడివిల్లదోరెభీర్,
నీలమేనియయ్యొనిత్తై కొణ్డెన్న్జిన్దైయే.

టీ. మా - పెద్దదగు, ఆలమర త్తినిలై మేల్ - మట్టివృక్షముయొక్క చిన్న యామిద, ఒరు - ఆసమానముగు, పాలగనాయ్ - విడ్డదై, ఇలమేఘం - సప్తలోక

ములను, ఉండాన్ - భుజించి యుదరమందిగుకొనిన, అరంగత్తు - క్రింద
వివక్షాయాన్ - అదిశేషునిమీద పవ్వళించియుండుస్వామియొక్క, కొలు - స్వ
మానుని - గొప్పవెలగల రత్నములచే చెక్కబడ్డ, ఆరముం - హారమును, అ
ముం - ముత్యాలహారములు ప్రకాశించెడు, ముడివిల్లకు - అంతములేని, అ
మానమగు, ఎక్కిల్ - సౌందర్యముగల, నీలమేని - నీలవర్ణమగుతిరుమేను, ఎక్కి
యే - నామనస్సులోగలిగిన, నితైకొండదు - సత్తువనుపక పఱచుకొన్నది, అయ్య
ఆశ్చర్యము.

తా. - ఒకచిన్న ముట్టియాకుమీద నొకబిడ్డదై జగత్తునంతయు ప్రాప్త
నయుదరమందుంచుకొన్న, క్రింగమంచుఅనంతునిమీదుశయించియుండుస్వా
రమ్యమై గొప్పరత్నఖచితమగు హారమును ముత్యాలహారమును, అంతములేని
లేనిసౌందర్యముగల నీలవర్ణమగు తిరుమేను అయినది, నాహృదయమందలి
నంతయు నశింపజేసినది అని యాశ్చర్యపడుచున్నారు.

౧౦. పా - ఆ. - ఇదంతయు జ్ఞానసాక్షాత్కారము. పైగ లోకపా
మునుల భుజములమీదు వచ్చిప వేళించి విజ్ఞాపనముచేయుచున్నారు. గ్రంథము
పెరియపెరుమాళ్ళయొక్క సౌందర్యమును నేవించిన నేత్రములువేటొకటి
అనుచున్నారు.

పా ౧౦. కొడ్డల్వణ్ణనై, కొవలనాయ్, వెణ్ణె
యుణ్ణవాయ, నెన్నుళ్ళజ్వర్దనై,
అణ్ణర్ కొనణియరజ్జ, నెన్నముదనై
క్కణ్ణకణ్ణల్, మల్ శొన్మిన్మై, కాణావే.

టీక. - కొండల్ - నీటినిద్రాగినమేఘమువంటి, వెణ్ణనై - చాయగల
కొవలనాయ్ - గొల్లకులమునందవకరించి, వెణ్ణెయుండ - వెన్నను ఆరిగించిన
పగడమువంటినోరుగలవాడును, ఎన్నుళ్ళం - (చాతుర్యమును యాసనమును
మైన) నామనస్సును, కవర్దనై - అపహరించినవాడును, అండర్ కొన్ - అన్న
ర్వర్తులగు అత్తవర్ణములకు నిర్వాహకుడును, అణి - సంసారమునకాభరణము
గక - క్రింగధామమందు శయించియుండు - ఎన్నముదినై - నా శమ్యము
మభోగ్యుడగువానిని, కణ్ణకణ్ణల్ - నేవింప లభించిన నేత్రములు, మల్ శొన్మిన్మై
కావే - వేటొకవస్తువునుచూడవు.

తా. నీలమేళు నిభక్యాముడును, గొల్లకులమందవతరించి వెన్నవారగించిన తిరు
వృక్షముగలవాడును, పామర్థ్యమును యవ్వనమును గలస్త్రీలనునచ్చిన వాహృదయమును
అపహరించినవాడును, బ్రహ్మాండనిర్వాహకుడును, సంసారమున కాభరణమైన క్షరంగ
క్షత్రమందు శయనించియుండు వాకమృతకుల్కుడగువానిని నేవించిన నేత్రములు, తది
తరములనొకటిని, చూడవు అని యానతిచ్చుచున్నారు,

అడివరపు. అమలక, ఉవన్ద, మద్ది, శదిరమ్, పారమ్, తుణ్ణిమ్, కై, పరి, అలమ్
కణ్ణి కణ్ణి.

తిరుప్పావ్నార్ తిరువడిగ శేశరణమ్.

పెరియవాచ్చాంబిళ్ళై తిరువడిగ శేశరణమ్.

చీయర్ తిరువడిగ శేశరణమ్.

అమలనాదిపిరాక్ ముగిసెను.

→→→→→ ౩

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీమధురకవియాత్నార్ వైభవము.

శ్రీమధురకవియాత్నార్లు సకేవ్యరుడు సమృద్ధుడు సంపదతోశయనించియుండు
తిరుక్కోమరిలో, శ్రీమంతముగజెప్పబడు వైత్రమానముండు శ్రీమముదగజేకాంకులగు
శ్రీమధురకవులు మూర్త్యోదయమునకు ఆరుణోదయముమొందు బడినరీతిగ, వకుళభూషణ
సూక్ష్మరోదయమునకు ఆరుణోదయమువలె ముందే అవతరించిరి. (గణేశకుమారోనా
మ్న కవిర్మధురసంజ్ఞకః | వైత్రేమానికుభేదిత్ర తారకాయామజాయత) అని దివ్యసూ
చరితయందు జెప్పబడినదిగదా. తర్వాత వీరికి తత్తత్కాలములందు, చాలాపనయనా
లనుచేసి పదునాలుగు విద్యలను అధికరించిరి. అట్లధికరించినవారై (అయోధ్యా
మధురామాయా కాశికాంచీహ్యవన్తికాపుణ్యాద్వారవతీచైవ సప్తైశ్చమక్తిదాయకాః)
అని మోక్షప్రదముగజెప్పబడిన తిరువయోధ్యమొదలగు దివ్యదేశములను నేవించుటకు
నేచేసిరి. అట్లు నేవించుచువచ్చుచున్న మధురకవులు శ్రీసత్పాత్నార్వైభవములను
అప్పడప్పడు వినుచువచ్చుటయేగాక, ఒకనాటిరాత్రి దక్షిణదిక్కునందు ఒక అప్రా
కృతదివ్యతేజస్సునుజూచి ఇది యేమియనిభ్రమిసి ఏదియేనను గ్రామనగరములకాలంచు
చున్నవో, దావాగ్నియో, అని తమమనస్సున సందేహించి నాటిదినము శయనించిరి.
తర్వాతను రెండుమాడుదినములు ఇవిధముననేచూచి, ఇది యప్రాకృతదివ్యతేజస్సుగా
నున్నది దీని! కారణము పరీక్షింపఘటయమని పగలంతయునిద్రించి రాత్రి ఆతేజస్సునే

గుఱుకుపట్టి అతిత్వరతో పుణ్యక్షేత్రములను సేవించుచూ తిరునగరికి వేచి ని
 యముగ లేచి నున్న అగుపడనందున ఈ లేచి నున్న ఈనగరమందేయుండవలయునని
 వచ్చి తింబ్రినీపుక్షముక్రిందు (పద్మాసనోపవిష్టం పరపదయుగ శేనివిష్టచైత్యము
 త్వనోధముద్రం పరమాచార్యం పరాంకుశంవందే) అన్నట్లు సుజ్ఞానఘనపరిష్కార
 చెట్టుయొక్క నీడయందు, నేత్రములుమాసికొని పదహారుకళలతో గూడిన చుట్ట
 పదహారుసంవత్సరముల ఘయస్సుగలవారై పద్మాసనోపవిష్టులై పరతత్వమును
 జ్ఞానముద్రతో గూడినవారై పరమాచార్యులగు శ్రీపరాంకుశులను సేవించి “
 యిద్రోతే శతీయదుపిఱందాల్ ఎత్తైత్తిన్టంగేడిడక్కుమ్=అదిత్తుతో కవ
 పడియున్న పుడు దేనిని అనుభవించి యొక్కడపడియుండును.” అనిన, “అ
 డిడక్కుమ్=శరీరగతమగు సుఖదుఃఖాదులను అనుభవించుచు శరీరమునే ఆశ్రయ
 యుండును. అని యాత్మార్థ ప్రసాదింపగ శ్రీమధురకవులునువిని, వీరు శబ్ద
 స్వారు. ఈమహానుభావులను అనుసరించి యుజ్జీవింపవలయుననితలచి విష్ణు
 ప్టులై ఆత్మార్థ శ్రీపాదపద్మములందు సాష్టాంగప్రణామముగ సేవించి “మేడి
 న్నడిమెయ్ మెయ్” అని యాశ్రయించి కృతార్థులై, (గురుపాదాంబుజ
 గురోర్నానుసదాజపేత్) అన్నట్లు మనోవాక్కాయికములచే, ఆత్మార్థ
 భవించుచు ఆత్మార్థకు ప్రథమశిష్యులైన శ్రీమధురకవులు ప్రపన్నజనహృదయ
 చార్యులయొక్క వైభవమును, చరమార్థమగు “కణ్ణినున్ శిలులైయి” అన
 బంధము” ప్రసాదించి పంచమోపాయనిష్ఠులగు ముముక్షువులకు ఉపకరించి
 చార్యులగు శ్రీపరాంకుశుల వైభవమును సకలమైనవారికి గెలియునటుల ప్ర
 లోకమును సుఖింపఁజేసిరి.

శ్రీనాథమునులు సాదించినతనియన్.

శ్లో॥ అవిదితవిషయాన్తరశ్శతారే,
 రుపనిషదాముపగానమాత్రభోగః
 అపిచగుణవశాత్తదేకశేషీ,
 మధురకవిర్హృదయేమమావిరస్తు.

టీక.—అవిదితవిషయాన్తరః - ఇతరవిషయములను గుర్రెఱుగనివా
 రే - నమ్రాశ్వాన్యొక్క, ఉపనిషదాం - ఉపనిషత్సారమగునాలుగు శ్రీ
 యొక్క, ఉపగానమాత్ర - దేవగానముపాడుటయే, భోగః - సుఖానుభవ
 వారును, అపిచ - మఱియు, గుణవశాత్ - అట్లేచారులయొక్క వాల్చి

† ఈప్రకృతియందలి కీవునికి జ్ఞానముదయించెనేని ప్రకృతిలోని
 త్తగుణానుభవముతో కాలయాపనముచేయునని భావము.

స్వాధీనపటచుకొనుటవలన, తదేకశేషీ - వారిశేషేషభూతుడగు, మధురకవి - మధు
వియాశ్వాత్తు, మనుహృదయే - దాసునిహృదయమునందు, ఆవిరస్తు - ఆవిర్భవించి
నెక్కడుండురుగాక.

తా. - నన్నుభ్రాన్తయొక్క ద్రవిడోపనిషత్తులగు నాలుగు దివ్యప్రబంధముల
యొక్క గానము నేసుఖముగనను భవించుచు, తదితరవిషయముల నెఱుంగక, మఱియు
భ్రాన్తకల్యాణగుణములయందీడుపడుటచే వారిశేషభూతుడగు మధురకవియాభ్రాన్త
దాసుని హృదయమందు ఆవిర్భవించియుండురుగాక.

వేటొస్తుంనానటియేన్ వేదంతమిట్ శేయద,
మాటకశతశోపకవణ్ కురుగూర్ - ఏతెజ్జల్,
వాట్ వామెతేత్తుంమదురకవియార్, ఎమ్మై
ఆళ్వారవరేయరణ్.

టీక. వణ్ - ఊదార్యపురుషులువర్తించునట్టి, కురుగూరేత్ - ఆట్లవార్తించు
వినిర్వాహకులగు, శడకొపక - శతశోపులుఅను, వేదం - సంస్కృతవేదమును,
శేయద - ద్రావిడవేదముగాసాదించిన, ఏత్ - సాందర్యముగల, మాటక -
అనువేదగలఆట్లవార్లుతప్ప, వేటొస్తుం - మఱియొకటియు, నానటియేన్ - నేన
ను, ఎజ్జల్ - మాకు, వాట్ వు - సుఖోత్థవనము, ఆమెన్లు - వారేయని, ఏత్తుం -
తముచేయు, మదురకవియార్ - మధురకవియాట్లవార్లు, ఎమ్మై - మనలను, ఆల్
- పాలించువారు, అవరే - వారే, అరణ్ - రక్షకము.

తా. - ఊదారులునివసించునట్టి ఆభ్రాన్త తిరునగరికి విర్వాహకులగు, సంస్కృత
మును ద్రవిడవేదముగ సాదించిన, శతశోపులు, మాటక. అనునామములుగల సుంద
గ నన్నుభ్రాన్తమతప్ప వేటొకటియును నేనుగుర్రెఱుంగను. మాకుసుఖోత్థవనము
యని స్త్రోత్రముచేయు మధురకవియాభ్రాన్తరుమ్మనేలుకొన్న వారు. వారేరక్షకము.

కణ్ణినున్ శిలుత్తాంబు, అవతారిక.

“త్రైగుణ్యవిషయావేదా” అనునట్లు, సాత్వికరాజు తామసపురుషులయొక్క
వారాసుగుణముగ విశ్వరూపి సకలపురుషార్థములను విధించునట్టి వేదమర్వాదయందు
వర్ణింపబడినది. అట్టి మహర్షులలో మొదటివారైన శ్రీపరాశరభగవానులు గృహస్థు
ప్రజాపతిలోకము, సన్యాసులకు బ్రహ్మలోకము, కేవలలకు అత్తప్రాప్తివి యుప
చి, స్థిరముగ సత్వగుణముగలవారికి భగవత్ప్రాప్తివి ఉపదేశించినవారైరి. ఈమహ
ంబును ఆభ్రాన్తకు సత్యం తాత్పర్యముగలదు. ఎట్లనిన, వేదతాత్పర్యమై ఉత్తమ

౨.౨ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

పురుషార్థమైన భగవత్ప్రీతియందు నిష్కలవారై పరులకు ఉపదేశించువట్లకు
 శ్రునీధమైన విశ్వరూపులను త్యాజ్యముగ ఉపదేశించువారలుగదా, ఈవిధము
 ధముయొక్క యెల్లయగు తదీయశేషత్వమందు శ్రీమధురకపులు నిలిచినవారై
 యతిశయముగలిగిన విధమెట్లనిన; నవ్నాత్మార్లు భగవదనుభవముచేయునపుడు
 పురుషార్థసీమాభూమియై అభిమతమైన తదీయశేషత్వమును ఆశ్రయించిరి. అ
 పరిగృహీతమైనయర్థమేసాత్వికులకు పరిగ్రహింపదగినది అను విషయమును, ప్ర
 రతసారమగు శ్రీసహస్రనామాధ్యాయమునందుఁ జెప్పబడినదిగదా. శ్రీభీష్మార్కు
 ధిని సకలధర్మములనువినిన ధర్మపుత్రుడు, “కోధర్మస్సర్వధర్మాణాం భవతఃపరమ
 సకలధర్మములలో మీకు మిగులయిచ్చమైన ధర్మమేది” అని, యడుగగ “ఏవే
 ర్మాణాం ధర్మోధికతమోమతః=అన్నిధర్మములలో నాకు మిగులయిచ్చమైన ధర్మ
 తామఅపేక్షతోగ్రహించిన యర్థవిశేషమునుఉపదేశించిరిగదా. (త్రిపురాదేవ
 రాజపత్నిని) ప్రబలప్రమాణమందుటచేతనా, శ్రీమన్నారాయణుడే ఆశ్రయ
 డని మీరాశ్రయించినది అని యడుగగ, అదేమియుగాదు, ఎంతెరుమానాడు
 ల్మూలైయిల్ దేవతై=ఈకాన్యదిక్కు దేవతయగు రుద్రుని”యాశ్రయించిన
 మాకునుప్రాప్యమగును అనిరి. అన్యాయముచే ఆత్మార్లు తమకు రక్షకముగదల
 తదీయశేషత్వమునే తమకు పురుషార్థముగ అధ్యవసించుచున్నారు. మఱియు
 లక్షణభరతశత్రుఘ్నులలోశ్రీశత్రుఘ్నాత్మార్మయొక్క అధ్యవసాయము
 ఆట్టి శ్రీశత్రుఘ్నాత్మను శ్రీమధురకవియాత్మార్లు అనుసరించినవారై
 ఇచ్చటతమకు దివ్యజ్ఞానమునుగలుగజేసిన మహాపకారకులగు ఆత్మార్లను
 చున్నారు.

కణ్ణినుణ్ శిలుత్తామ్మినార్

కట్టుణ్ణప్పణ్ణియ పెరుమాయ, నెన్నప్పనిల్,

నణ్ణి నైనురుగూర్, నమ్మియెన్న్ కాల్,

అణ్ణిక్కుమముదూఱుమైనావుక్కే.

టీక.—కణ్ణి - ముక్కుగల, నుణ్ - సన్ననైన, శిలుత్తామ్మినార్ - చి
 కట్టుణ్ణప్పణ్ణియ - కట్టుబడునట్లుచేసికొనిన, పెరుమాయ - అత్యంత
 ఎన్నప్పనిల్ - నాకుస్వామియగుసర్వేశ్వరునికంటె, నణ్ణి-ప్రతిపూర్వకముగా
 తొకరుగూర్ - దక్షిణదిక్కుననుండు అట్లవారుతిరునగరికి, నందియె
 నిర్వాహకులగునమ్మాళ్ వార్ల తిరునామముననుసంధించిన, ఎన్నావుక్కే-నా
 ణ్ణిక్కు - రుచించును, అముదు - అమృతము, ఉరు - ఎడతగకపు

తా.—మళ్ళుగలిగిన సన్నచైనచిన్నత్రాటిచే బద్ధముకలుగునట్లు చేపిళానిన, నిరతిశయాశ్చర్యముత్తుడై నాకుస్వామియగు సర్వేశ్వరునికంటె, క్రితితో నాశ్రయించి దక్షిణదిశయందుండు అభ్రావర్తిరునగరికి నిర్వాహకులగు నమ్మాభ్రావర్త తిరువాయ్మొలని సంధించిన నానాలుకకోరుచించును. ఎడతెగక అమృతమూరుచుండును.

అ.—మొదటిపాశురమందు “ అభ్రావర్లు ” అనినతమకురసింపుప్రకారమును చెప్పిరి. ఈపాశురమందు వారిప్రబంధమే దేనాయాశ్రయగునట్లు ధారకమైనవిధమును ఆనతిచ్చుచున్నారు.

౨. నావినాల్ నవిల్ శ్రీన్మ మెయ్ దినేన్,
మేవినేనవన్మొన్నడి మెయ్ మైయే,
తేవుమల్ అటియేన్ కురుగూర్ నమ్మి,
పావినిన్నిశై పాడి తిరివనే.

టీక. నవిత్తు - (భగవద్ విషయమందు ఉపకారకులను) ప్రాశ్రముచేయునట్టి, నావినాల్ - నాలుకచే, ఇన్ బమ్ - సరతిశయానందమును, ఎయిదినేన్ - (ప్రాశ్రము చేసినందున) పొందితిని, అవన్ పొన్నడి - అభ్ర వార్లప్పు మణియై మైన తిరునదిగళను, మేవినేన్ - అశ్రయించితిని, మెయ్ మైయే - సత్యముగ, మల్ గుల - అభ్ర వార్లనుతప్ప చేతోక, తేవు - దేవతను, అటియేన్ - ఎఱుగను, కురుగూర్ - తిరునగరికి, నంది - నిర్వాహకులగు అభ్ర వార్లయొక్క, పావిన్ - తిరువాయ్మొలని, లేక కణ్ణినున్ శిలుత్రాంబును, ఇన్ - ఇంచిన, ఇన్ శై - రాగముతో, పాడి - గానముచేయుచు, తిరివన్ - తిరుగుచుండును.

తా.—మనస్సుపాశారములేకయే, భగవద్విషయమందుపకారకులను స్తుతించునాలుకచే, నిరతిశయానందరూపపురుషార్థమును పొందితిని, అభ్రావర్త రమ్యమైన క్రిపాదారవిందములను అశ్రయించితిని. సత్యముగ అభ్రావర్తనుతప్ప మణియొక దేవతను గుర్తెఱుగను. తిరునగరియందలి కల్యాణగుణపరిపూర్ణులగు అభ్రావర్తానతిచ్చిన తిరువాయ్మొలని లేక అభ్రావర్తవిషయముగు కణ్ణినున్ శిలుత్రాంబును, ఇంచినగానముగ పాడుచుసంచరించుచుండును.

అవ.— అభ్రావర్తనుతప్ప చేతోక దేవతను ఎఱుగను అనియితరపురుషార్థములతోడ. భగవద్విషయమును త్యజంతుకొనిన; అభ్రావర్లు సంతోషించిన విషయముగుటచే శ్రయింపతిని సేవింతును అనుచున్నారు.

౩. తిరితన్దాగిలుమ్, తేవపిరానుడై,

క్కరియకోల, త్తిరువురుక్కాణ్బానాన్,

౨౩౦ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

పెరియవల్లరుగూర్.నగర్ నమ్మిక్కా
భురియనా, యడియేన్బెల్ నననైయే.

టీక.—తిరిక్కాదాగిలుం - మరలుకొనియైన, లేవవీరానుడై - నిత్యమును
పరియగు ఈశ్వరునియొక్క, కరియ- నీలమేఘశ్యామముగాను, కోలం- నుండు
తిరు - లక్ష్మీసహితముగనుండు, ఉరు - తిరుమేనును, నాన్ - భగవద్విషయము
చినసేను, కాన్బిక్కా - నేవించును, పెరియవల్ - మిక్కిలిఅపుదార్యముగలవా
కురుకూర్ నగర్ - అట్లవార్ తిరునగరియందవతరించిన, నంచిక్కు - నమ్మకము
అకురియనాయ్ - శేషభూతుడగు, అడియేన్ - దాసుడు, పెల్ల - లభించిన
భగవల్లాభము, ఏ - ఏమిఅత్యర్థము,

తా.— అభ్యార్థనన్నిధినుండి మరలుకొనియైనను, నిత్యమూరి నిత్యము
స్వామియొక్క, నీలమేఘతుల్యమైననుండరమై లక్ష్మీసహితముగురిరుమేనును
మునువిడిచినసేను నేవించును. మిక్కిలియుదారులై అభ్యార్ తిరునగరియందవతరి
నమ్మభ్యార్థకు తగిన శేషభూతుడగు దాసుడు, లభించిన భగవల్లాభము ఏమిఅత్యర్థము.

౪. పా. ఆ.—నాలుగవపాకురనుండు “ ఎన్నప్పనిల్ ” అనియెట్లు
విషయమును “ అభ్యార్థనంతోపించిరిని యపేక్షించుటకు మూలమేమనిన; కాదు
అయోగ్యతను చూడకనన్నంగీకరించిన సౌలభ్యగుణమును అనుసంధించినయెడల
సంతోషించిన విషయమును నేనువిడుతునో అనగా; మియయోగ్యతయే
చూడకనారు అంగీకరించిన విధమెట్లనిన; అనతిచ్చుచున్నారు.

౪. ననైయాల్ మిక్కనాన్మత్తె యాళర్ గళి,
పునైయగక్కరుదువరాదలిల్,
అనైయాయ త్తనాయెనై యాణ్ణిడుమ్
తనైయాళ, శడకోవనెన్నమ్మియే.

టీక.—ననైయాల్ మిక్క - అపకారులకును, ఉపకరించియుండు ములతిశయించినవారును, నాల్ మురై - చతుర్వేదములకు, ఆళర్ గళి - శత్రు
వలెచిక్కు తీర్చునట్టివారలు, పునైయగ - నీచముగా, కరుదువర్ - తలకుడు
గమక, అనైయాయ - తల్లియై, అత్తనాయ - తండ్రియై, ఎనై
అండిడుం - ఏలుకొన్నట్టి, తన్ మైయాన్ - స్వభావముగలవారైన, శడకోవన్
ప్ర్యమునుపాగొట్టినఅట్లవారు, ఎన్ నంచియే - నాకొంతనుతీర్చినపుడులే.

తా. — అపకారులకు సహితము అపకరించుగుణాతిశయము గలిగి, చతుర్వేదములనుండు వేదవ్యాసులవంటి సామర్థ్యముగలపెద్దలు దాసుని నీచముగ భావించురు. కనుక దాసునికి తల్లిమొకండ్రయై ఏలుకొనునట్టి స్వభావమునుగలవారు నైనయాత్మాత్మ, దాసుని దుష్టస్వభావమును బోగొట్టి కొంతలను పూర్తిచేసినవారు అనియానతిచ్చుచున్నారు.

౪. పా. అ. — మిమ్మునీచముగను మీకు ఆత్మాత్మ సర్వప్రకారముల చేతను అపకారకులుగను వచించితిరి. మీయొక్క నీచత్వమును ఆత్మాత్మమికొనన్బిస మేలును వదిలుదనిన; అనతిచ్చుచున్నారు.

౫. నమ్మినేకపీఠర్, నన్బొరుల్ తన్నెయుమ్,
నమ్మినేకమడవారై యుమున్నెలామ్,
శెమ్మొన్నాడ, త్తిరుక్కురుగూర్ నమ్మి
క్కన్ననా, యడియేకశది ర్తెనిన్.

టీక — మున్నెలాం - అనాదికాలమంతయు, పీఠర్ - ఈశ్వరునియొక్క, వన్ పొరుల్ తన్నెయుం - విలక్షణమైన ఆత్మవస్తువును, నంబినేన్ - మనదని ఆశించినమ్మియుంటిని, మడవారైయుం - పాత్రిప్రత్యాదులుగల పరశ్రీలను, నంబినేన్ - ఆశించినమ్మియుంటిని, శెంపాన్ - మేలైనబంగారముచేకట్టబడ్డ, ముడం - మేడలుగల, తిరుక్కురుగూర్ - తిరునగరిలో వేంచేసియుండు, నంబిక్కు - సర్వగుణపరిపూర్ణులగు అత్మాదులకు, అన్బనాయ్ - శేషభూతుడై, అడియేన్ - దాసుడు, ఇన్తే - ఆత్మాత్మకు శేషపడిన ఈదినమే, శదిర్తెన్ - సమర్థుడనైతిని.

తా. పూర్వము ఈశ్వరునిదియగు మంచియాత్మ వస్తువును, మనకు సొంతమనినమ్మియుంటిని. పత్రివ్రతలగు పరశ్రీలను ఆశించినమ్మితిని. మంచిబంగారు మేడలుగల తిరునగరిలో వేంచేసియుండు గుణపరిపూర్ణులగు ఆత్మాత్మకు శేషపడి దాసుడు చేటిదినమే చకుడనైతిని.

౬ - పా. అ. ఆత్మాత్మ ఇప్రదంబీకరించినను, మీకు అనాదికాలవాసనాబలి మివలన విషయములందు మరల అభిరుచికలిగినదియెట్లనిన, భగవత్కృపకు శ్రంశముసంభవించును, ఆత్మాత్మ కృపాతిశయము మరల విషయములకుపోసీయదు అనుచున్నారు.

౭. ఇన్మొత్తోట్టుమొట్టుమైయుమేమ్మిరాన్,
నిన్మొత్తుగట్టేత్తవరుళినాన్,
కున్మమాడ, త్తిరుక్కురుగూర్ నమ్మి,
ఎన్మొన్నెన్మొగట్టొలకాణి నే.

టీక. ఇన్దులొట్టుం - నేటిమొదలు, ఎట్టుమైయుం - ఇకమిదికాలము
 ఎమపిరాన్ - దాసునికి స్వామియైనవారు, నిన్దు - అధ్యవసాయముతోనిలచి,
 తమయొక్క, తుక్క - కల్యాణగుణములను, ఏత్త - నేనుస్తోత్రముచేయునట్లుగా
 లినాన్ - కృపచేసిరి, కున్దుం - పర్యవసాయముననుసరించునట్లుగా, మాడం - మేడలు
 క్కురుకురనంది - దిరువగరిలో వేంచేసియుండు అశ్వార్థులు, ఎన్దుం-ఎన్నడును,
 నన్ను, ఇకట్టివిల - అనాదరింపరు, కాట్టి నే - చూడుడి.

తా. ఇదిమొదలు భవిష్యత్కాలముంతయు, దాసునికి ఉపకారకులగు
 ర్లు స్థిరముగ తమకల్యాణగుణములను, నేనుస్తుతించునట్లుల కృపచేసిరి. కొందఱు
 డుమేడలుగల దిరువగరిలో వేంచేసియుండు అశ్వార్థులు, ఇకయెన్నడునునన్ను
 లలోవిడువరు అనుచున్నారు.

౩ - పా. అ. అశ్వార్థుల తమను నిర్ణేతుకముగ అంగీకరించినదిచూచి,
 భ్రావర్థ అంగీకారమునకు, చేతనులందఱు తగియుండియు, ఈయాభ్రావర్థమహిమ
 పోగొట్టుకొనుచున్నారని, అందఱికి దెలియునట్లువచించుచున్నాను. అనుచున్నాను.

2. కణ్డుకోణ్డెనై ప్పక్కారిమాటిప్పిరాన్,
 వణ్డెవల్వినై పాల్ శ్రియరుళినాన్,
 ఎణ్ణికై యుమటియవియమ్మగేన్,
 ఒణ్ణిమిట్టన్ పుడగోపనరులై యే.

టీక. ఎన్నై - సత్పురుషులచే అంగీకరింపదగిననన్ను, కణ్డుకోణ్డు -
 ములనుచూడక కటాక్షించి, కారిమాటిప్పిరాన్ - తమకుపకారకులగు అశ్వార్థులు
 అనాదిసిద్ధముగు, వల్ విన్నై - బలిష్ఠమైనపాపమును, పాల్ శ్రి - రూపముతోని
 లినాన్ - తమస్తుతించునట్లుకృపచేసిరి, ఒణ్ తమిట్ట - క్లాఘ్యముగు ద్రావిడ
 మును ఆనతిచ్చిన, కడకోపన్ - అట్లవార్లయొక్క, అరులై యే - కృపచే, ఎణ్ణి
 అప్పదిక్కులనుండువారలు, అతియ - తెలిసియుజ్జీవించునట్లు, ఇయమ్మగే -
 చున్నాను.

తా. సాత్వికులు అంగీకరింపనినన్ను దోషములందు దృష్టిలేకకటాక్షిం
 కారకులగు అశ్వార్థులు అనాదిసిద్ధముగు బలమైనపాపమును నశింపజేసి, తమకు
 కృపచేసిరి. క్లాఘ్యమైనద్రావిడప్రబంధమును ఆనతిచ్చిన అశ్వార్థయొక్కకృప
 మైనదిక్కులలోనుండువారలు తెలిసి యుజ్జీవించునట్లు చెప్పుచున్నానని.

౮. పా. ఆ. - సకలదిక్కులందును ప్రసిద్ధపఱచుచున్నాను. అనుటకుకారణ మేమనిన; అభ్యార్థయొక్క కృప చిత్తు, అచిత్తు, ఈశ్వరుడు అగుతత్వత్రయమునకంటెను అధికమైయుండుటచేత. అనుచున్నారు.

౯. అరుల్ కొణ్ణాడుమడియవరిన్బుళ
అరుళినానవ్వరుమత్తైయిన్సొరుల్
అరుల్ కొణ్ణాయిరమిన్తమిన్ పాడినాన్
అరుల్ కణ్ణిరివ్వులగినిల్ మిక్కడే.

టీక. - అడియవర్ - శేషభూతులు, ఇన్బుళ - ఆనందనిర్భరులై, అరుల్ - కృపను, కొండాడుం - కొనియాడునట్లు, అవ్వరు - అద్భుతమైన, మత్తైయిక్ - వేదముయొక్క, పారుల్ - రహస్యార్థమును, అరుళినాన్ - ప్రసాదించినారు, అరుల్ కొణ్ణ - ఈశ్వరకృపను అవలంబించి, ఆయిరం - వెయ్యిపాశురములై, ఇన్ - రసవంతముగాను, తమిన్ - తిరువాయిమొట్టిని, పాడినాన్ అరుల్ - ఆనందించినట్లే వారులయొక్క కృప, ఇవ్వులగినిల్ - ఈలోకమునందు, మిక్కడే - మిక్కుటమైయుండుటను, కణ్ణిర్ - చూచితిరా.

తా. - భక్తులు ఆనందనిర్భరులై కృపనుబొగడునట్లు అద్భుతమైన వేదరహస్యార్థమును కృపచేసిరి. భగవత్కృపనుగొని వేయిపాశురములను రసముగనుండునట్లు తిరువాయిమొట్టిప్రబంధమును ప్రసాదించిన అభ్యార్థయొక్క కృప ఈలోకమందతిశయించియుండుటను చూచితిరా. అని.

౯. పా. ఆ. అభ్యార్థకృప లోకమందతిశయించినది. అనుటకు మూలమేమనిన; వాతక్కువస్థితినిజూడక, సకలవేదరహస్యార్థములను పాడి, దానిని నాకుపకరింపజేసి అనుచున్నారు. భగవద్విషయమందు అభ్యార్థచేసిన వైచ్యానుసంధానమును అభ్యార్థవిషయమందు తామనుసంధించుచున్నారు.

౧౦. మిక్కవేదియర్, వేద త్తినుట్పారుల్,
నిట్కప్పాడియెన్నే ఇళి నిటు త్తినాన్,
తక్కశీర్పడకొవనెన్నమిక్కా,
ట్టుక్కకాదలడిమైప్పయనన్దే.

టీక. మిక్కవేదియర్ - అతిశయించిన ముముక్షువులయొక్క, వేద త్తిక్ - వేదముయొక్క, ఉట్ పారుల్ - గుహ్యమైన అర్థమును, నిట్క - నిలుచునట్లు, పాడి -

ప్రపత్తివిషయముగా గానముచేసి, ఎన్నెల్లూ - నామననునందు, నిలుస్తాను ప్రతిష్ఠితముగనిలిపెను, తక్క - తగిన, శీర్ - జ్ఞానాదిగుణ పూర్తిగల, శరణు శరణోపులును, ఎక్క నమ్మిక్కు - నాస్వామియునగు ఆశ్వాత్థకు, ఆశ్వాత్థు యించుటయందు కలిగిన, కాదల్ - ప్రేమ, అడిమై - దాస్యమునకు, ప్రయోజనముగదా.

తా. - మిగుల వైదికులగు ముముక్షువులయొక్క వేదములలోని పాఠా ప్రపత్తివిషయముగా గానముచేసి నాహృదయమందు నుద్ధిరముగనిలిపెను. తక్కువైన దిగుణపూర్తిగలిగి శతులనుకోపించునట్టి నాకుపాస్వామియగు ఆశ్వాత్థకు వరసను ప్రేమ దాస్యమునకు ప్రయోజనముగదా.

౧౦. పా - అ. ఆశ్వాత్థు తమకుపకరించిన ఉపకారమును గుఱించి యాధిచుచున్నారు. ఆచార్యులు చేసిన యుపకారమునకు “కృతాన్నివా పృక్షివత్ స్మరేత్తుల్యం కథంచన” పంచాశతోక్తిబింధిస్తీర్ణమైన భూమిగుమర్పించినను “కథానాదు” అని కదాకాస్త్రము - కాబట్టి ఈచేతనుడు తగిన ప్రత్యుపకారము చేయవలయు ఖాళిము.

౧౦. పయనన్తాగిలుమ్, పాజ్జలరాగిలుమ్,
శైయల్ నన్తాగత్తిరుత్తి వ్పణికోళ్వాన్,
కుయిల్ నిన్తార్ పోట్టిల్ శూత్, కురుగూర్ నమ్మి,
ముయల్ గిన్తేనున్తన్, మొయ్ కల్లొన్దై యే.

టీక. పయనన్తాగిలుం - ప్రయోజనములేకపోయినను, పాజ్జలరాగిలుం కూలులుకొకపోయినను, శైయల్ - వ్యాపారమును, నన్తాగ - (అన్యపాపములను) చక్కనగునట్లు, తిరుత్తి - శిక్షించి, పణికోళ్వాన్ - (భగవత్పాదపతకములను) అన్వయింపజేయుదురు, కుయిల్ - కోకిలలు, నిన్త - నిలచి, అర్ - శబ్దించు, తోటలచే, శూత్ - చుట్టబడ్డ, కురుగూర్ - తిరునగరికి, నంచి - (నిర్వాణము) అట్లవచ్చే, ఉన్తన్ - దేవరవారియొక్క, మొయ్ - క్లాఘ్యమైన, కల్లొన్దై - దములకు, అన్దైయే - ప్రీతిచే, ముయల్ గిన్తేన్ - యాచించుచున్నాను.

తా. - ఆశ్వాత్థు నిష్ప్రయోజకులను, అననుకూలులను తాము చేచక్కనిజ్ఞానానుష్ఠాన సంపత్తిగలుగునట్లు దిద్దుపాటుచేసి భగవద్భాగవతాద్య కర్య పరునిగ నంగీకరింతురు. కోకిలలు గానముచేయు రమ్యమైన తోటలుగల తిరునగరియందలి గుణపరిపూర్ణులగు ఆశ్వాత్థు! దేవరవారి క్లాఘ్యమైన ప్రేమనేయాచించుచున్నాను.

౧౧. పా - అ. నిగమమందు ఈ ప్రబంధమునే రక్షకముగ దలచియుండు వారలకు వాసద్ధలము పరమపదము అనుచున్నారు.

ప్రతి ౧౧. అన్నననై యడై న్దవర్ కప్పెల్లా
మన్నన్, తెన్నరుగుర్ నగర్ నమ్మిక్కు,
అన్ననాయ్ మదురకవిశ్వాన్న శోల్,
నమ్ముచార్ పదివై గునజ్జాణ్ణి నే.

టీక. అన్నననై - అశ్రితవత్సలుడగు ఈశ్వరుని, అడై న్దవర్ కప్పెల్లా - ఆశ్రయించినవారందరియందున, అన్నన్ - వాత్సల్యముగలవారును, తెన్నరుగుర్ నగర్ - అభీష్టార్ తిరునగరికి, నంబిక్కు - నిర్యాణము వ్రాసినవాడగు, అన్ననాయ్ - దాసభూతులైన, మధురకవి - శ్రీమధురకవియగు శ్రీమదాన్న - కృపచే సాదించిన, శోల్ - పాశురములను, నంబుచార్ - ఈనవేత్రములచే దేవదలచియుండువారలకు, పది - పసింపదగినదేశము, వైగునం - తిరుమొట్టి, జ్జి నే - తెలిసికొనుడి.

తా. - అశ్రిత వత్సలుడగు ఈశ్వరుని ఆశ్రయించిన మధురమి, చిత్రం, విస్తారమ, పదక్షిణమందలి అభ్యుత్థాంతిరునగరికి నిర్వాహకులగు నమ్మాళ్ అని ప్రసిద్ధమగునట్లు మధురకవియై యున్న, కృపతో ఆనతిచ్చిన పాశురము ఈనగరమున గోపుర ప్రాకార పసింపదేశము పరమపదమని తెలిసికొనుడు.

మదురకవియార్ తిరువడి మొట్టి (౨ - ఆయిరం.)

పెరియవాచ్చాంబిల్లై తిరు
జీయర్ తిరువడిగ శించిన తనియన్.

కణ్ణినున్ శిలుత్రాంబులొక్కదివాళరమ్ ।

— విద్యునిహతంతమః॥

శ్రీమతేరామాన్మయైక్క, ప్రకాశాభి - ప్రకాశించు తిరుమంగై యార్ - అజ్ఞానమయమయిన, తమిః - చీకటి,

— శివోపమము నశంపజేయువారు

శ్లో॥ పరకాలహరింపందే హరిపానమను చీకటిని బోగొట్టుటయందు మూర్ఖుని

దేవప్రమమః = శ్రీమన్నారాయణుని పాదము ప్రయోపలి నారాధించుట శ్రేష్ఠము. ముందునదియు, శత్రువులు అనుగొప్ప అశ్రేష్ఠమని చక్కగఁ జెప్పబడియున్నది. దీనియవట్టి పరకాలులు అనుసంహము

శ్లో॥ సమజాయతతత్రకావర ప్రముఖః కల్పననీలనామకః । పురుషోత్తమ కాత్మ్యం
స్ఫురితే కాత్మికకృత్తికోడుని॥ అని దివ్యనూరిచరితయందు చెప్పినప్రకారము
మంగైయాళ్వార్లు తిరువాలితిరునగరి యొద్ద తిరుక్కు-త్రయలూరిలో, కలి, శక్తి, సాక్షాత్
మానము, కృత్తికానక్షత్రమందు, శ్రీకార్త్యకాంశబాలై అవతరించిరి, ప్లేష్యరతి
రవతరించుటచే వారును వీరికి నీలవర్ణులని నామధేయమునుంచిరి. వీరు బాల్యమున

ము, ప్రాప్త యౌవనమును మిగుల విషయప్రవణులునై హస్తమున శస్త్రమును
ప్రహార చోళభూపతిని సేవించి ప్రవీణులైయుండు వీరికి, సహాయభూతులగు
త్వయినడప్పాక, నిర్మలిలాడుంగువాక, కాయైపిడిప్పాక, తాగుడువాక, కరా
వలెనస్మి మంత్రులును, అడలమావలవక, అనుగుణ్యమును (తమర్ల ట్ కలిసి)

గిడును గలిగియుండు వీరిని చోళరాజు ఒక దేశాధిపతిగను కొంతసేకరింప
ధించుచున్నాచియుంచి యిట్లు జరుగుచున్న కాలమందు తిరువాలిదేశమందు
న్న త్తతుల్యం కనున, కొందఱు అప్పరస్త్రీలు వచ్చి ప్రతిదినమును జలక్రిడ సహా
దు" అని కదాకా శ్రుమామగళ" అనునామె కలువపుష్పమును కొయ్యచునాడె
భావము. విడిచిపోగ, ఈమె మనుష్యశరీరమును పరిగ్రహించుచు

శ్లో ౧౦. పయనారిలో పెరుమాళ్ళు సేవించుచుండు నొక నైడ్యుడగు,
శైయల్ అకువచ్చి, ఈయాడుబిడ్డనుజూచి నీవెవరు బిడ్డను
డవచ్చిన స్త్రీలునన్ను వదలిపోయిరి, నన్ను జూచు
కుయిల్ నిన్ను క్రమమును వారికిచెప్పగ వారును పుత్రపీఠానికి
ముయిల్ గిడ్డ పిలుచుకొనిపోయి తమపత్నియొద్ద యుండు

టీక. పయనన్దాగిలం - వ్రగ, ఆమెయు వంధ్యయగుటచే అధికము
కూలులుకొకపోయినను, శైయల్ - ముల్ల, కలువపుష్పముల నెత్తుచున్న దే
చక్కనగునట్లు, తిరుత్తి - శిక్షించి, మ మిగుల గారాబముతో పెంచుచున్న
అన్వయింపజేయుదురు, కుయిల్ - కొలను తిరుమంగైయాళ్వార్లుని వ్యా
కోటలచే, కూట్ - చుట్టబడ్డ, కురుగు - మీరు పెంచుచున్న కన్యకను వా
అట్ వార్లే, ఉన్దన్ - దేవరవారియొక్క, ణ ద్రవ్యాదులను విశేషముగనిచ్చి
దనులకు, అన్నైయే - ప్రితిసే, ముయిల్ తములుఆమె సమృద్ధిచినను

తా.—ఆళ్వార్లు నిష్ప్రయోజకులను ప్రియములకు తప్ప ఇతరులకు పట్ట
చే చక్కనిజ్ఞానానుష్ఠాన సంపత్తిగలుగునట్లు సహాయమును చెప్పగ వీరును
కర్య పరునిగ నంగీకరింతురు. కొకలలు గానము తిరునామయూరికిపోయి మ
తిరునగరియందలి గుణపరిపూర్ణులగు ఆళ్వార్లు "చిత్త" అనియు # "తీయ

అప్పుడు జనరూపి తిగట్ట తిరుచ్చక్కర త్రికా కొయిల్ పాటియాలే యొద్దునును" అన్న
 చక్రాంతికులును కేశవాది ద్వాదశోర్ధ్వపుంజు ధారులునై రాగ, కుముదవల్లితా
 యారును అష్టార్లనుజూచి ర్ "అరాధనానాం సర్వేషాం విష్ణోరారాధనం పరంతస్తాత్మ
 పరం ప్రాక్తం తదీయారాధనం వృష" అని యుండుటచే ఒక సంవత్సరకాలము ప్రతిదిన
 మును జేయిన్నియొనిమిది శ్రీవైష్ణవులకు ఆరగింపు సమర్పించి వారి శ్రీపాదతీర్థతచ్చేష
 ప్రసాదములను స్వీకరించి తదీయారాధన నెఱవేర్చిన నేగాని మిమ్ముభర్తగా నంగీకరింపనని
 యొక నియమము చేయగ, వారును ప్రావణ్యశిష్యము చేఅందుకు సమ్మతించి ప్రతిష్ఠ చేయగ,
 గాక ర్యోక భాగవతోత్తములు కుముదవల్లి తాయారును నీలవస్థలకు (తిరుమంగైయాష్టార్ల
 కిది) ప్రకస్తముగ దివ్యవివాహంబు జరిపి ఉడక పూర్వకముగ సమర్పించిరి. అనంతరము
 నేక అష్టార్లను చార్యులచే, తదీయారాధనంబు నెఱవేర్చి పెరుమాళ్ళయొక్కయు శ్రీమ
 ద్దేవాలక్ష్మియొక్కయు నిర్దేశముకృపచే, తిరుమంగైయను లభించి తత్ప్రతిపాద్యుడగు శ్రీ
 యొన్నారాయణునియొక్క స్వరూపరూపగుణవిభూతి చేష్టితములను జ్ఞానసేత్రములచే
 యుపాహితమై యనుభవించి, అయినభవజుత ప్రీత్యతిశయముచే పెరియ తిరుమొట్టి,
 దివ్యమృత్యులుందాండగం, తిరునెడుందాండగం, తిరువెఱుకున్ దీరుక్కై, శిరియ తిరుమడ
 య్గో, పెరియతిరుమడల్, అను నీయాలు ప్రబంధములను శ్రీనమ్మాళ్వార్లయొక్క వాఙ్మయ
 యందును ద్రావిడ వేదచక్రమై యమృతము మడంగములుగ, అకు, మధురమ్, చిత్రం, విస్తారమ్,
 మృదువైన చతుర్విధకవితలచే లోకమునందు "నాలుకవిప్పెరుమాల్" అని ప్రసిద్ధమగునట్లు
 నుపదించి యుపకరించి లోకమునుజ్జీవింపజేసి శ్రీరంగమహానగరమున గోపుర ప్రాకార
 యందునుటపాది శైలంకర్యంబులొనర్చి మిగులకృతార్థులైరి.

తిరుమంగైయాష్టార్లనతిచ్చిన పెరియతిరుమొట్టి (౨ - ఆయిరం.)

తిరుక్కోట్రాయూర్ నందిసాదించిన తనియక.

శ్లో॥ కలయాణి కలిధ్వంసం, కవిం లోకదివాకరమ్ ।

యన్యగోభిప్రకాశాభి ర్ద్రావిద్యం నిహతంతమసి॥

టీక. యన్య - ఏతితమంగై యాష్టార్లయొక్క, ప్రకాశాభిః - ప్రకాశించు
 యును, గోభిః - శ్రీనూత్నలచే, అవిద్యం - అజ్ఞానమయమయిన, తమః - చీకటి,
 నాకం - పోగొట్టుబడినదో, (అట్టి) కలిధ్వంసం - కలిదోషమును నశింపజేయువారు
 , లోకదివాకరం - జనులయొక్క అజ్ఞానమును చీకటిని పోగొట్టుటయందు నూర్చుని

శ్రీ సకలవేదతల నారాధించుటకంటెను శ్రీయోపరి నారాధించుట శ్రేష్ఠము.
 నాన్నను తద్భక్తుల నారాధించుట మిక్కిలి శ్రేష్ఠమని చక్కగఁ జెప్పబడియున్నది.

౨౪౦ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

యశోవంతులగు తిరుమంగైయాళ్వార్లు ప్రసాదించిన వేదరూపమగుళ్వార్లు ప్రబంధమును ధరించునట్టి హృదయమును దేవరవారు దానిని కృపచేయును.

మాలై త్తనియే, వట్టివటిక్క వేణుమెన్ద్రు,
 కోలివ్వుతివిరున్దకొల్ల వవనే, వేలై
 అన్దై త్తరుళుం కైయా ల్డియే విన్దైయై,
 తుణి త్తరుళ వేణుం, తుణిందు.

టీక. మాలై - సర్వేశ్వరుని, తనియే - ప్రత్యేకముగ, వట్టి - మార్గము
 టిక్క వేణుమెన్ద్రు - అపహరింపవలయునని, కోలి - ప్రయత్నించి, పదివృత్తు
 గియుండిన, కొల్ల వవనే - జయశీలులైన స్వామీ, వేలై - వేల్ అను నాడు
 అన్దై త్తరుళుం - చేర్చిపట్టుకొనియుండు, కైయాల్ - శ్రీహస్తముతో, త్తరు
 శేవభూతుడైన నాయొక్క, విన్దైయై-పాపమును, తుణిందు - సాహసింపి, త్తరు
 వేణుం - కృపచే నశింపఁజేయవలయును,

తా.-శ్రీయశోవతియొద్ద దారిలో దోచుకొనవలయునని పొందియు
 మంగైయాళ్వార్లు! వేలాయధమును పట్టియుండు శ్రీహస్తముతో, దాని
 ను ఖండింపవలయును అని.

౧. పత్తు, ౧, తిరుమొట్టి - వాడినేక.

అవతారిక. నమ్మాళ్వార్లు సర్వేశ్వరుని సాక్షాత్కరించినవెనుక, తా
 పురుషార్థమును దెలిసికొనక, పూర్వస్థితిని యనుసంధించినట్లు తిరుమంగై య
 భగవ దంగీకారము గలిగినవెనుక, తమపూర్వస్థితిని అనుసంధించి, వాడినేక
 న్నారు.

౧. వాడినేక వాడివరున్దినేక మనత్తాల్, పెరున్దుయర్దిడు మ్మైయిల్,
 కూడినేక కూడియిలై యవర్ దమ్మాడవర్ దరుమ్, కలవియేక వరుమ్,
 ఓడినేన్దోడ్డియుయ్ వదోర్ పారుళాలుణార్ వెనుమ్, పెరుమ్ వదరుమ్,
 నాడినేక నాడినాక కణ్ణుకొన్డేక నారాయణా, వెన్నుమ్ నామమ్.

టీక. వాడినేక - అనాదిగభగవత్ప్రీతిపొగొట్టుకొని కృపించు
 అట్లు కృపించి, మనత్తాల్-మనస్సుచే, వరున్దినేక - దుఃఖపడితిని, పెరున్దు
 కదుఃఖమును గలుగజేయు, ఇడు మ్మైయిల్ - దుఃఖరూపమై, సంసారమందు

బుంది, ఇట్లు వెన్నె తమ్మాడు - యువకులైన శ్రీలతో; కూడినేక - సంబంధపడితిని,
 నాడి - అట్లుసంబంధపడి, అవర్ - వారు, తరుం - ఇచ్చు, కలవియే - సంసర్గమునే,
 రుది - వచ్చి సంచి, ఓడినేక - పరుగెత్తితిని, ఓడి - అట్లుపరుగెత్తి, ఉయ్యదు -
 పట్టివిడిచి, నీనుం - అనిచెప్ప, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పారుకాల్ - అర్థమువల్ల,
 కలర్వెనుం - జానమునెడి, పెరుం - పెద్దదైన, పదం - స్థానమును, తెరిందు - ఉం
 నట్లు తెలిసికొని, నాడినేక - (భగవద్విషయము యుక్తమైనది సంసారము ఆయు
 మైనది అని), విచారించితిని, నాడి - అట్లువిచారించి, నాక - అయోగ్యుడైనదేను,
 రాయణాన్నిమ్ నామం - నారాయణాఅను తిరునామమును, కణ్ణుకొడైక - కను
 గొంటిని.

తా.-దానుని స్వరూపస్వభావములుచెడి మిగుల దుఃఖరూపమును జన్మమెత్తి
 జ్ఞానవనతులగు శ్రీలసంయోగమునేకొరి వారితో సంబంధపడి మనోదుఃఖములను
 కనుభవించుచువచ్చి ఉజ్జీవనోపాయముగనుండు నరుడైన జ్ఞానమును గొప్పస్థానమును
 ఆజ్ఞానముచే, సంసారముఅసారము, భగవద్విషయము సారమైనదని విచారించినచు
 నేను శ్రీమన్నారాయణనామమునుకనుగొంటిని.

౨ - పా. అ. - అనాదికాలము భగవత్తత్వమొకటియున్నదని తెలియక విష
 ప్రవణుడై కృశించితినిఅని సాదించి, ఇట్లు గడచినకాలము వ్యర్థముగాకుండునట్లు
 నామమును గనుగొంటిననుచున్నాను.

పీ. ౨. ఆవియేయము దేయననినై న్దురుగి, యవరవర్, పడైములై
 జైయా, పావియేనుణరాదై తనై పగలుం, పట్టుదుపో య్మట్టిన్దననాళిగ
 తూవిశేరన్నం, తుడై యొడుంపుణసుం, శూళ్ పునర్, కుడనైయేతోట్టు
 ఎక నావినాల్మయ్యనాకణ్ణుకొడైక నారాయణావెన్నుంనామమ్.

టీక. ఆవియే - ప్రాణమా, అమడే - ఆమృతమా, ఎన - అని, నినైన్దు-చింతిం
 చురుగి-ద్రవద్రవ్యమువలె కరిగి, అవరవర్-అయాశ్రీలయొక్క, పడై-గొప్పలైన, ములై-
 ములను, తుడైయా - రక్షకముగ కొని, పావియేక - పాపియైనదేను, ఉణ
 - తెలిసికొనజాలక, ఎత్తనైపగలుం - ఎంతోకాలము, పట్టుదు పోయే - వ్యర్థ
 నాళిగతో - నాయొక్క-దినములు, ఒట్టిన్దన - కడచినవి, తూవిశేర-పక్షమున
 అన్నం - హంసములు, తుడైయొడుం- తన అడుపక్షితో, పుణరుం - సంశేలతిని,
 పునర్ - జలముచే, శూళ్ - చుట్టబడియుండు, కుడనైయే - బుండునట్లు,
 ను దివ్యదేశమునే, తొట్టుదు - నేవించి, నాక - నేను, ఉయ్య - కనుగొంటి

నట్లు, నారాయణా ఎన్నుంనామమ్ - నారాయణాఅను తిరు.
యొక్క, నాదినార్, నాలుకవల్ల, కణ్ణుకొండేక - ప్రాప్తమైదు
దానిని కీర్తింప కనుగొంటిని.

తా.-పాపాత్తుడనైన నేను తెలివితేక, స్త్రీలొలుడనై బహుకా
గడిపితిని, మంచిహంస మిధునములుగుడి వర్తించు తిరుక్కావేటిచే
తిరుక్కుడందను (కుంభకోణమును) నేవించి యుజ్జీవించుటకే శ్రమన్నారా
మును జహ్వాచే స్తుతించునట్లు లభించితిని.

3. శేమమేవేండ్రిత్తివైన పెరుక్కి, తెరివై మార్గురువమేమరువి
వ్రామనార్ కణ్ణుకనవిలుమ్పల్లుదా యొట్టిన్దనకట్టిన్దనన్నాళకళ,
కామనార్ తాదైనమ్ముడై యడిగళ, తమ్ముడై న్దార్, మన త్తిరుప్పార్,
నామహ్నానుయ్యనాన్ కణ్ణుకొండేక నారాయణా వెన్నుమ్మనామమ్.

టీక. శేమమే - (అందరివల్ల) శ్రేమమునే, వేడ్డి - ఆశపడి, తిరు
ములను, పెరుక్కి - పృథ్విబొందించుకొని, తెరివైవార్ - స్త్రీలయొక్క
రూపమునే, మరువి - చేరి, ఊమనార్ - మాకయైనవారు, కణ్ణు - హంస
లుం - స్వప్నమునకన్నను, పల్లుదాయ్ - వ్యర్థముగానే, కట్టిన్ద - గడవి
గళ - విశేషించిన దినములు, ఒట్టిన్దన - పోయినవి, కామనార్ - మన
తాదై - తండ్రియై, నమ్ముడై - మనయొక్క, అడిగళ - స్వామియై, తమ్ము
తమ్మును ఆశ్రయించినవారియొక్క, మనక్తు - మనస్సునందు, ఇరుప్పార్
యందు సుర్యేశ్వరునియొక్క, నామం - తిరునామమైన, నారాయణా
నాక - నేను, ఉయ్య - ఉజ్జీవించునట్లు, కణ్ణుకొండేక - కనుగొంటిని.

తా.-సకలమైనవారివలనను శ్రేమమునేకొరి పూర్తిగ పాపకృత్తు
స్త్రీలరూపమునే మననముచేసి, యాగలు కనిన స్వప్నముకంటెను వ్యర్థముగా
లుగడచిపోయినవి. మన్మథునికి దండ్రయై మనకు స్వామియై తమయాశ్రయ
నందు నివసించియుండు సుర్యేశ్వరునియొక్క తిరునామమును నేనుజ్జీవింప
గొంటిని.

౪. వెన్దియేవేండ్రివీల్ పారుట్కిరంగివేల్కాణార్ కలవియే
నిన్దవానిల్లానెంజినై యుడై యేన్నెన్ తెయ్ గేక, నెడువియే
వెన్దియాయనుపారగంకీణ్ణపాట్రియాన్ పాట్రియాన్దరుశే,
అట్లు కృశ్ణ ననునానుయ్యనాన్ కండుకొండేక నారాయణా వెన్నుమ్మనామమ్
కడుగిను

పెన్దియే - (అందరియొద్దను) జయమున, వేడ్డి - అపేక్షించి, పిట్ - నశించి, అట్లనురుట్టు - భవమునకు, ఇరక్కి - దూఱించి, వేర్కణార్ - వేర్ అను
వంటి సేత్రములుగల స్త్రీలయొక్క, కలవియే - సంశ్లేషమున, కరుది -
నిష్ఠవానిల్లా - స్థిరముగనుండని, వెళ్ళినై ఉదయే - మనస్సుగలవేను,
కయగే - ఏమిచేయగలను, నెడు - పెద్దదైన, విళుంబు - అకాశమును, అణ
సూరించునట్లు వృద్ధియైన, పన్దియాయ్ - వరాహవతారమై, అన్దు - ప్రళయ
వలయునిండిన ఆకాలమందు, పార్ అగం - భూకలమును, కిణ్ణ - భేదించిన, పా
యా - బలముగలవాడై, అట్టియా - చక్రమునుగల సర్వేశ్వరునియొక్క, అరు
కృపవలననే, నా - నేను, నన్దు - చక్కగా, ఉయ్య - ఉజ్జీవింపునట్లు, నారా
యణుని నానుం కట్టుకొడదే.

తా.-తండ్రి, ఆచార్యుడు మొదలైన యందఱియొద్దను, గలుపు నేకారి, అస్థిర
మైన ద్రవ్యము జేహము మొదలైనవి స్థిరముగనుండవలెనని చింతించి స్త్రీలసంశ్లేషమును
చపల చిత్తుడగు నేను ఏమిచేయుగలను. మహాదాకాశమును తాకునట్లు పెరి
వరాహస్వరూపియై ప్రళయార్థ వసమయమందు భూమిని భేదించిన బలమును చక్ర
మునుగల సర్వేశ్వరునియొక్క కృపచేతనే, చాగుగ ఉజ్జీవింపునట్లు, నారాయణ
మును కనుగొంటిని.

౫. కళ్ళనేనానేన్, పడిలు శెయ్దెధిరుప్పే, కండవాతిరితం దేనేలుమ్,
తెల్లియేనానే, శెల్ కదిక్క మైన్దేన్ శిక్కెన్, తిరువరుళ్ పెద్రేన్,
ఉళ్ళెలామురుగ్గిక్కురల్ తట్టుత్తోట్టేన్, నుడంబెలాంకణ్ణిర్ శోర,
నల్లిరుళళవుంపగలుంనాన్దయై పున్, నారాయణా వెన్నుమ్, నామమ్.

టీక. కళ్ళనేన్ ఆనేన్ - దొంగవైతిని, పడిలు - మిగుల చెడుగును, శెయ్
యెప్పేన్ - చేసియుండును, కండవా - కన్నవిషయములందు, తిరితన్దేళిం -
గివవాడవైనను, తెల్లియేన్ ఆనేన్ - "వాడు శేష మనము శేషభూతులము" అను
తేముగలవాడవైతిని, శెల్ - అర్పిచాదిమార్గముగా పోగల, శిగతిక్కు - పరమపవ
నకు, అమైన్దేన్ - తగియుంటిని, శిక్కెన్ - శిశువుగ, తిరువరుళ్ - విశేష
వాడుమును, పెద్రేన్ - లభించితిని, ఉళ్ ఎలాం - అస్త్రకరణములన్నియు, ఉరు
ద్రవద్రవ్యమై, తురల్ - భువి, తట్టుత్తు, గద్దదన్దరమై, ఒట్టేన్దేన్ - తిరితిని,
నుంబు ఎలాం, శరీరమంతయు, కణ్ణిర్ - అనందరాష్ట్రము, శోర - ప్రవించునట్లు,
- దృఢమైన, ఇరుళ్ అళవుం - చీకటిగల రాత్రియందును, పగలుం - రుగ్గటి

౨౪౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

యందును, నారాయణావెన్నుం నామమ్ - శ్రీమన్నారాయణాయను తిరువాన్
ర్పి, నాన్ అత్తైప్పన్ - నేనుపిలుతును.

తా. - సర్వేశ్వరుని సాత్తగు ఆత్మను అపహరించుటచే గొప్పదొంగలు
దుష్కార్యములను చేయుచు విషయాంతరములందు తిరుగుచున్న వాడైనను, ముగలిగి
ప్రాప్త్యస్థానమగు పరమపదమున కర్హుడనైతిని. త్వరల విశేషకల
చితిని. అంతఃకరణములన్నియు కరిగిడగ్గుత్తి కయైతీరినది. అనందభావ్యమ
మంతయు స్రవింపగా ఆహారాత్రములు శ్రీమన్నారాయణాయని పిలుచును.

౬. పా - అన. ఈతిరునానుమును మీరు మిగుల అదరించుచున్నా
ననించి ఫలమును బొందుట మొదలగు భలాపేక్ష చేతనాయనిన; నమ్మాళ్వార్
త్రము సందర్శించినపుడు అర్థప్రాధాన్యముస్ఫురింపగ, జ్ఞానాన్తోక్ష మగుటచే
సాదించుచు వత్తురు. ఆరీతిగ తిరుమంగైయాత్వార్లును, అర్థానుసంధానము
ర్థమని యర్థమును అనతిచ్చుచున్నారు.

౭. ఎంబిరానెందైయెన్నుడైచ్చుల్ ము మ్మెనక్కర శ్శెన్నుడై వా
అంబినాల్వరక్కర్, వెరుక్కొళ నెరుక్కియవర్పుయిర్, శెగు త్త
వంబులాంశోలై మామదిళోతంజై మామణిక్కోయిలేమా
నంబి గాళ్యయ్యనాకకండుకొండేనారాయణావెన్నుమ్

టీక. ఎంబిరాన్ - నాకుపకారకుడును, ఎందై - నాకు తండ్రియై
దైచ్చుల్ ముమ్ - నాయొక్కబంధువును, ఎనక్కు ఆరళు - నాకురాజును,
వాళో - నాయొక్క ఆయుస్సునునై, అంబినాల్ - బాణములచే, అర
ములు, వెరుక్కొళ - భయపడునట్లు, నెరుక్కి - అణచి, అవర్ ఉయిర్ -
ణములను, శెగుత్త - పొగొట్టిన, ఎంబిణ్ణల్ - మాస్వామి నిత్యవాసము చే
వంబు ఉలాం - వాసనగల, శోలై - ఆరామమును, మా - పెద్దదైన, మ
కారమునుగల, తంజైమామణిక్కోయిలే - తంజై మానగరమును దివ్యదేశము
నేనించి, నంబికాళో - భగవద్గుణానుభవముచే పూర్ణులారా, నాన్ ఉ
ఉజ్జీవించునట్లు, నారాయణావెన్నుం నామం...కండుకొండేన్.

తా. - నాకుపకారకుడును తండ్రిమొదలగు సకలవిధబంధువును రాజు
క్క డేవికకాలమునునై సాధుబాధకులగు రాక్షసులను సంహరించినవాడు
మి నిత్యవాసముచేయు, ఉద్యానవనములును గొప్పప్రాకారములునుగల
సమీప దివ్యదేశమునునేనించి, గుణపరిపూర్ణులారా ? నేనుజ్జీవించునట్లు,
నామమును కనుగొంటిని.

౧. పా - అ. - భగవద్విషయమును సామాన్యులు పొగొట్టుకొనెదరు. విశేషముల కవిత్వము చేసి గానము చేయుచుండు మీరలపొగొట్టుకొనెదరు అనుచున్నారు.

౨. ఇట్టి అప్పటియారివరసరెన్నీరిన్నదోర్తనై యెమ్మారీర్, కట్టుగొంపులవర్కళై గణెనులగిల్ కణ్ణవాత్తోణ్ణరై ప్పాడుమ్, శొత్పారుళాళీర్, శొల్లుగేణ్ వమ్మిళ్ళూళ్ళు వునల్ కుడందై యేత్తోమ్మిళ్ళూ, నత్సొరుళో కాణ్ మిళ్ళా పాడినీర్దుయ్ మిళ్ళా నారాయణా వెన్నుమ్మనామమ్.

టీక. - ఇలోపి అప్పటియార్ - గృహస్థజన్తము నెఱుగని వారైరి, ఇవరవరన్నీర్ - మునుపు దరిద్రులై ఇప్పుడు సంపన్నులైయున్నారని చెప్పబాలరు, ఇన్నదోర్తనై యెమ్మ - ఇట్టిదొక స్వభావమని; ఉలరీర్ - ఎఱుగరు, పులవర్ - విద్వాంసులు, కట్టుగం - కోరినదిచ్చువారిని, కళైకణ్ణమ్మ - రక్షకులని, ఉలగిల్ తొండరై - లొకముఖా నీచవృత్తితో తిరుగువారిని, కండవాపాడుం - కన్నట్లు పాడుచుండు, శొల్ - పదములను, పారుళో - అర్థములను, ఆళీర్ - గమనింపరు, శొల్లుగేణ్ - చెప్పడును, శొల్మిళ్ళూ - రండు, పునల్ కూళ్ - జలముచే చుట్టబడిన, కుడందైయే - తిరు క్కుడందనామందు ఆరావముడునే, తొమ్మిళ్ళూ - ఆశ్రయింపుడు, నల్ పారుళో - మంచియర్థమును, కాణ్ మిళ్ళ - చూడుడు, నారాయణా వెన్నుంనామం, పాడి - కీర్తించి, నీర్ - మారు, ఉయ్ మిళ్ళ - ఉజ్జీవింపుడు.

౩. - మీరు గృహస్థధర్మము నెఱుగరు, మీరు పూర్వమందు దరిద్రులు, ఇప్పుడు కవిధముగనున్నారని తెలిసికొనరు, విద్వాంసులు బాలలను రక్షకులని, ఇష్టానుసారముగ పొగడుచుండు శబ్దార్థములను గమనింపరు. వినుడు, వచించుచున్నాను. పుణ్యతీర్థములుగల తిరుక్కోండను సేవింపుడు; మేలైన యిర్థమునుగని, క్రిమన్నారాయణనామ సంకీర్తనమొనర్చి ఉజ్జీవింపుడు.

౪. పా - అ. - ఘోనడవడిని జూచినయెడ మీరువచించు అర్థమునకు మేము గుడుమో అనిన; నే నీవిషయమున బ్రవేశించి, మీకుపడేయి నంతటివాడైనవెనుక, ఇట్టి యుత్తమవిషయమునకు తగనివా రెవరు అనుచున్నారు.

కన్ నిల్కై కళై కళై ంబులకరుదుంకరు త్తుళేతిరు త్తినేమననై, పెన్ నిల్కేనదనాల్ పేదై యేననై పెరునిలత్తాయై ర్కేల్లామ్, శేన్ మేవేణ్ణి త్తిరితరు వేళై తవిర్ న్నేళై శెల్కుదిక్కు య్యుమా త్తణ్ణి, నన్ ముణ్ణై యాగ్గప్పన్ నిన్ నడియేళ్ళా నారాయణా వెన్నుమ్మనామమ్.

టీక. పేదయే - జ్ఞానములేనివేను, కలైకళ - కాన్తములను, కరు
గురుముఖముగ జదివినవాడనుగాను, ఐంబుల - శబ్దాదివిషయములను, కరుడు
చునట్టి, కరుత్తుళే - భావమునందు, మనలై - మనస్సును, తిరుత్తినేక - తు
అదనార్ - దానిచే నన్ని - మంచికార్యములను, పెద్రేలేక - లభింపరక్క
లత్తు - ఈనుహితైన పృథ్వియందు, ఆర్ - నిండియుండు, ఎల్లా ఉయిర్ము
చొల్లులకును, శేద్రుమే - హింసాపాయమున, వేండి - మనోరధించితిరిగి
తిరుగుచుండును, (ఇట్టివేను) తవిరవడేక - వీనినన్నిటిని వదలితిని, శేరగ
అర్చిరాదిమార్గమువెంటిబోవు మోక్షమునకై, ఉయ్యం ఆటెణ్ణి - ఉజ్జ్వలము
నుదలచి, నారాయణా ఎన్నునామం ... అడియేక - దానుడనైనవేను, ప
యాగ - మంచినహాయముగ, పద్రేలేక - చేకొంటిని.

తా. - జ్ఞానహీనుడగు వేను కాస్తాభ్యాసములేక విషయానుక్రందనగుటచే
త్యములే ఎటుగను. సమస్తప్రాణుల హింసించుచుండును. ఇట్టి వేను ఇత్య
వదలి మోక్షాపేక్షగలిగి యుజ్జ్వలంపలయునని శ్రీమన్నారాయణ నామము
హాయముగ ఆశ్రయించితిని.

౯ - పా, అ. - విశీరితనామము, ఏథలము నిప్పించుననిన; తిరునామ
ను ఆనతిచ్చుచున్నారు.

పీఠీ ౯. కులందరుంశెల్వంతందిడువుడియార్, పడుతుయరాయిన్
నిలందరంశెయ్యునిలో విశుంబరుళువుదుళొడు, పెరునిలన్
వలందరుమ్దొంతుందందిడుంపెద్రతాయినుమ్మాయిన్
నలందరుంశొల్లెనాకండుకొణ్ణేనారాయణా వెన్నుమ్మ

టీక. నారాయణా ఎన్నునామమ్ - నారాయణ అనుతిరునామము తప్ప
సంధించువారికి, కులం - మేలైనకులమును, తరుం - ఇచ్చును, శెల్వంతందిడు
ర్యమునిచ్చును. అడియార్ - శేషభూతులు, పడు - అనుభవించు, తుయ
ఎల్లామ్ - దుఃఖరూపముగువానినన్నిటిని, నిలందరంశెయ్యమ్ - భూమిలో
యును, నీలోవికుంబు - గొప్పపరమపదమును, ఆరుగుం - ఇచ్చును, అరు
తో, పెరునిలం - కైంకర్యరూపముగు గొప్పపదవిని, అలిక్కుం - ఇచ్చు
శక్తిని, తరుం - ఇచ్చును, మద్రుం - ఇక చెప్పనివానినన్నిటిని, తందిడుం -
పెద్రతాయినం - కన్నతల్లికంటెను, ఆయిన - లగినహితములను, శెయ్య
ను, (ఇట్టి) నలందుం - కైంకర్య శ్రీనిచ్చునట్టి, శొల్లె - తిరునామము
దుకొండేక - వేనుకనుగొంటిని.

తా. - శ్రీమన్నారాయణనామమును అనుసంధించువారికి, క్షామ్యముగవంశమును సంపదను ఇచ్చును. దానవర్గము అనుభవించు దుఃఖములనన్నిటిని నశింపజేయును. మహాలై న పరమపదమును శైంకర్యరూపపురుషార్థమును ఇచ్చును. దేహబల మనోబలములను మఱియు నితరహితముల నన్నిటిని నశింపజేయును, కన్నకల్లికంటెను ఆత్మకు మేలైనవానిని జేయును. ఇట్టియానందరూపముగు శైంకర్యాదుల నొనగునట్టి తిరునామమును దానుడు లభించితిని.

పీఠిక. మంజులాలంశోల్లే వండత్రైమాసిర్మమంగై యార్, వాళోకలికన్ట్రై, శేంజాలాలెడు త్రత్రైయవనకమూల్లె యివై కొట్టుళిక్కెనత్తణ్డీర్, తుంజంబోద్యుల్లై మిక్, తుయర్ పరిల్, నిన్లై మిక్, తుయరిల్, శొల్లిలున్లన్టామ్, నంజాదాక్, కండీర్ నమ్మడై విన్లై క్కునారాయణా వెన్నుమ్నానుమ్.

టీక. మంజు - మేఘములు, ఉలాం - సంచరించెడి, శోల్లై - తోటలును, వండు - తుమ్మెదలు, అత్తై - శబ్దించుచుండు, మా - విశేషమైన, నీర్ - జలమునుగల, మంగై యార్ - తిరుమంగై నగరములోనుండువారు తమకు బలముగదలవియుండు, వాళో - నందకముగల, కలికన్ట్రై - తిరుమంగైయాళ్వార్లు, శేంజోలార్ - చక్కనికబ్బములచే, ఎడుత్త - సాదించిన, త్రైయవం - నిత్యసూరులువిని యానందించు. నల్ - మంచిదైన, మూల్లె - మాలికారూపమైన, ఇవై కొండు - ఈతిరుమొట్టిగని, తొండీర్ - దాసులారా, శిక్కెన - శిక్షణముగ, తుంజంబోడు - మరణకాలమందు, అట్టైమిక్ - పిలుపుడు, తుయర్ పరిల్ - దుఃఖముగల్గినపుడు, నిన్లైమిక్ - అనుసంధింపుడు, తుయరిల్ - వ్యసనములేని వారగుదురు, శొల్లిలుం - అనుసంధించినను, నన్టామ్ - మేలేగలుగును, నారాయణాయెన్నుంనానుమ్ - నమ్మడై - మనయొక్క, విన్లైక్కు - పాపములకు, నంజాతాక్ - విషముగును, కండీర్ - దీనిని కనుగొనుడు.

తా. - మేఘసంచారముగల ఉన్నతమైన తోటలును, తుమ్మెదల ధ్వనియు జలగుమ్మద్యముగల తిరుమంగైయందుండువారు, తమకురక్షకముగ నెంచియుండు నందకమును ధరించియున్న తిరుమంగైయాళ్వార్లు, దివ్యంబుగ సాదించిన నిత్యసూరి యాగ్యముగు తిరుమొట్టి ప్రబంధమును, దాసులారా; అపసానకాలమందును దుఃఖసమయమందును స్మరింపుడు, దుఃఖవినిర్ముక్తులగుదురు, ఉచ్చరించినను త్రేమమేగలుగును, శ్రీమన్నారాయణనామము మనపాపమును సకలవిధముల హరించునునుమా.

అడివరపు - వాడావి శేమమ్ వెన్ది కళ్ళ నెప్పిరాక్ ఇట్టిఅప్పు కన్దుకులం మంజువారి.

తిరుమంగైయాళ్వార్ తిరువడిగ శేకరణమ్,

పెరియవాచ్చాంబిల్లై తిరువడిగ శేకరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శేకరణమ్.

౨౪౫ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః-

పెరియతిరుమొట్టి మొదటిపత్తు. ౯-తి.

అవ - తిరుమంగళయాత్మార్థము క్రింది తిరుమొట్టియందు తిరుమలను చూచునట్లు, తమహృదయమునుగుఱింపి యుపదేశించి సమ్యుతింపగ శ్రీమహాత్మ్య పురుషకారపూర్వకముగ తిరువేంగడముడైయాక శ్రీపాదారవిందములలో చేయుచున్నారు.

పీఠీ ౧. తాయేతందైయెన్ఱుం, తారమేక్కిళై మక్క శెన్ఱుమ్,
నోయేపట్టాత్తిందేన్ఱునై కాన్బొద్దోర్కాళైయినాల్,
వేయేయ్, పూంబొత్తిల్ శూన్, విరై యార్, తిరువేంగడవా,
నాయ్, వంద్దడైందేన్, నల్లియాళై నై కొన్బొద్దరుళే.

టీక. వేయ్ - వెదురులు, ఏయ్ - చేరియుండు, విరైయర్ - వాడుక పూం - పుష్పములుగల, పొత్తిల్ శూన్ - ఆరాముములతో చుట్టబడిన, తిరువేంగడ వేంకటాద్రిని వాసుస్థానముగాగలవాడా, దాసునిస్వరూపమునకుతగనివారందరియెన్ఱుం - తల్లియనియు, తన్దైయెన్ఱుమ్ - తండ్రీయనియు, తారమేయెన్ఱుం - నియు, కిరైయెన్ఱుం - బంధువులుఅనియు, మక్క శెన్ఱుమ్ - పుత్రులనియు, పట్టు - వ్యాధిని పొంది, ఒట్టేన్దే - అనర్థపడిపోతిని, ఉన్నై - దేవరవాసి, దు - నేవించుటయనె, ఓర్ ఆళైయినాల్ - ఒకప్రితిపల్ల, నాయ్ - స్వామి చుడైనవేను, వద్ద అదైన్దే - వచ్చి ఆశ్రయించితిని, నల్లి-కృపచేసే, ఎన్నై - ఆలోకొద్దరుళే - శేషభూతునిగాజేసికొనవలయును.

తా. - వెచుళ్ళభివృద్ధిచెంది పూడోటలనుగలిగియుండు శ్రీవేంకటాద్రి వాసుముచేయువాడవా? స్వరూపజ్ఞానములేని, తల్లి, తండ్రీ, భార్య, బంధువులు, అనెడు రోగములచే పీడితుడనై నశించితిని. దేవరవారిని నేవించవలెనని యమైన అవేక్ష చే, కునకప్రాయడగు దాసుడువచ్చి యాశ్రయించితిని. షభూతునిగాజేసికొనవలయును.

౨. మానేయ్ కణ్ మడవార్, మయక్కిళ్ళుట్టు, మానిలత్తు.

నానేనానావిద్యసరగంపుగుంపావం శెయ్ దేన్,
తేనేయ్, పూంబొత్తిల్ శూన్, తిరువేంగడమామలై ఎన్,
అనాయ్, వంద్దడైందేన్, డియైయ్, యాట్కొండరుళే.

టీక. లేన - మకరందము లేక కుప్పెదలు, ఏయ - నిండియుండు, తూంపాట్లో
 కూర్చు - తూంపాట్లచేచుట్టుబడిన, తిరువేంగడమామలై - వేంకటాద్రిని వాసస్థానము
 గాగొనియుండు, ఎక - నాయొక్క, ఆనాయ - ఏనుగువలె నుండువాడవా, మాక
 ఏయ - జంకతో సమానమైన, కణ్ - నేత్రములుగల, మడవార్ - స్త్రీలయొక్కమయ
 క్కిల్ - మాయయుండు, పట్టు - పడి, మానిలత్తు - గొప్పభూమియుండు, నానే.నేచే,
 నానావిడ - పలువిధములైన, నరకం - నరకమునందు, పుగుం - ప్రవేశింపదగిన, పాపం
 తియడక - పాపము చేసిన నేను, వస్తు అడైన్దే - వచ్చి ఆశ్రయించితిని, అడియేనై
 ఆలోకొజ్జయర్.

తా. - మధుసంపూర్ణములగు ఆరామములుగల తిరుమలలో నిత్యవాసముచేయు
 గజకులుడగువాడవా! లేడిచూపులుగల స్త్రీలమాయలోదగిలి ఈమహాపుష్పియుండు
 పాపవిధ నరకములకు పోదగిన పాపాత్తుడగునేను వచ్చి దేవరవారిని ఆశ్రయించితిని.
 దానుని ఏలుకొనుము.

3-పా. అ-మఱియు దేవరవారు ఆసహ్యపడుకొనునట్లు పరహింసనుచేయుచూ
 వచ్చితిని. అనుచున్నారు.

3. కొన్దేష్టపల్లయిరై క్కురిక్కోల్లోన్జిలామైయినాల్,
 ఎన్దేనుమ్మిరందార్ క్కినిదాగవురై త్తటియేక,
 కున్దేయ్ మేగమదిర్ కుళిర్ మామలై వేంగడవా,
 అన్దేవంద్రడై దేన్దడియేనై యాట్కొడ్డరులే.

టీక. - కున్ద - పర్వతమందు, ఏయ - అమరియుండు, మేగమ్ - మేఘము
 అతిర్ - గరించుచుండునదై, కుళిర్ - చల్లనిదియును, మా - మహిమగల, మలై
 వేంగడవా - శ్రీవేంకటాచలమును స్థానముగగలవాడా; కుటిక్కోల్ - దేశాత్మ
 విభాగజ్ఞానము, ఒన్ద - ఒకటి, ఇలామైయినాల్ - లేనందునల్ల, పల్ ఉయిరై - అనే
 ప్రాబులను, కొన్దేష్ట - చంపితిని, ఎన్దేనుం - ఎప్పుడైనను, ఇరవైయ్కు - యాచిం
 చినవారికి, ఇనికు ఆగ - హితముగా, ఉరైత్తు అటియేక - చెప్పి ఎటుగని వాడైన
 నేను, అన్దే - అపుడే, వస్తు అడైన్దే - వచ్చి ఆశ్రయించితిని, అడియేనై ఆలోకొజ్జయర్.

తా. - మేఘములుగూడి గరించుచుండునదియు నైత్యముతో గూడినదియునై
 నున్నానైన తిరుమలయుండు నిత్యవాసముచేయు శ్రీనివాసా! స్వరూపజ్ఞానము లేనందుచే
 నాచూడవలొట్టి చంపితిని. యాచకులకొకప్పుడును మంచిమాట చెప్పియెటుగను, అట్టి
 చేసువచ్చి యాశ్రయించితిని, దానుని యేలుకొనుము.

౨౫౦ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

౪. కులందాన్తనై యుంపిఱం ద్యేయిఱం ద్యేయత్తొట్టిందే,
నలందాన్తాన్తమి లేన్, నల్లదొర్లఱజ్జాయ్ దుమి లే,
నిలందొయ్, నీల్ ముగిల్ శేర్, నెరియార్, తిరు వేంగడవా,
అలందే, వంద్దడై దేన్దడియేన్దై యాట్కొండ్రురే.

టీక. నిలవతోయ - భూమియందు అమరియుండు, నీల్ - పెద్దబిడ్డ
ల్ - మేఘములు సంచరించుచుండు, నెఱియార్ - మార్గముగల, తిరువేంగడవా -
కటాద్రినివాసా, ఎత్తనైకులముం - అన్ని కులములయందును, పిఱన్దు - జన్మించి,
మరణము చెంది, ఇశైత్తు ఒట్టిన్దే - కృశించిపోతిని, నలంపిన్దుం - హిత మొకటి
ఇలేక - లేనివాడనైతిని, నల్లదు - మంచిదైన, ఓర్ అఱిమ్ - ఒకధర్మమున,
దుమిలేక - చేసియునెఱుగను, అలన్దే - జన్మ పరంపరలలో శ్రమపడిన
అదైన్దే - అడియేనై ఆలోకొణ్ణయిల్.

తా. - భూమిలో చేరియుండు గొప్ప మేఘములు సంచరించు మార్గముగల
వేంకటాద్రియందు నివసించుస్వామి! సకలకులములందును జననమరణములతో
చెందితిని, హితమొకటియులేనివాడను, మంచిధర్మ మొకటియును ఎఱుగను,
పరలలో ఒడలి దేవరవారి తిరువడిగళనాశ్రయించితిని. ...

౫. ఎప్పావంపలవుమివై యే శెయ్ ద్దిశై త్తొట్టిందే,
తుప్పానిన్దడియేతోడర్ నే త్తవుంకిట్టిన్దై లే,
శెప్పార్, తిన్ వరై శూత్, తిరు వేంగడమామలై, ఎ-
లప్పావంద్దడై దేన్దడియేన్దై యాట్కొండ్రురే.

టీక. శెప్పార్ - చక్కగానుండు, తిన్ - జలమైన, వరై - పర్వతము
శూత్ - చుట్టబడిన, తిరువేంగడమామలై - శ్రీవేంకటాచలమునందు వేంచేసి
ఎ - నాయొక్క - అప్పా - ఉపకారకుడా, ఎప్పావంపలవుం - అనేక
ములను, ఇవైయే - ఇవియే యాత్రగా, శెయ్దు - చేసి, ఇశైత్తు ఒట్టిన్దే
చితిని, తుప్పా - శక్తిగలవాడా, నిన్ అడియే - నీపాదములనే, తొడర్ నే
రించి, ఎత్తవుం - స్తుతించుటకును, కిల్ కిన్దై లే - శక్తిలేనివాడనైతిని, అఱిమ్
వన్దు అదైన్దే - అడియేనై ఆలోకొణ్ణయిల్.

తా. - చక్కని దృఢముగు పర్వతములవల్ల నావరింపబడియుండు
దు వేంచేయుండు నాఉపకారకుడా! అతిపాతికము, ఉపపాతికము,

మ, మొదలగు పాపములను గొప్ప కార్యముగ చేసి చడలితిని. సర్వ శక్తుడా! దేవరవారి పాపముల చే, అనుసరించి స్తుతింపను అనుమధుడనైతిని. అట్టి నేను వచ్చి యాశ్రయించితిని. ...

౨. మణ్ణాయ్ నీరెరికాల్, మణ్ణులూపువ్వాకాశముమాయ్,
పుణ్ణారాక్కైదన్నుల్, పులమ్మిత్తళన్ నెయ్ తొట్టివేన్,
విణ్ణార్ నీల్ శిగర్ విరై యార్ తిరువేంగడవా,
అణ్ణావనడై నేనడియేనై యాట్కొండరుళే.

టీక. విణ్ అర్ - ఆకాశమున చేరియుండు, నీల్ - ఉన్నతమైన, శిగరం - శిగరములుగలదై, విరై అర్ - పరిమళముగల, తిరువేణ్డవా - శ్రీవేంకటాచలపతి. అణ్ణా - బంధుభూతుడా, మణ్ అయ్ - భూమియై, నీర్ అయ్ - జలమై, ఎరి అయ్ - అగ్నియై, కాల్ అయ్ - వాయువై, మంజుడలావుం - మేఘములు సంచరించు, ఆకాశముం - ఆకాశమునైన, పుణ్ అర్ - ప్రణమయముగనుండు, అక్కై తన్నుల్ - శరీరమునుండు సంబంధపడి, పులంబి - దుఃఖించి, తళర్ న్దు - శిథిలమై, ఎయ్ తు - కృశించి, తొట్టివేన్ - పోతిని, (అట్టి నేను) వస్తు అడై నేన్ - అడి. అరుళే.

తా. - అత్యున్నతమగు శిఖరములుగలిగి పరిమళించుచుండుతిరుమలయందు నిత్యము చేయువాడవా? సకలవిధబంధునైనవాడవా! పంచభూతాత్మకమై ప్రణమయముగానుండు శరీరసంబంధముచే వ్యగ్రమునొందిచడలి కృశించితిని. అట్టి నేను వచ్చి దేవరవారి నాశ్రయించితిని. ...

౩. తెరియే పాలగనాయ్ పలవీ మైగల్, తెయ్ దుమిచ్చేన్,
పెరియేనాయ్ నవిన్, పిఱర్ క్కేయ్ మై తేయ్ నేన్,
కరి శేర్ పూంబొచ్చిల్ కూట్ కనమామల్తే వేంగడవా,
అరియే వనడై నేన్, అడియేనై యాట్కొండరుళే.

టీక. - కరి - గజములు, శేర్ - చేరియుండు, పూ - పుష్పములు సమృద్ధిగానుండునట్టి, పొచ్చిల్ - ఆరామములనల్ల, కూట్ - చుట్టచుడియుండు, కనం - దృశ్యమై యుండు - గొప్పపర్యవసానము, వేంగడవా - శ్రీవేంకటాద్రియందు వసించు వాడవా, అరియే - ఆశ్రిత పాపములను నశింపజేయువాడా, పాలకనాయ్ - బాలుడై, తెరియే - హితాహితములను తెలియకయే, పల - ఆనేకమైన, తిమైగల్ - దోషకార్యములను, తెయ్ దు మిచ్చేన్ - చేసిముగించితిని, పెరియేన్ అయినవీన్ - యాపనమును

పొందిన తర్వాత, పిఱక్క - ఇతరులకనియే, ఉత్తేతు - ప్రయాసపడి, ఏడ్చు
బుద్ధిలేనివాడనైతిని, అటువంటినేను, వస్తు అడ్డనేనీ, అడియేనై అట్లా

తా. - ఏనుగులుగూడియుండు, పుష్ప రామాపుత్రమును మహాత్మ
యందు నిత్యముగవసించి, ఆశ్రిత పాపములను బోగొట్టునట్టిస్వామి! వాల్మీకి
హీనుడనై బహుదుష్కృత్యములను ఒనర్చితిని. యావనవంతుడైనవెనుక,
శ్రమపడిబుద్ధిహీనుడనైతిని. అట్టి నేను దేవరవారి నాశ్రయించితిని. ...

౨. నోద్ర శ్రేష్ఠపల్ పిఱవియునై క్కొన్నద్యోర్నాశైయినా
ఏద్ర శ్రేష్ఠిపిఱప్పేయిడరుద్ర దననై బెరుమాణ,
కోల్ తేష్ఠాపాయంద్యోఘుగుమ్మకుళిర్ శోలై శూద్ర, వేంగ
అద్ర శ్రేష్ఠ వంద్రైందే, అడియేనై యాల్ కొండరుళే.

టీక. కోల్ - కొమ్మలలో కుమ్మెదలచే చేర్చబడిన, తేన్ - తేనె, పా
ప్రవహించి, ఒఘుగుం - చిందునటువంటి, కుళిర్ - చల్లనైన, శోలై - శో
శూద్ర - చుట్టబడిన, వేంగడవా - తిరుమలలో నిత్యవాసముచేయు, ఎమ్మె
మహాపకారకుడా, ఉన్నై - దేవరవారిని, కొన్నదు - నేవింపవలెనను, పి
యినాల్ - అద్వితీయమైన ఆశచే, పల్ పిఱవి - అనేకజన్మములు, నోద్ర శ్రే
నానుష్ఠానమునుచేసితిని, ఇప్పిఱప్పే - ఈజన్మముననే, ఇడరుద్ర దనన్ - ఈ
మందు దుఃఖమునుఁజెందినవాడనై, ఏద్ర శ్రేష్ఠ - దేవరవారి కటాక్షమువహు
నైతిని, అద్ర శ్రేష్ఠ - జన్మ పరంపరలను సహింపనివాడనై, వస్తు అడ్డనేనీ, కో
అల్ కొండరుళే.

తా. - కుమ్మెదలు చేర్చినతేనె చిందునట్టి చల్లనియుపవనములచే చుట్ట
మలలో వసించు మహాపకారకుడా! దేవరవారిని నేవింప నాశచే, అ
లెత్తి ప్రతంబుల నాచరించిననేను, ఈజన్మముండే - ఇది దుఃఖరూపమైనది
మును సహింపక దేవరవారికటాక్షపాత్రుడనైనచ్చి యాశ్రయించితిని. ...

౩. పద్ర శ్రేష్ఠాన్ముమి లేష్ఠాపావమే శైయేదుపావియానే,
మద్ర శ్రేష్ఠాన్మటియేమామయనేయెంగళేమాదవనే,
కోల్ తేష్ఠాపాయంద్యోఘుగుం, కమలైచ్చునై వేంగడవా
అద్ర శ్రేష్ఠ వంద్రైందే, అడియేనై యాల్ కొండరుళే.

టీక. మాయనే - ఆశ్చర్యగుణచేష్టితములనుగలవాడై, ఎంగళే -
మాయొక్క, మాదవనే - లక్ష్మీవల్లభా, కోల్ - రారితందు పెట్టిన, తేన్ -

యందు - ప్రవహించి, ఒట్టుగుం - చిందునట్టి, కనులం - తామరలునిండియుండు, కున్నె -
దొనలుగల, వేంగడవా - శ్రీవేంకటాద్రినివాసా, మల్లేశ - భగవత్ప్రీతి తగిన
మకృతము, ఒట్టుమ్ - ఒకటియు, ఇలేన్ - లేనివాడనైతిని, మల్లేశ - ఉపాయవిష
యజ్ఞానము, ఒట్టు - కొంచెమైనను, అటియేన్ - గుర్తలుగనివాడను, అల్లేశ - దేవర
వారి తిరువడిగళనే సాధనముగ నిశ్చయించినవాడనై, వట్టు అడ్డేన్, అడియేనై ఆ
కొండరుల్.

తా. - ఆశ్చర్యభూతుడా! క్రియఃపరియగు మాస్వామి! రాతియందుండినచేనె
ప్రవహించి చిందునట్టి తామరలు గలిగియుండు దొనలు గలిగిన శ్రీవేంకటాద్రియందు నివ
సించుస్వామి! భగవత్ప్రీతి కర్తవ్యమైన పుణ్యమొకటియు దాసునికిలేదు. పాపముల
నాచరించి పాపాత్ముడనైతిని, కించి తైనను ఇతరోపాయమెఱుగను. దేవరవారి పాదార
విందములే రక్షకముగనవి అక్రియించితిని. ...

పీఠిక ౧౦. కణ్ణాయ్మొలగుక్కుయిరాయవెంకాల్ వణ్ణనై,
విణ్ణార్ దాంపురపుంవేంగడవేదియనై,
తిణ్ణార్ మాడంగళ శూఝ్ తిరుమంగై యర్ కోకలియన్,
పణ్ణార్ పాడల్ పత్తుంపయిల్ వార్ కిలైపావంగళే.

టీక. - ఏట్టులగుక్కు - సప్తలొకములకు, కణ్ ఆయ - శేత్రమై - ఉయిర్
ఆయ - ప్రాణమైన, ఎమ్ - మాయొక్క, కార్ - మేఘమువంటి, వణ్ణనై - చాయ
గలవాడును, విణ్ణార్ తాం - నిత్యసూరులు, పరపుం - స్తుతించెడు, పొట్టిల్ - తోట
లుగల, వేంగడం - తిరుమలలోవసించు, వేదియనై - వేదప్రతిపాద్యుని, తిణ్ ఆర్ -
దృఢమైన, మాడంగళ - మేడలవల్ల, శూఝ్ - చుట్టబడిన, తిరుమంగైయర్ - తిరు
మంగై నగరములోనుండువారికి, కోక - నిర్వాహకులైన, కలియన్ - తిరుమంగైయా
భ్రావ్యు పాదించిన, పణ్ ఆర్ - స్వరముగల, పత్తుపాడలుం - పది పాశురములును,
పయిల్ వార్కు - ఆభ్యసించువారికి, పావంగళే - పాపములు, ఇల్లై - లేదు.

తా. - సకలలొకములకు శేత్రమును ప్రాణమునై నీలమేఘకాముడై, నిత్యసూ
రులచేస్తుతించబడు ఉపవనరమ్యమైన శ్రీవేంకటాద్రియందు నివసించునట్టి వేదప్రతిపా
ద్యుని విషయమై, దృఢప్రాసాద సహితముగు తిరుమంగై నగరాధిపతియగు, తిరుమం
గైయాభ్రావ్యునతిచ్చిన లక్షణయుక్తముగు ఈపదిపాశురములను అనుసంధించువారికి
పాపములు నివృత్తించును అని.

౨౫౪ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

అడివరపు. — తాయ్ ఘాక్ కొన్జేక్ కులం ఎప్పావం మణ్ణాయ్ తిరు
 థ్ నేక్ పథ్ నేర్ కణ్ణాయ్.

తిరుమంగయ్యార్ తిరువడిగ శేకరణమ్,
 పెరియవాచ్చాంబిల్ తిరువడిగ శేకరణమ్.
 కీయర్ తిరువడిగ శేకరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

పెరియతిరుమొళ్ళి. ౨ - ప. ౩ - తి.

తిరుమంగయ్యార్లు, ఇంతకుమునుపు, అనుభవించిన రామకృష్ణావతార
 తిరువెవ్వుసూరిలో శయనసౌందర్యమును చోళసింహపురము (అబ్బియిళంగవ-
 హస్వామి) దుకిలినివృత్తిచేసిన తిరువేంగడముడైయాను అగు ఈయయిదింటి
 పాలు, నేయి, శర్కర, అమృతమును, ఒకపాత్రమందు చేర్చి స్వీకరించు
 వల్లక్కేణిలో పార్థసారథి, శ్రీరంగవాధులు (చక్రవర్తి తిరుమక - శ్రీ
 నరసింహస్వామి, శేవప్పరమాళ్ళును, అగు నీయయిదువిధములుగ నుండుస్థితి
 యనుభవించుచున్నారు.

పట్టి ౧. విత్పెరువిల్లిపుంకణ్ణనుంమల్లుం వేల్లిముం పాగనుమ్ వీల్లి,
 శెల్ మవన్దన్ నై పురమెటి శెయ్ దళివనులుతుయర్ కర్ తేన్
 పథ్ నెల్ వీయక్కోల్ కైయిల్ కొణ్ణుపార్ తన్ద తేర్ మున్
 శిల్ మవై పణియాల్ ముడితుటన్దానై తిరువల్లిక్కేణిక్కణ్డేన్

టీక. పెను - పెద్దదైన, విల్ నిల్లువుం - ధనుర్వాగమహోత్సవమును,
 కంసుడును, మల్లుం - చాణూరముష్టికాదిచుల్లవర్గమును, వేల్లిముమ్ - కు
 మును, పాగనుం - మావటివాడును, వీల్లి - నశించునట్లు, శెల్ మవన్దన్
 రించినవానిని, పురం - త్రిపురములను, ఎరిశెయ్ ద - దహించిన, కన్
 ఊలు - పొందిన, తుయర్ - గురుపాతకపీడను, కత్తెనిన రింపజేసిన,
 మిని, పథ్ నెల్ - శత్రువులు, వీయ - నశించునట్లు, కొల్ - జాటిది,
 తనశ్రీహస్తమందు, కొణ్ణు - ధరించి, పార్తకత్త - అర్జునునియొక్క
 మునకు, ముక్ నిన్దానై - ముందుగ సారథియై నిలిచినవానిని, శిల్ మవై -
 గు కైకేయియొక్క, పణియాల్ - అజ్ఞచే, ముడి - కిరిటమును, కుటన్దాన్
 వానిని, తిరువల్లిక్కేణి - తిరువల్లిక్కేణియందు, కణ్డేన్ - నేనించితిని.

తా - మహతైన భనుర్యాగోర్నవమును, కంసచాణూరాది మల్లలను, కువలయా
పదమును యేనుగును, మావిడిని సంహరించినవాడును, త్రిపురాంతకుని బ్రహ్మహత్యా పా
తకమును బోగొట్టినవాడును, శత్రునాశకమగునట్లు అర్జునునకు సారథ్యము చేసినవాడును,
కనిష్ఠమూల యగు కైకేయియొక్క ను శిరసావహించి, రాక్షైశ్వర్యమును విడిచిన స్వామిని
తిరువల్లిక్కేటిలో నేవించితిని.

౨. వేదతైవేద త్రిన్ శువై ప్పయనై విఘ్నమియమునివర్ విఘ్నజ్ఞుమ్,
కోదిలికనియైనననార్ కళిదై కువలయత్తోర్ తొమ్మిదేత్తుమ్,
అదియైయముదై యెనై యాభుడై యప్పనై, ఒప్పవరిల్లా
మాదర్ గళి వాఘ్నుమ్, మాడమామయిలై త్తిరువల్లిక్కేటిక్కణ్డేనే.

టీక. - వేదతై - వేదమునుతనకువునికొంటుగాగలవాడును, వేదత్తు - వేద
ముయొక్క, ఇక - మధురమైన, కునై - రసమగు, పయనై - ప్రయోజనమునిచ్చువా
నిను, విఘ్నమియ - శత్రువులైన, మునివర్ - సవకాదిమహర్షులు, విఘ్నజ్ఞుమ్ - అనుభవించు,
దు - దోషము, ఇల్ - లేని, ఇక - మధురమైన, కనియై - ఫలమువలె నిరతికయ
గ్యుడైనవాడును, నననార్ - ననగోళునికి, కళిదై - ఏనుగుపిల్లవలె దళకారయు
డై, కువలయత్తోర్ - భూమిలోనుండువారు, తొమ్మిదు - ఆశ్రయించి, ఏత్తుం - స్తుతిం
చి, అదియై - జగత్కారణభూతుడై, అముదై - అమృతమువలె భోగ్యుడై, ఎనై -
తృప్తిగానుని, అళిఉడై - శేషభూతునిగాచేసికొన్న, అప్పనై - ఉపకారముని, ఒప్పవర్ -
మామలు, ఇల్లా - లేని, మాదర్ గళి - స్త్రీలు, వాఘ్నుమ్ - నివసించెడి, మాడం -
పడలుగల, మా - సంపన్నమైన, మయిలై - మయిలాపురముతోచేరిన, తిరువల్లిక్కేటి
క్కణ్డే.

తా. - వేదస్వరూపుడును, వేదోక్తముగనడచువారికి అనుగుణముగ ఫలమిచ్చు
వాడును, సవకసందనాది మహర్షులకునిరతికయభోగ్యుడగువాడును, త్రినందగోళులకు
నమస్కరింపజేయు మామవచేష్టితములచే దర్శనీయుడగువాడును భూలోకవాసులు నమస్కరించి
తిరుచు జగత్కారణ భూతుడైన అమృతభూపియై దాసునియేలుకొన్న యువకార
ుని, సమావరహితులగు స్త్రీలు నివసించు పాపాదయుక్తమగు మైలాపురితో చేరిన
తిరువల్లిక్కేటిలో నేవించితిని.

౩. వజ్రనై శైయ్యత్తాయురువాగివన్ద పేయలరిమణ్డేర,
నజ్జమర్ ములై యూడుయిర్ శెగవుండనాదనై త్తానవర్ కూడై,

విజ్ఞానానవర్తారణం శిత్తర్ వియన్దుదిశెయ్య పెణ్ణువా
అణ్ణువెయముదమన్త లితానై త్తిరువల్లి క్కేణ్ణిక్కణ్ణేనే.

టీక.—వజ్జనెశెయ్య - వంచించుటకు, తాయరువాగివన్త - తల్లియొద్ద
పేయ - పూతన, అలఱి - ప్రలాపించుకొని, మణ్ - భూమిలో, శేర -
నణ్ణు - విషము, అమర్ - పొందిన, ములైడోడు - స్తనమూలముగా, ఉ
ప్రాణము, శగ - పోవునట్లు, ఉండ - ఆరగించిన, నాదనై - సర్వశేషి, త
రాక్షసులకు, మాల్తై - మృత్యువైనవానిని, విజ్ఞానానవర్ - విద్యాధరులు,
చారణులు, శిత్తర్ - సిద్ధులు, వియన్దు - ఆశ్చర్యపడి, తుదిశెయ్య - ప్రాశ్న
నట్లు, పెణ్ణురువాగి-స్త్రీయాపముపరిగ్రహించి, అమ్ - మంచి, తునై - రక్ష
ముదం - అమృతమును, అన్తు - ఇంద్రుడు భ్రష్టైశ్వర్యకాముడైనప్పుడు, అ
ఇచ్చినవానిని, తిరువల్లిక్కేణ్ణిక్కణ్ణే.

తా.—మాతృస్వరూపియై వంచించవచ్చిన పూతనచచ్చునట్లు విషమి
నముచేసిన జగన్నాథుని, రాక్షసులకుయముడైనవానిని, విద్యాధరులు,
సిద్ధులు మొదలగు దేవజాతి ఆశ్చర్యము నొందిపొగడగ, స్త్రీయాపధాన్యై అ
రసవంతమగు నమృత మొసగినస్వామిని తిరువల్లిక్కేణ్ణిక్కణ్ణే నేవించితిని.

ర. ఇన్దిరనుక్కెన్ఱాయర్గళెడు త్తవెత్తిల్ విళివిల్ పళినడై శేమ్,
మన్దిరవిదియిల్ పూశనై పెతాదుమత్తై పాత్రిన్దిడ త్తళర్ న్దు
ఎన్దమ్మోడినవానిరై తళరామలెమ్మెరుమానరుళెన్న్,
అన్దమిల్ వరైయార్ మత్తై తడుత్తానై త్తిరువల్లి క్కేణ్ణిక్కణ్ణే

టీక.—ఇన్దిరనుక్కుప్పన్తు - వర్షముకొరకై ఇంద్రునికి సమర్పించు
యర్గళ - యాదవులు, ఎడుత్త - సంకల్పించిన, ఎత్తిల్ - అందమైన,
యాగోత్సవమందు, పళినడైశేయ - పూర్వక్రమప్రకారముచేయు, మన్దిరవి
మన్తోక్తరీతిలో, పూశనై - పూజను, పెతాతు - లభింపక కోపించి, తు
వర్షముకురిపింపగ, అయర్ - యాదవులు, తళర్ న్దు - శిధిలురై, ఎన్దమ్మోడు
ఇనం-సమాహమైన, అనిరై-పశువర్షములు, తళరామల్ - శ్రమపడకుండునట్లు
మాక - మాస్వామి, అరుళే ఎన్న - రక్షింపుమనిప్రార్థించినప్పుడు, అన్దమ్మో
పురేని, వరైయార్ - గోవర్ధనపర్వతమువల్ల, మత్తై - వర్షమును, తడుత్తానై -
నవానిని, తిరువల్లిక్కేణ్ణిక్కణ్ణే.

తా. - ప్రేమలైలాని గొల్లలు వర్షార్థమై ఇంద్రుని పూజించి పొంగి రిడుచున్న దానిని శ్రీకృష్ణమూర్తి కటాక్షించి, దేవతాంతరమునకుండుకు, మనకును పశువులకును రక్షక ముగానుండు ఈ గోవర్ధనపర్వతమునకుంచుడు అనెను. యాదవులు అరిగినచేయగా ఇం దుడు కుపితుడై అధికముగ కలావర్షమును వర్షింపింపగా యాదవులు స్వామిని ప్రార్థిం చిరి. అప్పుడు గోవర్ధనపర్వతము చెత్తి వర్షబాధను నివర్తించజేసిన శ్రీకృష్ణునితిరువల్లి క్కణిలానేమించితిని.

౧. ఇన్ తులై ప్పదుమ త్తలర్ మగళో దనక్కు మిళబనర పువిదనక్కిణైవళ, త్తలై యాయర్ పావై నప్పిన్నై తనక్కిణై మవళై యోర్ క్కెల్లామ్ వళతులై, పళ్ళపాణ్ణవర్కాగి వాయురై తూదు శెన్బియన్బుమ్, ఎన్ తులై ఎన్దైతనైతమ్మానై తిరువల్లి క్కేణిక్కణ్డేనే.

టీక. పదుమత్తు - అలర్, మగళోతనక్కుం - తామరపువ్వుమునందు అవిర్భవించిన పెరియపిరాట్టికిని, ఇన్ తులై - సుఖకరుడైన నాయకుడై, నలో - మంచి, పువిదనక్కు - భూపిరాట్టికి, ఇన్బన్ - భోగ్యభూతుడై, తళతులై - తనతోచేయుండు, యోర్ పావై - యాదవకుమారియైన, నప్పిన్నైతనక్కు - నప్పిన్నపిరాట్టికి, ఇత్తైవళ - పల్లభుడై, మవళైయోర్కల్లాం - ఇతరులందఱికిని, ఇత్తై - నాధుడై, పళ్ళపాణ్ణవర్కు - పంచపాండవులకు, వళ - బలిష్ఠమైన, తులైతళి - సహాయభూతుడై, వాయురై - వాయుచక్రవర్తను చెప్పివచ్చునట్టి, తూదు శెన్బియన్బుమ్ - దూతగానడిచి సంచరించిన, ఎన్ తులై - నాయొక్క సహాయభూతుడై, ఎన్దైతనైతమ్మానై - నావంశనాధుని, తిరువల్లి క్కేణిక్కణ్డేనే.

తా. శ్రీమహాలక్ష్మీకిని భూపిరాట్టికిని నప్పిన్నపిరాట్టికిని సుఖకరుడైన వల్లభుడును సకలచేతనులకు నాధుడును పాండవులకు బలవత్సహాయుడునై వారియిష్టానుసారముగ నడుచువాడును నాకుతోడును నాకంద్రికంద్రియము స్వామిని తిరువల్లి క్కేణిలానేమించితిని.

౨. అన్దగళిళిటువనరళర్ దమరళర్ క్కిళి యవనణియ్యైయైచ్చెన్బు, ఎన్దమక్కురిమై శెయ్యెన త్తటియా దెమ్మెరుమానరుళెన్న. శెన్దమల్ కుళులాళలక్కణ్ నూల్ మనదం పెణ్డిరు మెయ్దునూల్లిప్ప, ఇన్దిరళిళిటువళ తేర్ మున్నిన్బానై తిరువల్లి క్కేణిక్కణ్డేనే.

టీక. అవకా - గుడ్డివాడైన భృతరాష్ట్రుని, శిలుపక - కుమారుడైన
 శరీరమ అరశిల్ప - రాజాధిరాజైన దుర్యోధనునికి, ఇశైయవక - తమ్ముడైన
 సమశు, అణియిట్లయె - ధరించిన ఆభరణములుగల ద్రాపదివద్ద, శిష్ట - పా
 మక్కు - మాకు; ఉరిమై - దాస్యము, శియవన - చేయవలయునకగా, తి
 దానిని సహింపనిదై, ఎమ్మెరుమాక - మాస్వామి, అరుల్ ఎన్న - కృపచేయు
 శన్దమ్ - చన్దనపుష్పములను ధరించినదై, అల్ - చీకటివలెనల్లదియైన, కు
 ములుగల ఆద్రాపదియొక్క, అలక్కణ్ - దుఃఖమును, నూల్ బువర్తమ్ - దు
 దులయొక్క, పెండిరుం - భార్యలను, ఎయ్ది - పొంది, నూల్ - ము
 మును, ఇల్లుప్ప - త్యజించునట్లు, ఇన్దిరక శిలుపక - ఇంద్రునికుమారుడైన
 శేరమున్ - రథమునకుముందు, నిన్జానై - నిలిచి సారథ్యముచేసినవానిని, తి
 ణిక్కణ్డన్.

తా. దుర్యోధనునితమ్ముడగు దుక్కాసనుడు ద్రాపదియొద్దకుపోయి
 నిన్నొప్పించి నీభర్తలు యోడిగనుక మాకూడిగముచేయుమనగ ద్రాపది
 మును సహింపనిదై స్వామి! కరుణింపవలయుననిన, రమ్యమై పరిమళించు
 ద్రాపదియొక్క దుఃఖమును దుర్యోధనాదుల భార్యలు పొంది విశంతులగునట్లు
 సారథ్యమొనర్చినస్వామిని తిరువల్లిక్కేణిలా సేవించితిని.

౭. పరదనుంతమ్మిశత్తురుక్కనుమిలక్కునునోడుమైదిలియుమ్,

ఇరవున్ పగలుంతుదిశెయ్యనిన్తవిరావణాన్తగనై యెమ్మానై

కురవమేకనుమ్ముంకుళిర్ పొట్టిలూడుకుయిలూడుమయిల్ గళిన్

ఇరవియిన్ కదిర్గల్ నుట్టై దల్ శెయ్ దటియా త్తిరువల్లి క్కేణిన్

టీక. తమ్మి - తమ్ముడైన, పరతనుం - భరతుడును, శత్తురుక్కనుమిలక్కు
 డును, ఇలక్కుచునోడు - ఇశైయ పెరుమాళ్లతో, (లత్తణునితో) మైదిలియు -
 ప్టియును, ఇరవుం - రాత్రియు, నల్ - పదార్థనూచకమైన, పగలుం - పగటి
 తుతిశెయ్య - స్తోత్రముచేయునట్లు, నిన్త - వేంచేసియుండిన, ఇరావణాన్తగనై
 ని మృత్యువైనవానిని, ఎమ్మానై - మాకుస్వామియైనవానిని, కురవం - కురవ
 ము, కమమ్ముమ్ - పరిమళించునట్టి, కుళిర్ - చల్లనైన, పొట్టిల్ డాడు - ఆరా
 కుయిలూడు - కొక్కిలతో, మయిల్ కళ - నెమల్లు, నిన్త - నిలచి, అ
 ఇరవియిన్ - నూర్యుని, కదిర్ గల్ - కిరణములు, నుట్టై తల్ శెయ్ తులనము
 నియెఱుగని, తిరువల్లిక్కేణిక్కణ్డన్.

తా. - సీతాలక్ష్మణభరత శత్రుఘ్నులు, రేయంబగడ్డు స్తుతించుచుండు రావణాదిరాక్షసవిభవంబియగుమాచక్రవర్తితిరుమగనును, కురవమును పుష్పముపరిమళించువోలలొకొలలును నెమర్చును నాట్యముచేయగ, సూర్యరశ్మి తగలనితిరువల్లిక్కేణిలో నేవింది.

పల్లియిలోదివన్దదశిఱువణ వాయిలోరాయిరనామమ్,
ఒల్లియవాగిప్పొదవాఱ్ఱదనుక్కొన్టుమోర్ పాఱుప్పిలనాగి, వ్రాయ్,
పిల్లైయైచ్చీటివెగుణ్ణు తూణ్ పుడైప్పవీతైయెయిల్ దనల్విట్టిప్పేళ్
తెల్లియశిఱ్ఱమాగియదేవై తిరువల్లిక్కేణిక్కణ్డేనే.

టీక. పల్లియిల్ - విద్యాళాలయండు, ఓడి - చదివి, వన్ద - వచ్చిన, తణ్ శిఱువణ - తనపుత్రుని, వాయిల్ - నోటిలో, ఓర్ ఆయిరమ్ నామం - సహస్రనామములు, ఒల్లియవాగి - ప్రకాశముగ, పొద - వచ్చినవోడనే, ఆఱ్ఱ - ఆచ్చటనే, ఆతనుక్కొన్టుమోర్ పాఱుప్పిలనామమ్ - తగినదియైన, ఓర్ - ఒక, పాఱుప్పిలనామమ్ ఆకీ-సహింశాలనివాడై, పిల్లైయై - తనపుత్రుని, శిటి - కోవగింది, వెగుండు - ఆక్రమించి, తూణ్ - స్తంభమును, పుడైప్ప - కొట్టగ, పీతై - కాలచంద్రునివంటి, ఎయిఱు - అగినదంతములును, అనల్ - అగ్నిమయమైన, విట్టి - నేత్రములును, పెడ్డ - పెద్దదైన, వాయ్ - నోరునుగల, తెల్లియశిఱ్ఱమాగియ - విశేషముగ నరసింహావతారమునుచేసిన, దేవై - దేవుని, తిరువల్లిక్కేణిక్కణ్డేనే.

తా. - ప్రహ్లాదుడు బడిలో విద్యలనభ్యసించి, క్రివిష్టసహస్రనామమును వాల్మీకిచక్కగనుచ్చరించినందుకు తండ్రయగుహిరణ్యకశిపుడు, ఓర్వకాలక తనపుత్రుడు ప్రహ్లాదునిజూచి కోపించి, అవిష్టపు యీ స్తంభమందున్నాదాయనికొట్టగ అతడు వ్యవస్థమైనదంతములును, అగ్నివంటినేత్రములును పెద్దనోరునుగలిగి, ఉగ్రుడుగ వృసింపుటాపిగా నవతరించినస్వామిని, తిరువల్లిక్కేణిలో నేవించితిని.

మీనమర్ పాయ్ గై నాన్దులర్ కొయ్ వా వేట్టైయినోడు శెన్ఱిట్టిన్దై,
కానమర్ వేళుంకై యెడు తలఱక్కతావదణ కాలినైక్కదువ,
ఆనైయిళాతుయరంతీరప్పర్లున్దు కెన్ఱునిన్ఱాట్టితోట్టానై,
తేనమర్ శోలై మాడమయిలై తిరువల్లిక్కేణిక్కణ్డేనే.

టీక. మీన్ ఆమర్ - మత్స్యములుచేయుండు, పాయ్ కై - తటాకమందుండు, కానమర్ వేళుంకై - ఆపుకుపుష్పించిన, మలర్ - పుష్పములను, కొయ్ వా - కొయటకు, వేట్టై - నోడు - ఆశతో, కెన్ఱు - పోయి, ఇట్టిన్దై - దీనిన, కాక - ఆడవిలో, ఆమర్ -

వాసముచేయు, వేట్టు - గజేంద్రాగ్రాసు, కైయెడుత్తు - తొండము పెట్టుకొని,
 కూయునట్లు, కరా - మొసలి, అతక - అగజేంద్రాగ్రాసుకయొక్క, కాల్పి
 మును, కడువ, పట్టుకొనగ, (అప్పుడు) ఆనైయక - అగజేంద్రాగ్రాసుకయొక్క
 రం - దుఃఖమును, తీర - తీరునట్లు, పుల్ - గరుత్మంతుని, ఊర్జ - అగ
 శెష్ఠ - అచ్చటికిపోయి, నిష్ఠ - నిలిచి, ఆగ్ర - చక్రత్రాగ్రాసుని, తొట్టా
 గముచేసినవానిని, తేక - అమర్ - తేనెమాటని, తోలై - ఆరాముములున్న
 మేడలునుగల, మామయిలై తిరువల్లిక్కేణిక్కడైక.

తా. అరణ్యవాసీయగు గజేంద్రుడు, తటాకమందలి పుష్పములనిమిత్తము
 దిగగ, అచ్చటనున్న మొసలి అగజేంద్రునిపాదమును బట్టుకొనెను. అప్పుడు
 దుఃఖతాగ్రణభూతుని ప్రార్థింపగ గరుడవాహనారూఢుడైవచ్చి చక్రత్రా
 ప్రయోగించి ఆతనిదుఃఖము నివృత్తిచేసిన శ్రీగజేంద్రవరదుని మకరంద సుశ్వా
 ద్యావపనములును ప్రాసాదములునుగల మైలాపురమోతేరిన తిరువల్లిక్కేణి
 చిరిసి.

జ్ఞామన్నుతల్ పొట్టిలుంచావియుమ్మ దిళుమ్మాడమాల్లిగై యుమ్మ
 తెన్నక తొణ్డెయర్ కోన్ శెయ్దనక మయిలై తిరువల్లిక్కేణి

కన్నినకమాడమక్లై యర్తలై వక కామరుశీర్క్కలిగన్బి,
 తొన్నతొల్మాలై పత్తుడక వల్లార్ శుగమినిదాశ్వర్ వాసుల

టీక. మన్ను - నిత్యముగ, తల్ - చల్లనైన, పొట్టిలు - తోట
 యుం - తటాకములును, మదిలం - ప్రాకారమును, మాడం - మేడలును, మా
 గృహములును, మడ్డపముమ్ - మంటపములును, తెన్నక - పాణ్డ్యవంశము
 డైయర్ - కుండీరమండలముం దుండువారికి, తొణ్ - నాధుడైనతొణ్డెయర్
 శెయ్ద - ప్రతిష్ఠించిన, నల్ - మంచి, మయిలై - మైలాపురమును ప్రధానము
 గల, తిరువల్లిక్కేణినిష్ఠానై - తిరువల్లిక్కేణిలోనిష్ఠ తిరుక్కోలముగ నేవనా
 సారధిస్వామిని, కన్ని - నూతనమైన, నల్ - మంచి, మాడం - మేడలు
 యర్ - తిరుమంగైనగరమందుండువారికి, తలైవక - నిర్వాహకులై, కామ
 నైన, శీర్ - శ్రీవైష్ణవశ్రీగల, కలికన్బి - తిరుమంగైయాగ్రావర్లు, తొన్న
 తొల్మాలై - శబ్దములచేగూర్చబడినమూలికయగు, పత్తుడక - పదిపాకురము
 ర్ - అభ్యసించినవారు, ఇనిదు - ఇంపైన, వాక ఉలకు - పరమపదము
 గుఱుముగ, అశ్వర్ - ప్రాపించురు.

తా.- సర్వకాలములందును చల్లనితోటలును, మంచినీటిసమృద్ధియు, రక్షకముగ ప్రాకారములును ప్రాసాదయు క్తములగు గృహములును, మంటపములు మొదలగు వానిచే క్లాఘ్యముగ నుండునట్లు, తొండమాళ్ళ చక్రవర్తియేర్పఱచిన మైలాపురముతోడరి నతియవల్లిక్కణిలో, నిష్టతిరుక్కోలముగా నేవనుకృపచేయు శ్రీపార్థసారధిస్వామివిషయమై, తిరుమంగైయాళ్వార్లు అనతిచ్చిన ఈ పదిపాశురములను అభ్యసించువారు, నిత్యానుభవయోగ్యులుగు నిత్యవిభూతిని ప్రాపింపగలుగుదురు.

అడివరపు.- విల్, వేద, వంజనై, ఇందిరి, నికతునై, అవ్దకక, పరకన్, పల్లి, మీక, మన్దు, అన్దాయర్.

పెరియవాచ్చాంబ్బిళ్ళై తిరువడిగ శేకరణమ్

జీయర్ తిరువడిగ శేకరణమ్.

పెరియతిరు మొట్టిభాగములు సంపూర్ణము.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

పాయ్గై, పూద, ప్పేయాళ్వారులవైభవము.

పాయ్కైయాళ్వార్లు శ్రీకాంచీనగరమందు యథోక్తకారిసన్నిధి సమీపమున తటాకములో స్వర్ణమును తామరపువ్వుమునందు, ద్వాపరయుగాంతము వీధార్థి సం. ఆర్చిక భద్రాష్టమి క్రివిష్టనక్షత్రమైన శ్రవణనక్షత్రమందవతరించిరి. పాయ్గై యందవతరించుటచే, పాయ్కైయాళ్వార్, కాసారయోగి, సోమినిండ్రులు అనునామములు గలిగెను.

పూదత్తాళ్వార్లు, అమరునాడు ధనిష్ఠనక్షత్రమందు (మహాబలిపురము) తిరుక్కడల్ మల్లెయను దివ్యదేశమందు బండిగుడిగింజ పువ్వుమునందవతరించిరి. పూతమనగా ఆత్మమనామమై జ్ఞానాధికులై టచే సర్వేశ్వరునికి ఆత్మగానుండుటవలన పూదత్తాళ్వార్ అను తిరునామముగలిగెను.

ప్పేయాళ్వార్లు, అమరునాడు శతభిషేనక్షత్రమందు చెన్నపట్టణమునకు సమీపమున మైలాపురిలో మణిక్రైరవమనెడు కావియందు ఎట్టకలువపువ్వుమునందవతరించిరి. వీరికి మనావాహ్మయ్యలు, మైలాపురాధిపులు అనియు వీరుయోగీశ్వరులై ప్రకృతిసంబంధమును గమనింపక భగవదేకాగ్రచిత్తులై ఉన్నట్లునవలె సంపదించుచున్నందున వీరికే యాళ్వార్లను తిరునామమును గలిగెను. ఈమూపురుషులు అయోనిజాలు, పడుగురాళ్వార్లు మొదటయవతరించుటచే ముదలాళ్వారులని ప్రసిద్ధిపెందిరి. వీరు మూపురుషుగ్రా

మైకరాత్రముగ ఒకరికొకరు గుర్రెలుగక ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ వర్తించుచు
చుచుండు వీరలలో మొదటి పాయ్గైయాభ్యురులు, ఒకనాటిరాత్రి తిరుక్కో
లో వర్ష నిర్బంధమువలన ఒకయింటి దిన్ననడవలో శయనించియుండ, పూర్వ
లును అచ్చటికివేంచేయగా ఇరువురికిని శయనింప స్థలముచాలనందుచే కూర్చు
తర్వాత పేయాభ్యురును అస్థలంబుకేవేంచేసిరి. ఇటు యాదృచ్ఛిముగగూడ
దను, అన్యోన్యవందనంబులొనర్చుకొని మగ్గురుకూర్చుండ స్థలముచాలనందుచే
ఒకరికొకరు “బోధయంతః” అను న్యాయముగ, భగవద్గుణానుభవము చేసి
డగ “మమాత్మాజ్ఞానినాంవరః” “జ్ఞానీత్వాత్తేవమేమతః” = జ్ఞానాధికులు, నాడు
ఆత్మయనియు, తామేయనియు సాదించియుండు సర్వేశ్వరుడు లక్ష్మీసహితుడై ప్ర
ప్రవేశించెను. ఆసమయమందునిలుచుటకుగూడ స్థలములేమిచే నాలుగోవారకు
మాపురుసుజ్ఞానదృష్టిచే సాక్షాత్కరించి శ్రీమన్నారాయణుని స్వరూపరూపన
తులను అనుభవించి అనుభవజనిత ప్రీత్యతిశయముచే “వైయంతగలి” “అత్సే
“తిరుక్కణ్డేన్” అనెడు దివ్య ప్రబంధములను సంసారులు అధికరించి అజ్ఞానా
మునివర్తించి యుజ్జీవించుటకై ఆనతిచ్చి యుపకరించి లోకమును సుఖింపజేసి
దలాభ్యురు మాపురును తమయోగమాహాత్మ్యము చే ఈవిభూతియందు (30వ
వత్సరములు వేచేసియుండిరి.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

మూడవ ఆయిరమ్ - ఇయత్పా.

మదలియాత్తా సాదించిన తనియన్.

కైదై శేర్ పూ మొగ్గిరీ శూత్త కచ్చినగర్ వన్దుదిత్త,
పాయ్గైప్పిరాకవిళర్ పోరేలు, - వైయ
త్తడియవర్గళ వాళవరున్దుమ్మిన్ నూన్ బ్రన్దాది,
వడివిభక్తచ్చెయ్ దాకపరిన్దు.

టీక. కైదై - మొగ్గిరిచెట్టు, శేర్ - దట్టమైయుండు, పూ - అంద
గ్గిరీ - ఆరామములవల్ల శూత్త - చుట్టబడిన, కచ్చినగర్ - కాంచీనగరమునందు
వెక్కాయుండు) వన్దుదిత్త - (స్వర్గ కమలతటాకమునందు) వచ్చి యవతరించిన,
కవిత్వముగలవారలలో, పోర్ - యుద్ధముచేయ, వైయ - ముగసించుముదము
పాయ్గైప్పిరాక - పాయ్గైయాభ్యురును ఉపకారకులు, వైయత్తు - భూమియందు

అదియవరగల్ - దాసభూతులైన శ్రీవైష్ణవులు, వాల్మీ - పరిణానట్లు, అయం - (అర్థనిర్ణయమందు) అరుదైన, తమిష్ - ద్రావిడభాషయగుటచే, సూర్యువాది - (సులభముగు) సూర్యుపాకురములైన ముదల్ తిరువద్దాదియను ప్రబంధమును, పరిండు - ప్రేమతోనూడి, పడి - భూమిలో, విశంగ - ప్రకాశించునట్లు, కాయదాక - ఆనతిచ్చి కృపచేసిరి.

తా. - ముగిలి చెట్లచే నందముగనుండు పూదోటలుగల కాంచీవరమందు, యగోక్తకారిసన్నిధియొద్ద బంగారు తామరసరస్సునందు ఆవతరించిన కవిశ్రేష్టులును నాదీపకారకులునగు పాయ్గయ్యాళ్వార్లు ఈ భూమియందలి దాసవర్గము వృద్ధి నొందునట్లు అర్థనిశ్చయమందు దుర్లభమై, ద్రావిడమగుటచే సులభముగదోచునట్టి ముదల్ తిరువద్దాదియను ప్రబంధమును లోకప్రదీపముగ సాదించినవారైరి.

పాయ్గయ్యాళ్వార్లు సాదించిన ముదల్ తిరువద్దాది.

గీ. ౧. వై యంతగళియావార్ కడలేనెయ్యాగ,
వెయ్యకదిరోకవిళక్కాగ, - నెయ్య
శుడరాట్రియానడిక్కే శూట్రినేకొకొనూరై,
ఇడరాట్రినీళ్లుగవేయెన్దు.

టీక. వైయం - భూమియైనది, తగళియా - ప్రమిదగాను, వార్ - వృద్ధియగు. కడలే - సముద్రమే, నెయ్యాగ - నూనెగాను, వెయ్య - ఉష్ణమైన, కదిరోక - నూయ్యుడు, విళక్కాగ - దీపముగాను, నెయ్య - ఎట్టుని, శుడర్ - ప్రకాశముగల, అట్రియాక - చక్రాయుధముగల సర్వేశ్వరునియొక్క, అడిక్కే - పాదములయందు, ఇడర్ - దుఃఖముయైన, అట్రి - సముద్రము, నీళ్లుగవెన్దు - నివృత్తింపవలయునని వృద్ధికించి, శూట్రినేకొకొనూరై - శబ్దములతో చేర్చబడి మాలికానూపమైన ముదల్ తిరువందాదిని, శూట్రినేకొకొనూరై - సమర్పించితిని.

తా. - భూమిని ప్రమిదగాను సముద్రమును నూనెగాను నూర్చుని దీపముగను లేని మదర్పనాయుధముగల శ్రీయశపతియొక్క శ్రీపాదారవిందములలో దుఃఖరూపముగ సంపాద నివృత్తికొఱకు శబ్దమాలికయగు మొదటితిరువందాదిని ఆలంకారముగ సమర్పించితిని.

కాత్తుపాట్టు.

గీ. ౧౦౦. ఓరడియుంకాడుదై త్ర వోణ్ మలర్ శేవడియమ్,
ఈరడియుం కాణలామెన్నెళ్ళో, - ఓరడియల్

౨౬౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

తాయవనై శ్కే శవనై త్తణ్ణుథాయేమాలై శేర్.
మాయవనై యేమనత్తునై.

టీక. ఎక - వాయొక్క, నెట్టే - మనసా, ఓర్ - ఒక, అడియో - దముచే, తాయవనై - భూమినికొలిచినవానిని, శేశవనై - బ్రహ్మరుద్రులకుకారణం, తణ్ - చల్లనైన, తుథాయేమాలై - తిరుక్కుటాయీమాలికచే, శేర్ - అలలు, మాయవనై - ఆశ్చర్యగుణచేష్టితుడైన శ్రియఃపతిచే, మనత్తు - వృద్ధమును, ఉంచుము, (ఇట్లుంచగ) ఓర్ అడియుం - (భూమినికొలిచిన) ఒక శ్రీపాదమును, శకటానురుని. ఉరైత్త - తన్ని సంహరించిన, ఒణ్ - అందమైన, మలై - నలె, శే - ఎట్టిని, అడియుం - శ్రీపాదమునునగు, ఈరడియుం - రెండుపాదములను, కాణలాం - నేవింపనగును.

తా. — ఓమనసా! ఒక శ్రీపాదముచే భూమినికొలిచినవాడును బ్రహ్మకారణభూతుడును తిరుక్కుటాయీమాలికను ధరించియుండు శ్రియఃపతిచే వృద్ధుకొనుము (ఇట్లుంచుకొన్నయెడ) భూమినికొలిచిన పాదమును శకటానురుని హరించిన పాదమునునగు, ఈరెండు శ్రీపాదారవిందములను నేవింపవచ్చును.

పాయ్గయార్ శ్వార్ తిరువడిగ శేశరణమ్

తిరుక్కురుగైప్పిరాకపిల్లాకపాదించిన తనియో.

ఎకవిఱవిత్తీరవిత్తై శ్శేనేనిన్నముదా,
అకబేదగళియళిత్తానై, - నకపుగల్ శేర్
శీదత్తార్ ముత్తుక్కల్ శేరుం, కడల్ మలై
పూదత్తార్ పాన్నజ్జిల్,

టీక. ఇక - భోగ్యమైన, అముదా - అమృతముగ, అశ్శేదగళి - యనియుపక్రమించు ప్రబంధమును, అళిత్తానై - కృపచేసినవారిని, నల్ - పుగల్ - కీర్తిని, శేర్ - చేరియుండునదియును, శీదత్తు - చల్లనిదియును, ద్దిగలదియైనన, ముత్తుక్కల్ - ముత్యములు, శేరుం - చేరియుండు, (తిరుక్కడల్ మలై) మహాబలిపురము అను దివ్యదేశమునందవతరించిన, పూదత్తార్వార్లయొక్క, పాక - స్పృహణీయమై, అం - అందమైన, పాదములను, ఎన్ - వాయొక్క, పాక - స్పృహణీయమై, అం - అందమైన.

శ్రీపాదములను, ఎన్ - నాయుక్కు, పిఱవి - సంసారము, తీర - నశించునట్లు, ఇత్తా
జీవన్ - ప్రణానుముచేసితిని.

తా. - అన్యుతతుల్యముగు అన్యేతగళియను ప్రబంధమునుసాదించి ప్రసిద్ధి నొం
దినదియు చల్లనిదియు సమృద్ధముగ ముక్త్యములుచేరియందు తిరుక్కడల్ మల్లముదవ
తరించిన పూవత్తాత్వారులరమ్యముగు శ్రీపాదపద్మములను నాదుభిరూపముగు సంసారము
నశించునట్లు ప్రణానుంబొనర్చితిని.

పూవత్తాత్వారు సాదించిన ౨-వ తిరువందాది.

శ్లో ౧. అన్యేతగళియా ఆర్వమే నెయ్యగ,
ఇన్బరుగి శిన్దెయిదుతిరియా, నన్బరుగి
ఛానచ్చుడర్ విళక్కేల్ శ్రీనేకనారణ్బు,
ఛాన త్తమిల్ పురిన్ద నాక.

టీక. - అన్యే - భక్తియే, తగళియా - ప్రమిదగాను, ఆర్వమే - అభినివేశ
ము, నెయ్యగ - నూనెగాను, ఇన్బ - అనందముచేత, ఉరుగు - కరగిడు, శిన్దె-మన
స్సును, ఇను - ప్రమిదలోనుంచు, తిరియా - వత్తిగాను, ఛానం - ఛానమునొసగు,
త్తమిల్ - ద్రావిడరూపమైన ప్రబంధమును, పురింద - చేసిన, నాక - చానుడు, న
న్బ - ఛానస్వరూపమైన ఆత్మ, ఉరుగి - కరగి, నారణ్బు - సర్వస్వగునికి, ఛానం -
పరభక్తియనెడి, ఛువర్ - ప్రకాశముగల, విళక్క - దీపమును, ఏవ్ శ్రీనేక - జ్వలిం
చుచేసితిని.

తా. - భక్తిని ప్రమిదగాను అపేక్షనే నెయ్యగను సుతోహితీయముచే కరుగు
జ్జిమనమ్మును వత్తిగానుభావించి ఛానదాయకముగు ద్రావిడరూప ప్రబంధము నొనర్చిన
చానుడు ఛానస్వరూపియగు ఆత్మ ద్రవరూపమై శ్రీమన్నారాయణునికి ప్రకాశమాన
మరభక్తిరూపముగు దీపమును వెలిగించితిని.

చాత్తు పాట్టు.

శ్లో ౧౦౦. నూలేనెడియోనేకణ్ణనే, విణ్ణవర్కుమ్
మేలావియ్ తుథ్రాయ్ క్కణ్ణియనే, మేలాయ్
విళవికాయ్ కన్దినాల్ ఏవ్ త్తవనే, ఎన్దక
అళవన్దాల్ యానుడై యవన్బు.

టీక. మాలే - గుణములచే ఉన్నతమైనవాడా, నెడియోనే - స్వరూపములచే అపరిచ్ఛిన్నుడా, కల్లనే - నిర్వాహకుడా, విల్లవర్క్కు - నిత్యము మేలా - మేలైనవాడా, వియ్ - ఆశ్చర్యకరమైన, తుఱాయ్ కల్లయత్తుఱాయ్ మాలికగలవాడా, మేలాయ్ - శ్రీకృష్ణస్వరూపియై, విళవిళగాయ - దుస్వరూపియగు రాక్షసుని, కన్దినాల్ - దూడరూపమేర్పిన రాక్షసునిచే, కే - క్రిందుపడునట్లు చేసినవాడా, యాల్ ఉడైయ - నేనుపొందియుండు, భక్తి, ఎవ్వు అశ్రు అష్టు - నాయంత కొలతకలదికాదు, అతిశయించినదనుట, ఆశ్చర్యము.

తా. - ఆపరిచ్ఛేద్యుడగు మహానుభావా! నిత్యసూరులకధిపతి! చిత్రకూటమాలికనుధరించినవాడా! శ్రీకృష్ణవతారమందు కపిత్థాసురునివత్సాను సంహరించినవాడా! దానునిగి దేవరవారియుండుండుభక్తి మితిలేనిది, యేహ్యు

పూదత్తాత్పర్యువడిగళే శరణమ్.

కురుగ్గక్కావలప్పక్క సాదించినతనియ్.

శీరారుమ్మాడ తిరుక్కోవలూరదనుల్,
కారార్ కరుముగిలై క్కాణప్పక్క, ఓరా
తిరుక్కణ్డేనెన్దురై త్తశీరాకళులై,
ఉరై క్కణ్డాయ్ నెళ్ళేయుగన్దు.

టీక. నెళ్ళే - మనసా, శీరారుం - సంపత్తునిండియున్న, మాడం - ఉత్తరగల, తిరుక్కోవలూర అదనుల్ - తిరుక్కోవలూరిలో, కార్ ఆర్ - నీరునిండినట్లుచెన, ముగిలై - మేఘమువంటి సర్వేశ్వరుని, క్కాణప్పక్క - నేవించి తననుద్యోగించి, ఓరా - విచారించి, తిరుక్కణ్డేనెన్దు - తిరుక్కణ్డేనను ప్రసాదించి, ఉరైత్త - సాదించిన, శీరాక - వైభవముగల పేయాత్పర్యయుక్క, కళులై - ములనే, ఉగన్దు - ప్రీతించెడి, ఉరైకండాయ్ - స్తుతింపుమా.

తా. - పూర్ణసంపదయు ప్రాసాదగృహములునుగల తిరుక్కోవలూరిలో ఘనిభక్త్యాముడగు సర్వేశ్వరుని నేవించి యనుభవించ ప్రయత్నించి, దివ్యపాశురమును ఆరంభమందు, గలిగినప్రబంధమును అనతిచ్చిన మహామాలికాపేయాత్పర్య శ్రీపాదారవిందములనే మనసా! సంతోషముతో స్తోత్రముచేయుము.

పేయాత్వార్థసాదించిన ౩-వ తిరువనాది.

శ్లో ౧. తిరుక్కణ్ణేపామేనికణ్ణే, తిగ్ముమ్
అరుక్కనణినిఱముంకణ్ణే - తేరుక్కేళరుమ్
పొన్నాట్టికణ్ణే పురిశ్శణ్ణేక్కణ్ణే,
ఎన్నాట్టివణ్ణేపాలిన్దు.

టీక. ఇస్తు - భగవన్నిక్కేరుక కటాక్షముపొందినచేడు, ఎణ్ - నాయొక్క
అట్టివణ్ణేపాల - సముద్రచ్ఛాయగల సర్వేశ్వరునియందు (నేను), తిరుక్కణ్ణే -
పిరాట్టిని నేవించితిని, పామేనికణ్ణే - కొరదగియుండు తిరుమేనును నేవించితిని,
తిగ్ముమ్ - ప్రకాశించుచున్న, అరుక్క - సూర్యునివంటి, అణి - ఉజ్వలమైన, నిఱ
ముంకణ్ణే - కాన్తినిపాక్షాత్కరించితిని, తేరు - యుద్ధమునందు, కేళరుమ్ - వృద్ధి
యగు, పా - స్వర్ణవర్ణముగల, అట్టికణ్ణే - చక్రత్రాభ్యాసును నేవించితిని, పురి-
శ్శణ్ణే - శుభ్రముగల, శంగం - పాంచజన్యమును, కై - శ్రీహస్తమునందు, కణ్ణే - నేవించితిని.

తా. - నాయొక్క సముద్రవర్ణముగల సర్వేశ్వరునియందు శ్రీమహాబక్తిని, సర్వ
శ్వరునియొక్క సూర్యునివలె జేదీప్యమానమైన కాంతి విశేషముగల దివ్యముంగళ విగ్ర
హమును, యుద్ధమున జ్వలించు సుదర్శన ఆభ్యాసును సుశృంగల పాంచజన్యమును
నేవించితిని.

చాతుర్స్పాట్రు.

శ్లో ౧౦౦. తార్వునమక్కెన్దుంశక్కరత్తా, తణ్ణుఘాయ్
త్తార్వాట్టవరై మార్పత్తా ముయ్యుమ్, తారార్న్ద
వానమరున్నిమైక్కుంవణ్ణామరై నెడుజ్జల్,
తేనమరుంపూమేల్ తిరు.

టీక. శక్కరత్తా - చక్రాయుధముగలవాడై, తణ్ - చల్లనైన, తుఘాయ్ -
తిరుక్కుఘాయ్ గూర్చబడిన, తార్ - మాలికచేత, వాట్ట - వర్ధిల్లుచుండు, వరై -
పర్వతమువంటి, మార్పన్ తాన్ - వక్షస్థలముగల సర్వేశ్వరుడు, ముయ్యుమ్ - సుంకే
పించునదై, వాన్ అమరుం - ఆకాశమునపొందియుండు, తార్ ఆర్న్ద - మేఘమునం
డుండు, మిన్ - మెఱుపులవలె, ఇమైక్కుం - ప్రకాశించు, వణ్ - అందమైన, తా
మరై - తామరపుష్పమువంటి, నెడుం - వికలమైన, జణ్ - శేత్రములగలదై, తేన్
అమరుం - తేనెగల, పూమేల్ - పుష్పముపై నేంచేసియుండు, తిరు - పిరాట్టి, నమ
జ్జల్ - మనకు, ఎన్దుం - ఎల్లప్పుడును, కార్వ - పొందదగినవారు.

తా.—శ్రీమదర్చనధారియై తిరుత్తుళాయిమాలిక ప్రకాశించుచుండు
వక్షస్థలముగల శ్రీయూపతి వ్యాపారమును జెందునట్టి, అంతరిక్షముందలి శ్రీ
ని మెలుపువలె ప్రకాశించునదియు చక్కని తామరపువ్వుమువంటి విశాలశ్రేణి
దియు మధుశూర్ణ పువ్వువాని యగు శ్రీమహాలక్ష్మీ సునకల్లప్పుడును పౌర్ణమి

వేయాల్వార్తిరువడిగలే శరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

తిరుమళ్ళికై యాల్వార్ వై భవము.

తూర్వకాల మందొకప్పుడు మహర్షులందఱు గూడిబ్రహ్మ యొద్దకుపోయి
మందు సర్వోత్కృష్టమగు తేత్రమేదియని విచారించి, తిరుమళ్ళికైను విశ్వకర్మ
పగాతూలోకముందలి సర్వతేత్రములకన్నను, తిరుమళ్ళికైభారము అధికమైయు
నదీనికి మహీసారంబని నామంబుగలిగెను, పిదప, ఇచ్చట మహర్షులందఱు
ముచేయుచుండిరి. వారిలో భార్గవమహర్షి నీర్లు సత్రయాగమందు శ్రీమన్నా
యజించుచున్న కాలమందు భార్గవపత్ని గర్భిణియైపండ్రెందుచునమలకు
మాసమున మఖానక్షత్రమందు సుదర్శనాంశజాలై (సాగర్పమాధత్రము శేక్వ
ర్పవాంశేనతదానువిష్టమి, పపాతగశ్శోభువితైవ్యమాసే మమాభిధానేమహానీమి
అన్నట్లుపిండాకృతిగనుదభవిందిరి. * (ఇచ్చట భార్గవమహర్షి యోగనిష్ఠ యందు
దుదేవతలు తపోభంగంబుగావింప, కనకాంగియను అప్పరస్త్రీనిబంపగ తా
మోహించి సంశ్లేషింపగవారికి తిరుమళ్ళికైయాల్వార్లు, పిండాకృతిగనుదభవిందిరి.
గ్రహాస్తరములందున్నది) పిదపగ్రుడ్డువలె యవతరించుటచే భార్గవులును పృథ్వి
అపిండాకృతిని అనాదరించి, యొక పేముల పాదలోనుంచిపోగా శ్రీమహాలక్ష్మీ
యనుగ్రహముచేసురక్షితముగానుండి శిశురూపియైయేడువసాగను. పియార్పట్టి
మహీసారతేత్రాధిపతియగు జగన్నాథస్వామి లక్ష్మీగహితుడై పీఠుద్బాధనీయ
నట్లుకటాక్షించిరి. తర్వాత, అచ్చట (తిరువార్కా) అనుమేదరవాడువేయ
వచ్చియాచిడ్డనుజూచి సంతోషించితనయింటికెత్తుకొనిపోయితంభార్గయను
చెల్లి) పద్మవిల్లియొద్దయిచ్చెను. ఆమెయువధ్యయగుటచే, అత్యాదరముతో
వచ్చిరిగాని సైన్యపానాదులు లేకభగవద్గుణములే ధారకపోషకభోగ్యములై
చూవచ్చిరి. ఈయాశ్చర్యమును కూద్రుడైన మహాప్రాజ్ఞుడగు నొకవృద్ధుడు
నమెరుదైవం సన్నిధికివచ్చికాచిగాని చెచ్చినదివ్యమైన పాలునమర్పించి యా

అచేకవిధములఁ బ్రార్థింపగ, అరిగించి తచ్చేషమును స్వీకరింపుడని, అభ్యాస్తు వృద్ధుడం
పకులకునియమించుగ వారు స్వీకరించి యావనవంతులై, కణికణ్ణా అనెడుభాగవతోక్త
ములను కనుగొనిరి. విదవకోంతకాలమునకు. ఈకణికణ్ణా అనువారు ఈయాభ్యాస్తగ్రా
శ్రయించి మహాభాగవతులైవిలసిల్లిరి. ఈతిరుమట్టిశైయాభ్యాస్తగ్రాతిహానుషవైభవము అపా
రముగ నున్నది, గ్రంథవిస్తరభీతిచేనిచ్చటముద్రింపబడలేదు. వీరానతిచ్చిచ్చగ్రంథములు ౧౨౦
పాశురములుగల తిరుచ్చనవిరుక్తమును, ౯౬ పాశురములుగలవాన్తుగ్రా తిరువనాది
యును. వీరుయోగాభ్యాసముచే, ౪౦౦౦ సంవత్సరములు పంచేసియుండి ఇతరములవిర
హపూర్వముగవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతంబొసర్చినవారై...

తిరుమట్టిశైయాభ్యాస్ తిరువడిగశేకరణమ్.

(శ్రీరామప్పిళ్ళై పాదించినతనియన్.

నారాయణాపడైత్తానాన్తుగనై, నాన్తుగను
క్కేరార్ శివన్ పిటన్దానెన్నుంశోర్-శీరార్
మొట్టిశేప్పివాల్మలాంనెళ్ళమే, మొయ్ పూ
మట్టిశేప్పరనడియేవాల్ త్తు.

టీక. నారాయణన్ - శ్రీమన్నారాయణుడు, నాన్తుగనై - చతుర్ముఖబ్రహ్మను,
డైత్తాన్ - సృష్టించెను, నాన్తుగనుక్కు - బ్రహ్మను, నీర్ ఆర్ - లక్షణపూర్ణుడగు, శివన్ -
రుద్రుడు, పిటన్దాన్ - జన్మించెను, ఎన్నుంశోర్ - అను అర్థముగల, శీర్ ఆర్ -
వ్యలక్షణములచే నొప్పియున్న, మొట్టి - నాన్తుగన్ తిరువనాది ప్రబంధమును, శేప్పి-
నుసంధించి, వాల్మలాం - ఉజ్జీవింపనగును, నెళ్ళమే - మనసా, పూ - పుష్పములచే
గృహముగు, మట్టిశే - తిరుమట్టిశైయంబవతరించిన, వీరాన్ - ఉపకారకులైన తిరు
మట్టిశైయాభ్యాసులయొక్క, అడియే - శ్రీపాదముచే, వాల్ త్తు - మంగళాశాసనము
వృత్తము.

తా. - శ్రీమన్నారాయణుడు చతుర్ముఖ బ్రహ్మను సృష్టించెను బ్రహ్మకు విలక్షణ
గురుద్రుడుజన్మించెను. అనునీయర్థముగల కావ్యలక్షణయొక్కమగు నాన్తుగన్ తిరువం
ది ప్రబంధమును అనుసంధించి ఉజ్జీవింపవచ్చును. పుష్పపరిపూర్ణమగు తిరుమట్టిశై
యంబవతరించిన ఉపకారకులగు అభ్యాస్త శ్రీపాదారవిందములచే మంగళాశాసనము

తిరుమలీశ్వరాయనాథులు సాదించిన నాన్తుగన్ తిరువనాది.

౧. నాన్ముగనై నారాయణాపడై త్తాన్, నాన్ముగనుమ్
తాన్ముగమాయ్ చ్చుల్లరనై త్తాన్ పడై త్తాన్, యాన్ముగమా
అన్దాదిమేలిట్టటిని త్తేనాన్ పోరుళై,
శిన్దామల్ కొణ్ణి నీర్ తేర్ న్దు.

టీక. నారాయణన్ - శ్రీమన్నారాయణుడు, నాన్తుగనై - బ్రహ్మ, శిన్దా
సృష్టించెను, నాన్తుగనుమ్ - బ్రహ్మయు, తాన్తుగమాయ్ - తానే, శంకరన్
తాన్ పడై త్తాన్ - తాను సృష్టించెను, యాన్తుగమాయ్ - నామూలముగ, యా
న్ - గంభీరమైన ఆర్థమును, అన్దాదిమేల్ ఇట్టు - అందాదియను ప్రబంధమును
అటవిత్తేన్ - ఉపదేశించితిని, నీర్ - మీరు, తేర్ న్దు - విచారించి, శిన్దా
రక, కొళిమిన్ - మనస్సునందు గ్రహింపుడు.

తా. - శ్రీయతి బ్రహ్మను సృష్టించెను, బ్రహ్మశివుని సృష్టించెను, అన్దాది
రార్థమును, దానుడు - నాన్తుగన్ తిరువనాదియను ప్రబంధమూలముగ
తిని, మీరు తేటనొందిన క్రమముగ ఈ గ్రంథమును గ్రహింపుడు.

చాత్తుపాట్టు.

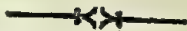
౨. షీ ఇనియటిన్దేనీశఱ్ఱుం నాన్తుగఱ్ఱుం తెయ్ వమ్,
ఇనియటిన్దేనెమ్మెరుమానునై ౨, - ఇనియటిన్దే
కారణన్దీ కల్ పవై నీకఱ్ఱువై నీ, నఱ్ఱిరికై
నారణన్దీ ననఱ్ఱిన్దేనాన్.

టీక. - ఎంచెరుమాన్ - నాస్వామియైన, ఉన్దై - నిన్ను, షీ
శివునికిన్ని, నాన్తుగఱ్ఱుమ్ - బ్రహ్మకును, తెయ్ వమ్ - దేవతయని, ఇ
ఇపుడు తెలిసికొంటిని, ఇని - ఇపుడు, కారణాన్ - జగత్కారణమూరుడు
వై నీ - తెలిసికొనిన యర్థములు నీవని, కల్ పవై నీ - తెలిసికొనవలసిన ఆర్థ
నలోకికై - మంచికృత్యములుగల, నారణాన్ - నారాయణుడు నీవని, ఇ
అటినేన్ - ఇపుడు నేను చక్కగా తెలిసికొంటిని.

తా. - నాస్వామియగు నిన్ను దేవాధిదేవుడవనియు, జగత్కారణ
నియు, నాకిదిగలకు తెలిసియున్న పదార్థములును ఇక తెలిసికొనవలయును.

దీనియిప్పుడు దరిసికొంటిని, అతిమానుష చేష్టితుడగునిన్ను సర్వస్వాత్మరుడగు క్రిమిన్నా
రాయణుని చక్కగ నేను దరిసికొంటిని.

తిరుమట్రైయత్వార్ తిరువడిగ శేరణమ్.

కిడాంబియచ్చాక సాదించిన తనియ్.

కరువిరు త్తక్కుభ్రీసీ త్తప్పికామక్కడుట్టుభ్రీపీన్ద్రు,
ఒరువిరు త్తంపుక్కుట్టులురువీరుయిరికపారుల్ గట్టు,
ఒరువిరు త్తంపుగురామల్ కురుగైయర్ కోనురై త్త,
తిరువిరు త్తత్తోరడికత్త శ్రీరీర్ తిరునాట్టగ త్తే.

టీక. - కరు - గర్భమైన, విరుత్తం - పోయమైన, కుభ్రీ - పల్లమును, నీత్త
క - విడిచినవెనుక, కామం - కామమునెడి, కడుమ్మట్ట - క్రూరమైనపల్లమునందు,
అట్టుభ్రీన్ద్రు - పడి, (పిదప) ఒరువిరుత్తం - అద్వితీయమైన వార్ధకమును, పుక్కు - ప్రవ
దించి, ఉట్టులుటువీర్ - తిరుగుచుండువారలారా, ఉయిర్ - ఆత్మయనెడి, ఇక - ఈశ్వ
భోగ్యమైన, పారుల్ గట్టు - వస్తువులకు, ఒరువిరుత్తం - ఒకవిరుద్ధమైనను, పుగు
రామల్ - రాకుండునట్లు, తిరువిరుత్తత్తు - తిరువిరుత్తమునందును, ఓర్ అడి - ఒక
పాదమును, కల్లోలు - అభ్యసించి, తిరునాట్టగత్తు - పదమపదమును, ఇరీర్ -
కందును.

తా. - కామక్రోధాది జనకముగు జననవార్ధక్యాది రూపసంసారమును సంచ
ించువారలారా! సర్వేశ్వరుని యిష్టవినియోగార్హమైన యీశీవార్ధకు, అనిష్టముకలు
తుండునట్లు, తిరువిరుత్తమును ప్రబంధమందలి ఒకపాశురపుపాదమును అభ్యసించిన
మొదపరమపదములభించును అని.

నమ్మాత్వార్లు సాదించిన - తిరువిరుత్తమ్.

గ. పాయ్ నిన్ద్రానముంపాల్లాన్ ముక్కుమ్ముక్కుడంబుమ్,
ఇన్నిన్ద్రనీరైయినియాముత్రామై, ఉయిరళిప్పా,
ఎన్నిన్ద్రయోనియునూయ్ ప్పి అండామైయోర్ తలై వా,
మెయ్ నిన్ద్రకేట్టరుళాయ్, అడియో శెయ్యుంవిణ్ణప్ప మే.

టీక. - పాయ్ - అసత్యవాచ్యమైన అచేతనమును, నిన్ద్ర - నిలిచిన, భానముం -
అత్యున్నెడి భానమును, పాల్లా - సాంసారికమైదుష్కరమైన, ఒట్టుక్కుం - ప్రవృ

తియను, అట్లుక్కు - మలినమైన, ఉడంబుం - శరీరమును, ఇన్నిన్ - పనియను
 నీరై - రుచివాసనాదిస్వభావములను, ఇని - నీయొక్కకటాక్షముకలిగినపిమ్మటను
 మేము, ఉతాపై - పొందక, ఉయిర్ - అత్తలను, అలిప్పొక్క - రక్షించుటకు
 పలువిధములైన, యానియుమాయ్ - జాతులునై, పిఱన్దాయ్ - అవతరించిన
 ఇమ్మెయిర్ - నిత్యహారులకు, తలైవా - నిర్వాహకుడా, అశియే -
 శిష్యులు - చేసెడి, మయ్ - యథార్థమైన, విల్లప్పమ్ - విన్నపమును, విన్దు -
 కట్టు - విని, అరుళాయ్ - కృపచేయుము.

తా. - నిత్యహారినిర్వాహకా! అసత్యరూపముగు ఈశరీరమందుండి ఉన్న
 మును, అవిద్యాకర్తవాసనారుచిప్రకృతి సంబంధములను, ఈజీవునికి శేషమునకు
 సంరక్షించుటకొఱకై శ్రీవరాహకృష్ణుని నానావిధజాతులం దవతరించిన
 దాసునియొక్కవాస్తవముగు నొకవిన్నపమును సావధానముగవిని కృపచేయుము.

కా తు పా ట్టు.

౧౦౦. నల్లార్ నవిర్ కురుగూర్ నగరాన్, తిరుమూల్ తిరుప్పేర్,
 వల్లార్ డిక్కణ్ణిగూడియ, మాఱ్ విణ్ణప్పజ్జాయ్ద,
 శొల్లార్ తొడై యలిన్నాఱుంవల్లార్ మున్దార్ పిఱప్పమ్,
 పొల్లార్ వరువినై, మాయవ శేష్ శ్రీల్ పాయ్ నిలన్తే.

టీక. - నల్లార్ - విలక్షణములు, నవిర్ - స్త్రోత్రముచేయు, కురుగూర్ -
 కురుగూర్ నగరికిస్వామియై, తిరుమూల్ - శ్రీయఃపతియొక్క, తిరుప్పేర్ - తిరు
 లను, వల్లార్ - అనుసంధింపకత్తులైన శ్రీనైష్ఠపులయొక్క, అడి - చరణము
 కణ్ణి - మాలికను, గూడియ - శిరసాధరించిన, మాఱ్ - నమ్మాళ్వార్లు, విణ్ణప్పమ్
 విన్నపించిన, శొల్ - శ్రీసూక్తులచేత, ఆర్ - నిండియున్న, తొడైయిల్ -
 రూపమైన, ఇన్నాఱుమ్ - ఈసూక్తుపాశురములను, వల్లార్ - అర్థానుసంధి
 యువారు, పిఱప్ప - జన్మముచేత, అమ్ - కలిగెడి, పొల్లార్ - చెడ్డదై, అత్త
 రమైన, విన్దై - పుణ్యపాపకర్తములకుపాతుపై, మాయమ్ - పంచించుకర్త
 బలిష్ఠమైన, అశ్శేష్ - మంచిబురదవంటి, పాయ్ - అసత్యకల్పవాచ్యము
 ప్రకృతియందు, అట్లువార్ - దిగబడరు.

తా. - కురుకాపురినాథులును భగవద్భక్తులయొక్క పాదారవిందరూపక
 కనుశిరసాధరించిన నమ్మాళ్వారులు సాదించిన సూరుపాశురములగు తిరుమొ
 మను, అర్థమున అనుసంధించువారు.. జననమరణాదిరూపమైన యాప్రకృతి
 భగవత్కటాక్షమునకు పాత్రులగుదురు అని.

అట్లొర్ తిరువడిగ శేశరణమ్.

శియర్ తిరువడిగ శేశరణమ్.

ఇయత్తా భాగము సంపూర్ణము.

నమ్మాళ్వార్లవై భవమును తిరువాయ్ మొట్ట అవతారికయును.

శ్లో॥ తతః కలియుగస్యాదైకాభ్యాంవిశ్వభావః ।
విష్ణుభక్తిప్రతిష్ఠాం నేనేకోపతరిష్యతి ॥

కలియుగాది వికాభావక్షత్రమందు, “ సర్వవిష్ణుమయం ” అనుభావముగల
నమదలియాల్వార్లు, సకలచేతనులకు భగవద్భక్తిని ప్రతిష్ఠింపజేయుటకొరకు ఆవ
రింపగలరు. అనునట్లు, ఆల్వార్లనందలీని అవయవ భూతులనుగగల సమూహ్యుల
యవవకారమెట్లనిన. ‘శ్లో॥’ ‘ అస్తిపాద్యేషుదేశేషుకాచిచ్ఛ్రియగరీరీహి । తామ్రపద్మీ
దీరీరేసాహద్వప్త్యహ్యోక్షజః = పాణ్డ్యదేశమందు తామ్రపద్మీయనువటిగట్టున తిరు
గరియను నామముగల పుణ్యస్థలమునందు శ్రయఃపతిసేవసాదించుచున్నారు. అని
మున్నదిగదా. కురుకాపురిలో ద్వాపరయుగమున కారవమహారాజ రాజ్యపరిపాలనం
నయ్యుచుండెను. ఆపట్టణమున చతుర్థకులమునందు, “ తిరువట్టదివళనాడర్ ” అను
భాగవతోత్తమ లోకరుండిరి. వారికోమారులు అఱ్ఱనాంగియార్ = (ధర్మవాహకులు).
వారికోమారులు చక్రపాణియనువారు, వారికో...అచ్చుకులు. వారికో...శెప్పాను
శెప్పార్, వారికో...శెంగణ్ణర్, వారికో...పొత్కూరియార్, వారికో...కారియార్.
వారికో...మాణ్, దీరలు, వంశక్రమముగ భగవద్దాస్యమునందనన్వయించిన వారలు.
ప్రపంచమునందు పొత్కూరియార్ అనువారు తమపుత్రులగు కారియార్ అనువారికి
వాహనిమిత్రమై తిరువణ్ పరికారమందు, తమకుసమానసంబంధయోగ్యులై వైష్ణవ సం
ప్రదించుటకు “ తిరువాళ్ళీమార్పర్ ” అనువారితిరుమాళిగకు కేంచేసి, మీపుత్రికయైన
దైత్యునంగైయార్ అనెడు నాథనాయకమ్మగారిని “ మాపుకుళిగు “ కారియార్ ”
వారికిప్పించవలయునని యడుగగ వారును సంకుష్టులైసప్తించి, అవ్విధముననే
ప్పించి, అత్యంతవైభవముగ కల్యాణమహోత్సవము నెఱవేర్చిరి.

తర్వాత తత్సంబంధముగురుభ కార్యముల నెఱవేర్చుకొని, తిరువణ్ పరికారముం
బు “ తిరువాళ్ళీమార్పర్ ” అను పెరుమాళ్ల ను సేవించుకొని మరలికురుకాపురికి కేంచేసికొం

తకాలమైనపెనుకపుత్రసంతానములేనందునతిరుక్కుఁబొంగుడినంచిన పొట్టింపక
మాళ్ళును మేమేమిట పుత్రులమై అవతరించెదమని యర్చకముఖముగ పాద
యానందభరితులైరి. వారికిఁ జ్ఞో || వృషభేతు వికాఖాయాంకురుకాత్మం
పాండ్యదేశకలేరాదా శతారిం వైవ్యపంభజే || అనినరీతిగను. రాధకలిది
భేకావ్యవాసరే - లగ్నేకర్కటకేనూతనసయంనాధనాయకా । అనువిషయము
వచన ప్రకారముగ, కలియుగారంభమైన (౪౩) వదినముగు ప్రమాదము
౧౨ వలేది వైకాఖకుక్షచతుర్దశి శుక్రవారము, కటకలగ్నమున మహాక్షై
స్సుతోబ్రకాశించుచున్న నమ్మాళ్వారులవతరించిరి.

వీరులోకమందలి సామాన్య శిశువులవలె స్తవ్య పానాదులులేక కనువి
శాని తిరువవతరించినది మొదలుకొని భగవదేకాగ్రచిత్తులైయుండిరి. ఈయ
నుగని తల్లివండ్రులు వితర్కించి పండ్రెంపవదినమున పొలిష్టునిష్టపిరావ
గానిపోయి నేవేంపఁజేయ తత్తు ణమే నేత్రంబులు దెలివి జరుగుచుచని, పి
నవతరించియున్న, తిరుప్పళియాళ్వార్ల నెదుఁ తింఱిచివృక్షము = చింతచెట్టు
జేంచేసి పర్వాసనోపవిష్టులైయోగనిష్ఠులునునిరాహులును నై భగవద్ధ్యాన ప్రభా
కుక్షవక్షచంద్రునివిధమున నభివృద్ధి నొందుచు (౧౬) సంవత్సరములు చిత్తప్ర
ముగజేంచేసియుండిరి. వీరివైభవము (౨౨౫) పుటలో మధురకవియాళ్వార్లు
నందును సంగ్రహముగ వ్రాయఁబడియున్నది.

తర్వాత శ్రీయశివతీయగు సర్వేశ్వరుడు శ్రీభూనీశాసహితుడై సమస్తజా
తో గరుడవాహనాదూఢుడై ఆళ్వార్లకు నేవసాదింపగా నేవించి వారిదివ్యమూ
హ దివ్యకల్యాణగుణ విభూత్యాది దివ్యాత్మ స్వరూప వైభవములనన్నిటిని చి
భవించి ఆయ్యనుభవజనితప్రీతి లోపలనణగమిచే శ్రీనూ క్తిరూపముగనెప్పోయో
యజాన్, అధర్వణ, సామ వేద సారాంశములుగ, తిరువిరుత్తము, ౧౦౦ పాద
తిరువాళియును. ౩-పా-లు. పెరియతిరువందాది. ౮౭-పా-లు, తిరువాళి
౧౧౦౨ పాకురములగు ఈచరమ ప్రబంధమునున్న సకలచేతనోత్తమసార్థము
దించి శ్రీమధురకవుల మూలముగను అనంతరము శ్రీమన్నాథమునల మూలము
మందంతటను ప్యాపింపఁజేసిరి. తత్సమయమందు వీరిమహిమాతిశయమును వీరి
గులగు నిత్యమూర్తులును శ్వేతవీరవాసులును బ్రహ్మాదులునువిని వచ్చినేవించి
ర్యముజొందిరి. ౧౦౮, దివ్యతిరుపతులలో ౩౨ దివ్యదేశములలోని పెనుమాళ్ళ
జేంచేసియున్న తింఱిచివృక్షముయొద్ద నేవసాదించి వారిపలన మంగళా
నూనాత్మముగలవారై యథాస్థానములకు జేంచేసిరి.

వీరివయమై "అదిత్యరామదివాళరామ్యుతభాసి

నింగిశోపియాద పిఱవిక్కుడల్ వత్తి వికసియాదపొదిల్ శు

గభాస్మరొదయత్తిరే" అన్నట్లు సకలచేతనుల అజ్ఞానమునుచీకటి

నాత్తవికవ్వు భగవత్స్వరూపులగు ఈమహాత్ములు అవితరించుటచేతయే నేతను, మఱియు

యమందు ఏతో సవిస్తరముగ సాదించియున్నారగదా. వీరివిభూతియందు (మమమ్మ)

వత్సరములే జేంచేసియున్నట్లు గనపడుచున్నది. "యస్సాస్వపకాలే కరుణాకరస్స ఆశ్ర

దివ్యదాచార్యపరస్వరూపం । సందర్శయామాసమహానుభావం తంకారిమామంశరణే

ప్రపద్యే = ఏయాత్వాయ అవసానకాలమందు ఈచేతనులయందత్యంత శృంగారచారై

మొదట యవతరింపబోయెడు యతిరాజులవారి దివ్యమంగళవిగ్రహమును నేవంపలేసి

రో, కారిపుత్రులగు అట్టిమహానుభావులనుగూర్చి దండముసమర్పించుచున్నాను. అన్నట్లు

సమస్త పూర్వచార్య సమాహముచేకొనియాడబడుచు. డెది ఇట్టి యాత్మ్యులవిషయ

మందు శ్రీమఘరకవులు విశేషప్రతిపత్తియునర్పి నిత్య సేవచేయుచు వీరివైభవమును

"కణ్ణినులోణులైమ్మ" అను ప్రబంధముచే ప్రసిద్ధపఱచి తిరునగరిలో ఈశ్రీనమ్మాత్వా

యల దివ్యమంగళవిగ్రహమును ఆర్చారూపముగ జేంచేసింపలేసి గోపుర ప్రాకారములే

నుంటుపాడుల నేర్పఱచి నిత్యోత్సవాది సకలోత్సవములను అతివిభవముగ నెఱచేర్చు

చువచ్చిరి. ఇవిధమున మహాప్రభావశీలులైన ఆత్మ్యులు తిరువాయ్ మొట్టినిన్ని మూవా

యిరప్రబంధమునున్న శ్రీమన్నాథమునుల మూలముగ, ఈవిభూతివారి సర్వకాలముల

యందును అధికరించి యుజ్జీవించునట్లు కృపచేసి యశోరూపముగ తిరుమేనులో నేన

సాంబించుచున్న వారు.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ఆత్వార్ తిరునడిగ శేకరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి తనియన్.

నాథమునులు సాదించినది.

భక్తామృతంవిశ్వజనానుమోదనమ్,

సర్వార్థదంశ్రీశతకోపవాక్తయమ్,

సహస్రకాళోపనిషత్సమాగమమ్,

నమామ్యహం ద్రావిడవేదసాగరమ్.

తకాలమైనవెనుకపుత్రసంతానముచేవాది భక్తులగు ప్రపన్నజనులకందలుకును
మాగ్యము మేమేమిట పుష్కరాక్షమునిచ్చునట్టిదియు) విశ్వజనానుమోదనము -
యానందభంగులైరి. గలుగజేయునదియు, సర్వార్థదమ్ - ఇహపరపురుషార్థము
పాండ్యదేశకర్తయ్య, సహస్రకాభోపనిషత్సమాగమమ్ - వేయికాఖలుగల
భేకావ్యవాహిణోగోపనిషదర్థమును ప్రతిపాదించునదియు, 'అనేకకాఖలుగల
వచనములయొక్క సమాగమమును సమీపమందుగలదియు, నైవ, శ్రీకళ్యాణావళిప్ర
సాదాత్మ్యముల శ్రీసూక్తిరూపముగు, బ్రావిడవేదసాగరమ్ - బ్రావిడవేదము
యమోఘీయనెను సముద్రమునుగూర్చి, అహం - నేను, నమామి - దండమునా
చున్నాను.

తా. భక్తులకు పరమభోగ్యమై, సర్వవిధముల నానందజనకమై సర్వ
ర్థప్రదమై, సామవేదసారాంశ ప్రతిపాదకమై నమ్మాత్మ్యముల శ్రీసూక్తియగు
మోఘీ ప్రబంధమునుగూర్చి దాసుడు దండము సమర్పించుచున్నాను.

ఈశ్వరమునులు సాదించినది.

తిరువట్టుదినాదెన్ఱమ్ తేకురుగూరెన్ఱమ్,
మరువినియవణ్ పొరునలెన్ఱమ్-అరుమత్తై గ
ళన్దాదిశెయ్ దానడియిన్ఱై యే యెప్పొడుమ్,
శిన్దియాయ్ నెంజేతెళిందు.

టీక. తిరువట్టుదినాదెన్ఱమ్-తిరువట్టుదియనెడు దేశమనియు, తేకురుగూరెన్ఱమ్-
కోరదగిన తిరునగరియనియు, మరువణ్నియ - అవేషించునట్లుభోగ్యమై, పొరున
రమైన, పొరునలెన్ఱమ్ - తామ్రపర్ణియనియు, (అనుసర్పింది) అరుమత్తైగ - దం
ముగు వేదార్థములను, అన్దాదిశెయ్దాన్ అన్త-అది * (ముక్తపదగ్రస్తముగ) ప్రయో
చిన నమ్మాత్మ్యార్థయొక్క, అడియిన్ఱైయే - శ్రీపాదపదిములనే, ఎప్పొడుమ్-
ప్పుడును, నెంజే-ఓమనసా, తెళిందు - మనశ్శుద్ధితోనుండి, శిన్దియాయ్-శిన్దియ
తా. ఓమనసా! దురూహముగు వేదాన్తార్థములను తిరువాయ్మొల
నమ్మాత్మ్యముల తిరువడిగళను వారిని సంబంధించిన దేశనగర నద్యాదులను
మాయని.

శోభ్యనంబిగారు సాదించినది.

మనత్తాలుంవాయాలుం వణ్ కురుగూర్ పేణుమ్,
ళన్దాతైయల్లాదిత్తైంజే - దనత్తాలుమ్,

* ఓకపాశురముయొక్క కొనను వెనుకటిపాశురమునందు మొదటగలది

ఏదుంకుత్తై విలే నెన్దేశడకోపణ్,

పాదజల్ యాముడై యపగ్గిలు.

టీక. మనత్తాలుం - మనస్సుచేతను, వాయాలుమ్ - వాక్కుచేతను, వణ్ణురు - బలిష్ఠమైన లేక అందమైన తిరునగరిని, వేణుం-కోరుచున్న, (స్తుతించుచున్న) ప్రభువైన జనులయొక్క, ఇనత్తార్లై యల్లడు, సమాహమువారినితప్ప, ఇత్తంజ్జే - ఆశ్రయంపను, దనత్తాలుం - సంపదచేతను, ఏదుంకుత్తై విలే - ఏయొక్కకోటతయాలేని నాడను, ఎన్దై - నాకుస్వామియైన, శడకోపణ్ - నమ్మత్వార్థయొక్క, పాదంగళ్ - తిరువడిగను, యాముడైయ - మాయొక్క, పగ్గిలు - ఆశ్రయమైయున్నది.

తా. కరణత్రయములతో ఆత్మార్థం తిరునగరిని కొనియాడనివారిని నేనుకొనియాడను. నమ్మత్వార్థం తిరువడిగనాశ్రయించినమాట ఏదిభమైన కొటతయాలేదని.

అనంతాత్మనుసాదించినది.

ఏయ్ న్ద పెరుళ్ళీర్ త్తియిరామానుశమునితణ్,

వాయ్ న్దమలర్ ప్పాదంనణ్ణుకిన్జే - ఆయ్ న్ద పెరుమ్

శీరార్ శడకోపణ్ శెన్దమిల్ పేదమ్ తరిక్కుమ్,

పేతాదపుళ్ళమ్ పెట.

టీక. ఆయ్ న్ద - దోషములేని, పెరుంశీర్ - గొప్పకల్యాణగుణములచే, ఆర్ - పుణ్యార్థమైన, శడకోపణ్ - నమ్మత్వార్థమైనది, తమిల్ - చావిడరూపమును, శెన్దమిల్ - మనస్సుచేతమైన (సులభమైన) పేదమ్ - తిరువాయ్ మొట్టియను పేదమును, తరిక్కుమ్ - దరించుటకొఱుట, పేరాద - స్థిరమును, ఉళ్ళం - మనస్సును, పెట - లభించుటకై, ఆయ్ న్ద - తగిన, పెరుంశీర్ త్తి - గొప్పయశస్సుగల, ఇరామానుశమునితణ్ - ఉద్దేశమున ప్రసంగింపబడుచున్న, వాయ్ న్ద - పొందియున్న, మలర్ - పువ్వుమువంటి, పాదం - తిరువడిగను, నణ్ణుకిన్జే - ఆశ్రయించుచున్నాను.

తా. దోషగంధములేని సచుత్తకల్యాణగుణపరిపూర్ణులగు నమ్మత్వార్థము అనతి ప్రసంగింపబడిన పేదమును తిరువాయ్ మొట్టి, నావృద్ధయమునందు స్థిరముగనిలుచునట్లు, ఆత్మార్థం తిరువడిగను అని జగత్ప్రసిద్ధమును విభవముగల ఉద్దేశ్యముల తిరువడిగనాశ్రయించినది.

భట్టర్ సాదించినది.

వాణ్ తిక్కణ్ శీలై మదిళరంగర్ వణ్ పుకల్ మేల్,

ఆన్దరమిల్ మత్తై గళాయ్ రముమ్, - ఈన్ద

౨౬౮ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

ముదల్తాయ్ శడకోపక్ మొయ్ మ్బల్ వళర్ త్త
ఇదత్తాయ్ ఇరామానుశక్.

టీక. పాక్ - ఆకాశావకాశముగ, తిగట్టుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, తోటలనున్న, మదిల్ - ప్రాకారములనుగల, ఆరజ్జర్ - శ్రీరంగకాయయిన, పెరుమాళ్లయొక్క, వణ్ తుక్క మేల్ - మనోజ్ఞమగుకల్యాణగుణములమీద, వ్యాపించియున్న, తరుట్ మ్మైగల్ - ద్రావిడ వేదములగు, ఆయిరముమ్ - పురములనున్న, ఈన్జ - కనినట్టి, ముదల్తాయ్ - మొదటితల్లియగు, నిజ సమృద్ధియు. మొయ్ మ్బల్ - తనుసామర్థ్యముచేత, వళర్త - పృథ్విశక్తి, హితమైనతల్లి, ఇరామానుశక్ - ఉదైయవర్ణ.

తా. శ్రీరంగనాథుల కల్యాణగుణ ప్రతిపాదకమగు తిరువాయ్మొళి దించినవారు (తల్లి) సమృద్ధియులు. దానినిజగత్తునందు వ్యాపింపజేసి ప్లవచనము. (తల్లి) ఉదైయవర్ణులు.

మిక్కవితైనిలై యుమ్ మెయ్యాముయిర్ నిలై యుమ్,
తక్కనెటియుమ్ తడై యాగి - తొక్కియలుమ్,
ఊళ్ విన్నై యుమ్ వాళ్ విన్నై యు మోదుంకురుకై యర్
యాత్రినిశై వేద త్రియర్.

టీక. మిక్క - ఆతిశయించిన, ఇత్త - సర్వశయనియొక్క, నిజము స్థితినిన్ని, (సర్వమునున్న) మెయ్యా - నశింపని, (నిత్యమైన) ఉయర్ - తక్కు, నిలైయుమ్ - స్థితినిన్ని, ప్రారభంత్ర్యమునున్న, తక్క - తగిన, ఊళ్ - ఉపాయమునున్న, (క్రిమిన్నారాయణచరణారవిందమునున్న) తడైయా - భక్తమై, తొక్కు - కూడి, ఇయలుమ్ - వర్తించుచున్న, ఊళ్ - అనాదియుమ్ - అవిద్యాదికర్తలనున్న, వాళ్ విన్నైయుమ్ - ఉత్తమపురుషార్థమగు మునున్న, కురుగైయర్ - కురుకాపురియందున్నవారికి, తొక్ - స్వామియగు, త్తలతనదిచ్చినదై, యాట్టిక్ - వీణయొక్క, ఇత్త - గానమువంటిగానముగ, సామవేదముయొక్క, ఇయల్ - స్వభావముగల, (సామవేదప్రతిపాదక వాయ్మొళి, ఓదుమ్ - ప్రతిపాదించుచున్నది.

తా. ఈ తిరువాయ్మొళి ప్రబంధమందు, సక్రమముగ స్వస్వరూపపురుషార్థస్వరూప ఉపాయస్వరూప నిరోధిస్వరూపములనెదు అర్థపరిపాదకములను పాదించుచున్నదని.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

అథ్వాన్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౧ - పత్తు - ౧ వ తిరువాయ్ మొట్టి.

ఉదైయవరులు, ఈతిరువాయ్ మొట్టిని దేవప్యేరుమాళ్ళ విషయముగ సమర్పించిరి.
క్రియఃపతియొక్క కల్యాణగుణములను పరత్వమునున్న సాదించుచున్నారు.

ఉత్త ౧. ఉయర్వఱపుయర్ నలముడై యవ్ వాయవనవ్,
మయర్వఱమదినలమరుళిన్ వాయవనవ్,
అయర్వఱమమరర్ గళదిపతియవనవ్,
తుయరఱుళుడరడిత్తో ముదైన్ ననే.

టీక. ఉయర్వ - ప్రయాసము, లేక ఇతరాధిక్యము, అఱ - లేకుండునట్లు,
మయర్ - మిక్కిలియధికముగు, నలం - ఆనందమును, ఉదైయవ - కలవాడు,
ఎవ - ఎవడో, అవ - అటువంటివాడును, మయర్వ - అజ్ఞానము, అఱ - నశిం
కునట్లు, మదినలమ్ - భక్తిరూపజ్ఞానమును, అరుళిన్ - కృపచేసినవాడు, ఎవ -
ఎవడో, అవ - అట్టివాడును, అయర్వ - మరుపు, అఱుమ్. లేని, అమరర్ గళ -
నిత్యమారులకు, అదిపతి - స్వామి, ఎవ - ఎవడో, అవ - అట్టివాడునైన సర్వే
స్వయ్యయొక్క, తుయర్ - ఆశ్రితముగిలుమును, అఱు - పోగొట్టెడు, ఉడర్ - ప్రకా
శముగు, అడి - పాదారవిందమును, ఎవ మనసే - నామనసా, తోమడు - ఆశ్రయిం
చు, ఎఱు - ఉజ్జీవింపుమా.

తా. కర్తాద్యుపాయాది శ్రమలేకయే స్వతస్సిద్ధమును సమానరహితమునగు, అ
స్యంతానందముగలవాడును, నాయజ్ఞానమును సర్వమును నశింపజేసినయందు పరమ
త్వీని నిర్మలకుకముగ జనింపజేసినవాడును, మరుపులేనినిత్యముగు పరమాత్మజ్ఞానముగల
నిత్యమారినిర్వాహకుడగు క్రియఃపతియొక్క భక్తులవ్యసనమును పోగొట్టెడు లేకోరూప
ములగు పాదారవిందములను నామనసా! ఆశ్రయించియుజ్జీవింపుమా అని. అథ్వాన్
అపొట్టుచే క్రియః పతియొక్క కల్యాణగుణవిభూత్యాదులను అనుభవించెదరు.

౨. మననగమలమఱమలర్ కై యొడ్డుదరుమ్,
మననుణర్వళవిల్ వాటియుణర్వవై యిల్,
ఇననుణర్ ముమ్మనలమెదిర్ నిగల్ కఱివినుమ్,
ఇననిలనెననుయిర్ మిగునరై యిలనే.

౨౦౦ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

టీక. మననగఱ - మనస్సునందలి, మలమ్మ - కామకోపాధిద్యవములు
నశింపగా, మలర్ - వికసించి, మితై - పెట్టెగ, ఎట్టొదయం - వృద్ధిబొందెడు, త్రన
ణర్వ - మానసికజ్ఞానముచే తెలిసికొనదగిన, అళవిలక్ - పరిమాణమునకు లోబ
డును, పాటి - నేత్రముమొదలగు నెలుపలియింద్రియములయొక్క, ఉణర్వ -
తెలిసికొనదగిన, అవై - అట్టిప్రాకృతవస్తువులవలె, ఇలక్ - కానివాడును, వి
భవిష్యత్కాలమందును, నికల్ - వర్తమానకాలమందును, కట్టివినుం - భు
మందును, ఇననిలక్ - తనకు సమానములేనివాడును, మిగునరైయిలక్ - కట్టి
లేనివాడును, ముటొ - సంపూర్ణమైన, ఉణర్ - జ్ఞానస్వరూపుడును, నలం -
స్వరూపుడునైన, ఇనక్ - ఇట్టిసర్వేశ్వరుడు, ఎననుయిర్ - నాకుప్రాణా
యొన్నవాడు.

తా. విషయాపేక్షచేరిగిన కామకోపాదులు యోగాభ్యాసముచే నశించి
క్రమముగ వికసించి పరిశుద్ధమైవృద్ధిబొందెడు జ్ఞానముచే తెలిసికొనదగిన దీప్తప్ర
కాడుకానివాడును నేత్రాదియింద్రియములకు అగుపడనివాడును, భూతభవిష్య
మానకాలములందును సమానాధికులులేనివాడును, పరిపూర్ణజ్ఞానానందస్వరూపుడు
అట్టిసర్వేశ్వరుడే నాయొక్కప్రాణమని. — ఈపాట్టునందుగుణాశ్రయమగు భు
మాసమును సోపానక్రమముగవనుభవించుచున్నారు.

3. ఇలనదుడై యని దెననినై వరియవక్,
నిలనిడై విశుమ్మిడై యురువిననరువినక్,
పులనొడుపులనలనొట్టివిలక్ పరన్ద, వ
న్నలనుడై యెరువనై నణుగినమ్మనామే.

టీక. అదు - ఆ దూరమందుండుపదార్థమును, ఇలక్ - కలవాడుగాను
ఈసమీపమందుండు పదార్థమును, ఉడైయక్ - కలవాడు, ఎన-అని, నినెనెనె
తలంపనకట్టుడును, నిలనిడై - భూమియందును, విశుంబిడై - ఆకాశమందున్న
వినక్ - ఆరువినక్ - రూపయోగ్యమైనఅచిత్తును, రూపరహితమైనచిత్తును
గలవాడును, పులనొడు-ప్రత్యక్షవస్తువులందుకలిసియున్నను, పులనలక్ - పెట్టె
దోషములేనివాడును, ఒట్టివిలక్ - ఒకవస్తువును విడువక, పరన్ద - వ్యాపించి
అన్నలనుడై-అకల్యాణగుణములుగలవాడునైన, ఒరువనై - సమానములేని
నాకు - మనము, నణుగినమ్ - పొందితిమి.

తా. భూమ్యంతరిక్షాదిసకల లోకములయందున్న చేతనాచేతనరూపమగు
వస్తువులకును శక్తియై, సకల జగత్తులకు ఆత్మయై వానియందలి దోషములు

మందునట్లుండువాడై, తనకు శరీరముగలత్తును నియమించునట్టి విశ్వరూపగలవాడై, తనకుం దనితరమునునను ప్రచేత నాచేతనములకు అసమానుడైన సర్వేశ్వరునిమనముపొందితి యని. — ఈపాశురమందు సర్వేశ్వరునియొక్క జగదైశ్వర్యమును అనుభవించిరి.

౪. నామవనివనువనవళివళువళెవళే,

తామవరివరువరదువిదువుదువెదు,

వీమవైయివైయువై యవై నలన్దీబ్బవై,

అమవై యాయవై యాయ్ నిన్ద వవరే.

టీక. నామ్ - మనమును, అవళ్ - దూరమందుండువాడును, ఇవళ్ - సమీపమందుండువాడును, ఉవళ్ - నడుమనుండువాడును, అవళ్ - దూరమందుండునది నదియు, ఇవళ్ - సమీపమందుండునదియు, ఉవళ్ - మధ్యనుండునదియు, ఎవళ్ - దీక్షిప్తులచేసియునుగదగినదియును, తామ్ - తామును, అవర్ - దూరమందుండువారును, ఇవర్ - సమీపమందుండువారును, ఉవర్ - మధ్యనుండువారును, అదు - దూరమందుండువస్తువును, ఇదు - సమీపవస్తువును, ఉదు - మధ్యనుండు వస్తువును, ఎదు - దీక్షిప్తులచేయదగినవస్తువును, వీమవై - నశించువస్తువులును, ఇవై - ఈవస్తువులును, ఉవై - మధ్యవస్తువులును, అవై - ఆవస్తువులును, నలమ్ - మందివస్తువులును, తీబ్బ అవై - చెడువస్తువులును, అమ్ అవై - కలుగజోయిడి వస్తువులును, అయవై - కడచిన వస్తువులును, ఆయన్ద - వీనినన్నిటినిస్పృహించి లోగమలైటను అంతటనుండువారును, అవరే - ఆసర్వేశ్వరుడగు శ్రియఃపతియే.

తా. భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలములయందు నానావిధములైన మాటలచే చెప్పబడకు మంచివియు చెడ్డవియు నిత్యానిత్యములునైన చేతనాచేతనరూపసకలభద్రములకువాచకములగు సకలశబ్దములచేతన ప్రతిపాదించుచువాడు, ఆశ్రమస్సారాయణుడనుని. — ఈపాశురమందు ఈవిభూతిస్వరూపము శ్రియఃపతియధీనమని యానతిచ్చుచున్నారు.

౫. అవరవర్ తమదమదటివటివగైవగై,

అవరవరిత్తై యవరెననడియడై వర్గళే,

అవరవరిత్తై యవర్ కుత్తై విలరిత్తై యవర్,

అవరవర్ విదివళ్లియడై యన్దినరే.

టీక. అవరవర్ - ఆయాధికారులు, తమదమరు - తమతమయొక్క, అటి - జ్ఞానము చేగురైతిగిన, వగైవగై - అనేకవిధములచే, అవరవర్ - ఆయాదేవత

౨౦౨ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటికారాత్పర్యసహితము.

లను, ఇతైయనో ఎన - ఫలమిచ్చుస్వాములనికలది, అదిఅదైవకళ - అయి
సాదములను ఆశ్రయించురు, అవరవర్ - ఆయాధికారులయొక్క, ఇతై
స్వాములగుడేవలలు, కుతైపుణిలర్ - ఫలప్రదానమందు కొదవలేనివారు, ఇతై
క్రియఃపతియగు సర్వేశ్వరుడు, అవరవర్ - ఆయాధికారులు, విదివర్తి
చినమాగ్గముచే, అదైయ - ఫలమునుబొందునట్లు, నిన్దనర్ - ఆయాదేవతలకు
మియ్యెయ్యన్నారు.

తా. స్వర్గాదులకు సాధనమగుకర్తములను అనుష్ఠించు ఆయాశక్తుల
రమజ్జానమునకు దగినట్లు, బ్రహ్మ, రుద్ర, ఇంద్రాదిదేవతలను, ఉత్కృష్టతగు
భావించివారినాశ్రయించుచున్నారు. అట్లాశ్రయించబడిన బ్రహ్మదులును దేవుల
దుడగు క్రియఃపతిమకంతర్యామిగనుండుటచే తమతమభక్తులకు సకలార్హము
ర్ణముగనిచ్చుచున్నారు. - ఈ పాశురమందు జగత్తుకును తయైనవాడు క్రియఃపతియైన

౬. నిన్దనరిరున్దనర్ కిడన్దనర్ తిరిన్దనర్,
- నిన్దిలరిరున్దిలర్ కిడన్దిలర్ తిరిన్దిలర్,
- ఎన్దుమ్మోరియల్విన్దరెననినై వరియవర్,
- ఎన్దుమ్మోరియల్వాడునిన్ద వెన్దిడరే.

టిక. నిన్దనర్ - సకలప్రాణులునిలుచుటకాధారమైనవారును, ఇరున్ద
కూర్పుండుటకు ఆధారమైనవారును, కిడన్దనర్ - పండుకొనుటకు ఆధారమైన
తిరిన్దనర్ - సంచరించుటకు కారణమైనవారును, నిన్దిలర్ - నిలువకుండుటకు
మైనవారును, ఇరున్దిలర్ - కూర్పుండకుండుటకు గారణభూతులును, కిడ
పండుకొనకుండుటకు గారణమైనవారును, తిరిన్దిలర్ - సంచరింపకుండుటకు
తులును, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఓరియల్విన్దరేన - ఒక్కనిధముగుస్వభావ
రని, నిన్దెవరియవర్ - ఎంచుటకు శక్తిలేనివారును, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కిడ
దు - ఒకేస్వభావముతోగూడి, నిన్ద - స్థిరముగానున్న, ఎంతిడరే - మాత్రము
దృఢప్రమాణమగుచేదము మొదలగువాటిచే సిద్ధమైనస్వామియే.

తా. ఈజగత్తునందలి సకలజీవరాసులయొక్క సకలప్రవృత్తినిపుట్టించు
ణభూతుడై, అనేకప్రకారములుగలవాడైయుండుటచేత ఇట్టిస్వభావముగలవాడై
పరమాత్మయైయున్నయాక్రియఃపతియే, నిత్యనిర్దోషమును అపారమైనవాడైయున్న
గుచేదప్రమాణసిద్ధుడైనవాడైయున్న స్వామియని. - ఈ పాశురమందు సకలజీవ
తనములనును ప్రవృత్తినిపుట్టులును పరమపురుషుని సుకల్పాధీనమని చెప్పబడుచు

2. తిడవిళుమ్మేరివళిసీర్ నిలమివై మిళై,
పడర్ పారుళో ముళువదుమాయవై యవై దోటుమ్,
ఉడన్కిళై యుయిరెనక్కర నైజ్జుమ్మరన్దళా,
శుడర్ మిగుళురుదియుళివై యుణ్ణళుర నే.

టీక. తిడం - దృఢమగు, విళుమ్మ - ఆకాశమునున్న, ఎరి-అగ్నినిన్న, వళి -
వళిగారినిన్న, సీర్ - జలమునున్న, నిలమ్ - భూమినిన్న, ఇవైమిళై - (వీనిని ఆశ్రయము
వచ్చుకొని) వీనిమీదు, పడర్ - వ్యాపించుచున్న, పారుళో ముళువదుమ్ - సమస్తము
జలమును, ఆయ - ఆయి, అవైయవైదోటుమ్ - ఆయావస్తువులన్నిటిలాను, ఉడర్
ముళుమ్మ - శరీరమందు, ఉయిరెన - జీవుడుమరిగియున్నట్లు, కరన్ద - మరిగి, ఎణ్ణంప
శరీరన్ద - అన్నిటవ్యాపించి, ఇవై - ఈవస్తువులనన్నిటిని, ఉణ్ణ - ప్రళయసమయమందు
మింగిన, శురనే-ఈశ్వరుడే, శుడర్ మిగు - ప్రకాశముచే ఆతిశయించిన, శురుదియుళో -
జడములందు, ఉళా - చెప్పబడియుండు శ్రియఃపరియైనవాడు.

తా. భూమ్యాదిపంచభూతములనున్న వీనివలనగలిగిన సకలచేతనాచేతనములను
సృష్టించి, శరీరమందున్న జీవాత్మ వలె ఈమాంసనేత్రములకు ఆగుపడనివాడై, సర్వమందు
వివ్యాపించియున్న వాడని నిత్యనిర్దోషమగు శ్రుతులచే ప్రతిపాదించబడు శ్రీమన్నారాయణుడే ప్రళయసమయమందు సమస్తమునుదనకడుపునందుచుకొనిపాలించిన పరమత్తి
భవదని. - ఇందు, పరమాత్మ శరీర, చరాచరములన్నియువానికి శరీరముఅనిచెప్పబడినది.

౩. శురరత్తివరునిలై విణ్ణుదల్ ముళువదుమ్,
వర్ణముదలాయవై ముళుదుణ్ణపరపర్ణ,
పురమొరుమ్మాన్తెరి త్తమరర్కుమఱివియున్దు,
ఆరనయనెనవులగల్గి త్తమైత్తుళనే.

టీక. శురర్ - బ్రహ్మమొదలగు దేవతలచే, అఱివరం - తెలిసికొనవశ్యమగు,
తె - అనిగల, విణ్ణుదల్ - ఆకాశముమొదలగు, ముళువదుమ్ - సకలవస్తువులకును,
ముళుదలాయ - శ్రేష్ఠమగు కారణమై, అవై - ఆవస్తువులను, ముళుదు - సంపూర్ణముగ,
తె - ప్రళయకాలమందు లోకగోనిన, పరపర్ణ - సర్వస్థాత్పరుడైన శ్రియఃపతి,
పురన - రుద్రుడని ప్రసిద్ధిజెంది, ఒరు - అద్వితీయమైన, ముళుపురమ్ - త్రిపురము
శరీరచేతనంబు. దహించి, ఉలగు - లోకములను, అట్టిత్తు - సంహరించియు, ఆయనెన-
యమమని ప్రసిద్ధిజెందునట్లు, అమరర్కు - దేవతలకు, అఱివు - భావమును, ఇయ

స్త - ఇచ్చి, ఉలగు - లోకమును, ఆమెత్తు - సృజించి, ఉశ్క - అట్లు
అంతర్యామియైయున్నాడు.

తా. బ్రహ్మద్రాదులు సృష్టిసంహారక ర్తలగుటకు, శ్రీమన్నారాయణుని
భూతుడు—ఎట్లనిన; ఈబ్రహ్మదులకు గోచరముకాని మూలప్రకృతిమహదాత్మ
నున్ను, ఈబ్రహ్మద్రాదులనున్ను తానేసృష్టించుచున్నాడు. బ్రహ్మకర్త
దేవతలకుజ్ఞానోపదేశముచేసియు, యగునికంతర్యామియై త్రిపురసంహారముచే
అట్టిశ్రయఃపరియేసర్వసాత్త్విగుడైనవాడు. ఇట్లుండగ, సృష్టిసంహారాదులకు
స్వయముగ జేయుచున్నట్లు సామాన్యప్రసిద్ధి—ఈపాపైనందు బ్రహ్మదులకుఁ బ
జెప్పెడుకుదృష్ట్యాదులను నిరసించిరి.

౯. ఉశ నెనిలుశననమరువమివ్వరువుగళ్,
ఉశనలనెనిలవనరువమివ్వరువుగళ్,
ఉశననవిలననవివై గుణముడై మెయిల్,
ఉశనిరుతగై మెయోడొల్లివిలకపరన్దే.

టీక. ఉశ నెనిల్ - ఉన్నాడనిన, ఉశ్క - ఉన్నాడు, ఉశ్కఅలగ్న
లేడన్నను, ఉశ్క - ఉన్నాడు, అవక శిరువమ్ - వానిస్థూలకరీరముగై
వుగళ్ - ఈప్రకృత్య మైనవస్తువులు, అవక ఆరువమ్ - వానిమాత్స్యకరీరము
వ్వరువుగళ్ - ఈఅప్రకృత్య మైనవస్తువులు, ఉశ్క ఎన ఇలక ఎన - ఉన్నా
అనునట్లు, ఇలై - కలకు లేకు అనునీరెంటిని, గుణంశుడై మెయిల్ - ఈ
గఁగలవాడగుటచే, ఇరుతగై మెయోడు - ఈరెండుస్వభావములతోఁగూడి
వ్యాపించి, ఒళ్లివుఇలక - నశింపనివాడై, ఉశ్క - ఉన్నాడు.

తా. ఈపాశురమందు భూన్యవాదిని నిరాకరించుచున్నార, అట్లు
న్యవాదియైననిన్ను అడుగుదము, ఈశ్వరుకులేదని సాధించునట్టినిపు- ఈశ్వరుకు
డనియా, లేడనియా, శపథము చేసెదవు. ఈరెండు ప్రకారములచేతను నిత్య
లేమిసంభవింపదు. ఎందుచేననిన; లోకమందుప్రకృత్యముగక నుచుచుండ
యొక్క అవస్థావిశేషముచే, కలకు లేకు, అనుశబ్దములును, కలకు లేకు
ప్రసిద్ధియును, గలిగియున్నవి, కాబట్టి యీశ్వరుకున్నాడనిన; అన్తీకర్త
గూడియుండునని చెప్పినట్లగును, ఈశ్వరుకులేడనిన; నాన్తీకర్త మతోగూ
డునని చెప్పినట్లగును, ఇట్లు ఈశ్వరవ్యతిరక్తపదార్థములు ఉన్నదనిన; ఇదియొ
గర్త మతోగూడినదైకలదని చెప్పినట్లగును. ఈశ్వరవ్యతిరక్తపదార్థములేడనిన;

శ్రీశ్రీ శ్రీశ్రీ అనుభవముతో గూడినది చెప్పినట్లుగను. కలదు లేదు అనుభవములను
బాంధవ పదార్థములును, అనుభవమును; రూపమయమును. ఇట్లుకలదులేదు, అను
భవములను గలవాడని చెప్పటచే, కలకు అనినను, లేకు అనినను, కలవాడగును, ఇట్లు
కలవాడైనపుడు సర్వాస్తరాత్ యైయున్న వాడనుచున్నాడు. - ఇట్లుకూనయి వాడినినిర
నించెడి.

౧౦. పరస్థల్యారవై యుల్ నీర్ దొఱుమ్ పరస్థళా,
పరస్థవణ్ణమి దెననిలవిశు మ్మొప్పవణ,
కరస్థళిడన్దొఱుమిడనిగల్ పారుదొఱుమ్,
కరన్దెణ్ణమ్ పరస్థళని వైయుణ్ణకరనే.

టీక. పరస్థ - అంతట వ్యాపించియున్న, తడ-చల్లవైన, పరవైయుల్ - సము
ద్రమందలి, నీర్ దొఱుమ్ - అరిసూత్తుమైన జలకణములన్నిటిలో, పరస్థ, వికారమైన, అ
నుభవమున. అంతమందున్నట్లు, పరందుల్క - వ్యాపించియున్న వాడై, (ఇట్లు) నిలమి-
నామియందును, విశుంబు - పైలోకములందును, ఒక్కపుతల - సంపూర్ణమై, కరస్థ - అరి
సూత్తుమైనదిగన, శిల్ ఇడందొఱుమ్ - చిన్న స్థలములన్నిటిలోను, ఇడన్ - అస్థలములందు,
పరస్థ - ప్రకాశించుచున్న, పారుల్ దొఱుమ్ - పస్తువులన్నిటిలోను, కరస్థ - తాను వ్యాపించి
యున్న చేతనవస్తువులును దలిసికొనకుండునట్లు అందులో మగియుండి, ఎంగున్ - అంత
మందును, పరస్థళిగ - వ్యాపించియుండును, ఇవై ణ్ణకరన్ - ఈవస్తువులను సంహారకాల
వ్యాపించును తనలోనుంచుకొని తానుదృఢపడుటయైయున్న పరమపురుషుడుగానున్నాడు.

తా. జగత్సంహారయని దృఢమగు వేదప్రమాణ సిద్ధుడైన మాస్వామియగు
యోగి, మహాసముద్రమందలి జలపరమాణువులయందును భూమ్యాకాశాదిలోకము
లందలి మిగుల సూక్ష్మమగు అచిత్పదార్థములందును దానిలోగనండి ప్రకాశించుచుండు
వరాసులందును, గొప్పబ్రహ్మాండమునందు వ్యాపించినట్లు ప్రయాసమును సంకోచమును
కలకులకు అగుపడని వాడై వ్యాపించియున్నాడని

౧. షీకరవిశుమ్మెరివళి నీర్ నిలమి వైమిళై,
నరనవిల్ తిఆల్ నలియళిపాత్తెయాయ్ నిన్ద,
పరనడిమేల్ కురుగూర్చడకోప్పళోల్,
నిరనితైయాయ్ తి వై పత్తుమ్ వీడే.

టీక. కరమ్ - దృఢమైన, లేక సూక్ష్మమైన, విశుమ్మ - ఆకాశమును, ఎరి-
గారియును, నీర్ - జలమును, నిలమ్ - భూమియును, ఇవైమిళై - వీరి

లేక యీపంచభూతముల స్వభావముగు, పరక - శ్రేష్ఠమైన, నవిల్ - శబ్దము, పాకత్వము, వలి - బలము, అలి - శైత్యము, పాక్షై - ధరించియుండుట, తేజస్వీ అయినట్టి, తనకుప్రకారముగునట్లున్న, పరక, సర్వస్తాత్పర్యుడగు సర్వేశ్వరుని అడిమిల్ - తిరువడిఘళిందు, తురుహర్చుడకోపక - తిరునగరియందవతరించు యు, శోల్ - సాదించిన, నిరల్ - శబ్దము, అర్థము, రాగము, మొదలగునవి, విత్త కోకటి యనుసరించి నిండియున్న, అయిరత్తు - వేయిపాశురములందు, ఇట్లు ఈపదిపాశురములును, వీడేవిదువఁబడినవి (సమర్పింపఁ బడినవి).

తా. పృథివి మొదలగు పంచభూతములను వానిస్వభావగుణములగు రూపములను, భోగోపకరణముగు నిత్యవిభూతియును, తనకు శరీరమువలె ప్రకారముగఁ గ్రేమన్నా రామణునియొక్క తిరువడిగళిందు సమర్పింపఁబడినదియు వానివివేచనట్టి, తిరునగరియందవతరించి బాహ్యకుదృష్ట్యాదికతులను శక్తించునట్టి అభ్యాసించిన, శబ్దార్థములు పుష్కలములై గానాదలచేతను మనోజ్ఞ మైపొందియుండు వాయమొట్టి వేయిపాశురములలో యీపదిపాశురములు అనుసంధించు వారి పదము లభించునుఅని - ఈపాశురము ఫలశ్రుతిని వివరించుచున్నది.

అభ్యార్ తిరువడిగళి శరణమ్ - జీయర్ తిరువడిగళి శరణమ్.

౧-పత్తు. ౨. వ. తిరువాయ్ మొట్టి.

అన - అట్టి పరత్వముగల శ్రీయఃపతిని ప్రపత్తిజేసి యుత్తీవింపుడుఅనువాక్.

౧. పీడవీచుమిగముల్ బ్రవుమ్, వీడుశెయ్, దుమ్ముయిర్
వీడుడైయాన్దై, వీడుశెయ్మినే.

టీక. ముల్ బ్రవుమ్. భజనవిరోధియగు వస్తువులనన్నిటిని, వీడుమిగముల్ బ్రవుడు, వీడుశెయ్దు - వానినివిడిచి, ఉమ్ముయిర్ - మియాత్తలను, వీడుడైయాన్దై మోక్షనిర్వాహకుడగు సర్వేశ్వరునియందు, వీడుశెయ్మిన్ - సమర్పింపుడు.
తా. భగవద్ వ్యతిరేక్షములగు సకలవిషయసంగములను వదలి, మియాత్త నాశుడగు సర్వేశ్వరునికి సమర్పింపుడు అని - ఇచ్చటసమర్పణమనగా, శ్రీయఃపతికేవలభూతుడని తలచుటయనుచున్నారు.

మిన్నిక నిలైయిల, మన్నుయిరాక్కైగళి.
ధర్మమోగ్నుమిడత్తు, ఇత్తై యున్నుమినీరే.

టీక. ఉయిర్ - ఆత్మ, మక్ - తనకిష్టముగ నెంచియుండు, అత్తైక్కల్ - బంధకముగు
శరీరములు, మిన్నిక్ - మెఱుపుకంటెను, నిలైయిలై - స్థిరముగ నుండునవికావు, ఎన్నుమి
డత్తు - ఆనుదోసవిషయమును గుఱించి, నీరే - మీరే, ఇత్తై - స్వామిని, ఉన్నుమిక్ - మన
నము చేయుడు.

తా. ఈయాత్మను సంబంధించిన శరీరాది, ప్రకృతి విషయములయొక్క, అస్థి
రము మొదలగు దోషములను మీరే విచారించి తెలిసి కొనడు, తెలిసికొన్న యెడల ను
లభముగ విడువనగును అనుచున్నారు.

3. నీర్ నుమ దెన్న్తివై, వేర్ ముదల్ నూయ్ త్తు, ఇత్తై.
శేర్త్తి నుయిర్కద, నేర్ నిత్తైయిల్లే.

టీక. నీర్ - మీరు, నుమదు - మీది, ఎన్న్తు - ఆనెను, ఇవై - ఆహంకార మనుకారములు
అగునీని, వేర్దుదల్ నూయ్ త్తు - రుచివాసనలను వేళ్తో గూడఁబడించి, ఇత్తై - స్వామిని,
శేర్త్తి - చేయడు, ఉయిర్కు - ఆత్మకు, అదనే - దానితో సమానముగు, నిత్తైయిల్లే -
పీయహితములు లేవు.

తా. ఆత్మను నశింపఁజేయునట్టి ఆహంకార మనుకారములను సవాసనగవిడిచి
క్రియఁపరిచి ఆశ్రయింపుడు, ఈయాత్మకు దానితో సమానముగు క్లాఘ్యమైన దొకటి
యును లేదు.

౪. ఇల్లదుముళ్ళదు, నుల్లదవనురు,
ఎలైయిలన్న్లమ్, పుల్ గు పన్ ధన్ ధన్ ధే.

టీక. ఇల్లదుమ్ - నశ్వరమైన అచిత్తుయొక్క స్వభావమును, ఉళ్ళదుమ్ - నిత్య
ముగజీవాత్మయొక్క స్వభావమును, అల్లదు - కానేరక, అవక్ ఉరు - అసర్వోత్తముని
యొక్క స్వరూపమైనది, ఎలైయిల్ - అంతములేని, అన్నలమ్ - క్రిందు చెప్పినయానందము
గురుగముగ గలిగియుండు, (వానిని) పన్ ధన్ ధన్ ధన్ - ఇతరవిషయసంగమును విడిచి, పుల్లు -
ఆశ్రయింపుమా.

తా. చేతనాచేతనములకంటెను అత్యంతవిలక్షణస్వరూపుడును, అపరిమితానంద
ముగలవాడగు క్రియఁపరిచి పోయవిషయసంగమును విడిచియాశ్రయింపుమా అని.

౫. అన్ ధదు పన్ ధైని, లున్ ధదు వీడుయిర్,
తెన్ ధదు మన్నుఱి, లన్ ధిత్తై పన్ ధే.

౨౦౮ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

టీక. పద్యము - ఇతరవిషయసంగము, అద్దమునిల్ - నివర్తింప
ఉయిర్ - జీవాత్త, పిడు - ఆత్మానుభవమోక్షమును, ఉద్దము - లభించు
ఆయాత్తప్రాప్తిమోక్షమును, శేర్దు - విడిచి, మన్నుటిల్ - (సర్వోత్తమత్వము
భగవత్కైంకర్యములభించిస్థిరముగానుండ దలచినయెడల,) అద్దము -
మునువిడిచి, ఇత్తె - సర్వేశ్వరుని, పద్యము - ఆశ్రయింపుము.

తా. విషయసజ్జనును విడువగానే ప్రకృతిసంబద్ధమువదలి సుఖయాశ్రమము
జీవాత్త స్వరూపము ప్రకాశమానముగ నగుపడును, అంతకంటెనతిశయముగ
మునుఅనుభవింప నిచ్చుముండెనేని మొదటవిషయసంగమును విడుచునట్లు
రునియాశ్రయింపవలయునని.

౬. పద్యశ్రీలనీశనుమ్, ముద్దవుమ్ నిన్దనన్,
పద్యశ్రీలై యాయనన్, ముద్దశ్రీలడజ్జే.

టీక. ఈశనుమ్ - సర్వేశ్వరుడైయుండగను, పద్యశ్రీలన్ - నిత్యాశ్రయింప
పీఠవిజనాదులందు సంగము విడిచి, ముద్దవుమ్ - నేడాశ్రయించినవారి నే భావ
భోగ్యములన్నియునుగ, నిన్దనన్ - తలచియున్నాడు, పద్యశ్రీలైయన్ -
పారికసజ్జనును విడిచి, అవన్ - వానియొక్క, ముద్దశ్రీల్ - సకలవిధ
యందును, అడజ్జే - ఆత్మపేక్షతోఁ జేయుచుండుము.

తా. సర్వేశ్వరుడైనను పూర్వాక్రతులయందలి ప్రేమకంటెను ఇష్ట
చినవారియందు మిగుల ప్రేమగలిగియున్నాడు. కనుక ఆ సర్వేశ్వరునియందలి
భక్తిగలిగి సర్వవిధకైంకర్యములయందే బ్రవేశింపుడు అని.

౭. అడజ్జేత్తీర్ శమ్మ, త్తడజ్జక్కణ్ణు, ఈశ
నడజ్జేత్తీలంఁదె, న్డజ్జుగవుళ్ళే ||

టీక. అడజ్జేత్తీర్ - అంతయు నుందరమగు, శమ్మత్తు - శమ్మత్తు, సమ్మత్తు
ఒకటియుతప్పక, కణ్ణు - అంతయుననుసన్నించి, ఈశన్ - ఈశ్వరునికి, అన్దె
త్తు, అడజ్జేత్తీర్ - ఆతిశయకరమైన శేషమైయుండును, ఎమ్మ - అనిసంపద్యము
తీగి, ఉళ్ళే - ఆశేషత్వమండే, అడజ్జుగ - ఆణిగియుండుము.

తా. ఉభయవిభూత్యైశ్వర్యముగల సర్వేశ్వరుని, మనమెట్లుబాంధవ
హింపవలదు. మనోవాక్కాయములు వానిని యారాధించుట కేఇష్టమైనది
గుర్రతీగివానికి శేషభూతుడవైయుండుము అని.

౮. ఉళ్ళమురైశెయ, లుళ్ళవిమ్మాన్తెయమ్,
ఉళ్ళికెడుత్తిత్తె, యుళ్ళిలాడుళ్ళే.

టీక. ఉళ్ళమ్ - మనస్సును, ఉరై-వామ్మను, శెయల్ - శరీరమును, ఉళ్ళ - పదకవలసినది లేక కలిగియున్న, ఇమ్మాన్తెయమ్ - స్వాధీశమైన యామాటిని, ఉళ్ళమ్ - విస్మయప్రయోజనము నాలోచించి, కడుత్తు - (వీనికి యితరవిషయ ప్రీతినిబోగొట్టి) ఇత్తెయ్యిల్ - ప్రాప్తమైన స్వామివిషయమందు, ఒడుళ్ళ - పరతంత్రుడై చేరియుండుమా.

తా. సుహృదింపవలసినదిలేక ముందేకలిగియున్న మనోవాక్కాయములనుభగవత్తైంకర్యముకొలుకు నిర్ణయింపబడినదనియనుసంధించి యితరవిషయములకు పోసీయక మరలించి భగవద్విషయమందు ప్రవేశింపజేయుము అని.

౯. ఒడుబ్బవవన్, ఒడుబ్బలు మెల్లామ్,
విడుమ్పిన్నుమాక్కై, విడుమ్బొట్టుదెణ్ణే.

టీక. అవకాగల్ - స్వామియైన వానియందు, ఒడుబ్బ - ఇంద్రియములన్నియు పరగా, ఒడుబ్బలుమ్ - ఆత్మయొక్కజ్ఞానాది స్వభావ సజ్జోచమును, ఎల్లామ్ - అవి కల్యాణులన్నియును, విడుమ్ - పోవును, పిన్నుమ్ - తైగ, ఆక్కై - కేనాము, విడుమ్బొట్టుదు - విడుచుకాలమును, ఎల్ - ఎదురుచూచుచుండుమా.

తా. ఇట్లు వానివిషయమున కరణములనన్నిటినిఁ జేర్పగా, భగవత్తైంకర్యమును ప్రతిబద్ధకము లుండవు, తర్వాత - పరమపద ప్రాప్తికి సందియము లేదు. గనుక తీరావసానమును ఎదురు జూచు చుండుమా అని.

౧౦. ఎణ్బెరుక్కన్నల, త్తొణ్బొరుళీటిల,
వణ్బుగల్ నారణ్, తిణ్ణిల్ శేరే.

టీక. ఎల్ - సంఖ్యకు, పెరుక్కు - అతిశయించియుండు, అన్నలత్తు - ఆయా వస్తువులముదలగు గుణములుగల, ఒణ్బెరుల్ - రమ్యమైన చేతనవస్తువులను, శుటిల - స్వములేని, వణ్బుగల్ - నిత్యసిద్ధమగు కల్యాణగుణములుగల, నారణ్ - క్రిమిన్నాదులయందునియుక్క, తిణ్ - ఆశ్రయములను బారవిడువని, కల్లల్ - తిరువడిగళను, శేర - ఆశ్రయింపుము.

తా. అసంఖ్యాకులై జ్ఞానానందస్వభావులగు సర్వాత్మలను సమస్తకల్యాణగుణములు గలిగియుండు శ్రీమన్నారాయణుడు తనయాశ్రయములను తప్పకరక్షించుస్వభావమగు తిరువడిగళను ఆశ్రయింపుమా అని.

ఉ. ౧౧ శే రడ తెనురుగూర్చడకోపకాశోర్,
 శీర్ తొడై యాయిరత్తోర్ విప్పత్తే.

టీక. శీర్ - కూడియున్న, రడమ్ - తటాకములనుగల, తెక - యి
 దుండు, శేకరమ్యమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికినిర్వాహకులగు, శడక
 ఖ్వాల్లు, శోర్ - ప్రసాదించిన, శీర్ - కవనమునకుదగిన అలక్ష్మీరములన, శీర్
 వద్దులుములను, తొడై - గుచ్చియున్న, ఆయిరత్తు - వేయిపాశురములలో, శీర్
 ఈపదిపాశురములు, ఓర్ - విచారించి నిరూపింపబడినవి.

తా. తటాకములుగలిగి రమ్యమైన తిరునగరియందవతరించిన నమ్మాళ్వ
 డ్దుల ప్రతిపాదకమగు ఈతిరువాయ్మొట్టిని చేతనులయొక్క శ్రేణుముగింప
 చిరి అని.

అట్వార్ తిరువడిగ శేకరణమ్. శీయర్ తిరువడిగ శేకరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

౨ - పత్తు. ౧౦ - వ, తిరువాయ్మొట్టి.

అన.— అట్వార్లు క్రిందు. “ ఎమ్మావీడు ” తిరువాయ్మొట్టియం
 పురుషార్థము ఈశ్వరము విడిచిన వెనుక పరమపదమందు అభింపవలసినదిగనుండు
 పోత్తివినసహంపక శీఘ్రమున ఈశ్వరములో ననుభవించునుండుటచే అందు
 శేకమైన, (తెకతిరుమలై) తిరుమాలియంజోలై ను సేవింపఁ జేయఁ సంకుచ్చులె
 వరమపొప్పవని యనుభవించుచున్నారు.

ఉ. ౧. కిళరోళియిళమైకెడువదన్నున్నమ్,
 వళరోళిమాయోమామరువియకోయిల్,
 వళరిళ మ్మొట్టిల్ శూఢ్రమాలిగుళ్ళొలై,
 త్తళర్విలరాగిల్ కార్వదుళదిరే.

టీక. కిళర్ - వృద్ధిబొందుచుండు, ఒళి - కాన్తెగల, ఇళమై - యి
 మగుపవిత్రనము, కెడువదన్నున్నమ్ - విషయములందుదగిలిచెడుటకుముందు, వ
 ద్ధిబొందివచ్చెడు, ఒళి - శీలాదిగుణప్రకాశముగల, మాయోమ్ - ఆత్మర్యము
 సర్వేశ్వరుడు, మరునియ - భోగ్యతాతిశయముచేవనించి, కోయిల్ - దివ్య

నళర్ - పెరుగుచుండగను, ఇళమ్ - లేకును, పాట్టిర్ - కోటలచే, శూట్ - చుట్టబడిన, మాలిరుంజోలై - తిరుమాలిరుంజోలైయనుతిరుమలను, తళర్వ - శ్రమను, ఇలరాగి - లేనివారై, కార్వడే - ఆశ్రయించుటయే, శదిర్ - చాతుర్యము.

తా. ఓచేతనులారా! యావనస్థితికిమునుపు దేహము దృఢముగానుండు నపుడే, సమస్తకల్యాణగుణవిశిష్టుడగు శ్రియోపతి నిత్యవాసముచేయు తిరుమాలిరుంజోలైయను దివ్యదేశమును ఆశ్రయింపుడు అదిపరమప్రాప్త్యము అని.

౨. శదిరిశమడవార్ తాట్టియై మదియాదు,
అదిర్ కురల్ శజ్జ త్తెల్లగర్ దజ్జోయిల్,
మదిలేవత్త కుడుమిమూలిగుళ్ళోలై,
ప్పదియదు వే త్తియెల్లువదుపయనే.

టీక. శదిర్ - చాతుర్యముగల, ఇళమడవార్ - యావనస్త్రీలు, తాట్టియై - మౌనివయసుండుజేయుప్రావణ్యమును, మదియాదు - జన్మప్రయోజనముగయెంచక, అదిర్ కురల్ - గంభీరభయనిగల, శజ్జత్తు - శ్రీపాశ్చజన్యముధరించుటచే సౌందర్యముగల, త్తెల్లగర్ - సుందరబాహుస్వామికి, తంజోయిల్ - కోరదగినస్థానమై, మది - చక్రప్రేడు, ప్పట్ - ప్రాప్తమగుటన్నతమగు, కుడుమి - శిఖరములకొనలుగల, మాలిరుంజోలై - తిరుమాలిరుంజోలైపర్యటనమనెడు, పదిఅదు - దివ్యదేశమగుదానిని, ఏత్తి - స్తాశ్రమచేసి, ఎల్లువడే - కడచేరుటయే, పయన్ - ప్రయోజనమైనది.

తా. సామాన్యవిషయములం దాసక్తివిడిచి, నిరసభీకసౌందర్యము గలవాడగుటచే "అత్తిగర్" అనుతిరునామముగల శ్రియోపతికివాసస్థానమునుపరిత్యజ్య చక్రప్రేమండలముచేనున్న మగుశిఖరములగల తిరుమాలిరుంజోలైయనుదివ్యదేశమును స్తుతించియుజ్జీవింపుడు. ఇదేముఖ్యప్రయోజనమని

3. పయనల్ల శెయ్దు పయనిలై నెళ్ళే,
పుయల్ ముట్టై వణ్ణర్ పురిన్దుత్తెకోయిల్,
మయల్ మిగుపాట్టిల్ శూట్ మాలిగుళ్ళోలై,
అయన్మలై యడై నదదుకరుమమే.

టీక. నెళ్ళే - మనసా, పయనల్ల - నిష్ప్రయోజనకార్యములను, శెయ్దు - చేసి, పయన్ - పయము, ఇల్లై - లేదు, పుయల్ - జలస్థలవిభాగములేక వర్షించుచుండు, ముట్టై - కాలమునువలె, వణ్ణర్ - సర్వైశ్వర్యములనిచ్చునట్టిస్వామి, పురిన్దు - వ్యాపాహమునుసూచి,

౨౯౨ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

ఉత్తై - నిత్యవాసముచేయు, కోయిల్ - గృహమై, మికుమయిల్ - మిక్కిలియాశపడదగిన, పాట్టిల్ - తోపులచే, కూట్ - చుట్టుఁబడిన, మలిమలియంజోలైయొక్క, ఆయిల్ - సమీపమందున్న, మలై - పర్వతమున, దదునే - ఆశ్రయించుటయే, కరుమమ్ - మనముచుఖ్యముగఁజేయఁదగినది.

తా. మనసా! అసారమగు సంసారవ్యాపారమునువదలి, తన్నాశ్రయించి సకలాభీష్టములనొసగుచువసించుచుండుకోవలయు, భోగ్యతచేపు వేళించివాని పఁజేయునుపవనములుగల తిరుమలియంజోలై సమీపపర్వతమును, ఆశ్రయించి స్వరూపమునకు మిక్కిలిశ్రేయశీలమైనది అని.

౪. కరుమన్ పాశమ్ కట్టి త్తుమ్మయ్యవే,
పెరుమలై యెడుత్తా పీడుతై కోయిల్,
నరుమ్మలై తవమ్మమాలిరుళ్ళాల్లై,
త్తిరుమలై యదువేయడై వదుతిఱమే.

టీక. కరుమమ్ - బంధకమైన కర్తములగు, పాశ - బలివృద్ధులైన, పాశం కట్టిత్తు - పోఁగొట్టి, ఉత్తుమ్మ - దాస్యమొనర్చి, ఉయ్యవే - చేరనులుజ్జరించు పెరు-గొప్ప, మలై - గోవర్ధనపర్వతమును, ఎడుత్తా - ఎత్తిధరించుచున్నాడు, పీడు - తనరక్షణైకవ్యర్థము, ఉత్తై - పృథాకకమగునట్లువసించుచున్నాఁడు, నరుమ్మలై - పరినివసించుచున్నట్టి మేఘములు, తవమ్మ - సంచరించుచున్న మిక్కిలియున్నతమై, ఇరుం-వ్యాపించిన, శోలై-తోటలుగల, తిరుమలైయనుమలియంజోలైయనెడు యాపర్వతమునే, అడైవడే - ఆశ్రయించుటయే, తిరుమలైయనుమలగుచు చేయదగినవిధము.

తా. ప్రతిబంధకములనన్నిటిని దొలగఁజేసికొని తనతిరువడిఘటమొదలు నర్వమొనర్చియుజ్జరించుటకొఱతై, పరమకారుణికుఁడగు సర్వేశ్వరుఁడువచ్చి నాయుచున్న, సకలపన్నాపములను నశింపఁజేయుతిరుమలియంజోలైను బొందుటకై ర్యసాధకమని.

౫. తిఱముడై వలత్తాల్ తీవిన్తై పెరుక్కాదు,
అఱముయలార్ తీప్పడై యవనోయిల్,
మఱువిల్ వణ్ శునై శూన్ మాలిరుళ్ళాల్లై,
ప్పరమలై కారప్పొవదుకిఱియే.

టీక. తిరుమడై - పలు దెలుగులగు, వలరైల్ - పలుములచే, తిరునై - కఠినపాపములను, పెరుక్కాదు - పెంచక, అటమ్ - ఆశ్రిత సంరక్షణముండు, మయిల్ - ప్రియత్న పడు, అట్టి - నుదర్శనమును, పడైయవక్ - ఆయుధముగ గలవానియొక్క, కోయిల్ - స్థానమై, నులు - బురద మొదలైన మాలిన్యము, ఇల్ - లేని, వణ్ - రమ్యమైన, కునై - దొనలచే, కూట్ - చుట్టబడిన, మాలియంతోలై - తిరుమాలియంతోలైయొక్క, పుటమలై - బైటిపర్వతమును, కార - సమీపించుటను, పోవదు - పోవుట, కిఱి - సదుపాయమైనది.

తా. సాంసారిక విషయములందుఁదగిలి బలశిష్యముచే కూర్కర్తములను వృద్ధి పొందింపక; ఆశ్రితవిరోధినిరసనకలుడగు చక్రీత్యాశ్వాసును ధరించియుండు శ్రియోపరికావస్థానమును, నిర్మలమైభోగ్యమునైయుండు దొనలగల తిరుమాలియంతోలైపర్వతముతో సంబంధించియుండు బైటిపర్వతమును సమీపింపఁబోవుటయే పరమశ్రీప్రణామి.

౬. కిఱియెననినై మిక్కిల్ మైశెయ్యాదే,
ఉటియమర్ వెణ్ణెయుణ్ణువన్గోయిల్,
మటియొడుప్పిణ్ణై శేర్ మాలిరుణ్ణొలై,
నెటివడవదువేనినై వదునలమే.

టీక. కిఱి - విషయాంతరములందలి అపేక్షయను నీచత్వమును, శెయ్యాదే - చేయ, కిఱి - ఇదేపురుషార్థము, ఎన - అని, నినైమిక్ - స్మరింపుడు, ఉటి - ఉట్టిలో, అమర్ - చేయున్న, వెణ్ణెయ్ - చెప్పను, ఉణ్ణవక్ - ఆరగించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, కోయిల్ - కోవిలయై, మటియొడు - తనపిల్లలతోఁగూడ, పిణ్ణై - జంకల, శేర్ - చేరియుండు, మాలిరుణ్ణొలై - తిరుమాలియంతోలైయొక్క, నెటి - మార్గముండు, వడ - మనస్సుండునట్లు, అదువే - ఆ మార్గముచే, నినైవదు - తలంచుట, నలమ్ - విలక్షణ పురుషార్థము.

తా. ఓచేతనులారా అల్పమైన యితరవిషయాపేక్షనువిడిచి, ఉట్టిలోనున్న మెన్నుపొరగించియాచిహ్నము చెడకవచ్చి వేంచేసియుండు సర్వభోగ్యమైన తిరుమాలియంతోలైయొక్క మార్గచింతనమును జేయుడు అదేప్రాప్త్యమైనదని.

౭. నలమెననినై మిక్కిల్ నరగఱున్దాదే,
నిలమునమిడన్దా నీడుతై కోయిల్,
మలవపురుషార్థమేని.

గ. పారులెన్దివ్వలగమేవడై తవ్వుగట్ మేల్,
మరుభిల్ వణ్ణురుగూర్ వణ్ శడకోవక్,

౨౯౪ నిత్యనుస్థానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

భూమిపైకి కొనివచ్చిన సర్వేశ్వరుడు, నీడు-తై-నిత్యవాసము చేయుచున్న, కోయిల్-యై, మలములు-తనమాలిన్యముపోవునట్లు, మది-చిద్వృద్ధి, శేర్-పొందియున్న, ఛాలో-తై-తిరుమాలిరుంజోలను-చు-తై-శేష-శేషిభావమైన క్రమపద్ధతిచే గణింపబడునుకూల్యమును, ఎయిది-లభించి, మరువుదలే-నిత్యముగ వసించుటయే, వలెను-ము, (దీనిని)వలమైన ఉత్తమపురుషార్థమని, నివైమిక-పురింపుడు.

తా. సర్వేశ్వరునియొడబాసి యీసంసారమునునరకమందు బడియుండు, రూపియైభూమినియొడ్డరించిన ఆసత్సఖుడైన స్వామికివాసస్థానమై, సానబెట్టినవలె శిఖరమలరాపిడిచే కాంతినిబొందిన చంద్రికువచ్చిచేరునదియు నిర్లభ్యములుగజేయునదియు నైనతిరుమాలిరుంజోలను అనన్యప్రయోజనులైప్రపక్షిని మొదలగు చుట వసించుటయే పరమప్రాప్త్యము అని.

౧. వలజ్జాయ్దువై గల్ వలబ్ధియోదే,
వలజ్జాయ్యుమ్ ఆయమాయవన్గోయిల్,
వలజ్జాయ్యుమ్ వానోర్ మాలిరుఞ్జాలై,
వలజ్జాయ్దునాళుమ్ మరువుదల్ వల్ల క్కే.

టీక. వలమ్-మంచిబలమును, శెయ్దు-పలపొందించి, వైగల్-నిరంతరముగా ఆబలమును, కట్టియోదే-విషయాంతరములందు వ్యర్థము చేయక, వలమ్-శెయ్యుకోక కృష్ణుడైన సుందరబాహుస్వామి తాయార్లహస్తమును బట్టుకొనిసంచరించు వా-ఆశ్చర్యభూతునియొక్క, కోయిల్ - వాసస్థానమైన, వానోర్ - వాసులు - వలం శెయ్యుమ్ - ప్రదక్షిణముచేయుచుండు, మాలిరుఞ్జాలై - తిరుంజోలను, వలమ్-ప్రదక్షిణాది యనుకూలవృత్తిని, శెయ్దు-చేసి, వాసుడును, మరువుదల్-పొందియుండుట, వల్లక్క-స్వామి మైనది.

తా. ఆర్పించిన బలము మొదలైనవానిని సామాన్యవిషయములందువినియోగ, ఆశ్చర్యభూతుడై ఆశ్రయింపబడునైన సర్వేశ్వరుడును, నిత్యమారులను దీక్షిణాది సంచారములతో అనుభవించుచుండు తిరుమాలిరుంజోలను, ప్రదక్షిణ, నిత్యవాసము చేయుట స్వామి మైనది అని.

౨. వల్లక్కెననినై మిక్ వల్వి నై మూర్త్ గాదు,
అల్లక్కొడియట్టానమర్ పెరుజ్కోయిల్,
ముల్లక్కలిన్ ధినజ్జోర్ మాలిరుఞ్జాలై,
తొల్లక్కరుదువదేతుణివదుశూదే.

టీ. వల్ విన్జై-బలిష్ఠ మైన పాపములలో, మూర్ఖ కాదు-ముణగ-వంశమునకు నాగు
య్యాయా-పాదురూపము, ఎన-అని, నిన్జెమిన్ తలంపుడు, అట్టుమ్-పికాచి-
యైనపు-తనను, అట్టాన్ - నకింపఁజేసినవాడు, ఆమర్ - పొందినసింఁచు, పట్టి
పెద్దదన, కోయిల్ - నానస్థానమై, మట్టుమ్-పిల్లలగు, కలిల్ దీనమ్ - ఏనుగులసమూ
హము, శేర్ - చేరియందు, మాలిరుళ్ళోలై-తిరుమాలిరుంకోలను తొట్టు-నేవింపవలయునని,
కరుదువడే-తలంచుట నే,రుణివు-దృఢమని నిశ్చయించుట, అదుకూడు-సంసారమును జయిం
చుటకడే కారణమైనది.

తా. ఇతరవిషయములు, ఆయుక్తములు, భగవద్విషయముయొక్క మైనదవియై
నది, ఆళితవిరోధినిరసవస్యభావుడగు శ్రియకపటికి అభిమతస్థానమై ఏనుగులగుంపులును
జరించుచుండు తిరుమాలిరుంకోలైను నేవింపవలయున్నందుట భగవత్కైక్కిర్య మొన
ర్చుటకు మంచిసాధనమని.

౧౦. శూదెన్ఱుకళపుమ్ శూదుళ్ళాయ్యాదే,
వేదమున్ విరిత్తా విరుమ్మియకోయిల్,
మాదుఱుమయిల్ శేర్ మాలిరుళ్ళోలై,
ప్పొదవిల్ మలై యేపుగువదుపారుళే.

టీక. శూదు-ధనము సంపాదించుటకునులభోపాయము, ఎన్ఱు-అనితలచి, కళపుమ్-
సౌఖ్యమును, శూదుమ్-చూచుచుండగ అపహరించుటయును, కెయ్యాదే - చేయక,
మాన్-పూర్వమందు, వేదమ్-వేదార్థమును, విరిత్తా-వివరించిన సర్వేశ్వరుడు, విరుమ్మియ-
వివేక్షతో-విసింఁచు, కోయిల్-స్థానమై, మాదుఱు-స్త్రీ, నెమిలితో-నూడి, మయిల్ - నెమళ్లు,
శేర్-చేరివని చెడు, మల్-ఉన్నతమై, ఇరుమ్-వ్యాపించిన, కోలై-తోటలలో, పొదు-
త్తుమైనది, అవిల్-వికసిం చెడు, మలై-తిరుమాలిరుళ్ళోలై పర్యవమందు, పుగువదు-ప్ర
సరించుటయే, పారుళే-పురుషార్థమైనది.

తా. పురుషార్థమైన కార్యములను చేయుచున్నామని చార్యకృత్రిమములను చేయ
క, కళపేదప్రతిపాదుడు తానేయనువిషయమును, శ్రిధగవద్గీతచే ప్రసాదించిన కల్యా
ణగుణస్వరూపుడగు సర్వేశ్వరునికి నూడ సంహోవమునుగ లగించు తిరుమాలిరుళ్ళోలైలాప్ర
సరించుటయే. ఉత్తమపురుషార్థమని.

౧౧. పారుళెన్ఱిన్వలగమ్ పడై త్తవ్ పుగళ్ మేర్,
మరుళిర్ వణ్ణురుగూర్ వణ్ శడకోపన్,

౨౯౬ నిత్యనుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

తెరుళ్ళ కొళ్ళచ్చొన్న వోరాయిర త్తుళిప్పత్తు,
అరుభుడై యవన్తాళణై విక్కుమ్ముడి శ్తే.

టీక. పారుళ్ - ఆశ్రితులకు పయోజనము, ఎన్ను - (అగును) అని, ఇచ్చునామమును, పడై శ్రవన్ - సృష్టించిన వానియొక్క, పుగళ్ళ మేల్ - కల్యాణగుణములను, లిల్ - అజ్ఞానగన్ధములేని, వణ్ - విలక్షణమైన, కురుగుర్ - తరునగరికినిర్వాహకుని, మిక్కిలి యుదారులగు, శళళోపన్ - అభ్యారులు, తెరుళ్ - (చేతనులు లేటయ్యె) కొళ్ళ - గ్రహించునట్లు, శొన్న - ఆనతిచ్చిన, ఓర్ - అద్వితీయమైన, అయిరత్తు - మందలి, ఇప్పత్తు - ఈతిరువాయ్ మొట్టి, ముడిత్తు - సంసారమును వశంపజేసి, అపన్ - కృపకల (అభ్యుగర్) మంకరబాహుస్వామియొక్క, తాళ్ - తిరువడిగళే, క్కుమ్ - చేరునట్లు చేయును.

తా - సంసారి చేతనులయొక్క సమృద్ధియే మనకు పయోజనమని, జగత్తు ల్పవన ర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణవిషయమై, పరిపూర్ణజ్ఞానవంతులును పరమో పరమవిలక్షణముగు తిరునగరికినిర్వాహకులునగు అభ్యారులు ప్రసాదించిన యాతి మొట్టినియను సన్నించువారు పరమపదమును పొందింతురని.

అభ్యూర్ తిరువడిగళే శరణమ్. జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

3 - వత్తు, 3 - వ, తిరువాయ్ మొట్టి.

అవతారిక. - శ్రీవేంకటాద్రిమందునివసించు శ్రీనివాసుని యగోరి, తమవివ్యక్తృదయమును తమవలె భగవద్గుణానుభవమందాన క్రిగల వృక్ష వారిని సహాయపఱచుకొని, వానితిరువడిఘటలూ సకలవిధకై బృహద్రములు చేసనిప్రార్థించుచున్నాడు.

జీత ౧. ఒట్టివిల్ కాలమెల్లాముడనాయ్ మన్ని,
వల్లువిలావడిమై శెయ్యవేణ్ణుమ్నామ్,
తెట్టికురలరువి త్తిరువేజ్గడత్తు,
ఎట్టిల్ కొళ్ళ శోదియై శ్తే తనై తనై శ్తే.

టీక. తెట్టికురల్ - మహాధ్వనియగునట్లు శబ్దించుచుండు, అయి - మంగల, తిరువేజ్గడత్తు - వేంకటాచలముగు తిరుమలయందు ఎట్టిల్ కొళ్ళ - అయి

కోడి - మిగుల ప్రకాశమానమైనవిగ్రహముగల, ఎన్నెతన్నెతన్నెత్తు - మావంశమునకు నాథుడైన తిరువేంగడముడయ్యానుకు, (శ్రీనివాసునికి) వామ్ - శిష్యభూతులగు మనము, ఒట్టి - ముగింపులేని, కాలమెట్లామ్ - కాలమంతయును, ఉడనాయ్ - సర్వదేశములందును, మన్ని - సకలవిధకైబ్బర్యములను, శెయ్యువేట్టుమ్ - చేయవలయును.

తా. - ఓవిలక్షణులారా! గంభీరధ్వనితో సెలయేటులు పారుచుండు (కైబ్బర్యముగలది) తిరుపతికిం దయందు సౌందర్య సౌలభ్యాదులచే నన్ను పశపటించుకొని వేంచేసియుండు శ్రీనివాసుమూర్తికి సర్వదేశ సర్వకాల సర్వసమయములందును సర్వవిధకైబ్బర్యములను ఓనర్పవలయునని.

౨. ఎన్నెతన్నెతన్నెతన్నెత్తుమ్,
మున్నె-వానవర్ వానవర్ కోనొడుమ్,
శిన్దుపూమగిట్టుమ్ తిరువేబ్బడత్తు,
అన్దుమిల్ పుగ్గఱ్ఱై రెళ్ళిలన్దలే.

టీక. ఎన్నెతన్నెతన్నెతన్నెత్తుమ్మున్నె - మనకు తండ్రి, తాత, ముత్తాత, వాని తండ్రి వానితాతకును మొదటికారణభూతుడగు సర్వేశ్వరుడు, వానవర్ - పరమపదవాదులు, వానవర్ కోనొడుమ్, తిరుపతిపతియగు విష్వక్సేనులతోఁగూడ, శిన్దు - సమర్పించు, పూ - పుష్పములు, మగిట్టుమ్ - తనస్పర్శముచే వికసించునట్టి, తిరువేబ్బడత్తు - కైబ్బర్యముగలదియందువసించుటచే, అన్దుమ్ - ముగింపు, ఇల్ - లేని, పుగ్గఱ్ఱై - కల్యాణగుణములు లభింపజేసె, కార్ - కార్యములమైన, ఎట్టిల్ - రూపసౌందర్యములుగల, అన్దల్ - సర్వాధికుడనవాడు.

తా. - పరమపదమునందలి నిత్యసూరులును మనోరథించివచ్చి కైబ్బర్యమొనర్చునట్టి యనంతకల్యాణగుణములచే తనదాసులకు నన్ను దాసునిగననుగ్రహించిన శ్రీనివాసరక్షిత్వామనకు కైబ్బర్యమొనర్చుటయే మనకు పరమప్రాప్యమని.

3. అన్దల్ మాయనణిగొల్ శెన్దామరై,
క్కణ్ణి, శెబ్బని వాయ్ క్కరుమాణిక్కమ్,
తేణ్ణెత్తైచ్చునై నీర్తరువేబ్బడత్తు,
ఎణ్ణిల్ తొల్ పుగ్గఱ్ఱై వానవరీశనే.

టీక. అన్దల్ - సర్వస్వామియై, మాయ్ - అత్యుత్కర్షణుడై, అణిగొల్ - సర్వగుణగల, క్కణ్ణి - శెన్దామరైక్కణ్ణి - అందమైననేత్రములుగలవాడును, శెం - ఎట్టుని,

౨౯౫ నిత్యనుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

కని - పండువంటి, వాయు - అధరముగలవాడును, కరుమాణిక్యమ్ - పింఛె
ప్రకాశించుచున్న విగ్రహముగలవాడునైనశివయోపరి, తేజ - తేటజొందిప్రకా
నిత్య - సందియున్న, శునైసీర్ - దానలజలముగల, తిరువేళ్ళడత్తు - తిరుమల
వేంచేసియుండుటచే, ఎల్లీర్ - ఆసంఖ్యాకమును, తోర్ - స్వాభావికమును,
గుణప్రసిద్ధిగలవాడై, వానవర్ - పరమపదవాసులకు, ఈశక్ - సుఖానుభవము
లుగజేయుస్వామియైయున్నవాడు:

తా. - శ్రీవేంకటాద్రినివాసముచే గలిగిన యైశ్వర్యముచేత అత్యైశ్వర్యము
తానేయాభరణముగునట్టి యత్యంతదివ్యసౌందర్యముచే, తనస్వామిత్వమును ప్రకా
యించు నిత్యసిద్ధ పురుషులకందటికిని తన్నుభవింపజేయునట్టి పరమార్థానుభవ
పరి అభిరుచిగలచునలను తన్నుభవింపజేయును అని.

ర. ఈశక్ వానవర్కైన్పనెన్టా, లదు
తేజమోతిరువేళ్ళడత్తానుక్కు,
నీశనేనితైవొన్టమిలే, వెన్
న్వాశమ్వై త్తపరజ్జుడర్కోదిక్కే.

టీక. వానవర్కు, నిత్యసూరులకు, ఈశక్ - నిర్వాహకుడు, ఎన్టా - పు
పుడును, ఎన్టాల్ - ఇట్లు చెప్పినయెడ. నీశనే - దుర్గుణపరిపూర్ణుడగుటచే నీశము
నిత్యపు - సద్గుణపూర్తి, ఒన్టమిలేక్ - ఒకటియులేనివాడగుటచే, ఎన్టా - ఇట్లు
డు, పాశక్, - అధికప్రీతిని, వైత్త - ఉంచిన, పరజ్జుడర్ - అత్యంతప్రకాశముగ
గుడిన, కోదిక్కు - కానిమయముగువిగ్రహముగల. తిరువేళ్ళడత్తానుక్కు - పుణ్య
యందువసించుస్వామికే, అదు - నిత్యసూరినిర్వాహకుడనునది, తేజమో - ఒకమహిమ

తా. - సర్వప్రకారములచేతను నీడుడనైయున్ననన్ను కటాక్షించి, తన్ను
వించునట్లుచేసిన మహాగుణముగల శ్రీనివాసునికి, నిత్యసూరులను అనుభవింపజేయు
యనునది ఒకయశితయము కాదని.

గి. శోదియాగియెల్లావులగున్టొమ్మమ్,
ఆదిమూర్తియెన్టాలళవాగుమో,
వేదియర్ముమ్మవేదత్తముదత్తై,
త్తీదిల్ శీ ర్తిరువేళ్ళడత్తానైయే.

టీక. వేదియర్ - వైదికులయొక్క, ముమ్మవేదత్తు - సకలవేదములందు ప్రకా
పంబుదిన, అముదత్తై - భోగ్యకారితయముగలవాడును, తీదిల్ - దోషరహితుడై

నిమలమగుడ కటాక్షించునట్టి గుణసంపదగల. తిరువేళ్ళడత్తానై - తిరువేంగడముడైయా
నును, కోడియాగి - కోళ్ళిత్తయమగువిగ్రహముగలవాడై, ఎల్లావులగుమ్ - సకలలోకము
లును, తొట్టామ్ - ఆశ్రయించునట్లే, అది - సకలకారణభూతుడైన, మూర్తి - సర్వ
శక్యమును, ఎవ్వార్ - అనివదించినయెడ, అళివాగుమో - మహిమయగునో.

తా. — సకలవేదములచేతను పరమభోగ్యముగ ప్రతిపాదించబడువాడును, సమ
క్షకల్యాణగుణనిధియగు శ్రీవేంకటాద్రియందు నివసించు శ్రీనివాసుని, సకలజగత్కారణ
భూతుడైన సర్వశక్యముడని వదించుటయొక మహిమగాని.

౬. వేళ్ళడత్తల్ మెయ్ మేర్ విన్దై ముల్ మువుమ్,
తాళ్ళల్ తల్లట్టునల్లనవేళెయ్ వార్,
వేళ్ళడత్తుత్తై వార్కునమోవెన
లాళ్ళడమై, యదుశుమన్దార్ గట్టు.

టీక. — వేళ్ళడత్తు - తిరుమలయందు, ఉత్తివార్కు - నిత్యవాసముచేయుశ్రీని
వాస పరబ్రహ్మమునకే (శేషభూతుడను) నను; - (వానినిదప్ప ఇతరులకును నాకును శేష
భూతుడనుగాను, అనునర్థమిచ్చునట్టి) నను; అనెడు శబ్దమును - ఎన్నలామ్ - అనుసంధిం
చుటయనెడి, అదు - ఆ - కడమై, వ్యాపారమును, కుమన్దార్ కట్టు - భరించినవా
నికే, కడల్లల్ - ఋణరూపమైన పూర్వపాపములు, మేర్ విన్దై - ఆశ్రయించినవెనుకగలి
గిడుపాపములు, ముల్ మువుమ్ - సమస్తమును, వేమ్ - నశించును, మెయ్ - ఇదిసత్యము,
అట్టుపాపములన్నియునశించుటచే) తాళ్ళల్ - ఆశ్రీతులైనతాము, తల్లట్టు - తమస్వ
రూపమునకు, నల్లనవే - శ్చేమమునుగలుజేయుదారిసే, శెయ్ వార్ - చేసికొందురు.

తా. — చేతనుడు తిరుపతియందు నివసించు శ్రీనివాసపరబ్రహ్మమునకు, సర్వాధి
కారమై మిగుల గులభమాగనుండు “ నమః ” అనునచనమును అనుసంధించినయెడ సకల
పాపములును భస్మమైపోవును. పిదపభూచేతనుడు స్వరూపానుగుణముగ సకలవిధకైబ్బ
శక్యములచేయవగును అని.

౭. శుమన్దమామలర్ నిర్ శుడర్ తూవళ్ళేణ్ణు,
అమర్ న్దువానవర్ వానవర్ కోనొడుమ్,
నమన్జ్ఞెయ్ మెతిరు వేళ్ళడమ్ నల్లట్టు,
చ్చమన్దో వీడుతరుమ్ తడల్లన్దమే.

టీక. మా - క్లాఘ్యమైన, మలర్ - పుష్పములను, మా - మంచిదైన, మా - మునున్ను, మా - విలక్షణమైన, శుడర్ - దీశమునున్ను, మాదూపక్ - ఆగమమును, శునుస్తుకొట్టు - ఆదరముతోపహించుకొని, అమర్ స్తు - పొంది, వానవ - నూరులు, వానర్ కొనొడుక్ - తమకునిర్వాహకులగు విష్వక్సేనులతోగూడ, శేషత్వానుగుణముగ ననుస్కరించి, ఎఱుక్ - ఉజ్జీవించునట్టి, తిరువేళ్లడక్ - టాచలమును తిరునామముగల, తడక్ - నికాలమైన, కున్దక్ - తిరుపతిపర్వతము, టుక్ - రుచిగలమనకు, శమక్ - ఈశ్వరునితోసామ్యము, కొల్ - కల; వీను - నన్దమును, తరుక్ - ఇప్పించును.

తా. — మనయభీష్టమును బొందుటకు శ్రమివాసునిబ్రార్థింప నక్కఱలేదు. నూరులు భక్తితోక్లాఘ్యమైన పుష్పాద్యుపకరణములనుగొని యర్పించునట్టి శ్రీమచ్ఛలమే తానుశ్రమివాసుని విషయమందొనర్చు సకలవిధకైంకర్యములను మనము

౮. ఓః కున్దమేన్దిక్కుల్లిరత్నైకా త్తవః,
అస్త్తజ్జాలమశన్దపిరాకా, పరకా
శ్చెన్దుశ్చేర్ తిరువేళ్లడమామలై,
ఒన్దుమేద్యోనమ్విన్దై యోయుమే.

టీక. కులిర్ ముల్లి - చల్లనిరాళ్లవానను, కున్దమ్వీన్ది - గోనర్థనపర్వతము ధరించి, కాత్తవన్ - గోవులనుగొల్లలను రక్షించినవాడును, అన్దు - మహాబలితులంపబడినపుడు, జాలమ్ - భూమిని, అశన్ద - కొలిచిసంపాదించిన, పిరాకా - ఉపకరణములైన - పరకా - సర్వేశ్వరుడు, శ్చెన్దుశ్చేర్ - పోయిచేరియుండు. తిరువేళ్లడక్ - జేబ్బటాద్రియనెడు. మామలై - గొప్పపర్వతమును, ఒన్దుమే - ఒకటిచే, కొల్లి - భవిష్యత్, నమ్విన్దై - మనపాపములు, ఓయుమ్ - తనంతటనే నశించును.

తా. — దేవేంద్రుడు, గొల్లలుతన్నుపూజింపనందుకై కొపమునుబొందికాననుగురిపించినపుడు గోనర్థనమును ధరించి, గోగోపీజనముల గాపాడియు, శ్రీభగవద్బలిచక్రవర్తియపహరింపఁగ దానరూపముగ స్వాధీనపఱచి యింద్రునికిప్పించుచు కారకుడగు సర్వేశ్వరుడు సంతోషించివసించునట్టి శేషాచలమునే మనమాశ్రయించి మన దుఃఖములన్నియు నశించునని.

౯. ఓయునూప్పుప్పిఱప్పిఱప్పిఱప్పిఱ,
వీయుమాఱుశ్చెయ్ వాకా తిరువేళ్లడ

త్తాయ్, నాల్గలరామడిత్తామరై,
వాయుళ్ళుమ్ మనత్తుళ్ళుమ్ వై ప్పార్ గట్టే.

టీ. నాల్గలరామ్ - త్రొత్తతామర పున్నమువంటి, అడిత్తామరై - తనయొక్క పాపారవిందములను, వాయుళ్ళుమ్ - వాక్కునందును, మనత్తుళ్ళుమ్ - హృదయమందును, వైప్పార్ గట్టు - ఉంచుకొన్నవారికి, తిరువేల్గడత్తు - తిరుపతి కొండయందు శుచీశీయందు, ఆయ్ - శ్రీకృష్ణుడగు తిరువేంగడ ముడైయాను, ఓయుమ్ - ఇతర బుట్టియ, మూప్ప - ముసలితనము, పిఱప్ప - జననము, ఇఱప్ప - మరణము, పిణి - వ్యాధులు, పీయుమాలు - ఇవియన్నియును నశించునట్లు, శేయ్ వాళ - చేయు వాడైయున్నాడు.

తా. శ్రీవేంకటాద్రియందు, ఆశ్రయముగ నివారణార్థము శుచీశీయందు శ్రీనివాసుని తిరువడిఁగుళను త్రికరణ శుద్ధితో ఆశ్రయించిన వారికి సకలవిధ దుఃఖములు నశించునని,

౧౦. వై త్తనాళ్వరై యెల్లెకురుగిచ్చెన్ఱు,
ఎయ్ త్తి శేప్పదన్ఱున్ఱు మడై మినో,
వై త్తపామ్మణై యాన్ఱిరువేల్గడమ్,
మొయ్ త్తశోలై మొయ్ పూన్దన్దన్ఱామ్మరై.

టీ. వైత్త - వికసించిన పడిగలుగల, పామ్మ - అదిశేషుడగుసర్వమును, అడైయాళ - శయ్యగాగల సర్వేశ్వరుడు నిత్యవాసము చేయు, తిరువేల్గడం - తిరుపతి కొండయందలి, మొయ్ త్త - దట్టమైన, శోలై - తోపులనున్న, మొయ్ - అందమైన, తా - పుష్పములను గల, తడమ్ - వికలమైన, తామ్మరై - పల్లముగు సమప్రదేశమునై, వైత్త - ఈశ్వరుడు నిర్మించిన, నాళ - ఆయుస్సుయొక్క, వరై - ముగింపైన, ఎరై - మనడియెల్లయైనది, కుటుగి - మిమ్మును సమీపించి, ఎయ్ త్తు - శరీరమునకు బలహిని గలిగి, ఇరైప్పదన్ఱున్ఱుమ్ - ఆహారమున మనస్సుబట్టము గలుగక మునుపే, శెన్ఱు - పోయి, అడైమిళ - ఆశ్రయంపుడు.

తా. ఓచేతనులారా! దేహమందలి చార్ధ్యము చెడకమునుపే, సర్వేశ్వరునికి మొక్కిలి శోగ్యమై నివసించెడు సుందరమైన వనములుగల, తిరుపతి పర్యవమును ఆశ్రయంపుడు అని.

౧౧. ఓయ్ తాళ పరప్పి మడ్డావియవీశనై,
నీళ పాట్టిల్ కురుగూర్చడకోవళళోల్,

కేట్రిలాయిర త్తిప్పత్తుమ్వల్లవర్,

వాల్వర్ వాల్వర్ వెయ్దిళ్ళాలమ్ముగల్లువే.

టీ. తాల్ - పాదారవిష్టములను, పరప్పి - వ్యాపింపజేసి, మున్ - ముందుగా
తాదిను - కొలుచుకొనిన, ఈశనై - సర్వేశ్వరుని, నీల్ - ఉన్నతమైన, పాల్
తోటలచే రమ్ముమైన, కురుగుర్ - తిరువగరికి నిర్వాహకులగు, శడకోపక - అర్చకు
శాల్ - సాదించిన, కేట్రి - సమానము, ఇల్ - లేని, అయిరత్తు - వేయిపాళ్ళ
లో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈ తిరువాయ్మొట్టిని, వల్లవర్ - అర్థముతో నభ్యసించు
వాల్వూ - మీరు ప్రార్థించిన కైచ్చిర్య సామ్రాజ్యమును, ఎయ్దిలభించి, ఇ
లోకమంతయు, పుగల్లు - కొనియాడునట్లు, వాల్వర్ - సుఖమును బొందుడు.

తా. - సకల చేతనులుజ్జీవించునట్లు తన పాదార విష్టములచే లోకము
గొలిచిన తిరువేళ్ళడ ముడైయాక్ విషయముగ ఆత్మార్థ సాదించిన యా తిరు
మొట్టిని యభ్యసించువారు లోకులందఱు బొగడునట్లు భగవత్కైచ్చిర్య రూప
ముహసంపదను బొంది సుఖింతురని.

ఆత్మార్ తిరువడిగళే శరణమ్ - తీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

క్రిమతేరామానుజాయనమః.

క - పత్తు - గ - తిరువాయ్మొట్టి.

ఉడైయవరులు దీనిని, తిరువారాయణ పురము స్వామి విషయమున నుమ్మించి

అన - భూలోకైశ్వర్యమును స్వర్గాదిభోగములు, అస్థిరములు, కైవల్యభక్తి
అల్పము, భగవదనుభవమేనిరపాయమైన పురుషార్థముని పరోపదేశముచేయుచున్నా

టీక. గ. ఒరునాయగమ్మాయోడవులగుడనాణ్ణవర్,
కరునాయ్కవర్ న్దకాలర్ శితై గియప్పానై యర్,
పెరునాడుకాణవిమ్మైయిలేప్పిచ్చై తాళ్ళోళ్వర్,
తిరునార్కణ్ణాల్ కాలమ్మైచ్చిన్దిత్తుయ్మిన్.

టీక. ఒరునాయకమాయ - భూమణ్ణులమునకు ఏకాధి పత్యము వహించి
దీర్ఘ కాలము జరుగునట్లు, ఉలగు - లోకముతో, ఉడక - చేరి, అణ్ణవర్ - భక్తు
పాలనము చేసినవారలు, (రాజ్యము శత్రువులచే అపహరింపబడి నపుడు లక్షణి
లలో విడు మెత్తుటకు పోగా) కరు - మిక్కిలి నల్లని, నాయ - కుక్కచే, కమ్మ

కరణదేవ, కాలర్ - కాళ్ళుగల వారలై, శివైగియ - చెదరకొట్టబడ్డ, పానైయర్ -
 పండ్ర పాత్రగాగొని, పెరునాడు - తామేలినపృథివిలో నుండువారలందఱు, కాణ -
 యాచనము, ఇమైయిలే - ఈజన్ మునందే, పిచ్చై - భిక్షను, తామ్ - తాము, కాళ్వర్ -
 గపొంతురు, (ఇట్లు విశ్వరూపు అస్థిరమగుటచే) తిరు - ఎడతెగని సంపదగల, వార
 ల్ - సర్వస్వామియైన శ్రీమన్నారాయణుని యొక్క, తాళి - తిరువడిగళను, కాల
 మ్మ - ఆలస్యములేక శీఘ్రముగ, శివ్విగ్గు - అనునన్ధించి, ఉయ్మినో - ఉత్తమింపుడు.

తా. - సకల జనులను తమవశమున నుంచుకొని, సప్తద్వీపములు గల భూమం
 తములందు ఏకచ్ఛత్రాధి పత్యముగ రాజ్యపరిపాలనము చేసినవారలే, ఉత్తరక్షణ
 మ్, ఇతరరాజులచే రాజ్యముపహరింపబడినవారలై, ఆకలిదప్పలచే పీడింపబడి, భి
 షకము చేయుచుందురు, ఇట్లు విశ్వరూపు అస్థిర మగుటచే వాటినివిడిచి నాశరహి
 తుగ శ్రీమన్నారాయణుని చరణ కమలముల నాశ్రయించి యుత్తమింపుడు అని.

౨. ఉయ్మిన్ది తైకోణర్ నెన్దులకాణ్ణవర్మియై,
 తమ్మికాళువై మడవారై ప్పిఱర్ కొళ్ళత్తాంవిట్టు,
 వెమ్మినొలివెయిల్ కానగ మ్మాయ్ కుమ్మైత్తన్బర్ గళ్,
 కెమ్మిముడి త్తిరుమాలై విరైన్దడిశేర్రినో.

టీక. తిత్తై - కప్పమును, కొణర్ న్దు - తెచ్చిచెల్లించి, ఉయ్మిన్ - జీవింపుడు,
 తమ్మి - అని నదించి, కలగు - లోకమును, అణ్ణవర్ - ఏలినవారలు, ఇమైయై - ఇట్టి
 గమనభరించిన జన్మమునందే, తమ్ - తమ, ఇకా - (ప్రియురండ్రై), కునై - భో
 రుముగల, మడవారై - తమ్ముడినాడనట్టి స్త్రీలను, పిఱర్ - ఇతరులు, కొళ్ళ - పరి
 గ్రహించునట్లు, తామ్ - తామే, విట్టు - చేయువిడిచి, వెమ్మికాళి - కండ్లు చెదరు
 స్త్రీత్రాళముగల, వెయిల్ - ఎండనుగల, కానగం - అడవిలో, పోయ్ - వెళ్లి,
 కెమ్మిన్బర్ గళ్ - అచటను శత్రువులచే పీడింపబడుదురు, (కనుక) కెమ్మికా - ఎట్లని
 తమ్ముగల, ముడి - శరము కలిగిన, తిరుమాలై - శ్రయింపలిని, విరైన్దు - అతిత్వరగా,
 కెమ్మినో - పాదపద్మములను బొంది ఆశ్రయింపుడి.

తా. - ఇట్లు శత్రురాజులచే అపహరింపబడిన రాజ్యముగల వారలగుటయే
 కాక, భార్యశత్రువులను బోగొట్టుకొని, కనంబునకుబోగ (పినుకొనిచియున్న ఏమి
 తనమును వెచ్చునోయని శత్రురాజులు వీనిని చంపనహోగింతురు) కాబట్టి కిరీటాదు
 లు అలంకరింపబడిన సర్వశక్తునియొక్క తిరువడిగళను ప్రాప్యముగ ఆశ్రయింపుడియని.

3. అడిశేర్ ముడియినరాగియరశర్ గల్ తామ్ తొమ్మ,
ఇడిశేర్ మురశజ్జల్ ముల్ ద్రియమ్మ విరున్దవర్,
పాడిశేర్ గుగళాయ్ ప్పవర్ గల్ ఆదలిర్ నొక్కెన,
కడిశేర్ త్తయ్ ముడిక్కణ్ణాకల్ గల్ నినై మిన్.

టీక. అడి - తమకాళ్లతో, శేర్ - చేర్చిన, ముడియినరాగి - శిరస్సుపై
అరశర్ గల్ - గాఢము, తామ్ తొమ్మ - తామునేవించు చుండుగా, ఇడి - పిడుగు
శేర్ - సమానమైన, మురశజ్జల్ - వాద్యములు, ముల్ ద్రియమ్మ - ముంగిట, ఇయమ్మ
బింపగ, ఇరున్దవర్ - అందుచేవియిచ్చి వినువారలు, పాడిశేర్ - ఒకపదార్థమును
ఏకదేశముతోచేసిన, గుగళాయ్ - పరమాణువుగ అగునట్లు, పావర్ గల్ - లక్ష
లేకపోవుదురు, ఆదలిర్ - గనుక, నొక్కెన - త్వరగా, కడిశేర్ - పరిమళము
కుళాయ్ - తిరుక్కుతాయి మాలికచే అలంకరింపబడిన, ముడి - శిరస్సుగల, కణ్ణా
క్రీకృష్ణనియొక్క, కల్ గల్ - తిరువడిగళను, నినైమిన్ - ధ్యానింపుడి.

తా.--- ఇట్లు విశ్వర్యము ఆస్థిరముగా నుండియు, దానిని అనుభవించువాడు
తామును కాశ్వర్యముగ నుండువారునుగాను గనుకను ఆశ్రిత సులభుడగు శ్రీయై
ఆశ్రయింపు శీయని.

౪. నినై ప్పొపుగిల్ కడలెక్కలిల్ నున్దొణలిల్ పల్,
ఎనై త్తోరుగజ్జళుమివ్వులగాణ్ణకల్లిన్దవర్,
మనై ప్పొల్ మరుజ్జళమాయ్ తలల్లాల్ ముల్ ద్రికల్లిమ్మ,
పనై త్తాల్ మదకళిటటవ్ పాదమ్ పణిమిన్.

టీక. నినై ప్పొ - భగవదనుభవమును వదలి గతించిన రాజులను విధి
చుటకు, పుగిల్ - ప్రవేశింపగ, ఎనై త్తోరుగజ్జళుం - అనేకయుగములును, ఇచ్చో
కులొకమును, అట్టు - ఏలి, కల్లిన్దవర్ - కడచినవారలు, కడల్ - సముద్రపు,
లిల్ - ఇసుకదిబ్బలలోని, నున్దొణలిల్ - సన్న పువ్వుకకంటె, పల్ - అనేకలే
దురు, మనై ప్పొల్ - తాముండు గృహప్రదేశమును, మరుజ్జ - దానిచుట్టు ప్రదేశ
మున్ను, అడి - ఎచ్చుతక్కువలు తెలియక, మాయ్ తలల్లాల్ - నశించుచుగాని, మర
స్థిరముగానుండు నొకటినిగూడ, కల్లిలమ్ - మనము చూడలేదు, పనై - తాటిచెట్టు
బలిసిన, తాల్ - కాయ్ గల, మదకళిట - మదించిన ఏనుగును (కువలయే పీడమహిమ
వత్ - సంహరించిన వానియొక్క, పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణిమిన్ - పణిమిన్)

తా. — విశ్వరూపులను స్థిరముగదలచి యనుభవించినవారలు నశించిపోయిరి గాని యొకడుగానియొకపస్తువుగాని స్థిరముగా నుండినట్లు మనకు నుపదలేదు, కనుక ఆశ్రయభోధినిరనునకిటుడగు శ్రీకృష్ణుని పాదారవిందములను ప్రాప్యముగ పొందుడు అని.

గ. వణిమి తిరువరుళున్నమ్ తిష్ఠేదప్పే మ్మపూమ్ పల్లి,
అణిమెక్కులూర్ ఇన్మక్కలవియుముడుణ్ణార్,
తుణిమున్ను నాలప్పల్లైయర్ తామిళ్ళిప్పచ్చెల్వర్,
మణిమిన్ను మేనినన్మాయవ్ పేర్ శొల్లి వాట్టిన్.

టీక. అమ్ - రమ్యమై, తిరమ్ - చల్లనై, పై - వికారమునైన, తూమ్మల్లి - తూ
లపాన్మమిదనుండి, తిరువరుళ్ - కృపను, వణిమిక్ - ప్రసాదింపుము, ఎన్నుం - అని
ప్రాశ్నింపబడినవారైన, అణి - ఉత్తముమైన అలక్కారమును, మెక్ - మృదుతరమైన,
ముణ్ణార్ - వెంట్రుకలుగల స్త్రీలయొక్క, ఇన్మ - ఆనందాత్మకమును, కలవి - సంక్షేప
మును, అముడు - ఆమృతమును, ఉణ్ణార్ - భుజించినవారలు, తుణి - తమ ఆర్థమును
తూయచాలనంతటిదియు వెనుకకట్టుకు అందనట్టిదియునైన కాపీనముగలిగి నందుచే,
తూమ్మ - ముందు, నాల - వ్రేలాడునట్టి కాపీనముధరించునట్టి స్థితికివచ్చినపుడు, పల్ -
అనేకమైన, ఏల్లైయర్ - వీనినిపొందక పోయినయెడ ధరింపచాలనిస్త్రీలు, తాం - తా
మే, ఇట్టిప్ప - వీనినిఉపేక్షించి పేళనముచేయుగా, తెల్వర్ - అదితవమానమనితలపక
మరలవారలుండుచోటికిపోవుదురు, (కనుక) మణి - నీలరత్నమువంటి, మిన్ను - కాన్తి
గల, మేని - తిరుమేనుగల, నన్మాయవ్ - ఆశ్రయమునువిడిచి ధరింపజాలని ఆశ్చర్యభూ
తుడగు రియోపతియొక్క, పేర్ - తిరునామములను, శొల్లి - నవించి, వాట్టిక్ - ఆన
ందముగ నుజ్జీవింపుడు.

తా. — తామురాజ్యపరిపాలనము చేయునపుడు తామువలచిన స్త్రీలనుగొప్పగ
కొగడి రమించినవారలు శత్రువులచేరాజ్యభ్రష్టులై కాపీనమునకుకూడ మార్గములేనిదక
యందు ఆస్త్రీలువీరిని ధిక్కరించినను మోహముచే వారలయొద్దకేబోవుదురు. ఇట్టిఅవస్థ
పడుటకంటె నీలమేళుచ్చాయగల భక్తవత్సలుని స్తోత్రముచేసి యుజ్జీవింపుడని.

౬. వాట్టన్దార్ గల్ వాట్టన్దమ్మమామ్మలై మొక్కలిక్ మాయ్న్దమా
అట్టన్దార్ నెన్దలన్దముముదలిన అుదియా, [యన్దు,
వాట్టన్దార్ గల్ వాట్టన్దేనిన్దరెన్దదిత్తైనిన్దుత్తే,
అట్టన్దార్ కడల్ పల్లియున్దులడియవరామిన్.

టీక. వాట్ స్దార్ గల్ - సౌఖ్యముగ జీవించినవారలు తాము అని కలహము
వాట్ స్దదు - జీవించినది, మామట్లై - గొప్పవర్షమునందు, మొక్కలిల్ - బుద్ధు
మాయస్థమాయస్థ - నశించినవారి, అట్ స్దార్ - అధోగతికైందిపోయిరి, ఎన్న
అనియింలేగాక, అన్యుముదల్ - జన్మించినది మొదలుకొని, ఇన్లు అదియ - నేటి
వాట్ స్దార్ గల్ - జీవించినవారలు, వాట్ స్దే - ఒక టేవిధముగ జీవించియే, నిట్ట
దు - ఉండురు అనుట, ఇల్లై - లేదు, నిట్టులీల్ - ఎడతెగని పురుషార్థము కావడ
దీన, అట్ స్ద - మిక్కిలిలాతై, అర్ - గొప్పదియు నిండినదియునైన, కడల్ - క
ని, పల్లి - పడకగాగల, అల్లల్ - సర్వస్వామికి, అడియవర్ - దాసులై, అన్
దాస్యము చేయుదు.

తా. - విశ్వర్యమును పొంది జీవించినవారలు యొకరును లేరొయనగ, అట్ల
దతో జీవించినవారలు వర్షజలములో పుట్టెడు బుద్బుదములవలె అత్యల్ప కాలము జీ
నశించిపోయిరి. పూర్వకాలము విశ్వర్యముతో జీవించినవారలు తాము విశ్వర్యముతో
పసారంభించినది మొదలు నేటివఱకు విశ్వర్యముతోనే జీవించియుండినట్లు మా
దా! అయినను స్థిరమైన విశ్వర్యము కావలసియున్నయెడ ఆశ్రయంరక్షణార్థము
నారాయణస్మరణాశ్చ తిరుపదీగళ నాశ్రయించి వానిదాస్యమును నిత్యసంపద
దుడీ యని.

2. ఆమిశువై యవై యాతోడడిగిలుణ్ణార్ న్దవిగ,
తూమెన్దొట్టిమడవారిరక్కప్పిన్ను మేతున్ మువార్,
ఈమినెమక్కొరుతున్ నైన్దిడరువరాదలిల్,
కోమిన్దుగ్రాయ్ ముడియొదియజ్జొలికుణ్ణార్.

టీక. ఆమ్ - ప్రకృతికనుగుణమై, ఇణ్ - ఇంపై, అవై - లోకప్రసేదము
అనుకువైయోడు - తీపు, పులుసు, ఉప్పు, పగరు, చేదు, కారము, అనుభవరసము
గూడిన, అడిగిల్ - విలక్షణమైన అన్నమును, ఉణ్ణు - భుజించి, ఆర్ న్దవిగ - శృ
నపీపుట, తూ - శుద్ధమై, మెణ్ - మృదువైన, మొట్టి - మాటలుగల, మడవార్ - శ
లైనస్త్రీలు, ఇరక్క - అపేక్షించుటచే, (అదిమరవచాలక) పిన్నుమ్ - మఱియు
మువార్ - యాచించి భుజించువారలు, (అనంపదనకంపగానే అస్త్రీలుండు నొక
యిమిరందలుచేరి) ఎమక్కు - మాకు, ఒరు - ఒక, కుములు - పిడికకు అన్య
ఈమిణ్ - ఇవ్వవలయును, ఎన్దు - అనియ పేక్షించి, ఇడలువర్ - అదివారము
కెని యింటింటికీపోయి తిరుగుదురు, ఆదలిల్ - కనుక, కుమ్రాయ్ - తిరుమ్రాయచే
రింపబడిన, ముడి - శిరస్సుగల, అది - సర్వకారణభూతుడును, అమ్ - దర్శనమును

కొడి - శ్రీమయ మైన దివ్యమంగళ విగ్రహముగల సర్వేశ్వరునియొక్క, కుణజ్జీ - కల్యాణగుణములను, కోమిల్ - అనుభవింపుడు.

కా. - అన్న పానాదులును విషయానుభవరసములును మిక్కిలి యస్థిరములును, అతివములునగుటచే జగత్కారణ భూతుడును అతిసౌందర్య యుక్తుడునగు సర్వేశ్వరుని యొక్క కల్యాణగుణములను అనుసన్ధించి యుజ్జీవింపుడని.

౮. కుణజ్జీల్ నితైపుగల్గ్ మన్నర్ కొడై క్కడై పూణ్ణిరిన్దు,
ఇణజ్జీయులగుడనాక్కిలుం ఆజ్జవ నైయిల్లార్,
మణజ్జీ పొగత్తుమన్ని యుం మీశ్వరల్ మీశ్వరై,
పణజ్జీల్ అరవణై యా తిరునామం పడిమినో.

టీక. కుణం - శీలాదిగుణములకు, కొల్ - స్థానభూతులై, నితై - పూర్ణమైన, పుగల్ - భాగ్యినిగలవారై యుండు, మన్నర్ - రాజులు, కొడై - ధనమును లోకోపకారార్థముగ యిచ్చునట్టి పెదార్థ్యమును, కడై - స్వభావమును, పూణ్డు - కలిగినవారై, ఇరువ - ఉండి, ఉలగు - లోకములో, ఇణజ్జీ - అందఱిలోఁజేరి, ఉడనాక్కిలుమ్ - కవితో సమముగ రక్షించినను, ఆజ్జు - ఆయైశ్వర్యవిషయముగ, అవనై - సర్వేశ్వరుని, అర - ఆశ్రయింపనివారలు, మణంకొడై - రాజ్యముభిమును, పొగత్తు - భోగములో, యూ - పొందియుండినను, మీశ్వరగల్ - విడువబడినసంపద గలవారలగుదురు, పూణ్ణిరి - పునరావృత్తిలేని పురుషార్థము సిద్ధింతుటకు, పణజ్జీల్ - పడిగలుగల, అర - ఆదిశేషుని, అరవణై - పడకగాగల శ్రయఃపతియొక్క, తిరునామం - తిరునామములను, పడిమిల్ - అభ్యసించుడు.

కా. - దానాది క్షుత్రియధర్మములను జేయుచు రాజ్యానుభవము చేయుచుండినను, పెరుమాళ్ళను ఆశ్రయింపనియెడ ఆరాజ్యము సిద్ధింపదు, వానిని ఆశ్రయించి పాండురపడయు కొంత కాలమునుభవించి పొగొట్టుకొందురు. కనుక తమతిరువడిగళ సాశ్రయించినవారిని చేయివిడువనట్టి పెరుమాళ్ళ తిరువడిగళను ఆశ్రయింపుడు అని.

౯. పడిమన్ను వల్ కలక పల్లై న్నోడలుత్తు విమ్ముల న్నెన్దు,
తేడిమన్ను కాయమ్ శెల్ న్నోగళుమ్ ఆజ్జవ నై యిల్లార్,
కుడిమన్ను మిళువర్క మయ్ దియుమ్ మీశ్వరల్ మీశ్వరై,
కొడిమన్ను పుళ్ళుడై యణ్ణల్ కళిరగల్ కులుగుమినో.

టీక. పడి - భూమినిన్ని, మన్ను - విడువకయెన్నడును భరించిన, వల్ - అనేకవిధములైన, కలక - ఆభరణములనున్న, పల్లై - నిశ్చయముగ, అలుక్తు - వదలి, విమ్ము

లక - పంచేన్ద్రియములను, వెన్జు - స్వాధీనపఱచుకొని, శెడిమన్ను - దీర్ఘ కాలకపమున
దుమ్ముపడియుండు, కాయమ్ - శరీరమును, శెల్ బొర్ గళుమ్ - ఉపవాసమున
పఱచేసినవారలును, మన్నుమ్ - ఈతపఃఫలమై కల్పాంతరమువఱకుండునట్టి,
జీవితకాలముగలవారై. ఇక - సుఖోత్తరమైన, మవర్కమ్ - స్వర్గమును, ఎల్ల
మ్ - పొందిన వారలైనను, అవనై - ఫలప్రదానముచేయువానిని, అల్లు - అచట
ఇల్లార్ - ఆశ్రయింపనివారలు, మీశ్వర్ గల్ - మరలుకొనుదురు, మీశ్వర్ లై - శుభ
త్తిరేకుండుటకు, కొడి - ధ్వజమున, మన్ను - నిత్యవాసముచేయు, పుల్ - గడ్డ
ని, ఉడై - గల, అణ్ణల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, కల్మల్ గల్ - శ్రీపాదపద్మములపై
గుమిక్ - సమీపింపుడు (ఆశ్రయింపుడు).

తా. — స్వర్గాది విశ్వరమములందలికోరిక చే విహికవివయములగు ఇంద్రియ
మజయించి, స్వర్గప్రాప్తికి విరోధియగు శరీరమును వదలినవారలు పెరుమాళ్లను ఆర్చి
పనియొడ స్వర్గాదిసంపదయు సిద్ధింపదు, దేవతలనాశ్రయించుటవలన సిద్ధించినను,
మేను, కనుక ఇట్లుఅల్పముగను, అస్థిరముగను, బహుదుఃఖకరముగను, అపవిత్ర
పునువగుసంపదనువదలి, గరుడునివదలినను ఆశ్రయము చేయివిడువనివానిని ప్రార్థన
పొందుడు అని.

౧౦. కుఱుగమిగవుణర్వత్తుడునోక్కియెల్లామ్విట్ట,
ఇఱుగలిఱప్పెన్నుమ్మణానిక్కుమప్పయనిలైయేల్,
శిఱుగనినై వదోర్ పాశముణ్ణామ్విన్నుమ్వీడిలై,
మఱుగలిలీశనైప్పల్ శ్రీవిడావిడిల్ వీడఁగిదే.

టీక. కుఱుగ - వివయములలోనున్న మనస్సునుమరలించి, ఉణర్వత్తుడు -
తోచేర్చి, మిగనోక్కి - ఆత్మసంభవముచేసి, ఎల్లామ్, ఇతరపురుషార్థములను, విట్ట
లినవారై, ఇఱుగల్ - ఆశ్రయించేవర్యవసించిన, ఇఱప్ప - మోక్షమును, ఎప్పక
పురుషార్థమనియుండు, ఇఱుగిక్కుమ్ - జ్ఞానికిని, అప్పయక్ - సర్వేశ్వరుని యోగ
ముగపొందుట, ఇలైయేల్ - లేనియొడ, శిఱుగ - నీచపురుషార్థములను, నిలైవదోర్ -
వదగిన, పాశమ్ - కర్తము, ఉణ్ణామ్ - పాశనిలుచును, విన్నుమ్ - మఱియు
ఆత్మప్రాప్తిరూపమైన మోక్షమున్ను, ఇలై - సిద్ధింపదు, మఱుగలిల్ - శరీరార్థము
యందు, ఈశనై - సకలకల్యాణగుణాత్మకుడగు సర్వేశ్వరుని, పల్దే - ప్రార్థన
కముగఁబొంది, విడావిడిల్ - ప్రయోజనాంతరములను అపేక్షించుకొననివదల
నట్టిన, అఁగిదే - ఆభగవత్ కైక్యర్యమే, వీడు - పరమపురుషార్థము.

తా. ప్రకృతివిషయవైరాగ్య పూర్వకముగ నుండుజ్ఞానయోగనిష్ఠునికి పెరుమాళ్ల సుఆశ్రయింపనియెడ ఆత్మావలోకనమునకు విరోధియగు కర్తము బోదు, భగవంతునిధానించి శ్రీవివేకమునుబోగొట్టుకొనకపోయిన ఆత్మానుసంధానమును మోక్షముగలుగదు. అత్యల్పమైన ఆత్మానుభవమును కైవల్యమును వదలి భగవత్ కైబ్బర్యముచే పరమప్రాప్త్యముగ పొందుడు అని.

గం. అః దేయ్యయ్య ప్పగునూ తెనుక్కణ్ణ కల్లల్ గళే మేల్,
కొయ్ పూమ్ పాట్రిల్ శూత్త్ర్ కురుగూర్ చడకోపక కుల్ నేవల్,
శేయ్ కోలత్తాయిరమ్ శీర్తొడై ప్పాడలివై వత్తుమ్,
అః కామల్ కల్పవర్ ఆత్తురుయర్ పోయ్యయ్య ప్పాలరే.

టీక. ఉయ్య - ఉజ్జీవించుటకు, పుగుమ్ - పొందు, అఱు - ఉపాయము, అఃదే - అదియే, ఎన్దు - అనిచెప్పి, కణ్ణక - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కల్లల్ గళే మేల్ - తిరువడిగనుమీద, కొయ్ - కోయబడిన, పూ - పుష్పసమృద్ధిగనుండు, పాట్రిల్ - తోపులుగల, కురుగూర్ - అభ్రావర్తిరునగరికి నిర్వాహకులగు, చడకోపక - నమ్మాభ్రావర్లు, కుల్ నేవల్ - అన్తర్బలమైన కైబ్బర్యరూపముగ, శేయ్ - సాయించిన, కోలమ్ - విలక్షణమైన, ఆయిరమ్ - వేయిపాశురములలో, శీర్తొడై - కల్యాణగుణములనేచేర్చిన, పాడల్ - పాశురరూపములగు తిరువాయ్ మొట్టిలో, ఇవై వత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, అః కామల్ - తప్పక, కల్పవర్ - అభ్యసించువారు, ఆత్తు - విశ్వరూపకైవల్యములలో మునిగి ప్రవేశము, రుయర్ - దుఃఖము, పోయ్ - పోయి, ఉయ్యప్పాలర్ - భగవద్భక్తిరూపమున ఆత్మోజ్జీవనప్రకారముగ నగుదురు.

తా. ఆత్మోజ్జీవనమునకు శ్రయింపరిని యాశ్రయించుటయే, సదుపాయమని తేలిపాదించెడు, నమ్మాభ్రావర్లు ప్రసాదించిన యీతిరువాయ్ మొట్టిని, అర్థమతో నభ్యసించువారు సకలవిధ దుఃఖములను వదలి, యుజ్జీవించు స్వభావము గలవారగుదురు అని. అభ్రావర్ తిరువడిగ శేకరణమ్. శీయర్ తిరువడిగ శేకరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

ర - ప - ౬ - తిరువాయ్ మొట్టి.

రాజమన్నార్ విషయమున శ్రీమణవాళీమామనులు సమర్పించినట్లున్నది. అవతారిక. - అభ్రావర్లు భగవద్విషయమందు గలిగిన పరమభక్తి ప్రత్యక్షానుభవము లభింపనందున వ్యాకౌహమును జెందిరి. ఈ వ్యాకౌహమునిన గించుటకై పులుకుద్రదేవ

300 నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటీకారాత్పర్యసహితము.

తారాధనముచేయఁ బ్రయత్నింపగ, అనరక్షారాలగుచెలికత్తె ఇది యుచితముగాను
చెడుప్రయత్నమును నివారించఁజేయుటను సాదించుచున్నార.

టీక. ౧. తీర్పారై యామినియెజ్జనమ్నాడుదుమన్నై మీర్,
ఓర్పాలివ్వుణ్ణుదలుల్ దనన్ నోయిదు తేటినోమ్,
పోర్ ప్పాగుతాక శెయ్ తనైవరై వెల్వి త్తమాయప్పోర్,
తేర్ ప్పాగనార్ క్కివల్ శి న్దెతుగ్రాయ్ తిళై క్కిన్ద తే.

టీక. అన్నైమీర్ - తల్లులారా, ఇని - ఇంకమీడు, తీర్ ప్పారై - తీర్చి
నినివర్తింపఁజేయువారిని, యామ్ - వ్యాధికికారణమెఱుగనిమనము, ఎజ్జనమ్ -
ముగ, నాడుదుమ్ - వెదకనగును, ఓర్ ప్పాల్ - ఇప్పుడునిరూపించినయెడ, ఓ
ఒర్ - చక్కనైన, నుదల్ - ముఖముగలయీమె, ఉల్ ద - పొందిన, నరవోద
మందివ్యాధియగు, ఇదు - దీనిని, తేటినోమ్ - ఈమెయొక్క స్వభావాదులను
కొంటిమి, (ఇది యేకారణమువలనగలిగినదనిన); పోర్ - యుద్ధమునకుఁదగిన, పో
కావలసినసన్నివేశములను, తాన్ శెయ్దు - తానేచేసి, అన్ద - అప్పుడు, త
పఞ్చపాండవులను, వెల్విత్త - గలుచునట్లుచేసిన, మాయప్పోర్ - మాయా
గుమహాభారతయుద్ధమునందు, తేర్ ప్పాగనార్ కు, అర్జునునికిరథసారథిగానున్న
ష్ఠునిబొందుటకై, ఇవల్ శిన్దె - ఈమెయొక్కమనస్సు, తుగ్రాయ్ - భీముని
క్కిన్దదు - తెలివితప్పిపోచున్నది.

తా. ఓచెలియలారా! ఈయాత్మోర్ నాయకియొక్క వ్యాధిలక్షణమును
కొంటిమి, (ఏమనిన); మహాభారతయుద్ధమునందు, తానుఅర్జునునికి సారథ్యము
నానావిధోపాయములచే పాండవులకు బయలుగలుగఁజేసిన శ్రీకృష్ణుని మోహించి
మేమూర్ఛఁజెందినది. ఇదినివర్తియగుటకు మీప్రయత్నములగినదికాదని.

౨. తిళై క్కిన్ద దేయివల్ నోయిదుమిక్క పెరునైయ్ నమ్,
ఇళైప్పిన్దీ నీరణ్ణాడుమిళనైయ్ నమ్మిదు,
తిళైప్పిన్దీ యేళబ్బుశక్కరమెన్దివల్ కేట్కునీర్
ఇళై క్కిన్దీ నీరాగిల్ నన్దేయిల్ పెఱుమిదు కాట్కినే.

టీక. ఇవల్ - ఈనాయకియొక్క, నోయ్ - వ్యాధినిగూర్చి, తిళై
మీరునుభవించుట (క్రమముగాదనిభావము) ఇదు - ఈవ్యాధి, మిక్క
తేయనకు - తేవాధిదేవునిగురియుపలివలనగలిగినది, ఇదు - ఈవ్యాధి, ఇ

హామను ఈ మెనును వ్యాధికిని యే చేరికయు లేక, నీర్ - మీరు, అణగ్గాడుమ్ - దైవ ఆశీశ
మగుని యాడుచట్టి, ఇల్లెయ్ నమ అస్తు - అల్ప దేవత గాదు, రిశైప్ప ఇయ్ - పయల
మాటలను విని భ్రమఁ జెందక, శల్లుళక్కరమ్ - ఈ దేవాధిదేవుని శక్తిచక్రములు, ఎన్ఱు-
అని, ఇవల్ - మూర్ఛ జెందినయ్యామె, కేట్క - వినునట్లు, నీర్ - మీరు, ఇల్లెక్కెల్లె
తల్ - చెప్పటకు సమర్థులయితిరేని, ఇల్ - ఈ మెయొక్క కుటుంబము, నన్ఱే పెయ్ -
క్షమము సేపొందును, ఇదు-దీనిని, కాట్టిక - ప్రత్యక్షముగఁ జూడుదు.

తా. ఓ చెలికత్తెలారా ! ఈ నాయకియొక్క మనో వ్యాధి నెఱుగక భ్రమఁ జెందు
చున్నది, ఇది క్షుద్ర దేవతల వలన గలిగినది కాదు, మీరొక్కరి మాటను వినుక, సర్వేశ్వరు
ని వ్యాధి భయములగు శక్తిచక్రముల నానుభవములను, ఈ మెకు వినునట్లు జపించితిరేని
ఇట్లు దేవా వ్యాధిని వృత్తియగును, ప్రత్యక్షముగఁ జూడవగునని.

3. ఇదు కాట్టి ననై మ్మీరిక్కట్టు విచ్చి శొత్తోణ్ణు నీర్
ఎదు వానుమ్ శెయ్ దజ్జోర్ కళ్లు మిత్తై చ్చియుమ్ తూవేల్క్కి,
మదు వార్ తుఱాయ్ ముడి మాయప్పి రాక కుల్ వాల్ త్తినాల్,
అదు వేయి వళుల్ మనోయ్ క్కరు మరున్దాగు మే.

టీక. అనై మ్మీర్ - ఓ కల్లులారా, ఇదు-ఈ పరివారమును (చేన్) కాల్ మిక్ -
చూడును, ఇక్కట్టు విచ్చి-ఇతర దేవతా సంబంధ పుస్త్రీయొక్క, శొల్ శొణ్ణు-తగని మాట
మృగహించి, నీర్ - మీరు, ఎదు వానుమ్ శెయ్ దు - ఏదైనను జేసి, అణ్ణు-అచ్చట,
నీర్ - నీచమైన, కళ్లుమ్ - కల్లును, ఇత్తై చ్చియుమ్-హరిసమును, తూవేల్ మిక్ -
వినునట్లు అనుభవము చేయవలదు, (అయిన పరివార మేమనిన) మడులర్ - శేవనిండియం
దు, తుఱాయ్ - తిరుత్తుఱాయ్ మాలిక చేవలక్కరింపఁబడిన, ముడి- కిరిటముగలవాడై,
తూయ్ - అశ్చర్య గణదేవతములనుగల, పిరాక - ఉపకారకుడగు శ్రీయః పతియొక్క,
కుల్ - సాచార విద్వములను, వాల్ త్తినాల్ - మల్లకాశాసనము చేసితిమేని, అడుత -
అమల్లకాశాసనమే, ఇవల్ ఉల్లదు. ఈ మెబొందిన, నోయ్ క్కు - వ్యాధికి, అరు-
దు భయమేలైన, మరున్దాగుమ్ - అపుషధమగును.

తా. ఓ చెలికత్తెలారా ! ఇది చేసి చూడుదు, ఈ మాంత్రికురాలి మాటను విని యిచ్చట
మధుమాంసాదులను దెచ్చి క్షుద్ర దేవతలకుం చవలదు, తిరుత్తుఱాయ్ మాలికను భరించి
యుండు శ్రీయః పతిని మంగళాశాసనము ఒనర్చినయెడ, ఈ నాయకియొక్క వ్యాధిని వృత్తి
యగునని.

౪. మరున్దాగు మెన్ఱంగోగ్ మాయవలవై శొత్తోణ్ణు - నీర్
కరున్దాగుమ్ ముల్ మై చ్చెన్ఱోయ్ మ్మకళని మై త్తెన్ఱయ్,

ఒరుజ్గాగవేయులగేఱుమ్మిల్లుగ్గియుమిల్ల నిట్ట,
పెరున్దేవన్ పేర్ శొల్లకిట్టిల్లవల్లై పెఱుదిరే.

టీక. మరుస్తుఆగుమ్మిన్దు - ఆవుపథమగునని, ఆళ్లుఓర్ - ఆచ్చటయొక్క
యమ్మఅలవై - కపటియును శిష్టనిందితురాలునగు స్త్రీయొక్క, శొల్ శొల్లు - చూటని
మీరు, కరుంశోరుమ్ - నల్లనియన్నమును, మల్లై - ఇతరమైన, శెమ్మశోరుమ్ - ఎఱ్ఱము
మును, కళక్క - ఇతరదేవతయొక్క సన్నిధియందు, ఇట్లైత్తు - ఉంచితిరేని, ఎకపయ్య
ఏమిప్రయోజనము, ఉలగుఏఱుమ్ - ఏడులోకములను, ఒరుజ్గాగవే విల్లుంగి - ఒక
మ్రొంగి ఉమిల్ల నిట్ట - పెడలగక్కిన, పెరున్దేవన్ - మహాదేవుడగు శ్రీయశస్తియొక్క
తిరునామమును, శొల్లకిట్టిల్ - ఉచ్చరింపసమర్థులయితిరేని, ఇవల్లై - ఈనాడు
పెఱుదిరే - లభింతురు

తా. ఓచెలికత్తెలారా! ఏదోయొకమాంత్రికురాలిమాటనువిని, తామపావన
క్షుద్రదేవతలనారాధించిన ఫలములేదు, సకలజగత్కారణసూతుడగు సర్వేశ్వరుని
నామములను ఈనాయకివినునట్లు అనుసంధించితిరేని, ఈమె జీవించునని.

గి. ఇవల్లై పెఱుమ్మరిశివ్వణజ్గాదుదలనన్దో,
కువల్లై తడబ్బణ్ణమ్మోవైచ్చెవ్వాయుమ్మయన్దనల్,
కవళక్కడ్డక్కళిట్టపిరాళ్ళతిరునామత్తార్,
తవళప్పాడిక్కొణ్ణునీరిట్టిడుమిల్లతణియ్నుమే.

టీక. ఇవల్లై - ఈనాయకిని, పెఱుమ్మరికు - పొందుప్రకారము, ఇవ్వణ్ణ
దల్ - ఈక్షుద్రదేవతలాడుట, అన్దు - కాదు, అన్దో - అయ్యో, కువల్లై - నల్లకలువవంటిది
తడమ్ - వికారమునైన, కణ్ణమ్ - నేత్రమును, కోవై - దొండపండువంటి, కెమ్మల్
వాయుమ్ - ఆధరమును, పయన్దనల్ - స్వభావకాంతిపిన్నదియు, కవళమ్ - కలము
కడాకళిలు - మదజలముకారునట్లు ముదించిన కువలయాపిడమనుయేనుగును, అట్ట - పట్టు
పిరాళ్ - ఉపకారకుడగు శ్రీకృష్ణునియొక్క, తిరునామత్తార్ - తిరునామముల
ళమ్ - పావనమైన, పాడి - భాగవతశ్రీపాదధూళిని, కొణ్ణు - కొనివచ్చి, నీర్ - మిఠు
మిక్ - ప్రయోగింపుడు, తణియ్నుమ్ - ఈవ్యాధిశమించును.

తా. ఓచెలికత్తెలారా! మీరుక్షుద్రదేవతలనాడించుటచేత, యానాయకి
క్కవ్యాధినివర్తింపక పోవుటయేగాక, ఈమెదేహమున్ను చెడుచున్నది. కాబట్టి
వదలి, శ్రీకృష్ణుని తిరునామముల ననుసంధించి, భాగవతోత్తముల శ్రీపాదధూళిని
యికిమీడుజల్లితిరేని వ్యాధి నివృత్తియగునని.

1. తణియు మొప్పుదున్ది నీరణక్కాడుదిరన్దై మీర్,
 పిణియు మొట్టిగిన్ద దిలై ప్పెరుగుమిదువల్లార్,
 మణియులణినిఱమాయన్ద మరడినిఱుకొణ్ణు,
 అణియునుయలిల్ మన్ శ్రీ లైకణ్ణిరివ్వణ్ణుక్కే.

టీక. అన్నెమిర్ - ఓతల్లులారా, తణియు మొప్పుదున్ది - తణుమైన విడువక,
 మీర్ - మీరు, అణక్కాడుదిర - పికాచమాడుచున్నారు, ఇదు - ఈ, పిణియుమ్ - తో
 గమున్న, పెరుగుమ్ అల్లార్ - వృద్ధియగుచున్న దేగాని, ఒట్టిగిన్ద దిలై - నివర్తించుటలేదు.
 మణియర్ - రత్నముకంటె, అణి - రమ్యమైన, నిఱుమ్ - కాన్తిగల, మాయక్ - ఆశ్చ
 ర్యభూతుడగు సర్వేశ్వరుని, తమర్ - భక్తులైనవారియొక్క, అడివీఱు - శ్రీపాదభూమిని,
 కొణ్ణుకొనివచ్చి, అణియ - ధరింపఁజేయుటకు, మయలిర్ - ప్రయత్నించినయెడల,
 ఇవ్వణ్ణుక్క - అప్పరస్త్రివంటియొకమిగు, మన్ శ్రీ - దీనితో సమానమగు వేటొక పరి
 పరము, ఇల్లైకణ్ణిర్ - లేదునుమా.

తా. - ఓ చలికత్తెలారా! మీ ఎడతగని యీ తుద్రదేవతలయటలచే ఈ
 నాయకియొక్క వ్యాధి వృద్ధియగుచున్న దేగాని తగ్గుముఖములేదు. కనుక అదివిడిచిభాగ
 వతోత్తముల శ్రీపాదభూమిని యీ నాయకిమీదు జల్లుకు. దీనికన్నను మేలైనసాధన
 మేమియును లేదని.

2. అణ్ణుక్కరుమరున్దెన్దనోరాడుమ్కళ్ళుమ్మరాయ్,
 తుణ్ణి యెఱిన్దునున్తోళ్ కులై క్కప్పడుమన్దై మీర్,
 ఊణ్ణి కెడక్కుదుదైయుదడాట్టమ్కణ్ణిపయక్,
 మాణ్ణిర్ కళి మాయప్పిరా తమరేదమ్వల్లారైయే.

టీక. అన్నెమిర్ - ఓతల్లులారా! అణ్ణుక్క - ఈస్త్రీకి, అరుమరున్ద ఎన్దు -
 అదైనయొకధమనితలచి, అణ్ణు - అదేవతానరవిషయముగ, మీర్ - నింద్యముగ, అ
 డుమ్ - గొట్టును, కళ్ళుమ్ - కల్లును, పరాయ్ - నివేదనముకొరతప్రార్థించి, తుణ్ణి
 యెఱిన్దు - పెంట్టుకలు విరబోసికొని, నుమ్తోళ్ - మీభుజములు, కులైక్కప్పడుమ్ -
 కడుపునట్లు నాట్యము చేయుచున్నారు, ఊణ్ణి కెడ - ఎంచుచున్న భావము చెడునట్లు,
 మాణ్ణిర్ - తమచున్న గాడిదయొక్క, ఉదకు - నోరు, అట్టమ్ - కదలుటను, కణ్ణు -
 చూచి, ఎకపయక్ - ప్రయోజనమేమి, మాయప్పిరా - ఆశ్చర్యగుణచేష్టితములుగల
 ప్రయోజనియొక్క, తమర్ - భక్తులైన, వేదమ్వల్లారై - వేదాన్తార్థములను గుర్రెఱిగిన
 భాగవతోత్తములను, మాణ్ణిర్ కళి - నమ్రులైయాశ్రయింపుడు.

308 నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

తా. — ఓ చెలికత్తెలా! ఈ నాయకియొక్క వ్యాధి నివృత్తియగునని, తలకు గొట్ట కల్లుమొదలగు నీచవస్తువులను నైవేద్యముచేసి ప్రార్థించి నాట్యము ఎండబోసినధాన్యమును గాడిదతినుచుండునపుడు కదలుచుండునోటిని చూచుచు ట్లు వ్యర్థమగుటచే ఇట్టినిహీన కార్యములను విడిచి, వైదికలనాశ్రయింపుడు ఈ మొదల వ్యాధిశమించునని.

౮. వేదమ్ వల్లార్ కళై కొణ్ణువిణ్ణోర్ పెరుమాళ్, తిరు
ప్పాదమ్ పణ్డెను - ఇవళ్ నోయిదుత్తీర్ త్తుక్కొల్లాదుపాయ్,
ఏదన్ను తెన్దెల్ల శెయ్ దుకళూడుకలాయ్ త్తాయ్,
కీదముళివిట్టునీరణజ్గాడుదల్ కీర్త్త మైయే.

టీక. వేదమ్ వల్లార్ కళై - వేదాన్తార్థములను చక్కగ గుర్తజెగినవారిని, కొం
పురుష కారముగ గొని, విణ్ణోర్ పెరుమాళ్ - నిత్యసూరిలచే నేవించబడు సర్వ
యొక్క, తిరుప్పాదమ్ పణ్డెను - తిరువడిఘోశు నమస్కరించి, ఇవళ్ నోయెడు
మెయొక్క వ్యాధియైన దీనిని, తీర్ త్తుక్కొల్లాదు - నివృత్తిచేసికొనక, పాయ్ - ప
దేవతలయొద్దకు వెళ్ళి, ఏదన్ను తెన్దెల్ల - దోషమైనవానినిచెప్పి, అల్ల శెయ్ దు - నే
నిపనులనుజేసి, ఊడు-మధ్య, కళ్య-కల్లును, కలాయ్ - కలిపి, కూయ్-ఉంచి, పా
పాటకుదగినట్లు, ముట్టవిట్టు - వాద్యధ్వనిచేసి, నీర్ - మీరు, అణజ్గాడుదల్ -
చమాడుట, కీర్త్త మైయే - ఈవంశమునకు తక్కువయేగదా.

తా. — వేదాన్తార్థముగల విలక్షణములను ముందుంచుకొని శ్రయఃపఠియారాధ
నయీమెరోగము నివర్తియగును, నిషిద్ధానుష్ఠానములతో తుద్రదేవతల వారాధన
యీవంశమునకును ఉచితమైనదికాదని.

౯. కీర్త్తెయినాల్ జోర్, కీర్త్త మగ నిట్టముళివికీర్త్త,
నాన్ద్ర మైపలశొల్లి నీరణజ్గాడుమ్ పాయ్ కాణ్ గిలేళ్,
ఏర్త్త మైపిఱప్పక్కుమ్ శేమమిన్నోయ్ క్కుమ్ దేమరున్దు,
ఊర్త్త మైయిల్ కణ్ణపిరాళ్ కల్తల్ వాన్ద్ర త్తుమిన్నున్దే.

టీక. కీర్త్త మైయినాల్ - నీచకార్యముచే, అణ్ణు - అచ్చట, కీర్త్త మ
ఇట్ట - ఒకనీచకులఘోషుడొట్టుచున్న, ముట్టవికీర్త్త - వాద్యముక్రిందనుండి, వాన్ద్ర
లేనియతిశయములను, పలశొల్లి - అనేకములనుచెప్పి, నీర్ - మీరు, అణ్ణులను
పికాచావేశముగలవారై యాడుచున్న, పాయ్ - వ్యర్థకార్యమును, కాణ్ గిలేళ్ -

దళాలను, ఏట్ మైపి అప్పక్కమ్ - ఏడుబన్న ములకును, శేమమ్ - శేమమును జేయు
నట్టి, ఈడే - ఇదియే, ఇన్నోయ్ ప్పక్కమ్ మరువ్వు - ఈవ్యాధికి అవుషధముగును, ఊట్
మయిల్ - క్రమముగా, కణ్ణిరొక్క - ఉపకారకుడగు శ్రీకృష్ణునియొక్క, కట్టల్ -
పాదారవిందములను, ఉన్నిత్తు - అనుసర్పించి, వాట్ త్తుమిక్ - మద్దళాశాసనముచేయుడు.

తా - ఒకనీచుడు కొట్టుచున్న వాడ్యమును సమీపించియుండి, తుద్రదేవతల
కు శరణ్యుతికయములను కల్పించి స్తుతించుటను నేమచూడజొల్లను. మనకేదేమిట నమల
కును శేమకరమును, ఈ మెయొక్క వ్యాధిని నశింపజేయునదియు స్వగూపానుగుణము
నైన శ్రీకృష్ణుని పాదారవిందములను మద్దళాశాసనముచేయుడని.

౧౦. ఉన్నిత్తుమన్ బోరు దెయ్ వన్మోళవనై యల్లార్,
నుమ్మచ్చై శొల్లినుమ్ తోళకులై క్కప్పడుమనై మీర్,
మన్నప్పడుమనై వాణనై వణ్ణువరాపది
మన్ననై - ఏత్తుమి నేత్తుదలుమ్ తొమ్మిదాడుమే.

టీక. (ఈమె) అవనైయల్లార్ - ఆశ్రయపరినిదప్ప, మన్ బోరు దెయ్ వమ్ -
తొక్క దేవతను, ఉన్నిత్తు - స్తుతించి, తొమ్మోళ - సమస్కరింపడు, అనైమిర్ -
కట్టలారా, నుమ్మచ్చై - మీయొక్కయిష్టములను, శొల్లి - పదించి, నుమ్ తోళ -
మోళములు, కులై క్కప్పడుమ్ - చలించునట్లాడుచున్నారు, మన్నప్పడుమ్ - అభ్య
సంపఁడుచున్న, మనై - వేదములచే, వాణనై - ముఖ్యముగ ప్రతిపాదించఁ బడువా
డగు, వణ్ - సమృద్ధమైన, తువరాపదిమన్ననై - ద్వారకాపురికి రాజగు శ్రీకృష్ణుని,
ఏత్తుమిక్ - ధ్యానింపును, ఏత్తుదలుమ్ - స్తుతించిన తోడనే, తొమ్మిదాడుమ్ - వానిని
సమస్కరించి ఈ మెనాట్యముచేయును.

తా - ఒకరిక కట్టలారా ! తుద్రదేవతలయొద్ద మీయభిష్టములను జెప్పి యారా
నించుచున్నారు. ఈమె, శ్రయింపరినిదప్ప యితర దేవతల సారాధింపడు, కాబట్టి
మృతప్రమాణముగ వేదములచే ప్రతిపాదించఁబడునట్టి శ్రయింపరియగు శ్రీకృష్ణమూర్తిని,
మీరు స్తుతించిరని, ఈ మెనమస్కరించి నాట్యముచేయునని.

౧౧. తొమ్మిదాడిత్తా మణివణ్ణనుక్కాళ్ళై యేడునోయ్ తీర్ న్ద,
వమ్మవాదతోల్ పుగట్ట వణ్ కురుగూర్ చ్చడకోవగళోల్,
వమ్మవాదనాయిరత్తుచ్చై పత్తు వెటిగళుమ్,
తొమ్మిదాడిప్పడవల్లార్ తుక్కళిలమిలర్ కళే.

టీక. తొట్టెడు - నమస్కరించి, అడి - నాట్యముచేసి, తూతుచేయుటకు
పరిశుద్ధమైననీలరత్నమునంటికా నిగలళిక్పష్టానికి, ఆలోకయెడు - కైచ్చిర్యమొనరి
నోయెత్తిన - వానివిశేషముచేగలిగినదుఃఖమును బోగొట్టుకొన్న, వట్టువాద - వా
లేని, తొల్ - అనాదియైన, పుగల్ - యశస్సుగల, వజ్రకురుగూర - తిరుమల
పరియగు, శడకోపక - ఆహ్వాన్లు, తొల్ - పొందిచిన, వట్టువాద - భగవద్దను
నువిడువక ప్రతిపాదించునట్టి, ఆయిరత్తుల్ - వేయిపాశురములలో, వెలిగల్ - పా
త్యమును నిషేధించుటనువివయముగగల, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, తొల్
క్రియఃపరిని భజించి, అడి - నాట్యముచేసి, పాడవల్లార్ - గానముచేయువాడు
వారు, కుక్కళిలమ్ - వ్యసనస్వభావము, ఇలర్ కళి - లేనివారగుదురు.

తా. - పరిశుద్ధముగు నీలమణిచ్చాయగల క్రియఃపరినాశ్రయించి కైచ్చిర్య
నర్చి, వానివిశేషదుఃఖమును నివర్తించెసికొనిన యశస్సంపన్నులును తిరునగరివిల్వ
కులు నగు నమ్మాళ్వార్లు ప్రపాదించిన తుద్రదేవతాభజననిషేధకముగు, ఈతివా
ముట్టిని యనుసంధించువారు వ్యసనమును గుర్రెటుగనివారగుదురు.

ఆహ్వాన్ తిరువడిగ శేళరణమ్. శీయర్ తిరువడిక శేళరణమ్.

క్రిమతేరామానుజాయనమః.

క - పత్తు - ౧౦ - వ తిరువాయ్ మొట్టి. ఆహ్వాన్ తిరునగరిపాలిస్తునిష్టపిరాకామయ్య

అవ. - దేవతా స్తర పరులగు చేతనులయందలి పరమకృపచేతను, క్రిమతే
యణుడే పరతత్వముగుటచేతను, దేవతా స్తరమునువిడిచి జగత్కారణభూతుడగు పాత
నిష్టపిరాసును ఆశ్రయింపుడని పరోపదేశ మొనర్చుచున్నారు.

పీఠీ ౧. ఒస్తునేవుములగు ముయిరుమ్ మత్తుమ్ యాదుమిల్లా
వస్తు, నాస్తుగన్తన్నొడు తేవరులగోడుయిర్ పడైత్తా,
కున్త మ్పొల్ మణిమాడనీడుతిరుక్కురుగూరదనుల్,
నిన్తవాదిప్పిరాక నిల్కమత్తుత్తై త్తైయవమ్నాడుదిరే.

టీక. ఒస్తుమ్ - స్వరూపమందు ఆణగునదియైన, తేవుమ్ - దేవభాతియైన,
గుమ్ - లోకములును, ఉయిరుమ్ - మనుష్యులు మొదలగు శీవులును, మత్తుమ్
యాదుమ్ - తతిమ సకలపదార్థములును, ఇల్లాఅస్తు - లేని యాకాలమునను
నాస్తుగకత్తొడు - చతుర్ముఖ బ్రహ్మతోగూడ, తేవర్ - దేవతలను, ఉయి -
ములను, ఉయిర్ - జీవాత్మలను, పడైత్తా - సృష్టించినవాడు, కున్తంపోల్ -
దలవలె, మడి - రత్నమయమైన, మాడమ్ - మేడలు, నీడు - పొంగిపునానందు.

క్కురు గూరదనుల్ - తిరునగరిల్, నిన్ - ఆశ్రతులకు సులభుడై వచ్చినిలిచియుండు,
అది - బగత్కారణ భూతుడైన, పిరాక - ఉపకారకుడగు సర్వేశ్వరుడు, నిల్క -
సహించి యుండగ, మల్ దై తైయవమ్ - వైతన యేదేవతలను, నాడుదిర్ - వెదకు
చున్నారు!

తా. - బ్రహ్మ మొదలు పిఠీలిక (చీమ) వఱకునైన సకల దేవరాసులును, సకల
లోకములును లేనప్పుడు శ్రీమన్నారాయణు డొకడేయుండి బ్రహ్మది చరాచరములనన్ని
టి సృష్టించెను. అట్టిసకల బగత్కారణ భూతుడగు శ్రీయైవతి చేతన సంరక్షణము
కొనకు పర్యసులభుడై తిరునగరియందు వచ్చి నేవసాయించు చుండగా మీరేల ఇతర
దేవతలను ఆశ్రయించు చున్నారు?

౨. నాడినీర్ వణజునైయ్ వముమ్ము మ్మెయుమ్మున్బడై త్తా,
వీడిల్ శీర్న్మగధ్రిదిప్పిరానవ్ మేవియుత్తై కోయిల్,
మాడమాల్లిగై శూన్ద్రుగ్గాయత్తిరుక్కురుగూరదనున్,
చ్చాడియాడిప్పరవిచ్చెన్నిన్దల్ పల్లులగీర్ పరన్దే.

టీక. నాడి - వెదకికొని, నీర్ - మీరు, వణజుమ్ - ఆశ్రయించెడు, తెయ్
ముమ్ - దేవతలను, ఉమ్మైయుమ్ - మిమ్ములను, మున్-పూర్వమునందు, పడై
త్తా - సృష్టించినవాడు, వీడిల్ - విడువని, శీర్ - కల్యాణ గుణములచే గలిగిన,
మాల్ - క్రిందిగల, అదిప్పిరానవ్ - ఆ యాది నాథుండు, మేవి - ప్రీతియుంచి, ఉత్తి
యిల్ - నిత్యవాసము చేయునట్టి కోవెలయైన, మాడమ్ - మేడల చేతను, మాల్లిగై -
మామలచేతను, శూన్ద్రు - చుట్టబడి, అత్తిగాయ - రమ్యమైన, తిరుక్కురుగూర
దను - తిరునగరిని, పాడి - గానమునర్పి, అడి - నాట్యముచేసి, పరవి - స్తోత్రము
చెప్పు పల్లులగీర్ - ఆ నేకచేతనులారా! పరను - త్వరపడి, తెన్ మిగళ - వడుపుడు.

తా. - ఓ సకల చేతనులారా! మిమ్మును, మీరారాధించు బ్రహ్మది దేవతలనున్న
మొదల నమస్తకల్యాణగుణాత్మకుడగు శ్రీయైవతి, అత్యంతాదరముతో తిరునగరియందు
బేసేయున్నారు వారి నాశ్రయించి యుట్టివింపుడు.

పరన్దేతైయ్ వముమ్ పల్లులగుమ్మడై తనుడనేన్మిల్లగ్గి,
క్కరన్దుమ్మిన్ద్రుక్కుడన్దిడన్దు, కణ్ణునైయిగిల్లిర్,
శిరజ్జిర్చాలమరర్ వణజు, నిరుక్కురుగూరదనుల్,
పరన్దిమున్మిన్ద్రుపల్లులగీర్, తెయ్ వమ్మమ్మన్దై పేళుమినే.

టీక. పరస్థ - వ్యాపించియుండు, తెయవముమ్ - దేవతలను, పరస్థా
అనేక లోకములను, పడెగ్గు - సృష్టించి, అస్థ - అపుడే, ఉడనే - సలహా
గూడ, విభుజ్జి - గ్రహించి, కరస్థ - గర్భమందుంచుకొని, ఉమిట్ట -
కడస్థ - కొలిచి, ఇదన్దదుమ్ - పరాహరూపియై యెత్తినదియును, కణ్డమ్
యొండియును, తెలియగిల్లీర్ - తెలిసికొనకున్నార, కరజ్జళార్ - కరములచే
దేవతలు, వణజ్జమ్ - నేవించెడు, తిరుక్కురుగూరదనుల్ - తిరువగరియందు
దించుచున్న, పరక్ - పరమపురుషునియొక్క, శిఱుమ్మి - ప్రకారముగా, ప
ఇతరమైన, తెయవమ్ - దేవత, ఇల్లై - లేదు, పల్ ఉలగీర్ - అనేకరూపముల
యందు ప్రాణులారా, పేకుమిక్ - మారువదింపుడు.

తా. — బ్రహ్మది సకలజగత్ సృష్టి స్థితిలయములకు కారణభూతుడై, తి
యందు వేంచేసియున్న శ్రీమన్నారాయణునియొక్క యతిమానుష కృత్యములకు
యూ, వీడేపరాత్పరుడని తెలిసికొనజాలకున్నార. ఓసకలచేతమలారా ఈ బ్రహ్మ
స్తపాణిసమూహమును, సైసర్వేశ్వరునికి లాబడినవారేగాని అన్యలుగారు
అన్నయెడల చెప్పుడు!

౪. పేశనిన్ద శివనుక్కుమ్మిరమన్ద నక్కుమ్మిపిఱుక్కుమ్

నాయగనవనే, కపాలనన్దోక్కత్తుకణ్డుకొణ్డీక్,

తేశమామదిల్ శూన్ద న్ద్రుగాయతిరుక్కురుగూరదనుల్,

ఈశన్బాలార్ వమ్మత్తై ద్దెన్నా వదిలిక్కియర్కే.

టీక. పేశనిన్ద - సామాన్యప్రమాణములచేచెప్పబడుచున్న, శివనుక్కు
రుద్రునికిని, పిరమకతనక్కుమ్ - చతుర్ముఖునికిని, పిఱుక్కుమ్ - ఇతర సమస్త
వర్గములకును, నాయకక్ - నిర్వాహకుడు, అవనే - దృఢప్రమాణమగు పరా
లచే ప్రతిపాదించబడు అసర్వేశ్వరుడే, కపాలమ్ - బ్రహ్మకపాలమైనది, ప
క్కత్తు - చక్కగవదలినసంగతియందు, (ఈపరత్వవిషయమును) కణ్డుకొణ్డీ
చూచుకొనుడు, తేశమ్ - తేజస్సుగల, మామదిల్ - గొప్పప్రాకారము, ప
చుట్టుకొనియుండు, అట్టుగాయ - రమ్యమైన, తిరుక్కురుగూరదనుల్ - తిరు
ఈశర్ పార్ - సర్వేశ్వరునివిషయమందు, ఓర్ అవమ్ - ఒకదోషమును, ప
అభాసముగచెప్పుటచే, ఇలిక్కియర్క్కు - లిజ్జప్రమాణవాదులగుమీకు, ప
ఏమిథలము సిద్ధించుచున్నది?

తా. — ఓలిజ్జపురాణపరివర్తకలారా! మీరువాదించుచున్న యదృశము
దేవతలను, పరాత్పరులుగారు, (ఈవిషయమునందు) యదృశము, నిరపరాధము

అప్పుడు తనకు దండ్రయ్య నై బ్రహ్మయొక్క శిరచ్ఛేదము చేసియును పాతపక్షై
బ్రహ్మచే శపింపఁబడి కపాలముచేతికంటుకొనగ, పుణ్యక్షేత్రముల వెంబడి తిరుగుచుహిమ
వ్రహ్మవకులతోయి శ్రీమన్నారాయణుని శరణుజొచ్చి భిక్షునుయాచింపగ శ్రీమహాత్మ
నిగి భిక్షును పెట్టిందియు తమదేహమందలిమాయారక్తముచే కపాలవిమోచనముచేయిం
బ్రహ్మహత్యను బోగొట్టిరక్షించిన శ్రీమన్నారాయణుడు, బ్రహ్మరుద్రాదులకు నాయ
కుడునుగాని శిలనువరికినవాడును నరకబడినవాడును నాయకులుకారనియను, శ్రీమ
న్నారాయణుడే నాయకుడును సర్వేశ్వరుడును అని స్పష్టముగ నమృదగియున్నది కనుక
తిరువరియందు వేంచేయుండు శ్రీమన్నారాయణునివిషయమై, ఆపరాధపడుటచే
యారు నివృత్తియొనకులగుదురు.

గ. ఇలిగ్గత్తిట్టపురాణ త్తిరుమ్ శమణరుమ్ శాక్తియరుమ్,
వలిన్దువాదు శెయ్ పీర్ గళుమ్ మున్ దును నైయ్ వముమాగిన్న్టా,
మలిన్దు శెన్నల్ కవరివీళుమ్ తిరుక్కురుగూరదనుల్,
పాలిన్దునిన పిరాన్కణ్డీరొన్దు మ్మొయ్యిలైపోల్ దుమినే.

టీక. ఇలిగ్గత్తు - లిగ్గవిషయమై, ఇట్ట - చేయఁబడిన, పురాణ త్తిరుమ్ - పురాణ
వ్రతగులగుమీనును, శమణరుమ్ - జైనులును, శాక్తియరుమ్ - బాద్ధులును, వలిన్దు -
విభిక్షముగ, వాదుశెయ్ పీర్ కళుమ్ - వాచించుచుండుమీరును, మల్ దుమ్ - మతీయును,
కాశెయ్ వముమ్ - మీదేవతలును, అగి - వారిక వ్రత్యమియై, నిన్టా - ఉన్నాడు,
మలిన్దు - అభివృద్ధమై, శెన్నల్ - నివ్వరివడ్డవైను, కవరి - చామరములవలె, పీళుమ్ -
పీళుచున్న, తిరుక్కురుగూరదనుల్ - తిరువగరియందు, పాలిన్దువిష్టగుణవిభూత్యాదు
లొందియున్న, పిరాన్కణ్డీర - ఉపకారకుడేనుమా, ఒన్దుమపొయ్యిల్ లై - ఈమాటల
వలెబడియునుఆసత్యములేదు, పోల్ దుమిన్ - అట్టి శ్రయఃపతిచే నుతింపుడు.

తా. - కొందఱు లింగమునకుమహిమనుగల్గించిగ్రంథమొనర్చియిప్పుని ప్రార్థింప,
నామన స్త్రప్తికొఱచువాన్ములులింగపురాణముని యొకటిచేసి, అట్టిపురాణమును వాస్త
వమునెప్పుకొన్న మీకును జైనులకును బాద్ధులకును వ్యర్థవాదముచేయు తార్కికులుమొద

మత్స్యపురాణ - యస్మాదన పరాధస్య శిరచ్ఛిన్నంత్యయామను | తస్మాచ్ఛా
నమహిమ్యేకపాలీత్యం భవిష్యసి | బ్రహ్మహతులతో భూత్వాచరం స్తీర్ణానిభూతిలే |
కాగ్రాంగతవాన్దేవి హిమవస్తం శిలాస్పయిమ్ - తత్రనారాయణ స్త్రీమాకమయా
బ్రహ్మప్రయాఽతః | తతస్తేనస్యకంపార్శ్వం నభాగ్రణవిదారికమ్ | మహతీస్రవతీధా
తాతపర్వకస్త్యనిస్సృతా | విష్ణుప్రసాదాత్ సుక్రోశికపాలం తత్సహస్రధా | సుప్తి
తాతపర్వయాతంస్యన్న బృంధనంయథా |

లగు నెల్లవారికిని, వారి దేవతలగు బ్రహ్మాదులకును, అన్తర్యామియగు శ్రీయశస్తిగారియందు నేవసాదించు స్వామియనివచ్చియాశ్రయింపుడని.

౬. పోల్ న్రిమల్ థోర్ తెయ్ వమ్ పేణప్పణ త్రిట్టు మ్మెయిన్న్,
తేల్ న్రివై త్తడల్లి రుమ్ వీడు పెల్ థొలులగిలైయెన్న్,
శేల్ న్రిత్సెన్న్ లోకమల మోళ్ళు తిరుక్కురుగూరదనుల్,
అల్ థివల్ల వక్ మామాయజ్జణ్డోర దత్తిన్దెన్దోడుమినే.

టీక. మల్ థోర్ తెయ్ వమ్ - వేటాక దేవతను, పోల్ న్రి-స్తోత్రమునన్ని
అపేక్షించినట్లు, ఉమ్ మై - మిములను, పుణ త్రిట్టు - బాహ్యవిషయములలో
ఇన్నే - ఈరితిగ, తేల్ న్రివై త్తడు - నమ్మకమునుబుట్టించియించినది, ఎల్లిరుమ్ -
దలును, వీడు పెల్ థొల్ - మోక్షమునుబొందినయెడల, ఉలగిల్ లై - ఈలోకమున
మాన్యశాస్త్రప్రతిపత్తియును లేకపోవును, ఎన్న్ - అనియే, శేల్ న్రి - అడుము
తెన్నెల్ - నివ్వరిధాన్యమును, కదులమ్ - తామరయును, ఓళ్ళు - పెరుగుచున్న,
క్కురుగూరదనుల్ - తరునగరిలో నేవసాయించుచున్న, అల్ థివల్ల వక్ - అత్త
రుడగు సర్వేశ్వరునియొక్క, మాయవక్ జ్జీర్ - ఆశ్చర్యములేయగును, అడు -
అతిస్తుఅతిస్తు - తెలిసి ప్రపత్త్యుపాయమునుగుర్తెలిసి, ఓడుమిక్ - బద్ధసంసారమున
వానియొద్దకు త్వరపడినెల్లి యాశ్రయింపుడు.

తా. - ఎల్లవారును తన్నాశ్రయించినయెడ మోక్షమునుబొందుదురు, ఈ
ములేకపోవును, అను కొదవచే శ్రయింపతి, దేవతాన్తరములను సామాన్యశాస్త్ర
గల్పించెను. కనుక ఇవి యన్నియును శ్రమన్నారాయణనిమాయయని గుర్తెల్లి
సకలదేవతలనువదలి కురుకాపురియందు విచ్చేసియుండు పోలిస్తు నిన్నపిరామత్తు
ముగ నాశ్రయింపుడని.

౭. ఓడియోడిప్పలపిణప్పమ్మి అన్దు మల్ థోర్ దెయ్ వమ్,
పాడియాడిప్పణిన్దుపల్ పడికాల్ వల్లియేటిక్కణ్డోర్,
కూడివానవరే త్తనిన్ద తిరుక్కురుగూరదనుల్,
అడుపుట్కూడియాదిమూర్తిక్కుడిమైపుగువదువే.

టీక. మల్ థొల్ తెయ్ వమ్ - వేటాక దేవతను, పాడియాడి - ప్రేమచేగము
నాట్యమునుచేసి, పడిస్తు - ననుస్కరించి, పడికాల్ - అనేకవిధములచే, పడి
వారిశాస్త్రమార్గముల నాశ్రయించి, ఓడియోడి - పరుగిడిపరుగిడి, పలవీటప్పమ్మి -
అనేకజన్మములనెల్లి, కణ్డోర్ - ప్రత్యక్షముగిజూచితిరి, వానవర్ - దేవతలు, కూడి

గుంపుగఁగూడి న్నుతించి యాశ్రయించునట్లు, తిరుక్కురుగూరదనుల్ - తిరునగరిలో,
విన్న - వేంచేసియున్న, అడు - భగవదనుభవప్రీతిచేవృత్తముచేయుచున్న, పుల్ -
గరుత్మంతుని, కొడి - భృజముగగలవాడై, అది - సర్వకారణభూతుడైన, మూర్తిక్కు -
పర్యవ్యయిని, అడిమైపుగువదు చే - దాస్యవృత్తిచేయుటయే యుచితము.

తా. మీరు అనేకవిధజన్మములచెల్లి యితరదేవతలనాశ్రయించి, నానావిధము
లగు మార్గములచే బొందినఫలములు మీకుదెలిసినవియే. కాబట్టి యల్పఫలముల నిచ్చు
వాదేవతలనువవలి, వారి యాపత్కాలములందును వారాశ్రయించుచున్న తిరునగరి
యందు సేవసాదించుచుండు శ్రీమన్నారాయణుని యాశ్రయించి యుజ్జ్వలింపుడు.

౮. పుక్కడిమైయినాల్ తన్నై క్కణ్డనూర్కణ్డేయనననై,
నక్కపిరానుమన్తుయ్యక్కొణ్డదునారాయణనసులే,
కొక్కలర్ తడన్నాల్లై వేలి త్తిరుక్కురుగూరదనుల్,
మిక్కనాదిప్పిరాణ్ నిట్కమన్ శై త్తెయ్ వమ్ విశమ్బుదిరే.

టీక. అడిమైయినాల్ - దాస్యవృత్తిమూలముగ, పుక్కు - ప్రవేశించి, తన్నై -
ఆశ్రయించేయుడైనతన్ను, కణ్డ - సాక్షాత్కారముగ. జూడగ, మార్కణ్డేయన్ - మార్క
ణ్డేయుడు అను, అననై - పురాణప్రసిద్ధుడగు వానిని, నక్క - దిగంబరుడైనందున వన్న
కుటిరపేరుగల - పిరానుమ్ - ఆశ్రయింపకు మృత్యువునుబయించి నిత్యత్వమునిచ్చు ఉప
కారకుడైన రుద్రుడు, అన్తు - ప్రళయకాలమునందు, శియ్యక్కొణ్డదు - ఉజ్జ్వలింపజేసి
నది, నారాయణన్ - అస్తరాత్తయగు నారాయణునియొక్క, అయలే - శివునిఫలప్ర
దువిగ జేసినది) కృపచేతనే, కొక్కు - కొంగవంటి తెల్లని, అల్ - వికసించువువ్వము
లుగల, తడన్ - పెద్ద, తాల్లై - మొగిలిచెట్లను, వేలి - వెలుగుగాగల, తిరుక్కురుగూరద
నుల్ - తిరునగరియందు వేంచేసియుండు, మిక్క - సర్వాధికుడై, అది - కారణభూతు
డైన, పిరాణ్ - మహాపకారకుడు, నిట్క - ఉండగ, మన్ శై - తదికరమైన, ఎల్ త
యవన్ - ఏదేవతను, విశమ్బుదిర్ - చెప్పచున్నారు.

తా. - మార్కండేయుడు యమునికిభయపడి శివునియాశ్రయంపగ వానికి యను
కారధను నివారించజేసి తనస్థానమగు కైలాసమునకు గొనిపోయెను. ప్రళయకాలమందు
కైలాసాది లోకములన్నియు నశింపగ, మార్కండేయుడు భీతుడైమాత్రప్రాప్తియొట్లని
శివుని యడుగగ, శివుడుమార్కణ్డేయుని శ్రయఃపతియొద్దకు గొనిపోయి ప్రార్థింపగ శ్రీ
మన్నారాయణుడు కరుణచేగటాక్షించెను. అట్టిపర్యవ్యయిండు తిరునగరియందు సేవసాది
ంచుచుండు నితరదేవతలను ఏలనాశ్రయించెదరు అని.

౯. విశమ్భుమాణుశమయమునువై యాగియుమ్మబ్బు న్నన్బారే,
అశన్దుకాణ్డక్కురియనాగియవాదిప్పిరానమరుమ్,
వశన్తోల్ తణ్బణై శూన్ద్రన్ద్రగాయతిరుక్కురుగూరదనై,
ఉశన్తోల్ శానత్తువై మ్మిను మ్మెయుయ్యక్కొణ్ణుపోగుటిరే.

టీక. విశమ్భుమ్ - అర్థపుష్టిరేక శబ్దమాత్రముగనుండు, అటు- (ప్రత్యేకము) బురుగుచార్యాకులు, బాధులు, జైనులు, గౌతమమహర్షి వలన నైన నైయాయుక్తు, రసాంఖ్యులు, శైవులు, అనునీ) యాణువిధములైన, శమయముమ్ - బాహ్యమతము మబ్బుమ్ - ఇతరులగు కుదృష్టులును. అవైయాగియుమ్ - సభగకూడినను, తగిన అపరిచ్ఛిన్నుడగు తనవిషయమందు, అశన్దు - పరిచ్ఛేదించి, కాణ్డక్కు - చూడజేసి ఆరియనాగియ-దుర్లభుడైన, ఆదిప్పిరాళ్ - మొదటికారణభూతుడగు సర్వస్వజ్ఞు అమరుమ్ - పొందివసించునట్టిదియు, వశన్తోల్ - దర్శనీయమైనదియు, తణ్ - పారమైనదియు, పణై - నీటిభూములచే, శూన్ద్రన్దు - చుట్టబడి, అట్టగాయ - రక్షణ నదియునైన, తిరుక్కురుగూరదనై-తిరునగరిని, ఉమ్మై-మిమ్మును, ఉయ్యక్కొణ్ణు - వింపజేసికొని, పోగుటిరే - ఉండవలెనని తలచితిరేని, ఉశన్తోల్ శానత్తు - తన జ్ఞానమునందు, వైమ్మి - ఉంచుదు.

తా.- తుద్రదేవతలనువదలి, వేదబాహ్యులకును కుదృష్టులకును అనుకూల సర్వప్రాత్పరుడగు శ్రీమన్నారాయణుడు వేంచేసియుండు అట్వార్ తిరునగరిని, ఉత్తమింప నిచ్చయిండినయెడల మీమనస్సుతో ధ్యానింపుడని.

౧౦. ఉటువదావదె త్రేవుమెవులగజ్జభుమబ్బు న్నన్బారే,
మటువిల్ మూర్తియోడొత్తి తనై యుమ్నిన్ద్ర వణ్ణిమ్నిన్ద్రుమ్,
శెటువిత్తెన్మిల్ కరుమ్మొడ్డు తిరుక్కురుగూరదనుల్,
కుటియమాణునవాగియనీల్ కుడక్కు త్తనుక్కా శ్చెయ్ వరే.

టీక. ఎత్తేవుమ్ - ఎల్ల దేవతలను, ఎవులగజ్జభుమ్ - ఎల్లలోకములను, మటుమ్ - వేతనాచేతనములగు ఇతరమైన, ఇత్తనైయుమ్ - వీనినన్నిటిని, తన్నార్ - తన క్కు, మటువిల్ - అప్రాకృతమైన, మూర్తియోడొత్తు - తిరుమేనితో జేర్చి, నిష్కలముగా తనస్వరూపము చెడకుండునట్లు, నిట్టవే - వేంచేసియుండగ, శెటువిల్ - పోయి యందు, శెన్నెల్ - నివ్వరిధాన్యపుపంట, కరుమ్మొడు - చెరుకుతో సమానముగ, క్కొ వర్ధిల్లెడు, తిరుక్కురుగూరదనుల్ - తిరునగరిలో, కుటియ - కుటుచయగు, మాణున వాగియ-చించుటకుదగినబ్రహ్మచారియై, నీల్ - అందఱికినిరమ్యమైన, కుడక్కు - తనకొ

మంభస్మత్యమొనర్చిన శ్రీకృష్ణునికి, ఆటో చెయ్యడే - చాస్యమొనర్చుటయే, ఉటువదు -
 గ్లాభ్యమైనదియు, అవదు - ఉచితమునైయుండు పురుషార్థము.

తా. - సకల చేతనాచేతనములును తనకుశరీరముగనున్నను ప్రకృతి బోషముచే
 వికారముజొందని యప్రాకృతదివ్యమంగళ విగ్రహమును, వామనావతారం బొసర్చినవా
 డైన సస్యసమృద్ధిగల తిరునగరిలో నేవసాదించుచుండు శ్రీకృష్ణవతార లీలబాస్కరిన
 పాలిస్తుపిష్టపిరాక్ విషయమున అంతఃకరణముతో చాస్యమొనర్చుటయే అవోక్షివనకర
 మైనది.

అంగ. ఆల్పయ దాభిష్పి రావైచ్చేర్ న్దవక వణ్ణుగుగూర్ నగరా, నాట్క ముత్త మగిల్ మాలై మార్ బిన్క మాఱక శడకోష్క, వేల్కై యాత్పొన్న పాడలాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్ వల్లార్, మీట్టియిన్తి వైగున్దమానగర్ ముల్ ముదైయదువే.

టీక. ఆటో చెయ్యదు - పరోపదేశమును వాచిక కైబ్బర్యమునుజేసి, ఆట్టి -
 అతీతరక్షణముకొలుకు సుదర్శనమును హస్తమునందు ధరించిన, పిరావై - ఉప
 గారకుని, శేర్ న్దవక - చేరినవారును, వడ - విలక్షణమైన, కురుగుర్ నగరా -
 తిరునగరినిర్వాహకులును, నాట్క ముత్త - నలుప్రక్కలపరిమళించు, మగిల్ మాలై -
 పొడవువృక్షాలికను, మాచ్చిన్క - వక్షమునధరించిన, మాఱక - మాఱక అనుపేరును,
 శడకోష్క - కుత్తితులనునిరసించుటచే శడకోళ్లులను తిరునామమునుగల నమ్మాళ్వార్లు,
 వేల్కై యాల్ - క్రియకపతియందలియపేక్షచే, కొన్న - సాదించిన, పాడల్ - గానరూ
 పమైన, అయిరత్తుల్ - వేయిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - పరోపదేశముగనుండు
 ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అర్థముతోనభ్యసించినవారలకు, ముల్ ము - ఈయభ్యా
 సమువల్ల వైవప్రయోజనమునకుపైగ, అదు - ఆవలనుండు, మీట్టియిన్తి - పునర్జన్మ
 మారేని, వైగున్దమ్ - పరమపదమును, మానగర్ - గొప్పపట్టణమైనది, కైయదువే - హ
 స్తమునున్నట్లుయగును.

తా. - పరోపదేశమును వాచిక కైబ్బర్యముచేసి, సర్వేశ్వరుని తిరువడిగళ నాశ్రయం
 చేసారును, వకుళధవళమాలికను ధరించినవారును తిరునగరికి నిర్వాణులునైన నమ్మాళ్వార్లు
 భగవత్పూజకాతికయముచే సాదించిన వేయిపాశురములలో యీతిరువాయ్ మొట్టిని
 అభ్యసించుటయే పరమప్రాప్త్యమైయుండగ నిత్యవిభూతియగు పరమపదము అరచేసి
 తన్న వస్తువువలె లభ్యమగునని.

అభ్యార్ తిరువడిగళేశరణమ్ - జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

x - పత్తు. ౭ - వ తిరువాయ్మొళి.

శ్రీవానమామలై దేవనాయక స్వామిని ప్రపత్తిచేయుచున్నాడు.

పా. ౧. నోద్ర నోన్బి లేనుణ్ణటివి లేన్దాగిలుమినియున్నై విట్టు, ఓన్దు
ఆద్ర్రిగిట్కొన్బి లేనరవిన్దై యమ్మానే,
శేద్ర్రిత్రామరై శెన్నె లూడుమలర్ శిరీవరమబ్బలనగర్,
వీద్ర్రిరున్ద వెన్దాయునక్కుమిగై యల్లెన్దే.

టీక. నోద్ర - ఫలసిద్ధికోరికైయునుష్ఠించు, నోన్బు - కర్తయొగము
ఇలేక - చేయనివాడను, నుణ్ణటివు - నూత్నమగుజ్ఞానయోగమును, ఇలేక -
వాడను, ఆగిలుమ్ - వినను, ఇని - నీగుణానుభవముగలిగినవెనుక, ఉన్నై - రక్షిం
నిన్ను, విట్టు - వదలి, ఓన్దుమ్ - ఒకక్షణమైనను, ఆద్ర్రిగిట్కొన్బి లేక - సహజ
జనుగాను, ఆరవు - ఆదిశేషుని, ఇకా అలై - ఇంపైనశయ్యగజేసికొనిన, అమ్మానే -
మమమమదా! శేద్ర్రి - బురదచేయుచుండు, శెన్నె లూడు - నివ్వరిపంటలో, శె
రై - తామరలు, మలర్ - వికసించునట్టి, శిరీవరమబ్బలనగర్ - శ్రీవరమబ్బలనగర్
వానమామలలో, వీద్ర్రిరున్ద - ఆశ్రితరక్షణార్థమునింహసనాసీనులైయున్న, ఎన్ద
నాస్వామి! ఆబ్బు - ఆచ్చట, ఉనక్కు - నీకు, మిగై - భక్తకోటిగాభివందన
అల్లెకా - కాను (నీచేరక్షింపఁదగినవాడను).

తా. - శేషభాయియగు నోక్రియకపతి! నేనుకర్తజ్ఞానయోగములను అపజ్ఞ
నవాడనుగాను, నిన్నువదలి యొకక్షణమైనను సహింపఁజాలను, (వోతాది)వా
లయందు, ఆశ్రితసంరక్షణార్థము వేంచేసియున్న నీవు శేషభూతుడగునన్ను
పలయునని.

౨. అద్దుద్ర్రి నేనల్లెన్దొద్దుద్ర్రి నేనల్లెన్దొద్దుద్ర్రి నేనల్లెన్దొద్దుద్ర్రి నేనల్లెన్దొద్దుద్ర్రి
నెద్దుద్ర్రి నేనుమ్మల్లెన్దొద్దుద్ర్రి శేద్ర్రి నేనమ్మానే,
తిబ్బళ శేర్ మణిమాడనీడుశిరీవరమబ్బలనగరుత్తై,
శబ్బుశక్కరత్తాయ్తమియేన్దుక్కరుళాయే.

టీక. అద్దుద్ర్రి శేర్ - సాధనమనుష్ఠించి ముక్తిని బొందినవాడను, అద్దు
కాను, ఇద్దుద్ర్రి శేర్ - సాధన మనుష్ఠించుచున్నవాడను, అల్లెకా -
ఉన్నై - మిగులభోగ్యుడగునిన్ను, కాణుమ్ - అనుభవింపఁయునను, అదా

అక్షరం, విత్తు - తగిలి, వాక్ - నేను, ఎక్కువ బ్రేమమ్ - ఇతరాచేక్షగలరాజుల
 పరిలాను, అల్లె - ఉన్న వాడను కాను, ఇలకై - ఆశ్రయము నున్నట్లు మగులంకను,
 శ్రీ - పరిపరచేసిన, అమ్మనే - ఆపాధారణస్వామియై, (వెనుకటివారియొద్దను
 మోక్షము) తిక్క - చంద్రునితో, శీర్ - చేయనట్లు, మణిమాడల్ల - మణిమాయ
 మునుపేదలు, నీడు - ఉన్నతముగనుండు, శరీరముజ్జలనగర్ - వానమామలలో, ఉత్త-
 ర్వివాసముచేయువాడవై, శక్తుశక్తరత్నాయ - ఆశ్రితవిరోధులను నిరసించు ఆయుధ
 విజయముగలవాడవా ! కమియేనుమ్మ - నిన్ను దప్పనయములేనినాకు, అరుళాయ్ -
 పువచేయవలయును.

కా. - స్వామీ నీపాదారవిచ్ఛములను బొందినవాడనుగాను, పొందుటకర్త మైన
 యాపాయమునుష్ఠించుచున్నవాడనుగాను, నిన్ను సుభవింపవలయునను వాకలామణిగైగ
 కొక ఉపాయమునుష్ఠింపవలయుడను. అయినను, సీతాదేవియొక్క బంధమునుబోగొట్టినట్లు
 దానువిప్రతిపత్తులను నీ నీ నిర్లభముగబోగొట్టి, గర్భవర్తములేనన్ను కరుణ వే
 నుగపొందవలయునని.

3. కరుళప్పల్కొడిశక్తరప్పడై వాననాడవెల్లార్ ముగిల్ వణ్ణా,
 పారుళల్లాదవెన్నైప్పారుళాక్కియడిమైకొణ్ణాయ్,
 తెరుళకొళి నాన్మత్తె వల్లవర్ పలర్ వాల్ శరీరమజ్జలనగర్,
 అరుళ శేయ్ దజ్జిగున్దాయ్ తియేనారుకై మాతే.

టీక. కరుళప్పల్ - (పెరియిరువడిని) = గరుత్తంతుని. కొడి - ధ్వజముగను,
 గుర్లమ్ - సుదర్శనము నెహుచక్రమును, పడై - ఆయుధముగను, వానమ్ - పరమపదమును,
 వాచ - స్థానముగలవాడై, కార్ ముగిల్ - ప్రతికారక యువకరించునీలమేళమువలె,
 ఎడవణ్ణా - వానిమిత్రము రూపముగలవాడవై, (ఆరూపస్థావర్యముచే) పారుళల్లాద
 కెన్నై - (నిన్ను గుర్తెలుగనుండున) వస్తువుకానినన్ను, పారుళాక్కి - (తెలియపఱచి)
 బంధువుగచేసి, అడిమై - వాచికరూపకైబ్రహ్మ్యమును, కొణ్ణాయ్ - అగ్గీకరించినవా
 వనై, తెరుళ - జ్ఞానాతిశయమును, కొళి - గలవారై, వాల్ మత్తె - వాలుగువేద
 ములను, వల్లవర్ - అర్థముతోనభ్యసించినవారలు, పలర్ - అశేషులు, వాల్ - ధన్యు
 లగుజ్జులు, శరీరమజ్జలనగర్ - వానమామలైలానుండువారికందణికి, అరుళ -
 వివర్ణకృపను, శేయ్దు - చేసి, అల్లు - అచ్చట, ఇరున్దాయ్ - ఉండువాడవా,
 (మాయావేదమునకు) ఒరుకైమాలు - ఒకప్రతిభుకారము, అతియేక - ఎఱుగను.

కా. - గరుత్తంతుని ధ్వజముగను, సుదర్శనమును ఆయుధముగను, పరమపదము
 నువాచకముగనుగలిగినవాడగు నీవు అవస్తువైననన్ను ఒకవస్తువుగవొనర్చివైబ్రహ్మ్య

39- నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

మందిచ్చగలవానినిగఁజేసినది నావలననేఫలమునుబొందుటకుగానునీయొక్కచేతుల
దార్యకారుడ్యాదిగుణములచేతనేగదా!నుతీయునీకొంతనుఅట్లేత్తొచ్చేసికట్టె

ర, మాటుశేర్పడై నూల్ బువర్ మజ్జవోరై వర్కాయన్తుమాయన్
నీటు శెయ్దవెన్దాయ్ నిలజ్జీన్దవన్తానే,
తేలుజాన త్తర్ వేద వేళ్ళియతాచ్చిరీవరమజ్జలనగర్,
ఏటివిల్ బిరున్దాయునై యెజ్జెయ్దక్కూవుననే.

టీక. — మాటు - పాణ్డవులకుశక్తివులై, శేర్ - చేరిన, పడై - నేగల్,
బువర్ - దుర్యోధనాదులు నూర్గురును, మజ్జ - నశించునట్లు, ఓర్ - ప్రశ్న,
బవర్కు - పశ్చపాణ్డవులకును, ఆయ్ - తోడై, అన్తు - దుర్యోధనాదులతో
దినపుడు, మాయన్ - ఆశ్చర్యమైన, వోర్ - యుద్ధమును, పణ్డి - చేసి, (మ
ముగ) నీటు - భూళియగునట్లు, శెయ్ద - చేసిన, ఎన్దాయ్ - మహాహయ
నిలమ్ - (వారివలెనొకటియుజేయక క్తిలేని) భూమిని, కీన్ద - ప్రళయపక్షులచే
గనెత్తిన, అమ్మనే - స్వామియై, తేలు - లేటనొందిన, జానత్తర్ - జ్ఞాన
వారియొక్క, వేదమ్ - వైదికమైన, వేళ్ళి - భగవత్సమారాధనము, అతా -
తెగకనడుచుచుండు, శిరీవరమజ్జలనగర్ - శ్రీవరమజ్జలనగరమందు, ఏటి - వాని
ముగనివనించి, వీల్ బు - వారిచేనారాధింపఁబడుచు నతిశయముదోచునట్లు, ఇన్ద
వేంచేసియున్నవాడవా, ఉన్నై - వారిప్రత్యుపకారమునుఅపేక్షింపక (నేను
రక్షించునట్టి) నిన్ను, ఎట్టు-ఎక్కడ, ఎయ్ద - పొందునట్లు, కూవువక్ - వేసుకొన

తా. — ఇట్లుస్వప్రయోజనాపేక్ష లేకయేగదా అక్రమంరక్షణముచేసి కట్టె
నది, అట్టివాడగుటచే దానునియొక్కయపేక్షితమునున్న అట్లయినర్చికులందఱ
క్షింపవలయునని.

గి. ఎయ్దక్కూవుదలావదేయన క్కెవ్వ దెవ్వుత్తుళాయుమాయ్
కైదవజ్జల్ శెయ్యుబ్బగుమేనియన్తానే,
శెయ్ద వేళ్ళియర్ వైయత్తేవరతాచ్చిరీవరమజ్జలనగర్,
కైదొబ్బిరున్దాయుదునానుబ్బున్దేనే.

టీక. ఎనక్క - (వానినేరక్షకముగగలిగి) నాకు, ఎయ్ద - తుదిపక్ష
బొందుటకుసాధనముగ, కూవుదర్ - అపేక్షించుట, అవదే - తగువా, ఎవ్వు -
మగు, తెవ్వుత్తు - శక్తువులగు అసురసమూహములూ, ఆయుమాయ్ - బుద్ధి

హమలను పరిగ్రహించి కలిసి, నిష్ఠ - ఉండి, కైదవర్గ - వైదికరుదనిబోగొట్టి సాహ-
స్యమని బుట్టించుటయగు కృత్రిమములను, శయ్యుమ్ - చేయునట్టి, కరుమేని-శ్యామ
లమిగ్రహముగల, అమ్మనే - స్వామియైనవాడవా, శయదవేర్వయర్ - కృతకృత్యులై,
వైదుమ్ - భూమియందు, లేవర్ - జ్ఞానాదులచేమారిసములగు వైష్ణవులు, అతా - ఎడ
తెగవర్తిండు, శరీవరమజ్జలనగర్ - శ్రీవరమంగలనగరమందు, కైదొల్ - కైదొల్లము
చేయుటకు, ఇరువాయ్ - శేషియై యున్నవాడవైతివి, వానుమ్ - దానుడగు నేనును,
అడు - అయనికిని, కడ్డేక - నేవించితిని.

తా. - నాకు ఫలనిధికొఱకై నిన్ను సాధనముగ గోరుటతగునా! అనురులమధ్య
బుద్ధాధిరూపములనుబొంది కృత్రిమములను చేయునట్టి నిలవన్లుడవగు స్వామి! ధన్యులై జ్ఞాన
ధన్యుడలచే నిత్యమూరులతో సములగు శ్రీవైష్ణవులు నివసించు వానమామలయందు వారిక
సాధనయొగ్యుడై వేంచేసియుండుటను నేను నేవించితిని. కనుక నాయొక్క ప్రతిబద్ధక
మును నివర్తింపఁజేసి నన్ను మభవింపఁజేయునదియు ఏభారమని.

౬. ఏనమాయ్ నిలంకిల్ల వెన్నప్ప నేకణ్ణ ఎమ్మ న్నైయాళుడై,
వాననాయక నేమణిమాణేక్కచ్చుడరే,
లేనమామ్మొల్లీర తణ్ శరీవరమజ్జల త్తవర్ కైదొల్లవుడై,
వానమామలైయేయడియే తొల్లవ్వురులే.

టీక, ఏనమాయ్ - (ప్రళయాపర్తువండు) వరాహయాత్రుడవై, నిలం - భూమిని,
శేదించియై తిను, ఎక - నాకు, అప్పనే - ఉపకారకుడవై, కణ్ణ - సర్వవిషయోప
కరకుడవగు కృష్ణుడై, ఎమ్మమ్మ - ఎల్లప్పుడును, ఎన్నై - నన్ను, అళుడై - దానునిగఁ
జేసికొని, వానమ్ - పరమపదభోగమువలె వాచికైంకర్యము గ్రహించిన, నాయగనే -
నాయకుడవై, మణి - విలక్షణమైన, మాణిక్కమ్ - మాణిక్యమువలె, మడరే - ప్రకాశిం
చున్న లేవస్సుగలవాడవై, లేన - లేనె యతిశయించియుండు, మామ్మొల్లీర - మామి
బొటలుగలదై, తణ్ - శ్రమనుబోగొట్టునట్టి, శరీవరమజ్జలత్తవర్ - శ్రీవరమంగలమం
దులవాడు, కైదొల్ - కైదొల్లమునర్చునట్లు, ఉత్తై - నిత్యవాసముచేయుచుండు,
వానుమ్ - పరమపదమందలి నిత్యమూరులనుభవింపఁచుగన, మా-మనాత్ తైవ, మలైయే -
పడలెనున్గిరమైన రూపముగలవాడవా! అడియేక - శేషభూతుడననేను, తొల్ల -
శత్రుత్తియొనర్చునట్లు, వమ్మ - నాయెదుట వేంచేసి, అరుల్ - కరుణింపవలయును.

తా. - దేవనాయకస్వామి ఇకమిశేమి చేయవలయుననిన; అట్లొప్పు దానుని
నిత్యము పరిగ్రహింప నెదుట నేవసాదింపవలయుననగ; అదిని శ్రేతుకముగ లభించునో
మనశ్శ్రేతుకముగ నేకదా పాతాళమునందున్న జగత్తు నెత్తినదియును, ఇదివఱకుదానుని

విషయమున గరుణించినదియును, కనుక ఇకను ఇట్లే మిగతయు నివర్తించునట్లు గట్టాక్షింపవలయునని.

2. వందరులియెన్నెడ్జొడ్జొడ్జొవానవర్ కొమ్మునై, యులగుక్కోర్
మునైత్తాయతనై యేముమ్మువేమ్ములగుముడ్జాయ్,
తెన్దొమ్మిలవర్ వేదవేల్వీయతాచ్చిరీవర మజ్జలనగర్,
అన్దమిల్ పుగఱాయడియేనై యగఱ్ఱోలే.

టీక. వందరులి - పరమపదక్షిరాబ్దులను విడిచినచ్చి, ఎక్ - వాయుక్కు
హృదయమును, ఇడమ్ - నీకు వాసస్థానముగ, కొడ్జొ - గ్రహించి, వాడమ్ -
మపదవాసులసత్తను. కొమ్మునై - వృద్ధిబొందించువాడనై, ఉలగుక్కు - తొలగి
ఓర్ - అద్వితీయమైన; మునై - మొదటివారగు, తాయ్ - తల్లియును, తమ్మె
యనై, ముమ్మువేమ్ములగుమ్ - సకలలోకములను, ఉడ్జాయ్ - ఆరగించిగర్భమందు
నుగావాడినవాడనై, తెమ్ - ఫలాపేక్షలేక ఋజుత్వముగల, నొమ్మిలవర్ - వృద్ధ
ముగలవారియొక్క, వేదవేల్వీ - వైదికమగు భగవదారాధనము, అతా - తప్పక
చుండు, శిరీవరమజ్జలనగర్ - వానమామలయందు, అన్దమిల్ - అన్తములేని, పుగ
గుణప్రసిద్ధిగలవాడనై యుండువాడవా; అడియేనై - అనన్యార్థస్వరూపము
వగునన్ను, అగఱ్ఱోలే - ఎడబాయుఁ జేయకుమా.

తా. - నీవు శ్రీవైకుంఠ క్షిరాబ్దులందు సంతోషించియుండునట్లు కృతే
దయమును వాసయోగ్యముగఁ జేసికొనియుండువాడవా; జగత్తునకు మొదటివర్
లైనవాడవా! లోకముల నన్నిటిని గర్భమందుంచి రక్షించినపరమకారుణిక
మజ్జలనగరమందు) వానమామలయందు కైంకర్యఇచ్చగలమహాత్ములచే వారాధింప
వేంచేసియున్న యనంత కల్యాణగుణములు గలవాడవా! దాను నిమ్మయెడ
జేయకుమని.

౩. అగఱ్ఱొనీనైత్త మాయవలైన్ములనగళామవై నన్దత్తిన్దన్,
అగఱ్ఱొయేనై యమ్మనీయరుమ్ శేర్ శిల్ వీట్ త్తిడ్జాయ్,
పగర్కదిర్ మణిసూడనీడు శిరీవర మజ్జగై వాణనే, యెమ్మమ్
పుగఱ్ఱొరియవెన్దాయ్ పుల్కివాయ్ పిళన్దనే.

టీక. పగర్ - ప్రకాశించుచుండు, కదిర్ - కాన్తిగల, మణిసూడు
మయముగుమేడలు, నీడు - పొడవైయున్న, శిరీవరమజ్జగై - వానమామలయందు

రాజై నవాడవా! ఎఱ్ఱమ్ - ఒకప్పుడును, పుగళ్ళు - శత్రువులు ప్రవేశించుటకు, అయ - దుర్లభుడగు, ఎఱ్ఱాయ్ - నాస్వామియై, పుల్లిక - (నీయాశ్రిత విరోధియగు) బాసుగునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళ్లవై - చీల్చినవాడవా, అగల్ ది-నీయం దుభక్తిలేని వారిని దగ్గఱ చేరనీయకాండుటకై, నీవైత - నీవుగలుగజేసి యుండిన, హయమ్ - అత్యశ్చర్యమై, వల్ - బలిష్ఠమైన, విమ్మలన్దళామవై - పంచేన్ద్రీయములగు వానిని, నన్ద - ఉన్నది యున్నట్లు చక్కగ, అఱివన్ద - తెలిసికొంటిని, ఎన్నె యమ్ - తెలిసి భయపడియుండునన్నను, అగల్ ది- నిన్నెడబాయజేసి, అయ-తప్పిం చుకొని రాకూడనిదిగనుండు, శేల్ శేల్ - శబ్దాదివిషయములనెడు బురదలో, పిల్ తి కడాయ్ - పడఁద్రోయుదువోయని భయపడుచున్నాను.

కా - వానమామలై దేవనాయక స్వామి, "మిమ్ము విల్లపింపజేసితి నోయిన" పీఠాప్తికి విరోధియగు శబ్దాదివిషయములలో నుండనిచ్చుట, విల్లపింపజేసినట్లుగదా! ఇట్లుచేపు ప్రతికూలుల విషయమందుండ నగునుగాని యనుకూలుల విషయమందుండ ద గదు కనుక, బకాసుగుని నశింపజేసినట్లు శాస్త్రాప్తికి ప్రతిబద్ధకములను నశింపజేయ వలయునని.

౯. పుల్లిక వాయ్ పిళ్లవాయ్ మరుదిడై పోయినాయెరుత్తేడర్ త్త, ఎన్

కల్ల మాయవనేకరుమాణిక్కచ్చుడరే,

తెల్లియార్ తిరునాన్ తై గల్ వల్లార్ మలితన్ శిరీవరమన్ గై

ఉళ్ళిరున్ద వెన్దాయ్ అరుళాయున్యుమ్మాటెనక్కే.

టిక. పుల్లిక వాయ్ పిళ్లవాయ్ - (అశ్రులప్రతిబద్ధకమును నశింపజేయుటకు గలుగు) బకాసుగుని నశింపజేసినవాడవా | మరుదిడైపోయినాయ్ - యనుభావ నమునువిరసించినవాడవై, ఏఱ్ఱెరుదు - ఏడెడ్డులను, అడర్త - సంపద, కళ్ళమ్ - విడిచేతను దెలిసికొనగుడని, ఎక మాయవనే - నాకాశ్చర్యమొకటై, కరుమాణి క్క - పీఠరత్న మయొక్క, కుడరే - తేజస్సువలెనుండురూపశాండర్యము గలవాడై, తెల్లియార్ - వాడే రక్షకుడను తెలివిగలవారై, తిరు - (క్రియపరిని ప్రతిపాదించుట యను) శ్రీగల, వాల్ ముత్తై గల్ వల్లార్ - నాలుగు వేదముల తాత్పర్యమును చక్కగగు న్నితీనవారలు, మలి - అతిశయించియుండు, తల్ - సాంసారికతాపక్రమహరమగు, పీఠరమన్ గైయుల్ - వానమామలలో, ఇరున్ద - పంచేనీయున్న, ఎఱ్ఱాయ్ - ఉపకార కదా! ఎవఱ్ఱు - నిన్ను దప్పరక్షకుడులేనివాడు, ఉయ్యమ్ - నీపాదారవిద్దములనా క్రియించియున్జీవించునట్టి, అఱు - ప్రకారమును, అరుళాయ్ - కృపచేయవలయును.

తా. — నీయొక్క యతిమనోహరమగు దివ్యచేష్టితమలచేరను నిరవధానముచేతను నన్ను లోబఱచుకొనినవాడవా ! సకలజేదతాత్పర్యజ్ఞానముగలిగి ఘోషే సాధనముగ నెంచియుండు దివ్యజనులచేనిండియున్న వానమామలలో యున్న యుపకారకా! దాసుడుజ్జీవించువిధమును కృపచేయునుని.

౧౦. ఆతేనక్కునిపాదమేశరణాగ త్తన్ద్రాభిన్ద్రాయునకోర్కై,
మాటునానొన్ది లేనైనదావియుమునదే,
శేటుకొల్ శరుమ్ముమ్ పెరుళ్ళొన్నెలుమలితల్ శిరీవరమజ్జై
నాటుపూన్ద్రులై య్ముడియాయ్ తెయ్ వనాయగ నే.

టీక. శేటుకొల్ - బురదశేలయందు, శరుమ్ముమ్ - చెటుకును, పెరుళ్ళొన్నెలుమ్ - ఎట్టినివడ్లును, మలి - సమృద్ధమై, తల్ - శ్రమహారమైన, శిరీవరమజ్జై - వానమాలలో వేంచేసియున్నవాడవై, నాటు - మిగులపరిమళించుచున్న, పూన్ద్రులై, తల్ - శ్రమనుహరించునట్టి, తుభాయ్ - తిరుత్తుభాయ్ మాలికచేసెట్లుబడిన, ముడియాయ్ - కిరీటముగలవాడవై, తెయ్ వమ్ - నిత్యనూరులకు, నాయక నిర్వాహకుడైనవాడవా! ఎనక్కు - నాకు - ఆటు - ప్రాప్తికియార్గము, నిర్వాహనీపాదారవిందములనే, శరణాగ - ఉపాయముగ, తన్ద్రాభిన్ద్రాయ్ - కృపచేసితిమిక్కు - ఇట్టియుపకారకుడవగునీకు, ఒర్ - ఒకవిధమైన, కైమాలు - ప్రత్యుపకారమైనను, నాక - అకిచ్చునుడగునేను, ఒన్దు - ఒకటియు, ఇలేక - చేయనివాడవై న్నాను, ఎనదు - నాయొక్క, ఆవియుమ్ - ఆత్మయు, ఉనదు - మునుకే నీరయ్య

తా. — మిగులమనోజ్ఞమగు శ్రీవరమణులనగరమందు వేంచేసియున్న దేవదాసుని మీ ! ఘోషాధనములురెండును నీతిరుపడిఘోషేయను నిట్టిబుద్ధివిశేషమును దానవిరివి. (ఈజీవాత్మలక్షణమిదేయయియున్నది.) ఇట్టిమహోపకారమునకు దాసుడేర్పించేయుదును. ఈజీవాత్మనుప్రత్యుపకారముకొలుకు సమర్పింపనగునోయనిన, పస్తువునునీరయిన్నదికనుక వీనికివస్వాశంక్రమములేదని.

ఓడగ. తెయ్యనాయకనారణ తిరివిక్కిరమనడియిలై మిలై,
కొయ్ కొల్ పూమ్మొల్ శూభ్ కురుగూర్ శడకోప,
తేయ్ నాయరత్తుల్ శివై తల్ శిరీవరమజ్జై మేయవత్తుడ,
వైగల్ పాడవల్లార్ వానోర్ కారావముదే.

టీక. తెయ్ వమ్ - దేవతలనును నిత్యనూరులకును, నాయక - నాయకరివిక్కిరమక - త్రివిక్రమస్వామియనగు, నారణ - శ్రీమన్నారాయణుని

అడియైమిళై - శ్రీపాదద్వయముమీద, కొయ్ కొల్ - కోయదగినంతటిమిక్కుటమైన,
 తా - పువ్వులుగల, పొట్టిల్ - తోటలచేత, తూట్ - చుట్టుబడిన, కురుగూర్ -
 అత్తొర్ తిరువగరికి నాధులైన, శడకోపణ్ - నమ్మాళ్వార్లు, కెయ్ద - ప్రసాదించిన,
 అయిరత్తుల్ - వేయిపాశురములలో, తణ్ - చల్లనైన, శరీరమంగై - శ్రీవరమంగై
 యనువానమామలను, మేయ్ - పొందిన, ఇవైపత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఉడణ్ - అర్థా
 మసానముతో, పాడవ్లూర్ - అనుసంధించువారలు, వైగల్ - ఎల్లప్పుడును, వానో
 డ్దు - పరమపదవాసులకు, ఆరాఅముదు - వెగటులేని అమృతమువలె భోగ్యులగుదురు.

తా. - త్రివిక్రమావతారముచే సకలదేవాధిదేవత్వమును, ప్రకాశింపజేసిన శ్రీమ
 న్నారాయణుని చరణారవిందములను గూర్చి, నిత్యవసంతముగ నుండు తోటలతోఁగూడిన
 తిరువగరికి నిర్వాహకులగు అత్తొర్లు ప్రసాదించిన వేయిపాశురములలో వానమామలైవి
 పునుమకు, నీతిరువాయ్ మొట్టిని, అర్థముతో ననుసంధించువారు, నిత్యమాయలకల్ల ప్పు
 డును, అశృప్తామృతమువలె భోగ్యభూతులగుదురు.

అత్తొర్ తిరువడిగ శేరణమ్. శీయర్ తిరువడిగ శేరణమ్.

శ్రీమతేరామామాయనమః.

౫ - పత్తు - ౮ - తిరువాయ్ మొట్టి.

మునుపటి తిరువాయ్ మొట్టిలో, ఫలసిద్ధికానందుచే తిరుక్కుడనై (కుంభకోణ
) ఆంపముడుస్వామివిషయమున ప్రపత్తిచేయుచున్నారు.

ఆరావముదేయడియేనుడలమ్ నిన్నాల్నాయే,
 నీరాయలై న్దుకరై యవురుక్కుగిన్ద నెడుమాలే,
 శీరార్ శెన్నెల్ కనరివీళుమ్ శెల్లునీ రిరుక్కుడణ్దై,
 ఏరార్ కోలన్తిగత్తుక్కిడన్దాయ్ కణ్డేనెమ్మానే.

టీక. ఎమ్మానే - చాసునికి స్వామియైనవాడును, ఆరా - నిరంతరము అనుభవించు
 చుండియుండును కలెని, అముదే - అమృతమువలె భోగ్యభూతుడా, అడియే - చాసుని
 యొక్క ఉడలమ్ - శరీరమైనది, నిన్నాల్ - దేవరవారివిషయమున నుండు, అన్నాయే -
 ప్రభువేత, నీరాయ - నీరై, అలైన్ద - వ్యాకులమునొంది, కరైయ - తగ్గునట్లు, తిరు
 క్కుడనై - కవిగించు, నెడుమాలే - దీప్తముగు ఆశ్రితవ్యామోహముగలస్వామి, శీర్ -
 భారముచే, ఆర్ - మిక్కుటమైన, శెన్నెల్ - ఎఱ్ఱవని ఎన్నులు, కనరివీళుమ్ - చాసు
 యొక్కయునట్లు, శెల్లు - సమృద్ధమైన, నీర్ - నీటినిగల, తిరుక్కుడణ్దై - కుంభకోణ

33-౨ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

మూలా, ఆర్ - అధికమైన, ఏర్ - అందముగల, కోలమ్ - ఒప్పించుచున్నది,
ప్రకాశించునట్లు, కిడ్లదాయ - శయనించివావు, కట్టేక - నేవించి యనుభవించునట్లు.

తా. - ఎంతభుజించినను వెగటులేని యమృతమువలె నుండువాడవా!
దలిచేమాత్రతయముచే నాదేహముకృశించినీరగుచున్నది, బలసమృద్ధిగలతిరుక్కావ్య
ఆశ్రితవ్యాపాహముచే ఉత్థానశయనముగ (సరుండిలేవబోవువిధముగ) నే
చుచున్న నిన్ను నేవించితినిఅని.

౨. ఎమ్మనేయొక్కవెల్లెమ్మూర్తియొన్నెయ్యాళ్వానే,
ఎమ్మపురువుమ్మేణ్ణుమాల్ గొల్లావాయెట్టిలేతే,
శెమ్మకమలమ్మశెల్లునీర్మిశై కణ్ణలరు నిరుక్కుడన్తే,
అమ్మమలర్ శెల్వశేర్ గిన్తానేయొన్నాళ్ శయగేనే.

టీక. - ఎమ్మనే - దాసునికీనాథుడా, ఎక్ - నాకుసత్వగుణమతిశయము
వెల్లె - పరకుద్ధమైన, మూర్తి - ఆకారముగలవాడునై, ఎన్నె - దాసుని, తా
ఏలుకొనువాడా! ఎ - ఆశ్రితార్థముగను, మా - శ్లాఘ్యముగనుండు, ఉన్నపుడు
తారవిగ్రహములను, వేణ్ణుమాల్ గొల్ - ఇచ్చప్రకారముగ, ఆనాయ - అట్టి
వాడై, ఎట్టిల్ - ఆయావిగ్రహసాంపర్యముచే, ఏకే - పరత్వముతోనుండు
శెమ్ - ఎట్టనై, మా - గొప్ప, కమలమ్ - తామరలు, శెల్లు - సమృద్ధమైన
కై - బలముమీద, కణ్ - అంబుటను, మలరుమ్ - వికసించుచున్నది, తిరుక్కుడన్తే -
కోణములా, అమ్మ - ఆవిలక్షణమైన, మలర్ - తామరపుష్పమువలెనుండు, కణ్
త్రములు, వశేర్ గిన్తానే - వికసించినరీతినిశయనించియుండువాడవా! వాక -
ఎకశయగేక - ఏమిచేయుచును.

తా. - వాస్వామీ! పరమభోగ్యమైననీదివ్యముగ శేషగ్రహనేనను పాదించి
నీదాసునిగ జేసికొన్నవాడవా! ఆశ్రితరక్షణార్థమై ఇష్టానుగుణముగ నవతరించుచున్న
కుంభకోణములా తామరలువికసించినను నీనే త్రములనెడితామరలువికసించుటయే
చేయుచునుఅని.

3. ఎన్నాళ్ శెయ్ గేయారేక శై గణెన్నె యొక్కెయ్ గిన్తాయ్,
ఉన్నాల్ లార్ యావరాలు మొన్నుజుక్కుత్తే వేడ్డేక,
కన్నార్ మదిల్ శూన్ కుడన్ దెక్కిడన్తాయడియేనరువాణ్,
శెన్నా శెన్నా శెన్నా శునదాల్ పిడి త్తే శెలక్కాణ్.

టీక. నాక - (పరతంతుడగు) నేను, ఎక - ఏద్రవృత్తిని (ఏవుపాయమును),
 కయ్యేక - చేయుదును, కల్లెగి - రక్షకులు, యార్ - ఎవరు, ఎన్నె - అకట
 దనునను, ఎక శయ్యగిష్టాయ్ - ఏమిచేయదలంచియున్నావు, ఉన్నాల్లూర్ - సర్వ
 రక్షకుడగునిన్ను లేపు, యావరాలుమ్ - అరక్షకులగునితరులచేత, ఒన్టు - ఒక, మత్తై
 యమ్ - కొఱతనునివర్తింపజేయమని, వేడ్డేక - ఆపేక్షింపను, కక - పనులలో,
 అర - మించియుండు, మదిల్ - తామ్రపుప్రాకారములచే, కూట్ - చుట్టబడిన, కడకై -
 తిరుక్కుడందల. కిడన్దాయ్ - శయనించియుండువాడనా, ఆడియేక - దాసునియొక్క,
 అరు - (అణచుత్రపు) అత్త వస్తువు, వాట్ - ఉద్దీనించు, నాల్ - కాలము, తెల్ -
 అనువర్తించు, నాల్ - కాలము, ఎ - ఎంత, నాల్ - కాలము, అన్నాల్ - అకాల
 మంతయు, ఉన - నీయుక్క, తాల్ - తిరువడిగళను, పిడితై - పొందియే, తెల్ - నడచు
 న్టు, కాన్ - కృపచేయవలయును.

త. తిరుక్కుడందల! వేంచేసియుండుస్వామి! నేనుచేసినదొకటియులేదు, నాకు
 నిన్ను దప్పగిలేదు, నాయత్తుముచే నేనునిన్ను లభింపవలసినవానినిగ నాచూచుచున్నావు!
 నీవువచేత నీపాదములను పొందవలయు నేగాని నేటొక యుపాయము చేరించిన నావ
 ల్గములేదు. ఈయాత్మకుయావక్కాలము నీతిరువడిగళను సంబంధముండునట్లు కటాక్షింప
 వలయు నని.

ర. తెలక్కాణ్ణిత్పార్, కాణుమళపుమ్ శెల్లుక్కిరియాయ్,
 ఉలప్పిలానేయెల్లాపులగుముడై యనారుమూర్తి,
 నలత్తాల్ మిక్కార్ కుడై నైక్కిడన్దాయునై కాణ్బానా
 నలప్పాయ్, ఆగాళ తైనోక్కియబ్బువక తొబ్బువనే.

టీక. తెల - జ్ఞానముచాలదనిపైపైగ, కాణ్ణిత్పార్ - చూచుటకుక క్రిగలవారల!
 కాణుమళపుమ్ - చూచునంతవఱకు, శెల్లుమ్ - పోవునంతటి, కీర్తియమ్ - వైభవము
 గలవాడను, - ఉలప్ప - అంతము, ఇలానే - లేనివాడునై, ఎల్లావులగుమ్ - నుమస్త
 లోకములను, ఉడైయ - శేషముగాగల (లోబడియున్న), పిరు - అద్వితీయముగు, మూర్తి -
 వర్ణవ్యూహ! నలత్తాల్ - నీయందలిప్రీతిచే, మిక్కార్ - అతిశయించిన వారలుండు,
 కడకై - మంధికోణముల, కిడన్దాయ్ - శయనించియుండువాడనా, ఉన్నె - నిన్ను,
 నా - నేను, కాణ్బాక - నేనింపవలయునని, అలప్పాయ్ - నేనింపమిచ్చగిని త్వర
 ప్పు, ఆగాళ - నీవునతెంచుమార్గముగు ఆకాశవిధిని, నోక్కి - ఉద్దీనించి, అబ్బువక -
 రక్షింపకులవలె యుబ్బువడి, తొబ్బువక - ప్రపత్తినిష్ఠులవలె ప్రపత్తిచేసెనను.

తా. — అస్తమయేనిదై అతిశయమై అసంఖ్యేయములువగు కల్యాణములు
 పూర్ణుడా! సర్వార్థలను నీ సాక్షాత్కారముచే శేషపరిచుకొనునంతటి తిరుమేనుగలవా
 భక్తులునివసించుతిరుక్కుడందల! శయనించియుండుస్వామీ! నేను నిన్నుకాని
 వింపనాతురముచే, శ్రీగజేంద్రాభ్యాసును వచ్చికటాక్షించినట్లు నన్నుకటాక్షించు
 ఆకాశమునుజూచి బాలునివలె యేడ్చెదను, విరక్తులవలె అంజలిచేసెదనని.

౫ అభ్రువక్ తోభ్రువక్ ఆడిక్కాణ్బ్ పాడియలన్ బ్రువక్,
 తభ్రువల్సినై యాల్ పక్కమ్ నోక్కినాణిక్కవిల్న్ ద్విరుప్పక్,
 శెభ్రుబిణ్ పభ్రునక్కుడ నైక్కిడన్దాయ్ శెన్దామరై క్కణ్ణా,
 తోభ్రువనేనై యునదాల్ శేరుమ్ వగై యేళూన్ కణ్ణాయ్.

టీక. అభ్రువక్ - కలవరము చేపిత్తును, తోభ్రువక్ - తెలివిచే అంజలిచేయును,
 ఆడి - ప్రభుముచే నాట్యమాడి, కాణ్బ్ - చూతును, పాడి - పరపక్షుడై పాడి, అభ్రు
 వక్ - అర్చించే ప్రలాపించును, తభ్రు - నన్ను విడువకుండు, వల్సినై యాల్ - ప్రభు
 ములచే, పక్కమ్ - వాడువచ్చుదిశలను, నోక్కి - చూచి, నాణి - ఇప్తసిద్ధి కానందము
 కవిల్న్ ద్విరుప్పన్ - బోరగిలపడియుండును, శెభ్రు - సమృద్ధమై, బిణ్ - చూడబడిన
 నమ్ - బలభూములుగల, కుడకాడై - కుంభకోణమున, కిడన్దాయ్ - అగ్రశ్రావ్యము
 నించియుండువాడవా, శెమ్ - ఎత్తని, తామరై - తామరపువ్వుమువంటి, కణ్ణా -
 ములుగలవాడా, తోభ్రువనేనై - నీచుడగునన్ను, యేన - ప్రాప్త్యుడైనయొక్క
 భోగ్యమైన శ్రీపాదములను, శేరుమ్ వగై - చేరునట్లు, కూన్ కణ్ణాయ్ - మంచియును
 ముక్కపచేయవలయును.

తా — ఏడ్చియు, అంజలిచేసియు, ఆడియు, పాడియు, ప్రలాపించియు
 నీ నేవకనుబడలేదు. ఈలాగులు నీ విషయమున గుణహానిని చెప్పుచున్నావే అని
 పాపమనితలమై త్తక బోరగిలపడియున్నాను. బలసమృద్ధమైనవరిపాలములుగల
 డన్దలాసుండుస్వామీ! మీతిరువడిగకుచేరు మంచియుపాయము కృప చేయవలయును.

౬. చూన్ కణ్ణాయ్ తోలైవినై యేయలుత్తున్ డిశేరుమ్,
 షోన్ కణ్ణిరున్దే, తూరాక్కుభిత్తూరైన్దే నాళగన్దరుప్పక్,
 వాన్ తోల్ పుగధూర్ కుడ నైక్కిడన్దాయ్ వానోర్ కోమానే,
 యాభినిశై యేయముదేయటివికపయనేయరియేతే.

టీక. వాన్ - భగవదనుభవమునుజీవనముచే, తోల్ - స్వాభావికమైన
 ధూర్ - క్రిందిగలవారలందు, కుడకాడై - కుంభకోణములూ, కిడన్దాయ్ - శయనించు

వా, వానోర్ - నిత్యసూరులకును, కోమానే - నిర్వాహకుడైనవాడా, యాట్టి - వీణా
వాదముయొక్క, ఇశైయే - ధ్వనివలెవినుటకుభోగ్యమై, అముడే - అమృతమువలెసాలు
కకు ఇంపైనవాడును, అతివికాపయనే - జ్ఞానభుమైనందును మనస్సుకుభోగ్యమైనవాడై,
అరియేతే - శ్రేష్ఠమైనసింహమువంటివాడునునైన, ఉకా - నీయుక్క - అది - శ్రీపాద
ములను, శేరుమ్ - చేరి నీకే శేషమైయుండు, ఉత్త - పురాతనసంగతి, కట్టిరున్నే - తెలిసి
యుండియే, తూరా - నిండని, కుట్టి - దురాశయనుపల్లమును, తూర్పు - దుర్విషయాదు
లకుండించి, ఎన్నెనాళ్ - ఇంక నెంతకాలము, అగన్తు - నిన్ను వదలి, ఇరుప్పకా - ఉం
డును, ఎకా - నాయొక్క, తొల్లైవిన్నెయై - అనాదిపాపములను, అలుక్కు-చేడించి,
శన్నడిశేరుమ్-సిపాదములు చేరునట్లు, తూట్టి కట్టాయ్-ఉపాయము కృపచేయవలయును.

కా. - తిరుక్కుడవ్వలొ శయనించియుండు ఆరావముడే! జ్ఞానమునకు విషయ
మైనవాడవా! నీకు నేను శేషభూతుడని అనాదిసంబంధము తెలిసియుండియు ఇంద్రియవర
కుడనైఎన్ని దినములు నిన్ను వదలియుండును? నాపాపమును తొలగించి, నిన్ను చేరవిధ
మునుకృపచేయవలయునని.

2. అరియేతేయెన్న మ్మొట్టడరే శెట్టిక్కురుముగిలే,
ఎరియేవనళక్కున్దేనాల్ త్రో శెన్దాయునదరులే,
పిరియావడిమైయెన్నై కొట్టాయ్ కుడన్దై తిరుమారే,
తరియేనినియుక శరణ న్నన్దై శన్ద బ్బరై యాయే.

టీక. అరియేతే - నిరంకుశస్వారస్థి ముగలవాడును, అమ్ - రమ్యమై,
కా - స్వర్ణమువలెనుండు, కుడర్ - తిరుమేనుకాన్తిని, ఎకా - నాకు అనుభవించజేసి
వాడై, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కణ్ - శత్రుములుగలవాడై, కరుముగిలే - నీలమేఘమువంటి
దీక్షగలవాడై, ఎరియే - అశ్రీతవిరోధివిషయమందు అగ్నివలెఎఱ్ఱమై, పవళక్కున్దే -
పవళత్తుకొండవంటివాడై, నాల్ త్రో శెన్దాయునదరులే - చతుర్భుజములుగలవాడునునైన, ఎన్దాయ్ -
వన్నేలుకొనినస్వామీ! ఉనడు-నీయుక్క, అరుళ్-కృపను, పిరియా-వికల్పదునుయొ
డైకకుండునట్లు, అడిమై-దాస్యమునందు, ఎన్నై - నన్ను, కొట్టాయ్ - ఏలుకొనిన
నాదా! కుడకాడై - తిరుక్కుడవ్వలొ, తిరుమారే-లక్ష్మీనహితుడై చేంచేసియున్న వాడవా!
ఇ - ఇళను, తరియేకా - ఓర్పుకొనను, ఉకా - నీయుక్క, శరణమ్ - పాదములను,
శన్ద - కృపచేసి, ఎకా-నాయొక్క, శన్దమ్ - శరీరసంబంధమును, కరైయాయ్-సవా
దముగొట్టవలయును.

తా. - నీయుక్కకృపచేతనీ సౌందర్యమునుజూపినన్న వాచికాదికైబ్రుకృ
దానునిగయేలు కొంటివి, ఇక ఒకక్షణమైనను, నిన్ను విడిచియుండబాలను, కడ
దునీతిరువడిగళనుకృపచేసి పిమ్మట నాప్రతిబంధకములనుబోగొట్టి కటాక్షింపవలెను.

పద్య ౮. కలై వాయ్ తున్మజ్జలై యాదొట్టివాయ్ కలై గణమన్ నీదే
వలై వాయ్ నేమిప్పడై యాయ్ కుడకడై క్కిడన్దమామాయ్
తళరావుడలమైనదావిశరిన్దు పోమ్బొదు,
ఇలై యాదునదాల్మొరుజ్జప్పిడిత్తుప్పొదవిలై నీయే.

టీక. తున్మ - నిన్ననుభవింప లభింపనిదుఃఖమును, కలై వాయ్ - పోగొట్టి
కలై యాదొట్టివాయ్ - పోగొట్టకపోయిననుపొమ్ము, కలై గణ - దుఃఖనివర్తికలై
మన్ నీదు - వేటొకటిని, ఇలేక - కలవాడనుగాను, వలై - గుండ్రమైన, వాయ్
నోటినిగల, నేమి - చక్రత్తాత్మ్యమును, పడైయాయ్ - ఆయుధముగలవాడు
కుడకడై - కుంభకోణములా, కిడన్ద - పవ్వళించియుండు, మామాయ్ - ఆత్మ
మగు సౌందర్యముకలవాడా ! ఉడలమ్ - శరీరము, తళరా - శిథిలమై, ఎడ - కా
క్క, అవి - ప్రాణమైనది, శరిన్దు - ఉనికిదప్పి, పోమ్బొదు - జేహమునువదలిపోవు
ఇలైయాదు - మనశ్శైథిల్యముకలుగకమునుచే, ఉనరాల్ - నీపాదములనే, ఒమ్మ
యోపేయరూపముగ, పిడిత్తు - పట్టి, పోద - అనుసన్ధించునట్లు, నీయే - నీచే,
సమ్మతంపవలయును.

తా. - నిన్ను అనుభవింపనందుచేగలిగినదుఃఖమును పోగొట్టుము, పోగొట్టి
యిననుపొనిమ్ము, నీయుష్టప్రకారముచేయును, నాకునిన్ను దప్పగిచేరులేదు, రా
ఖనివర్తికలదానీహస్తమునచక్రత్తాత్మ్యమునుధరించియుండుటయు తిరుక్కుడంబ
ళించియుండుటయును. నాశరీరముకృశించి నాప్రాణముబోవుచున్నది. అదివలన
మునుచేనాయాత్మను నీపాదములందు జేర్చుకొనుముఅని.

౯. ఇలై విత్తెన్నై యుక్తాల్మిణై క్కిట్టి సుత్తుమమ్మానే,
అలై విలమరర్ తలై వర్ తలై వావాదిప్పెరుమూర్తి,
తిలై విల్ వీశుమ్ శెల్లుమాముళెగళే శేరు న్నిరుక్కుడన్దై,
అలై విలులగమ్పరవక్కిడన్దాయ్ కాణవారాయ్.

టీక. ఎన్నై - అనాదికాలమునీకువిముఖుడైననన్ను, ఇలైవిత్తు - శుభ
ప్రకృతినునట్లుచేసి, ఉక్తాల్మిణైక్కిట్టి - నీయుక్కపాదములయందు, ఇరుక్కు

కృష్ణుడైయుండునట్లు చేసిన, అమ్మానే - స్వామీ ! అశైవు - రెప్పపాటు, ఇల్ -
 తిని, అమరర్ - నిత్యనూరులకు, తలైవర్ - ముఖ్యులైన అనంత గరుడాదులకు, తలై
 వా - అధిపతి ! అది - సమస్త కారణభూతుడై, పెరుమూర్తి - సర్వాధిపతుడైన ఈశ్వ
 రుడా ! తిశై - అన్నిదిక్కులందు, విల్ - ప్రకాశమును, వీళువ్ - ప్రసరించు, శ్శూ -
 త్కృషియమై, మా - గొప్పవెలగల, మణిగళ్ - రత్నములు, శేరువ్ - చేరువట్టి, తిరు
 క్కుడై - కంభకోణమున, అశైవు - శ్రమము, ఇల్ - తీరి, ఉలగవ్ - లోకము,
 పువ - స్తుతించునట్లు, కిడ్దవాయ్ - శయనించినవాడా ! కాణ - నేనునీగమనసౌందర్య
 మనుజునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయవలయును.

తా. - నీకు శేషభూతుడగు యాయాత్మకు నీవియోగదుఃఖమును కలుగ జేసినవాడా !
 నిత్యనూరుల చేస్తుండు పురుషుడీ స్వామీ ! నీవు లోకుల శ్రయించుటకుఁ దగినట్లు తిరుక్కుడం
 దోఁవ్వలించియుండువాడవా ! నేత్రములకు విషయమగునట్లు నేనపాదించుచున్నాను.

౧౦. వారావరు వాయ్ వరు మెళమాయ్ మాయ్ మూర్తియాయ్,
 ఆరావము దాయడియేనావియగ మేత్తి త్తిప్పాయ్,
 తీరావినై గళ్ తీర వేన్నై యాణ్ణాయ్ తిరుక్కుడనై
 యూరా, యునక్కాట్టుట్టు మడియేన్దొమ్ముల్వేనో.

టీక. వారా - కన్నులార సేవించునట్లు వేంచేయక, అరువాయ్ - నేత్రములకు
 పడక అరుపియై, పరువ్ - మనస్సుకు విషయమై, ఎళమాయ్ - నీ ఆశ్చర్యగణములను
 వాకు ప్రకాశింపజేయువాడా ! మాయ్ - అక్షయమగు, మూర్తియాయ్ - దివ్యమంగళ
 గ్రహముగలవాడై, ఆరా - అనుభవించియున్న దిక్కులుగని, అమతాయ్ - అమృతమువలె
 భోగ్యుడై, అడియేళ్ - నీకు శేషుడగుదాసునియొక్క, అది - ప్రాణాశ్రయమైన, అగవ్ -
 వృద్ధయమందు, తి త్తిప్పాయ్ - అధికమధురమైయుండువాడా ! తీరా - ఎన్నటికిని
 కలగపి, వినైగళ్ - పాపములు, తీర - నశించునట్లు, ఎన్నై - నన్ను, ఆణ్ణాయ్ -
 పోషించినవాడై, తిరుక్కుడనై - కంభకోణమును, ఉరాయ్ - గొప్పగభావించినన్ని
 పాత్రుడైనవాడా ! ఉనక్కు - నీకు, అట్టుట్టువ్ - దాస్యముపొందియుండియు, అడి
 యేళ్ - నీకేదాసుడైరక్షకములేని నేను, ఇన్నువ్ - ఇక మీదటికాలమునందును, ఉల్లుల్వే
 నో - కత్త అపడుచుండవలయువా.

తా. - ఈ నేత్రములకు గుపడక హృదయమందు స్థురించువాడవా ! నీయొక్క ఆశ్చ
 ర్యసౌందర్యవిగ్రహమును నేవంపఁజేసి సర్వార్థయభోగ్యమైనవాడవా ! నీవర్తింపజాలని
 పాపములను నీ గొట్టినవాడవా ! ఇట్లుదాసుని యంగీకరించుట తిరుక్కుడనై నీ ప్రే
 మించి స్వామీ ! నీకుదాసుడనైన నేను ఇక నుత్రమపడుదునో అని.

జీగి. ఉత్తలై యెన్నిత్పేయ్ చ్చిములై యూడవల్లై యుయిరుణ్ణా,
కత్తుల్ గళవై యేశరణాగక్కొణ్ణకురుగుార్పడగోపణ్.
కుట్టులిల్ మలియచ్చొన్నవోరాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్,
మట్టలై తీరవల్లార్ కానుర్ మానేయ్ నోక్కియరేక్క.

టీక. ఉత్తలై - గవ్వలుగ్రుచ్చినట్లుండు, ఎన్ను - ఎముకలుగల, యెచ్చి-
తనయొక్క, ములైయూడు - స్తనములమూలమున, అవలై - ఆపూతనయొక్క,
రుణ్ణా - ప్రాణమును హరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, అవై - మునుపుప్రకాశించిన
కత్తుల్ గళే - తిరువడిగుళినే, శరణాగ - ఇష్టసిద్ధికుపాయముగ, కొణ్ణ - గ్రహి-
కురుగుర్ - తిరునగరికినిర్వాహకులైన, శడగోపణ్ - అభ్యాసు, కుట్టులిల్ -
గానమునకన్న, మలియ - ఇంపగునట్లు, చొన్న - ఆనతిచ్చిన, ఓర్ - అద్వితీయ
అయిరత్తుల్ - నేయిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, మట్ట-
అశ్రద్ధ, తీర - వదలునట్లు, వల్లార్ - అర్థముతో అనుసద్ధింపసమర్థులగువాళ్ళ,
నేయ్ - ఆడుజంకలవలెనుండు, నోక్కియర్కు - చూపుగల అప్పరస శ్రీలక్ష్మణుడు
కాముకజనులవలె, శ్రీయ్యఃపతికిని తదీయలకునుభోగ్యమైనవారగుదురు.

తా.—అశ్రుతివిరోధులను నిరసించుటయే పరమసుఖముగ నెంచియుండు
రునిచరణారవిష్టముల సేప్రాప్యప్రాపకములుగ గ్రహించిన అభ్యాసు, శ్రీకృష్ణుని
నముకంటెనుమనోజ్ఞముగ నానతిచ్చిన నేయింటిలో ఈ పదిపాశురములను అర్థముతో
సించువారు శ్రీయ్యఃపతికిని తదభ్యక్తులకును రసికులగుదురని.

అభ్యాస తిరువడిగళేశరణమ్ - జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

౬ - ప - ౧౦ - తిరువాయ్ మొట్టి.

అవ.—సర్వేశ్వరుడు అభ్యాసుల మొఱసాలకించి, మినిమిత్తముగనే తిరుమణి
పదముగఁజేసికొని వచ్చియున్నాననిన; అలర్ మేల్ మంగతాయార్ పురుషాచార్యు-
ముగ, తిరువేణ్ణడముడైయాక విషయమున ప్రపత్తిచేయుచున్నాడు.
౧. ఊ ఉలగముణ్ణ పెరువాయ్ పులప్పిల్ కీర్తియన్మానే,
నిలపుళ్ళుడర్ శూఘ్రిముర్ తిన్దెడియాయడి యేనారుయ్యే.

తిలదములగుక్కాయ్ నిన్ తిరువేళ్ళడ తైమ్మెరుమానే,
కులతోలడియేనునపాదబ్బాడుమాటుకూతాయ్.

టీక. (ప్రళయ కాలమున) ఉలగమ్ - లోకమును, ఉట్ట - ఆరగించునపుడు, పెరు-
రక్షించదగినవస్తువులకన్న గొప్పదగు, వాయ్ - పగడమువంటినోరుగలవాడై, కలప్ప-
ముగింపు, ఇల్ - లేని, కీర్తి - జ్ఞానకర్త్యాదికల్యాణగుణప్రసిద్ధిని, అమ్మానే - సర్వమునకు
స్వామిత్వమునున్నుగలవాడై, నిలవుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, కువర్ కూట్ - స్వాభావిక
కల్యాణగుణపరిపూర్ణమైన, ఒలి - విలక్షణతేజోరూపమైన, మూర్తి - దివ్యమంగళవిగ్రహ
మునుగలవాడును, నెడియాయ్ - క్రిందుజెప్పినస్వరూపగుణచేర్చి తాదులు యింతయనిచె
ప్పనకర్తమైనమహిమగలవాడై, అడియే - నీయధీనుడైనవాడు, ఆరుయిరే - పరిపూర్ణ
ప్రాణభూతుడై, ఇట్లు అప్రత్యక్షమైనవాడ గాక ఉలగుక్కు - సర్వలోకములకు, తిల-
దమ్ - శిరోవాహ్యమైన (ఉర్ధ్వపుండ్రము) తిలకమువలె, ఆయ్ - అయిన, నిన్ తిరువేళ్ళ-
డత్తు - తిరుమలలోనిన్ తిరుక్కోలముగ నేవసాదించుచున్న, ఎమ్మెరుమానే - నాకు
పీఠ్యము ప్రకాశింపఁ జేయుచున్నవాడవా! కులమ్ - వంశక్రమముగవచ్చిన, తోర్ -
అనాదియగు, అడియేన్ - చానుడను, ఉన - రక్షకుడైననీయొక్క, పాదమ్ - తిరు-
పదగళను, కూడుమ్-పొందునట్టి, ఆటు-ప్రకారమును, కూతాయ్-ప్రసాదింపవలయును.

తా. - కారుణ్యవాత్సల్యాద్యనన్త కల్యాణగుణములు గలవాడును, తన శేషము
చేతలలోకములను ప్రకాశింపఁజేయుచున్న దివ్యస్వరూపము గలవాడును, నాకుధారకు
డునువగుపరమపదమందుండు నీవు, ఈ శేత్రవిషయమగుటకొఱకుసకల లోకములకుతిలక
ముంటి తిరుపతిపర్వతమున నేవసాదించుటచేతను నేను అన్యాదిగవచ్చు వంశపరంపరలో
వివాహదనగుటచేతను, నీతిరువడిభుళులో జేరునట్లునన్ను కటాక్షింపవలయునని.

౨. కూరాయ్ నితాయ్ నిలనాగిక్కోడువల్లశురర్ కులమెల్లామ్,
శీతావెరియు నిరునేమివలవాతెయ్ వక్కోమానే,
శీతార్ శునై తామరై శెన్దిమలరు నిరువేళ్ళడతానే,
ఆతానన్నిలడియేనున్నడి శేర్ వణ్ణమరుఛాయ్.

టీక. కొడు - కూరులై, వర్ - ప్రబులైన, అకురర్ - అసురులయొక్క,
కుమ్ - సమూహము, ఎల్లామ్ - అంతయు, కూటు - భిన్నము, ఆయ్ - అయి, పిటు-
గూర్, ఆయ్ - అయి, నిలనాగి - నేలయైయుండగను, (మఱియు) శీతా - శోపము
గొని, నితాయ్ - మందుచుండు, తిరు-పీఠశ్రీగల, నేమి-నుదర్శనమునుచక్రమును, వలవా-
అపరిమితమైన సర్వకర్తగలవాడై, ఇట్లు శ్రీరవిరోధులను నిరసించుటచేత) తెయ్ వమ్-

నిత్యనూరులకు, కోమానే - నిర్వాహకుడై, శేటు - బురదచే, ఆర్ - నిండిన, వృ
దానలలో, తామరై - ఎఱ్ఱదామరపువ్వుములు, శేష్ - ఎఱ్ఱనైన, తీ - అగ్నిచూర్ణ
గలిగి, మలరుమ్ - వికసించునట్టి, తిరువేళ్ళడత్తానే - తిరుమలలోపసించువాడవా
ఒకపుడును కొలతవీర్పడని, అస్స - ప్రేమకు, ఇల్ - స్థానమగు, అడియో -
భూరుడగు నేను, (స్వరూపానుగుణముగ) ఉత్త - అది - నీతిరువడిభుళేను, శేర్ - వల్లము
చువిధమును, అయళాయ్ - కృపచేసి కటాక్షింపవలయును.

తా. సర్వశక్తుడు, అభ్యార్థతో, మీపాపములునశించెనేని నాతోపా
నగుననిన; అభ్యార్థస్థామితో, ఆశ్రయవిరోధులను సుదర్శనముతో నిరసించినట్లు వా
బుధకపాపములను నిరసించినకానిచే ప్రకాశించుచున్న తామరపువ్వులచే నా
యైన తిరుమలలోనేవసాదించుచున్న నీతిరువడిభుళేను, వృద్ధిపొందుచుండు భగవ
యానురాగసాగరమందుముగ్ధునిగాన దానుడుచేయనట్లు ననుగ్రహింపవలయునని.

3. వణ్ణమరుళో గొళ్ళణ్ణమేగవణ్ణామాయవచ్చానే,
ఎణ్ణమ్ముగున్దుతి త్తిక్కుమముదేయిమైయోరదిపతియే,
తేణ్ణలరువిమణిపొమ్ము త్తలైక్కున్దురువేళ్ళడత్తానే,
అణ్ణలేయున్నడి శేరవడియోత్కావావెన్నాయే.

టీక. - వణ్ణమ్ - కాన్తియందు, మరుళో - భ్రమ, గొళ్ళ - అతిశయించునట్టి, అడియో
మైన, మేగవణ్ణ - మేఘమువంటికాన్తిగలవాడవై, మాయమ్ - ఆశ్చర్యగుణములచే, అభ్య
సర్వాధికుడై (అనుభవంపగుడనట్లు) ఎణ్ణమ్ - హృదయములో, పుగున్దు - ప్రవేశించి
క్కుమ్ - రసించునట్టి, అముదే - అమృతమై, ఇమైయోర్ - నిత్యనూరులననుభవించునట్టి
దిపతియే - పరత్వముగలవాడవై, తేణ్ణ - తేటనొంది, నల్ - రమ్యమైన, అరువి - సెయ్యె
మణి - రత్నములను, పొమ్ - బంగారును, ముత్తు - ముత్యములను, అల్లెత్తుమ్ -
లోకొట్టుకొనివచ్చు, తిరువేళ్ళడత్తానే - తిరుమలలో సమీపించినవాడవై, అణ్ణలే -
త్వమును ప్రకాశింపజేయుచు నిష్ఠతిరుక్కొలముగ నేవసాదించువాడవా ఉన్న
ప్రాప్తమైన నీతిరువడిగళేను, శేర - చేరునట్లు, అడియోయ్ - శేషభూతుడను
అల - ఐయో! ఐయో! ఎన్నాయ్ - అనికృపచేయవలయును.

తా. - సేవించినవారిని మోహింపజేయు దివ్యమంగళవిగ్రహమును, అభ్యర్థ
చేష్టితములనుగలిగి, నిత్యనూరులకధిపతియై, తేటయైనతీర్థముచే నున్నట్టి మైవచ్చు
ప్రక్కలలో చేర్చునట్టి సెయ్యెలులుగల తిరుమలలోనేవసేయుండి నన్ను దాను
కొని నాహృదయమందు ప్రవేశించిరసించునట్టి నిరతిశయభోగ్యుడా! నీపాదముల
నట్లు దానుని యనుగ్రహింపవలయునని.

౪. ఆవావెన్నాదులగత్తైయలై క్కుమశురర్ వాణాల్ మేర్,
 తివాయ్ వాళిముత్తై పొట్టిన్దళిలై యాతిరుమామగళ్ళ కేళ్వా
 దేవా, శురర్ గళ్ళ మునిక్కణ్ణళ్ళ విరుమ్బున్దిరు వేళ్ళడత్తానే,
 పూవార్ కళుల్ గళ్ళరువిన్దై యే పొరున్దముఱుపుణరాయ్.

టీక. ఉలగత్తై - లోకమును, ఆ ఆ - ఆయ్యా! ఆయ్యా! ఎన్నాడు - అనికనిక
 రింక, అలైక్కుమ్ - శ్రమపఱచునట్టి, ఆశురర్ - అసురులయొక్క, వాణాల్ మేర్ -
 ప్రాణవిషయముగ, తివాయ్ - అగ్ని నిగ్రక్కుచుండు, వారి - బాణములను, ముత్తై - వర్ష
 మునల, పొట్టిన్ద - వర్షించు, శిలైయా - శ్రీశార్ జ్ఞమును గలవాడవై, తిరుమామగళ్ళ - పత్ని
 యగులక్ష్మికి, కేళ్వా - తగిన నాయకుడై, లేవా - దానిచే ప్రకృతిండు రూపముగలవాడవై,
 శురర్ గళ్ళ - దేవతలు, ముని - మహర్షులు, కణ్ణళ్ళ - గుంపులుగుంపులుగ, విరుమ్బుమ్-
 గారవగునట్టి, తిరువేంగడత్తానే - తిరుమలలో జేంచేసియుండువాడవా, పూ - వారుసమ
 ర్పించిపుష్పములచే, ఆర్ - నిండిన, కళుల్ గళ్ళ - తిరువడిగళ్ళను, అరువిన్దయే - తెలి
 ప్పియుండియు అనుభవింపగూడనట్టి పాపియగు నేను, పొరున్దమ్ - పొందు, ఆఱు - ప్రకా
 రమును, పుణరాయ్ - అనుగ్రహించి సంకల్పింపవలయును.

కా. లోకలనుబాధించునట్టి యసురులనుసంహరించి, లోకులకు సౌఖ్యము గలుగ
 జేసినట్లు, నిత్యమారులు ఆ పేక్షించునట్టి తిరుమలలో లక్ష్మీసహితుడై జేంచేసియుండు నీ
 యొక్క భోగ్యమైన (పూవార్ కళుల్ గళ్ళ) అనుతిరువడిఘటల జేరుటకు మంచియుపాయ
 మునుగల్గించి నా సమస్తదుఃఖములనుబోగొట్టి కటాక్షింపవలయునని.

౫. పుణరానిన్ద మర మేన్దున్దైదనాదువిల్ వలవావో,
 పుణరేయ్ నిన్ద మర మిరణ్డైనను వేఘానముదల్వావో,
 తిణరార్ మేగ మెనక్కళిఱు శేరున్దిరు వేళ్ళడత్తానే,
 తిణరార్ శార్ జ్ఞత్తునపాదమ్ శేర్వదడియే నెన్నా శే.

టీక. పుణరా - గుంపుగ, నిన్ద - నిలిచిన, మరమేన్దు - ఏడుయే పెచ్చెట్లను, అన్దు -
 (మగ్గి) పుడుబలవిషయ మై సందేహించినపుడు, ఎయ్ద - వారినప్పుకముకొఱుకై ప్రయోగిం
 చు, ఒరువిల్ వలవావో - ఒక వింటినిధరించినకూరుడును, పుణర్ - చేరిక, ఏయ్ -
 పొందునట్లు, నిన్ద - నిలిచిన, ఇరణ్డై మర త్రిక్ - రెండుమగ్గి చెట్లయొక్క, నడుచే - మధ్యను
 (పుష్పవతారమందు) పావ - నీకొక శ్రమకలుగకుండునట్లు పోయిన, ముదల్వా - జగత్కారణ
 మారుడునైన, తిణర్ ఆర్ - దట్టముగు, మేఘమేవ - మబ్బువలెనుండు, కళిఱు - ఏనుగు

లు, శేరుప్ - చేరివర్తించెను, తిరువేళ్ళడత్తానే - తిరుమలయందు వెలగొన్నవాడు.
 తిగర్ ఆర్ - మిక్కిలిపిల్వమైన, కార్ ఇమ్ - కార్ జమునుహస్తమందుగల, ఉనపాచెన్.
 రువడిఘళను, అడియే - నీపరాక్రమమునకులొబడినదాసుడనైన నేను, శేర్వుడు -
 ఎన్నాళ్ - ఏదినము.

తా. - వరుసదప్పియున్న సప్తసాలవృక్షములను ఒకబాణముచే గొట్టి, రావేళమైయున్న యమకార్జునములను నశంపఃజేసిన, సర్వప్రాణి రక్షకమగుతిరుమల అక్రితరక్షణార్థమై శ్రీకార్ణాద్యాయుధములతో వేంచేసియున్న స్వామీ! నీతిరక్షణలొనన్న శేర్వుడువలంపఃజేయుటెప్పుడోయని.

౬. ఎన్నా శేనామ్మణ్ణళన్దవిడై త్తామరై గళో కాణ్ణదత్తైన్దు,
 ఎన్నాళుమ్నిన్దిమై యోర్ గళే త్తియిత్తైళ్ళియినమినమాయ్,
 మేయ్న్నా మనత్తాల్ వట్టిపాడు శేయ్యున్దిరువేళ్ళడత్తానే,
 మేయ్న్నా నేయ్దియెన్నాళ్ ఉన్నడిక్కళడియేన్ మేవువడే.

టీక. మణ్ - భూమిమొదలగుసకలలోకములను, అళన్ద - అందఱివిద్యుత్తులగునట్లుకొలిచిన, తామరైగళో - పాదారవిందములు, ఇన్దై - రెంటిని, నామ్ - వచ్చినేయనుభవించుటందాసక్తిగలమేము, కాణ్ణదత్తై - నేవించుటకు, ఎన్నాళ్ - ఎన్నగులుగునో! ఎన్దు - అని, ఇమైయోర్ గళో - నిత్యమూరులు, ఎన్నాళుమ్ - ఎల్లప్పుడు నిన్దు - కూడియుండి, ఏత్తి - ఇట్లుస్తుతించి, ఇన్దైళ్ళి - వంగి, ఇనమినమాయ్ - నలుగుంపులుగ, మేయ్ - శరీరముచేతను, నా - నాలుకచేతను, మనత్తాల్ - ముక్కుముచేతను, వట్టిపాడు - కైబ్బర్యమును, శేయ్యున్దు - చేయునట్టి, తిరువేళ్ళడత్తానే తిరుపతియందుండుభ్రాహ్మణవాసా! అడియేన్ - అనన్యార్థుడై, నాన్ - వ్యాధిగలనైనను, మేయ్ - స్వప్నమందువలెగాకవాస్తవముగ, ఎయ్ది - సమీపించి, అడిక్కళో - నీపాదారవిందములలో, మేవువడు - పొందునది, ఎన్నాళ్ - ఏదినము.

తా. - నిత్యమూరులు త్రివిక్రమావతారంబున సర్వసులభంబుగ కృపచేసిన భ్రాహ్మణుల నేవింపవేరాకతో వచ్చిస్తాత్రముచేసి త్రికరణకుద్ధిగైబ్బర్య మొనర్చునట్టి వేబ్బటాచలమన్దు నివసించువాడవా! అద్విగమనదాసుడును ప్రత్యక్షమగుసర్వకైబ్బర్యములనుచేయుటెప్పుడోయని.

2. అడియేన్ మేవియమర్ గిన్దు వముదేయిమైయోరదివతియే,
 కొడియావడుపుళ్ళుడై యానేకోలక్కనివాయ్ పెరుమాయ్

శేడియార్ విన్నై గల్ తీర్ మరున్దేతిరు వేళ్లడ త్రెప్పైరుమానే,
నాడియార్ పొట్టుదుమున పాదక్లాణ నోలాదాల్ శ్రేనే.

టీక. అడియేళ్ - శేషత్వ మేస్వరూపముగ గల శేను, మేవి - సమాపించి, అమ
ర్త - ఎల్లప్పుడు అనుభవింపఁదగిన, అముడే - అమృతమై, (ఇట్లు నిత్యనూరులను
మృత్యుభవింపఁజేసి) ఇమైయోర్ - అనిత్యనూరులకు, అదిపరియే - నిర్యాహకుడైయుం
డు పరమపురుషుడై, అదు - ఆశ్రితవిరోధుల నిరసించునట్టి, తుల్ - గరుత్మంతుని, కొడి
యాళ్వాయుగ, ఉడైయానే - కలవాడవై, కొలమ్ - ఈభోగ్యతను వృద్ధిబొందించు సౌంద
ర్యాదులుగలవాడై, కని - పండువలె ఎఱువైన, వాయ్ - అధరకాన్తిగలవాడై, పెరు
మానే - ఈభోగ్యత కల్గలేని మహిమనుగలవాడవై, శేడి - చెట్టువలె, ఆర్ - వృద్ధిబొం
ది, దిన్నెగల్ - పాపములను, తీర్ - నివర్తింపజేయుటకు, మరున్దే - దివ్యవర్ణమై,
తిరువేళ్లడత్తు - తిరుమలలో సమాపించినవాడై, ఎప్పైరుమానే - నన్నేలుకొన్న స్వామి;
ఉనపాదమ్ - నీతిరువడిగళను, కాణ - నేవించుటకు, నోలాదు - సాధనానుష్ఠానము
చేయకుండినను, నాడియార్ పొట్టుదుమ్ - ఒకక్షణకాలమైనను, ఆల్ శ్రేణ్ - నీసేవ
లేక సహించియుండను.

తా. - నిత్యనూరుల కధిపతియైయుండియు తిరుమలకు చేరిన ఆశ్రితవిరోధులను,
వాపాపములను నశింపఁజేసి, సౌందర్యాదుల చేనన్న దానునిగఁజేసికొని వానినిరతియ
భోగ్యుడైనవాడవా! నిన్ను నేవించనోక సాధనమును స్థింపలేదు అయినను నిన్ను విడిచిధరింప
జాలకు, కాబట్టి నిన్ను నేవించఁజేయుముని.

౧. నోలాదాల్ శ్రేనున పాదక్లాణ వెన్ఱునుణ్ణుర్వోల్,
నీలార్ కణ్ణై త్తమ్మానుమ్ నితైనాన్దుగనుమిన్దిరనుమ్,
శేలేయ్ కణ్ణార్ పలర్ శూక్కివిరుమ్బు నిరు వేళ్లడత్తానే,
మాలాయ్ మయక్కియడియేన్బాల్ వన్దాయ్ పోలేవారాయ్.

టీక. ఉనపాదమ్ - నీతిరువడిగళను, కాణ - నేవించుటకు, నోలాదు - సాధ
నమును స్థింపకుండియు, ఆల్ శ్రేణ్ - ధరింపజాలను, ఎఱ్ఱ - అని, నుణ్ణుర్వోల్ - మా
త్సరదర్శియై, నీలార్ - హాలాహలమును (విషమును) ధరించుకొనినందుచే నల్లగిల్గిన, కణ్ణై
త్తమ్ - కణ్ణమునుగలిగినరుద్రుడును, నితై - వానికంటెను పూర్ణుడైన, వాన్దుగనుమ్ -
చతుర్భుజుడైన, ఇన్దిరనుమ్ - త్రిలోకాధిపతియగు నిండుడును, శేలేయ్ - మత్స్య
మునలెనున్నరుముగనుండు, కణ్ణార్ - నేత్రములుగల, పలర్ - (పారిభార్యలగు) పార్వతి,
మయక్కియడియేన్బాల్ - ఇంద్రాణి, మొదలగువారు, శూక్కి - తమ్ముచుట్టుకొనియుండగ, విరుమ్బుమ్ -

344 నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటికా తాత్పర్యసహితము.

వారుప్రీతితో నాశ్రయించునట్టి, తిరువేళ్ళడత్తానే - ఓవేళ్ళటూచలనివాసా! మా నీలవల్లుడగుకృష్ణుడై, మయక్కి - గుణచేష్టితములచేనందలినిద్రమపఱచి, పోలే - వచ్చినట్లు, అడియేన్పార్ - నిన్ను విడిచియుండజాలని నావిషయముగ, వారాచేంచేయవలయును.

తా. - సాధనానునన్ధానమును జ్ఞానశక్తులును గలబ్రహ్మరుద్రేంద్రాదులు, తమకు గుసరస్పృతిపార్వతికవిమొదలగువారితో గూడియాశ్రయించునట్టి వేళ్ళటూచలనివాసా! శ్రీగజేస్తునికి సేవసాదించినట్లు, నీతిరువడిఘళను సేవింప సాధనమవ్వ వాడును, నిన్ను సేవింపనివ్యసనముచేత్రమను జెందియున్న నాకు, సేవసాదించినా భీష్టము నెఱవేర్చవలయునని.

౯. వస్తాయ్ పోలే వారాదాయ్ వారాదాయ్ పోల్ వరువానే,
శెన్దామరైక్క ట్టెన్జనివాయ్ నాన్ద్రోళము దేయెనదుయిరే,
శెన్దామణిగళో పగరైప్పగల్ శెయ్ తిరు వేళ్ళడత్తానే,
అన్దో! వడియేనునపాదమగలగిల్లెనిత్తెయుమే.

టీక. వస్తాయ్ పోలే - వచ్చిచేతికిఁబిక్కినట్లు, వారాదాయ్ - రానివాడవై (తవిషయమందు) వారాదాయ్ పోల్ - రానివాడవువలెనుండి, వరువానే - ఇష్టమిది మగునట్లువచ్చువాడవై, శెన్దామరై - ఎట్టదామరపుష్పమువలెనుద్దరమైన, కల్ - ములను, శెమ్ - ఎట్టమైన, కని - పండువలెనుండు, వాయ్ - (వన్నెయాశ్రయించి) అనువాక్కును, వార్తోల్ - చతుర్భుజములుగలవాడవై, అముదే - ఆగ్రహణ గ్యమైయుండుస్థితిని, ఎనదు - నాకుప్రకాశింపఁజేసి, ఉయిరే - ధారకుడవై, టిగల్ - ఆభీష్టములనిచ్చుచింతామణులయొక్క, పగర్ - కాన్తియొనది, అత్తై - త్రిని, పగల్ - పగలుగ, శెయ్ - చేయునట్టిదిగనుండు, తిరువేళ్ళడత్తానే - తిరువేళ్ళడయందు వేంచేసియుండుస్వామీ, అన్దో - ఆయ్యో, ఉనపాదమ్ - నీపాదములను, అడియేన్ - పరతస్తుడగునేను, ఇత్తెయుమ్ - తుణమైనను, అగలగిల్లెనిత్తెయుమే నడవాయుటనుసహింపను.

తా. - ప్రతికూలులకు దుర్లభుడును అనుకూలులకు ములభుడగునీవు, వస్తు అనుకూలుటచేతను స్వప్రకాశముచేరాత్రిని పగలుగఁజేయురత్నములచే నలభ్యులై తిరుపతిపర్యతములొనానిమిత్తమై నిన్ను తిరుక్కొలముగనుండుటచేతను నీపాదముల నీపాదారవిష్టములలొఁజేర్చుకొనవలయునని.

టీక. అగలగిల్లెనిత్తెయుమెన్దలర్ మేల్ మళ్ళై యుత్తె మూర్తా, నిగరిల్ పుగ్రాయులగమూన్దుడై యాయెన్నై యాన్దో.

నిగరిలమరర్ మునిక్కణ్ణల్ విరుమ్పు నిరువేణ్డత్తాన,
పుగలాన్తిల్లావడియేనున్న పిక్కిళుమర్ న్దుపుగున్దేనే.

టీక. ఇతైయుమ్ - తుణమాత్రమైనను, అగల - ఎడతాయుటకు, కిల్లె -
కట్టరానుగాను, ఎన్దు - అని, అలర్ మేల్ - పుష్పమందవళించుటచేమిగుల మనోజ్ఞ
రాలగు, మజ్జై - శ్రీమహాలక్ష్మి, ఉతై - నిత్యవాసముచేయు, మార్పా - పక్షస్థలము
గలవాడవై, నిగరిల్ - సామ్యములేని, పుగటాయ్ - అత్యవసాత్యులగునప్రసిద్ధిగల
వాడవై, మూన్దులగమ్ - సకలచేతనాచేతనములలో, ఉడైయాయ్ - విడువఁగూడని
సంబంధముగలవాడవై, ఎన్దై - నీచుడగునన్ను, అక్కానే - అంగీకరించుసాశిల్యాతిక
యముగలవాడవై, నిగరిల్ - సమానములేని, అమరర్ - కైజ్కర్మనిష్ఠులగుదేవతలు
న, మనిక్కణ్ణల్ - మననముచేయుఋషిగణములును, నిరుమ్పుమ్ - అత్యవరముతోన
వేషించు, తిరువేణ్డత్తానే - తిరుమలలోనేనాశ్రయించుటకు సులభముగనున్నవాడవా!
తుగల్ - కాస్త్రమందుఁజెప్పఁబడుసాధనము, ఒన్దుంబిల్లా - ఒకటియులేని, అడియే -
చరణంబ్రుడగునేను, ఉత్త - నీయుక్క, అడి - పాదములకు, కీల్ - క్రిందురఖిలవ
లనుండి, అమర్ న్దు - అన్యావేక్ష లేనివాడనైపొంది, పుగున్దే - ప్రవేశించినవాడనైతిని.

తా. - అపారకృపాసముద్రుడవై నీకల్యాణగుణములచేనాకుస్వామియై, నిత్య
మారులకును పార్థివనీయమైనతిరుమలలో సకలలోకకరణ్యుడవై నిన్ను తిరుక్కోలముగ
మన్నునీయుక్కతిరువడిగళను అన్యావేక్ష లేనివాడవై, నీవిశేషమునుక్షణమైనను సహింప
నిశ్రీమహాలక్ష్మియుక్క, పురుషకారపూర్వకముగనిన్ను కరణుతోచ్చితిని, ఇప్పుడే నాసమ
ప్రతిబంధకములనుదొలగించి నీతిరువడిఘటలో దాసుడైల్లప్పుడును సకలవిధకైజ్కర్మ
ములవజ్రేయవజ్రైలభింపజేయవలయును. ఈపాశురముద్వయార్థ ప్రతిపాదకమనిత్రూర్వా
చార్యునిర్వాహకము.

టీక. అడిక్కిళుమర్ న్దుపుగున్దయియార్ వాల్ మిన్దైన్దురుల్ కోడుక్కుమ్,
పడిక్కేట్టిల్లాప్పెరుమానై ప్పళునక్కురుగుర్చడకోవణ,
ముడిప్పాళోన్న వాయరత్తు తిరువేణ్డత్తుక్కివై పత్తుమ్,
పిడిత్తార్ పిడిత్తార్ పిల్ న్నిగున్దు పెరియవాసుల్ నిలావువరే.

టీక. " అడియార్ - శేషభూతులగువారలారా ! (భక్తజనలారా) అడిక్కిల్ -
నాపాదారిందములక్రిందు, అమర్ న్దు - అన్యప్రయోజనావేక్ష లేనివారై, పుగున్దు -
ప్రశించి, వాల్ మిన్ద - సుఖంపుడు, " ఎన్దై - అనివదించి, అయర్ - తనకృపను,
కోడుక్కుమ్ - ఉపకరించునట్టి, పడి - ప్రకారమునకు, కీల్ - సమము, ఇల్లా - లేని,

పెరుమానై - సర్వశ్చరునిగుఱించి, ప్లూరమ్ - పాలములచే సమృద్ధమైన, తిరునగరికి నిర్వాహకులగు, శడకోపకా - ఆభ్యాస్త, ముడిప్పాక - తమయభిప్రాయము వెలుపల్చుకొనునట్లు, శొన్న - ఆనతిచ్చిన, ఆయిరత్తు - నేయిసాకులను తిరువేల్గడత్తు - తిరుమలను (తిరుపతిని) ప్రతిపాదించునట్టి, ఇవైవత్తుమ్ - ఈమలను, పిడిత్తార్ - మూలమును ఆభ్యసించినవారును, పిడిత్తార్ - అర్థమునకు వారును, (లేక ఆభ్యసించినవారిని ఆశ్రయించినవారును) పెరియ - సర్వాధికముహినుగల, వానుళ్ - పరమాకాశముగు పరమపదమందు, వీడ్మోర్ - ఇహముగనుండి, నిలావువర్ - నిత్యానుభవము చేయుచుందురు.

తా. కైబ్బుర్యాపేక్షగలిగి తనతిరువడిఁకుండు ప్రపత్తిచేసినవారికి కైబ్బుర్యపదనిచ్చుచు నాశ్రయవాత్సల్యముతో నేవసాదించుచున్న తిరుపతి శ్రీనివాసపరబ్రహ్మయముగ తిరునగరికి నిర్వాహకులగు ఆభ్యాస్త తమయభిప్రాయనిర్దిష్ఠింపఁగల ప్రసాదించిన తిరువాయ్మొట్టిని యభ్యసించినవారిని ఆశ్రయించినవారు పరమపదమందు భక్తివత్సవాప్రమాణ్యమందు పట్టాభిషిక్తులై నిత్యకైబ్బుర్యముచేయుచు నిత్యానుభవభవింతురు.

ఆభ్యాస్ తిరువడిగ శేకరణమ్. జీయర్ తిరువడిగ శేకరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

(కోవెల) శ్రీరంగము-శ్రీరంగనాథునివిషయమై సాదించిన 2-వ పత్తు - 2-వ తిరువాయ్మొట్టి.

అన.- ఆభ్యాస్త భగవద్విషయమందు వ్యామోహమునుజెంది యన్యార్థము వాగ్దలాడుచున్నారు. ఇచ్చట క్రియఃపతితోఁగలిసి, యెడబాసిన ఆభ్యాస్ మిగుల దుఃఖించుటను, ఆనాయకియొక్క తల్లిగారుజూచి, అంతకంటె వధివత్సవము జెంది, (పెరియ పెరుమాళ్ళను) శ్రీరంగనాథులనుగూర్చి యీ నాయకివిషయముగ సృష్టల్య మేమనిమొఱుఁచుదువిధముగ వానతిచ్చుచున్నారు.

ఈ కట్టులుమ్మగలుబ్బుణ్ణుయిలఱియాలే కట్టనీర్ కై గళాలిత్తెక్కమ్ శబ్దశక్త్యరజ్జలెనుకై కూప్పమ్తామరై క్కణ్ణేతళరుమ్, ఎజ్జనేతరిక్కేనునై విచ్చెన్ము మిరునిలమ్. కై తుఱావిరుక్కుమ్, శెజ్జయల్ పాయ్నీ రిరువరజ్జత్తాయివళ్ తిలత్తై శయ్గిన్దాయ్

టీక.- కట్టులుమ్ - లోకులు నిద్రించురాత్రియును, చగులుమ్ - ద్రియము నిద్రించుచుగలుగు, కణ్ - శీత్రములయొక్క, తుయిల్ - నిద్రను, అదేయిల్

అయ్యో, కణ్ణిర్ - కన్నీటిని, కైగళాల్ - చేతులతో, (తీసి) ఇల్లక్కమ్ - అపల
 క్కుమ్, కణ్ణిక్కరల్ - కణ్ణి చక్రములు, ఎట్ట - అనిచెప్పి, కైకమ్మమ్ - ఎదు
 రుచుచున్న నంజులిని జేయుచుండును, తామరైక్కల్ - తామరపువ్వుమలవంటి శ్ర
 ములు, ఎట్ట - అనిచెప్పి, (అదిలభింపవండుచే) తళిరుమ్ - వినుతునుకెందును, ఉత్తై
 క్కుమందరుడైనన్ని, విట్టు - విడిచి, ఎట్టనే - ఏవిధముగ, తరిక్క - ధరింపజోవు
 చును, ఎత్తుమ్ - అనియు, (ఎడబాసియుండమిచే) ఇరునిలమ్ - ఈభూమిసంతయు,
 తనవస్త్రములచే, తుట్టా - తడవుచు, ఇరుక్కమ్ - అందుకు శ్రేయండును,
 తమ్ - ఎట్టినికానిగల, కయల్ - మత్స్యములు, పాయ్ - ఎఱుచున్న, నీర్ - జల
 ముగల, తిరువరల్లతాయ్ - తాళయ కావేరిమధ్యమందు శయనించియున్న శ్రీరత్ననాథా!
 ఇవ్విలెత్తు - నీటినివదలిన మత్స్యమువలె నీవిశ్లేషముచేత త్రవలడునట్టి యానాయకి
 విషయమున, ఎక శయగిష్టాయ్ - ఏమిచేయదలచియున్నావు.

తా. - ఓశ్రీరత్ననాథా! ఈ యాత్మార్థనాయకి, విన్నునీనింపమిచే శయం
 దున్న నీడింపక పరితపించుచు నీదివ్యమద్ధరవిగ్రహ దివ్యాయుధముల నమసంధింపమొ
 కునట్టి యందుకును శక్తిలేక శైధిల్యమునొంది చేతులనెత్తి నమస్కరించుచున్నది.
 తాళయ శయనించుచుండుట యామెకొఱకైగదా. ఈమెవిషయమున సీసక్కల్పమే
 పాఠెలియును.

ఎకైయ్ గిష్టాయ్ తామరైక్కల్లావెన్ను మ్మక్కణ్ణీర్ మల్ గవిరుక్కమ్,
 ఎకైయ్ గేనెత్తిని త్తిరువరల్లతాయెన్ను మ్మవెప్పుయి ర్తుయి ర్దురుగుమ్,
 ముకైయ్ దవిన్దై యేముగప్పడా యెన్ను మ్మముగిల్వణ్ణాతగువదోవెన్ను మ్మ,
 ముకైయ్ దిప్పులగ ముణ్ణుమిట్టన్దళన్దాయెన్దొలోముడిగిన్ద దివచ్చే. ౨.

టీక. - ఎక తామరైక్కల్లా - నీనేత్రసౌందర్యమునుజూపి నన్ను వశపఱచు
 న్ననాడవా! ఎక శైయ్ కిష్టాయ్ - నాదుఃఖనివర్తియగునట్లు కరుణించువో కరుణింప
 వో, ఎత్తుమ్ - అనిచెప్పును, కణ్ణీర్ - కన్నీరు, మల్ గ-ప్రనించుచుండుట్లు, ఇరుక్కమ్ -
 తయిటకును శక్తిలేకుండును, ఎట్ట - అలలుగొట్టుచుండు, నీర్ - జలముగల, తిరువరల్ల
 తాయ్ - కావేరిమధ్యమందున్న శ్రీరత్ననాథా! ఎక శైయ్ గేక - ఏమిచేయుదును,
 ఎత్తుమ్ - అనును, వె - పరితాపముచేనేడిగ, ఉయిర్తుయిర్తు - పలుమలునట్టుయ్యలు
 విడిచి, ఉరుగుమ్ - ఆయుష్షముచేకరుగుచుండును, ముక - పూర్వమందు, కైయ్ ద -
 శ్రేయశీల, విన్దైయ్ - కర్తము, ముగప్పడాయ్ - అగుపడుమీ, ఎత్తుమ్ - అని తన
 కర్మకార్యమును జెప్పుచుండును, ముగిల్ వణ్ణా - పుణ్యపాపవిభాగములేక యుపకరించు
 పుణ్యభావముగలవాడవా! (నీముఖము చూపకండుట) తగువదో - త్రిందుచెప్పినయు

38౮ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

పకారమునకు తగునా, ఎన్నుకు - అనును, ఇవ్వలగమ్ - ఈలాళమును, మృదట, శయించు - సృష్టించి, ఉడ్డు - ప్రళయమందారగించి, ఉమ్మిడ్డు - బ్రహ్మదాయ - కొలిచినవాడవా! ఇవట్టు - నిన్ను విడిచియుండలేనియ్యామెకు, ఎక్కడముడికినదుకొలా - ముగింపఁబోవుచున్నదో.

తా. — జగత్ సంగతులార్థముగ కావేరిమధ్యమందు శయనించినవాడైనాథా! ఈనాయకి, నీవిశ్వదుఃఖమును సహింపలేక నిట్టూర్పులతో ఇది వార్తకర్తమాయని తత్తలపడుచున్నది, మేఘమువంటియుపకారకుడా! ఇట్లు శ్రమమునీకున్యాయమా! యనుచున్నది. ఈమెయొక్కయునికి ఏమిగముగించునోయని.

వట్కిలలితై యమ్మణివణ్ణా వెన్నుమ్ వానమేనోక్కుమ్ మైయాక్కుమ్, ఉట్టుడై యశురరుయి రెల్లాముణ్ణొవారువనేయెన్ను ముళ్ళురుగుమ్, కట్కిలీయునై క్కాణుమాటరుళాయ్ కాకుత్తాకణ్ణనేయెన్నుమ్, తిట్కాడిమదిల్ శూఝ్ తిరువరణ్ణత్తాయవల్ తిటత్తైశెయ్దిట్టయ్.

టీక. — ఇటైయుమ్ - కొంచమైనను, వట్టు - త్రీకి స్వాభావికముగా, ఇలల్ - కలదికాదు, మణివణ్ణా - నీలరత్నచ్ఛాయగలిగి సులభుడైనవాడవా, ఎన్ను అనితిమనామమును బహిరంగముగ చెప్పుచుండును; వానమే - గజేంద్రునికివచ్చి వానిచినట్టునత్తువని ఆకాళమును, నోక్కుమ్ - చూచును, మైయాక్కుమ్ - ప్రళయము ఉట్టు - బలమును, ఉడ్డై - కలిగిన, అశురర్ - అనురుయొక్క, ఉయిర్ - ములను, ఎల్లామ్ - అంతయును, ఉడ్డు - మ్రింగిన, ఒరువనే అద్వితీయవాడా, ఎన్ను అనిచెప్పును. (అవిరోధులను సంహరించుసామర్థ్యమునుదలచి) ఉల్ - వృద్ధులను ఉరుగుమ్ - కరుగును, కట్టు - ఈమాంసనేత్రములకు, ఇలీ - చూచుటకుదగిన నీవు, ఉన్నై - నిన్ను, కాణుమాటు - నేవించునట్లు, అరుళాయ్ - కృపచేయునట్లు కాకుత్తా - నగిరవాసులకును వనవాసులకును నేవసాదించిన శ్రీరాములై, కణ్ణనే కలకును కృష్ణుడై యవతరించి నేవసాదించినవాడవుగదా, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పునట్లు దృఢమై, కొడి - ధ్వజములుగలిగిన, మదిల్ - ప్రాకారములచే, శూఝ్ - ఆవరించునట్లు తిరువరణ్ణత్తాయ్ - శ్రీరంగమునశయనించినవాడవా! ఇవల్ తిటత్తు - ఈమె ఇట్లు రాలగుటకు, ఎక్కెయ్దిట్టయ్ - నీవుచేసినదిఏమి.

తా. — ఓశ్రీరంగనాథా! నీనేవలేమిచే ఈమెలజ్జవిడిచి, నీసుశ్రేష్ఠమగు గజేంద్రునికి నేవసాదింపవచ్చినట్లు వత్తువేమోయని యాకాళమునుజూచుచున్న రానియెడ మోహముజెందును, నీవు సాధనాన్తరపరుల కర్తవ్యములకులగుచున్నావని.

యను అవస్థ ప్రయోజనములై నీ నేవన పేక్షించినవారి నిమిత్తమై రామకృష్ణద్యవతారంబు
రావచ్చి నేవనాదింపలేదా! ఈ నాయకినిమిత్తమై సర్వవిధముల మనోజ్ఞ మగు శ్రీరంగక్షే
త్రమందు శయనించియున్న వాడవా! నీవు ఈ మేవిషయమందు ఏమి చేయదలచియున్నావు.

ఇట్లకాల్పింపకై గళాయరుక్కు మొట్టున్దుల మయజ్ఞుమ్మకై కూప్పమ్,
కట్టమేకాద లెన్దుమూర్చి క్కుమ్మకడల్వణ్ణాకడియై గాణెన్దుమ్,
వట్టవాయ్ నేమివలక్షై యా వెన్నుమ్ వన్దిదాయెన్దై నేమయజ్ఞుమ్,
ఇట్టనేకెట్టునీ రిరువరజ్జత్తాయివళ తిట త్తై ఇన్దిత్తాయే.

ర.

టీక. - ఇట్ట ఇట్ట - ఉంచయున్న చోటనుండునట్టి, కాల్ - కాళ్ళను, కైగల్ -
చేతులును, ఆయ - కలదై, ఇరుక్కుమ్ - స్తరణదప్పియుండును, ఎట్టున్దు - ప్రజ్ఞగలిగి
లేది, ఉలాయ్ - సంచరించి, మయజ్ఞుమ్ - తర్వాత మోహించును, కైకూప్పమ్ - అష్టలి
చేయును, (రానందుచే) కాదల్ - అపేక్ష, కట్టమే - చెడ్డది, ఎట్ట - అనివిధి, మూ
ర్చిక్కుమ్ - మూర్ఛనుజెందును, కడల్వణ్ణా - సకలవస్తువులను తనదా! నిమిచ్చికొనినను
కొంతపడనట్టి సముద్రమునంటి స్వభావముగలవాడా! కడియైకాడ్ - వానిషయమందు
గొనుడవుగానున్నావునుమీ! ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును, (ఆశ్రితరక్షణమందు) వట్టవాయ్ -
అన్నిదిశలందుముఖములుగల, నేమి - సుదర్శనచక్రమును, వలక్షైయా - కడిచేతగల
వాడవా! ఎన్నుమ్ - అనును, (తిరుగా ఆలమటతీరి) వన్దిదాయ్ - చక్రమునుధరించి
రక్తు, ఎన్దై - అని కలుమారులపేక్షించి, మయజ్ఞుమ్ - మోహించుచుండును, (ఇట్లు
ఈమెను తపింపజేసి) ఇట్టనే - శ్రయింపనీ, కెట్టునీర్ - జలసమృద్ధిగల, రిరువరజ్జత్తాయ్ -
గానీతీరమందు శయనించియున్న వాడవా! ఇంకో తిటత్తు - నిన్నేదరానినందుచే మూర్ఛ
జెందు నీ నాయకివిషయమున, ఎకా ఇన్దిత్తాయ్ - ఏమిదలచియున్నావు!

తా. ఓశ్రీరజ్జకాయీ! ఈ నాయకి కొంతసేపు నిశ్చేష్టితురాలైయుండి యున్న
ట్లుండిలేది సంచరించి మూర్ఛజొందును, మతీయును ప్రజ్ఞగలిగి మిగుల కృపనముచే
నీవ అంజలిచేయును. నీవు గుణవంతుడవుగావు కలిసుడవని చెప్పును, చక్రధారివైవచ్చి
ఏపాండర్యమునుకావుమని పలుమాఱు మోహించుచుండును, శ్రీరంగక్షేత్రమున శయనిం
చుండును ఓ శ్రయింపనీ! ఈ మేవిషయమున ఏమిచేయదలచియున్నావు అని.

ఇన్దిక్కుమ్మత్తికై క్కుమ్మతేటుమ్మకై కూప్పమ్ తిరువరజ్జత్తుల్ళాయెన్దుమ్
వన్దిక్కుమ్, ఆక్షేముడై క్కున్దీర్ మల్ గవన్దిదాయెన్దై నేమయజ్ఞుమ్,
అన్దిక్కుదవుణుడలిడన్దానేయలై కడల్ కడై న్దవారముదే,
కేన్దు శరణమ్ శార్వదేవలి త్తైయలై మెయల్ శెయ్దానే

గ.

టీక. — అన్నిపోదు-అసురబలము వృద్ధియగు సంధ్యాకాలమందు, అక్షయ
హిరణ్యాసురునియొక్క, ఉడల్ - దేహమును, ఇడదానే - చీల్చినవాడై, అక్షయ
అలలుగల సముద్రమును. కడైన్ద - చిలికిన, ఆరముదే-మిగులభోగ్యమైనవాడై, అక్షయ
సంశ్లేషించి, ఉక్కళరణమే - నీతిరువదిగళనే, కార్వడు - చేయునుభవింపజేసె
వలిత్త - సాహసముగలిగియున్న, తెయలై - ఈచిన్నదాని, మైయల్ శెయ్దాచే
తెలివినవాడవా! (ఈమె) శిన్దిక్కుమ్ - పూర్వసంశ్లేషమును చింతించుచుండును,
క్కుమ్ - అది చిక్కనందుచేమూర్ఖునొందును, తేటుమ్ - ఉన్నట్లుండితేటనొందును
(వచ్చినట్లుతలచి) కైకూప్పమ్ - అంజలిచేయుచుండును, తిరువరజ్జత్తుళ్ళాయ్ -
లాళయనించినవాడవా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పను, వన్దిక్కుమ్ - ఆరూపసాంపర్యము
దలచి ననుస్కరించును, ఆ క్కై - ఆనోటనేయుండి, మత్తై - చల్లని, కణ్ణిర్ - కన్ను
మల్లి - నిండునట్లు, వన్దిడాయ్ - రమ్మ, ఎట్టెన్దే - అని పలుకులువచించి, ముచ్చెన్దే
వ్యామోహమునుబొందును.

తా. — ఓహిరణ్యాస్తకుడా! ఈమె నీసాందర్యమును నీతోటిమనుషులకు
మునుదలచితలచి మోహించుచుండును, చాలాసేపటికి తెలివినొందును, తనకొక
చుటకై అంజలిచేయును, తనదుఃఖమును సహింపఁజాలక క్రిరజ్జనాథాయనును, కా
లేనిదానివలె నీపాదారవిస్తములనుదలచిపడియుండును, అట్లుండి తననేత్రములతో
రునిండగ జేంచేయుమాయనుచు మూర్ఖునొందును, నిన్ను నేపించి సంశ్లేషింపవారే
నిమును ధరించియుండు ఈయాత్మార్ నాయకిని యీపాటుపడిపింపవలయువా!
శ్రీతవాత్సల్యమంతయు ఎక్కడపోయినదిఅని,

మైయల్ శెయ్ దెన్దై మనజ్గవర్న్దానేయెన్నుమ్ మామాయనేయెన్నుమ్
శెయ్యవాయ్ మణియేయెన్నుమ్ తణ్బునల్ శూఢ్ తిరువరజ్జత్తుళ్ళాయ్
వెయ్యవాలే తణ్బుశక్కుశక్కరమ్ విల్లెన్దమ్ విణ్ణోర్ ముదలెన్నుమ్,
పైగొల్ పామ్మై యాయవళే తిఱ త్తరుళాయ్ పావియే శెయ్ త్తాయ్

టీక. — ఎన్నై - నన్ను, మైయల్ శెయ్దు-పామరముగలదానినిగతీ, పా
నాహృదయమును, కవర్న్దానే - దోచుకొన్నవాడవా, ఎన్నుమ్ - అనును, మామాయ
ఆశ్చర్యగుణములుగలవాడవా, ఎన్నుమ్ - అనును, శెయ్య - ఎట్లైనన, వాయ్ - అభయ
గలవాడవై, మణియే - రత్నమును గుడ్డకొంగున ముడిచినీకొనునట్లు సులభమైనవా
ఎన్నుమ్ - అనును, తణ్ - శ్రమహరముగు, పునల్ - నీటిచే, శూఢ్ - చుట్టయొక్క
వరజ్జత్తుళ్ళాయ్ - క్రిరజ్జత్తేత్రమును దీవయిండుకయనించినవాడవా! ఎన్నుమ్ - అనును
వెయ్య - విరోధులుభయపడునట్లు కఠినమైన, వాళే - నన్దకమనుకత్తి, తణ్బు -

దనిగదను) శబ్దశక్తి - సుదర్శనసాంచనమలను, నిల్ - కార్ జ్ఞునుమింటిని,
 ప్పడు - ఎప్పుడునుభరించియుండి, (అచక్కదనమును) విణ్ణార్ - నిత్యమారులకనుభ
 వింజేసి, ముదల్ - వారిసత్తకు కారణభూతుడైనవాడా! ఎన్ను - అనిచెప్పును,
 పై - వికసించినపడిగను, కొల్ - కలవాడైన, పామ్మ - తపమనుకరగినయాదిశేషుని,
 అజ్జయాయ్ - పడకగాగలవాడా! ఇవల్ తిలక్తు - ఈమెవిషయమున, పావియే -
 బ్రట్టి అవస్థపడు ఈమెనుజూచుచున్న పాపియగునేను, శేయజ్జాలను-చేయునట్టివిధము,
 అరకాయ్ - కృపచేయవలయును.

తా.- ఓ శేషకాయా! నన్ను స్తరగదప్పిపోవునట్లు చేసి నాహృదయమును నశ
 పఱచుకొన్న వాడవా! ఆశ్చర్యభూతుడా! అత్యంతసాందర్యవంతుడా అని యనునంధిం
 చుచు శ్రమహరముగ శ్రీరజ్జక్షేత్రమందు శయనించియుండుటనుదలది, నాకుపయోగప
 డవని చెప్పుచుండును. ఆశ్రీకులయాపన్నివృత్తికొఱకుపక్షాధ్యాయభములనుభరించియుండు
 నీవు నాప్రతిబంధకకర్తములనుబోగొట్టి నాతోసంశ్లేషింపకున్నావేమనును, అత్యంతవ్యా
 హానమునుబొందిన యీమెనుకటాక్షింపకుండుట నాపాపమాయని (ఈయాత్మార్త వా
 యీయొక్క తల్లివచ్చించునట్లు సాదించెదరు.)

పాలదున్నబ్బలిన్నబ్బల్ పడైతాయ్ పల్లీలార్ పల్లీనిన్టానే,
 కాలశక్కిరత్తాయ్ కడలిడణ్ణొకడల్వణ్ణాకణ్ణనేయెన్నుమ్,
 శేరకొల్ తణ్బునల్ కూడ్ తిరువరబ్బత్తాయెన్ను మ్మేత్తి ర్తనేయెన్నుమ్,
 కోలమామట్టై క్కణ్ పనిమల్ గవిరుక్కు మెన్నుడై కోమళకొమ్మన్టే. 2.

టీక.- ఎన్నుడై - నాయొక్క, కోమళకు - మెత్తనైన, కొమ్మన్ట - చిగులువ
 రెన్నుయీమె, పాల - అచ్చటచ్చట, కున్నబ్బల్ - ఆశ్రీతవిరోధులకు దుఃఖములనున్న,
 ఇన్నబ్బల్ - ఆశ్రీకులకునుభములను, పడైతాయ్ - కలుగజేసినవాడవా! పల్లీలు - ఇత
 రులవాక్రయించుట, ఇలార్ - లేనివారు, పల్లీ - ఆశ్రయించునట్లు, నిన్టానే - నుల
 కుడైయున్న వాడవా! కాలశక్కిరత్తాయ్ - ఆశ్రీకులయొక్క ప్రాప్తికాలము నీనియ
 క్కుప్రకారమగునట్లు మానయుతువత్సరాది పరివర్తనముగల కాలచక్రమునకు నిగ్వాహ
 కుడై, రేక (కాల - కాలమునునడపునట్టి, శక్కిరత్తాయ్ - చక్రమునుగలవాడవా) కడ
 ల్ - పాలసముద్రమందు, కడల్వణ్ణా - సముద్రమున మఱియొక సముద్రమువడుకొన్న
 నిధముగ, ఇడణ్ణొకణ్ణ - శయనించినవాడవై, కణ్ణనే - రక్షించుటకు కృష్ణుడైయవతరిం
 చినవాడవా! ఎన్నుమ్ - అనును, శేరకొల్ - మిశ్రమములుగల, తణ్ - చల్లని, పునల్ -
 కాడిచిలముచే, కూడ్ - చుట్టచుడిన, తిరువరబ్బత్తాయ్ - శ్రీరజ్జమునకునాగుడా! ఎన్నుమ్.

371-2 నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

అనిచెప్పును, ఎక్ - నేనున్నానముచేయుటకు, తీర్తనే - రేవైనవాడవా! ఎన్నుకు - చెప్పును, (మొఱనువినిరానందుచే) కోలమ్ - నుందరమై, మా - పెద్దదై, మల్ల - కణ - నేత్రమైనది, సని - నీరు, మల్ల - అతిశయించునట్లు, ఇరుక్కుమ్ - ఏమి చక యూరకుండును.

తా. - ఓక్రీరభనాథా! ఆశ్రితవిరోధులకు దుఃఖమును ఆశ్రితులకు గలుగజేయుచు, ఆశ్రితవిరోధుల మరణకాలము నెదురుచూచుచుండు నుద్దేశ్య భరించుటయు, క్షీరాబ్ధిశయనమును రామకృష్ణాద్యవతారములును క్రీరభక్తవతారములును, ఆశ్రితులకోరికగదా! నీయనుభవవిరోధియగు వాదోషములను ద్విసంక్షేపవిరోధియగు వాపాపముల నన్నిటిని బోగొట్టుచూచునిచెప్పును స్వభావరాలగు నాకుమార్తె నువ్వరనేత్రములలో కన్నీరునుంచు కొనుచున్నది.

కొఱున్దువానవర్గకొఱున్ను మ్మకున్దేనికోనిరై కాత్తవనెన్నుమ్, అఱున్దొఱుమావియనలవెప్పుయిర్కుమజ్జనవణ్ణనేయెన్నుమ్, ఎఱున్దుమేర్నోక్కియిమైప్పిలభిరుక్కు మెజ్జనేనోక్కుగేనెన్నుమ్, శెఱున్దడమ్మనల్ శూన్ తిరువరజ్గత్తాయెక్కెయ్ గేనెన్నిరుమగట్టు.

టీక. - వానవర్గకొఱు - నిత్యనూరులకు, కొఱున్దు - అధిపతియైనవాడవా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పున, కున్దు - గోవర్ధనపర్వతమును, ఏన్ది - ఎత్తి, కొనిరై - లగుంపును, కాత్తవక్ - రక్షించినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనున, అఱుమ్ - భక్తిరాలైపడుచును, కొఱుమ్ - ప్రపన్నులవలె అంజలిచేయును, అవి - అత్త, అగ్నివలె, వె - ఉష్ణముగ, ఉయిర్కుమ్ - నిట్టూర్పువిడుచును, అంజనవణ్ణనే - హగ్నిశమించునట్టి క్యామశబిగ్రహముగలవాడవా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, మైకి, ఎఱున్దు - తలయెత్తి, నోక్కి - చూచి, ఇమైప్పిలల్ - ఆపుపాటులేక క్కుమ్ - ఉండును, ఎజ్జనే - ఏప్రకారముగ, నోక్కుగేక్ - నిన్ను చూచును, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, శెఱు - రమ్యమై, తడవ - అతిశయించిన, పునల్ - జలము, కుచుట్టియుండు, తిరువరజ్గత్తాయ్ - కావేరిమధ్యప్రదేశమును స్థానిముగగలవాడవా! తిరుమగట్టు - లక్షీకనమురాలగు ఈనాయకికి, ఎక్కెయ్ గేక్ - ఏమిచేయుదును.

తా. నిత్యనూరి నిర్వాహకుడును, గోవర్ధనమునెత్తి గోపీజనములను రక్షించినవాడవునునగు ఓక్రీరభనాథా! ఈనాయకి, నీయొక్క నిరవధికతాత్పర్య నేను వివయముగాకపోతినేయని నిట్టూర్పువిడిచి ఏడ్చుచు, తనమనోరథసిద్ధికి ఎన్నుకొనిండును, నీసేవగలుగు సేమాయని ఆపుపాటులేక యాకాశమునూడెను.

నీవింపను పాము మేదోయని చింతించును, కావేరిమధ్యనివాసా! నాకు
హృదయమున నేనేమి చేయనగునని.

ప్రతి ఎన్నిరుమగల్ శేర్ మూర్ బనేయెన్ను మెన్నుడై యావియేయెన్నుమ్,
న్నిరువెయిల్ తొలిడన్దునీకొల్లనిలమగల్ శేళ్ళనేయెన్నుమ్,
అన్నువేట్టు న్నట్టువినికొల్లవాయ్ మగళన్దనేయెన్నుమ్,
తెన్దిరువర్జుజ్జోయిల్ కొల్లానే తెలిగి లేక ముడివివల్ దనక్క.

టీక. ఎక - నాకు పురుష కారురాలగు, తిరుడుగల్ - శ్రీమహాత్మి, శేర్ -
శక్తివంతోపసించుచున్న, మూర్ నే - నక్షత్రముగలవాడవా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును,
ఎన్నుడై - నాకు, అవియే - ధారకుడై పృథ్వీమండుండువాడవా! ఎన్నుమ్ - అనును,
ని - నీయొక్క, తిరువెయిల్ తొల్ - లక్షణమైనదననుచే, ఇదన్దు - అర్థకపాలము
సంబంధించియెత్తి, నీ - నీవు, కొల్ల - నీకీర్తముగ్రహించిన, నిలమగల్ - భూదేవి,
శేళ్ళనే - తగిననాయకుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, అన్దు - పృథ్వీమండు ఓలిగన
మూడుంచినపుడు, ఉరు - మృత్యువువలెనుండు ఋషములు, ఎన్నుమ్ - ఏడిచిని,
కొనికొగలించుకొన్నట్లు వేడుకగతడవి, నీ - నీవు, కొల్ల (నిక్షేపముగ్రహించినట్లు),
కొనినాటయమగల్ - సమానకులమండు జన్మించిన వస్తిన్న పిరాట్టికి, అన్ను - ప్రియుడైన
వాడవా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, తెక - దక్షిణదిక్కునందలి, తిరువర్జుమ్ - శ్రీరత్న
శ్రీరమును, కోయిల్ - వాసస్థానముగ, కొల్లానే - అల్లికరించినవాడవా! ఇవల్ తన
కొనాయకికి, ముడివు - మనోదుఃఖముయొక్క ముగింపును, తెలిగిలేక - తెలియలేను.

తా. కావేరిమధ్యప్రదేశమును నిత్యవాసముగైకొనిన, శ్రీరత్నవాహా! శ్రీధూని
నీకు ప్రాణనాయకుడగునీవు, వారి నేపరిగ్రహింపఁబడినప్పుడు మనదాసురాలని, నీదీవ్యనే
శ్రమలతో కటాక్షింపుమాయని చెప్పును, ఈ నాయకి నిమిత్తమై కోవలలో శయనించి
యన్న నీవు ఈ మెను కటాక్షింపలేదు. ఇక యీ మెయొక్క స్థితి ఏమిగ ముగించునో
తెలియలేదు.

ముడివివల్ దనక్కొన్దు ఆగి లేనెన్నుమ్ మూపులగాళియేయెన్నుమ్,
కదగమల్ కొన్దైచ్చుడై యనేయెన్నుమ్ నాన్దు గక్కడపులేయెన్నుమ్,
నదవుడై వానోర తలై వనేయెన్నుమ్ నాన్దు తిరువర్జునేయెన్నుమ్,
అడియడై యాదాల్ పోలివళణుగియడై న్దనల్ ముగిల్వణునడియే. ౧౦.

టీక. ఇవల్ తనక్క - ప్రత్యక్షముగ దుఃఖమునుభవించుచుండు ఈ నాయకుడు,
ముడివు - ముగింపు, ఒన్దు - ఒకటియు, అడికరేక - తెలియలేను, ఎన్నుమ్ - అనును,

మూపులకొలిచే - త్రిలోకాధిపతియగునింగ్రునికి అస్తరాత్తయై నిర్వహించువాడు
 ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, కడిగముట్ - పరిమళమునుప్రసహించునట్టి, కొత్తయి
 త్తయనుపుష్పమునుధరించిన, శడైయనే - జటామండలధారియగు రుద్రునికి అర్చన
 యైనవాడవా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, నాన్దుగక్కడవుళే - చతుర్భుజవక్త్ర
 రాత్తయైనవాడవా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, వడివుడై-నీతో సమానమగువాడవా
 వానోర్ - నిత్యనూరులకు, తలైవనే - స్వామియైనవాడవా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పు
 వణ్ - మిక్కిలి యాదార్యముగలిగి, తిరువరబ్బనే - శ్రీరబ్బయనసులభుడై శేష
 వాడవా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, ఆడి-నీక్రిపాదములను, అడైయాదాళిపళ
 పింపనిదానివలెనున్న, ఇవళే - ఈనాయకి, ముగిల్ వణ్ణక్ - శివకార్యభూషణ
 మేఘమువంటి రూపముగలవానియొక్క, ఆడి-తిరువడిగళను, అణుగి - పూజి
 అడైన్దనళే - పొందినదైయున్నది.

తా. ఉదారుడవైన ఓశ్రీరబ్బనాథా! ఈచిన్నది తనయొక్క దుఃఖివృత్తి
 పాయము తెలిసికొనకున్నానుఅనును, బ్రహ్మరుద్రాది సకలదేవతలకునుఅస్తరాత్తయై
 ర్యములను నిర్వహించువాడవా! నీకు వారితోపాటి సంబంధము దానునితోబాటు
 దాఅనును, నిత్యనూరులనేలుకొనునట్టి నీవిగ్రహమును నేవింపఁజేయుమా అనిచెప్ప
 కోవెలలోశయించి యాశ్రితులకు ఆత్మదానముచేయుచుండు పరమోదారుడవా!
 ఇక పెనుమాళ్ళతిరువడిగళుచేరజాలదు, అనునట్టి స్థితిలోనుండినయీమె, సకలదేవ
 నివర్తించి తనయిష్టప్రకారముగ శ్రీరబ్బనాథుల తిరువడిగళనుచేరి సంతోషించుచున్నది
 ఈ ఆభ్యూర్ వాయకి తల్లిగారు ప్రీతురాలగుచున్నారు.

టీక. ముగిల్వణ్ణనడియైయడైన్దరుళే శూడియుయ్ న్దవక్ మొయ్ పున్దర
 తుగిల్వణ్ణత్తునీ ర్చేర్పక్ వణ్ణోళిల్ శూడ్ వణ్ణరుగూర్చడకోవళ,
 ముగిల్వణ్ణనడిమేత్తోన్న శొన్తాలై యాయ్ ర త్తిప్పత్తుమ్ వల్లార్,
 ముగిల్వణ్ణవాన త్తిమైయవర్ శూళువిరుప్పర్ పేరిన్బ వెళ్ళత్తే.

టీక. ముగిల్వణ్ణక్ - ఉదారమైన మేఘమువంటి స్వభావముగల శ్రీరబ్బనా
 క్క, ఆడియే - తిరువడిగళనే, అడైన్ద-పొంది, అరుళే - వారికృపను, శూడియే
 ఉయ్ న్దవక్ - ఉత్తేవించినవారై, మొయ్ - అతిశయించిన, పునల్ - జలముగల,
 నల్ - తామ్రపర్ణియొక్క, తుగిల్ - తెల్లవస్త్రమువంటి, వణ్ణమ్ - కాన్తిగల,
 పరికుద్దమైన, నీర్ - జలము, శేర్పక్ - సమీపమునగల, వణ్ - రమ్యమైన,
 ల్ - తోపులచే, శూడ్ - చుట్టఁబడి, వణ్ - నిరతిశయసంపత్తుతోఁబూడిన, మున్దర
 తిరువగరికి నిర్వాహకులగు, శడకోవణ్ - ఆభ్యూర్లు, ముగిల్ - నీలమేఘమువలె

శ్రీరత్ననాథుల, అడిమేల్ - తిరువడిగళమయముగ, శొన్న-ప్రసా
దించి, శొల్ - శబ్దరూపముగ, మాలై - మాలికలు, అయిరత్తు - వేయింటిలో, ఇప్ప
యి - శుభది (మాలికలను) పాశురములను, వల్లార్ - తాగ్వర్యముతో వర్ణనించువారు,
మేళుక్కామళేమైన, వణ్ణుమ్ - కాన్తిగల, వానత్తు - పరమపదముందు, ఇమై
యవ - నిత్యసూరులు, కూర్తి - చుట్టియుండగ, వేరిన్న్ వెళ్ళత్తే - నిరతిశయాన వ్రసము
వ్రసముందు, ఇరుప్పర్ - ముణిగియుండురు.

తా. పెరియ పెరుమాళ్ళ (శ్రీరత్ననాథుల) తిరువడిగళమయముగ వారిసంక్షేపముగలు
పట్టతే నుజ్జీవనములభించినవారై, దివ్యతీర్థసంపూర్ణముగ తామ్రపల్లిచేతను రమ్యముగ
పుష్పములచేతను మనోజ్ఞమైన తిరునగరియందు నిత్యవాసముచేయునట్టి నమ్మాళ్వార్లు పెరి
య పెరుమాళ్ళవిషయముందు ప్రసాదించిన యీతిరువాయ్ మొట్టిని యభ్యసించినవారు, పర
మపదముందు నిత్యసూరులయధ్య పరిపూర్ణానందము ననుభవించగలరు.

అల్వార్ తిరువడిగళేశరణమ్. జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

౮ - పత్తు - ౧౦ - తిరువాయ్ మొట్టి.

అవతారిక. భగవచ్చేషత్వాతిశయము ననుసంధించిన అల్వార్లు భగవద్విషయము
అభిమతులగు భాగవతులకు శేషపడుటయే సర్వాతిశయమని యీతిరువాయ్ మొట్టి
యందు అనతియ్యచున్నారు.

శ్రీ నెడుమాట్కడిమై శెయ్ వెన్నోలవనై క్కరుదవళ్ళొత్తు,
త్తడుమాల్ ధిల్ ధిల్ తిక్కడిగళోముల్ ధిన్దవిర్ న్దశదిర్ నిన్దెన్దార్,
కోడుమగవిన్దెయ్ నవనడియార్ గడియే కూడుమిదువల్లార్,
విడుమాత్తెన్న్ దెన్న్ న్దో! వియ్యమాపులగు పెత్తినుమే.

టీక. నెడుమాట్కడి - ఆశ్రయ్యామోహముగల సర్వకునికి, అడిమై - దాస్య
శెయ్ శేకాబోల్ - చేయువానివలె, అవనై - ఆశ్రయింపతిని, కరుద - స్తరించినమా
తము, తడుమాల్ ధిమ్ - ఆయాసము, అల్ ధి - పదలునట్లు, తిక్కడిగళో - వాయం
ముందు యభిమోహమువైన, ముల్ ధిమ్ - చెడుమార్గములన్నియును, వంజత్తు - నాకు తెలి
యకుండునట్లు వంచనచేసి, తవిర్ న్ద - విడిచిపోయిన, శదిర్ - విధమును, నిన్దెన్దార్ -
నిందించువాడే, అవళ - ఆయాశ్రయవాత్సల్యముగల శ్రయింపతికి, అడియార్ - దాసులగు
భాగవతులయొక్క, అడియే - తిరువడిగళేశ, కూడుమిదువల్లార్ - లభింపవలసినదికప్పు,

వియక్ - ఆశ్చర్యకరమైన, మూవులగు-త్రైలోక్యశ్రవ్యమును, పెరినుమొక్క
 కొడుమవిసైయే - కూరమైన మహాపాపములుగల నేను, విడుమాటు - భాగ
 త్యమును విడువవలసినవిధముగా, ఎప్పుడు - చెప్పబడుట, ఎక్ - ఏమి, అక్క-అక్క

తా. శ్రయఃపతి ఇట్లు అభ్యర్థనను తమకు ఆనన్దార్థముగ శేషపడుచు
 ము, ననుసన్ధించి, యత్యవ్తానన్తప్రీత్యతిశయముల చేతకల్యాణగుణముల కీడుబడియు
 వహోత్తమలకు శేషపడుటయేనిరతిశయపురుషార్థమనియధ్యవసించి, విశ్వరూప
 పురుషార్థములును ఈ భాగవత శేషత్వపురుషార్థమునకు సమానము కాదనియానతిచ్చుచు

౨. వియక్ మూవులగు పెరిను మోహ్యై త్తానేతానేయానాలుమ్,

పుయల్ మేగ మోల్ తిరుమేనియమ్మా పునై పూజ్జులడిక్కి

చ్చయమేయడిమైతలై నిన్టార్ తిరుత్తాల్ నణజ్జి, యిమైయే

పయనేయిన్బమ్మయా పెల్లిదులు మోపావియేనుక్కే.

టీక - వియక్ - గొప్పదగు, మూవులగు - త్రైలోక్యశ్రవ్యమును, పెరి
 లభించినను, పోయతానేతానే - సంసారసంగమువదలిపోయి తన్ను తానే యశస్వి
 వాడు, ఆనాలుమ్ - అయినను, పుయల్ మేగంపోల్ - వర్షింపఁబోవుమేఘముక
 మేనియమ్మా - తిరుమేనుగల శ్రయఃపతియొక్క, పునై - కట్టబడిన, పూజ్జులడిక్కి
 ములును, కూరుబఱచుకొని యడియములునుగల, అడిక్కిల్ - శ్రీపాదపద్మములయొ
 మే-తానే ప్రయోజనమైయుండు, అడిమైతలై నిన్టార్ - దాస్యముయొక్క ప్రయోజన
 న్ను (దాస్యమునందు పూర్ణులైన) విలక్షణులయొక్క, తిరుత్తాల్ - దివ్యపాదపద్మ
 వణంగిన మ్రులై యాశ్రయించి, ఇమైయే - ఈలోకముందు, పయనే - ప్రయోజనహీన
 యా - నేను, పెల్లిదులు - లభించిన, ఇన్బమ్ - ఆనందమునకు, పోయేనుక్కే - పో
 నాకు, ఉటుమో - ఆయైశ్వర్యకైవల్యములు సమానమగునా?

తా. వర్షకాలపు మేఘమువంటి రూపముగల సర్వేశ్వరునియొక్క వియక్
 లో స్వయంప్రయోజనముగ కైజ్జర్య మొనర్చునట్టి భాగవతుల తిరువడితాదు
 యించి యీలోకమునందు నేను లభించిన పురుషార్థరూప సుఖమునకు విశ్వరూప
 పురుషార్థములేవియు సమానముకాదని.

3. ఉటుమోపావియేనుక్కివ్వలగమూన్దుముడణనితైయ,
 చ్చిటుమామేనినిమిర్తవేణ్డెన్దామరైక్కణ్ తిరుక్కుఅళ్ళ,
 నటుమావిరై నాన్దలరడిక్కిల్ వ్వుగుదలన్దియవనడియార్,
 శిటుమామనిశేరాయెన్నెయ్ నాన్దరిశ్శేతిరియవే.

టీక. అనకా ఆడియార్ - ఆనామనునిఁ దాసభూతులై, శిలు - రూపముచేచిన్న వారైనను, మామనిశరాయ్ - నిత్యసూరులకంటె అధికముగ భగవత్ ప్రావణ్యముగలమహా పురుషులై, ఎన్నై - నన్ను, ఆడైయార్ - ఏలుకొన్నవారు, ఇళ్లేతిరియ - ఈలాకమందు పనింపగ, అన్ది - వారినివిడిచి, ఇవ్వులగమూపున్ - తనమహిమయెఱుంగని యామాడు లోకములును, ఉడకన్దైయ - ఒకేసమయముననిండునట్లు, శిలు - చిన్న, మా - రమ్య మైన, మేని - తిరుమేనును, నిమిర్త - వృద్ధిపొందించినవాడై, ఎన్ - మాకు, శెన్ శామరై - ఎఱ్ఱతామరులవలెనున్న, కణ్ - సేత్రములుగలవాడగు, తిరుక్కావళి - శ్రీ వామరమూర్తియొక్క - నలు - పరిమళముగలదై, మా - మేలైన, విరై - తేనెగల, నాళమలర్ - క్రొత్తపువ్వుమువలెనున్న, అడిక్కిల్ - తిరువడిగతుల దాస్యముచేసి, పునదల్ - పొందుటయనునది, పావియేనుక్కు - పాపాత్తుడగువాకు, ఉఱుమ - భాగవత శేవత్యములేని భగవచ్ఛేవత్యము తగునా?

తా. - దేవేంద్రుని కొఱకు బలిచక్రవర్తియొద్ద మాడడుగులభూమిని యాచించి పృథ్విపొందిన శ్రీవామనుని యాశ్రయించుటకంటెను వానితిరువడిగతమ ఆశ్రయించినభాగవతోత్తముల నాశ్రయించుటయే శ్రేయకరమని.

ర. ఇళ్లేతిరిన్దేట్టిక్కుమ్మక్కుల్ శ్రేణ్ ఇరుమానిలమున్నుణ్ణుమిట్టన్దై,
శెళ్ళోల త్తవవళవాయ్ చెన్నామరై క్కణ్ణెన్నమ్మా,
పొళ్ళేన్దై పుగల్ కళి వాయవాయ్ ప్పలన్దొళి నడివెణ్మన త్తదాయ్
అళ్ళేయ్ మలర్ గళి కై యవాయ్ వట్టివట్టోడవరుళిలే.

టీక. ఇరుమానిలమ్ - మిగుల విస్తారమగుభూమిని, ముఱ ఉఱు - పూర్వముమించి ఉమ్మిట్టన్ద - సృష్టికాలమున వెడలగ్రక్కునపుడు, శెళ్ళోలత్తు - ఎఱ్ఱనిసోగుసుగల, పవ కన్ - పగడమువలెనుండు, వాయ్ - అధరమునున్న, శెన్నామరైక్కణ్ - తామరపువ్వు ములవలెనుండు సేత్రములుగలవాడగు, ఎఱ్ఱమ్మా - నాస్వామియైనవాడు, పొళ్ళున్దై - పృథ్విపొందిప్రకాశించుచున్న, పుగల్ కళి - తనగుణములైనది, వాయవాయ్ - సోరార నమస్కరించునట్లును, పులకగళి - ఇంద్రియములనపహరించునట్టి, నడిపు - రూపమై నది, ఎఱ్ఱమన త్తదాయ్ - నామనసాస్తరించునట్టిదై, అళ్ళున్దై - ఆశ్రయింపతికి దగిన, మలర్ గళి - పువ్వుములు, కైయవాయ్ - చేతనున్నవియై, వట్టి - భాగవతులు మంచు మహావాక్కాయితములతో చేయుచువచ్చిన కైట్టర్య మార్గమునందు, పట్టు - నేమను నపుడొంది, ఓడ - నడుచునట్లు, అరుళిల్ - దయఁజేసినయెడ, (ఒకదేవిశేష పేరుగ లో) ఇళ్లే - ఈజగత్తునందు, తిరిన్దేట్టు - ఇట్లుసంచరించునాకు, ఎన్ - ఏమి, ఇట్టు మ్మక్కున్దై - తక్కువయైనది.

34౮ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

తా.— ఈలోకమందు భాగవతకైజ్జుర్యవర్ధకముగు భగవదనుభవము ముగ అభిచుటకు శ్రీవైకుంఠమునకు బోవలదాయనిన, అభగవదనుభవము ఈలోకముండే లభించెనేని ఇచ్చటనుండుటకు కొదవయేమని.

౫. వట్టిపట్టోడవరుల్ పెద్ద యుమాయ్ కోలమలరడిక్కిల్,
శుట్టిపట్టోడుమ్మోడర్చొదివెళ్ళ తిన్నుల్ శ్రీరున్దాలుమ్,
ఇట్టిపట్టోడుముడలినిట్టి అస్తుతకోశీర్ యాకన్ యి,
మొట్టిపట్టోడుమ్మోకవియముదమ్మనుగర్చియులు మోముముడుమ్.

టీక. వట్టిపట్టు - మంచిమార్గముదగిలి, ఓడ - నడుచుచట్టు, అరుల్ - వానియనుగ్రహమునుబొంది, మాయ్ - ఆశ్చర్యభూతుడగు సర్వేశ్వరునియొక్క, మలర్ - నిరతికయభోగ్యముగు పుష్పములవలెనున్న, అడిక్కిల్ - తిరువడిగట్టు, శుట్టిపట్టుఓడుమ్ - సుశృంగలిగిపూర్ణముగ ప్రవహించుచున్న, శుడర్ - ప్రకృత్యు, శోదివెళ్ళు - శోధితిరయమైన పరమపదమందు, ఇబుల్ యి - ఆనంది, ఇరులుమ్ - ఉండినను, ముట్టుడుమ్ - తక్కిన సకలపురుషార్థములను లభించినను, ఇట్టిపట్టువయై, ఓడుమ్ - ఇపుడునడుచుచున్న, ఉడలినిల్ పిలుస్తు - మనుష్యజన్మముందు తకోశీర్ - మిక్కిలిభోగ్యుడగు తనకల్యాణగుణములను, యాకన్ - మిక్కిలి మోక్షదానకరణము, కన్ యి - అభ్యసించి, మొట్టిపట్టు - (ఆయనుభవమువలనగలిగిన) శబ్దరూపము, ఓడుమ్ - ప్రవహించుచుండు, కవిఅముదమ్ - తిరువాయ్ మొట్టియను అమృతమునుగర్చి - తదీయలతోగూడి యనుభవించుటకు, ఉలుమో - సమానమునా!

తా.— బద్ధసంసారమందలి యాత్మలకు భాగవతకేవలత్వమును వృద్ధిపొందింపజేసిన వదనుభవ ప్రీతిసిద్ధించునోయనిన, ఆసంసారబద్ధమువదలి భగవదనుభవభావనము లభించుటయును, ఈవిభూతియందు తిరువాయ్ మొట్టినిగాని భగవదనుభవము జేయుటయును గలుగు ప్రీతికి సమానముకాదని.

౬. నుగర్చియులు మోమూపులగి వీడుపేలుతకోశేర్తిల్,
పుగర్చెమ్మగ త్తకలిట్టపొన్నాట్టికైయెన్నమ్మా,
నిగర్చెమ్మజ్జెయిరివిట్టిగల్ నిట్టవశురరుయిరెల్లామ్,
తగర్చుట్టులుమ్పుట్పాగ్ పెరియతనిమాప్పుగట్టే.

టీక. తకో - తనకు, కేట్ - సమానము, ఇల్ - లేని, తుగర్ - తేజస్వీ, తేమ్మగర్త - (కోపముచే) ఎట్టనిముఖముగల, కలిలు - కువలయాపీడమును ఏనుగువలె

సంహరించిన, పాకా అట్టి - రమణీయమైన సుదర్శనమును, కై - శ్రీహస్తముండు ధరించిన,
 ఎ-అమ్మ - నాస్వామియై, నిగర్ (అసురజాతికి) తగిన, కెమ్ - ఎఱ్ఱని, పళ్లి - (త్రేలా
 డుచుండు) వెంట్రుకలను, ఎరి - అగ్ని చక్రమువలె మంచుచున్న, విట్టిగల్ - శేత్రముల
 పన్ను గలిగి, నీళ్లి - పొడవైన దేహములుగల, అళురర్ - అనురులయొక్క, ఉయిర్ ఎ
 ల్లామ్ - ప్రాణములనన్నిటిని; తగర్తు - బాధించి, ఉడ్డు - సంహరించి, ఉట్టులుమ్ - సంచ
 రించుచుండు, పుల్ - గరుత్తంతుని, పాగక్ - నియమించునట్టి శ్రియఃపతియొక్క, పెరి
 య - విలితరేదియు; తని - సమానములేని, మాపుగట్ - మేలైన గుణసమాహములను వివ
 రించు తిరువాయ్ మొట్టిని, మగర్చి - ఆమధవించుటకు, మూవులిక్ - మూడులాకముల
 విషయమైన, వీడు - సృష్టియును, వేఱు - సంహారమును, ఉఱుమో - సమానమగునా?
 తా. - విరోధినిరసనశీలుడును అనురాంతకుడగు గరుత్తంతుని వాహనముగగల
 సర్వశక్తినికల్యాణగుణ ప్రతిపాదకమగు తిరువాయ్ మొట్టిచే సర్వశక్తిని యనుభవించు
 టకు ఏయొక్కర్యమును సమానముకొదని.

2. తనిమాప్పగ ధ్రైయేష్టాన్టుమ్ నిఱ్ఱుమ్మడియాయ్ త్తా తోన్ఱి,
 మునిమాప్పిర మముదల్ విత్తాయులగ మూన్టుమ్ములై ప్పిత్త,
 తనిమా త్తైయ్ వత్తలిరడిక్కిల్ వ్వుగుదలన్ఱియవనడియార్,
 ననిమాక్కలవియిన్ఱ మేనాళుమ్ వాయ్క్కనన్ఱిల్.

టీక. తని - సమానములేని, మాపుగట్ - గొప్పగుణప్రసిద్ధిచే, ఎఱ్ఱాన్టుమ్ - ఎల్ల
 శక్తుడును, నిఱ్ఱుమ్మడియాయ్ - వేదాంతప్రసిద్ధముగ నిల్చునట్లు, తా - తాను, మాప్పి
 రమ్ - పరబ్రహ్మమును, ముని-సృష్టినిగుఱించి మననముచేయునట్టి, ముదల్ విత్తాయ్ -
 త్రైధానమగునుపాదానకారణమునై, తోన్ఱి - ఆవతరించి, ఉలగమ్ మూన్టుమ్ - మూడు
 లాకములను, ములైప్పిత్త - సృష్టించిన; తని - సమానములేని, మతైయవమ్ - దేవాధి
 పతివగు శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తలిర్ - చిగురువంటి, అడిక్కిల్ - శ్రీపాదముల
 గ్రందు, పుగుదల్ అన్ఱి - ప్రవేశింపక, అవనడియార్ - వానికల్యాణగుణములకు లోబడిన
 భాగవతులయొక్క, ననిమా - మిగులగొనియాడదగిన, కలవియిన్ఱ మే - సంపర్గనుభుమే;
 నెగట్టు - మనకు. నాళుమ్ - ఎల్లప్పుడును, వాయ్క్క - లభింపవలయును.

తా. - ఈలాకమందు నేనులభించిన భాగవతశేషత్వమునకు అభివర్ధకముగనుం
 డుభగవదనుభవము నాకున్సిద్ధించిన వెనుక దీనికివిరోధియగు భగవదనుభవము నాకువలదు,
 భాగవత సంశ్లేషనుభుమే నాకెల్లప్పుడు లభింపవలయునని.

3. నాళుమ్ వాయ్క్కనన్ఱిల్లు నళిసీర్కడలై ప్పడైత్తు, త్త
 తాళున్ఱైళుమ్ముడిగళుమ్ శమనిలాదవలపరప్పి,

నీళుమ్ పడర్ పూబ్బట్టగక్కావుమ్ నితై పన్నా యిన్ శ్రీ,
కోళుముడై యమణిమలై పోట్కిడన్దాన్ద మర్ గళో కూట్టమే.

టీక. నళిర్ - చల్లదనముగల, నీర్ - నీటినిగలిగిన, కడలై - సముద్రమున,
త్తు - సృష్టించి తక్ - తనకు, శమక్ ఇల్లాద - సమానములేని, తాళుమ్ - పాదములను,
తోళుమ్ - భుజములను, ముడిగళుమ్ - శిరములనున్న, పలపరప్పి - అక్షరములుగ
వ్యాపింపఁజేసి, నీళుమ్ - పెరిగి, పడర్ పూ - వ్యాపించుటచేసాగవచ్చు,
గక్కావుమ్ - కల్పకవృక్షపుతోటనున్న, నితై - వెలుగుచేసిందిన, పో - పోయిన,
నాయిన్ శ్రీకొళుమ్ - నూర్చునితేజస్సునున్న, తిడైయ - కలిగిన, తమర్
పోర్ - మాణిక్యమయమగు పర్వతమువలె, కిడన్దాన్ - శయనించినశ్రియఃపరియ్య
తమర్ కళో - దాసులగు భాగవతులతోఁగలిగిన, కూట్టమ్ - చేరికయైనది, నంగల్
మనకు, నాళుమ్ - ఎల్లప్పుడును, వాయక్క - లభింపవలయును.

తా. - శీతలస్వభావమగు సముద్రమును సృష్టించి యచ్చట కల్పవృక్షముతో
కొటినూర్య ప్రకాశముగనున్న మాణిక్యమయపర్వతమువలెను, అనేకములగు శ్రియ
స్తకాద్యవయవములు గలవాడై శయనించియున్న శ్రియఃపరియ్యొక్క భక్తులతోఁగలి
ముండువలయును సంక్షేపముగలిగి యుండవలయునని

౯. తమర్ గళో కూట్టవల్వినై యైనాశళ్ళోయ్యుమ్ శదిర్ మూర్తి,
అమర్ గొళాత్తిశ్శిళువాళో విల్ తణ్డాదిపల్ పడై యా,
కుమరన్ గోలవై బ్బణై వేళో తాడై కోదిలడియార్ దమ్,
తమర్ గళో తమర్ గళో తమర్ గళాయ్ శదిరే వాయక్క తమియేన్.

టీక. తమర్ కళో - ఆశ్రితులయొక్క, కూట్టమ్ - సమాహమనకుగలను,
వినైయై - ప్రబలమైనపాపములను, నాళమ్ - వివాళము, శెయ్యుమ్ - చేయవచ్చు,
ర్ - సామర్థ్యముగల, మూర్తి - స్వామియై, అమర్ కళో - విరోధినరసముగ
యుద్ధప్రయత్నముగల, ఆట్టి - సుదర్శనమనుచక్రము, శబ్బు - పాంచజన్యము,
బద్దము, విల్ - శ్రీకార్ బ్బమనువిల్లు, తణ్డు - గద, అది - ముదలైన, పల్ పడై
అనేకాయుధములు గలవాడై, కుమరన్ - నిత్యయావనముగలవాడై, కోలమ్ -
ర్యమందుమించిన, బ్బణై వేళో - పంచబాణుడగుమన్నభునికి, తాడై - తలదీర్చిన
యొక్క, కోదుఇల్ - ప్రయోజనాన్తరమను వోషములేని, అదియార్ తమ్ -
యొక్క, తమర్ గళో తమర్ గళో తమర్ గళాయ్ - దాసులకు దాసులైనవారి

పట్టి, కది - దాస్యసంబంధముగల పురుషార్థము, తమియేఱు - ఈసంసారముందు సహాయములేనినాకు, వాయొక్క - లభింపవలయును.

తా. - విరోధినిరసనము కొఱకు శబ్దచక్రాద్యనేక దివ్యాయుధధారియై, అక్రిత విరోధులను సంహరించునట్టి శ్రీమన్నారాయణునికి శేషభూతులగు దాసులకు దాసాను దాసచరమావధి దాసుడగునట్టి నిరతికయపురుషార్థము గలుగవలయునని.

౧౦. వాయొక్కతమియేఱుఁ ట్టిదోఱుఁ ట్టియూఁ ట్టిమాగాయామ్,
పూక్కోల్ మేనినాన్గుతోల్ పొన్నాఁ ట్టిక్కయెన్నమ్మా,
నీక్కమిల్లావడియార్ తమ్మడియారడియారడియారె
క్కోక్కోల్, అవర్కేకుడిగళాయ్ చెల్లుమ్నల్లకోట్టాడే.

టీక. మా - రమ్యమై మేలైన, కాయాంపూక్కోల్ - ఆల్లుపువ్వులవర్ణముగల, మేని - తిరుమేనును, నాకగుతోల్ - నాలుగుభుజములను, పొకఁ అట్టి - రమ్యమైన నుదర్శనమును, కై - భరించియుండు మాస్తమునుగల, ఎకఁ అమ్మా - నాస్వామియైన వానిని, నీక్కమిల్లా - ఎడతెగక యనుభవించు, అడియార్ తమ్ - దాసులయొక్క, అడియారడియారడియార్ - దాసానుదాసులయొక్క దాసులు, ఎమ్మకోక్కోల్ - మాకుస్వాములు, అవర్కే - వారికే, కుడిగళాయ్ - కైచ్చార్లము చేయునట్టివారలై, కెల్లుమ్ - పడుచునట్టి, నల్లకోట్టాడు - భక్త్యుమైనయేర్పాటగు పురుషార్థము, డొట్టిదోఱుఁ ట్టి - సహకర్మములందును, డొట్టి - అవాస్తరకల్పములందును, తమియేఱు - తిదియసారతక్రత్య విష్ణుడగువాకు, వాయొక్క - కలుగవలయును.

తా. - ఆల్లుపువ్వుపుచాయగల తిరుమేనును దివ్యావనువకోభయగలిగి చక్రధారి యునగు శ్రీయఃపతిని యెడబాయని దాసుల పరంపరలో చరమావధిదాసులకు కైచ్చార్లముచేయునట్టి వృత్తి నాకును నాకులమునకును సర్వకాలములందును గలుగ వలయును.

౧౧. పే నల్లకోట్టాటలగజ్జల్ మూన్మినుళ్ళున్దానితైన్ద,
అల్లిక్కమలక్కణ్ణనై యన్దన్ కురుగూర్చడగోపా,
కోల్లప్పట్టవాయిరత్తుల్లినై యుమ్పత్తుమ్వల్లార్ గళి,
నల్లపదత్తాల్ మనై వాత్సర్ కోణ్డపెణ్డోర్ మక్కోల్.

టీక. నల్ల - విలక్షణమైన, కోట్టాడు - ఏర్పాటుగల, డొలగజ్జల్ మూన్మినుళ్ళుమ్ - మూడులాకములందును, తాకనితైన్ద - తానువ్యాపించి నిండియున్నవాడై, అల్లిక్కమ - పాదము - వికసించిన అల్లితామరపువ్వుమువలె నుండు, కణ్ణనై - శేత్రములుగల శ్రీయఃపతి యయ్యె, అమ్ - అన్దమై, తన్ - శ్రమహర్మమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికి నిర్వాహ

కులగు, కడగోపక - అభ్యాస్త, కొల్లప్పట్ట - సాదించుటచేగలిగిన, అంజనము
వేయి పాశురములలో, ఇన్ద్రయువపత్తమ్ - ఈ పదిపాశురములను, పల్లవ
అభ్యసించగలిగినవారు, కొల్లి - తాముపరిగ్రహించిన, పెట్టిరముక్క -
పుత్రాదులతోగూడి, నల్లపదత్తాల - విలక్షణముగు (తదీయశేషత్వముచేత) పద
మనై - గృహస్థధర్మమందుండి, నాల్వూర్ - సుఖముగ జీవించురు.

తా. — భాగవత శేషత్వముం దపేక్షగల నమ్నాభ్యాస్త, శ్రీయోపతి యొక్క
ప్రసాదించిన నేయపాశురములలో, ఈతిరువాయ్మొలని యభ్యసించువారు భాగ
త్రాదులతోగూడి భాగవత శేషత్వమును లభించి సుఖముగ జీవించగలుగుదురు.

అభ్యాస్ తిరువడిగ శేశరణమ్ - జీయర్ తిరువడిగ శేశరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

౯ - ప - ౧౦ - తిరు వాయ్ మొట్టి.

అప — అభ్యాస్త శ్రీయోపతియొక్క విశేషమును సహించకాల్గ
చుండునపుడు సర్వేశ్వరుడు వీరియొద్దనికటాక్షించి నన్నిహితుడై తిరుక్కణ్ణపురము
నిష్ఠగిరుక్కొలముగ నేవసాదించి త్వరలోపరమపదము సాదించునట్లు ఆతనియొక్క
పూలై సంసారులనుద్దేశించి తిరుక్కణ్ణపురముందువేచేపీయున్న శారణమైవుడు
యనుండు భక్తిగలిగి యుజ్జీవింపుడని యానతిచ్చుచున్నారు.

౧. ప్పి మాలై నణ్ణిత్తొమ్మిదెముమినోవిన్దై కడ,

కాల్లై మాలై కమలమలరిట్టునీర్,

వేలై మోదుమ్మదిల్ శూర్ తిరుక్కణ్ణపురత్తు,

అలిక్ మేలాలమర్ న్దానడియైగళే.

టీక. వేలై - అలలుగలసముద్రముచే, మోదుమ్ - కొట్టుబడుచున్న, మే
ప్రాకారముచే, శూర్ - చుట్టుబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురముందు
ముచేయువాడును, అలిక్ మేల్ - మట్టియాకుమీదు, అమర్ న్దాక్ - శయనించి
రక్షించిన సామర్థ్యముగల సర్వేశ్వరునియొక్క, అడియైగళే - శ్రీపాదపద్మము
ను, మాలై - ప్రేమపరవశముతో, నణ్ణి - లభించి, కాల్లై మాలై - కయంబుగ
లమలర్ - తామరపువ్వుములను, ఇట్టు - సమర్పించి, నీర్ - మారు, విన్దై - పొందు
కడ - నశించునట్లు, తొమ్మిదు - నమస్కరించి, ఎముమిక్ - ఉజ్జీవింపుడు.

తా. — ఓభక్తులారా! తిరుక్కణ్ణపురముందు నేవసాదించుచున్న వాడును, ప్రళయ కాలముందు సకలచేతనులను తనగర్భముందుంచుకొని వటపత్రమునందు శయనించిరక్షించిన వాడునగు శ్రయఃపతియొక్క తిరువడిగళుల విలక్షణముగు పుష్పములను సమర్పించి నేరించి యుజ్జీవింపుడు అని.

౨. కళ్ళవిల్లుమ్మలరిట్టునీరిజ్జెళ్ళుమిణ్,
నల్లి శేరుమ్వయల్ శూఝ్ కిడన్బిన్నుడై,
వెల్లియేయన్దమదిల్ శూఝ్ తిరుక్కణ్ణపుర.
ముళ్ళి, నాళున్తొల్లుదెల్లుమినోతొణ్డరే.

టీక. తొణ్డర్ - భగవద్దాస్యమునందు ఆవేక్షగల, నీర్ - మీరు, కళ్ - కేస, అవిల్లుమ్ - స్రవించుచున్న, మలరిట్టు - పుష్పములనుగొని, ఇన్జెళ్ళుమిణ్ - ఆరాధింపుడు, నల్లి - (బలసమృద్ధిచే) ఎండ్రకాయలు, శేరుమ్ - చేరియుండెడు, వయల్ - మళ్ళచే, శూఝ్ - చుట్టబడిన, కిడంగిణ్ - అగడ్తయొక్క, పుడై - సమీపముందు, వెల్లి - వెండిచే, ఏయన్ద - పాదపుగగట్టబడిన, మదిల్ - ప్రాకారముచే, శూఝ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురమును, నాళుమ్మి - ఎల్లప్పుడనుసర్పించి, తొళుదు - సమర్పించి, ఎల్లుమిణ్ - శిక్షింపుడు.

తా. — ఓభక్తులారా! బలసమృద్ధిగలిగి యగడ్తచేతను వెండిప్రాకారముల చేతను రక్షింపఁబడుచుండు తిరుక్కణ్ణపురమును అనుభవించ నిచ్చగలవారు నిత్యముగ నాశ్రయించి యుజ్జీవింపుడని.

3. తొణ్డర్ నున్దన్దుయర్ పోగనీ రేగమాయ్,
విణ్ణువాడామలరిట్టునీరిజ్జెళ్ళుమిణ్,
వణ్ణుపాడు మొప్పిల్ శూఝ్ తిరుక్కణ్ణపుర
త్తణ్ణవాణ, నమరర్ పెరుమానై యే.

టీక. వణ్ణు - తుమ్మెదలైనవి, పాడుమ్ - సప్తమముతోబాడుచున్న, పొళిల్ - తొటరిచే, శూఝ్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురముందు, అణ్డరాణ్ - పరమపదనిలయుడును, అమరర్ పెరుమానై - నిత్యమూలకు భోగ్యుడునునగు కోరిరాజు పెరుమాళ్ళను, తొణ్డర్ - కైక్కర్యావేక్షగలభక్తులారా! నున్దమ్ - మీయొక్క, వయల్ - దుఃఖమైనది, పోగ - నివర్తించువట్టు, నీర్ - మీరు, ఏగమాయ్ - నిత్యముగలవారై, విణ్ణు - వికసింపనారంభించి, వాడా - సాగనుగనండు, మలరిట్టు - పుష్పములను సమర్పించి, నీర్ ఇన్జెళ్ళుమిణ్ - విశేషత్వాను గుణముగ ఆరాధింపుడు.

3౬౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

తా. — ఓభక్తులారా! సర్వలోకేశ్వరుడై నిత్యమూరుల కధిపతియై యున్న నకలమైనవారాశ్రయించునట్లు తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న క్రియార్థి హృదయమును అనన్యప్రయోజనులునై దాస్యముచేయుడని.

౪. మానై నోక్కి మడప్పిన్నైదక శేళ్వనై,
తేనై వాడామలరిట్టు నీరిత్తెళ్ళుమిణ్,
వానై యున్దుమదిల్ శూఠ్ తిరుక్కణ్ణపురమ్,
తాణయన్ద పెరుమాళ్ శరణాగుమే.

టీక. మాణ - ఆదుజింకయైనది, నై - (ఓడి) లజ్జనొందిన, నోక్కి - తూలరై, మడమ్ - అత్తగుణములచే పూర్ణురాలగు, పిన్నైత్తక - నీరాదేవి, కేళ్ళు నాఘడై, తేనై - తేనెపరెభోగ్యుడైనవానిని, వాడా - వాడని, మలరిట్టు - పువ్వుముగొని, నీర్ - మీరు- ఇత్తెళ్ళుమిణ్ - ఆరాధింపుడు, వానై - ఆకాళమును, డిక్కి త్రోయునట్లుపాడవైన, మదిల్ శూఠ్ - ప్రాకారములచే జాట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమందు, తిరుక్కణ్ణపురమును, తాణయన్ద - తానేయవేక్షించిన, పెరుమాళ్ - సర్వేశ్వరుడు, ణాగుమ్ - మీకురక్షకుడగును.

తా. — ఓభాగవతులారా! అందఱికినిప్పుడైనప్పిన్న పిరాట్టితోగూడి తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న క్రియార్థికి అన్యార్థేక్షలేక దాస్యముచేపిరిలేని భవముగనులొ కైక్కిర్యసంపదవొసగి రక్షించునని.

౫. శరణమాగుమ్ తనదాళడైన్దార్కెల్లామ్,
మరణమానాల్ వై గున్దన్దుడుక్కుమ్మిరాణ్,
అరణమైన్దుమదిల్ శూఠ్ తిరుక్కణ్ణపుర
త్తరణియాళణ్, తనదన్బర్కన్బాగుమే.

టీక. తనదాళ - తన తిరువడిగళను, అదైన్దార్కెల్లామ్ - ఉపాధ్యక్షముతో నాశ్రయించినవారి కందఱికిని, శరణమాగుమ్ - తానే రక్షకుడై, మరణమానాల్ - మరణదశయందు, వైగున్దమ్ - సరమపదమును, కొడుక్కుమ్ - ఇచ్చియున్న పిరాణ్ - మహోపకారకుడై, అరణమైన్దు - రక్షకముగ నమరియున్న, మదిల్ శూఠ్ - ప్రాకారములచే జాట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురమందు, తరణియాళణ్ - ఈ లోకమును రక్షించుటకై వచ్చియున్న కారిరాజుపైరుమాడ్లు, తనదన్బర్కన్బాగుమే - యందు ప్రావణ్యముగలవారికి, అన్బాగుమ్ - క్రితస్వరూపుడగును.

తా. తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న క్రియఃపరి తనతిరువడిగళనే ఉపాయముగ నాశ్రయించినవారికి జన్మపుత్రాదులచేనేకొఱతయొందినను దానిని తీర్చి రక్షకుడై యుండి వారి మరణసమయమున పరమపదమును గృహచేయుచు మఱియు తన భక్తుల విషయమై ఏమిచేయుదునని మిగుల ప్రేమగలవాడై యుండును. అని,

౬. అన్బనాగుమ్ తనదాళడై న్నా ర్క్కల్లామ్,

శెమ్బునాగ త్తవుణనుడల్ కీడ్డనా,

నన్బానేయ్ న్దమదిల్ శూత్ తిరుక్కణ్ణపుర

త్తన్బా, నాళున్దన మెయ్యరుక్ మెయ్యనే.

టీక. తనదాళ - తనతిరువడిగళను, అడ్డై న్నా ర్క్కల్లామ్ - ఆశ్రయించినవారిందఱిని, అన్బనాగుమ్ - నిరవధికవాత్సల్యముతో కూడినవాడై, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, నాగ - బంగారువలెనుండు, అగత్తు - రూపముగల, అవుణా - పిరజ్యాసురునిముక్కు, ఉడల్ - శరీరమును, కీడ్డనా - చీల్చినవాడై, నాళా - మంచిబంగారముచే ఏయ్ న్ద - చేయుచుడిన, మదిల్ శూత్ - ప్రాకారముచే జాట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందు, అన్బా - ఆపేక్షతోపర్చించువాడై, తన మెయ్యర్క్క - అన్యాయపేక్షలేక తన్నాశ్రయించినవారికి, నాగుమ్ - ఎల్లప్పుడును, మెయ్యనా - అన్యాయమున అన్యాయపేక్షలేకయుండును.

తా. తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న క్రియఃపరి, ఆక్రియల నిమిత్తము పిరజ్యాసురుని సంహరించినవాడును, ఇప్పటికిని తన తిరువడిగళులో అన్యాయపేక్షలేక ప్రాణముగలవారి విషయమున, తానును అదే విధమైన స్నేహముంచినవాడై తనయనుచు పరిరక్షించును చోగొట్టి రక్షించునని.

౭. మెయ్యనాగుమ్ విరుమ్బిత్తొమ్మ వా ర్క్కల్లామ్,

పొయ్యనాగుమ్ పుఱమేత్తొమ్మ వా ర్క్కల్లామ్,

శెయ్యిల్ వాళై యుగళున్దిరుక్కణ్ణపుర

త్తైయ, నాగ త్తడై ప్పార్ గట్టాటియనే.

టీక. విరుమ్బి - ప్రావణ్యముగలిగి, తొమ్మ వా ర్క్కల్లామ్ - అన్యాయపేక్షలేక నాశ్రయించువా రందఱికిని, మెయ్యనాగుమ్ - తన పారమార్థికమైన స్వరూపముతో ప్రసాదించుచుండును, పుఱమే - ఇతిరప్రయోజనము లపేక్షించి, తొమ్మ వా ర్క్కల్లామ్ - ఆశ్రయించినవారందఱికిని, పొయ్యనాగుమ్ - ఫలమునిచ్చి పారమార్థిక స్వరూపముతో ప్రసాదించుచు, శెయ్యిల్ - పాలములందు, వాళై - మత్స్యములైనవి, ఉగళుమ్ - ఎగు

3౬౬ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటికా తాత్పర్యసహితము.

రుచుండు, తిరుక్కణ్ణపురము-తిరుక్కణ్ణపురమందు సేవసాదించుచున్న, వియ్య
రణబంధువగు శ్రీయశపతి, అగత్తు - తమ హృదయమందు, అడైప్పార్గట్టు
రక్షకముగ ధ్యానించెడు వారికి, అణియనే - సేవకునివలెనులభుడై యుండును.

తా. తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శౌరిరాజుపైరుమాళ్ళు ఇక్కడ
జనా పేక్షలేక తన్నాశ్రయించిన వారికి, తనయొక్క తత్వమైన సూక్ష్మ
సాదించును. ఇతర ప్రయోజనము నుద్దేశించి యాశ్రయించినవారికి తన వాక్య
ముతో సేవసాదింపడు, అన్యోపేక్షలేక తమ హృదయమందు శ్రీయశపతి
డును ధ్యానించుచుండువారికి సర్వసులభుడై యుండునని.

౮. అణియనాగుంతనదాళడై న్నార్క్కెల్లామ్,
పిణియుళ్ళారాపిఱవి కెడుత్తాళుమ్,
మణిపానేయ్ న్దనుదిల్ శూర్ తిరుక్కణ్ణపురమ్,
పణిమిక్, నాళుమ్పరమేట్టిదక్ పాదమే.

టీక. మణి - రత్నములచేతను, వాక్ - బంగారుచేతను, ఏయ్ - కట్ట
మదిల్ శూర్ - ప్రాకారములచే జాట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురము
పరమేట్టిదక్ పాదమే - పరమపదమందుండునట్లు వేంచేసియున్న శ్రీయశపతి
పాదారవిందములను, నాళుమ్ - ఎల్లప్పుడును, పణిమిక్ - నమ్మలై యాశ్రయ
తనదాల్ - నిరతిశయభోగ్యమగు తనతిరువడిగళను, అడైన్వార్క్కెల్లామ్ - అశ్రయ
వారి కందఱిగిని, అణియనాగుమ్ - తానుమిగుల సమీపించినవాడై సులభుడై
డును, పిణియుమ్ - మియొక్క దుఃఖమును, కారా - నశించుచుండును, పి
దుఃఖపాతువగు సంసారమును, కెడుత్తు - పోగొట్టి, అళుమ్ - కైబ్బర్మున
చుచుండును.

తా— ఇట్లు తన తిరువడిగళే ప్రాప్తమని యాశ్రయించినవారిసంఖ్య
లను పోగొట్టి వారికి సులభుడగుటచే శ్రీ వైకుంఠమందువలె తిరుక్కణ్ణపురమందు
చేసియుండు శ్రీయశపతిని చేతనునికి జ్ఞానము కలిగినపుడు అశ్రయంపవగునని

౯. పాదనాళుమ్మణియత్తణియుమ్పిణి,
ఏదజ్జారావెనక్కేలినియెక్కుతై,
వేదనావర్ విరుమ్మంతిరుక్కణ్ణపుర
త్తాదియానై, యడైన్వార్క్కెల్లలిలై యే.

టీక. పాదమ్ - వానితిరువడిగళను, నాళుమ్ - నిత్యమును, పణియ - అనుభవించును, పిణి - పూర్వమందుంచేసిన పాపములును, తణియమ్ - నశించును, ఏదమ్ - పైగళాపాపమును, కారా - చేరఁజాలదు. ఇని - ఇళ, ఎనక్కు - నాకు, ఎళక్కు - ఏమికోదనయున్నది, వేదనావర్ - వేదార్థమును గుర్తెఱిగినవారలు, విరుమ్మన్ - అనేమించుకట్టి, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందలి, అదియన్ - వేదవేద్యుడగునశ్వశ్వని, అదైన్దార్కు - పొందినవారికి, అల్లల్ - దుఃఖము, ఇల్లైయే - లేదనుటనిజము.

తా - క్రియః పతిని యాశ్రయించినవారి, పూర్వోత్తరపాపములన్నియు నశించును, ఇందున నేనా మేమియులేదని, తిరుక్కణ్ణపురమందలి స్వామియొక్క తిరువడిగళనే ప్రాప్యప్రాపకములుగ నాశ్రయించితిని, ఇక నాకేమియును కొదవలేదని తమలార్థము వాసతిచుచున్నారు.

౧౦. ఇల్లై యల్లలెనక్కేలినియొక్కత్తై,
అల్లిమాదరమరున్దిరుమార్ బినక,
కల్లిలేయ్ నమదిల్ శూన్ తిరుక్కణ్ణపురమ్
శొల్ల, నాళుమ్తుయిల్ పాడుకారావే.

టీక. అల్లి - తామరపువ్వుమును వాసస్థానముగగలదైన, మారర్ - క్రిమజాలక్తి, అమరుమ్ - నిత్యవాసము చేసెను, తిరుమాచ్చినక - వక్షస్థలముగల స్వామివసించునట్టి, కల్లిలేయ్ - రాళ్ళచేఁగట్టఁబడిన, మదిల్ శూన్ - ప్రాకారములచేఁ జాట్టఁబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురమును, శొల్ల - అనుసంధింపగనే, నాళుమ్ - నిత్యకాలమును, తుయిల్ - దుఃఖములు, పాడు - సమీపమందును, కారా - చేరవు, ఇల్లై - లేదు, ఇని - ఇళ, ఎనక్కు - నాకు, అల్లల్ - (అనుభవములేదను) దుఃఖము. ఇల్లై - లేదు, ఇని - ఇళమిడు, ఎళక్కు - ఏమికోతయొన్నది.

తా - క్రియః పతిని శ్రయించి సకలదుఃఖములు నివర్తించినది, నాకేమికోతయులేదని తమలార్థాతిశయము వాసతిచ్చి, వాడేరక్షకుడను నభ్యుక్తమంచి తిరుక్కణ్ణపురము అనియనుసంధించిన ఒకప్పుడును దుఃఖమునునది కలుగదని.

౧౧. పేడి పాడుకారావినై పల్లెయి వేణ్ణువీర్,
మాడనీడుకురుగూర్చడగోవళ, శొ
త్పాడలానతమిథాయ్ త్తుళిప్పత్తుమ్,
పాడియాడిప్పణిమినవన్దాల్ గత్తయే.

టీక. విదై - సాంసారిక సకలదుఃఖములును, పాదుకారా - మిహిర
 శరక, పద్మజుజ్జ్వలీ - వాసనలేక నశింపఁగోరితిరేని, మాడమ్ - మేడమ్
 ఉన్నతమైయుండు, కురుగూర్ - తిరునగరికి నిర్వాహకులైన, శడకోప - శ
 శాల్ - సాదించినదై, పాడలాన, గానరూపమై, తమిల్ - ద్రావిడముగానుండు
 రత్న - పేయపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, పాడి -
 పాడి, ఆడి - సన్తోషసంధ్రముముతో నాట్యముచేసి, అవణ్ - తాళగళ - ఆ
 డగు సర్వేశ్వరుని తిరువడిగళను, పణిమిణ్ - నమ్రులైయాశ్రయింపుడు.

తా - ఓపాణులారా! సుఖరూపముగు నుపాయముచే, సకలవిధప్రభు
 లను నివర్తింపఁజేసికొని, శ్రయింపఁగలిగి లభింపనిష్ఠయు గలవారైతిరేని, తిరు
 విషయముగు నీతిరువాయ్ మొట్టిని ప్రీతిపూర్వకముగ అనుసన్ధింపుడని.

ఆత్మార్ తిరువడిగళేశరణమ్. శియర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

౧౦ - వ పత్తు ౯ - వ తిరువాయ్ మొట్టి.

అవ. - సర్వేశ్వరునితో నిర్లతకముగ సంశ్లేషించిన యాత్మాను రామ
 పదమునకు వేంచేయు ప్రకారమును, తామువేంచేయునపుడు సర్వలోకములను
 కొనియాడువిధమును దివ్యహృదయముచే సాక్షాత్కరించి, అన్యోపదేశముగ వా
 చున్నారు,

(౧). ఊజ్ శూత్రి విశుమ్మణిముగిల్ తూరియమ్ ముట్టక్కిన్
 ఆత్రికడలలై దిరై కై యెడుత్తాడిన,
 ఏత్రి పొట్టిలుమ్ వళమేన్దియ వెన్నప్పక,
 వాత్రి పుగల్ నారణ్ణమ్మరై క్కణ్ణుగన్దే.

టీక. ఎన్నప్పక - నాకుసర్వవిధబంధువై - వాత్రి పుగల్ - అనన్దమునకు
 నట్టి గుణప్రసిద్ధిగల, నారణ్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తమరై - ఆత్మ
 లగుదాసులను, కణ్ణు - చూచి, ఉగన్దు - సంతోషించి, కూత్రి - అంతటవ్యాపించు
 మ్మ - ఆకాశమందు, ఆణిముగిల్ - సువర్ణరూప మేఘములు, తూరియమ్ ముట్టక్కిన్
 నాలుగువిధములైన వాచ్యములు ఘోషించినవి, ఆత్రికడల్ - లోలైన సమద్ర
 అలైతిరై - కొట్టుచుండెడు అలలనెడి, కైయెడుత్తు - చేతులెత్తి - ఆదిన - కా
 చేసినవి, ఏత్రి పొట్టిలుమ్ - ఏడునీవులును, వళమ్ - కాసుకలగు మందిన ముఖ్య
 య - ధరించినవి.

తా. పరమపదమునకు మేళుచున్న భగవద్భక్తులనుజూచి, అచేతనములగు మేళుములుగూడసంతోషించి చతుర్విధవాద్యములవలె గర్జించినవి, సముద్రములైనవి గొప్ప యలనెడుచేతులెత్తి నాట్యముచేసినవి, భూమిదివ్యపహారములను వారికిసమర్పించినవి.

౨. నారణ న్తమరై క్కల్లుగన్దనన్నిర్ ముగిల్,
పూరణపొంబుడమ్ పూరి త్తదుయర్ విణ్ణిల్,
నీరణికడల్ గల్ నిన్తార్తన, నెడువరై
త్రోరణమ్ నిరై త్తెడుమ్ తొమ్మదనరులగే.

టీక. నారణ తమరై - శ్రీయఃపరికి దానులగువారిని, కల్లు - నేవించి, ఉగన్ద - సంతోషించి, నల్ నీర్ - మంచుజలముగల, ముగిల్ - మేళుమైనది, ఉయర్ - ఉన్నతమైన, విణ్ణిల్ - ఆకాశమునందు, పూరణమ్ - పూర్ణమైన, పొంబుడమ్ - ఐంగారుకడ పలుగి, పూరి త్తదు - నిండించుచుంచినది. నీరణి-జలమునువహించుచుండు, కడల్ గల్ - సముద్రములైనవి, నిన్త - ఒకేవిధముగ, ఆర్తన - ఘోషించినవి, నెడువరై - నిడుదలగు పర్వతములవలెనుండు, త్రోరణంవిరైత్తు - త్రోరణములవలెనిండించి, ఉలగు - లోకమండుడువారు, ఎట్టామ్ - అంతటను, తొమ్మదనర్ - నేవించిరి.

తా. మేళుములు శ్రీపై కుణ్డమునకు చనుచున్న భగవద్భక్తులను నేవించి సంతోషించి పూర్ణకుంభములుంచినట్లయినవి, సముద్రములు సంతోషాతిశయముచే ఘోషించినవి, లోకులు అలక్ష్మీరముగ త్రోరణములుగట్టి వారిని నేవించిరి.

3. తొమ్మదనరులగర్ కల్ తొపన్కములర్ మట్టై,
పొట్టివిన్ పూమియన్త శన్దవ్క తమర్ మున్నే,
ఎమ్మమి నెన్దిరుమరుణ్ణిత్తై తనర్ మునివర్ గల్,
వఱియిదువై గున్ద ర్కెన్దువన్దెదిరే.

టీక. అన్దు - బలిచక్రవర్తి నాదని యభిమానించినపుడు, పూమియన్తవక్ - ఈ పూమినిగొలిచి వశపఱచుకొన్న త్రివిక్రమస్వామియొక్క, తమర్ - భక్తులయొక్క, మున్నే - సన్నిధియందు, తూపమ్ - ధూపముసమర్పించి, నల్ మలర్ మట్టై - మంచుపువ్వువర్షమును, పొట్టివిన్ - కురిపించినవారై, ఉలగర్ కల్ - ఆయాలోకమువారు, తొమ్మదనర్ - సమస్కారముచేసిరి, మునివర్ కల్ - ఆయాలోకములందలిమహర్షులు, పై కున్దర్కు - శ్రీపై కుణ్డమునకు వెడలువారికి, వఱి - మార్గము, ఇత్తుపెన్దు - ఇదియని చెప్పి, ఎదిరేవన్దు - ఎటుటవచ్చి, ఎమ్మమిక్ - వంచేయఁగూడదా - ఎన్దు - అనిచెప్పి, ఇరుమరుణ్ణ - రెండు ప్రక్కలలోనుండి, ఇత్తై తనర్ - ఆదరముతో చెప్పిరి.

తా—త్రివిక్రమస్వామియొక్క కల్యాణగుణములకీడుపడిన భాగవతమునకు పదమునకు వేంచేయుచుండగ ఊర్ధ్వలోకములందుండువారు ధూపముసమర్పించి వర్షమునువర్షింపించి నమస్కరించువారును, ఎదుర్కొనివచ్చి పరమపదమునకు వచ్చి ఇది, వేంచేయుడని ఆదరముతో వచ్చించువారు నైనని.

౪. ఎదిరెదిరిమైయవరిరుప్పిడమ్వగు త్తనర్,
కదిరవరవరవర్ కై నిరై కాట్టినర్,
అదిర్ కురల్ మురళజ్జలై కడల్ ముల్లిక్కొత్త,
మదువిరిత్తుమై ముడిమూదవ్ తమరే.

టీక. మదువిరి - తేనెప్రవహించుచుండు, తుమ్రాయ్ ముడి - తిరుక్కుళై ముందుగల, మూదవ్ - శ్రయఃపతియొక్క, తమర్కు - భక్తులకు, ఇమైయవర్ - కములందలి జేవతలు, ఎదిరెదిర్ - వీరు వేంచేయుమార్గమందంతయును, ఇరుప్పిడమ్ - సమునకుదగినతోటలను, వగు త్తనర్ - ఏర్పటచిరి, కదిరవర్ - (ద్వాదశాదిత్యుల) వేజోపంతులగు, అవరవర్ - ఆయా ఆతివాహికగణములు, కై - కిరణములగు, నిరై - పరుసగా, కాట్టినర్ - చూడుడనిచూపిరి, మురళజ్జల్ - వారలవలెను ద్యములయొక్క, అదిర్ - ఘోషించుచున్న, కురల్ - ధ్వనులైవని, అల్లెడో - లుగలసముద్రముయొక్క, ముల్లిక్కొత్త - ధ్వనికిసమానముగ ధ్వనించినది.

తా—ఊర్ధ్వలోకములందలి జేవతలు, ముత్తూర్తులకు మార్గమందంతయును పరిహారముకొఱకు స్థానములు ఏర్పటచిరి, ఎదుర్కొనివచ్చి వేంచేయవలసినవారి కాపిరి, దివ్యవాద్యములను ధ్వనింపజేసిరని,

౫. మూదవ్ తమరెనువాళలిల్ వానవర్,
పోదుమి నెమదిడమ్పుగుదుగ వెన్ద లుమ్,
కీదజ్జల్ పాడినర్ కిన్నరర్ కెరుడర్ గల్,
వేదనల్ వాయవర్ వేల్వీయుల్ మదుత్తే,

టీక. వానవర్ - పరుణ ఇంద్రాది జేవతలు, వాళలిల్ - తమతమతలవాళ్ళయందు నిలిచి, మూదవ్ తమర్ - శ్రయఃపతికి దాసులువీరు, ఎన్ద - అనియదగించి మిగ - ఇట్లు వేంచేయుడు, ఎమదిడమ్పుగుదుగ - మాయధికారస్థలములలో పుడు, ఎన్దలుమ్ - అనిప్రార్థించి సమ్మానించునపుడు, వేదనల్ వాయవర్ - యాగములను జేసినవారు, వేల్వీ - తమయాగఫలములను, ఉల్ - సఫలమైనది

రమతో, మడుత్తు - వీరికి సమర్పించి, కిన్నరర్ - కిన్నరులును, కరుడర్ గళ్ - దేవభారి
యగు గరుడులను వారును, కితల్లళ్ పాడినర్ - సంగీతములను బాడిరి.

తా - మార్గమందుండు పరుణేంద్రాదిదేవతలు వీరు భగవద్భక్తులని మాస్థానములకు
తేచినీమాయధికారాదులను అక్షీకరింపుడని ప్రార్థించిరి, వైదికులు తమయాగాది
పుములను వీరికి సమర్పించిరి, కిన్నరగరుడాదులు చక్కగాగానమొనర్చిరి.

౨. వేల్వీయుల్ మడు త్తలుమ్ విరై కమ్మన్ నటుమ్బుగై,
కాళబ్బళ్ వలమ్బురికల నైజుమ్మిశై త్తనర్,
అణ్ణిన్దల్ వానగమ్మాళియా న్తమరైన్దు,
వాళొణ్ణణ్ మడన్దై యర్ వాట్తినర్ మగిన్దన్దే.

టీక. వేల్వీయుల్ మడు త్తలుమ్ - వైదికులు సకలధర్మములను సమర్పించిన సమ
యందు. విరైకమ్మన్ - పరిమళించుచుండు, నటుమ్ - సుగంధమైన, పుగ్గ-ధూపములను
(సమర్పించి) ఎక్కువకలన్దు - సర్వత్ర వ్యాపించునట్లు, కాళబ్బళ్ - కాహళములనున్న,
నైజుమ్మి - మడినుడిగల శబ్దములనున్న, ఇత్తై త్తనర్ - ధ్వనింపఁజేసిరి, వాళ్ - కాన్తి
విశేషముగల, ఒణ్ - రమ్యమైన, కణ్ - సేత్రములుగల, మడన్దై యర్ - దేవస్త్రీలు,
వాళొణ్ - సుదర్శనమును ధరించియుండు క్రియఃపత్రికి, తమర్ - శేషభూతులగు మీరు,
వానగమ్ - ఈ స్వర్గాదిపదములను, అణ్ణిన్దల్ - పరిపాలింపుడు, ఎన్దు-అనిచెప్పి, మగి
న్దన్దే - ప్రేమగలిగి, వాట్తినర్ - మజ్జకాశాసనము చేసిరి.

తా - కొందఱు యాగఫలములు సమర్పింపగ, మఱికొందఱుధూపదీపాదులచే
తేజించిరి, కొందఱు కాహళదక్షిణా వర్తకంబాది వాద్యములను ధ్వనింపఁజేసిరి, దేవ
స్త్రీలు భగవద్భక్తులగు మీరు యీ స్వర్గాదిలాకములను పరిపాలింపుడని యాశీర్వ
దించిరి.

౩. మడన్దై యర్ వాట్తై త్తలుమ్ మరుదరుమ్ పళుక్కళుమ్,
తుడర్ నైజున్దొత్తిరజ్జొల్లినర్, తొడుగడ
ట్కిడన్ద వైజ్కే శవణ్ కిళరొలిమణిముడి,
కుడన్దై యొకోవలన్ కుడియడియా ర్కే.

టీక. తొడుగడల్ - మిగులలాతైన సముద్రమందు, కిడన్ద - శయనించిన,
పళుక్కళుమ్ - మనకును నిత్యమూరులు బ్రహ్మాదులు మొదలగు సెల్లవారికిని తండ్రియగు
శివుడును, కిళరొలి - అధిః లేచుస్సుగల, మణిముడి-మణిమయముగు కిరీటముగలవాఁ

డగు, కుడన్దెయ్ - తిరుక్కుడన్దల్ (కుంభకోణములలో) శయనించుచుండు,
లక్ - మన కృష్ణునికి, కుడియడియార్ - వంశక్రమముగదాసులైన వారి,
యర్ - తమ తమస్త్రీలు, వాల్ తలుమ్ - ఆశీర్వాదించిన సమయమందు, ముడన్ద
మరుత్తులును, వశుక్కళుమ్ - అప్తవసువులును, ఎల్లుమ్తుడర్ వు - వెంబడించు
వెల్లి - తో త్తిరంజొల్లినర్ - స్త్రోత్రంబులు చేసిరి.

తా—ఆశ్రిత సంవత్సరముకొఱకు పీరాల్లి, తిరుక్కుడన్దె మొదలగు క్షణము
వేంచేయున్న శ్రయఃపతి, వంశపరంపరగ వచ్చిన భక్తులై పరమపదమునకు వెళ్ళు
శ్రీవైష్ణవులను తమ తమస్త్రీలు ఆశీర్వాదింపగ మరుద్దణములును వసుగణములును
కములవరకు వీరిని వెంబడించి స్త్రోత్రము చేసిరని,

౮. కుడియడియారివర్ కోవిన్దన్దనక్కెన్దు,
ముడియుడై వానవర్ ముత్తై ముత్తై యెదిర్ కోళ్ళ,
కొడియణినెడుమదిల్ కోపురబ్బుఱుగినర్,
వడివుడై మాదవక్ వై కున్దమ్పుగవే.

టీక. ఇవర్ - వీరు, కోవిన్దన్దనక్క - ఆశ్రీతులకొఱకై యనతరించిన శ్రీ
నికి, కుడియడియార్ - వంశక్రమముగా వచ్చినదాసులు, ఎన్దు - అని, ముడియు
సర్వేశ్వరునితో సమానమైన కిరీటముగల, వానవర్ - నిత్యబ్రాహ్మణులు, ముత్తై
తమతమస్త్రీలి వప్పక, ఎదిర్ కోళ్ళ - ఎదురుగావచ్చుటకొఱకు, వడివుడై - అల
బడినరూపముగలవారై. మాదవక్ - శ్రీమహాలక్ష్మితోఁగూడిన సర్వేశ్వరునియొక్క
న్దమ్ - శ్రీవైకుంఠమందు, పుగ - ప్రవేశించుటకనుగుణముగ. కొడియణి - వీర
గాను భవజములచేసలబ్ధురింపఁబడిన. నెడుమదిల్ - పొడవైన ప్రాకారముగ,
రం కుఱుగినర్ - తలవాకిట ప్రవేశించిరి.

తా—ఈప్రకృతి మండలమునకు ఆనలవెట్లుచున్న వంశక్రమమునభగవద్ద
లగు ఈముక్తాత్మలనునిత్యపూరులు క్రమప్రకారముగ ఎదుర్కొనుటకు భవజముల
గోపురద్వారమందు సమీపించిరని.

౯. వై కున్దమ్పుగుదలుమ్ వాళలిల్ వానవర్,
వై కున్దన్దమరెమరెమదిడమ్పుగుడెన్దు,
వై కున్దత్తమరరుమ్మునివరుమ్వియన్దనర్,
వై కున్దమ్పుగువదుమణ్ణవర్ విదియే.

టీక. వైకుంఠపురుషుడు - శ్రీవైష్ణవమును ప్రవేశించునంతలో, వాళిల్. ద్వార
మందలి, వానవర్ - నిత్యసూరులు, వైకుంఠకథమర్ - శ్రీవైష్ణవవాఘునికాదరణీయు
లైనవారు, ఎవర్ - మనకు ద్వేష్యులు, ఎవడిదవపురుడు - మాయధికారములను పరిగ్ర
హింపవలయును, ఎవ్వు - అని, వియన్దవర్ - సంతోషించిరి, వైకుంఠర్ - పరమపదముం
దన్న, ఆమరరువ్ మునివరుమ్ - కైబ్బర్యపరులును గుణానుభవపరులునగు దేవతలును
యోగీశ్వరులును, కుణ్ణవర్ - భూమియందు విషయప్రణలులైయున్నవారు, వైకుంఠ
పురుషుడు - పరమపదమందుఁ బ్రవేశించునట్లుగ గలుగుట, విదియే - భాగ్యవిశేషముగదా!
అని, వియన్దవర్ - సంతోషించిరి.

తా—శ్రీవైకుంఠమందుఁ బ్రవేశించునపుడు ద్వారమందలి నిత్యసూరులు పీరిని
మీగుల నుమానించిరి, భగవద్గుణానుభవ కైంకర్యములందానట్లులగు నిత్యసూరులు భూమి
యందుండు చేతనులు పరమపదమునకు వచ్చునట్లు కలుగుట మనభాగ్యవిశేషముగదా
యని యాశ్చర్యపడిరని.

౧౦. విదివగై పుగున్దన రెన్దునల్ వేదియర్,
పదియినిత్పాజ్జినిల్ పాదల్లొక్క మువినవర్,
నిదియునట్పుణ్ణముమ్ నితైకుడవిశక్కుముమ్,
మదిముగమడన్దైయ రేన్దినర్ వన్దే.

టీక. విదివగై - మనభాగ్యరూపమైన యీశ్వరాజ్ఞ చే, పుగున్దనర్ - నచ్చిప్రవేశ
ించిరి, ఎవ్వు - అని ప్రీతులై, నల్ వేదియర్ - విలక్షణస్వరూపులై వేదాంతతద్యులగు
నిత్యసూరులు, పదియినిల్ - తమతమదివ్యస్థానములయందు, పాజ్జినిల్ - ఉపచారముతో,
పాదల్లొక్క - తిరువడిగళను, క్కుమవినర్ - శోధించిరి, నిదియుమ్ - ఆశ్రితులకునిశ్చేప
ముగ తిరువడిగళనున్న, నట్పుణ్ణముమ్ - విలక్షణముగు శ్రీచూర్ణమునున్న, నితైకుడవ్ -
శూన్యకుంభములనున్న, విశక్కుముమ్ - మజ్జశబ్దములనున్న, మదిముగమ్ - పూర్ణచం
ద్రమునది ముఖముగల, మడన్ దైయర్ - నమ్రులగు దివ్యాపరశ్రీలు, వన్దే - ఎదురుగ
వచ్చి వందించిరి.

తా—సపాంరి చేతనులుజ్జీవించునట్లు గలుగుట మనభాగ్యవిశేషమని పీరిని నిత్య
సూరులు తమతమయోగిగలకు వెంటబెట్టుకొనిపోయి తమయాసముల నిప్పించి తమప
న్నులు తీర్థముంచగ పీరిశ్రీపాదములను శోధించిరి, శ్రీమహాలక్ష్మి మొదలగు దేవీమారులు
మదివ్య పరిచారకలతోనూడ శ్రీవైష్ణవులకు నిశ్చేపమును తపోపమును పూర్ణకుంభము
ను సంగళదీపములు మొదలగు వానిని దీక్షింపవచ్చి యెదుర్కొనిరని.

౧౧. ఓషి వన్దవరెదిర్ కొళ్ళమామఃశిమణ్ణపత్తు,
అన్దమిల్ పేరిన్చ త్తడియరోడిరున్దమై,
కొన్దలర్ పొట్టిల్ కురుగూర్చడగోపళ, శో
త్సేనబిళాయెర త్తివై వల్లార్ మునివరే.

టీక. ఆవర్ - లక్ష్మీసహాయుడగు సర్వేశ్వరుడే, వస్తు - వచ్చి ఎదుర్కొనగ, మామణిమణ్ణపత్తు - ఆనందమయమగు తిరుమామణిమణ్ణపమమండ, మిల్ - ముగింపులేని, పేరిన్చత్తు - మహదానందముగల, అడియరోడు - నిత్యమామగూడి, ఇరున్దమై - ఉన్నప్రకారమును, కొన్ద - పూలగొత్తులు, అల్ - విడిచివేయు, పొట్టిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - తిరువగరికి విర్యావాకుడైన, శడగోపళ - శబ్దములుగల, ఆయెరత్తు - జేయిపాశురములలో, ఇవై - ఈపదిపాశురములను, శోత్సేన అర్థముతో నభ్యసించువారు, మునివర్ - పరమపదమందు భగవద్గుణానుభవముచేయుచు నిత్యసూరులవలె నుండురు.

తా - శ్రీభూవీశాదినమేతుడై సర్వేశ్వరుడేవచ్చి ఎదుర్కొనగ తిరుమామణిపమందు పరమప్రాప్త్యులగు నిత్యసూరులతో తాముగూడి యానందనిర్గురులైయున్నమును ప్రతిపాదించుచుండు, అట్వార్లు సాదించిన యీతిగువాయ్ మొట్టిని యత్సేనవారు అత్యవన్దభరితులగు నిత్యసూరులతోగూడి భగవద్గుణానుభవము చేయుచుండు.

అట్వార్ తిరువడిగ శేళరణమ్. జీయర్ తిరువడిగ శేళరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

౧౦-వ పత్తు - ౧౦-వ తిరువాయ్ మొట్టి.

ఆవ - ఈ కడపటి తిరువాయ్ మొట్టిలో ఇంతకుమునుపు పరమపదమందు ప్రవేశించి యపరిమితానంద భరితులగు నిత్యసూరులతో గూడియున్న యాత్మాత్మని! మానసానుభవమును జ్ఞానానుభవాన మాత్రమై ప్రత్యక్షానుభవము కాదు. ఈ ప్రకృతిలో నుండుటను గురై యీ యత్సేన వ్యసనముగలిగి భరింపఁజాలక ప్రేమచేయగ పరమదయాళువగు సర్వేశ్వరుడు, శ్రీ మహాలక్ష్మీ సహితుడై గరుడవాహనరూఢుడై వీరిప్రకారము పరిపూర్ణముగ నేవసాదించి సంక్లేపించి వీరి యత్సేనముల నన్నిటిని నెఱవేర్చెననుచున్నారు.

టీక ౧. మునియేనాన్తుగ నేముక్కణ్ణప్పా, వెళపొల్లా
క్కనివాయ్ త్తామరై క్కట్కరుమాణిక్క మేయొక్క

తనియే నారుయి రేయో తలై మిళై యాయ్ వనిట్టు,
ఇనినా పోగలొట్టే నొన్ఱుమ్ మాయళ్ళయ్యేలెన్నైయే.

టీక. మనియే - సృష్టియొక్క విధమును గుఱించి మననము చేయువాడై,
నాన్దగనే - చతుర్ముఖ స్వరూపుడై, ముక్కణ్ - చూడు నేత్రములుగల, అప్పా -
ఉపకారకుడగు రుద్రుని శరీరముగలవాడై. ఎక - నాకు, కని - పక్ష్యమైన ఘటమువలె
భోగ్యమైన, వాయ్ - అధరమునున్న, తామగై - తామరపువ్వుమువలె రమ్యమైన,
కణ్ - నేత్రములను గలిగియుండు, పొల్లా - బెజ్జము లేని (అనుభవించని) కరుమాణి
క్కమే - నీలరత్నమువలెనుండు తిరుమేవిగలవాడనై, ఎకకళ్యా - (ఈ సౌందర్యమును
కాని) నన్ను వంచించి స్వాధీనపఱచుకొన్న ఉపకారకుడా! తనియే - నీ నేపరమిచే
ఓంటియైన నాకు, ఆరుయిరే - పరిపూర్ణప్రాణమైన వాడవా! ఎకతలై, నా శిరస్సు
నకు, మిళైయాయ్ - మీదై, (పరిపూర్ణముగ) వనిట్టు - వచ్చియుగపడి, ఇని - ఇక
(ఆర్తయును అధికాపేక్షనున్న గలుగజేసిన వెనుక) నాకా - నేను, పోగలొట్టేకా -
మునుపటివలె నన్నెడకాసి పోనీయను, ఎన్నై - నిన్ను లభింపనియెడ నిలువఁజాలని
నన్ను, ఒన్ఱుమ్ - ఏవిధముగ నైనను, మాయళ్ళయ్యేల్ - మోసముచేయువలదు.

తా - బ్రహ్మరుద్రుల కన్తర్యామియై సకల జగత్సృష్టి సంహారములనొనర్చి స్వస్వ
రూపముతో విష్ణువనునామముచే సంరక్షణమొనర్చినవాడనై, నిరధిక సౌందర్య సౌకు
మార్థలావణ్యాదులుగల దివ్యమజ్జలే విగ్రహమును నేమింపజేసి నాకు పరిపూర్ణప్రాణ
మైన వాడవా! నా హృదయము నిండునట్లు ప్రవేశించియున్న నిన్ను నేను విడిచిపో
నీయను; నన్ను వంచించి మఱివించి యీ సంసారమున బడఁద్రోయుటమాయని.

౨. మాయళ్ళయ్యేలెన్నైయు నిరుమార్ పత్తుమాలెనక్కై,

వాళళ్ళాయ్ పూట్టులూల్ తిరువాడై నిన్నాడై కణ్డాయ్,

నేళళ్ళాయ్ దున్నోడెన్నై యుయిర్ వేటిన్ఱియొన్ఱాగవే,

కూళళ్ళాయ్ దుక్కొన్ఱాయెన్నై కూవిక్కొళ్ళాయ్ వన్దన్.

టీక. ఎన్నై - నన్ను, మాయళ్ళయ్యేల్ - ఇక మోసపఱచవలదు, ఉకా -
తిరు - (ఇహపరమందెక్కడను ఎవ్వరినిలేని) సంపత్తై, మార్వత్తు - పక్షుఘట
మునకు, మాలై - స్వర్ణమయమైన మాలికయును సర్వేశ్వరత్వమునకు నిరూపక భూతు
రాయను, నక్కై - నీచేతను క్లాపింపబడునదియునునై, వాళమ్తయ్ - నీ తిరుమేనికి పరి
మోముగలగ జేయునట్టి, పూరమ్యమైన, కుట్టులూల్ - నెంట్టుకలగల, తిరు - క్రమిహ
ల్యయొక్క అడై - అన, (ఒట్టు) నికా - సకల జగత్తును నీయాజ్ఞచే నిర్వహించు

నట్టి నీకు, అక్ష - అన, కణ్డాయ - (అడుగత్తిపెట్టక నా యవేక్షితమును
యును) చూడుమా, నేకమశెయ్యదు - నిర్ణేతుకముగ స్నేహముచేసి, నీతో
నీతో, ఎన్నె - నీచుడగు నన్ను, ఉయిర్ వేటిన్ది - ఆత్మభేదములేకుండునట్లు
గవే - ఒకటిగవే, కూకమ్ శెయ్యదు - నాయయోగ్యతను జూచి మోల
కొణ్డాయ - పరిగ్రహించితివి, ఎన్నె - నన్ను, వస్తు - నా ప్రత్యక్షమున
కూవికొల్లాయ - నీ సన్నిధికి పిలుచుకొనవలయును, అన్దో - అయ్యో! ఏమి
బడవలసిన కార్యమునకు నేను నిర్బంధింపవలసియున్నదే!

తా—నీకు సంపదయ్యె నీవక్షులమున నీయొక్క సర్వేశ్వరత్వమును ప్రాప్తి
జేయుచు వేంచేసియున్న శ్రీ మహాలక్ష్మీ అన, నీతో అన; నీచుడగు నాచే
ప్రేమయుంచి భేదములేక నన్ను పరిగ్రహించితివి, కాబట్టి ఇకనన్న వస్తు
సమీపించి యనుభవించునట్లు చేయవలయునని.

3. కూవికొల్లాయ్ వన్నన్దో! వెకపొల్లాక్కరుమాణ్కమ్మే
ఆవికోర్ వల్ ముక్కొమ్మనిన్నలాలటిగిన్నిలేయా
మేవిత్తొమ్మిపిరమకశివనిన్దిరనాదిక్కెల్లామ్,
నాచిక్కమలముదట్కిల్లజ్జేయుమ్మరన్నదువే.

టీక. ఎక - నాకునిరతికయభోగ్యమై, పొల్లా - రంధ్రములేని, కరుమాణ్కమ్మే
నీలరత్నమువంటివిలక్షణమైన రూపముగలవాడవై, మేవిత్తొమ్మ - తమతమ
సిద్ధించుటకొకకాశ్రయించుచున్న, పిరమక శివక ఇన్దిరక - బ్రహ్మరుద్రయ్య
ఆదిక్కెల్లామ్ - మొదలైనవారందఱికిని, ముదల్ - కారణభూతమగు, నాచిక్క
బొడ్డునందలి తామరపువ్వుమునకు, (తిరునాభిక మలమునకు) కిల్లజ్జే - మాలమేళ
ఉమ్మర్ - సంసారబద్ధములేని నిత్యసూరులకును అన్దదువే - నిర్వాహకుడనగు
ఆవిక్కు - నాయాత్మకు, ఓర్ - ఆశ్రయములేనియొక, పల్ ముక్కొమ్మ - పల్లవ
నిన్నలార్ - నిన్నులేవు, నాక - నేను, అటికిన్దిలేక - గుర్తెలుగను, (కాబట్టి)
నీవేవచ్చి, కూవి - పిలిచి, కొల్లాయ - అంగీకరింపవలయును, అన్దో - అయ్యో!
మాను నేను శిష్యులసియున్నదే.

తా—ఓక్రియపతి! మహాబలవస్తులగు నిత్యసూరుల యొక్కయు ప్రాప్తి
దుల యొక్కయు స్వరూపస్థిత్యాదులకు నిర్వాహకుడగునీవు, నిన్నులేవు
కుపాయము నొకటియును గుర్తెలుగని నన్ను కరుణచే నంగీకరింపుమాయని.

౪. ఉమ్మరన్నన్దో పాథేయోఅదనులో మిశై నీయేయో,
అమ్మనతోచ్చదియదనుట్పిరమనరకనీ,

ఉమ్మరుమ్ యాదవరుమ్ పడై త్తమునివనవన్,
 ఎమ్మరజ్జాదిక్కలుల్ థైనై పోరవిట్టిటాయ్.

టీక. ఉమ్మర్ - మహదాది వికారములను కారణముగుటచే మేలై, అను -
 విలక్షణముగుటచే విలక్షణమై, తడ - చల్లమైన, (అశ్చర్యముగ సరిణమించునది
 యై) పాథేయో - భోగమోక్షాదుల యుత్పత్తికి, స్థానముగ మూలప్రకృతి
 నిర్వాహకుడైన వాడవా, అదనుల్ - ఆమూల ప్రకృతిలోనున్న, మిశై - బద్ధమై
 యుండు విలక్షణమైన జీవాత్మలకు, నీయేయో - నిర్వాహకుడనై, ఆమ్మరమ్ - అట్టి
 కారణమైన యాకాశమునకును, నల్ - విలక్షణముగు, కోది - అగ్ని మొదలగు మిగి
 లితతత్వములకును, అదనుల్ - పచ్చభూతమయముగు అబ్రహ్మాములోనున్న, పిరమన్
 లర - బ్రహ్మరుద్రాదులకును, నీ - నీవేనిర్వాహకుడైనవాడవు, ఉమ్మరుమ్ - జీవరాశి
 లోమేలైనదేవతలనున్న, యాదవరుమ్ - మనుష్యుడిసకలచేతనులనున్న, పడైత్త-సృష్టిం
 గున, మునివనవన్ - మనస్సుంకల్పముగలవాడవు, నీ- నీవు, ఎమ్ - నాయొక్క, పరమ్ -
 దేవమును), భారమైన కార్యములను, కాదిక్కలుల్ - నిర్వహించునట్లు భారమునుతన
 మించుచుకొని, ఎన్నై - నిన్ను విడిచియొడకాలనినన్ను, పోరవిట్టిటాయ్ - నలుడు
 మయింకిమార్గముగా పివదలినట్లు దూరముగ విడిచిపెట్టితివి.

తా-ఓశ్రయఃపతి ! సకలచేతనాచేతనములను సృష్టించిసకలమునకు నిర్వాహ
 కుననునీవు, నాయొక్కనిర్వాహకమును నేనేనేకొనునట్లు చూచినయెడల నన్ను వదలిన
 దాడేగదాయని.

గ. పోరవిట్టిటన్నై నీవు అమ్మోక్కలుల్ థైల్, పిన్నై యా
 నారై కొండైతైయన్దో! వెనడెన్బడె యానెన్బడె,
 తీరవిరుమ్మిణ్డనీరదుపోలవెన్నాయురై ,
 యారప్పగ, వెనక్కారావముదానాయ్.

టీక. తీర - (తనతాపము) బోవునట్లు, ఇరుమ్మ - ఇనుమైనది, ఉణ్డ - త్రాగి
 నీరుడుపోల - జలమువలె, ఎన్నారుయరై - నాయాత్మ యొక్క, అర-శ్రమవీరునట్లు
 నిత్యార్థముగ, పరుగ - పానము చేయుటకు, ఎనక్క - నాకు, లరా - తృప్తికాని,
 మదానాయ్ - (సర్వాతిశయభోగ్యమైన) అమృతమయితివిగదా, నీ-నీవు, పోరవిట్టు-
 యొక్కనుండియొడకాపచేసి, ఇట్టు - అచేతనమునువలె అనాదరించి, ఎన్నై - గత్య
 భ్యున్నతమైనను, పుణమ్ - నీకు ఇతరమైన సామాన్యవిషయమందు, పోక్కలుల్ థైల్ -
 ముగ్ధుడైబలించితివేని, పిన్నై - నీవు అనాదరించినవినుక, యాన్ - అశక్తుడగు

నేను, అరైక్కొట్టు - పురుషార్థసాధకులగు వేరవరినిగాని, ఎరై - ఏమియు
(సాధింపఁగలను) అన్దో - అయ్యో! ఎనదెన్నదె - నాదియనుటకు నొక
లేదు, యానెన్నదె - నేనుఅనుటకు ఒక స్వతంత్రకర్తయనులేడు.

తా - నేనునాయొక్క యర్థముచే నిన్నులభించువానినిగ నన్ను మున్నె
నట్టెన, నేను, అనియు, నాదియనియుకొన్నిగలవా, ఒకటియులేదుగదా, అయ్యోలేదు
నానకల సన్తాపములు దీరునట్లు నిన్నునుభవించుటకు నాకుతృప్తికొందనియున్నది
ఇకకొదవయును నీవేకృపచేయవలయునని.

౬. ఎనక్కారావముదాయెనదావియైయున్నయిరై,
మనక్కారామైవన్నీయుణ్ణిట్టయినియున్దొడ్డియాయ్,
పునక్కాయానిట త్తపుణ్ణరీకక్కణ్ణెజ్జనివాయ్,
ఉనక్కేఱ్ఱుమ్మకోలమలర్పావై క్కన్బా వెన్న న్బేయో.

టీక. పునక్కాయా - తనస్థలమందున్న తెల్లు పువ్వుమయొక్క,
చాయగలవాడును, పుణ్ణరీకమ్ - తామరపువ్వుమువంటి, కణ్ - నేత్రములను,
ఎట్టనిపండువంటి, వాయ్ - పెదవియునుగలవాడవునైన, ఉనక్కు - నీకు, ఏన
తగిన, కోలమ్ - చక్కదనముగల, మలర్ - పువ్వుమందవతరించుటచే భోగ్యుడవు
రై, పావైక్కు - స్త్రీత్వమునకుఁదగినయాత్మగుణములుగలశ్రీమహాలక్ష్మీకి, అన్బాన్
యైయుండి, ఎన్న న్బేయో - (వారిమూలమున) నాయందుఁ బ్రేమయించినవాడ
ఎనక్కు - నాకు, అరావముదాయ్ - సర్వాతిశయభోగ్యభూతుడవై ఎవరైన
నీచయైననాశరీరమునున్ను, ఇన్నుయిరై - విలక్షణముగునాయాత్మనున్ను, మన
మనస్సునకు, అరామై - తృప్తిగలుగఁకుండునట్లు (అవేషించి) మన్ని - ఎల్లప్పుడు
ఉణ్ణిట్టయ్ - అనుభవించితివి, ఇని - ఇకనారంభించి, ఉణ్ణాట్టియాయ్ - నీవు
యనుఅనుభవించియేతీరవలయును.

తా - సౌందర్యాదిసకలకల్యాణగుణములచేతను, నీకుదగినప్రేమకలక్ష్యము
భూతుడైనట్లు, నాకుభోగ్యభూతుడైయుండి యంతయేగాక, నాశరీరమును నా
నున్నుమిగులవాదరించిన యుపకారకుడా! నన్నువిడువక యనుగ్రహింపుము.

౭. ప్పిక్కోలమలర్పావై క్కన్బాగియ వెన్న న్బేయో,
నీలవరై యిరణ్ణుప్పిత్తెకవ్వినిమిర్ న్నదొప్ప,
కోలవరాగ మొన్టాయ్ నిలబ్బొట్టిడై కొట్టెవెన్దాయ్,
నీలక్కడల్ కడై న్దాయున్నై ప్పెన్దొన్దొనిప్పొక్కుమనో.

టీక. కోలమ్ - చక్కదనముగల, మలర్ - శుష్కమందునివసించునట్టి, పావై
 క్క - శ్రమహలక్ష్మికి, అన్నాకియ - న్నే హియగుటచే, ఎక - ఆమయొక్కవాసుడగు
 నాయందును, అన్నేయో - అతిన్నేహమును జేసినవాడనై, నీలవరై - నీలరత్న పర్యవ
 త్తమైతి, ఇరణ్డపిత్తై - రెండుచంద్రాకరలను, కవ్వి - నోటఁగలచుకొని, నిమిర్ న్నదొప్ప-
 ప్పదివరికిగనున్న, కోలమ్ - రూపసాంద్ర్యముగల, ఒమ్మ - సాటిలేని, వరాహమాయ్ -
 వరాహమయై, నిలమ్ - భూమిని, కోట్టిడైక్కొట్టై - కొమ్మలమీద నెత్తికొని వచ్చిన
 ముందునివకార్యముచే, ఎన్దాయ్ - నన్ను సంసారమునుండిపైకిదీయువిధమునుప్రకాశిం
 జేయుస్వామియై, నీలమ్ - స్వప్రకాశముచేనీలమైన, కడల్ - సముద్రమును, కడై
 న్దాయ్ - చిలికియాశ్రితులనురక్షించినవాడా! ఉన్నై - నన్నురక్షించువాడగునిన్ను,
 పెల్లై - లభించి, ఇని - చేతికిజిక్కినవెనుక, పోక్కువనో - జారవిడుతునో.

తా - ఓశ్రియఃపతి? నేనుశ్రమహలక్ష్మియొక్కకటాక్షపాత్రుడగుచే, శ్రమహల
 క్షయందును, శ్రీభూదేవియందును జేయునట్టివ్యామోహమును నాయందునుజేసి సంసా
 రముననుదధించిన నిన్ను నేనికమీదజారవిడువజాలనని.

౮. పెల్లై నినిప్పోక్కువనోవునై యెన్దనిప్పేరుయిరై,
 ఉల్లై విరువిన్దై యాయుయిరాయ్ ప్పయనాయనై యాయ్,
 ముల్లై విమ్మూవులగుమ్ పెరున్దూతాయ్ త్తూల్ శ్రీఱ్ఱుక్కు,
 ముల్లై క్కరన్దొల్లిత్తాయ్ ముదల్లై నివిత్తేయో.

టీక. ఉల్లై - ఆత్మనువిడువకుండు, ఇరువిన్దెయాయ్ - రెండువిధములగు
 పుణ్యపాపరూపకర్మములకు నిర్వాహకుడై, ఉయిరాయ్ - కర్మవక్కుడగుఆత్మకునియా
 కుడై, అన్దెయాయ్ పయనాయ్ - ఆకర్మఫలములగుసుఖదుఃఖములనిచ్చువాడై, ఇమ్మా
 త్తూమ్ - ఈశ్రీలోకములను, ముల్లై - సంపూర్ణముగ, పెరున్దూతాయ్ - పెద్దపాద
 లెగులుగఁజేసి, తూల్ శ్రీల్ పుక్కు - పాదపండిలోకములొ ప్రవేశించి, ముల్లై క్క
 డై - తెలిసికొనగూడనట్లుఅంతటనువ్యాపించి, ఒల్లిత్తాయ్ - నూత్నమైకనుబడకున్న
 వాడనై, ఎక - నాకునిన్ను సమీపించుటకు, ముదల్లై తనివిల్లెయో - మొదటఇచ్చమేలే
 కనుమీముండివ్వుమునుగలుగఁజేసిన శ్రియఃపతి! ఎక - నాయొక్క, తని - సాటిలేని,
 గొప్పయై, ఉయిరై - నాకు ప్రాణమైయుండు, ఉన్నై - నిన్ను, పెల్లై -
 లభించి, ఇని - నిన్నువిడిచి జీవంపజాలనియికమీదు, పోక్కువనో - విడుచుటకుసా
 ర్యమునో.

తా - పుణ్యపాపరూపకర్మ పరతంత్రులగు ఆత్మలకునియామకుడును కర్మఫలము
 నిచ్చువాడునై, నకలబగత్తుల కంతరాత్మయును గారణభూతుడునై, నకలమైనవారికి

3౦౦ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

గనుపదనినీయొక్క స్థితినినాకునేవింపజేసి నాకు ధారకుడైయుండునిన్ను బోధింపఁజూచుచున్నది.

౯. ముదల్ నినివి త్తేయోముఖముపొలుగొదిక్కుల్లామ్,
ముదల్ నినియున్నెయున్నెయెనై నాళ్ళన్దుకూడువఁగఁ,
ముదల్ నినియట్లుమిట్లుమ్ముఖముల్ నిలువఁవాల్ పొల్లఁగఁ,
ముదల్ నినిశూన్యగన్తాన్తయర్థముడివిలీయఁ.

టీక. ముఖముపొలుగు - వికల్పములేనిపూర్ణమైన మూడులోకములకు
ల్లామ్ - మొదలైనసమస్త పదార్థములకును, ముదల్ - ప్రధానమైన నిమిత్తకారణము
తనివిత్తేయ - సహకారి కారణమును ఉపాదానకారణమునై, అట్లుమిట్లుమ్ - భూతమైనజగత్తునందు అట్లమునకుబైటనులోగనువుండు, ముఖముల్ నిలు - పక్షములందును, ఉలు - వ్యాపించి, ముదల్తని - అద్వితీయకారణమై, వాల్ - మోక్షములైనసఖములకు, పొల్లాయ్ - పుట్టుచోటగుమూలప్రకృతినిహితము
ముదల్ - ప్రకృతిప్రాకృతములనునియమించుటచే ప్రధానమై, తని - సాక్షి
శూన్యగన్త - భర్తభూతజ్ఞాన ద్వారాప్రకృతి ప్రాకృతములయందంతట వ్యాప్తి
అర్థస్థయర్థ - క్రిందుమీదుగూడిపదిదిక్కులందును వ్యాపించి, ముడివిలీయ - మైనజీవాత్మ కోటికినియామకుడైనవాడవా? ముదల్ - ఇట్లుసర్వప్రధానమైన
పాటిలేనివాడనైన, ఉన్నె - నిన్ను, ఉన్నె - జగత్స్వరూపమునందుగాఁ బిల్చి
యాపగుణవిష్ణుడైయుండునిన్ను, యాక - నేను, ఎనైనాల్ - ఎప్పుడు, పక్షము
కూడువఁ - చేరుదును.

తా - సకలచేతనాచేతనములకును, నిమిత్తకారణము సహకారికారణము
దానకారణములనెడు, త్రివిధకారణములునై, సర్వమందును వ్యాపించినియమించు
పరమపదమందువిలక్షణస్వరూపరూపగుణవిష్ణుడగునిన్ను నేను నేవింపఁ బ్రార్థించుచున్నాను.

ఉద్దేశం. శూన్యగన్తాన్తయర్థముడివిల్ పెరుమ్పొల్లాయ్,
శూన్యతనిత్పరియపరసన్తలకోదీయో,
శూన్యదనిత్పరియశుడర్థానవిన్పమేయో,
శూన్యదనిత్పరియవెన్పవావతిచ్చున్తాయే.

టీక. శూన్య - కార్యవర్గమందంతయువ్యాపించి, అగన్త - వ్యాపించుచున్నది
మై, అర్థస్థయర్థ - క్రిందుమీదునువ్యాపించి, ముడివిల్ - నాశములేనిది

పై, పెరుమ్ - గొప్పయై (ఇంతయని చెప్పవలసిగానిది) పాట్లే, భోగమోక్షములను గలు
గజయుమూలప్రకృతిని శరీరముగ గలవాడనై, శూభ్రస్థ - తనజ్ఞానముచే వ్యాపించి, అద
నిల్ - దానికంటెను, పెరియ - ఘనమైన, పరమ్ - ఏకరూపత్వాదులచే మేలై,
వల్ - స్వయంప్రకాశత్వాదులచే విలక్షణమై, ముల్ - వికసించు స్వభావముగ, శోదీ -
జ్ఞానమయముగ అత్తను శరీరముగ గలవాడై, శూభ్రస్థ - ఈచిదచిత్తులందు వ్యాపించి,
అదనిల్ పెరియ - అంతకంటెను గొప్పదైన, శుడర్ - కల్యాణగుణములచే ప్రకాశమైన,
భావవిచ్చమే - సుఖరూపమైన జ్ఞానముగల శ్రయఃపతి! శూభ్రస్థ - క్రిందుఁ జెప్పినచిదచి
దీశ్వరులను పశపఱచుకొని, అదనిల్ పెరియ - అంతటిని మించియుండు, ఎఱ్ఱవా - నాయాశ
యైనది, అఱ్ఱ - శమించునట్లు, శూభ్రస్థాయే - (పరిపూర్ణ విగ్రహుడైన నాతో) నూడితిని.

తా - జ్ఞానానంద స్వరూపుడవగు ఓ శ్రయఃపతి! మహదహంకారాదుల యం
దంతటను వ్యాపించి, అంతకు గొప్పదగు మూలప్రకృతికిని, దానిని వ్యాపించి దానికంటె
ను గొప్పదగు ముక్తాత్మకును, దానికంటెను గొప్పదైన నీయొక్క సుంకల్ప జ్ఞానమున
కాత్తయైయుండు నీవు, క్రిందుఁ జెప్పిన వీనినన్నిటిని మించియుండు నాయొక్క యాశ
దీనునట్లు, నీయొక్క పరమాత్మ స్వరూపముతో వచ్చినాతో సంశ్లేషించితివని.

౧౧. పీఠి అవావఱచ్చూర్చియై యయనై యరనై యలన్ద్రీ,
అవావన్ద్రీరువీడు పెన్ద్రీరుకురుగూర్చడగోవళాశోన్న,
అవావిలన్దాదిగళాలివై యాయిరముమ్ముడిన్ద,
అవావిలన్దాదియిప్పత్తెన్దార్ పిఱన్దారుయర్నే.

టీక. అవా - ఆశ్రీతులముభినివేశము, అఱ్ఱ - తీరునట్లు, శూభ్ర - కూడున
త్వభావముగల, అరియై - సర్వేశ్వరుని, అయనై - బ్రహ్మకన్తర్యామియగు స్వామి
యను, అరనైరుద్రుని కన్తర్యామియనగు శ్రయఃపతిని, అలన్ద్రీ - పొందవలయునను
త్వరచేయుటచెట్టి - అవాఅన్ద్రీరు - ఆశదీరి - వీడు పెన్ద్రీరు - మహదానందమయముగ పర
మపదములభించిన, కురుమార్ శృంగారాశక్ - తిరువగరినిర్యాహములగునమ్మత్తోన్న,
శోన్న - ప్రసాదించిన, అవావిల్ - భక్తియొక్క బలాత్కారముచే గలిగిన, అన్దాదికళార్ -
(యందు పాశురముయొక్క కుదను వెనుకటి పాశురముమొదట గలిగియుండు) అన్దాదు
లచే, ఇన్ద్రాయిరముమ్ - ఈవేయి పాశురములన్ను, ముడిన్ద - మిగులపరభక్తిరూపముగ
ముగించి, అవావిల్ - పరమభక్తివేదనించిన, అన్దాది - అన్దాదులైన, ఇప్పగు - ఈపది
పాశురములను, అత్తెన్దార్ - అర్థముతోనను సన్నిచువారు, పిఱన్దార్ - సంసారమునందు
కొనించియుండియే, ఉయర్నే - నిత్యమూరులకును మేలైనవారై సకలమైనవారిచే పూజిం
పఁబడుచుండురు.

3౮-౨ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

తా. ఆశ్రితులకోరికలను ఈడేర్చువాడై, బ్రహ్మరుద్రేంద్రాది సమస్త
అంతరాత్మయగు శ్రియఃపతిని గూర్చి మొఱియిడి ప్రతిబంధకములు దీరి ఆపదలను
భునిలభించిన కురుకాపురికి నిర్వాహకులగు నమ్మాత్మార్థ పరభక్తిచే ప్రసాదించి
యపేక్షితములభించి శ్రమముదీరిన యీతిరువాయ్ మొట్టిని నభ్యసించువాడు
రమునందుండిమే నిత్యసూరులవలె సకలమైనవారిచేతను పూజింపఁబడు చుండును.

అట్వార్ తిరువడిగ శేకరణమ్. తీయర్ తిరువడిగ శేకరణమ్.

శ్లో॥ వకుళాలంకృతశ్రీమచ్చతకోపపదద్వయమ్ ।

అన్తత్కులధనంభోగ్యమస్తు మేమూర్ధ్ని భూషణమ్॥

కోయిల్ తిరువాయ్ మొట్టి సంపూర్ణము.

++++++

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

తిరువరణ్ణ త్తముదనార్ వైభవసంగ్రహమ్. (తనియగ)

శ్రీరణ్ణమీనమాస్తేచజాతంరణ్ణార్ణవస్తనమ్ ।

రామానుజపదాసక్తంరణ్ణనాథగురుంభజే ॥

శ్రీరణ్ణక్షేత్రమునందు మూర్తిలో అనువంశమున అణియరణ్ణ త్తముదనార్ ఆమ
కొమార్తై తిరువరణ్ణ త్తముదనార్ ఫాల్గుణమాసము చాస్తానక్షత్రమునందు ఆమ
వీరికి మూర్తిలో కుడియముదనార్ ఆనియు నామముగలదు, నిత్యవాసమును శ్రీరణ్ణక్షే
ఉడైయవరులు వీరిని కూరత్తాత్మ్యాకాసన్నిధిలో నాశ్రయింపఁజేసిరి, వీరు పరమా
లగు ఉడైయవరుల తిరువడిగకులొ నత్యస్తప్రావణ్యముగలవారై యుండిరి, వీరి
రాధనము శ్రీరణ్ణనాథులు, వీరుసూటయేనిమిది సంవత్సరములు వేంచేసియుండిరి,
జాలకు బ్రహ్మరథము మొదలగు మర్యాదలు గలిగియున్నవి. వీరివైభవము విశే
యుండవచ్చునుగాని మాకుగానఁబడలేదు, ఈగ్రన్థమునకు మణివాళమామనాద్రా
చినఉరై, పిల్లైలాకమేశ్వయర్ ఆనతిచ్చిన వ్యాఖ్యానము మొదలగు పూర్వాచార్యు
గ్రన్థములననుసరించి, ఆంధ్రప్రతిపదార్థ తాత్పర్యములు వ్రాయఁబడినది.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీభాష్యకారుల వైభవము.

శ్రీమఃపతియగు సర్వేశ్వరునియొక్క నియమనప్రకారముగఁ (తిరువనంతావ్రామ) అదిశేషులు, తొట్టమట్టలమందు.

శ్లో॥ యథావతారాన్తధురామురారే - రామస్యసాకేతిపురీచయద్వత్ ।
తథాయతీన్ద్రస్యకృపాశ్రయస్య-పుణ్యోత్తరాభూతపురీబభూవ ॥

రామకృష్ణాద్యవతారములచే, అయోధ్యామధురా పట్టణములవలె, యతిరాజుల వారి యవతారముచే భూతపురియైనది పుణ్యతమమైనది, అనుశ్లోకప్రకారముగ, లోక మందలి దివ్యదేశములలో క్లాఘ్యముగు శ్రీపయంబూచూర్ అనుదివ్యదేశమందు కలియు గము, నాలుగువేల నూటపదునెనిమిదికొపైగ, పిల్లలేసం, చిత్రమాసము, శుక్లపక్షపంచమి, గురువారము, ఆరుద్రాసంక్రమణోగూడిన దినమున కర్కాటకలగ్నమందు, హరితగోత్రము, అనూరిసర్వకృతు కేశవదీక్షితులకును కావ్వితుడిచిగారికిని కొన్నాళ్లయవతరించిరి. వీరికి తండ్రిగారు జాతకర్తాదులనొనర్చి ఇరైయావ్రావూర్ అనుతిరునామముంచి సక్రమముగ చారాపనయనాది సత్కర్తృములను వేదాధ్యయన నిత్యానుసంధానములను ప్రసాదించిరి, తర్వాత, వీరికి యాదవప్రకాశుల యొద్దకాస్త్రాభ్యాసము జరుగుచుండునపుడు, మాగకును బ్రహ్మరక్షస్సునకును మోక్షమునుబ్రసాదించిరి, తిరుక్కచ్చినంబిగారు తేవప్పైరుమాళ్లతో వార్తలాడువారును ఉడైయవరులక్షేమమును గోరువారునైయుండురు, కనుకనే వీరిమూలమున తేప్పైరుమాళ్ల తిరువుళ్ళమును ఉడైయవరులు దెలిసికొనుచుండురు, అరిగినే ఆరువార్తలు లభించినదియును తేప్పైరుమాళ్ళకు తిరుమణ్ణసత్తమదచ్చి సమర్పించుచుండినదియునైయున్నది. వీరికి పెరియనంబిగారు మధురాంతకమున చక్రవర్తిత్విడుమువార్ సన్నిధిలో సక్రమముగ వంచసంస్కారములు శృపచేసి మస్త్రీప్రతిపాద్యుడగు తేవప్పైరుమాళ్ళకు తిరువారాధనముగప్రసాదించి తక్షణమే కాళ్ళీపురమునకు మేలేసి మొదలాయిరమే ఇయల్పా ప్రజనములనుసాదించిరి, అనంతసరస్సు తీరమందలి (తేరుళాళర్) వరదరాజస్వామిసన్నిధిని, సవ్యాసాశ్రమమునుఁ బరిగ్రహించి యతిరాజులను తిరునామమునుబొందిరి, ఆసమయమందు మేనల్లుడగు మొదలియాణ్డానును సగోత్రులగు కూరజ్ఞావ్రామనునువచ్చి యాశ్రయించిరి, తర్వాత యాదవప్రకాశుడును ఆశ్రయించి గోవిందదాసుడను తిరునామమునుఁ బొందెను. త్రిరట్టనాళులు (ఉభయవిభూతులగు) ఇచారాకపరలొకములకు యతిరాజులను పట్టాభిషిక్తులుగఁజేసి, ఉడైయవర్ అను తిరునామము నుంచినవారైరి. వీరికి తిరువర్ణప్పైరుమాళ్లరయిర్ పెరియతిరుమొళ్ళియును

308 నిత్యసమస్తానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

తిరువాయ్ మొట్టయను కట్టినుట్ శిలుత్తామ్మ వ్యాఖ్యానమును ప్రసాదించి యను తిరునామముంచి తమతములగు శొట్టనమ్మిని వీరితిరువడిగళులా నాశ్రయింపజేసిరి. తిరుక్కోట్టియూర్ నమ్మి తిరుమస్తార్థమును చరమశ్లోకార్థమును ఎప్పటి నాన్ అనుతిరునామమును ప్రసాదించి తమకుమారులైన తెర్క్కాట్టానునువీరి తిరువడిగళులా నాశ్రయింపింపజేసిరి. తిరుమలైయాడ్డాన్ వీరికి నాలాయీరవ్యాఖ్యానమును ప్రసాదించి తమకుమారులు శువరత్తోళుడైయానును నాశ్రయింపింపజేసిరి. పెరియార్ నమ్మి శ్రీమద్రామాయణ వ్యాఖ్యానమును సాదించి శోయిలల్లన్ అను తిరునామము తమకుమారులగు పిల్లై తిరుమలనందిని అల్లుడగు యెమ్మరును వీరి తిరువడిగళులా నాశ్రయింపింపజేసిరి. తిరుక్కచ్చినమ్మి వీరికి ఆరువార్తలు ప్రసాదించిరి. కావ్యీయవరులకు ఆచార్యులు అయిదుగురైరి, శ్రీభాష్యమును సాదించుటచే శ్రీభాష్యులని, సరస్వతి తిరునామముంచెను. ఇట్లు వీరియొక్క నామధేయములు అక్షరములను సాదించిన గ్రంథములు శ్రీభాష్యము, వేదాంతసారము, వేదాంతదీపము, వేదాంతగ్రహము, గద్యత్రయము, ఉదయవర్గనిత్యము, గీతాభాష్యము, వీరు యజ్ఞవాక్యములను జయించి యులనుగ జేసికొని అరుభాళప్పెరుమా శెమ్మెరుమానార్ అను తిరునామముంచిరి, మాయావాదుల ననేకులను జయించి దిగ్విజయార్థముగ భూప్రదక్షిణముచేసి వేల్గడముడైయానుకు వత్తుప్పలమందు అలర్ మేల్ మత్తైతాయారును వేంచేసింపజేసిరి. తిరునామములను ప్రసాదించి, మామగారును ఆచార్యులును అయిరి. తిరుక్కణ్డినమ్మికి ద్వయోపదేశముచేసి వైష్ణవనమ్మియని దాస్యనామము ప్రసాదించి వారికి నాచార్యులైరి. సుల్తాన్ గృహమందు వేంచేసియున్న యుల్లనమ్మిగృహము చెల్వప్పిళ్ళయను తిరునామముంచి, తిరునారాయణపురమునకు గొనివచ్చి సుల్తాన్ చేయించి, తిరునారాయణస్వామిచేత్తిలో వేంచేసింపజేసి, తామచ్చట ఆరాధనమును పరిగ్రహించిరి. లోకోపకారార్థముగ మిథునపాలగ్రామమందు వడువనా తిరువడిగళును శ్రీపాదతీర్థమును ప్రసాదించిరి. ఇట్లు సర్వరక్షకుడగు శ్రీయశోరసింపించి నిత్యవాసముచేయు దివ్యదేశములలో వాని దివ్యహృదయము ననుసరించి ర్యములుచేసి యితిరమత నిరసనపూర్వకముగ స్వమతస్థాపనముచేయుటచే మీ మునుచేత్రవైష్ణవసిద్ధాంతము ప్రకాశించినది.

వీరి తిరువడిగళులా నాశ్రయించిన మహానుభావులు. ఏకాన్తిభిర్వాక్యభాష్యైః పీతైచ్చకుస్సప్తతిభిస్సమేతః | అన్తైరనన్తైరపి విష్ణుభక్తైః శ్రీరక్షా అన్తైరపి భామః || అన్నట్లు, ఏకాన్తులు పండ్రెండువేలు, సిహస్రస్థులగు ఆచార్య భూమిదెబ్బదివందలు, జియ్యంగారు, ఏడువందలు, చాత్తిన చాత్తాద శ్రీవైష్ణవులును

రాక్షాదస్త్రీలును, చాత్రినచాత్తాద కొత్తియమ్మంగార్లను వారును, తిరునామధారులును, అసక్త్యయులు.

వీరిలో కూరత్తాత్వాక్, ముదలియాత్వాక్, అనత్తాత్వాక్, కవ్వాడైయాత్వాక్, ఎమ్మర్, వడుగనమ్మి, తిరువరబ్బత్తముదనార్, తిరుక్కురుగ్గప్పిరాకపిల్లాక్, అరుళాళి పెరుమాళెమ్మెరుమానార్, తిరుమలైనల్లాక్, పిళ్లైతిరువరయూరరయర్, పరుత్తిక్కొల్లై యమ్మల్, పిళ్లైయుజ్జొవిల్లిచానర్, అత్తుభాయమ్మ మొదలగు మఱికొందఱును అస్తరబ్బశిష్యులైనవారు. గ్రంథవిస్తరభీతిచే నిచ్చట సంగ్రహింపఁబడినది. ఇట్లు పఠమైనవారికిని, స్వరూపాపాయ పురుషార్థములను శృపచేసి నియమించుచు ఉడైయవలు (కోవెలలో) శ్రీరబ్బత్తేత్రముగా నూటయిరువదియైదు తిరునామత్రములు వేంచేసియుండిరి.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

తిరువరబ్బత్తముదనార్ సాదించిన,

ఇ రా మా ను శ నూ త్ ధ న్వా ది.

వేదప్పిరాకభట్టర్ సాదించిన తనియక్.

మున్నై విన్నై యగల మూజ్జిట్టుడియముదక్,

పాన్నైట్టుమ్మలప్పొద్దిరణ్ణమ్, ఎన్నుడైయ

తెన్నిక్కణియాగచ్చేర్తినేక్, తెన్నులత్తా

రైన్నుక్కడవుడైయేక్యాక్.

టీక - మూజ్జిట్టుడి - (వేయర్ తబ్బళ్ కులవ అనునట్లు) మూజ్జిల్ అనుపల మందవలించిన, అముదక్ - తిరువరబ్బత్తముదనాయొక్క పాక-పార్థింపదగినదై, అ - మన్నరమైన, కట్టల్ - శ్రీపాదముల నెను, కమలప్పొదు - తామరపువ్వుములయొక్క ఇరణ్ణమ్ - బంటును, ఎన్నుడైయ - నాయొక్క తెన్నిక్కు - శిరమునకు, అణియాగ - అభరణములుగ, మున్నై - అనాదికాలార్జితముగ - విన్నై - పాపము-అగల-విడిచిపోవునట్లు, తేర్తినేక్ - చేర్చితిని, తెక్కులత్తాగ్గు - యమలొక వాసులగు యమజ్జ్వరులకు, ఎన్నుక్కు - చేసికిగాను, యాక్ - నేను, అడవుడైయేక్-లొంగి చలపివవాడవగుదును.

తా - నామనాదికాలార్జితములగు పవిత్రపాపములు నశించునట్లు మూగిల్ కుల మందవలించిన తిరువరబ్బత్తముదనాయొక్క మిగుల రమణీయములైన పాదార విద్దముల నాశిరపా వహించితిని, నాకిక యమమూలవలని భయములేదని.

నయన్దరు పేరిన్చ మెల్లామ్ పల్లు దెన్చునన్జినర్ పాల్,
శయన్దరుకీర్తియిరామానుశమునితాళిన్జై మేల్,
ఉయర్ న్దగుణత్తు తిరువరజ్జ త్తమువోళ్లుమున్నార్,
ఇయమ్మజ్జలిత్తుత్తై యన్దాదియోదవిశై నెళ్ళ మే.

టీక - నెళ్ళ మే - ఓమనసా! నయమ్ - శబ్దస్వరూపి విషయములవలన
కలుగుచున్న, పేర్ - (తెలివరేనివారు). గొప్పగదలచునట్టి, ఇచ్చ మెల్లామ్ -
లన్నిటిని, పల్లుదువు - వ్యర్థములైనవి అని యాలోచించి, నెళ్ళ మే -
ఆశ్రయించినవారి విషయమున, శయమ్ - సంసారముయొక్క గలుపును, తిరు
నట్టి, కీర్తి - యశస్సుగల, ఇరామానుశముని - ఉదయవరులయొక్క, తాళిన్జై
శ్రీపాదముల జంటవిషయమై, ఉయర్ న్దగుణత్తు - మేలైనగుణములుగల, తిరు
ముదు - తిరువరజ్జ త్తముదనారు, ఓళ్లుమ్ - వృద్ధిచొందుచుండు, అన్నార్ -
ఇయమ్మమ్ - చెప్పనట్టి, కలిత్తుత్తై - కలిత్తుత్తైయనువృత్తములుగల, అవాది. ఇరా
మానుశుడైనాదిని, ఓద - అధ్యయనముచేయుటకు, ఇశై - సమ్యంతివును.

తా. - ఓమనసా! విషయములవలన గలుగు సుఖములు కాళ్ళతము లైనవి
మిగుల నీచములైనవని వానినివిడిచి, తమునాశ్రయించినవారియొక్క సంసారము
ను నివర్తింపజేయునట్లు ప్రసీద్ధిచొందిన యతిరాజులవారి శ్రీపాదద్వయ విషయ
తిరువరజ్జ త్తముదనారు ప్రావణ్యాతిశయముతో బ్రసాదించిన ఇరామానుశు
నాది నభ్యసించుటకు సమ్యంతివుమాయని తమమనస్సుకు సుపదేశించుచున్నాడు.

ఈతనియొక్క తిరువరజ్జ త్తముదనార్ ఆనతిచ్చినదనియులేక, వారియొక్క
ముచే పోవణ్యముగల పెద్దలానతిచ్చినదనియు వ్యాఖ్యానగ్రంథమందున్నది.

శొల్లికొల్లొక్కొడ్డునదడిప్పొదుక్కుత్తోడ్డుశెయ్యమ్,
నల్లన్బరేత్తుమ్మన్నామ మెల్లామ్మెన్జ్జనావినుళ్ళే,
అల్లుమ్మగలుఘమరుమ్మడ్దినల్ గు-అఱుశమయ
వెల్లుమ్మరమ, విరామానుశావిదేకవిణ్ణప్ప మే.

టీక. - శొల్లికొల్లొక్కొడ్డు - శబ్దములయొక్క, తొల్లొక్కొడ్డు - సమాహమలనగు
శొల్లికొల్లొక్కొడ్డు - నూటయేనిమిది పాశురములుగల శెప్పవలయునను కైత్తా
యొక్క యేర్పాటును హృదయమంగుంచుకొని, ఉనదు - దేవరవాడియొక్క
పోవుదుక్కు - శ్రీపాదారవిష్టముల విషయమున, తొడ్డు - వాచికకైత్తాత్పర్యమున,
మ్ - చేయునట్టి, నల్లన్బరే - మంచిపోవణ్యముగల తిరువరజ్జ త్తముదనారు.

కు - ప్రాత్రము చేయునట్టి, ఉన్నామమెల్లాకు - దేవరవారి తిరునామములగు నూట యొవిది పాశురములును, ఎకదక - నాయొక్క, నావిమళ్ళే - నాలుకలోపల, అల్లు పువగులును - రేయొమ్మగుల్లును, అమరుమ్మడి - పొందునట్లు, వల్లు - అనుగ్రహించు ము, అజాశమయిమ్ - వల్లరములను, వెల్లుమ్ - జయించునట్టి, పరమ - సర్వవిశము లక్షణములగు, ఇరామానుశా! - (శ్రీరాములకమ్ములగు లక్ష్మణులయొక్క అవతార విశేష మగు స్వామి! ఇదు - ఇది, ఎకవిల్లప్పమ్ - దాసునియొక్క విజ్ఞాపనము.

తా - వల్లరములను జయించిన, రామానుజాచార్యా! తిరువరల్లత్తముదనారు దేవరవారి శ్రీపాదారవిందముల విషయమై అత్యంతప్రావణ్యముతో నాచికముగు కైచ్చి ర్యముగఁ ప్రసాదించిన నూటయొవిది పాశురములగు ఇరామానుశనూల్ బ్రహ్మనాది ప్రపంచము దాసునికి నాలుకతో స్పృష్టముగ ననుసంధించునట్లు అనుగ్రహించ వలయును. రాసుని విన్నపమిదియని పార్థించుచున్నారు.

ఇదిసోమాశియాత్మాక సాదించిన తనియక్ - దీనిని తిరునారాయణ పురముయొ డగు కొన్ని దివ్యదేశములలో ననుసంధించుచున్నారు.

ఇనియొక్క తుత్తై నమక్కె మ్పెరుమానార్ తిరునామ త్తినాల్,
మునితన్దనూల్ దైట్టుచ్చావి శ్శిరియెన్నునున్బొరుల్,
కలితన్దశ్శెట్టనాల్ కలిత్తుత్తైయన్దాదిసాడి త్తన్దా,
పునిదక తిరువరల్ల త్తముదాగియపుణ్ణియనే,

టీక - ముని - సృష్టిని గుఱించి మననముచేయు సర్వేశ్వరుడు, తన్ద - బ్రహ్మనుపదేశించిన, నూలు ఎట్టు - నూటయొవిదిమార్లు జపింపవలసిన, కాంతిరి ఎన్ను ఁ - సావిత్రియని ప్రసిద్ధిబొందిన వేదమంత్రయగు మంత్రముయొక్క, నుడ - నూత్నముగు, పొరుల్ - అర్థమును, ఎమ్పెరుమానార్ - యతిరాజులయొక్క, తిరునామత్తాల్ - తిరునామములచే, కలి - కట్ట కత్తిని, తన్ద - ఇచ్చునట్టి, కెమ్మనాల్ - చెవుల దివగు శబ్దములుగల, కలిత్తుత్తై - కలిత్తుత్తైయను వృత్తములుగఁ జేయఁబడినట్లునాది. ముక్తవదగ్రస్తముగ నుండు రామానుజ నూల్ బ్రహ్మనాదిని, సాడి - అనుభవించి గానము చేసి, పునిదక - పరిశుద్ధులగు, తిరువరల్లత్తముదు - తిరువరల్లత్తముదనారు, అగియ - అయినట్టి, పుణ్ణియక్ - ధార్మికులు, తన్దాన్ - ఇచ్చిరి, ఇని - ఇకమీదట, నమక్క - మనకు, తుత్తై - కొదవ, ఎక - ఏమియున్నది.

తా - సర్వేశ్వరుడు బ్రహ్మనుసృష్టించియాబ్రహ్మకు ప్రణవపురస్కముగనుపదేశించిననామత్రియొక్క సారాంశములను, ధార్మికులునుపావనులునగు తిరువరల్లత్తముద

3౮౫ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

నారు. ఈ రామానుజ నూల్ ద్రిన్దాదియనుగ్రన్థముగ సాదించి మనకు పకరించి కనుపరములలో మనకే కొదనయును లేదని.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

ఇరామానుశ నూల్ ద్రిన్దాది.

అ వ తా ని క.

సకలకాన్త సంగ్రహముగు తిరుమంత్రము యొక్క తాత్పర్యము
న్నిక్షేపముక కృపాలబ్ధపరిశుద్ధ జ్ఞానముగల ఆత్మోన్మయొక్క దివ్యప్రభుత్వ పా
పరమకారుణికులగు నమ్మాత్మోన్మయొక్క పరిపూర్ణకటాక్షపాత్రులైన శ్రీమత్
ప్రసాదించుటచేతను ఆనుష్ఠించుటచేతను ప్రకటితమై, ఆత్మోన్మచే శ్రీమత్
లకు ఆనతియగుచున్నది, అన్విధముగ, ఉపదేశపరంపరాప్రాప్తమై పరమరహస్య
నుండుచరమపర్వనిష్ఠాప్రకారమును, ఉద్దేయవరులు తిరువరణ్ణ త్తముదనాదుడు, స
పదేహారత్వాత్మాత్మ తిరువడిగళులో ఆశ్రయింపఁజేసి వారిమూలముగ ఉపదేశ
వినితయర్థమును ఉన్నదియున్నట్లుగఁజూచి, ఎల్లప్పుడును ఎంబెరుమానార్ తిరు
శనునేవించుకొనుచుండు ఆముదనారుకు వారిదివ్యగుణములనుండు శ్రీమత్తు
యనుసద్ధించి ఆనుభవింపవలసినవచ్చిన దశగలుగుటచేతను, ఈయర్థమును శ్రీ
సులభ మగునట్లు చేయవలయు ననుతమపరమకృపచేతను ఉద్దేయవరుల ప్రభుత్వ
సకలమైనవారికి ప్రకాశింపఁ జేయుచునున్న ఆత్మోన్మకు ప్రభుత్వముగ
భురకవులు స్వనిష్ఠానుసన్ధానరూపముగను పరోపదేశరూపముగను ఉద్దేశముగ
చేతనులకును గ్రన్థరూపముగఁ బ్రసాదించినట్లు, ఆచార్యాధిపాననిష్ఠులకు శ్రీ
దగినయర్థములనన్నిటిని, స్వరూపాపాయపురుషార్థయాథాత్మ్య ప్రకాశముగ
ముఖముగ సవిస్తరముగ ప్రసాదించుచున్నారు. బ్రాహ్మణ్యమునిద్దించుటకు గా
ప్రవృత్తిమైనట్లు శ్రీవైష్ణవతత్వసిద్ధికి ఇరామానుజనూల్ ద్రిన్దాదిని ప్రపన్నగాయత్రి
ర్యాచార్యులు ప్రసాదించురు. ఎంబెరుమానార్ తిరువడిగళులో పాపములను
“ సావిత్రి ” వలె, ఇదినిత్యానుసన్ధేయమైయుండఁ వలయుననియే ప్రతిపాదించు
తిరునామమునుంచి నూటయెనిమిది పాశురములుగ సాదించిరి.

ఇరామానుశ నూత్రినాది.

అవతారిక — తిరువరబ్బరముదనార్, తమహృదయమును గూర్చి, ఉదయ
వలతిరుచదిగళనాశ్రయించియుజ్జీవింశమురస్తుని యుపదేశించువాడు.

టీ. ౧. పూమన్ను మాదుపారున్దియనూర్ బళ, పుగర్త్రిమల్లిన్ద
పామన్ను మాఱినడిపణిన్దుయ్న్దవళ, పల్కలై యోర్.
తామ్మన్న వన్దవిరామానుశళ, చరణారవిన్దమ్,
నామ్మనున్నివాళి, నెళ్ళైళ్ళొల్లువోళ్ళువళ నామబ్బళే.

టీ. పూ - తామరపుష్పమ్మన్న మన్న - వాసస్థానముగల, మాదు - శ్రీమ
హలత్తి, పారున్దియ - నిత్యవాసముచేయునట్టి, మర్పళ - వత్సస్థలిముగల శ్రీయశపరి
యొక్క, పుగర్త్రి - కల్యాణగుణములచే, మల్లిన్ద - నిండియున్న (కల్యాణగుణప్రతిపాద
కము) పా - తిరువాయ్మొలీపాశురములందు, మన్న - స్థిరముగ నుండునట్టిహృద
యముగల, మాఱళ - నమ్మత్వార్థయొక్క, అడి - తిరుచదిగళను, పణిన్ద - ఆశ్రయించి
ఉయ్న్దవళ - ఉజ్జీవించినవారై, పల్ - అనేకములగు, కలైయోర్ - శాస్త్రముల
వర్ణించినవారైనను, తామ్ - తత్వహితపుడపార్థములను విశదముగగురైలుగనితాము,
(చలశాస్త్రసారాంశములను తత్వముగగురైఱిగిసాదించు వారగుటచే) మన్న - వాస్త
వ్యాజ్ఞానముతో చక్కగప్రతిష్ఠింపఁ జేసినవారగునట్లు, వన్ద - పరమపదమునండి సర్వ
శరణియమనముచేవచ్చియవతరించిన, ఇరామానుశళ - ఉదయవలయొక్క, చరణా
రవిన్దమ్ - శ్రీపాదకమలములకు, నామ్ - ఇదేప్రాప్యమనిగురైఱిగిమనమిద్దఱము, మన్ని
పాది, వాళి - సుఖించునట్లు, నెళ్ళై - ఓమనసా! అవళ - ఆపుడైయవలయొక్క
నామబ్బళే - భోగ్యమగుతిరువాదుములను, శొల్లువోమ్ - అనుసంధింపము.

తా - తామరపుష్పమంభవతరించినవారును, “పద్మిని” అనునామమును సహ
జముగలవారై భోగ్యతాతిశయముచే, తామరపుష్పమంజేసింపించుచున్న శ్రీమహలత్తి,
హృదయందు మన్తభానిమించియున్న శ్రీమన్నారాయణుడు తమకల్యాణముచేసికొనగ
వారివత్సలముననుభవించియాభోగ్యతకీడుపడి, తైత్త్యపరిమళమార్దవాది గుణవిశేషము

లుగల తామరపువ్వుమందలి నిత్యవాసమును వదలి యాస్తరణయేలేకయామమున
వాసముచేయునట్టి సర్వేశ్వరునియొక్క పరత్వసౌలభ్యసౌశీల్యసాహర్దవాత్పర్య
కల్యాణగుణములనుప్రతిపాదించునట్టి తిరువాయ్ మొట్టమూలముగనాశ్రియమున
కపోషక భోగ్యములుగననుభవించుచు నిత్యనూరినములై వేంచేసియున్న నమ
తిరువడిగళనాశ్రయించి యుజ్జీవింపినవారై, సకలకాన్తపారీణులగు, మాళా
ఉడైయవరుల యనుగ్రహవిశేషముచేతత్వ హితపురుషార్థయాభ్యాత్మ్యక్షానమున
న, యాదవప్రకాశుడు, యజ్ఞమూర్తిమొదలగు మఱియుననేక చేరనకొట్టన
యుజ్జీవింపజేయుటకై, శ్రయింపతియొక్క నియమముచే నిత్యవిభూతిమండి
వతరించిన ఆదిశేషులయంశమగు యతిరాజులవారియొక్కమిగుల భోగ్యములగు
రవిస్తమలనాశ్రయించి అనాదికాలముగ బద్ధసంసారమందుఁబడియున్న మన
యవరులకల్యాణగుణప్రతిపాదకములగు తిరునామములనే సకలవిభోగ్యముల
యొల్లప్పుడనుసంధించియుజ్జీవింపము. ఓమనసా! నీవునహాకారిగానంపవలయును.

౨-ఆవ—ఈపాశురమందు తమహృదయమునుకూలించుటయును, కష్ట
పార్థములభించుటయునుజూచి యాత్మార్థపడుచున్నారు.

పీఠీ ౨. కళ్ళార్ పొట్టిల్. తెన్న రణ్ణ, కమ్మలప్పదణ్ణల్. నెళ్ళిల్
కొళ్ళామనిశరై నీళ్ళి, కుత్తై యట్టిరానడిక్కిల్.
విళ్ళాదన్న్నినిరామానుశక్. మిక్కశీలమల్లార్.
ఉళ్ళాదెన్నెళ్ళున్న్జి తియే నెనక్కున్. పేరియల్వే.

టీక. కళ్ - తేనె, ఆర్ - నిండియుండు, పొట్టిల్ - తోటలుగఁగి, తెన్న
అందమైన, ఆరణ్ణ - ఉభయకావేరిమథ్యమందలి (కొవ్వెలల) శయనించు
శ్రీరత్ననాథునియొక్క, కమ్మలమ్ - వికసించుటచేతామరవలె భోగ్యమైన, పట్టి
తిరువడిగళను, నెళ్ళిల్ - హృదయములూ, కొళ్ళా - ఒకప్పుడునుంచని, మన
మనుష్యులను, నీళ్ళి - దూరమునవిడిచి, కుత్తైయల్ - తిరుక్కుత్తైయవారిలోను
చిన, పిరాక్ - దివ్యప్రబంధనిర్మాణాదులచే లాభోపకారమలన తిరుమత్తయ్య
యొక్క, అడిక్కిల్ - తిరువడిగళక్రిందు, విళ్ళాద - విడిచియుండని, అన్దక్ -
హముగలవారైయున్న, ఇరామానుశక్ - ఉడైయవరులయొక్క, మిక్క - ముక్కు
మైన, శీలమ్అల్లార్ - శీలగుణమునుదప్ప, ఎన్నెళ్ళు - నాహృదయమైన, పేరియల్
వేరొకటిని, ఉళ్ళాదు - స్మరింపదు, ఎనక్కు - నాకు, ఉత్తియల్ - నిద్రించిన, పేరియల్
లోపాయములకంటెను) గొప్పదైన, ఒన్దు - ఒక, ఇయిల్వ - విలక్షణముననుపాదించు
వనిది, ఆటియేక్ - దీనినిలభించిన విధమునుగుర్తఱుగను. (ఏమియాత్పర్యము).

తా—మాలికలవలెనుండు సుభయకావేరులచేతను, తేనెప్రవహించుచుండునా
వానిభవువపులభరితములగు వృక్షములుగల యుద్యానవనములచేతను, జాట్లచిది వసు
దీయమై యుండునదియు సర్వేశ్వరునికిఁజూపమునందు భోగమర్చనముగు శ్రీరత్నక్షేత్ర
మందు, అత్యవసవ్రావముతోఁగఱచియునిచియున్న శ్రీరత్నవాఘనియొక్క, బ్రహ్మదబ్బాదు
లచేఁగార్థింపఁబడుచున్న పరమపావనములగు, శ్రీపాదారవిందములవాక్రయించి యుజ్జీ
వింపక, బహుకాలార్జిత పుణ్యవిశేషముచే లభించిన యీవరజన్మమును వ్యర్థముచేయుచు
న్నగర్భనిర్భాగులగు సంసారి చేతనులను వదలి, తిరుమొట్టిమొదలగు దివ్యప్రభుత్వములచేను
జీవసాంకములగు సకలార్థములను దిలిపి శ్రీరత్నక్షేత్రమందు ప్రాకారాదులు నిర్మించి
యేకాదశీతిరువధ్యయనోత్సవము జరిపించియు, వీరశైవులతోఁగొనించి వారినిజయించి
దివ్యదేశములను నిర్వహించుట మొదలగు వానిచే, శివకార్యులగు తిరుమరుక్కైయాత్మార్థ
ముగ్గతిరువడిగఁగూర్చినత్యంతప్రావణ్యము గలిగివానిసేవభావము భాగవతశేషత్వమందీ
గుపడిన మహాసుభావులైయుండియు నాబోటిమందముకులతోఁగలిసియున్న యిదిరా
జులవారి ఒకశీలగుణమునకే నామనస్సైవది యీదుపడి చిన్తించుచున్నది. ఇదేవియా
స్మర్యము, ఇందులకైకాస్త్రాక్రమములగు కర్మాద్యుపాయములనుష్ఠించిన వాడనుగాను. ఇది
యిదిరాజులవారినిర్వైరుకకళ్యణచేతనేలభించినది.

అవ—3 పాశురముందు - ఎమ్మైయమానారుల తిరువడిగఁగు సంబంధముగల భాగ
వతోల్లముల నాశ్రయించుటను సహాయపడినతమమనస్సున క్కాపించుచున్నారు.

3. పేరియర్ నెళ్ళేయడివణిసేనున్నై, ప్పేయ్ ప్పేఱవి.
పూరియరోడుళ్ళళుల్ మమ్మపులన్ శ్రీ, ప్పూరువరుమ్ శీర్
ఆరియన్ శెమ్మైయిరా మానుశమునిక్కన్ము శేయ్యుమ్మే
శీరియ పేఱుడై యార్, అడిక్కియైన్నైచ్చేర్తదత్తే.

టీక. పేర్ - గంభీరముగు, ఇయల్ - స్వభావముగల, నెళ్ళే - ఓమనసా !
యే - నీవమగు, పేఱవి - జన్మముగల, పూరియరోడు - అహంకారాదిదోషములచే
తమగుణవారిలో, శుల్ల - కలిగిన, శుల్ మమ్మ - సంబంధమును, పులర్తి - విడిచి, పారుఅరుమ్ - సాటి
నై, శీర్ - శుభగుణములుగలవారును, ఆరియన్ - సర్వజ్ఞులగు విద్వాంసులును, శెమ్మై
యిరొక్కరిల పెట్టివారి నైనను దిద్దుపాటుచేయు ఋజుస్వభావముగల, ఇరామానుశమునిక్క -
ఇరామానుశాస్త్ర విషయమునందు, అమ్మ శేయ్యుమ్ - అత్యంతప్రీతిచేయునట్టి, శీరియ -
అత్యున్నత, పేఱు ఉడైయార్ - పురుషార్థముగల మారత్తాత్మ్య మొదలగు తదీయుల
అడిక్కియై - శ్రీపాదపద్మములకిందు, ఎన్నై - నన్ను, శేర్తదత్తే - చేర్చినయా
నానాభావమునకు, ఉన్నై - నిన్ను గూర్చి అడిపణిచేక - ఒక ననుస్కారముచేసిరిని.

తా— ఉద్దేయవరుల శిలగుణమున కీడుపడిన గంభీరస్వభావముగల సీతను సీతజనముగలవారును అహంకారాది దోషగ్రస్తులునగువారియొక్క పాదశ్రవణమునను సకలభావప్రజ్వలలో నగ్రగణ్యులును, ఆశ్రయమును గానున్నను సుహృద్భావమున దెచ్చునట్టి ఋజుస్వభావముగల యశిరాజులవారి యనుమతిప్రావణ్యముచే న్నాథుమైన పురుషార్థముగ నెంచియుండువారత్వావధానములగుతీర్థియలయొక్క శ్రీపాదపద్మముల క్రిందునన్నుఁజేర్చిన యీమహాపరాకాష్ఠ నిన్నుఁగూర్చి నమస్కరించుచున్నానని.

౪ - ఆ... ఈపాశురముందు - దుర్వాసనాబలముచే నద్వితీయమందు మహాదప్పవేని మినివృత్తహానిగలుగదోయనిన; ఎమ్మెరుమానార్లు తామే నిన్ను ఈకముగ గీరించిరి గనుక నాకొక హరియును గలుగదనుచున్నారు.

౪. ఎన్నె ప్పవియిల్లారు పారుళాక్కి, మరుళో శురన్ద.
మున్నె ప్పట్టవిన్దై వేరఱుత్తు, ఊర్తిముదల్వనైయే.
పన్నప్పణి త్తివిరామానుశేఖరక పాదముమే.
శెన్నిల్ తరిక్కవైత్తా, ఎనక్కేదుమ్మెళిన్దైవితైయే.

టీక. ఊర్తి - కాలములచే దెలిసికొనఁదగిన సకలవస్తువులకును, మదల్వనై - కారణభూతుడగు సర్వేశ్వరునిచే, పన్న - అందఱును విజేరించి యనుసంధింపఁ పడిత - శ్రీభావ్యముగ ప్రసాదించిన, పరక - సర్వోత్తములైన, ఇరామానుశేఖర - యశిరాజులవారు, ఎన్నె - ఆపస్తుచైననన్ను, పువియిల్ - ఈభూమియందు, పారుళాక్కి - ఒకవస్తువునట్లుచేసి, మరుళో - అజ్ఞానముచే, శురన్ద - వృద్ధిబొందుచు మున్నె ప్పట్టవిన్దై - మిక్కిలిపురాతనమైన కర్తములను, వేరఱుత్తు - వానరేశ్వ గొట్టి, పాదముమ్ - తమతిరువడిగళనుగూడ, ఎక్కెన్నిల్ - నాశిరమునందు, త్తివిరామానుశేఖరముగ, వైత్తా - ఉంచిరి, (ఇట్లైనచేనుక) ఎనక్క - నామ, ఎదుర్కొనుట, ఒకటియును, శిరైవు - హని, ఇల్లై - లేదు.

(రంజనయర్థము - పరక - సర్వస్థాత్పరుడగు శ్రీయతిపతియొక్క పాదముల క్రిపాదములను సహితము, ఎక్కెన్ని - నాశిరమునందు, తరిక్కవైత్తా - ధరింపజేసిరి, అని, సర్వేశ్వరుని క్రిపాదారవిన్దములను నాశిరమున ధరింపజేసిరి తాత్పర్యము, మిగిలినపన్నియు పూర్వమువలెనే)

తా— బ్రహ్మరుద్రాదులక న్తర్వామియ్యెయ్యుండి సృష్టిసంహరములను, కుర్వంతియ్యెయ్యుండి సంరక్షణ కృత్యమునుజేయుచు నిట్లు సకల జగత్కారణభూతము.

దించుచున్న యాప్రబంధమునందే విధమైన దోషమునుయెన్నఁజాలరు, కాబట్టి తులన సమతమైయుండు నీగ్రన్థముచేయనగునని.

౬ - అ. ఈపాశురముండు - ఈక్రిందు, భక్తిచేతఁబడిన ప్రబంధము లిమే, అభక్తియొనది తమకుగలదాయని యాలించిని, యతిరాజులవారి విధులకు దగినభక్తి తమకులేదని తమనిందించుకొనుచున్నారు.

౭. ఇయలు మొప్పురుభుష్టిశ్చైయత్తొడుత్తు, ఈన్కవిగళన్యార్ మయల్కొణ్ణువాల్ త్తుమ్మిరామానుశనై, మదియిన్దెయల్ పయిలుట్టవిగళిల్, పత్తియిల్లాదవేళాపావినెళ్ళాల్ మయల్, గిన్దన, అనన్దనెరుళ్ళీ రిఘుశ్చిన్దిడవే.

టీక. ఇయలు - శబ్దమును, పారుకున్ - అర్థమును, ఇన్దెయ - పాండు దునట్లు, తొడుత్తు - చేర్చి, ఈ - విలక్షణమైన, కవిగళ - కవులు, అన్యార్ ప్రేమముచే, మయల్కొణ్ణు - తెలివిదప్పి, వాల్తత్తుమ్ - స్తుతించుచున్న, ఇరాళ శనై - ఉదయవసులను, పయిలుమ్ - క్రమపద్ధతితప్పిచేసినట్టి, కవిగళిల్ - కవుల యందు, పత్తియిల్లాద - భక్తిలేకుండెడు, ఎళ - నాయకుల, పావినెళ్ళాల్ - పాపములను, అనన్దనె - ఆయెమ్మెరుమాసార్లయొక్క, అనెరుమ్ - ఎల్లతది, యశస్సును, మొట్టిన్దిడ - వదిలించునట్లు, మదియిన్దెయల్ - జ్ఞానమలేనందుచేయు, వగిన్దన - ఉత్సహించుచున్నాను,

తా - శబ్దాలంకార అర్థాలంకారాది సర్వలక్షణములతోఁబూడిన ప్రబంధము జేయ సామర్థ్యముగల కవులు, యతిరాజులవారి యందలి ప్రేమాతిశయముచే క్రిష్టి ప్పిన లక్షణవిషయములను మఱచి వానివిషయమై ఎల్లప్పుడును ప్రబంధరూపముగ వ్రాయుచేయుచుండురు, అట్టి ప్రబంధములందు పావినెళ్ళములేనిచేను అజ్ఞానముచే ఉదయవసులయొక్క యత్యంతమైనకీర్తిప్రబంధరూపముగ వచించుట కైయత్సహించుచున్నాను.

౮ - పాశు. అన - తమఅయోగ్యతను దలచుకొని కరుగుకొన నెందుకొరత్రావ్వాక తిరువడిగులొ సంబంధముండునపుడు మనకళకన్యమైనదియొకటియగు ప్రోత్రమునందు ధీరహృదయాలగుచున్నారు.

టీక మొట్టియొక్క డక్కుమ్మపెరుమ్ముగ్రాణ్, పశ్చిముక్కుటమ్ము కుట్టియొక్క డక్కుమ్మనజూరత్తాగ్రాణ్, శరణ్ కూడియొక్క పట్టియొక్క డత్తుమ్మిరామానుశనైపుగల్ పాడియల్లా పట్టియొక్క డత్తల్, ఎనక్కినియాదుమ్మవరు త్తమన్దే.

ప్ర. మొట్టొకటి - నోటిమాటలను, కడక్కు - అతిక్రమించియున్న, (వర్ణింప గలుగు) పెరుమ - గొప్ప, పుగ్గూ - కీర్తిగలవారై, వజ్రము - సంపదించుచున్న (పాపిహృద్ధినునుదప్పిపోవునట్లుచేయుచున్న) ముక్కులుముప్పొంగు - మూడువిధములగు (పుష్పములగులవారము, విద్యావంతులము, ధనవంతులము) అగుఅహంకారములనెడు, ప్రేమ - పడుపల్లమును, కడక్కు - చాటివారును, నమ్ - చునకునాథులగు, కూర క్కూ - కూరకత్తాహ్వానుయొక్క, శరణ్ - తిరువడిగళనురక్షకముగ, కూడియపిక - అక్ర దానిదనిమక, పట్టెయ - దోషములనలెననుభవించితీరవలసిన పాపకర్తములలో, కడక్కు - ముగగుండునట్లుచాటించుచున్న, ఇరామానుక - ఉద్దేయవరులయొక్క, పు గ్గ - దివ్యగుణములను, పాడి - సంకీర్తనముచేసి, అల్లాహ్ - స్వరూపవిరుద్ధముల గుణములను, కడత్తర్ - చాటుటచే, ఎనక్కు - నాకు, ఇని - ఇకమీదు, యా డ్ - ఒకటియును, పరుత్తమ్ - శ్రమయుగాదు.

(మొట్టొకడక్కు ఎక కూరకత్తాహ్వానానిపాపానరము)

కా-నోటవర్ణింపనశక్యమైన మహా తైవయకస్సుగలవారును, నశించుటకుగా దముగ, కులముచేగొప్ప, విద్యచేగొప్ప, ధనముచేగొప్ప, అనుదురభిమానములొ క్రిమింపకొంచెమైననులేక జ్ఞానభక్తివైరాగ్యసంపదలతో బ్రకాశించుచుండిన కూర క్కూనుయొక్క శ్రీపాదారవిష్టములనాశ్రయించి, జగదాచార్యులైనకలచేతనులదోష మునుదలంపజేసియుజ్జీవింపజేయుచున్న కృపాస్వరూపులగుయతిరాజులవారి దివ్యగు ణముగలవియాడి, చెడుదారులను చాటుటచేనాకట్టి ప్రయాసములునుగలుగ నేరదు, కూరకత్తాహ్వానంబునబలముచే సర్వాభీష్టములు సిద్ధించునని.

ర. అ - ఇకనీపాశురము మొదల్కొని స్తోత్రముచేయుచున్నారు, అందుమొ డకత్తాహ్వానంబుపాయ్గయ్యాయ్గయ్య లానతిచ్చినదివ్యప్రబంధమును తమహృదయమునం జేసికొనియుండు మహిమగల ఎంబరుమానార్లు మాకునాథులనుచున్నారు.

మ. ముత్తుమ్ పుటవిరుల్ మాన్, వెమ్ పాయ్ గై ప్పి రాక మత్తె య్క కురు త్తి పారులై యుమ్ శెన్దమిన్ తనై యుమ్మిట్టి, యొన్ద త్తి త్తెన్దిరి త్తతిరువిళక్కై త్త తిరుపుళ్ళు త్తె. యిరుత్తుమ్ పురమన్, ఇరామానుశనైమ్మిత్తె యవనన్.

ప్ర. ముత్తుమ్ - (ప్రాణులకు) శ్రమమునుగలుగజేయుచున్న, పుటమ్ - పుట్టించు ప్రావణ్యమునకు సాధనమైన, ఇరుత్తుమ్ - అతిజ్ఞానమునుచీకటిని, మాన్ - మార్చుటకు, ఎమ్ - నాయొక్కసంబంధులగుననుజనులనిమిత్తమై, పాయ్ గై - గాంధీనగరమందలి పుణ్డరీకనరస్సునందపతరించిన పాయ్ గయ్యాయ్గయ్య,

మత్తయిక్ - వేదములయొక్క, కరుక్త - కడపటిదియగు ఉపనిషత్తులయొక్క,
 పారుతై యుమ్ - ఆర్థములను, తెమ్ - తత్వహితపురుషార్థములను చక్కగఁజెప్పి
 చుటచేమనోజ్ఞమైన, తమిళతన్నెయుమ్ - ద్రావిడరూపమైనదివ్యప్రబంధములయొక్క
 కూర్తి - మంచిద్రవిడపదములనున్న జేర్చి, ఒన్ట - ఆరెంటినిన్నియుకటితోనొకటి
 దియుండునట్లు, తిరుత్తు - సంబంధపఱచి, అన్టు - ఒకయింటినడవలొసర్వేశ్వరుడు యొక్క
 కొనినపుడు, ఎరిత్త - ప్రకాశింపఁజేసిన, తిరువిళ్ళై - దీపమును, తళతినవ్వు
 తమహృదయమందు, ఇరుత్తుమ్ - ఉంచుకొనియుండు, పరమత్ - నిరతిశయత్రా
 ముగల, ఇరామానుశక్ - ఎమ్మరుమానాన్లు, ఎమ్ - మాకు, ఇత్తైయవత్ - నాభులెనా

తా - సకలజగత్కారణభూతుడగు శ్రీమన్నారాయణుడు, ఈజగత్తుయొక్క
 సృష్టిసీతీసంహారాదికార్యంబులొనర్చుచుండగ, ఆసర్వేశ్వరునియాజ్ఞకు ప్రహ్లాదుఁడొకఁడు
 యున్నారాగ్నియమాదిసకలదేవతాములును లొబడి ప్రసర్తించుచుండగఁజూచు
 నన్నిటిని ఆసత్వమునియు, ప్రత్యక్షముగనగుపడుచుండునత్యాశ్చర్యకరములనచేతనా
 నరూపసకలపదార్థములకును గారణభూతుడు, ఒకడుండునుగదా, యను వివేకమతేనా
 కవాదముచేయుచుండగ, లోకులు మఱికొందఱు వానినినమ్మివాస్తవార్థమెఱుగకతేనా
 జ్ఞానాంధకారముచేత్రమపడుచుండుటను గటాక్షించి, వీరయజ్ఞానమును నివర్తింప
 యుటకై, యవతరించినపరమప్రపన్నులనులొకొపకారకులునైనమొదటియాత్మయు
 పాయ్గై, పూద, ప్పేయాభ్యోరులుమావురును, వర్ణత్రమమునకుగాను తిరుక్కోటయొక్క
 లొకొకయింటినడవయందు గూడియుండగ నాసమయమున శ్రయింపఱిసేవసాదింప
 యను నపుడు పాయ్గైయాభ్యోరు సేవించి యనుగ్రహించుటయేగాక ఈచేతనలయందు
 పరమకృపచేదురూపము లగుసకలదేవాత్మార్థములను ప్రసాదించిన వైయత్తగళి
 ద్రవిడప్రబంధముగు ముదలొతిరువనాదియను దీపమును తమహృదయమందుంచుకొ
 న్నాతిశయలగు ఉదైయవరులేమాకు నాభులని.

౯. అన - ఈపాకురమందు, పూదత్తైత్వార్తతిరువడిగళను తమహృదయములందు
 చుకొనియనుభవించునట్టి యొంబెరుమానార్థకల్పాణుగుణముల ననుసంధించువాడు
 లనుగాపాడిలోకమందు ప్రతిష్ఠింపజేసెడువారుఅనుచున్నాడు.

౧౦. ఇత్తైవనైక్కొమ్మిమ్మిదయ త్తిరుళ్ళెడ, ఇనమెన్నుమ్
 నిత్తైవిళ్ళక్కెల్లొన్దియపూద త్తిరువడిత్తైళ్ళగళి, నెజ్జ
 త్తైయవైత్తొమ్మిరామానుశక్పుగఘోదుమ్నల్లార్
 మత్తయినైక్కొత్తు, ఇన్దమణ్ణగ త్తేఘన్నవైప్పవరే.

టీ. ఇత్యువనై - నాభుడగుక్రియఃపతిని, కాణుమ్ - సేవించుటకుపకరణమును,
ఇత్యువనై - హృదయమునంటియుండు, ఇరుకో - అజ్ఞానము, కడ - నశించునట్లు,
కాణుమ్ ఎమ్మమ్ - యజ్ఞానమును, నిత్యైవిశేక్కు - పరిత్యక్తదీపమును, ఏదోద్రయ -
ప్రాణంపశేసిన, తూకమ్ - పూజతాత్పర్యమును, తిరువడి - స్వామియొక్క, తాళోకళ -
ప్రసవదములను, నెల్లత్తు - మనస్సునందు, ఉతైయ - ఎల్లప్పుడువాసముచేయున
త్తుత్తు - ఉంది, అరుమ్ - అనుభవించునట్టి, ఇరామానుశక - ఎమ్మెరుమానార్ల
యొక్క, తుగ్గ - దివ్యగుణములను, ఓదుమ్ - ఎల్లప్పుడనుసన్ధించుచున్న, నల్లార్ -
మృత్యులైనవారు, (సామాన్యమతస్థులచే జెడకుండునట్లు) మఱియనై - వేదములను,
కల్ - కాపాడి, ఇదమణ్ణగత్తై - ఈలోకమందు, మన్న - కాశ్యపముగనుండునట్లు, వైప్ప
న - శించువారైయున్నారు.

త - సర్వేశ్వరునికి వాసుస్థానమును, ఈచేతనునికి సేవింపసాధనమునైనహృద
యందున్నయజ్ఞానమును చీకటిని జ్ఞానమునుదీపమును వెలిగించి తొలగజేసి యాశ్రమ
కారాయణుని బ్రత్యక్షముగ సేవించిన పూజతాత్పర్యములకై చరణారవిన్దములనెల్ల
ప్రసాదించుచుండు యతిరాజులవారికల్యాణగుణముల నను సన్ధించుచున్న మహానీ
యతే, పావణ్ణపాద్ధాది సామాన్యములగు సకలమతములవలన, వైదిక సిద్ధాంతమునకుకొక
కార్యమలేకుండునట్లు పంపింపి సుస్థిరముగనుండునట్లు స్థాపింతురని.

౧౦. మన్నియప్పేరిరుళ్, మాణ్ణపిక్, కోవలుళ్, మామలరాళ్
తన్నొడుమాయనైక్కణ్ణమ్మైకాట్టుమ్, తమ్మిళ్ తల్లైవక్
పొన్నడిపోల్ యిమిరామానుశళ్ళిన్బుపూణ్ణవర్ తాళ్.
తెన్నియ్తూడుమ్, తిరువుడై యారెన్ముళ్ళీరియరే.

టీ. మన్నియ - తొలగింపనశకశక్తిమైస్థిరముగనున్న, వేర్ - గొప్పయైన, ఇరు
- అజ్ఞానమునుచీకటి, మాణ్ణపిక్ - (మొదటియాత్పర్యులిద్దరు వెలిగించినదీపములచే)
యొద్దమనలేకనశించిన వెనుక, కోవలుళ్ - తిరుక్కోవలూరిలో, మామలరాళ్ త
- తప్పవాసినియగు శ్రీమహాలక్ష్మితోగూడ, ఆయనై - కృష్ణవతారమందా
క్రియకు నులభ్యుడైయున్న సర్వేశ్వరుని, కణ్ణమ్మై - ప్రత్యక్షముగ సేవించిన విధమును,
పొన్నడిపోల్ - (దివ్యప్రబంధముచే) కనుపఱచిన, తమ్మిళ్ తల్లైవక్ - ద్రావిడమునకుమొదటి
వారగుతాత్పర్యములకై, పాకాఅడి - రమణీయమైనశ్రీపాదములను, పోల్ ముమ్ -
జ్ఞానమునట్టివ్యభివముగల, ఇరామానుశళ్ళు - ఉడైయవరులవిషయమందు, ఆన్బు -
శ్రీమమును, పూణ్ణవర్ - భూవణముగధరించుకొన్నవారియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదము
లకై, కన్నియల్ - తమశిరస్సులందు, కూడుమ్ - ధరించునట్టి, తిరు - సంపత్తును,
కణ్ణమ్మై - కలవారు, ఎమ్మమ్ - ఎల్లప్పుడును, కీరియర్ - శ్రీమంతులు.

తా— తిరుక్కోనలారిలో, మొదటియాభ్యాయలిద్దరు వెలిగించిన జ్ఞానసీమను అజ్ఞానమున చీకటియంతయును నశించినవెనుక, సర్వేశ్వరుడు శ్రీమహాత్మ్యమేమిదో ప్రసాదించినవిధమును “ తిరుక్కణ్డే ” అనుదివ్యప్రబంధములమున సకలచేతనులకు కౌంపంజేసిన, ద్రావిడపండితశ్రేష్ఠులగు పేయాభ్యార్థయొక్క శిరువడిగళను స్తుతించు యతిరాజులవారియందు ప్రావణ్యముగల మహాత్ములయొక్క శ్రీపాదములను ఆభరణము వలెతమశిరమున ప్రీతితో ధరించువారు, ఎల్లప్పుడును సుస్మృతయందురుని.

౧౧. శీరియనానన్తచ్చెమ్మెరుల్, శెన్దమిథొల్లలిత్త
పారియలుమ్మగథ్పొణ్ణెరుమాల్, శరణామ్బదుమ
తారియల్ శెన్నియి రామానుశకతన్నై చార్న్దవర్దమ్.
కారియవణ్ణె, ఎన్నార్ శొల్లాణాదిక్కడలిడ త్తే,

టీక, శీరియ - స్వరూపనూపగుణవిభూతులను లెక్కముగ ప్రసాదించుటచే గాఢమైన, నాల్ సుతై - (ఋక్, యజు, సామ, అధర్వణములగు) నాలుగు వేదములయొక్క శేష్ - రమణీయమైన, పారుల్ - విశేషార్థములను, శెన్ద - (సారాంశములను ప్రసాదించుటచే) సువర్ణమైన, తమిథొల్ - ద్రావిడదివ్యప్రబంధముచే, అలిత్త - ఆపరిచ్ఛిన్నము, పార్ - భూమియందు, ఇయియ్ - వ్యాపించియున్న, పుగల్ - యశస్సుగలవారైన, పాణ్ పెరుమాల్ - తిరుప్పాద్యాభ్యార్థయొక్క, చరణామ్ - తిరుప్పాద్యమున, పదుమత్తార్ - తామరపుష్పములచే, ఇయిల్ - అలంకరింపబడిన, శెన్ద - శరణుగల, ఇరామానుశకతన్నై - ఉదయవయలను, కార్న్దవర్దమ్ - ఆశ్రయించవారియొక్క, కారియవణ్ణె, నైలక్షణ్యము, ఇక్కడల్ - ఈసముద్రముచే జాట్టండివ్యవధత్తు - భూమియందు, ఎన్నార్ - నాచేత, శొల్లాణాదు - చెప్పిముగింపసాగ్యమునాడు

(మఱియొకయర్థము) ఇక్కడలిడ త్తే - ఇరామానుశకతన్నై, చార్న్దవర్దమ్ - ఆశ్రయించి భగవంతునియాశ్రయించుటకు గూడ సన్నుతింపవారులేని యాభూమియందు, భగవద్భక్తులగు యతిరాజులవారి నాశ్రయించిన మహాత్ములని, “ కారియవణ్ణె ” అనిపాకమైనపుడు, కార్ - మేఘముయొక్క, ఇయిల్ - స్వభావముగల, పణ్దాత్పర్యము అనియర్థము, మేఘముజలస్థలవిభాగమును జూడక వర్షించినట్లు - మహాత్ముగుణగుణని రూపణముచేయక, సకలమైనవారికిని, యతిరాజులవారిదివ్యగుణముల పజ్జేంతురని).

తా— సకలవేదతాత్పర్యములను “ అమలనాదిప్పిరా ” అనెడు దివ్య పదముచే, సకలమైనవారికిని స్పష్టమగునట్లు ప్రసాదించిన జగత్పితృ సుమీన కర్తవ్యము.

మును కీర్తియునుగల తిరుప్పావాయ్ వాగ్ల శ్రీపాదారవిందములను శరముతోవహించి
నుతిరాజులవారి నాశ్రయించిన భాగవతోత్తములయొక్క ప్రభావము, నాకు స్తావ్య
చేయవలెగాదని,

౧౨. ఇదజ్జొట్టకీర్తిముఖ్యైశ్చ క్రితైవక్, ఇతైయదిప్పొ
దడమ్మమిదయ తిరామానుశక్, అమ్మెత్తాదమెన్ము
కడజ్జొట్టకీర్తియున్నిరుమునివర్కన్విక్కాదల్ శెయ్యు.
ఇదజ్జొట్టకానియర్కే, అడియేనన్ముశెయ్నదువే.

టీక. ఇదజ్జొట్ట - భూమియందంతటను నిండిన, కీర్తి - గుణప్రసిద్ధిగల వారగు,
తిరుప్పావాయ్ - తిరుమటైయ నెడు దివ్యస్థలమునకు, ఇతైవక్ - నాకులగు తిరుమటైశ్చ
దూర్వయొక్క, ఇతై - చేరికచేసునదమైన, అడిప్పొదు - శ్రీపాదారవిందములు, అద
జ్జొట్ట - (మహాచైవది) అణగియుండు, ఇదయత్తు - హృదయముగల, ఇరామానుశక్ -
కీర్తియగులయొక్క, అమ్ - విలక్షణమై, పాన్ - అందఱిచే నాశ్రయింపఁదగిన, పాదమ్ -
ప్రపాదమును, ఎమ్మ - ఎల్లప్పుడును, కడమ్మొట్ట - ప్రాప్తమని యధ్యవసించి, ఇతై
యన్ - అశ్రయించడమనెడు, తిరు - సంపదగల, మునివర్కన్వి - (అవిదయమును)
మునుచేయు స్వభావముగల మహానీయులగువరకు, కాదల్ శెయ్యు - స్నేహమును
జేసి, కడమ్మొట్ట - మిక్కిలివృథమైన యధ్యవసాయముగల, కానియర్కే - జ్ఞాన
గుతులక, అడియే - దానుడను, అన్ముశెయ్నదు - ప్రేమముచేయునది

తా. ఈ లోకమునందత్యంత ప్రసిద్ధిఁజెందిన మహాప్రభావకాలులగు తిరుమటైశ్చ
దూర్వయొక్క పాదారవిందములనుందు ప్రావణ్యముగల యతిరాజులవారియొక్క
దూరదారవిందముల నాశ్రయించి తదితరములయందు ప్రేమలేక వాని ప్రేమననుచేయు
జ్ఞాన దృఢాభ్యవసాయముగల జ్ఞానవంతులయందే దానునికీప్రేమగలిగి యుండునని.

౧౩. శెయ్యుమ్పశున్ముళబత్తొల్మాల్మాలైయుమ్, శెన్దమిట్
నెయ్యుమ్మన్ముత్తైత్తమిట్టమాలైయుమ్, పేరాదశీరరబ్బ
త్తయ్యకక్కుట్రుణ్ణియుమ్పరన్తాళన్మియాదరియా
మెయ్యుక్ : ఇరామానుశక్ శరణేకదివేతెనక్కే.

టీక. శెయ్యుమ్ - (అతిశయించినతిమచే శయింబడినదై, పశున్ - పచ్చనికాన్తి
కుంపన్ - తులసిచేత, తొట్టొల్ - వరుసగాఘోషించిన, మాలైయుమ్ - తిరు
మటైయుమ్, శెన్ - చక్కనైన (స్వార్థప్రకాశకమైన) తమిట్ - ద్రావిడభాషచే,

అయ్యమ్ - కలుగజేసిన, మత్త - వేదము అనఁదగిన, తమిష్ మాల్తెయమ్ - ప్రా
పదములచేఁగూర్చబడిన దివ్యప్రబంధమునున్న, పేరాద - నిత్యనిద్రమైన, శీర - కర్మా
గుణములుగలవారై, అరణ్యత్తు - శ్రీరంగమండు పరమబ్రహ్మత్వము వోచువట్లు శబ్ద
యందు, అయ్యక్ - శ్రీరఙ్గానునియొక్క, కట్టయ్య - తిరువడిగళకు, అనియ్య
సమర్పించువారై శేషత్వముయొక్క యెల్లయందునిలుచుటచే, పరక - శేషభూత
క్లాఘ్యులైన తొడ్డరడిప్పొడిమూర్తియొక్క, తాల్ అన్తి - శ్రీపాదములనుదప్ప
రియా - మఱిదేనియిచ్చేషించని, మెయ్యక్ - సత్యశీలులైన, ఇరామానుక - శ్రీ
యవలయొక్క, శరణే - తిరువడిగళే, ఎనయ్య - నాకు, వేయగడి - క్లాఘ్య
ఉపాయోపేయములునై యున్నది

తా - మేలైన తిరుత్తుభాయిమాళికునున్న విశేషార్థములను ప్రతిపాదించు
“తిరుమాల్, తిరుప్పళ్ళియొచ్చి” యనెడి సారతమములగు రెండు దివ్యప్రబంధము
ను నిర్మించి శ్రీరఙ్గానుని పాదారవిందములందు సమర్పించిన భక్తాగ్రగణ్యులగు
ద్వారడిప్పొడిమూర్తి చరణారవిందములందు దత్తవ్రతప్రావణ్యముగలిగి వేటోకడివి
చని సత్యవస్తులలో మొదటివారగు యతిరాజులవారి తిరువడిగళే మనకు సుత్రప
షార్థమని,

౧౮. కదిక్కుప్పదట్టి వెజ్జానముజ్జిల్లుజ్జిడలుమెల్లామ్,

కొదిక్కత్తవ్వుయ్యమ్మొళ్ళగై యల్లే, కొల్లికావలకొల్

పదిక్కుమ్మకలైక్కవిపాడుమ్మెరియవర్ పాదబ్బళే.

తుదిక్కుమ్మపరమక్, ఇరామానుశ నెనై చ్చోచ్చిలనే.

టీక. కొల్లికావలక - కొల్లికగరమని తెప్పలుడు తిరువంజిక్కళమానకు
లగు శ్రీకులశేఖరిప్పెరుమాళ్ళు, కలైచ్చోల్ - (రత్నములను తెక్కివట్లు) కాత్తవ
ములను, పదిక్కుమ్ - ఇమిడ్చిన, కవి - దివ్యప్రబంధమును, పాడుమ్ - సత్కీర్తన
యొచున్న, పెరియవర్ - మహాత్ములయొక్క, పాదబ్బళే - శ్రీపాదములను, తుది
మ్ - స్తుతించుచున్న, పరమక్ - క్లాఘ్యులైన, ఇరామానుక - ఉదయము
ఎనై - నన్ను, కొర్వలక్ - ఎడబాయకున్నార, (కాబట్టి) కదిక్కు - తన
ర్థమునకు, పదటి - త్వరపడి, వెన్ - మిగులనుష్టమైన, కారముమ్ - అరణ్యము
కట్టమ్ - కొండయును, కడలుమ్ - సముద్రము మొదలగు, ఎల్లామ్ - దీనియందు
టను, (ఉండి) కొదిక్క - (దేహము) దహించునట్లు, తనమ్ - తనస్సును, క
మ్ - చేయుచుండు, కొళ్ళగై - స్వభావమును, అల్లే - వదలిరిని.

కా-కులకేభరాట్ వార్లు సకలకాస్త్రసారాంశములను ద్రావిడభాషా రూపముగ
 "సేమాత్ తిరుమొట్టి" యను దివ్యప్రబంధరూపముగఁ బ్రసాదించిన గ్రంథమును
 తామరపముచేసికొనుచున్న మహాత్ములను స్తోత్రముచేయుచుండు సర్వోత్కృష్టులగు
 పుష్పనూనాద్లు నాహృదయము నెల్లప్పుడు నడబాయకున్నార, కాబట్టి పరమపదప్రా
 ప్తికాలై, ఈశరీరమును కృశించునట్లునుష్ఠింపదగిన సాధనానుష్ఠానములతోఁ బనిలేదని
 పలికినది.

(మఱియుఁకయర్థము - వెంగానముమకల్లుమ్ కడలు మెల్లమ్మకొదిక్క - తమయ
 ప్రభువును, వన, పర్వత, సముద్రములుఁ చూచి పరితపింపగ జేయునట్టి తపస్సును
 విరివియునికొల్పికానలకొల - పదిక్కుమ్ కల్లెక్కవి - కులకేభరాట్ వార్లు శ్రీమా
 దైవ సేవదినకాస్త్రమయప్రబంధమును గానముచేయుచున్న మహనీయులని)

౧౧. శోరాదకాదల్, పెరుళ్ళుట్టిప్పార్, తొలైమూలై యెన్ముమ్.

పారాదవనైప్పల్లాణ్డెన్ముకాప్పిడుమ్, పానైయకాతాల్,
 వేరాదవుళ్ళత్తిరామానుశకల్తాపిఱిగ్గియశీర్,
 కారామనిశరైచ్చేరేక, ఎనక్కెన్నతాట్టినియే.

టీక. శోరాద - వ్యభిచారములేని, లేక, సత్కొంచినది (సంపూర్ణమైన)
 కాత - భక్తియనెడి ప్రవాహముందలి, పెరుమ్ - గొప్పదైన, కుట్టిప్పార్ - నుడిలో
 క్కొనుటచే, తొలై - నిత్యుడై, మూలై - సర్వరక్షకుడగుటచే గలిగిన మహిమగల
 కాని, ఓట్టుమ్ - కొంచెమైనను, పారాదు - విచారింపక, అవనై - అసర్వస్వముని
 కన్న పట్టాణ్డెన్ము - కాశ్వతముగనుండురుగాకయని, కాప్పిడుమ్ - ముఖకాశానము
 కలుపుటచే, పానైయకా - తమకు స్వభావముగగల పెరియాళ్వార్లయొక్క, తాల్ -
 కడదగినను, వేరాద - వదలని, ఉళ్ళత్తు - హృదయముగల, ఇరామానుశకల్తా -
 కల్పములయొక్క, పిఱిగ్గియ - మిక్కుటమైన, శీర్ - దివ్యగుణములను, కారా -
 తమ రక్షకమనితలపని, మనిశరై - మనుష్యులను, శేరేక - చేరను, ఇని - ఈస్తర
 కలగదెనెనక, ఎనక్క - నాకు, ఎన్నతాట్టు - కొదవ యేమియున్నది.

కా-పెరియాళ్వార్లు, పాట్టెయమహారాజసభలో, పరతత్వనిర్ణయము చేసినందుల
 కై ప్రభువు సంతోషపడెనందున వీరిని బహువిధముల సత్కరించి యేసుగుమిద వేం
 కటేశ్వరీ గ్రామప్రదక్షిణ మహోత్సవంబు జరిపినపుడు, వీరినిఁ గటాక్షింపవలయు
 యుత్సాహవంత్రులతో శ్రీమహాలక్ష్మీసహితుడై సర్వస్వమును వీరియెదుట నేపసాదించగ
 ననిన వానిసర్వరక్షకత్వాది కల్యాణగుణములయందు దృష్టితప్పి ప్రేమపరనకులై, అత్య

వ్రనున్దరమగు నాని దివ్యమబ్జలే విగ్రహాదులకు దృష్టిదోషము సంభవించునోహెదోహె
హించి, చిన్నలను పెద్దలాభిర్వదించునట్లు మబ్జళాకాసనముచేసి, వానికి రక్షయింప
యాత్నార్థంబు తిరువడిగళను తమహృదయమునం దెల్లప్పుడును ధ్యానము చేసికొనవలయును
ఉదయవసులయొక్క దివ్యగుణానుభవంబులేని మనుష్యులతో నేను సహవాసించు
కాఁబట్టి నాకేక వేకోఽతయునుగలుగ నేరదని.

పీఠిక. తాత్ వొన్నిల్లానుతై తాత్త్వం, తలముద్దుదుమ్మకలియే
ఆలోగిన్దనాలో వన్దలి త్తవకాణ్డికా, అరజ్గర్ మాలి
శూత్ గిన్దమూలైయైమ్మాడైక్కోడు త్తవలో తొల్లరుళా
వాత్ గిన్దవల్లల్, ఇరామానుశేన్దెన్దు మ్మమామునియే.

టీక. అరజ్గర్ - శ్రీరజ్జనాగులయొక్క, మాలి - శిరమునందు, శూత్ గిన్ద -
ర్పింపనున్న, మాలైయై - మాలికను, శూడి - తమతలలోనుంచుకొని, కొడుత్తవ
అశ్రీరజ్జనాగునికిచ్చిన ఆర్జనయొక్క, తోల్ - స్వాభావికమైన, అరుళాల్ -
యొక్క యాధారముచే, వాత్ గిన్ద - సుఖించుచున్న, వల్లల్ - పరమాచార్యు
మునియెన్నువ - యతీశ్వరులకు రాజని ప్రసిద్ధిబొందిన, ఇరామానుశక - ఎమ్మెరు
నార్లు, ఒమ్మ - తనయందొకవిధమైన, తాబ్బు - కొఱత, ఇల్లా - లేని, మత్తె -
మైనది, తాత్త్వం - (బాహ్యకుదృష్ట్యైది మతస్థులచే) వ్యాపకములేక తగ్గి, తం
దుమ్ - భూమియందంతటను, కలియే - కలియుగాధిదేవతయే, ఆలోగిన్ద - రా
చేయుచున్న, నాలో - కాలముందు, వన్దు - నిర్మతకు కృపతోనచ్చి యవతరించి,
త్తవకా - పరిపాలించినవారు, కాణ్డికా - చూడుడు.

తా—ఆండాగు తనకొప్పున ముడుచుకొన్న పుష్పమాలికను, శ్రీరజ్జనాగు
అత్యస్తప్రియముగ ధరించుకొనునంతటి మహిమాలికయముగలిగి, వారికి పరమప్రి
యనియగు, ఆండాళ్పుగారియొక్క స్వతస్సిద్ధమైన పరమకృపచే వృద్ధిబొందుచు
యతిరాజులవారు, ఆపారుషేయమును స్వతఃప్రమాణమును, భ్రమాదిదోష రహితము
సర్వోత్కృష్టమైనై ప్రకాశించుచుండు వేదమైనది, బాహ్యకుదృష్ట్యైది పాపము
తను కలిదోషముచేతను తిరస్కరింపఁబడి చెడగొట్టుఁబడిన సమయమున, అట్టి మతస్థు
నందఱిని నానావిధముల నిరసించి వేదమార్గమును లోకమందంతట ప్రతిష్ఠింపఁజేసి
చేతనులను తమ నిర్మతకు కృపచే సంరక్షించిరి, కాఁబట్టి, లోకులారా! అట్టి
హోపకారకులనాశ్రయింపుడని.

గరి - పా. ఆవ - ఇల్లు ఎమ్మెరుమానార్లు చేసిన మహోపకారములను
వారి నాశ్రయింప రుచిగలవారిని, పూర్వజన్మ ములిందుఁ జేసిన పుణ్య పాపములను

మనః సుఖదుఃఖములు బాధింపవోయనివ; తిరుమళ్లయ్యాభ్యర్థనయందు పాపవణ్యముగల వారై, మాకు నాథులైయుండి యతిరాజులవారి నాశ్రయించిన మహనీయులు ఆసుఖ దుఃఖములకుఁ బరింపరు; ఆనుచున్నార

౧౭. మునియార్. తుయరజ్జల్. మున్దిలుమ్, ఇన్సజ్జల్. మొయ్ త్తిడినుమ్
కనియార్. మనమ్మొక్కణ్ణమజ్జెనిన్దానై, క్కలై పరవుమ్
తనియానై యై త్తణ్ణమిన్ద్ర శేయ్ దన్దిలక్ తనక్కులగిల్
ఇనియానై, యెజ్జల్లిరొమానుశ్శై వన్దెయ్ దినరే.

టీక. కలై - సకలకాస్త్రములచేతను, పరవుమ్ - స్తుతింపఁబడువాడును, తని - తప్పింపఁబడెను, ఆనైయై - మదగజమువంటి గంభీరస్వభావముగలవాడును, కణ్ణమజ్జె - కణ్ణముం గ్రహించు దివ్యదేశమందు, నిన్దానై - నిలిచియుండు యాపముగ నేవసా దించువానిని, తణ్ - చల్లనైన (ప్రతిపాదించునట్టి యర్థగౌరవముచే సకల తాపములను హరించుచున్న), తమిన్ద్ర - ద్రావిడ దివ్యప్రబంధమును, శేయ్ ద - చేసిన, నీలక్ తనక్కు - తిరుమొగయాళ్ వార్లకు, ఉలగిల్ - జగత్తునందు, ఇనియానై - ఇప్పులై యుండువారు న్న, పర్జిక్ - మాకు నాథులైన, ఇరామానుశ్శనై - ఎంతెరుమానాయలను, వన్దె - వచ్చి, తనిదిన్ - పొందినవారు, తుయరజ్జల్ - దుఃఖములైనవి, మున్దిలుమ్ - పైఁగొనివచ్చి, మునియార్ - ఇట్లువచ్చినదేయలి వినుకును జెందరు, ఇన్సజ్జల్ - సుఖములైనవి, మొయ్ త్తిడినుమ్ - పరిపూర్ణముగఁగూడివచ్చినను, మనమ్మొక్కణ్ణ - అతిశయముగ భావించెను.

తా-సకలకాస్త్ర ప్రతిపాద్యుడును, మిగుల గమ్యర స్వభావము గలవాడును, తప్పింపఁబడు వాత్సల్యముగలవాడగుటచే, భక్తవత్సలుడను తిరుమానుమునఁబొంది తిరు మొగయాళ్ల నేవసాదించుచున్న సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణములను విశదముగ ప్రతిపాదించుచున్నట్టి తిరుమొగి మొదలగు దివ్యప్రబంధములను, సకలచేతను లుక్తివించు చున్నప్రపాదించి యుపకరించిన తిరుమొగయాళ్ వార్లయందు, అత్యంత పాపవణ్యము గలయుండు ఎమ్మెరుమానార్ల నాశ్రయించిన మహనీయులు ఎంతటి సుఖ దుఃఖములు పొందెనను మనకాంచల్యమునొందక యత్యంత గంభీరస్వభావముగలవారగుదురని.

౧౮. ఎయ్ దఱ్కురియనుతై గళై, ఆయిరమిన్దమిన్ద్రార్
శేయ్ దఱ్కులగిల్ వరుమ్మడకోపనై, చ్చిన్దెయ్యళ్ళే

౪౦౪ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

పెయ్దట్కిశైయుమ్ పెరియవర్ శీరై యుయిర్ గల్లెమ్
ఉయ్దట్కుదవుమ్, ఇరామానుశనైమ్ములుదుడైయే.

టీక. ఎయ్దట్కు - లభించుటకు (అర్థము దెలిసికొనుటకు) అయి-
ముగాని, మత్తై - వేదములను, ఆయిర్ - వేయిపాశురములుగ, ఇరా-
నుండునట్లు, తమిళాల్ - ద్రావిడభాషచే, శైయ్దట్కు - చేసి యుపకరించుట
ఉలగిల్ - లోకమందు, వరుమ్ - వచ్చి యవతరించిన, శడకోపనై - నష్టభాగ్య
శనైయుళ్ళై - హృదయమందు, పెయ్దట్కు - (పరదేవతగ) ఉంచుటకు, ఇయి-
మ్ - సమైవించిన, పెరియవర్ - మిగుల పూజనీయులగు మధురకవులయొక్క, శ్లో-
క్షానభక్త్యాదిగుణములను, ఉయిర్ గల్లెమ్ - సకలాత్మలును, ఉయ్దట్కు - ఉ-
రుటై, ఉదవుమ్ - (ఉపదేశించి) యుపకరించుచుండు, ఇరామానుశ - ఎన్నె-
మానార్లు, ఎమ్ - నాకు, ఉటుకుడై - దృఢమైనసహాయము,

తా - అనన్తములై, అతిశయించిన జ్ఞానముగలవారికిని దెలిసికొన శక్యము
వియ్యై, అందఱికి నుపయోగపడక, విప్రక్షత్రియ వైఖ్యులగు త్రైవర్ణిక వ్యవస్థలవార
మాత్ర ముపయోగపడునట్టి సంస్కృత వేదములయొక్క పారాంశములను, వర్ణనయి
ములేక రుచిగలవారందఱును అధ్యయనము చేయుట కనుగుణముగ ద్రావిడభాషలో
భముగనుండునట్లు వేయిపాశురములుగ ప్రసాదించి సకలచేతనుల సుజీవింపఁ జేయుట
యిలాళమందవతరించి యితరమతముల నిరసించి వైదికమార్గమును ప్రతిష్ఠింపజే
జ్ఞానస్వరూపులగు నమ్మాళ్వార్లనే తమకునుక్కప్పైవముగ నభ్యవసించియుండు ప్ర
ధురకవులయొక్క జ్ఞానభక్తివైరాగ్యాదివిశ్వగుణములను సకలచేతనులకునుపదేశించియు
వింపఁజేయుచున్న యొప్పెరుమానార్ల నాకు సకలవిధసహాయ భూతులైయున్నారని.

౧౯. ఉటు పెరుళ్ళైల్వముమ్ తనైయుమ్ తాయుమ్, ఉయిర్ కురువుమ్.

వేటిదరువ్వామగ్గల్ నాదనుమ్, మారన్ విళక్కియశీర్
నెటిదరుళ్ళైన్దమిన్దోరణమేయైనినీణిలత్తోర్
అటిదరనిన్ద, విరామానుశనైక్కారముదే.

టీక. ఉటు - ప్రాప్యప్రాప్తములునై యుండుటచే జ్ఞాప్యమై, పెరుమ్ - నిరభ్య-
మైన, తైల్వముమ్ - సంపత్తును, తనైయుమ్ - తండ్రియును, తాయుమ్ - తల్లియును
ఉయిర్ కురువుమ్ - (అత్తోక్షివనకరములగు నర్థముల నుపదేశించిన) యాచార్యులను
వేటిదరు - సరిమలించుచుండు, వూ - తామరపుష్పమునందవతరించిన, మగల్ - ప్రతి

వాక్యము, వాదము - నాథుడగుచున్నార్యశ్రవణమును, మాట - నమ్మాత్మవార్త, విశేషము - ప్రకాశించిన, తీర - పరభక్త్యాది స్వభావములను, నెఱి - తీరముగ, తరువ - ఉపకరించి కృపచేసిన, తెవ - చక్కనైన, తమిడ్ ఆరణ్యము - ద్వాదశవేదమైన తిరువాయ్మొళియేయని, ఇన్నిటిలన్దొర్ - ఈమహాత్మనభూషణుడునువారు, ఆజితరనిష్ట - తెలియునట్లున్న, ఇరామానుశక్ - ఎమ్మెరుమానాత్మ ఎవక్కు - నాకు, ఆరముడు - నిరతిశయ భోగ్యులు.

రా - లోకమునందు - ఇహలోకమునకు మాత్రము నుపయోగపడు ధనము క్షుద్ధయునుగలవారికి ఎంతోమహిమగలిగియున్నది, ఇక, ఇహపరములు కంటికి కన్పించు తిరువాయ్మొళియొక్క మహిమను తెప్పకకృముగాదు గనుక, (ఇహలోక జ్ఞానార్హ్యములను, సర్వవిభజిస్తువులను, అత్తనాథుడగు శ్రీయ్యుపతియును,) నమ్మాత్మవార్త తమకు భగన్నిచ్చుచు కృపచే స్ఫురించినయర్థ విశేషములను సక్రమముగ ప్రకటించిన ద్రవిడోపనిషత్తుగు తిరువాయ్మొళియే, అని సకలచేతనల తుపదేశించుచును ఎమ్మెరుమానాత్మ నాకు యెంత యనుభవించినను తృప్తిగలుగని యమృతమై యున్నది.

౨౦. ఆరప్పొళిర్. తెన్నరుగై ప్పిరాళ్, అముద త్తిరువాయ్
తమ త్తమిళ్ళి. ఇశై యుణార్ న్దొర్ గట్టు, ఇనియవర్ దమ్.
శీరై ప్పయిన్దుయ్యమ్ శీలజ్జోళ్. న్దాదమునియై నెజ్జోల్
వారిప్పరుగుమ్, ఇరామానుశన్దొన్దొమానిదియే.

టీక. ఆరమ్ - చందనపుచెట్లయొక్క, పొళిల్ - పోటలుగలదై, తెళ్ - చూచుటకర్హమై, తరుగై - తిరునగరికి, పిరాళ్ - స్వామియగు నమ్మాత్మవార్తయొక్క, చందము - (అమృతమువలె) పరమభోగ్యమైన, తిరు - దివ్యమైన, వాయ్ - వాక్కు అట్లుజ్ఞాన, తమమ్ - మెత్తనిదైన, (వినుటకు జదువుటకించిన,) తమిడ్ - ద్రవిడముగు తిరువాయ్మొళియొక్క, ఇశై - లఘుత్వ గురుత్వాదులు స్పష్టముగఁబొందియుండుటను, (స్వరము) ఉణర్ న్దొర్ గట్టు - తెలిసినవారికి, ఇనియవర్ దమ్ - ఇచ్చులైనవారియొక్క, శీరై - మునుగు, పయిన్దు - అనుసందించి, ఉయ్యమ్ - ఉజ్జీవించెడు, శీలంగోళ్ - స్వభావముగ నాడు, వాదమునియై - శ్రీమన్నాథమునులను, నెజ్జోల్ - తమ మనస్సుచే, వారి - ఇహోచ్చయై త్తి, పరుగుమ్ - పానముచేయుచుండు, (అనుభవించుచుండు) ఇరామానుశన్దొన్దొమానిదియై, ఎవ్దన్ - నాకు, మా - మహాత్మన, నిది - నిశ్చేపమువంటివారు.

రా - చందనపుక్షువు పోటలచే మనోజ్ఞమైన తిరుచెల్వేలికి సమీపముననుండు నాథులై మనకు మహాభక్తారకులునగు నమ్మాత్మవార్త ప్రసాదించినదియును,

వినునట్టి చదువునట్టివార సకలతాపములనుఁ బోగొట్టునట్టి శైశవమాధుర్యములనుఁ బ్రాప్తయ్యెను. యథామోక్షముతో నభ్యసించిన, శ్రీమధురకపులు తిరుమంగయ్యా వాడు లగు మహాత్ముల కల్యాణగుణములనుభవించుచుండు శ్రీమన్నాథమునులయొక్క భానుభవము నెల్లప్పుడును గలిగియుండు ఎప్పెరుమానార్లే మన కొక నాడును పరమభవమైయున్న వారని.

౨౧. నిదియైప్పుట్టియుమ్ముగి లెన్టు, నీశర్దమ్ నాశల్ పట్టి
తుదిగల్గులుగిల్ తువల్ గిన్ని లేక, ఇనిత్తూయ్ నెటిశేర్
ఎదిగట్టిత్తై వ్కయమునై త్తుత్తై వ్క, ఇణ్ణెయడియామ్
కది పెల్గుడై య, విరామానుశక్ ఎన్నై క్కార్తననే.

టీక. తూయ్ - పరిశుద్ధమైన, నెటి - (సాధనముతో) అనుష్ఠానముతో, తుదిగల్గులు - సన్యాసులకు, ఇత్తైవ్క - నాథులగు, యమునైత్తులైవ్క - ఆశ్రమస్థులయొక్క, ఇణ్ణె - తూడియున్న, అడియామ్ - శ్రీపాదములగు, కది - భక్తి, ర్థమును, పెల్గుడైయ - లభించియున్న, ఇరామానుశక్ - ఎప్పెరుమానార్లే నన్ను, కార్తననే - కృపచేసినదిని, ఇని. ఇక, నిదియై. నిత్యములను, పోయి వర్ణించుచుండు, ముగిల్ ఎన్టు - మేఘములని, (వారియకాదార్యమును జెప్పటము) తుదికల్గు - స్తోత్రములను నేర్చుకొని, ఉలగిల్ - లోకమందు, నీశర్దమ్ - (అనాది) రాదులచే) నీచులగువారియొక్క, నాశల్ - ద్వారమును, పట్టి - ఆశ్రయించి (సమయమును గనిపెట్టవలసిన) తువల్ గిన్ని లేక - శ్రమపడవలసినవాడనుగాన.

తా - పరిశుద్ధానుష్ఠానముగల యశిశ్వరులకు నాథులగు శ్రీయశస్వధార్మిక సాదారణిత్వములచే ఉత్తమపురుషార్థముగ నాశ్రయించిన ఎప్పెరుమానార్లు, నాథుల విధ రక్షకులైగనుక, ఇకమీదు, విశ్వర్యముచే, దురహంకారగ్రస్తులై జ్ఞానకూన్మయముండు ఊద్రప్రభువులద్వారములందు వారిదర్శన సమయములను ఎదురు చూచి సందర్శించినపుడు వారిని ఇట్టివారు అట్టివారు అని స్తోత్రము చేయుచుండు దీని దగిన దీనత్వమును బొందుట కిష్టపడను అని

౨౨. కార్తిగై మానుమ్ కరిముగత్తానుమ్, కనలుమ్ముక్కోన్
మూర్తియుమ్ మోడియుమ్ వెప్పమ్ముదుగిట్టు, మూవులనుమ్
పూర్తవనేయెన్టుపోన్ న్నిడవాన్ విత్తై పొలుత్త
తీర్తనైయెత్తుమ్, ఇరామానుశక్ న్నేన్క శేమవై ప్పే.

తే. కార్తికయానుమ్ - రుద్రునికి పుత్రుడై కృత్తికానక్షత్రమందు జలములో
 పుట్టిన సుబ్రహ్మణ్యుడును, కరిముగత్తానుమ్ - గజముఖుడగు వివాహకుడును, కనలుమ్ -
 ముక్కంటి మూర్తియుమ్ - త్రినేత్రుడగు రుద్రుడను, మోడియుమ్ -
 తోడును, వెప్పుమ్ - జ్వరాధిదేవతయును, ముదుగిట్టు - (ముఖముత్రిప్పకొని) పీపును
 పానీ (పరుగర్తుచు) (సర్వేశ్వరుడని తెలిసిన వెనుక) మూపులగుమ్ - మూడు లోకముల
 పితృతన - బాడ్డునందలి తామరపువ్వుమందుండి కలుగఁజేసినవాడవా! ఎఱ్ఱ -
 బిల్వ, పోడి - స్తోత్రముచేయగా, వాణ్ - బాణాసురునియొక్క, పిల్ల - నేర
 తన, పాట - తమించిన, తీర్తనై - గుణకుద్ధిగల సర్వేశ్వరుని, ఏత్తుమ్ - స్తోత్ర
 చేయుచున్న, ఇరామానుశ్ - ఉదయవరులు, ఎవ్ - నాకు, శేనుమ్ - ఆపద
 కలుచునుగ గాపాడియుంచుకొన్న, వైప్పు - నిక్షేపము.

కా - ప్రహ్లాదునికి మనముడును, మహాబలిచక్రవర్తికి పుత్రుడునగు బాణాసురు
 పుత్రునిగూర్చి ఘోరతపస్సుచేసి యాతని స్వాధీనపఱచుకొని నీవు వాద్వారమందుండి
 నాకేవలముగ జయముగలుగునట్లు చేయుచుండవలయునని ప్రార్థించిన రుద్రుడును
 తపోరమగనే భార్యాపుత్రాదులతో గూడవచ్చి నీతలలో పువ్వుము వాడకుండునట్లు
 పన్ను గాపాడెదనని ప్రతిజ్ఞచేసి వానిద్వారమందుండెను, బాణాసురుని పుత్రికయుగు
 పన్ను అత్యంత సౌందర్యవస్తువైయుండును. తండ్రి దానికి శ్రీదార్థముగ నొక మేడను
 కట్టించి యాయగ, ఆదియు నచ్చట బహుపరిచారకలతో గూడివిహరించుచుండి, తనకు
 ముఖముగలుగగ మాయాజన్తముగల నొక చిలికత్తెను విలిచి, భూలోకమందుండు
 నాత్మకుల నందఱిని నొక చిత్రపటములో వ్రాసికొని రావలయునని చెప్పెను, ఆచెలి
 కత్తెయు నవిధముగ వ్రాసి తెచ్చిచూపగ, ద్వారకానగరవాసియై శ్రీకృష్ణునికి మనము
 నీవే ప్రద్యుమ్నుని కొమారుడునగు అనిరుద్ధునిజూచి యాతనినే వరింపవలయునని యత్య
 వ్యయమహముచే ఆచెలికత్తెను ప్రార్థింపగ నదియు మాయావియగుటచే నచ్చటి
 నుండినుండి, అనిరుద్ధుని దెచ్చి యా మేడయందుంచెను, ఉషయును గాఢస్వవివాహము
 చేసిరుద్ధుని వరించెను. బాణాసురుడాసంగతి దెలిసి యనిరుద్ధునిబట్టి చెఱసాలయందుం
 డెను. ఈవృత్తాంతమును శ్రీకృష్ణుడువిని బాణాసురునిపై కోపముగలిగి సపరివారముతో
 పుడేత్తిరాగ బాణాసురుని ద్వారమందున్న; రుద్రుడు తన పుత్రులగు సుబ్రహ్మణ్య
 కు విశ్వేశ్వరుడు, మఱియును, అగ్ని, దుర్గ, జ్వరాధిదేవత మొదలగు వారిని సహాయ
 చేపఱచుకొని శ్రీకృష్ణునితో, బోరాడి యపజయమునొంది తనసేనతో రుద్రుడు పీపు
 లుగాని యాదెప్పలకు భయపడి పలుగత్తి యప్పడు శ్రీకృష్ణుని మహిమను గుర్తెగి
 తనలొక్కరిగూఁకుడైన వాడవా! అని స్తోత్రముచేసి బాణాసురుని సంహరింపక
 తనయని ప్రార్థింపగా నపుడు శ్రీకృష్ణుడు తమించి బాణాసురుని ప్రాణము

౪౦౮ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

లో వదలెను. (ఈవృత్తాంతము భాగవతహరివంశాదిగ్రంథములలోఁ జెప్పఁబడియున్నది.)
 ప్రసిద్ధమేగదా) అట్టి పతితపావనుడును సమస్తకల్యాణగుణాత్మకుడును శ్రీకృష్ణుడును
 సర్వేశ్వరుని ఎల్లప్పుడు స్తోత్రముచేయుచుండు ఎంబెరుమానారలరే, నాయాపత్నీ
 నకుఁజూపయోగ మగు పరమధనమని.

౨౩. వైష్ణవవాక్పారులెన్టు, నల్లన్నర్, మన త్తగ త్తే
 ఎప్పొదుమ్మవైక్కుమ్మిరామానుశనై, యిరునిల త్తిల్
 ఒప్పారిలాదవురువిన్దై యేకవజ్జనెజ్జిల్ వైత్తు.
 ముప్పొదుమ్మవాత్తువక్, ఎన్నొమ్మిదువవక్ మొయ్ ప్పగత్తుక్.

టీక. వైష్ణవ - (అపద్రక్షకముగ) ఉంచఁబడిన, వాక్ - అనఁయ్యె
 పారులెన్టు - భవమని, నల్ - దోషములేనివారగు, అన్నర్ - ప్రేమగలవారు, (భక్తు
 మనతగతై - (తమ) మనస్సునందు, ఎప్పొదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, వైక్కుమ్ - ఉం
 గిన విషయమైన, ఇరామానుశనై - ఎంబెరుమామానార్లను, ఇరునిల త్తిల్ - మహా
 భూలోకమందు, ఒప్పార్ - పాపాత్ములలో సమానులు, ఇలాద - లేకుండునట్లు, అ
 నైయేక - పాపిష్ఠుడగు నేను, (జీటువినైయేక - అని పాశమైనయెడల, పొదియ
 పాపముగలనేను) అనియర్థము, వజ్జమ్ - కపటమగు, నెజ్జిల్ - మనస్సునందు, నై
 ఉంచి, ముప్పొదుమ్ - ఉదయ మధ్యాహ్న సాయంకాలములందును, వాత్తుక్ -
 పొగడుచున్నాను, ఇదు - ఇట్లు పొగడుట, అవక్ - ఆవుడైయవరులయొక్క
 యే - అందమైన, (ఇంతయని చెప్పకకృముగాని) పుగత్తుక్కు - యశస్సున, (నై
 మనకు) ఎన్నొమ్ - ఏమియును. (కొదవగలునోయని)

తా - ఆత్మస్తపవిశ్మయలగు మహాత్ములు, మిక్కిలి ప్రావణ్యముతో, ఉదయ
 లను పరమధనముగ తమ హృదయమానందుంచుకొన్న విషయమును, పాపిష్ఠుడగు
 నీచమైననాహృదయమందుంచి స్తోత్రముచేయుచున్నాను, ఇట్లు సాహసించిననామహి
 మైన హృదయమందుంచుటచేవారిదివ్యకల్యాణగుణములకట్టియవమానముగలుగునోయె

౨౪. మొయ్ త్తవ్కేదీవిన్దై యాల్ పల్లుడల్ దొఱుమ్మూత్తు, అదనాల్
 ఎయ్ త్తొట్టిన్దేకముననాల్ గల్లెమ్, ఇన్మకణ్ణయర్ న్దే
 పాయ్ త్తవమ్మోల్ ముమ్మలై చ్చమయజ్గల్ నిల త్తవియ
 త్తే త్తమెయ్ జానత్తు, ఇరామానుశనెన్నుమ్ కార్ దనై యే

టీ. - ముయత్త - (లంకలో రాక్షసుస్త్రీలు సీతాదేవిని చుట్టుకొనియున్నట్లు) ముయత్త ముక్తుకొనియుండు, వెమతీ - మిగులక్రూరమైన, వినైయల్ - కర్తముచే, ప. అనేకములైన, ఉడల్ తోటుమ్ - ఒక్కొక్కచే మాములైన, మూత్తు - ముసలి క్రమపరమవసించి, అదనాల్ - దానిచే, మననాల్ గల్లమ్ - అనాదియగుకా మునయును, ఎయ్త్తు ఒట్టేనేక - కృశించిపోతిని, పాయ్ - (రావణసన్యాసమువంటి) ఇష్టములైన, తపమ్ - తపస్సులను, పోల్ ముమ్ - కాపాడుకొనుచుండు, (చేయు చుండు) పురైచ్చుమయల్లల్ - నీచములగుమతములను, నిలర్తు - ఈభూమియందు, అవి ఉదాహరణగట్లు, కైత్తు - మిడతలనునశంపఁజేసినట్లుచేసిన, మెయ్త్తానత్తు - వాస్తవజ్ఞానము, ఇరామానుశ్చ ఎన్నుమ్ - ఎమ్మెరుమానార్లవెను, కార్తన్నై - మేఘమువంటి భూభృగులవారిని, ఇట్టు - ఇప్పుడు, కణ్ణు - గుర్రటిగి, ఉయర్ దేక - భాష్యుడనైతిని.

కా. - నేను పూర్వకాలమంతయును మిగుల క్రూరకర్తములచే అనేకజన్మముల పడుచు నానావిధ దుఃఖములననుభవించుచు మిగుల శ్రమపడుచుంటిని, ఇప్పుడు, రావణాశ్రమము కాలనేమి జపములవంటి తపస్సులను జేయుచుండు మాయానాదభాగ్ధాది భవభ్రష్టస్థులను నిరసించి వేదమార్గప్రతిష్ఠాపనంబొనర్చి జలస్థలవిభాగములేక వర్షించునట్టి మేఘమువలె ఉదారస్వభావముతో రాక్షసులనందఱినిరక్షించిన స్వయాపయాధాత్మ్య భాష్యుగల ఎమ్మెరుమానార్లు, నన్నంగీకరించుటచే నేను ఉత్కృష్టుడను అయితిని.

౫. కారేయ్ కరుణై యిరామానుశ, ఇక్కడలిడత్తిల్
ఆరేయటిబవర్ నిన్నరుళిన్దై, అల్లలుక్కు
నేరేయ్తై విడమ్ నాన్ వన్దనీయెన్నై యుయ్ త్తవిడన్
శీరేయ్ యిర్క్కు యిరాయ్, అడియేట్టిన్దుతి త్తిక్కుమే.

టీ. - కార్ - (జలస్థలవిభాగములేక వర్షించునట్టి) మేఘముతో, ఏయ్ - సమాము (శివకరించునట్టి) కరుణై - కృపగల, ఇరామానుశ - ఓయతిరాజా, అల్లలుక్కు - బ్రహ్మనకు, నేర - ప్రత్యక్షముగ, ఉత్తై విడమ్ - వాసభూమియైయున్న, నాన్ - నేను, ఎన్నై - (ఇట్లుండు) నన్ను, నీవన్దు - దేవరవారేవచ్చి, ఉల్ ముమ్ - (కృప కల్పించినవెనుక, ఉన్ - దేవరవారియొక్క, శీరే - కల్యాణగుణములే, ఉయిర్ క్కు - యోగము, ఉయిరాయ్ - ధారకమై, అడియేట్టు - దాసుడైననాకు, ఇట్టు - ఇప్పుడు, త్తిక్కుమ్ - ముగియమైయుండును, నిక - దేవరవారియొక్క, అరుళిన్ - కరుణయొ క్కు రన్దై - స్వభావమును, ఇక్కడల్ - ఈసముద్రముచే నావరింపఁబడిన, ఇడత్తు - ఈరాక్షసులను, యార్ - ఎవరు, అటిపవర్ - గుర్రెఱుగుదురు.

తా. — చేతనుల పుణ్యపాపములను వినుర్పింపక ఉదారస్వభావముతో నట్టి మేఘమువలె సకలచేతనుల గుణదోషములయందు దృష్టియుంచక నిర్వీరుగకటాక్షముచేరవీంచుచున్న, ఓయితిరాజా! ఆత్మస్తదుఃఖమునకు పాత్రుడగునన్ను చేరవారి పరమకృపచే దాసునిగ ననుగ్రహించుటవలన సకలదోషములునివర్తించునని యెఱిగి దేవరవారియొక్క దివ్యకల్యాణగుణములే దాసునికి ధారకపోషక భోగ్యములుగా నున్నవి, ఇట్టి దేవరవారియొక్క నిర్వీరుక కృపాతిశయమును, ఈలోకమునందు నుండు మిగుల దుర్లభులని.

౨౬. తిక్కుల్ దుక్కిర్తియిరామానుశనై, యెక శైయ్విన్యాయమ్
మెయ్ కుల్ మనీక్కివిశజ్జియమేగతై, మేవుమ్నల్లార్
ఎక్కుల్ దివాళ రైదుపిటప్పేదియల్వాగనిన్వార్
అక్కుల్ దిమ్మపిటప్ప, అవ్వియల్వేనమ్మెయాట్కొళ్ళుమే.

టీక. — ఎక - నాచే, శైయ - చేయఁబడిన, విన్యాయమ్ - పాపములను
మెయ్ - స్థిరమైనదిచిన, కుల్ - దోషమును, నీక్కి - తొలగఁజేసి, నిశ్చల
ప్రకాశించుచున్న, మేగతై - (బోదార్థమందు) మేఘముగనట్టివారును, తిక్కుల్
లందు, ఉల్ - నిండియున్న, కీర్తి - యశస్సుగలవారైన, ఇరామానుశనై - ఉదార
వరులను, మేవుమ్ - ప్రాప్త్యముగపొందియుండు, నల్లార్ - పరమవిలక్షణులగువా
ఎక్కుల్ దివాళర్ - ఎట్టిదోషముగలవారుగను, ఎదుపిటప్ప - ఏతక్కువజన్మము
వారుగను ఏదుఇయల్వా - ఏనడవడికగలవారుగను, నిన్వార్ - (సమాశ్రయమున
మందు) ఉండిరో, అక్కుల్ దిమ్మ - ఆదోషమును, అపిటప్పమ్ - ఆతక్కువజన్మము
అవ్వియల్వే - ఆతక్కువనడవడియే, నమ్మె - మనలను, ఆట్కొళ్ళుమ్ - (అనుసంధాన
లదిని) స్వాధీనపఱచుకొనును.

తా. — ఉదైయవరులు, పరమ కృపాస్వరూపులగుటచే, నాయందుద్భవము
నెలగొనియున్న ప్రణలపాపములనుబోగొట్టి స్వరూపజ్ఞానిగఁజేసి, ఒకచేతనుడుయొక్క
దాయనని యానదించుచు, ఈవిధమునచే సకలచేతనుల దుఃఖములనుబోచి యొక్క
లక వారిపాపములనుబోగొట్టి పరిశుద్ధులనుగావించుచుండు వాత్సల్యసౌఖ్యసౌభాగ్య
అనంతకల్యాణగుణములచే లోకమందంతట వ్యాపించిన మహావైభవముతో, ప్రకాశిం
చున్న యెమ్మెరుమానాథులను ఆశ్రయించియున్న మహానుభావులు, దోషము, నిమ
ఆచారము, మొదలగువానిచే ఆశ్రయించుటకుమునుపు తక్కువయైనవారైయున్న
అట్టివారి దోషకులాదులే, మనలనుజీవింపఁజేయుటకు సమర్థములైయున్నవి.

జ్ఞప్తుకాదులే నెంతసేమైనను యతిరాజులవారి నాశ్రయించినయెడల జ్ఞానవస్తులే
జ్ఞాపింపవలసి.

౩౭. కొళ్ళక్కుత్తై వల్ నిలక్కి, కొళ్ళున్దువిట్టొళ్ళియపుణ్
వళ్ళున్దు తినాల్ నల్విన్దై యేమనమనీపుగున్దాయ్,
వెళ్ళెచ్చుడర్ విడుమున్ పెరు మేన్దెక్కిముక్కిదెన్దు.
తళ్ళున్దురెన్దుమే, ఇరామానుశ వే తనిన్దెమ్మే.

టీక.- ఇరామానుశా - ఉదయవరే ! కొళ్ళ - కొరినవారు కొరినదంతయును
జ్ఞాపించినట్లు, వుత్తైపు - ఒకకొదనయు, అల్దు - తేనిదై, ఇలక్కి - (ఇచ్చునట్లులభిం
ప్రకాశించునదియై, కొళ్ళున్దువిట్టు - పైపైగిదిగిరించి, ఓళ్ళియ - వృద్ధిబొందుచు
న్న, ఈ - దేవరవారియొక్క, వళ్ళల్ తన తినాల్ - ఉదారస్వభావముచే, వల్ -
ప్రొద్దెన, వినైయే - పాపాత్ముడగు నాయొక్క, మనమ్-హృదయముందు, నీ-మీరు,
తళ్ళున్దు - దేవరవారిమహిమనుదలపక (వసిష్ఠుడు చంద్రాశ్రేణిలో ప్రవేశించినట్లు)
ప్రవేశించిరి, వెళ్ళె - మిక్కిలిశుద్ధమై, వుడర్ విడుము - ప్రకాశించుచుండు, ఉక్ -
పాపము, పెరు - మిక్కిలియధికమైన, మేన్దెక్కు - వైభవమునకు, ఇదు - ఇట్లు
సామ్యముచుండుఁబ్రవేశించుట, ఇళుక్కుయెన్దు-అవమానమని, తని - ఒకతోడులేక
ప్రత్యేకించునున్న, ఎన్దెళ్ళమ్ - నాహృదయమైనది. తళ్ళున్దు - శైధిల్యమునొంది,
తళ్ళున్దు, మిక్కిలి తపించుచున్నది.

౩౮. ఓయతికులసార్వభామా! నకలమైనవారి మనోభీష్టములను నెఱవేర్చు
గొని పట్టుచున్న దేవరవారి ఉదారస్వభావముచే, ఈపాపాత్మునికి మియందు గలి
యుండు భక్తిమాత్రమును గటాక్షించి. వసిష్ఠుడుచంద్రాశ్రగృహమునందుఁబ్రవేశించినట్లు,
సామ్యముచుండుఁ బ్రవేశించితిరి, మిక్కిలి జాబ్యల్యమానముగఁ బ్రకాశించుచుండు
పాపముగఁ ప్రభావతిశయమునకు, నామనకల్పము తగులుటచే, అవద్యమేమైనను
జ్ఞాపించువేమోయని నామనన్దైనది మిగుల పరితపించుచున్నది.

౩౯. వెళ్ళెల్ కత్తై కొడ్డక్కన్దైక్కాయ్ న్దనిమల్, నల్లల్
వళ్ళెత్తిరువడిప్పిన్దై త్తక్కాదల్, పాదమ్నన్దై
వళ్ళెర్కరియ్విరామానుశ్శపుగ్గున్దై యోవాయ్
కొళ్ళెప్పరవగిల్లాదు, ఎన్న వాళ్ళిన్దుకూడియదే.

టీక. — నెట్టిల్ - (కంసుడు అశరీరివాక్కుచిన్నది మొదలు క్రోధమునకు
న్న) హృదయమునందు, కత్తికొడ్డ - (ఆక్రోధముంచుటచే) నలుపుడు పొడు
కట్టనై - కంసుని, కాయస్త - కోపగించుకొనిన, నిమలక - పరిశుద్ధుడును, వక్ష
ఆక్రతులగుమనకుస్వామియును, పక్షి-ద్వాదినలెమెత్తనై, తిరువడి-శ్రీపాదముగల, పిన్న
నీలాదేవి విషయముడు, కాదలక - స్నేహముగలిగియుండు శ్రీకృష్ణునియొక్క, ప
మ - శ్రీపాదములను, నట్లా - రక్షకముగ నాశ్రయింపని, వక్షయు - పండితు
నులకు, అరియ - (లభించుటకు) శక్యముగాని, ఇరామానుశక్ - ఉదయవరులయొక్క
పుగట్ల అన్ని - దివ్యగుణములనుదప్ప, (అన్యమును) ఎక - నాయొక్క, వాయ్
త్తైనది, కొట్టె-మనోజ్ఞమైనమాటలనుగొని, (విడ్డలమాటలపంటివచ్చిరానిమాటలనుగ
పరవగిల్లాడు - (క్రమమతప్పనట్లు) స్తుతింపడు, ఇన్దు - ఇప్పుడు, కూడియడు-వాక్కు
గిన, వాట్టు - సుఖసమృద్ధి, ఎన్న - (కలిగినవిధమును) ఏమని చెప్పనగును.

తా. — సర్వేశ్వరుడు సర్వభూతసముడుగానుండినను, తనయాక్రమింపబడిన
తన్ను ద్వేషించిన కంసునియందు క్రోధముగలిగి వానిని సంహరించి ఆక్రతులమందు
గులవేమగల నప్పిన్నపిరాట్టికి ప్రాణనాయకుడగు శ్రీకృష్ణునియాశ్రయింపక యిం
రించియుండు చేతనులకు నాశ్రయించుటకు దుర్లభులగు శ్రీభాష్యకారులయొక్క క
ణగుణములనుదప్ప వేటొకవిషయమును నావాత్కనది స్తోత్రముచేయడు. తానింక
నావాక్కుకు లభించిన భాగ్యవిశేషము చెప్పవలవిగానిదిగానున్నదని.

౨౯. కూట్టుమ్ విదియెన్దుకూడున్దొలో, తెన్నుగై ప్పిరాక
పాట్టెన్నుమ్ వేదప్ప శున్దమిట్ల తనై ౨, త్తె ప త్రియెన్నుమ్
వీటిన్దొ వై త్తవిరామానుశక్ పుగట్ల మ్మెయ్యున్దొ న్దోర్
ఈటజ్జల్ తనై ౨, యెకనాట్టజ్జల్ కడ్డెన్దు మెయ్ దిడవే.

టీక. — తెక - చూచుటకరమ్యమైన, కుయ్గ - తిరునగరికి, పిరాక-హృ
లై ననమాత్వార్థయొక్క, పాట్టుఎన్నుమ్ - పాశురములనిప్రసిద్ధమై, వేదమ్-వేద
పమై, పశుమ్ - చక్కని పదములపాంశముగల, తవిట్ల తనై - ద్రావిడమగుతిరువాయ్
మొదల, తక - తమయొక్క, పత్రియెన్నుమ్ - భక్తియనెడు, వీటికగడ - తా
స్థానముందు, వైత్త - ఉంచిన, ఇరామానుశక్ - ఉదయవరులయొక్క, పుగట్ల - క
ణగుణములను, మెయ్ - తత్వముగ, ఉణర్ న్దోర్ - ఎఱిగియుండువారియొక్క
ట్టంగల్ తనై - సమాహములను, ఎన్నాట్టజ్జల్ - నాయొక్క స్తోత్రములైనది, కట్ట
చూచి, ఇన్దుమ్ - సుఖమును, ఎయ్ దిడ - పొందునట్లు, కూట్టుమ్ - చేర్చుడు, ది
వారియొక్కకృప, ఎన్దు - ఎప్పుడు, కూడున్దొలో - చేరనగునో.

తా—మిగులభవ్యమైన తిరునగరికి నిర్వాహకులై, తిరువాయ్మొళి మూలముగ
జూమైనవారిని స్వరూపజ్ఞానము గలిగియుట్టివించునట్లు చేసిననమ్మకాన్నియొక్క దివ్య
కృత్యమై సర్వాధికారమైన ద్రావిడదేశమగు దివ్యప్రభుత్వమును తమభక్తిరూప
మగు జీవితాంతరంత్రాప్తిపరజేసికొనియుండు ఉదైయవరులయొక్క కల్యాణగుణము
వహస్తముగ నెఱిగియుండు జ్ఞానాధికులయొక్క సమాహమలను ఎల్లప్పుడువిను
కొని నేవించి యానందించునట్టి భాగ్యవిశేషము ఎప్పుడు నాకులభించునోయని.

౩౦ - పా, ఆవ - ఉదైయవరులు దాసుని శేషభూతునిగాఁజేసికొనిరి. ఇక ఆవ
హమగు పరమపదము లభించినను, అత్యంతదుఃఖములు సంప్రాప్తమైనను దాసునికి
భయము సమానమేయని తమ యధ్యవసాయమును ప్రసాదించుచున్నారు.

౩౧. ఇన్న న్దు పెరువీడువనైయ్దిలెక, ఎణ్ణిత్తన్
తున్న న్దునిరయమ్పలశూఛ్చిలెక, తొల్లులగిర్
మన్నుయిర్గట్కిత్తై యన్మామాయనెనమ్మిన్ద
అన్నననగ్గ, ఇరామానుశనైన్దై యాణ్డననే.

తీ. తొల్ - అనాదిగనున్న, ఉలగిర్ - లోకమందు, మక్ - నిత్యులై,
తొనెకలైను ఉయిర్గట్కు-అత్యలకు, ఇత్తైయనన్ - నాభుడైనవాడు, మాయక్
జ్ఞురూపగుణములచే ఆశ్చర్యభూతుడగు సర్వేశ్వరుడని, మొట్టిన్ద - శ్రీభాష్యమా
రూఁక ప్రసాదించిన, అన్నన్ - స్నేహముగలవారై, అనగక్ - (భ్యాతిలాభాపేక్షలకుమాల
తల) పాపసంబంధములేకయుండు, ఇరామానుశక్ - ఉదైయవరులు, ఎన్నె-నన్ను, అణ్
గ్గ నామగిగఁజేసికొనిరి, ఇన్నమితరు-అనన్దావహమగు, పెరువీడు-పరమ పురుషార్థము
కాక్షమైనది, వన్దు-వచ్చి, ఎయ్దిలెక-లభించిననేమి, ఎన్ ఇణ్ద-లెక్కలేని, తున్న
మొదటిభిములనిచ్చు, పలనిరయమ్-అనేకనరకములు, శూఛ్చిల్ ఎన్ - తప్పించుకొని
పరాదనట్లు చుట్టుకొన్న నేమి.

తా—ఈశీవాత్మలకు సహజముగ జననమరణాది యేదోషములులేకుండినను అనా
దీయ కర్మసంబంధముచే దేవమనుష్యాది జాతులలో జన్మించి బద్ధసంసారులైయున్న
సమస్తజీవరాసులకును శ్రీమన్నారాయణుడే స్వామియనెడు తత్వమైన
బ్రహ్మమును, ఈచేతనముల అనర్థపడి నశింపక యుక్తివింపవలయుననెను, అపారకరు
శ్రీభాష్యముందు వికదీకరించిన శ్రీభాష్యకారులునమ్మకపించి తమదాసవర్గముతోఁ
బుట్టిన. ఈయుక్తమపురుషార్థము లభించిననామ బంధమోక్షములందెక్కడనున్నను
కనుక యతిరాజులవారియందుదృఢమైన ప్రాప్త్యముగలిగియుండి వారిక
జూమైనవారికి సుఖదుఃఖములులక్ష్యములుగావని.

౪౧౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

3౧. ఆంధ్రగళానాల్, తిజ్జళాయ్, నిగల్త్ కాలమెల్లామ్మనునమే
య్యాణుపర్, యోనిగళా తోటుల్లోమ్, ఇన్తోరెణ్ణిన్తియే
కాణ్ణగుతోళణ్ణర్ తెన్న త్తియూరర్. కల్లిలిణై కీల్
పూన్జివన్బాళక్, ఇరామానుశనై ప్పొరున్దినమే.

టీక. మనమే - (బద్ధమోక్షదశలు రెంటియందును ఉండునట్టి) ఓమనమే.
కాయ్-దినమై, తిజ్జళాయ్-నెలయై, ఆంధ్రగళాయ్-సంవత్సరములై, నిగల్త్ - ము
చున్న, కాలమెల్లామ్-కాలమంతయును, ఈణ్ణ-చేరి, పర్ - పలుదెరుగులైన, యో
నీ దోటుమ్-జాతులయందంతయును, ఉల్లియూమ్-(పుట్టుచు) సంచరించుచున్నము
ఇన్తో-ఇప్పుడు, ఓర్-ఒక, ఎణ్-తలంపు, ఇన్తియే-లేకయే, కాణ్ - నేవించుటకు
తగిన, తోళీ-భుజములుగలవారగుటవలన గూపాదార్యగుణాదులచే ఉద్దేశ్యులై,
ర్-స్వామియును, రెణ్-రమ్యమైన, ఆ త్తియూరర్-హస్తీగిరియందు (చిన్నకా
మందు) నిత్యవాసముచేయుచున్న లేవప్పెరుమాళ్ళయొక్క (వరదరాజస్వామియొక్క
ఇరై-ఒకటికొకటి పొందియున్న, కల్లిలిణై - శ్రీపాదములక్రిందు, పూజ్-ఉంచు
ఆన్బాళక్ - ప్రేమగల, ఇరామానుశనై-ఉడైయవరులను, పొరుందినమ్-సకలము
పొందియుండునట్లు లభించితిమి.

తా—దిన, పక్ష, మాస, సంవత్సరరూపములుగ జరుగుచు వచ్చుచుండు
గుంతయును, దేవమనుష్య పశుపక్ష్యాది జాతులలో పలునుటు పుట్టి వ్యర్థముగ గడ
నుండి, భుజములు మొదలగు దివ్యావయవ సౌందర్యముగలిగి పరమేశ్వరుడై కాల
రమందలి హస్తీగిరిలో వేంచేసియున్న దేవాధి దేవుడగు వరదరాజుల శ్రీపాదార్య
లుదత్త్యవస్థానముగల యతిరాజులవారి శ్రీపాదములను ఎల్లప్పుడూ విషయ
నట్లు లభించితిమని.

అవ - ఉడైయవరుల నాశ్రయించితిమని, తిరువరల్లత్తుమదనారు
చుండుగ, దీనినిఁజూచినవారు, మేమాశ్రయించితిమేని సద్గుణములు మాకు
యని; ఆమహాత్ముల నాశ్రయించినవారికి శ్రీవైష్ణవ తేజస్సు శమదమాది అత్త
లన్నియును తనంతట తానేవచ్చిచేరును అని సాదించుచున్నారు.

3౨. పొరున్దియ్, తేళుమ్, పొత్తై యున్దిటలుమ్, పుగల్లుమ్, నల్ల
తిరున్దియ్, జానముమ్, శెల్వముమ్, శేరుమ్, శెటుగలియోర్.
వరున్దియ్, జాల తైవణ్ణైయినాల్, వన్దెడు త్తళిత్త
అరున్దవక్, ఎజ్జలిరామానుశనై, యడై పవరే.

ఈ, శిలు-నశింపజేసెడు, కలియాల్ - కలిదోషముచేత, వరున్దియ - దుఃఖమున్న, కాలతై-భూమిని, వజ్రైయినాల్ - తమయాదార్యముచేత, వస్తు-వచ్చి, ఎడు (మణిగియున్నదానిని) పైకియెత్తి, అలిత్త-కాపాడినవారును, అరుమ్ - (ప్రపన్నహుటస్థులగుటచే, తపస్సులన్నిటిలాను) దుర్లభమైన, తపన్ - (శరణాగతిరూప) తపస్సుగలవారునైన, ఎజ్జల్ ఇరామానుశనై - మాయెమ్మెరుమానార్లను, అజ్జెపవర్కు - ఇంద్రునివారికి, పొరున్దియ - (స్వరూపమునకు దగునట్లు) పొందియున్న, తేకుమ్ - తేకుమ్, పొత్తియుమ్ - ఓర్పును, తిలలుమ్ - (ఇంద్రియములను జయించియుండుటయను) యను, పుగ్గుమ్ - దివ్యగుణప్రసిద్ధియును, నల్ల-విలక్షణమై, తిరున్దియ - శిక్షింపబడియున్న, కానముమ్ - జ్ఞానమును, శెల్లముమ్ - భక్తిరూపమును సంపత్తును, శేరుమ్ - తాత్పర్యము.

తామిగుల పాపభూయిష్టమైన యీకలియుగమునందు సకలచేతనులును కామభృశాధి దోషములలో ముణిగి నశించుచుండగ, తమ నిష్కరుకకృపచే కలిదోషముతోగొట్టి సకలచేతనుల నుజ్జిమింపజేయుటకై, ఈలోకమందవతరించి శ్రయింపతిప్పిరి. ఈచేతనులనిమిత్తమై సర్వోత్తమమైన, శరణాగతియనుమహాతపస్సును జేసిన తుమతిరాజులవారి నాశ్రయించినవారు, అశ్రయించుటకు మనువు ఎంతవీచులుగా ప్రోత్సహించుచున్నాడో, వారిమహాప్రభుచే, ఈచేతనుల సర్వదోషములు నశించును - (శ్రీనైష్ఠవలేజన్మును ప్రహరులును మంచికీర్తియును చక్కని స్వరూపజ్ఞానమును అభివృద్ధియును అపవిత్రతయోగించుచుండు భక్తిరూపముగ నుండు ధనముమొదలగు అత్యుగ్రములన్నియును, ఈచేతనులు కొరకున్నను తనంతటనేవచ్చి చేరునని.

33. అవ అస్త్రభూషణాధ్యాయమునందు, మనస్సుమొదలగు వానికి నుదాహరణజన్యములను అభిమానిదేవతలనుగా తెప్పియున్నదే, ఆనుదర్శనాది దేవతల విభావమున్నట్లైనగదా, ఇంద్రియజయాదులు గలుగుననిన; అశ్రీపాణ్డ జన్యములన్నియును రాకసంరక్షణార్థముగ ఈయెమ్మెరుమానార్లై అవతరించినవి. లేక వారిపక్షమున అనుసరించినవి అనుచున్నారు.

34. అదైయార్, కమల త్తలర్, మగల్ కేళ్వణ, కైయాభియెన్నుమ్, వజ్రయోధునాన్దగముమ్, పడర్ దణ్ణుమ్, బణ్ శార్బిల్లుమ్, పుదైయార్, పురిశబ్దముమ్, పున్దప్పుదలక్టాప్పదత్కన్దు ఇదైయే, యిరామానుశమునియాయిననిన్నిలత్తే.

టీక. అదై-అతులచే, అర్-నిండియున్న, కమలపు అలర్ - తామరపువ్వుచే
ఉత్పత్తిస్థానముగగల, మగల్-శ్రీమహాలక్ష్మీ, కేవలక-నాగుడగు సర్వేశ్వరుని యొక్క
కై-శ్రీహస్తమందున్న, అట్టివిన్నుకు-సుదర్శనముని ప్రసిద్ధి నొందిన, పడెయొడు-అమ
ముతోగుడ, నాన్దగమమ్-నన్దకమ నెడుక త్రియును, పడర్-అశ్రితగక్షణమును (శ్రీ
రిందియున్న) తద్బుమ్-గదయును, బిల్-విలక్షణమైన, కార్ణవిల్లుమ్-కార్ణముఅడవి
మును, పుడై-స్థలముచేత, అర్-పూర్వమై, పురి-కుడిసుడిగల, శబ్దముమ్-శ్రీహస్తము
ను, ఇన్ద్రపూదలమ్-ఈభూలోకమును, కాప్పదబుక్కు-ఎన్దు-రక్షించుటకైయని, ఇన్ద్ర
ఈభూలోకమందు, ఇరామానుశముని-ఎమ్మెరుమానార్లయొక్క, ఇదైయే-పక్షము
అయిన-అయియున్నది.

తా-శ్రీమన్నారాయణుని శ్రీహస్తములుందున్న, మనస్తత్వాభిమాని కష్ట
గమ్భీరస్వభావముగల శ్రీసుదర్శనమును, భూమిమొదలగు పంచభూతములకు గాఢ
రామసాహిత్యారాభిమాని దేవతయైన శ్రీహస్తాజ్వలమును, బుద్ధి కభిమాని కష్ట
అశ్రిత విరోధులను శక్తించునపుడు గొప్పగ నగుపడు (కామోదక) యనుగదయ
జ్ఞానాభిమాని దేవతయైన నన్దకమను (కత్తియును,) ఇంద్రియములకుఁ గారణమైన
త్వికాహాత్కారాభిమాని దేవతయై అత్యంతవిలక్షణమైన కార్ణమును పేరుగల విల్లును
నీపహ్నాయుధములును, ఈభూమియందు చేతనోజ్జ్వలనార్థమై యవతరించి ఈ
లు అనర్థపడి పెడక యుజ్జీవించువిషయమును గుఱించి యెల్లప్పుడు వింటియున్న
ఈజగద్రక్షణకార్యమునకు సహాయముచేయుటకై వీర చేతిమనుష్యులవలె నిరీక్షిం
న్నవి. లేక, పహ్నాయుధములె యతిరాజులవారై యవతరించినవి, కాచెట్టి యతిరా
వారి నాక్రయించినవారికి పహ్నాయుధములును అనుకూలములై సద్గుణములను అన్వి
ద్ధి నొందించునని.

3౪. నిలత్తైచ్చెఱుత్తుమ్మనిశక్కులియై, నిన్దైప్పరియ,
వలత్తైచ్చెఱుత్తుమ్మిణజ్జియదియై, యొప్పెయ్విన్దైతె
న్బులత్తిల్ పొటి త్తనప్పుత్తగచ్చు మెప్పొటిక్కియవి
నలత్తైప్పొత్తుత్తదు, ఇరామానుశస్థానయప్పుగట్.

టీక. ఇరామానుశకాతక-ఉదైయవసులయొక్క, నయమ్-కొరదగన, త్తన
దివ్యగుణసమూహము, నిలత్తై-లాభమును, శెఱుత్తు-శ్రమపఱచి, ఉల్లుమ్-హిందూ
చున్న, నీళమ్-నీచమైన, కలియై-కలియుగమును, (కలియుగముయొక్క) నిన్దై
య-స్థరించుటకకకమైన, వలత్తై-బలమును, శెఱుత్తుమ్-నశించునట్లు చేసినను, పిల్ల

శ్రీ - ప్రకాశించినదిగాదు, ఎన్ - నాచేత, పెయ్ - కలుగఁజేయబడిన, విన్న - పాపముల
 న్న, తక్కువలై - యమునిపట్టణముందు, పాతీత - వ్రాసియుంచిన, అప్పుతకమ్ - అప్పు
 దుమలయొక్క, శుష్క - భారమును, పాటుక్కియసిక్ - కార్చినవెనుక, నలలై - (ప్రకాశ
 ము) కైలక్షణమును, పాటు తడు - ధరించినది.

తా. - ఈలాకమందలి సకలప్రాణులయందును, కలియుగాభిమాని దేవతయగు
 శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామియగు బుద్ధినిపోసీయక. శ్రమపఱచుచుండగ, ఉదయవరలవ
 యింతయుపారమగు నిర్వృత్తుకకృపచే మిగుల బలిష్ఠుమగు ఆ కలిదోషమును నశింపఁ
 జేయును వారిమహిమయంతగాఁ బ్రకాశింపలేదు. నేను నానాదుచేయుచున్న అమి
 త్తవ పాపములను దండనార్థమై యమలోకమందు వ్రాసియుంచుచుండు గొప్ప
 తక్కువలయను, అచ్చటివారుచూచి, ఇతడు యతిరాజులవారికటాక్షసాక్షుడు
 యింతవదినవాడుకాదు అని యతిరాజులవారి శ్రీపాదారవిందసంబంధముగల విలక్షణుల
 యనున, ఈపుస్తకపు లెక్కలు పనికిరావు అని, అలెక్కలపుస్తకములను కార్చి
 కమ్మలు, ఈచేతనుని అనాదికాలార్జితములగు నపరిమితములగు పాపములను బో
 గొర్తి పురక్షించినవెనుక, ఇట్టి అసాధ్యకార్యములుచేసెడు యెంబెడునానార్థయొక్క
 యాదు మిగుల బాజ్యముమానమై ప్రకాశించినది.

౩౧. నయవేనారు దెయ్ వమ్మనానిల తై, శిలమానిడ తై.
 వ్యయలేయెనక్కవిపోద్రాశియ్యేక, పొన్నరల్లమెన్నిల్.
 మయలేయెగుమిరామానుశక్మమున్నమామలర్తాల్.
 అయరే, నరువిన్నై యెన్నై యెవ్వాటిన్లడర్పదువే.

టీక. ఒరుదెయ్ వమ్ - చేతాకదేవతను, నయవేక - అపేక్షింపను, నానిలతై -
 యామియందు, శిలమానిడతై - నీచజనులగు కొందఱిని, పుయలేవక - (బాధార్థముందు)
 పుణ్యవంతివాడవాఅని, కవి - కవనములనుజెప్పి, పొన్నరల్లమెన్నిల్ - ప్లాత్రము
 కమ్మ, పాన్ - అందమైన, అరల్లమ్ ఎన్నిల్ - క్రంగము అనినయెడ, మయల్ -
 (చేతగలిగిన) వ్యామోహము, పెరుగుమ్ - వృద్ధిబొందుచున్న, ఇరామానుశక్ -
 శ్రీకృష్ణమానార్థయొక్క, మన్న - ఒకటికొకటిపొది, మా - మిగులపూజ్యమైన, మల
 శ్రీకృష్ణములవలె భోగ్యమైన, తాల్ - తిరువడిగళను, అయరేక - మరువను, అరు -
 యములేయెదుల కళకళమైన, విన్నై - పాపము, ఎవ్వాలు - వరితిగ, ఎన్నై - దాసుడైననన్ను,
 ఇప్పుడు, అడర్పదు - బాధించును.

తా. - ఓచేతనులారా! నేను యతిరాజులవారినిన్నీ వారియిష్టదైవమును తప్ప
 పురింపను, ఈలాకమందు దేహధారణము కొలుకై, నీచజనులవా

౪౧౦ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

శ్రయించి మహాబౌదార్యవస్తులు, ఇట్టివారు అట్టివారని స్తోత్రముచేయును, (రిశ్యం
స్) 'శ్రీరత్నము' అనియెవరైనను అనుసన్ధింపగవిని, అదివ్యదేశమందలి ప్రేమలీన
ముచే, ఆనందపరవశులగు ఎమ్మెరుమానార్ల మిగుల భోగ్యముగు పాదాభిషేకముల
ప్రభును ముతవను, ఇట్టివన్న పాపకర్తములు బాధింపవని.

౩౬. అడల్ కొణ్ణనేమియనారుయిర్. నాదక్, అన్టారణచ్చోర్.
కడల్ కొణ్ణవొణ్చొరుల్. కణ్ణళిప్ప, ప్పిన్నుమ్. కాశినియోర్
ఇడరిన్గణ్, వీట్రిన్దిడ, తానుమవ్వొణ్చొరుల్ కొణ్ణవర్ ప్పి.
పడరుజుణ్, ఎమ్మిరామాశస్త్రక్, పడియిదువే.

టీక. అడల్ కొణ్ణ - విరోధులను తిరస్కరించు శక్తిగల, నేమియన్ - మన
మునుగలవాడై, ఆరుయిర్ - సకలాత్మలకును, నాదక్ - స్వామియైన సర్వేశ్వరుడు
అన్ట-అర్జునుడు శోకముతో గూడుకొనియున్న యాసమయమున, ఆరణచ్చోర్ - ప
ద్మములనెడు, కడల్ - సముద్రములా పల, కొణ్ణ-ఒకరికిని దెలియకుండునట్లు బా
ఒణ్ - విలక్షణమైన, పారుల్ - అర్థములను, కణ్ణ-చూచి, అలిప్ప- (లోకమున) :
సంసారులయొక్క ఉత్తీవనముకొఱకై శ్రీభగవద్గీతలుగ) ప్రసాదింపగ, పిన్నుమ్
నున్ను, కాశినియోర్ - ఈ భూమియందుండువారు, ఇడరిక్ గణ్ - (బద్ధసంహరి) య
మందు, వీట్రిన్దిడ - పడగ, తానుమ్-తామును, అ - ముందు అసర్వేశ్వరుడు పాద
ఒణ్-అద్వితీయమగుటచే విలక్షణమైన, పారుల్ - అర్థవిశేషములను, కొణ్ణ-
వచ్చి, ఆవర్ - ఆమునుష్యులను, పిక్ పడరుమ్ (వినుడని) వెంపడించునట్టి, ము
గుణముగలవారై యుండు, ఎమ్-మాకు పూర్ణానుభవముగ నిష్పించిన, ఇరామాశ
రక్-ఎమ్మెరుమానార్లయొక్క, పడి-స్వభావము, ఇదువే ఇట్టిస్వభావముచూచును.

తా.- విరోధులకు భయజ్కరమైన క్రీసుదర్శనమును ఆయుధముగ ధరింపి
తులగు సకలాత్మలను సంరక్షించుచుండు సర్వేశ్వరుడు, మహాభారతయుద్ధ పరుష
యందు నేనలమధ్యమందు బంధున్న హనునే అర్జునుడు యుద్ధముచేయ నిష్టము చేర్చునట్లు
(లోకై న సముద్రమందలి రత్నములను దెచ్చియిచ్చినట్లు) వేదాంతసముద్రమందలి
న్న క్లాభ్యుయై న్ అర్థములను, శ్రీభగవద్గీతయునెడు గ్రంథములముగ సకలచేతము
దెలియునట్లు ప్రసాదించి యుపకరించెను, అట్టియర్థములను ఈ కలికాలమునందలి
దెలిసికొనియుత్తీవింపక నశించుచున్నారేయని, ఎమ్మెరుమానార్ల తమనిష్ట ముగ
ఈ చేతమలను అనుసరించి విధువక ఆయుధవిశేషములను విభుడని, అభగవద్గీతాశ్రీ
వకు వ్యాఖ్యానముచేసి యుపదేశించినవారైరి. కాబట్టి, అత్యోత్తీవన విషయము

ఇరామానుశనూత్ ధన్వాది. అట్టి పరమకారుణికులగు ఉదయవరుల నాశ్రయించి యుక్తిబింబమగును.

32. పడికొట్టకీర్తియిరామాయణమెన్ను మ్మేపత్తివెళ్ళమ్,
కుడికొట్టకోయిలిరామానుశక్తుణబ్బులుమ్, అన్నర్
కడికొట్టమామలర్తాళకలన్దుళ్ళునియుమ్నల్లోర్
అడికట్టకొట్టగన్దు, ఎన్నెయుమ్మాళవర్కాక్కినరే.

టీక. పడి-భూమివంతయును, కొండ-పాల్వించియుండు, కీర్తి-మంచిపేరుగల, ఇరామానుశమెన్నుమ్ - శ్రీరామాయణమును, పత్తివెళ్ళమ్-భక్తియును సముద్రము, కుడికొట్ట - నిత్యవాసముచేయుచున్న, కోయిల్ - ఒక దేవస్థానముగనున్న, ఇరామానుశక్తు - ఎప్పుడునార్లయొక్క, కుణమ్, - దివ్యగుణములను, మాటుమ్ - ఆనుసంధించుచుండు, తాళ-భక్తులయొక్క, కడికొట్ట-సువాసవగల, మా - క్లాఘ్యమై, మలర్ - (భోగ్యమగు) పుష్పమువలెనున్న, తాళ - శ్రీపాదములందు, ఉళ్ళమ్-మననైనది, కలన్దు - కడి, కనియుమ్. (పండితపంతువలె) స్నేహించియుండు, నల్లోర్-విలక్షణులగు (కూరకొట్టవంటి) శ్రీవైష్ణవులు, (ఈయాత్మవస్తువు భగవదధీనమనెడు) అడి - దీని మొట్టమూలమును, కట్టు - చూచి, ఉకన్దు-సంతోషించి, ఎన్నెయుమ్-నన్నును, కొట్ట - అంగీకరించి, అవర్కు - ఆయెమ్మెరుమానార్లకు, అల్ అక్కినర్ - శేషమగు యొక్కచేసిరి.

రా. ఈలోకమందలి చేతనులు పారాయణముచేసి యుక్తిబింబమనితమై యుక్తిబింబమందుండి, చతుర్ముఖబ్రహ్మాయును నారదులును భూలోకమునకువచ్చి వాల్మీకి మహర్షిమూలమున ప్రవర్తించజేసినట్లు బగత్పనిధమైన శ్రీరామాయణమును ఎల్లప్పుడు పఠ్యంతమముచేయుచున్న భాగవతోద్దముల పాదారవిష్టములందు అత్యంతప్రవాణ్యముగా పరమవిలక్షణులు, వీరు భగవచ్ఛేషభూతుడని మిగుల ప్రేమతోగటాక్షించి, ఆ పాదారవిష్టములను శ్రీపాదారవిష్టములం దాశ్రయించుకట్లు జేసి భక్తునిగా విందిరి.

హి-అవి. ఇట్లుశ్రీవైష్ణవులమూలముననన్ను దాసునిగ నంగీకరించినమీరు, ఇన్నిదినముల ఈయూరిలో నుండు నన్ను ఉపేక్షించుటకు హేతువేమని యడుగుచున్నారని. అక్కియడిమైనెనిలైప్పి. తనై, యెన్నెయుమ్మాళవర్కాక్కినరే. పొక్కిప్పుణ్ణి త్రిట్టదెక్కపారుళా, మున్నుపుణ్ణియర్దమ్. వాక్కిట్టిరిమ్మావిరామానుశనిన్నరుళిక్కవణ్ణమ్ నోక్కిల్ తేరివరిదాల్, ఉరై యాయ్యున్దునున్మొరుళే.

టీక. ఎన్నె - (అనాదికాలముగ నహజ్కరించియున్న) నన్ను, అట్టి
 త్వమునకు సప్తమించునట్లుచేసి, అదియై - (తదీయపర్యవ్రతముగు) దాస్యమునందు, పట్టె
 తనె - స్థిరముగ నుండునట్లుచేసిన మీరు, ఇట్లు - ఇప్పుడట్లు చేసికొనవలసియుండు
 మున్ను - పూర్వముంతయు, అవమే - వ్యర్థముగ, పోకి - పోనిచ్చి, పుట్రు - ఇక్కడ
 యములందు, ఇట్లు - ఉంచినది, ఎకపారుభా - ఏకారణముకొఱకై, పుట్టియరచె
 దేవరవారిని గుర్తెలుగునట్టి భాగ్యవస్తులయొక్క, వాక్కిల్ - వాక్కులందు, పిరియ
 ఎడతెగకవసించుచున్న, ఇలామానుశ్ - ఓయే మ్మెరుమానార్లే! నికా - మియొక్క
 లిన్ - కరుణయొక్క, వణ్ణవ్ - విధమును, నోక్కిల్ - చూచినయెడ, తెరివదు - తెలిసికొ
 గూడనిదిగ నున్నది, ఇన్ - ఈ, మణ్ - నూత్నమైన, పారుభ్ - పరమార్థమును, ఉరైయ
 దేవరవారే ప్రపాదించుడు.

తా. - పరమభాగవతోత్తమలచే సజ్జీర్తనముచేయబడుచుండు దివ్యగుణము
 గల ఓయే మ్మెరుమానార్లే! మీరు నిత్యవాసముచేయుచున్న యీదివ్యదేశమందీ తే
 లోకాలముగ నుండియును నన్నిదివల కంగీకరింపక, ఉదాసీనులైయుండి, ఇప్పుడు
 యప్రవణుడగునన్ను, కూరత్రాట్వానును ముందుంచి దిద్దుపాటుచేయించి శేవత్వ
 ప్పొనునట్లుచేసి, అదియేగాక తదీయ శేవత్వపర్యవ్రతము అపేక్షగలుగునట్లు చేసి
 మీరు, ఇదివలకుఁ గటాక్షింపక విషయాన్తరములలో వ్యర్థముగ నుంచియుండుటకుఁ
 రణమేమో! దేవరవారికృపను ఎట్టివారికిని గుర్తెలుగ నశక్యమైయున్నది. దేవర
 ఈనూత్నార్థమును నేనెలుగునట్లనతీయవలయునని.

3౯. పారుభుమ్ పుదల్వరుమ్ పూమియుమ్, పూజ్జులూరుమ్ పైన్దే
 మరుభ్ కొట్టిల్లె క్కుమ్ నమక్కు నెజ్జై, మల్ ముళార్ దరమో
 విరుభ్ గొణ్ణవెన్దుయర్ మాల్ మ్మిత్తన్దీ తిల్ పెరుమ్ముగల్
 తెరుభుమ్ తెరుభ్ తన్దు, ఇరామానుశ్ శెయ్యుమ్ శేమజ్జే.

టీక. పారుభుమ్ - ద్రవ్యమును, పుదల్వరుమ్ - బిడ్డను, పూమియుమ్ - శ్రేష్ఠ
 ను, పూ రమ్మమైన, కుల్లూరుమ్ - కొప్పులుగలస్త్రీలును, ఎన్దే - అనునట్టి వీనినే (అ
 ఊంచి) మరుభ్ కొండు - తెలివించెడి, ఇత్తెక్కుమ్ - (దుఃఖముల) కృశించుచుండు
 క్కు - మనసు, ఇరుభ్ కొణ్ణ - అక్షానమును చీటితో సూచించు, వెమ్ - (కూరమన, కు
 ర్ - వ్యసనములను, మాల్ మ్మి - పోగొట్టి, తన్ - తమయొక్క, ఈలుల్ - నిత్యమై, ము
 నిరవధికమైన, పుగల్ - దివ్యకల్యాణగుణములనే, తెరుభుమ్ - తెలియవలసిననగు, తె
 జ్జానమును, తన్దు - ఇచ్చి, ఇరామానుశ్ - ఎమ్మెరుమానార్లు, శెయ్యుమ్ - చేయుచు

శ్రీమములు, నెట్టే-ఓమనసా? మబ్బుళార్ తరమా-ఇతరులవలనఁజేయుటకు
సమర్థునా.

శా.-ఓమనసా! పుత్రదారగృహధనక్షేత్రాదులగు అపొప్త విషయములందు
వ్యాసముంచి జ్ఞానహీనులమై నశించుచున్న మనయొక్క వ్యసనములనుఁ బోగొట్టి
వృష్టి నిరకథికమైయుండు తమ కల్యాణగుణసమాహమలన్నియును గుర్తెలుగునట్టి
జ్ఞానునిప్పించిన, ఉద్దయవరులు చేయు నిట్టి రక్షణకార్యములు మఱియొకరిచే జేయ
గలిగినదని.

౪౦. శ్రీమనల్ వీడుమ్ పారుళుమ్ తరుమముమ్, శీరియన.
త్కామముమైన్దివై నాన్దెన్బర్, నాన్దినుమ్ కణ్ణనుక్కే.
యామదుకామమ్మోమ్మిరుళ్ళోవీడిదత్కానురైత్తా.
వామనకళిలక, ఇరామానుశనిన్దమణ్ణిశైయే.

టీక. వామనన్ - (ఈ చేతనుడ పేక్షింపకయే రక్షించునట్టి) శ్రీవామనునియొక్క.
అ-వృథావముగల, ఇరామానుశన్ - ఎమ్మెరుమానాల్లు, శేమమ్ - శ్రీమరూపమై,
అ-విలక్షణమైయుండు, వీడుమ్ - మోక్షమును, పారుళుమ్ - ధనమును, తరుమ
మ్ - ధర్మమును, శీరియ - క్లాఘ్యమై, నల్ - విలక్షణమైన, కామముమ్ - కామ
ము, ఎట్ట - అనెడు, ఇన్దెనాన్దు - ఈనాలుగింటిని, (పురుషార్థములు అనిచెప్పదురు),
కణ్ణన్దు - ఈ వాల్చింటిలో, కణ్ణనుక్కే - సర్వేశ్వరునియందే, అమదు - అగునట్టి,
కామమ్ - అభివీక్షము (కామపురుషార్థము అనఁబడును) ఇదన్దు - ఈకామపురు
షమువేడు, అలమ్ - ధర్మమును, పారుళో - అర్థమును, వీడు - మోక్షమును, (శ్రీమ
త్పురుషార్థమిచ్చి యుండును) ఎట్ట - అని, ఇన్దె - ఈ, మణ్ణిశై - భూమియందు, ఉరై
త్తా - ప్రసాదించిరి.

శా.- పండితులు, సాధారణముగ (ధర్మ, అర్థ, కామ, మోక్షములను)
పూర్వపురుషార్థములని చెప్పదురు, శ్రీ వామనస్వామి, ఈ లోకము అపేక్షింపక
మొదలనే సకలప్రాణుల శిరస్సులందు శ్రీపాదముమంచి నందలును భాగ్యవంతులగు
వృష్టి ఇష్టగుణముగ నతుర్విధ పురుషార్థములనిప్పించి యుపకరించిన విధముగ, అట్టి
వామనస్వామియొక్క వృథావము గలిగియుండు, యతిరాజులవారూ, శ్రీయశస్వతీయం
దలవామనే కామపురుషార్థమనియును, ధర్మము దానికి విరోధములగు వానిని హరిం
చుననుకూలము, అర్థము కైంకర్యరూపముగ సహాయపడుటవలనను, మోక్షమువృద్ధిబొందిం
చుననుకూలము, ఈ మూడింటిని శ్రీయశస్వతీయందలి యాశయాను కామపురుషార్థమునకే శ్రీమ

౪౨౨ నిత్యానుస్థానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

మైసంబునించి యుండునదియని, తమనిర్ణేతుక కృపాకటాక్షముచే సకల చేతములకు
దేశంతురు.

మఱియొకసాక్షము. వాచుశ్శీలక - వాచునుని స్వభావమును; ఉరైతాక
దించిరి. (మిగతముందువలెనే) సర్వేశ్వరునియందు గలుగుకామము క్లాఘ్యమైనను
సులభుడుగాదేయని లోకులు సద్దేశింతురు, శ్రీవామవాచతారమందు లోకుల ప్రాప్తి
లేకయే, సకలమైనవారికిని తమ శ్రీపాదారవిస్తమును భూరిదానముగ ప్రసాదించు
సర్వేశ్వరుడు సులభుడేమని ఆ శ్రీవామనుని యాదార్యగుణమును ప్రసాదించినాడని

౪౩. మణ్నిశైయోనిగల్దోదోటుమ్మిత్తన్, ఎజ్జల్మాదవనే.

కణ్ణుఱునిట్కిల్లుణ్ణాగిల్లా, పులగోర్గల్లమ్

అణ్ణలిరామానుశక్తవస్తుతోన్త్రియనప్పొడుదే

నణ్ణుఱునన్దలై కొణ్ణు నారణత్కాయినరే.

టీక—మణ్నిశై - ఈ భూమియందు, యోనిగల్దోదోటుమ్-మనుస్వపశువు
సకలజాతులందును, పీఱు - అవతరించి, ఎజ్జల్ - మనకు నాథుడైన, మాదవనే - ప్రతి
పదియే, కణ్ - నేత్రములకు, ఉణ్ - అగుపడునట్లు, నిట్కిల్లుమ్ - నిలిచినను, గా
గిల్లా - మాచుటకశక్తులగు (వానినాశ్రయించి యుట్టివింపని) ఉలగోర్గల్ ఎల్లామ్-లో
లందఱును, అణ్ణల్ - పాపమియైన, ఇరామానుశక్ - ఎప్పుడుమా నాథు, నిష్ట - పట్టి
తోన్త్రియ - అవతరించిన, అప్పొడుదే - అప్పుడే, నణ్ ఆరు - (స్వయంకృతుడే) పా
నశకృతమైన, కానమ్ - జ్ఞానము, తలైకొణ్ణు - ఆతిశయించి, నారణత్క - సర్వ
యనికి, ఆయినర్ - దాసభూతులై.

కా— భూలోకమందలి బద్ధసంసారులను సంరక్షించుటకై సర్వేశ్వరుడు, పా
మ్యలిర్యగాది" అనేకావతారంబులనెత్తి యందఱికిని సులభుడై కంటికగుపడుచుండునట్లు
సంసారులు దెలిసికొని యాశ్రయింపకపోయిరి, మనకు దండ్రీయైన యెప్పుడుమానా
అవతరించిన వెనుక వారియనుగ్రహ విశేషముచే సంసారిచేతనులు మంచిజ్ఞానమును
సంపన్నులై శ్రీమన్నారాయణుడే తమకు సర్వప్రకారములచేతను ప్రాప్తశేషియై
యాశ్రయించి యుట్టివింపినని.

౪౨. ఆయుత్తైయార్, కొణ్ణై తణ్ణుమ్, అక్కాదలళల్ మున్
మాయుమ్మేన్నావియైవనెడుత్తానిన్, మామలరాల్,
నాయగనెల్లాపుయర్, గట్టుమ్మనాదన్దర్జనెన్నుమ్
తూయవ్, తిదిలిరామానుశక్తొల్లరుల్ శురన్.

ప్ర. ఆయ - తమకుతగిన, ఇట్లయి - భూషణములుగల ప్రేమయొక్క,
 గ్రహములందు, తల్లం - పొందియున్న, ఆ - (నోటచెప్పవలవిగాని) అట్టి, కాదల్
 లోనము, అశబం - బురదయందు, అట్లున్ది - ముడిగి, మాయమ్ - నశించిపోవుచున్న,
 క. నాయొక్క, అవియై - ఆత్మను, మామలరాల్ - పుష్పయందు వసించునట్టి శ్రీ
 కృష్ణుని, నాయకన్ - నాథుడైన, అరణ్య - శ్రీరంగనాథుడు, ఎల్లాఉయిర్ గట్టుమ్
 ముడిపుతము, నాద - స్వారి, ఎన్నుమ్ - అని (ఉపదేశించునట్టి) తూయవ
 పుట్టడైన, తిదు యిల్ - దోషములేని, ఇరామాళన్ - ఎప్పుడూనాడు, తొల్
 లాకియిన, అదల్ - కృప, కురన్దు - అభివృద్ధినిొంది, వన్దు - వచ్చి, ఇన్దు - ఇప్పుడు,
 ఎవరా - పైకినుత్తిరి, (ఉద్ధరించిరి).

కా. — తలనుండి కాలివరకు నాభిరణమలను ధరించి, చందనపుష్ప పస్తాద్యల
 ఘృతములచే కన్నులకురమ్యముగఁ గానఁబడుచుండు, యావనస్త్రీలయొక్క స్తనముల
 పరిధి ప్రేమయనెడు బురదలాచిక్కుకొని నశించునట్టి నాకును, లోకములాని సకలా
 భవము, భ్యాదిలాభ పూజాపేక్షలులేని వాయును, పరిశుద్ధజ్ఞానానుష్ఠాన పరిపూర్ణులనగు
 సద్గురునార్దు తమయొక్క స్వాభావికముగు పరమకృపచే, క్రియఃపతియగు శ్రీ రఘు
 నాథుడే స్వామియని యుపదేశించి యుజ్జ్వలింపఁజేసిరని.

43. శుభక్కుమ్మేతిదవుముఃద్యుమ్, శోలప్పగిల్, వాయముదమ్

పరశుమేధుని నె. పల్లె అల్లవోడుమ్, పడియిలుళ్ళిర్.
ఉరైక్కిన ననుమక్కియన్ల అజ్ఞాని ముగలియై,
తురక్కుమ్ పైరుమై, యిరామాశనెనుళ్ళొల్లుమినే.

3. పడియిల్ - (ఉదయవసులవరరించుటచే భాగ్యవతిగనుండు) భూమియందు,
 4. ఉన్న ఓచేరసులారా! యాక - (అనుభవముచేదిలిసిన) నేను, ఉమమ్మ - మిమ్మ,
 5. పుట్టినన - చెప్పుచున్నాను, అఱిమ్ - ధర్మమును, శీఘ్రమ్ - (సహింపక) కోపించు
 6. ఉఱి - ప్రబలమైన, కలియె - కలిసి, కురమ్మమ్ - పాటగొట్టునట్టి, పెరుమ్మ - మహత్వ
 7. మది, ఇరామానుకొమ్మ - ఎమ్మెరుమానారులని, (వారియొక్క తిరునామమును)
 8. గొల్లమ్ - అనుసంధింపుడు, తిరువుమ్ - (భక్తిరూపముగ) సమ్మదయును, ఉఱియమ్ -
 9. భావమును, కురమ్మమ్ - వృద్ధిబొందును, శొలప్పగిల్ - చెప్పనారంభింపగనే, వాయ్ -
 10. వాక్యమందు, అముదమ్ - అమృతము, పరమ్మమ్ - (కలిగి) నిండును, ఇరువిన్నె - మహాపా
 11. తము, పోయియు - (తానేభయపడి), సంబద్ధములేకుండునట్లు, విడిచి, ఓడుమ్ -
 12. పుడును,

౪౨౪ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

తా. — ఓచేతనులారా! నేను అనుభవముచేఁ దెలిసికొనిన విశేషమును తెన్ను
న్నాడను వినుడు. ధర్మహానియును అధర్మవృద్ధియును అంకటను గలిగియుండు
పాపగొట్టునట్టి మహాప్రభావశీలులగు ఎమ్మెరుమానారుల చతురక్షరి నువ్వుమును
సన్నింపుడు, మీకు సకలశుభములును జ్ఞానభక్తివైరాగ్యములును గలిగి వృద్ధిబోయు
అట్టితిరునామమును అనుసంధింప వారంభించినపుడే వాక్కునకు అమృతమువలె
ముగనుండును, బ్రహ్మహత్యాది పాపముహాపాతకములును సవాసనగ నశించువన్ని.

౪౪. శొల్లార్. తమిళూరుమూన్ము, శురుదిగల్. నాన్ముమై
యిల్లావళినెటియావువ్. తేరిస్తవన్, ఎల్లారుజ్జీర్.
నల్లార్. పురపుమిరానూ. శిష్టిరునామమ్. నమ్మి
కల్లార్. గల్గలిడత్తోర్, ఎదు. పేటెన్ము. కామిప్పరే.

టీక, అకల్. వికాలమైన, ఇడత్తోర్ - భూమియందుండు ప్రాణులు, నేను
రుషార్థము, ఎమిప్ప. ఏదియని, కామిప్పర్. కోరుచుండును, శొల్ అర్ - శబ్దమున
యందునదిమై, ఓరు. అద్వితీయమై, మూన్ము. (ఇయల్, ఇతై, నాడకమ్) అని, ము
విధములుగలదైన, ఇమిప్పమ్. ద్రావిడ వేదములనున్న, నాన్ము. నాలుగైన, శురుదిగల్
వేదములనున్న, ఎల్లెయిల్లా - అస్తములేని, అటినెటి. ధర్మ హర్షములగు, యాత్త
సమస్తమునున్న, తేరిస్తవన్ - చక్కగ గుర్తెరిగినవారును, ఎజ్ అరుమ్. శక్తింప
ముగాని, శీర్ - కల్యాణగుణములుగలవారును, నల్లార్ - సజ్జనులచే, పరత్తమ్. ప్ర
తిశయముచేస్తాత్రము చేయబడుచున్నవారునైన, ఇరామానుశన్ - ఉదయవరుల
క్కి, తిరునామమ్. తిరునామములను. నమ్మి - (నేనుచెప్పెడు వార్తను) నమ్మి, కల్లార్
అభ్యసించును.

తా. — లోకమందలి చేతనులు పురుషార్థమును గుఱించి సందేహించుచున్న
సంస్కృత ద్రావిడరూపములగు ఉభయవేదములను తదుప బృంహణములగు స్మృతి
సమ్రాణాది సకలశాస్త్రములను చక్కగ గుర్తెరిగినవారును సమస్త కల్యాణగుణాత్మ
లును, సకల సత్పురుషులచే స్తాత్రముచేయబడుచుండు వారునైన ఉదయవరుల దివ్య
నామముల ననుసంధింపినయెడ సకలపురుషార్థములు సిద్ధించును. ఇందుసంశయంచేమియు
లేదు, ఈ వార్తను నమ్మి వారిదివ్యతిరునామ స్మరణమును చేయకయెన్నారే
చింతించుచున్నారు.

౪౫. పేటొన్ముమ్. త్రిలైనికాశరణాన్ని, యప్పెటిత్త.
తొటొన్ముమ్. త్రిలైనికాశరణాన్ని, యెన్తిప్పారులై

శ్రీమహావర్మ - మైసక్కుమ్మనై తన శైమైశొల్లాల
కూటుమ్ పరమక, ఇరామానుశమై మైకూటిడిలే.

టీక. ఇరామానుశ - ఉదైయవరే, నిన్ శరణమ్ అన్తి - మియొక్క శ్రీపాద
మొరేమ్మ, ముదైయ - ఇరరమైన, వేటు - పురుషార్థము, ఒన్టుమ్ - ఒకటియును, ఇల్లై
శు, అన్దేటు - అఫలమును, అలిత్తెట్టు - ఇప్పుటకు, అచ్చరణ్ అన్తి - అపాద
మొరేమ్మలరప్ప, ముదైయ - శేరైన, అటం - శ్లోకము, ఒన్టు - ఒకటియును, ఇల్లై
శు, ఎన్టు - అని, ఇప్పాయలై - ఈతల్వమైన యర్థమును, లేటుమ్ అవర్ కుమ్ -
నాశముగ జరిగిపోని నమ్మదువారికిని, ఎనక్కుమ్ - నాకును, ఉన్దై - మిమ్మును, తన-
దైవ శైమ్ - మంచివిధమున, మియైమ్మై - సత్యముగ, కూటిడిల్ - చెప్పినయెడ,
కొర - వాక్కుచే, కూటుమ్ - చెప్పటకు, పరమ్ శక్యము, అన్టు - కాదు.

శా. - ఓయెమ్మెరుమానారే! మీపాదారవిందములే ప్రాప్తప్రాపకములనియును
జంతుపార్థములనిచుటకు మీశ్రీపాదములతప్ప వేటొకటిలేదనియెడు దృఢమైన
శ్రద్ధివ్యాసములుగల జ్ఞానులకును, అట్టిజ్ఞానములేని నాకును ఒకేవిధముగ మిమ్మును గృ
హయచిహ్నము, ఇట్టి దేవరవారి, సర్వ భూతసమస్వభావమును జెప్పుటకు వాచాను
గలమైయున్నదని.

శ్రీ. కూటుమ్ శమయజ్గల్గూటుజ్గులై యు, కువలయత్తై,
మాఅకపణి త్తెన్దుత్తై యుణార్ న్దోనై, మదియిలియేన్
శేటుమ్బుడియేన్ మనమ్మగున్దానై, త్తిశై యనైత్తు,
మేటుజ్గుణనై, యిరామానుశనై, యిత్తైజ్జినమే.

టీక. కూటుమ్ - (అక్రమముగ) వాదించునట్టి, శమయజ్గల్ - బాహ్యకుదృష్టి
జ్ఞానము, అటుమ్ - అరును, కులైయ-యపుచెడునట్లు, కువలయత్తై - భూమణ్డలము
నై, కూటన్ - నమ్మావార్లు, పణిత్త - ప్రసాదించిన, మత్తై - ద్రావిడ వేదమైన తిరు
నామమొరేమ్మ, ఉణార్ న్దోనై - గుర్రెత్తిగినవారును, మదియిలియేన్ - జ్ఞానములేనినను,
శేటుమ్బుడి- (మీపాదారవిందములే ప్రాప్తప్రాపకములని) నమ్మి యుజ్జించునట్లు, ఎక
కుమ్ - బాహ్యదయమునందు, పుగున్దానై - ప్రవేశించినవారును, త్తిశైయనైత్తుమ్ - సకల
జ్ఞులగును, ఏటుమ్ - నిండిన, కుణనై - దివ్య గుణములుగలవారునైన, ఇరామానుశనై -
బ్రహ్మవేదముగూర్చి, ఇత్తైజ్జినమ్ - శరణాగతిచేసితిమి.

తా—వేదములయొక్క వాస్తవార్థములను వదలి విరుద్ధార్థములను వచింపజేయును, నిరర్థకములను, శబ్దములనుమాత్రము సారముగ గలిగియుండు బాహ్యములను, రూపులేక నశించినట్లు, ప్రపన్నజనమునకు మూలపురుషులగు సమస్తార్థములను ప్రసాదించిన తిరువాయ్మొళియొక్క శబ్దరస, అర్థరస భావరసములనన్నిటిని చక్కగ గుర్తెరిగినవారును మహాయశస్సుంపన్నులును సమస్తకల్యాణగుణాత్మకులును నా జ్ఞాననేత్రమును గృహచేసినవారునగు యతిరాజులవారి నే నకలవిధరక్షకులనుగా ప్రశంసించెను.

౪౨. ఇత్యైశ్చాప్యదుష్పరనీశసరజ్జనెన్దు, ఇవ్వులగ
తైమ్ శైవ్వున్దులైరామానుశేక, ఎన్నరువిన్దైయి
తిమ్ శైవ్వునీరవుమ్పగలుమ్విడా దేన్దు శిన్దైయిశ్చే,
నితైన్దొప్పటివిరున్దా, ఎనక్కరుమ్నిగరిలైయే.

టీక. ఇత్యైశ్చ - అందఱిచే నాశ్రయింపబడువాడుగ, పదుమ్ - వేదాన్తములైన, పరక - సర్వపదార్థములకంటెను శ్లాఘ్యుడునైన, ఈశన్ - సర్వేశ్వరుడు, అట్లెన్దు - శ్రీరత్ననాథుడని, ఇవ్వులగత్తు - ఈజగత్తునందు, అతిమ్-ధర్మమును, శివ్వు - ప్రసాదించుచున్న, అట్లల్-స్వామియైన, ఇరామానుశన్ - ఎమ్మెరుమానాళ్లు, ఎన్దుయొక్క, అరు-పోగొట్టుటకు శక్యముగాని, విన్దైయిళ్ - కర్తములయొక్క, తిమ్-సమాహములను, శివ్వు - నిరసించి, ఇరవుమ్పగలుమ్ - రేయుంబగులును, విడా-విడువక, ఎన్దక - నాయొక్క, శిన్దైయిశ్చే - హృదయములో, నితైన్దు - నిత్యము, అతిమ్ - సమానములేనట్లు, ఇరున్దాన్ - వేంచేసియుండిరి, ఎనక్క-నాకు, అతిమ్-ఎవరును, నిగర్ - సమానులు, ఇలై-లేరు.

తా—సర్వసమాశ్రయిణీయుడని వేదాన్తములందుఁ బ్రసిద్ధిబొందిన పరాత్పరుడగు సర్వేశ్వరుడు, ఈభయకావేరి మధ్యమందు వేంచేసియున్న యీశ్రీరత్ననాథుడే యీ ధర్మమును లోకులకుపదేశించిన మహాపకారకులగు ఉద్దేయవరులు, ఎతకలమహావీరులను నశింపని నాపాపసమాహములనన్నిటిని నశింపజేసి నాహృదయమును మోయున్నారు. కనుక నాతో సమానులెవరునులేరని.

౪౩. నిగరిన్దిన్దై వెన్దానీశదైక్కు, నిన్నరుళిన్దైన్దు,
వ్వుగలొన్దుమిలైయరుట్టుమ్మన్ దేవుగల్, పున్దైయిలో

పగరుమ్ పెరుమైయిరామానుశవినినామ్ పప్పుదే
యగలుమ్ పొరు శేక, పయనిరువోముక్కుమానవిన్నే.

టీక. విగర్ ఇన్ది - (సద్గుణములు లేనందుచే) ఉపమానము లేక, నిష్ట-ఉన్న, ఎన్-
కాదుక్క, నీకైక్క-నీచస్వభావమునకు, నిక - (అట్టి నీచస్వభావమునే కానుకగఁ
జేసి యంగీకరించు) మియొక్క, అరుళిక్ గల్ - కృపయందు, అన్ది-ప్రశంసించుట
కప్పు, తగర్-ఒదిగియుండుస్థలము, ఒన్దుమిల్లై-ఒకటియునులేదు, అరుట్కుమ్-మిక్కుప
కు అగడ-మిక్కిలి నీచులే, పుగల్ - పాస్రులు, పున్నెయిలార్-దోషములేనివారు,
గణమ్-చెప్పుచున్న, పెరుమై - మహిమగల, ఇరామానుశా! ఉదైయవరే! ఇరువో
పక్క-మయద్దటికిని, పయనానవిక్-(క్రిందుఁజెప్పినరెండును) ప్రయోజనమైనయెడ,
వాన్-దీనిగుర్రతేగియుండుమనము, ఇని - ఇకమిదు, పప్పుదే - వ్యర్థముగ, అగలుమ్-
చూయుటకు, పొరుల్ - కారణము, ఎన్-ఏమియున్నది.

తా-దోషములు లేనివారలచే స్తుతింపబడు ఓరామానుశా! ఉపమానము చెప్పు
కొనిగాని నీచుడగు నన్నజ్ఞీకరించుటకు మిక్కుపకప్పు వేరుసాధకములేదు. సహజముగ
మిక్కుపకును దోషవస్తులే విషయభూతులైయున్నాను. కాబట్టి మనముయెడబాసియుం
డుటకు కారణమొకటియునులేదు.

౪౩. ఆనదు శెమ్మైయ అనెటిపాయ్ మై, యణుశమయమ్
పోనదు పొన్దియిరున్దదు వేజ్జలి, పూజ్జముల
త్తేనది పాయ్ వయల్ తెన్నర జ్జకళ్ళి త్తేన్నివైత్తు
త్తానదిల్ మన్నుమ్, ఇరామానుశని త్తలత్తుది త్తే.

టీక. పూరమ్యమైన, కనులమ్ - తామరపువ్వుములందు గలిగిన, తేక - లేనె
కాదు, నది-నదులు, పాయ్ - (పంటయొక్కవృద్ధికొఱకై) ప్రసహించుచున్న, పయ
నానములుగల, తెన్ - రమ్యమైన, అరజ్జక - (ఉభయకావేరి మధ్యమందుకయ
చియున్న) శ్రీరత్ననాథునియొక్క, కల్లల్ - శ్రీపాదములను, తెన్ని-శిరస్సునందు,
త్తే-ఉంచుకొని, తాన్-తాము, అదిల్ - ఆపాదారవిస్తములందు, మన్నుమ్ - ఎల్లప్పు
డు పొడచియున్న, ఇరామానుశక-ఎమ్మెరుమానాడు, ఇత్తలత్తు - ఈభూతలమునందు,
త్తేత్తు - అవతరించి, శెమ్మై-చక్కనైన, అణనెటి-ధర్మమార్గము, ఆనదు - (నశించినది
యను మందివీరినిబొందినది) అయినది. పాయ్ మై-(వేదబాహ్యమగుటచే) అనర్హమైన,

౪౨౦ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటి కాలాత్పర్యసహితము.

అటవనయమ్-బాహ్యములైన వస్త్రములును, పాన్తి - వాళమునొంది, పోనడు - పోయి
వెను - మిగులవూర్చునైన, కలి - కలియుగ దోషము, ఇటన్దదు - యాత్రలేకనంది

తా—తేనెచేనిండియున్న రమ్యములగు తామరలుగల పొలములచే రమ్యము
ఉభయకావేరిమధ్యమందలి శ్రీరత్నధామమునందు ఆ శ్రీతరత్న ణముకొఱకై యనివిధమున
శ్రీరత్నకాయయొక్క చరణారవిందములను తమశరసావహించుకొనుచు, ఆ శ్రీపాదముల
చే గూడియున్న హృదయముగల యతిరాజులవారు ఆవతరించుటచేత ఈ భూమియంద
వేదములయొక్క సవార్దము ప్రతిష్ఠింపఁబడినదాయెను. ఆయుక్తములగు వేదవాన్
మతము లారును త్తయించినవి. ఈకారణములచే కలిదోషమును నశించినదని.

౫౦. ఉదిప్పనపు త్తమర్, శిన్దైయుల్, ఒన్నలర్, నెళ్ళమళ్ళి.

కొది త్తిడమూత్తినడప్పన, కొల్లై వ్వువక్కురు మెల్లామ్
పది త్తవెళ్ళపుకవి పావినమ్ పూణ్ణనసావుతో శీర్
ఎది త్తలై నాదక్, ఇరామానుశెన్దన్నై యడియే.

టీక. పావు. అన్నిదిక్కులందును నిండినవై, తోల్ - స్వరూపానుబంధముగల
పురాతనమగు, శీర్-కల్యాణగుణములుగల, యతి-సన్యాసులకు, త్తలై నాదక్ - ప్రభా
వాధులగు, ఇరామానుశక్తిక్ - ఉడైయవరులయొక్క, ఇళ్ళై-కూడికచే సువర్ణ
నుండు, అడి-శ్రీపాదములు, ఉత్తమర్, క్లాఘ్యులైనవారియొక్క, శిన్దైయుల్-హృదయ
ములందు, ఉదిప్పన-సూర్యుడుదయించినట్లు ప్రకాశించుచుండు స్వభావము గల
(ధ్యానముచేయఁబడుచున్నది) ఒన్నలర్-బాహ్యకుదృష్ట్యాది విరోధులయొక్క, నెళ్ళ
మనస్సు, అళ్ళి - భయపడి, కొది త్తిడ-(ఆభయాన్నిచే) పరితపించినట్లు, మాడి-వేద
నడప్పన-నడుచునట్టి స్వభావమును బొందినది, కొల్లై - నిండియున్న, వక్ - చిత్తము
కురు మెల్లామ్ - దోషములన్నియును, పది త్త - చేరునట్లుస్థాపింపఁబడిన, ఎక్ - వా
యొక్క, పున్-నీచమగు, కవి-కవనములైన, పాయివమ్ - వృత్తసమూహములకు, శ్శా
న-ఆలంకరించుకొన్నవి.

తా—సన్యాసాశ్రమమునకు దగిన దివ్యగుణములుగల యతులకు వాధులగు
యవరులయొక్క రమ్యములగు పాదారవిందములను, సాధనాస్తర, ప్రయోజనాస్తర
లుగాని యుత్తములు తమహృదయములందెల్లప్పుడును ధ్యానవిషయముగనుంచుకొనుచు
బాహ్యులు కుదృష్టులనెడు విరోధులయొక్క హృదయములు ఇట్టి ధ్యానము లేనంత
చపలత్వమునుబొందినవి. దోషసమూహములచే నేర్పడిన వాయొక్క నీచకవిత్వముల
నీవృత్తములను (ఆయుడైయవరుల శ్రీపాదములు) అంగీకరించి యలంకరించుకొన్నవి.

గ. అశ్వైత్తాడర్ నెట్టుమైవర్ గట్టాయ్, అన్తుపారదప్పార్
ముడియప్పరి నెడు న్నేర్ విడుమ్కోనై, ముట్టుదుణర్ న్ద
వడియర్ - ముడమిరామానుశనెన్నై యాళనన్
ఇప్పడియట్టి అన్దదు, మల్ శ్రిలై కారణమ్ పార్తిడిలే.

ఈ, అడి-శ్రీపాదములను, తొడర్ న్దు - (అధారముగ) అనుసరించి, ఎటువ
ట్టిరామున్న, ఐవర్ గట్ కాయ్ - పంచపాండవులకొఱకై, ఆన్తు-తన్నదప్ప వేయ
జుడవత్తుడు, పారదప్పార్ - మహాభారతయుద్ధముందు, ముడియ- (వారిశత్రువులు)
జియవట్లు, పరి-గుట్టములనుగట్టిన, నెడుమ్ - నిడువైన, తేర్ - రథమును, విడుమ్ -
జియవట్లు, కోనై - (సర్వేశ్వరుడగు) శ్రీకృష్ణుని, ముట్టుదు-స్వభావమునంతయును, జిణ
కొరికికొనిన, అడియర్ తు-దాసులకు, అముదమ్ - (అమృతమువలె) భోగ్యభూతు
లై, ఇరామానుశక్ - ఉడైయవరులు, ఇప్పడియల్ - ఈభూమియందు, వన్దు-వచ్చి, పీఠ
ములపరిచింది, ఎన్నై-నన్ను, ఆళ-ఏలుకొనుటకై, పార్ త్తిడిల్ - విన్నవించుటకై,
ఇప్పదు-వేయ, కారణమ్ - కారణము, ఇల్లై-లేదు.

క-బాల్యము మొదలుకొని మామయని తలపక, సర్వరక్షకుడని తలచి శరణు
బ్రహ్మచరపాణ్డవులను రక్షించునిమిత్తమై పారథ్యముచేసి శత్రుపక్షమును నశించు
టచేసిన శ్రీకృష్ణుని యతిహానుష చేష్టితములను గుర్రెత్తిన స్వయావజ్ఞానముగల శ్రీవై
ష్ణవ ఆత్మప్రామృతముగనుండు యతిరాజులవారు ఈలాకమందవలెదలించిన కారణము
వారింపగా, నన్ను పరిపాలించుటకొఱకేగాని వేరుగాదని.

గ. పార్తాసత్తుశనుయజ్జల్, పదైప్ప, విప్పార్ ముట్టుదుమ్
పార్తాపుగల్ కోణ్ణువున్నెయి నేనిడ్డై త్తాపుగుడు,
తీర్తానిదువినై తీర్తరజ్జ శెయ్యుతాళిన్దై యో
దార్తా, ఇన్నై యెమ్మిరామానుశక్ శెయ్యుమ్ముదమే.

ఈ, ఆటాశముయజ్జల్ - వేదబాహ్యములగు నారుమరములును, పదైప్ప - వణకి
జునును బొందునట్లు, పార్ త్తాన్ - కటాక్షించిరి, ఇప్పార్ ముట్టుదుమ్ - ఈభూమినం
మును, పుగల్ కోణ్ణు-తరుదివ్యక్తిరిగిని, పార్ త్తాన్ - వ్యాపింపఁజేసిరి, పున్నెయి
నై-చిరుణములుగలనాయందు, తాన్ - తానే, పుగుడు-ప్రవేశించి, ఇరు - విస్తార
విస్తారపాపములను, తీర్ త్తాన్ - పోగొట్టిరి, తీర్ త్తు-ఇట్లుపోగొట్టి, అరక్కన్ -
శిక్షాధనియొక్క, శెయ్య - రమ్యమైన, తాళిన్దైయోడు-పాదారవిష్టములజంటతో,

ఆర్తాన్ - సంబంధింపజేసిరి, ఎమ్ - మాకు వాఘులైన, ఇరామానుశక్ - ఉదయమున
శెయ్యమ్ - చేసెను, అట్లుతమ్. ఆశ్చర్యములు, ఇనై - ఇవియొయున్నవి.

తా - బాహ్యమతములను నశింపజేసి లోకమందంతట కాశ్చర్యముగలవిన్ని
నిర్వక్తుక కృపచే కామే చేంచేసి నీచుడగునన్ను కటాక్షించి నామహాపాపములను
టిని పోగొట్టి శ్రీరత్నవాధుని పాదారవిష్టములకు తగినవానినిగఁజేసిరి, మనకు వాఘు
యతిరాజులవారికి ఇట్టి యత్యాశ్చర్యకరంబులగు కార్యములను జేయుట స్వభావ
మైయున్నదని.

౫౩. అఱ్ఱుదక్ శెమ్మెయిరామానుశక్, ఎన్నై యాళవన్ద
కట్టగమ్మకల్ ధవర్ కాముఱుశీలక్, కరుదరియ
పట్టలుయిర్ గళుమ్మపల్లులగియాపుమ్ పరన దెన్నుమ్
నత్పొరుళదన్నై, యిన్నానిల త్రేవన్దనాట్టిననే.

టీక. ఎన్నై - నన్ను, ఆర్ - కాపాడుటకు, వన్ద - వచ్చిన, కట్టగమ్ - పరమేశ్వరు
లును, కల్ ధవర్ - జ్ఞానవస్తులు, కాముఱు - కోరదగిన, శీలన్ - సౌశీల్యముగలవారును, అఱ్ఱ
దమ్ - అశ్చర్యమైనవారును, శెమ్మె - (కపటజనులనుగూడ) క్రమపద్ధతికి బెచ్చువాడు
ఇరామానుశక్ - ఉదయవరులు, కరుదు - ఎంచుటకు, అరియ - శక్త్యముగానట్లు, పట్ట
అనేకములైన, ఉయిర్ కళుమ్ - జీవరాసులును, పల్ - అనేకములైన, ఉలియావన్
సకలలోకములును, పరనదు - సర్వస్థాత్మరుడైన శ్రీయశపతిని (వానికిలోకువయ్యెను
ఎన్నుమ్ - అనెడు, నల్ - మేలైన, పొరుళదన్నై - అర్థమును, ఇ - ఈ, నానిలత్తే - భా
మందు, వన్ద - (ఒకరు కోరనపుడుతామే) వచ్చి, నాట్టినక్ - స్థాపించినవారైరి.

తా - ఉదారస్వభావముతో నన్ను సంరక్షించినవారును, విద్వాంసులు
చేతను కోరబడదగిన సౌశీల్యగుణముగలవారును, అశ్చర్యభూతులును, కపట స్వభావుల
సహితము ఋజుస్వభావమునకు బెచ్చువట్టి యతిరాజులవారు, సకలజీవరాసులకును
లాడ్డకొటి బ్రహ్మములకును, బ్రహ్మరుద్రాదులందఱికిని. పరుడైన శ్రీమన్నారాయణ
నాయకుఁడు (అనగా చరాచరములన్నియును ఆ శ్రీయశపతికి లోబడినవి) అనెడు
లైన తత్వార్థమును ఈలోకమందు స్థాపించినవారని.

౫౪. నాట్టియనీశచ్చమయజ్గళిమాణ్డన, నారణనై
కాట్టియవేదమ్కళిష్కల్ ధదు, తెన్దురుగై వళ్యల్.
వాట్టమిలావణ్డమిల్ మత్తై వాట్టనదుమణ్ణులగిల్
కాట్టియశీలత్తు, ఇరామానుశక్ష్టన్ని యల్వకడ్డే.

దీ. (అల్పులగు చేతనులతో తమమహిమయును వారితక్కువయున్లు జూడక
(మిమ్ముండు) మట్టులగిల్ - ఈభూలోకమందు, ఈప్రియ - పైపైగ వృద్ధిబొందిన, శిల
ప్రకృతిగణముగల, ఇరామానుశనీతన్ - ఉద్దేయవరులయొక్క, ఇయల్లు-స్వభావ
ము, కట్టు - చూచి, నాప్రియ, (అయ్యుక్తములగు యుక్తులచే) స్థాపితములైన, నీశమ్-
జ్ఞములైన, శమయల్లల్ - మతములు, మాన్దవ - నశించినవి, నారణ్ణనై - క్రియింప
దగ్గరప్రియ - ప్రకాశింపజేసిన, (ప్రతిపాదించుచున్న) వేదమ్ - వేదము, కలిష్ట
కీర్తనము (మనకే కొదవలేదని) గర్వించినది, లెన్ - అన్నివిధములవిలక్షణమైన, కరు
న్, తిరునగరిని నిత్యవాసముగల, నశ్శేల్ - పరమాధారులగు నమ్మాళ్వార్లనతిచ్చిన, వాట్ట
కొల - ఒకకొదవయునులేకుండునదియై, పణ్ - ఉదారస్వభావముగలదైన, తమిళ్
తల్లి - బ్రాహ్మవేదముగు తిరువాయ్మొళి, వాట్టేన్దు - విశ్వర్యమునుబొంది సుఖించి
చి(రాశియము) - గొప్పవారు తక్కువైనవారితో కొఱత నుయెంచకకలిసియుండుగుణము).

త - లోకులందఱుబొగడుచుండు పరిపూర్ణముగు సౌశిల్యగుణముగల యతిరాజు
నాయొక్క స్వాభావికముగు తేజస్సునుజూచి దుర్త తమలన్నియును నశించినవి. సకల
వేదమును మనకు తప్పర్థములనుజెప్పి మనయొక్క ప్రామాణ్యమునుజెరుచువారెవరు
కలిగి నెపుదిని బొంది సంతోషించినవి, ద్రవిడవేదముగు తిరువాయ్మొళి మొదలగు
వేదములన్నియును, అందఱు నుజ్జీవింపునట్లు అభివృద్ధిబొందితిమని సుఖించినది.

గ. కట్టవర్ శిన్దైకవరుమ్, కడిపాట్టిల్. తెన్నరల్లక

తొడ్డల్ కులావుమిరామానుశనై, తొగైయిఱన్ద,
పణ్దు వేదజ్జల్. పార్ మేల్. నిలవిడప్పార్తరుళుమ్
కొడ్డలై మేవిత్తొమ్మిమ్, కుడియామెజ్జల్. కోక్కుడియే.

దీ. తొగైయిఱన్ద - లెక్కలేక యనన్తమై, పణ్ తరు - (ఉదాత్త అనుదాత్త
ప్రకారము ప్రకాశకములైయుండు) స్వరములనిచ్చునట్టిదియగు, వేదజ్జల్ - వేదములు,
పార్ మే - భూమియందు, నిలవిడ - వ్యాపించునట్లు, పార్తరుళుమ్ - ఆలోచించి కృపచే
కొడ్డలై - మేఘమువంటి బౌద్ధార్యముగలవారును, కట్టవర్ - చూచినవారియొక్క
సృష్టయమును, కవరుమ్ - వశపఱచుకొనుచున్న, కడి - పరిమళముగల, పాట్టి
తొలలుగలదై, లెక - రమ్యమైన, అరజ్జన్ - ఉభయకావేరిమధ్యమందు శయనిం
చున్న శ్రీరత్నవాధునికి, తొడ్డల్ - దాసులగువారు. కులావుమ్ - కొనియాడుచున్న,
పణ్దు - ఉద్దేయవరులను, మేది - లోబడి, తొమ్మిమ్ - ఆశ్రయించియుండు,
కుడియామ్, ఎజ్జల్ - (వారిసంబంధిత ఉద్దేయ్యులైనెడు) మమ్మును, కొ - సురక్షింపద
గట్టయామ్ - కులముగను.

౪౩౨ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

తా—లోకులు సకల వేదములందును గౌరవబుద్ధివదలి వానిని యవేక్షింపకుండగ, ఉద్దేయవరులు ఆ వేదములందును పాపహానికబుద్ధిగలుగునట్లు శ్రీభాష్యరిగ్రంథములను జేసి ప్రతిష్ఠింపఁజేసినట్టి బౌద్ధార్యగుణముగలవారును సకలజన మనోహరమైన శించుచుండు దివ్యోద్భావముల వేణాట్టఁబడి రమణీయమైయుండుకోటలకు (శ్రీరంగమఠ స్వామియైన శ్రీమన్నారాయణునికి దాసులగు మహాత్ములచే కొనియాడబడుచుండు) మృదుమానాస్లను శ్రద్ధతో నాశ్రయించునట్టి వారికులమే ముచ్చును సంరక్షింపబడుచుండును. (వారేమచ్చుతరింపఁజేయువారని)

౫౬. కోక్కులమన్నరై మూవెల్లుగాల్, ఒరుకూర్ ముల్లువార్.

పోక్కియదేవనై పోల్ ముమ్మపునిదన్, పుననమెళ్లుమ్.

అక్కియకీర్తియిరామానుశనై యడై న్దవిన్.

ఎన్వాక్కురై యాదు, ఎన్మనమ్మనినై యాదినిమ్మనై.

టీక. కోక్కులమ్ - (చిత్త్యమయ్యచే రాజులగుటయేగాక) శ్రీత్రియ సంహారము బుట్టినవారగు, మన్నరై - రాజులను, మూవెల్లుగాల్ - ఇరువదియొక్క పర్యాయములను ఒరు-పాటిలేనిదై, కూర్ - పడునైయుండు, ముల్లువార్ - గండ్రగొడ్డలిచే పోక్కియమహించిన, లేవనై - విరోధిని నిరసించుటచే ప్రకాశించునట్టి సర్వేశ్వరుని, (మనముని) పోల్ ముమ్-స్తోత్రముచేయుచున్న, పునిదన్ - పావనులును, పుననమెళ్లుమ్ - లోకమంతయును, అక్కియ-వ్యాపించునట్లుచేసిన, కీర్తియకన్నుగల, ఇరామానుశ ఉద్దేయవరులను, అడై న్దవిన్ - ఆశ్రయించినవెనుక, ఇని - ఇకమీదటి కాలమునను, ముమ్మ ఒనై - ఇతరవిషయమునొక్కటిని, ఎన్-నాయొక్క, వాక్కు - వాక్యమునది, ఉరైయాదు - వచింపడు, ఎన్మనమ్ - నాహృదయము, నినైయాదు-చేట్లోగొట్టిని దలచడు.

తా—ఇరువదియొక్క పర్యాయము భూమండలమంతయును సంహరించుటకు శ్రీయొలను సంహరించిన పరశురాములను బొగడుచున్న వారును పరమపావనులచేత తృప్తినిచ్చినొందిన కీర్తిగలవారునైన యతిరాజులవారి నాశ్రయించిన పిదప నా వాక్యమునిదప్ప ఏవిషయమునున్న పలుకదు, నామనస్సు అన్యవిషయమును తలచదని.

(ఇచ్చట, ఆ వేదావతారముగు పరశురాములను, ముముక్షువు లారాధింపవలసిన లేదని సంప్రదాయముగదాయనిన; వారుచేసిన దుష్ట శ్రీత్రియ సంహారమునకు వేదమును గుఱించి స్తుతించిన వారైగాన, వెంకటేశ్వరగలవారి యుపాసనలో చేరిన వ్యాఖ్యానములందు ప్రసాదించియున్నారు.)

౧౭. మనోబూరు పేణుమదియాదు, అరబ్బకామలరడిక్కాల్
ఉబ్బవరేతనకుల్ మవరాయ్ కొళ్ళుము త్తమనై,
ననమర్ పోల్ మిరామానుశ నై యిన్నా నిల త్తే
పెనమర్, పెనమర్ మిరామానుశ మిటియేనోరు పేదై మైయే.

టీక - ఒరు. వేటొక, పేణు-పురుషార్థమును, మదియాదు-లక్ష్యముంచక, అరబ్బన్-
అరబ్బకామలరడిక్కాయొక్క, మలర్ - పుచ్చమువంటి, అడిక్కు -
ప్రాదములకు, అల్ - దాస్యమును, ఉబ్బవరే-లభించినవారిసే, తనమ్మ-తమకు, ఉబ్బ
కాదు. తమకా పుబ్బపులునుగ, కొళ్ళుమ్-అశ్లేకరించెను, ఉ త్తమనై-శ్రేష్ఠులును, నల్
త-శ్రేష్ఠమైన తపస్సునందు నిష్ఠగలవారిచే, పోల్ మిరామ్-స్తుతింపబడువారునైన, ఇరా
మానుశ-ఉద్దయవరులను, ఇ-ఈ, నానిల త్తే-జగత్తునందు, పెనమన్-అక్రియించునట్లు
భరించి, పెనమిర్-లభించినవెనుక, మనోబూరు అన్యమైనయొక, పేదై మై - (యు
క్తములను వివేకింపని) యవివేకమును, మిటియేన్-గుర్తలుగను.

౮. - పరమైకాన్ని నిష్ఠులై శ్రీరబ్బనాథునియొక్క పరమభోగ్యమైన శ్రీపాదారవి
మలసాగ్రయించిన మహాత్ములసే తమకు సర్వవిధబంధపులనుగ్రహించియుండు మహానీ
యుడు, మందితపస్సమ్ములచే స్తోత్రముచేయబడుచుండు వారునగు యతిరాజాలవా
నిమామియందు పరమప్రాప్త్యముగ లభించిరిని, ఇక, కన్న వానినియ పేక్షించునట్టి
మహాత్మునాయొద్దచేరదని.

౧౮. పేదైయర్ వేదప్పరుళిదెన్దున్ని, ప్పిరమననై
న్యోద్దినుల్ నైల్లాపుయిరుమండు, ఎన్దుయిర్ గళ్ మెయ్ విట్టు
అదిపరనో ణ్ణా మెన్దుళ్లునుస్వల్ల లెల్లామ్
వాదిల్ వెన్దాళ్, ఎమ్మిరామానుశకా మెయ్ మదిక్కిడ లే.

టీక - పేదైయర్ - (వేదములను అశ్లేకరించినను అపార్థములను జెప్పునట్టి) జ్ఞానకూ
ర్మ వేదమ్ - వేదముయొక్క, పారుల్ - అర్థము, ఇదుయెట్టు - ఇదియని, ఉన్ని -
ఉన్నట్లు, పిరమమ్ - బ్రహ్మము, నన్దుఎన్దు - విలక్షణమైనదని, ఓది - ప్రతిపాదిం
చు, మెన్దుల్లాయురుమ్ - ఇతరమగు సమస్తాత్మ లును, అండుఎన్దు - అబ్రహ్మమేయ
ము, ఉయర్ కళ్ - ఆత్మలు, మెయ్ - దేహమును, విట్టు - విడువగనే, అది -
అదియగుచు, పరనోడు - సర్వస్థాత్మరుడగు బ్రహ్మముతో, పిన్దామ్ ఎన్దు - ఒకటి
యొకటి, కొల్లుమ్ - వాదించునట్టి, అవ్వల్లల్ - ఆహూనము, విల్లామ్ - అంతయు
మెయ్ మది - వాస్తవజ్ఞానమునకు, కడల్ - గుముద్రులగు, ఎమ్ - మాయొక్క

౪౩౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటి కారాత్పర్యసహితము.

ఇరామానుశన్ - ఉద్దయవరులు, వాదిల్ - (లోకసంరక్షణముకొరకుబ్రహ్మసాక్షి)
వాదమునందు, వెస్టాన్ - జయించినవారైరిని.

తా.—పరమాత్మ స్వరూపము, పరమనిలత్వమునదని చెప్పి, సకలజీవరాక్షసులను
ఆపరమాత్మ స్వరూపమే, ఈజీవులందఱును దేహములనువదలునపుడే, ఆపరమాత్మ స్వరూపముతో (బ్రహ్మముతో) జేరుదురు. ఇదియేనుమా! సకలవేదసారాంశమని వదిలె
క్షానహీనులగు కుప్పప్రతిమతస్థుల తత్వనిశ్చయమునందు ఆత్యంత సమర్థులగు మహా
రాజులవారు ప్రసక్తిచివాదిచి వారినిజయించినవారైరిని.

౫౯. కడలళ వాయుతిశై యెట్టినుభృష్మకలియిరుశే,
మిడైదరుశాల శిరామానుశక్, మిక్కునాన్తైయై
శుడరొళిమూలవ్విగుళై, తురన్దిలనేలుయిరై
యిడై యవక్, నారణ్ణెన్త టివారిలైయుగ్గో యుగ్గో నే.

టీక—కడలళవాయు - నాలుగుసముద్రములవరకుండు, తిక్కుమెట్టినుభృష్ -
లదిక్కులందును, కలి - కలివలనగలిగిన, ఇరుశే - (అజ్ఞానము) చీకటిమే, మిడైదరు
అతిశయించియుండు, కాలత్తు - కాలమందు, ఇరామానుశన్ - ఉద్దయనమయి
సర్వప్రమాణోత్కృష్టమగు, నాక్ మత్తైయిక్ - నాలుగువేదములయొక్క, శుడరొళి
యార్ - ఆత్యధికమైనతేజస్సుచేత, ఆఇరుశై - ఆచీకటిని, తురన్దిలనేల - పో
ట్టకపోయిరేని, ఉయిరై - జీవులను, ఉద్దైయవక్ - కలవాడు, (నాథుడు)
యన్ ఎన్దు - నారాయణశబ్దముచేపచింపబడువాడని, ఉగ్గో యు - పొందికతో, ఈగ్గో
అనుసన్నిచి, ఆటివార్ - గుర్రెలుగువారు, ఇల్లై-లేరు, (స్వరూపజ్ఞానములేపోవు
దలిచేతను లోకమును తెలిసికొనువారులేరని.

తా—కలియుగసంబంధమగు అజ్ఞానమును చీకటిజగత్తంతయునిండి, తత్వమా
త్మజ్ఞానమునకు ప్రతిబంధకమైయుండు సమయమున యతిరాజులవారు చేతనోద్బవవాక్య
యవతరించి చతుర్వేదములయొక్క వాస్తవార్థప్రకాశకమును దివ్యతేజస్సుచే నీచి
పాఠగొట్టకపోయిరేని శ్రమన్నారాయణుడేపరాత్పరుడను నీతత్వార్థమును ఈశ్వరు
దలిచేతను లోకమును తెలిసికొనువారులేరని.

౬౦. ఉగ్గో న్దమెయ్ శ్చానియర్ యోగన్దొయిమ్, తిరువాయ్ ముత్తొయిమ్
మణన్దర్మమిన్ని శైమన్న మిడన్దొయిమ్, మామలరాళో
పుణర్ న్దపాన్ మార్ బక్ పొరున్దుమ్ పదిదొయిమ్ పుక్కునిజ్జు
కుణన్దిగ్గో కొణ్డల్, ఇరామానుశన్దైజ్జులక్కో మున్దై.

టీక.-కుణ్ణతికట్ - దివ్యాత్మగుణములచే ప్రకాశించుచున్నవారును, కొట్టర్ - గురువేత్తించునట్టి మేఘమువంటి యాదార్యముగలవారును, ఎమ్ - మాయొక్క, కుమ్ - పంశమునకు, కొట్టున్దు - చిగురువంటివారునైన, ఇరామానుశక్ - ఉదైయము, ఉత్తరవ - (తెలిసికొనవగినయర్థములనన్నిటిని) తెలిసికొనిన, మెయ్తానియర్ - వాక్తజ్ఞానముగలవారియొక్క, యోగన్దొటుమ్ - గోష్ఠిగనుండుస్థలములందంతటను, కుయ్మొమ్మియిక్ - తిరువాయ్మొమ్మిప్రబంధముయొక్క, ముణన్దరుమ్ - పరిమళము, ఇన్ - విలక్షణముగు, ఇచ్చై - గానము, మున్నుమ్ - ఎల్లప్పుడునునడుచుచున్న, క్కొటుమ్ - ప్రతిస్థలమందును, మామలరాళ్ - పుష్పవాసినియగు శ్రీమహాలక్ష్మి, పుత్తన్ - చేయున్న, పాన్ - రమ్యమైన, మార్వన్ - వక్షస్థలముగలసర్వేశ్వరుడు, పుత్తన్ - వాసముచేయుచున్న, పదిదొటుమ్ - దివ్యదేశములందంతటను, పుక్కు - శ్రీశాంతి, నిట్టుమ్ - నివసించుచుండురు, లేక, పుక్కునిట్టుమ్ - అట్టివిలక్షణస్థలములందంతటప్రవేశించియుండు, ఇరామానుశన్ - ఉదైయవరులు, ఎమ్మలకొట్టున్దు - కుణ్ణమునకుచిగురువంటివారు. (వేరులోనుష్టిమువగిలిన, చిగురుమందుగవాడునట్లు, కుణ్ణమున కొకక్రమము గలిగిన మందుగ యతిరాజులవారి ముఖమువాడుననిభావము)

కా-జ్ఞానభక్తివైరాగాద్యదిసమస్త దివ్యోల్బాణగుణ పరిపూర్ణులును, శ్రీవైష్ణవకుల యీ అభివృద్ధివొందించువారునగు ఎమ్మెరుమానార్లు, భగవత్స్వరూపరూపగుణవిభాకులగు పరమార్థముగ ననుభవించినవారును భక్తిరూపాపన్నజ్ఞానముగలవారునగు ఆత్మవైరాగాదులగు సోపేయిందు స్థలములయించును, భగవద్భాగవత విషయములను ప్రతిపాదించుచున్నవారియొక్కని యభ్యయనముచేయు స్థలమందును, శియోపశిసన్తోషించినిత్యముచేయుదివ్యతిరుపతులందును అత్యంతప్రేమాతి శయమతోనివసించియుండురని.

౬౧. కొట్టున్దువిట్టాడేప్పడర్దుమ్ వెళ్ళోళ్ విన్దెయార్, నిరయత్తొమ్మిన్దు ప్పేన్దెవన్దొట్కొణ్ణవిన్నుమ్, అరుమునివర్ తొట్టున్దవత్తోన్దెమ్మిరామానుశక్తొర్ పుగట్ శుడర్ది .
తొట్టున్దదు, అత్తొర్ నల్లదిశయ్యజ్జిన్దరునిలమ్.

టీక.- ఆరు - (క్రియ్యపతిని) పొందుటకుసాధ్యముగాని, మునివర్ - (సర్వోన్నతమగు సర్వమునుఆని) మననముచేయుచుండువారును, తొట్టుమ్ - తమపాదారవిష్టములవచ్చియాక్రయించునట్టివారును, తనత్తోన్ - (ప్రపత్తియగు) మహాకపన్నులగువారునైన, ఎమ్మిరామానుశక్ - మాయతిరాజులవారియొక్క, పుగట్ - కల్యాణములు, కొట్టున్దువిట్టు - పైపైగవృద్ధివొంది, ఓడి - పరుగిడి, పడరుమ్ - విస్తారముగాను, వెమ్ - క్రూరమై, శోళ్ - ప్రబలమైనట్టివియునైన, విన్దెయార్ -

కర్తములచే, నిరయత్తు - (దుఃఖమునకునోటగుసంసారమును) నరకమందు, అట్లు
 ట్టేనై - ముణిగియున్ననన్ను, వస్తు - (నేనున్నస్థలమునకు) వచ్చి, ఆలోచింపబడు.
 దాగునిగఁజేసికొనినవెనుకను, శుశర్మిక్కు - నిరవధిక లేజన్ముతో, ఎట్లున్నదు - (నా
 నుయిట్టివారుచిక్కుదురోయని) వెదకుచువృద్ధిబొందినది, అత్తలో - దానిచేత, బు
 లవ్ - విస్తారమగుభూమి, నలోతిశయమ్ - మంచియాశ్చర్యమును, కట్టెడుచూచి
 ("ఇరామానుజుకలోపుగట్ట" అనిపాఠమైనయొక, తోలో - అనాదియైనయనిఅర్థము)

తా - సర్వము క్రియఃపరియే అని ఎల్లప్పుడును ధ్యానముచేయుచుండును
 ప్రభావ సంపన్నులగు నన్నుట్వార్లు, వీరియొక్క భవిష్యదాచార్య విగ్రహము
 శ్రీసున్నాధమునలకు కృపచేయుటయును వారు తమసంబద్ధి సంబంధలకు కృ
 యుచు తామును ఆశ్రయించి మననముచేయునట్టి ప్రపత్తిరూపముగు మహాశివము
 వారును మనకు నాధులునగు యతిరాజులవారియొక్క కల్యాణగుణములు వృద్ధి
 సర్వదిక్కులందును వ్యాపించి కూరింపులగు దుష్కర్తములచే సంసారమును నరకము
 బడియున్న నావంటిపాపిని శేషభూతునిఁజేసికొన్న వెనుక నిరవధిక లేజన్ముతో
 బొందినవి, అందుచే నీలాకులందఱును ఇంతటిప్రభావశీలులనెన్నడును జూచినది
 యాశ్చర్యమునొందినది. ("శుశర్మిక్కు" అనుటచే, ఇట్టిపాపాత్ముని శిక్ష
 వారికెట్టి యపకీర్తియుగలుగక మంచికీర్తి యభివృద్ధి నొందినది, ఇకను లోకమున
 వంటి పాపులున్న యెడరక్షించవలయుననివారిని వెదకుటకై సకలదిక్కులందును శేష
 వ్యాపించుచున్నదనియును జెప్పనగును. ఇట్టిదిగుమా, ఎమ్మెరుమానార్లయొక్క
 గుణవైభవముఅని భావము).

౬.౨. ఇరున్దేనిరువిన్దైచ్చాశబ్దభ్రూన్ద్రీ, యిన్దియానితైయుమ్
 వరున్దేనినియెమ్మిరామానుశక, మన్నుమామలర్తాల్
 పొరున్దానిలై యుడైప్పున్దైయిన్కోర్కొన్దున్దైకేయ్యా
 పెరున్దేవన్దైప్పరవుమ్, పెరియోర్తమ్కట్టల్ వీడితై.

టీక. - ఎవ్-మనకునాధులైన, ఇరామానుశన్ - ఉడైయవదులయొక్క, మన్ను
 ఒకటికొకటిపొంది, మా-మిక్కిలిపూజ్యమై, మలర్ - పరమభోగ్యమైయుండు, తా
 శ్రీపాదములందు, పొరున్దా - చేరని, నిలైయుడై - స్వభావముగలవారగు, పు
 ర్కు-దురభిమానులకు, ఒన్దుమ్ - కొంచెమైనను, నన్దై-మేలును, కేయ్యి -
 పెరున్దేవన్దై - నిత్యచూరిసములగు శ్రీవైష్ణవులను, పరవుమ్ - (వారిస్వభావమునకు
 ప్రాత్రముచేయుచుండు, పెరియోర్తమ్ - మహాప్రభావముగలవారియొక్క)

ప్రజామలను, విడిత్తు-అశ్రయించి, ఇష్ట-ఇచ్ఛకు, ఇరు - (పుణ్యపాపములగు)
 కుమరములైన, విదై-కర్తములనెడు, పాశమ్ - కట్టును, కట్టబడి-విడిపించుకొని,
 ఇష్ట - (ధన్యుడనై) ఉంటిని, యాక - ఇట్టిచేను, ఇని-ఇకమీదు, ఇత్యాయమ్-
 ఇట్టికొంచెమైనను, వరుద్దే - వ్యసనమునుబొందను.

కా-మాకు స్వామియగు యలిరాజులవారి చరణారవిందముల నాశ్రయించని
 కుమరములకు సహాయపడని శ్రీకృష్ణపులను గొప్పదేవతలనుగ గొనియాడుచున్న
 మానవుల పాదారవిందములనాశ్రయించుటచే ఇచ్ఛకు సకలకర్తములు నశించి కృతా
 క్షుణ్ణుని, ఇత సేమాశ్రమైన దుఃఖమును నేనుబొందనని.

తేజోకయర్థము - పెరుండవలె - (పెరియపెరుమాళ్ళను) - క్రీరణనాథులను,
 కృష్ణ-కొనియాడెను, పెరియార్తమ్ - కూరత్తాత్మాకాయొక్క, అని, మిగతాత్థము
 చువవలెనే. (ఎష్టమ్ నన్నెశ్చయ్య) అని పాకమైనయెడల, ఎష్టమ్-ఎచ్ఛకు, అని.

౬౩, విడియైత్తొడరుమ్మకళితెన్న, యానుక్పిఱజ్జియళ్ళిర్
 అడియైత్తొడరుమ్మడినల్ గవేణుమ్, అఱుశమయ
 చెడియైత్తొడరుమ్మమరుల్ శెఱిన్దోర్ శిడైన్దోడవన్ది,
 ప్పడియైత్తొడరుమ్, ఇరామానుశ్శామిక్కపడ్డిదనే.

టిక-అఱుశమయమ్ - దుర్మతములనెడు, శెడియై - పాపమును, లేకపాదను,
 అడడుమ్ - అనుసరించుటకుఁదగిన, మరుల్ - అవివేకము, శెఱిన్దోర్ - నిండియుం
 దువారు, శిడైన్ద - భగ్నహృదయులై, ఓడ-భయపడిపరుగత్తువట్లు, వన్ద-వచ్చి, ఇష్ట
 చేయి - ఈభూమియందుండువారిని (అక్లికరిండుటకు) నొడరుమ్ - (సమయముచూచి)
 అనుసరించునట్టి, మిక్కపడ్డితన్ - నిరవధికమైన పాశ్చాత్యముగల, ఇరామానుశా - ఉ
 డైనవలె, విడియై - అడయేనుగును (మోహముచే), తొడరుమ్ - వెండించుచున్న,
 అఱుశ - మొగయేనుగువలె, యాన్ - చేసెనును, ఉన్ - దేవరవారియొక్క, శిర్ -
 శిరస్సుపొగవృత్తి సామర్యాదిగుణములనంతయును, పిఱజ్జియ - ప్రకాశించియుండు,
 అడియై - శ్రీపాదములను, తొడరుమ్మడి - అనుసరించుపద్ధతిని, నల్ గవేణుమ్ - అను
 గ్రహించి యివ్వవలయును.

కా-పాదలవలెనుండు దుర్మతముల నారింటిని సంబంధించియున్న పూర్ణమైన
 మువేకముగలవారివందఱిని పాఠదోలి మఱియును నిట్టికార్యములనే చేయుచు సకల
 దేవులను తర్జనము నుపదేశించువారును సకలకాస్త్రజ్ఞులగు ఎమ్మెరుమానార్ల!
 మోహముగల ఇతరావేక్షవదలి అడయేనుగుయందు మోహముంచునట్లు దేవరవారి పా
 దాశ్రితములందు అత్యంతప్రావణ్యముంచువానినిగ దానుని అనుగ్రహింపవలయునని.

౬౪. పల్లగుమాఱ్ఱపశువద్మిత్, ఆనన్దమ్ పాయ్ మదమాయ్
విజ్ఞేడ పజ్జళిరామానుశమునివేల్మమ్, మేయ్ మై
కొణ్ణనల్ వేదకోక్కున్దన్దమ్ మేన్దిక్కువలయ వై
మణ్ణివన్దేన్దదు, వాదియర్ గాళుజ్జల్ వాల్ వన్దే.

టీక.- పల్ల - మాట విధేయ మైయుండు, ఇరామానుశముని - ఉదయవసుధ
వేల్మమ్ - ఏనుగు, మాఱ్ఱ - ఆహ్వానము, పజ్ - గానముతో, తదు - ఉపదేశము
పశుమ్ - మనోజ్ఞ మైన, తమిత్ - ద్రావిడమైన తిరువాయ్ మొలీయందలి, ఆపజ్జ
సన్దాపము, పాయ్ - ప్రవహించుచున్న, మదమాయ్ - మదజలమై, విజ్ఞేడ - విజ్ఞ
పగ, మేయ్ మైకొణ్ణ - వాస్తవార్థమును ప్రతిపాదించుచున్న, నల్ వేదమ్ - దీక్ష
మగు వేదమనెడు, కొణ్ణువత్తమ్ - రమ్యమైన దత్తమును, ఏన్ది - ధరించి, మణ్ణి
తై - భూమణ్ణులమందు, మణ్ణివన్ద - శ్రోసికొనివచ్చి, వన్దదు - మిమ్ములయెదిరి
వాదియర్ కాల్ - వాదించువారలారా, ఉజ్జల్ - మీయుక్క, వాల్వ - సమస్త
అన్దదు - ముగించినది.

తా- శ్రీశకతోపులానలిచ్చిన ద్రావిడవేదమును తిరువాయ్ మొలీని ఆనుసంధాని
టచే గలిగిన ఆనందమైనది మదజలరూపమై ప్రవహింపగా, విజ్ఞప్తైత్తపరమగు వా
వార్థమును ప్రతిపాదించుచున్న విలక్షణమగు వేదమనెడు మనోజ్ఞమైన దత్తమునకు
వాస్తవమునధరించి, మా ఉదయవసుధ ఆనుయేసుగు, ఆనేకుశితాచలపర్యవము, మే
టాచలయాదవాచల సరస్వతీసీతాది దివ్యస్థలములయందు తమతోనిలిచి వాదించిన
వాడలనందఱిని నిరసించుచువచ్చియున్నది. బాహ్యకుదృష్టి మరస్థులగు ఓ ప్ర
దులారా! శిష్య ప్రశిష్యులుగానున్న మీసంపద నశించినదిచూడుడు.

౬౫. వాల్ వన్దదుత్తొలై వాదియర్కు, ఎన్దుమ్మన్దుత్తైయవర్దమ్
తాల్ వన్దదుత్తవమ్ తారణి పెన్దదు, తత్తువనూల్,
కూల్ వన్దదుక్కున్దు మెల్లామ్ పది తగుణ త్తివర్కు
అన్నాల్ వన్దదు, నమ్మిరామానుశక తన్దన్దాన త్తిలే.

టీక.- నమ్ - మనకువాధులైన, ఇరామానుశన్ - ఎమ్మెరుమావాన్, తన్ద - త
కరించిన, తానత్తిలే - జ్ఞానముచేత, తొలై - పురాతనముగనున్న, వాదియర్కు -
వాదములుగల బాహ్యకుదృష్టులకు, వాల్వ - సమస్త, అన్దదు - పోయినది, తత్తు -
ఎల్లప్పుడును, మెల్లాయవర్దమ్ - వైదికులగువారియుక్క, తాల్వ - కొదవ, త్తిలే -

అర్థము - పోయినది, తారణి-భూమి, తపస్ - భాగ్యమును, పెట్టిదుడు - కలిగినదా
మీ, తత్తుసూత్ర-తత్త్వములను ప్రతిపాదించునట్టి శాస్త్రములందలి, కూట్టెల్లాకు -
శ్రేష్ఠములన్నియును, అర్థము - నివర్తించినది, కూట్టెల్లాకు - దోషములన్నియు
నడిత - నాటియున్న, కుణ ద్వివర్తు - స్వభావముగలవారికి, అన్నాట్ - అదో
కూట్టెల్లాకు-నశించినది.

కా-మనకు స్వామియగు యతిరాజులవారు చక్కగ వాదించి బాహ్యబద్ధ
ప్రమాదము నొంది సకలచేతనులకును తత్త్వార్థముల నుపదేశించుచురాగ వారు జ్ఞానవస్తు
లెందులకనుక ప్రముక్తముగ, నా నాటికి దుర్బలతవ్యాపకము తనంతటతానే నశించినది, నక
జ్ఞానబోధకలును నివర్తించినది, భూమి నెప్పుదిని బొందినది, తత్త్వములను ప్రతిపా
దించునట్టి శాలశాస్త్రములందలి సంశయములను తీరినది, ముందు దోషవస్తులైనవా
లను దోషములు నివర్తించి గుణవస్తులైనవి.

౬౬. జ్ఞానమృతనిర్దవలజ్ఞానా నాడోరుమ్మనై బవర్కు
వానజ్ఞాడుప్పదుమాదవణ, వల్విన్దై యేకామన త్తిల్
కునజ్ఞాన్దవిరామానుశస్త్రినై యెయ్దినర్కు
అత్తానజ్ఞాడుప్పదు, తగతగవెన్నుమ్మశరణ్ కోడుత్తే.

ఈ- జ్ఞానము - జ్ఞానము, కనిద్ద - పరిపక్వరూపమైన, నలంకొట్టు - ప్రేమ
చాలారై, నాడోరుమ్ - ప్రతిదినమును, నైబవర్కు - శ్రేష్ఠియముబొందినవారికి, మాదవణ -
ప్రేమపరియగు సర్వేశ్వరుడు, వానమ్ - మోక్షమును, కొడుప్పదు - ఇచ్చుటయును, వల్
విన్దై - మహాపాపియగు నాయొక్క, మనత్తిల్ - హృదయముదలి, ఈనమ్ -
జ్ఞానము, కనిద్ద - నశింపజేసిన, ఇరామానుశక్త - ఉదయవరులు, తన్నై - తమ్ము
నియ్యెదెర్కు - పొందినవారికి, తన్ - తమయొక్క, తగవుమ్మన్మకృపయనిచె
ప్పదు, కనిద్ద - సాధనమును, కొడుత్తు - ఇచ్చి, అత్తానమ్ - ఆస్థానమును, (మోక్షమును)
నిచ్చుడు - ఇచ్చించుటయును, (వీరిద్దఱికిని సహజ ధర్మములైయున్నవి).

కా-జ్ఞానము పరిపక్వమై పరిపూర్ణముగు పరమభక్తితో, ఎప్పుడెప్పుడు, ఈదే
వునకువలె, సర్వేశ్వరుని గుణానుభవముచేయుదుమో, అనియెల్లప్పుడును చింతించుచు
వలెనని, సర్వేశ్వరుడగు త్రియ్యుపతి పరమపదమునిచ్చుచున్నాడు. మహాప్రబలసాప
కములైన నాయొక్క హృదయముందు పాపవాసనకొంచెమైనను లేకుండునట్లు పో
షింపజేయువరులను ఆశ్రయించినవారికి తమకృపయనెడు సాధనమునిచ్చి మిగుల
సహజము చే లభింపదగిన యట్టిపరమపదము నిచ్చుచున్నారు.

౬౨. చరణముడై నదరుమనుకా, పృథ్విసూదోబువరై,
మరణముడై విత్తమాయవః ననై ౨, వణజ్జవై త
కరణమివై యమశక్త్యై నిరామానుశనుయిర్ గట్టు
అరణ్యమై త్తిలనేల్, అరణాన్ మద్రోవ్వారుయిర్కే.

టీక. — చరణమ్ - (క్రియః పరియోక్త) శ్రీపాదములను, అడైవై - ఆశ్రయించిన
రయమనుక్కు - ధర్మరాజాకౌటకు, పట్టు - ముందు, సూదోబువరై - (దుర్యోధను
మొదలగు) సూర్యుని, మరణమ్ అడైవై త - మరణమునుబొందునట్లునర్చిన, మాయ
అఘటితఘటనాసమర్థుడగు సర్వేశ్వరుడు, తనై ౨ - తన్ను, వణజ్జ - ఆశ్రయించుట
నై త - ఉపకరణములనుగనుంచిన, కరణమ్ - ఇన్ద్రియములు, ఇవై - ఇవి, ఉపక
అత్తు - మీపసంతమైనవిగావు, ఎన్టు - అని, అట్లు - కరణములను ఇతరవిషయము
దుఉపయోగించునపుడు, ఇరామానుశక్ - ఉడైయవరులు, ఉయిర్ గట్టు - ట
లకు, అరణ్ - రక్షకమును, అమైత్తిలనేల్ - కలుగజేయకపోయిరేని, ఇరా
యిర్కే - ఈయాత్మలకు, అరణ్ - రక్షకులు; మద్రోబు - వేరు, అర్ - ఎవరున్నా

తా - తన్నాశ్రయించిన ధర్మరాజునిమితము మహాభారతయుద్ధ సమయము
దుర్యోధనాదులను నశింపజేసిన అఘటితఘటనాసమర్థుడగు సర్వేశ్వరుడు, తన్నా
శ్రయించియుజ్జీవిచుటకై, ఈచేతనలకుకరణకళేబరములను ఇచ్చినవాడుగాని, త
తనునియిష్టనుసారముగవినియోగ పఱచుకొనుటకుగాదు, అనెడు, అర్థవిశేషము
యతిరాజులవారసతరించి తమనిచ్చేతుకకృపచే, ఈజీవులకుపదేరించి రక్షింపబో
రేని, ఈయాత్మలకు ఉజ్జీవనమునీడ్పించుటదుర్లభమని.

౬౩. ఆరెనక్కిన్దునిగర్ శొల్లిల్, మాయసన్తైవర్, దెయవ
తేరినిత్తైప్పియకీడై యిళైమై, ప్పొరుల్ దెరియ
పొరినిత్తొన్నవిరామానుశనై ప్పణియుమ్నల్లార్
శీరినిత్తైన్దుపణిన్దు, ఎన్నావియుమ్నశిన్దైయుమే.

టీక. — మాయన్ - (ఆశ్రితపారతంత్ర్యమును ప్రసిద్ధపఱచిన) ఆత్మర్యభూసు
క్రిష్ణుడు, అత్తు - (యుద్ధసమయమునఅరునుడు) నముడైనపుడు, మవర్ - మ
పొర్తివులయొక్క, తెయవమ్ - దివ్యమైన, తేరినిల్ - రథమునందుండి, శివ
పాదించిన, కీడైయిన్ - భగవద్గీతయొక్క, తైమై - (స్వరసమైన)చక్కమైన
అర్థమును, తెరియ - విశదముగదలియునట్లు, పొరినిల్ - భూమియందు, శివ

ఇచ్చివ, ఇరామానుశనై - ఉదైయవరులను, పణియుమ్-అక్రయించియుండు, నల్ల
 (పాక్షములనువారియుక్క, శీరినిల్-కల్యాణగుణములలో, శెన్టు-(ఇతరవిషయములందు
) వెల్లి, ఎన్నావియుమ్ - నాయాత్త యును, శిన్దెయమ్ - హృదయమును
 (రానివి విడిచిన జీవింపదు అన్నట్లు) అసక్తమైనది, శొల్లిల్-చెప్పికయెడ,
 అవకు - నాకు, నిగర్-సమానులు (ఉన్నారు.)

కా-అభుతిర ఘటవాసామర్థ్యములనుజూపింపకలచేతనుల నాశ్వర్యమునొందిం
 పక్రస్తుండు పాండవులరథముండుండి యుపదేశించిన భగవద్గీతయొక్క తత్వార్థ
 మనశాభాష్యమును నామముచే లోకులకు విశదమగునట్లు ప్రసాదించినట్టి, భాష్య
 యను అక్రయించిన సత్పురుషులగు మహాత్ములయొక్క కల్యాణగుణములకు నాయు
 యును మనస్సునలోబడుటచే మిక్కిలిత్వరతో వెల్లిఅచ్చట దృఢముగ నాస
 కాట్టి యిప్పటిస్థితిని యాలోచించిచూడగ నాకు సమానులెవ్వరునులేరని.

క. శిన్దెయినోడుకరణజ్ఞో యావుమ్ శిదెను,మున్నా
 శస్త్రమున ధ్రావ్యద్వదుకణ్ణు, అవై యెస్తనక్కన్తరుళాల్
 తన్తపరజ్ఞనుమ్తక శరణో తన్దిలకాతానదులెన్తు,
 ఎన్దెయిరామానుశక వన్దెడు తననిచ్చెన్దె యే.

టీక.-మున్నాల్ - (భగవత్సృష్టికి) పూర్వమును, శిన్దెయినోడు - (ప్రధాన
) హృదయముతోగూడ, కరణజ్ఞో యావుమ్ - సకలైన్ద్రియములును, శిదెన్తు -
 అర్థము ఉదయ - నశించి, ధ్రావ్యదుకణ్ణు - అణగినదానినిజూచి, అవై - ఆకర
 యును, ఎన్ తనక్క - (అదిత సమముగనున్న) నాకు, అన్తు - అన్యస్థి సమయమును,
 తన్తపరజ్ఞనుమ్తక శరణో తనపాదారవిన్దములను, తన్దిలకా - ఇవ్వలేదు, ఇరామానుశన్ -
 (ఇట్లు) తకాశరణో తనపాదారవిన్దములను, తన్దిలకా - ఇవ్వలేదు, ఇరామానుశన్ -
 అన్యస్థు - ఎన్దె - నాకు(దండియై, వన్తు - వచ్చి, తాన్-తాము, అదు- ఆపాదార
 యును, తన్తు-ఇచ్చి ఎన్దె - సంపారసముద్రమందు ముణిగిననమ్మ, ఇన్తు-ఇప్పుడు,
 తన్తపరజ్ఞనుమ్తక - వైకమైతిరి. (కడచేర్చునట.)

కా-సకలచేతనులు సంహారదశలో మనస్సుతోగూడ సకలవిషయములను బో
 యించి, జడములనలెనుండు స్థితినిజూచి, అట్టిస్థితిలోనున్న నేను యేకోరికయులేక
 నాకు తమనిర్వర్తకుక పరమకృపచే కరణక శేబరములను శ్రీరజ్జనాథులు ఇచ్చిరి
 కరణరజ్జము నివర్తించునట్లుతమపాదారవిన్దముల నిప్పించకపోయిరి. ఇట్లు మిగుల

౪౪౨ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

దుర్లభమైన, మోక్షమును మనకు దండ్రయగు ఉదయవరులు తమ పాదారవిష్టము (పాదనమను ఫలమునుగ) ఇచ్చి సంసారసంబంధమునుబోగొట్టి తరింపజేసిరి.

20. ఎన్నెయుమ్పాక్షైన్నియల్వెయుమ్పార్తు, ఎట్టిల్వల్గు
 పున్నెయుమ్పార్కిలరుల్, ఇయవదేసలమ్, అన్నియెవ్వార్
 పిన్నెయుమ్పార్కిల్ నలముళదేయుక్ పెరుజ్గురై
 తన్నెయోపార్వర్, ఇరామానుళాపున్నెచ్చార్ న్దవరే.

టీక.—ఎన్నెయుమ్- (విషయాసక్తుడగు) నన్నును, పార్తు - కట్టి
 ఎన్-నాయొక్క, ఇయల్ వైయుమ్ - చెకునవపడికలనున్ను, పార్తు - కట్టి
 ఎట్టిల్ - టక్కలేని - పరోక్షణత్త - ఆ సేక దివ్యగుణములుగల, ఉన్నెయుమ్
 దేవరవార్లనున్ను, పార్కిల్ - చూచినయెడల, అయిల్ శెయ్ వదే - విక్రమము
 కరుణించుటయే, నలమ్ - మేలైనది, అన్ని ఇదిపోగ, పిన్నెయుమ్ - మరలక, పా
 క్కిల్-విచారించినయెడల, ఎక్కాల్ - నాయును, నలమ్ - మేలైనగుణము, త్తి
 ఉన్నదా, ఉన్నె - దేవరవార్లకు, తార్ న్దవర్-అశ్రయించినవారు, ఉక్ - దేవ
 యొక్క, పెరుజ్గురైతన్నె-విరసధికకృపను, ఎన్-వివిధము, పార్ వర్ - చూచు

తా—ఓమరిరాజా! నన్నును నాయొక్క చెకునవపడికలను దేవరవా
 లేని ప్రభావమునున్న అశోచించిచూచినయెడల నన్నొవిషయముగ నర్జీకరింప
 మేలైనది, ఇదివికిచి నేనుచేసినయును కృత్యములనుయెరిచిచూచినయెడల గుణలేమ
 నందుచే నన్ను చెయివిషయవలసినవిన్నును. గుణవస్తులే సర్వోత్తములగు యతిరాజుల
 నాశ్రయింపదగినవారు. దోషములుగలవారు వారిసన్నిధికిఁబోయి, దేవరవారి
 యాచినవారు తలచుటచే, దేవరవానికి నిష్ఠ గురకృపగలవారు ఆ నెడు మహిమలేమ
 నేయని.

20. తాగ్ న్దదేక్షైన్వెయుక్ తాళిన్వైక్కిల్, అన్బుదాన్మిగవుమ్
 కూర్ న్దదత్తామరై తాళగళుమ్, ఉన్న్దకుంజళుక్కి
 తీర్ న్దదేక్షెయ్ గెముక్ శెయ్ విన్వై నీ శెయ్ విన్వై యదనార్
 పేర్ న్దదు, వజ్జెయిరామానుళావెమ్ పెరున్దగై యే.

టీక.—వజ్జె - (పుచ్చుకొనువారి తక్కువయును ఇచ్చెకువారి పుంజము
 కావకయిచ్చునట్టి) బేదార్యగుణమును, ఎమ్ - ఆయాదార్యముచేనన్ను పరమము
 న్న, పెరున్దగై - గొప్పమహిమగల, ఇరామానుళ - ఉదయవరే, ఎన్ - నాయొక్క

౧. హృదయము, ఉన్ - హృదయశేషియగు దేవరవారియొక్క, ఇన్ - కూడియు
 క్క, తాళోత్త - శ్రీపాదములక్రిందు, కార్ న్దకు. పొందియున్నది, అత్రామరై త్రాళోగకు
 క్క - తామరలవంటి యాశ్రీపాదములకు, అన్నదాక - స్నేహమైనదియే, మిగవుకు-
 న్దకుమనట్లు, కుర్ న్దకు - అతిశయించింది, ఎన్ - వాయొక్క, కెయ్ - వృ
 క్కనది, ఉన్ - దేవరవారియొక్క, కునెక్కు - ఆదివ్యగుణములకే, తీర్ న్దకు -
 పొందితిరిది, మన్ శెయ్ వినై - పూర్వముందుఁజేసినకర్మమున, నీ - (దానిని నివర్తిం
 పడముట్టి) దేవరవారు, కెయ్ - చేసిన, అదు - ఆ, వినై మూల్ - వ్యాపారముచే
 (వృత్తి) తీర్ న్దకు - కొన్నిపెల్లగిలినట్లు విడిచిపోయింది.

౨. శా-స్వరూపజ్ఞానాది సకలమును, లభించెడువాని తక్కువను అలాచింతక
 ప్రశంసలట్టి అతిగమిభాగస్వభావముగల మాస్వామియగు యతిరాజా! నాహృదయ
 నచీకరవారి శ్రీపాదములందునుండి పొందికతోనున్నది. అశ్రీపాదములందు భక్తియొ
 క్క అతిశయించినది, నేను దేవరవారి దివ్యగుణములలో మిగులయపేక్షగాని దేవరవారి
 దివ్యగుణుండు పూరికగలిగియున్నవాడను. (ఇట్లైందున) నాపుర్యాక కర్మములత
 ము దేవరవారియొక్క యశ్శీకారముచే నన్ను విడిచివదిలివదిలని.

౩. కైత్తనన్, త్రియ్యశ మయక్కలగరై, క్కాశినిక్కే
 యయ్ త్తనన్, తూయ్ నుత్తై నెత్తదన్తై, యెత్తున్నియ్యక్కే
 నెయ్ త్తనన్, త్రియ్యశ మయక్కలగరై, క్కాశినిక్కే
 కైత్తనన్, తూయ్ నుత్తై నెత్తదన్తై, యెత్తున్నియ్యక్కే

౪. ఇరామానుశక - ఉదయవరులు, మిక్కిలై కెయ్ - నిరతిశయ బావా
 నుకేసి, తీయ - నీదములైన, శమయ్ - మతములను (బట్టి, కలగరై - కలహము
 ముత్తువారిని, కైత్తనన్ - జయించినవారై, తూయ్ - సరికున్నమైన, మత్తై నెత్తదన్తై -
 మత్తమున, కౌశిమక్కు - భూమియందు, ఉయ్ త్తనన్ - కృపకే ప్రవర్తింపఁజేసి,
 తీయ, ఉన్ - అనుసంధించి, ఉశ్శుక్కు - మనస్సు, నెయ్ త్త - మత్తనై, అవ్వనోడు -
 తీయ, ఇయ్ - ఉండి, ఏత్తుక్కు - ప్రాప్తముచేయుచున్న, నిత్తై - సంతోషమైన,
 తీయ - పరిపూర్ణగుణవస్తులతోఁగూడ, ఎన్నై - నన్ను, కైత్తనన్ - కయజిం
 చుచున్నది.

౫. ఉదయవరులు తమబాదార్యాధిశయముచే మిక్కిలి హేయములైన వేద
 ముఖముల బాధాదిమతముల నవలంబించి కలహించుచున్నవారిని నశింపఁజేసిరి, మి
 త్తదగు వేదమార్గమును భూమియందంతటను ప్రతిష్ఠింపఁజేసిరి. అనునీయతి

౪౪౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

రాజులవైభవము ననుసన్ధించి ప్రేమాతిశయముతో స్తోత్రముచేయుచుండు ముఖ్యులగు
గూడ నన్ను నుగలిసియుండునట్లు కరుణించికటాక్షించిరని.

౭౩. వజ్రైయినాలుమ్మేతమాదగవాలుమ్, మదిపురైయుమ్
తజైయినాలుమిత్తారణియోర్గట్టు, త్తాళశరణాయ్
ఉజ్జైన్జానమురై త్తనిరామానుశనైయున్నుమ్
తిజ్జైయల్లాలెనక్కిరై, మద్ర్దోర్నిరై తేర్న్దిడిరే.

టీక.—తన్—(ఉపకరించుటకుదగిన) తమయొక్క, వజ్రైయినాలుమ్ - వజ్ర
ముచేతను, (చేతనులదుర్గతినిజూచి సహింపజాలని) మాదగవాలుమ్ - పరమృతము
మదిపురైయుమ్ - (తాపహరుడై సంతోషకరుడైన) చంద్రునివలెనుండు, తిజ్జైయినాలుమ్
చల్లదనముచేతను, ఇత్తారణియోర్గట్టు - ఈభూమియందుండువారికి, తాన్ - తా
శరణాయ్ - రక్షకులైయుండి, ఉజ్జై - వాస్తవమై, నల్ - విలక్షణమైన, కాన్
జ్జానమును, ఉరైరై - ప్రసాదించిన, ఇరామానుశనై - ఉడైయవరులను, ఉన్న
అనుసన్ధించుచున్న, తిజ్జైయల్లాల్ - సామర్థ్యముదప్ప, తేర్న్దిడిర్ - విచారించు
నయెవల, ఎనక్కు - నాకు, మద్ర్దు - ఇతరమైన, ఓర్నిరై - ఒక్కయింటి
ఇల్లై - లేదు.

తా—ఉడైయవరులు తమఉదారస్వభావముచేతనున్న వానికి గారణమున
మృత్యుపచేతనున్న సకలజనులను సంరక్షించునపుడు చంద్రునివలె చల్లదనముగలిగి యు
టచేతను ఈభూలోకమందుండువారికిని తామేరక్షకులై విలక్షణముగ స్వరూపభావ
ముపదేశించినవారగుటచే, వారేరక్షకులని అనుసన్ధించుకొనుచుండుటయే సేవ భావ
టకు గారణముగనుగాని నాయొక్క జ్ఞానప్రేమములేవియును గారణములుగానవి.

౭౪. తేరార్ మత్తైయిక్కితిఱమెన్ఱు, మాయవక్త్రీయవరై
కూర్కొర్రాట్టికొణ్ణుకుత్తైప్పదు, క్కొణ్ణులనై యవనై
యేరార్ గుణ తైమ్మిర్రామానుశనైవ్విట్టిల్ మత్తైయిల్
శేరాదవరైచ్చిదైప్పదు, అప్పొదొదొళిన్దెళెయ్దే.

టీక.—మత్తైయిన్ - (సర్వేశ్వరుని అజ్ఞాదూపములగు) వేదములయొక్క
మ్ - ప్రకారమును, తేరార్ - నిరూపింపరు, ఎన్ఱు - అని, మాయవన్ - అశ్రుర్యము
కులుగలసర్వేశ్వరుడు, తీయవరై - దుర్భార్గులను, కూర్ - పదునైన, అట్టికొణ్ణులనై

మహాగ్రహించి, కుట్రపడు - చేదించుటయొన్నది, కొద్దలనైదు - (అందఱిని సంత
 యింపనిచ్చుగలవారగుటచే) మేఘమువంటి, వజ్ర - ఉదారస్వభావముగలవారై, ఏరార్ -
 విప్రీతియుత్తమములైన, కుణత్తు-వాత్సల్య సౌశీల్యాదిగుణములుగలవారునైన, ఎన్నిరా
 హావేగ - మనవిచ్చెరుమావారు, అవ్వెగ్గిల్ - అట్టివిలక్షణముగల - మత్తయిల్ -
 కేసులుడు, శేరాదవర్త - పామ్రాణ్యబుద్ధిలేక చేరనివారిని, శిదైప్పుడు - (ఉత్సాహ
 మవించి యోడిపోవునట్లుచేయుట) నశింపజేయుట, అప్పగు - ఆసమయమందు,
 బడ - విగులవిలక్షణముగు, శిన్దైశెయ్దే - (వేదాంతవాక్యములకు యుక్తియుక్తములగునగ్గ
 ముకు), నాలోచనచేసియే.

తా—యుక్తాయుక్తవివేకములేనివారై, అప్పగుషేయమై ప్రభావప్రమాణమై,
 తోచేతమలకును త్యాజ్యోపాదేయములను దెలియజేయునట్టి తమ యజ్ఞాపాపములైన
 కేసులనుతిక్రమించి ప్రవర్తించుచుండు దుష్టులను సర్వేశ్వరుడు అనేకావతారములను
 తన ప్రయత్నములనున్న జేసి చక్రమును హస్తమందు ధరించి శ్రమతో నిరసించి
 న్నిగాక, బాదార్యమందు మేఘమువంటివారగు యతిరాజులవారు, తాముపడేరించిన
 భావమునకు విరోధులై అల్పజ్ఞానులై గుంపులుగాబడియుండు బాహ్యబుద్ధిమతస్థులను
 ముక్తియుక్తములగు వేదాంతార్థవిశేషములచే సమర్థించినవారిని జేర్చుకొనియు సమర్థిం
 పి వారిని నిరసించుచుండునట్టి యతిరాజులవారే మహాప్రభావముగల వారని.

౪౫. శేయ్ తలైచ్చజమ్మశెల్లుము త్తనిఱానుమ్, తిరువరజ్జర్
 కై తలత్తాయ్మిమ్మశజ్జముమేన్ది, నజ్జన్ముగప్పే.
 మొయ్ తలైత్తునై విదే నెన్దిరుక్కిలుమ్మినిగపుగభే
 మొయ్ తలైక్కుమ్మవన్దు, ఇరామానుశావెనై ముత్తునిన్జే.

టీక.—శేయ్ తలై - (తిరుక్కావేరియొక్క జలసమృద్ధిగల) పాలములందు,
 క్కన్ - శంఖములైనవి, శెల్లు - రమ్యమైన, ముత్తమ్ - ముత్యములను, ఈనుమ్-ప్రస
 విచుచుండు, అరజ్జర్ - (ఉభయకావేరిమధ్యమందు శయనించియున్న) శ్రీరత్నవాహులు,
 తు - అందమైన, కై తలత్తు - శ్రీహస్తములందు, అబ్బియుమ్ - సుదర్శనమును, శజ్జ
 కుమ్ - (పాచ్చిజన్మమును) శంఖమును, ఏన్ది - ధరించి, నమ్మకజ్ముగప్పే - మానవత్వ
 కుమనవే, మొయ్ తు - అగుబడినవాడై, అలైత్తు - (సౌందర్యాదిగుణములచే) బుద్ధినిచప
 దించునట్లుచేసి, ఉన్నై - నిన్ను, విదేక - ఎదలను, ఎన్జు - అని, ఇరుక్కిలుమ్ -
 కన్నప్పటికిని, ఇరామానుశా - ఉదయవరే, నిన్ - దేవరవారియొక్క, పుగభే - దివ్య
 కార్యగుణములే, వన్దు - వచ్చి, ఎన్నై - నన్ను, ముత్తునిన్జే - ఆంతటను, నిన్జు -

౪౪౬ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

చుట్టియొందినిలిచి, మొయ్త్తు - నేను ముందు నేను ముందని తమ వైలక్షణ్యము
జూపి, అలైక్కుమ్ - ఈడ్చుచునుండును.

తా—తిరుక్కావేరియొక్క జలము పాలములలా ప్రవహించునపుడు, హస్త
చ్చిన శంఖములవల్ల గరిగిన ముత్యములను గలిగియుండు, శ్రీరత్నక్షేత్రమునకు నాభిస్త
క్రియఃపతి, శంఖచక్రాది దివ్యాయుధాలొక్కటై దాసుడున్న స్థలమునకు వెళ్ళు
వచ్చి తనవైలక్షణ్యమును దాసునికి పూర్ణముగజూపి, నిన్ను నేను విడువనని నామ
దుగనిలిచినను వానివైలక్షణ్యమునకు లోబడక, ఓరామానుజా! దేవరవారికి లోబ
నట్లు దేవరవారికల్యాణగుణములన్నియునువచ్చి దాసుని యాక్రమించుకొన్నదని.

ప్రతిపద. నిన్ద మనోకీ ర్తియుచ్చనీలో పునలుమ్, నిజై వేళ్ళుడప్పా
ఱ్ఱున్ద ముచ్చవై గున్దనాడుమ్మకులవియపాఱ్ఱుడలుమ్,
ఉన్ద నక్కై తనై ఇన్ద న్దరుమ్మన్నినై మలర్తాలో
ఎన్ద నక్కుమదు, ఇరామానుజావివై యీన్దరుళే.

టీక. - నిన్ద - (ఎల్లప్పుడును) స్థిరముగనున్న, వణ్ - మనోజ్ఞమైన, కీర్తియొ
యిశస్సును, నీలో - దీర్ఘమైన (ప్రవహించుచుండు) పునలుమ్ - జలమును, విత్త
పూర్ణమైయున్న, వేళ్ళుడమ్ - తిరువేళ్ళుడమును నామముగలరై, పాన్ - గున్దరమైకట్ట
ముమ్ - (తిరుమలమును) పర్వతమును, వైకున్దమ్ - శ్రీవైకుంఠమును, నాడుమ్ - ప
మపడమును. కలనియొక్కానవర్తులు కొనియాడునట్టి, పాఱ్ఱుడలుమ్ - పాలముగ్రహ
ను (క్షీరాబ్ధియును) ఉన్దనక్క - దేవరవారికి, ఎత్తనై-ఎంత, ఇన్దమ్ - ఇన్ద్రు
ను, తరుమ్ - ఇచ్చునో, ఉన్ - దేవరవారియొక్క, ఇన్దై - చేకచే నున్దరమైన, తు
ర్-పుష్పములవంటి, తాలో-శ్రీపాదములు, ఎన్దనక్కుమ్-నాకును, అడు-అంతటియ
నన్దమును, (ఇచ్చును) ఇరామానుజా, ఉదైయనరే, ఇన్దై - ఈ పాదారవిన్దములకు
ఈన్దరుళే .. దాసునికి కరుణించి యిప్పింపవలెను.

తా—ఓయే మృదుమానారే! సర్వకాలములందును మనోజ్ఞమైన దివ్యగుణప్రసిద్ధి
చేతను ఎల్లప్పుడు ప్రవహించుచుండు నిడుదలగు నెల యేళ్ళచేతను పూర్ణమై తిరుక్క
డమును నామముచే ప్రసిద్ధిచొందిన, (శ్రీవేంకటాచలమును) శ్రీవైకుంఠమును (పర్వతము
మును) క్షీరాబ్ధియును, దేవరవారికి, ఎంతటిసౌఖ్యమును ఇప్పించునో అంతసౌఖ్యమును
దాసునికి దేవరవారి పాదారవిన్దములు ఇప్పించునుకనుక అట్టి పాదారవిన్దములనుకృప
ప్రసాదింపవలయునని.

22. ఈన్దననీయాదవిన్నరుళో, ఎణ్ణిల్ మత్తెక్కుఱ్ఱుమైచ్చి
ప్పాయ్న్దననమ్మత్తెప్పల్ పారుళాలో, ఇప్పడియనైత్తు.

మేయన్దనకాశీ డియినాల్లో విద్య గల వేదపతియ
కామన్దనకా, వజ్రేయిరామానుజతొక్కతరు త్రినిదే.

డీక. — ఈయద. (ఇంతకుమునుపాకరికిని) ఈయని, ఇన్నయర్ - విలక్షణ
 ప్రకృపను, ఈవ్విక - నాకు ఉపకరించి, (ఇచ్చిరి) ఎబ్ ఇల్ - లెక్కలేని.
 తల్ల - వేదములందు, కుటుమ్మై - తప్పక అర్థములను జెప్పయిన్న బిచ్చి వశములైన
 నాని, అ-అ, ముత్త - వేదములందు (ప్రతిపాదించునట్టి) పల్లపారులలో - అనే
 శ్లోకులనుగొని, పాయ్ వనన్ - లోనివేసిరి, ఇ - ఈ, పడియనైత్తున్ - భూమి
 యంతటను, కీర్తియనాల్ - యశస్సుచేత, ఏయ్ వనన్ - వ్యాపించినవారైరి, ఎన్ -
 నామిక్కు, విన్నెగల్ - కర్తములను, వేర్ - మూలము, పటియ - నశించునట్లు,
 గుడ్డివన్ - లోనినీ, వల్లె - పరమాదార్యులైన, ఇరమానుళుక్కు - ఉడైయవలసిన,
 ఇ. ఇకమిడు, కరువు - తమహృదయమందుండు అవేక్ష, ఎన్ - ఏమియున్నది.

తా—ఉద్యోగువారులు ఇదినటి కష్టమయిండును ఉంచని కృపను చాచునియందు
 కలిసివారైరి, అసూయ్యయములైన వేదములకు అపార్థములకు జెప్పయన్న కుద్యమల
 క్క ముఖ్యపరమాణములగు ఆ వేదములకు, సత్వమైన అనేకాద్యములకు జెప్పనిరసింపరి.
 కుద్యమలంతయును తమయొక్క కీర్తిని వ్యాపింపజేసిరి, నాయొక్కపా)ప్తి ప్రతి
 భావముగ కర్తములన్నిటని నశింపజేసిరి, ఇట్టి పరమాచార్యులైన ఎవ్వరుమానాదు,
 తానను ఏమి యుపకరింపవలయునని తలచియున్నారో? (తెలియదు).

బ. శకు త్రిపుగుమ్మపుణ్య శృంగభూమిలో, కర్కదశియ,

పసు త్తతినాల్ మిగవజ్జిత్తు, నీయిద్దమణ్ణగత్తే.

తిరుత్తిరుమగళై కేళన్మక్కాక్కియన్కి ఎన్నెళ్ళిల్

సారు తప్పడాదు, ఎన్నిరామానుశుమనాలోకపాయప్పరుశే.

టీక. - ఇరామానుక! ఉద్దయవరే! 5 - దేవరవారు, కరుత్తిల్ - మనస్సునం
 తరుద్ద - ప్రవేశించి, ఉల్ - ఇల్ - మనస్సులానున్నట్టి, కళ్ళు - (నేను నాది
 నాను) దొంగతనమును, కల్లల్ - పొంగొట్టి, కరుదు - (ఇతరులగు కొందరికి)
 పుట్టును, అరియ - సాధ్యముగాని, వరుత్తివార్ - ప్రయాసచేత, మిగ-మిక్కిలి,
 తుల్ - (తవకార్యములను) మరుగుపఱచి - తిరుత్తి - (నన్ను) దిద్దుపాటుచేసి, ఇన్ద-
 ముగ్గలే - భూమియందే, తిరుమగ్గో కేళ్ళనుక్కు - క్రియపఱియగు స్వామికి,
 చానువగునట్లుచేసినవెనుక, ఎన్నెళ్ళిల్ - (ఇట్లు దేవరవారిచే దిద్దు

౪౪౦ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

పాటు చేయఁబడిన) నామనస్సునందు, మఖ్ బుద్ధి - ఇతర మైన ఒక, పాయ్ - అన్య మైన, పారు - అర్థము, పారు త్తప్పడాదు - బలముగపొందించినను పొందడు.

తా - ఓయలింజా! దేవరవారు, వీడు జ్ఞానోపదేశమునకు లోబడు వాడు డని, దృఢముగఁజెలిసి నాహృదయముందుఁ బ్రవేశించి యచ్చట నాటియున్న దుర్గుణ నాదిదోషములను సవాసుగ నివర్తించునట్లుచేసి, తలచుట కసాధ్యమైన శ్రమను భూ నాకొకటియును జెలియకుండునట్లు మరుగున నేయుండి, పాప్యభూకుండగు క్రియ లికి ఈభూమియందే దాసుడగునట్లు చేసితిరి, ఇకమిదట ఆహాహారముకారాక్ష యము లేవియును నాయ న్నకరణమున నిలువ నేరదని.

౭౯. పామ్యైచ్చురక్కుమ్పారుత్తే తురన్దు ఇన్దప్పుదలత్తే
మెయ్యైప్పరక్కుమిరామానుశక్తినిఱ్ఱు, వేఱునమ్మె
యుయ్యొక్కొళ్ళవల్ల దెయ్ వమ్మిళ్ళియా దెన్దులర్ న్దవమ్మె
వియప్పదానిఱ్ఱు, వై యత్తుళ్ళోర్ న్దల టివిత్తన్దే.

టీక. - పామ్యై - అన్యతములను, కురక్కుమ్ - (వైపైగ ప్రతిపాదించుచుండు) పారుత్తే - బాహ్యకుదృష్టిమతస్థులయొక్క అర్థమును, తురన్దు - పాఠదోలి - ఇన్ద - ఈ పూదలత్తే - భూమియందే, మెయ్యై - యథార్థములను, పురక్కుమ్ - పరిపాలించుచుండు, ఇరామానుశన్ - ఉద్దెయవరులు, నిఱ్ఱు - ఎవరు వత్తురోయని ఎదురుచూచుచుండగ, (ఈచేతనులు మరవంటి వారేగదాయని యలక్ష్యముచేసి) వేఱు - వేరైన, వమ్మె - మనలను, ఉయ్యొక్కొళ్ళవల్ల - జ్ఞానమును బుట్టించి ఉజ్జీవింపునట్లు జేయఁదగిన, తేయవమ్ - దేవత, ఇల్లు - ఇచ్చట, యాదుఎన్దు - ఏదియని, ఉలర్ న్దు - (మనోదుఃఖముచే) ఎండి (కృశించి) నర్ అతిశ్రయథార్థజ్ఞానమును, ఇల్లున్దు - లభించునట్లులేక, (పొగొట్టుకొని) వై యత్తుళ్ళోర్ - భూమియందు ఉన్నవారు, అవమ్మె - ఒకప్రయోగముజొందకనే, వియప్పదానిఱ్ఱు - సన్దేహించుచు ఉన్నవారు.

(మఱియొకయర్థము - పామ్యై - (అసత్యశబ్దముచే జెప్పదగిన) అనగా అన్య మైనదేహమును, కురక్కుమ్ - జన్మపరంపరలచే వైపైగఁగలుగఁజేయునట్టి, పారుత్తే (దేశాత్తాభిమానము స్వస్వాతంత్ర్యముమొదలగు) అర్థములను, తురన్దు - (తమయొక్క) దేశముచే, పాఠదోలి, మెయ్యై, ఒకవికారమునుబొందని ఆత్మస్వరూపమును, పురక్కుమ్ - కాపాడునట్టి, ఉద్దెయవరులుఅని మిగతంతయును క్రిందున్నట్లే)

కా.- అత్తయొక్క దేహపరిమాణత్వము తుణికత్వము మొదలగు వేదాన్తవిరుద్ధ
ప్రతిపక్షములను, నోటికివచ్చినట్లు ప్రలాపించుచుండు అర్హులు మొదలగు బాహ్య
పరమావాదులగు కుదృచ్ఛలు మొదలగువారిని పాఠదోలి, సకలచేతనులకును తత్వ
ప్రమాణంబులు (విద్య, ఆచిత్తు, ఈశ్వరుడు) యొక్క స్వభావములను విశదీకరించి యుపదే
శించు ఇట్టి పరోక్షీకరణకార్యమును స్వప్రయోజనముగవహించి ప్రకాశించుచుండు కృ
ష్ణభూతులగు యెమ్మెరుమానార్లను లోకలు ఆశ్రయింపక వారిని తమనంటివారినిగ
ఁబోసి యేదేవతనాశ్రయించి యుజ్జీవింపనగునోయని వ్యసనముతోకృశించి మంచి
జ్ఞానోగ్బాటుకొని సద్దేహించుచున్నారని.

౧౦. నల్లార్ పరవుమిరామానుశన్, తిరునామమ్మనమ్మ
నల్లార్ తిత్తై ముళవాదవర్ గళోయవర్, అవర్కే
యెల్లవిడ త్తిలుమ్మెన్మమెప్పోదిలుమ్మెత్తొమ్మమ్మమ్
శోల్లార్ మనత్తార్, కరుమ త్తినార్ శెయ్ న్నశోర్విన్దియే.

టీక.- నల్లార్ - సజ్జనులందఱును, పరవుమ్ - కొనియాడుచున్న, ఇరామాను
శన్ - ఉద్యోగములయొక్క, తిరునామమ్ - సంపత్కరములగు తిరునామములను, నమ్మ
నల్లార్ - (తమకు సకలవిధరక్షకములుగ) నమ్మునట్టివారియొక్క, తిత్తై - విధమును,
ముళవాదవర్ - ఎల్లప్పుడు అనుసన్ధించుకొనుచుండువారలు, యవర్ - ఎవరో,
యెల్లవిడ - వారికి, ఎల్లవిడ త్తిలుమ్ - సర్వదేశములలోను, ఎమ్మమ్ - సర్వకాలములలో
కృష్ణభూతులను - సర్వసమయములందును, ఎత్తొమ్మమ్మమ్ - సకలవిధకైక్కర్యము
జేయుచున్నారని, నామ్మచేతను, మనత్తార్ - మనస్సుచేతను, కరుమ త్తినార్ -
కరుమచేతను, శోర్విన్ది - విశ్లేషములేక, (విచ్ఛేదములేక) శెయ్ న్న - చేయుదును.
త్తై మదియాదవర్ కళో, అనిపా మైనయెవల, మదియాదవర్ కళో - గణిం
చుచు (పరిచ్ఛేదించనివారు) అనిభావము, వారివైభవముస్థిరింపను అనుసన్ధింపను అల
పించు మిగత అంతయును సమానమే.]

కా.- సుజనులచే నెల్లప్పుడును స్తోత్రముచేయఁబడుచున్నయతిరాజులవారి తిరు
నామలే, మనకు ఉత్తారకములని నమ్మియుండు మహాత్ములయందు అత్యంతస్నేహము
నెల్లప్పుడును వారిదివ్యగుణములను మరచకకొనియాడుచుండువారుఎవరో,
అట్లొకవత్సరములకేనేను సర్వదేశ సర్వకాల సర్వసమయములందును సకలవిధకై
కృష్ణభూతులనునునోవాక్కాయకాది సకలకరణములచేతను, సకలమైనవారికినిదెలియు
చుండగలచేయగలవాడనని,

౪౫౦ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

౮౧. శోర్విన్దియున్మత్తతుడై యడిక్కిల్, తొడ్డుపట్టనర్ పాల్,
కార్విన్దినిన్ వెనక్కు, అరజ్జ శెయ్యతాల్మిడైగల్,
చేర్విన్దియిన్మపెటుత్తుమిరామానుశేవినియున్
శీరాన్దియకరుడైక్కు, ఇలైమాటుతెరివుటిలే.

టీక.—శోర్విన్ది - వేటొకవిషయమందు మనస్సువిడిచిపోక, శిక్షణ - రచారియొక్క, తుడై - కూడియున్న, అడిక్కిల్ - శ్రీపాదములక్రిందు, తొడ్డుపట్టనర్ పాల్ - దాస్యమును బొందినవారివిషయమందు, కార్విన్ది - పొంతనములేక, ఉన్న, ఎనక్కు - నాకు, అరజ్జన్ - శ్రీరజ్జనాథునియొక్క, శెయ్య - క్షాప్యము ఎట్టురంగునై, ఇలై - చేరియున్న, తాల్ కల్ - శ్రీపాదములను, చేర్విన్ది - ఎక్కడ నియోడబాయక, ఇన్దు - ఇప్పుడు, పెటుత్తుమ్ - లభింపజేసిన, ఇరామానుకా! ఉన్నవన! ఇని - ఇట్లైనవెనుక, ఉన్ - చేవరవారియొక్క, శీర్ ఓన్దియ - మహర్షియగుడియుండు, కరుడైక్కు - కృపకు, తెరివుడిటిల్ - ఆలోచించినయెడల, మనసమానము, ఇలై - లేదు.

తా.—ఓయమ్మెరుమానారే! దేవరవారికి శేషధూతులుగానుండువారి మన దాస్యముచేయుటకు సమ్మతించిననాకు శ్రీరజ్జనాథుండు తన శ్రీపాదములమీద పంపగూడదనియుండగ, అట్టి మహాప్రభావకాలులగు దేవరవారియొక్క భక్తులయొక్క దాసునికి ప్రావణ్యముగలుగునట్లు అనుగ్రహించితిరి, ఇప్పుడు శ్రీరజ్జనాథుండు తన మైన పాదారవిందములను ఎల్లప్పుడును నాహృదయమందే యందించునట్లునుగ్రహించి ఇట్లు శ్రీరజ్జనాథుల శ్రీపాదములందు దేవరవారు చేర్చిన పరమకృపకువిచారింపవలెనను ఒకటియునులేదని.

వేటొకయర్థము—అరజ్జ శెయ్యతాల్మిడైగల్ - చేర్విన్ది - ఉన్నతత్వము అడిక్కిల్ తొడ్డుపట్టనర్ పాల్ కార్విన్దినిన్ వెనక్కు - ఇన్దు పెటుత్తుమిరామానుక! అని న్యాయించి-భగవచ్ఛేషత్వమునకు సమ్మతించుటచే శ్రీరజ్జనాథులపాదారవిందమును పూర్ణాశ్రయించియుండుగర్వముచే భాగవతులమహిమను దెలిసికొనజాలక తన భక్తులను పాదారణముగదలచి వారియొద్దచేరకయుండునాకు, వారియందుప్రావణ్యముగలుగజేసిన దేవరవారియొక్క గొప్పమహిమగలకృపకు విచారింపవలెనను సమానములేదు అనియునుగానచ్చును.

౯. తెరివుడ్ నిజానమ్ శెటియప్పెతాదు, వెన్దివిన్దై యార్,
ఉరువల్ నిజానత్తుల్ గన్ద వెన్దై, ఒరుప్పొదిల్,

పారువద్ద కేర్వీయనాక్కినిన్టానెన్నుపుణ్ణియనో
తెరివుద్ది, యిరామానుశనెన్నుమ్మేళిర్ముగిలే.

టీక. - తెరివు - మంచిచెడుగులను వివేకించుటయందు, ఉద్ద - పూనికగల, క్కానమును, శేటియ-పొందుటకు, పెటాడు-కలుగక, వెమలీ-మిగులత్రూరమైన, క్కెయిర్ - కర్తముచే, ఉరువుఅద్ద - ఒకవస్తురూపమును బొందియొండగి, కానత్తు - పొందబడవై, ఉచ్చిర్గిన్ట - దేనియందును నిలకడలేక తిరుగుచుండు, ఎన్నె-నన్ను, క్కూళిర్ - ఒకక్షణకాలములో, పారువద్ద - సాటిలేని, కేర్వీయన్ - (ప్రపత్త్య పోయియొక్క) వినికెగలవానినిగ, ఆక్కి - చేసి, నిన్టాన్ - భూమియందవకరించెయ్యు, క్కెయిర్ - ప్రకాశమునుబొందిన, కీర్తి - మంచిపేరుగలవారై, కీర్ముగి - చక్కనిమేఘము (పరమోదారులు) అయిన, ఇరామానుశ - ఎమ్మెరుమా శాన్, ఎన్నపుణ్ణియనో - ఎంతటిధార్మికులో? (ఉరువద్దకాలపు, అని పాశమైనయె న్ను మంచి అనునది ఒకటియులేనిజగత్తునందు, అనియర్థము)

కా. - సాంసారికప్రవృత్తులలోమోహించి మంచిజ్ఞానమును లభింపలేక మిగుల ప్రారమేన దుష్కర్తముచే, దేహమేయాత్మయనుకొనుచు దేనియందును నిలకడలేక తిరుగుచున్న ఒకక్షణమాత్రములోనే సకలసద్దేహములు నివర్తించునట్లును, తత్త్వ పోతమహర్థములను స్వప్నముగ బోధమగునట్లును, ఉపదేశించి ప్రపన్నుడగునట్లుచేసిరి, తన పన్నించునట్టి వర్షాకాలమేఘమనదగిన పరమోదారులైన అట్టి ఉదయవరుల క్కెయిర్ ఉపకారస్వభావముగొనియాడ నేనెంతటివాడనని.

౩. శీర్ కొణ్ణుపేరణ్ణెయ్దు, నల్వీడు శెటిదుమ్మెన్నుమ్
పార్ కొణ్ణుమ్మెయిర్ క్కూట్టనల్లే, ఉకపదయుగమామ్
పర్ కొణ్ణువీట్టెయిళిదినిల్లెయ్దువక ఉన్నుడై య
కార్ కొణ్ణువణ్ణె, యిరామానుశావిదుక్కుణ్ణుకొళ్ళే.

టీక. - శీర్ - (శమదమాదిత) గుణములను, కొణ్ణు - కలిగియుండి, పేర అట పరమధర్మమగుప్రపత్తిని, శెయ్దు - చేసి, నల్ - పరమపురుషార్థలక్షణమును, మోక్షమును, శెటిదుమ్ - పొందుదము, ఎన్నుమ్ - అనేకునిష్ఠగలవారైన, క్కూట్ట - భూమియందంతటనువ్యాపించిన, మేన్మెయర్ - మహిమగలభాగవతుల క్కూట్ట - గోష్ఠియందుచేరినవాడను, అల్లెన్ - కాను, రామానుశా - ఉదయవర ! - దేవరవారియొక్క, పదయుగమామ్ - శ్రీపాదములజంటయనెడు, పర్ కొణ్ణు -

౪౫-౨ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

సర్వవిలక్షణమైన, వీట్లై - పరమపదమును, ఎల్దినిల్ - ఆయా సములేకుండువట్లు, పద
 దువన్ - పొందుదును, (దానికేగారణము) కార్ కొణ్ణ - (సకలవిధములుగ ఉపయోగ
 పడేత) మేఘమునుజయించిన, ఉన్నదైయ - దేవరవారియొక్క, వజ్ర - దేవార్జున
 ఇదు - దీనిని, కణ్ణుకొళ్ - (నడవడియందు) చూడుడు. [నల్ వీడు పెలుడుడు] అక
 తమైనయెడల ఆర్థముకట్టియే, పార్ కొణ్ణమేనై - లోకులంకరివల్లను గ్రహించు
 క్లాఘ్యుల, " పర్ కొణ్ణవీట్టిల్ " అనిపాతమైనయెడల విలక్షణమైనమాటమందు, అ

తా.-శమదమాది ఆకిచ్చన్య అనన్యగతిత్వరూపి విశ్వాసరూప సమస్తముల
 గమంపన్నులై స్వయాపానురూపముగు ప్రపత్త్యుపాయమందన్వయించి మోక్షప్రాప్తి
 సంశయంబులేక బగద్ వ్యాపకమైన మహిమూర్తిశయముగలిగి ప్రథమసర్వవిష్టలకై
 యివతి నాశ్రయించిన సమాహములూఁ చేరినవాడనుగాను, ప్రథమసర్వమునంద
 మిగుల సతిశయించియుండు దేవరవారి శ్రీపాదములబంటయనెడు విలక్షణముగు హ
 మును నేను దేవరవారి నిర్మలకృపచే ప్రయాసములేక లభింపఁగలను, ఈయంశము
 నానడవడికచే దలిసికొననగునని.

౪౪. కణ్ణుకొణ్ణేనెమ్మిరామానుశన్తనైన్, కార్ణులుమే
 తొణ్ణుకొణ్ణేనవకొణ్ణర్ పోత్తొణ్ణిల్, ఎకొణ్ణైవెన్నోయ్
 విణ్ణుకొణ్ణేనవకొణ్ణర్ వెళ్ళవారియైవాయ్ మడుత్తి
 మొకొణ్ణే, శ్చిన్నముల్ మననోద్దిలులప్పిలైయే.

టీక.-ఎమ్ - (మమముద్ధరించునట్టి స్వామియగు, ఇరామానుకన్తనైన్ - శ
 యవరులను, కణ్ణుకొణ్ణేన్ - (యథాస్థితిగ) కనుగొంటిని, కార్ణులుమ్ - ఇట్లు కను
 న్నప్పుడే, (వారియందుమాత్రమేగాక) అవకొణ్ణార్ - వారిదాసులయొక్క, పో
 రమ్యమైన, తొలిల్ - శ్రీపాదములందు, తొణ్ణుకొణ్ణేన్ - కైక్కర్యమునుగ్రహించి
 ఎన్ - నాయొక్క, తొలై - పురారణమైన, వెమ్ - మిగులకూరచును, నోయ్
 ములను, విణ్ణుకొణ్ణేన్ - పోగొట్టుకొంటిని, అవన్ - ఆయతిరాజులవారియొక్క
 దివ్యగుణములయొక్క, ఇళ్ళమ్ - ప్రవాహరూపముగు, వారియై - సముద్రమువలె
 మడుక్తు - (అధికావేళ్ళతో) నోరుదెరిచి, ఇన్దు - ఇప్పుడు, ఉణ్ణుకొణ్ణేన్ - భు
 చినవాడనైని, ఇన్నమ్ - ఇంకను, ఉల్దొన - నేనుప్రాందినదానిని, ఓరిల్ - మృ
 యెడ, ఉలప్పిలై - దానికొకసమాప్తిలేదు.

తా—నాకు పాప ప్రశేషియైన ఉదయవరులను కన్నులార నేవించి, ఆయానన్దము గావించునన్దము వృద్ధిబొందుటచే ఆభాగవతులపాదారవిన్దములకు శేషభూతుడనై శ్రీహృదయమును దుష్కర్తమును నిశ్చేషముగ నివృత్తిచేసికొని వారియొక్క కల్యాణ భావ్యతమును ఆదీర పానముచేసితిని, మరియు నేనులభించినదానిని చెప్పవారం భావ్యుల ఒకగొప్పగ్రంథముగఁ జెప్పవలసియుండుటచే అట్లుచెప్పి ముగింపనాచే న్యమగాదని.

౪౫. ఓదియవేద త్రినుట్పారుశాయ్, అదనుచ్చిమిక్క,
శోదియైనాద నెననటియాదుల్ గన్త తొణ్ణర్,
వేదై మైతి ర్విరామానుశనై త్తొమ్మిమ్ పెరియార్,
పాదమల్లాలైన్ న్నారుయిర్కు, యాదొన్డుమ్ వల్ వీలైయే.

టీక.—ఓదియ - తాము అధ్యయనము చేసియుండు, వేద త్రిన్ - వేదములయు
ఉల్ - లోగమన్న, పారుశాయ్ - అర్థమై, అదన్ ఉచ్చి - ఆవేదకరస్సులం
దీ (వేదాన్తములయందు) మిక్క - సర్వాధికయముగ, శోదియై - ప్రకాశించుచుం
డియుపరిచి, వాదన్ ఎన - మనకుస్వామియని, అతియాదు-గుర్తెలుగక, ఉల్లార్
త్త - (ఇకరవిషయములలోభ్రమఁజెంది) తిరుగుచుండు, తొణ్ణర్ - (విషయములకు)
వేదవారియొక్క, వేదై మై-అజ్ఞానమును, తీర్త - నివర్తింపఁజేసిన, ఇరామానుశ
నై - ఉదయవరులను, తొమ్మిమ్ - ఆశ్రయించుచున్న, పెరియార్ - (మహిమగల)
వారియొక్క, పాదమ్ అల్లార్ - శ్రీపాదములనుదప్ప, ఎన్దక ఆరుయర్కు- నాయా
త్త, యాదొన్డుమ్ - వేరు యేదేనియొక, వల్ వీలు- పట్టుదల, ఇల్లై-లేదు.

తా—సకలవేదప్రతిపాద్యుఁడును వేదాన్తములందు మిగుల వికదముగఁజెప్పఁబడు
చుండు శ్రయఃపరియే మనకు సర్వస్వామియని తెలిసికొనక, తగని విషయములకు
వేదక దుఃఖముల ననుభవించుచుండు సంసారులయొక్క అజ్ఞానమును పోగొట్టిన,
శ్రీహృదయపులగు ఉదయవరులకు శేషభూతులైనవారి శ్రీపాదములనుదప్ప నా
మనకు వేటొకయాశ్రయములేదని.

౪౬. వల్ వీలై మనిశరైప్పల్ వీ, యప్పల్ మునిడాదవరే
ఉల్ వీరైన్ న్నవున్దొడినై యేనిని, ఒల్లియనూర్
కల్ వీర్ పరవుమ్మిరామానుశనైక్కరుదుముళ్ళమ్,
వెల్ వీర్ యవర్, అనరెమ్మెన్దొళ్ళమ్ పెరియవరే.

టీక. — పబ్లికా - (ఆపదకునుసమ్మదకును) అనుకూలములేని, మనిశ్రేష్టములను, పబ్లికా - ఆక్రయించి, అప్పబ్లికా - ఆయాక్రయణమును, విదానపబ్లికా - అనివారణ, ఉబ్లికా - ఎన - బద్ధపులులని, ఉబ్లికా - (వారివెనుకనే) తిరిగి, ఉబ్లికా - (వారిదర్శనమెప్పుడుచిక్కునని) పరుగెత్తి, ఇని - ఇకమిదట, నైయ్ - కొనువాదనుగాను, ఒప్పియ - స్పష్టముగ నర్థములను విశదీకరించుచున్న, సూక్ష్మాశ్రయములను, ఉబ్లికా - అభ్యసించియుండువారు, పరపుష్ - స్త్రోత్రములేయున్న, ఇరామానుకన్ - ఎప్పుడుమానార్లను, కరుడుమ్ - అనుసంధించుటయే యుక్తముండు, ఉబ్లికా - మనస్సును, పెబ్లికా - (నిత్యపమునగన్నట్లు) లభించినవారందరి - ఎవరో (వారికులగోత్రాదులు యేరితిగ నైననుండునగును) అవర్ - వాడుకమును, నిష్ట - (మాయాత్మలుండువరకును) ఒకరితిగ నుండి, అకుమ్ - పరిపాలనట్టి, పెరియవర్ - మహానుభావులగు పెద్దలు. (అగుదురు).

తా—ఇకమిద, సామాన్యులగు బద్ధసంసారులను బంధువులనుగ దలచి వాక్యంబు క్రయించి క్రమమును బొందను, తత్పహితపురుషార్థములయొక్క స్థితిని దెలిసికొనుటకులే, స్త్రోత్రములేయగుచుండు ఉద్యయవరులను ధ్యానించునట్టి మనస్సును నిష్టమును బొందినట్లు పొందినవారు ఎట్టివారైనను వాగే నన్ను ఏలుకొనఁదగినవారని.

౮౭. పెరియవర్ పేళిల్లుమ్, పేదైయర్ పేళిల్లుమ్, తక్కుఁజ్జిట్టురియ్యోలైన్దుమ్మడైయవనెన్దెన్దు, ఉణ్విల్ మిక్కోర్ తెరియుమ్ వణ్ కీర్తియిరామానుశక్మత్తై తేర్ న్దులగిర్ పురియున్ శ్శానమ్, పారున్దాదవరై ప్పారుమ్ కలియే.

టీక. — పెరియవర్ - (మాట్లాడుటకుఁదగినజ్ఞానశక్తులుగల) మహాత్ములు, పేదైయర్ - మాట్లాడినను, పేదైయర్ - జ్ఞానములేనివారు, పేళిలుమ్ - మాట్లాడినను, తక్కుఁజ్జిట్టురియ్యోలైన్దుమ్మడైయవనెన్దెన్దు, ఉణ్విల్ మిక్కోర్ - మిగులజ్ఞానవస్తులైనవారు, తెరియుమ్ - పలుకుటయొక్క, కుణ్విల్ మిక్కోర్ - మిగులజ్ఞానములకు, ఉరియ - తగిన, కొల్ - (తమస్వరూపాదులను వచించునట్టి) శబ్దములను, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఉద్యయవన్ - కలిగినవారు, ఎన్దుమ్ - చెప్పి, ఉణ్విల్ మిక్కోర్ - మిగులజ్ఞానవస్తులైనవారు, తెరియుమ్ - పలుకుటయొక్క, కింది యనుసంధించుచుండు, వణ్ కీర్తి - దివ్యకీర్తిగలవారగు, ఇరామానుకన్ - ఎప్పుడుమానార్లు - మత్తై - వేదమును, తేర్ న్దు - పరామర్శించి, ఉలగిర్ - లోకములను పురియుమ్ - (వ్యాఖ్యానాదులుచేసి) ఉపకరించిన, నర్ - విలక్షణమైన, శానమ్ - జ్ఞానముండు, పారున్దాదవరై - చేరనివారిని, కలి - కలిదోషము, (కలియుగమునకు) చేరకుండు శనిగ్రహము) పారుమ్ - బాధించును. [కుణ్విల్ మిక్కోర్ - మిగులజ్ఞానములగుచుండు.]

తా—అతిశయించిన జ్ఞానశక్తులుగలవారును సామాన్యులును, వారివారిజ్ఞానశక్తులనుబట్టి ప్రాంతముచేయుటకు పొందికతోనమరియున్న స్వరూప రూపగుణ విభాసలనుగలవారని జ్ఞానాధికులు తోనియాడుచుండునట్టి యశ స్సమ్మున్నుల యశశ్చైవవరులచే బ్రసాదింపఁబడిన విలక్షణజ్ఞానమును లభింపకయుండువారిని, కలికము అక్రమించి జ్ఞానకూన్యులనుగఁజేయునుగాని, అమహనీయుల జ్ఞానోపదేశమును లభింపజేయు ఆశ్రయింపఁజాలదని.

౪౫. కలిమిక్కశెన్నెత్తనిక్కుత్తైయల్, కలైప్పెరుమాన్.
ఒలిమిక్కపాడలైయుణ్ణులెన్నుశ్శున్దడిత్తు, అదనాల్
వలిమిక్కశీయమిరామామశ్శమత్తైవాదియరామ్,
పులిమిక్కదెన్దు, ఇప్పవనత్తిల్. వన్దమైపోత్తువనే.

టీక.—మిక్క - అతిశయించిన, కలి - (ఉన్నట్ట, వాటుట, కోయట, వీని కలఁబడిన) శక్తిముకలదై, శెన్నెల్ - ఎఱ్ఱని ధాన్యమునుగలిగియుండు, కల్పిని. పాలము జలం, ఉత్తైయల్ - తిరుక్కుత్తైయలారికి నిర్వాహకులై, కలై - శాస్త్రములను ప్రవచనముగఁజేసిన, పెరుమాన్ - మహిమగల తిరుమక్కయార్వార్యులయొక్క, మిక్క - భక్తిమై, ఒలి - భవనిగల, పాడలై - పెరియతిరుమొట్టిని. ఉణ్ణు - (ధారకపోవక శక్తిములుగ) అనుభవించి, తన్ - తమయొక్క, ఉశ్శమ్ - హృదయమైనది, తడిర్తు - తడిసిపోయి, అదనాల్ - దానిచేత, (ప్రతిపక్షమువారి మతములనుసహింపక) మిక్క - అతిశయించిన, వలి - బలముగల, శీయమ్ - సింహమువలెనుండు, ఇరామానుశ్శ - శక్తివంతములు, మత్తై - వేదములను (ఒప్పుకొనినిలిచి) వాదియరామ్ - వాదములనుజేసి లోకమును నశింపఁజేసెడు, పులి - కుదృష్టులు అనెడు పులులు, మిక్కదు - అధికమై యున్న - అని, ఇప్పవనత్తిల్ - (మంచిమతమును చూపించెడు) ఈభూమియందు, ఉణ్ణు - (కుదృష్టులు మొదలగువారిని నిరసించుటకై) వచ్చియవతరించినవిధమున, పోవనన్ - ప్రాంతముచేయుదును.

తా—ఎఱ్ఱని వరిధాన్యము పృథ్విజాండుచుండు పాలములుగల, తిరుక్కుత్తైయ వారి వాడులగు తిరుమక్కయార్వార్యులయొక్క దివ్యప్రవక్తముగు పెరియ తిరుమొట్టియొక్క శాస్త్రాధారులను అనుసన్నిధియానన్దించి, దుర్మతస్థులగు ప్రతిపాదుల గ్రన్థమునుసహింపజేయకును, ప్రబలమైనసింహమువలెనుండు యెంబెగుమానార్లు, వేదములను సమ్ముతించి భావ్యులవలెగాక వేదములనొప్పుకొని వానికి విపరీతార్థములనుఁజెప్పి, లోకమును

౪౫౬ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

తెలుచెను కుదృష్టిమతస్థులు అను పెద్దపులులను సాజివోలుటకై, ఈ భూమియందు
రిందిప్రకారమును స్త్రోత్రముచేయగలవాడని.

౮౯. పోల్ గురుమ్మశీల త్తిరామానుశ, నికపుగల్ తేరిన్దు,
కాల్ గుననేలదు తాల్ నదుతీరిల్, ఉకశీర్ దనక్కోర్.
ఏల్ గుమెన్తేకొణ్ణిరుక్మిలు మ్మే మనమే త్తియన్ది,
అల్ గుగిల్లాదు, ఇదత్తోన్నినై వాయెన్దిటల్లువనే.

టీక.—పోల్ గు - స్త్రోత్రముచేసియుగించుటకు, అరుమ్ - సాధ్యముగాని, కు
నుశీలగుణముగల, ఇరామానుశ - ఓయే మ్మెరుమానాల్లే! నిక - దేవరవారియొక్క,
గల్ - దివ్యకల్యాణగుణములను, తేరిన్దు-విమర్శించి, కాల్ గుననేల్ - (రాకప్రసాదము
నట్లు) విశదీకరించిచెప్పించేని, (వశిష్టమహర్షి గుణములను చజ్జాలునువర్ణించినట్లు) అట్లు
అట్లుచెప్పట. తాల్వు - తక్కువయగును, అదుతీరిల్ - అట్లువిశదపఱచుటనశక్తి
నైన, ఉకశీర్ దనక్కు - దేవరవారి దివ్యగుణములకు, ఓర్ ఏల్ గు - ఒక అర్చకుడు
(కలుగును) ఎమ్మకొణ్ణే - అనినిమ్మర్పించియే, ఇరుక్మిలుమ్ - ఉన్నను, ఎకమామ్ -
హృదయము, ఏత్తియన్ది - (దేవరవారిగుణములను) స్తుతించుక, అల్ గుగిల్లాదు - భక్తి
యంత్రాజాలదు, ఇదట్టు - దీనికి, ఎన్నినైవాయ్ - (దేవరవారు) ఏమవి అభిప్రాయ
మునుగొందుకో, ఎన్నిట్టు - అని, అట్టువన్ - భయపడుచుండును.

తా,—సాక్షిల్యాదిగుణములచే మహాప్రభావకాలులగు దేవరవారిని మిక్కిలి పు
జగు నేను స్త్రోత్రముచేయుటచే దేవరవారికల్యాణగుణములకు దోషము సంభవించు
అని స్త్రోత్రముచేయకుండుటయే ఉత్తమమైనది. అట్లు దేవరవారిదివ్యగుణములకు అప
రాధముగ స్తుతించుటకుదగిన సామర్థ్యములేకున్నను నాహృదయముకూత్రము దేవరవారి
స్త్రోత్రముచేయక భరించియుండనేరదు. ఈవిషయమున దేవరవారేమని తలచుకొ
వాసునికి భయమగుచున్నదని.

౯౦. నినై యార్ పిఱవియై నీక్కుమ్ పిరానై, యిన్నీణిల త్తే,
యెనై యాశవన్దవిరామానుశనై, యిరుజ్జువిగల్
పునై యార్ పునై యుమ్ పెరియవర్ తాల్ గళిన్ద్రాన్దై
వనై యార్, పిఱప్పిల్ వరున్దువర్, మాన్దర్ మరుల్ శురన్దే.

టీక.—పిఱవియై - (తమ్మదలంచువారియొక్క) పుట్టుకను, నీక్కుమ్ - పుట్టుకనట్టి, పిరానై - ఉపకారకులైన యారాజులవారిని, నినైయార్ - తలది భాగము
పరు, నీల్ - విశాలమైన, ఇన్నిలన్దే - ఈ భూమియంతయు నుండగ, ఎన్నె - ఎన్నె

౪౫ - పరిపాలించుటకై, వస్త్ర - (నేనున్న స్థలమును సమీపించి) వచ్చిన, ఇరామాను
 ౪౬ - ఎప్పుడుమానారల విషయముగ, ఇరుప్ - (వారిగుణములను ప్రకాశించఁ జేయు
 యు) గొప్పయైన, కవిగళ - కవనములను, పునైయార్ - కట్టెడువారు లేరు, పునై
 యుప్ - (ఉడైయవరులవిషయముగ కవనములు) గట్టునట్టి, పెరియవర్ - పెద్దలయొక్క,
 కళగళి - శ్రీపాదములందు, పూంతోడైయల్ - పుష్పమాలికలను, వనైయార్ -
 వీరు (అలబ్ధులంపరు) మాన్దర్ - (ఇన్నిటికీదగినజన్మ మెత్తియుండు) మనుష్యులు,
 మరుళురస్త - అజ్ఞానమతిశయించి, పిటప్పిల్ - జన్మములందు, వరున్దువర్ - బాధజ్ఞాం
 దుభింతురు. (నినైవార్ పిటవియై, అనిపాశమైనయెడల, నినైవార్ - తమ్ముధ్యానించు
 వాయుక్కు అని అర్థము).

౪౭ - ఉడైయవరులు లోకులస్థితినికటాక్షించి, వీరు యోగులు వీరు అయో
 గ్యులయొచక అందజీని యనుగ్రహించుటకైవచ్చి యవతరించుచుండగ, ఈలోకుల
 లోకరైసను తమ్మును సకృత్తుగధ్యానించినయెడ, అట్టివారియొక్క అనాదియై యేనాటి
 నీవసంపి సాంసారికదుఃఖమునుబోగొట్టునట్టి పరమకారుణికులగు యెప్పుడుమానా
 ను దలంచువారుగారు, నన్ను రక్షించుటకై నేనున్నస్థలమును వెదకివచ్చిన వీరినిమధు
 నివేషనములచే స్తుతించువారునుగారు. అట్లు స్తుతించుటకు శక్తిలేకపోయినను స్తుతిం
 చుట శ్రీపాదములను ఆరాధించువారునుగారు. అయ్యా! వీనేగొన్నిటికిని ఉపయుక్త
 జ్ఞ మనుష్యులన్ మెత్తియుండియును, అజ్ఞానముచే దుఃఖించుచున్నారే అని.

౪౮. మరుళుళురస్తాగమవాదియర్ కూటుమ్, అవప్పరుళామ్,
 ఇరుళుళురస్తయ్ త్రవులగిరుళుళునీళ్లు, త్రప్పిణ్ణియళ్ళిర్.
 అరుళుళురస్తెల్లాపుయిర్ గట్టునాదనరల్లనెన్నుమ్
 పారుళుళురస్తా, ఎమ్మిరామానుశకమిక్కు పుణ్ణియనే.

౪౯ - మరుళు - అజ్ఞానమంతయును, కురన్దు - ఒకటియైకూడి, అగమవాదియర్ -
 (బ్రహ్మచర్యమునైవాగమమును ప్రమాణముగబట్టుకొని వాదించుచుండు పాశుపతాది
 యోగ్యులు, కూటుమ్ - (రుద్రపరత్వమును) జెప్పుచున్న, అవమ్ - మిగులపీసమైన,
 అరుళుళు - అర్థములనెడి, ఇరుళు - అంధకారము, కురన్దు - అతిశయించి, ఎయ్ త్ర -
 (వచ్చి) వచ్చిన, ఉలగు - లోకముయొక్క, ఇరుళు - చీకటి, నీళ్లు - తొలిగిపోవు
 నీరు - తమయొక్క ఈడ్చియ - కూడిన, శిర్ - (ఆశ్రితరక్షణరూపముగు) వైల
 యొగల, అరుళు - కృపను, కురన్దు - పాటునట్లుచేసి, అరల్లక్ - శ్రీరత్ననాథుఁడు,
 అరుళుళుగట్టుమ్ - సకలార్థలభును, నాదక్ - నిర్వాహకుఁడు, ఎన్నుమ్ - అనెడి,
 ౫౦

౪౫౦ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

పాదకో - అర్థమును, మిక్కిలపుణ్ణియక్ష - పరమధార్మికులగు, ఎవ్వరామానుజులైన యెవ్వరుమానాదులు, కురదాన్ - ఉపకరించినవారైరి.

(మఱిప్పుడో అని పాశమైనయెడల, మఱిప్పుడో - ధూతుకమైనఅర్థము అనగా ఆర్తనాశకమైనదనిభావము, “మఱిప్పుడో” అని పాశమైనపుడు, ప్రశంస పరములైన వేదవాక్యములనుగ్రహించుకొని వేదమున్ను ఇట్లే చెప్పినదని, శైవాగమాదులు చెప్పెడు విపరీతార్థములకు, ఆధారముగఁజెప్పెడు శివపరత్వమును ప్రతిపాదించు వేదశ్రుతియనియెడు అంధకారమనిభావము).

తా. - శైవాగమమును ఆధారముచేసికొని రుద్రపక్షపాతులగు పాశుపతాక తస్థులు వాదించు దుస్తర్కములు అను చీకటిని భూమియందుండి నొలిపివ్రవట్టుచు ఉదయవరులయొక్క నిర్వృత్తుక పరమకృపను లోకమంతటను ప్రవహింపఁజేసినవారైరి అను ప్రత్యక్షముగ నేవసాదించుచుండు (పెరియ పెరుమాళ్ల) శ్రీరఘవాధుడే స్వామియనునర్థమును మఱకంతయును భూరిదానము చేసిన యతిరాజులవారి మహోపదమును స్తుతించుటకు నేను శక్తుడనుకానని.

౯౨. పుణ్ణియనోన్పుపురిన్దుమిలేక, అడిప్పోన్ ప్పొళెయ్యమ్.
 న్దుగ్గురుజ్జేన్దునువన్దుమిలేక, శెప్పెనూన్దులవర్కు
 ఎన్దుగ్గురియిరానూనుశవిన్దునీపుగున్దు, ఎక
 కణ్దుళ్ళుమ్ నెళ్ళుళ్ళుమ్, నిన్దువిక్కారణమ్కట్టురై యే.

టీక, - పుణ్ణియనోన్పు - (ఈపురుషార్థమునకుసాధకముగ) ఒకపుణ్యప్రదము పురిన్దు - అనుష్ఠించుటను, ఇలేక - లేనివాడనైరిని, అడి-క్రిపాదములను, పొళెయ్యమ్ - ఆశ్రయించుటకుసాధకమైన, నుజ్ - నూత్నమై, అరున్ - దుర్గర్థము కల్పి - క్రవణమును, నువన్దుమిలేక - (వినవలయునని) కోరినవాడనుగాను, నిన్దు అనన్యప్రయోజనురై, నూల్ - కాన్తురూపముగవనములను, పులవర్కు-చెప్పటము సామర్థ్యముగలవారికి, ఎన్దురున్ - గణింపఁగలముగాని, కీర్తి-యశస్సుగల, ఇరానూకా - ఉదయవరే! ని - ఇట్టిప్రభావారికయముగలదేవరవారు, (అనాదిగాను లేక) ఇన్దు - ఇప్పుడు, ఉగన్దు - సంతోషించి, ఎన్ - నాయొక్క, కణ్దుళ్ళుమ్ - పురుషులలోను, నెళ్ళుళ్ళుమ్ - హృదయములోను, నిన్దు - విషయమైనిలిచిన, ఇక్కారణమును, కట్టురై - దేవరవారే ఆసక్తియవలయును.

తా. - ఓరామానుకా! దానుడను దానునిఁజెలిసి కొంచెమైనను ఒక నల్లమునుఁచేసినవాడనుగాను, అవధముగనే ఉత్తారకమైయుండు మాత్మమైన యేదయినను.

ప్రకృతిమను వివరగోరి ఒకరితో ప్రస్తావించినవాడనుగాను, నాయొక్కస్థితి ఇంతమా
త్రమయించగ, మంచికా న్నప్రవర్తకులైనవారికిని వర్ణింపతరముగాని సుగుణప్రసిద్ధిగల
తీరవారు, ఇంతకాలమూరకుండి ఇచ్చడు నమ్ముసమీపించి నేపసాదించుచు వాకర్త నే
త్రమలలోను జ్ఞాననేత్రమలలోను ప్రవేశించి యుండుటకు హేతువేమో అసతీయవల
యును.

౯౩. కట్టప్పారులై మత్తై ప్పొరులైన్దు, కయవర్ శొల్లుమ్
పెట్టెక్కెడుక్కుమ్ పిరానల్ల నే, యెక్ పెరువినైయై
క్కిట్టిక్కిల్లుజ్జేడుతన్నరులైన్దు, మ్మేల్ వాళురువి
వెట్టిక్కలైన్దు, విరామానుశనెన్నుమ్ మెయ్ తవనే.

టీక. - ఎన్ - నాయొక్క, పెరువినైయై - (అనుభవప్రాయశ్చిత్రమలచేతనున
జని) మహాపాపములను, (చూచి) కిట్టి - సమీపించి, కిల్లుజ్జేడు - (మరలను ఉత్ప
త్తికారణమగు) దుంపతో గూడ, తన్ - తమయొక్క, అరులైన్దుమ్ - కృపయినెడు,
ఈ - (చక్కగ సాన పెట్టుటచే) ప్రకాశించుచుండు, వాల్ - కత్తిని, ఉరువి - (ఒక
గోనుండి) ఈవలికిదీసి, వెట్టిక్కలైన్దు - నరికిపాటవైచిన, మెయ్ తవన్ - ఎన్నుమ్ - వాస్త
వమితము (ప్రపత్తి) గలవారని ప్రసిద్ధి నొందిన, ఇరామానుశ - ఎమ్మెరుమానార్లు,
ప్రొప్పురులై - మిక్కిలినిహీనమైనయర్థములను, మత్తైప్పొరులైన్దు - వేదార్థములని,
యెన్ - దుర్మార్గులైన (కుదృష్టులు), శొల్లుమ్ - చెప్పెడు, పెట్టె - భ్రమింపఁజేయుటకు
ఘటము, కెడుక్కుమ్ - నశింపఁజేసిన, పిరాన్ అల్లనే - ఉపకారకులుగదా.

తా. - ప్రపన్నకులమునకంతటికిని ఉత్తారకులైన యెమ్మెరుమానార్లు, తమగుంక
లను అను ఒరలోనుండి కృపయనుక త్రినిదీసి, దానిచే నాయొక్క ప్రబలపాతకములను
ప్రేమగతోవునట్లు నరికిపాటవైచి తమవిపరీతజ్ఞానముచే విభ్రంభించిన అపరాధము
జన్మిచ్చిని వేదార్థములని, పరమమాధులగు కుదృష్టులుచెప్పెడు భ్రమింపఁజేయునట్టి
ఘటము, చక్కగ నివర్తింపఁజేసిన పరమాపకారులగుటచే, వారుచేయునదియంతయు
మార్గముక మెయిండునని.

౯౪. తవన్దుమ్ శెల్వుమ్ తగవున్దుమ్, శరియాప్పిరవి,
వ్వున్దుమ్ తీవిన్దై పాన్దై తరుమ్, పరన్దామమెన్నుమ్,
తివన్దుమ్ తీదిలిరామానుశతనై చ్చార్ నవర్గ
ట్టున్దుమ్ నే, అవశ్శరస్త్రియానాస్త్రియమ్మి, మగ్గిన్దై.

టీక, — తీడు - (అక్షరాలు దుఃఖపడుచుండగఁజూచునట్టి) దోషము, తో
 లేని, ఇరామానుశక్ - ఉద్దేయపరులు, తన్నె - తమ్మును, కార్తవ్యవర్ణు - అక్షర
 చినవారికి, తపస్ - ప్రపత్తినిష్ఠను, (శరణాగతిరూపమగుతపస్సును) తరుమ్ - (ప్ర
 యుంచి) యిత్తురు, తెల్వమ్ - భక్తియనుసంపదను, తగవు - (ఫలమునకు) దగ్గర
 తరుమ్ - ఇత్తురు, శరియా - ఒకనాటికినివశంపని, పిఱవి - పుట్టుకవలనఁగలిగిన, పు
 సంసారమును, తరుమ్ - పైపైగఁగలుగఁజేసెడు తీవ్రినై - త్రూరకర్మములను, పాక్ష
 అణురూపమైనదుష్టుగునట్లు; తరుమ్ - చేసియిత్తురు, అనఁగా (పోగొట్టుదురు), పక్ష
 మునున్నుమ్ - పరమపదముఅనెడు, తివమ్ - పరమాకాశమగు శ్రీవైశ్ణవమును, తి
 వమ్ - ఇప్పించురు, (వారుఇట్లుసర్వమునిచ్చినను) యాన్ - నేను, అవన్ - ఆయెట్లు
 మానార్థయొక్క, శీర్ అన్ని - గుణములనుదప్ప, ఒనైయమ్ - ఒకటినిన్ని, తో
 వ్ద - మనఃక్రియతో, ఉవద్ద - ఆకగలిగి, ఆరున్దేన్ - భుజింపను.

(శరియాప్పిఱవిఅని పాశమైనయెడల, శరియా - చలింపని, ఒకనాటికినివ
 సంసారదుఃఖమనిభావము).

తా. - తమ్ము నాశ్రయించినవారికి ఏ దేనికొంచెము వ్యవసముగలిగినయెడ సహిత
 కాలని, ఉద్దేయపరులు, తమయాశ్రతులకు సర్వోత్తరక హేతువును స్వరూపానుగు
 నగు ప్రపత్త్యపాయమునున్న భక్తినిన్ని కృపచేయుదురు, ఈసంసారిచేతమని సం
 చి యేనాటికినివదలకుండు జననాదిదుఃఖవర్ధకమైన దుష్కర్మములనుఁబోగొట్టి పర
 రుషార్థలక్షణమగు మోక్షమునుఇత్తురు, ఇట్లు ఆయెప్పెరుమానార్లు, మహాపాశ
 నను, నేను వారికల్యాణగుణములనుదప్ప వేటొకటినియొశించి యనుభవింపనని.

౯౫. ఉడ్డినుయిర్ గభుక్కు మ్మనవే శెయ్దు, అవర్కుయవే.
 పల్లుమ్ పరసుమ్ పరివిలనామ్మడి, పల్లుయిర్కుమ్.
 విణ్ణితలై నిన్దువీడలిప్పా నైమ్మి రామానుశక్.
 మణ్ణితలత్తుదిత్తు, మత్తై నాలుమ్మవళ ర్తననే.

టీక, — ఉల్ - (సత్తగలుగఁజేయుటకై) లోపలనండి, ఉయిర్ గభుక్కు -
 యాత్తులకు, ఉల్ మనవే - తగినకార్యములనే, శెయ్దు - చేసి, అవర్ కు - అయి
 లకు, ఉయవే - ఉద్దీపనయినే, పల్లుమ్ - చేయుచున్న, పరసుమ్ - సర్వస్థానముల
 శ్రయఃపరియును, పరివిలనామ్మడి - (ఆత్మలవిషయమంగ్రహింపరై) నే మోక్షమున
 కాదు అనునట్లు, పల్లుయిర్ కుమ్ - సకలాత్మలకును, పిడు - (పరమపురుషులకే
 మోక్షమును, అలిప్పాన్ - ఇప్పించుటకొఱకై, ఎమ్ - మాయొక్క నాథులై, నా

జీ. - ఉదయవరులు, విజ్ఞానతలైనిస్తుమ్ - ఆకాశముయొక్క శరస్థానమైన శ్రవేకు
 భూమి, మజ్జిన్తలత్తు - ఈభూమిజలమందు, ఉదిత్తు, అవతరించి, మత్రినాలుకు-
 భూమిపదములను, వశేర్తనన్ - విశేషముగవృద్ధిబొందునట్లుచేసిరి. (పల్లయియ్యి), అని
 యీపాదముగలదు అర్థమొకటియే)

కా. - సకలాత్మలకును అస్తర్యామియై వారిసకల ప్రవృత్తినివృత్తులకును గార
 భూతుడైన సర్వేశ్వరుడుగూడ, ఈపుడైయవరులవలె ఆశ్రయింపవలయును వ్యాపా
 నముగలవాడు కాదనియును వీరుజ్ఞానభక్తి వైరాగ్యాది దివ్యగుణములచే సంసారులకం
 గుడ అత్యస్తతారతమ్యముగలిగియుండుటచే, పరమపదమునుండి యేనాడును సంసారగన్ధ
 పడి యొకరు సకలచేతనులకును ఆపరమపదమును కృపచేయవలయును అనునట్టి
 భావగరము కొంత ఈలోకమందు ఎచ్చెరుమానారులై అవతరించి దుర్వర్తముల
 చేరి పదమార్గమును ప్రతిష్ఠింపఁ జేసిరని.

౯౬. వశరుమ్పిణిగొడ్డవల్వినై యార్, మిక్కనల్వినై యిర్
 శిశరుమ్తుణివుకిడై త్తటియాదు, ముడై త్తలై యూర్
 తశరుమశవుమ్తరిత్తుమ్విల్లున్దుమ్తన్దిదిరివేఱుక్కు
 ఉశర్ ఎమ్మిత్తై వక్, ఇరామానుశస్త్రేన్నే యున్ద్రవరే.

టీ. - వశరుమ్ - వృద్ధిబొందుచున్న, పిణి - దుఃఖమును, కొడ్డ - కలుగఁజేయు
 త్త - (అనుభవప్రాయశ్చిత్తాదులచే నశింపనట్లు) ప్రబలమైన, వినైయార్ - పాప
 పుత్తు, మిక్క - అతిశయించిన, నల్వినైయిర్ - పరమధర్మమైన శరణాగతియందు,
 త్త - అతిశయించుచున్న, తుణివు - విశ్వాసము, కిడైత్తటియాదు - నేరుగలభింపక,
 ముడైత్తలై - స్వభావదుర్గంధ స్థానమైన, ఊన్ - శరీరము, తశరుమశవుమ్ - బలహీన
 పదములను, తరిత్తుమ్ - ధరించుచును, విల్లున్దుమ్ - (క్రూరమైన శబ్దాదివిషయము
 ను) పడియు, తని - (సహాయములేక) ఒంటరిగా, తిరివేఱుక్కు - సంచరించుచున్న
 వక్, ఎమ్మిత్తైవన్ - మనకునాధుడైన, ఇరామానుశకౌతన్నే - ఉదైయవరులను,
 ఉశర్ - ఆశ్రయముగఁబట్టియుండువారు, ఉశర్ - సహాయులైయున్నారు.

(ఎమ్మిత్తైవన్ " అనిపాకమైన యెడల (ఉదైయవరులయొక్క భక్తులు) మనకు
 సహాయులై అర్థము).

కా. - శరణాగతిని (ప్రవర్తిని) లభించుటకు ప్రబలకర్తములు ప్రతిబన్ధకములై
 నున్నది. ఆప్రపత్తి మహావిశ్వాసము, ముఖ్యమైయుండగ నదికలుగక దుర్గన్ధప్రచురమై
 నున్నది నుయమైనదేహము దుర్బలమగువరకును, సుఖదుఃఖములను అనుభవించుచు

నొంటరిగ నుండునాకు, ఆచరణాపాయముగు ఉద్దేయవరులకంటెను వారియొక్క దాహముగుల నులభులై మాకు స్వాములు నైయుండువారి నే సకలవిధబద్ధపులుగ నభ్యుపేక్షింపఁజేయఁజూచుచున్నాము. ఇతరదైవమును గుర్తెలుగకయుండు మహాత్ములై మార్గసహాయులై రక్షకులైయుండు విశ్వసించి యున్నవాడనని.

౯౨. తన్నైయున్ ద్రాప్పైయున్ మేతనైయునోర్, మన్ను తామరై త్తా.
 తన్నైయున్ ద్రాప్పైయున్ వెన్నైయున్ ద్రానిన్లు, తగవార్
 తన్నైయున్ ద్రానిన్లు తన్నైయున్ ద్రానిన్లు యెన్నట్టిన్లు.
 తన్నైయున్ ద్రానిన్లు, యిరామానుశక్ గుణమ్ శాన్ గేడుమే.

టీక.—తన్నై - తమ్మును, ఉన్ ద్రాన్ అన్తి - ఆశ్రయించినవారుగలరు ఇంతేకాదు
 తన్నై - తమ్మును, ఉన్ ద్రాన్ - ఆశ్రయించియుండు వారియొక్క, కుణమ్ - స్వభావములను, శాన్ ద్రాన్ - సజ్జితము చేయడమను, తన్నై - స్వభావముండు, ఉన్ ద్రాన్ - పొందియుండువారు, ఇన్ ద్రాన్ - లేరుఅని, అట్టిన్లు - గ్రహించి, తన్నై - తమ్మును ఉన్ ద్రాన్ - (ఇతరవిషయసజ్జములేక) ఆశ్రయించి, అన్ శ్చెయ్యమ్ - తమకుదాస్యము చేయుటయే, తన్నైయునోర్ - స్వభావముగల వారియొక్క, మన్ను - ఒకటిగాక బహుయున్న, తామరై - తామరపుష్పమువలె పరమభోగ్యమైయుండు, తన్ తన్నై - పాదములనుదప్పు, ఉన్ ద్రాన్ - (వానికితరములనొకటినిస్తరింపక) ఆశ్రయించి, అన్ శ్చెయ్య - (వారికి) దాస్యము చేయునట్లు, ఇరామానుశక్ - ఎమ్మెరుమానార్లు, తగ - తగియుక్క, తగవార్ - కృపచేత, ఇన్ ద్రాన్ - తాననుయముండు, ఎన్నై - నన్ను, ఉన్ ద్రాన్ - కరుణించి యశ్చీకరించిరి.

తా.— ఉద్దేయవరులు లోకమందు తమను ఆశ్రయింపగలరుగాని, తమయొక్క కులయొక్క దివ్యగుణానుభవ కైబ్బర్యములను చేయువారులేరని తెలిసికొని, విషయములై తమ్మునాశ్రయించి తమకు దాస్యము చేయుటయే స్వభావముగఁగలియుండు భావమునకులయొక్క భోగ్యమైన శ్రీపాదములను ఆశ్రయించి, వారికి దాస్యముచేయుట దాసునియందు కటాక్షముంచి ఎమ్మెరుమానార్లు దాసునికి లభింపఁజేసిరి.

౯౩. ఇదుమేళినియ్యళువర్కత్తల్, ఇన్న మేనరగిలిట్టు,
 చ్చుడుమేయవల్ మైత్తొడర్ దరుత్తొల్లై, చ్చుట్టల్ పిఱిప్పిల్
 నడుమేయినినమ్మిరామానుశక్ నమ్మెనమేవళత్తే.
 విడుమేళరణమెన్టార్, మనమేనై యల్ మేవుదత్తే.

భక్త - నమః - మనలను ఉద్ధరించుటకై అవతరించిన, ఇరామానుకళ - ఉద్దయ
 ము, కరణవస్త్రాల్ - (దేవరవారే) రత్నములని ఒకమాటమాత్రము చెప్పినయెడల,
 ప్రాచుర్య శక్తిభోగ విషయములచే, ఇనియ - ఇష్టముగఁ దోచియుండు, శుభర్క
 క్త - స్వర్గమందు, ఇదుమే - ఉంచియుంచురో, ఇన్నమ్ - తమతిరువడిగళను ఆశ్ర
 మనివసక, నరగిల్ - నరకమందు, ఇట్టు - ఉంచి, శుడుమే - తపింపఁజేయుదురో,
 భక్త - అస్వర్గనరకములను, తొడర్తరు - అనుసరించి యుండునదియై, తొల్లై -
 శూన్యమై, శుక్రుల్ - చక్రమువలె తిరిగితిరిగి వచ్చుచుండు, పిఱప్పిల్ - జన్మమందు,
 కిడి - విలువుదురో, ఇని - ఇకజరుగఁబోవుకాలము, నమ్మై - మనలను, నమ్మకత్తై -
 జ్ఞాప్తప్రకారముగ, విడుమే - విడుతురో, మనమే - ఓమనసా! మేవుదఱుక్క - ప్రాప్తి
 విక్రమై, నెయిల్ - చి నింపవలదు.

అట్లే మనసా! మనలను సంరక్షించుటకై, యవశరించిన ఉద్దేశ్యవహరే రక్షణావశ్యత! మనలను నాశ్రయించి శరణాగతించేసిన వెనుక స్వర్గమందుండురో, నరకుండురో, జననాది రూపమును సంసార చక్రమందుండురో, యధేచ్ఛముగఁ దిరుగని జ్ఞాతమనస్వేదామనోపరమపదప్రాప్తిని గుఱించినీపురుషింపవలసిన కార్యములేదని.

FF. తత్త్వమణుమ్ శాక్తియప్పేయగళుమ్, తాత్త్వ శక్తయో,
శాక్తియప్పేయగళుమ్, తాత్త్వ శక్తయో,
నిత్యమణుమ్ శాక్తియప్పేయగళుమ్, తాత్త్వ శక్తయో,
నిత్యమణుమ్ శాక్తియప్పేయగళుమ్, తాత్త్వ శక్తయో.

టీ. - పాన్ - శారదగిన, కల్పగమ్ - కల్పవృక్షమువలె మహత్వైవ భావా
 టీ. - ఎమ్ - (అయాదార్యమును) మనకు ప్రకాశింపజేసిన, ఇరామనుకముని -
 టీ. - తర్కమ్ - సామర్థ్యముతో తర్కించుచు రమ మతమును పరిపాలించుచుండు,
 టీ. - తైమలును, వేయ - పికాచపు పట్టుగల, కాక్కియర్ గళమ్ - శాద్ధు
 టీ. - త్రేలాడుచుండు, శడైయోన్ - జటలను ధరించి మోహనకాస్త్రముచేసి
 టీ. - శోల్ - వచనమైన శైవాగమమును, కల్దీ - అధికరించియుండు,
 టీ. - తామసులగు శైవులును, (ప్రమాణము, ప్రకార, ప్రమేయములగు మూడు
 టీ. - కూనియ వాదయమ్ - సర్వమును శూన్యమని భాదించునట్టి మాధ్యమికులును,
 టీ. - (యూగాది భేదముచే) నాల్గవిధములై యుండు, మత్తియుమ్ - వేదములును,
 టీ. - ప్రమాణములుగ నర్జీకరించి యుండుగను (అ వేదములకు సంబంధములేని యర్థము

౪౬౪ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

అను కుయుక్తులుగఁజెప్పి) కుటుమ్మకెయ - వైషమ్యమును జేయుచున్న, పోడక. పిచులైన కుదృష్టిమతస్థులును, మాన్దనర్ - నాశమునొందిరి.

తా.— అభీష్టముల నిష్పించుటయందు కల్పవృక్షమువంటి యతిరాజు వాని అవతరించి శ్రీభాగ్య గ్రంథమునుజేసి వేదములయొక్క వాస్తవార్థములచే నితరములను నిరసించి అట్టి పరమార్థము నుపదేశించుటచే, తర్కసామర్థ్యముతో తమ మతము గాపాడుకొనెడు శైవమును, తత్వార్థమును దెలిసికొనక మోటు పట్టుదులగు యందు బాధులును, మోహనకాస్త్రప్రసరకుడగు రుద్రుఁడు వచించునట్టి శైవాగమ నధికరించియుండు తామసులైన శైవులును కంటికగుపడు వస్తువులుదప్ప మఱియేమి లేదని వాదించునట్టి మాధ్యమికులును, చతుర్వేదములను ప్రమాణముగ నంగీకరించికావ్యములనుఁజెప్పి వైషమ్యమును జేయునట్టి నీచులగు కుదృష్టి మతస్థులుమనశించినవారై

౧౦౦ పోస్తదెన్నెఱ్ఱెన్నుమ్ పొన్వణ్ణుండనదడిప్పొద్దిలాన్ శీర్

శ్శిన్దెలిదేనున్మమర్న్దిడవేణ్ణి నిన్బాలదువే.

య్యాన్దిడవేణ్ణుమిరామానుశ్శవిదువన్తియ్యెన్ముమ్.

మాన్దగిల్లాదు, ఇనిమల్ గొన్ముకాట్టిమయక్కిడలే.

టీక.— ఎన్ - నాయొక్క, నెచ్చు ఎన్నుక్ - మనస్సుఅనెడు, పాన్ - రక్ష మైన, వణ్ణు - కుమ్రెడ, ఉనదు - దేవరవారియొక్క, అడి - శ్రీపాదములనెడు, పొన్ - పుష్పచందరి, ఒణ్ శీరామ్ - (శైత్యకూర్ణవ సోగన్ద్యాది) కల్యాణగుణములతో తరి - నిర్మలమైన, తేన్ - తేనెను, ఉణ్లు - పానముచేసి. అమర్న్దిడవేణ్ణి - అమృతమే నిత్యవాసము చేయవలయునని, నిన్బాల్ - దేవరవారియొద్దకు, పోవదు - పునది, ఇరామానుకా, ఉడైయవరే, అడుతే - దానినే, ఈన్దిడవేణ్ణుమ్ - (దేవరవారి వారి) ఇప్పింపవలయును. ఇదుఅన్తి - దీనినితప్ప, ఒన్ముమ్ - వేటొక వస్తువును, మాన్దగిల్లాదు - భుజింపజాలదు, (దేవరవారు దలచినట్లైన అదియును జేయింపవచ్చు) ఇని - ఇరవీడు, మల్ గొన్ముమ్ - వేటొకదానిని, కాట్టి - చూసి, మయక్కిడలే - భ్రమింపకుండునట్లు చేయవలయును.

తా.— శ్రీమక్తజీదేని శ్రీకృష్ణుని వైభవమునువిని వానిని పరింప వలయునని సంభ్రమించినట్లు, నామనస్సునెడు కుమ్రెడ దేవరవారి శ్రీపాదములనెడు పుష్పములతో తేనెను భుజించి, అచ్చటనే పసింపవలయునని వచ్చినది, యతిరాజా! దేవరవారి వద్దకు కుక కృపచే దాని నిప్పింప వలయును. దానినితప్ప వేటొక వస్తువును భుజింప జాలదు, కనుక ఇరవీ వేటొక విషయమును తానీ భ్రమనొందునట్లు చేయవలయు.

మయక్కు - మ్మిరువిన్దై వల్లియిల్వూన్దు, మదిమయక్కి.
 త్తయక్కు - మ్మిరివియిల్ తోన్దైయ వేన్నై, త్తయరగల్ శ్రి.
 ఉయ్యక్కొల్లబసల్ గుమ్. ఇరామానుశ నెన్ద దున్నైయన్ని.
 నయక్కు - మవర్కిదిల్లు క్కెన్బర్, నల్లవ రెన్దునైన్దే.

టీక. - మయక్కుమ్ - అజ్ఞానమును గలుగఁజేసెడు, ఇరు - పుణ్యపాపములచే
 భయ విధములైన, విన్దై - కర్తములనెడు, వల్లియిల్ - చారముచే, త్తూన్దు - కట్టు
 పడిమయక్కి - బుద్ధికలవరించి, తుయక్కుమ్ - (మనస్సును) త్రిప్పుచున్న, పిరివి
 ద్ - జన్మమందు, తోన్దైయ - పుట్టిన, ఎన్నై - నన్ను, తుయర్ - కర్తృఫలమైన
 దుష్టమును, అగల్ శ్రి - పోఁగొట్టి, ఉయ్య - ఉత్తీవించునట్లు, కొలు - అంగీకరించి,
 వేన్ - స్నేహమును జేసిన, ఇరామానుశా - ఉదైయవరే, ఎన్దు - అని, ఇరు -
 (దేవతయొక్క) పరిశుద్ధతను సంభాషించిన) ఇది, ఉన్నై - దేవరవారిని, ఉన్ని - అను
 ఇది, నైన్దు - శిథిలులై, ఎన్దుమ్ - సర్వకాలమును, నయక్కు - మవర్కు - ప్రేమచేయు
 వారి, ఇల్లొక్క - తక్కువ (అని), నల్లవర్ - సగ్గురువులైన వారు, ఎన్బర్ - చెప్పదురు.
 (వల్లియై) అనిపాశమైనయెడల, వల్లియై - వలను, త్తూన్దు - తగిలించుకొని
 అరము).

తా. - "విషయాసక్తిగల మనస్సుగలవాడనై చేసియుండు దుష్కర్తములచే జన్మ
 భయములూ సందరించుచుండు నన్ను, నాదుశిఖములనన్నిటిని పోగొట్టి ఉత్తీవించునట్లు
 అంగీకరించి కృపచేసిన రామానుజా! అని దేవరవారియొక్క పాపవత్సమును క్రిందు
 కర్తృఫలములూ నేను అనుసన్ధించిన యిది, దేవరవారిని యనుసన్ధించి ద్రవవస్తువువలె
 శిథిలులై పోవువారికి, అవద్యమైయుండునని, జ్ఞానాధికులైనవారు ఎల్లప్పుడును చెప్పుదురని.

మైయనిరామానుశ నెన్ద త్తై క్కుమ్, అరువిన్దై యే.
 త్తైయన్దొమ్మిక్కణ్ కరుదిడుజ్జొక్కడల్ పుడై శూన్.
 వైయమిదినిల్, ఉన్ వణ్డైయన్బొన్దై వళర్ న్దదువే.

టీక. - మయమ్ - హృదయమైనది, ఉన్ - దేవరవారియొక్క, కుణ్డలై - ది
 శిఖమును, ఉన్ని - అనుసన్ధించి, నైయమ్ - తనలాతాను శిథిలమగుచున్నది,
 వ - నాయొక్క, నా - నాలుకయైనది, ఇరున్దు - (ఒకరికిగ) ఉండి, ఇరామానుశన్ -
 శివయమలు, ఎమ్మియన్ - మనస్వామి, ఎన్దు - అని, అల్లొక్కమ్ - పిలుచుచున్నది,
 ఇల్లొన్దగ, తగినకరణములను అనాదికాలముగ వ్యర్థవిషయములకు కేవలపఱచిన, అరు

విదైయేన్ - మహాపాపియైన నాయొక్క, కైయుమ్ - చేతులును, తొట్టు - (తన
వారి విషయమందు) అంజలిబద్ధమును చేయుచున్నది, కద - నేత్రమైనది, కాణ -
పృథును దేవరవారిని) నేమించుటకై, కరుదిడుమ్ - మనోరధించుచున్నది, కద -
ముద్రముచే, పుడైకూట్ - నలుప్రక్కల చుట్టబడియుండు, ఇరు - ఈ, మైత్తి -
భూమియందు, (అనేక చేతనులుండగ), ఉన్ - దేవరవారియొక్క, వత్తె - ఉదారత్వము
ఎన్నార్ - నావిషయమందు, ఎన్ - ఏకారణముచేత, వశర్ న్దదు - వృద్ధిబొందుచున్నది.

తా. - ఓయెమ్మెరుమానార్ల! నాయన్తకరణముగు మనస్సు దేవరవారియొక్క
దివ్యకల్యాణ గుణములను, అనుసన్ధించుచు అచ్చటనే స్తబ్ధమైనది, నా నాలుక దే
వారి తిరువామ సక్కిర్తనమును చేయుచున్నది, మహాపాపియగు నాయొక్క హస్తము
దేవరవారికి నమస్కార మొనర్చుచున్నది, నా నేత్రములు ఎల్లప్పుడును దేవరవారి పాద
పసానించుచున్నది, అనేకులైన చేతనులుండగ దేవరవారియొక్క దివ్య బాహ్యము
దాసునియందు వృద్ధియగుటకు కారణమేమని.

౧౦౩ వశర్ న్దవెన్గోపమడల్లొన్దాయ్, అన్దువాళవుణ్
కీశర్ న్దపొన్నాగ్గిట్టి త్తవన్, కీర్తిప్పయిరెల్లున్దు,
విల్లై నిడుమ్ శిన్దైయిరామానుశన్తెన్ మెయ్ విన్దై నోయ్
కల్లై న్దనన్ శానమలి త్తవన్, కై యిల్క్కినియెన్న వే.

టీక. - వశర్ న్ద - మిగుల వృద్ధిబొందిన, వెన్ - మిగుల క్రూరమైన, కోపన్ -
క్రోధముగల, ఒన్దు - పాటిలేనిదియైన, మడల్లొన్దాయ్ - వరసేంపామై, అన్దు - (ప్రభు
దునిమీద పీరణ్యాసురుడు) కోపించుకొన్న సమయమందు, వాళ్ - రంపమునకు
చినచ్చిన, ఆవుణన్ - పీరణ్యాసురునియొక్క, కీశర్ న్ద - వృద్ధిబొందిన, పాన్ - బాగు
మయమైన, అ - ఓ - దేహమును, కిట్టి త్తవన్ - శ్రమములేక చీల్చినవనియొక్క, కీర్తి
దివ్యకీర్తియనెడు, పయిర్ - పంటయైనది, (పాలమునందు సస్యము పొడవై పెరిగినట్లు) పు
న్దు - పెరిగి, విల్లై నిడుమ్, సఫలముగునటైన, శిన్దై - వృద్ధియము గలిగియుండు, ఇ
మానుశన్ - ఉదైయవరులు, ఎన్దన్ - నాయొక్క, మెయ్ - శరీరమునుబట్టి పర్య
విన్దై - కర్తవ్యమైన, నోయ్ - దుఃఖములను, కల్లై న్ద - పోగొట్టి, కైయిర్ - చేష్ట
కనియెన్న - ఉసిరిపండువలె, వల్ - విలక్షణమైన, శానమ్ - జ్ఞానమును, అత్తవన్
కృపతో ప్రసాదించి.

తా. - తమయాక్రితులగు దేవతలయొక్క స్థానములను ఆక్రమించి లోకమున
తీసి బాధించుటకొరకై భద్రమును హస్తమందు ధరించి, చిరుదును చెల్లించుకొనుచు

దేవతాగ, తనకుపుత్రుడును సర్వేశ్వరునికీ ప్రాణసముదానగు ప్రహ్లాదుని, నానావిధ
మూర్తించుచుండు హిరణ్యాకురునియొక్క శరీరమును, ఉగ్రమైన నరసింహవతా
హాస్య తృణమునుగిల్లినట్లు క్రమములేక చీల్చిపాటవైచిన, సర్వేశ్వరుడగుక్రియః
కణిక్కు దివ్యకల్యాణగుణములను తమ హృదయమందుంచుకొని అనుభవించుకొను
చుండు ఎప్పెరుమానార్లు తమనిచ్చే తుక కృపచే నామప్రకృతినంబవమువలనగలిగినగుప్త
రూపము నశింపజేసి కరతలామలకముగ స్వరూప జ్ఞానమునుఉపజేర్చించినవారైరి.

౧౦౪. కైయిత్తానియెన్న కణ్ణవై కాట్టి తరిలుమ్, ఉన్న్
మెయ్యిత్తి అజ్జియ్యశీరని వేణ్ణిలకాయా, నిరయ
త్తొయ్యిత్తి డక్కెలుమ్మోదీవిఁ శేరిలుమ్ ఇవ్వరుల్ నీ
శేయ్యిల్ తరిప్ప, ఇరామానుశావో శ్చెయ్యిజ్జేలై.

టీక, — కైయిత్తా - విలక్షణమైన, కాట్టి - మేఘమువలె పరమోదారులై, ఎమ్ -
అనాకాండై ప్రకాశింపజేసిన, ఇరామానుశ - ఓయెప్పెరుమానార్ల, కణ్ణవై - ఆశ్రిత
హృదయ సర్వేశ్వరుని, కైయిల్ - చేతిలానున్న, కనియెన్న - ఉసిరిపండువలె, కాట్టి
రూప - చూపించినను, ఉన్ దన్ - దేవరవారియొక్క, మెయ్యిల్ - దివ్యమైనదియ
వలెయుండు, పిఱ్ఱియ - ప్రకాశించుచుండు, శీర్ అత్తి - దివ్యగుణములనుదప్ప, యాన్ -
శక్తి, వేణ్ణిల్ - (ఇతరములను) కోరను, నిరయమ్ - సంసారరూప నరకమునెడు,
కైయిల్ - అడుగునందు, కిడక్కెలుమ్ - (అడగి) పడియుండినను, కోడి - నిరవధిక
జ్ఞోతుయమైన, విల్ - పరమపదమును, శేరిలుమ్ - చేరినను, ఇవ్వరుల్ - (దీనికొడగిన)
విగ్రహమును, నీ - దేవరవారు, శేయిల్ - చేసినయెడల, తరిప్పన్ - ధరింతుము,
నిరయత్తొయ్యిల్, కిడక్కెలన్ - శీరిలన్, అనిపాకమైనయెడల, కిడక్కెలన్ -
అడగవేసి, శీరిలన్ - చేరినవేసి, అనియర్థము, దేవరవారి గుణానుభవము లభించిన
చే, ఎక్కడనున్నను బాధకములేదని భావము.

తా. — సకలజనులనునమ్ములనుహరించునట్టి అతిమానుషచేష్టితములను జేయుచు
ఇగ్గుకులగుడైయుండు శ్రీకృష్ణుని కరతలామలకముగ సాక్షాత్కరింప జేసినను, దేవర
వారియొద్ద విగ్రహమునందుఁ బ్రకాశించుచుండు కల్యాణగుణములనుదప్ప దానుడు
అనిపాకమైనను గోరను, దానునిసంసారము నరకమందు పడవైచినను, మనలనే
అనుభవించియున్నాడే అని, తేజోమయమైన పరమపదమునఁ జేర్చినను, ఎల్లప్పుడును
అనుభవించుకొనకల్యాణగుణములనుదానునికిఅనుభవంపజేయుచున్నయెడలధరింతునని

నిగ్గ. శ్చెయ్యినిరైప్పాట్టి డల్ కణ్ణయిల్ మాయా, తిరువడిక్కిల్
వియ్యిరుప్పార్ నెజ్జిల్ మేవునకాణ్ణాని, నల్ వేదియర్ గల్.

౪౬౮ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

తొమ్మిదిరుప్పాదనిరామానుశన్తై తొమ్మిమ్మెరియోర్
ఎమ్మిదిరైత్తాడుమిడమ్, అడియేనుక్కిరుప్పిడమ్.

టీక — శ్లోక - రమ్యమైన, తిరై-అలలుగలిగియుండు, పామ్మిడల్ - పామ్మిడముద్రమందు, కణ్తుయిల్ - యోగనిద్రచేయుచుండు, మాయన్ - ఆశ్చర్యకరమునర్వేశ్యరునియొక్క, తిరువడిక్కిల్ - శ్రీపాదములక్రింద, విట్టున్దిరుప్పార్ - అట్లెరక్షకమనిపడియుండువారియొక్క, నెళ్ళిల్ - పృథయమునందు, మేవుమ్ - పాల్కుయున్న, నల్ - పరమవిలక్షణముగ, ఇాని - జ్ఞానముగలవారై, నల్ వేడియర్ - మువైదికులైనవారు, తొమ్మిమ్ - ననుస్కారాదులచే. అనువర్తించునట్టి, తిరుప్పాదన్ - పాదారవిష్టములుగలవారైన, ఇరామానుశన్తై - ఎమ్మెరుమానార్లను, తొమ్మిమ్ ఎల్లప్పుడు అనుభవించుచుండు, పెరియోర్ - వైభవముగల మహాత్ములు, ఎమ్మిమ్మె-లేది, ఇరైన్ (సముద్రమువలె) ఘోషించి, ఆకుమ్ ఇడమ్ - సంభ్రమముతో నాట్యముచేయుస్థలము, అడియేనుక్కు - వారిదానుడనైననాకు, ఇరుప్పిడమ్ - వసించుస్థలముగానుండును (పర్మికోల్ మాయన్ అని వేటొకపాకము, అర్థమొకటియే)

తా—సర్వవిధములచే మనోహరమైయుండు క్షీరాబ్ధియందు, శైత్యమార్గముచే భోగ్యమైయున్న ఆదిశేషుడను శయ్యపై, జగద్రక్షణధ్యక్షముతో పవ్వనిండునట్లు శ్రయింపతియొక్క పాదారవిష్టములనై, సర్వవిధరక్షకముగ విశ్వసిందియుండు యోగ్యులచే, ఆ వేషింపఁదగిన విలక్షణజ్ఞానముగల పరమమైదికులచే, ఎల్లప్పుడు నేరీయబడుచుండు పాదారవిష్టములుగల ఉద్యోగవలను ఆశ్రయించి, ఆనందపరమకై స్వతః సంకీర్తనాదులనుజేయుచుండు స్థలములేనాకు సమస్తమైన వాసస్థలములుగానుండును

పీఠిక-ఇరుప్పిడమ్మై కున్దమ్, వేణ్డమ్, మాలిరున్దమ్మై యెన్నుమ్
పారుప్పిడమ్మాయను, క్కెన్బర్ నల్లార్, అవైదన్నొడుపువ
న్దిరుప్పిడమ్మాయనిరామానుశ్శమన త్తిన్ద వ్వావ
న్దిరుప్పిడమ్, ఎన్ద నిదయత్తు శ్శేతనక్కిన్బు అవే.

టీక—మాయనుక్కు - (స్వరూపరూపగుణవిభూతులచే) ఆశ్చర్య భూతుల సర్వేశ్వరునికి, ఇరుప్పిడమ్ - వసించుస్థలము, వైకున్దమ్ - పరమపదము, వేణ్డమ్ (మల) తిరుపతి, మాలిరున్దమ్మై - తిరుమాలిరున్దమ్మైయని ప్రసిద్ధిపొందిన, పారుప్పిడమ్ పర్వతముగ, ఇడమ్ - స్థానముగ, నల్లార్ - భగవత్తత్వమును సాక్షాత్కరించిన యోగిలు, ఎన్బర్ - చెప్పుచుండురు, మాయ్ - ఇట్టిసర్వేశ్వరుడు, అవైతన్నొడువు - ఆస్థలములతోడ, వన్ద - వచ్చి, ఇరుప్పిడమ్ - వసించేస్థియున్నస్థలము, ఇరామానుశ్శమన

అర్చ - ఉదయవరల హృదయములో, (అయియున్నది) అవన్ - ఆయెమ్మెరుమా
 ఇత్త - ఇవ్వడు, వస్తు-వచ్చి, తనకు-తమకు, ఇన్పు - అతిశయమైననుఖము,
 య - సాదియించునట్లు, ఇరుప్పిడమ్-వాసముగనుండుస్థలము, ఎన్న్ - నాయొక్క,
 అర్చ - హృదయమందు (అయియున్నది).

కా—భక్తిపారవశ్యముచే సర్వేశ్వరుడు, శ్రీవైకుంఠము, శేషచలము, తిరుమా
 దివ్య, మొదలగు దివ్యదేశములలో నిత్యవాసము చేయుచున్నాడని ప్రసాదించిన
 భక్తుల, ఎమ్మెరుమానార్ల దివ్యహృదయమందును అత్యవస్థముతో నిత్యవాసముచేయు
 తాడు, ఇవ్వడు అట్టిదివ్యదేశనిత్యవాసులగు సర్వేశ్వరునితో గూడవచ్చి యెమ్మెరు
 మానార్ల హృదయకమలమందు నిరతిశయ సుఖముగనిత్యవాసము చేయుచున్నారని.

సంగతి ఇన్పుత్తరీల త్తిరామానుశ, వెన్టుమెవ్విడత్తుమ్,
 ఎన్పుత్తనోయుడల్, దోఱుమ్మిటన్దిటన్దు, ఎన్గరియ
 తున్పుత్తనీయినుమ్మోళ్లువదొన్ముణ్ణుడొత్తోణ్డొర్గప్పే,
 యన్పుత్తరీరుక్కుమ్మడి, యెన్నై యాక్కియన్జాట్పడు తై.

దీక—(అత్యవస్థనీచమగు నాహృదయమును గొప్పగభావించినచ్చి ప్రతేషించి)
 ఇన్పుత్త - అత్యవస్థముతో వేంచేసియున్న, శీలత్తు - సౌశీల్యగుణముగల, ఇరామాను
 శుడయవరే. తొల్లువదు - (ఈప్రకారముగనుండు దేవరవారికి) విన్నపముచేయ
 తీసి, ఒన్పు - ఒకకార్యము, ఉన్దు - కలను, (అదేమనిన) ఎన్పు-ఎముకను, ఉల్దొ-
 ఱున్, నోయ్ - వ్యాధులకుచోటగు, ఉడల్దోఱుమ్ - ప్రతిదేహములందును, పిట
 న్నొళ్ళట్టి ఇటన్దు-పులిదొంది, ఎన్అరియ-లెక్కపెట్టుటకు సాధ్యముకాని, తున్పు -
 అభయము, ఉల్దొ - అనుభవించి, వీయినుమ్ - ముగించినను, ఎన్పుమ్ - ఎల్లప్పుడు
 ను, ఎన్పుడత్తుమ్ - ఎల్లచోట్లనున్న, ఉక - దేవరవారియొక్క, తొణ్డొర్గప్పే -
 వాసించినయమందే, అన్పు - ప్రేమమును. ఉల్దొ-కలిగి, ఇరుక్కుమ్మడి-ఉండునట్లు,
 త్తి-చేసి, ఎన్నై - నన్ను, అట్టు - వారిశ్రీపాదములందు, అశోపడుత్తు - దానుడగు
 త్తు చేయవలయును.

కా—నీచుడగు నాయందు వ్యాపాహముగలిగి స్లక్షేషించియుండు ఓయతిరా
 మా ఎముకలలోవ్యాపించి బాధపడుచునట్టి వ్యాధులకొన్నదమగు దేహములనుబొందు
 వ్యాధులనుబొందుచు లెక్కలేని దుఃఖములను అనుభవించిముగించినను నన్ను సర్వదేశ
 వ్యాధుల సర్వావస్థలలోను దేవరవారికి శేషభూతులైయుండువారి విషయమందు అత్య
 వ్యాపాహముగలవానినిగను, వారికి క్రయ విక్రయార్హునిగను శేషపడియుండునట్లు
 నుండు దానుని మనోరథమిది.

ఓగింఁ. అబ్జయల్ పాయ్ వయల్ తెన్న రబ్జ, అణియాగమన్ను
 పబ్జయమానుల్ ప్పొవై యొప్పోల్ బుదుమ్, ప త్తియెల్లామ్
 తగ్గియ దెన్న త్తై త్తునెళ్ళే న న్తలై మిశైయే
 పొగ్గియకీర్తి, యిరామానుశనడిప్పుమన్న వే.

టీక—నెళ్ళే - ఓహృదయమా; పత్తి - భక్తితత్వమైనది, ఎల్లామ్ - పనుడు

ను, తగ్గియ దెన్న - (మనయందు) కాశ్యరముగ వాసము చేయుచున్నదియనట్లు, త్తై - సంపూర్ణము, పొగ్గియ - విస్తరించియుండు, కీర్తి - యశస్సుగల, ఇరామానుశ - ఉదైయవరులయొక్క, అడి - పాదారవిందములు అను, పూ - పుష్పము, (అణియాగమముచేయునట్లు ఆశించియుండు) నమితలైమిశైయే - మనశిరస్సుమీద, మన్న - నిత్యవాసముచేయునట్లు, అమ్ - అందమైన, కయల్ - మత్స్యములు, పాయ్ - ఎగురుచుండు వయల్ - పాలములుగలదై, తెన్ - రమ్యమైన, అరబ్జన్ - ఉభయకాశేరుధ్యమందు శయనించియున్న శ్రీరబ్జనాథునియొక్క, అణి - మనోజ్ఞమైన, అగమ్ - వక్షుమునందు, మన్నుమ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్నదై, మా - క్లాఘ్యమైన, పబ్జయమానుల్ - రామరపుష్పమందు జన్మించిన, పొవైయై - శ్రీమహాలక్ష్మిని, పొప్పోల్ బుదుమ్ - ఆశ్రయము, (స్తుతింతుము) అనియునుగావచ్చును.

తా—ఓమనసా! యతిరాజులవారి శ్రీపాదారవిందములు అను పరమభోగ్యము పుష్పమును, మనశిరస్సుమీదు నానావిధచిత్రవర్ణ పుష్పములను శేర్చిన మాతితో ముక్కిరించినట్లు, అలంకరించి కాశ్యరముగనుండునట్లు మత్స్యములు ఎగురువంతటా నమృద్ధిగల పాలములచే రమణీయమైన ఉభయకాశేరుధ్యమందుండు (కొలెటా) శ్రీరబ్జములొ పవ్వరించియుండు శ్రీయశపతియొక్క వక్షస్థలమందు, ఆభరణరూపము నిత్యవాసముచేయుచున్న కమలాద్భవయును కమలవాసినియునగు శ్రీమహాలక్ష్మిని ఆశ్రయించి మబ్జకాశానము చేయుదమని.

మొదటిపాఠరమందు “పూమన్నుమాదు” అనిరి, ఇక్కడ “పబ్జయమానుల్ పొవై” అనుచున్నారు, అచ్చట “పొరున్దియ” అనిరి, ఇచ్చట, “అణియాగమన్నుమ్” అనుచున్నారు, అచ్చట ఇరామానుశక శరణారవిందమ్ నామమృద్ధిగా అనిరి, ఇచ్చట “తలమిశైయే ఇరామానుశనడిప్పుమన్న” అనుచున్నారు. అచ్చట “నెళ్ళే” అని హృదయమును శేర్చుకొని ఆరంభించిరి, ఇచ్చట “నెళ్ళే” అని హృదయమును గూడ అనుసన్ధించి ముగించిరి.

మీరే ప్రాప్యమందురుచి అభివృద్ధియగుటయును, ప్రాప్యసిద్ధియునగు స్వరూ-
పమున సంపత్తుసిద్ధించుటకుమూలము, సకలాత్మలకును వారివారి అధికారమునకు
అనుగుణములగు సంపద్వశేషములను శ్రీమహాలక్ష్మీ తమకటాక్ష విశేషముచే కృప
చేయవలయును, ప్రాప్యమైనది అచార్య చరణారవిష్టమనియును, దీనికిఅధికారులును
ప్రాప్యమందు పరిపూర్ణ ప్రావణ్యముగల వారనియును చెప్పబడినదైనది.

శ్రీమహానాథ్ తిరువడిగ శేకరణమ్. తిరువరజ్జత్తముచనాథ్ తిరువడిగ శేకరణమ్,
మయజీయర్ తిరువడిగ శేకరణమ్. పిరైల్లొళి మజీయర్ తిరువడిగ శేకరణమ్.

ఇరామానుశనూత్ బుద్ధాది సంపూర్ణము.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీమణవాళ మామునుల వై భవము.

క్రయఃపతియగు సర్వేశ్వరుడు సంసారచేత నోడివసార్థము కలికాలమందు,
అతనివరకాలాదులను అవతరింపజేసిరి, తర్వాత బహుకాలమునకువెనుక, అది
మీరే జగద్రక్షణార్థమై భూమియందవతరించి ఇన్నూరుసంవత్సరములుండి సంసారి-
తమును దిద్దుపాటుచేయునట్లు నియమింపగ, వారును ఎమ్మెరుమానూరులై అవతరించి
ఇక్కడవిష్కాషములను గటాక్షించి సహింపలేక నూటయిరువది సంవత్సరములే ఈవి-
శ్వామియందు పరమపదమునకుజేరి. తర్వాత చిరకాలమునకువెనుక ఎమ్మెరుమా-
నూరులై లోకమంతయును ఉద్భవించునట్లు చేయువారి నొకరిని గలుగజేయవలయు
చేయించి, ఇకదీనికి ఆయిన వారవరనివెదకి మరల అదిశేషులనుగటాక్షించి, వారి
సర్వము మీరు ఉద్భయవరులై అవతరించినపుడు భూమియందు ఇన్నూరుసంవత్సర-
ము నవసించియుండునట్లు చెప్పియుండగ కొంతచేసితిరిగనుక, మిగతయెనుబదిసంవ-
త్సరములకొంత ఒక అవతారంబొనర్చి, జగత్తును దిద్దుపాటుచేయుమని ఆజ్ఞాపింపగ
నే ప్రవేశింపవలసినవైన జగన్నిధిః | తస్మిన్కథాన్నిశచారాతే పురేపునరవార-
తే తర్వాత సర్వేశ్వరునియొక్క అభిప్రాయమును అది శేషులుగుర్రెణిగినవారైఅత్తొ-
నవనగరిలో మణవాళమామునులై అవతరించిరి." అన్నట్లు సాధారణ సంవత్సరము,
సర్వేశ్వరులమామము, మూలానక్షత్రమందు గోమఃము, తిరువావీటుడైయపిరాళతాతర-
తాతరములై గోమఃమారులై తిరువవతరించిరి. వీరికితండ్రిగాను, వారకర్తాదులొనర్చి అట్లు

౪౭౨ నిత్యానునన్దానము ప్రతిపదటికా తాత్పర్యసహితము.

గియమణవాళిక అనితిరునామముంచి మేనమామగారిస్థలముగు శిక్కిలోకి దారమును
 చుమావచ్చిరి. వీరితల్లిగారు శ్రీరత్ననాచ్చియార్, పూర్వాశ్రమముందు వీరిమామ
 రామానుజాచార్యులు, వీరు (శోపేలలో) శ్రీరత్నములో నిత్యవాసముచేయుచుండ
 స్వాచార్యులగు తిరువాయ్మొట్టి ప్పిళ్ళగారియొద్ద, తిరువాయ్మొట్టిమొదలగు ద్వి
 బద్ధములును, ఈడుమొదలగు భగవద్విషయమును లభించిరి, వీరియొక్క తిరునామము
 పెరియజియ్యర్, సామ్యజామాత్యయోగీంద్రులు, రమ్యజామాత్యమునీంద్రులు, య
 ద్రప్రవణులు, అట్టియమణవాళికీయర్, కాన్తోపయస్త్రిలు, వరవరమునులు, వరదా
 రామానుజంపాన్నడి, రుచిరజామాత్యయోగీంద్రులు, మొదలగునవి. తత్వశ్రయమ్, ర
 స్యశ్రయమ్, శ్రీవచనభూషణమ్, అచార్య పృథ్వీయమ్, జ్ఞానసారమ్, ప్రమేయసా
 పెయాభ్యోరతిరుమొట్టి, రామానుజ నూల్ ద్రివ్వాది, మొదలగు గ్రంథములకు వ్యాఖ
 నములును, ఈడువ్యాఖ్యానమునకు ప్రమాణ త్తిరట్టు, శ్రీవచనభూషణప్రమాణ త్తిరట్టు
 యతిరాజవింశతి, ఆత్తిప్రబద్ధము, ఉపదేశరత్తిసమాలై, తిరువాయ్మొట్టి నూల్
 ద్వాది, తిరువారాధనక్రమమ్, మొదలగు ప్రబద్ధములను అనతిచ్చియున్నారు, ఉదై
 రులయొక్క పునరవతారముగు పెరియజీయర్, భూప్రదక్షిణముచేసి అనేకదివ్యజీవ
 ను జీరోద్ధారణంబుగావించి, తిరునగరియందు తిరువాయ్మొట్టిప్పిళ్ళగారికి, తమ
 తస్వరూపమైన శేషవతారమునుఁజూపిరి, పరమతనిరసనస్వమతస్థాపనంబొనర్చి, ప
 థావరజగ్గమాదులకు మోక్షమును ప్రసాదించిరి, ఉత్తరమధురజీరోద్ధారణంబుచేసి
 (నమ్మెరుమాళ్ళకు) శ్రీరత్ననాథులకు ఈడువ్యాఖ్యానమును విన్నపించుటచే వీరికి
 తెరుమాళ్ళు పెరియజీయర్ అనితిరునామముంచిరి, కాంచెట్టి వీరు ఆందజీని ఉద్దేశ్య
 యున్నారు, వీరితిరువడిగతులూ ఆశ్రయించినవారు, వానమామలై జియ్యర్, వా
 పట్టర్ పిరాణ జియ్యర్, తిరువేణ్డజీయర్, శోయిల్ కన్దాడైయణ్ణక్, ప్రతివాళి
 ప్పిరమణ్ణన్, ఎరుమ్మి అప్పా అప్పిళ్ళై, అప్పిళ్ళాన్, ఈయనమండ్రకు అప్పదిగ
 నినామములు, మఱియును, నేనైముదలియాజ్డాన్ నాయనార్, నాలూర్ శివోద్ధార
 కన్దాడైపోళిల్ నాయక్, ఏట్టురుశిజ్జరా చార్యులు, కన్దాడైఅణ్ణప్పన్, కన్దా
 డైతిరుక్కొళురత్తునాయనార్, కన్దాడైనారణప్పై, కన్దాడైకోళ్ళిప్పరప్పై, కన్దా
 అట్టైత్తువాల్ విత్తపెరుమాళ్, వీరిలకు నవరత్నములనిపేరు. తిరుప్పావ్యానార్
 వదుగనమ్మి, జియ్యర్ వైవార్, ఆళప్పిరానప్పై, తిరువాట్టియాభ్యాసమ్మి, మ
 ట్టోరయ్యోక్, సాళుభట్టర్, కన్దాడైరామానుజయ్యోక్, శశకోపదాసులు, మ
 వాణనాథరాయడు, రావుమాధవనాయకులు, రాఘవరాయడు, భూతనాయకులు
 ఈవిధముగ, చాత్తిన చాత్తాడలును, తిరునామధారులును అనేకులుగలరు. ఇప్పుడు
 పురభీతిచే సంగ్రహింపబడినది, శోయిల్ కన్దాడైయణ్ణక్ (ఉదైయవరులకు మద్య

గ్రామం) వీరికి పాడుకాస్థానీయులైయుండురు. ఎరువ్వియప్పా, (ఉదయవరులకు
 సమీపమున) వేటాకడవమునుయెఱుగక అత్యంతాభిమతిలైయుండురు. ప్రతివాది
 కుల్యైరముణ్ణన్, (మారత్తాత్వాకవలై) గ్రస్తసహాయులైయుండురు. అప్పిళ్ళాన్
 మునునందు సర్వభారములను తామువహించినడిపింతురు. వానమామలైజియ్యర్, ఆశ్ర
 మునినడిమొదలు విశేషింపక కైచ్చిర్యము చేయుచుండురు, పట్టర్పిరాళ్ జియ్యర్
 శ్రాశ్రామమునందు గోవిన్దదాసరప్పన్ అని తిరునామమునుగలవారై ముప్పదిసంవత్సర
 ము యొడబాయకయుండి మహావిరక్తులై జియ్యలైవనెనక, సన్నిధియందే యుండి
 బాధ్యుచేయుటచే ఎమ్మార్లవలై పాదచ్చాయాపన్నులై యుండురు. జియ్యర్ నైనార్
 కిక్కరుగైప్పిరాళ్, సిళ్ళాన్ వలై అత్యాదరణీయులైయుండురు. వీరికందఱికిని స్వయా
 తామయ పురుషార్థములను ప్రసాదించుచు పెరియజియ్యర్ నమ్మెరుమాళ్ కోవెలలో
 (రెడ్డిమలో) ఎనుబది తిరునళ్ళత్రములు వేంచేసియుండి పరమపదమునకు వేంచేసిరి.
 వీరియొక్క తనియళ్, 1 శ్రీకైలేశదయాపాత్రమ్ దీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ 1 యతీంద్ర
 ప్రణావన్దే రమ్యజామాతరమ్మునిమ్ 1 ఈతనియళ్ నకలపైవవారికినిపిడ్యేళ్యమైనది.
 శ్రీమత్సమ్యజామాత్యమునయేనమః.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ఉపదేశరత్నమాలకు

కోయిల్కన్దాడైయణ్ణన్ - సాదించినతనియన్.

మున్నన్తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళైతాముపదేశితై, -

నేర్తన్నిన్పడియై తణవాదళిల్, మణవాళముని,

తన్నన్బుడళ్ శెయ్యయ్యుపదేశరత్నినమాలైతన్నై,

తన్నెళ్ళుదన్నిల్, తరిప్పవర్ తాళ్గళ్, శరణ్ నమక్కే.

టీక - మున్నమ్ - పూర్వకాలమందు, తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళైతామ్ - తిరువా
 య్ మొట్టిప్పిళ్ళగారు, ఉపదేశితై - తమకు ఉపదేశించిన, నేర్దన్నిన్ - శ్రమముయొక్క,
 తన్నై - ప్రకారమును, తణవాద - పదలని, శాల్ - వైభవముగల, మణవాళ
 ముని - మణవాళమామునులు, తన్ - తమయొక్క, అన్నుడన్ - ప్రేమతో, శెయ్య-
 వలెచేసి, ఉపదేశరత్నినమాలైతన్నై - ఉపదేశరత్నినమాలమును ప్రబంధమును,
 తన్నెళ్ళుదన్నిల్ - చెప్పింపని, తరిప్పవర్ - చృఢముగానుం
 దున్నవారియొక్క - తాళ్గళ్ - శ్రీపాదారవిన్దములు, నమక్కే, మనకు, శరణ్ - రక్షక

తా— మహనీయులగు మణివాళిమామునులు, స్వాచార్యులగు తిరువాయ్మొవ్విళ్ళగారు, తమకు ఉపదేశించిన క్రమమును వెనుకటివారును గుర్రెటిగి ఉజ్జీవించునను ప్రేమచే ప్రసాదించిన ఉపదేశరత్నమాలైఅను ప్రబంధమును హృదయమందుకొని అనుసన్ధించువారు మనకు రక్షకులగుదురని.

శ్రీమద్వరమనయేనమః.

ఉపదేశరత్నమాల - ప్రబంధమునకు అవతారిక.

పెరియవాయ్ (మణివాళిమామునులు) “(పిన్నావార్ వణ్ణుమకోడి”=పిన్న వారు ఆశ్రయించి ఉజ్జీవించుటకు దగిన శేతోమయుడై) అన్నట్లు సంపాదింపబడిన శ్రీవేదముకొఱకై నిత్యమారులలో నొకరువచ్చి అవతరించి అవదగిన ఈశ్వరులు తిరువాయ్ మొవ్విళ్ళగారి తిరువడిగళులో నాశ్రయించి తదేకవిష్ణురక్షణములను అధికరించి కృతార్థులై, ఆ యాచార్యులు తామే, గురుపరంపరా మృత్యువారనాయకరత్నమగు ఉడైయవరుల తిరువడిగళునే మీకొక సహాయముగ ఉపయోగించునని చూపింపఁగ, అందుచేతవారి తిరువడిగళులో అత్యంతప్రావణ్యముగలవారగు, ఆహ్వారయొక్కయు ఆచార్యులయొక్కయు కృపయే తమకు ధారకముగ వృద్ధిబొందినవారును, పరాబ్ముళ పరకాల భట్టనాథాదులయొక్కయు నాథయామవారి వరాదులయొక్కయు భావమును తమకు ఒక్కొక్క యాకారముచేగలిగియుండువారును సకలచేతనుల నుజ్జీవింపఁజేయుటయందాసక్తిగలవారును, పరసమృద్ధియే ముఖ్యమైనదనముగ నెంచియుండు వారునగుటచే పరమ రహస్యార్థములనన్నిటిని తమప్రబంధముల ప్రకాశింపఁజేసిన మహిమగలవారును (ఉభయవిభూతులలోను= ఇహపరమలలోను) తమయొక్క శేషత్వాదిగుణములకు సాటిలేని ఔన్నత్యముగలవారును, శ్రీరత్నమైన సమృదయునై శ్రీరత్నస్థలమునందు నిత్యవాసముచేయువారునై దానిచే, కోయిల్ మణివాళిమామునులు అని ప్రసిద్ధిబొందినవారైయుండును. ఇట్టిమాణితత్వముగల పెరియవాయ్ తమ పరమకృపచే, ఆహ్వారయొక్కయు ఆచార్యులయొక్కయు అవతారాల వైభవములు బహుకాలమునకు ముందగుటచే, వారివైభవాతిశయములును, ఉత్తమస్థానములును ఒకరికిని దెలియక సమ్మించితమైవచ్చునట్టివిధమును తత్కాలమునందు నులయొక్క జ్ఞానము తక్కువయగుటయును కటాక్షించి ఆహ్వారయొక్క అవతారాల స్వాదులును వారి శ్రీమాత్తులును ఈరెంటిని గుర్రెటిగిన ఆచార్యులయొక్క శ్రీమాత్తుల అనుస్థానములు మొదలగువానినన్నిటిని వికదిపఱచి, ఈచేలినులను ఉజ్జీవింపఁ జేయుమని నిశ్చయించియును తత్కాలముందుండువారుమాత్రముగాక వెనుకటివారును ముఖ్యముగా యుజ్జీవించునట్లు ప్రబంధరూపముగ చేయవలయునని తమదివ్యహృదయములలో

తాత్పర్యము, అచార్యుల యొక్క ఉపదేశ పరంపరా ప్రాప్తమైన అర్థవిశేష
 ప్రసాదించిరి. గనుక ఈ ప్రబంధమునకు ఉపదేశ రత్నమాలై అను తిరునామ
 కలిగినది. ఇందు అభ్యారాచార్యుల సకల వైభవములను ప్రతిపాదించుటచే
 ప్రబంధ ప్రబంధ విలక్షణమై యుండును, ఇందు ప్రతిపాదించునట్టి యర్థము తిరుమంత్ర
 కు ప్రతిపాదించెను ఆకారత్రయము (అనన్యార్థ శేషత్వము, అనన్యశరణత్వము,
 అన్యభోగ్యత్వము, అనునట్టి వీనిని) గలవారియొక్క వైభవమై యున్నది. కాబట్టి
 ఇది మాలము తిరుమంత్రమై యుండును, తిరుమంత్రార్థ నిష్ఠులయొక్క పద్ధతి నేగదా,
 "మొలుగుదరొలి, నెదుమారొకడిమై" అను తిరువాయ్మొలయందు విస్తరించి
 దుఃఖియైనారు. దానిని యనుసరించియేగదా "కట్టినుడొ శిలుత్రాంబు శిండు
 విరానివంటిదేగదా" "నూనొద్దనాది." ఆరెంటియొక్క విభమును అనగా అభ్యా
 సముగల యెమ్మెరుమావార్ల యొక్కయు వైభవమును ఆనతియ్యుటచే, ఈ పుర
 ణరత్నమాలై చరమమునకు చరమమై యున్నది. ఇక ఈ ప్రబంధమందు అభ్యార
 త్న తిరునామ త్రాడులను అదరించుటకు మూలమేమనిన, అచార్యత్వమును ఆవేషిం
 చి, తిరునామ అభయప్రదానమును ఆనతిచ్చిన మొదటి యాచార్యుడైన సర్వేశ్వరుండు
 మూలము రక్షించుట కొరకు ఇతర సజ్జాతీయుడైనప్పి యవతరించిన, రోహిణి పున
 స్థమై మొదలగు నక్షత్రములేమి, చైత్ర భాద్రపదాది మాసము లేమి యమువాసర
 మాసములేమి, మధురాయోధ్యా పట్టణములేమి, ఇట్టివానిని శ్రీరామాయణ మునా
 గ్రంథములందు వదించుటచే అవ్యభిముగనే ఇచ్చట మన్నవారియందుఁ జేయవలసిన
 ప్రకృతి వదించి అనుష్ఠించి యితరులకుపదేశించి యుక్తివింపఁ జేయుటకై యవత
 రించి, ఈ యాభ్యారాదులయొక్క తిరునామత్ర మాసాదులేమి, పుణ్యస్థలములగు కాం
 త్రము మొదలగు నగరములేమి, కావేర్యాది నదులేమి, వీటినిన్నిటిని ఆయితనాసాదు
 లు "కళాభిలు భవిష్యంతి" అనియు "కృదిత్ కృదిత్" అని యిట్లు సూచింపఁ
 చుటచేతను భగవదవతార విశేషమై భక్తస్వరూపులై అవతరించిన వారగుటచేతను
 నున్నట్లొంది నేంచేసియుండు అర్చాస్థలములైన సకల దివ్యదేశములలోను తామును
 అర్చి అర్చాహువములను పరిగ్రహించి నేవించుకొనుచు ఈ సంసారి చేతనులకు నేవ
 చుచుచు తమ సంబంధముచే సకలాత్మలను ఉజ్జీవింపఁ జేయసమర్థు లగుటచేతను వీరి
 యొక్క తిరునామత్రాడులను, మణియు, గోదాదేవి (అడ్డాల్), మధురకవి యాభ్యార,
 తిరుమూవార్లు, ఈ మూపురుషులు, అభ్యారత్న కు పరతంత్రులగుట చేతను, వారికంటెను
 అత్యున్నతమైన వైభవముగల వారగుటచేతను వారితోఁగూడఁ జేర్చి పఠించడమైనది.
 ఇది మహిమూర్తియమును గుర్తెత్తి యాదరించుచు నచ్చువారగుటచే అచార్యులం
 గము అదరణీయులైరి. ఇట్లు ప్రథమపర్వ చరమ పర్వనిష్ఠుల సకల వైభవములను,
 ప్రబంధముయొక్క సంబంధముగల వారికి ప్రపన్నజన కూటస్థులయొక్క అనుగ్రహ

మూలమున పురుషార్థసిద్ధి గలుగునట్టి ప్రకారమును, సాదించి పూర్తిచేయునట్టి యర్థవిశేషములను, స్వానుష్ఠాన రూపముగను పరోపదేశ రూపముగను కృపచే అనతిచ్చునట్టి గురుపరంపరా వైభవమును సాదించుటచే సకలాచార్య భారమును పోషించిన సకలమైన వారికిని గురుపరంపరా సంబంధము గలిగి ఉజ్జీవింతునట్లుచేసి ఉపదేశమున్నార.

పరియోజితయర్థతీయవడిగ శేషరణమ్.

శ్రీమత్కృష్ణోపన్యస్తమునయేనమః,
ఉపదేశరత్నమాల.

మొదటిపాశురము, అవ - తమయాచార్యునుగ్రహముచే, శ్రమప్రాప్తి యర్థవిశేషములను వెనుకటివారును గుర్తెరిగి ఉజ్జీవింతునట్లు ప్రబంధరూపముగ ఉపదేశించిప్రకాశించి తేయుచున్నామని వినునట్టివారి బుద్ధిసమాధానముకొరకు, గురు ప్రతిజ్ఞచేయుచున్నార.

శ్లో ౧. ఎన్దైరువాయ్ మొట్టిప్పిల్లై యిన్నరుళల్,
వన్దవుపదేశమార్గత్తై చిన్నైశెయ్దు,
పిన్నై వరుఱ్ఱుఱ్ఱువుపదేశమాయ్ పేళుగిన్దే,
మన్నియశీర్, వెణ్బావిల్ వై త్తు.

టీక, - ఎన్దై - మాకు తండ్రియు స్వామియునైన, తిరువాయ్ మొట్టిప్పిల్లై - వాయ్ మొట్టియందుగలిగియుండు అధిక పేరుచే తిరువాయ్ మొట్టిప్పిల్లై అను తిరుమొముబొందిన) తిరుమలైయార్వాయ్మొక్క, ఇన్ - ఇంపైన, అరుళార్ - వందన వన్ద - పరంపరాక్రమముగవచ్చిన, ఉపదేశమార్గత్తై - ఉపదేశమయొక్క పద్ధతి శెయ్దు - మనస్సున చింతించి, మన్నియ - ఒకస్థితినిపొందిన, శీర్ - శ్లోకము వెణ్బావిల్ వైత్తు - "వెణ్బా" అనుపాశురమందిమిచ్చి, (పిన్ ఎవరును - నాదిత్యుడి సమస్తమైనవారును) పిన్నై వరుఱ్ఱుఱ్ఱువు - తమమార్గమును అనుసరించియుండువారును, అభ్యసించునట్లు, ఉపదేశమాయ్ - (ప్రపత్తినిష్ఠులవైభవమారంభించి ఆచార్యుల నిష్ఠుల వైభవమువఱకు ఉపదేశమాలముగవచ్చిన యర్థవిశేషములను) ఉపదేశ రూప ప్రబంధముగ, పేళుగిన్దే - పనించుచున్నాను.

కా—మీరు ఆచార్యులును సకలవిధబద్ధపులునగు తిరువాయ్ మొట్టిపప్పు గారు పోషకువచే ప్రసాదించిన ఉపదేశపరంపరా పోపుమైన అర్థవిశేషములను వెనుకటి వారును గుర్తెరిగి ఉద్భవించునట్లు ఉపదేశ రత్నమాలై అను ప్రబంధరూపముగ వచించుచున్నాను.

౨. పా. ఆప - “ఉపదేశమాయ్ వేళుగిన్దే” అనుచున్నారే, ఓర్వజానివారు నిందింపరో ! అని యభిప్రాయమై, దానివలన ఆపద్య మేదియునులేదు అదియోయాశ్చర్యమునుగాదు. అనిసమాధానపఱచుకొనుచున్నారు.

౨. కన్ద్రోర్ గళ్, తాముగప్పర్, కల్విదన్నిల్, తైయళ్ళోర్,
పెద్రో మేనవుగన్దు, పిన్దుకల్పర్, మద్రోర్ గళ్,
మాచ్చరియత్తొల్, వన్దడై, నెణ్డై,
యిగ్గుగై యాచ్చరియ మోదాన్దవర్కు.

టీక.—(ఇట్లు నేను ఉపదేశించుటను) కన్ద్రోర్ గళ్ తాము - సక్రమముగఁబడువు గొప్పవారలు, ఉగప్పర్ - సన్తోషింతురు, కల్విదన్నిల్ - సద్విచయములను చేర్చుకొనుటయందు, అత్తైయళ్ళోర్ - అపేక్షగలవారలు, పెద్రో మేన - (నిత్యేపములభించినట్లు) టిలిలభించితిమిగదాయని, ఉకన్దు - సన్తోషించి, పిన్దు - తర్వాత, కల్పర్ - అభ్యసించు, మద్రోర్ గళ్ - (సాధుసాక్షాత్కమయి) యితరులు, మాచ్చరియత్తొల్ - ఓర్వజానివారే, ఇగట్టే - దూషించిరేని, వన్దడుయెక్ - ఏమిరాబోయెన్నది (దుష్టులుదూషించుచే యశస్యేగలుగును) నెణ్డై - ఓ మనసా, అవర్కు - ఆవోర్వజాలని వారికి, ఇగట్టే - దూషించుట, అచ్చరియమో - అశ్చర్యమగునో, (అదివారికి సహజమైయుండును) అశ్చర్యముగాదు.

కా—(నేనిట్లు ఉపదేశించుటనుజూచి) గురుముఖముగ నభ్యసించినవారు ఆపద్యమును, స్వయాపజ్ఞానమందు ఇచ్చముగలవారలు, ఇట్టిది లభించినదిగదాయని సన్తోషముతో అభ్యసించురు, ఓమనసా! అనూయాపరులు దూషించిరేని చెడుగేదియునులేదు అదియోయాశ్చర్యమగును, దూషకులకు దూషించుట సహజమైయున్నది, వారికదియాశ్చర్యముగాదు, దానివలన ఈప్రబంధమునకేదియును గొడవలేదని.

౩. పా. ఆప - క్రిందిపాకురమందు, ఇతరుల నిన్దయేకీర్తికరముగునని ప్రబంధమున వారంభించినవారు, ఈప్రబంధ ప్రతిపాద్యులకును, వారుచేసిన ప్రబంధములకు ప్రతికూలులవలన గలుగు అనుబద్ధములు బోవునట్లు అనుకూలులైన తాము ముఖ్యతాముచేయుచున్నాము.

3. ఆథ్వాగళో వాఙ్మయరులిచ్చెయల్ వాఙ్మి,
తాఢ్వాచుమిల్ కురవర్, దామ్ వాఙ్మి, ఏఢ్ పారు
ముయ్యవవర్గురై త్తనై గళో దామ్ వాఙ్మి,
శెయ్యమత్తై దన్నుడనే శేర్ న్దు.

టీక—ఆథ్వాగళో - పదుగురు ఆఢ్వాఱ్లును, వాఙ్మి - సుఖముగ నుండుటయును, అరులిచ్చెయల్ - వారానతిచ్చిన దివ్యప్రబంధములు, వాఙ్మి. తాఢ్ వ్రయాదన్ తక్కువయెడియును, ఇల్ - లేని, కురవర్ దామ్ - పూర్వాచార్యులును, వాఙ్మి పారు - సప్తద్వీపములతోఁ గూడిన భూమిలోనుండువారలు, లేక, ఏడురాళ్లును, ఐయ్య - ఉజ్జీమించునట్లు, అవర్ గళో - ఆపూర్వాచార్యులు, ఉరై త్తనై గళో - సాదించిన వ్యాఖ్యానాదులును, శెయ్య - చక్కనైన, మత్తై తన్నుడనే - తేదలతోడ, శేర్ న్దు - చేరి, వాఙ్మి - సుఖముగ వృద్ధిపొందవలయును.

తా-సకలచేతనోజ్జీవవార్థమై అవతరించిన, పదుగురాఢ్వాఱ్లును వారు అనతిచ్చి దివ్య ప్రబంధములును, పూర్వాచార్యులును వారు ప్రసాదించిన గ్రంథములును వ్యాఖ్యానాదులును సకల వేదములతోఁ గూడి వర్ధిల్లవలయునని.

౪. పా. అవ-ఆఢ్వాఱ్లయొక్క అవతారక్రమమును అనతిచ్చు చున్నాడు.

౪. పోయ్ గై యార్ పూదత్తార్ పేయార్, పుగఱ్ ముఱ్మిశై-
అయ్యనరుల్ మాఱ్, శేరలర్ కోక్, తుయ్యబట్ట -
నాదక్, అన్బర్ దాల్ తూల్చి, నత్పాణ్ నకలియ్,
ఈదివర్ తోల్ మత్తై వామిఱు.

టీక—పోయ్ గై యార్ - పోయ్ గై యో ఢ్వాఱ్లు, పూదత్తార్ - పూదత్తార్ పేయార్ - పేయో ఢ్వాఱ్లు, పుగఱ్ ముఱ్మిశై - మహిసారక్షేత్రముని ప్రసిద్ధి బొందిన ముఱ్మిశకు, అయ్యనరై - నిర్యాహకులగు తిరుమఱ్మిశై ఢ్వాఱ్లు, అరుల్ మాఱ్ - కృపగల నమ్మో ఢ్వాఱ్లు, శేరలర్ కోక్ - కులశేఖరాఢ్వాఱ్లు, తుయ్య - పుట్టుక బట్టనాదన్ - పోయో ఢ్వాఱ్లు, అన్బర్ - భగవద్భక్తులయొక్క, తాల్ తూల్ - భూమి అనుతిరునామమును బొందిన తొడ్డరడిప్పాడి యో ఢ్వాఱ్లు, నల్ పాణ్ - నల్ పాణ్ లగు తిరుప్పాఠాఢ్వాఱ్లు, నత్ కలియ్ - శేషత్వ నిరూపకముగు క్షాఢ్మతనయందు తిరుమత్తై యో ఢ్వాఱ్లు, ఇఱు - ఈలోకమునందు, ఈదు - ఇది ఇది ఈయో ఢ్వాఱ్లయొక్క, తోల్ మత్తై - తిరువవతారముల యొక్క, అత్తై - అగును.

(తాత్పర్యము స్పష్టము).

౫ పా, అవ - తర్వాత, అభ్యారుల, మాన, తిరునక్షత్రాదులను, అనతిచ్చెదము
జనున్నారు.

౫. అన్దమిథార్ నల్కలై గళ్యాయ్ న్దురై త్తవాథ్యార్ గళి,
ఇన్దపులగ్గిరుల్ నీజ్జి, వన్దుదిత్త,
మాదజ్జల్ నాల్ గళి దన్దై మ్మణ్ణులగోర్ దామట్రయ,
ఈదెన్దుశొల్లునోమ్మయామ్.

టీక. - అవ - లక్షణములతోఁబూడిన, తమిథార్ - బ్రాహ్మ భావచే నల్
గళి - మంచి ప్రబంధములను, అయ్ న్దు - సంసారి చేతనులకని విచారించి, ఇత్తై త్త-
ప్రబంధిన, అభ్యార్ కళి - అభ్యారులు, ఇన్ద - ఈ, శులగు - లోకమందలి, ఇరుల్ - అజ్ఞాన
జననీటి, నీజ్జ - విడిచిపోవునట్లు, వన్దు - పరమపదమందుండినదన్ని, ఈదిత్త - ఈలోక
మీదవలసిన, మాదజ్జల్ - మానములనున్న, నాల్ గళి త్తమ్మ - తిరునక్షత్ర దినముల
వన్దు, మ్మణ్ణులగోర్ తామ్ - భూమియందుండు చేతనులు, అట్రయ - తెలిసికొనునట్లు,
దామట్రయ - ఇదియని, యామ్ - మేము, శొల్లునోమ్ - చెప్పదుము.

౬. - బ్రాహ్మదీప్య ప్రబంధములను అనతిచ్చిన పదుగురాభ్యారులు సంసారి చేతనో
జ్ఞానమై అవతరించిన మానములను తిరునక్షత్రములను, అదటను గుర్తెఱుగునట్లు
జూరెదమని.

౭ - పా, అవ - మొదటి యాభ్యారులగుమాపురియొక్క అవతార క్రమమును
జూరెచ్చుచున్నారు.

౭. ఏప్పిళియిలోణ్దువిట్టమ్మశదయమిరై,
ఒప్పిలవానాల్ గళ్యులగత్తిర్, ఎప్పవియుమ్,
వేళుపుగల్ ప్పాయ్ గైయార్, పూదత్తార్, వేయాథ్యార్,
తేళుడనేత్తోన్దు శిఱప్పార్.

టీక. - ఉలక త్తిర్ - లోకమందుండు చేతనులారా? ఎప్పవియుమ్ - సకల
మానందుండు వారును, వేళు - కొనియాడునట్టి, పుగల్ - (పుష్పమాలయందవత
రయి, సర్వేశ్వరుని సాక్షాత్కరించుట, గ్రామేక రాత్రముగా సంచరించి ప్రసీద్ధి నొంది
తిత్తము, సర్వేశ్వరుండు వీరితో గూడుటయును, అసర్వేశ్వరుని సన్తోషింపఁ
జేయుటకై వీరియొక్క మహిమ మొదలగు) వైభవముగల, పాయ్ గైయార్ - పాయ్
భ్యారులు, పూదత్తార్ - పూదత్తాభ్యారులు, వేయాథ్యార్ - వేయాభ్యారులు, తేళు

౪౮౦ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

జనే - (బాబ్బల్యమానముగ ప్రకాశించుచున్న) దివ్యగుణతేజస్సుతో, తోడ్ప - అర్పించిన, శిలపార్ - క్లాఘ్యతచే, విప్పిశయిల్ - అర్పిమానమందు, ఓణమ్ - శ్రవణము, అవిట్టమ్ - ధనిష్ఠయు, శదయమ్ - శతభిషమునుఅగు, ఇవై - ఈమాడు నక్షత్రములగుల, నాల్ గల్ - దినములు, ఒప్పు - సమానము, ఇలవామ్ - లేనివియగును.

తా - లోకులారా! సకలచేతనమును కొనియాడునట్టి మహిమాశయముగల పాయగై, పూద, ప్రియాభ్యాస్తు, మాహాతేజస్సుతో అవతరించిన క్లాఘ్యమైన, అర్పి మానమున శ్రవణ ధనిష్ఠశతభిష నక్షత్ర దినములకు సమానదినములు ఏవియగునని

2-పా, అన-వీరుమొదటియాభ్యాస్తు అగుటకు కారణమును సాదించుచున్నాను.

2. మల్ ముల్ల వాత్సార్ గళుక్కుమున్నే వస్తుదిత్తు,
నల్ ముల్లార్ నూల్ శెయ్ దునాట్టెయ్యుమ్ త్త, పెల్ మైయో
రెన్నుముదలాత్సార్ గళెన్దుమ్ పేరివర్కు,
నిన్దులగ త్తేనిగల్దొన్దు.

టీక. - మల్ ముల్ల - మిగతయేడుగురైయుండు, అత్సార్ కళుక్కుమున్నే - అత్సార్ కళుముండు, వస్తు - వచ్చి, ఉదిత్తు - అవతరించి, నల్ తమిళార్ - లక్షణములతో, దిన ద్రావిడభాషతో, నూల్ - దివ్యప్రబంధములను, శెయ్దు - అనతిచ్చి, వార్త లోకముదలి చేతనులను, ఉయ్ త్త - ఉజ్జీవించునట్లుచేసిన, పెల్ మైయో - మహిమగలవారు, ఎన్దు - అని, ముదలాత్సార్ గల్ ఎన్నుమ్ - మొదటియాభ్యాస్తులని చెప్పబడు, పేర్ - తిరునామములు, ఇవర్కు - ఈమాపురాభ్యార్థకును, ఉలగత్తే - లోకముండు, నిగల్దొన్దు - ప్రవర్తించి, నిన్దు - కాశ్యకమై నిలచినది.

తా. - పదుగురాభ్యార్థుల మొదట అవతరించి ద్రవిడదివ్యప్రబంధములను ప్రకాశించి శతనులను ఉజ్జీవింపజేసిన మహాత్ములగుటచే ఈముగ్గురిని మొదటియాభ్యాస్తులని తిరునామములుగలిగినవని.

౩. పేదై నెళ్ళైయిన్దై పెరుమైయత్తిన్దిల్లె యో,
ఏదు పెరుమైయిన్దై క్కెన్దెన్దిల్, ఓదుగిన్దేక్క,
నాయ్ త్తపుగల్దొమ్మళై యర్ కోక్రమానిల త్తిల్,
వస్తుదిత్తు, కార్తిగైయిల్ కార్తిగై నాల్ గాన్.

టీక. పేదై - అక్షానముగల, నెళ్ళై - ఓమరసా! ఇన్దై - ఈదినములలో, పెరుమై - వైభవమును, అత్తిన్దిల్లె యో - తెలిసికొనలేనో, ఇన్దెక్కు - ఈదినములలో

పాప - వైభవము, ఏడు - ఏమిగలదు, ఎన్నెన్నిలో - అనిఅడిగినయెడల, ఓడుగిడ్డకా -
 కృపానామ, వాయత్త - తగిన, పుగల్ - వైభవముగల, మంగయిర్కోన్ - తిరు
 మంగయార్, మానిలత్తిల్ - ఈమహాభూమియందు, వస్తుదిత్త - వచ్చియవత
 తు, కార్తిగయిల్ - కార్తికమాసమందు, కార్తికనాల్ - కృత్తికానక్షత్రదినము,
 గల్ - వినిచూడుమా.

౯ - తెలివిలేనిమనసా ! ఈదినముయొక్కమహిమను చిలిపిగానరేదా, ఈదిన
 మామయిననఁ ప్రాప్తవైభవముగల తిరుమంగయార్మొట్టతొలిభూమియందవతరిం
 కార్తికమాసమందలి కృత్తికానక్షత్రదినము చూడుమా అని.

౧౦ - ఓహ, అవ - తిరుమంగయార్మొట్టతొలివతరించిన కృత్తికానక్షత్రమును అద
 చిహ్నముగా ముద్రకాశాసనము చేయుమని తమ హృదయమును గూర్చి అనతిచ్చు
 చ్చారు.

౧౧. మాటకావణి త్రక్కుమిట్లమత్తైక్కు, ముడైయిర్కోన్,

! అటబ్బజ్జుటవదరిత్త, ఏరుడైయి,
 కార్తిగెయిల్, కార్తిగె నాళెనెనుకాదలిప్పార్,
 వాయ్ త్రమలరాల్ గల్లెనెళ్ళైవాల్ తు.

౧౨. - మాటన్ - నమ్మాళ్వార్లు, పణిత్త - ప్రసాదించిన, తమిల్ మత్తైక్కు -
 వాదనమునకు, మంగయిర్కోన్ - తిరుమంగయార్మొట్టతొలి, అటబ్బజ్జు - అటబం
 కముల ప్రబంధములను, కూట - సాదించుటకు, అవదరిత్త - అవతరించిన, ఏరుడైయి -
 కృపముగల, కార్తిగెయిల్ - కార్తికమాసమందలి, కార్తికనాల్ - కృత్తికానక్షత్రము,
 కార్తిగెయిల్ అనివదించి, కాదలిప్పార్ - మిగులప్రేమించువారియొక్క, వాయ్ త్ర - పాండి
 తమును, మలర్ - తామరపువ్వుమువంటి, రాల్ గల్ - ప్రసాదములను, నెళ్ళై - ఓనునసా,
 వాల్ తు - స్తోత్రముచేయుమా.

౧౩. - ఓనునసా! నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన వ్రావిడనేదమునకు, అంగములగు
 ములను, అటెంటిని యానతిచ్చుటకై అవతరించిన, తిరుమంగయార్మొట్టతొలియొక్క
 నక్షత్రాది అంతర వైభవములను పరిపాలించునట్టి సంవిశ్వగారు మొదలైన మహా
 యొక్క సాచారవిన్దములను స్తుతింపుమా అని.

(౪) నేదములు. ముగ్ధేంద్రము - తిరువిరుత్తము, యజుర్వేదము - తిరువాళియము, అధ
 వేదము - పెరియతిరువందాది, సామనేదము - తిరునాయ్ మొట్టి.

(౫) అట్టములు. పెరియతిరు మొట్టి - శివుడు, తిరుక్కు - అటబ్బజ్జుగమ్ - వ్యాకరణము,
 తిరువార్దాగమ్ - ఛందస్సు, తిరువెల్లొకూల్ - తిరుక్కు - నిరుక్తము, పెరియతిరుమడల్ -
 శివము, పెరియతిరుమడల్ - కల్పము.

౪౮౨ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

౧౦. కా డ్దైగ్గ యిల్ల రోగిణనాళ్ళ కాణ్డె నిన్ను కాశినియార్,
వాయ్ త్తపుగడ్డ పాణర్ వస్తుదిప్పాల్, ఆ త్రియర్ గల్,
అన్నుడనే తానైమలనాదిపిరాళ్ళ కబ్బిదత్తిన్,
నన్నుడనే గొడ్డాడుమ్నాల్.

టీక - (కాశినియల్ - భూమియందు) లేక, కాశినియార్ - చేతనులారా
వాయ్ త్త - తగిన, పుగడ్డ - వైభవముగల, పాణర్ - తిరుప్పావ్వాన్లు, వస్తు
వచ్చి, ఉదిప్పాల్ - అవతరించుటచే, ఆ త్రియర్ గల్ - ఆ త్రిగల శ్రీవైష్ణవులు, అన్న
నేతాళ - ప్రేమతో, అమలనాదిపిరాళ్ళ - అమలనాదిపిరాళ్ళ అను ప్రబంధమును, కబ్బి
అభ్యసించి, అదన్ పిక - అతర్వాత, నన్ గుడనే - గొడ్డునతో, గొడ్డాడు
కొనియాడఁదగిన, నాళ్ళ - దినముగు, ఇన్దు - నేటిదినము, కార్తికయిల్ - కార్తిక
సమంవతి, రోగిణనాళ్ళ - రోహిణీనక్షత్రమని, కాణ్మిన్ - (ప్రత్యక్షముగఁబాటుచు
చూడుడు

తా. - ఓ చేతనులారా! (శ్రీ)రథనాథులు పెరియ పెరుమాళ్లు తమ తిరుమొదలు
విక్రమముచేసికొన్నంతటి మహాప్రభావ సంపన్నులగు, తిరుప్పావ్వాన్లు, మి
గ్గాఘ్నమైదియును, సర్వేశ్వరుడగు శ్రీకృష్ణుడు, తిరుక్కొట్టియూర్ నంది, మొదల
వారు అవతరించిన రోహిణీనక్షత్రమందు అవతరించి ప్రసాదించిన అమలనాదిపిరాళ్ళ
ప్రబంధమును ప్రావణ్యాతిశయముగల శ్రీవైష్ణవులు అత్యంతాదరముతో అనుభవించి
కార్తికమాసమందు రోహిణీనక్షత్రమును మిగులకొనియాడు చుందురు సుమా.

౧౧. మన్నియశ్శీర్ మార్ గడ్డియిల్ కేట్టైయిన్దుమానిల త్తీర్,
ఎన్నిదనుక్కేబ్బిమెనిలురైక్కే, తున్ను పుగడ్డ,
మామత్తయోర్ తొడ్డరడిప్పడియావ్వార్ పిఱప్పాల్,
నాన్తయోర్ కొడ్డాడుమ్నాల్.

టీక - మానిల త్తీర్ - ఈ మహాభూమియందుండు చేతనులారా ఇన్దు - తగిన
నము, మన్నియ - నిలకడనుబొందిన, శీర్ - వైభవముగల, మార్ గడ్డియిల్ - మార్గభూమి
మందు, కేట్టై - శ్రేష్ఠానక్షత్రమగునట్టి, ఇదనుక్కే - ఈనక్షత్రమునకు, ఏబ్బి
వైభవము, ఎన్ - ఏమి, ఎనిల్ - అనియడిగితిరేని, ఉరైక్కేన్ - చెప్పుచున్నా
కున్ను - పొందియుండు, పుగడ్డ - మహిమాతిశయముగల, మా - శ్రేష్ఠమైన, మ
యోన్ - వేదార్థవిచారముచేయునట్టి, తొడ్డరడిప్పడియావ్వార్ - భాగవత
ధూరియును తిరునామమును వహించినవారు, పిఱప్పాల్ - అవతరించుటచే, నా
మత్తయోర్ - నాలుగువేదములతాత్పర్యమును గుర్రతగినవారు, గొడ్డాడు
యాడునట్టి, నాళ్ళ - తిరునక్షత్రమగును.

కా. — ఓలొకులారా! నేటిదినముస్థిరమైన వైభవముగల మార్గశిరమాస మందలి
పుష్యవ్రతము. ఈనక్షత్ర వైభవమేమనిన, కూడియుండు మహిమాశయముగల వేద
శాస్త్రములగు తొండరడిప్పొడియాభ్యాసము, అవతరించుటచే పరుశ్వేద సారాంశమును
కర్తవ్యముగావులు క్లామింనునట్టి దినమునుమీ.

౧౨. త్రైయిల్ మగమిన్పుత్రారణియార్ శ్రేణ్ మమ్, ఇన్ద -
త్రైయిల్ మగత్తుక్కుచ్చాబ్బిరుగిన్ద్రే, తుయ్యమది -
పెబ్బమట్టిశైప్పిరాళ్ళపిటన్దనాశెన్దు,
నల్లవర్గల్కోణ్డాడుమ్నాళ్.

టీక. — తారణియార్ - భూమియందుండు చేతనులారా! ఇన్దు - నేటిదినము,
మమ్ - పుష్యమాసమందలి, మగమ్ - మఖానక్షత్రము, ఇన్ద త్రైయిల్ మగత్తుక్కు -
శత్రువ్యమాస మఖానక్షత్రమునకు, ఏబ్బమ్ - అశిశయమును, చాబ్బిరుగిన్ద్రే -
శత్రువున్నాను, (ఏమనిన) తుయ్య - పరిశుద్ధమైన, మది - జ్ఞానమును, పెబ్బ - ల
పదివ మట్టిశైప్పిరాళ్ - తిరుమట్టిశైయాభ్యాసము, పిటన్ద - అవతరించిన నాల్ ఎన్దు -
వ్రతముని, నల్లవర్గల్ - మందితపన్నుగలవారలు, అనగా (అచార్యాభిమాన
వల్ల) కొణ్డాడుమ్ - కొనియాడునట్టి, నాళ్ - విశేషదినము. (అయియున్నది).

కా. — ఓ చేతనులారా! పుష్యమాసమందలి మఖానక్షత్రముతోఁగూడిన ఈదిన
జ్ఞేయదిన; పరిశుద్ధజ్ఞానసంపన్నులగు తిరుమట్టిశైయాభ్యాసము అవతరించిన దినమని
(మందితపాపములు) అనగా ప్రపన్నులును అచార్యాభిమానవిఘ్నమును స్తోత్రముచేయు
జ్ఞేయదినమైయున్నదని.

౧౩. మాళిప్పనర్ పూశమ్మకాణ్డి నిన్దుమణ్ణులగీర్,
తేళి త్తివశత్తుక్కేదెన్నిల్, పేళుగిన్ద్రే,
కొల్లినగర్కోళ్ళకులశేఖరక్కపిటప్పాల్,
నల్లవర్గల్కోణ్డాడుమ్నాళ్.

టీక. — మణ్ణులగీర్ - భూమియందుండు చేతనులారా! ఇన్దు - నేటిదినము, మాళి -
మాళిమాసమందలి, - పునర్ పూశమ్ - పునర్వసు నక్షత్రము, కాణ్డిన్ - చూడుడు,
- ఈదినమునకు, తేళు - ప్రకాశము (మహిమ) ఏదెన్నిల్ - ఏమియు
- చెప్పుచున్నాను, కొల్లినగర్ కోళ్ - కొల్లియనుపట్టణమునకు అధి
- పతియగు, కులశేఖరక్క - కులశేఖరాభ్యాసము, పిటప్పాల్ - అవతరించుటచే, నల్లవర్
- గుములు, కొణ్డాడుమ్ - స్తోత్రముచేయునట్టి, నాళ్ - దినమైయున్నది.

౪౪౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

తా. — ఓహా కలారా! శ్రీరామావతార దివసంబగు పునర్వసునక్షత్రమునకు మౌనమునందలి పునర్వసునక్షత్రము మహిమగలది, ఎట్లనిన; కొల్లినగరమునకధిపతియగు శ్రీరామభక్తిగలవారును తిరుపతికొండయందు (తిరుమలలో) తిర్యక్ స్థావరబ్రహ్మణ్య గోరినవారును, పరిధినిమును శ్రీరత్నయాత్రాసక్తిగలవారు నగు శ్రీమలశేఖరాస్వామి అవతరించుటచే సజ్జనులు కొనియాడు దివసమైయున్నదని.

ః౪౪౪. ఏరాఁ వై గాశ్వినిశాగ త్తినేబ్బత్తై,
 ప్పారోర్తటియప్పగర్గిన్టే, శీరారుమ్,
 వేదన్తమిట్టే శేయ్దమెయ్యనెట్టిల్ కురుగై,
 నాదన్తవదరి త్తనాల్.

టీక. — ఏర - సౌందర్యముచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, వైకాళి - వైకాళి మాసమునందలి వికాళ తిథి - వికాళానక్షత్రముయొక్క, ఏబ్బత్తై - అతిశయమును, పారో - మియమందువారందఱును, ఆతీయ - గుర్తెలుగునట్లు, పగర్గిన్టే - చెప్పుచున్నా (ఏమనిన); తీర్ - ప్రమాణముగ నొప్పుకొనెడిసంపద, ఆరుమ్ నిండియుండు, వేదన్త - గుర్తెలుగునట్లు, తమిట్టే శేయద - ద్రావిడదివ్యప్రబంధముగ నొనర్చిన, మెయ్యన్ - యాధాత్మకృష్ణానముగలవారును, ఎట్టిల్ - రమ్యమైన, కురుగై - తిరువగరి, వార - నిర్వాహకులగు నమ్మత్వార్లు, అవదరి త్త - అవతరించినటువంటి, నాల్ - దివసమైయున్నది.

తా. — మిగుల మనోజ్ఞమైన వైకాళిమాసమునందలి వికాళానక్షత్రముయొక్క వైభవమును ప్రసిద్ధపఱచుచున్నాను. ఏమనిన, పరిపూర్ణప్రామాణ్యసంపదతో సహా సంస్కృతవేదమును ద్రవిడదివ్య ప్రబంధముగఁ బ్రసాదించిన సత్యవాదులును, తిరుమల నిర్వాహకులగు నమ్మత్వార్లు అవతరించిన దివసమైయున్నదని.

౧౫ ఊడణ్డోవై గాశ్వినిశాగత్తుక్కొప్పారునాల్,
 ఊడణ్డోశడగోవర్క్కొప్పారువర్, ఊడణ్డో
 తిరువాయ్ మొట్టిక్కొప్పూత్తెనురుగై కుక్కణ్డో,
 ఒరుపార్దన్నిలొక్కుమూర్.

టీక. — వైకాళివికాళియొక్క - వైకాళిమాసమునందలి వికాళానక్షత్రమునకు, ఒక్కొక్క సమానముగ, ఒరునాల్ - ఒకదివసము, ఊడణ్డో - కలదా, శడగోవర్ - ఒక్కొక్క - ఒక్కొక్క ఒప్పు - సమానములు, ఒరువర్ - ఒకరు, ఊడణ్డో - కలరా, తిరువాయ్ మొట్టిక్కొప్పూత్తెనురుగై - ద్రావిడములలో సారతమముగ తిరువాయ్ మొట్టిప్రబంధమునకు, ఒప్పు - సమానములు, ఊడణ్డో - కలదా, (అత్వార్లకు సమానములు ఉభయవిభాకులలో లేనట్లు) - సమానములు.

ఉపదేశమునకు ఆభరణమైన తిరునగరికి, ఒరుపార్ తన్నిల్ - ప్రపంచమందంతటను.
(నేటిమాచినను) ఒక్కఁ - సమానముగు, ఊర్ - పట్టణము, ఉడ్డో - కలదా (లేదయట).

తా. — సర్వేశ్వరుడను వాని విభూత్యును సమృద్ధిమగునట్లు మంగళాశాసనము
జేయు కవతరించిన వైశాఖమందలి విశాఖానక్షత్రమునకు సమానదివసములేదు. నమ్మ
స్వర్ణ సమానులొకరును లేరు. అవిభముగ నే, తిరువాయ్ మొట్టికి సమానప్రబంధమును అట్లే
తిరువారిని సమాన పట్టణమును లేదని.

౧౬. ఇట్టై పెరుమైయశిన్దిలై య్యోవ్వునై నెళ్ళే,
ఇట్టై క్కెన్నేల్ య్యైనిలురై క్కేళ, నన్దిపునై
నల్లాణ్ణుపాడియనమ్ పట్టర్ పిరాళవన్దుది త్త,
నల్లానియిల్ చోదినాల్.

టీక. — ఏట్టై నెళ్ళే - (వివయవైలక్షణ్యమెఱుగని) చలముగు ఓనునసా ! ఇట్టై -
నేటిదినముయొక్క, పెరుమై - మహిమాతిశయమును, అట్టినిలై యా - తెలిసికొనలేదా,
ఇట్టై - నేటిదినమునకు, ఏన్నేల్ - అతిశయము, ఎకానిర్ - ఏమనిన, ఉరైక్కేళ -
తెప్పుచున్నాను, నన్ది - మేలు, పునై - సమగూర్చునట్లు, పల్లాణ్ణు - అనేకసంవత్సర
ములు (వేంచేసి యుండవలయునని) పాడియ - మంగళాశాసనముచేసిన, నమ్ -
మయొక్క, పట్టర్ పిరాళ - ఇతరమత నిరసనపూర్వకముగ పరస్పరూపమును స్థాపించిన
పెరియాళ్వార్లు, వన్దు - వచ్చి, ఉదిత్త - ఆవతరించిన, నల్ అనియిల్ - శ్రేష్ఠముగు
శ్రేష్ఠమనమందలి, చోదినాల్ - స్వాతి నక్షత్ర దివసమై యున్నది.

తా. — వైలక్షణ్యజ్ఞానములేనిమనసా ! నేటి మహిమాతిశయమును గుర్రెఱుగవా !
నేటి కలిశయ మేమనిన, పరతత్వ నిర్ణయంబుచేసి శ్రయఃపతికి మంగళమును బ్రార్థించుచు
నున్న పల్లాణ్ణుపాడిన మన పెరియాళ్వార్లు ఆవతరించిన శ్రేష్ఠమనమందలి స్వాతినక్షత్ర
దినం.

౧౭. మానిల త్తిల్ ముక్కనమ్ పెరియాళ్వార్ వన్దుది త్త,
ఆనిదన్నిల్ శోధియెన్దొల్లాదరిక్కుమ్, ఇనియర్కు
ఒప్పొరిలైయివ్వులగుదనిలెనునెళ్ళే,
యెప్పొదుమ్ శిన్ది త్తిరు.

టీక. — నెళ్ళే - ఓనునసా ! మున్ - పూర్వము, మానిల త్తిల్ - ఈమహాభూమియందు,
ముక్కనమ్ - పెరియాళ్వార్ - పెరియాళ్వార్లు, వన్దుది త్త - వచ్చియవతరించిన,

౪౫౬ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

అనితన్ని - జ్యేష్ఠమానమందలి, కోదియొచ్చాల్ - స్వాతీనక్షత్రమనిన, ఆదరింపబడిన
మిగుల ఆపేక్షతో నాదరించునట్టి, భానియర్కు - మహాత్ములకు, ఇవ్వలగుతని - ఈ
కమునందు, ఒప్పోర్ - సమానులు. ఇల్లె - లేరు, ఎట్టు - అని, ఎప్పోదుమ్ - ఎల్లప్పుడును
శిందిత్తురు - ఆలోచించియుండుమా.

తా. - ఓమనసా! పెరియాళ్వార్లు అనరించిన, జ్యేష్ఠమానమందలి స్వాతీ నక్షత్రమును ఆదరించునట్టి మహాత్ములకు సమానులు ఒకరును ఈభూమియందులేరని యందు శలచియుండుమా అని.

౧౦. మజ్జిభాశానన త్తిక్రమమ్ బుభ్యవాహ్వార్గళ,
రజ్జిభార్య తళపుదానన్తి, ప్పొజ్జుమ్
పరివా లేవిల్లిపుత్తూర్పట్టర్ పిరాళ్ పెళ్ళే న్నాళ్,
పెరియాళ్వార్లెన్నుమ్ పెయర్.

టీక. - మంగళాశాసన త్తిక్ర - సర్వేశ్వరునికి అతిశయమును బ్రార్థించుటయందు
మమ్ బుభ్య - ఇతరులకు, అహ్వార్గళ తంగళ - తోమండ్రుగురు అహ్వార్గ, అర్చన
అళయొక్క, అళపుదాన్ అన్తి - కొలదిగాక, పొజ్జుమ్ - వృద్ధిపొందుచుండు, పరివా
(భగవద్విషయమందలి) స్నేహమునీ, విల్లిపుత్తూర్ పట్టర్ పిరాళ్ - శ్రీవిల్లిపుత్తూరు జిల్లా
చిత్తులు, పెరియాళ్వార్ ఎన్ఱుమ్ - పెరియాళ్వార్లు అనెను, పెయర్ - తిరునామము
పెళ్ళే న్నాళ్ - పొందిరి.

తా. - శ్రీయఃపతికి తేమాతిశయమును బ్రార్థించువిషయమందుకర్తవ్యమహ్వార్గ
గురు అహ్వార్గకంటెను, శ్రీవిష్ణుచిత్తులు, ఉప్పొంగుచుండు అధికాపేక్షగల వారగుటచే
నీరికి పదుగురాహ్వారులలో పెరియాళ్వార్లు (పెద్దఅహ్వార్లు) అని తిరునామము గలిగినది.

౧౧. కోదిల్ పామ్మాహ్వార్గళ కుంఱుగలై క్కెల్లామ్,
ఆదితియప్పల్లానదువుమ్, వేదత్తు -
కోమ్మెన్నుమదుపొల్లడళ్ళదు క్కెల్లామ్ శీరుక్కాయ్,
త్తామజ్జలమాదలార్.

టీక. - కోదు - దోషము, (ఇచ్చట సామాన్య కథాప్రస్తావము) ఇలవాడు. బుభ్య
అహ్వార్గళ - పదుగురు అహ్వార్లును, కుంఱు - సాదించినట్టి, కలై క్కెల్లామ్ - దివ్య
స్తమలకన్నిటికిని, రుద్రప్పల్లాణ్ణు - రుద్రప్పల్లాణ్ణు ప్రబంధము, వేదత్తుమ్ - సంస్కృతము
మునకును, ఉల్లదు క్కెల్లామ్ - సమస్తమునకును, శీరుక్కాయ్ - సంగ్రహము.

మృత్యు అడుపార - ఓమ్ అనెడు ప్రణవమువలె, తాన-తాను, మర్త్యము - భుభకరమై
జ్ఞ, అవలార - అగుటచే. అది - మొదటిప్రబంధము, అనకువుడు - అయిన విధమునై
యన్నది.

తా. - సంస్కృత వేదమునకును మతీయు సమస్తమునకును ఓమ్ అను ప్రణవము
అపొందుకునట్లు దివ్యప్రబంధములకన్నిటికిని, తిరుప్పల్లాణ్ణు మంగళకరమైనదగుటచే
మొదటి ప్రబంధమైయున్నదని.

|| ౨౦. ఉణ్ణోతిరుప్పల్లాణ్ణుక్కోప్పన్దోర్కలై చాఱ,
ఉణ్ణోపెరియాన్ద్రోర్క్కోప్పారువర్, తణ్ణమిన్ద్రోనూర్,
శెయ్దరుళున్ద్రాన్ద్రోర్గళైదమ్మిలవర్, శెయ్గతైయిల్,
పైదల్ నెణ్ణోనీయుణర్ న్దుపార్.

టీక. - తణ్. రమ్యమైన, తమిన్ద్రోనూర్ - ద్రావిడకాశ్త్రయాపదివ్యప్రబంధమును,
శెయ్దరుళుడు - ప్రసాదించినట్టి, అన్ద్రోర్గళైతమ్మిల్ - పదుగురాన్ద్రోర్లలో, పెరి
యాన్ద్రోర్ - పెరియాన్ద్రోర్లకు, ఒప్పు - సమానులు, ఒరువర్ - ఒకరు, ఉణ్ణో -
తణ్. అవర్ - అపదుగురాన్ద్రోర్లు, శెయ్కలైయిల్ - సాదించిన దివ్యప్రబంధములలో,
తిరుప్పల్లాణ్ణు - తిరుప్పల్లాణ్ణు అను దివ్యప్రబంధమునకు, ఒప్పుఅడు - సమానమును,
గళైచాఱ - ఒక దివ్యప్రబంధము, ఉణ్ణో - కలదా! పైదల్ నెణ్ణో - తెలివిలేనిమనసా
- నిత్య, ఉణ్ణోన్దు - అలాచించి, పార్ - చూడుము.

తా. - ద్రావిడ దివ్యప్రబంధములను ప్రసాదించిన అన్ద్రోర్లలో పెరియాన్ద్రోర్లకు
మాదులు ఒకరునులేరు. అయాన్ద్రోర్లరాదులు ప్రసాదించిన దివ్యప్రబంధములలో తిరుప్ప
ల్లాణ్ణుప్రబంధమునకు సమాన ప్రబంధమును లేదు. జ్ఞానహీనమైనమనసా అలాచించి చూడుచుని.

౨౧. అన్ద్రోర్ తిరుప్పముగళార్కాణ్డళై, మదురికవి -
యాన్ద్రోర్ తిరుప్పరాశరామివర్గళై, వాన్ద్రోర్
నన్దుది త్తమాన్ద్రోర్గళై, నాళగళదమ్మిక్కనా
ఇన్ద్రపులగోన్దున్ద్రోర్ శెయ్గమేయామ్

టీక. - అన్ద్రోర్ తిరుప్పనూర్ - తిరుప్పనూర్, మదురకవియ్య - మదురకవియ్య
- ఉదయనరులు, దేమత్తెన్దు - దేమత్తెన్దు, ఎన్ద్రో - మత్తెన్దుకొనలకు కారణభూతు
మను సంపదక, ఏవర్ - ఆచార్యువర్, ఉదయనరులు, ఎన్ద్రమత్తెన్దు - మనకొకతై, వన్దు -
గరుడభురకవియాన్ద్రోర్లు, ఉదయనరులు, ఎన్ద్రమత్తెన్దు - మనకొకతై, వన్దు -

వచ్చి ఉత్త - అవతరించిన, వాల్ - దివసము, ఎన్నుమ్ - అనెడు, వానియవార్
విశేషముచే, నెట్టే - ఓచునసా ! ఇవ్వుత్తిరువాదిగైతన్నిల్ - ఈ యారుద్రానక్షత్రము
యొక్క, కర్తదనై - వైలక్షణ్యమును, ఒరువానుల్ - విడువక, ఎక్కియదుమ్ - ఎల్లప్పు
డును, ఓర్ - అనుసన్ధించుకొనుచుండుము.

తా. -- ఓచునసా! ఈజగత్తునందు మనకు మూలకారణభూతులగు ఉద్దియవర్ణము
నునవిమిత్తియై అవతరించిన యీ ఆరుద్రా నక్షత్రముయొక్క వైలక్షణ్యవిశేషము
ఎల్లప్పుడును యెడతెగక అనుసన్ధించుకొనుచుండుమా అని.

30. ఎగ్గుమమ్మీక్, పాయ్ గై మున్నోర్, ఇవ్వులగిల్, తోన్వియవూర్,
వణ్ణిమిగ్గుచ్చిమలైమామయిలై, మణ్ణియిల్ సీర్,
తేజుమ్ కుత్తైయలూర్, శీర్కలియన్, తోన్వియవూర్,
ఓజుమ్ కుత్తైయూర్, పాణనూర్.

టీక. ఎగ్ - లెక్కించుటకు, అరుమ్మ దుర్లభమైన, శీర్ - కల్యాణగుణ
లుగల, మున్నోర్ - మునుపటివారగు, పాయ్ గై - (పాయ్ గై, పూద, పేయ్ శాస్త్ర)
అనుమాపురుమ, ఇవ్వులగిల్ - ఈలోకమందు, తోన్వియ - అవతరించిన, ఊర్ - నగ
ములు, వణ్ణి - పూర్ణమైన వైలక్షణ్యము, మిగు - అతిశయించియుండు, కచ్చి - కా
నగరము, మలై - తిరుక్కడల్ మలై (మహాబలిపురము) మా - గొప్పదైన, మయి - మ
మైల పూదను (అయివున్నవి), మణ్ణియిల్ - మణ్ణియనుయేటియందు, సీర్ - జలమై
తేజుమ్ - నిండియుండు, కుత్తైయలూర్ - తిరుక్కుత్తైయలూర్ అనునగరము, పాణన
సంపదతోఁబాడిన, కలియన్ - తిరుమక్కయ్యాత్వార్లు, తోన్వియ - అవతరించిన, ఊర్
నగరమైయున్నది, ఓజుమ్ - అతిశయించియుండు, పాణన్ - తిరుప్పాణాత్వార్లు
ఊర్ - నగరము, ఉత్తైయూర్ - (శ్రీరత్నమునకుసమీపమందుండు) ఉత్తైయూరెత్తి

తా. -- కాంచీనగరము పాయ్ గైయాత్వార్లకును, తిరుక్కడల్ మలై (మహాబలిపురము)
పూదత్తాత్వార్లకును, మైలాపురము, పేయాత్వార్లకును జలసమృద్ధిగలిగియున్న
తిరుక్కుత్తైయలూర్ తిరుమంగైయాత్వార్లకును, శ్రీరత్నమునకు సమీపమందుండు
యూరు తిరుప్పాణాత్వార్లకును, అవతారస్థలములైయున్న వని.

30. తోన్వొరడిప్పొడియూర్, తోన్వియవూర్, తోల్ పుగళ్ శీర్,
మణ్ణిజుడియెన్బర్, మణ్ణిలగిల్, ఎణ్ణిళైయి

మేత్తుమ్మకుల శేకరస్వామి రెనపురై వర్, వాయ్ త్తిరువళ్ళిక్కళమ్.

టీక. - మణ్ణులగిల్ - భూమియందు, తొండరడిప్పాడియార్ - తొండరడిప్పాడి పూర్వం (విప్రసారాయణులు). తొన్దియ - అవతరించిన, ఊర్ - నగరము, తొన్ - కాలియగు, పుగల్ - యశస్సైనది, శేర్ - కలిగియుండు, మణ్ణుడి - మణ్ణుడియను నామము, ఎవర్ - అనిచెప్పవారు, ఎన్దిశెయ్ - ఎనిమిదిదిక్కులందును, ఏత్తుమ్ - పూజించేయనట్టియు, వాయ్ త్త, పొందియుండు, తిరువంజిక్కళమ్ - కేరళదేశ మందలి నిమగ్నయని పేరుగల మహానగరమును, కులశేఖర - కులశేఖరాభ్యుదయింక, తీవ - పట్టణమని, ఉరైప్పర్ - ప్రసాదింకును.

తా. - లోకమున తొండరడిప్పాడి యాభ్యుదయింక అవతారస్థలము ప్రసిద్ధి గల మణ్ణుడియందును, అప్పదిక్కులందును తొనియాడునట్టి కేరళదేశమందలి నిమగ్నయని కులశేఖరాభ్యుదయి అవతారస్థలమని చెప్పవారుని.

19. మన్ను తిరుమట్టిశైమాడ త్తిరుక్కురుగూర్, మిన్ను పుగల్ విల్లి పుత్తూర్, మేదినియిల్, నన్నెటియార్, ఏయ్ న్దవ త్తిశారక్క ఎట్టిల్ మాటన్ పట్టర్ పిరాళ్, వాయ్ న్దది త్తవూర్ గళో వగై.

టీక. - మేదినియిల్ - భూమియందు, నన్ నెటియార్ - మేలైన ఆచార్యాభి మార్గమందు నిష్ఠగలవారును, ఏయ్ న్ద - పొందియుండు, పత్తిశారక్క - సారము క్రిగలవారునగు తిరుమట్టిశైమాభ్యుదయి, మన్ను తిరుమట్టిశై - జగన్నాథస్వామి వాసము చేయునట్టి తిరుమట్టిశైయు, ఎట్టిల్ మాటన్ - సున్దరలగునమ్మాభ్యుదయి, మాడత్తి రుగూర్ - మేడలతో గుడియుండు తిరునగరియు, పట్టర్ పిరాళ్ - పెరియాభ్యుదయి, పుగల్ - అంతట ప్రకాశించుచుండు యశస్సుగల, విల్లి పుత్తూర్ - క్రివిల్లి పుత్తూర్ మును, వాయ్ న్ద - మహిమజొంది, ఉదిత్త - అవతరించిన, ఊర్ గళో - పట్టణముల గళ, వగై - క్రమమైయున్నవి.

తా. - ఈ భూమియందు జగన్నాథస్వామి నిత్యవాసము చేయునట్టి మహిసార ఘాతమునందు తిరుమట్టిశైమాభ్యుదయి పాణ్డ్యదేశమందలి తిరునగరియందు నమ్మాభ్యుదయి పుత్తూరునందు పెరియాభ్యుదయి అవతరించినవారైనని.

శీరారుమ్మ విల్లి పుత్తూర్, శెల్వ త్తిరుక్కోళూర్, ఏరార్ పెరుమ్బూదూర్ ఎన్ను మివై, పారిల్.

పుత్తిమట్టిశైయను గ్రామములందు పెరుమ్బూత్తు పేరు. పురిజగన్నాథముకాదు.

౪౯౪ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

మదియారుమ్మాణ్డార్, మదురకవియాథ్వార్,

ఎతిరాశర్తోన్తి యపూరిణ్ణు.

టీక.—ఇట్లు - ఈ భూమియందు, శీర్ - సమృద్ధయైనది, ఆరుమ్ - సమృద్ధి
యందు, విల్లిపుత్తూర్ - శ్రీవిల్లిపుత్తూరు, పారీత్ - భూమియందు, మదియారుమ్
తదియపర్యంతమైన జ్ఞాన పరిపూర్తిగల, ఆణ్డార్ - గోదాదేవియును, తిల్వత్తిన్
సూర్ - సమృద్ధతోఁగూడిన తిరుక్కోసూరు, మదురకవియాథ్వార్ - మదురకవి
యాథ్వుడు, ఏర్ - సాంద్ర్యము, ఆర్ - అతిశయించియుండు, పెరుమ్మామర్ - (శ్రీ)
రుంబూధూరు, యతిరాశర్ - ఉద్దేయవరులును, ఎన్టుమివై - అనెను పట్టము
(క్రమముగ) తోన్తియవూర్ - అవతరించినపట్టములైయున్నవి.

తా.—శ్రీవిల్లిపుత్తూరునందు ఆణ్డార్ ముగారును, తిరుక్కోసూరునందు మదురక
వియాథ్వుడును, శ్రీపెరుంబూధూరిలో యతిరాజులవారును, అవతరించినవారైరి.

3౪. ఆథ్వార్ గల్లేన్ యమ్మ అరుళిచ్చెయల్లేన్ యమ్,

తాథ్వాదుమ్మిన్న్తియవై తాన్ శవళర్తోర్, ఏత్ పారు -

మ్యుయ్యనవర్ గల్ శెయ్ ద్వయ్యాక్కియై గళ్ళళ్ళ దెల్లామ్.

వై యన్మటియప్పగర్వోమ్ వాయ్న్దు.

టీక.—ఆథ్వార్ గల్ - ఆథ్వారాదులయొక్క, ఏన్ యమ్ - అతిశయమున
లిచ్చెయల్ - వారుప్రసాదించిన దివ్యప్రబంధములయొక్క, ఏన్ యమ్ - అతిశయ
తాథ్వాదుమ్మిన్న్తి - కొఱత కొంచమైననులేక, అనైతాత్ - వానినన్నిటిని, ఇళిన్
వృద్ధిబొందించినవారును, ఏత్ పారుమ్ - సకలలోకవాసులును, శియ్య - ఉత్తమ
నట్లు, అవర్ గల్ - ఆపూర్వాచార్యులు, శెయ్ - చేసినట్టి, వియాక్కియై గళ్ళ
వ్యాఖ్యానములు, ఉళ్ళ దెల్లామ్ - గమస్తమును, వైయమ్ - భూమిలోనుండువారంద
రును, అటియ - గుర్రెఱుగునట్లు, వాయ్న్దు - (వాందికగలిగి) అభివృద్ధిముగనట్లు,
శోమ్ - చెప్పెదము.

తా.—పన్నిద్రాథ్వారుల వైభవమును, వారానతిచ్చిన దివ్యప్రబంధముల
మయమును, పూర్వాచార్యులు ఆదివ్యప్రబంధములకు కొఱతలేక ప్రసాదించిన వ్యాఖ
యములు యవత్తును సకలచేతనులునుగుర్రెఱుగునట్లు చక్కగ అభివృద్ధిబొందునట్లు
వచించెదమని.

3౫. ఆథ్వార్ గల్లై యమ్మ అరుళిచ్చెయల్ గల్లై యమ్,

తాథ్వానివై పవర్ గల్ దామ్, నరగల్,

* ఆథ్వార్తిరుకగరికి సమీపముననుండు ఊరు.

స్వర్గశివుని నై తు నెత్తేయస్వాభ్యుదయమీనీయవర్ పాల్,

నమఃకూశి తిరి.

క. - నత్తే - మనసా! ఎస్వాభ్యుదయ - ఎల్లప్పుడును, నీ - నీవు, అభ్యుర్గ - గ
 క. - పన్నిద్రాభ్యుదయనున్ను, అరుళిచ్చెయల్ - శక్తియును - వారానతిచ్చినదివ్యప్ర
 కృతము, తాభ్యుగ - (జప్తచూత్రమును భాషాచూత్రమునుయొంది) తక్కు
 విద్యవర్గలో తామ - తలచెడు నీచులు, నరగిల్ - నరకమందు, వీడ్వార్గలో -
 కడు, ఎత్తు - అని, నిన్నెత్తు - తలచి, అవర్ పాల్ - వారియొద్ద, మా? - భయ
 కల, శిష్ట - పోయి అణగ - సమీపించునట్లు, తిరి - ప్రవర్తించుమా.

త. - ఓమనసా! నీవు అభ్యురారులనున్న వారి దివ్యప్రబంధములనున్న
 కృతము దలచెడు పరమనీచులు నరకమునకు బోవుదురని యెంచి వారిసన్నిధియందును
 విద్యవర్గములవిషయములయందును, భయభక్తులుగలిగి ప్రవర్తించుమా అని.

క. తెరుభుల్ బాహ్ వార్గశ్శీర్తయతివారార్,
 అరుళిచ్చెయల్తైయతివారార్, అరుళి పెన్ద -
 నాడమునిముదలాన్దననేళికరైయల్లల్,
 వేదైమనమేయున్దోవేళు.

కీ. - తెరుళి - దివ్యజ్ఞానమును, ఉన్దో - లభించియున్న, అభ్యుర్గలో -
 కృతములయొక్క, శీర్మై - వైలక్షణ్యమును, అజీవార్ - గుర్తయగువారు, ఆర్ -
 అరుళిచ్చెయల్తై - వారానతిచ్చిన దివ్యప్రబంధమహిమను, అజీవార్ - తెలిసికొ
 ఆర్ - ఎవరు, అరుళి - అభ్యుర్లయొక్క కృపను, పెన్దో - లభించిన,
 - శ్రీమన్నాథమునులు, ముదలాన్ - మొదలగు, నుదేశికరైయల్లల్ - మన
 వాయులనుదప్ప, వేదైమనమే - తెలివిలేని మనసా, ఉన్దో - వేటొకరుగలరా,
 చెప్పమా.

త. - తెలివిలేనిమనసా! దివ్యజ్ఞానసమృద్ధులగు అభ్యురారులయొక్కయు దివ్య
 ప్రబంధయొక్కయు మహిమాలికయమును, అభ్యుర్ల కృపాకటాక్షపాత్రులగు శ్రీ
 నాథులు మొదలగు పూర్వాచార్యులనుదప్ప తెలిసికొనువారు వేరే ఎవరున్నారు
 మాడుము (అనగాతేరని).

ఓరాణ్ వత్తియాయ్ ఉపదేశితార్, మున్నోర్,
 ఏరాతెతిరాశర్రిన్నరుళాల్, పారులగిల్,

ఆశైయదైయోర్మోల్లాష్టోఆరియర్ గాల్,
కూటుమెన్సు, పేళ్ళివరమ్మ, అటుతార్ వినో.

టీక.—మున్నోర్-ఉడైవరునకు పూర్వాచార్యులు, (ప్రపత్తర్థము
ఒక్కొక్క, ఆజ్ఞామాయే శ్లోకములుగలపురుషులమూలముగ, ఉపదేశ
ఉపదేశించి రక్షించుచుగావించి, ఏర్-సౌందర్యముయొక్క, ఆర్-పూర్తిగల, ఎరి
ఉడైయవరులు, ఇక - నిర్మలకమైన (భోగ్యమైన), ఆరుభాత్ - కృపచే, ఎ
గిర్ - భూలోకమందు, ఆశైయదైయోర్ కల్లామ్ - అపేక్షగలవారికందవీక్షి, అ
ర్గాల్ - ఆచార్యపదమునందు నియమింపఁబడిన, ఆచార్యులారా! కూటుమ్-ఉప
పుడు, ఎన్దు - అని, పేళి - నాదించి, ఓక్ - తర్వాత (మునుపటివారియొక్క)
మ్మ - హద్దున, అటుతార్ - ఛేదించిరి.

తా.—పూర్వాచార్యులునుసంపత్సరము, ఆరుమాసములు, ఒక చేతనుని, నానావిధము
పరీక్షించి, తగినవైలక్షణ్యము కుదిరియున్న చేతనునికి ప్రపత్తర్థమును ఉపదేశించుచు
వచ్చిరి. యతిరాజులవారు. తమనిర్మలగుక పరమకృపచే, అపేక్షగల చేతనులకు
కిని, విశేషనియమములనుజూడక ఆచార్యులారా! ఉపదేశంపుడని మునుపటినియమ
ను నివర్తింపఁజేసిరిని.

పేజీ ౩౮. ఎమ్మెరుమాన్, దరిశనమెన్దేయుదుక్కు,
నమ్మెరుగ్గాల్, పేరిల్లునాట్టివై తార్, అమ్మవియోర్,
ఇన్ద్రాశన తైయెమ్మెరుమానార్ వళర్త,
అన్దచ్చెయలటిగై క్కా.

టీక.—అమ్మవియోర్ - రమ్యమైన భూమియందుండువారు (గుర్రజిగి యు
విండుటకొఱకు) ఇన్ద్రాశన తై - ఈవైష్ణవసిద్ధాంతమును, ఎమ్మెరుమానార్ -
యవరులు, వళర్త - పృథ్విహందించిన, అన్దచ్చెయల్ - ఆకృత్యమును, అట్టిగై
గుర్రజిగి యుట్టివిండునట్లు, నమ్మెరుమాన్ - శ్రీరంగనాగులు, ఇదుక్కు - ఈవైష్ణ
ధాన్తమునకు, (నాథయామునామలుండగ) ఎమ్మెరుమానార్ దరిశనమెన్దేయతిరాజుల
సిద్ధాంతమునియే, వేర్-తిరునామమును ఇట్లు-ఉంచి, నాట్టివై తార్ - స్థాపించినవారు.

తా.—ఎమ్మెరుమాన్లు సకలచేతనులును ఉట్టివింపవలయును అనుపదము
ఈవైష్ణవసిద్ధాంతమును అభివృద్ధి నొందించుటవలన, నందెరుమాళ్లు, ఎమ్మె
దర్శనముని ఈవైష్ణవసిద్ధాంతమునకు తిరునామమును స్థాపించినవారైరిని.

౩౯. పిళ్ళాన్దోయర్, పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళే,
తెళ్ళార్, వడక్కు, త్తిరువేధి పిళ్ళే.

మనవాళ యోగిత్రిపువాయ్ ముక్తియోక్కాత్త,
నాకునాళ రెనునక్షా కూలు.

బీజ. - పిల్లన - (ఉదయవరులచే తుకులుగ వ్రేలిమీద, కుడి సంస్కృత)
 రాజహంపమైన ఉభయవేదాస్తమలకు ప్రవర్తకులగు పుత్ర-కల్పములపైరాక పిల్లక
 తనవారును, సంజీయర్ - శ్రీభట్టర్ వారిచే మనజీయరును, పిప్పిడిగడి తిరువాయ్
 మొదలి నిర్వహించిదానిచే శతాభిషేకము చేసినవారగుచున్నది అనెను సంజీయరును,
 పియవాచ్చాంబిల్ల - నంబిల్ల తిరువడిగళ నాశయింప వారికి మిగుల యిష్టులగు పె
 తవాచ్చాంబిల్లయును, తెల్లార్ - ప్రకాశించున మిగుల గేటనొందిన బుద్ధిశేవము
 గల వడక్కుత్తిరువీదిప్పిల్ల - నచ్చిల్లతిరువడి సన్దమును లభించి పెయవాచ్చాంబిల్ల
 నాగి సుబ్రహ్మచర్యులగు వడక్కుత్తిరువీదిప్పిల్లయును మణివారయ్యోగి. పెరియవాచ్చాం
 బిల్ల గూరులగు నైనారాచ్చాంబిల్ల తిరువడిగళను అశ్రద్ధ వకలార్థములనువారిసన్ని
 హితులభించి ఇతర మతనిరసనమునకుఁ దగినట్లు వాగ్దేవులుగల వారలచే, శేషు
 ల్పియమణివారజియ్యర్ అని తిరువానుమును బొందినవారును, (ఇట్టిమహాత్ములు), తిరు
 వాయ్ మొట్టయై - ప్రమాణశ్రేష్ఠమైన తిరువాయ్ మొట్టి వాగ్దేవులములను ప్రసాదించి
 తత్త్వప్రసాదమును కాపాడిన, కుణవాళిరే వస్తు - గుడి.
 మనసా! కూలు - అనుసన్నింతుమా.

[illegible]

10. మున్నట చేపిల్చా, ముదలానోర్, శెయదరుభమ్,
 అస్థవియూక్తియైగోష్ఠాగిర్, అనో
 తిరువాయ్ మొట్టిప్పారుత్తేర్ మురైక్కవల్ల, కురువార్,
 ఇక్కాలమ్ నెళ్ళోమాటు.

మక - ముద్దల నే - పూర్వమందు, పిల్లాన్ - తిరుప్పరుగవ్విరాళ్ పిల్లాను, ముద
లా - మొదలగుతర్యలు, కాయదరుకుమ్ - అనతిచ్చినట్టి, అన్దవియాక్కియైగో -

జ్ఞానదాసు, పుగ్గలు - కొనియాడునట్టి, వేదాద్రి - వేదాద్రి అని ప్రసిద్ధిపొందిన, వేదాద్రి - (స్వాచార్యులగు శ్రీభట్టరు మనజీయరు అని అభిమానించిన) వంశీయర్ తనవారు, బట్టర్ వల్లరుళాల్ - శ్రీభట్టర్ వారి పరమకృపచే, ఏకాదశ - సజ్జాచము గలది, ఆర్థముడ - అభినివేశముతో, మాట - అభ్యర్థయొక్క, మత్త - ద్రావిడ వేదముగ తిరువాయ్ మొట్టియొక్క, పారుళై - ఆర్థమును, ఏర్ - శబ్దముల పొందికయొక్క చా క్తముచేతను ఆర్థగౌరవముచేతను మిగుల మనోజ్ఞముగ నుండు, పిన్నది నాయరమ్ - తొమ్మిది వేల వ్యాఖ్యానముగ, అయ్య - అలాగింది, తరైత్తదు - ప్రసాదించినది.

తా. - జ్ఞానాధికులు స్తోత్రము చేయునట్టి దివ్యగుణసంపదగల వంశీయరు (వేదాద్రి) భట్టర్ వారి పరమకృపచే అసంఖ్యచితముగ నున్న ఏర్ తిరువాయ్ మొట్టి వేదాద్రి త్రుమైన శ్రీభాష్యసంఖ్యచే శబ్దార్థముల చే గంభీరముగ నుండు తొమ్మిది వేల వ్యాఖ్యానము అనరిచ్చిరి.

౪౩. నమ్మిళై తమ్మడై యనల్లరుళాల్ లేవియిడ,
పిళి పెరియ వాచ్చాన్మిళై యదనాల్, ఇన్నా
వరువ త్తిమాటన్మత్తై ప్పారుళై చ్చొన్నదు,
ఇరుబత్తునాలాయిరమ్.

టీక. - నమ్మిళై - (కలివైరిదాసులు) సంవిల్లగారు, తమ్మడైయ - తమయొక్క, అరుళాల్ - కేవలపరమకృపచే, ఏకాదశ - (తిరువాయ్ మొట్టికి ఒక వ్యాఖ్యానమును చేయు) నియమింపగ, పిళి - తర్వాత, (పెరియ వాచ్చాన్మిళై గారు) అదనాల్ - మాచార్యునియనునమునునట్టి, ఇన్నా - సుఖరూపముగ, వరు - వచ్చుచుండు, పత్తి - భక్తి పుష్కలార్థముచే, మాట - అభ్యర్థయొక్క, మత్త - ద్రావిడ వేదముగ తిరువాయ్ మొట్టియొక్క, పారుళై - ఆర్థమును, తొన్నదు - సాదించినది, ఇరుబత్తునాలాయిరమ్ - (శ్రీరామాయణసంఖ్యతో) ఇరువది నాల్గు వేల వ్యాఖ్యానమైయున్నది.

తా. - సంవిల్లగారు తిరువాయ్ మొట్టికి ఒక వ్యాఖ్యానమును చేయుమని పెరియ వాచ్చాన్మిళై గారికి నియమింపగ వారు భక్తి పుష్కలై శ్రీరామాయణ ప్రక్రియగ ఇరువది నాల్గు వేల వ్యాఖ్యానమును సాదించిరి.

౪౪. తెళ్ళియ దానమ్మిళై శేవనెటిదనై ప్ప,
వళ్ళల్ వడక్కు త్తిరువీధిప్పిళై ఇన్ద -

౫౦౦ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము,

నాడటియమారన్నతైస్సరుల్లెనన్దురై తదు,

* ఈడుముప్పల్లాటాయరమ్.

టీక.- తెల్లియదు - తేటనొందినదియును సారాసారములను వివేకించుటయును సామర్థ్యముగల, నమ్మిల్లై - నమ్మిల్లగాను, తెప్ప - సాదించిన, వెతిర్తన్న - వివేకించుటయును, వల్లల్ - (అప్పటివారికిమాత్రముగాక వెనుకటివారును ఉజ్జీవింపబడుటయును) "ఈడు" అనువ్యాఖ్యానమును గ్రంథముగ వ్రాసియుంచిఉపకరించిన) బౌదాత్యముగల, పట్టుత్తిరుపిధిప్పిల్లై - (ఉత్తరపిధిక్కప్పులు) వడక్కుత్తిరుపిధిప్పిల్లగాను, ఇష్టవాడు - లోకమువారందఱును, అటియ - గుర్రెఱుగునట్లు, మాటన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, ముత్తై - ద్రావిడవేదముగు తిరువాయ్మొళియొక్క, పొరుల్ - అర్థమును - నన్దు - (చక్కగ) కష్టముగునట్లు, * (ఈడుముప్పల్లాటాయరమ్) అనువ్యాఖ్యానమును, ఉరైత్తదు - సాదించి

* ఈడు=మహిమనొందినవ్యాఖ్యానము. ఈడు=ఉపమానము, సమానము, ఉపమిత్తులకుసమానమైనదనియు, ప్రమాణాదులు మొదలగువానిచేతభ్యసించుటకు దగియుండు వ్యాఖ్యానము.

ముప్పల్లాటాయరమ్=32 అక్షరములుగూడినదిఒక గ్రంథమనియుఅవిధముగల్గియుండు పగ 32వేల గ్రంథములుగలది. ఈవిధముగనే అరాయరప్పడి మొదలైనవానికీసూక్తి

రా.- సారాసారవివేకశతుశలగు నమ్మిల్లగాను ప్రసాదించిన, తిరువాయ్మొళియొక్క శ్రుతప్రకాశప్రక్రియయగు ఈడు ముప్పదియారువేలు గలవ్యాఖ్యానమును వెనుకటివారును గుర్రెఱిగి ఉజ్జీవింపవలయును అనెడుపరమకృపతోనుండి బౌదాత్యముచే గ్రంథపూర్వకముగ సకల చేతనులకును వడక్కుత్తిరుపిధిప్పిల్లగాను సాదించి

రగి. అన్బోద్యుగియమణవాళచ్చీయర్,

పిన్బొరుమ్కల్ మణిన్దువేళుగైక్కాయ్, తమ్ పెరియ -

పోదముడక్కమాటన్నతైయిన్బొరుళ్ళురై తదు,

ఏదమిల్, పన్నీరాయరమ్.

టీక.- అన్బోడు - ప్రేమముతో, అద్దిగియమణవాళచ్చీయర్ - వాదికేసుఅధికారి మణవాళచ్చీయర్ అనువారు, పిన్బొరుమ్ - వెనుకటివారును, కల్దు - అభ్యసించి, అట్టి తాత్పర్యమును గుర్రెఱిగి, వేళుగైక్కాయ్ - (పరత్వప్రతిపాదనవిషయమందు సామర్థ్యముతో) వార్తలాడుటకు, తమ్ - తమయొక్క, పెరియపోదముడక్క - మహత్తైనబుద్ధి మూటన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, ముత్తైయిన్ - ద్రావిడవేదముగు తిరువాయ్మొళియొక్క

భూత్ - ప్రతిపదార్థమును, ఏదమ - దోషము, ఇల్ - లేని, పన్నీరాయరమ్ -
 పండువలవ్యాఖ్యానముగ, ఉల్లెత్తుడు - ప్రసాదించినది.

తా. - వాదికేసరి అగ్రగణ్యమణిపాశ్చర్యే అనువారు, వెనుకటివారికి తిరు
 వాయ్మొట్టయొక్క అర్థము సులభముగ దెలియవలయును అను వాత్సల్యముచే ప్రతి
 పాఠముగ శ్రీభాగవతప్రక్రియతోపండువల వ్యాఖ్యానమును ఆవరిచ్చిరి.

౪౬. పెరియవాచ్చాచ్చిల్లై, పిన్దుళ్ళవైక్కుమ్,
 తెరియవియాక్కియైగళ్ శెయ్ వాల్, ఆరియ -
 వరులిచ్చెయత్పారుల్లైయారియర్ గట్టిప్పోడు,
 అరులిచ్చెయలాయ్ త్తత్తిను.

టీక. - పెరియవాచ్చాచ్చిల్లై - (శిశువృష్టపాదలు అనువారు) పెరియవాచ్చాం
 గారు, పిన్దుళ్ళవైక్కుమ్ - తిరువాయ్మొట్టికేగాక తిరుప్పల్లాణ్ణు ఆరంభించితిమను
 చో వరకు వైన, దివ్యప్రబంధములు ఇరువదిమూడింటికిని, తెరియ - స్పష్టమగునట్లు, వియా
 క్కియైగళ్ - వ్యాఖ్యానములు, శెయ్ వాల్ - చేయుటచే, ఆరియ - దుర్లభమైన,
 వరులిచ్చెయల్ - దివ్యప్రబంధములయొక్క, పారుల్లై - అర్థములను, ఇప్పోడు - ఇప్పుడు,
 అయిర్ గట్టు - (పెరియవాచ్చాచ్చిల్లైగారికి వెనుకటి) ఆచార్యులకు, అత్తిన్దు - (వీరి
 వ్యాఖ్యానములవలన) గురైటిగి, అరులిచ్చెయల్ - ఒకరికి సాదించునట్లు, ఆయత్తు -
 అయినది.

తా. - పెరియవాచ్చాచ్చిల్లైగారు, తిరువాయ్మొట్టికేగాక, తిరుప్పల్లాండు మొద
 లుగాని శిష్యులిరుముడల్ పెరియతిరుముడల్ వరకు దివ్యప్రబంధములు ఇరువదిమూడింటికి
 వరకుగ వ్యాఖ్యానములు సాదించిరి. అందుచే ఈవలి ఆచార్యులందఱును ఆవ్యాఖ్యా
 నము ఆచార్యులమూలముగలభించి సులభముగ దెలిసికొని మాబోటిచేతనులకు సాదిం
 చుటైనవని.

౪౭. నన్జీయర్ శెయ్ దవియాక్కియైగళ్ నాల్లిరణ్ణుక్కు,
 ఎళ్ళామైయావైక్కుమిలైయే, తళ్ళీరార్,
 వైయగురువిత్తమ్మిమన్ను మణివాళముని,
 శెయ్యుమవై దానుమ్మిళి.

టీక. - నంజీయర్ - (వేదాద్రి) నంజీయ్యరనువారు, శెయ్ ద - చేసిన, వియాక్కి
 - వ్యాఖ్యానములు, నాల్ ఇరండుక్కు - కొన్నిప్రబంధములకే అయియున్నది.
 ఎళ్ళామై - కొదవలేక, యావైక్కుమ్ - సకలదివ్యప్రబంధములకును, ఇలైయే -

౧౦౨ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

వ్యాఖ్యానములు చేయలేదుగదా, తమకిరాల్ - తమయొక్క జ్ఞానాదికల్యాణగుణముల
వైయగురువిక - పిల్లలొకచాయ్యలయొక్క, తమ్మి - తమ్ములగు అమ్మియనునా
శిష్యులమార్ నాయనార్, మమ్మ మణవాళిముని - స్థిరమైననిరూపకముగల వాడికి
గియమణవాళియ్యర్ అను (వీరిద్దఱును), శయ్యమవైయుమ్ - చేసినవ్యాఖ్యా
ములు, శిల - కొన్నిదివ్యప్రబంధములకు, (అయివున్నవి).

తా. - నంజీయరసువారు కొన్నిదివ్యప్రబంధములకు వ్యాఖ్యానములుసాదించి
జ్ఞానాది సకలగుణపరిపూర్ణులగు పిల్లలొకచాయ్యలయొక్క అమ్మియ మణవాళి
శిష్యులమారును, వాడికిసరి అమ్మియ మణవాళియ్యరును కొన్నిదివ్యప్రబంధములకు
వ్యాఖ్యానములు సాదించిరిని.

౪౦. శీరార్ వడక్కు త్తిరువీదిప్పిల్లై, యెఱ్ఱు -
దేరార్ తమ్మిల్ వేద త్తిడుదనై, త్తారుమెన -
వాణ్ణిముక్ సమ్మిల్లై యీయన్ణిమాదవర్కు, త్తాజ్జిడుత్తార్,
పిన్నదనైత్తా.

టీక. - మన్ - పూర్వమందు, శీరార్ - స్వాచార్యానుగ్రహము చేరించినఅర్థవిశేష
లనుఅందఱికినిపుపకరించునట్టి జ్ఞానాదిగుణపూర్ణులగు, వడక్కు త్తిరువీదిప్పిల్లై - వడక్కు
త్తిరువీదిప్పిల్లైయనువారు, ఎఱ్ఱుడు - వ్రాసినటువంటి, వేదార్ - శబ్దార్థములపాఠముచేయు
సౌందర్యమతిశయించియుండు, తమ్మిల్ వేదత్తు - వ్రావిన వేదముగురియ వ్రాసెయ్యె
ఈడుదనై - ఈడుఅనువ్యాఖ్యానమును, నంబిల్లై - నంబిళ్లగారు, తారుమెన - ఇందు
వాంగి - తమసన్నిధిలో ఉంచగావుచ్చుకొని, తామ్ - నమ్మిళ్ల గారైనతాము, పిల్ - తమ
సన్నిధిలో అగ్రస్థముచేరిన వెనుక, అదనైత్తా - (అచార్యానుమతిలేక వ్రాసిన) ఈడువా
ఖ్యానగ్రంథమును, (పాండిక గనుండుటచే) ఈయన్ణిమాదవర్కు - ఈయన్ణిమఱియు
తరించినమాధవులుఅనువారికి, కొడుత్తార్ - వెనుకటివారికిని ఉపయోగపడునట్లుఇప్పించిన

తా. - సకలచేతనులకును విశేషార్థములను ప్రసాదించి యుపకరించి ఉత్తమ
జేయునట్టి జ్ఞానాదిగుణపరిపూర్ణులగు వడక్కు త్తిరువీదిప్పిల్లై గారు, నంబిళ్ల గారిసన్నిధిలో
తాములభించిన తిరువాయ్ మొలయొక్క యీడువ్యాఖ్యానమునుగ్రంథయగిరిభించి
చగ, నంబిళ్లగారు, వడక్కు త్తిరువీదిప్పిల్లై గారియొద్దనుండి ఆయీడువ్యాఖ్యానము
పుచ్చుకొని ఈయన్ణిమాధవులకుప్రసాదించివెనుకటివారికిని ఉపయోగించునట్లుచేసెను.

౪౧. అజ్గవర్ పాల్ పెల్ శ్శిఱియ్యావ్వానప్పిల్లై,
తామ్కొడుత్తార్ తమ్మగనార్ తమ్మైయిల్, పాణ్డుడనే -

నాలార్ పితైక్కవర్దామ్ నల్లముగనార్కవర్దామ్,
మేలార్కిన్దార్వరేమిక్కు.

ప్ర.- ఆర్లు - దివ్యగోష్ఠిగానుండునట్టియచ్చట, అవర్తా - ఆగోష్ఠికినా
నంబిళ్లగారియొద్దనుండి, పెన్దె - (నిక్షేపమునలభించినట్లు ఈడువ్యాఖ్యగ్రంథమును) లభించిన, శివాయాభ్యాసప్పిల్లై - ఈయన్ణిమాధవప్పైరుమాళ్లు, కామ్ -
కామ్, తమకొమాళ్లగు పద్మనాభప్పైరుమాళ్లు అనువారియొక్క,
కామ్ - హస్తమందు, ఈడుత్తార్ - (ఈడువ్యాఖ్యానమునుసాదించి) తిరువారాధన
చేయుచు ఈడువ్యాఖ్యానగ్రంథమును ఇప్పించిరి, (తర్వాత పేరయళాళప్పైరుమాళ్
పప్పైరుమాళ్లయొడుట) పొల్లాడనే - రమ్యముగ, (ప్రతిష్ఠతోఁగూడిననియమముతో)
పద్మనాభప్పైరుమాళ్ అనువారు, నాలార్ పితైక్క - నాలార్ పితైక్క అనువారికి, కోడు
త్తార్ - ఇప్పించిరి, అవర్తామ్ - నాలార్ పితైక్క అనువారును, నల్లముగనార్కు - (తమ
పద్మనాభప్పైరుమాళ్లనుగనడుచునట్టి) నాలారాచ్చాంబిల్లై అనువారికి, కోడుత్తార్ - ఇప్పిం
చిరి, అవర్తామ్ - ఆనాలారాచ్చాంబిల్లై గారును, మేలార్కు - తిరువాయ్మొట్టిప్పిల్లై,
తిరువారాయణపురత్తుఆయ్ - మొదలగువారికిని, ఈడ్వార్ - ప్రసాదించిరి, అవర్త - ఆతిరు
వాయ్మొట్టిప్పిల్లై గారే, ఎమక్కు - మాకు, ఈడ్వార్ - ప్రసాదించిరి.

కా.- నమ్మిళ్లగారియొద్దనుండి (నిక్షేపమువలె) ఈడువ్యాఖ్యానగ్రంథమునులభించి
ఈయన్ణిమాధవప్పైరుమాళ్లు తమకొమాళ్లగు పద్మనాభప్పైరుమాళ్లకు కాలక్షేపము
చేసిరి తమ తిరువారాధనములొనఁచుకొనియున్న ఈడు శ్రీకోశమునున్న ఇప్పిం
చి పద్మనాభప్పైరుమాళ్లును కోవిలాభ్యాయలొ; క్రిందుసాదించిన శ్రీకోశమును తమ
కోవిలారి నియమనప్రకారముగ (నిక్షేపమునువలె) ఉంచియారాధించిరక్షించుచువచ్చిరి.
(పేరుమాళ్ కోవిలలొ) కాంచీపురములొజరిగినది, తర్వాత, పద్మనాభప్పైరుమా
ళ్ల తమతిరునడిగలలొ ఆశ్రయించి, తమదమాది ఆత్మగుణసంపన్నులగు నాలార్ పితైక్క
అనువారికి, ఈడువ్యాఖ్యానమును, పూర్వము తమపెద్దలు కిరాణివట్టిగా సాదించు
చువచ్చినట్లు, ప్రసాదించవలయునని, ఈనాలార్ పితైక్క అనువారిని, లేవప్పైరుమాళ్లసన్ని
హితమునఁబెట్టుకొనిపోయి పేరయళాళప్పైరుమాళ్లకెదుట ప్రమాణముచేయించుకొని సా
దించునని, ఆర్వుకులతో శ్రీకోశమును నాలార్ పితైక్కరినున్నందు ఊనునట్లు సా
దించునని; ఆర్వుకులట్లుచేయగా, నాలార్ పితైక్క యను ఈడును సాధారణముగ సా
దించునట్లుచేయఁబడుటలై, శ్రీకోశమును ఇట్లు ఊనునట్లు సాయించెదరనెడు భావ

౫౦౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

మనుగురైజి, పెరుమాళ్ల తిరుముఖములమును నేవించి తమ శిరస్సునందున్న శ్రీహరి
 పమును, అరుణాశ్రితవడియూర్నివర్తకృతచే శ్రీహరిమును దీనివచ్చాడు. అను
 నట్లుతాముతమ శ్రీహరిప్రముచే తమశిరస్సునఅదిమిసంజ్ఞ చేయగవర్తజ్ఞులగు పెరుమాళ్లము
 చించి, నాలూర్ పిళ్లమకటూషించి మీభావమునువదిలిఅందఱికిని ఈడువ్యాఖ్యానమును
 ప్రకాశింపఁజేయుదులని అర్చకులమాలముగ దివ్యాజ్ఞప్రసాదింపగదానినినివచ్చి
 లునునన్దొంగించి తనపైరుమాళ్లకు ప్రదక్షిణనమస్కారాదులుచేసి తర్వాత తమకుకొప్పు
 అవతరింపగ “శేవప్పెరుమాళ్లు” అని, అశిశువునకు తిరునామముంచి వృద్ధిపొందిన వర్తజ్ఞు
 గు నాలూరాచ్చాంబిళ్లై అనియును మఱియొక తిరునామముగలిగియుండు తమకొప్పు
 వృద్ధిపొందించుచుండని ఈడు వ్యాఖ్యానమును ప్రసాదించిరి. అనాలూరాచ్చాంబిళ్లై
 రును తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్లై, తిరునారాయణపురత్తాయ్ మొదలగువారికి ప్రసాదించి
 తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్లై గారు మణివాళిమామునులకు ప్రసాదించిరి.

గిం - పా, అ - ఇక నమ్మెరుమాళ్, నమ్మాళ్వార్, మొదలగు తిరునామము
 గలుగుటకు హేరువిట్టిదని సాదించుచున్నారు.

గిం.నమ్మెరుమాళ్, నమ్మాళ్వార్, నళ్ళీయర్, నమ్మిల్లై -
 యెన్నర్, అవరవర్ దమేల్, త్తై, అన్నుడై యోర్,
 కాల్, త్తైరునామజ్జళ్, దానెనునన్నెళ్ళై,
 ఏ త్తదనై చ్చొల్లినీయిన్.

టీక. - నమ్మెరుమాళ్ - (రహస్యత్రయమున ద్వయప్రకరణమందు నారాయణ
 భాగ్యసంకర్షమందు, వాళ్ళెల్ల, స్వామిత్య, సాకీల్య సౌలభ్యాదిగుణములనుపొంది
 “ఇనైయెల్లావ నమస్క నమ్మెరుమాళ్ పక్కలితే కాణలామ్ = ఈకల్యాణ గుణములన్ని
 యును మనపెరుమాళ్లయందు నేవింపవచ్చునని సాదించుటవలన) శ్రీరచ్చ నాళులకు నమ్మె
 రుమాళ్లు అను తిరునామమును, నమ్మాళ్వార్ - (ముగిల్ వణ్ణునడియై యడైవర్తకుల
 యొయదై = శ్రీరచ్చనాళుల తిరువడిగళనుజేరి వారి సంశేషముగలుగుటచే నట్టి
 మునులభించిన) వారగుటచే, నమ్మాళ్వార్లు అను తిరునామమును, నంజీయర్
 (నమ్మెరుమాళ్లకొమారులగు శ్రీభట్టుచే అంగీకరింపఁ బడుటచే) నంజీయరు అను
 తిరునామమును, నమ్మిల్లై - నంజీయరుచే విశేషముగ నభిమానింపఁబడినవారై “నమ్మిల్లై
 గోష్ఠియో నమ్మెరుమాళ్ గోష్ఠియో” అని వికల్పించునట్లు శ్రీయతికి మంగళాక్షర
 ముచేయుటకు అధికారులను వెదకుటచే వచ్చిన మహానమ్మద్రిగలవారగుటచే, నమ్మిల్లై
 ఎన్నర్ అనిచెప్పెదరు, అన్నుడైయోర్ - ప్రేమాతిశయముగలవారలు, అవరవర్

నివారియొక్క, ఏల్లొత్తార్ - అతిశయముచే, కాల్ - సాదించునట్టి, తిరునామం
గదా - తిరునామములు, ఎన్ఱు - అని, నల్ - ఇచ్చే - ఈతిరునామములను గుర్తించి
జ్ఞాపించునట్టిమనసా! ఇన్ఱు-ఇప్పుడు, ఇని - ఇక, అదన్ఱై-అతిరునామాదులను, కొల్ల -
కొర అనుసంధించి, ఏత్తు - స్తోత్రముచేయుమా.

తా. - పిళ్లలోకాచార్యులవారు రహస్యత్రయమున ద్వయప్రకరణమందు సర్వేశ్వ
ర వాల్మీల్యస్వామిత్వ సౌశీల్యసౌలభ్యజ్ఞానకర్తాదిగుణములను సాదించునపుడు “ఇన్ఱై
మూన్ నమక్కు నమ్మెరుమాల్ పక్కలిలే కాణలామ్” అని సాదించుటచే “నమ్మెరు
మాల్ అని శ్రీరత్నవాధులకును అట్టి నమ్మెరుమాళ్ల చే ఉజ్జీవించుటవలన అభ్యుత్థకునమ్మ
గ్నము అనియును నమ్మెరుమాళ్ల పుత్రులగు శ్రీభట్టర్ వేదాన్ని సంజీయర్ అని సాదించు
టచే సంజీయరు అనియును, సంజీయరు, (దేవరాజర్, కలివైరిదాసర్) అనువారిదివ్యజ్ఞాన
క్రమములను గటాక్షించి “సంబిళ్ళై=మనవిడ్డ” అని అభిమానించుటచే సంబిళ్ళ అనియును
అనువారివారి మహిమాతిశయములను బట్టి గలిగిన తిరునామములను వైలక్షణ్యమును
బోధింపమనసా! ఇప్పుడునోరారఅనుసంధించి స్తోత్రముచేయుమా అని.

౫౧. తున్నుపుగళ్ కన్దాడైత్తోళ్ళుప్పర్, తమ్మగప్పార్,
ఎన్నపులగారియనోవెన్ఱురైక్క, ప్పిన్నై -
యులగారియనెన్నుమ్ పేర్ నమ్మిళ్ళైక్కోట్టి,
విలగామల్ నిన్ఱ దెన్ఱుమ్మేర్.

తా. - తున్నుపుగళ్ - యశస్సుస్ఫుర్దిగల, కన్దాడైత్తోళ్ళుప్పర్ - పచ్చెవారణ
పుమాల్ అను తిరునామముగలవారై ముదలియాడ్డానుయొక్క మనుమలైకన్దాడై
యాడ్డా కొమారులగు కన్దాడైత్తోళ్ళుప్పర్ అనువారు, తమ్ - తమ్మును, ఉగప్పార్ -
అగ్రయంపజేయుటచే, ఎన్ను ఉలగారియనో - ఎట్టిలోకాచార్యులొ, ఎన్ఱు - అని,
ప్పిన్నై - సాదించుగ, ప్పిన్నై - తర్వాత, నమ్మిళ్ళైక్క - నమ్మిళ్ళ గారికి, ఉలగారియన్ -
అచార్యులు, ఎన్నుమ్ పేర్ - అనెడుతిరునామము, ఓళ్ళి - అతిశయించి, మేర్ -
అంతముంతయును, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, విలగామల్ - ఎవరెగక - నిన్నుదు -
నిన్ను.

తా. - ముదలియాడ్డాన్ మనుమలును కన్దాడైయాడ్డా కొమారులును,
పచ్చెవారణప్పెరుమాల్ అను తిరునామమునుగలియున్న కన్దాడైత్తోళ్ళుప్పర్ అను
సంబిళ్ళగారి జ్ఞానసమృద్ధిని శిష్యశుశ్చుత్తునుకాచి సహింపనివారై, అనూయచే
పుమాల్ గోష్ఠియందు పరిభవించి తమతిరుమాళిగకురాగ, అనుకూలురాలగు వారిపత్ని

(భార్య) ఇట్లు పరిభవించుటను విని, అనుతాపముగలుగునట్లు కొన్ని వార్తలను శిష్యుని
అట్టి వార్తలను విని, పక్కాతాపమునొంది, అపరాధక్షమణము చేసికొందమని సమాధానము
లతో బయలుదేరిరాగ, తమ్మును అతిశయింపజేయుటకై తమ తిరుమాళిగ వాటి
యన్న నమ్మి శిగరియొక్క, మిక్కిలి నైచ్యమగు వార్తలను నడవడిని చూచియు మిక్కిలి
మిగుల ప్రీతులై ఇదేమి సౌలభ్యమని ఆశ్చర్యమునొంది అపరాధక్షయముచే నీవిహారి
దేవరవారు ఇన్ని దినములు కొంపటికి ఆచార్యులుగానుంటిరి ఇప్పుడు లోకమునందె
యును ఆచార్యులగునట్లు ప్రాప్తమైనది. అని సాదించుటచే, నంబిళ్లగారికి లోకాచార్యులు
అనునట్టి తిరునామము అతిశయించి యెల్లప్పుడును స్థిరమైనది ననదని.

౫౨. పిన్నై వడక్కుత్తిరువీధిప్పిళ్ళై, అన్న
ల్లన్న తిరునామ తైయోదరిత్తు, మన్ను పుగళ్
మైన్దుచ్చాల్ ముగై యాల్, వన్దువరన్దదు,
ఎక్కుమిన్దు తిరునామమిక్కు.

టీక. - పిన్నై - తర్వాత, వడక్కుత్తిరువీధిప్పిళ్ళై - ఉత్తరవీధిపుట్టు, అన్న
ల్ - పేరుతో, అన్న - అట్టి, తిరునామతై - లోకాచార్యులు అను తిరునామము
అదరిత్తు - అదరించి, మన్ను - నిలకడనొందిన, పుగళ్ - వైభవముగల, మైన్దుచ్చాల్ - తిరు
కొమారులకు, ముగై యాల్ - ఉంచుటచే, ఇక్కు - ఈ లోకముందు, ఎక్కు - ఎక్కు
టను, ఇన్దు తిరునామమ్ - ఈ తిరునామమైనది, వన్దు - వచ్చి, వరన్దదు - వ్యాపించినదని.

తా. - తర్వాత వడక్కుత్తిరువీధిప్పిళ్ళగారు ప్రేమతో అట్టి లోకాచార్యులు
తిరునామమును అదరించినవారై స్థిరమైన మహిమగల తమమూరులకు ఉంచుటచే అట్టి
పులములందును వ్యాపించినదని.

౫౩. అన్న పుగళ్ ముడుమైచ్చెయ్లులులగాళిరియ్, ఇన్నరు
థాల్ శెయ్దకల్లెయ్ వైయిలుమ్, ఉన్నిల్ -
తిగళ్ వచనబూషణ త్తిళ్ళై యొయ్లుకిల్లె,
పుగళ్లవివ్వారై మెయ్లుప్పోదు.

టీక. - అన్న - అటువంటి, పుగళ్ - వైభవముగల, ముడుమైచ్చెయ్లులు - ముడుమైచ్చెయ్లులు
మునకు నిర్వాహకులగు, అల్లల్ - వైభవాతిశయముగల, ఉలగాళిరియ్ - లోకాచార్యులు,
ఇక - మనోజ్ఞుడు, అరుథాల్ - కృపచే, శెయ్ద - ప్రసాదించిన, కల్లె -
కాస్త్రములు, యావైయిలుమ్ - సకలమైన వాటియందును, ఉన్నిల్ - మోచిరియ్యెను.

మహా, తిగట్ - ప్రకాశించుచుండు, వచనబూషణ త్రిన్ - శ్రీవచనభూషణదివ్య
శ్రీమయొక్క - శీర్మై - వైభవము, ఒడ్డుక్కు - వేటాకాశ్రమమునకు, ఇల్లె - లేడు.
వచ్చు - ఇప్పుడు (మేమువచ్చించునట్టి) ఇవ్వారై - ఈపుత్రాస్తమము, తుగట్ - నట్టి
పుత్రము, అల్ల - కాదు, మెయ - వాస్తవమేయగును.

తా. - అట్టి మహిమారితయముగల పిల్లలొకాచార్యులు కృపతో అనతిచ్చినవల
సమయలో శ్రీవచనభూషణము అనుదివ్యమైన కాశ్రమయొక్క మహిమ వేటాక
శ్రమమునకులేదు, మేముఇట్లు వచ్చించుట నట్టిస్తామ్రముకాదు, ఇదివాస్తవమని.

౫౪. మున్న మేకురవోర్ మొట్టివచనజ్ఞుల్ -

దనై, మిగక్కుణ్ణకల్ బ్రోర్ దమ్ముయిర్కు - మిన్నణియా
చేరచ్చమై త్తవరేళిర్ వచనబూషణమే పేర్,
ఇక్కలైక్కిట్టర్ పి.

టీ. - మున్నమ - పూర్వమందు, మరవోర్ - సమస్తపూర్వాచార్యులు,
దనై - సాదించిన, వచనజ్ఞుల్ తనై - దివ్యసూక్తులను, మిగక్కుణ్ణ - విశేషముగ
సాదించి, కల్ బ్రోర్ తమ్ - అభ్యసించినవారియొక్క, ఊయిర్కు - అత్తస్వరూపము
విన్ - ప్రకాశముగల, అణియా - ఆభరణముగ, చేరచ్చమైత్తు - చేర్చియుంచి,
కర్పూర, అవరే - అలాకాచార్యులే, శీర్ వచనబూషణమ్ - శ్రీవచనభూషణము,
అనెను, పేర్ - తిరునామమును, ఇక్కలైక్కు - ఈకాశ్రమమునకు, ఇట్టర్ -
సాదించి యుంచినవారైరి.

తా. - సమస్తపూర్వాచార్యులు సాదించిన శ్రీసూక్తులను విశేషముగ అభ్య
సనివారియొక్క స్వరూపమునకు ప్రకాశకరమైన ఆభరణముగ వీనిని చేర్చియుంచి
పుత్ర అపిల్లలొకాచార్యులవారే శ్రీవచనభూషణమునెడు తిరునామమును, ఈకాశ్ర
మ సాదించినవారైరి.

౫౫. ఆర్ వచనబూషణ త్తినాథ్ పారు శెల్లామటవార్,

ఆర్దుళొన్నేరిలనుట్టిప్పార్, ఓరొరువ -

దుడ్డాగిల త్తనె గాణుళ్ళమే,

యెల్లార్కు మ్మణ్ణాదదన్తోవదు.

టీ. - వచనబూషణ త్రిన్ - శ్రీవచనభూషణముయొక్క, అట్ - లోలైన,
అట్టె - విశేషార్థములన్నిటిని, అణివార్ - గుర్తెలుగువారు, ఆర్ - ఎవరు, అదు

౧౦౮ నిత్యానునన్దానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

శారశేరి - ఆశ్రీవచనభూషణమున చెప్పునట్టి ప్రకారముగ, అనుప్తిపూర్వ - అన్య
చువారు, ఆర్ - ఎవరు, ఓర్ ఒరువర్ - ఒక్కొక్కరే, ఉద్దాగిల్ - ఉన్నట్లున
వైకాణ్ - అంతమాత్రమేయందునునుమీ, ఉల్లమే - మనసా! అడు - శ్రీవచనభూషణము
కాస్త్రముల అర్థమును గుర్తెలుగుటయును గుర్తెరిగిన ప్రకారముగ అనుష్ఠించుట అ
నది, ఎల్లార్కుమ్ - అందఱికిని, అద్దాదదుఅన్తో - అశక్యమైయుండునదిగా.
తా. - శ్రీవచనభూషణమునందలి గంభీరమైన అర్థవిశేషములన్నిటిని డెలిగి
వారెవరు! అందునఁజెప్పిన ప్రకారముగ నడుచుకొనువారెవరు? ఓనునసా! ఉండున్మ
ప్రకారముగ డెలిగికొనుటయును నడుచుకొనుటయును అందఱికిని అశక్యమని.

౧౧. ఉయ్యనినై వుడై యార్జుజ్జభుక్కుచ్చొల్లుగిన్దే,
వైయగురుమున్న మ్మవాయ్ మొట్టిన్ద, శెయ్యకలై -
యామ్మనచనబూషణ త్తినాత్త పారులై -
క్కల్దనుక్కమ్మనిలైయిల్ నిలుమట్టిను.

టీక. - ఉయ్య - ఉజ్జీవింపుటకు, నినైవు - కలంపు, ఉడైయార్ - పంపా
లారా! ఉర్జుక్కు - మీకు, శొల్లుగిన్దేన్ - చెప్పుచున్నాను, వైయగురు - పిల్లల
చార్యులు, మున్నమ్ - పూర్వకాలముందు, వాయ్ మొట్టిన్ద - సాదించిన, శెయ్య - శాస్త్ర
కలైఅమ్ - కాస్త్రమైన, వచనబూషణత్తిన్ - శ్రీవచనభూషణముయొక్క, అత్త - గుర్తె
మైన, పారులై - అర్థవిశేషములను, కల్దను - అభ్యసించి, అదనుక్కుఅమ్ - దానికి
నిలైయిల్ - నిష్ఠయందు, అట్టిన్ద - తేటసొంది, నిల్లుమ్ - నిలుచుచుగాక.

తా. - ఉజ్జీవింపనిచ్చుగలవారలారా! పూర్వమందు పిల్లలొకాచార్యులసా
చిన శ్రేష్ఠుమగు శ్రీవచనభూషణమునందలి అతిగమ్భీరమగు అర్థవిశేషములను అభ్య
దానికి అనుగుణమైన నిష్ఠయందు తేటసొందిన బుద్ధివిశేషముగలిగి నిలుచుచుగాక.

౧౨. తేళికరపాల్ కేట్టశెయ్యుమ్మెరులై, చ్చిన్దెదన్నిల్
మాశఱవేయూన్దొమ్మననన్దాయ్దు, ఆశరిక్క
వల్లార్ గల్ దామ్మనచనబూషణ త్తేవావోరులై,
క్కల్దదెన్నకవర్దు.

టీక. - తేళికరపాల్ - అచార్యులయొద్ద, కేట్ట - తాముచివనట్టి, త్తేవా
శాస్త్రమైన, పారులై - అర్థమును, చ్చిన్దెదన్నిల్ - మనస్సునందు, మాకు - మాద్యు
మును

అత - వదలిపోవునట్లే, ఉష్ణ - అర్థవిశేషములు నిలకడనొందునట్లు, మననము కెందు -
 ర్థవస్తువుచేసి, ఆకరిక్క - అనుష్ఠించుటకు, వల్లార్ కళోతామ్ - సామర్థ్యముగలవారలు,
 వచనబూషణత్రిన్ - శ్రవచనభూషణముయొక్క, వాన్ - ఉన్నతమైన, పారుకో -
 అర్థములను, కవర్ న్దు - గ్రహించి, కల్లాదదు - అభ్యసించునది, ఎన్నో - ఏమికారణమో ?

తా. - ఆచార్యులనున్నధిని తామువినిన క్షామ్యమైన అర్థములను మనస్సునందలి
 ర్థవస్తువదలి నిలకడనొందునట్లు చింతనముచేసి అనుష్ఠించ సామర్థ్యముగలవారలు అతి
 కలుగు శ్రవచనభూషణార్థములను అభ్యసించుకంటకు కారణమేమని.

గృ. శచ్చమ్మిరదాయన్దాముడై యోర్ కేట్టక్కార్,
 మెచ్చుమ్మవియాక్కియైదాన్దుణ్ణగిల్, నచ్చి -
 యదిగరియుమ్మీనీర్, వచనబూషణత్తుక్కల్ మదియుడై యిర్,
 మత్తియత్తరాయ్.

టీక. - శచ్చమ్ ప్రదాయమ్ - సత్సంప్రదాయార్థములు, ఉడైయోర్ దామ్ -
 తిరిగినదుమకొనువారలు, కేట్టక్కార్ - వినినట్లైన, మెచ్చుమ్ - అందఱునుకొనియాడునట్టి,
 ముక్కియైగళి - వ్యాఖ్యానములు, ఉడైయిన్ - ఉడ్డియున్నట్లైన, నచ్చి - అనే
 ఓది, వచనబూషణత్తుక్కు - శ్రవచనభూషణమునకులని, అగ్గిల్ - తీరియున్న, మది
 యుడైయిర్ - జ్ఞానముగలవారలారా! మత్తియత్తరాయ్ - మధ్యస్థులైయుండి, నీర్ -
 పారు, అదిగరియుమ్ - అభ్యసించినవారు అగుదురుగా.

తా. - సత్సంప్రదాయముగల వారలందఱును వినినపుడు మెచ్చునట్టి వ్యాఖ్యాన
 మున్నయెడ, జ్ఞానవస్తులారా! అట్టివానిని అపేక్షగలిగి సావకాశముగ మీరు అభ్య
 సించవలయునని.

గృ. శీర్ వచనబూషణత్తిశ మ్మిరుళై, చ్చిన్దై తన్నాల్
 తేటిలుమామ్ వాయ్ కొణ్ణుశెప్పిలుమామ్, ఆరియర్ గాల్
 ఎన్దనక్కునాళుమినిదాగానిన్దై యో,
 ఉన్దమక్కెప్పిన్దముళదామ్.

టీ. - శీర్ - వైభవముగల, వచనబూషణత్రిన్ - శ్రవచనభూషణకాస్త్రముయొ
 క్కి, శెమ్ - శ్రేష్ఠమైన, పారుళై - అర్థవిశేషములను, శిన్దైతన్నాల్ - మనస్సుచే, తేటి
 లుమామ్ - తెలిసికొన్నను అగును, వాయ్ కొణ్ణు - వాక్కుచే, శెప్పిలుమామ్ - చెప్పి
 తగును, ఆరియర్ గాల్ - శ్రేష్ఠులారా! ఎన్దనక్కు - మాకు, నాళుమ్ - ఎల్లప్పుడును;

౫౧౦ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

ఇనిదు - మనోజ్ఞము, ఆగానిష్టదు - అగుచున్నది, ఐయో! (పరితాపవచనము) ఉత్తమ - మిగు, ఎ+ఇచ్ఛమ్ - ఎట్టిసంతోషము, ఉశ్చదామ్ - కలిగినది అగునో, (గుర్తలుగవ)

తా.-అత్యంతజ్ఞుడుగు శ్రవచనభూషణార్థములను మనస్సుతోదలచినను వాడు అనుసంధించిననుచాలును, ఆర్యులారా! మాకెల్లప్పుడును మనోజ్ఞుడుగుచున్నది, ఆయ్యో! మీకెట్టియానందముగలుగునో ఎఱుగనని.

౬౦. తక్ గురువి, తాళిజై గళోదన్యిలన్యోబ్బిల్లాదార్,
అన్పుతన్వారో శైయదాలుముమ్ముయైకోకా, ఇన్పమిగు -
విణ్ణాడుతానళిక్కవేణ్ణియిరాన్,
అదలార్ నన్ణార్ వర్ గళోతిరునాడు.

టీక.-తక్ - తనయొక్క, గురువిన్ - ఆచార్యుల, తాళో - శ్రీపాదములయొక్క, ఇజైగళోతన్నిరో - బంటయందు, ఒన్టుఅన్పు - ఒకవిధమైన ప్రేమయును, ఇల్లాదార్ - రేనివారలు, అమ్ముయై - తామరపుష్పమందుండు శ్రీమహాలక్ష్మీయొక్క, కొకా - నాయకుడగు శ్రీయశపతి, తన్వారో - తనయందు, అన్పు - భక్తి, శైయదాలుమ్ - చేసినను, మిగు - అతిశయించిన, ఇచ్ఛమ్ - ఆనందమయముగు, విణ్ణాడుతానాదాన్ - పరమపదమును, అళిక్క - ఇప్పించుటకు, వేణ్ణియిరాన్ - అపేక్షగలిగియుండడు, అదలార్ - అందచే, అవర్ గళో - అట్టియాచార్యుల ప్రేమరేనివారలు, తిరునాడు - పరమపదమును, నన్ణార్ - లభింపజాలరు.

తా.-తనయాచార్యులమందు ప్రావణ్యమురేనివారలు శ్రీయశపతియందు భక్తి చేసినను పరమపదమును లభింపజాలరు వాడునుయివ్వవని.

శీషి ౬౧, భానమనుట్టానన్మివైన్వారగోవేయుడైయ -
నాన, గురువైయడైన్దక్కార్, మానిలత్తిర్,
తేనార్ కమలత్తిరుమామగళోక్కొనున్,
తానేవై గున్దమ్ తరుమ్.

టీక.-భానమ్ - భానమును, అనుట్టానమ్ - అనుష్ఠానమునైన, ఇవై - నీని నన్వారగళో - దివ్యముగ, ఉడైయన్ - కలవారు, అన - అయిన, గురువై - ఆచార్యులమి, అడైన్దక్కార్ - ఆశ్రయించినయెడ, మా - వికాలముగు, నిలత్తిర్ - భూమణ్డలముందుండువారలారా! తేన్ - తేనె, అర్ - పొందియుండు, కమలమ్ - తామరపుష్పముడుండు, తిరుమామగళో - శ్రీమహాలక్ష్మి, కొక్కునన్ - నాధుడగు సర్వేశ్వరుడు, తానే, కైవలమ్ - పరమపదమును, తరుమ్ - ఇప్పించును.

తా.—ఓహోకులారా! మీరు జ్ఞానానుష్ఠానసంపదగల ఆచార్యులను ఆశ్రయించినయె
డం క్రియపలి తానుగానే పరమపదమును కృపచేయును అని.

౬.౨. ఉయ్యనినై పుణ్డాగిలుజ్జురుక్కల్ దమ్ పద తై
వైయుమ్, అన్బుదనై ప్పయిన్దమానిల త్తీర్, మెయ్యురై క్కేళ్,
పైయరవిల్ మా య్ పరమపదముజ్జురుక్కామ్,
త్తైయిలజ్జునెల్లిక్కని.

టీక.—ఇన్దమానిల త్తీర్ - ఈమహాగూమియందుండువారలారా! ఉయ్య - ఉజ్జీ
నించునట్లు, నినైపు - తలంపు, ఉణ్డాగిల్ - మీకు ఉన్నట్లైన, ఉమ్ - మీయొక్క,
జ్జురుక్కల్ దమ్ - ఆచార్యులయొక్క, పదతై - శ్రీపాదములయందు, అన్బు - భక్తిని,
త్తైయుమ్ - ఉంచును, మెయ్ - సత్యమునే, ఉరైక్కేళ్ - చెప్పుచున్నాను, పై -
జీగం, అరవిల్ - అది శేషుడను శయనముండు శయనించియుండు, మాయన్ - ఆశ్చ
ర్యరూపుడగు క్రియఃపతియొక్క, పరమపదమ్ - శ్రీనైట్టము, ఉజ్జురుక్కా - మీకు,
త్తైయిల - చేరియందు ప్రకాశించుచుండు, నెల్లిక్కని - ఉసిరిపండువలె, అమ్మనుల
మ్రేసిండునది అగును.

తా.—ఓహోకులారా! ఉజ్జీనింప మీకు ఇచ్చుయందెనేని, మీ ఆచార్యులవారి
యందు ప్రావణ్యముగలిగియుండుడు, వాస్తవముగ చెప్పుచున్నాను, అది శేషునిమీద శయ
నించియుండు అతిమానుషచేష్టితములుగల సర్వేశ్వరునియొక్క సర్వోత్తమమైన స్థానము
మీకు చేరియందలి ఉసిరిపండువలె నులభమైనది అగునని.

౬.౩. ఆశారియ్ శెయ్ ద్రవువ కారమ్మానవదు,
తూయ్ దాగ నెజ్జుదన్నిల్ తోన్బుమేల్, తేకా -
నర త్తిలిరుక్క మనన్దా ప్పారున్దమాట్టాదు,
ఇరు త్తలినియేదటియోమ్మయామ్.

టీక.—ఆశారియ్ - తన ఆచార్యుడు, శెయ్ - చేసిన, ఉదకారమ్ అనఅడు
కారమైనది, తూయ్ దాగ - నిర్తలముగ, నెజ్జుదన్నిల్ - తనమనస్సునందు, తోన్బు
మేల్ - స్ఫురించినట్లైన, తేకా నర త్తిల్ - వేటొకదేశమందు, ఇరుక్క - ఉండుటకు,
త్తలినియేదటియోమ్మయామ్ - తనమనస్సైనది, పారున్దమాట్టాదు - సమర్థింపడు, ఇరుత్తల్ - ఆచార
్యులము మనస్సునదగిలియు దేశాన్తరమందుండుట, ఇని - ఇక, ఏడు - ఏమికారణ
ము, యోమ్ - మేము, అటియోమ్ - గుర్తలుగము.

౫౧౨ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

తా.—తన ఆచార్యులు చేసిన ఉపకారము తన హృదయమందుఁబ్రోచినయెడ నా నెదిలి యితర దేశమందుండుటకు ఇష్టముగలుగదు, అట్లున్నయెడల దానికి కారణము గుర్తెలుగము అని.

౬౪. తన్నారీయనుక్కుత్తానడిమైశెయ్ వదు, అవ
ఇన్నాడుదన్నిలిరుక్కుమ్నాల్, అన్నే-
రణిన్దుమదిల్లాశై యిన్ద్రయాశారియనై-
ప్పిటినిరుప్పార్తార్ మనమేపేళు.

టీక.—తన ఆచార్యునికి, తాన్ - శిష్యుడైనతాను, అడిమై శైశ్చర్యమును, శెయ్ వదు - చేయునది, అవన్ - ఆయాచార్యులు, ఇన్నాడుదన్నిల్ - ఈలోకమనందు, ఇరుక్కుమ్నాల్ - విచ్చేసియుండుదినములవరకు అగును, అన్నే - ఆక్రమమును, అటిన్దుమ్ - గుర్తెఱిగియుండియును, అదిల్ - ఆయాచార్యశైశ్చర్యమునందు, ఆశైయిన్ది - ప్రీతిరేక, ఆశారియనై - ఆచార్యులను, పిరిన్దు - ఎడలాది, ఇల్ పార్ - ఉండువారలు, ఆర్ - ఎవరు, మనమే - మనసే! పేళు - (దీనినిగుర్తెఱు) చెప్పమా!

తా.—ఓమనసే స్వాచార్యునికి శిష్యుడు, వారు యీలోకమందుండువరకు ఏనొక శైశ్చర్యముచేయబోవుచున్నాడు. అను ఈక్రమమును గుర్తెఱిగియును ప్రేమరేక ఆచార్యులను విశ్లేషించి ఉండువారు ఎవరున్నారు? అని.

౬౫. ఆశారియ్ శిచ్చన్దారుయిరైవ్పేణుమవన్,
తేకాదుమ్ శిచ్చన్దాశీర్ వడివై, ఆశై యుడన్,
నోక్కుమ్మననెన్నుమ్ నున్దరివై కేట్టువైత్తుమ్,
ఆర్కుమ్ నేర్ నిత్తై యరిదామ్.

టీక.—ఆశారియ్ - ఆచార్యులైనవారు, శిచ్చన్ - శిష్యునియొక్క, ఆర్ - దుర్లభము డయిరై - అత్తస్వరూపమును, పేణుమ్ అవన్ - రక్షించువారు అగుదురు, శేళు - భావతేజస్సైనది, ఆరుమ్ - పొందియుండు, శిచ్చన్ - శిష్యుడైనవాడు, అవన్ - ఆయాచార్యునియొక్క, శీర్ - శ్లాఘ్యమైన, వడివై - తిరుమేనును, ఆశైయుడన్ - అతేనో నోక్కుమ్ అవన్ - రక్షించువాడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పఁపడు, నున్ - మాత్తము అటిన్ - భావమును, కేట్టువైత్తుమ్ - తెలిసియుండియును, ఆర్కుమ్ - ఎవరిని, అన్నే - ఆక్రమమును, నిత్తై - నిలకడనొందియుండుట, అటిదు - దుర్లభము, అమ్ - అదిను.

తా.- ఆచార్యులు శిష్యుని ఆత్మస్వరూపమును, ప్రేమతో రక్షింపదగినవారు, శిష్యుడు ఆయాచార్యులతిరు మేనును ఆదరముతో రక్షింపదగినవాడు, అనునట్టి ముత్తారము దరిసియున్నను ఆక్రమమందు నిలుచుట మిగుల అపదగునని.

౬౬. పిన్నభుగరామ్ పెరుమాళ్ జీయర్, పెరున్దవత్తిల్,
అన్నదువుమల్ బుమిక్కవాళైయినాల్, నమ్మిల్లై-
క్కానవడిమైగళ్, శెయ్ అన్ని లైయైనన్జెళ్ళే,
ఉనముట్రవెప్పొడుమోర్.

టీక.- పిన్నభుగరామ్ పెరుమాళ్ జీయర్ - పక్కాత్ నుండరదేశములు అనువారు, (పక్కనుండరముగనుండువారు) పెరున్దవత్తిల్ - పరమపదమందు, అన్నదువుమల్ - ప్రేమ, అల్లు - నివర్తించి, మిక్క - ఆతిశయించిన, అళైయినాల్ - ప్రీతిచే, నమ్మిల్లై - కలివైరిదాసులకు, అన - స్వరూపానురూపమైన, అడిమైగళ్ - దాసవృత్తులు, (శైవర్యములను) శెయ్ - చేసిన, అన్ని లైయై - అస్థితిని, నల్ - మంచి, నెళ్ళే - మహా ఉపాధి, కొలత, అట - తీరునట్లు, ఎప్పొడుమల్ - ఏకాలమందును, ఓర్ - తీర్చుచుండుము. (పెరుమ్ తవత్తిల్ = (అనిపాకమైనయెడల) గొప్పతపస్సునందు అని భావము).

తా.- ఓ మనసా! పిన్నభుగరామ్ పెరుమాళ్ జీయర్ అను మహాత్ములు, నిత్య భాగియందు ప్రేమలేక నమ్మిల్లగాని సన్నిధియందుండి వారికి సకలవిధ శైవర్యములను యుచున్న స్థితిని ఎల్లప్పుడును ధ్యానించుచుండుమా అని.

౬౭. ఆళారియర్ గళ్ళనై వరుమున్నా శరీర్త,
ఆళారన్దనై యటియాదార్, పేళుగిన్ద -
వారైగల్లై కేట్టుమరుళాదే,
పూరువర్గళ్ళీర్తనిలెదనై నెళ్ళే శేర్.

టీక.- ఆళారియర్ గళ్ - పూర్వాచార్యులు, అనైవరుమ్ - అందఱును, మున్ - పూర్వకాలమందు, ఆళరీర్త - అనుష్ఠించిన, ఆళారన్దనై - అనుష్ఠానమును, అటియాదార్ - తెలియనివారు, పేళుగిన్ద - చెప్పునట్టి, వారైగల్లై - వచనములను, కేట్టు - వినియుండి, మరుళాదే - భ్రమశొండక, పూరువర్గళ్ - పూర్వాచార్యులయొక్క, శరీర్త - శిష్యులైన, నిలెదనై - ప్రథమపర్వస్థితిగాక చరమపర్వస్థితియందు, నెళ్ళే - ఓ మనసా! చేయుండువుగాక.

౫౧౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

తా.— ఓ మనసా! పూర్వమందలి పూర్వాచార్యుల ఆనుష్ఠానమును గుర్తెఱుగి
వారిమాటలనువిని భ్రమింపక పూర్వాచార్యుల సన్తోషించియున్న చరమపర్యవంతుడవు
యందుమా అని.

౬౮. నా త్రికరుమ్నఱ్ఱ లై యిక్తానన్నె టిశేర్కా త్రికరుమ్,
ఆ త్రికనా త్రికరుమ్మామివరై, ఓర్తునెళ్ళే
మున్న వరుమ్మిన్న వరుమ్మూర్క రెన్విట్టు,
నడుచ్చొన్న వరైనాభుమ్తోడర్.

టీక — నా త్రికరుమ్ - సర్వేశ్వరుడు కాస్త్రములు ఏదియరేదనుభావ, త్రిక-
మంచి, కలైయన్ - కాస్త్రములయొక్క, నల్ - మంచి, నెటి - మార్గమునందు, క-
కూడియుండు, ఆ త్రికరుమ్ - సర్వేశ్వరునిన్ని కాస్త్రములను ఒప్పుకొనియుండు వాడు,
ఆత్రిక నా త్రికరుమ్ - క్రింసుఁజెప్పిన రెంటియుండునుఁచేరిన వారును, ఆమ్ - అయ్యి
ఇవరై - ఈమగ్గుటని, ఓర్తు - విచారించి, నెళ్ళే - ఓ మనసా! మున్నవరుమ్ - మున్న
చెప్పిన నాస్తికులును, పిన్నవరుమ్ - వెనుక చెప్పిన ఆస్తికనాస్తికులును, మూర్క్క -
మూర్ఖస్వభావము గలవారని, విట్టు-విడిచి, నడుచ్చొన్న వరై - నడుమజెప్పిన ఆత్మీయు
నాభుమ్, ఎల్లప్పుడును, తోడర్ - అనుసరింతువుగాక.

తా.— ఓ మనసా! లోకమందు, నాస్తికులు, ఆస్తికులు, ఆస్తికనాస్తికులతో
మాడువిధములగు చేతనలలో చక్కగ అలోచించి ఎల్లప్పుడును ఆస్తికులను అనుసరిం
తువుగాక.

౬౯. నల్లమణముళ్ళదొ వైన్దొయిరుప్పదట్కు,
నల్లమణముణ్ణామ్మనయమదుపోల్, నల్ల
గుణముడై యోర్తజ్జభుడకాకూడియిరుప్పార్కు,
కుణమదువేయామ్మశేరి కొణ్ణు.

టీక.— నల్లమణమ్ - మంచిపరిమళము, ఉళ్ళదుఒన్దై - కలిగియున్న ఒకపద్యము
నట్టి - చేరి, ఇరుప్పదట్కు - ఉండుదానికి, నల్లమణమ్ - మంచిపరిమళము, ఉణ్ణామ్-
కలుగును, నయమదుపోల్ - ఆస్థాయమురీతిగ, నల్లమణమ్ - మంచిగుణములు, ఉ-
యోర్ తజ్జభుడన్ - కలిగినవారితోడ, కూడియిరుప్పార్కు - చేరియుండువారి, కొ-
ణ్ణు - సహవాస సంబంధమునుబట్టి, కుణమ్అదువే-అసహవాసగుణమే, ఆమ్-అగును.

తా.— సువాసనగల వస్తువుతోచేరిన వస్తువునకు సువాసనకలిగిన స్వాధ్యాయుని,
సుగుణ వస్తులతోచేరిన వారికి సుగుణములే కలుగునని.

20. తీయగన్ధముశ్చదౌత్తైచ్చేర్ నిరుప్పదౌన్ముక్కు,
 తీయగన్ధమేఱుమ్మితిఅమదుపోల్, తీయ -
 గుణముడై యోర్ తల్లభుడక్కూడియరుప్పార్కు,
 క్కుణమదు వేయామ్ శెటివుకొణ్ణు.

టీక. - తీయగన్ధమ్ - దుర్గన్ధము, ఉల్లడు ఒత్తై - కలిగిన ఒక పదార్థమును, శేర్న్ద -
 కు, నిరుప్పదౌన్ముక్కు - ఉండునట్టి ఒక వస్తువునకు, తీయగన్ధమ్ - దుర్గన్ధము, ఏఱుమ్ -
 వలెనునట్టి, తిఱుమ్ అదుపోల్ - ప్రకారముగ, తీయగుణమ్ - దుర్గుణము, ఉడై
 యోర్ తల్లభుడక్క - కలవారితో, కూడియరుప్పార్కు - చేరియుండువారికి, శెటివుకొణ్ణు -
 విడిచి, కుణమ్ అదుచే - ఆదుర్గుణమే, ఆమ్ - అగును.

తా. - దుర్గన్ధముగల పదార్థములతో జేరిన వానికి దుర్గన్ధము గలుగునట్లు దుర్గు
 ణముగలవానితో జేరిన వానికి దుర్గుణములే కలుగునని.

21. మున్నోర్ మొట్టిన్దుముత్తై తప్పామల్ శేట్టు,
 మిన్నోర్ న్దుతామదనైప్పేళాదే, తన్నెళ్ళిల్ -
 తోల్ న్దైనదేశొల్లియిదుగు త్తవువదేశవరవాల్ న్దెన్నోర్,
 మూర్కరావార్.

టీక. - మున్నోర్ - పూర్వాచార్యులు - మొట్టిన్దు - సాదించిన, ముత్తై - క్రమమును,
 తప్పామల్ - అతిక్రమింపక, శేట్టు - గ్రహించి, మిన్ - వినుక, తామ్ - తాము, అద
 నై - ఆక్రమమును, ఒర్న్ద - విచారించి తెలిసికొని, పేళాదే - ఒకరికి చెప్పక, తన్నె
 ఱ్ళిల్ - తమమనస్సునందు, తోల్ న్దైనదేశ - తోచినదానినే, తొల్లి - పరులకుఁజెప్పి, ఇదు
 ఱ్ళు తాము చెప్పినది, కుత్తఉపదేశవరవు - శుద్ధమైన ఉపదేశమార్గముగ వచ్చినది, ఆల్ న్ద
 ద - ఆప్తమైనది, ఎన్నోర్ - అనెనువారు, మూర్కర్ - మూఢులు, ఆవార్ - అగుదురు.

(కుత్తఉపదేశవరవార్ - శుద్ధమైన ఉపదేశమార్గముగ వచ్చినవార్త) అనియు
 పోయెను.

తా. - పూర్వాచార్యులు సాదించియుండు క్రమమును తప్పకవిని అదీక్రమ
 ము ఒకరికి ఉపదేశింపక తమమనస్సునకు తోచినదానిని పరులకుఁజెప్పి ఇది ఉపదేశ
 మనరా ప్రాప్తమై వచ్చినదని చెప్పెనువారు వివేకహీనులగుదురని.

22. పూరువాశారియర్ గళ్ళి పోదమనుట్టానజ్జళ్,
 కూఱువార్ వార్తెగళ్ళి కొణ్ణునోర్, తేటి, -

౫౧౬ నిత్యానుసంధానము క్రతిపదటికా తాత్పర్యసహితము.

ఇరుల్ దరుమాఱారి త్రేయిన్బముల్ యివాఱుమ్,
తెరుల్ దరుమాదేశిగనైచ్చేర్దు.

టీక.- పూర్వాచారియర్గల్ - పూర్వాచార్యులయొక్క, పాదక - యాధాత్మ్యజ్ఞానమునున్న, అనుట్టనట్టి - అనుష్ఠానములనున్న, తూలువార్ - తమునుఁ జెప్పనట్టివారియొక్క, వారైగలై - వార్తలను, కొట్టు - గ్రహించి, మీమారు, తేటి - తేటనొంది, ఇరుల్ - అజ్ఞానమును, తరుమ్ - ఇచ్చునట్టి, మా - గాయను, కాలతై - భూమియందు, ఇప్పిమ్ - సంతోషమును, ఉల్దు - పొంది, తెరుల్ మంచిజ్ఞానమును, తరుమ్ - కలుగజేయునట్టి, మా - మహిమనుబొందిన, దేశన్ సదాచార్యులను, శేర్దు - ఆశ్రయించి, వాఱుమ్ - సుఖింతురుగాక.

తా.- ఓదేశమలారా! పూర్వాచార్యులయొక్క జ్ఞానానుష్ఠానములనున్న, అట్టి హితమైనవార్తలనున్న మీరుగ్రహించి బుద్ధిని ర్తలత్వమునుబొంది, ఈలోకమందుజ్ఞానదానంబుచేసి రక్షించునట్టి మహోపకారకులైన సదాచార్యులను ఆశ్రయించి సుఖింతురుగాక.

౩౩-పా-౨- ఈ ప్రబంధమును అనుసంధించువారికి ఫలమును ఆనతిచ్చుచున్నాము.

23. ఇంద్రపుపదేశరత్నమాలై దన్నై,

శిన్దైదన్నిల్, నాళుమ్ శిన్దిప్పార్, ఎన్దై

యెతిరాశర్దిన్నరుళుక్కెన్దుమిలక్కాగి,

శదిరాగవాల్న్దిడువర్దామ్.

టీక.- ఇంద్ర- ఈ ఉపదేశరత్నమాలైదన్నై - ఉపదేశరత్నమాలై అనుష్ఠానము, శిన్దైదన్నిల్ - మనస్సునందు, నాళుమ్ - ఎల్లప్పుడును, శిన్దిప్పార్ - అనుష్ఠానవారలు, ఎన్దై - కూటస్థామియైన, ఎతిరాశర్ - ఎమ్మెరుమావార్లయొక్క, ఇంద్రపుపదేశరత్నమాలై - కృపకు, ఎన్దుమ్ - సర్వకాలములందును, ఇలక్కాగి - పొంది మై - శదిరాగ- క్లాఘ్యముగ, తామ్ - తాము, వాల్న్దిడువర్ - సుఖమును బొందుదురని.

తా.- ఈ పుపదేశరత్నమాల ప్రబంధమును హృదయమందు ఎల్లప్పుడును నింది అను సన్నించువారలు యతిరాజులవారి కృపకు పాత్రులై మేలైన సాధనమును బొందుదురని.

ఉపదేశరత్నమాల ముగిసెను.

శ్రీమణవాళీమహామనులవిషయముగ ఎఱుమ్మిరి అప్పాసాదించినది.

మన్నుయిర్ కాల్గిజే మణవాళమామునివన్,
పొన్నడియామ్ శెట్టమలప్పొదుకత్తై ఉన్ని -
శిరత్తాలే తీడ్డెల్ అమానవనుమ్నమ్మై,
కరత్తాలే తీడ్డెల్ కడన్.

టీక. - మన్ - నిలకడనొందిన, ఉయిర్ కాల్ - చేతనులారా, ఇక్కే - ఈలా
వేడు, మణవాళీమామునివన్ - మణవాళీమామునులయొక్క, పొన్ - రమ్మమైన,
అమాన - శ్రీపాదములగు, శెట్టమలప్పొదుకత్తై - ఎట్టిని తామరపువ్వుయలను, ఉన్ని -
మునుచేసి, శిరత్తాలే - మీశిరస్సులచే, తీడ్డెల్ - స్పర్శించినట్లైన, అమానవనుమ్ -
అమానవురువుడును, నమ్మై - మనలను, కరత్తాలే - తమశ్రీహస్తముచే, తీడ్డెల్ - స్ప
ర్శించుట, కడన్ - వారియొక్క భర్తములగును.

తా. - ఓ చేతనులారా! ఈభూమియందు మణవాళీమామునులయొక్క శ్రీపా
దరవిష్ణులను మీశిరస్సులతో స్పర్శించితిరేని అమానవ పురుషుడును మనలను తమ
శ్రీహస్తముచే స్పర్శించును; దానిచే పరమపదమును భగవదనుభవమునకు దగిన దివ్య
దేవుని లభించునని.
అడివరపు.

ఎన్దెకబ్బిలోరార్ వార్గల్ పాయ్గయన్దమిట్టెప్పళి ముల్లొక్కే పేరమాటక
కొల్లెమన్నియలైమాళి ఏరారుణ్ణో ఇన్దెమానిలముట్టళి కోదిల ఉణ్ణో అట్టవార్ ఇన్దో పెరి
య్టవార్ అణ్ణుకుడివరార్ వాయ్త ఇన్దలగిరార్ వార్గల్ ఎన్దెఎణ్ణరుమ్ తొణ్డెర్
కొద్దిరుచ్చిరారుమ్ అట్టవార్గల్ శేబ్బిమాట్టవార్గలై యుమ్ తెరుకుల్లిరిరాట్ ఎమ్మె
మానార్ పిళ్ళాక మున్దుటవేతెళ్ళారుమ్ తణ్ణిరనమ్మిళ్ళై తెళ్ళియదానన్బోడు పెరియ
కాన్దొనన్బోయిర్ శిరార్ అణ్ణవర్ నమ్మెరుమాల్ తున్నుపుగట్టిపిన్నై అన్నమున్న మార్వ
నెన్దొయ్యనినైపుతేళిగరళచ్చుమ్ శిర్యననుతక గురువికానను ఉయ్యనినైపు అకారి
య్ కన్నారియ్క అకారియ్క శిచ్చకపిన్నుగరమాకారియర్గల్ నాత్తిరుమ్నల్ల
య్ తియగన్దమున్నోర్ పూరువాకారియర్గల్ ఇన్దపుపదేశమన్నుయిర్ గాల్.

మణవాళమామునుల తిరువడిగ శేశరణమ్.

గీర్వాని నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

పిల్లలొకంజీయర్ తనియన్.

శ్లో॥ శశరీపుపాదపద్మ భృగ్జ్యోవరవరయోగి కథామృతా వ్రతజ్ఞః।

అకథయదుపదేశ రత్నమాలావివృతిసుధాం జగదార్యయోగివర్యః।

తా.— శశరీపుల పాదారవిందములకు తుమ్మెదయును, మణివాళిమామను కథామృతమును హృదయమందుగలవారునగు - పిల్లలొకంజీయర్ అను మహామృత వ్రతజ్ఞులు, ఉపదేశరత్నమాల ప్రబంధమునకు వ్యాఖ్యానమును ప్రసాదించిరి.

పిల్లలొకం జీయర్ తిరువడిగ శేశరణమ్.

ఉపదేశరత్నమాల సంపూర్ణమ్.

~~~~~

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

అభ్యోర్ తిరువడిగ శేశరణమ్ . జీయర్ తిరువడిగ శేశరణమ్.

పిల్లలొకం జీయర్ సాదించిన తిరువాయ్మొట్టి నూల్ ద్రవ్వాది తనియన్.

అల్లుమ్ పగలునునుబవిప్పార్ తజ్జరుక్కు,

చ్చొల్లుమ్ పొరుభుమ్ తొగుత్తురై తాన్, నల్ల

మణివాళిమామనివళమా అణ్ మత్తై క్కు,

త్తణవానూల్ ద్రవ్వాది తాన్.

టీక.— నల్లమణివాళిమామనివళ - శ్లాఘ్యులగు మణివాళిమామనులు, అణ్ - రాత్రియును, పగలును - పగలును, అనుబవిప్పార్ తజ్జరుక్కు - అనుభవించువారికి, చొల్లుమ్ - పదములును, పొరుభుమ్ - అర్థమును, తొగుత్తు - చేర్చి, మాట - నవ్వుభ్రావ్యర్థముక్కు, మత్తైక్కు - సామవేదపారముగు తిరువాయ్మొట్టికి, తణవా - విడిచిపొని, (పొందియుండు) నూల్ ద్రవ్వాదితాన్ - తిరువాయ్మొట్టి నూల్ ద్రవ్వాది అను ప్రబంధమును, ఉరైతాన్ - సాదించిరి.

తా.— మహనీయులగు మణివాళిమామనులు ఎల్లప్రభుడును తిరువాయ్మొట్టికి, అర్హానుసంధానాదులచే అనుభవించువారికి అనుకూలముగ, శబ్దార్థములనేర్చి తిరువాయ్మొట్టికి, తిరువాయ్మొట్టి నూల్ ద్రవ్వాది అనుప్రబంధమును సాదించిరి.

మన్ను పుగళ్ శేర్ మణవాళమామునివన్,
తన్నరుళాల్ ఉట్పారుళగల్ దన్నుడనే, శొన్న
తిరువాయ్ మొట్టి నూర్ మన్దాదియూ నేనై.

ఒరువాదరున్దు నెట్టేయూర్లు.

టీక. — నెట్టే - ఓమనసా! మన్ను - స్థిరముగనుండు, పుగళ్ - కీర్తియొనది,
శ - చేయుండు, మణవాళమామునివన్ - మణవాళమామునులు, తన్నరుళాల్ - తమ
కృపచే, ఉళ్ పారుళగల్ దన్నుడనే - గమ్భీరమైన అర్థములతో, శొన్న - సాదిం
చి, తిరువాయ్ మొట్టి నూర్ మన్దాది, అప్ - అనునట్టి, శేనై - మధువును (తేనెను),
తీరు - పొంది, ఒరువాడు - విడువక, అరున్దు - భుజింపుమా.

తా. — ఓమనసా! మనయశస్సమ్మమ్మలగు మణవాళమామునులు కృపచే
పొందిన అర్థవిశేషములతో గూడియుండు తిరువాయ్ మొట్టి నూర్ మన్దాదియను శేనె
విడువక భుజింపుమా అని.

పామవేదసారముగు తిరువాయ్ మొట్టియందలి ఒక్కొక్క పది పాశుర
ముల సారాంశమును ఒక్కొక్క పాశురముగను, అద్వైత విష
యముగను, మణవాళమామునులు ప్రసాదించిన

తిరువాయ్ మొట్టి నూర్ మన్దాది.

టీక. ౧. ఉయర్వేపరన్నడియైయళ్ళ దెల్లామ్ తాకణ్ణు,
ఉయర్వేదనేర్ కొణ్ణురై త్తు, మయర్వేదుమ్
వారామల్ మానిడరై వాట్టిక్కుమ్ మాటాళోల్,
నేరాక వేవిళై యుమ్ వీడు.

టీక. — ఉయర్వేప - ఓన్నత్యమును (దేవాధిదేవత్యమును) పొందియుండు, పరన్ -
ప్రార్థనయొక్క, పడియై, ప్రకారమును, ఉల్లదున్లొమ్ - ఉన్న వానిసంతయును, ఉయ
- ఉన్నతమైన, వేదమనేర్ కొణ్ణు - వేదసారాంశమునుగొని, ఉరైత్తు - ప్రసాదించి
మున్దు - అక్షానము, వీడుమ్ - కొంచెమైనను, వారామల్ - రాకుండునట్లు, మాని
- మనుష్యులను, వాట్టిన్లొమ్ - నుభింపజేసేడు, మాటన్ - ప్రకలచేతనోక్తివన

౧౨౦ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

కామలగు) నమాహ్వాన్, శోల్ - దివ్యసూక్తియొక్క, వేర్ ఆగ - మూలముగ, వీడు - మోక్షలాభము, విశ్రయమ్ - కలుగును.

తా. - సర్వస్తాత్పర్యదగు శ్రయఃపరియొక్క స్వరూపరూపగుణ విభూతులయ్యును, వేదచ్ఛాయనుగాని ప్రసాదించి అజ్ఞానము కలుగకుండునట్లు చేతనులను నాపాదునట్టి నమాహ్వాన్యొక్క దివ్యసూక్తి మూలముగ పరమపదము లభించును.

పీఠ - ౧ వీడు శెయ్దుమనీ శైవై యుమ్మిక్కపుగఱ్ఱ్, నారణన్ద్రాల్, నాడునలత్తలడై యనన్దురై కుమ్, వీడుపుగఱ్ఱ్, వణ్ణుగుగుర్, మాఱ్ ఇన్దమానిలత్తొర్, దామ్ వాఱ్, ప్పణ్బడన్దేపాడ్యయరుల్ పత్తు.

టీక. - వీడుపుగఱ్ఱ్ - విశ్లరించినకీర్తిగల, వణ్ - సమృద్ధముగు, వణుగుర్, లి - నగరికి నిర్వాహకులగు, మాఱన్ - నమాహ్వాన్, ఇన్ద - ఈ, మానిలత్తొర్ - భూమియందుండువారలు, వాఱ్ - సుభించునట్లు, పణ్బడన్దే - కృపాగుణముతో, పాడియర్, పాడికృపచేసిన, పత్తు - ఈ పదిపాశురములును; మనీ యు ఎవైయమ్ - భగవదప్యంకితమైయుండు సమస్తమైనవానిని, వీడు శెయ్దు - వదలునట్లుచేసి, మిక్క - అక్రయించిన, పుగఱ్ఱ్ - కీర్తిగల, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తాల్ - శ్రీపదములను, నాడు - లోకమువారందఱును, నలత్తార్ - అపేక్షచే, అడైయ - ఆశ్రయపగ, నన్దు - బాగుగ, ఉరైక్కుమ్ - కరుణచేప్రసాదింతురు.

తా. - నమాహ్వాన్, లోకులయందలి కృపచేప్రసాదించిన వీడుమిక్కుమనీ పుమ్ - అను పదిపాశురములును సామాన్యవిషయములను దొలగించి శ్రయఃపరియొక్క పాదారవిష్టములను సకలచేతనులు ఆశ్రయించునట్లుచేయునని.

3. పత్తుడై యోర్కెన్దుమ్మవర నెలియనామ్ పిఱప్పాల్, ముత్తిదర్మమానిల త్తీర్, మూణ్డావన్దాల్, పత్తిశెయ్ మెన్దురై త్తమాఱన్ద నికొళొల్లాల్ పోమ్, నెడుగచ్చెన్ద పిఱప్పామ్ జ్జెత్తె.

టీక. - పరన్ - సర్వేశ్వరుడు, పత్తు, భక్తిని, ఉడైయార్ కు - కలవాటి, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఎలియన్ - సులభుఁడు, అమ్ - అగును, పిఱప్పాల్ - అవతారముచే, ముత్తి - మోక్షమును, తరుమ్ - ఇర్పించును, (కాబట్టి వాడు అవతరించుటకు నగినట్లు) మానిలత్తీర్ - ఈ గొప్పభూమియందుండువారలారా మూణ్డావన్దాల్ పో

మనగా అక్కడ ఉన్నానీ, పత్తిశెయ్యం - (వానియందు) భక్తిచేయుడు, ఎట్టుడు
పత్తి - అనిప్రసవదన చిన, మాట - నమ్మబ్రావ్వుయొక్క. ఇన్ - ఇంపగు, శొల్లాల్ -
ప్రమాడియగుడు - నామొట్టియొక్క అనుసన్ధానముచే, నెడుగ - దీర్ఘముగ, శెవ్వు -
అవసరించినవిషయమున, సోలమ్ - జన్మములగు, అమ్మెయై - క్రూరమైనచేత(బంధము),
హమ్ - విడిచిపోయి.

తా. - అయ్యో! సర్వేశ్వరుడు భక్తులకునులభుడు, వానిఅవతారముచేమాత్ర
మపొందును, నా మాత్రయముతో వానియందు భక్తిచేయుడని, అబ్రావ్వు అనతిచ్చిన
తిరువాయ్ మొట్టిని అనుసన్ధించియెడ జననాదిదుఃఖము నివర్తించునని.

ర. అశ్శెయ్యపుట్టడమైయాభియానుక్కు, నీర్ -
ఎకశెయ్యలైచ్చొల్లుమెనవిరన్దు, విశ్శ -
నలగ్గెయదుమ్మాటనిజ్జేనాయగనైత్తేడి,
మలగ్గెయదుమ్మప త్తివళమ్.

టీక. - మాట - అబ్రావ్వు, అమ్ - రమ్యమైన, శెయ్య - తెక్కలుగల,
అశ్శెయ్యపుట్టె - పట్టులను, అభియానుక్కు - చక్రాయుధుడగు సర్వేశ్వరునికి, నీర్ -
చూ. ఎకశెయ్యలై - నాయొక్కచేష్టితమును, శొల్లుమ్మన - విన్నపము చేయుమని,
విశ్శ - ప్రార్థించి, విశ్శ - మిక్కిలి, నలగ్గెయదుమ్ - ఉత్సాహము చెడియుండునది
ము, ఇత్తే - ఈలాకమందు, నాయగనై - నాయకుడగు క్రియోపతిని, శేడి - వెదకి,
మలగ్గెయదుమ్ - చంచలమునొందియుండుటను, పత్తివళమ్ - భక్తియొక్క ప్రభావమేలగును.

తా. - నమ్మబ్రావ్వు పట్టులను క్రియోపతియొద్దకువెల్లి తమయొక్క కొంతను
ద్రవ్యముచేయుమని ప్రార్థించుటయును, అన్వోష్ఠివన విషయమందు, వినుకుకెందుట
చేత, సర్వేశ్వరుని విషయమందు మిగుల చావల్యముగలిగియుండుట మొదలగునవిభక్తి
సూక్తులు యున్నవి.

౫. వళమ్మిక్కిమూల్ పెరుమైమన్ను యిరికత్తై,
ఉళమ్మూల్ బ్రాదురువళోర్న్దు, తళర్వుల్లు,
నినై మాట్తనై మూల్ నీడిలగుళిలత్తాల్,
నాబ్బుడనే శేర్తావరిన్దు.

టీక. - యోమ్ - సాన్దర్యము, తళ. - అనేకపదార్థములు, పెరుమై - మహిమ,
య మూల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, పెరుమై - మహిమ, మన్ ఉయి

౧౨౨ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము

రిన్ తజ్జ - అణువైన అర్త యొక్క స్వభావమును, ఉల్లమ్మ ఉల్లమ్మ - మూల్యమున, అజ్ఞ - అదజయందు, ఉడురువ - నిరూపించినపుడు, ఓర్స్తు - పూవుబోలు - మిక్కిలి శైధిల్యమునొంది, నీజ్జని నైమాటనై - విడిచి ఆక్రమణ గలుగ జేయదలచెడు నమ్మాళ్వార్లను, మల్ - ఆశ్రితవ్యామోహముగల్గు చేర్చుమై, ఇలగు ప్రకాశించునట్టి, శీలత్తల్ - శీలగుణము చే, (మంచిస్వచ్ఛమనుచు) స్నేహించి, సాజ్జడనే - సన్తోషముతో, శేర్ తాన్ - అలిజ్జనముచే కొనెను.

తా. - సకలవిధసమృద్ధలు ఆతిథయించియుండు సర్వేశ్వరుని మహిమను చేతను ని స్వభావమును హృదయమందు దగిలి చక్కగా విచారించి శైధిల్యమునొంది యశుపతికి మేలిమిని కలుగఁ జేయఁదలచెడు నమ్మాళ్వార్లను సర్వేశ్వరుఁడు శీలగు స్నేహించి సన్తోషముతో కాగలించుకొనెనని.

౬. పరివదిల్లీశన్మదైప్పణ్బడనే పేళి,
అరియనలన్మారాదనై క్కెన్దు, ఉరిమైయుడ
న్తోదియరుళి, మాటన్మోళివిత్తాన్తివ్వలగిల్,
పేదైయర్గళితజ్జళి పిటప్ప.

టీక. - పరివదిల్ - (నీచములకు శ్రువై) కల్యాణగుణములకు స్థానభూతు ఈశ - సర్వేశ్వరుని చక్కగ ఆరాధించుటయొక్క, పడియై - స్వభావమును, డనే - పరిపూర్ణుడగుటచే సమర్పించినదిగాని తృప్తిజెందెడు స్వభావముతో, పే - తిచ్చి, ఆరాదనైక్కు - తిరువారాధనకు, అరియన్ - దుర్లభుడగువాడు, అల్లన్ - కాదుఅని, ఉరిమైయుడన్ - ఆ స్తరజ్జస్నేహముతో, ఓదిఆరుళి - ఆనతిచ్చిన మా నమ్మాళ్వార్లు, ఇవ్వలగిల్ - ఈలాకమందుండు, పేదైయర్గళితంగళి - భావనయొక్క, పిటప్పజన్మమును, ఒళివిత్తాన్ - వదలునట్లు చేసిరి, (అరియనలన్ - సులభమున)

తా. - మేయప్రత్యసీక కల్యాణైకతానుడగు సర్వేశ్వరుని చక్కగ ఆరాధన స్వభావమును సంకల్పపిరూప స్వభావముతోఁజెప్పి సర్వేశ్వరుఁడు ఆరాధించుటకు భుజుని ఆ స్తరజ్జస్నేహముతో ఆనతిచ్చిన నమ్మాళ్వార్లు ఈలాకమందు అక్షరమును నివర్తింపఁజేసెనని.

౭. పిటవియల్ మునీల్ విశుమ్పిల్, పేరిన్మముయ్మక్కు
తిఱమళిక్కుమ్మేళిల త్తిరుమూల్, అటవిసియ్
పుల్లమ్మనువర్మెన్మపగర్, మాటన్మోళి, పాదమే,
నిలత్తిర్ మత్తుయ్మోళి మేయోడు.

నటియాదవర్ బోడై న్నబ్బదనూఱ్, శెటివార్తై నోక్కుమ్ తిణ్డెన్.

టీక. - వాయ్మ - అనుభవయోగ్యమగునట్లు సమీపించుటయే స్వభావముగగల, తూర్ - క్రియఃపతి, మత్తెయనిట్లు కంటికి అగుపడకనిబువగ, ఆర్ బ్రామైపోయ్ - పువ్వుమును సౌలభ్యమును యాప సౌందర్యమునుగలపామియొక్క విశేషవ్యసనము తూర్ - విచ్చి - అధికరించి, మిక్కుప్పలమ్మడలాయ్ - అధికప్రలాపమై, అయిఅటి తూపనోరు - తమదుఃఖమును విచారించఁజెలియని ఆచేతనములతో, అత్తైన్ - పొంది, లేక కూడి, అబ్బాద - దుఃఖించిన, మాఱన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శెటివార్తై - క్రియించుచువారిని, తిణ్డెన్ - దృఢముగ, నోక్కుమ్ - కటాక్షింతురు.

తా. - ఆక్రతులను సమీపించు స్వభావముగల క్రియఃపతి దాగినిలువగ విశేషింపఁగా ఆచేతనములతోఁగూడి దుఃఖించిన నమ్మాళ్వార్లు తమయాక్రతులను దృఢముగ గొక్షింతురని.

౧౨. తిణ్డెదామాఱ్, తిరుమూల్ పరత్తువ తై, న్నణ్డియనదార తేననురై త్త, వణ్ణమటి - న్దోదార్గల్, యావర్ వర్ద క్కేయూజ్జనర్ పాల్, ఉన్ బార్తై మేలిదామూర్.

టీక. - తిణ్డెదామాఱ్ - పరత్వమునుజూపి సమాధానపఱచగ దృఢమును అబ్బాన్, లేక, అందఱికిని దృఢమగునట్లు పరత్వమును సాదించిన అబ్బాన్, తిరుమూల్ పరత్తువ తై - క్రియఃపతియొక్క పరత్వమును, అవతారత్తై - అవతారమందు, నణ్డి - పొంది, లేక, పొంది, నన్దు - చక్కగా, ఉరైత్త - సాదించిన, వణ్ణమ్ - ప్రకారమును, తిణ్డెన్ - తెలిసికొని, అన్ బార్ గళి యావర్ - పరత్వస్థాపకలగునమ్మాళ్వార్లకే దాను సమీపించునో, అవర్ అడిక్కే - వారిక్రిపాదములకే (దానురై) అట్లు - అచ్చట, అన తూర్ - వారివిషయమందు, ఉన్ బార్తై - ఆ వర్తకములై సమీపించినవారిని, ఉన్ - సమీపనము, మేలిదాదు - పైఁబడదు.

తా. - పరత్వమునుజూచి దృఢమునుబొందిన, లేక, చేతనులకు దృఢమగునట్లు పరత్వమును సాదించిన నమ్మాళ్వార్లు క్రియఃపతియొక్క పరత్వమును అవతారమందు స్పష్టముగా సాదించినవిధమును గురైతిగి ఆయాళ్వార్లకే శేషభూతులగువారియొక్క క్రిపాదములకే ఆ వర్తకములగువారిని ప్రకృతిదోషములు బాధింపదని.

౧౩. ఉన్ నమట వేవనుల్ కలన్దమూలినై మై యాన్, ధనుబిలిత్తాన్దై య్, వానిల్.

౧౨౨ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

అడియార్ కుగ్రాజ్జుడవ్వలై యుద్రమాటా,
అడియారుడన్ జెన్నేయాడు.

టీక. — నెచ్చే - ఓమనసా! ఉనమ్ - సజ్జోచము, అట - లేక, వచ్చువచ్చి
ఉల్ కలవ - ఆ వ్రంగ మైకలిసిన, మల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, ఇనిమైఅనదు - మళ్ళీ
షనుభమైనది, అనుబిత్తాయ్ - అనుభవించుటకు, అమత్తులైయా - అనుభవమైన
సహవాసము అపేక్షితమై, వానిల్ - పగమపదమందు, అడియార్ - అనుభవమునకు
దేశికులగు నిత్యమారులయొక్క, కుగ్రామ్ - సమాహమును, కూడ - చేరుటకు, అ
ఉద్ర - అపేక్షనొందిన, మాటన్ అడియారుడన్ - ఆత్మార్థ యొక్క భక్తులగు క్రైస్తవ
పులతోఁగూడి, అడు - నాట్యముచేయుము. లేక అనుభవించఁజూడుము.

తా. — ఓమనసా! సజ్జోచము లేకవచ్చి కలిసిన సర్వేశ్వరునితోడి సంక్షేమమును
అనుభవించుటకు అనుభూతసహవాసముపేక్షించి పరమపదవాసులతోఁగూడుటకు
అందిన నమ్మత్వార్థ యొక్క భక్తులతోఁగూడి ఆనందింపుమని.

౧౮. అడిమగిడ్ వానిలడియార్ కుగ్రాజ్జుడన్,

కూడియన్బయ్ దాక్కుతై యదనార్, వాడిమిగ, -
అన్బుద్రార్ తన్నిలై మైయాయ్ న్దురై క్కమోగిత్తు,
త్తున్బుద్రాన్ మాటనన్దో.

టీక. — అడి - (భగవదనుభవాలిశయముచే) నృత్యముచేసి, మగిడ్ - సజ్జోచము
చెడు, వానిల్ అడియార్ - వైకుంఠవాసులగు నిత్యమారులయొక్క, కుగ్రామ్ కనుగొనఁ
డి - సమాహముతోఁగూడి, ఇన్బమ్ - అనందమును, ఎయ్ దా - పొందని, మత్తుయ
నార్ - కొదవచే, మిగవాడి - మిక్కిలిబడలి, అన్బుద్రార్ - నిరవధికన్నేహముతో
గూడిన మధురకవులుమొదలైనవారలు, తన్ నిలైమైతమస్థితిని, అయ్ న్దు - బహుం
ఉరైక్క - వచించునట్లు, మాటన్ - నమ్మత్వార్థము, మోగిత్తు - మోహించి, కున్బు -
దుఃఖమును, ఉద్రాన్ - పొందిరి, అన్దో - ఆయా.

తా. — నమ్మత్వార్థము, భగవద్విషయమున నాట్యముచేసి ఆనందించునట్టి నిత్యమారు
లతోఁగూడి ఆనందింపని కొదవచే కృశించిమోహించి దుఃఖమునుబొందినదగు మధు
రభక్తులగు మధురకవిప్రభృతులు ఆనతిమ్మనట్లైనది. ఇట్లు ఆత్మార్థదశ ఆత్మార్థమున గో
రింపక నేవించినవారు పరితపించునట్లైనదిగదా అని.

౧౯. అన్దామత్తన్బాల్ అడియార్ గళోడితై వన్,

వన్దార్ త్తా కలన్ ప్పజ్జెయినార్, శన్దాపమ్

తీర్ నశడకోపన్తిరునొన్ నకున్ తాళిడై యే,
వాయ్ న్దవన్తై న్నా వాయ్ న్దరై త్త, నమ్మడైయ -

టీక. - నెట్టామ - మనసా, మాటామలరైతై శూడి,

శ్లోకములయందును, అస్సాల్ మునెట్టోకిళర్.

ప్రముఖులగు నిత్యమారులతోను! ఎఱచుడును - సర్వప్రకారములచేతను మేలైనమాకు
జ్యోతిరుడికు, ఆర - పరిపూర్ణముగ, కలన్త - భూతుడగు నాకు, ఉన్ తాళి ఇన్దైయ -
ద్రావణ - సుప్రాపము, తీర్ న్ద - నివృత్తమైన, శడ (అనుగుణముగ), అ మైయుమన-
న్కి - శ్రీపాదములకే, వాయ్ న్ద - బొందియున్న, న్నాదిందిన, నమ్మడైయ - మన-
సా - ప్రతిదినమును, నై - ఉంతువుగాక. ఈ ఆధరణమైన, మాటా -

తా. - ఓమనసా! సర్వేశ్వరుడు నిత్యమారులతోను, అయొక్క ఇన్దై - బంటును,
తనో సంశేషించుటచే పరితాపమునివర్తించిన నమ్మాత్మార్థము వదలి, కిళర్ - పైపైగ
శ్రమంతువుగాక అని.

౧౬. వై గున్దకవన్తుకలన్దదట్టిన్, వాట్ మూటన్, దేవరవారి శ్రీపాదములే
శయ్యగిన్ నైచ్చియై త్తెచ్చినిత్తు, నై గిన్త - ను శిరసావహించివృద్ధి
తన్దదనై క్కణ్ణునై త్తావిడనై న్దరై క్క,
వన్దైయన్దైన్దాన్ శేశవన్.

టీక. - వై కున్దక - పరమపదనాథుడు, వన్ద - వచ్చి, కలన్దదట్టిన్ - ఒక
మూరిగఁగూడినవెనుక, వాట్ మూటన్ - (దానిచేసత్తునుబొంది) సమ్మన్నులగుఅట్టా
నై శయ్యగిన్ - చేసెడు, నైచ్చియై - నైచ్యాసుసభానమును, శినిత్తు - (ఇదేమిగఁగ
మనోయని ఈశ్వరుఁడు) విచారించి, నైగిన్త - శిథిలుడగునట్టి, తన్దదనై - ప్రకార
ము, కణ్ణు - చూచి, ఉన్దై - (ఇట్లు చేసు యెడతానితినేని భయమునుబొందునట్టి)
న్దై విడన్ వన్తు - వదలనుఅని, ఉన్దై క్క - ఈశ్వరునిగూర్చిపాదింపగ, శేశవన్ -
మౌనవి, వన్దై - మనసార్థమును, అన్దైన్దాన్ - ప్రాపించెను.

తా. - శ్రీవైకుంఠనాథుఁడు అట్టార్లతో సంశేషింపగ సత్తునుబొంది నైచ్యాసుసభా
నచేయుటను చింతించి నొచ్చుకొనునట్టివిధమునుబొంది నిన్ను వదలనని ఈశ్వరుని
గూర్చిపాదింపగ శ్రయఃపరి నెమ్మదిజొందనని.

౧౭. శేశవనాల్ న్దమర్ గళ్ళీత్తే మేల్లెముపిఱప్పమే,
తేశ్శన్దైన్దై న్దరై త్త, వీశుపుగట్టన్,

౫-౨౨ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

అడియార్ కుగ్రాజ్జాడ వాశై యిర్కల్లాముయ్ గై కుక్కు,
అడియారుడక్ నెళ్ళేయాడు.

టీక. — నెళ్ళే - ఓమనసా! ఊనమ్ - సదోక్త శ్రియఃపతిచే, ఎవరమర్గ
ఉల్ కలవ - ఆ న్తరంగ మైకలిసిన, మల్ - సర్వేశ్వరు, బంధిసంబంధులకును, శేకు-త్రా
షనుఖమైనది, అనుబిత్తాల్కు - అనుభవించుటకు, గుగ, ఉరైత్త - సాదించిన, పి
సహవాసము అపేక్షితమై, వానిల్ - పగ్గ, ప్తవముచేచిచ్చినప్రసిద్ధమైనకీర్తిగల, మాఅ
దేశికులగు నిత్యసూరులయొక్క, కుగ్రా తామరపుష్పమువంటి శ్రీపాదములే, మనకు
ఉల్ - అపేక్షనొందిన, మాటన్ - మామనకంతయును, ఉయ్యైక్క-ఉచ్చించుటకు
పులతోగుడి, అడు - వాట - మని, అనై - నీవు ఆశ్రయింపుమా.

తా. — ఓమనసా!
మును అనుభవించుటకు ఆశ్రియఃపతిచే మామందువెనుకటి ఏదేమతలమరలవారును మై
అకందిన నమ్మత్వార్థమైన వైష్ణవత్వవ్యాపకముచే ప్రసిద్ధి నొందిన యశస్సుగల నన్న
గర. అడిమిగిల్లే శీవాత్మ వర్ణమునకంతయును ఉచ్చిననోపాయము ఆశ్రయ

కూడిం

... అన్తవర్గల్ దమ్ముడ నేత్రయనకుట్కాళామ్,
కుణన్దనైయ్యేకోణులగై కూట్ట, ఇణగేమిగ,
మాశిలువ దేశమ్ శెయ్ మాఅమ్మలరడియే,
వీశువుగ ధైన్మావీడు.

టీక. — అన్తవర్గల్ దమ్ముడనే - సర్వేశ్వరునికి శైంకర్యమొనర్చుడు అనన్త
దాది నిత్యసూరిసంఘముతో, అయిన్ - ఆశ్రితసులభుడగు శ్రీకృష్ణునియొక్క, అరుట్క
కృపకు, ఆరామ్ - విషయమగునట్లు, కుణమత నైయే - మాక్షమిచ్చునట్టిగుణమునే, కొణ
కొనిదిద్దుపాటుచేసి, ఉలగై - నిత్యసంసారులను నిత్యసూరులతో, కూట్ట - చేర్చగ, మి
మిక్కిలి, ఇణగే - పొంది, మాకు - దోషము, ఇల్ - శేరి, ఉపదేశమ్ - జ్ఞానబోధమును
శెయ్ - చేయునట్టి, మాటన్ - ఆత్మార్థయొక్క, మలరడియే - పుష్పమువలె సుమధు
మైన తిరుపదీగళనే, వీశువుగ ధైన్ - విభ్యాతమైన కీర్తిగల, ఎత్తువీడు - సర్వప్రకారము
లచేతను మేలైనమాక్షము (అగును).

తా. — శైంకర్యపరులగు నిత్యసూరులతో శ్రీకృష్ణునికృపకు విషయము
మాక్షప్రదత్వగుణమువేకొని నిత్యసంసారులను నిత్యసూరులతో చేర్చగపొంది
హితముగ ఉపదేశించునట్టి ఆత్మార్థ శ్రీపాదపద్మములే నకలవిధముల మాక్షమగునట్లు

౧౯. ఎమ్మావీడుమ్, వేణ్ణా వెన్దనక్కు, తాళిడై యే,
అమ్మావమైయు మెన్దనాన్దరై త్త, నమ్మడైయ -
వాల్ ముదలామ్, మాఱ్ మలర్తాళిడై శూడి,
కీర్ మైయన్ దునెళ్ళైకిళర్.

టీక. — నెళ్ళై - ఓమనసా! ఎమ్మావీడుమ్ - సర్వప్రకారములచేతను మేలైనమాకు
వేణ్ణా - ఆనశ్యకములేదు, ఎన్దనక్కు - శేవభూతుడగు నాకు, ఉన్ తాల్ ఇడైయే -
ప్రసాది రెండుక్రిపాదములే, అమ్మల - రమ్యముగ (అనుగుణముగ), అమ్మయమ్మన -
నడిమిండును అని, ఆయన్ద - విచారించి, శీరై త్తి - సాదించిన, నమ్మడైయ - మన
క్కు స్వరూపమునకుఁదగిన, వాల్ ముదలామ్ - సంపత్తుకు అభరణమైన, మాఱ్ -
ప్రభావరమొక్క, మల్ తాల్ - పుష్పములవంటి క్రిపాదములయొక్క, ఇడై - జంటను,
శీర్ - శిరస్సునధరించి, కీర్ మైయన్ దు - ఇతర సేవయును తక్కువను వదలి, కిళర్ - వైద్యుగ
వృత్తిండుదువు.

త. — ఓమనసా! మోక్షమానశ్యకములేదు, దాసునికి దేవరవారి క్రిపాదములే
కనుక మైనదని ఆనతిచ్చిననమ్మాళ్వార్లయొక్క క్రిపాదారవిందములను శిరసావసాించివృద్ధి
గొందువు గాకయని.

౨౦. కిళరొళి శేర్, కీర్ మైయన్ దు, పేణ్ణు క్కడైక్క,
వళరొళి మాల, శోలై మలై కే, తళర్వణవే,
నెళ్ళై వై త్తుచ్చేరు మెనుమ్, వీడుపుగల్, మాఱ్ న్నాల్,
మున్ శెలుత్తువో మెన్ముడి.

టీక. — కిళర్ - అతిశయించిన, ఒళి - ప్రకాశము, శేర్ - కలిగియుండు, కీర్ -
వై - క్రిందుఁజెప్పిన, పేణ్ణు - పురుషార్థము, క్కడైక్క - లభించుటకు, వళర్ - వృద్ధి
గొందుచున్న, ఒళి - ప్రకాశముగల, మాల - సర్వేశ్వరుడు వసించెను, శోలై మలై కే,
మాళియంజోలై పర్వతమునకే, తళర్వ - భగవత్తునిస్తరణలేకుండుటయను ఆనర్థము,
నె - లేక, నెళ్ళై - మనస్సును, వైత్తు - ఉంచి, శేరుమ్ - ఆశ్రయింపుడు, ఎన్నుమ్ -
నిసాదించునట్టి, వీడుపుగల్ - అధికకీర్తిగల, మాఱ్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, తాల్ -
క్రిపాదములందు, ఎన్నుడి - మాశిరస్సును, మున్ - ముందుగనే, శెలుత్తువోమ్ - చెల్లించుము.

త. — అతిశయించిన క్రిందుఁజెప్పిన పురుషార్థనిధియైన సర్వేశ్వరుడు వసించెడితరు
నియంజోలై పర్వతమును హృదయమందుంచి ఆశ్రయింపుడు అని యానతిచ్చినట్టి నమ్మా
ళ్వార్లయొక్క క్రిపాదములందు మాశిరస్సును చెల్లించుమని.

౨౧. ముడియార్ తిరుమలై యిల్, మూణ్ణునిన్ట మూఱ్, అడివారన్దన్ని, అఱ్ఱగర్ వడివల్లగై
ప్పల్ శి, ముడియు ముడియుమ్ పడిగలనుమ్,
ముల్ మునుసుబవిత్తాము.

టీక. — ముడియార్ - (పర్యత) కిభరములు విశేషించియుండు, తిరుమలైయిల్ తిరుమలలో (తిరుపతికొండయందు) మూణ్ణునిన్ట - అధికాపేక్షగలిగి అనుభవించిన, మూఱ్ - నమ్మాళ్వారులు, అడివారన్దన్నిల్ - పర్యతముయొక్క క్రిందిభాగమందు, అఱ్ఱగర్ - సుందర బాహుస్వామియొక్క, వడివల్లగైప్పల్ శి - దివ్యవిగ్రహ సౌందర్యమునుపట్టి, ముడియుమ్ - కిరీటమును, అడియుమ్ - నూపురమును, పడిగలనుమ్ - మిగతాభరణములగు, ముల్ మును - సమస్తమును, మున్ - పూర్వమందు, అనుభవిత్తాన్ - అనుభవించిరి.

తా. — అనేక కిభరములతోఁగూడిన తిరుమలను వ్యామోహముతో అనుభవించిన నమ్మాళ్వారు పూర్వము ఉపర్యత = (అడివారమునందు = కొండతో చేరిన భూమియందు) సుందర బాహుస్వామి (తిరుమాలియంశోల అఱ్ఱగరు) యొక్క రూప సౌందర్యాదులను కిరీట నూపురాది సమస్తాభరణములను అనుభవించిరి.

౨౨. మున్న ముగ్గ రెళ్ళిల్, మూగ్గు గుమ్మరుగై యర్ కోఁ,
ఇన్న వళ వేన్న వేనక్కరిదాయ్ తేన్న,
క్కరణక్కుత్తైయిక్కలక్కతై,
క్కణ్ణాబరుమైప్పడుత్తాన్మోళిత్తు.

టీక. — మున్న ము - పూర్వమందు, అఱ్ఱగర్ ఎళ్ళిల్ - సుందర బాహుస్వామియొక్క సౌందర్యమందు, మూగ్గు గుమ్ - మగ్గులైన, (ముణిగిన) కురుగైయర్ కోన్ - నమ్మాళ్వారు ఇన్న అళవు - ఇంతకొలదియని, ఎన్న - రెక్కించుటకు, ఎరక్కు - జ్ఞానముగలిగి యున్న వాకు, అరిదులయ్తై - తెలిసికొన దుర్లభమైనది, ఎన్న - అనిపాదించగ, కరణక్కుత్తై - కరణముతోఁగలచుచేఁగలిగిన, కలక్కతై - అజ్ఞానమును, కణ్ణన్ - (శ్రీకృష్ణుడు) ఒళ్ళిత్తు - పోఁగొట్టి, బరుమైప్పడుత్తాన్ - వారిమనస్సును వివక్షముచేసెను.

తా. — పూర్వము అఱ్ఱగరుయొక్క సౌందర్యమందు ముణిగిన నమ్మాళ్వారు “జ్ఞానమందగు నాకును మీరైభవమును దెలిసికొనకన్వమైనది అనిన శ్రీకృష్ణుడు నా అజ్ఞానమును పోగొట్టి నామనస్సున సాత్కత్కరించునట్లు చేసెనని” (అట్వార్ల అభిప్రాయము)

పే. ౨౩. ఒళ్ళివిలాక్కాలముడనాగిమన్ని,
వల్లువిల్వావాల్పైయ్యమాలుక్కు; ఎల్లుళిగర,

వేణ్డత్తుప్పారి త్తమిక్క నలమ్ శేర్ మాటా,
పూజ్గల్లై నెత్తేపుగల్.

టీక. — ఒట్టిపుణ్ణా కాలమ్ - సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థలయందును, ఉడన్
జుమ్మి - కూడ నేయుండి, మాలుక్కు - సర్వేశ్వరునికి, నాన్. మనము, వల్లుపుణ్ణా -
కృషులని, అడిమై - కైక్కర్యమును, శెయ్యవేట్టిమ్ - చేయవలయును (అని), ఎట్టు
గిరకు - ఉన్నతశిఖరములుగల, వేణ్డత్తు - తిరుమలలో, పారిత్త - కలిగిన, మిక్క
నలమ్ శేర్ - మిగులచినవస్తువుగల, మాటా - అభ్యర్థయొక్క, పూజ్గల్లై-రమ్మమైన
ప్రార్థనలను, నెత్తే - ఓమనసా! పుగల్ - నీవుకొనియాడుదువుగాక.

తా. — ఓమనసా! సర్వేశ్వరునితో ఎల్లప్పుడును ఎడతెగక కూడియుండు వానికి
ఉండు కైక్కర్యములు చేయవలయునని తిరుమలలో మిగుల చినవస్తువియుండు అభ్యర్థ
నలదిగళను స్తుతింతువుగాక అని.

౨౩. పుగల్గొమ్మమాల్లెప్పొగుల్ గళున్దానాయ్,
నిగల్గిన్ నేర్ కాట్టినెట్టా; మగిల్ మాటా,
ఎజ్జుమడిమై శెయ్యవిచ్చిత్తు వాళిగమాయ్,
అజ్జడిమై శెయ్ దాన్ మొయ్ మ్మూల్.

టీక. — పుగల్ - నిరతిశయమైనకీర్తిని, ఒత్తుమాల్ - కలిగియుండు సర్వేశ్వరుడు,
గళున్ గళుమ్ - సమస్తవస్తువులును, తాన్ - తానే, ఆయ్ - అయి, నిగల్గిన్ -
గొనుచున్న, నేర్ - బాగవదిధమును, కాట్టినెట్టా - చూపినపాడింపగ, మగిల్
మాటా - వకుళాధరణులగు అభ్యర్థులు, ఎజ్జుమ్ - ఎచ్చటను, అడిమై - కైక్కర్యమును,
శెయ్యవేట్టుటను, ఇచ్చిత్తు - అపేక్షించి, అజ్జా - అచ్చట కొరినప్రకారముగ నే, మొయ్
మ్మూల్ - అజ్ఞానమునిన ర్తింపజ్ఞానానందములు లభించినబలముచే, వాళిగమాయ్ - వాక్కుచే,
అజ్జడిమై - కైంకర్యమును, శెయ్ దాన్ - చేసిరి.

తా. — మహాయశస్సంపన్నుడగు సర్వేశ్వరుడు సమస్తమును తానైనవిధమును నేవ
గొనుచు, అభ్యర్థుల కైక్కర్యము చేయనపేక్షించి వానికటాక్షముచే అజ్ఞాననివృత్తి
కానందములు లభించిన బలాతిశయముచే, వాచిక కైక్కర్యము చేసెనని.

మొయ్ మ్మూరుమ్ మాలుక్కు మున్నడిమై శెయ్ దువప్పూల్,
అన్బాలాత్పుయ్ బవరై యాదరిత్తుమ్,
అన్బిలామూడరై నిన్దిత్తుమ్ మొట్టిన్దగుళుమ్ మాటన్బూల్,
తేడరియవ త్తినెత్తే శెయ్.

౫౩౨ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

టీక. — మొదట - సర్వజ్ఞత్వసర్వశక్త్యాదులు, ఆయత్ - పూర్వమైయుండు, ముఖ్య - సర్వేశ్వరునికి, ముఖ - పూర్వమందు, అదియై - కైచ్చిర్యమును, శైవ్య - చేసిన, ఉపపాల్ - సంతోషముచే, అన్బాల్ - ప్రేమతో, ఆలోచయింపరై - కైచ్చిర్యముచేయువారిని, అదిరితుమ్ - కొనియాడియును, అన్బు - భక్తి, ఇన్బు - శ్రమ, మూడరై - సామలగుణించుటలను, నిన్దిరుమ్ - నిందించును, మొట్టొదరుమ్ - (వాడు ముగ్ధుడై మలనుండి తొలగించుటకు పోతువైన) హితోపదేశమును సాదించిన, మూత్ సాల్ - అభ్యర్థనవిషయమందు, నెల్లమే - ఓమనసా ! లేకుంటేయి - లభించుటకై అరుదైన, పత్తి - భక్తిని, శేయ - చేయుదువుగాక.

తా. — ఓమనసా ! నమస్తకల్యాణగుణపరిపూర్ణుడగు సర్వేశ్వరుని విషయమున కైచ్చిర్య మొనర్చినసంతోషరికయముచే కైచ్చిర్య పరులను స్తుతించి భక్తిలేని మాధుస నిందించహితమునుపదేశించిన అభ్యర్థనవిషయమందు పరమభక్తిచేయుమని.

౨౬. శైవ్యపరత్వవచూయ్యశీరార్ వియూగమాయ్,
తుయ్యవిభవమాయ్ త్రోన్నివన్ మల్,
ఎయ్దుమవర్కిన్సిల త్తిలర్చావతారమైళిదెన్టాక,
పన్నుదమిత్త్రమాత్తాపయిన్.

టీక. — శైవ్య - విలక్షణమైన, శిరత్వమైతయ - పరత్వమై, శీర - ఘోర, ఆర్ - పొందియుండు, వియూగమైతయ - పూర్వమై, తుయ్య - పరత్వమైన - విభవమైతయ - విభవమునుఅయి, తోన్న్ - అగుభద్రుడుండెను, ఇవన్ మల్ - వీరియందు, ఎయ్దుమవర్కిన్ - ఆశ్రయించువారికి, ఇన్సిల త్తిల్ - ఈభూమియందు అర్చావతారమ్ - అర్చావతారమైనది, ఎలిదు - సులభము, (అని) పయిన్ - (తనలో) కూడి, పన్నుతమిత్త్ర - విమర్శింపఁబడిన ద్రావిడవేదమే నిరూపకముగాను మూత్ - నమ్మాభ్యర్థన, ఎన్టాక - ఆనతిచ్చిరి.

తా. — సర్వేశ్వరునియొక్క విలక్షణముగు పరత్వపూర్వవిభవార్చావతారమున ఆశ్రయించుచేతకులకు ఈలాకమందు ప్రవేశించరమమైన అర్చావతారమేమిగుల భజనదని అభ్యర్థనప్రతిచ్చిరని.

“ పరత్వము - పరమపదము. పూర్వము - క్షిరాబ్ధి మొదలగునవి, విభవము - రామకృష్ణాదివతారములు, అర్చావతారము - శ్రీరక్తాది - నూటయొనిదివిభవముయందు అర్చించునట్టిదివ్యమంగళ విగ్రహములు.

౨౭. పయిలు నిరుమార్ పదన్దన్నిల్,
నెల్లమైతయలున్జునిన్జుమ్మైతదియర్కు,

ఇ యల్వడన్తే ఆరానార్కా భాగుమ్మా అన్తడియదనిల్,
ఆరాగార్ శన్తమ్ముడియా.

టీక. — పయిలుమ్ - ఆశ్రతులతో గలియుచున్న స్వభావము గలవాడగు, తిరు
వార్ - శ్రీయఃపతియొక్క, పదమ్తన్నిల్ - శ్రీపాదములలో, నెచ్చమ్ - మనస్సు,
తత్తల్ ఉబ్బునిట్టుమ్ - ఉపయోగించునట్టి, తడియర్కు - ఆభగవత్సంబంధమేసాంత
సామధేయముగగలవారికి, ఇయల్వడన్తే - స్వభావముగనే, ఆరానార్కు (రూపసాన్త
కాని ఆయుధాభరణాదినమస్తమునకును) పరవళ్ళలైదాగులగువారికి, ఆరాగుమ్ -
కానుడగుటయేస్వరూపమనియుండెడు, మాణ్ - అభ్యార్థయొక్క, అడియదనిల్ -
ప్రపాదములందు, ఆల్ ఆగార్ - శేషపడనివారియొక్క, శన్తమ్ - శుభ్రుకలు, ముడి
యా - నగింపు.

తా. — ఆశ్రతులతో గూడునట్టి శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములలో స్థిరమైనప్పుడ
యిటుగల తనీయులయొక్క దాసులకు దాసుడగుటయే స్వరూపమనియుండు అభ్యార్థ
యొక్క తిరువడిసంబంధములేనివారికి జన్మదుఃఖమునివర్తింపదని.

మ. ముడియాద వాళై మిగ్గమున్ మకరణజ్జల్,
అడియార్ ద మ్మెన్దిట్టవన్బార్ పడియా,
వాన్మొన్న్ది శెయర్ విరు మ్మచ్చళ్ళ దెల్లామ్ తామ్ విరుమ్మ,
త్తున్నియ దేమా అన్త కళోర్.

టీక. — ముడియాద - ముగింపు లేని, అళై - అపేక్ష, మిగ - అధికముకాగ,
మకరణజ్జల్ - (తెటివిలోపలిని = వాక్యానిపాదపాయూపస్థానిక శ్లోంధ్రియ
ము, శో) త్రత్వచ్ఛేదకావ్య సూ) నాదిజ్ఞానేంద్రియములు, మనోబుద్ధి ర్తలవచ్ఛా
నాలింతరింద్రియములు) మొదలగు సమస్తయంద్రియములు, అడియార్ తమ్మ - (సక
లభవముల) దాసభూతులగు శ్రీవైష్ణవులను, విట్టు - విడిచి, అన్క బాల్ - అసర్వేశ్వరునియందు,
చియా - అవగాహించి, ఒన్మ - ఒకకరణము, ఒన్న్ది - మతీయొకకరణముయొక్క శయ
కార్యమును, విరుమ్మ - అపేక్షింపగా, ఉళ్ళ దెల్లామ్ - ఆకరణముల వ్యాపారములంత
కాదు, తామ్ - తాము, విరుమ్మ - కోరగా, మా అన్త క - (ఇట్లు అపేక్షించిన) అభ్యార్థ
యొక్క, శోర్ - దివ్యనూర్తియగు ఈతిరువాయ్ మొట్టి, తున్నియదే - నిండియుండు
స్థలములను గలిగియున్నవి.

తా. — ఒకనాటికృత్తి నొందని అతిశయించినయొకచేసమస్తేంద్రియములును భగ
వంతులను వదలి ఆశ్రయఃపతి విషయమై ఒక్కొక్క యింద్రియమును తనకార్యమే

౫౩౪ నిర్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

గాక మఱియొకయింద్రియకార్యమునుకొరగనక లేంద్రియములకార్యములను కామ ఒకటి
అపేక్షించునట్టి అభ్యాసము అత్యవసానికే నేకమతో ఆనతిచ్చిన ఈపదిపాశురములు పలు
లక్షణములతోఁగూడియున్నవని.

౨౯. శోన్నావిల్, వాల్ వులవీర్, శోఱుకూడై క్కాగ,
మన్నాద్యమానిడరై వాల్ త్తుదలాల్, ఎన్నాగుమ్,
ఎన్నుడన్దమాదవన్దైయేత్తుమెనుమ్మకురుగూర్,
మన్నరుళాల్, మాఱుమ్ శన్దమ్.

టీక... శోన్నావిల్ - (భగవద్దేవి) స్తోత్రముచేయుటకు సాధనమగు నామకే
వాల్ - ఉత్తీర్ణింపవలయును (అనుకలంపుగల), వులవీర్ - ఓకవులారా! శోఱుకూడై
క్కాగ - అన్నవస్త్రములకుగాను, మన్నాద - నిలుకడలేని, మానిడరై - మనఃస్థు
ను, వాల్ త్తుదలాల్ - (కవచముచెప్పి) స్తుతించుటచే, ఎన్ - ఏమిథలము, ఆగుమ్ -
గలుగును, ఎన్ ఉడనే - (సర్వేశ్వరుని స్తుతించునట్టి) నాతోఁగూడ, మాదవన్దై -
శ్రయింపరిని, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముచేయుడు, ఎన్నుమ్ - అని యుపదేశించునట్టి, కురు
గూర్ - తిరునగరికి, మన్ - నిర్యాహతులగు అభ్యర్థయొక్క, అరుకూల్ - కరుణతో,
శన్దమ్ - పుట్టుక, కట్టియుమ్ - నశించును.

తా.- సర్వేశ్వరుని స్తుతింపదగిన నాలుకతో, ఈభూమియందలి నీచజనుల
స్తుతించి తీరింపఁదలచియుండు ఓకవులారా! కేవలమగు అన్నవస్త్రములకై తీయి
నట్టి మనఃస్థులనుస్తుతించుటచే గలుగునట్టి ప్రయోజనమేమియున్నది (కావ్య
అదివదలి) నాతోఁగూడి సకల థలప్రదుండగు శ్రయింపరిని స్తోత్రముచేయుడుఅని యు
పదేశమును జేయుచున్న, అభ్యర్థయొక్క కృపను బొందితిరేని జననాది దుఃఖముల
నశించునని.

౩౦. శన్దమ్ పల శెయ్దు, తానివ్వులగ్గలిక్కుమ్,
నన్దెయుడై యమాల్, గూడై నాఱోఱుమ్, ఇమ్మైయిల్,
యేత్తుమిన్నమ్, పెల్ ద్రేనైనుమాఱనై యులగీర్,
నాల్ త్తుమ్మవేత్తుమెరునాల్.

టీక.- తాన్ - (కర్తృపరతంత్రుఁడుగాని) తాను, పలశన్దమ్ - అనేకావతార
లను, శెయ్దు - చేసి, ఇవ్వులగు - ఈజగత్తును, అలిక్కుమ్ - రక్షించుచుండు, నన్
యైయ - మేలైనస్వభావముగల, మాల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, మనత్తై - గుణ

మో నాకో దోలుమ్ - ప్రతిదినమును, ఇప్పైయిరే - ఈలోకమునందు, ఏత్తుమ్-స్తోత్రము చేయుటచే గలిగిన, ఇన్నమ్ - ఆనందమును, పెదోదై - లభించిరిని ఎనుమ్ - అని నూనెలిచ్చిన, మాటనై - అభ్యుద్ధము, ఉలగీర్ - ఓలోకులారా! ఒరునాళ్ - ఒకదినమైనది, వా - నాలుకయూదు, తళుంబ - కాయకాయనట్లు, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రము చేయుడు.

తా.- ఓలోకులారా! స్వేచ్ఛగ, రామకృష్ణాద్యనేకావతారములనెత్తి, ఈలోకమును గాపాడుచుండు పరిశుద్ధస్వభావుడగు శ్రీయ్యుపతియొక్క కల్యాణగుణములను స్మరించుచు నుండి అత్యంతానందమును బొందిరిని సాదించిన, నమ్మభ్యుద్ధము మినానానో నాకప్పుడైనను బాగుగ నుత్తించుడని.

3౧. ఒరునాయగమాయులగుక్కు, వానోర్,

ఇరునాట్టిలేటియుయ్ గ్కు, మిన్నమ్, తిరమాగా -

మన్నుయిర్ పోగమ్ తీదుమాలపిమ్మైయేయినిదామ్

పన్నియై మాటనురై ప్పాల్.

టీక - ఉలగుక్కు - ఈలోకమునకంతయును, ఒరునాయగమాయ్ - ఏకచ్ఛత్రాచేత్రయై, ఉయ్ గ్కుమ్ - ఆనుభవించునట్టి, ఇన్నమ్ - ఆనందమును, వానోర్ - దేవతలమోక్షము, ఇరునాట్టిల్ ఏటి - మహిమనొందిన స్వర్గలోకమునకుఁబోయి, ఉయ్ గ్కుమ్ - ఆనందించునట్టి, ఇన్నమ్-ఆనందమును, తిరమ్ - స్థిరము, అగా - కాచాలదు, మన్-నిశ్చయము, ఉయిర్ పోగమ్ - ఆత్మానుభవమును, తీదు - చెడుగే (అవును) మాటన్-నమ్మకము, ఇరై - వీనిని, పన్ని - (అల్పస్థిరత్వాదులను) విచారించి, ఉరైప్పాల్ - పొందుటచే, మాల్ - శ్రీయ్యుపతికి, అడిమైయే - (స్థిరమైన) దాస్యము చేయుటయే, ఇరు - మనోజ్ఞమైనది, అమ్ - అగును.

తా.- చక్రవర్తియై ఈలోకముఁజిటిని పరిపాలించి ఆనుభవించునట్టి యానందమును, స్వర్గలోకానందమును కాశ్వతమైనదిగాదు. ఆత్మానుభవరూపముగు కైవల్యమును మనుచెడుగే అగును. అనునట్టి వీనియొక్క అల్ప అస్థిరత్వాది దోషములను విచరించి సాదించుటచే శ్రీయ్యుపతికి (తిరునారాయణస్వామికి) దాస్యమును స్వరూపానుగుణమైన ఉత్తమ పురుషార్థమగునని.

3౨. పాలరై ప్పొల్ శీర్ శీర్ గిప్పరనశవిల్, వేల్మై యాల్,

కాలత్తల్, దేశత్తల్ కై గ్గిన్దు, కాల -

అరిదానపోగ త్తిల్లాకై యుద్దునైనైన్దాక,
కుదుగురిల్లవచ్చుది త్రకో.

టీక, — కుదుగురిల్ - తిరునగరియందు, వచ్చు - వచ్చి, ఉద్దిత, అవతరించు
కో - (తిరునగరికి నిర్వాహకులగు) ఆళ్వార్లు, పాలరైప్పోల్ - కొరినవస్తువులను
తత్తుణమేకావలయునని ఏడ్చెడు బిడ్డలవలె, కీట్టిగి - రోదనముచేసి, పరన్ ఆగిరి
సర్వేశ్వరునివిషయమందు, వేట్టైయార్ - భక్తిచే, కాలరైల్ దేశరైల్ - కాను
చేతను దేశముచేతను, కైకట్టిన్దకడన్, (అతిదూరమందుండు), కాల-మిక్కిలి, అరిదాన-
దుర్లభమైన, పోగ త్తిల్ - కైబ్బర్యానుభవమునందు, అకై ఉద్దు-అత్యాశనుబొంది నై
న్దాక - వ్యాకులమైన మనస్సుగలవారైరి.

తా - తిరునగరిలో అవతరించిన నమ్మళ్వార్లు, కొరినవస్తువులను రోదనచేసి
చవలయునని ఏడ్చెడు శిశువువలె వ్యసనాక్రాంతులై శ్రయఃపరియందుభక్తిచే, అరిదాన-
మందుండు పరమేశ్వరుని, కీర్తించి, కాలాతీతమగు రామకృష్ణాద్యవరార్థములు మో
లగు మూర్త్యంతరములయొక్క కైబ్బర్యానుభవమునందు వ్యామోహమును బొంది
లాక్షకరణులైనవి.

33. కోవానవీశక, కుత్తైయెల్లామ్ తీరవే,
ఓవాదకాలత్తువాదిదనై, మేవి -
కట్టిత్తై త్తడై యక్కాట్టిక్కలన్దగుణమాటా,
వట్టుత్తుదలార్, పాట్లన్దదన్దముణ్.

టీక, — కోవానవీశక - సర్వనిర్వాహకుడగు సర్వేశ్వరుడు, కుత్తైయెల్లామ్
భోగ్యవస్తువును అనుభవింపనందుచేగలిగినదుఃఖమంతయును, తీర-పోవునట్లు, ఓవా
కాలత్తు-విచ్చేదములేక నడచుచుండుకాలమందు, ఉవాదిదనై - అతిక్రమించిన ఉపా
ధిని, మేవి - మీతోఁజేరి, కట్టిత్తు - ఆకాలాపాధినిపోగొట్టి, అడ్డయక్కాట్టి - క్రమ
అపేక్షించిన పూర్వమందు జరిగిన కార్యములనన్నిటినిబాపి, క్షరణములును కరణములు
మీయొక్క పత్రయును, శ్రయఃపరికి చందన ఆభరణములు అయిన విధమునంతయును
జాపి) కలన్దగుణమ్ - చేరుటకుఁ దగినగుణమును, మాణన్ - నమ్మళ్వార్లు,
లార్ - స్తోత్రముచేయుటచే, ఇన్దముణ్ - ఈధూలోకమైనది, వాట్టున్ద
బొంది సుఖించినది.

తా. — సర్వేశ్వరుఁడు అట్వార్లు కొంత నివర్తించునట్లు ఎడతెగక నడుచు
నుండు అతిక్రమించిన ఉపాధిని ఈయాట్వార్లు తోగూడి పోగొట్టి క్రిందు అగ

కరణములనన్నిటిని (తేక) సర్వేశ్వరుని ఈయాభ్యార్థయొక్క కరణములును సత్త
చందన అభరణాలు అయిన రీతినంతయును తాపి, సర్వేశ్వరుడును వీరును ఒకే
స్థానమున కుడిన ప్రణయిత్వగుణమును నమ్మాభ్యార్థు సుతించుటచే ఈభూలోకవాసు
లందఱును గుభించిరని.

౩౪. మల్లులగిల్, ముకళలన్దుమాల్, పిరిగై యాల్, మాటన్
వెణ్ణిలై మైయాయ్, కాదల్ పిత్తేటి, ఎణ్ణిడిల్, ముక
పోలిముదలాన పొరుళై యవనాయ్ నినైన్దు,
మేల్వొట్టున్దాన్ మైయల్ తనిన్ వీటు.

టీక. - మల్ ఉలగిల్ - ఈభూలోకమునందు, మల్ - శ్రియఃపతి, మన్ -
కరణము, కలన్దు - కూడి, పిరిగై యాల్ - ఎవరాయుటచే, మాటన్ - నమ్మాభ్యార్థు,
వెణ్ణిలై మైయాయ్ - శ్రీస్వభావముగలవారై, కాదల్ - భక్తిచే, పిత్తువీటి - భ్రమ
భక్తి, ఎణ్ణిడిల్ - తలచునపుడు, మున్ పోలిముదలాన పొరుళై - ముందు ఉపమాన
స్వరూప మొదలగువానిని, అవనాయ్ - ఆసర్వేశ్వరుడుగ నే, నినైన్దు - తలచి, మైయ
లోకవీటు మేల్వొట్టున్దాన్ - అధిక వ్యాపానముచే వాటియందు మిక్కిలి అభినివేశము
గలవారై.

కా. - ఈలోకమందు శ్రియఃపతి ముందునంజ్లేషించి విశ్లేషించుటచే ఆభ్యార్థు
నాని స్వయాపియై, భక్తిచే భ్రమ అతిశయించి స్మరించునపుడు ముందుకావిన సమాన
వ్యాపకములన్న సమన్వించిన పదార్థములనన్నిటిని సర్వేశ్వరునిగ ప్రపత్తిచేసి వ్యాపా
నముచే వానియందు అత్యభినివిష్టులైరని.

౩౫. వీల్ నీరుక్కుమ్ మాల్, విణ్ణిల్, మిక్కిమయల్ దన్దై,
తన్ దుదత్తాల్ తన్ పెరు మైయాన దెల్లామ్, తోల్ దవన్దు -
నన్దుకలక్కప్పోల్ న్దనన్దుగ నువీటురై తాక,
శెన్ తుయర్ మాటన్ తిన్దు.

టీక. - విణ్ణిల్ - పరమపదమందు, వీల్ నీరుక్కుమ్ - వేంచేసియుండు, మాల్ -
కరణము, మిక్కి - అతిశయించిన, మయల్ దన్దై - ఆభ్యార్థ వ్యాపానమును,
దుదత్తాల్ - శమించఁజేయుటకుగాను, తన్ పెరు మైయాన దెల్లామ్ - తనయొక్క
ప్రభవములనన్నిటిని, తోల్ దవన్దు - ప్రకృతింపఁగఁచుటకవచ్చి, నన్దుకల
మిక్కిమాడగ, పోల్ న్ద - సర్వేశ్వరుని నేవించి నమ్రులై, నన్దుకలన్దు - మిక్కిలి
నమ్రులై, మాటన్ - నమ్మాభ్యార్థు, శెన్ - నడుచుచున్న, తుయర్ - దుఃఖములను,

తీర్థ - నివర్తించి, వీలు - ఉభయవిధములుందును (ఇహపరములు రెంటియందును)
తాము ప్రశ్నకించియున్న మహిమను, ఉరైతాన్ - సాదించిరి.

తా.- శ్రీవైకుంఠాధిపతుడు ఆత్మార్థవ్యాపారావేశమును శమింపజేయుటకు
తనవైభవావేశములన్నియును ప్రకాశింపఁగవచ్చి వీరితోకలియుగ, అట్టి సర్వేశ్వరుని
సేవించి నమస్కరించి మిగుల ఆనందించినవత్తాత్పర్యము దుఃఖమునుబోగొట్టుకొని ఉభయ
విధములుందును తాము వ్యాపృతులైన మహిమను ఆనతిచ్చిరని.

3౬. తీర్థారిలాదమయల్, తీరక్కలన్దమూల్,
ఓర్పాదుమిన్వియుడక్కరియ, నేర్క -
వటివల్లిన్దుల్ దొరుమఱక్కలజ్జ, పేర్ కేట్టు -
అటివు, పెద్దదొన్, మాఱక్కలమ్.

టీక.- తీర్థార్ - తీర్థసత్తివారు, ఇలాద - లేని, మయల్ - అధికాపేక్ష
యైనది, తీర - తీరునట్లు, కలన్ద - కూడిన, మూల్ - సర్వేశ్వరుఁడు, ఓర్పు - విచారణ,
ఆదుమిన్వి - కొంచెమైననులేక, ఉడన్ - తోడనే, వీరియ-ఎడలాయగ, నేర్క-
సమావించియుండుటచే, అటివు-జ్ఞానము, అట్టిన్ద - తప్పి, ఉల్ దొరుమ్ - (దానినిజూచిన)
తల్లిమొదలగుబంధువులును అఱక్కలజ్జ - మిక్కిలికలఁజెందియుండగ, పేర్ - (సర్వేశ్వరునియొక్క)
తీరునామములను, కేట్టు - విని, మాఱన్ - నమ్మాత్మార్థము, అటివు - సత్తమ,
పెద్దదొన్ - లభించిరి, కలమ్ - ఇదిఆత్మార్థయొక్కగుణమైయున్నది.

తా.- ఆత్మార్థ అధికాపేక్షదీరునట్లు సంక్షేపించిన సర్వేశ్వరుఁడు తక్షణమే
విశ్లేషింపఁగసమాపమందుండియు తెలివికల్పియుండు ఈమెనుజూచిన, తల్లిమొదలైనవారు
నుమనశ్చాంచల్యమును జెందియుండగ పరిశుద్ధస్వభావులగు నమ్మాత్మార్థక్రియఃపరియొక్క
తీరునామములనువినిన తననుబొందిరని.

32. శీలమిగుకణ్ణ, తిరునామత్రాలుణ్దు,
మేలవన్ణమేనికణ్ణ, మేవుదఱ్కు, చ్చాల -
వరున్దియిరవుప్పవగుమ్, మాతామల్, కూప్పిట్టు,
ఇరున్దననే తెన్దుగురేలు.

టీక.- తేకమరుగూర్ ఏలు - దక్షిణదేశమందలి తిరునగరికి నిర్వాహములకు
నమ్మాత్మార్థ, కలమ్మిగు - ప్రణయినులతోఁగలిసిన గుణావేశముగల, కణ్ణన్ - (కృష్ణునియొక్క),
తిరునామత్రార్ - తిరునామముచే, ఉణర్న్దు - (మోహముదీరి) ప్రభు

30. మేల్ - తర్వాత, అవడ - అసర్వేశ్వరునియొక్క, మేని - దివ్యమర్లకవి
గ్రహమును, కట్టు - నేవించి, మేవుదట్టు - సమీపించి అనుభవించుటకు, కాల -
దిక్కిలి, వరుద్ది - శ్రమనొంది, ఇరవుకుపగలును - రేయంబుగల్గును, మాటామల్ - ఎడ
తగ, కూప్పిట్టు - మొఱుయిదుదు, ఇరువనక - ఉండిరి.

తా. - నమ్మాళ్వార్లు, ప్రణయితులతోఁగలిసిన శీలాధిశ్యముగల శ్రీకృష్ణనిరసామ
మఱుదని ప్రజ్ఞాదలిసి తర్వాత వాని దివ్యమర్లకవిగ్రహమును నేవించి అనుభవించుటకు
విఠుల శ్రమపడి అహోరాత్రములును విరామములేక మొఱుయిదుచుండిరిని.

31. ఏఱుతిరువుడై యపీశస్సుగవ్వకున్,

వేఱుపడిలెన్నుడై మైమిక్కవుయిర్, తేఱుక్కార్,

ఎన్దనక్కుమ్, వేణ్ణా వెనుమాఱ్ఱాత్తా శై న్దణ్ణే,

నన్దమక్కుప్పేటాగనన్లు.

టీక. - ఏఱుతిరువుడై యపీశక - తనవశస్థలమందు ఆరోహింపఁబడిన శ్రీ
మహాలక్ష్మినిగల సర్వేశ్వరునియొక్క, ఉగప్పక్క - హృదయమునకు, వేఱుపడిల్ - తేర
మొసల, ఎన్ ఉడమై - నాయాభరణాదులును, మిక్క ఉయిర్, వీనికంటెను అధిక
మైసత్తయును, తేఱుమగార్ - విచారించినయెడల, ఎన్దనక్కుమ్ - నాకును, వేణ్ణా
ఎన్దుమ్ - ఊరఁబడునవికావు అనునట్టి, మాఱ్ఱాత్తా శై - నమ్మాళ్వార్ల శ్రీపాదములను,
న్దణ్ణేఁగిమనసా! నమతమక్కుమ్ - మనకు, వేఱుఅగ - ప్రాప్యముగ, నన్లు - పొందుదువుగాక.

తా. - ఓమనసా! నశ్చస్థలమందు శ్రీమహాలక్ష్మినిభరించియందు సర్వేశ్వరునిదివ్య
హృదయమునకు సమీపములేని నాయాభరణాదులును నాప్రాణముసహితము నాకపేక్షి
తములుగావు, అని యానతిచ్చెను అట్లాళ్వార్ల శ్రీపాదారవిందములను మనకు ప్రాప్యమైన ఉత్త
మభయహర్షముగ పొందుమని.

32. నన్ణాదుమూలడియైనానిల తేవల్వినై యార్,

ఎన్ణారాత్తున్బముఱుమివ్వుయిర్ గళి, తణ్ణిమైయై,

క్కణ్ణిరుక్కమాట్టామర్, కణ్ణలఱుమ్మాఱ్ఱనరుళి,

ఉణ్ణునమక్కుల్ తుత్తై యొన్లు.

టీక. - మూల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, అడియై - శ్రీపాదములను, నన్ణాదు - అత్ర
యంవక, నానిలత్తై - నలువిధములగు భూలోకమునందు, వల్ విన్దెయార్ - బలిష్ఠమైనపా
త్రములచే, ఎన్ ఆరా - అసంఖ్యాకమైన, కున్నుమ్ - దుఃఖములను, ఉఱుమ్ - అను

౫౪౦ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము,

భవించెడు, ఇవ్వయిర్గళ - ఈయార్తలయొక్క, తణ్ణిమైయై - తక్కువను, కట్టా - చూచి, ఇరుక్కమాట్టామల్ - తృప్తిబొందియుండఁజాలక, కణ్ - నేతములును వృక్ష - యమును, కలఱును - కలతనొందెడు, మాటక - నమ్మాత్వార్థయొక్క, అరుల్ - కృత - యైనది, ననుక్కు - మనకు, తుట్టొరుకై - లెగినసహాయము, ఒన్ముడొడ్డు - ఒకటికంటె

తా.— ప్రజలనుగ సాపకర్తములచే సర్వేశ్వరుని ఆశ్రయంపక ఆత్మప్రభుత్వము ననుభవించుచుండు ఈచేతనులకోరితను కటాక్షించి సహింపఁజాలక చిన్తించుచుండు ఆత్మార్థయొక్క నిర్వృత్తుకళ్యపయైనది ఒకటియే మనకు సహాయమైయున్నదని.

ప్రతిరం, ఒన్ముమిల త్తేవివ్వలగమ్మపడై త్తనూల్,
అన్తియెనవారునుతియవే, నన్తాగ -
మూదలిత్తుప్పేళియరుల్, మొయ్మగిఱ్ఱోత్తాల్దొమ్మవే,
కాదలిక్కుమెన్నుడైయకై.

టీక.— ఇవ్వలగమ్ - ఈలాకములను, పడైత - సృష్టించిన, మూల్ అన్తి - సర్వేశ్వరుడుగాక, తేవు - వేటొకజైవము, ఒన్ముమ్ - ఒకటియును, ఇల్లెయెన - తన అని, అరుమ్ - అందఱును, అతియ - గురైఱుగునట్లు, నన్తాగ-బాగుగ, మూదలిత్తు - విశదపఱచి, పేళియరుల్ - కృపచేసాదించిన, మొయ్మగిఱ్ఱోన్ - నుహిమగలవనకా భరణులగు ఆత్మార్థయొక్క, తాల్ - శ్రీపాదములను, తొడ్డవే - నమస్కరించుటకొకే, ఎన్నుడైయ - నాయొక్క, కై - హస్తములు, కాదలిక్కుమ్-అవేక్షించును.

తా.— జగత్సృష్టి కారణభూతుడగు క్రియఃపరినిదప్ప సర్వస్థాత్పరుఁడు ఒకఁడని అందఱికిని సృష్టమగునట్లు “మార్కండేయవివయము రుద్రకపాలవిమోచనము” మొదలగువానిని ఋణాత్మపఱచిసాదించిన ఆత్మార్థశ్రీపాదములను నాహస్తములు నమస్కరింప నవేక్షించునని.

రగ. కైయ్యారుమ్మశక్కరత్తోక్తాదలిన్తి క్కేయిరుక్క,
ప్పొయ్యగప్పేళుమ్మపుఱనురైక్కు, మొయ్యన,
పేర్తైయియగరి త్తపేరరుళితనైదనై,
ప్పోత్తిననేమాటకపాల్వన్.

టీక.— కై - శ్రీహస్తము, అరుమ్ - నిండునట్లు, శక్కరత్తోన్ - చక్రమును ధరించుటయే నిరూపకమైనవాఁడు, కాదల్ - తనవిషయమందుభక్తి, ఇన్తి క్కేయిరుక్క - లేకయుండగ, పొయ్యగ - ఆసత్యముగ, పేళుమ్ - మట్టాడునట్టి, పుఱనురై

శ్లో. - సంపదమైన వార్తలకు, మెయ్యన - వాస్తవమైన, పేర్లై - ఉత్తమపురుషార్థము, ఉపకరిత - ఉపకరించిన, పేరులిన్ - మహత్తైన కృపయొక్క, తనై తనై - స్వామను, మాటన్ - నమ్మాళ్వార్లు, పాలిస్తు - అతిశయించి, పోల్ దీనన్ - పొందిరి.

తా. - చక్రవాన్తుడగు క్రియఃపతి ఈ చేతములు తనయందు భక్తిరేక ఆసక్త్యముగ కష్టపూచకములగు కపటవచనములను సంభాషించినను, ఉత్తమపురుషార్థమును సమీపమునట్టి సర్వేశ్వరుని మహత్తైన కృపాస్వభావమును అతిశయముగ అభ్యర్థించుచున్నది.

శ్లో. ౨. పాలిగ, పాలిగ వెన్ఱు పూముగళో కోల్ తొణ్డో,

మలివుదనై క్కణ్ణుగన్ఱు, వాళ్ళో త్రి, యులగిల్, -

తిరున్దాదార్, దమై త్తిరు త్రియ, మాటళోల్,

మరున్దాగ ప్పొగుమ్, మనమాశు.

టీక. - పాలిగ పాలిగ - అభివృద్ధి నొందుగాక అభివృద్ధి నొందుగాక, ఎన్ఱు - అని, పూముగళో - శ్రీమహాలక్ష్మి కధిపతియగు సర్వేశ్వరునియొక్క, తొణ్డో - దాని, మలివుదనై - తూడియూడునట్టి సమృద్ధిని, కణ్ణు - చూచి, ఉగన్ఱు - సంతోషించి, వోల్ - మంగళాకాశనముచేసి, ఉలగత్తిల్ - లోకమందు, తిరున్దాదార్ తమై - దివ్యులై వారిని, తిరు త్రియ - దిద్దుపాటానర్చిన, మాటన్ - అభ్యర్థయొక్క, కోల్ - క్రొత్తయగు, మరున్దాగ - ఔషధమూలముగ, మనమ్ - మనస్సునందలి, మాకు - కళక్కు - పొరపాడు - నివర్తించును.

తా. - భగవద్భక్తులగోష్ఠినిజూచి సంతోషించి అభివృద్ధి నొందుగాక అని మర్చి పాపానర్చి చేతమలనుదిద్దుపాటాచేసిన అభ్యర్థయొక్క క్రమాక్రియను ఆవుషధ మూలముగ వృద్ధయమందలి దోషములు నివర్తించునని.

శ్లో. ౩. మాశళుతోదికణ్ణ్, వన్దుకలవామైయార్,

అత్తై మిగున్ఱు, ప్పొక్కణ్ణామల్, ఏశళవే,

మణ్ణిల్, మడలూర్ళమాట న్నోరుమిత్తై,

ఉణ్ణడుజ్జత్తై పిటన్దపూర్.

టీక. - మాకు - మాలిన్యము, అటు - లేనట్టి, వోది - వ్యోతియగు, కణ్ణ్ - కన్ను, వన్దు - వచ్చి, కలవామైయార్ - చేరమిచే, అత్తై - అవేను, మిగున్ఱు - పొందుచి, ప్పొక్కణ్ణ - నిందకు, అణ్ణామల్ - భయపడక, ఏశళవే - దోషము నెవ

౫౪౨ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

ర్తింది, తాన్ - తాము, పిటన్ - ఆవతరించిన, ఊర్ - పట్టణమునందలి చేతనులయి
క్క, ఊర్ - హృదయమునడుగ్గ - వడకునట్లు, మణ్ణిల్ - భూమియందు, శ్రమడల్ -
మడల్ అను సంప్రదాయమును, ఊర్ - నడిపించుటకు, మాటన్ - నమ్మాళ్వార్ల, ఓరు
తాన్ - ఏర్పాటుచేసికొనిరి.

తా.— మహాత్మ్యోత్సవరూపుడగు శ్రీకృష్ణుడువచ్చి సంశ్లేషింపనందున నమ్మాళ్వార్లు
అపేక్షాతోశయముచే లోకనిందకు భయపడక తమ అవతారస్థలమందలి జనులుపడక
నట్లు ఈభూమియందు మడల్ అనుసంప్రదాయమును అనుష్ఠించుటకు సక్లేపము
చేసికొనిరని.

శ్రీమడల్—భర్తయైనవాడు భార్యనుఒల్లకుండునపుడు భార్యయైనదితనపుడు
రూపమును ఒకపటమున వ్రాయించి ఆపటమును ఒకచిన్నబండియందుంచి ఒకతాటిపై
గును గుట్టముగా తేసికొని దానిమీదయెక్కి తాను వీధులపెంబడి దిరుగుచు ఈనాటికి
నినిమిత్తమే నేను నాగొంతుతెగగోసికొని ప్రాణములను విడిచెదనని భార్యచేయుచు
కృత్యము, ఇట్టితనభార్యయొక్కకృత్యమును భర్తవినతక్షణమేభార్యనుఅంగీకరించుట

రర. ఊరనినై ననుడలూరపు మొగ్గాదపడి,
కూరిరుళ్ శేర్, కజ్జులుడన్మాడినిన్దు, పేరామల్,
తీదుశెయ్యమాటనిరువుళ్ళత్తు, చెప్పన్ దుయర్,
ఓదువదిజెజనేయో.

టీక.— ఊర్ - చేయుటకు, నినైన్ద - తలదిన, మడల్ - మడల్ అను కృత్య
మును, ఊరపును - చేయుటకును, ఒల్లాదపడి - కూడనివిధముగ, కూర్ - ఆరియ
చిన, ఇరుళ్ - చీకటి, శేర్ - దట్టముగచేరిన, కజ్జుల్ - రాత్రియైనది, ఉపాహ
నిన్దు - తనపరివారముతో చేరినిలిచి, పేరామల్ - ఉంచినఆడుగుయెత్తక, తీదుశెయ్య
చెడుగుచేయగ, మాటన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, తిరువుళ్ళత్తు - హృదయమునందు
శెప్పకుయర్ - కలిగిన దుఃఖమును, ఇజ్జు - ఇక్కడ, ఓదువదు - చెప్పడమనెడి
ఎల్లనేయో - ఏవిధముగనో, (గుర్తలుగము.)

తా.— మడల్ అను వ్యాపారమునున్న చేయఁగూడని విధముగ నూర్చు
మించి ప్రియహితములను పలుకునట్టివారును నిందించువారు మొదలగు సకలమైనవారు
నిద్రించుటచేతను, ఆత్మవ్రాన్ధకారముతోను తనపరివారముతోను రాత్రియైనది ఇటు
తొలగక శ్రమపటచగ ఆసమయమందలి నమ్మాళ్వార్ల మనోదుఃఖము చెప్పనలసిగా
యందెనని.

అజ్జనేనీర్, మునివదైన్వైయిని నమ్మియుగ్గు,
అజ్జనేతోన్మగిన్దైమున్నే, అజ్జ -
నురు వెళిప్పాడ, వురైత్తై త్తమిత్త మాఱు,
కరుదుమవర్కిన్బక్కడల్.

అ. - ఎన్నై - నన్ను, ఇని - ఇక, ఎజ్జనే - ఏవిధముగ, నీర్ - మీరు,
అజ్జ - కోపించుట, ఎన్మున్నే - నాయెడుట, నమ్మియుగ్గు - గుణవిగ్రహ సాక్ష
మున భక్తులగు తిరుక్కులుంగుడి నమ్మియుక్కు ఆయుధాభరణ ఆవయవభోగయై
అజ్జనే - ఇదిగో, తోన్మగిన్దై - ప్రకాశించుచున్నది, (అని) అజ్జన్ - అవిధమైన
అజ్జనేప్పాడ - ప్రత్యక్ష సమానమైనట్లు విశదముగ, ఉరైత్త - సాదించిన, తమిత్త
మాఱు - ద్రావిడ బ్రహ్మదర్శియగు నమ్మాళ్వార్లును, కరుదుమవర్క్కు - స్థరించువారికి,
కడల్ - ఆనందసముద్రమైయుండురు.

క. - తిరుక్కులుంగుడి నమ్మిని నేనుసేవించినవెనుక నన్ను కోపింపఁదగునా,
అజ్జనేప్పాడ నమ్మియుక్కు గుణవిగ్రహ సాక్షర్యాది సమస్తభోగయును ప్రత్యక్ష
ముగ ప్రకాశించుచున్నదని ఆనతిచ్చినవారును ద్రావిడబ్రహ్మసంహితను కటాక్షిం
చున్నట్లును ధ్యానముచేయువారికి ఆనంద సముద్రులై యుండురని.

ర. కడల్ ఇళల త్తీశనై ముక్కాణామల్, నొన్దై,
ఉడనావనుకరిక్కలుల్లు, త్తిడమాగ,
వాయ్ న్దవనాయ్ త్తా, వేళుమ్మాఱునరై యదనై,
ఆయ్ నురై ప్పారాళ్చెయ్యనోల్ త్తార్.

అ. - కడల్ ఇళలత్తు - సముద్రము చేజాట్టులదిన ఈ భూమియందు, ఈకనై -
కన్నుని, మన్ - ఎదురుగ, కాణామల్ - నేవింపక, నొన్దై - నొచ్చుకొని, ఉడనా
వనుకర్ - ఉల్లు - గోపిమార్లు కృష్ణుని అనుకరించి ధరించిన విధముగ విచారించి
అనుకరించి ధరించునట్లు హృదయమందుఁదలచి, తిడమాగ - దృఢముగ, వాయ్
నాదించి, అవనాయ్ - అసర్వేశ్వరుఁడుగనే, తాన్ - తాము, వేళుమ్ - అను
భక్తులగునట్టి, మాఱున్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, ఉరైయదనై - శ్రీమూర్తిని, ఆయ్ ను -
అనుమతు విచారించి, ఉరైప్పార్ - అనుసన్ధించువారు, అల్ త్తెయ్య - ఆత్మార్లకు
ముచేయుటకు, నోల్ త్తార్ - నోమునోచినవారగుదురు.

క. - ఈభూమియందు సర్వేశ్వరుని ప్రత్యక్షముగ నేవింపనందుచే నొచ్చుకొని
రసమయమందు, గోపిమార్లు అనుకరించి ధరించినట్లు ధరింపఁదలచి దృఢాధ్య

౧౪౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటికా తాత్పర్యసహితము

వసాయముతోఁగూడి సమీపించి శ్రయింపతిగానే అనుకరించిసాదించిన అభ్యార్థన క్రమము మొదలగు వైభవములను అనుసన్ధించువారు అభ్యార్థకులైక్కర్యము చేయనోచినవారగుదురని.

౪౭. నోద్రునోన్పాదియిల్లెనున్వన్వై విట్టాల్ దిగిల్లే,
 పేద్రుక్కుపాయమున్వన్వై పేరరులే, శాద్రుగిన్వై,
 ఇట్టెల్లె యెన్ను మెట్టిలో మాఱుశోల్ వల్లార్,
 అజమరక్కారావముదు.

టీక. — నోద్రు - మోక్షసాధనముగ అనుష్ఠించునట్టి, నోన్పాది - కర్మాద్య పాయములందు అన్వయము, ఇల్లే - లేనివాడను, నుకదన్వై - ధారకభోగ్యములుగా నుండునిన్ను, విట్ట - విడిచి, అద్రుగిల్లే - ధరింపఁజాలినవాడనుగాను, పేద్రుక్కు ఉపాయము - మోక్షోపాయమైనది, ఉకదన్ - దేవరవారియొక్క వేరతిరుకే. విక్ట కుకకృపయే, శాద్రుగిన్వై - అందఱును గుర్రెలుగునట్లు చెప్పుచున్నాను, ఇట్ట - ఇక్కడ ఈ యాత్మవిషయమందు, ఎన్నిలెయెన్నుమే - నాయొక్క నిష్ఠయిదియనెను, ఎట్టి - శేషత్వపారతంత్ర్యములగు ఆత్మభూషణములచే రమ్యమైయుండు, మాఱు - నమ్మాభ్యార్థయొక్క, శోల్ - ఉపాయనిష్కర్షమైన ఈ తిరువాయ్మొట్టిని, వల్లార్ - అభ్యసించఁగలవారు, అజ్జ - అక్కడ, అమరయ్య - నిత్యనూరులకు, ఆరా - ఆహార్యమైన, అముదు - అమృతమగునట్లు లభించురు.

తా. — నేను నీయొక్క చరణారవిందములను బొందుటకు కర్మాద్యపాయములను అనుష్ఠింపలేదు, అయినను నిన్ను విడిచి ధరింపఁజాలను, కాఁబట్టి నీయొక్కనిష్ఠకుకృపయే సాధనమని ప్రసిద్ధపఱచుచున్నాను, ఈవిషయమందు నానిష్ఠయిదియని ఆత్మభూషణములగు శేషత్వపారతంత్ర్యములనుగల అభ్యార్థయొక్క ఉపాయనిష్కర్షమైన ఈ తిరువాయ్మొట్టిని అభ్యసించువారిని నిత్యనూరులు ఆచ్యుతమువలె భావించురని.

ప్రతి ౪౮. ఆరావముదాద్వారాదరి త్రపేటుగల్గె,
 తారామైయాలేతళర్ న్దుమిగ, తీరాద -
 ఆలై యుడన్దాల్ దామై పేళియలమన్దా,
 మాళిటుశీర్, మాఱునెమ్మా.

టీక. — ఆరావముదాద్వార - నిరతిశయభోగ్యులగు తిరుక్కుడందై ఆరావముదై పైరుమాళ్ళు, ఆదరిత - ఈయాభ్యార్థు ఆపేక్షించిన, పేరుగల్గె - భుజింపఁగలములది, తారామైయాలే - తక్షణమే ఇచ్చింపకపోవుటచే, మిగ - మిక్కిలి, తళర్ న్దు - తళర్ న్దు

మోక్షము, మాకు - దోషము, అటు - లేని, కిర - జ్ఞానవైలక్షణ్యముగల, ఎత్తాకా -
 పుష్పజనస్వామియగు, మాటకా - నమ్మాళ్వార్లు, తిరాద - తీరని, ఆశ్చర్యముడన్ - అ
 ప్తము, అదృష్టమై - తమయొక్క ధరింపకాలమిని, వేళి - మాట్లాడి, అలమదాన్ -
 అలమదమును బొందిరి.

తా.- తిరుక్కడంద ఆరావముడు పెరుమాళ్ళు ఈయాళ్వార్ల మనోరథమును
 సమర్థముచేయక పోవుటచే నిరుత్సాహులై నిరుపజ్ఞాన వైలక్షణ్యముగల ప్రపన్నజనుట
 వలన నమ్మాళ్వార్లు అత్యాపేక్షతో సర్వేశ్వరుని యెడలాని ధరింపకుండుటను అనుస
 రించు గ్రహించెదరని.

మానలత్తాల్ మాటకాతిరువల్లవాళ్ళ పుగప్పోయ్,
 తానిలై తుప్పిళ్ న్నవ్వుర్ దన్నరుగిల్, మేల్ నలక్కి,
 తున్నమున్ ముచ్చొన్న, శొలవుగత్పార్, దక్కరుక్కు, -
 ప్పివిటక్క వేణ్ణావిట.

టీక.- మాటకా - నమ్మాళ్వార్లు, మానలత్తాల్ - మిగుల ప్రేమాతిశయముచే,
 తుప్పిళ్ - తిరువల్లవాళ్ళ అను దివ్యదేశమును, పుగప్పోయ్ - ప్రవేశింపఁబోయి,
 తానిలై న్నవ్వురుగిల్ - ఆయురీసమీపమందు, తాన్ ఇల్లెత్తుప్పిళ్ న్దు - తాముజడలిక జెంది
 మేల్ నలక్కి - దానికిపై చెలికలైనిపేదవచనములచేతను శ్రమనొంది, తున్నము
 చుట్టుమునుపొంది, శొన్న - చెప్పిన, శొలవు - ఈతిరువాయ్ మొట్టిని,
 ముచ్చొన్న - అభ్యసించువారికి, పిన్ - అభ్యాసమునకువెనుక, పిట - తిరు
 వాయ్ మొట్టిని తమకాని ఇతర మైన జన్మమునందు, పిటక్క వేణ్ణా - జన్మింపవలసివదిలేదు, లేక,
 పిటక్క వేణ్ణా - దీనిని అభ్యసించిన వెనుక జన్మింపవలసివదిలేదు, జన్మమును లేకుండునట్లుచే
 ను, పిటనునది అవ్యయము, (పిన్ పిటక్క వేణ్ణా పిట - ఈతిరువాయ్ మొట్టిని తప్ప
 పిటక దీని అభ్యసింపఁబనిలేదు.) అనియుగావచ్చును.

తా.- నమ్మాళ్వార్లు ప్రేమాతిశయముచే తిరువల్లవాళ్ళ దివ్యదేశమును ప్రవేశింపఁ
 బోయి సమీపమందు తాముజడలికచేపడి చెలికలైనిపేదవచనములచే శ్రమనొంది
 మాత్రాంకులై అనతిచ్చిన ఈతిరువాయ్ మొట్టిని అభ్యసించువారికి జననాదిదుః
 సుఖములగవని.

పిటములగమ్మకా తల్లిక్కుమ్ పెరరుట్టణ్ణా, పు
 శిటన్దగుణతాలురుగుమ్మిల, త్తిటమ్ తవిర్న్దు

౫౪౬ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటికారాత్పర్యనహితము.

శేర్ ననుబవిక్కుమ్మనిలై శెయ్యెన్ శీర్ మాటన్,
వాయ్ నపద శ్చేమనమేవై గు.

టీక — పిఱన్దు - అనేకావతారములనెత్తి, ఉలకమ్ - లోకమును, కాత్తుకు - కాచియుండిరక్షించునట్టి, వేర్ అరుల్ - గొప్పకృపగల, కణ్ణన్ - ఓర్వ
స్థా, ఉక్కొళిన్దుగుణ్రాల్ - నీయొక్కకల్యాణగుణా నుసంధానముచే, ఉరుగుమ్ - మన
స్సకరుగునట్టి, శీలత్రిఱమ్ - స్వభావమును, తవిర్ న్దు - విడిచి, శేర్ న్దు - నిమ్మగుడి
అనుబవిక్కుమ్ - అనుభవించునట్టి, నిలై - మనస్సుయొక్కనిలకడను, శెయ్యెన్దు -
చేయుముఅనిచెప్పిన, శీర్ మాటన్ - జ్ఞానవైలక్షణ్యముగలఅత్తొర్వయొక్క, వాయ్
పదత్తై - ఒకటికొకటిసమానదుగు శ్రీపాదములయందు, మనమే - నామనసా! వైగు
నీవునిలకడనొందియుండువుగాక.

తా. — అనేకావతారములచేసి కృపచేలోకమునురక్షించునట్టి ఓర్వకృష్ణ!
నీకల్యాణగుణానుసంధానముచే మనస్సుకరుగునట్టి స్వభావమునువిడిచినిమ్మ సమావేశ
అనుభవించునట్లుమనస్థైర్యమునుగలుగఁ జేయవలయును అనిఅనతిచ్చెడు జ్ఞానాదిగుణ
లుగలఅత్తొర్వయొక్క పరస్పరసదృశముగు శ్రీపాదములేమనకురక్షకమని ఓమనసా!
నీరవిత్తుడగుము అని.

౫౫. వై గల్ తిరువల్ వడ్డూర్, వై గుమిరామనుక్కు, ఎక్ -
శెయ్ గైదన్దై ప్పల్వినజ్జాల్, శెప్పమెన, కై గభ్రీన్దు -
కాదలుడక, తూదువిడుమ్, కారిమాటన్, క్కల్తై,
మేదినియార్, నీర్ వణ్ణుమిన్.

టీక. — మేదినియార్ - భూమియందుండువారలారా, తిరువల్ వందూర్ -
తిరువల్ వందూర్ అనుదివ్యదేశములూ, వైగల్ - ఎల్లప్పుడును, వైగుమ్ - నిత్యవాద
చేయుచున్న, ఇరామనుక్కు - చక్రవర్తిత్తిరుమగమకు (శ్రీరాములకు) పుల్ ఇనక్కాల్ -
పథులనుమాహములారా! ఎక్ శెయ్ గైదన్దై - నాయొక్కదశను, శెప్పమెన - శ
యపఱచుడుఅని, కైగభ్రీన్దు - అతిశయించిన, కాదలుడక - ఆకలొ, తూదువిడుమ్
దూరగాపంపిన, కారిమాటన్ - నమ్మాత్తొర్వయొక్క, క్కల్తై - శ్రీపాదముల
నీర్ - మీరు, వణ్ణుమిన్ - నమస్కరింపుడు.

తా. — ఓలోకులారా! తిరువల్ వందూర్ అను దివ్యదేశమందు నిత్యవాద
చేయుచున్నచక్రవర్తిత్తిరుమగమకు, “పథులారా! నాదశనువిన్నవించుచుఅని”అక్క
లొపథులనుదూరలనుగాఁపిన అత్తొర్వశ్రీపాదములనే మీరునమస్కరింపుడు.

౫౨. మిన్నిదై యార్ శేర కణ్ణ మ్మె త్తెనవ్వానెన్ఱు,
తన్నిలై పోయ్, పెణ్ణిలై యాయ్, త్తాళల్ళి, ఉన్నుడన్ -
కూడేనెన్ఱాదుమ్మరుగు యర్ కో, తాళ దొఱివే,
నాడోఱుమ్ నెళ్ళ మేనల్లు.

టీక. — మిక్ ఇదైయార్ - మెఱుపుతేగ వంటినడుముగలస్త్రీలతో, శేర -
గూడియున్న, కణ్ణ - శ్రీకృష్ణుడు, మెత్తెన - ఆలస్యముగ, వద్దాన్ ఎన్ఱు - వచ్చినా
డని, తన్ నిలైపోయ్ - తమయొక్క ఆకారమువదలి, పెణ్ణిలైయాయ్ - గోపిమాలల
యొక్క ఆకారమునుగలవారై, తాళల్ళి - తాముగూడియుండ సంకేతస్థలమందుప్ర
శంపనలయునని ఆకృష్ణుడు సమీపమునకురాగా, ఉన్నుడన్ - నీతోడ, కూడేన్ -
ఈడు, ఎన్ఱు - అని, ఊడుమ్ - కోపగించిన, కురుగైయర్ కో - తిరునగరికినిర్వాహ
కుననత్తావ్వుయొక్క, తాళ - శ్రీపాదములను, తొల్లి - నమస్కరించుటకు,
నెళ్ళమే - ఓమనసా! (నీవును) నాళోదోఱుమ్ - ప్రతిదినమును, నల్ల - గుఱివకరింతువుగాక.

తా. — ఓమనసా! నుండరులగుస్త్రీలతో గూడియున్న. శ్రీకృష్ణుడు ఆలస్యము
చేసివచ్చినాడని, ఆత్మావర్తకమరూపమును విడిచివాయకిరూపమును ధరించితామున్నస్థల
మునకుఆకృష్ణుడుగమింపించిరాగా, నీతో చేరననికోపించుకొనిన ఆత్మావర్తశ్రీపాదములను
నమస్కరించుటకునీవును సహాయపడవలయునని.

౫౩. నల్లవలత్తార్, నమ్మచ్చేదొమ్మకనన్ఱారై,
వెల్లుమ్విరు త్తవిబూదియనెన్ఱు, ఎల్లైదుఱు -
త్తానిరున్ఱు వాక్కుమ్తమిళ్ళ మాఱన్, శోల్ వల్లార్,
వానవర్కు, వాయ్ త్త కురవర్.

టీక. — నల్లవలత్తార్ - లీలాపకరణములను గ్రహించుట మొదలగు మంచిఅభి
ప్రాయముచే లేక బలముచే, నమ్మచ్చేర్ తోక్ - మనయొక్క ప్రణయకలహమునునివర్తింపఁ
జేసేరునట్లు చేసినవాడు, మున్నన్ఱారై - పూర్వోక్తమైన, వెల్లుమ్ - జయించును, విరుత్త
త్తానిరున్ఱు - విరుద్ధవిభూతికర్తవ్యమును, (సుఖదుష్టభాత్రకమగుప్రకృతిని) గలవాడు
ని, ఎల్లైదుఱు - అన్తములేక, తాన్ - తాను, ఇరున్ఱు - ఉండి, వాళ్ళేత్తుమ్ - స్తోత్రము
యొనున్న, తమిళ్ళ మాఱన్ - ద్రావిడభాష ప్రవర్తితులలో మొదటివారగు ఆత్మావర్త
యొక్క, శోల్ - శ్రీనూక్షిని, వల్లార్ - అభ్యసించగలిగినవారు, వానవర్కు - నిత్య
సారులకు, వాయ్ త్త - పొందియుండు, కురవర్ - ఆచార్యులగుదురు.

తా. - మందిలముచే (లేక) అభిప్రాయముచే మనప్రణయకలహమును నివర్తింపజేసిచేర్చిన శ్రీయశతి, మనుపటికరూపులను (లేక) మనస్త్రీత్వాభిమానాదులను బోధింపజేసిన అనియ పరస్పరవిరుద్ధములగు సుఖముఃఖములను గలిగియుండు విభూతులను (అనియములను) కలవాడనియు సదా, స్తుతించుచున్న ద్రావిడభావకు ఆచార్యులగు ఆత్మాత్మయొక్క దివ్యప్రబంధమును అభ్యసించువాడునిత్యమూరులకు పరమపూజ్యులగుదురని.

౫౪. కురవై ముదలాబ్జి, కోలచ్చెయల్ గల్,
ఇరవుపగల్ గెన్నామలెన్నుమ్, పరవుమనమ్ -
పెన్ద్రేనెనేకళిత్తు, ప్పేళుమ్ పరాజుశెన్ద్రక,
శోన్ద్రేనిర, నెజ్జేతువల్.

టీక. - కల్లన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కురవై - రాసక్రీడ, ముదల్ అమ్ - మొదలగు, కోలమ్ - సుందరమైన, కెయల్ గల్ - వ్యాపారములను, ఇరవుపగల్ - రాతిపగలు, ఎన్నామల్ - అనిమాడక, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, పరవుమ్ - స్తుతించునట్టి, మనమ్ - మనస్సును, పెన్ద్రేన్ - లభించితిని, ఎన్దు - అని, కళిన్దు - సంతోషించి, చేకుమ్ - మాట్లాడుచున్న, పరాంకుశకాతక - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, శోన్ద్రేనిర - శ్రీనూత్తియగు తేనెయిందు, నెజ్జే - ఓ మనసా! తువల్ - కూడివృద్ధిబొందుమా.

తా. - ఓ మనసా! శ్రీకృష్ణునియొక్క మనోజ్ఞములగు రాసక్రీడమొదలగు వ్యాపారములను విరానుములేక స్తుతించునట్లు లభించితిని సంతోషముతో సంభాషించుచును నమ్మాళ్వార్లయొక్క శ్రీనూత్తిరూపముగ శ్లోచిత అనుభవించి వృద్ధిబొందుమని.

౫౫. తువళణుత్తీర్, మూల్ దిటత్తుత్తొన్నలత్తాల్, నాళుమ్ -
తువళణుత్తీర్, శీలమెల్లామ్ శొన్నాన్, తువళణవే -
మున్నమనుభవత్తిల్, మూట్ గినిన్ద్రమాటనదిల్,
మన్నుమువన్నోల్, వన్దమాల్.

టీక. - తువల్ - ఇదే రాసక్రీడనుదాగము, అట - నివర్తించుటచే, మన్నుమ్ - పూర్వమండే, అనుభవత్తిల్ - భగవదనుభవమందు, మూట్ గిన్ద్ర - ప్రవేశించిన, మాట్ - నమ్మాళ్వార్లు, అదిల్ - ఆయనుభవమందు, మన్నుమ్ - నిలుకడనొందియున్న, ఉపస్పార్ - సంతోషముచే, వన్ద - కలిగిన, మూల్ - ప్రేమాతిశయముచే, తువల్ అటుశీర్ - దోషములేక కల్యాణగుణములుగల, మూల్ తిట్టన్దు - సర్వేశ్వరునివిషయమందు, తొల్ నలత్తాల్ - స్వాధీనముగనుకొనిచే, నాళుమ్ - ఎల్లప్పుడును, తువల్ అటు - ఆవిషయమందు చలనములేక రక్షణిలములామ్ - రమయొక్క స్వాధీనభావములనన్నిటిని, శొన్నాన్ - కృపచలనతిచ్చి

తా. — పూర్వమందే ఇతరావేక్షవదలి భగవదనుభవమందు ప్రవేశించిన అబ్బా
 తమనుభవమందలి సంతోష ప్రేమాతిశయములచే నిరుత్పల్యాణగుణ సమృద్ధుడగు ఆన
 ధ్యునియందు స్వాభావిక భక్తిచే సదాతమమగలిగియుండు అట్టివిషయమందలి దృఢ
 భవసాయములనన్నిటిని కరుణచే అనతిచ్చిరని.

౧౬. మాలుడనే, తాళకలన్దువాల్ పైరామైయార్,
 తాలనైన్దుతన్నుడై మైతానడై యిక్కోలియే,
 తానిగ్గువేణ్డామల్ తన్నై విడల్ శోరమాఱ్,
 ఊనమఱుశీర్ నెళ్ళేయుణ్.

టీక. — మాలుడనే - ఆశ్రితవ్యాహమామగల సర్వేశ్వరునితో, తాన్ - తాము,
 మాడి, వాల్ - సుఖించుటకు, పెతామైయార్ - లభింపమిచే, తాల-మిక్కిలి,
 విసిగి, తకానైమై - తమతత్త్వమును ఆత్మతో సంబంధించినదియను, అడైయ-
 న్నుడిని, తాన్ - తాము, ఇగ్గు వేణ్డామల్ కోలియే - వినుచుటకు ప్రయత్నింపగోరినట్లు
 గ, తన్నై విడల్ - తనంతట తానే మావత్తును తమ్ముదిడిచినా వనట్టి విధమును, శోర-
 మఱునట్టి, మాఱ్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, ఊనమఱు - దోషములులేని, శీర్ - కల్యా
 ణములను, నెళ్ళే - ఓ మనసా! ఊణ్ - నీవు అనుభవించువుగాక.

తా. — ఓ మనసా! తనభక్తులయందు వ్యాహమామను బొందియుండు సర్వేశ్వరు
 నో అబ్బార్లు తాముగూడిసుఖించుటకు లభింపనందున మిగుల నిరుత్సాహులై యున్న
 మన కమంతట తామే తమతత్త్వాత్మీయములు మావత్తును తమ్ముదిడిచిన విధమును అనతిచ్చి
 న్నిట్టిళ్వార్లయొక్క పరిశుద్ధమగు కల్యాణగుణములను నీవు అనుభవించువునని.

౧౭. ఉణ్ణుమ్ తాదియెరుమూన్దుమైన్పెరుమాన్,
 కణ్ణనైన్దీర్ మల్ గిక్కణ్ణిడై గళ్, మణ్ణులగిల్
 మన్ను తిరుక్కోళురిల్ మాయన్బాల్ పోమ్,
 మాఱ్ పొన్నడియేనన్దమక్కుప్పోన్.

టీక. — ఉణ్ణుమ్ - ఆరగించునట్టి, కోణులది - ప్రసాదము మొదలగు, ఓరుమా
 డ - ఒకమాడు ధారకవస్తువులును, ఎమ్మెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుడగు, కణ్ణన్ ఎన్నే -
 న్నుడు అనియే, కణ్ ఇన్దైగళ్ - రెండుకండ్లయందును, నీర్ - కన్నీరైనది, మల్లి -
 మణి ఉలిగిల్ - భూలోకమందు, మన్ను - నిలుకడకొందిన, తిరుక్కోళురిల్ -
 తిరుక్కోళురిలోనే చేసియుండు, మాయ్ పాల్ - ఆచర్యగుణచేష్టతములమగల సర్వ

౫౪౬ నిత్యానునానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

తా. - మందిలముచే (లేక) అభిప్రాయముచే మనప్రణయకలహమును నివర్తి
పఁజేసిచేర్చిన శ్రమింపతి, మనుపటికట్రువులను (లేక) మనశ్చిత్తాభిమానాదులను బోగ
టైను అనియు పరస్పరవిరుద్ధములగు నుభయఃఖములను గలిగియుండు విభూతులను (రా
ములను) కలవాడనియు సదా, స్తుతించుచున్న ద్రావిడభాషకు ఆచార్యులగు ఆత్మార్థ
యొక్క దివ్యప్రభవమును అభ్యసించువాడునికృత్యములకు పరమపూజ్యులగుదురని.

౫౪. కుర్వై ముదలాబ్జ, శోలచ్చెయల్ గల్,

ఇరవుపగలెన్నామలెన్నమ్, పరవుమనమ్ -

సెన్ద్రేనెనేకళిత్తుప్పేళుమ్ పరాజుశెన్ద్ర,

శోలైనిల్, నెళ్ళేతువల్.

టీక. - కుర్వై - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కుర్వై - రాసక్రీడ, ముదల్ అమ్ - మొద
లగు, శోలమ్ - నుండురమైన, శెయల్ గల్ - వ్యాపారములను, ఇరవుపగల్ - రా
పగలు, ఎన్నామల్ - అనిచూడక, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, పరవుమ్ - స్తుతించుచున్న
మనమ్ - మనస్సును, సెన్ద్రేనె - లభించితిని, ఎన్దు - అని, కళిత్తు - సన్తోషించి, పేళుమ్
మాట్లాడుచున్న, పరాజుశెన్ద్ర - నమ్మాళ్వార్లయొక్క శోలైనిల్ - శ్రీనూత్తియ
లేనెయిండు, నెళ్ళే - ఓ మనసా! తువల్ - చూడివృద్ధిబొందుమా.

తా. - ఓ మనసా! శ్రీకృష్ణునియొక్క మనోజ్ఞములగు రాసక్రీడమొదలగు వ్యాప
రములను విరామములేక స్తుతించుచున్నట్లు లభించితిని సన్తోషముతో సంభాషించుచుండు
నమ్మాళ్వార్లయొక్క శ్రీనూత్తియంపముగ శ్లోని అనుభవించి వృద్ధిబొందుమని.

౫౫. తువళఱుత్తై, మోలెడిటత్తొన్నలత్తల్, నాళుమ్ -

తువళఱుత్తై, శీలమెల్లామ్ శోన్నాన్, తువళఱవే -

మున్న మనుజువత్తిల్, మూత్తగినిన మాటనదిల్,

మన్ను మువప్పోల్, వన్దమాల్.

టీక. - తువల్ - ఇదే రాసక్రీడనుదోషము, అట - నివర్తించుటచే, మన్నమ్
పూర్వమండే, అనుభవత్తిల్ - భగవదనుభవమందు, మూత్తగిన్ - ప్రవేశించిన, మాట
నమ్మాళ్వార్లు, అదిల్ - ఆయనభవమందు, మన్నమ్ - నిలకడనొందియున్న, ఉపపార్శ
సన్తోషముచే, వన్దకలిగిన, మోల్ - ప్రేమాతిశయముచే, తువల్ అటుకిర - దోషములేక
కల్యాణగుణములగుట, మోలెడిటత్తై - సర్వేశ్వరునివిషయమందు, మోలనలత్తల్ - స్వా
వికమగుధత్తిచే, నాళుమ్ - ఎల్లప్పుడును, తువల్ అటు - అవిషయమందు చలనములేక
లేక శీలమెల్లామ్ - తమయొక్క సర్వభావములనున్నటిని, శోన్నాన్ - కృపచేతనవిధి

౪. — పూర్వమండే ఇతరాపేక్షవదలి భగవదనుభవమందు ప్రవేశించిన అభ్యాసముభవమందలి సన్తోష ప్రేమాతిశయములచే నిర్దుష్టకల్యాణగుణ సమృద్ధుడగు ఆనందునియందు స్వాభావిక భక్తిచే సదాతమకుగలిగియుండు అట్టివిషయమందలి దృఢాభిప్రాయములనన్నిటిని కరుణచే ఆనతిచ్చిరని.

౫౬. మాలుడనే, తాళకలన్దు, వాల్చి ప్పె రామైయార్,
కాలనై న్దుతన్దు డై మైతానడై య, కోలియే,
తానిగల్ వేణ్డామల్ తన్నై విడల్ శోల్ మాఅన్,
ఉనమఱుశీర్, నెళ్ళేయిణ్.

టీక. — మాలుడనే - ఆశ్రితవ్యామోహముగల సర్వేశ్వరునితో, తాన్ - తాము, కూడి, వాల్చి - సుఖించుటకు, పెతామైయార్ - లభింపమిచే, కాల-మిక్కిలి, విసిగి, తన్ - అదైమై - తమతత్త్వమును ఆత్మతో సంబంధించిదియును, అదైయ-
నది, తాన్ - తాము, ఇగల్ వేణ్డామల్ కోలియే - విడుచుటకు ప్రయత్నింపగోరినట్లు, తన్నై విడల్ - తనంతట తానే నూనత్తును తమ్మువిడిచిపోవునట్టి విధమును, శోల్ -
చూచుచు, మాఅన్ - సమ్మార్పయింక, ఉనమఱు - దోషములులేని, శీర్ - కల్యాణమును, నెళ్ళే - ఓ మనసా! ఉణ్ - నీవు అనుభవించువుగాక.

౫. — ఓ మనసా! తనభక్తులయందు వ్యామోహమును బొందియుండు సర్వేశ్వరుని అభ్యాస్తు తాముగూడి సుఖించుటకు లభింపనందున మిగుల నిరుత్సాహులై యున్న తమంతట తామే తమతత్త్వములు యానత్తును తమ్మువిడిచిన విధమును ఆనతిచ్చి సమ్మార్పయింక పరిశుద్ధమగు కల్యాణగుణములను నీవు అనుభవించువునని.

౫౭. ఉణ్ణుణ్ణు తాదియైరుమూన్దు మైప్పెరుమాన్,
కణ్ణనెన్నేనీర్ మల్ గిక్కణ్ణై గల్, మణ్ణులగిల్
మన్ను తిరుక్కోళూరిల్ మాయన్పాల్ పోమ్,
మాఅన్ పొన్న డియేనన్దమక్కుప్పో.

టీక. — ఉణ్ణుమ్ - ఆరగించునట్టి, కోణుఅది - ప్రసాదముమొదలగు, ఓరుమా - ఓరమాడు ధారకవస్తువులును, ఎమ్మెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుడగు, కణ్ణన్ ఎన్దే - మును అనియే, కణ్ ఇన్దైగల్ - రెండుకండ్లయందును, నీర్ - కన్నీరైనది, మణ్ణి - మణి ఉలిగిల్ - భూలోకమందు, మన్ను - నిలుకడనొందిన, తిరుక్కోళూరిల్ - తిరుక్కోళూరి వేంచేసియుండు, మాయన్ పాల్ - ఆశ్చర్యగుణచేష్టితములనుగల సర్వ

౧౫౦ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

శ్వరునియొద్దకు, పోమ్ - వెడలనట్టి, మాట - నమ్మాత్వార్థయొక్క, పోమ్ అడియె-
రమ్యమైన శ్రీపాదములే, నవమిక్కు - మనకు, పోన్ - నిజే పమయందును.

తా. - ప్రపాదాది ధారకవస్తువులను శ్రీకృష్ణుడే అని కండ్లలో కన్నీరునింది ఈ
భూమియందలి తిరుక్కోరులో నేచేసియుండు అశ్వర్యకరుడగు సర్వేశ్వరునియొద్దకు
వెడలెడు ఆత్మార్థయొక్క రమ్యమైన శ్రీపాదములే మనకు నిజే పమని.

౧౫౧. పొన్నులగుబూమియెల్లమ్మపుల్లినల్లపేర్లువల్లజ్జి,
ఎన్నిడరైమాలుక్కియమ్ముమెన, మన్నుతిరు
నాడుముదల్ తూడునల్లివిడుమ్మూటనైయే,
నీడులగీర్ పోయ్ మణ్ణునీర్.

టీక. - పోమ్ ఉలగు - పరమపదము, పూమి-భూమి మొదలగులాకములు, ఎ-
ల్లమ్ - ఈయావత్తును, పుల్ ఇనల్లపేర్లు - పక్షిసమాహమలకే, వల్లజ్జి - ఇప్పించి,
ఎల్ ఇడరై - నాడుఖమును, మాలుక్కు - ఆశ్రితవ్యాపాహముగల సర్వేశ్వరునికే,
ఇయమ్ముమెన - చెప్పడుఅని, మన్నుతిరునాడుముదల్ - స్థిరమగుపరమపదముమొద-
లగుస్థలములయందు, తూడు - దూతలనుగ, నల్ గి - అవేక్షించి, విడుమ్ - పనిపని
మాటనైయే - ఆత్మార్థనే, నీడులగీర్ - గొప్పభూమియందుండువారలారా! నీర్ -
మీరు, పోయ్ - వెళ్లి, మణ్ణుమ్ - నమస్కరింపుడు.

తా. - ఓలాకులారా! మీరు, ఇహపరలాకములనన్నిటిని పక్షులగుంపుకే ఇప్పించి
చినావ్యాకులమును క్రియఃపతికి విన్నవింపుడని పరమపదముమొదలగు స్థలములకు పక్షు-
లనుదూతలనుగపంపిన ఆత్మార్థనే రక్షకముగ నమ్మినమస్కరింపుడని.

౧౫౨. నీరాగినేట్టవర్గల్ నెచ్చెట్టియ, మాలుక్కుమ్.
ఎరార్ విశుమ్మిలిరుప్పరిదా ఆరాద
కాదలుడకూప్పిట్టకారిమాటాళొలై,
ఓదిడవేయ్యుమ్ములగు.

టీక. - కేట్టవర్గల్ - వినినవారియొక్క, నెచ్చె - మనస్సు, నీర్ అగి - జు-
రూపమై, అట్టియ - నశించునట్లును, మాలుక్కుమ్ - సర్వేశ్వరునికే, ఏర్ అర్ - మిగు-
లనునొచ్చెమగు, విశుమ్మిల్ - పరమపదమందు, ఇరుప్ప-ఉండుట, అరిదు-దుర్లభము అగు
నట్లును, ఆరాద - శమింపని, కాదలుడన్ - ప్రేమముతో, కూప్పిట్ట - నీటిదిను, కా-
మాటన్ - నమ్మాత్వార్థయొక్క, ఱొలై - శిమూక్షిని, ఓదిడవే - అభ్యసంపఞ్గానే,
ఉలగు - లోకము, ఉయ్యమ్ - ఉచ్చేచించును.

తా.-విన్నవారిచ్చుదయముకలిగి యాపుచెడునట్లు శ్రయఃపరికినిమిగులరమణీయ
జనపరమపదమందలిఉనికి అరుదగునట్లును తృప్తికొందనిప్రేమాతిశయముతో ముఱయి
క్షాత్తొర్లయొక్క-దివ్య ప్రబంధమును అభ్యసించిరని పలకెరమలు ఉజ్జ్వలమగుచు.

ఉ. ౬౦. ఉలగుయ్యమూల్, నిన్దపుయర్, వేజ్జడత్తే,
అలర్ మగల్, మున్నిట్టవన్మ, మలరడియే,
వణశరణాయ్, చేర్ స్థమగిల్ మాటన్, తాళైయే,
ఉణశరణాయ్, నెళ్ళ మేయుల్.

టీక.-ఉలగు - లోకము, ఉయ్య - ఉజ్జ్వలమగుచుమిత్తము, మూల్ - సర్వశ్రవ
ణము, నిన్ద - నిన్దతిరుక్కోలముగ (నిలిచినరూపముగ) సేనసాచించుచున్న, ఉయర్ -
కన్నకమైన, వేజ్జడత్తే - తిరుమలలో, (తిరుపతికొండమీద), అలర్ మగల్ - అలర్ మేల్
మగలుగుశ్రీమహాలక్ష్మీని, మున్నిట్ట - పురుషకారముగముందుంచి, అవణదణ్ -
సర్వశ్రవణమయొక్క, మలర్ అడియే - తామరపువ్వుమలవంటిశ్రీపాదమలను, వణశరణో
యే - దృఢమైన ఉపాయముగ, చేర్ స్థ - ఆశ్రయించిన, మగిల్ మాటన్ - పొగడ
శాస్త్రబంధముఅభరణముగధరించియుండునమ్మాళ్వార్లయొక్క, తాళైయే - రెండు
శ్రీపాదమలనే, ఉణశరణాయ్ - నీకుఉపాయముగ, నెళ్ళ మే - ఓమనసా ! ఉల్ -
ఊరువుగాక.

తా.-ఓమనసా ! లోకోజ్జీవనసార్థముగసర్వశ్రవణము వేంచేసియుండు తిరుమల
లో అలర్ మేల్ మగలతాయార్ల పురుషకారమాలముగ ఆశ్రయఃపరియొక్క పాదారవి
క్షులనే దృఢరక్షకముగనమ్మి ఆశ్రయించియుండు పశుకాభరణులగు ఆళ్వార్లయొక్క
శ్రీపాదములనేనీకు ఉపాయముగతలంచుమాఅని.

ఉ. ౬౧. ఉణ్ణిలావై వరుడనిరు త్తియివ్వలగిర్,
ఎణ్ణిలామాయ నెన్నెనలియ వెణ్ణిగిన్ఱా,
ఎన్ఱునిన్దై న్దోలమిట్టవిన్బుగల్ తేర్, మాటనెన,
కున్ఱి విడు మేబునక్కణుల్.

టీక.- ఇవ్వలగిర్ - ఈలోకమందు, ఉల్ - లోగ, నిలావు - వర్తించెడు,
వరుడన్ - అయిదుఇంద్రియములగు శత్రువులతో, ఇరుత్తి - ఉండునట్లుచేసి, ఎణ్
ణ్ణ-అపంభ్యాకమైన, మాయన్ - ఆశ్చర్యగుణచేష్టికములగు సర్వశ్రవణము, ఎన్నె -
ఎన్నెనలియ - శ్రమపఱచుటకు, ఎణ్ణిగిన్ఱాన్ - తలచుచున్నాడు, ఎన్ఱునిన్దై - అని
నెన, ఓలమిట్ట - మోఱయిడిన, ఇన్ - ఇంపైన, పుగల్ - కీర్తియొనది, తేర్-పొంది

౧౫౨ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

యందు, మాటన్ ఎన - అభ్యర్థన అనుసంధానముగానే, పవక్కుల్లు - సంసారమును కాళరాగ్రియైనది, కన్దివిడువ - తగ్గినశించిపోవును.

తా. - ఈలోకమందు మనలోగ పంచేదియములు అను శక్తువులను ఉండునట్లు చేసిన ఆత్మర్యగుణచేష్టితడగు సర్వేశ్వరుడు నన్ను శ్రమపటచుటకు తలచుచున్నాడు అని తలచి మొఱుపడిన మనోజ్ఞమైన కీర్తిగల అభ్యర్థయొక్క తిరునామమును అనుసంధానముగానే సంసారమును కాళరాగ్రియైనది తగ్గినశించిపోవునని.

పద ౬౨. కట్టుల్ పగలరదికై విజ్ఞమోగముట,

అబ్బదనై కట్టొర్రరగ్గురెప్పారు, ఇట్టివల్ పాల్,

ఎశయనీరెణ్ణగిన్మదెన్నునిలై శేర్మాటణ్,

అజ్జాలుటనెళ్ళువెల్లెయ్యామ్.

టీక. - కట్టుల్ పగల్ - రాత్రియందును పగటియందును, అరతి. ఆ సౌఖ్యము, కైవిది - అతిశయించి, మోగముట - మోహమునుబొందగ, అబ్బ - అచ్చట, అద నెక్కణ్ - దానినిజూచి, ఓర్ - సమానములేని, అరబ్బరై - శ్రీరత్నవాధులను, పార్తనేవిది, ఇట్ట - ఇచ్చట, ఇవల్ పాల్ - ఈమేవిషయమందు, ఎన్ శయ - ఏమిచేయుటకు, నీర్ - మీరు, ఎణ్ణగిన్మద - తలంచునది, ఎన్నుమ్ - అనితల్లిఅడుగునట్టివిధమైన, నిలైశేర్ - స్థితినిబొందిన, మాటన్ - అభ్యర్థయొక్క, అవళో - మనోజ్ఞమైనఈ తిరువాయ్ మొగ్గిని, ఉట - అభ్యసంపగ, నెళ్ళువెల్లెయ్యామ్ - ఉపాయాన్తరవిషయమైన మనోహరిత్యమునవర్తించితడోపాయత్యానుసన్ధానము చేయవచ్చుట్టిఅగును.

తా. - అభ్యర్థనాయోగిరేయంబగుల్లును ఆ సౌఖ్యముధికమై మోహమునుబొందగ అచ్చటదానినిజూచినమానరహితులగు శ్రీరత్నవాధులను (నందెరుమాళ్లను) నేవిదిఈమేవిషయమందు మీరేమిచేయతలచితిరి అనితల్లిఅడుగునంతటి దళనుబొందినఅభ్యర్థయొక్కమనోజ్ఞమైన ఈతిరువాయ్ మొగ్గిని అభ్యసంపగమునవచ్చుట్టిఅగునని.

౬౩. వెల్లియనామకట్టువిట్టగన్మదెన్మోగమ్,

తెల్లియమూర్, తెన్విరుప్పేర్ శెన్మపుగ, ఉళ్ళమకై

పల్లెన్నిన్మరన్మెపగరుమ్ శడకోపణ్,

అల్లెవర్గల్ దామ్మాయ్.

టీక. - వెల్లియనామమ్ - పావనత్వభోగ్యత్వధారకత్వాదిగుణములంగల పెరియేరుభూళ్లయొక్క (శ్రీరత్నవాధులయొక్క) తిరునామములను, కట్టు - తల్లిగారుచెప్పగా

70

౫౫౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

ప్రత్యక్షముగ అనుభవించి అనుభవపరీవాహరూపముగ ఆనందిచ్చిన దివ్యప్రబంధమున
అనుసన్ధించు వారలె తమజ్ఞేమమనకు ఉపయుక్తమగువానిని అభ్యసించినవారగుదురని.

౬౫. కథ్ భోర్ కరుదుమ్మివిశయబ్ధుళుక్కెల్లామ్,

పథ్ థామ్మిబవగుణప్పణ్బుగల్లై ఉథ్ థుణార్ న్దు

మణ్ణిలుళోర్ తమ్మివై వాయ్ న్దురై త్తమా ఆకాళోర్,

వణ్ణిల్లినిచానతమ్మి ప్పా.

టీక. — కథ్ భోర్ - సకలకాన్తతాత్పర్యములను అభ్యసించిన దశరథచక్రవర్తి
క్రీషను చేయుచుండలైనవారు, కరుదుడు - ఆదరించెడు, విజయబ్ధుళుక్కు - విజయము
లకు, ఎల్లామ్ - అన్నిటికిని, పథ్ థుఆమ్ - ఆశ్రయమును, విజవగుణప్పణ్బుగల్లై - రా
మకృష్ణాద్వైతారములయొక్క గుణస్వభావములను, ఉథ్ థుణార్ న్దు - విచారించిగుర్త
తీగి, మణ్ణిల్ - ఈభూమియందు, ఉల్లోర్ తమ్ - ఉండెడుచేతనులయొక్క, ఇల్లువై - భగ
వద్గుణానుభవలభమును, వాయ్ న్దు - సులభమైనసమీపించియుండి, ఉరైత్త - పా
దించిన, మా ఆన్ కోర్ - ఆత్మార్థయొక్క దివ్యసూక్తియైనది, పణ్ణిల్ - గానములయందు,
ఇనిదుఆన - మనోజ్ఞమైనరాగమును, తమ్మి ప్పా - ద్రావిడశబ్దరూపమైనభక్తస్తుతిగుణ.

తా. — సర్వజ్ఞులగుచక్రవర్తిక్రీషను చేప ప్రభృతులు ఆదరించు జయపరంపరలకు
న్నిటికి ఆశ్రయమైన రామకృష్ణాద్వైతారాదులయొక్క గుణస్వభావములను గుర్తెడి
ఈశాకమంవలి చేతనులకు భగవద్గుణానుభవలభమును సులభముగ సమీపించియుండి
ఆనందిచ్చిన ఆత్మార్థదివ్యప్రబంధమైనది గానములలో మనోజ్ఞ గానమును ద్రావిడశబ్దరూపము
గుప్యత్రములుగలవియగునని.

౬౬. పామరువు వేదమ్మపగర్ మూల్ కుణబ్బళుడకా,

ఆమటగు వేణ్ణిప్పా డామవల్ తై, తూమనత్తాల్

నణ్ణియవనై కాణ్ణానన్దురుగిక్కుప్పిట్ట,

అణ్ణలై నణ్ణారై త్తైయర్.

టీక. — పామరువు వేదమ్ - భక్తస్సులతోఁగూడిన వేదములచే, పగర్ - ప్రతిపాది
పఁచు, మూల్ కుణబ్బళుడన్ - మేలైనవిల్యాణగుణములతోఁగూడి, ఆమ్ అట్టగు - మంచి
సౌందర్యము, వేణ్ణిప్పాడు ఆమ్ అవిద్యతై - పరత్యము అగువానిని, తూమనత్తాల్ - పరిత
ప్రదుగుమనస్సుతో, నణ్ణి - సమీపించి, అవనై - క్రిందుఁజెప్పినగుణ విశేషములతోను,
దినవానిని, కాణ్ - ప్రత్యక్షముగ అనుభవించుపనులయనవిచ్చెడి, నన్దు - బాగుగ,

చీ - మనస్సుకరిగి, కూప్పిట్ట - మొఱయిడిన, అల్లరై - మహాత్ములగు ఆత్మార్థము, ప్పయిర్ - జ్ఞానసామ్యులగు సంపారులు, నల్లార్ - ఆశ్రయింపజాలరు.

తా. - వేదప్రతిపాద్యమైన కల్యాణగుణములతో దివ్యసౌందర్యము పరత్వము మొఱవడిని పరిశుద్ధహృదయముతో నమిపించి ఆసర్వకల్యణని ప్రత్యక్షముగ ననుభవించుచుండి ద్రవవస్తువువలె కరిగి మొఱయిడిన మహనీయులగు ఆత్మార్థము జ్ఞానకూన్యులగు సంపారులు ఆశ్రయింపజాలరు.

౬౨. ఏటై యర్ గళి, నెళ్ళై యిళగువిక్కుమ్మేమూలల్లగు,
కూర్చువన్దుతోన్న్దిత్తుయర్ విళైక్క, ఆఱుమనమ్
తన్నుడనేయవ్వత్తుగై, తానురై త్తమాఱన్సార్,
మన్ను మవర్ తివిన్దై పోమ్మేమాయ్ న్దు.

టీక. - ఏటై యర్ గళి - ఆవివేకులగు సంపారులయొక్క, నెళ్ళై - మనస్సును, కళగువిక్కుమ్ - కరుగునట్లు చేసెడు - చూల్ ఆఱుగు - సర్వకల్యణని సౌందర్యము, కూర్చువన్దు - అంతటను వ్యాపించి, తోన్న్ది - అగుపడి, తుయర్ - దుఃఖమును, విళైక్క - యగః కేయగ, ఆఱుమనమ్ మనము తన్నుడనే - బదుఃఖమును ద్రవమందు ముగిసిన హృదయముతో, తన్నుగై - ఆ సౌందర్యమును, తాన్ శిరైత్త - తామె అనుభవించి పొందిన, మాఱ్ తా - ఆత్మార్థవిషయమునందు, మన్ను మవర్ - పొందియుండువారియొక్క, తివిన్దై - పోషము, మాయ్ న్దు పోమ్ - నశించిపోవును.

తా. - సంపారుల హృదయమును కరుగునట్లు చేయునట్టి శ్రయింపతియొక్క చక్కము ఆత్మార్థము ప్రత్యక్ష సమానముగ నుండినను అనుభవమునకు రానందుచే దుఃఖాత్రాంత్రవహృదయముతో ఆ సౌందర్యమును తామనుభవించి, ఆసతిచ్చిన ఆత్మార్థవిషయమునందు నానందముగలవారలయొక్క పాపము యాపులేక నశించునని.

౬౩. మాయామల్ తన్నై, తన్నై త్తెళి త్తిరియారే,
తీయావిళి త్తిరమాచ్చేర్ పారుళోడు, ఓయామల్,
వాయ్ న్దునిఱ్ఱుమ్మేమాయ్ న్నళమురై త్తమాఱన్దై నామ్,
ఏయ్ న్దురైత్తు వాఱునా శ్శన్దు.

టీక. - మాయామల్ - తమ శివత్వస్వరూపమునశింపక, తన్నై - తమము, త్తెళి - ఉండిన, త్తిరియారే - విచిత్రాకారముగ లిగియుండుటచే, తీయావిళి త్తిరమ్ - మొదలగు పచ్చిభూతములును, ఓకదానియొక్క శార్యము మణియుకదానికి లేక

అని నేనుచూపమై, శరపారులోడు - చేతనులయొక్క సమాహములును అప్రకారము గనేవేరు వేరురూపములగుటచే విచిత్రమైచేరిన పదార్థములతో, అయామలో - వాని దోషములను విచారింపక, వాయున్దునిఱ్ఱుమ్ - వానితోపొందియుండెడు, మాటక వలె - సర్వశ్వరునియొక్క విభూతివిస్తారమును, ఉరైత - సాదించిన, మాటనై - నమ్మాళ్వార్లను, నామ్ - మనము, ఏయన్దు - సమీపించి, ఉరైతు - వారిరియనామములను వచించి, వాఱుమ్వారో - ముఖించుకాలము, ఎన్దు - ఏకాలమో.

తా. - తమస్వరూపముచెడకుండునట్లు తమకుండినవిచిత్రాకారతచేతను అన్ని మొదలగుపంచభూతములును వేరువేరుకార్యములు గలిగినానావిధాకారమై, అప్రకారముగనేచేతనవర్తమును నానావిధాకారములుగలదగుటచే విచిత్రమైచేరిన పదార్థములతోవానిదోషములను ఆలోచింపకవానితోపొందియుండెడు సర్వశ్వరునియొక్కవిస్తారమైనవిభూతినిఆనతిచ్చిన అఱ్ఱార్లను మనముసమీపించి వారిరియనామములను అనుసంధించిముఖించుకాలమెప్పుడో అని.

(ఓయామలో వాయున్దునిఱ్ఱుమ్ అనిపాఠ మైనయెడల, ఎల్లప్పుడునుచేరియుండును అని అర్థము).

౬౯, ఎన్దనై నీయిక్కువై త్తదేదుక్కెన, మాలుమ్

ఎన్దనక్కుఁ ఘన్దమర్కుఁ మిన్దమదా, నన్దుకవి

పాడవెనక్కెమాటిలామై,

పగరోమాటకపాడనై వాఱున్దుమిన్దమ్.

టీక. - ఎడనై - సంసారమందుపొందనినన్ను, నీ - సర్వశక్తి సమృద్ధుడగు నీవు, ఇక్కు - ఈలోకమందు, వైతరు - ఉంచినది, ఏదుక్కు - ఏమిప్రయోజనముకాదు, ఎన - అనియడుగగ, మాలుమ్, సర్వశ్వరుఁడును, ఎడనక్కమ్ - నాకును, ఎడ తమక్కుమ్ - నాభక్తులకును, ఇన్దమదామ్ - ఇంద్రునైన, నన్దుకవి - మంచికవనములను, పాడవెన - పాడుటకొఱకని ప్రత్యుత్తిరమివ్వగ, కైమాలు - సర్వశ్వరుఁడుచేసిన ఉపకారమునకు ప్రత్యుపకారము, ఇలామై - తమయందులేకుండుటను, పగరో - సాదించి, మాటకపాడు - అఱ్ఱార్లయొద్ద, అదైవార్కు - సమీపించువారికి, ఇన్దుమ్ - ఆనందము, ఉన్దుమ్ - కలుగును.

తా. - అఱ్ఱార్లు సర్వశ్వరుని నేవించి నీవెందుకొఱకై నన్నీ విభూతియందుండితివనిఅడుగగ, ఆసర్వశ్వరుఁడు నాకును నాభక్తులకును మనోజ్ఞమైన కవనములను పాడుటకొఱకవలనగ, ఆసర్వశ్వరునికి తాముప్రత్యుపకారము చేయుటకుటను ఆనతిచ్చి అఱ్ఱార్లయొక్కనన్నిధియందు చేరినవారికి ఆనందాతిశయముగలుగునని.

20. ఇన్మక్కవిపాడువిత్తొనైయిన్దైయోడు,
అన్మన్ మువాల్, తిరువాళ్ళవిల్లైయిల్, తున్మమట.
క్కణ్ణడిమైశెయ్యక్కరుదియ్మూళ్ళక్కల్లే,
తిన్జిటలోర్, యావర్కుమ్, తేవు.

టీక. — ఇన్మక్కవి - నిరతిశయభోగ్యమైన తిరువాయ్ మొట్టిని పాడువిత్తొనై-
క్కణ్ణాదిపాడించిన ఉపకారకుని, ఇన్దైయోడు - శ్రీమహాలక్ష్మితో, అన్మన్ ము - ప్రేమ
తో, వాల్ - సుఖించుచున్న, తిరువాళ్ళవిల్లైయిల్ - తిరువాళ్ళవిల్లైలను దివ్య
ప్రభుడు, తున్మమట - తమదుఃఖమంతయును నశించునట్లు, క్కణ్ణ - చూచి, అడిమై-
క్కర్ణమును, శెయ్య - చేయటకు, కరుదియ - తలచిన, మూళ్ళక్కల్లే - అభ్యార్థన
చేసి శ్రీపాదములే, తిన్జిటలోర్ - దృఢాధ్యవసాయముగలవారగు శుభురకవులు
ఈ శుభురకవిశ్రీమన్నాథమునిప్రభువులకు ఉక్కువైనవి అగునని.

తా. — తిరువాయ్ మొట్టిని తమమూలముగపాడించిన ఉపకారకుని తిరువాళ్ళ
విల్లైయందు శ్రీమహాలక్ష్మితోఁగూడి సుఖించుచుండుటను తమమనోవాంఛలము నివర్తిం
చుటవేలించి క్కర్ణము చేయఁదలచిన అభ్యార్థనశ్రీపాదములే దృఢాధ్యవసాయవిష్ణు
ఈ శుభురకవిశ్రీమన్నాథమునిప్రభువులకు ఉక్కువైనవి అగునని.

21. తేవన్మై పదియిల్ శేరప్పెత్తామైయోల్,
మేవుమడియార్, వశనామ్మెయ్న్దైయమ్,
యావైయమ్తానామ్మిన్దైయమ్, శక్కిత్తవై, తెల్లిన్దమాటన్నార్,
మానిలత్తిర్, నజ్జల్ మనమ్.

టీక. — మానిలత్తిర్ - గొప్పలాకమందుండువారలారా! తేవన్ - సర్వేశ్వరుఁ
డు, శక్కిత్త - నిత్యవాసముచేయుచున్న, పదియిల్ - దివ్యక్షేత్రమునందు, శేర - చేరి
తాతినామములను పాడికై క్కర్ణముచేయుటకు, పెత్తామైయోల్ - లభింపందుచే,
కైత్తమ్ - తన్నాశ్రయించియుండు, అడియార్ - తదీయులకు, వశనామ్ - పరతం
త్రులవట్టి, మెయ్న్దైయమ్ - తత్వమైనఉనికియుండును, యావైయమ్ - చేతనా
వైషమ్యమున్నయును, తానామ్మిన్దైయమ్ - తానుఅనుమాటలలోగ అణగనట్టిఉనికి
మును, శక్కిత్తు - మిగులసద్దేహించి, అవైతెల్లిన్ద - వానియధాస్థితినిచెలిసికొనిన,
అటన్నార్ - అభ్యార్థనవిషయమందు, నజ్జల్ మనమ్ - మనహృదయము ఉనియుండును.

తా. — ఓలాకులారా! సర్వేశ్వరుఁడు సంతోషించినవనియు దివ్యక్షేమందుచేరి,
తాతినామభవకై క్కర్ణములనుచేయింపమిచ్చే, తన్నాశ్రయించియుండుభాగవతులకు

౫౫౦ నిత్యానునానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము

స్వాధీనుడగునట్టి తత్వస్థితియందును, చిదచిత్తులన్నియును తానుఅనుభవించుచు అన్యాయముందు స్థితియందును, సద్దేహముగలిగి ఆశ్రయఃపతియే సర్వముఅనువాస్తవాభిమతము గుర్తెగిన, అభ్యార్థనవిషయమందు మనహృదయము నిలుకడనొందియుండును.

22. నజరు టైన్ నాగనాడినిఱ్ఱుమ్మమాటటియ,

ఇట్టివల్ల నీలాశైయెమకుళదేశశక్తియినాల్,

తన్నుయిరిల్ మల్లీలాశైతానాభిన్నమాటన్టా,

అన్నిలైయైయాయ్ న్దురైతానజు.

టీక. - నమోకరుతై - మనయొక్క హృదయమును, నజాగ - బాగుగ, నాడినిఱ్ఱుమ్ - విచారించుచునచ్చును, మాల్ - సర్వేశ్వరుడు, అతియ - గుర్తెఱుగునట్లు, ఇట్లు - ఈశాకమందలి, ఇవల్ నీల్ - ఈప్రకృతివిషయములందు, అశై - అపేక్ష, ఎమకు - మాకు, ఉళ్ళదుఎళ్ - కలదుఅనెను, శక్తియినాల్ - సద్దేహముచే, తణ్డయిరిల్ మల్లీ - తనప్రాణమందునుతన్ను సంబంధించిన సోత్తులయందును, అశైతానాభిన్న - ఆకలినివృత్తిచేసికొనిన, మాటన్ - అభ్యార్థన, అన్నిలైయై - అస్వభావమును, అయ్ న్దు - విచారించి, అట్లుకరైతాన్ - విచారించిగుర్తెగిన ప్రకారముగ అనతిచ్చిరి.

తా. - మనయొక్క హృదయవిషయవిచారణకర్తయగు సర్వేశ్వరుడు తెలిసికొననట్లు ఈప్రకృతివిషయములందు చేతనులకు అపేక్షకలదనెడుసద్దేహముచే, తనఅత్తాత్మయములయందు అపేక్షవదలిన అభ్యార్థనఅస్వభావమును విచారించి గుర్తెగినట్టిఅవిధమునుతప్పక అనతిచ్చిరి.

23. అజమరర్, పేణవవర్, నదువేవాల్, తిరుమాఱ్ఱు,

ఇజ్జోర్, పరివర్, యెన్ నజ్జ, ఎజ్జుమ్ -

పరివర్, రెన్న ప్పయన్ దిర్ న్దమాటన్,

వరిగల్, నాల్, శేర్ న్దవర్, వాఱ్ వార్.

టీక. - అజ్జ - అనిత్యవిభూతియందు, అమరర్ - నిత్యమూరులు, పేణ - ముగ్ధభావాసముచేయగ, అవర్ నడుత - వారియొక్క మధ్యను, వాల్ - సుఖించుచుండు, తిరుమాఱ్ఱు - శ్రీయొపదియొనసర్వేశ్వరునికి, ఇజ్జ - ఈవిభూతియందు, ఓర్ పరివర్ - ప్రేమయొక్తులై ముగ్ధభావాసముచేయువారు, ఇరైయెన్డు - ఒకరునులేరని, అజ్జ - భయపడగ, ఎజ్జుమ్ - అంతటను, పరివర్ - ప్రేమగలవారు, ఉళర్ - ఉన్నారు, ఎన్న - (అనిసర్వేశ్వరుడు) అనతియగ, పయమ్ - భయము, తిర్ న్ద - నివృత్తిచేసికొనిన,

హుటన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, పరిశ్రుత్తాత్ - రేఖలుగలిగియుండువలెను పెంచెర
మలతోఁగూడినక్రిపాదములను, శేర్ న్దవర్ - పొందినవారు, వాల్ వార్ - భయము
లేకుండువలెనుగుదురు.

తా. - పరమపదమందు నిత్యమాయు ముక్తికాకాననముచేయగ వారలతోఁగూడి
అందించుచుండు సర్వేశ్వరునికి, ఈభూమియందు మంగళాకాననముచేయువారులేరని,
అట్వార్లభయపడగ ఎచ్చటను ఉన్నారని సర్వేశ్వరుఁడు అనతిచ్చుటచే, భయము
దీననమ్మాళ్వార్లయొక్క దివ్యలక్షణరేఖలుగల క్రిపాదములను, ఆశ్రయించువారు నిర్భ
యలైనుభింతురని.

౭౪. వారామలచ్చమినిమూల్, దక్షవలియినై యుమ్,
శీరార్ పరివరుడక్ష, శే ర్రియైయుమ్, పారుమెన,
త్తన్నుగన్దనూఱ్ తాల్, శార్ నెఱ్ఱేకారాయేల్,
మానిడవరై చ్చార్ న్దమాయ్.

టీక. - (అట్వార్లకు) ఇని - ఇక, అచ్చుమ్ - భయము, వారామల్ - కలుగ
కుండునట్లు, మూల్ - సర్వేశ్వరుఁడు, తక్షవలియినైయుమ్ - తనపరాక్రమాదులను,
శీర్ తర్ - లక్షణయుక్తమగు, పరివరుడక్ష శే ర్రియైయుమ్ - వ్రేలుగలవారలతోఁచేరిక
నున్న, పారుమెన - చూడమనిచూపగ, (చూచి) తాక్ష తగన్ద - తానుసంతోషించిన,
హుటతాల్ - అట్వార్లక్రిపాదములను, నెఱ్ఱే - మనసా ! శార్ - ఆశ్రయింపుము,
కారాయేల్ - ఆశ్రయింపనియెడల, మానిడవరై - మనుష్యులను, శార్ న్దు - ఆశ్రయించి,
మాయ్ - నశించిపోవు.

తా. - ఓమనసా ! సర్వేశ్వరుఁడు అట్వార్లకు భయములేకుండునట్లుతన పరాక్ర
మాదులను చేమయుక్తులసంస్కరమునున్న సేవింపఁజేయగ నేవించి సంతోషించినఅట్వార్ల
క్రిపాదములను ఆశ్రయింపుము లేనియెడ మనుష్యులతోఁజేరినశించి పోవు అని.

౭౫. మాయ్ వడివల్లుగై, క్కాణాదవల్ విడాయాయ్,
అదటివిళ్ళియ్ ముదలన్దుమ్, తూయపుగల్,
ఉదన్దుశడగోవనై నామొన్దినిఱ్ఱు మ్పొదుపగల్,
అన్దుపొమ్మదానదెల్లియాయ్.

టీక. - మాయ్ వడివల్లుగై - సర్వేశ్వరునియొక్కదివ్యవిగ్రహ సౌందర్యాదులను,
క్కాణాదవల్ విడాయాయ్ అదు - సేవింపనందుచేగలిగిన అతిశయించినవడలిక అయినది,
అదటివిళ్ళి - మిక్కిలిఅధికమై, అబ్దు - దుఃఖించి, అలన్దుమ్ - క్రమముకన్పియె

౫౬౦ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటికా తాత్పర్యసహితము.

అపెట్టెను, తూయ - పరిశుద్ధున, పుగట్టడేమి - కీర్తి అతిశయించిన, శడకోపన్త - నమ్మకార్హము, నాన్ - మనము, ఒప్పినిజ్ఞానము పోదు - సమీపించినిలిచి అనుభవించునట్టికాలము, పగల్ - షణ్ణికాలమైయుండును, అట్టినిపొందినానదు - ఆయనభవనిచ్చేదికాలము, ఎల్లిఅమ్ - కాలరాత్రియైయుండును.

తా.—సర్వేశ్వరునిరూపసాన్దర్యాదులను సేవింపమిచ్చేగలిగిన ఆయాసము అభిరందివ్యసనపడి మొఱయిడెడు యశస్సుమ్మమ్మలగు అభ్యార్థన మనముదగ్గరించి అనుభవించుకాలముపగలును ఆయనభవములేనికాలము మహాకాలరాత్రియునైయుండునని.

౭౬. ఎల్లి పగల్, ప్రదన్దన్దవిదాయ్, తిరుగైక్కు,
మెల్లవన్ద, తాకలక్క వేణుమిన, నల్లవర్గల్,
మన్ను కడితాన త్రేమూలిరుక్క, మూణ్ కణ్ణు,
ఇన్నిలైయైచ్చొన్నానిరున్దు.

టీక.—ఎల్లిపగల్ - రేయంబుగళ్ళుగ, నవన్ద - జరిగిన, ఇన్దవిదాయ్ - ఈశ్రమము, తిరుగైక్కు - నివర్తించుటకు, మెల్ల - నివాసముగ, వన్దు - వచ్చి, తాక - తాము, కలక్క వేణుమిన - అనుభవించవలయును అనితలచి, నల్లవర్గల్ - సత్పురుషులు, మన్ను - నిత్యకాశము చేసినుభించెను, కడితానత్రే - తిరుక్కడితాన మనుదివ్యదేశమందు, తూల్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇరుక్క - శేషసేవయుండగ, మూణ్ - నమ్మకార్హు, కణ్ణు - సేవించి, ఇరున్దు - నిలుకడకొందియుండి, ఇన్నిలైయై - ఈస్వభావమును, కొన్నాన్ - అనతిచ్చిరి.

తా.—అభ్యార్థనక్రియఃపరియొక్కవిశ్లేషముచేతహారాత్రములు అనుభవించి కట్టమనిపత్రియగునట్లు తిరుక్కడితానమునకువచ్చి అచ్చటిస్వామిని తాముఅనుభవించవలచినసత్పురుషులననుసరించి అతిరుక్కడితానమందు సర్వేశ్వరుడు సేవసాదించసేవించి అచ్చటవసించి ఈస్వభావమును అనతిచ్చిరి.

౭౭. ఇరున్దవన్ద, వన్దిన్దరెణ్ణ, మెల్లామ్,
తిరున్దవివర్, దన్దిత్రైశైయదు, పొరున్ద -
క్కలన్దినియనాయురుక్క, క్కణ్ణశడకోపర్,
క్కలన్దనేటికట్టురెత్తార్, కణ్ణు.

టీక.—ఇరున్దవన్ద తాక - తిరుక్కడితానమందు శేషసేవయున్న సర్వేశ్వరుడే, ఇరున్ద - ఇచ్చటికివచ్చి, ఇవర్ ఎల్లెమ్మెల్లామ్ - సేవియొక్క మహారథమంతయును,

మన - శూర్ల ముగలభించునట్లు, ఇవర్ దమ్ - పరియొక్క, తిలత్తే - విషయమందు,
 కందు - కృపచేసి, పారునక్కలన్దు - ఒకజలమురీతిగకలిసి, ఇవియనాయనిట్లు -
 పోనోడైనిలువగ, కణ్ణ - నేవించిన, కడణోపర్ - నమ్మాళ్వార్లు, కలన్దనతి - వాడు -
 తమతోవచ్చికలిసినప్రకారమును, కణ్ణ - మనస్సుతోనేవించి, కట్టురైతార్ - ఆనతిచ్చిరి.

తా. - తిరుక్కడిత్రానమందలి సర్వేశ్వరుడే ఇచ్చుటికవచ్చి, పరిణామకలనంతయు
 శూర్లముగకృపచేసి జలమురీతిగకలిసి మనోహరుడైయుండగ, నేవించిన ఆళ్వార్లు
 ప్రయవతి తమతోగలిసినవిధమును సాక్షాత్కరించి ఆనతిచ్చిరి.

౨౮. కణ్ణిత్తై యువన్దుకలన్దమాలిక్కలవి,
 తిణ్ణిలై యావేణుమెన్దచ్చిన్దిత్తు, త్తణ్ణిదెనుమ్,
 ఆరుయిరినేన్ద్రున్దుకాట్టవాయ్న్దురై త్తా
 కారిమూఱ్కళైకరుత్తు.

టీక. - కణ్ణిన్దిత్తై - కండ్లునించునట్లు, వన్దు - వచ్చి, కలన్ద - కూడిన, మోల్ -
 సర్వేశ్వరుడు, ఇక్కలవి - ఈకూడిక, తిణ్ణిలైయా - దృఢస్వభావముగలదియగునట్లు,
 వేణుమెన్ - కావలయునని, ఇన్దిత్తు - తలచి, తణ్ణిదుఎనుమ్ - చిన్నదియనెడు, ఆర్
 కయిర్ - దుర్లభమైనఆత్మయొక్క, ఏన్ద్రుమ్ - మహిమను, కాట్ట - నేవించఁజేయగ,
 గారిమూఱ్ - ఆళ్వార్లు, ఆయన్దు - విచారించి, తకకరుత్తు - తమమనోభిప్రాయమును,
 కరైతార్ - సాదించిరి.

తా. - నేత్రానన్దముగ సంశ్లేషించిన సర్వేశ్వరుడు ఈసంశ్లేషము స్థిరముగనుండ
 పరియుననియించి నూత్నమవెడు ఆరుదైనఆత్మయొక్క మహిమనుయవగ ఆళ్వార్లు
 దూరించి తమ ఆభిప్రాయమును ఆనతిచ్చిరి.

౨౯. కరుమూల్ తిఱ త్తిలూరుకన్నిగై యామూఱ్క,
 ఒరుమాకలవియురై ప్పాల్, తిరమాగ,
 అన్నియరుక్కాగ్ధవన్దనక్కేయాగుముయిర్,
 ఇన్నిలై ద్రొయోరునెడిదా.

టీక. - కరుమూల్ తిఱ త్తిల్ - నీలవర్ణముగలవాడై ఆశ్రితవ్యామోహముగలిగి
 యుండు సర్వేశ్వరునివిషయమందు, ఒరుకన్నిగై అఘమాఱ్క - ఒకకవ్యావస్థనుబొందిన
 ఆళ్వార్లు, ఒరుమాకలవిక్కురైప్పాల్ - అద్వితీయమైవిలక్షణమైన సంశ్లేషలక్షణములను
 వికల్ప మూటలుగసాదించుటకు ప్రవేశించుటచే, తిరమక - నిశ్చయముగ, ఉయిర్ -
 ప్రాప్తమేకేశ్వరమును ఆత్మస్వరూపనిష్ఠ, అన్నియరుక్కాగ్ధ - ఇతరులకు శేషపడఁ

౫౬౨ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

గూడదు, అవకాశవక్కు - అసర్వశ్వరునికే, ఆగుమ్ - శేషమగును, (అ నెడు) ఇన్ని లెదు - ఈయనిని, నెడిమల - దీర్ఘముగ, ఓరుమ్ - అలాచింపుడు.

తా.- నీలపద్మకును ఆశ్రితవ్యాముగ్ధుమనగు శ్రీయఃపతివిషయమందు ఒకకన్యవశమబొందిన అభ్రావ్యుడు, అద్వితీయమై మహాతైస సర్వశ్వరసంశ్లేషవిహ్నములను చెలికత్తెయొక్కమాటలుగ సాదించుటచే, సర్వశ్వరునికే ఈజీవాత్మవస్తువు తత్వముగ శేషమగునని అన్యులకు శేషముగాదు అనునట్టి ఈస్థితిని దీర్ఘముగయోచింపుడని. (అనతిచ్చిరి)

౮౦. ఓషి నెడుమూల్యగుదనిల్, నీల్ గుణ త్తిల్, ఈడు -
పద్మన్మానిలై యుడై యుష త్తర్కు, అడిమైదనిల్,
ఎల్లెనిలమ్, తానాగ వెణ్ణినాన్, మాఱన్,
అదుక్కొలైనిలమాన్, నిలై కొణ్ణు.

టీక.- నెడుమూల్ - సర్వశ్వరునియొక్క, అల్లగుళనిల్ - రూపసౌందర్యమును, నీల్ గుణత్తిల్ - గొప్పసౌహార్దగుణమందును, ఈడుపడుమ్ - లోబడుచున్న, మానిలైఉడైయ - గొప్పస్వభావముగల, పత్తర్కు - భక్తులవిషయమున, అడిమైదనిల్ - దాసభూతులగు విషయమునందు, అదుక్కొలైనిలమ్ - ఆభాగవత శేషత్వము నీమాభూతముగ ఉత్తమపురుషార్థము, అననిలైకొణ్ణు - అయిననిష్ఠనుగొని, మాఱన్ - నమ్మాభ్రావ్యుడు, ఎల్లెనిలమ్ - హద్దుప్రదేశము, తాన్ అగ - తామగునట్లు, ఎణ్ణినాన్ - తలచినవారైరి.

తా.- సర్వశ్వరుని రూపసౌందర్య సౌహార్దాది దివ్యగుణములకు లోబడుచుండు మహనీయులగు భక్తశిరోమణులకు దాసభూతులగుటయే ఉత్తమపురుషార్థము అనునట్టి నిష్ఠనుగని అభ్రావ్యుడు అస్తిభాగవతులకు తాము దాసభూతులమని తలచినవారైరి.

౮౧. కొణ్ణ పెణ్ణిర్, తాన్ ముదలొక్కూ, టుమున్, థూర్, కన్, తూల్,
అణ్ణినవరెన్, నేయవరై విట్టు, త్రిణ్ణరుడన్,
శేర్కుమ్మేతిరుమూలైచ్చేరుమెన్, తాన్, మిదమ్,
పారుమ్మేపుగల్, మాఱన్ పణ్ణు.

టీక.- ఆరుమ్ - ఎంతతెలివలేనివారి విషయమందును, ఇదమ్ పారుమ్ - పోయినచేయఁజూచెడు, పుగల్ - కీర్తినిగల, మాఱన్ - నమ్మాభ్రావ్యుడు, పణ్ణు - పూర్వమును, కొణ్ణ - అంగీకరించిన, పెణ్ణిర్ తాన్ ముదలా - భార్యమొదలగునదిగా, మాఱుమ్ - చెప్పఁజూచు, ఉన్, తూల్ - బద్ధవర్గమంతయును, కన్, తూల్ - కర్త నిబన్ధనతత్పరముగ అణ్ణినవరెన్ - బొందినవారుఅనియే, అవరై - అకర్త నిబన్ధనముగ వచ్చినవస్తువులను

విడిచి, తొడ్డురుడన్ - తన్నాశ్రయించినవం సర్వేశ్వరుడు, ఇట్లు తొల్లనడు -
చేయవట్టి, తిరుమలై - శ్రయింపఁబడి, తేరుమ్ మనస్సునందుఁబని, అన్దు - అసమయ
కలిగిరి.

తా. - ఎంతటి జ్ఞానకూస్థులకును పిత మొనర్చెనెగ, అవకతన్నై - అసర్వ
ము తాముపరిగ్రహించిన దారాపుత్రాదిబంధువర్గముంతయు మొదలైనవానిచే, తా
జ్ఞవారిని, అబంధువులనువదిలి తన్నాశ్రయించినవారిని తనకు - ఆత్మార్థయొక్క
మునుపటిని ఆశ్రయించుటని ఆనతిచ్చినవారైరి.

౧౨. పల్లెయుఁబ, వానపర నై, పుల్లిజుడి క్కేకణ్ణు,
అదిగామి పల్లెల్లావుఁబిడి, కారియముమ్, తల్లెఱ్ఱనీ
యదగు శేనేయిర న్దొర్ మాఱ్, తాళిన్దై యే, నను బొందిన ఆత్మార్థ
యొదున్దై యెన్నుళ్ళ మేయోర్.

అర్థము - పల్లె - అనాదిసంబంధమున, ఉఱువుఁబని - సంబంధముగ
తామరయొకటిని, పుల్లిజుడిక్కేకణ్ణు - తిరుప్పలింగుడిలో నేవించి,
నానుడగునాకు, ఎల్లాఁజిఱివిక కారియముమ్ - సర్వవిధబంధుత్వ
మునులేక, నీ శేయదరుల్ - దేవరవారు కృపచేయవలయును,
చిన, తిర్ మాఱ్ - కైంకర్యసమృద్ధిగల ఆత్మార్థయొక్క, తాళిన్దై అను
క్రిపాదమున నే, ఉయేరున్దై ఎన్దు - మనకు ఉజ్జీవన మేరైన సహాయముని, తిల్ల -
కా! తిర్ - అనుసంధింతువుగాక.

తా. - ఓమనసా! అనాదిసంబంధముగల సర్వేశ్వరుని తిరుప్పలింగుడి అను దివ్య
ందు నేవించి మీకువంక పరంపరగ దానుడైననాకు సర్వవిధబంధుత్వకార్యమును దేవ
ర ఆటంకములేక కృపచేయవలయునని యాదించిన కైంకర్యసమృద్ధిగల ఆత్మార్థ
క్రిపాదద్వయము నే, మనయొక్క ఉజ్జీవనమునకు సహాయముని అనుసంధింతుమాఱని.

ఓర్రానీ వేణ్డిననై యుళ్ళ దెల్లామ్ శెయ్గిన్దే,
నారాయణన్మోనా నెన్దు, పేర్లుఱవై
క్కాట్టవనక్క శీల త్తిల్, కాల తాన్దై న్దమాఱ్ నరుల్,
మాట్టివిడుమ్మనమ్మనత్తు మై.

అర్థము - ఓర్రానీ వేణ్డిననై - అదిగావలయును ఇదిగావలయును అని మీరువిచారించి
మనవి, ఉళ్లదుఎల్లామ్ - ఉన్నదంతయును, శెయ్గిన్దే - నేనుసంపూర్ణముచేసి

౫౬౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

ఇహిమచుచున్నాను, నాకానారాయణశాస్త్రం - నేను నారాయణశబ్దవాచ్యుడనుగదా, ఎట్లు - అని, పేర్ ఉటవైక్కాట్ట - తనయొక్క గొప్పయగు సర్వవిధబద్ధత్వమునుకాపగ, అవకాశలత్తిల్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క శిలగుణమందు, కాలతాత్పర్య - ఆర్థగతిగముగ్గులైతనతిచ్చిన, మాటన్ - నమ్మాత్వార్థయొక్క, అరుర్ - కృపయైనది, నమ్మనత్తు - మనమనసునందుండు, మై - అజ్ఞానమును, మాట్టి విడువ - సంబంధములేకుండునట్లు నశింపజేయును.

తా. - సర్వేశ్వరుడు ఆత్మార్థముకటాక్షించి మియిపేక్షితములన్నిటిని కృపచేసిముగించుచున్నాను, నేను నారాయణ శబ్దవాచ్యుడనుగదా అని తనసర్వవిధ బద్ధత్వమునుకాపగ, ఆసర్వేశ్వరుని శిలగుణమందు అత్యంత క్రిగలిగియుండు ఆత్మార్థకృపయైనది, మనమనోమాలినస్థమును నిశ్చేషముగ నివర్తింపజేయునని.

౪౪. మైయార్ కణ్, మామూర్ బిల్, మన్ను నిరుమాలై,
కైయార్ శేణ్ణుడనే, కాణవెణ్ణి, మెయ్యూన -
కాదలుడక్, కూప్పిట్టుక్కణ్ణుగన్దమాటకపేర్,
ఓదవుయ్యుమేయిన్నుయిర్.

టీక. - మై - కాటుక, ఆర్ - అలక్కారముగ ధరించియుండు, పేర్ - పేర్ములుగల, మా - శ్రమహలక్ష్మి, మార్పిల్ - పక్షస్థలమందు, మన్ను మ్ - నిత్యవాసముచేసెట్టి, తిరుమాలై - శ్రయశపతియగుసర్వేశ్వరుని, కైయార్ శేణ్ణుడనే - శ్రీహస్తమునధిపతియగుచక్రములతో, కాణవెణ్ణి - నేవించియనుభవించదలచి, మెయ్యూన - వాస్తవమగుభక్తితో, కాదలుడక్ - ప్రేమతో, కూప్పిట్టు - మొఱుండి, కణ్ణుగన్ద - ఆవిధముగనే నేవించిపింపిన, మాటక - నమ్మాత్వార్థయొక్క, పేర్ - తిరునామమును, ఓద - అనుసంధింప, ఇకాణ్ణియిర్ - విలక్షణమైనఅత్తవస్తువు, ఉయ్యుమ్ - ఉచ్చవించును.

తా. - శ్రీమహలక్ష్మి నిత్యవాసము చేయునట్టి పక్షస్థలముగల సర్వేశ్వరుని, చక్రములతో నేవించియనుభవించదలచి, వాస్తవమగుభక్తితో మొఱుండి నేవించిపింపిన ఆత్మార్థయొక్క తిరునామమును, అనుసంధింపనయెడ విలక్షణాత్త ఉచ్చవించును.

౪౫. ఇన్నుయిర్ మూల్తోన్ శ్రీనదిజెన్నె శ్శెలెయ్, కణ్ణాల్
లన్దవనై కాణవెణ్ణియూణ్ పెణ్ణాయ్, ప్పిన్నెయ్యమ,
తన్నెనినై విప్పవన్ద్రూల్, తాళతళర్ న్దమాటనరుల్,
ఉన్నుమవర్కుళ్ళమురుగుమ్.

టీక. — ఇన్నయిర్ మూల్ - నాకుధారకుడగు సర్వేశ్వరుడు, ఇట్టాతోడ భవదు -
 ప్రత్యక్షమైనది, ఎన్నెళ్ళిల్ ఎత్తు - నామనస్సునందులని, అత్తు - ఆనయను
 అను, అవచ్చి - ఆసర్వేశ్వరుని, కణ్ణాల్ - కంటిచే, కాణపట్టి - నేవించిఅనుభవించు
 చుచి, అహ్ పెహ్ ఆయ్ - స్త్రీరూపమునుబొంది, పిన్నై - పైగ, అవకాతన్నై - ఆసర్వ
 శ్వరుని, వినైవిప్పవల్ దొల్ - స్తరింపజేసెడు మేఘమునానాము మొదలైనవానిచే, కాణ
 పట్టి - తానుమిక్కిలి పరవశమునుబొందిన, మాకా ఆరుల్ - అభ్యార్థయొక్కక్క
 చు, ఉన్ను మ్ ఆవరుక్ - స్తరించువారికి, ఉళ్ళమ్ - హృదయమైనది, ఉరుగుమ్ - కరు
 గుడును.

తా. — నాప్రాణభూతుడగు సర్వేశ్వరుడు నాకుప్రత్యక్షమయినది ఈకర్త
 క్రమంతో వానిని నేవించి అనుభవించదలచి, స్త్రీరూపియై పైగఆసర్వేశ్వరునిస్తరింప
 నుట్టించునట్టి మేఘములు మొదలగు వానిచే మిగుల పరవశమును బొందిన అభ్యార్థ
 యొక్కపను స్తరించువారికి మనస్సు కరుగుచుండును.

౧౬. ఉరుగుమా లేన్నె ఇమ్ము శెయల్ గళెణ్ణి,
 ప్పెరుగుమార్, వేల్కాయెనప్పేళి, మరువుగిన్ట,
 విన్నాప్పడనవళ శీరేయ్ నురై తమా అళళోల్,
 ఎన్నాచ్చొల్లాదిరుప్ప దెట్టు.

టీక. — ఉకా - నీయొక్క, శెయల్ గళే - తక్కువైనకృత్యములను, ఎణ్ణి - అను
 చుచి, ఎన్నెళ్ళమ్ - నామనస్సైనది, ఉరుగుమ్ - కరుగుచుండును, వేల్కై - దానికి
 క్రద్ధయినది, పెరుగుమ్ - అతిశయించుచున్నది, ఎనప్పేళి - అనియావతిచ్చి, మరు
 వుగిన్ట ఇన్నాప్పడణ్ - సమీపించుచున్న ఉపేక్షతో, అవకాతీ - వానియొక్క ప్రణ
 వేశ్యగుణములను, ఏయ్ నురై త - హృదయమునందు పొందియుండగ ఆనతిచ్చిన
 తమా అళళోల్ - అభ్యార్థయొక్క శ్రీమాత్తులను, ఎట్టా - ఏవిధముగ, ఎన్నా - నానాలు
 మొదటి, కొల్లాదు - అనుసంధింపక, ఇరుప్పదు. ఉండునది, (అనుసంధింపక ఉండజాలదని).

తా. — నీయొక్క అతిమానుష కృత్యములనుదలచి నాహృదయము కరుగుచుం
 డును, మఱియును అభినివేశము అతిశయించును, అనిసాదించి క్రిందుస్మరకపదార్థము
 లిక్కి శ్రమకొందుటవలనగలిగిన విసుగుతో వానియొక్క ప్రణయిత్వమును హృదయ
 మందు పొందగ ఆనతిచ్చిన అభ్యార్థయొక్క శ్రీమాత్తులను నానాలుకయైనది అనుసంధింపక
 ఉండజాలదని.

౧౭. ఎక్కాదలుక్కడిమా లేయ్ నవడెవళు గెన్టు,
 అక్కాదుప్పన్ న్నాళా వాళవన్నార్, ఎక్కాముళ్ళె,

౫౩౬ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము

పుట్టిన తైత్తిరాదాగ్రహోగవిడుమ్మాటన్దాల్,
ఉట్టినయ్య, తీజ్జెయటమ్మమ్.

టీక. - ఎవ్వకాదలుక్కు - మాయొక్క ప్రేమాతిశయమునకు, అది - కారణము, మార - సర్వేశ్వరునియొక్క, ఏయే - స్వయాపానుబంధియైతగిన, వడివట్టుగున్న - విగ్రహసాన్దర్యమని, అట్లు - ఆదళయందు, అడుపల్ దూకు అ - అవిగ్రహసాన్దర్యమేఅత్రయముకాగ, అట్లు - అచ్చట, అవకాళాల్ - ఆసర్వేశ్వరుని విషయముగ, ఎట్లు - ఎచటను, ఉట్ల - ఉండెడు, పుట్టయినతై - పక్షిసమూహమును, తూడుఅగ - దూత్యముగ, పోగవిడుమ్ - పోవునట్లుపంపిన, మూకాతాల్ - ఆత్మార్థయొక్క శ్రీపాదములు, ఉట్టినయ్య - తముననుసరించినవారికి, తీజ్జె - ప్రతిబంధకములను, అటమ్మమ్ - పోగొట్టును.

తా. - మార్గక్షయితిశయమునకు కారణము సర్వేశ్వరునియొక్క స్వయాపానుబంధియను అనురూపముచైన విగ్రహసాన్దర్యమని వానియొద్దకు పక్షిసమూహమును దూతలనుగ బంపిన ఆత్మార్థయొక్క పాదారవిందములు, తమయాశ్రతులదోషములను ఛేదించునది.

౧౮. అటమ్మమ్మిడరెన్ద వనాబ్బలాజువిట్టతూదర్,
మట్టితువరప్పల్ దూమనతాల్, అటప్పదటి,
చ్చెయ్యతిగునావాయిత్తెలనినై న్నామాటా,
మైయలినాత్తెయ్ వదటియామల్.

టీక. - ఇదర్ - మనయొక్క దుఃఖమును, అటమ్మమ్మ - పోగొట్టును అని, అవకాళాల్ - వానియొద్దకు, అట్లునిట్ట - ఆవిధముగబంపిన, తూదర్ - దూతల, మట్టితువరప్పల్ - మరలివచ్చి ప్రత్యుత్తరము చెప్పునట్లులభింపని, మనతాల్ - హృదయముచే, అటప్పదటి - మిగులత్వరబడి, మైయలినాల్ - బుద్ధిత్రమచే, శెయ్వుఅతీయామల్ - చేయవలసినది ఇట్టిదనితెలియక, మూకా - సమ్రాట్వార్లు, శెయ్య - విలక్షణమైన, తిరునానాయిల్ - తిరునానాయ్ అనుదివ్యదేశమునకు, శెల్ల - వేంచేయునట్లు, నినైన్దాన్ - తలచి.

తా. - ఆశ్రియఃపతిమన దుఃఖమునుపోగొట్టునని, వానియొద్దకు పక్షులనుదూతలనుగ బంపగ అవి మరలివచ్చి ప్రత్యుత్తరముచెప్పలేదను భ్రమచేత్వరబడి, కర్తవ్యమెఱుగక ఆత్మార్థ విలక్షణముగు తిరునానాయ్ అను దివ్యతేత్రమునకు వేంచేయఁదలచిరి.

౧౯. మల్లడిమై శెయ్యనాల్, మూల్, దన్దె, కేటా, అవకా
శొల్లుమళపుమ్మల్ దూమనతాల్, శెల్ గిన్దె,

వాల్ గ్రామై పేళియలమర్ న్దమా అనరుల్,
మాల్ గ్రాగ ప్పొగు మెన్ద్రామార్.

టీక. — మల్ అడిమై - శూర్లమైన కైచ్చిర్యము, శెయ్యువనాల్ - చేయునట్టి గాడు, (ఎప్పడని) మల్ వన్నె - సర్వేశ్వరుని, కేట్క - అడుగగా, అవన్ - సర్వేశ్వరుడు, శొల్లమ్ - నిశ్చయించియానతిచ్చునట్టి, అళవుమ్ పదేదా - అంతమాత్రము సమర్థులని, తొల్ నలత్తాల్ - స్వాభావికమైనభక్తిచే, శెర్గిన్ - తమకునడుచుచున్న, అదేదామై - ధరింపఁజాలిమిని, పేళి - ఆనతిచ్చి, అలమర్ న్ద - వ్యాకులపడిన, మా అలరుల్ - అభ్రాన్తర్యపయైనది, మాల్ ముళగ - అజ్ఞానమునకు ఎదురుముఖముగ, గర్గమల్ - నాయొక్క అజ్ఞానము, పోగుమ్ - నశించిపోవును.

తా. — అభ్రాన్తర్య సమృద్ధముగ కైచ్చిర్యమొనర్చునట్టికాలమెప్పుడని, సర్వేశ్వరుని అడుగ వాడునిశ్చయించి ఆనతిచ్చుచంతకులోగ తమయొక్క స్వాభావికమైనభక్తిచే గాడు ధరింపఁజాలకుండుటను ఆనతిచ్చి శ్రమనొందిన అభ్రాన్తర్యపయైనది వాయజ్ఞమును నివర్తింపఁజేయునని.

౯౦. శీర్ మాలుమదువాళ్ళై ముల్ మున్దుమున్దు ముడమ్మిముడివిల్,
కాలన్దణ్ణిచ్చెయ్ వనెన్తానుగన్దు, మేలవనై,
చ్చీరార్. శిరపుర త్తే, శేరుమెనుమ్ శీర్ మాఅళ,
తారానోనన్దమక్కుత్తాల్.

టీక. — మల్ - అశ్రితవ్యాహుహముగల సర్వేశ్వరుడు, ఉమదువాంచెము కేముమ్ - మియొక్క అపేక్షితములనన్నిటిని, మన్నుమ్ - ఉడమ్మిన్ - ఆత్మతోటొందియుండు శరీరముయొక్క, ముడివిల్ - అపసానమందు, కాల - (తిరుక్కణ్ణపురమందు) జ్జీలి, నణ్ణి - సమీపించి, శెయ్ వన్ ఎన - చేసిముగించును అని యానతియగ, తాన్ - తాడు, ఉగన్దు - సన్తోషించి, మేల్ అవనై - కాలావధిని ఆనతిచ్చినదిగాక పైగతియొక్కపురమునకువచ్చి మిగుల సమీపించియున్న వానిని, శీర్ అర్ - విశ్వరూపులను శిలామండల ప్రవహించునట్టి, కణపురత్తే - తిరుక్కణ్ణపురమందు, శేరుమ్ ఎనుమ్ - (అందఱు) ఆశ్రయింపుడు అని యానతిచ్చెడు, శీర్ మాఅన్ - జ్ఞానప్రేమాది గుణములనుగల అభ్రాన్తర్య నన్దమక్కు - మనకు, తాల్ - తమతిరువడిగళను, తారానో - (కృపచే) ఉపాదాపేయములుగ ఉపకరింపఁజాలరో.

తా. — సర్వేశ్వరుడు మియపేక్షితములనన్నిటిని మిశరీరాపసానమందు తిరుక్కణ్ణపురమున సమీపించి నెఱవేర్చును అనియానతియగ, అభ్రాన్తర్యసన్తోషించి పైగతిసర్వ

౫౬౮ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

శ్వరుని విశ్వరూపి శిలాదిగుణములు ప్రవహించుచుండు తిరుక్కణ్ణపురమందు, సోలయ్ నుల నాశ్రయించుటని పాదించునట్టి త్తానభక్త్యాది గుణములనుగల ఆత్మార్లు, మనక తనుశ్రీపాదములను రక్షకముగ నుపకరింతురని.

౯౧ తాళదైన్దోర్, తగ్గళుక్కు, త్తానేనభీత్తుడై యామ్,
తాళమేగ త్తైక్కదియాక్కి, మీళుదలామ్
ఏదమిల్, విణ్ణులగి లేగ వెణ్ణుమ్, మాఱనెన,
కేదముళ్ళ దెల్లామ్ కెడుమ్.

టీక. - తాళ - తనుశ్రీపాదములను, అదైన్దోర్ తంగళుక్కు - ఉపాయముగ ఆశ్రయించినవారికి, తానే - తానే, వభీత్తుడైఅమ్ - మార్గబద్ధువగునట్టి, తాళమేగ త్తై - నీలమేళుమువంటి సర్వేశ్వరుని, కదిలక్కి - మార్గమునకురక్షకముగ నొనర్చి, మీళుదలేఅమ్ - తిరుగుకొనునదియగు, ఏదమిల్లా - దోషములేకయుండెడు, విణ్ణులగిలే - పరమపద మును, ఏగవెణ్ణుమ్ - నేంచేయుటకుమననముచేయునట్టి, మాఱనెన - ఆత్మార్లు అని అనుసన్నిపగానే, కేతమిళ్ళ దుప్పిమ్ - దుఃఖమునిపేరుపొందినదంతయును, కెడుమ్ - నివృత్తుమగును.

తా. - తనుశ్రీపాదములనాశ్రయించినవారికి తానే మార్గ సహాయమగునట్టి నీలమేళుమువంటి సర్వేశ్వరుని మార్గరక్షకముగ నొనర్చి పునరావృత్తిరూపదోషరహితముగు పరమపదమునకు వెళ్లుటకు మననముచేయుచుండు ఆత్మార్లు తిరునామమును అనుసన్నిచి మాత్రమున సకలదుఃఖములు నివృత్తియగునని.

౯౨ కెడుమిడర్, వైగునత్తైక్కిట్టినాప్పోల్,
తడముడైయనన్దపురన్దన్నిల్, పడవరవిల్
కణ్ణుయిల్ మూత్తూత్పైయ్యక్కాదలిత్తామాఱ్,
ఉయర్ విణ్ణునిలుళ్ళోర్ వియప్పవే.

టీక. - మాఱ్ - నమ్మాత్మార్లు, ఉయర్ విణ్ణు తన్నిల్ - కరమాకాళమందు (పరమపదమందు) ఉళ్ళోర్ - ఉంచునట్టి అనన్తగరుడవివ్వకేసాదులు, వియప్ప-అత్పర్య పడునట్లు, కెడుమిడర్ - దుఃఖమునునశించజేయునట్టి, వైగునత్తై - శ్రీవైకుంఠమును, కిటికాల్ పోల - పొందికైక్కర్యములభించినట్లు, తడమిడై - విస్తీర్ణముగ లిగియుండు, అనన్దపురమిత్తన్నిల్ - తిరువనన్దపురమందు, పడవరవిల్ - ఘనములుగల సర్పశయనమందు, కణ్ణుయిల్ మూత్తు - యోగనిద్రచేసెడు సర్వేశ్వరునికి, అల్-తెయ్య - కైచ్చర్యము చేయుటకు, కాదలిత్తాన్ - అనేక్షించిరి.

తా. — అట్లొప్పు పరమపదమందలి నిత్యమారులు అచ్చుర్యపడునట్లు శ్రీపై కుణ్డము కైబ్బర్యములభించినవిధముగ తిరువనన్దపురమందు యోగనిద్రచేయునట్టి అనంతపద్మ భాగస్వామికి కైబ్బర్యముచేయ నశీషించిరని.

౯౩. వేయ్ మరుదోల్నిరై కోళ్, మేవుగిన్ద దేశతై,
త్తామరువా, తన్నెయినార, తన్నెయిన్నమ్
పూమియిలే, వై క్కుమెనచ్చజీత్తుమార, తెలివిక్క, తెలిన్ద,
తక్కపుగల్, మాఅనెజ్జల్ శార్వు.

టీక. — వేయ్ మరుదోళ్ - వెదుళ్లపంటిభుజములుగల, ఇన్నిరైకోళ్ - శ్రమనా-
ట్టికి పల్లభుడగు సర్వేశ్వరుడు, మేవుగిన్ద దేశతై - ఆచోకతో వేంచేసియుండు దేశమును,
త్తామరువా తన్నెయినార - (అభినివేశముగల) తామరాయిప్రవేశించునట్లులభింపమి-
తే తన్నె - తమ్మును, ఇన్నమ్ - ఇకను, పూమియిలే - సంసారమందు, వెక్కువైన-
కురుతోలని, కజ్జిత్తు - సన్నేహించి, మార - సర్వేశ్వరుడు, తెలివిక్క - (బుద్ధిని)
లేటనుకొనింపగ, తెలిన్ద - లేటనొందిన, తక్కపుగల్ - తగినకీర్తిగల, మాఅ -
అట్లొప్పు, ఎజ్జల్ శార్వు - మాకు ఆధారమైనవారు.

తా. — అట్లొప్పు తాము అజానురాహంవగు క్రియపతి దివ్యమహిమీ సహితుడై వేం-
చేసియుండు పరమపదమును ప్రాపింపలభింపనందున తమ్మునింకను ఈ భూమియందుండు
కోయని సంశయించి సర్వేశ్వరునిచే సంశయనివృత్తినిబొందిన యోగస్పృహస్థులగు అట్లొ-
ప్పు మాకాధారభూతులని.

౯౪. కార్వాగన్దేయడియిర, తానురై తపత్తి దాళ్,
శీరార్ పలత్తుడనే, శేర్ న్దదనై, చోర్రామల్,
కణ్ణురై తమాఅక్, కల్లిళై యేనాదోలుమ్,
కణ్ణుగక్కు మెన్నుడై యకణ్.

టీక. — కార్ వులగ - అందఱికిని ఆశ్రయముగ, ఉరైత్త - ఆనతిచ్చిన, పత్తితాళ్ -
శ్రీయే, శీర్ పర్ - క్లాఘ్యత ఆలిఖించియుండు, పలత్తుడనే - ప్రపత్తియగు ఫలముతో,
శేర్ న్దదనై - చేరిన ప్రకారమును, కణ్ణు - చూచి, చోర్రామల్ - తప్పకుండునట్లు, ఉరై-
త్త - ఆనతిచ్చిన, మాఅక్ - నమ్మాత్మార్థయొక్క, కల్లిళై ఇలైయే - చేరిక చేయనోజ్జమైన
ప్రభావములబంటునే, నాలోదోలుమ్ - ప్రతిదినమును, ఎన్నుడైయకణ్ - నాయొక్క
ములు, కణ్ణు - నేనించి, ఉగక్కుమ్ - సంతోషించును.

౫౭౦ నిత్యానునన్దానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

తా. — సకలచేతనులకును ఆశ్రయముగ సాదించినభక్తియే, ఆత్మవ్రతాఘ్నముగ ప్రపత్తిరూపముగు ఫలముతోచేరియుండు విధమునుజూచి జారిపోకుండునట్లు ఆనతిచ్చిన ఆత్మావ్రతక్రిపాదద్వయమునే నానేత్రములు ఎల్లప్పుడును నేవించి సన్తోషించునని.

౯౫. క్షణవడియిడై యిల్, కాదలులువార్, శైయలై,

త్తిణ్ణముఱవేళురుజచ్చెప్పియే, మణ్ణవర్కు

త్తానువదేళిక్కై, తలైక్కట్టినాఁమాఱా,

అనపుగఱ్ శేర్, తన్నరుల్.

టీక. — క్షణఁ అడియిడైయిల్. శ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదములందు, కాదలులువార్ - భక్తి గలవారియొక్క, శైయలై - వ్యాపారములను, తిణ్ణమఱుఱ - దృఢముగ అందుఁజూనునట్లు, శుజుజు - సంగ్రహముగ, శెప్పి - ఆనతిచ్చి, మణ్ణవర్కు - భూమియందుండు సకలాత్మలకును, మాఱా - ఆత్మావ్రత, అన - క్లాఘ్యమైన, పుగఱ్ శేర్ - కీర్తితోఁజేరిన, తా. అరుల్ - తమయొక్కకృపచేత, తాఁ ఉపదేశిక్కై - తాముఉపదేశించుకార్యమును, తలైక్కట్టినాఁ - కృపచే తూర్తిచేసిరి.

తా. — శ్రీకృష్ణునిపాదారవిందములందు భక్తులు చేయు కైబ్బర్యవృత్తి దృఢము నుబొందునట్లు ఆనతిచ్చి, సకలాత్మలకును ఆత్మావ్రత ఆత్మవ్రతముగు కీర్తితోఁగూడిన తమ కృపచే తాముపదేశించునట్టి కృత్యమును కరుణచే సంపూర్ణముగావించిరిని.

౯౬. అరుభాల్గడియిలైడు త్తమాలన్నాల్,

ఇరుభారన్దలమ్మడమైచ్చిచ్చెన్, ఇరువిశుమ్మిల్

ఇత్తుడఁకొడ్డగవిశైపువా రేయిరున్ద,

శుత్తిశొల్లుమ్మాఱా శెఱ్ఱూల్.

టీక. — అరుభాల్ - కేవలనిశ్చయకృపచే, అడియిల్ ఎదుర్త - క్రిందు(అర్థా నమయముగు సంసారమందుండి) యెత్తిన, మూల్ - సర్వేశ్వరుఁడు, అన్నాల్ - పర మపదమందు కైబ్బర్యముచేయువలయును అను) ప్రేమచే, ఇరుల్ అర్దన్ద - అర్థానప్రమ రమైన, తమఁజిడమై - తమదేహమును, ఇచ్చిచ్చెన్ - అపేక్షించి, ఇరువిశుమ్మిల్ - మహా శైవపరమపదమందు, ఇత్తుడఁ - ఈదేహముతో, కొడ్డగవిగ - వెంటబెట్టుకొనిపోవుటకు, ఇవర్ ఇశైపు - వీరియొక్క సమతమును, పార్పురున్ద - ఎదురుచూచుచుండిన, శుత్తి - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క శుద్ధిని, మాఱన్ - నమాభ్యావ్రతయొక్క, శెఱ్ఱూల్ - శ్రీమాత్కృపనది, శొల్లుమ్ - తెలియపఱచును.

తా. — సర్వేశ్వరుడు నిశ్చయముచే ఈతమలను సంసారమందుండి ముందు
యెత్తినట్టిప్రేమచే, అజ్ఞానభూయిష్టమును తమశరీరమును ఇచ్చగించి పరమపదమునకు
వెంటబెట్టుకొనిపోవుటకు వీరియిష్టము నెదురుచూచుచుండిన ఆశ్రియఃపరియొక్క పరి
శుద్ధతను ఆహ్వానించుటకైయైనది తెలియపఱచునని.

౯౭. శెఱ్ఱొల్ పరన్ నదుళ్ళిరారుమ్ మేనిదనిల్,
వణ్ణెత్తుచ్చెయ్ గిన్ వాణ్ణెచ్చదనిల్, విఱ్ఱుదలై,
క్కణ్ణవనైక్కాఱ్, ట్టక్కె విడువిత్తుక్కొణ్ణ,
తిణ్ణిరల్ మూర్తన నిరు.

టీక. — శెఱ్ఱొల్ పరన్ - మనోజ్ఞమైన తిరువాయ్ మొట్టిచే ప్రతిపాదించఁబఱ
చునట్టి సర్వస్వాత్మరుడగు సర్వేశ్వరుడు, తనదు - తనయొక్క, శిరారుమ్ - జ్ఞానభక్త్యా
దులుమించియుండెడు, మేనిదనిల్ - విగ్రహముడు, వణ్ణెత్తుచ్చెయ్ గిన్ వాణ్ణెచ్చదనిల్
విఱ్ఱుదలైక్కణ్ణు - పైఁబడితాత్పదమును జేయునట్టివిధమునజూచి, అవనైకాల్ కట్టి
ఆసర్వేశ్వరుని పాదములనుకట్టి = (చానిశ్రీపాదములసాశ్రయించి) కవిడువిత్తుక్కొణ్ణ -
చేరినివిడిపించుకొనిన, తిణ్ - దృఢమైన, తిణిల్ - కత్తినిగల, మూర్త - నమ్రాహ్వాన,
నమితిరు - మనకుసమృద్ధయైనవారు.

తా. — తిరువాయ్ మొట్టిచే ప్రతిపాదించఁబఱచునట్టి సర్వేశ్వరుడు పరమవిలక్షణ
మును ఆహ్వానియొక్క శరీరమందు ఆత్మాదరముచే, ఆశరీరముతోనే పరమపదమునకు
వెంటబెట్టుకొని పోవలయునని వారిహస్తమునుబట్టుకొనగ, వారు పెనుమాళ్ల శ్రీపాదము
లను బట్టుకొని చేరినివిడిపించుకొనిరి, అట్టిదృఢకత్తిసమృద్ధులగు నమ్రాహ్వాన మనకు
సమృద్ధయైనవారిని.

౯౮. తిరుమూల్ తన్నాల్ విరుప్పమ్ శెయ్ గిన్ నేర్ కణ్ణు,
అరుమాయ త్తనగల్విచ్చాన్, పెరుమూల్ నీ,
ఇణ్ణెన్నాఱ్ త్తెయ్ వానెన్నెన్న్ విడరున్ మునిన్ఱా,
తున్ను పుగల్ మాటనై త్తా శూన్ ము.

టీక. — తిరుమూల్ - సర్వేశ్వరుడు, తన్నాల్ - తమవిషయమందు, విరుప్పమ్ -
ఆత్మాదరమును, శెయ్ గిన్ నేర్ కణ్ణు - చేయునట్టివిధమునజూచి, అన్ఱు - అప్పుడు, (అనాది
కాలముగ), అరుమాయత్తు - ఆతిక్రమింపకకృతముగాని ప్రకృతియందుంచి, అగల్ విచ్చాన్
ఎన్ - ఎడవాపచేసినవెందుడు, నీ - జేవరవారు, ఇన్ఱు - ఇప్పుడు, ఎన్నాల్ - నావిషయ

౧౬౨ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

మందు, పెరుమల్ - అధికవ్యాపారమును, శైయవాక్ ఎక్ - చేయుటయందుకు, ఎన్న - అనియడుగగ, కున్నపుగల్ - అతిశయించినకీర్తిగల, మాఅనై - ఆభ్యాసము, తాన్ - తాను, శూన్య - చుట్టుకొని, ఇదర్ ఉల్ - యిదిశతమతిశయించి, నిష్టాన్ - నిలిచెను.

తా. - సర్వేశ్వరుడు తమయందు ఆత్మాదరమును శేయుటను ఆభ్యాసముచేసి, అనాదికాలముగ నీవు ఈ ప్రకృతియందుంచినదెందుకు, ఇప్పుడునాయందు అధికవ్యాపారమును జూపుటయందుకని యడుగగ, సర్వేశ్వరుడు సర్వజ్ఞుడయ్యెను యశస్సున్నులగు ఆభ్యాసము పరివేష్టించి నిరుత్తరుడై నిలిచెనని. (పెరియటియర్ ఆత్మర్యపదు చున్నారు)

శ్లో ౯౯. శూన్యమనిష్ఠ, మూల్ విశుమ్మిల్, తొలైవళి కాట్ట,
ఆత్మన్దనై ముల్ మునుబవిత్తు, వాత్మన్ద
బడియరుడనేయరున్దవాల్ తై, యురై శెయ్ దాన్,
ముడిమగిల్ శేర్, భానముని.

టీక. - ముడిమగిల్ శేర్ - తమశిరస్సునందు పొగడపూవులదండ చేరియుండు, భానముని - జ్ఞాననిధియగు ఆభ్యాసము అనెడుమహర్షి, శూన్యమనిష్ఠమూల్ - తమచుట్టుకొని యున్న సర్వేశ్వరుడు, విశుమ్మిల్ - పరమాకాశమందు (పరమపదమందు) తొలైవళి కాట్ట - పూర్వమార్గమైన అర్చిరాదిమార్గముజూపగ, ఆత్మన్ద - అచ్చటియానందముగ్రహించు ముడిగి, అదనైముల్ మును - ఆయానందమును సర్వమును, అనుబవిత్తు - అనుభవించి, వాత్మన్ద - క్రమముగ అనుభవించి కృతార్థులై, అట్లు అడియరుడనేయరున్దవాల్ తై - అపరమపదమందు ఆనందగరుడ విష్యక్తేనాదులగు భక్తులతో ఆనందనిర్భయలైయున్న ప్రకారమును, ఉరై శెయ్ దాన్ - ఆనతిచ్చిరి.

తా. - శిరమున పశుశుక్రముమాలిక చే నలంకృతులును జ్ఞాననిధియైనగు ఆభ్యాసము అనెడుమహర్షి, సర్వేశ్వరుడు పరమాకాశమందు అర్చిరాదిమార్గమును జూపగ ఆసర్వమునునుభవించి కృతార్థులై అచ్చటి ఆనందగరుడ విష్యక్తేనాదినిత్యసూరులగు భక్తపరమతో ఆనందపరమమై యున్నాడని ఆనతిచ్చిరి.

శ్లో ౧౦౦. మునిమాఅక్, మున్నురై శెయ్, ముల్ మిన్మన్మనీన్దీ,

త్తనియాగ్గినిస్సుతళర్ న్దు, ననియామ్,
పరమపత్తియాల్ నై న్దుపజ్జయత్తాళి కోనై,
ఒరు మైయుల్ ముచ్చేర్ న్దాన్దుయర్ న్దు.

టీక. - మునిమాఅక్ - మననశీలులైయుండునట్టి ఆభ్యాసము, మున్ను - పూర్వము, ఉరై శెయ్ - పురుషార్థమునులభించినట్లు ఆనతిచ్చిన, ముల్ ముచ్చేర్ - సర్వ ఆనందమును,

నీళ్ళి - విడిచి, తనిలగి నిన్దు - ప్రత్యేకించి యుండి, తళిర్ ప్దు - విరుత్సాహమునుబొంది,
ననిలమ్-అధికమగు, పత్తియార్-పరమభక్తిచే, పైన్దు-పరిపక్వమునుబొంది, పద్దయత్తాల్
కొనై - శ్రీయఃపతిని, ఒరుమై ఉల్లు - దివ్యహృదయముచే ఏకీభవించి, ఉయర్ ప్దు -
నిత్యసూరలయొక్క ఉచ్చాయముగలవారై ప్రత్యక్షసాక్షాత్కార మగునట్లు సమీ
పించి, కేర్ ప్దాక - (శ్రీశ్రీయఃపతులసన్నిధియందు) కైచ్చార్పముచేయలభించిరి.

తా.—అభ్యాస్తరు పూర్వమందానతిచ్చిన సంతూర్ణావస్థమునునిడిచి వినుకునుజెంది
అత్యస్తపరమభక్తిచే పరిపక్వమునొందగ వీరివిషయమున త్వరబడెడు సర్వేశ్వరుని దివ్య
హృదయముతో వీరి దివ్యహృదయమును త్వరబడి ఏకమై నిత్యసూరలయొక్క ఉన్నత
దశను ఇచ్చటనొందినవారై శ్రీయఃపతిని ప్రత్యక్షసాక్షాత్కారమగునట్లు సమీపించి
శ్రీమహాలక్ష్మితో గూడియుండు సర్వేశ్వరుని సన్నిధానమందు కైచ్చార్పముచేయునట్లు
లభించిరని.

తిరువాయ్ మొట్టి నూర్ నిన్దాదినంపూర్ణము.

పెరియజ్జయర్ తిరువడిగ శేశరణమ్.

శ్రీమద్వరమునయేనమః.

మణవాళమామునులు సాదించిన

ఆర్తిప్రబంధము.

త ని య కా.

(శ్రీశైవ్యాం.)

తేజవయిలున్తారానెతిరాశక శేవడిమేర,
తావరమపత్తితలై యెదుత్తు మాన్దో
కుళవాగవార్తియుడనొట్టిమిట్టగళ శయదాక,
మణవాళమామునివళవన్దు.

౫౭౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

టీక. — తేక - మకరందమును (తేనెను), పయలుకు - ప్రవించుచుండు, తారాన్ - పుష్పమాలికనుధరించిన, ఎతిరాశన్ - ఎమ్మెరుమానార్లయొక్క, శేవడిమేల్ - ఎట్టనిపాదారవిందములవిషయమై, తాన్ - తాము, పరమపత్తి - ఆతిథయమగుభక్తి, తరైయెడుక్కు - ఉన్న స్థలమై, మాన్దర్కు - జ్ఞానమలేని సంసారులకు, ఉణవాగ - జ్ఞానముగలుగునట్లు ఆర్తియొడన్ - ప్రీతిపూర్వకమగు వ్యసనముతో, ఒణ్ - భోగ్యమగు, తమిళ్ గళ - వ్రావిడపదములనుగూర్చి, మణవాళమామునివణ్ పన్దు - మణవాళమామునులు ఆపకరించి, శెయదాక్ - ఆర్తియను ఈప్రబంధమును ఆనతిచ్చిరి.

తా. — మణవాళమామునులు ఎమ్మెరుమానారుల పాదారవిందములయందు భక్త్యతిథయముచే ఆజ్ఞలకుజ్ఞానముగలుగునట్లు ప్రేమగర్భమగు వ్యసనముతో ఆర్తిప్రబంధమును ఆనతిచ్చిరి.

వమ్మవిల్ తార్ వణ్ణైనుణవాళమామునివణ్,

అమ్మవిల్ తార్ కాల్ పారున్దా వార్తియినాల్ ఉమ్మర్ తొమ్మి.

విణ్ణులగిత్తెల్లవిరై న్నెతిరాశణ్ పదజ్జళి,

నణ్ణియైరైతార్ నమక్కు.

*

టీక. — వమ్మవిల్ - అప్పుడువికసించిన, తార్ - పుష్పమాలికచే అలంకరింపఁబడిన, వణ్ణై - ఔదార్యశీలులగు, మణవాళమామునివణ్ - పెరియడీయరు, అమ్మ - మందరమైన, తువియిల్ - భూమియందు, కాల్ - శ్రీపాదములు, పారున్దా - పొందని, ఆర్తియినాల్ - దుఃఖముచే, ఉమ్మర్ - నిత్యసారులచే, తొమ్మి - నేవింపఁబడుచున్న, విణ్ణులగిల్ - పరమపదమునకు, శెల్ల - శేంచేయునిమిత్రమై, విరైన్దు - త్వరపడి, ఎతిరాశన్ - ఎమ్మెరుమానార్లయొక్క, పదజ్జళి - శ్రీపాదములను, నణ్ణి - అధ్యవసించి, (సమీపించి) నమక్కు - మనకు, ఉరైత్తాన్ - ఆనతిచ్చినవారైరి.

తా. — పరమపదములగు మణవాళమామునులకు ఈభూమియందలియునికి సమీపముచే పరమపదమునకు శేంచేయనాకురురై, ఉడైయవరుల శ్రీపాదముల వాక్రయించి మనకు ఆర్తిప్రబంధమును ఆనతిచ్చిరి.

ఆర్తిప్రబంధము.

పల్ల ౧. వాళీయెతిరాశణ్ వాళీయెతిరాశణ్,

వాళీయెతిరాశణ్ నెనవాళీత్తువార్, వాళీయెన

వాళువార్ వాళీయెనవాళువార్,

తాళిన్దెయిల్ తాళువార్ విణ్ణోర్ తల్లె.

టీక. — ఎతిరాశన్ - ఎమ్మెరుమానార్లు, వాట్టి - సుఖముగ వర్ధిల్లవలయును, ఎతి
రాశన్ వాట్టి ఎతిరాశన్ వాట్టి ఎన - అని మూడువిధములుగ అనుసంధించి, వాట్టి త్తు
వార్ - ముష్టికాశాసనము చేయువారలు ఎవరో? వాట్టియైన వాట్టి త్తువార్ - (వారికి) ముష్టి
కాశాసనము చేయు వారలు ఎవరో? వాట్టియైన వాట్టి త్తువార్ - (వారికి) ముష్టికాశాసనము
చేయువారలు యెవరో? (వారియొక్క) తాళిజైయిల్ - శ్రీపాదములజంటయందు, తాట్టి
త్తువార్ - ప్రణతిచేయువారలు యెవరో? (వారలు) విజ్ఞోర్ - నిత్యసూరలకు, తలై - నిర్వా
హములైనవారగుదురు. లేక, విజ్ఞోర్ - నిత్యసూరలు, తలై తాట్తువార్ - నమస్కరింతురు.

తా. — ఎమ్మెరుమానారులు క్షేమముతో నేవసాదించవలయునని ముత్తూరు ముష్టికా
శాసనము చేయువారలకు, ముష్టికాశాసనము చేయువారలెవరో, వారియొక్క క్షేమార్థము
ముష్టికాశాసనము చేయు వారలెవరో, అట్టివారియొక్క శ్రీపాదములందు దండముసమర్పిం
చువారలెవరో? వారలు నిత్యసూరి నిర్వాహకులగుదురు, లేక నిత్యసూరలచే నమస్క
రింపవలగుదురని,

పా. ౨. ఇరామానుశాయనమ వేన్తుశిన్దిత్తు,

ఇరామానుశరోడ్డిత్తైప్పొయ్దు, ఇరామాలు

శిన్దిప్పార్, తాళిజైయిల్ శేర్ న్దిరుప్పార్,

తాళిజైయై న్దిప్పార్ విజ్ఞోర్ గళ్ వాట్టు.

టీక. — ఇరామానుశాయ - ఉద్దయవరులకోటకు, నమరెన్దు - నమస్కరించి, శిన్ది
త్తిరా - అనుసంధింపని, మానుశరోడు - మనుష్యులతో, ఇత్తిప్పొయ్దు - క్షుణ్ణకాలమును,
ఇరామాలు - సహవాసముచేయనివిధమును, శిన్దిప్పార్ - చిన్తించువారియొక్క, తాళిజై
యిల్ - రెండుశ్రీపాదములందును, శేర్ న్దిరుప్పార్ - చేరియుండువారియొక్క, తాళి
జైయై - శ్రీపాదములజంటను, వన్దిప్పార్ - నమస్కరించువారు, విజ్ఞోర్ గళ్ - నిత్య
సూరలకు, వాట్టివు - నిత్యసంపదయగుదురు.

తా. — “శ్రీమతేరామానుశాయనమి” అనియును సన్ధింపని జనులతో సాక్షాత్తము
రూడదు, అనునట్టివారి శ్రీపాదముల ఆక్రమించిన వారియొక్క పాదద్వయమునకు,
దండముసమర్పించువారు నిత్యసూరలకు కాళ్ళతరసంపద యగుదురని.

౩. తన్దైనల్ తాయ్ తారమ్ తనయర్ పెరుళ్ళెల్వమ్,

ఎన్దనక్కనీయేయెతిరాశా, ఇన్దనిల్.

క్కేరొదవిన్వడలై యిన్దేయలు త్తరుళ,

ప్పారాదచ్చెన్ పగర్.

౫౭౬ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము

టీక.—తన్తై - తండ్రియును, నత్తాయ్ - వాత్సల్యముగలదిల్లియును, తారమ్ - భార్యయును, తనయర్ - పుత్రులును, పెరుళ్ళాల్వమ్ - మహాదైత్యవర్తమును, ఎన్దమక్క - అన్దదాదులకు, నీయ్ - దేవరవారే, (అయితిరి) యతిరాళా! యతింద్రా! ఇన్ద-ఈవిధమైన, నిలైక్క - నిష్ఠకు, ఏరాడ - చేరని, ఇచ్చుడై - ఈశరీరమును, ఇన్దై-ఇప్పుడే, అటుక్కు - ఛేదించి, అరుళి - కృపచేయుటకు, పారాదదు - కటాక్షింపకుండునది, ఎన్నో - ఏమి కారణమో? పగర్ - ఆనతియవలయును.

తా.— యతిరాళా! తల్లిదండ్రులు భార్యపుత్రాది సకలైశ్వర్యములును దాను లకు దేవరవారేఅయితిరి, ఇట్టినిష్ఠకునుకూలింపని ఈదేహమును నినర్తించునట్లు కటాక్షింప మికి కారణమేమో ఆనతియవలయునని.

౪. ఇన్దపుడచ్చి^{శ్రీ}తైవి^{ప్రే}ష్టేప్పొ^{ప్రే}ముదుయానేగి,
అన్దమిల్ పేరిన్పత్తు^{ప్ర}భాగువేళ, అన్దో
విరక్తా^{ప్ర}యైతిరాళా^{ప్ర}వెన్నై^{ప్ర}యినియుయ్^{ప్ర}క్కె,
పరక్తా^{ప్ర}ణునక్కు^{ప్ర}ణర్^{ప్ర}నుపార్.

టీక.— ఇన్దఉడల్ - ఈశరీరమును, శి^{శ్రీ}తై - కారాగృహమును, విట్టు-విడిచి, ఎప్పొ^{ప్ర}ముదు - ఎప్పుడు, యా^{ప్ర} - దానుడను, ఏగి - ఆర్పిరాది మార్గమందుపోయి, అన్దమ్ - ముగింపు, ఇల్ - లేని, పేరిన్పత్తు^{ప్ర} - మహదానన్దమునకు విషయభూతుడను, అగువేళ - అప్పుడును, అన్దో - అయ్యో! ఇరక్తాయ్ - కృపచేయుడు, ఎతిరాళా - యతికులసార్వ భౌమా! ఎన్నె - దాసుని, ఇని - ఇకమీడు, ఉయ్^{ప్ర}క్కె - రక్షించుట, ఉనక్కు - దేవర వారికి, పరక్తా^{ప్ర}ణ - భారముగదా, ఉణర్^{ప్ర}న్దు - అలాచించి, పార్ - కరుణించిచూడుడు.

తా.— దాసుడెప్పుడు ఈ దేహమును వదిలి పరమపదమందు మహదానన్దమును అనుభవించును. అయ్యో! కనికరింపుడు యతిరాళా! ఇకదాసుని రక్షింపలసిన భారమే దేవరవారిదేగదా అలాచింపుడని.

౫. త్తెవుదల్వ్క^{ప్ర}కూడామల్^{ప్ర}తా^{ప్ర}పాశిక్కు^{ప్ర}మ్మోగత్తల్,
ఇన్బుటుమోత^{ప్ర}నైయైతిరాళా, ఉ^{ప్ర}వుదల్వ
నన్దోయానురైయా^{ప్ర}యాదలార్,
ఉ^{ప్ర}పాగమ్నన్దో^{ప్ర}వెన్నైయొ^{ప్ర}త్తిన్దనాల్.

టీక.— తన్ - తనయొక్క, పుదల్వన్ - పుత్రుడు, కూడామల్ - సమీపించి యుండనపుడు, తాన్ - తాను, పుళిక్కు^{ప్ర}మ్ - అనుభవించునట్టి, పాగత్తల్ - విశ్వరూపి

భోగముచే, తనైక్కు - తండ్రికి, ఇన్ను - ఆనందము, ఉఱుమ - తగియుండునో, అద
లూ - అందుచే, ఎరిరాళా - ఎంబెరుమానారే, ఉన్ - తండ్రియగు దేవరవారియొక్క,
పుద్యన్ - పుత్రుఁడు, యన్ - దాసుడను, అన్తో - కాదా! ఉరైయాయ్ - పాదిం
పుడు, అదలూ - కాఁబట్టి, ఉఱుపోగమ్ - దేవరవారియొక్కభోగము, ఎనైయ్యున్దీన్
నాళ్ - దాసునివదిలి యున్నదినము, నన్తో - నుదినముగనో! (సరసమైయుండునో).

తా. - తండ్రికి పుత్రుడు దగ్గఱలేనప్పుడు సుఖానుభవము అసమ్మతముగా నుండు
నగుదా, ఎచ్చెరుమానారే! దేవరవారికిదాసుడు పుత్రుడనునదా, కనుక దాసుడు దగ్గఱ
లేనపుడు, దేవరవారికి సుఖానుభవము రసించునో, రసించదు కనుక దాసుని అజ్ఞాసించి
కరుణచే రప్పించుకొనవలయునని.

౬. వేమ్ముమున్దీన్దీ - పుష్పమిగునదుపోల్, వెవ్విన్దై యే,
తీమ్ముమున్దీన్దీన్దీ తేగమున్దీన్దీన్దీన్దీన్దీన్దీ, అమ్మపరికాల్
ఏఱ్ఱ వేళిన్దీన్దీన్దీన్దీ, వివ్వుడలై
తీర్క్కు వేయనవల్లీ శెయ్.

టీక. - వేమ్ము - వేపచెట్టెనది, మున్దీన్దీ - ముదరగముదరగ, కైష్టమిగునదు
పోల్ - (ప్రతిదినమును) చేదుఅతిశయించినప్పునట్లు, వెవ్విన్దైయేన్ - క్రూరకర్తము
గలదాసునియొక్క, తీమ్ము - చుష్కృత్యములచే, మున్దీన్దీన్దీ - అధికముగ, దేగము
దీన్దీ - శరీరముముదిరి, కెల్లన్దీన్దీ - వృద్ధిబొందుచురాగ, అమ్ - అగుననిగుర్తెరిగి,
పరికాల్ - కృపాగుణముచే, ఏఱ్ఱ వేళిన్దీన్దీ - స్వరూపసత్తిగలుగు విధముగయుండు
అవేషించి చిన్దించి, ఎరిరాళా, యతీర్వరా! ఇవ్వుడలై - ఈ హేయముదాయమైన
దేహమును, తీర్క్కు చేయన. సమాప్తి నొందించుటకు (చగిన), వల్లీ. ఉపాయమును, శెయ్ -
కృపచే జేయవలయును.

తా. - వేపచెట్టుముదరగముదరగచేదు అధికమైనట్లు, క్రూరకృత్యములుగల
దాసునివృష్ట్యముఅధికమైదేహము వృద్ధిబొందుచుండునగు, కృపచేదాసునిస్వరూపసత్తిను
గోరిఈదేహమును నివర్తింపజేయు నుపాయమును కృపచేయవలయునని.

౭. అనై కుడినీరరున్దీములై యూళ్ కుళిని,
తన్నుడై యనోయై త్తవిరాళో, ఎన్నే
యెనక్కా వెతిరాళా వెల్లామ్మనీ శెయ్ దాల్,
ఉనక్కదుతాళివోవురై.

౧౭౮ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము

టీక. — అన్నె - విడ్డలయందు మిగులవాత్సల్యముగలతల్లియైనది, నడివర
 రుద్ది - (విడ్డలకడనివ్యాధికలిగినట్లైనమనకొదవచేసచ్చినదనితాను) దాహముమొదలగు
 సర్వమును ఔషధమునకు విరోధింపకుండునట్లుపుచ్చుకొని, ములైయూజ్ కుఱువితన్న
 డైయ - చనుపాలచేతవిందునట్టివిడ్డయొక్క, నోయై - వ్యాధిని, తవిరాళో - పోగొ
 ట్టవో? ఎన్నే! ఇతేమిఅత్పర్యము! ఎనక్కా (తల్లివలెవాత్సల్యముగలిగియుండుదేవర
 వారియొక్క శిశువైయుండు) దాసునికిగాను, ఎతిరాళా! యతీశ్వరా! ఎన్నామనీశ
 యదాల్ - దాసునిచేతనుష్టింపఁదగినవన్నియునుమీరనుష్టింపిరక్షించినయెడల, ఉనక్క
 దేవరవారికి, అదుతాల్ నో - అదియవద్యమో? (ప్రకాశకరమైయుండునుగదా) కర్త
 సాదింపుడు.

తా. — ఓయతిరాళా! చనుపాలచేతవిందు విడ్డలవిషయమందు తల్లియైనదివత్స
 మతోనుండి విడ్డలనుగాపాడునట్లు, దాసుడుఅనుష్టింపవలసినకృత్యములను దేవరవారు
 అనుష్ఠించి దాసునిరక్షించిరిగని దేవరవారికి ఆవద్యమగునా! ఆనతిండు అని.

౮. త్తక్కువివార్కణిత్తై, చ్చార్ న్దిరుక్కక్కణ్డిరున్దాల్,
 ఎన్నదనోవనై ప్పటియేఱుగిన్దాల్, నన్దుణరిల్,
 ఎన్నా లేయెన్నా శేమేలున్మెతిరాళా,
 ఉన్నా లేయాముఱవై యోర్.

టీక. — త్తక్కువి - తనయొక్కశిశువు, వాన్ కణిత్తై - బానియొద్ద, కార్ న్ది
 రుక్క - చేరియుండగ, కణ్డిరున్దాల్ - చూచియుండినది, ఎక్ పదన్దో - అనియేగదా,
 అన్నె - తల్లి, ప్పటి - ఆపవాదమును, ఏట్కెన్దాల్ - పొందుచున్నది, నన్దుణరిల్ -
 బాగుగవిచారించినయెడల, ఎన్నా లే - పాపియగునాచేత, ఎన్ - నాయొక్క, అక్కు
 వోషములు, ఏము - నశించినయెడ, ఎతిరాళా - యతీశ్వరా! ఉన్నా లే - దేవర
 వారిచే, అమ్ - అగునట్టి, ఉఱవై - సంబంధమును, ఓర్ - కృపచేవిచారింపుడు.

తా. -- విదుగంపత్సరములవరకు విడ్డయొక్కదుర్మరణముంకయును తల్లియొక్క
 ఆబాగ్రతవలనసంభవించునట్లు కాస్త్రమువిధించుటచే, శిశువుబావి యొద్దనుండునపుడు
 తల్లిమాచిచూడకయుండెనేని ఏదనికట్టుచుసంభవించినయెడ తల్లికిఆపవాదము గలుగు
 చున్నది, అవిధముగ నాయొక్కపాపకర్తముచే నేనునన్ను నశింపఁజేసికొనఁ జూచినను,
 దానిని నిష్ఠేధించిరక్షింపవలసియుండునట్లు, యతీశ్వరులగుదేవరవారితోఁ గలిగియుండు
 సంబంధమును దివ్యవృద్ధయమందా లోచింపవలయునని.

౯. కూపత్తిల్, ప్పిఱుమ్మక్కువియుడక్కకుదిత్తు, అ
 వ్వాపత్తెనీక్కుమ్మన్దవనై పోల్, పావత్తాల్

౧౦ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

జీగి. ఉన్నైయొట్టియవారు దెయవమ్మమ్మ దితియా,
 మన్నుపుగల్ శేర్ వడుగనమ్మి తన్నిలైయై,
 యెన్దనక్కునీతనైతిరాకా, వెన్నాళు
 మున్దనక్కేయాట్కొల్ ఉగన్దు.

టీక. - ఎతిరాకా - ఎమ్మెరుమానాల్లే, ఉన్నైయొట్టియ - దేవరవారినితప్ప, దెయవమ్మమ్మ దితియా - (దేవరవారికి ఉద్దేశ్యమైన పెరుమాళ్లనున్న దేవరవారియొక్క ఆనుభవకైక్కుర్యాదులకు నిత్యశ్రువుగనిక్కుయించి దేవరవారినితప్ప) వేటొకపరదేవతనుగుర్తెలుగని, మన్ను - స్థిరమైన, పుగల్ - కీర్తిని, శేర్ - పొందిన, వడుగనమ్మి తన్ - వడుగనమ్మిగారియొక్క, నిలైయై - చరమపర్వనిష్ఠను, ఎన్దనక్కు - అందనే శ్రుకలదాసునికి, నీతన్దు - దేవరవారుప్రసాదించి, ఎన్నాళుమ్ - సర్వకాలములందును, ఉగదాక్కే - దేవరవారికే, (రసావహమగునట్లు) ఉగన్దు - సంతోషించి, అల్కొల్ - కైజ్చర్యమునుపరిగ్రహింపవలయును.

తా. - యతిరాకా! దేవరవారినితప్ప వేటొకపరదేవతను గుర్తెలుగని వడుగనమ్మిగారియొక్కనిష్ఠను దాసునికి దేవరవారు ప్రసాదించి ఎల్లప్పుడును దేవరవారిదివ్యహృదయమునకు సంతోషకరముగ కైజ్చర్యమునంగీకరింపవలయునని.

౧౧. తేశన్దిగట్టుమ్మిరువాయ్ మొట్టిప్పిల్లై,

మాశిల్ తిరుమలై యాత్వార్, ఎన్నై నేశత్తార్
 ఎప్పడియేయెన్డియున్నాల్ శేర్తారెతిరాకా,
 అప్పడియేనీ శేయ్దరుల్.

టీక. - తేశమ్ - సకలదేశములందును, తిగట్టుమ్ - ప్రకాశించుచున్నప్రభావముగలవారగు, తిరువాయ్ మొట్టిప్పిల్లై - తిరువాయ్ మొట్టితో సంబంధమువేరమకునియొక ముగలవారైనందున, తిరువాయ్ మొట్టిప్పిల్లై అనువారును, మాశిల్ - తమయందు ఆచార్యత్వమును ఆరోపించుకొనుట మొదలగుక్రూరనిష్ఠమగుదోషములేకుండెడు, తిరుమలైయాత్వార్ - శ్రీకైలసాశ్రమము, ఎన్నై - తమయొక్కదయకు పాత్రులగుదాసుని, నేశత్తార్ - దయచేపరిపక్వముగు స్నేహమాచే, ఎప్పడియేయెన్డి - విశువీధిముగనైన ఉత్తీవించును అనివిచారించి, నిన్నాల్ - ప్రాప్తశేషియైనదేవరవారి శ్రీపాదములలో, శేర్తార్ - కరుణచేచ్చెర్పికో, ఎతిరాకా - యతిశ్రీరా అప్పడియే - అధిభముగనే, నీదేవరవారు, శేయ్దరుల్ - దివ్యహృదయమందుకరుణించి యుత్తీవింపదేయవలయును.

తా. — యతిరాజా! సకలదేశములందును ప్రకాశించునట్టి మహిమగలవారును
 తిరువాయ్ మొట్టితోటి సమృద్ధముచే అదేతిరువామమును గలవారును దోషరహితులును
 సగుశ్రీలవాధులు, దాసునియందు స్నేహముచేపడుపట్టెన ఉజ్జీవించుననిదేవరవారిశ్రీపా
 దములలోచేర్చిరో, అప్రకారముగనే దేవరవారికృపచే యుజ్జీవించె. తేయవలయునని.

౧౩. ఎతిరాశక్వాహ్రియైతిరాశక్వాహ్రి,

ఎతిరాశక్వాహ్రియైవైవైత్తిచ్చదిరాగ

వాహ్రిగల్ తాళిజ్జేక్కిత్ వాహ్రిగల్,

పెద్దదిదువ్ పాహ్రిగల్ తజ్జశరుల్.

టీక. — ఎతిరాశక్వాహ్రి ఎతిరాశక్వాహ్రి ఎతిరాశక్వాహ్రి - ముహూరుఎమ్మెరు
 మానార్లకు మంగళముగలుగ వలయును, ఎవైవై - అనియనుసద్ధించి, ఏత్తి-స్తోత్రముచేసి,
 శదిరాగ - సామర్థ్యముగ. వాహ్రిగల్ - సుఖించువారలయొక్క, తాళిజ్జేక్కిత్ -
 శ్రీపాదములక్రిందు, వాహ్రిగల్ - సుఖించువారలు, అహ్రిగల్ తజ్జశ - పడుగు
 రాహ్రియొక్క, అరుల్ - కృపను, పెద్దదిదువ - పరిపూర్ణముగ లభింపగలరు.

తా. — ఎమ్మెరుమానార్లకు ముహూరు మల్లకాకాస మొనర్చి స్తుతించికించు
 వారియొక్క శ్రీపాదములక్రిందు తీవించువారలు, పడుగురాహ్రిచ్చకృపను సంపూర్ణముగ
 లభింపగలరని.

పే ౧౪. అదిగారముజ్జేల్ అరజ్జరిరజ్జారో,

అదిగారమిల్లాదార్కన్జో, ఎతిరాశా

నీయిరజ్జ వేణువదు, నీయుమదికారిశళుక్కేయిరజ్జిల్,

ఎకాశేయ్ వోమయామ్.

టీక. — అదికారముజ్జేల్ - జ్ఞానానుష్ఠానపూరియగు అధికారమున్నట్లైన, అర
 జ్జేల్ - శ్రీరజ్జనాధులు, ఇరజ్జారో - కనికరింపరో! అదికారమిల్లాదార్కన్జో - అట్టియధి
 కారములేనివారికిగనా, ఎతిరాశా - ఎమ్మెరుమానార్ల! నీ - దేవరవారు, ఇరజ్జ వేణువదు -
 కనికరించి రక్షింపవలసినది, నీయుమ్ - దేవరవారును, అదికారిగళుక్కే - అధికారసమ్మ
 తగలవారికే, ఇరజ్జిల్ - కృపచేసి రక్షించినయెడ, యామ్ - అనధికారులుగానుండు మాతో
 డివారము, ఎకాశేయ్ వోమ - ఏయోగ్యతను నిరూపించుకొని యుజ్జీవించబోవుచున్నాము?

తా. — యతిరాజా! జ్ఞానానుష్ఠానాది సమృద్ధయున్నయెడ శ్రీరజ్జనాధులు కనిక
 రించిరక్షింపరో! జ్ఞానానుష్ఠానాదులు లేనివారికిగనా దేవరవారు కరుణించి రక్షింపవల

౫౮-౨ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

సినది, దేవరవారును జ్ఞానానుష్ఠానాది సమృద్ధిగలవారినే రక్షించితిరేని అస్తదాదులము ఎట్లుచుట్టివింపగలమని.

౧౫. ఎమ్మెరుమావార్ తిరువడిగ శేశరణమ్

ఎన్నదువేనావురై క్కుమ్, ఇత్తాల ఉన్నన్బవర్ పాల్,
ఇప్పొదళవుమ్మయానొన్ముచ్చొక్కాణ్ణినిలే,
ఎప్పొదుడ్డావదిని.

టీక. — ఎమ్మెరుమావార్ తిరువడిగ శేశరణమ్ - మానస్వామియగు ఉదయవరుల యొక్కతిరువడిగ శేశరణము, ఎన్నదువే - అనిచెప్పబడు ఈవాచకమునే. నా - నాలుక యైనది, ఉరైక్కుమ్ - ప్రేమలేక విచించుచుండును, ఇత్తాలెళ్ - దీనిచే నేమిప్రయోజనము, అన్బు - ప్రేమతోఁగూడినభక్తి. అవర్ పాల్ - వారివిషయమందు, ఇప్పొదళవుమ్ - ఈక్షణపర్యంతమును, యాన్ - ప్రేమలేని వాగుడను, ఒన్ముచ్చొక్కాణ్ణినిలే - ఒకటి యునుచూడలేదు, ఎప్పొదుచ్చిని - ఇప్పుడులేనిది ఇక నెప్పుడు, ఉడ్డావదు - కలుగఁబోవుచున్నది.

తా. — ప్రేమలేకపోయినను ఎమ్మెరుమావార్ తిరువడిగ శేశరణమ్ అనిచెప్పబడుతిరువాదుమును నానాలుక ఉచ్చరించుచుండును, ఇందుచే నేమిఫలముగలుగును వారియందు ప్రేమగర్భమగు భక్తికార్యము నిప్పుడునొకటియును నామందులేదు ఇక నెప్పుడు కలుగ బోవుచున్నదని.

౧౬. ఆగాదళి దెన్ఱటిన్దుమ్పిఱర్కురైత్తుమ్,
ఆగాదదేశెయ్ వనాదలాల్, మోగాన్ద
నెనునినె త్తెన్నెయ్ గోనెతిరాళా,
ఎన్దున్నడిశేర్వయాళ్.

టీక. — ఆగాదదు - సత్పురుషులచే పరిత్యజంబగు ఆశము, ఈదెన్ఱ-ఇట్టిదని, అతిన్దుమ్ - వికదముగ దెలిసికొనియు, (ఇట్లు తెలిసికొన్నంత మాత్రమేగాక) పిఱర్కు - ఇతరులకు, ఉరైత్తుమ్ - ఉపదేశించియును, ఆగాదదే నిషిద్ధకార్యమున, శెయ్ వాళ్ - నిత్యానుష్ఠానముగ నడుపుచుండును, అదలాల్ - ఇట్లుచెప్పవది యొకటి చేయునది యొకటి యగుటచే, మోగాన్దనెన్దు - మోహముచే గ్రుడ్డివాడనని, నిన్దెత్తు - విచారించి, ఎన్నె - చాగుని, ఇగ్గోల్ - ఉపేక్షింపవలదు, ఎతిరాళా - యతీశ్వరా! ఎన్దు-ఎప్పుడు, యాన్ - చాగుడను, ఉన్ - దేవరవారియొక్క, అడి-క్రిపాదములను, శేర్వన్ - పొందఁగలవాడను.

తా. — యతిరాళా! కానిది ఇట్టిదని చక్కగ దెలిసియు పరోపదేశముచేసియు కానికార్యముచే ఎల్లప్పుడు చేయుచుండును. ఇట్లుపదేశించుట యొకటియు నభిమతి

యొకటియు నగుటచే పామరుడని దానుని విడువవలదు, ఎప్పుడు దానుని దేవరవారి క్రీ
పాదములలోఁ జేర్చుకొందురని.

౧౭. పొల్లాజనైత్తుమ్ పొదిన్దుకొణ్ణు, నన్నైయిల్లా

2 నిల్లావెనక్కు మెతిరాళా, నల్లార్ గళ

నణ్ణుమ్ తిరునాటైనా తతువనెన్దునీ,

తణ్ణెనిరుక్కిఱ్ఱదెన్దా.

టీక. — పొల్లాజ్జు - చెడుకార్యములు, ఆనైత్తుమ్ - సమస్తమును, పొదిన్దుకొణ్ణు -
లోహపురేకునందు చెక్కినట్లుస్థాపింపఁజేసికొని, నన్నైయిల్ - సత్కృత్యములందు, ఓన్ది
ల్లా - కొంచెమయిననులేని, ఎనక్కుమ్ - దానునికిని, ఎతిరాళా - ఎమ్మెరుమావారే,
నల్లార్ గళ - సత్పురుషులు, నణ్ణుమ్ - పొందదగిన, తిరునాటై - పరమపదమును, (మన
కోరిగియుండు సమృద్ధిమూలముగ) నాన్ - మేమే, తరువేన్ - ఇప్పించుము, ఎన్దునీ -
అనిసాదించిన దేవరవారు, తణ్ణెన్దువుక్కిఱ్ఱదు - ఆలస్యముచేసికొనుచుండునది, ఎన్
దాన్ - ఏమికారణము.

తా. — ఎతిరాళా! దుష్కృత్యములకు ఉనికిపట్టె సత్కృత్యములు లేకమైనను
లేని దానునికి పరమపదమును మేముకృపచేయుదుము అనినదేవరవారు ఆలస్యముచేయుట
కేమికారణమని.

౧౮. ఎన్దువిడివదెనక్కన్దొయెతిరాళా,

ఒన్దుమటిగిన్దిలేన్దురేయాయ్, కున్దామల్

ఇప్పడియేన్దువుయిరెన్దున్దురులేవిలేక్కుమ్,

ఇప్పవమామ్మనిజ్జివిరవు.

టీక. — ఎన్దాయ్ - దానునికితండ్రియగు, ఎతిరాళా - యతులకునాథా, ఎన్దు-
ఎప్పుడు, ఎనక్కు - (అజ్ఞానాంధకారమందు దగులుకొని దారితెలియక భ్రమఁజెంది
యుండు)దానునికి, విడివదు - రామానుజులు ఆనమూర్త్యులగు దేవరవారియొక్క దర్శన
మునకుయొగ్యమైన మంచియుదయముగలుగునది, ఒన్దుమ్మటిగిన్దిలేక - ఈనివయమున
త్రోవక్రియను ఒకటిని తెలిసికొనలేను, ఉరైయాయ్ - సర్వజ్ఞులగు దేవరవారు దీనికొక
మంచియుదయమును కటాక్షించి ఆనతియవలయును, కున్దామల్ - కొఱకలేక, ఇప్ప
డియే - ఈప్రకారముగనే, ఇన్దురైయిరు - ఈయార్తవస్తువుకు, ఎన్దుమ్ - ఏకాలమును,
ఇప్పవమామ్మ - ఈసంసారమును, నిజ్జివిరవు - గొప్పదీర్ఘమైనరాత్రి, (కాళరాత్రి) ఇయలే
విలేక్కుమ్ - అజ్ఞానమును చీకటిచే కలిగించును.

౫౮-౨ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

సినది, దేవరవారును జ్ఞానానుష్ఠానాది సమృద్ధగలవారినే రక్షించితిరేని అస్తదాదులము ఎట్లు పుట్టి వింపగలమని.

౧౫. ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిగ శేశరణమ్

ఎన్నదువేనావురైక్కుమ్, ఇత్తాల ఉన్నన్బర పాల్,
ఇప్పోదళపుమ్మయానొన్ముమ్మ కాట్టినిలేక,
ఎప్పోదుడ్డావదిని.

టీక. - ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిగ శేశరణమ్ - మాకుస్వామియగు ఉద్దయవరుల యొక్క తిరువడిగ శేశరక్షకము, ఎన్నదువే - అని చెప్పఁబడు ఈవాచకము నే. నా - నాలుక యైనది, ఉరైక్కుమ్ - ప్రేమలేక వచించుచుండును, ఇత్తాల - దీనిచే నేమిప్రయోజనము, అన్న - ప్రేమతోఁ గూడిన భక్తి, అవర పాల్ - వారివిషయమందు, ఇప్పోదళపుమ్ - ఈక్షణపర్యవత్తమును, యాన్ - ప్రేమలేని వాసుడను, ఒమ్మమ్మ కాట్టినిలేక - ఒకటి యానుచూడలేదు, ఎప్పోదుఇని - ఇప్పుడులేనిది ఇక నెప్పుడు, ఉడ్డావదు - కలుగఁబోవుచున్నది.

తా. - ప్రేమలేకపోయినను ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిగ శేశరణమ్ అని చెప్పఁబడుతిరువాదుమును నానాలుక ఉచ్చరించుచుండును, ఇందుచే నేమిఫలముగలుగును వారియందు ప్రేమగర్భమును భక్తికార్యము నిప్పుడునొకటియును నాయుండులేదు ఇక నెప్పుడు కలుగ బోవుచున్నదని.

౧౬. ఆగాదత్తి దెన్ఱి తిన్దుమ్ పిఱర్క్కురైత్తుమ్,

ఆగాదదే శెయ్ వనాదలాల్, మోగాన్ద
నెన్దునినై త్తెన్న్దు యోగ్గో వెతిరాళా,
ఎన్దున్నడి శేర్వయాన్.

టీక. - ఆగాదదు - సత్పురుషులచే పరిత్యజంపఁబడు అంశము, ఈ దెన్ఱు - ఇట్టిదని, అతిన్దుమ్ - విశదముగ దెలిసికొనియు, ఇట్లు తెలిసికొన్నంత మాత్రమేగాక) పిఱర్క్కు - ఇతరులకు, ఉరైత్తుమ్ - ఉపదేశించియును, ఆగాదదే నిషిద్ధకార్యము నే, శెయ్ వన్ - నిత్యానుసానముగ నడుపుచుండును, అదలాల్ - ఇట్లు చెప్పనది యొకటి చేయునది యొకటి యగుటచే, మోగాన్దనెన్దు - మోహముచే గ్రుడ్డివాడనని, నినైత్తు - విచారించి, ఎన్న్దు - దానుని, ఇగ్గోల్ - ఉపేక్షింపవలదు, ఎతిరాళా - యతిశ్వరా! ఎన్దు - ఎప్పుడు, యాన్ - దానుడను, ఉన్ - దేవరవారియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, శేర్వన్ - పొందఁగలవాడను.

తా. - యతిరాళా! కానిది ఇట్టిదని చక్కగ దెలిసియు పరోపదేశముచేసియు కానికార్యముచే ఎల్లప్పుడు చేయుచుండును, ఇట్లుపదేశించుట యొకటియు సహజము.

యొకటియు నగుటచే పామరుడని దానుని విడువవలదు, ఎప్పుడు దానుని దేవరవారి శ్రీ
పాదములలోఁ జేర్చుకొందురని.

౧౭. పొల్లాజనైత్తుమ్ పొద్దిన్దుకొణ్ణు, నన్నైయిల్లా

2 నిల్లావెనక్కు మెతిరాళా, నల్లార్ గల్

నల్లుమ్మిరునా పైన్దా తకువనెన్దునీ,

తణ్ణెనిరుక్కి అదెన్దా.

టీక. — పొల్లాజు - చెడుకార్యములు, అనైత్తుమ్ - సమస్తమును, పొద్దిన్దుకొణ్ణు -
లోహపురేకునందు చెక్కినట్లుస్థాపించఁజేసికొని, నన్నైయిల్ - సర్వస్వములందు, ఒన్ని
ల్లా - కొంచెమయిననులేని, ఎనక్కుమ్ - దానునికిని, ఎతిరాళా - ఎమ్మెరుమానారే,
నల్లార్ గల్ - సత్పురుషులు, నల్లుమ్ - పొందదగిన, తిరునాపై - పరమపదమును, (మన
తోఁగలిగియుండు సమృద్ధిమూలముగ) నాన్ - మేమే, తరువేన్ - ఇప్పింతుము, ఎన్దనీ -
అనిపాదించిన దేవరవారు, తణ్ అష్టభుక్తిలు - ఆలస్యముచేసికొనుచుండునది, ఎన్
దాన్ - ఏమికారణము.

తా. — ఎతిరాళా! దుష్కృత్యములకు ఉనికిపట్టె సత్కృత్యములు లేకమైనను
లేని దానునికి పరమపదమును మేముక్యపచేయుదుము అనినదేవరవారు ఆలస్యము చేయుట
కేమికారణమని.

౧౮. ఎన్దువిడివదెనక్కన్దా యెతిరాళా,

ఒన్దుమటిగినిలేన్దురై యాయ్, కున్దామల్

ఇప్పడియైన్దువుయిరైన్దుమ్మిరులేవిలేక్కుమ్మ,

ఇప్పవనూమ్మిరిణివిరవు.

టీక. — ఎన్దాయ్ - దానునికితండ్రయగు, ఎతిరాళా - యతులకునాధా, ఎన్దు-
ఎప్పుడు, ఎనక్కు - (అజ్ఞానాంధకారముందు దగులకొని దారి తెలియక భ్రమఁజెంది
యుండు)దానునికి, విడివదు - రామానుజులు అనునూర్వులగు దేవరవారియొక్క దర్శన
మునకుయోగ్యమైన మంచియుదముగలుగనది, ఒన్దుమ్మిరిణిలేక - ఈవిషయమున
ప్రతిక్రియను ఒకటిని తెలిసికొనలేను, ఉరైయాయ్ - సర్వజ్ఞులగు దేవరవారు దీనికొక
మంచియుదమునుఁ బొంది ఆనతియవలయును, కున్దామల్ - కొఱతలేక, ఇప్ప
దేయ్ - ఈప్రకారముగనే, ఇన్దాయుర్కు - ఈయార్తవస్తువును, ఎన్దుమ్ - ఏకాలమును,
ఇప్పవనూమ్ - ఈసంసారమును, నీణివిరవు - గొప్పదీర్ఘమైనరాత్రి, (కాళరాత్రి) ఇరులే
విలేక్కుమ్ - అజ్ఞానమును చీకటిచే కలిగించును.

౫౦౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

తా. — దాసునికి తండ్రియగు యతిరాజా! ఎప్పుడు దాసునికి దేవరవారి దర్శనమునకు దగినయదయముగలుగునది దీనికి ప్రతిక్రియనొకటిని గుర్తెలుగను, దేవరవారు ఆనతీయవలయును, సజ్జీవములేక ఈవిధముగనే ఈయార్తవస్తువుకు ఈ సంసారముకాళరాత్రి ఎప్పుడును అజ్ఞానమును చీకటిచే గలిగించునని.

౧౯. అల్లుమ్మపగలుమ్మనాన్తై వట్టియుట్టున్.

శెల్లుమదుక్కతేళుక్కు తీజ్జన్తో, నల్లార్ గళ్.

తన్దన్దయర్ నీశర్కా పెయ్యచ్చిగిప్పరో,

ఎన్దై యెతిరాళావ్వికై.

టీక. — అల్లుమ్మపగలుమ్ - రేయంబగల్గును, యాన్ - దాసుడను, అన్తైవట్టియుట్టు - శరీరమార్గమందు సజ్జరించి దేహకిచ్చుగదై, శెల్లుమదు - ప్రవర్తించుట, ఉక్కతేళుక్కు - దేవరవారి ప్రభావాలితీయమునకు, తీజ్జన్తో - హనిగదా, (అడల్లనిన) నల్లార్ గళ్ - సక్పరుషులు, తమతనయర్ - తమపుత్రులు, నీశర్కా - మిగులనీచులగువారికి, అక్కెయ్య - నిహీనవృత్తులను జేయుటను, నగిప్పరో - సహించురో, ఎన్దై-నాకు తండ్రియగు, ఎతిరాళా - యతులకు నాధులైనస్వామీ, ఇన్దై-దీనినిదేవరవారే ఆనతీయవలయును.

తా. — దాసుడను అహారాత్రములును దేహకిచ్చుచుండనై ప్రవర్తించుట దేవరవారిమహిమాలితీయమునకు చెనుగుగదా, (అడల్లనిన) సజ్జనులు తమపుత్రులు నీచులకు దాస్యవృత్తిచేయుటను సహించురో, దేవరవారే ఆనతీయవలయునని.

౨౦. పోమ్వట్టియై తరుమెన్ను మిన్నమెల్లామ్

పోళిత్తువట్టిపోయ్, అముదవిరకై యాల్ గ్గిల్.

నామ్మూర్ గిఘలమగ్గి ముత్తైవిళుమైచ్చి

నణ్ణినలన్దిగ్గుమేనిదనై. ప్పెల్ గ్గిలు,

త్తామమరర్ ననైదిర్, కొణ్ణలజ్జరిత్తు

చ్చక్కరిప్పమామణిమణ్ణపత్తుచ్చెన్దు,

మామలరాళ్ కోక్కమడియిల్ వైత్తుగక్కుమ్

వాల్వునమక్కెతిరాళ్లనరుళుమ్మవార్గ్గ వే.

టీక. — పోమ్వట్టియై - పరమపదమునకుఁబోవు మార్గమును, తరుమ్ - ఇప్పించును, ఎన్నుమ్ - అనెడు, ఇన్నమెల్లామ్ - అనునాదానన్దముంతయును, పుళిత్తు - అనుభ

వింది, వట్టిపోయ్ - అర్చిరాది మార్గమునబోయి, అమృతవిర్జయభీతి - అమృత
మయమగు విరజానదియందు, నామమూర్తిగి - తాపత్రయ దుఃఖమంతయును తీరునట్లు
మనము స్నానము చేసి, ములముద్రలు - ప్రాకృతములయిన ములములన్నియును వదలి, తెలి
విశ్చయై - పరిశుద్ధమైన పరమపదమును, నణ్ణి - సమీపించి, నలమిగిల్చి మేనికన్నె -
స్వరూపగుణములన్నియును ప్రకాశించునట్లు శుద్ధసత్త్వమయమైన అప్రాకృత దివ్యదేహ
మును, వెల్చి - లభించి, అమరరతామ్ - నిత్యగూఢులు, వస్తు-వేంచేసి, ఎదిర్ కొట్టు -
ఎదుర్కొని, అలజ్జరిక్తు - బ్రహ్మలక్ష్మీరాదులచే అలజ్జరించి, సర్కరిప్ప-సన్నానివంగ,
(వారితోఁగూడ) మామణిమణ్ణిపత్తుచ్చెట్టు - దివ్యనవరత్న భువికమగు గొప్పమంటపము
నకువెల్లి, మామలరాళి కొన్ - శ్రీమహావతియగు శ్రీవైకృణ్ణివాధుఁడగు, ముడియిల్ - ఒడి
యందు, వెల్తు - ఉంచుకొని, ఉగట్కమ్ - శిరస్సును ఆఘ్రాజించి సత్సోపముతో అలి
శ్చీనముచేసికొనునట్టి, వాట్లవు-సమ్మద, ఎత్తిరాకన్ - ఉద్రేయవరులు, నమక్కు - మనకు,
అదుగుమ్ - కృపచేయునట్టి, వాట్లవే - సమ్మదయే.

తా. - ఉద్రేయవరులు మనకుకృపచేయునట్టి సమ్మదయైనది, ఎట్టిదనిన, పరమ
పదమార్గము నిప్పించురను మహాదానవ్యయ నమభవించి, అర్చిరాది మార్గమునబోయిమన
మువిరజానదియందు స్నానమునర్చి ప్రకృతిసంబంధమైన మాలిన్యములన్నియును నశించి,
పరమపదమును సమీపించి ఆత్మగుణప్రకాశకమగు దివ్యదేహమునుబొంది నిత్యమూఢులు
ఎదుర్కొని సత్కరింపగ, వారితోడ దివ్యనవరత్న భువికమగు మహామంటపమునకువెదలి
శ్రీమహావతిమయొక్క ఒడియందుంచుకొని అలిజ్జనము చేసికొనునట్టి సమ్మదగదాఅని.

౩౧. తిరుమలైయార్వోర్, తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళై శీరరుళాల్,
తరుమదికొణ్ణవర్ద మ్మెయ్యుత్తారక్కరాగ వ్వెణ్ణి
యిరుమనమే, అవర్కాగ వైతిరాశరై మ్మెక్కడుగ
ప్పరమపదస్థిన్ని లేన్ ద్రువర్, ఎన్న పయమనమక్కే.

టీక. - తిరుమలైయార్వోర్ - శ్రీవైలవాధులు అనునట్టి తిరునామమునుగల, తిరు
వాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళై - తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళగారియొక్క, శీర ఆరుళాల్ - నిశ్చేతుకకృప
చేత, తరుమ్ - ప్రసాదించునట్టి, మది - జ్ఞానమును, కొణ్ణు - సాధనముగఁగొని, అవర్
క్కు - ఇట్లుమహోపకారములైనట్టి యాతిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళగారిని, ఉత్తారక్కరాగ -
సంసారమునుండి తరింపఁజేయువారినిగ, మనమే - ఓమనసా, ఎట్టియిరుమ్-అధ్యవసించి
యుండుము, అవర్కాయ్ - ఇట్లుమనకు ఆచార్యులగు పిళ్ళగారికిగాను, ఎతిరాశర్-ఎమ్మె
రుమానార్లు - ఎమ్మె - స్వాచార్యాభిమామే ఉత్తారకమనియుండు మనలను, కడుగ -

౫౮౬ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్య సహితము.

శీఘ్రముగ, పరమపదంతన్ని - పరమపదమందు, ఏదో దుశర్ - ఆరోపింపఁ జేయుదురు, ఎన్న పయమనముక్క - ఈవిషయముగ మనకేమిభయము.

తా. — ఓమనసా, తిరువాయ్మొట్టిప్పిళ్ల గారియొక్క నిర్ణయకృపచే దివ్యజ్ఞానమును లభించిననపు వారినే ఉత్తరకముగ తలచియుండుము. ఉదైయవరులు ఆచార్యాధిమానమే ఉత్తరకమని తలచియుండు మనలను పరమపదమునకుఁ జేర్చింతురు, ఒకభయమునులేదు. (పక్షమున హస్తములుంచుకొని నిర్భయముగ నిద్రింపనగునని).

౨౨. తీదల్ దుఱ్ఱాన తిరువాయ్మొట్టిప్పిళ్లై శీరరుళార్,
ఏద తైమాల్ ముప్పేలిరాశర్ తమ్మబిమానమెన్నుమ్,
పోద తైయేటిప్పనమామ్ పుణరిదనై క్కడన్దు,
కోదల్ దుమాదన్ పాదక్కరై యైక్కుఱుగువనే.

టీక. — తీదల్ దుఱ్ఱానములేని, ఱాన - ఆత్మగుణములనుగల, తిరువాయ్మొట్టిప్పిళ్లై - శ్రీయఃపతివిషయముగ కవనమైన తిరువాయ్మొట్టియందు అత్యవ్యాధినీతముగలిగి ప్రవర్తించుటచే ఆతిరువాదుమునే గలిగియుండు పిళ్లగారియొక్క, శీరరుళార్ - నిర్ణయకృపచే, ఏదతై - కామాదిదోషములను, మాల్ ముప్పేలిరాశర్ తమ్ - పోగొట్టునట్టి, ఎతిరాశర్ తమ్ - యతులకు నాభురైయుండు ఉదైయవరులయొక్క, ఆభిమానమెన్నుమ్ - ఆభిమానమునెడు, పోదతైయేటి - నిరపాయమైన వైష్ణవమును ఓడనుయొక్కి, పవమామ్ - సంసారముగ, పుణరిదనై - మహాసముద్రమును, కడన్దు - అతిక్రమించి, కోదుఅల్ దుఱ్ఱహేయములకు ఎదురైన, (దోషములేని), మాదవన్ - శ్రీయఃపతియొక్క, పాదక్కరైయై - శ్రీపాదములుఅనుగట్టును, కుఱుగువనే - సమీపింపఁగలుగుదును. (ఏ-పాదపూరణము.)

తా. — శనుదమావి ఆత్మగుణ సమృద్ధులగు తిరువాయ్మొట్టిప్పిళ్లగారియొక్క నిర్ణయకృపచే, సకలదోషహరములగు ఉదైయవరుల ఆభిమానమును ఓడనుయొక్కి సంసారసాగరమునుదాటి, శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములు అనుగట్టును సమీపింతునని.

౨౩. అడియార్ గళ్ళ క్కఱ్ఱాజ్జిల్లగోలక్క మియిక్క

వ్వానన్దమయమానమామణిమణ్డపత్తు,
వ్వుడియాదుమిల్ వ్వుడై యాయురుక్కు మనన్ద
పణమణిగళ్ళ డన్నిన్ద్రామణ్డల త్రినిడై యిల్,

పడివారుమ్మనూమలరాళ్ళ వలవరుగుమ్మనూత్తై
 మణిమగభుమ్మనూయమగభుమ్మడవరుగుమిరుక్క,
 నడువాగవీల్ దిరుక్కుమ్మనారణ్యనైక్కడుగ
 నాననుబవిక్కుమ్మవగై నల్ గెన్నెతిరాళా.

టీక. - ఎన్ ఎతిరాళా, యతులకు నాభుడవగు దానునియొక్క స్వామి, అది
 యార్గళోరుమ్మనై - నిత్యము క్తనమాహమలు, అల్లుగు - అలక్కారమైన, ఓల
 క్కుమ్ - సభయైవరుసక్రమముగ, ఇరుక్క - నేవించియుండగ, అనన్దమునూన - అ
 త్యంతానన్దమునుబుట్టించునట్టి, మామణిమణ్ణపత్తు - శ్రీకరమగుమహాత్మై పుణ్యపమునందు,
 పడియాదుమిల్ - తిలమానమొకటి యనులేకుండెను, పడుక్కయై యిరుక్కుమ్ -
 దివ్యమైన శయ్యయైయుండు, అనన్ద - ఆదిశేషులయొక్క, పరామణిగళోత్తమిల్ -
 పడిగెలయందలిరత్నములయొక్క, ఒలిమణ్ణలత్తిగళైయిల్ - శేఖోరూపమగుమణ్ణలము
 యొక్కమధ్యను, పడివులరుమ్ - సౌందర్యముచేతఅలిగియుంచిన సౌకుమర్యమునుబట్టిని
 రూపింపఁదగిన, మామలరాళ్ళ - శ్రీమహాలక్ష్మి, వలవరుగుమ్ - కుడిపార్శ్వమందును,
 మల్తై - తదితరులగు, మణిమగభుమ్మనూయమగభుమ్ - భూదేవియునునీళాదేవియును,
 ఇవవరుగుమ్ - ఎడమపార్శ్వమందును, ఇరుక్క - నేవించియుండగ, నడువాగవీల్ ది
 రుక్కుమ్ - వీరియొక్కమధ్యమాదు మెలుపుతీగలతోఁ గూడినకాళమేఘమువలెనుం
 డి, సకలలోకనాయకుడైరాజ్యపరిపాలనము చేయుచు నేంచేసియుండునట్టి, నారణ్యనై -
 శ్రీవైకుంఠనాథుని, కడుగ - శిశువుముగ, నాళ - దాసుడను, అనుజవిక్కుమ్మవగై -
 అనుభవించుప్రకారమును, నల్గు - ప్రసాదింపవలయును.

తా. - నన్నేలుకొనినవారగుయతిరాళా ! అనన్తరదశవిష్యక్తైన శ్రీపరామ్మళ
 పరకాలయతివరాది నిత్యము క్త వర్గము నేవించుచుండగ అత్యంతానన్దజనకమునురత్న
 మయమునగు మహామణ్ణపమునందు దివ్యశయ్యయగుఆదిశేషులభామలులచే ప్రకాశించు
 నట్టి షోఠిరత్నాలమధ్యమున సౌందర్యసౌకుమర్యాదులచే నిరూపింపఁదగిన శ్రీమహాలక్ష్మి
 యుభూదేవియు నీళాదేవియును పార్శ్వములందు నేవించుచుండగ మునుమెలుపుతీగల
 తోఁగూడినకాళమేఘమువలె సకలలోకనాథుడును ఏకచ్ఛత్రాధిపతియునై పరిపాలించు
 నట్టి శ్రీవైకుంఠనాథుని శిశువుమనదాసుడనుభవించువిధమును ప్రసాదింపవలయునని.

౨౮. ఇన్ద్రపుండ్రవీర్తిరవిమణ్ణలత్తూడేగి
 యిన్ద్రబుద్ధిత్తై యిల్లావరణమేల్ ప్పయ్య,
 అన్దమిల్, పాల్కడన్దగోర్ విరళై దనిల్కుళైత్తు,
 అజ్గమానవనాల్కొల్కొల్కొల్కొదియుమ్ పెల్లయి, అమరర్

౫౮౮ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటికారాత్పర్యసహితము.

వదైర్కొణ్ణలజ్జరిత్తువాల్ త్రివ్రహీనడత్త
వైగున్మపుక్కుమామణిమన్దాపత్తుచ్చెన్దు,
నన్దియమాలదియార్గళి కుట్రొజ్జరుడకూడుమ్
నాళెనక్కుక్కుఱుగుమ్వగై నల్ గెన్నెతిరాళా.

టీక. — ఎన్ ఎతిరాళా! దాసునికి స్వామియగుయతులకు నాధులునగు ఎమ్మెరుమా
నారే? ఇన్దుడల్ - నీవమైనయొడ్డాలగరీరమును, విట్టు - విడిచి, ఇరవిమణ్ణలత్తు
డేగి - సూర్యమణ్ణలమునుదాటియావలికిబోయి, ఇవ్వణ్ణు - ఈబ్రహ్మామును, కట్టిన్దు -
దాటి, ఇదైయిల్ - మధ్యనుండు, ఆవరణమవ్విటాపాయ - సప్తావరణములనుదాటి,
అన్దుమిల్ - ముగింపురేని, పాట్లోకడన్దు - మూలప్రకృతినిదాటి, అట్టగార్ - మిగుల
మణియముగనుండు, విరళైతనిల్ - విరళానదియందు, కులిత్తు - స్నానముచేసి, అట్ట
అచ్చట, అమానవనార్ - అమానవనియొక్కహస్తస్పర్శముచే, ఒలికొక్కణ్ణోదియమె-
నిరవధిక శేషోరూపమైన దివ్యదేహమును, పోయి - లభించి, అమరర్ - నిత్యనూరులు
వన్దుఎదిర్కొణ్ణు - ఎదుర్కొనివచ్చి, అలజ్జరిత్తు - సర్వేశ్వరునిఅలజ్జరించినవిధముగ
నలజ్జరించి, వాల్ త్రి - ప్రాత్రముచేసి, వట్టివనత్త - మార్గమునుసాగింపగ, వైత
వ్దుపుక్కు - క్రివైకుణ్ణునుహనగరిమును ప్రవేశించి, మామణిమన్దాపత్తుచ్చెన్దు - రత్న
యముగుమహామన్దాపమును సమీపించి, నవతిరుమాలదియార్గళి - మనకుస్వాములును
క్రియపనికి దాసులునగునిత్య సూరులయొక్క, కుట్రొజ్జరుడక - సమాహములతో,
కూడుమ్నాళి - చేయనట్టియాదినమైనది, ఎనక్కు - దాసునికి, కుఱుగుమ్వగై - సమీ
పించువిధమును, నల్లు - కృపచేసిప్రసాదింపవలయును.

తా. — దాసునికి స్వామియగుయతిరాళా? ఈమూలదేహమునువిడిచి, సూర్యమ
ణ్ణలము ఈబ్రహ్మాముసప్తావరణములు అన్దుమిల్ మూలప్రకృతి వీనినన్నిటినిదాటి విరళా
నదియందు స్నానమొనర్చి, అమానవకరస్పర్శముచే శేషోరూపమైన దివ్యదేహమును
బొంది నిత్యనూరులు ఎదుర్కొనివచ్చియలజ్జరించిస్తుంది మార్గమునుసాగింపగ క్రివైకు
ణ్ణును బ్రవేశించి, నవరత్నబుదితముగుమహామన్దాపమును సమీపించి మనకు పరమపూజ్య
లునుభగవద్భక్తులనగు నిత్యనూరులగోష్ఠితో, శేయనట్టిదినము దాసునికి సన్నిహితముగ
విధమును కరుణించి ప్రసాదింపవలయునని.

౨౫. ఎన్దునిరేతుకమాగ, వైన్నెయబిమానిత్తు
యానుఘ్ణిసునక్కేయాయరుక్కుమ్వగై శేయ్ దాయ్,
అన్దుముదల్లిన్ శ్రువునవరదమ్పిటై యే
యడు త్తడుత్తుచ్చెయ్ వద్దునుదవిప్పదిన్చెయ్యేక,

ఎన్నున్నై వనిరప్ప దామైకొడు మైగణ్ణుమ్
ఇగఱా దేయిరవుపగల్గడై మైకొణ్ణుపోన్దాయ్,
ఇన్ముతిరునాడు మైనక్కరుళి న్నెణ్ణుగిన్దాయ్,
ఇనిక్కడుగచ్చెయ్ దరుళి వేణు మైతిరాళా.

టీక. — ఎతిరాళా ! యతులకువాడులైన ఎమ్మెరుమావారే ! ఎన్ను - ఏదినమందు, నిరేతుకమాక - నిర్మేతుకముగ, (కారణములేక) ఎన్నై - దాసుని, అభిమానిత్తు - పిడుమనవాడనియభిమానించి, యానుమ్ - దాసుడును, అదతెన్ను - ఆయభిమానవిశేషమునుగురైటిగి, ఉనక్కే - దేవరవారికే, అయిరుక్కుమ్ - అనన్యార్థ శేషమైయుండుదగిన, వగై - ప్రకారమును, శెయ్దాయ్ - కృపచేసితికో ? అన్ముదుదల్ - అదినముమొదలుకొని, ఇన్ముళవుమ్ - ఈదినమువరకును. (పూర్వవాసవిడువక) అనవరతమ్ - ఎల్లప్పుడును, పిట్టైయ్ - అపరాధముచే, అదుత్తుడున్దు - ఎవతెగక, శెయ్దెదు - చేసి. (ఇట్లుచేసితిమేయని) అనుతలిప్పదు - అనుతపించుట (పశ్చాత్తాపమునొందుట) ఇని. ఇకమిదు, శెయ్యేకొఎన్ను - చేయఁజాలనుఅని, ఉన్నై - దేవరవారిని, వన్దుఇరప్పదుఅమ్ - వచ్చియాచించునట్టి, ఎన్కొడుమైకణ్ణుమ్ - దాసునిక్రూరమైన పనులను కటాక్షించియును, ఇగఱాదే - ఉపేక్షింపగ, ఇరవుపకల్ - దివారాత్రములును, అడిమైకొణ్ణు - దేవరవారిద్రోపాదములందుకైబ్బర్కమునుగొని, పోన్దాయ్ - వచ్చుచుంటిరి, (ఇంతమాత్రమేగాక) ఇన్ము - ఇప్పుడు, తిరునాడుమ్ - పరమపదమును, ఎనక్కు - దాసునికి, అరుళి - కృపచేయుటకు, ఎణ్ణుగిన్దాయ్ - కృపచేసాలొచించుచున్నార, (ఇట్లుఅపారకరుదానమృద్ధిగలవారగుటచే) ఇని - ఇక, కడుగ - కఘ్రిముగ, శెయ్దరుళి న్నెణ్ణుమ్ - కృపచేయవలయును.

తా. — యతిరాళా ! ఎప్పుడుదాసుని నిర్మేతుకముగ అభిమానించి దేవరవారికే శేషపడి ముందునట్లు అనుగ్రహించితిరో, దాసుడుఅది తెలిసియుమరలెల్లప్పుడును అపరాధములచేచేయుచు అనుతపించి, ఇకమిదు అట్లుచేయననిదేవరవారినివచ్చి యాచించునట్టిదాసుని క్రూరకృత్యములను కటాక్షించియు దాసునివదలకరేయుంబగల్గును కైబ్బర్కమును అంగీకరించుచూవచ్చుచుంటిరి, ఇంతేగాకదాసునికిపరమపదమును కృపచేయఁదలచుచున్నార, ఇట్లుకృపాస్వరూపులగుటచే ఇకఅలస్యములేక పరమపదమును కృపచేయవలయునని.

పే. ౨. తెన్నరజ్జిర్దమక్కామోదేవియర్గట్టామో
శేన్నై యగ్కోణ్ముదలానకూరియర్గట్టామో,

౫౯౨ నిత్యనునన్ధానము ప్రతిపదటికా తాత్పర్యసహితము.

కృష్ణదెల్లాఁ ఘోషియవై కద్రున్దుమ్పిఁబిఱు
 క్కాదలుడకట్టిత్తుమ్ కాలతైక్కణ్ణిత్తే,
 పుణ్ణరీకై కేళ్యన్తుజై పొన్నులగుదన్నిల్
 పోగనిన్దై వొన్ముమినిప్పర్పన్దియిన్దైయిరున్దే,
 ఎన్దైయై మేత్తుమ్మెతిరాశ్శరూళాలే
 యెఱ్ఱిల్ విశుమ్మేయన్దియిప్పోదే మనమన్దాదే.

టీక. — పణ్ణ - పూర్వమందు, పలవారియరుమ్ - ఆన్తోజీవనముం దానక్తిగల
 పూర్వాచార్యులందఱును, (ఏకకణ్ణమై) పారులకొర - భూమియందలి సకలచేతనులును,
 ఉయ్య - ఉత్తవించుటకు, పరివృదనే - ప్రేమతో, శెయదరుకుమ్ - ఆపరిచివన, పల్
 కలైకళత్తమై - ఆనేకప్రబంధములను, కణ్ణదెల్లామ్ - చూచినవంతయును, ఎఱ్ఱది -
 తినిచి, ఆనై - వానిని, కద్రున్దుమ్పి - ఆచార్యములుముగ నభ్యసించియుండియు, పిఱ
 ర్కు - ఇతరులకు, కాదలుడక - ప్రేమతో, కట్టిత్తుమ్ - బోధించియును, కాలతై - కాల
 మును, కట్టిలేన్ - కడపిరిని, పుణ్ణరీగక్కేళ్యన్ - కమలవాసినియగు శ్రీమహాలక్ష్మీవల్ల
 భుడగు శ్రీమన్నారాయణుడు, ఉత్తై - నిత్యవాసముచేయునట్టి, పొన్నులగుదన్నిల్ -
 నిత్యవిభూతియగు పరమపదమునకు, పోగ - పోవలయుననెను, నిన్దై - ఇప్పుడు, పకము, పిన్దై
 మిన్దై - కొంచెమైననులేక, పొరున్ది - పొంది, ఇన్దై - ఈవిభూతియం దాకగలవాడనై,
 ఇరున్దేన్ - ఉండిని, ఎన్దైయైయమ్ - దిగ న్నములలో నుండువారలు, ఏత్తుమ్ - తమవైభవ
 మునుజెప్పి స్తాత్రమునుచేయునట్టి, ఎతిరాశన్ - ఉదైయవరులయొక్క, అరుళాలే - కృప
 చేత, ఎఱ్ఱిల్ విశుమ్మేయన్ది - విలక్షణమైనపరమపదమునుదప్ప, ఇప్పోదు - ఇప్పుడు, ఎ
 మనమ్ - నాహృదయమైనది, ఎన్దాదు - వేటొకటిని స్మరింపదు.

తా. — పూర్వాచార్యులందఱును ఏకరీతిగ సకల చేతనోజీవనార్థమై ప్రసాది
 చిన అనేక ప్రబంధములను ఆచార్యములుముగ నభ్యసించియును, చూచినవానినంతయును
 వ్రాసియు ఇతరులకు బోధించియు, కాలయాపనంబొనర్చుచు పరమపదమును బొందవల
 యునను జ్ఞప్తికొంచెమైననులేక ఈలోకమందపేక్షగలిగి ఇచ్చట వసించిరి. దిగ న్నము
 లందు సకలచేతనులు స్తుతించునట్టి ఎఱ్ఱెరుమానాగుల కృపచే నాహృదయము ఇప్పుడు
 పరమపదమునుదప్ప వేటొకటిని స్మరింపదని.

౨౯. శారువాగమదమ్పిఁబిఱు శెయ్దుశమణచ్చెడ్డక్కనల్, కొభుత్తియై
 శాక్తియక్కడలై నద్రువిత్తుమిగు, శాక్తియక్కిరిముఱిత్తిడ

మాటు శేయ్ దిడుకణాదవాదియర్గభో వాయ్ తగ ర్తటమిగుత్తుమేల్
వస్తపా శుపతర్ శిన్దియోడుమ్వగై వాదు శేయ్ ద. వెతిరాశనార్,
కూటుమాకురుమద త్తోడోల్లియకుమారిలకమద మవన్ బ్రేక, మేల్
కొడియతట్క శరమ్ విట్టపేక కుటుగి నూయ వాదియరై వెన్దిడ,
మిరివాదిల్ వరుపాత్కరకమదవిలక్కడిక్కొడియెత్తిన్దుపోయ్
మిక్కయూదవనుత తైమాయ్ త్తెరువీరకానాళుమ్మిగ వాట్రియే.

టీక. — కాటువాగనుకమ్ - “ప్రత్యక్ష మేకమచార్యాకః” = కంటికడుగు
గనగుబడునట్టిదాని నొకటిచే ప్రమాణముగ నమ్మునట్టి చార్యాకమతమును, నీటు శేయ్
దు - స్వరూప్తులనెను అగ్నివ్యాపచే భస్మమగునట్లుచేసి, శమణచ్చెడిక్కు - జమునులు
అను వృక్షమునకు, అనల్ - అగ్నిని, కాళుత్తి - రగులఁబెట్టి, కాక్కియక్కడలై -
కాళ్ళులుఅను సముద్రమును, నల్లిరువిక్తు - తమవాక్కులనెను కిరణములచే కోపింపఁ
జేసి, మిగు - అతిశయిందియున్న, కాక్కియక్కెరి - సాంఖ్యమతముఅను కొండను,
ముత్తిత్తిడ - వాక్కుఅను వజ్రాయుధముచేత ఛేదించి, మాటు శేయ్ దిడు - ప్రతి
కక్షిగనుండి వాదించునట్టి, కణాదవాదియర్ - కణాద వాదుల యొక్క,
వాయ్ - వాక్కును, తగ ర్తట - తమవాక్కుచే భగ్నమగునట్లుచేసి, మిగుత్తు - అతి
క్రమించి, మేల్ వస్త - పైగొనివచ్చిన, పాశుపతర్ - బాజాసురయొద్దమందు రుద్రుఁడు
తనపరివారముతో పరుగిడినట్లు తనభక్తులగు శివమతస్థులును, శిన్దియోడుమ్వగై - చెద
తిపరుగిడునట్లు, వాదు శేయ్ ద - వాదమునర్చిన, ఎతిరాశనార్ - ఎమ్మెరుమానార్లును,
కూటుమ్ - నదరునట్టి, ఆ - “కురల్” అనువానిధ్వనిగల, కురుమకత్తోడు - ప్రభాకర
మతముతో, ఓళ్లియ - పెరిగియుండునట్టి, కుమారిలక మదమవన్ బ్రేక మేల్ - భాట్టమ
తము అనువానిపైగ, కొడియ - క్రూరమైయుండు, తర్కశరమ్ - తర్కమును కాణ
మును, విట్టపేక - ప్రయోగించినపెనుక, మాయవాదియరై - మాయవాదులను, కురుగి-
సమీపించి, వెన్దిడ - జయింపగ, మితి - అధికముగఁబ్రవర్తించి, వాదిల్ వరుమ్ - వాద
మునందువచ్చునట్టి, బార్కరక మదవిలక్కడిక్కొడి - భాస్కర మతముఅను శేరు
తీగలు అడ్డపడగ, ఎత్తిన్దుపోయ్ - వానినిఛేదించి జ్వలింపఁజేసి యావలికి వెడలి, మిక్క-
అధికమైన, యూదవనుత తై - యూదవప్రకాశుని మతమును, నూయన్ - నశించునట్లు
చేసి, పెరువీరర్ - మహాపరాక్రమముగల ఎమ్మెరుమానార్లు, నాళుమ్మిగ వాట్రియే -
నిత్యాభివృద్ధియగునట్లు శ్లేషముతో విజయముచేసి యుండవలయును.

తా. — చార్యాకులు, శ్రీనులు, కాళ్ళులు, సాంఖ్యులు, కణాదులు, శైవులు, భాట్టప్రభా
కరులు, మాయవాదులు, భాస్కరులు, యూదవప్రకాశుఁడు, మొదలగు మతస్థులను

౫౯౪ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్య సహితము.

నశింపఁజేసిన మహాపరాక్రమకాలులగు ఈ యైవరులు నిత్యాభివృద్ధిలో ముగ్ధకళముగ నేవసాదింపుచుండ వలయునని.

30. శీరాసు^{పై}తిరాశర్ తిరువడిగల్ వాటి,
 తిరువరైయి^{క్కు}త్తై^{త్తై}త్తియ శెన్దువరాడై వాటి,
 ఏరాదుమ్ శెయ్యవడివైప్పొడుదుమ్ వాటి,
 ఇలగ్గియమున్నూర్ వాటియి^{న్}దైత్తోళిగల్ వాటి,
 శోరాదతుయ్య శెయ్యముగచ్చొదివాటి,
 తూముఱువల్ వాటితుడై మలర్కణల్ వాటి,
 ఈరాఱుతిరునామ్మ^{లీ}న్దవెటిల్ వాటి,
 ఇనిదిరుప్పొడైల్ శానము త్తిరై వాటి యే.

టీక - శీర్ - కల్యాణగుణములచే, ఆరుమ్ - పరిపూర్ణమైన, ఎతిరాశర్ - ఎమ్మెరుమావార్లయొక్క, తిరువడిగల్ - క్రిపాదములు, వాటి - ఎల్లప్పుడు ముగ్ధకళముగ నుండవలయును, తిరువరైయిల్ - కటిప్రదేశమందు (ములలూ), కాత్తియ - ధరించిన, శెన్దుతువర్ ఆడైమిగులఎఱ్ఱవైన కామయవస్త్రము, వాటి .., ఏరాదుమ్ - సౌందర్యముచే నిండిన, శెయ్యవడివు - ఎఱ్ఱని దివ్యముగ్ధకళ విగ్రహము, ఎప్పొడుదుమ్ - సర్వకాలములందును, వాటి..., ఇలగ్గియ-వక్షస్థలమలమ ప్రకాశించుచున్న, మున్నూర్ - బ్రహ్మసూత్రమును, వాటి..., ఇన్దైత్తోళిగల్ - బంగారుకల్పవృక్షపు కొమ్మలై మోక్షప్రదములై సంసారిచేతనులను రక్షింప సమర్థములై వకుళతులసీ నళినాక్ష మాలాలంకృతములైన రెండు భుజములును, వాటి .., శోరాదతుయ్య శెయ్య - అనుభాష్యమై భగవత్సాక్షాత్కారము చేతను సంకోచింపని నిర్మలమై శుభావహమై యుండెడు, ముగచ్చొది - ముఖముయొక్క కాన్దివిశేషము, వాటి ..., తూముఱువల్ - భగవదనుభవమందును ఆశ్రితరక్షణమందును ఆనందముచే పుష్పము వికసించినట్లు ప్రీతిని ప్రకాశింపఁజేసెడు పరిశుద్ధమైన చిఱువగవును, వాటి - నిత్యముగ్ధకళముగ నుండవలయును, తుడైమలర్కణ్డల్ - క్రిరజప్రీతినిన్ని క్రితైవ్వున క్రినిన్ని కటాక్షించి సంతోషించునదియై ఆశ్రతులను నిర్మలముగనట్లు చేయునట్టి దర్శకముగలదియు తామరపుష్పములవలె గుండరమగు నేత్రములు, వాటి..., ఈరాఱు తిరునామమ్ అశివ - క్రిందుచెప్పిన వానిని టికిన ప్రకాశమై క్రితైవ్వున క్రిశివర్థకమై యుండునదియై స్వర్ణ పర్వత సమానమందంతట తెల్లని తామరపుష్పములు పుష్పించినట్లు ఎఱ్ఱని తిరుమేనుయందు తెల్లనిదానద శోర్ధ్వత్రుండ్రములను ధరించుట చేగలిగిన, ఎటిల్ - సౌందర్యము, వాటి..., ఇనిదు ఇరు

పోడు - పద్మాసనస్తులై వేంచేసియున్నయునితో, ఎఱిలో - ఉభయవేదాస్తార్థప్ర
కాశకమైయుండునట్టి, కానము త్తిరైత్తై - పరతత్వబోధ నూచకమగు శ్రీహస్తము,
వాఱియే - నిత్యనుభవముగ నుండవలయును.

తా. - యతిరాజులవారి శ్రీపాదపద్మములు, వారియొక్క కామయవస్త్రము,
దివ్యమంగళ విగ్రహము, యజ్ఞోపవీతము, భుజములు, ముఖమణ్ణులజ్యోతి, చిటునగవు,
సేత్రకమలములు, ద్వాదశోర్ధ్వపుండ్ర సౌందర్యము, పద్మాసనస్తులై నేవసాదించుయునితో
బోలుచుండిన జ్ఞానముద్ర, మొదలగునట్టి పన్నియును నిత్య నుభవముగ నుండవలయునని.

30. అఱుశమయచ్చెడియదనై యడియఱుత్తావాఱియే,
అడర్ న్దవరుమ్ కుదిట్టిగల్గై యఱుత్తుఱుత్తావాఱియే,
శెఱుగలియైచ్చిడిదుమఱుత్తిరు విట్టావాఱియే,
తెన్నరజ్జర్ శెల్వముల్ ముమ్ తిరు త్తివైత్తావాఱియే,
మత్తెయదనిల్, పారుళనై తుమ్ వాయ్ మెట్టిన్దావాఱియే,
మాఱునురై శెయ్ దలమిట్టి మత్తె వళర్ తావాఱియే,
అఱుమిగునఱ్ఱైరుమ్మూ దూర్ వదరిత్తావాఱియే,
అఱుగారుమ్మెతిరాళ్ళరడియై గళి వాఱియే.

టీక. - అఱుశమయచ్చెడియదనై - వేదబాహ్యములగు వణ్యకములు అను
వృక్షములను, అడియఱుత్తా - సమాలయగ చేదించినవారు, వాఱియే - నిత్యముగ
సుఖమతో వేంచేసియుండవలయును, అడర్ న్దవరుమ్ - గంపులుగ నూడి పైఁబడివచ్చు
నట్టి, కుదిట్టిగల్గై - కుదృష్టిమతస్థులను, అఱుత్తుఱుత్తా - సహసనగ తరుమిగొట్టినవారు,
వాఱియే..., శెఱుగలియై - లోకమంతయును గాఢమై యువరించెడు కఠినముగక
లిని, శిఱిదుమ్ - కొంచమైనను, అఱు - లేకుండునట్లు, త్తిరు విట్టా - పోగొట్టినవారు,
వాఱియే..., తెన్నరజ్జర్ - సౌందర్యపరిపూర్ణులగు పెరియపెరుమాళ్ళయొక్క (శ్రీరథజాఘల
యొక్క) శెల్వముముల్ ముమ్ - సకలసన్నతులను, తిరుత్తివైత్తా - (అజ్ఞాప్రకారముగ
నడుచునట్లు) దిద్దుపాటానర్చినవారు, వాఱియే..., మత్తెయదనిల్ - వేదమునందు ప్రతి
పాదంపఁబడునట్టి, పారుళనై తుమ్ వాయ్ - సకలార్థములను, వాయ్ మెట్టిన్దా - శ్రీభావ్య
రూపముగ ఆనతిచ్చినవారు, వాఱియే..., మాఱు - నమ్మఱ్ఱొడ్డు, ఉరై శెయ్ ద - ఆనతి
చ్చిన, తమిళ్ మత్తై - ద్రావిడవేదముగ దివ్యప్రబంధములను, వళర్ తా - పృథ్విబొందించి
నవారు, వాఱియే..., అఱుమిగు-అందలితాత్పర్యముగ కరణాగతిధర్మము లోకమందు అభి
వృద్ధియగుటకు, నల్ పెరుమ్మూ దూర్ - నిలక నమైన శ్రీపెరుమ్మూ దూరిలో, అవదరిత్తా -

అవశరించినవారు, వాట్లయే... అట్లుగాదు. సాన్దర్యాదులచే పూర్ణులైయిండు, ఎతిరా
శక్ - ఎమ్మెరుమావార్లయొక్క, అదియైగల్ - సర్వరక్షకముగు శ్రీపాదపద్మములు,
వాట్లయే - నిత్యమజ్జలేముగ నుండవలయును.

తా. - పక్షి తస్థులను కుద్బస్థులను నిరసింపవచ్చును కలిహోషమును బోగొట్టిన
వారును శ్రీరక్షవాఘుని సకలసమ్మదలను దిద్దుపాటానర్చిన వారును వేదార్థములను శ్రీభా
ష్యములముగ అవతించినవారును ద్రావిడవేదముగు ఆత్మార్థ దివ్యప్రబంధములనువృద్ధిబో
దించినవారును కరణాగతిధర్మముయొక్క అభివృద్ధికోటకై శ్రీపెరుమ్మాదూరిలో అవశ
రించినవారునగు యతిరాజులవారికిని వారిశ్రీపాదపద్మములకును సదా సకలమంగళము
లును గలుగుచుండవలయునని.

3.9. శక్కుర బాట్కర, యాదవ బాట్కర బాగరర్, దజ్జల్ మతమ్, నాల్,
కాయపుట, వాదియర్, మాయ్ పురు మెన్టుశదుమత్తై వాట్లన్దిడు
వెజ్జలియిన్దీనివీటునమక్కిలై యెన్టుమిగ త్తళర్ నాల్,
మేదినిసెన్జు మైయూటు మెనత్తుయర్ విట్టువిళ్ళియనాల్,
మక్కైయర్, రాళిప రాజుశమున్న వర్ వాట్టుములై త్తిడునాల్,
మన్నియ, తెన్నర క్కాపురినూమలై ముత్తుమునన్దిడునాల్,
శెజ్జయల్, వావిగల్ శూక్ వయల్ నాళుమ్మిళిన్ద పెరుమ్మాదూర్,
శీమాన్నిళై యాత్సార్, వన్దరుళియనాల్, తిరువాదిరై నాళే.

టీక. - శక్కుర - శక్కురునిమతము, బాట్కర - భాస్కరమతము, యాదవ-
యాదవప్రకాశునిమతము, బాట్ట-భాట్టమతము, ప్రభాకరర్ తజ్జల్ మతమ్ - ప్రభాకరుని
మతము, (ఇవియన్నియును) కాయ్ ఉట - నాశమునుబొందుచుండగ, వాదియర్ - వాదిం
చువారును, మాయ్ పురు మెన్టు - జయములేకనశించుకురని, శదుమత్తై - నాల్లువేదములును,
వాట్లన్దిడునాల్ - పుష్కలమైనయర్థములను గలిగి అభివృద్ధియగుదినము, వెజ్జలి - క్రూర
మైనకలియుగమును, ఇజ్జిని - ఇక్కడ ఇకమిదట, వీటునమక్కిలైయెన్టు - మనకు సామ్రా
జ్యము చేయుటకు శక్యముగాదని, మిగ త్తళర్ నాల్ - మిగలన్నితని తప్పిపోవునట్లు చేయు
నదియగు తిరునక్షత్రము, మేదిని - భూమియును, నమత్తు - మనభారము, అటు మెన-
వదలిపోవునని, తుయర్ విట్టు - దుఃఖమునువిడిచి, విళ్ళియనాల్ - ప్రకాశించునట్టితిరు
నక్షత్రము, (ఇక భూమియందుండు ఆర్చాస్థలములను ఆదరించువారగుటచే) మక్కైయ
రాళి - తిరుమక్కైయార్ వార్లయొక్కయు, పరామ్మిళ - నమ్మాత్వార్లయొక్కయు, మన్న

వర్ - మిగతాపూర్వాచార్యులయొక్కయు, వాఙ్మయ - సమ్మద, ముక్తైత్తిడునాళ్ - అజ్ఞా-
రించునట్టితిరునక్షత్రము, మన్నియ - నమ్మెరుమాళ్లు (శ్రీరత్నసాధులు) నిత్యవాసముచేయు
నట్టి, తెన్నరక్కాపురి - రమ్యమైన శ్రీరత్నమహానగరమును, మామలై - గొప్పతిరుమలయును,
మల్లబుమ్ - ఇతరమగుదివ్యదేశములును, ఉవన్దిడునాళ్ - అనన్దించునట్టితిరునక్షత్రము,
శెల్లమల్ వావిగళ్ - ఎట్టనైరమ్మమైనమత్స్యములనుగలతటాకములచే, కూట్ - చుట్టబడి
యొందు, వయల్ - పంటభూములచే, నాగుమ్ - ఎల్లప్పుడును, శిబన్ - సగరాలక్కార
ములనుగలిగియుండు, పెరుమ్మాదూర్ - శ్రీపెరుమ్మాదూరిలో, శిమాన్ - శ్రీమన్
లగు, ఇలైయాట్వార్ - ఇలైయాట్వార్ అను తిరునామమును గలిగియుండు ఎమ్మెరు
మానార్లు, వర్దులియినాళ్ - వచ్చియవతరించినదినము, తిరువాదిరైసాళి - అరుద్రాతి
రునక్షత్రమేను.

తా. - శబ్దరభాస్కర యాదవభాట్ట ప్రభాకరులమతస్థులతో వాదించివారిని
నశింపజేయుటచే, చతుర్వేదములు అభివృద్ధియగుదినమును, కలిదోషములు నివర్తించు
నట్టిదినమును, భూదేవి తనభారముతీరి సంతోషించుదినమును, పరాజ్ఞుశపరకాలనాథ
యామువాది ఆత్మారాచార్యుల సమ్మదతలయొత్తునట్టి దినమును, శోనెల(శ్రీరత్నము)తిరు
మల (తిరుపతి) మొదలగు సమస్తదివ్యదేశములు సంతోషించు దినమునునగు ఇట్టివిశేష
ములతోఁగూడన దినము శ్రీపెరుమ్మాదూరిలో యతిరాజులవారు అవతరించిన అరుద్రా
నక్షత్రదినమై యున్నదని.

33. ఇన్న మెత్తనై కాలేన్దున్దుపుడమ్మడన్ యానిరుప్పే
ఇన్న పొయ్యిదుడమ్మవిడున్దున్న పడియదుదాన్,
ఇన్న విడ శ్చేయదుపుప్పెన్ను మివై యెల్లామ్
ఎతిరాశానియటిదియన్దొన్దై యున్దొన్దైయేన్,
ఎన్నై యినియిప్పుడమ్మ విడువిత్తున్నరుళార్
ఎరారుమ్మైగున్దై త్తేన్దొనినై పుణ్డేన్,
పిన్నై విరైయామల్ మజన్దిరుక్కి అధ్దే వేళాయ్
పేదై మెత్తైరైయడిమైకొన్దొనెరుమానే.

టీక. - ఇన్నమ్ - ఇంకను, ఎత్తనైకాలమ్ - ఎంతకాలము, ఇప్పుడమ్మడన్ -
హేయమైనయీదేహముతో, యాన్ - దానుడను, ఇరుప్పన్ - ఉండును, ఇన్న పొ-
య్యిదు - ఇట్టికాలముండు, ఉడమ్మ - దేహము, విడుమ్ - పడులును, ఇన్న పడి-ఇట్టివిధ
మున, అదుదాన్ - అదేహవియోగమును, ఇన్న విడతై - ఇట్టిస్థలముండు, అదుపుమ్

౫౯౮ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

అదేహమును వినుచుటయును, ఎన్నుమివైయెల్లావ - అనిచెప్పఁబడునివియన్నియును,
ఎతిరాకా - ఎమ్మెయమానాకే, నీయటిది - సర్వజ్ఞులైన దేవరవారికి తెలిసికొనుదురు,
యాన్ - జ్ఞానములేనిదాసుడను, ఇవైయొప్పు - నీనిబాకొంచెమైనను, అటియేకా - గుర్తె
జుగను, (ఇట్లైకవెనుక) కేదమైతీర్తు - అజ్ఞానమునుబోగొట్టి, ఎన్నె-నన్ను, అడిమై
కొణ్ణిపెయమానే-దాసునిగతేనీకొన్నస్వామి! ఎన్నె-ఈదేహముతోనుండు సమృద్ధమును
వదలియున్నదాసుని, ఇని - ఇక, ఉన్నరుకాల్ - దేవరవారికృపచే, ఇవ్వుడమై -
ఈదేహమును, విడువిత్తు - వదులునట్లుచేసి, ఏరారువ - దివ్యాలంకార పరిపూర్ణమైన,
వైకుంఠపు - పరమపదమునకు, ఏదో - ఆరోహింపఁజేయుటకు, నిన్దైవుచ్చేత్ - అభి
ప్రాయమున్నయెడల, పిన్దై - తర్వాత, విరైయోమల్ - త్వరబడక, మఱియొక్కొకడు-
నిప్పునుత్తముగమరచి వేంచేసియుండునది, ఎన్-ఏమికారణము, పేరాయ్ - ఆనతిండు.

తా.- యతిరాకా! దాసుడను ఇంక నెంతకాలము ఈదేహముతోనుండును,
దేహము ఇట్టిస్థలమున ఈవిధముగ నివృత్తియగును అనునవి యన్నియును దేవరవారికిఁ
తెలియును, దాసుడు గుర్తెజుగనుకాబట్టి దాసునియజ్ఞానమునుబోగొట్టి ఏలుకొనినస్వా
మి, దేవరవారికృపచే, ఈదేహమును నివర్తింపఁజేసి దాసుని పరమపదమునకుఁజేర్చు
నభిప్రాయమున్నయెడల ఉరకుండుటకేమికారణము, ఆనతియుడని.

38. మున్నె విన్నె విన్నె విన్నె యార త్తమెన్ను

మున్నువగై యానవిన్నె త్తొగై యన్నె త్తమ్, యానే

యెన్నె యడైన్దోర్ దమక్కుక్కట్టిప్ప దెన్ను మరజ్గర్

ఎతిరాకానీయిట్టవత్తిక్కన్దోళ్ళొల్లాయ్,

ఉన్నె యల్లదటియాదనునిన్దవుడమోడు

ఉన్నునినై ప్పయ్కాపాళిక్క వేణువదొన్దొణ్ణో,

ఎన్నుడై యవిరువిన్నె యెయిత్తెప్పొదిల్ మాన్ద్రీ

యేరారుమ్మవై గున్దత్తొన్ద్రీవిడాయనీయే.

టీక.- ఎతిరాకా-నుతీకర్తరా! “మున్నెవిన్నె - మునుపటిపాపములు, పిన్నె
విన్నె - వెనుకటిపాపములు, అరత్తమ్ - ప్రారభము, ఎన్నువ - అనిచెప్పఁబడు, మూ
న్నువగైయన - మూడువిధములగు, విన్నెత్తొగై - పాపసమాహములు, అన్నెత్తమ్ - సమ
స్తమును, యానే - సర్వజ్ఞత్వసర్వక్షేత్రములనుగలనేనే, ఎన్నె - వాత్సల్యాదిగుణవి
శిష్టదగునన్ను, అడైన్దోర్ కమక్కు - ఇతరపాపములనువిడిచి అక్రయించిన ప్రపన్న
ములకు, కట్టిప్పదెన్నువ - అట్టిసకలపాపములను నిశ్చయముగపొగొట్టుదునని” యానతిచ్చి

అరణ్య - నమ్మెరుమాళ్ళు (క్రీరణ్ణవాధులు) నీ ఇట్టవట్టకు అత్తో - దేవరవారికి విధేయులుగదా, శొల్లాయ్ - (ఈయర్థము వాస్తవము అనునది దేవరవారే) అనతీయః పలయును ఉన్నెయల్లడు - (ఇట్లు సర్వేశ్వరుని స్వాధీనముగగలిగిన) దేవరవారినితప్ప, అతీయాద - వేటొకరక్షకులను గుర్తెలుగని, యాన్ - దాసుడను, ఇంద్రుడమ్మడు - ఈశ్వరముతో, ఉత్తు - శ్రమపడి, విన్నెప్పయిక్ - తత్కార్యమైనపాపమును, పుక్క - వేడ్చువడుచున్నట్టో - అనుభవింపవలయును అని యొకనిర్బంధముగలదో, ఎన్నడైయ - దాసునియొక్క, ఇరువినైయై - ప్రబలపాపమును, ఇట్టెట్టాదిల్ - త్తణకాలనుండు, మాల్ శ్రీ - సవాసనగపొగొట్టి, ఏరారుమ్ - సాంద్ర్యపరిపూర్ణమగు, వైకుంఠత్తు - శ్రీవైకుంఠమునందు, నీరే - దేవరవారే, ఏల్ శ్రీవిదాయ్ - ఆశోహింపఁజేయుడు.

తా.- యతీంద్రా! “నన్నాశ్రయించిన ప్రపత్తినిష్ఠులయొక్క పూర్వోత్తరప్రారథ్యాది సర్వవిధపాపములను వేచేపోగొట్టుడు”నని యానతిచ్చిన క్రీరణ్ణవాధుడు దేవరవారికి స్వాధీనముగదా, దేవరవారినితప్ప రక్షణములేనిదాసుడను శ్రమపడి యాదేహముతో నీపాపములను అనుభవింపవలయునని నిర్బంధముగలదో? దేవరవారు ఈపాపములనన్నిటిని త్తణమునఁదొలగఁజేసి దాసుని పరమపదమునకుఁజేర్చుడని.

3౫. అరుళా లేయడియేనై యబిమాని త్తరుళి
 యనవరదమ్మడిమై గొళ్ళనినై తునీయిరుక్క,
 మరుళా లేపులక పోగ వాఱ్చై శెయ్యుమ్మేన్ద్రమ్
 వల్వివై యెమాల్ శ్రియున్బాల్ మనమ్మవై క్కప్పణ్ణాయ్,
 తెరుళారుమ్మకూర త్రాన్ద్రానుమవర్ శెల్వ.
 త్తిరునుగనార్, దాముమ్మరుళిచ్చెయ్ద, తీమై
 త్తిరళానన త్తనై యుమ్ శేరపుళ్ళ వేనై.
 త్తిరు త్తియుయ్యుక్కొళ్ళుమ్మవగై తేరుమ్మేతిరాశా.

టీక. - అరుళాశే - కృపచేత, అడియేనై - దాసుని, అబిమాని త్తరుళి - అనన్యార్థుడగునట్లు అభిమానించి, అనవరతమ్ - ఎల్లప్పుడును, అడిమైగొళ్ళ - నిత్యైకాంకర్యము నంగీకరించుటకు, నిన్నెత్తునీయిరుక్క - దేవరవారుతలవియుండగ, మరుళాశే - అర్జునము చేత, పులన్ - ఇంద్రియములయొక్క, పోగ - విషయభోగములను, వాఱ్చై శెయ్యుమ్మే - ఆపేక్షించునట్టి, ఎకదక్ష - దాసునియొక్క, వల్ - ప్రబలమైన, వినైయై - కర్తము లను, మాల్ శ్రీ - అభివయమును వదలునట్లుచేసి, ఉకళాల్ - దేవరవారివిషయమునందు, మునంనైక్క - హృదయమునంచునట్లు, పణ్ణాయ్ - కృపచేయవలయును, తెరుళారుమ్ -

జ్ఞానపరిపూర్ణులగు, కూరత్వాభ్యానుష్ఠ - శ్రీకూరేశులును, ఆవర్తెల్వత్తిరుమగనార్తాయుష్ -
 వారిగర్భమునందు అవతరించునట్టి సంపదగల శ్రీపరాశరభట్టరును, అరులిచ్చయద -
 తమనైచ్చములను ఆనతిచ్చిన, తీమైత్తిరళాన - పాపసమాహములగు, అత్తనైయుష్ - సమస్త
 మును, శేరఉళ్ళ - చేరియుండెడు, ఎన్నె - దాసుని, తిరుత్తి - యోగ్యతగలుగునట్లు
 దిద్దుపాటొనర్చి, ఉయ్యక్కొళ్ళుష్ - ఉజ్జీవింపఁజేయునట్టి, వగై - ప్రకారమును, ఎరి
 రాళా - ఎమ్మెరుమానారే, తేరుష్ - చిన్తింపుడు.

తా. - యతిరాళా! దాసునియందు కరుణించి యభిమానముతో కైజ్జర్యము
 నంగీకరించుటకు దేవరవారు దివ్యహృదయముందు యెంచియుండగ, ఇంద్రియ పరవశ
 వనై విషయభోగములనపేక్షించునట్టి దాసునియొక్క ప్రబలకర్తములనుమార్చి దేవరవారి
 యందు ప్రావణ్యముగలుగునట్లు కటాక్షింపవలయును, జ్ఞానాధికులగు కూరత్వాభ్యానుష్ఠ
 వారికొమాళ్లగు శ్రీభట్టరును నైచ్చముతో ఆనతిచ్చిన పాపపుంజములన్నియును చేరియుం
 డుదాసుని దిద్దుపాటొనర్చి ఉజ్జీవింపఁజేయు విధమును ఆలోచింపవలయునని.

31. వాదనై యిల్లూ^{కై} మోమా^{కై} భాదనల్ విన్నెయో,
 ఏదెన్ఱియే^{కై} నేతిరాళా, తీదాగుమ్
 విమ్మలనిల్లా^{కై} యడియే^{కై} మనన్దనై,
 వన్మడనే^{కై} తానడరుమ్ వన్దు.

టీక. - ఎరిరాళా - ఎమ్మెరుమానారే! తీదాగుమ్ - ఈయాత్తుకు మిగుల చెడుగ
 యుండెడు, విమ్మలనిల్ - ఇంద్రియము లనుభవించు విషయసుఖములందు, అత్తె - అపేక్ష
 యొనడి, అడియేక - దాసునియొక్క, మనకుతనై - మనస్సును, వన్మడనే - బలాత్కా
 రముతో, తా^{కై} వన్దు - తానేపైవేసివచ్చి, అడరుమ్ - ఆక్రమించుచున్నది, (ఈరుచి
 కారణము) వాదనైయిల్ - బాధించెను విషయేంద్రియములలో, ఊద^{కై} మో - పీరియో!
 మాళాద - ప్రాయశ్చిత్తములేకున్న యెడల నశింపని, వల్ విన్నెయో - దాసుని ప్రబలపా
 పమో! ఏదెన్ఱి - ఎద్దియని, అతియేక - గుర్తలుగను.

తా. - యతిరాళా! స్వరూపవిరుద్ధమగు విషయానుభవమందలియిచ్చదాసుని బలా
 త్కరించుచున్నది, ఇందుకు కారణము బాధకమగు విషయేంద్రియప్రేమయో! ప్రాయశ్చిత్త
 వివాశ్యమగు ఊదుని ప్రబలకర్తమో! ఇట్టిదనిగుర్తలుగనని.

32. ఇన్ఱళవుమ్మిల్లావదికారమ్, మేలుమెన
 క్కెన్ఱుళదామ్^{కై} శొల్లాయెతిరాళా, కున్ఱా
 వినై^{కై} తొడరై వెట్టివిట్టు,
 మేలై^{కై} వైగున్ద^{కై} తేనై^{కై} క్కుడుగవేద^{కై} దదెక్.

టీక. — ఇష్టశక్తును - ఇదివరకును, ఇల్లా ఆదికారము - లేని ఆధికారము, మేలుమ-
పైగ, ఎనక్క - దానునికి, ఎప్పు-ఎప్పుడు, ఉకదామ - కలుగును? (ఇప్పుడు లేనిదా ఇక
మీదుగలుగఁజోవుచున్నది) శొల్లాయ్ - దీనిని దేవరవారు ఆనతియవలయును, ఎతి
రాశా - ఎమ్మెరుమావారే! కుష్టా - నశింపని, విన్నెత్తడరై - పాపానుబంధమును, వెట్టి
విట్టు - ఛేదించి, మేరై - సర్వోత్తమమైన, వెక్కువత్తు - పరమపదమునందు, ఎన్నె-దానుని,
కడుగ - శీఘ్రముగ, ఏబ్బొదడు - చేర్చునది, ఎన్ - ఏమికారణము.

తా. — యతీశ్వరా! ఈవఱకులేని యధికారము ఇక నెప్పుడు దానునికిఁగలు
గును; నశింపనిపాపములను తీగనుఖండించినసర్వోత్తమముగ స్థానమునకుదానుని చేర్చుకం
డుటకు పాతువేమి దేవరవారే ఆనతియవలయునని.

3౮. అష్టైలటియాదార్తై మృదిలుమ్, తామటియార్,
ఎశ్శోల్ ఎనక్కో వెతిరాశా, నెన్జమ్
ఉనదాశ్శోత్తనన్దన్దై యేయుగక్కవిన్దుమ్,
అనుదాపమన్ద్రీరుక్కైయార్.

టీక. — ఎతిరాశా-ఉదైయవరే! నెన్జమ్-నీచవిషయములందుఁ దగిలియుండుహృ
దయము, ఉనదు - ప్రాప్తశేషియగు దేవరవారియొక్క, తాల్ - నిరతిశయభోగ్యముగు
క్రీపాదములకు, ఒట్టిన్ద - ఇతరమైన, అబ్బైయే - అప్రాప్త విషయములైన వానినే,
ఉగక్క - ఇష్టపడుటకు, ఇన్దుమ్ - ఇప్పుడును, అనుతాపమ్-నీచవిషయములందుబుద్ధిప్ర
వేశించుచున్నదేఅను, (పశ్చాత్తాపము) అబ్బై - లేక, ఇరుక్కైయార్ - ఉండుటచే,
అష్టైల్ - తెలివిగలుగుటకుఁదగినఅయిదు సంవత్సరములందు, అటియాదార్ - గుర్రెఱు
గనివారు, విన్దుదిలుమ్ - ఏబదిసంవత్సరములవయస్సునందును, తామ్ అటియార్ - వారు
గుర్రెఱుగరు, ఎన్ శోల్ - అనిచెప్పనట్టిసామెత, ఎనక్కో - దానునికొఱకై గలిగినదో.

తా. — యతివరీ! ఈనీచహృదయము, దేవరవారిక్రీపాదములకు ఇతరమైనతగ
నివిషయములందు యనుతాపములేక ఇష్టపడుచుండుటచే, అయిదుసంవత్సరముల వయ
స్సునందునుబుద్ధిగలుగనివారికి ఏబదిసంవత్సరములవయస్సైనప్పుడునుగలుగదు, అనునట్టి
లాకప్రవాదము దానునిబట్టియేగలిగినదోఅని.

39. వేమ్ముకటియాగవిరుమ్మినార్ కై త్తదెన్దు,
తామ్ పాగదాదేపాశిక్కుమ్ తన్నెపాల్, తిమ్మనివ
నెన్దునినై త్తెన్నెయిగధ్రై త్తెతిరాశర్,
అన్దత్తనన్దగ్గరిక్కైయార్.

౬౦౨ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్య సహితము.

టీక. — కమ్మ - కేసాకును, కటియాగ - కటియముడుగ (మారగాయలుగ) విరుమ్మివార్తావ - అచేక్షించినతాము, శైత్యతెస్తు - చేదుగనున్నదని, పొగదాడ - విడువక, పుకక్కువ - భుజించెను, తన్నెపోల్ - స్వభావమువలె, తిమ్మన్ ఇవన - దుష్టుడువీడు, ఎత్తు - అని, నిత్తు - విచారించి, ఎన్నె - దానుని, ఎతిరాశర్ - ఉదై యవరులు, అత్తు - (అన్తీకరించిన) ఆకాలమందు, అతిత్తు - (దోషవస్తుడని) గుర్తెత్తి, అన్తీకరిత్తయోల్ - ఆదోషమునేభోగ్యముగగాని యన్తీకరించుటచే, ఇగభోర్ - ఉచేక్షింపదు.

తా. — కేసాకునేకరియముడుగ గ్రహించినవారు, వదలకభుజింపవలసినట్లు, ఉదై యవరులు, వీడుదోషవస్తుడని దానునిగుర్తెత్తి దోషములనే భోగ్యముగ నెంచియన్తీకరించుటచే, ఇకదానునివిడువరని.

౪౦. అవత్తేపొట్టుదైయడియేకకట్టిత్తు,

ఇప్పవత్తేయిరుక్కుమదువణ్ణో, తివత్తేయాక.

కేరుమ్వగైయరుళాయ్శీరారెతిరాశా,

పోరుమినియివ్వుడమ్మైపోక్కు.

టీక. — అడియేన్ - దానుడను, పొట్టుదై - దేవరవారి అనుభవకైక్పర్యము లకుదగినవిలక్షణమైన కాలమంతయును, అవత్తే - వ్యర్థముగ, కట్టిత్తు - పోగొట్టి, ఇప్పవత్తే - విరోధియగునీసంసారముందు, ఇరుక్కుమదు - పొందియుండునది, వణ్ణో - దేవరవారికృపాస్వరూపమునకు చేరియుండునో, తివత్తే - పరమపదమును, యాన్ - దానుడను, కేరుమ్వగై - చేరునట్టివిధమును, అరుళాయ్ - కృపచేయుడు, శీర్ - సమస్తకల్యాణగుణములచే, లర్ - పూర్ణులగు, ఎతిరాశా - ఎమ్మెరుమావారే ! పోరుకు - సంసారమును చేరిసాలయందుండునదిచాలును. ఇని - ఇక, ఇవ్వుడమ్మై - ఈశరీరమును, పోక్కు - నివర్తింపజేయవలయును.

తా. — సమస్తకల్యాణగుణస్వరూపులగుతిరాశా! దానుడనుకాలమంతయును వ్యర్థముగ పోగొట్టి యీసంసారముందుండునది దేవరవారికృపకుచేరునో ? పరమపదమునకుదానుడనుచేరునట్టి విధమునకృపచేయుడు, సంసారముఅను - చేరయందుండునది చాలును ఇక ఈశరీరమునునివర్తింపజేయవలయునని.

౪౧. ఎన్నెప్పోర్, పిత్తై కేయ్ వారివ్వులగిలుణ్ణో,

ఉన్నెప్పోర్, పోరుక్కువల్లారుణ్ణో, అన్నెత్తులగుమ్

వాల్మీకి అన్తవేతిరాశమామునివా,
ఏన్నైక్కిరక్కాయని.

టీక. — ఏన్నైక్కిర - దాసునివలె, ఏన్నై - అపరాధమును, శయ్యవార్ - చేయువారు, ఇవ్వులగల్ - ఈలోకముండుతయు వెదకిచూచినను, ఉడ్డో - కలరా, ఉన్నైల్ - దేవరవారివలె, పాణుక్కువల్లార్ - సహించుకొనువారు, ఉడ్డో - ఇహపరలోకములందుగలరా, అన్నైరుగమ్ - సకలలోకములను, వాల్మ - ఉజ్జీవింది సుఖించునట్లు, పిఱన్ద - అవతరించిన, ఎతిరాశ - యతిరాజులనుతిరునామమునగల, మా - మహనీయులగు, మునివా - యోగిజనాగ్రగణ్యా, ఏన్నైక్కు - సులభుడగు దాసునికి, ఇని - ఇక, ఇరక్కాయ్ - కృపయుంచికనికరింపవలయును.

తా. — సకలలోకాంతన నార్థమై అవతరించిన, యతిరాజులను నామాన్తరముగల యోగిజనాగ్రగణ్య! ఈలోకముండుకొండ వెదకినను దాసుని వంటియపరాధియుండడు, ఉభయవిభాతులందును (ఇహపరములరెంటియుందును) దేవరవారివలెసహనశక్తిగల వారునులేరు, కనుక ఈనిచ్చే తుకుని కనికరించికటాక్షింపవలయునని.

ర ౨. విమ్బులన్గల్ మేలిట్టడరుమ్మెట్టున్దదేయ్,
ఉన్ పదన్గల్ దన్నై నిన్నైన్దోలమిట్టల్,
ఏన్నైయడరామ్మల్లీరక్కాయెతిరాశా,
ఉన్నైయల్లాదాన్దేనక్కుణ్డో.

టీక. — విమ్బులన్గల్ - పంచేంద్రియములు, మేలిట్ట - నైఋతి, అడరుమ్పాట్టుడు - ఒక్కొక్కటియును తనకు విషయములను చూపుతునివెంటదించిబాధించునపుడు, అడియేక్ - దేవరవారికి శిష్యులుతుడగుదాసుడను, ఉన్ - దేవరవారియొక్క, పదన్గల్ తమ్మ - సాదారణిత్వములను, నిన్నై - (శ్రీగణేంద్రునివలె) స్థరించి, ఓంమిట్టల్ - “రామా నుజా ” అనిగొప్పధ్వనితోపిలువగా, పిన్ను - తర్వాత, అవైతామ్ - అట్లుబాధించునట్టిఅయిద్దొయుములైనవి, ఏన్నై - దాసుని, అడరామల్ - సహించింపకుండునట్లు (బాధించుకుండునట్లు) ఇరక్కాయ్ - కనికరింపుడు, ఎతిరాశా - యతీశ్వరా! ఉన్నైయల్లాదు - దేవరవారినితప్ప, ఎనక్కులర్ - దాసునికరక్షకులు ఎవరైనను, ఉడ్డో - కలరా? (లేరుకనుక దేవరవారరక్షింపవలయుననిభావము) “ఉన్ పదన్గల్ తమ్మనిన్నైన్దోలమిట్టల్” అనువాక్యమునకు, ఎమ్మెరుమానార్ - తిరువదేశికేశరణమ్ అనికునస్సునోస్తరించివాక్కు చేగొప్పధ్వనితోపిలిచినయెడ అనియుగావచ్చును.

౬౦౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

తా.—యతిశ్వరా! పంచేంద్రియములు దాసుని బాధించునపుడు దాసుడు దేవరచారి శ్రీపాదపద్మములనుఁగ్రీక్రిగ్రేంద్రుడు వెయ్యి దేవసంపత్సరములు మొసలి నీటికి పట్టి యిచ్చగతానుగట్టుట ఈ ద్వ్యగతలనుట నొంది, మొసలియొక్క యిచ్చ సిద్ధికి స్వస్థలము గుటచే బలము అభివృద్ధియగుటచేతను, గ్రేంద్రునియొక్క అభిమత సిద్ధికి స్వస్థలము కానందుచేబలము త్తయించుటచేతను మహదాపదనొందిన దళయందు, విరోధినిరసనశీలుడగు సర్వేశ్వరుడే మనకు రక్షకుడనియనునట్టింది “ నారాయణాఽఽ ” అని మొఱియడిచెట్లు స్మరించి, “ రామానుజా ” అని మొఱివెట్టగా అయిన్నియములు దాసుని శ్రమపఱచుండునట్లు కనికరింపుడు, దేవరచారినిదప్ప రక్షకాన్తరమును గురైఱుగనిదాసునిరక్షింపవలయునని.

౪౩. ఇన్ద్రపులిగిల్, పొరున్దామైయేతుమిలై,
అన్దపులిగిల్, నాన్దైయిలై, ఇన్దనమక్కు-
ఎప్పడియోదాన్, తరువర్లై నైయెతిరాశర్,
ఒప్పిల్, తిరునాన్దైయుగన్దు.

టీక.—ఇన్ద్రపులిగిల్ - కఠినలోకముగుఁగత్యాజ్యభూమియందు, పొరున్దామై - పొందియుంపమి, (ఆరుచి) ఏడుమిలై - కొంచెమైననులేదు, అన్దపులిగిల్ - అప్రాప్య భూమియగుపరమపదమందు, పొగ- పొవుటకు, అన్దై-ప్రాపణ్యము, ఇన్దై-లేదు, ఇన్దనమక్కు-ఇట్లుండుమనకు, ఎన్దై-తండ్రియగు, ఎతిరాశర్ - ఎప్పెరుమానాల్లు, ఒప్ప- ఉపమానము, ఇల్-లేని (వైభవముగల) తిరునాడు-పరమపదమును, ఎప్పడియోదాన్-ఎవ్రకారముగ, ఉగన్దు-సంతోషించి, తరువర్-కృపయించియిప్పించురు.

తా.—దాసునికి ఈలోకమునందు ఆరుచియులేదు పరమపదమునందు ఆపేక్షయునులేదు, ఇట్టివానికి ఉండెయవలలు ఉపమానరహితముగు పరమపదమును ఎట్లు కృపచేతురని.

౪౪. మాగాన్దనారణనార్, వై గుమ్వగైయటిన్దోర్కు,
ఎగాన్దమిలైయిరుళిలై, మోగాన్దర్
ఇవ్విడమే గాన్దోమిరుళెన్దు, వయమన్ శ్శిరున్దు,
శెయ్వర్ గళోతామ్ సావ త్తిఱమ్.

టీక.—మాగాన్ద - లక్ష్మికాన్తుడగు, నారణనార్ - సర్వేశ్వరుడు, వైగుమ్వగై (నారాయణత్వమునుబట్టివచ్చిన సంబంధమాలముగ సకలచేతనాచేతనములయందును లోగ నుచైటను) వ్యాపించియుండు విధమును, అతిన్దోఱు - తెలిసినజ్ఞానవస్తులకు, ఎగాన్ద

మిల్లెయిరుళిల్లె - ఏకా న్తములేదు చీకటియునులేదు, (అంతటను ప్రకాశస్వరూపియై శ్రీమ
న్నారాయణుడు ఉండుటచే, నిషిద్ధప్రసక్తవముల కుపయోగముగు చీకటియు ఏకా
న్తమునులేకున్నదనిభావము) మోగాన్తర్ - మోహముచేకన్ను దెలియనివారు, ఇవి
డమ్ - ఈచోటు, ఏకాన్తమ్ - గుంపులేని ఏకాన్తస్థలము, ఇరుళ్ - చీకటిచోటు,
ఎన్ట-అని, పయమ్ - భయము, అల్దు - లేక, ఇరున్ట-ఉండి, పావత్రిమ్-పాపసమూ
హములను, శెయవర్గల్ తామ్ - అజ్ఞాలైనతాము చేయుచునుండురు.

తా.-శ్రీమహాలక్ష్మీపతియగు శ్రీమన్నారాయణుడు అంతటనిండియుండు విధ
మును దెలిసినజ్ఞానులకు ఏకాన్తస్థలమును అన్తకారస్థలమునులేదు, మోహస్థులు ఇదిఏకా
న్తమును చీకటియునైన స్థలమనిభయముతోరి యుండిపాపకృత్యములనాచరింతురని.

౪౫. నారాయణకతిరుమూల్, నారమనామెన్నుముటవు,

ఆరాయల్ నెళ్ళేయనాదియన్, శీరారుమ్

ఆశారియనా లేయన్తోనామ్మయన్దెన్ట,

కూళామల్లెప్పొడుమ్మకూలు.

టీక.-తిరుమూల్ నారాయణక - లక్ష్మీపతియగువాడు శ్రీమన్నారాయణుడు,
నారమనామ్ - జీవాత్మలు మనము, ఎన్నుమ్ - అననట్టి, ఉటవు - ఆయనాదియగు
అయనసంబంధము, ఆరాయల్ - నిరూపించినయెడ, నెళ్ళే - మనసా, ఆనాదియన్ -
పురాతనమైనమృతదీగదా? శీరారుమ్ - అట్టిసంబంధమునుపడేశించిన జ్ఞానాదిగుణపరితూ
ర్ణులగు, ఆచారియనా లేయన్తో - ఆచార్యులమూలముగ నేగదా సంబంధజ్ఞానముగలిగి, నామ్-
మనము, ఉయన్దెన్ట - ఉజ్జీవింపినదని, కూళామల్ - లజ్జాభీమానములనువదలి, ఎప్పొ
డుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కూలు - ప్రసేదముగ ఆనుసన్నిచుకొనుచునుండుము.

తా.-మనసా! నారాయణుడు అననపుడు, నారములు అనగా జీవాత్మలగు
మనము, అయనము - ఈజీవాత్మలకు స్థానభూతుడుగానుండువాడు లక్ష్మీపతియగు శ్రీమ
న్నారాయణుడు, అననట్టి ఆనాదిసంబంధమును మనము, ఆచార్యులమూలముగ గదా
గురైతిగి ఉజ్జీవింపినదని, అహంకారమునుకారారులను విడిచి సదా ఆనుసన్నిచుకొను
చుండుమని.

౪౬. తిరువాయ్ మొట్టిప్పిల్లె తీవినై యోన్దమ్మె.

కురువాగివన్దుయ్యక్కొణ్ణు పారువో

మదితానలి తరుళుమ్ వామ్మన్దెన్డెన్,

ఎతిరాశర్కాళానోమయామ్.

టీక. — తిరువాయ్మొట్టిప్పిళ్ళై - భూసురులగు శ్రీవైష్ణవులు మొదలగు నకలచేత నుల కుపయుక్తమగునట్లు అవతరించినతిరువాయ్మొట్టియందు అవగాహించి అందు కబ్బరసము ఆర్థరసము భావరసమును అనుభవించి తదేకవిష్ణులై ఇతరకాస్త్రములను తృణమువలె తలచియుండువారగుటచే తిరువాయ్మొట్టిలోటి సంబంధమునే తమకు నిరూపక నామముగ గలవారై అష్టార్థ తిరువడిగళులో సదా నకలవిధ కైబ్బర్యములను చేసికొనుచుండు తిరువాయ్మొట్టిప్పిళ్ళ గారు, తీవినైయోవితమై - క్రూరకృత్యములుగల మనలను, కరువాగి - ఆచార్యులై అవతరించి, వస్తు - మనమున్నస్థలమును వెదకివచ్చి, ఉయ్యక్కొండు - ఉజ్జీవిండునట్లంగీకరించి, పారువీల్ - కాస్త్రజ్ఞానమువంటిదిగాక ఉపమానములేని, మది - తిరుమంత్రముచే గలుగునట్టిజ్ఞానమును, తాన్ - తాము, అభిత్తరుగుమ్ - ఉపకరించునట్టి, వాళ్ళీవన్ - సమృద్ధచేతనేగదా, నెచ్చే - మనసా! యాహ్ - మనము! ఎతిరాళరుక్కు! - ఎమ్మెరుమానార్లకు, అళానోమ్ - దాసులమైతిమి.

తా. — మనసా! తిరువాయ్మొట్టిప్పిళ్ళైగారు ఆచార్యులై క్రూరులగుమనల నుజ్జీవిండునట్లంగీకరించి కాస్త్రజ్ఞానమువలె కష్టసాధ్యముగాక సులభమును సాటిలేనిదియైన తిరుమంత్రజ్ఞానమునుపదేకించి జ్ఞానవస్తునిగజేయుటచేతనే గదా మనము ఎమ్మెరుమానార్లకు కైబ్బర్య మొనర్చునట్లు లభించితిమి.

ర2. ఇరామానుశాయనమ వెనుయ్యరవుమ్ పగలుమ్ శినిత్తు,
ఇరామానుశర్ గళో ఇరుప్పిడన్దన్నిల్ ఇత్తైప్పొడుమ్,
ఇరామానుశర్ వర్కు ఎల్లావడిమైయుమ్ శైయ్యు వెణ్ణి,
ఇరామానుశర్ దమైమానుశరా వెన్దొ ల్లెణ్ణువదే.

టీక. — ఇరామానుశాయ - ఎమ్మెరుమానార్లకొఱకు, నమః ఎఱ్ఱ - ననుస్కారముఅని, ఇరవుమ్ పగలుమ్ - రాత్రియు పగలును, శినిత్తు - అనుసంధించి, ఇరా - ఉండని, మానుశర్ గళో - మనుష్యులు, ఇరుప్పిడన్దన్నిల్ - వసించెడు స్థలమునందు, ఇత్తైప్పొడుమ్ - త్తణకాలమును, ఇరా - ఉండియుండని, మానుశర్ వర్కు - మనుష్యులకు, ఎల్లావడిమైయుమ్ - సర్వవిధ కైబ్బర్యములను, శైయ్యు వెణ్ణి - చేయవలెనని, ఇరా - ఉండని, మానుశర్ తమై - కనికరములేని మనుష్యులను, (పశుసమానులగువారిని) మానుశరాగ - మనుష్యులనుగ, ఎన్ గోల్ - ఎట్లు, ఎణ్ణువదు - తలచునది, (జ్ఞానము లేనివాడు పశువుతో సమానుడేగదా).

తా. — “క్రీమతేరామానుశాయనమః” అని దివారాత్రములు అనుసంధింపనివారి యొక్క నాస్థులములందు త్తణకాలమును వసింపని కూరత్తాత్మ్యాక వంటిమహనీయులకు నకలవిధ కైబ్బర్యములు చేయవలెనని మనుష్యులను పశుసమానులుగతలపవలయునని.

౪౮. ఎట్లాదెన్నెళ్ళనుకై యాదునావిత్తజ్ఞాదుకెన్ని,
కట్లానవైయ్యునుమ్ కాణలుతా, కలియార్ నలియ
వాట్లాదవట్టుములగలితోనైతిరాశనడినట్లాదవరై,
యరజేశర్ శెయ్దనలమ్ననుక్కే.

టీక. - కలియార్ - కలియగమునందలి చేతనులు, నలియనొట్లాదవట్టు - ఆ కలి
యొక్క క్రార్యముచే పీడింపబడుతుండునట్లు, ఉలగు - లోకమును, అలితోన్ - రక్షిం
చునట్టివారగు, ఎతిరాశన్ - ఎప్పుడుమానార్లయొక్క అడి - క్రిపాదములను, నట్లాద
వరై - సమీపించి ఆశ్రయించనివారిని, ఎన్నెళ్ళమ్ - నాహృదయమైనది, ఎట్లాదు -
స్మరింపదు, ఎన్నావు - నాకాత్మనది, ఇతైయాదు - స్మరింపదు, శెన్ని - నాశర
నైనది, ఇతైళ్ళాదు - ననుస్మరింపదు, కట్లానవై - నానేత్రములైనవి, ఒన్టుమ్ -
ఒకటినిన్ని, కాణలుతా - చూడనపేక్షింపదు, అరజేశర్ - (ఆ ప్రళయముమొదలగు
కరణములనిప్పించిన) శ్రీరజ్జనాథుడు, శెయ్దనలమ్ననుక్కే - ఆకరణములు అన్య
శేషపడకుండునట్లు మనకుచేసిన మేలుగదా. (కలియార్ నలియనొట్లాదవట్టు ఉలక
లితోనెతిరాశన్) అనుస్థలమందు, కలియార్ - కలియైనది, నలియనొట్లాదవట్టు తన
యొక్క క్రార్యముచే బాధింపకుండునట్లు, ఉలకలితోన్ - లోకమును రక్షించిన,
ఎతిరాశన్-ఎతిరాజులు, అనియు అర్థముగావచ్చును.)

తా. - ఈకలికాలమందు చేతనులకు కలియగమువలని బాధ లేకుండునట్లు చేసిన
ఉదైయవరులయొక్క క్రిపాదముల నాశ్రయింపని చేతనులను నాహృదయముమొదలగు
సకలేంద్రియములును అపేక్షింపదు, సకలేంద్రియ ప్రధాతయగు శ్రీరజ్జనాథుడు ఈకరణ
ములను అన్యశేషపడకుండునట్లు చేసినదిగాప్ప మేలుకదాఅని.

౪౯. నన్దానరగ త్తయన్దా మైవేణ్ణిడిల్ నానిల త్తీర్,
ఎన్దాదైయానవెతిరాశనై నన్లుమ్, ఎన్దుమవన్,
అన్దాదిదన్నై యనుశన్దియన్దువన్దొరుడన్,
శిన్దాకులన్దొడచ్చేర్ దిరుమ్, ము త్తివిశి త్తిక్కుమే.

టీక. - నన్దా - ఒకప్పుడును అనుభవించి ముగింపని, నరకత్తు - సంసారమును
నరకమందు, అన్దున్దామై - అణగకుండుటను, వేణ్ణిడిల్ - అపేక్షితమైనయెడ, నానిల
త్తీర్ - నలువిధములగు భూమియందుండు వారలారా, ఎన్ - దాసునికి, తాదైయాన.
తంద్రియైను, ఎతిరాశనై - ఎప్పుడుమానార్లను, నన్లుమ్ - ఆశ్రయింపుడు, ఎన్దుమ్-సర్వ
కాలములందును, అవన్ అన్దాదిదన్నై - మోక్షకహేతువైయుండు వారిరునామ

౬౦౮ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

మును ప్రతిపాఠకమందును చెప్పబడునదియై ప్రపన్నజనగాయత్రియైయుండు రామా
నుజనూనీబ్రహ్మదిని, అనుసన్ధియును - అనుసన్ధిపుడు, అవకాశోద్భవభక్త - వారి
పాదములందు ప్రావణ్యముగల శ్రీవైష్ణవులతో, శివైక్యమును ఇతరసహవాసముచేరిన
మనోదుఃఖమంతయును; కడ - నశించునట్లు, శేర్మియును - జలము రీతిగ చేరియుండును,
పిన్ - ఇట్లనవైష్ణవ, ముత్తి - మోక్షమైనది, శిత్తిక్కును - సన్దేహములేక సిద్ధించును.

తా. - ఒకప్పుడును నశింపని సంసారమును నరకమందు అణిగియుండ నశేషలేని
చేతనులారా, దానునికి తండ్రియైన ఉదైయవరుల నాశ్రయింపుడు, ఎల్లప్పుడును వారి
తిరునామప్రతిపాదకమగు రామానుజనూనీబ్రహ్మదిని అనుసన్ధిపుడు, వారిభక్తులతో
మనోవాక్యలమంతయును నశించునట్లు చేరియుంటిరేని పరమపదము సిద్ధించునని.

౫౦. అవ త్రేయరుమన్తకాల త్రైప్పక్కి, యతీవిన్దయార్

ఇప్పవ త్రేయుల్ గిన్త ఫావియర్ గాల్, పలకాలమ్ నిన్దు,

తవ త్రేముయర్ బవర్ దజ్జళుక్కు మ్మేయ్ దవాన్దాద, వన్ద

త్రివ త్రేయుమ్మై వెక్కుమ్ శిన్దియుమ్ నీ ర్తెరిరాశ నెన్దే.

టీక. - అరుమన్తకాలతై - తిరునామమును అనుసన్ధించుటకు యోగ్యమైయుం
డెడు క్షామ్యమైనకాలమును, అవత్రే - వ్యర్థముగ, పాక్కి - పాగొట్టి, అతీవిన్దయార్ -
అజ్ఞానముచే, ఇప్పవత్రే - ఈసంసారమందు, ఉల్మల్ గిన్త - మిగుల భ్రమించుచుండు, పా
వియర్ గాల్ - పాపాత్ములారా, పలకాలమ్ - సర్వకాలములందును, నిన్దు - విక్రమి
యుండి, తవత్రే - తపస్సును, ముయల్ పవర్ తజ్జళుక్కుమ్ - చేయుచుండు వారికిని,
ఎయ్ దవాన్దాద - పాండగూడని యట్లుండు, అన్దవత్రే - ఆపరమపదమందు, ఉమ్మై
నిత్యసంసారులగు మిమ్మును, వెక్కుమ్ - నిత్యసూరుల గోష్ఠితో చేర్చియుంతురు, పీర్ -
మీరు, ఎతిరాశరెన్దు - యతిరాశా ఆని, శిన్దియుమ్ - మనస్సున చిన్తింపుడు. (యత్న
ము అల్పమై ఫలము అధికమైయుండును.)

తా. - తిరునామానుసన్ధానమునకు (దగ్గినకాలమును వ్యర్థపఱచి అజ్ఞానముచేసంసా
రమందు పరిభ్రమించుచుండు పాపులారా! యతిరాశా, అని, ఉదైయవరుల తిరునామ
ముననుసన్ధిపుడు, తపస్సున్నున్నులకును పాండగూడని పరమపదమునుబొందుదురని.

౫౧. ఎన్దుళనీశనుయిరుమన్దేయన్దేక్కాలమ్మెల్లామ్,

ఇన్దుళవాగప్పయు దేక్షతీన్దరువిన్దె యార్,

ఎన్దుళవిన్దియిరుక్కుమ్మేన్దేళ్ళమ్మిరపుపగల్

నిన్దుతపిక్కుమ్, ఎతిరాశానీయరుల్ శయ్ దవిన్దే.

టీక.- ఈశన్ - నియమించువాడగు సర్వేశ్వరుడు, ఎను - ఎప్పుడు, ఉశన్ - ఉన్నాడో, ఉయిరుకు - నియామకము చేసెనుడును, అన్తే - అప్పుడే, ఉట్టు - కలిగి యున్నాడు, ఇక్కాలమెట్లాకు - ఈయనాదికాలమునుండి, ఇష్టకవాగ - ఇదివఱకు ను, ఇరువిన్నెయోల్ - పుణ్యపాపరూపముగు ప్రబలకర్తృత్వముచే, వట్టుదే - వ్యర్థముగ, కట్టినదెట్లు - జరిగినదని, ఇట్టువిట్టి - ఇట్లు జరిగినదినములకు అనుకరింపక, ఇరుక్కుకు - ఉండునట్టి, ఎన్నెట్లాకు - దాసునిచ్చుదయము, ఎతిరాశ - ఎమ్మెరుమావారే, నీ-దేవర వారు, అరుళి శెయదపిన్నే - విశేషకటాక్షముచేసినవెనుక, ఇరవుపగల్ - ఆహారాత్రములును, నిన్టు - దీనియందు స్తబ్ధమైనలిచి, తపిక్కుకు - పరితపించుచుండును.

తా.- నియామకముడగు సర్వేశ్వరుడున్నపుడు నియామకము చేసెనుడును ఉన్నాడు, యతిరాజా! ఈవఱకునుకాలము వ్యర్థమై పోయినదేయనిపరితపింపని దాసునిచ్చుదయము దేవరవారి కృపాకటాక్షములభించినవెనుక దినారాత్రములును ఈవిషయమైపరితపించుచుండునని.

౫౨. కనకగిరిమేల్ కరియముగిల్ పోల,
 వినతై శిఱువ్కమ్మేట్కొట్టు తనువిడుమోదు,
 ఏరారరజ్జురైతిరాశక్కాగ, వెన్నాల్
 వారామున్నిఱ్వుర్ ముగిట్టన్టు.

టీక.- కనకగిరిమేల్ - బంగారుమయమైనమహామేరు పర్వతముమీదు, కరియము గిల్ పోల్ - (ఇదిదియుండు) నీలమేఘమువలె, వినదై - వినతయనుస్త్రీయొక్క, శిఱు వన్ - పుత్రుడగు వైనతేయుని, (గరుత్తంతుని) మేల్ కొట్టు - వాహనముగఁగొని, తను-దేహము, విడుమోదు - విడుచునట్టిసమయముందు, (తల్లిముఖముచూపునట్లు), ఏర్ - సౌందర్యాదులచే, అర్ - పూర్ణులగు, అరర్జర్ - శ్రీరత్నవాఙ్ములు, ఎతిరాశక్కాగ - ఎమ్మెరుమావారలకుగాను, ఎన్నాల్ వారా - దాసుడున్నస్థలమునకువచ్చి, ముగిట్టన్టు - సన్నోపించి, మున్నిఱ్వుర్ - ముందుగనిలుతురు.

తా.- స్వర్ణ పర్వతముపై మండునీలమేఘమువలె సౌందర్యయుక్తులగు శ్రీరత్నవాఙ్ములు గరుడవాహనారూఢులై దాసునిదేహవసానమందు ఉదయవరులకుగాను దాసునియొద్దకున్నోపముతోవచ్చిప్రత్యక్షముగ సేవసాయించురని. (దీనిచేనాకపేక్షితమైన :: ముఖముచిఱునగవును" చూపియనుభవించకేతురు; ఇదినిచ్చునునిభావము).

౫౩. ఇదత్తాలేతెన్నరర్జర్ శియగిఱుదెన్టటిన్దే
 యిరున్దాలుమేతత్కాలవేదనై యిశకనత్తాల్,

వదైతా!వా! వెన్నున్లున్దప్పానపుడమ్ముడనే
 పలనోవువునుబవిత్తిప్పవత్తిగుక్కప్పోమో,
 మదత్రాలేనల్పినై యికవల్లియున్నతిరిన్ద
 వల్పినై యేన్దనై యునక్కాళాక్కిక్కొడ్డా
 ఇదత్రాయుమ్తనై యుమాఫ్ఫెతిరాశావెనై
 యినిక్కడుగవిప్పవత్తినిన్దుమ్మెడుత్తరుళే.

టీక.—ఇదత్రాలే - పితబుద్ధితే, తన్నరణ్డర్ - క్రిరణ్డనాథులు, కెయ్గిలదెట్ట -
 కృపాధలముగదుఃఖములను అనుభవించఁజేయుచున్నారని, అట్టిదే - గురైటిగియే, ఇరు
 న్దాలుమ్ - ఉన్నను, తట్కాలవేదనైయిన్ - తత్కాలముందుగలిగినబాధయొక్క, కన
 త్రాల - అతిశయముచే, పదైత్తు - తత్తలపాటునొంది, అ!వా!ఎన్నుమ్ - సహించఁజాల
 మిదే, హా!అనునట్లుకల్పించుచున్న, ఇన్దప్పానపుడమ్ముడనే - ఈపాపశరీరముతో, పల
 నోవుమ్ - బహుదుఃఖములను, అనుబవిత్రు - అనుభవించి, ఇప్పవత్తు - ఈసంసారమరదు!
 ఇరుక్కప్పోమో - ఉండుటకక్యమగునో, మదత్రాలే - దేహమదముచే, వల్ విన్దెయిన్ -
 ప్రబలకర్త మయొక్క, వల్లి - మార్గమునందు, ఉమ్మిన్దు - శ్రమపడి, తిరిన్ద - సంచరించి,
 వల్ విన్దెయ్కరనై - మహాపాపియగుదానుని, ఉనక్క - సత్పురుషులకు అశ్రయ
 డియునైయుండుదేవరవారికి, అళాక్కిక్కొడ్డా - దానునిగఁజేసికొనిన, ఇదత్రాయుమ్ -
 పితమునుజేయునట్టికల్పియును, తనైయుమాయ్ - తండ్రియునైయుండెను, ఎతిరాశా -
 ఎమ్మెరుమావారే ! ఇని - దేవరవారిసంబంధమునుగురైటిగివెనుక, ఎన్నై - దానుని,
 కడుగ - శీఘ్రముగ, ఇప్పవత్తినిన్దుమ్ - ఈసంసారమునందుండి, ఎడుత్తరుళే - ఎత్తిగట్టు
 శేర్పవలయును ; (విడువఁగూడనిసంబంధములముగ నేగదాతరింపఁ జేయుదురనిభావము).

తా.—క్రిరణ్డనాథులు పితబుద్ధితో దుఃఖములననుభవించఁ జేయుచున్నారని
 గురైటిగియున్నను, అధికబాధచేత త్తలపడుచున్న ఈపాపపుదేహముతో నానాశ్రమము
 లననుభవించుచునుండుటకు శక్యమగునా? మదాతిశయముచేప్రబలకర్త మల వెంబడితిరు
 గురుశ్రమపడుచున్న మహాపాపియగు దానుని, దేవరవారికి దానునిగఁజేసికొనిన తల్లి
 యునుదండ్రీ యునైయుండు యతిరాశా! ఇకదానుని త్వరలో ఈసంసారమునందుండి
 దరిశేర్పవలయునని.

౫౪. ఇన్నమెత్తనైన్దప్పానపుడమ్ముడనిరున్దునోవుపడక్కడవేనై యో,
 ఎన్నైయిదినిన్దుమ్మెడువిత్తునీరెన్దుదాతిరునాట్టనుళ్ళేన్దుమీర్,

అన్నైయమ్మ త్తనుమల్లాదళుల్ దముమాగ్గియెన్నైయళి త్తరుల్
ఎన్నిద త్తైయిరావ్వుగలిన్దియేయేగ మ్మెణ్ణుఁజ్జెతిరాశవళిలే. [నాదనే,

టీక.—ఇన్నమ్ - ఇకను, ఎత్తనైనాల్ - ఎంతకాలము, ఇట్టడమ్మడనే - ఈదేహముతో - ఇరుడు - ఉండి, నోవు - శ్రమము, పడక్కడనే - పడగలను, ఐయో - ఆయ్యా, ఎన్నై-దాసుని, ఇదినిన్దుమ్ - బద్ధకమైనయీ దేహమునందుండి, విడువిత్తు - విడిపించి, నీర్ - నీరు, ఎన్దుదాన్ - ఎప్పుడు, తిరునాట్టినుల్ - పరమ పదమందు, ఏదోదువీర్ - ఆరోహింపఁజేయుదురు, అన్నైయమ్ - ప్రియమునజేయు తల్లియును, అత్తనుమ్ - హితమునుజేయుతండ్రియును, అల్లాదళుల్ దముమ్ - ఇతర మగుసమస్తబంధువర్గమంతయును, అగి - ఆయి, ఎన్నై - దాసుని, అళిత్తరుల్ - రక్షించునట్టి, నాదనే - స్వామీ! ఎన్ - దాసునియొక్క, ఇదత్తై - సుఖమును, ఇరా వ్వుగలిన్దియే - చేయవగలనిలేక, ఏకమెణ్ణుమ్ - ఒకవిధముగచిన్నించెడు, ఎతిరాశవ శిలే- పరమోదారులైయకులకునాధులైనఎమ్మెయమానానే! (దీనినియానతియవలయును).

తా.—ఆయ్యా! ఇకంతకాలము ఈదేహముతో బాధపడుదును, దేవర వారుదాసుని, ఎప్పుడుపరమపదమునకుఁ జేరురు, తల్లిదండ్రులును సమస్తబంధువులునై దాసునిరక్షించునట్టిస్వామీ! దాసునికిహితమును సదాచిన్నించునట్టి పరమోదారులగు యతిరాశా! దీనినియానతియవలయునని

౫౫. తెన్నరజ్జర్ శీరరుళుక్కిలక్కాగప్పెల్లోమ్,
తిరువరళ్ళిరుప్పదియేయిరుప్పాగప్పెల్లోమ్,
మన్నియశీర్మాఱకలైయుణ్ణాభాగప్పెల్లోమ్,
మదురకవిళ్ళొడియేన్దిలైయాగప్పెల్లోమ్,
మున్నవరానణ్ణురవర్ మెట్టిగళుళుపెల్లోమ్,
ముముదుమ్నమక్కవైపొముదుప్పొక్కాగప్పెల్లోమ్,
పిన్నైయొస్తుదనిల్ నెళ్ళుపేరామత్తెల్లోమ్,
పిఱిన్దునుక్కమ్పొత్తామైయిల్లాప్పెరుమైయమ్పెల్లోమ్.

టీక.—తెన్నరజ్జర్ - మనోజ్ఞులగు శ్రీరస్తునాథులయొక్క, శీరరుళుక్కి - నిర్మల శుభ్రవతు, ఇలక్కాగ - లక్ష్యముగ, పెల్లోమ్ - లభించితిమి, తిరువరళ్ళుతిరుప్పదియే - సమస్తదివ్యదేశప్రధానమగుశ్రీరస్తునాథులమును, ఇరుప్పాగ - నిత్యవాసస్థలముగ, పెల్లోమ్ - లభించితిమి, మన్నియశీర్ - పరభక్త్యాదికల్యాణగుణములుపొందియుండునట్టి, మామ్ - లభించితిమి, ముముదుమ్నమక్క - సమస్తావర్తయొక్క, కలై - దివ్యప్రబంధమును, ఉణ్ణవాగ - అనుభవముగ,

౬౧౨ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము

పెద్దబోం - భుజంబలభించితిమి, మదురకవి - మదురకవియ్యాత్పర్యయొక్క, కొర
పడియే - దివ్యసూక్తిప్రకారముగ, నిత్రయాగపెద్దబోం - చరమపర్వనిష్ఠయేనిష్ఠయగు
నట్లులభించితిమి, మున్నవరామనంగురవర్ - మనతూర్వాచార్యులయొక్క, మొట్టిగల్ -
దివ్యసూక్తులగురహస్యములను, ఉల్లపెద్దబోం - ఆత్మర్యముగఅనుసంధింపలభించితిమి,
ముట్టదుమనముక్కవై - మనకుఇతరవిషయమందు ప్రొద్దుతుచ్చక తూర్లముగవానినే,
పొట్టదుపోక్కాగ - కాలక్షేపముగ, పెద్దబోం - లభించితిమి, పిన్నై - ఇట్లైనవెనుక,
ఒస్తుదనల్ - తదితరగ్రంథములొకటియందును, నెట్లు - హృదయము, పేరామల్ -
చలింపకదీనియంచేప్రతిష్ఠితమగునట్లు, పెద్దబోం - లభించితిమి, పిఱర్ మినుక్కమ్ - పరు
లఆతిశయమును చూచినయెడల, పొత్తామైయిల్లా - సహింపమి లేని, పెరుమైయుమ్ -
గొప్పతనమును, పెద్దబోం, లభించితిమే, ఇదొకమహాలాభముకదాఅని ఆత్మర్యపడు
చున్నాడు. (ఉక్కుదల్ - విచారించుట).

తా—శ్రీరత్ననాథుల నిర్దేశముకృపకు పాత్రులగునట్లును, శ్రీరత్నస్థలమునందు
నిత్యవాసముచేయునట్లును, ఆత్మార్థదివ్యప్రబంధములను జీవనముగను, మదురకవియ్యాత్ప
ర్యానతిచ్చిన చరమపర్వనిష్ఠను, మనతూర్వాచార్యదివ్యసూక్తిరహస్యములను చర్చించునట్లు
ను, తూర్లముగక్రిందు చెప్పినవానితోనే కాలయాపనముచేయునట్లును, ఇతరవిషయములం
దుమనస్సుచలింపకుండునట్లును, ఇతరాతిశయమును జూచినసహింప కుండుటనులేనిగొప్ప
తనమును లభించితిమి.

౫౬. ఉన్ననబిమానమేయత్తారకమెన్ను,
శిక్షై తెల్లిరుక్కచ్చెయ్దనీ, అన్తో!
ఎతిరాశానోయ్గళాల్లెన్నే నలక్కామల్,
శదిరాగనికతిరుత్తాల్ తా.

టీక.—ఎతిరాశా - ఎప్పుడుమానారే ! ఉన్నకాఅబిమానమే - దేవరవారియొ
క్క-అభిమానమే, ఉత్తారకమెన్ను - ఈయాత్మకుఉత్తారకమని, శిక్షై - హృదయము,
తెల్లిరుక్క - నిర్మలమైయుండునట్లు, చెయ్దనీ - ఉపకరించినదేవరవారు, అన్తో -
అయ్యో ! నోయ్గళాల్ - నేదనలచే, ఎన్నై - దాసుని, నలక్కామల్ - కాధింపక,
శదిరాగ - సామర్థ్యముగ, నికతిరుత్తాల్ - దేవరవారిక్రిపాదములను, తా. కరుణచే
ప్రసాదింపవలయును.

తా.—యతీశ్వరా! దేవరవారియభిమానమే వీనికితరణోపాయమని మనస్సులే
టవొందునట్లుకృపచేసితిరి, ఇకసామర్థ్యముతోదాసునికి శ్రమగలుగకుండునట్లు దేవర
వారిక్రిపాదములను ప్రసాదింపవలయునని.

౫౭. తేజగర్గళోపాదో ముత్తిరవాయ్ ముఖ్యిష్టితైః
 వాశమలర్హాశ్చైన్ద్రవత్తువెన్దు, నేశత్రాల్
 ఎకపిత్తైగళో, కానావెతిరాశరే,
 యదియేక, పుణపగర్వైకేళుమ్పాటుత్తు.

టీక. — (ఆచార్యకులమునకు మూలపురుషులగు ఆహ్వాన్యయొక్క సర్వవిధైక్య-
 ర్యములయందును ఆసక్తులై ఆదేయాత్రగాజేసి కొనుచువచ్చుటచేత) తేజగర్గళో -
 ఆచార్యులచే, పోదోమను - ముక్తికాకాసనము చేయఁబడునట్టి, తిరువాయ్ ముఖ్యిష్టితై -
 మాహత్వముగల తిరువాయ్ ముఖ్యిష్టిగారియొక్క, వాశమలర్హాశ్చ - సాన్దర్యసాధుమా-
 ర్యములతోఁగూడిన తిరునదిగళను, అదైన్ద్ర - ఆశ్రయించిన, వత్తువెన్దు - శేషత్వముగల
 నస్తువని, నేశత్రాల్ - స్నేహముచే, ఎకపిత్తైగళో - దాసునియొక్క దోషములను, కానా -
 చూడని, (అశ్రితదోషములనుగుర్తెఱుగని) ఎతిరాశరే - ఎప్పెరుమానారే! అదియేక -
 దాసునియొక్క, పున్ పగర్వై - అల్పనార్తలను, పాటుత్తు - (కోపగింపక) సహించి,
 కేళుమ్ - (ఆదరముతోకరుణించి) వినుడు.

తా. — సకలచార్య ముక్తికాకాసనార్థులగు తిరువాయ్ ముఖ్యిష్టిగారి పాదార-
 విన్దముల సాశ్రయించిన శేషత్వజ్ఞానవస్తువని, దాసునిదోషములందు దృష్టియొంచని యతి
 కులసార్యభామా! దాసుని యల్పవచనములను క్షమించి ఆకర్ణింపుడని.

౫౮. ఎన్దైతిరువాయ్ ముఖ్యిష్టితైః యిన్నరుళాల్,
 ఉన్దైయిన్దైయిన్దైయిన్దై, ఇన్ద్రపుయి
 ర్కెల్లాపుఱపుమ్మనీయెన్దైయెతిరాశా,
 నిల్లాదదుణ్డోవెన్దెళ్ళు.

టీక. — ఎన్దై - “గురుఃపితా” అన్నట్లుదాసునికి తండ్రయిగు, తిరువాయ్ ముఖ్యిష్టి-
 తిరువాయ్ ముఖ్యిష్టిగారియొక్క, ఇన్నరుళాల్ - నిర్ణయకకృపచేత, ఉన్దైయిన్దై - దేవర
 వారిశ్రీపాదములందు సర్వవిధబంధత్వమును, ఉన్దైయిన్దై - తెలియపఱచిరక్షించిన
 వెనుక, ఇన్దైయిన్దై - ఇట్టిసంబంధజ్ఞానమును గుర్తెఱిగిన ఈయాత్మకు, ఎల్లాపుఱపుమ్ -
 మంత్రమందు చెప్పఁబడుచున్న వనిధసంబంధమును, నీయెన్దై - దేవరవారేయని, (అధ్యవసించి)
 ఎతిరాశా - ఎప్పెరుమానారే! ఎన్నెళ్ళు - దాసునిహృదయము, నిల్లాదదుణ్డో - స్థిరము
 గొందకయుండునో.

౬౦౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

తా. — యతిరాజా! తిరువాయ్ముట్టిప్పిళ్లగారి నిష్టే తుకకృపచే దేవరవారి తిరు వడిగరు సంబంధమును గుర్తెఱిగిన ఈయత్తుకుసకలవిధబంధుత్వమును దేవరవారిలోనే ఆను నట్టిస్థిర హృదయము గలుగకుండునా అని.

* నవవిధసమ్మన్దము. ౧ - పితాపుత్రసమ్మన్దము-౨-రక్ష్యరక్షకసమ్మన్దము- ౩-శేష శేషి సమ్మన్దము, ౪ - భర్తృ భార్యసమ్మన్దము, ౫ - జ్ఞాతృజ్ఞేయ సమ్మన్దము, ౬ - స్వ స్వామిసమ్మన్దము, ౭ - శరీరశరీరసమ్మన్దము, ౮-ఆధారాధేయసమ్మన్దము, ౯ - భోక్తృ భోగ్యసమ్మన్దము.

౬-౨

౫౯. ఎన్నెతిరువరజ్జల్లెరార్ కరుడకామేల్,

వన్దుముగజ్జాట్టివభీనడత్త, చ్చిన్నైశెయ్దు.

ఇప్పొల్లావుడమ్బుదన్నైప్పొక్కువదెన్నాళ్ళకొలొ,

శొల్లాయెతిరాశాశూన్దు.

టీక. — ఎన్నై - దాసునికి తండ్రియను తల్లియునైన, తిరువరజ్జల్ - పెరియ పెరు మాళ్లు (శ్రీరత్నవాఘలు), ఏరార్ - నిండుచక్కదనముగల, గరుడకామేల్ - గరుత్మం రునిమీదు, వన్దు - వేంచేసి, ముగవకాట్టి - ఈదేహమును విడుచునపుడు దాసునికిష్ట మగు కన్తూరితిరునామమును చిటునగవుగల దివ్యముఖమునుజూపి, వభీనడత్త - అర్చి రాది మార్గమాలముగ నడిపించుకొనిపోవుటకు, చ్చిన్నైశెయ్దు - నుననముచేసి, ఇప్పొల్లావుడ మ్బుదన్నై - ఈసేవమైన దేహమును, పొక్కువదు - నివర్తింపజేయునది, ఎన్నాళ్ళకొ లొ - ఏదివనమా, ఎతిరాశా - ఎమ్మెరుమానాశే, శూన్దు - (దాసుడు పైర్యముతో నుండునట్లు) విచారించి, శొల్లాయ్ - ఆతీయవలయును.

తా. — యతిరాజా! దాసునికి తండ్రియను తల్లియునైయుండు పెరియ పెరు మాళ్లు గరుడవాహనారూఢులై సేవసాదించి అర్చిరాది మార్గముగ వెంటబెట్టుకొనిపోవ చిన్నించి యాసేవ దేహమును పొగొట్టునది ఏదినమా ఆనతీయవలయునని.

మొదల. ఇన్దవరజ్జల్లెనిదిరునీయెన్దరజ్జల్,

ఎన్నైయెతిరాశక్కిన్దవరమ్, శిన్నైశెయ్యల్

నమ్మదన్తోనెళ్ళమే, నన్ద్రాదై శొమ్పుదల్వర్,

తమ్మదన్తోలాయముత్తై దాకా.

టీక. — అరజ్జల్ - పెరియ పెరుమాళ్లు, ఇన్దవరజ్జత్తు - ఈశ్రీరత్నధామముండు, ఇనిదు ఇరునీయె - (‘శ్రీరత్నకుఘమాస్వ’) మీరునుఖముగ నుండుచని, ఎన్నై ఎతిరాశ

య్య - దానునితండ్రియగు ఎమ్మెరుమావార్లకు, ఈవ్వవరకు - ప్రసాదించిన వరమును, శిష్టశిష్యుల - విచారించునెడ, నెచ్చమే - ఓమనసా! నమ్మదమ్మో - మనదిగదా, (అదట్లనిన) నలోతాదై - నిరుపాధికుడగు తండ్రియొక్క, కొడుక - సాత్తులు, తాయము తైదాక - దాయాదుల భాగక్రమమున, పుదల్వో తమ్మదమ్మో - పుత్రుల కొఱకై గదా ఉండునది.

తా. - ఓమనసా! శ్రీరత్నవాధులు తమస్థలమందు మీరు సుఖముగ నుండుడని మనకు నిరుపాధిక తండ్రియగు ఉదయవరుల కిప్పించిన వరమును ఆలోచించి చూచిన యెడ పుత్రులగు మనకును దాయక్రమముగ బాధ్యతగలదుగదా యని.

కాబట్టి మనప్రాప్తికి మనము యత్నింపఁబనిలేదు, సమస్తమును సిద్ధముగనున్నది, ఇక మనభారముసర్వము యతిరాజులవారిది, ఎట్లనిన; ఉభయవిభూత్యైశ్వర్యమును, పెరియ పెరు మాళ్ళచే (శ్రీరత్నవాధులచే) లభించినవారై, దానిచే శ్రీవిష్ణులొకమణి మద్దపమార్గ దాయియై ప్రపన్నజన కూటస్థులైయుండు ఎమ్మెరుమావార్ల పాదారవిష్టములందు రుచికార్యముగ యతీంద్రప్రవణులైన మణివాళిమామునలు చేసికొనిన ప్రాప్త్యప్రార్థనయైనది, వారియభి మానములో నొదిగియుండు వారికందటికిని గలచై, దానిచే ఉదయవరుల యనుగ్రహము లభించి వరముపదమందు భగవదనుభవ కైజ్జుర్యా సత్తులై సుఖింపఁగలుగు దురనియా నతిచ్చి సంపూర్ణము చేసిరి.

పెరియశీయర్ తిరువడిగ శేకరణమ్.

ఆ ర్థప్రబంధము సంపూర్ణము.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీ అరుభాళప్పెరుమా శెమ్మెరుమానార్ జీయర్ వై భవము.

శ్రీమద్యతిరాజసార్వభౌములగు ఉదయవరులు ఇతరమత నిరసనపూర్వకముగ స్వమతస్థాపనంబొనర్చుచు వచ్చునపుడు, యజ్ఞమూర్తియను నొక అద్వైత సన్యాసిస్వామి యొద్దకువచ్చి మన మిరువురమును అద్వైత విశిష్టాద్వైత మతములను గుతించి వాదించి పడునెనిమిది దినములలో ముగింపవలయును. ఈ సంవాదమునందు జయించిన వారికి ఆపజయమునొందినవారు శిష్యులై వారిచిహ్నములను ధరించునట్లు ప్రతిజ్ఞచేసికొని సం వాదమున కుపక్రమించిరి. అవిధమున పడునేడు దినములు కడచినవి. ఆపడునేడన దిన మున యజ్ఞమూర్తి అడిగిన కొన్ని పళ్ళములకు ఉదయవరులకు ప్రత్యుత్తరము సాదింప యోచన గుఱింపనందున నాటిరాత్రి తమమత తిరువారాధనమగు శేవప్పెరుమాళ్ళ (వర దరాజుల) సన్నిధిని, అభ్యర్థనకాలము మొదలుకొని శ్రీమన్నాథమునలు యామునాచా ర్యులు మొదలగువారి కాలముంతయు అభివృద్ధిచో జరుగుచూనచ్చినవిశిష్టాద్వైత సిద్ధా

స్తమనకు దాసునికాలముందు విచ్చిన్నము సంభవించుటయేగాక దాసుడును నొకఅద్వైత
 తికి శిష్యుడనై అద్వైత మతముందుఁ బ్రవేశింపవలసిన దశకు వచ్చునట్టయే నేయను నీకా
 ఆతను విన్నపించి విషాదముతో కయనింపగ, శ్వశ్వుమున తేవప్పెరుమార్లు, మీరల
 చింతనొండెదరు, మీయంతశిష్యుని మీకు సంపాదించ నట్లుచేసితి నిప్పుడేమికోఆత (శ్రీ
 యాశంపందార్లు సాదించిన మాయావాది ఖండనమును గ్రంథమును, ప్రణవోధనుఁ ఆను
 ప్రసలోపనిషద్వాక్యమును మఱచితి రోయనిన"; సన్తోషమునొంది యుదయమున, నట్టి
 యంతములను జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చుకొని అత్యుల్లాసముతో సభకునేతెంచి యజ్ఞమూర్తిగో
 పదునెనిమిదవ దినమున వారిప్రశ్నముల కన్నిటికిని ప్రత్యుత్తరముసాదించి జయమును
 బొందిరి, అనంతరము ఉదయవరుల తిరువడిగళండు యజ్ఞమూర్తి ఆశ్రయించుటయను
 వారికి పంపసంస్కారాదులు సాదించునత్రుడు, అరుళాశప్పెరుమాశెప్పెరుమానార్లు
 అని దాస్యనామబొసంగి శిష్యశ్రేష్ఠునిగ నక్షీకరించిరి. తేవప్పెరుమార్లు అరుళాశప్పె
 రుమాశ్ అని నామధేయముగలదు, అట్టివారికృపచే విలక్షణులగుటవలన, వారి నామధే
 యమును ప్రభుమనుదుంచి ఈయజ్ఞమూర్తిస్వాచార్యుల తిరునామమును అవేక్షించుటచే
 అంతమందు, ఎప్పెరుమానార్ జేయర ఆను తిరునామముంచి, అరుళాశప్పెరుమాశెప్పె
 రుమానార్ జేయర అని ఆనతిచ్చినవారైరి. ఈయరుళాశప్పెరుమాశెప్పెరుమానార్లు స్వా
 చార్యుల యనుమతిని నొకమతమునందువనించియుండిరి. అట్టికాలమున పశ్చిమ ముందుండి
 కొండలు శ్రీవైష్ణవులు కోవెల (శీరబ్ధిధామమున) కేతెంచి ఎప్పెరుమానారుల మత
 మెక్కడయని యడుగగ, అచ్చటివారలు ఏయెప్పెరుమానారుల మతమనియడుగగ
 ఈదర్శనమునకు ఇరువురు ఎప్పెరుమానారులు గలరొఅనిన; అరుళాశప్పెరుమాశెప్పెరు
 మానార్లు అని మఱియుకరున్నారనగ, ఈసబ్బతిని ఈ దేవరాజగురువులు గుర్రెణ్ణి, ఎప్పె
 రుమానారుల కెదురు తట్టెరినాయని, అనుతాపమునొంది, తక్షణమే తమమతమును
 రూపులేకచేసి, యతిరాజులవారి పాదపద్మ సన్నిధిని సేవచేసికొనుచు వారి మతమునందే
 నివసించియుండిరి.

శ్లో॥ రామానుజార్యపద్భివ్యక్తమ్ వేదకాస్త్రార్థసమ్పదమ్ |
 చక్రుర్ధాశ్రమసమ్పన్నమ్ దేవరాజమునింభజే ||

అరుళాశప్పెరుమాశెప్పెరునార్లు ఆనతిచ్చిన జ్ఞానసారమునకు,
 తనియన్.

శురుభార్కరుబ్బుధుల్ తోగైయర్ వేల్ విక్రియిల్ తువళుమ్,
 మరుళామ్ విన్నై కెడుమ్ మార్కమ్ పెన్ద్రే, మత్తె న్నాన్దుమ్ శొన్న
 పొరుళ్ జ్ఞానసార తైవ్వున్దియిల్ తన్దవన్, పొళ్ళొళిశేర్
 అరుళాశమామునియ మొప్పిల్ గళడై న్దపిన్నే.

టీక. — ముత్తినాన్లు - నాలుగు వేదములును, శాస్త్ర - వచించిన, పాఠశా - అర్థవిశేషములయొక్క, జ్ఞానసారశ్రీ - జ్ఞానసారాంశమును, పుష్టియల్ - తమదివ్యహృదయమునుండి, (జ్ఞానసారమును ప్రబంధముగ) తద్వపక్ష - కరుణచే విప్పించినవారగు, పాక్ష - అతిశయించిన, ఓభిరే - జ్ఞానప్రకాశముగల - ఆరుభాగమును - ఆరుభాగపైరుమా శిష్యురమానార్లయొక్క, అమరమృతమును, పాన్ - శ్రేష్ఠమునైన, కల్పరగల్ - శ్రీపాదములను, అదైవపీఠ - ఆశ్రయించినవెనుక, శుభ్రో అర్ - అల్లికగలిగియుండు, కరుణ - కరుణ - నల్లనితలచెంట్టుకలుగల, తోగ్గయర్ - సమర్థవంతిస్త్రిలయొక్క, వేల్ - వేల్ అనుఅయుధమువలెప్రకారమైన, విజ్ఞీయల్ - నేత్రములందు, తువళుమ్ - లోచనమునట్టి, మరుగో అమ్ - భృనుగులుగఁజేయు, విన్నె - పాపకర్తయు, కడుమ్ - నశించునట్టి, మార్కమ్ - తోవను, పెదే నేక - లభించితిని. (మరుకామిరుగో - అనిపాకమైనయెడ, ఇరుగో - అజ్ఞానమునుచీకటియనిఅర్థము).

తా. — నాలుగు వేదముల సారాంశమును జ్ఞానసారమును ప్రబంధముగానతిద్దిన ఆరుభాగపైరుమా శిష్యురమానార్ల (యజ్ఞమూర్తి) యొక్క శ్రీపాదములనాశ్రయించిన వెనుక అందక తలగు స్త్రీలయందలిను పేక్షపదలనట్టిమార్గమును బొందితిని.

గ్రంథావతారిక.

ఎమ్మెరుమానార్ల శ్రీపాదములనాశ్రయించి సకలవేదకాస్త్ర, తాత్పర్యార్థములను వారానతియగవిని, దివ్యమైన స్వరూపజ్ఞానముగలవారై మఱియొక దైవమునుగుర్తలుగ నని వారిపాదపద్మములందు నిత్యకైక్కుర్వమొనర్చుచు నేవించుచుండిన ఆరుభాగపైరుమా శిష్యురమానార్లు, తమపరమకృపచే ఈయర్థవిశేషముల నందఱును గుర్తెరిగి యుట్టి వింపవలయునని, సకలవేదకాస్త్ర సారాంశములను స్త్రీలకునుపామరులకును దెలియు నట్లు, ద్రావిడభాషయందు ఈప్రబంధమాలముగ అనతిచ్చుచున్నారు, కాబట్టిదీనిఁ జ్ఞానసారమని తిరునామముగలిగినది.

జ్ఞానసారము.

—:0:—

ప్రతిపదార్థమును, త్రిమణివాళిమామములు అను గ్రహముతోఁజేర్చిన జ్ఞానసార శ్లోకములును.

అవతారిక. — ౧, పా - సకలవేదాంతతాత్పర్యభూమియై, సంసారిచేతనల ఉట్టివ ననుందిచ్చగలసర్వేశ్వరునిచేప్రకాశింపఁజేయఁబడినదైవికపరమపరా ప్రాప్తమైన శారవార్యులకుపరమధనమై నిత్యానుసంధ్యమైగదా రహస్యత్రయముండునది, ఆర

౩౧౮ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటికాతార్పర్యసహితము.

హస్యత్రయమునందును ద్వయమునే ప్రధానముగ గదా మనవూర్వాచార్యులు అనుసంధిం
చుచువత్తురు, అద్వయమునందువూర్వవాక్యముచే ప్రతిపాదించుచున్న ప్రపత్తియైనది
ఆర్థప్రపత్తి అనియుద్వప్త ప్రపత్తి అనియు ద్వివిధమై గదా ఉండునది. వానియందు, ఆర్థ
ప్రపత్తి ముఖ్యమై ద్వప్త ప్రపత్తి గౌణమై యుండును. అయ్యార్థప్రపత్తి నేమనును, ఈ మొదటి
సాఘరమందానతిచ్చుచున్నాము.

౧. ఓహో ఊనపుడట్టికై నీల్వోజ్ కమలై క్కేళ్వనడి,
తైనుగరుమాళై మిగుళ్వైయైరాయ్, తానే
పల్లుత్తాల్ విల్లుజ్జనిపోల్ పల్లొల్ విల్లుమ్,
విల్లుక్కాడే తానరుళుమ్ వీడు.

టీక.—ఊనమ్ - మాంసమయమైన, ఉడల్ - శరీరమును, కైతై - చేతిపాలను,
వీడు - పొగాట్టి, ఒల్ - ప్రకాశముగల, కమలై - శ్రీమహాలక్ష్మికి, కేళ్వ - నాయ
కుడగు శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, అడిల్లై - శ్రీపాదారవిందములందుండుతేనె,
నుగరుమ్ - భుజించునట్టి, అత్తై - ప్రేమము, మిగుమ్ - అతిశయించిన, కైన్దై
యరాయ్ - హృదయముగలవారై, తానే - తనంతటతానే, పల్లుత్తాల్ - పండినో
డనే, విల్లుమ్ - క్రిందుపడునట్టి, కనిపోల్ - పండువలె, పల్లొల్ - ఇతరవిషయసమృ
ద్ధము, అల్లొల్ - విడిచి, వీల్లుమ్ - ఆశ్రీపాదములందుండునట్టి, విల్లుక్కాడే - శర
ణాగతియే, (ప్రపత్తియే) తాక - సర్వేశ్వరుడు, అరుళుమ్ - ఇప్పించునట్టి, వీడు -
మోక్షమును.

తా.—త్రయఃపరియొక్క పాదారవిందములందు ప్రాప్త్యముగలిగి శరణాగతి
చేసి, ఈ దేహమునో, ఈ విభూతియందుండుట దుస్సహముకాగ, సర్వేశ్వరుడుతన కి
పాదములను అనగా మోక్షమునుకృపచేయునని.

ససక్కుమారసంహితాయామ్ = యదాపరానవ్యయిభిర్దుష్కకస్తృతిభిర్వివా,
తేనతక్కురతఃపాతస్సాప్రపత్తిస్తదాభవత్॥

అవ.—౨. పా, పరభక్షినించినవారియొక్క విధమును అనతిచ్చుచున్నారు.

౨. నరగుమ్మళువర్కముమ్నాణ్ మలరాలికోనై,

ప్పిరిపుమ్పిరియోమైయమూయ్ తురిశ్శల్లు,

చ్చాదగమ్మోల్ నాదన్తనదరులేపార్తిరుత్తల్,

కోదిలడియోగుణమ్.

టీక. — సరగుమ్ - సరకమును, కువర్కముమ్ - స్వర్గమును, వాల్ - ఎల్లప్పుడును క్రొత్తదియగు, మలరాల్ - తుప్పవాసినయగు కృమకలక్షియొక్క, కోనై - నాయకుడగు శ్రీమన్నారాయణుని, పిరివుమ్ - విశ్లేషించియుండుటయును, పిరియామైయుమ్ అయ్ - విశ్లేషింపకుండుటయునై, కురికుఅల్లు - (ఇతరాపేక్ష) అనుదోషమును విడిచి, చాదగత్పార్ - (దప్పిచేనాలుకయెండిననుభూమియందలిజలమును పానము చేయక వర్షజలము నేయపేక్షించు) చాతకపక్షివలె, నాదక్కతనదు - సర్వేశ్వరునియొక్క, అదుశే - కృపనే, పార్తిరుత్తల్ - ఎదురునాచుండునది, కోడుఇల్ - దోషములేని, అడియార్ - దాసులయొక్క, కుణమ్ - స్వభావము అగును.

తా. — భగవద్భక్తులయొక్క స్వభావము, సర్వేశ్వరుని విశ్లేషము సరకమును, సంశ్లేషము స్వర్గమునై, చాతకపక్షివర్షధారనుకోరునట్లు, సర్వేశ్వరుని కృపను విశ్లేషించునట్టిదియైయుండునని.

రా. అ. ౩౦-౧౮ = యస్త్యయాసహసస్వల్లోనిరయోయస్త్యయావిహా! ఇతిహావక్షాపరాంప్రీతిం గచ్ఛరామమయాసహ॥ : ప్రపన్నశ్చాకకోయద్వత్ప్ర)వత్ప్రకపోతవత్ : రక్ష్యరక్షకయోరేతల్లక్ష్యంలక్షణమేతయాః॥

అవ. ౩-పా, పరమభక్తిజనించినవారియొక్క స్థితిని అనతిచ్చుచున్నార.

౩. అనై యిడర్ కడిన్దనాబీయజ్జేయమ్మ్యయత్తాల్,
కోనై విడిల్ సిరిఱ్కుది త్తెయ్న్దమీనెనవే,
అక్కెముడియుమ్మడిపిఱ త్తలన్నవన్దాల్,
సిక్కమిలావన్బర్ నిలై.

టీక. — అనై - గజేంద్రాశ్వాసుయొక్క, ఇడర్ - అపదను, కడిన్ద - నివర్తింపజేసిన, అబీయై - శ్రీసుదర్శనమును, అమ్మకై - సుందరమైవహస్తమందుగల, అమ్మయత్తాల్ కోనై - శ్రీమహాలక్ష్మీకివల్లభుడగువానిని, విడిల్ - ఎడబాసినయెడ, సిరిల్ - జలమునందుండి, కుదిర్తున్నట్లై - ఎగిరెత్తుటచేసిన, మీనెనవే - మత్స్యమువలెనే, అక్కె - శరీరము, ముడియుమ్మడి - సమాప్తికొందునట్లు, పిఱ త్తల్ - అవశ్శగలుగుట, అన్నవకతాల్ - అసర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములను, సిక్కమిఱ్కు - విశ్లేషములేని, అన్బర్ - భక్తిగలవారియొక్క, నిలై - స్వభావముగును.

తా. — సద్భక్తునియొక్క స్థితి, శ్రీగజేంద్రుని శ్రమను బోగొట్టిన శ్రీయశవరని యెడబాసినయెడజలము నెడబాసిన మత్స్యమువలె నిర్భయమును బొందునని.

రా. అ. ౫౩-౩౧ = నచసీతాత్వయాహీనానచాహమసిరాఘవః । ముహూర్తమపిజీవానోజహన్ తస్యవివోధృతా॥

౬౨౦ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

అవ.రసా. క్రిందుమాడుసాగురములచే ద్వయమందలిపూర్వవాక్యముచే ప్రతిపాదింపబడు ప్రప త్తియొక్క ముఖ్యవేషమును, ఆర్థాధికారియొక్క పరభ క్తిదశయొక్క స్థితినిన్ని ఆవతించిరి. ఇక ఉ త్తరవాక్యముచే ప్రతిపాదింపబడు కైబ్బర్యముయొక్క లక్షణమును గుర్తించి, అన్యప్రయోజనసంగమును వదిలిస్వరూపానురూప విషయమందు నిష్కలవారియొక్క వైభవమును ఆవతించుచున్నాడు.

౪. మద్రోబ్రొన్తైయెన్జాదేమాదవనుక్కా ట్పుయలే,

ఉద్రోదిదువెన్జుళన్దెలిన్దు, పెద్రొ

పెరుమ్మేద్రోబ్రొ మేలుళదోపేతెన్దిరుప్పార్,

అరుమ్మేటువాన త్రవర్కు.

టీక. — మద్రోబ్రొన్తై - ఇతరవిషయలభములను, ఎన్జాదే - చివ్వింపక, మాదవనుక్కా - క్రియఃపరికి, ఆరోకెయలే - కైబ్బర్యముచేయుటయే, ఉద్రోదిదుఇదుఎన్దు - పురుషానురూపమైన కైబ్బర్యము ఇదేయని, ఉల్లమ్ తెలిన్దు - హృదయము తేటవొంది, పెద్రొ - తానులభించిన, పెరుమ్మేద్రోబ్రొ - గొప్పలభమునకంటెను, మేల్ - పైఁబడిన, పేటు - లభము (పురుషార్థము) ఉరోదో - కలదో, ఎన్దు - అని, ఇరుప్పార్ - ధైర్యమువొందియుండువారలు, వానత్రవర్కు - పరమపదమందుండు నిత్యనూరులకు, అరుమ్మేటు - లభించుటకుదుర్లభమైన పురుషార్థ భూతులు అగుదురు.

తా. — ఇతరాపేక్ష లేక క్రియఃపరియొక్క కైబ్బర్యమే ఉత్తమపురుషార్థమనియుండును హానియులు నిత్యనూరులకు అరుదైన పురుషార్థమువంటివారగుదురని.

(క్రికాస్త్రీ) = యేబ్రహ్మకాభగవద్దాస్య భోగైకనిరతాస్సచా । తేప్రియాతిభయః । బ్రోక్రాప్త్యైవైకజ్ఞనివాసిసామ్ ।

అవ. — గోపా, పూర్వవాక్యముచే ప్రతిపాదింపబడునట్టి సిద్ధోపాయవరణము ఇతరోపాయపర్యాగమును అంగముగగలిగియుండునను దానినిచరమశ్లోకముచే గుర్తించి, ఉపాయరూపప్రవృత్తులందు సంబంధమును వదిలిస్వరూపానురూపముగ వానియందు భారముంచినవారియొక్క ప్రకారమును స్వనిష్ఠానురూపముగ ఆవతించుచున్నాడు.

౫. తీర్తముయన్జాదువదుమ్ శెయ్దవజ్జళో శెయ్దవనవుమ్,

పార్తనై ముక్తా తపిరాపార్పదన్కు, శీర్తువరై

సున్ననడియోమెన్నుమ్ వాఱ్వునమక్కిన్దదట్టి,

ఎన్నకుతై వేణ్ణుమిని.

టీక. — ముయ్యన్లు - ప్రయత్నపడి, తీర్తవ్ అడువదుమ్ - గంగానదియందలగు పుణ్యతీర్థములందు స్నానముచేయుటయును, శెయ్ - చేయఁదగిన, తవర్జిల్ - తపస్సులను, శెయవనవుమ్ - చేయుటయును, మున్ - పూర్వమందు, పార్తనై - అర్జునిని, కాత్తపింక్ - భగవద్గీతసారంబింది చరమశ్లోకమానతిచ్చిరక్షించిన ఉపకారకుడగు గీతాచార్యుడు, పార్వతకామక్ - తన్నుకటాక్షించుటకుమందు అగును, శీర్ - క్లాఘృతగల, తువర్త - ద్వారకాపురికి, మన్నక్ - అధిపతియగుస్వామికి, అడియోమ్ ఎన్నుమ్ - దాసభూతులనిచెప్పఁబడు, వాఱ్వు - జీవనమును, నమక్కు - మనకు, ఈన్దయ్యేన్ - కృపచేసియిప్పించినవెనుక, ఇని - ఇకమీదు, ఎన్నకుత్తి - ఎట్టికొఱతయైనది, వేల్దుమ్ కానలయును? (ఏకొఱతయును లేదనిభావము).

తా. — అర్జునుని రక్షించిన ద్రికృష్ణమూర్తి మనలను కటాక్షించుటకుమునుపు సకల పుణ్యకార్యములనుచేయవలసియుండును, అట్టిద్వారకావాఱుడగు శ్రియఃపతికటాక్షించినవెనుక మనకేకొఱతయునులేదని.

శ్రీవిష్ణుధర్మ = తావద్గచ్ఛేత్తుత్థానిసరితశ్చసరాంసిచ | యావన్నాభూచ్చభూపాలవిష్ణుభక్తిపరంమనః || ఇతిహాసముచ్చయే, కింతస్యదానైః || కింతీక్తైః కింతసాభిః కిమభ్యర్చైః | యోనిత్యంధ్యాయలేదేవం నారాయణమవస్థభిః ||

అవ. — ౬-పా, భగవద్దాస్యరసము నెఱిగినవారు, బ్రహ్మపదము నెనను అపేక్షించును, అట్టి విశ్వరూపులు వీరిహృదయమును కలతనొందిపడముచున్నారు.

౬. పుణ్డరీకై క్కేళ్వనడియార్, అప్పుమిశైయోక్

అణ్డమొరుపారుళావాదరియార్, మణ్డే

మలజ్జనొరుమీక్ పురణ్డమాత్తిరత్తార్, ఆర్తు

క్కల్లజ్గిడుమోమున్నీర్కడల్.

టీక. — పుణ్డరీకై - కమలవాసినియగు శ్రీమహాలక్ష్మికి, కేళ్వక్ - నాయకుడగు సర్వేశ్వరునియొక్క, అడియార్ - దాసులగువారు, అప్పుమిశైయోక్ - ఆనాభీకములమందుబుట్టిన సుకురుభుబ్రహ్మయొక్క, అణ్డమ్ - అక్షైశ్వర్యమును, ఒరుపారుళా - ఒకవస్తువుగ, అవరియార్ - అపేక్షించురు, (అక్షైశ్వర్యము వీరిహృదయమును చలించజేయజోయనిన,) ఒరుమీక్ - ఒకమత్స్యమైనది, మణ్డే - బలముగొని, మలజ్జ - చలించునట్లు, పురణ్డమాత్తిరత్తార్ - పార్థినంతమాత్రమున, ఆర్తు - దుఃఖించి, మున్నీర్ - ఏటిసలము, ఊటజలము, నర్నజలము, అనెడు మానుజలములతోఁగూడిన, కడల్ - సముద్రమైనది, కలజ్గిడుమో - కలతనొందునో? (చలించఁజాలదు).

౬౨౨ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

తా.— ఒక గొప్పమనస్సము పొందినంతమాత్రముననుద్రము కలతనొందనట్లు, భగవద్భక్తుల హృదయము బ్రహ్మైశ్వర్యమునుజూచి కలతనొందదు. (అనగా ఎట్టిమనస్సైశ్వర్యమును ఆపేక్షింపరని.)

॥బ్రహ్మమణ్డలీమాత్రంకింలాభాయమనస్విహ॥ శభరీస్ఫురితేనాభేక్షుబ్ధతానైవాయితే॥ (భాగవ.౧౦-౨౦-౧౫)గిరయోవర్షధారాభిర్వస్తమానానవివ్యధుః | అభిభూయమానావ్యపచైర్యథాభోక్షజచేతసః |)

అవ.—౨-పా. సర్వేశ్వరుని సాక్షర్యమునందు వ్యామోహమునుచొంది వాని కైబ్బర్యమునందు ప్రవేశించినవారు అవ్యవిషయములను ఆదరింపరనుచున్నారు.

౨. తోభార్ శుడ ర్తిగిరిశక్లుడై యశున్దరనుక్కు

అభానార్, మల్ బొన్తిలన్బు శెయ్యార్, మీళా
ప్పరువరియవిణ్ణాట్టిల్ పోగమ్మగుగర్వార్కు,
నరగన్తోవినిరన్తకానాడు.

టీక.— శుడర్ - ప్రకాశముగల, తిగిరి - శ్రీసుందర్యనమును, శక్లు - శక్తిము (శ్రీపాశ్చజన్యమును) ఉడైయ - ధరించియుండు, తోబ్ అర్ - భుజములుగల, శున్దరనుక్కు - సుందరుడగు సర్వేశ్వరునికి, అబ్ అనార్ - శేషభూతులగువారు, మల్ బొన్తిల్ - మఱియొకవిషయమునందు, అన్బు - ప్రితిని, శెయ్యార్ - చేయరు, (స్వర్ణాది భోగములయందు ఆపేక్షయుంచకోఅనిన); మీళా - మరల తిరిగరానట్టి, పాయవుఅతీయ - సమానములేని, విబ్ నాట్టిల్ - పరమపదమందలి, పోగమ్ - సుఖానుభవమును, మగర్వార్కు - అనుభవింప విచ్ఛగలవారికి, ఇన్దిరకాతన్నాడు - ఇంద్రునికి భోగస్థానమైన స్వర్గలోకము, నరగుఅన్తో - నరకప్రాయమేఅగునుగదా.

తా.— భగవద్భక్తులై పరమపదాపేక్షగలిగియుండువారు జేచేంద్రభోగస్థానమగు స్వర్గలోకమును నరకమువలె తలంకురని.

బ్రహ్మణ్డపురాణేతత్పదంప్రాప్తుకామయే విష్ణోస్తేసాంమహాత్మనామ్ | భోగాత రవ్రరాదీనాంతే సర్వేనిరయోపమాః |

అవ.—౩-పా. అత్యంతభక్తి సమృన్నులగువారుసర్వేశ్వరునివిషయమందు కైబ్బర్యమునుచేసిఅత్యల్పముగఁజేసినను, అట్టివానిని సంతోషించిరసావహించుననుచున్నారు.

౩. ముల్ బొప్పవనమెల్లాముణ్డముగిల్ వణ్ణకా,

నల్ తై త్తుద్రాయ్ శేర్ కళులన్బి, మల్ బొన్తి

యిచ్చియావన్పర్తనక్కెజ్జనే శెయ్దిడినుమ్,
ఉచ్చియా లేట్టుముగన్దు.

టీక. — ముద్ర - పూర్ణముగ, పువపమిల్లామ్ - లోకములనన్నిటిని, ఉద్ద - ప్రళయపదముండుభుజించి గర్భమందుంచికాపాడిన, ముగిల్ వణ్ణ - మేఘచ్ఛాయగల సర్వేశ్వరునియొక్క, కల్దై - చిగించియుండు, తుట్రాయ శేర్ - తిరుత్తుట్రాయని (కుల సివి) గల, కల్తల్ అన్ది - శ్రీపాదములనుగాక, ముద్ర బుట్టై - వేటొకవస్తువును, ఇచ్చి యా - సమృద్ధిపని, అన్పర్ - దాసులు, తనక్కు - ఆసర్వేశ్వరునికి, ఎద్దనే కెయ్దిడు నుమ్ - కైత్తుర్వమును క్రమముగనో ఆక్రమముగనో చేసినను, ఉగన్దు - సంతోషించి, ఉచ్చియాల్ - శిరస్సుగో, ఏట్టుమ్ - వహించును.

తా. — జగద్రక్షకుని శ్రీపాదములందులేవు యితరమందక్షేత్రలేనిభక్తులు ఆస ర్వేశ్వరునికి కైత్తుర్వమును క్రమములేప్పిచేసినను సంతోషముతో శిరసావహించునని.

భార. మా. గరి. యా: త్రియాస్సంప్రయుక్తాన్యై రేకాన్తగతబుద్ధిభి: | తాస్స ర్వాభిరసాదేవ: ప్రతిగృహ్లాతివైస్వయమ్ |

ఆశిలరుళాలనై త్తులగుజ్జా త్తళిక్కుమ్,
వాళేమలరాళో మణవాళక, తేళుపాలి
విణ్ణాట్టిర్ కాలవిరుమ్ముమే, వేటొన్దై

యెణ్ణాదార్ నెజ్జ త్తిరుప్ప.

టీక. — ఆమణి - దోషములేని, అరుళాల్ - తనయొక్కపువచేత, అన్దెత్తు ఉలగుమ్ - సమస్తలోకములను, కాత్తు ఆళిక్కుమ్ - అనిష్టములనుపోగొట్టికాపాడి అభిష్టములనిప్పించునట్టి, వాళమ్ - సువాసనగల, మలరాళో - కమలవాసినయగు శ్రీమహా లక్ష్మీకి, మణవాళక - నాయకుడగు శ్రీమన్నారాయణుండు, వేటుబుట్టై - వేటొకప్ర యోజనమును, ఎణ్ణాదార్ - తలచనివారియొక్క, నెజ్జెత్తు - హృదయమందు, ఇరుత్తు - ఉండుటను, తేళుపాలి - స్వయంప్రకాశముగల, విణ్ నాట్టిర్ - నిత్యముత్తులతోగూడి యుండు పరమపదమునకంటెను, కాల - విశేషముగ, విరుమ్ముమ్ - ప్రీతిచేయును.

తా. — సకలచేతనులకు అనిష్ట నివృత్తిపూర్వకముగ మనోభీష్టముల నిప్పించునట్టి క్రియూపతి, పరమపదమందుండుటకంటెను ప్రయోజనాన్తరాపేక్ష లేనివారి హృదయ మందు మిగుల ప్రేమతోనుండ నిష్టపడునని.

యేనన్యమునసక్కుద్దా, యేదాన్యైకమనోరథా: | తేమం మేన్మాదయంవిష్టోర్వైక్య త్కార్తృమంపదమ్ |

౬౨౪ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటికా తాత్పర్యసహితము.

౧౦. నాళుములగై నలిగిన్ వాళరక్క, ..
 తోళుముడియుమ్ తుణి త్తవన్త తాళిల్,
 పొరుద్దాదారుళ్య త్తిత్ పూమడన్తై కేళ్య నిరుద్దాలుమ్,
 ముళ్ళేలిరుప్ప.

టీక. — నాళుమ్ - ఎల్లప్పుడును, తుణి - లోకములోనుండువారిని, నలిగిన్ - శ్రమపఱచుచున్న, వాళ - అంపమునుగల, అరక్కన్ - రావణునియొక్క, తోళుమ్ - ఇరువదిభుజములనున్న, ముడియుమ్ - పదితలలను, తుణి త్తవన్త - ఛేదించినవాని యొక్క, తాళిల్ - శ్రీపాదములందు, పొరుద్దాదార్ - పొందియుండనివారియొక్క, ఉళ్ళత్తిల్ - హృదయమునందు, పూమడన్తై - కములవాసినియగు శ్రీమహాలక్ష్మికి, కేళ్య - నాయకుడగు స్రీమన్నారాయణుడు, ఇరుద్దాలుమ్ - ఉన్నప్పటికిని, ముళ్ళేలిల్ - ఇరుప్పముండ్ల మొనయందుండునట్లు ఉండును.

తా. — సదా లోకబాధకుడైయున్న రావణునిసంహరించిన స్వామియొక్కపాదారవిష్టములందన్వయములేని వారిహృదయముందు శ్రయఃపరివ్యసనముతోనుండునని.

బ్రహ్మపురాణే = భగవచ్చరణద్వవైభ క్తిర్యేషాంనవిద్యతే | తేషాంహృదిస్థో దేవః కర్మకాగ్రజనస్థితః ||

౧౧. త్కపొన్నడియన్తి మల్లోన్తిల్ తామ్మై శెయ్యా,
 అన్బర్దుగన్దిట్టదణువెనిలుమ్, పోవిఅమ్మమ్
 మేరువాయ్ కొళ్ళుమ్మిరై యార్ దుధ్దాయలజ్జల్,
 మారిమాళ్ళొన్దిల్ నిగర్ మార్.

టీక. — నిరైలర్ - సువాసనపొందియుండు, తుళాయ్ అలజ్జల్ - తిరుత్తుళాయ్ (తొలసి) మాలికనుధరించియుండు, మారి - వర్షముగల, మా - గొప్ప, కొణ్డల్ నిగర్ - మేళుముతోసమానుడగు, మల్ - సర్వేశ్వరుడు, తన్ - తనయొక్క, పాన్ - రక్త్యమైన, అడిఅన్తి - శ్రీపాదములనుదప్ప, మల్లోన్తిల్ - వేటొకప్రయోజనముండు, తామ్ శెయ్యా - సములుగాని, (ప్రావణ్యముచేయని), అన్బర్ - ప్రేమముగలభక్తులు, ఉగన్ద - ప్రీతిపూర్వకముగ, ఇట్టడు - సమర్పించినది, అణువెనిలుమ్ - అల్పమేఅయినను, పోవి - బంగారుమయముగ, పిఅమ్మమ్ - ప్రకాశించుచుండు, మేరువాయ్ - మహామేరువుగ, కొణ్డమ్ - అగ్గీకరించును.

తా. — కాళీమేళుమువంటి సర్వేశ్వరునిపాదారవిష్టములందు దప్పకదిరమందాసక్తిలేని ప్రేమయుక్తులగు భక్తులుప్రీతిప్రేరేగురై ఏదేనియణుమాత్రమునుసమర్పించినను శ్రయఃపరివహమేరువుగవంగీకరించునని.

పొష్కరసంహితాయామ్ = భక్తరణ్యపుష్పపానీతం ప్రేక్షాభూత్యవమేభవత్ ।
 భార్యప్యభక్తోపపూతంసమేతోపాయకల్పతే । (భ-ద్గీ-౨౬ = పత్రంపుష్పంఫలంబో
 యంయోమేభక్త్యాప్రయచ్ఛతి । తదహంభక్త్యుపహృతమహ్నావిప్రయతాత్మజః । భార-
 ఉత్యో-౬౯-౧౩ = అన్యత్సర్వాదపాంశుంభాదన్యత్పదావశేషాత్ । అన్యత్కుశల
 సంప్రహ్నాత్ నచేచ్ఛతిజనార్దనః॥)

౧౨. మాతాయై నమరుదమఱ త్రవర్ధన్య,
 శేతారరవిన్దచ్చేవడియై, వేతాగ
 పుల్కాదాహోజ్జిదియైయాన్దినుమ్, తానుగన్దు.
 కొల్కామలర్ మడన్దెకోన్.

టీక. — మాతాయ - తనకుయెదిరియై, ఇల్లెన్ద - ఒకటితోనొకటిచేసిలిదియు
 న్ను, మరుదమ్ - రెండుమద్దిచెట్లను, అఱత్రవర్ధన్య - విజిగిపడునట్లు దోగాడుచుచనిన,
 శేఱుర - స్వస్థలముగు అడునునందుండు, అరవిన్దమ్ - తామరపువ్వుమునుచోలియుం
 డు, శేఱిదియై - ఎఱ్ఱని శ్రీపాదములను, వేతాగ - తనకు పరమప్రయోజనముగ, ఉల్లా
 దార్ - తలపనివారు, ఒకోనిదియై - క్షామ్యమైననితేపమును, తున్దిడినుమ్ - సమర్పిం
 చినను, మలర్ మడన్దెకోన్ - కమలవాసినీయగు శ్రీమహాలక్ష్మికి నాయకుడగు శ్రీమహ్నా
 రాయణుండు, తాన్ ఉగన్దు - తానుసంతోషించి, కొల్కాన్ - అక్షీకరింపడు.

తా. — శ్రీబాలకృష్ణుడు తనకు శత్రువులైనిలిదియున్న యనుభూత్యవమలను విజి
 గిపడునట్లు ప్రాచుకుచనిన పాదారవిన్దములందు, ప్రావణ్యములేనివారు మహానితేపమును
 సమర్పించినను శ్రీయూపరి అంగీకరింపదని.

॥ పృథివీంరత్న సంపూర్ణాం యఃకృష్ణయప్రయచ్ఛతి । తస్యాప్యన్యమనస్కన్యసుల
 భోజనవార్దనః ॥

౧౩. పణ్డేయుయిరనై తుమ్ పణ్డియత్తో నాయగత్తే,
 తొణ్డామెనత్తెల్లిన్ద్రూయ్ మనత్తర్కు, ఉణ్డో
 పలకర్ ముమ్ తమ్ముడమ్మైచ్చార్తబిమానిక్కుమ్,
 ఉలగ త్తవరోదుఱవు.

టీక. — పణ్డే - అనాదిగనే, ఉయిర్ అనెత్తుమ్ - శీతార్త వర్ణమంతయును, పణ్డి
 యత్తో నాయకఱ్కు - కమలవాసినీయగు శ్రీమహాలక్ష్మికి నాయకుడగువానికి, తొణ్డు

౬౨౬ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

అమృత - దాసభూతుల అయిన వారు అని, తెలిస్తే తటనొందిన, తూయ మన తర్క్కు - పరిశుద్ధమైన హృదయముగలవారికి, పలకబోయిం - నానావిధములగు కాస్త్రములను నేర్చియుండియును, తమ ఉడమై - వర్ణాశ్రమములకన్నిటికిని ఆశ్రయమైయుండు తమ శరీరమును, పార్తు - చూచి, అచిహనిక్కు - గర్వించునట్టి, ఉలగత్తవరోడు - లోకములొనిచేతనులతో, ఉజపు - సమృద్ధము, ఉడ్డో - కలిగియుండునో.

తా. - సకలాత్మలను శ్రయింపతికి దాసభూతులనెడు జ్ఞానవిశేషముగల పరిశుద్ధులగువారికి, బహుకాస్త్రములను జదివియు వర్ణాశ్రమాధారముగు దేహమును జూచి గర్వించునట్టి సంపారులతో సమృద్ధముండునాయని.

విల్లిపుత్తూర్ గవర్ వార్తై. = విష్ణుదాసావయం యూయం బ్రాహ్మణావర్ణధర్మిణః | అస్తాకం దాసవృత్తిసాం యుష్టాకం వా నీసజ్జతిః || నా నీసజ్జతిరస్తాకం యుష్టాకచ్ఛాపరస్పరమ్ | పయన్తకింకరావిష్టాః యూయమిన్ద్రియకింకరాః || అద్యప్రభృతి హేలోకాతాయూయం యూయం పయం పయమ్ | అర్థకామపరాయూయం నారాయణపరాపయమ్ || (అవిద్యః ప్రాకృతః ప్రోక్తః వైద్యో వైష్ణవ ఉచ్యతే | అవిద్యవనకేనాపి వైద్యో కించిత్సమాచరత్ |)

౧౪. పూదబ్బలై న్దుమ్ పూర్నుడలి నాత్తి అన్ద,
కాదబ్బలై న్నాన్ది నొడుమ్ శబ్దదమామ్, పేదబ్బో
దైన్దు పయన్ వెఱువీరె వ్వుయిర్కు మిన్దిరై కోళ్,
తన్నడియే కాణుమ్ శరణ్.

టీక. - పూదబ్బలై విద్యమ్ - పృథివి అష్ట లేజన్సు వాయువు ఆకాశము అను పంచభూతములును, పూర్నుడ - కూడిన, ఉడలి నాల్ - శరీరముచే, పిటన్ద - ఏబ్బడిన, కాదబ్బలై న్నాన్ది నొడుమ్ - బ్రాహ్మణకాతిమొదలగు నాలుగుకాతులతో, శబ్దదమ్ అమ్ - సమృద్ధపడినట్టిదగు, పేదమ్ కొణ్డు - ఎక్కువతక్కువమును భేదముంచుకొని, ఎన్న పయన్ - ఏమి ప్రయోజనమును, వెఱువీర్ - పొందుదురు, (ఒకటియును లేదు) ఎవ్వుయిర్కుమ్ - సకలాత్మలకును, ఇన్దిరై కోళ్ తన్నడియే - శ్రయింపతియొక్క శ్రీపాదములే, శరణ్ - స్వరూపానురూపమైన ఉపాయముని, కాణుమ్ - తెలిసికొనుడు.

తా. - భూమి, జలము, అగ్ని, గాలి, ఆకాశము, అను నీయయిదింటిచే నేర్పడిన బ్రాహ్మణాదిదేహములలో జాతిభేదముంచుకొన్నందున ప్రయోజనమేమియున్నది, సకలాత్మలకును శ్రయింపతియొక్క శ్రీపాదములేనుమీ ఉపాయముని. (రక్షకముని).

పరమైకాన్తిధర్తై. = దేహతజ్ఞానకార్యణవర్గభేదేన కింఘలమ్ | గతిస్సర్వాత్తాం శ్రీమన్నారాయణపదవ్యయమ్ ||

౧౫. కుడియుబ్బులముమెల్లామ్కోకనగై క్కేళ్వళా,
అడియార్కవనడియేయాగుమ్, పడియిమ్మేల్
నీర్ కొమ్మపునూలుగళి పేరుమ్నిఱముమెల్లామ్,
ఆర్కలయైచ్చేర్ నిడమాయ్ న్దల్లు.

టీక. — పడియిమ్మేల్ - భూమిమీడు, నీర్ కొమ్మపును - జలసమృద్ధిగల, అలుగళి - నదులయొక్క, పేరుమ్ - నామమును, నిఱముమ్ - వర్ణమును, ఎల్లామ్ - ఇతరమైనవియన్నియును, ఆర్కలయై - సముద్రమును, కేర్ నిడ - చేరినమాత్రముచే, మాయ్ న్దల్లు - పేరు చాయ అన్నియునుపోయినట్లు, కుడియమ్ - గ్రామమును, కులముమ్ - గోత్రమును, ఎల్లామ్ - (చరణమాత్రాదులు) అన్నియును, కోకనగై క్కేళ్వళా - కమలవాసినీయుగు శ్రీమహాలక్ష్మీకాయకుడగు శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, అడియార్కుదాసులకు, అవకాదయే - ఆశ్రయఃపతి శ్రీపాదములనుగొని నిరూపింపవలసినదియే, ఆగుమ్ - అగును.

తా. — నదులపేర్లును వర్ణముమొదలగునవి యన్నియును సముద్రమందుగలియగానే నీరములేకపోయినట్లు భగవద్భక్తులకు గ్రామకులాది నామములన్నియును స్థిరముగాక శ్రయఃపతి శ్రీపాదములనుగొనియే నిరూపింపవలసినదియగునని.

పరమైకానిధర్తే. — ఏకానిధ్యపదేప్రవ్యోనైవగ్రామకులాదిభిః | విష్ణునావ్యవదేప్రవ్య ప్రస్యసర్వంసవేవహి || నద్యాస్తస్త్రిననామాని ప్రవిష్టయాయథార్థవత్ | సర్వాత్తాప్రపన్నస్య విష్ణుమేకానివస్తథా ||

౧౬. తేవర్ మనిశర్ తిరియక్కుత్తావరమామ్,
యావై యుమల్లెనిలగుముయిర్, పూర్విమిళై
అరణ్ణిక్ కేళ్వనమలనటి వేవడివామ్,
నారణ్ణాల్క్కి యడిమైనాన్.

టీక. — ఇలగుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, ఉయిర్ - అత్తయైనవాడు, తేవర్ - దేవతలు, మనిశర్ - మనుష్యులు, తిరియక్కు - మృగములు, తావరమ్ అమ్ - పర్వతము పృథ్విములగు, యావై యుమ్ - ఇవియొకటియును, అల్లన్ - కాడు, (అగుటచే) పూర్విమిళై - తామరపుష్పముమీదమందు, అరణ్ణిక్ - శ్రీమహాలక్ష్మీయొక్క, కేళ్వళా - నాయకుడై, అమలక్ - పరిశుద్ధుడై, అతివ - జ్ఞానమే, వడివులమ్ - రూపముగగల కాడగు, నారణ్ణా - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తాళ్కు - శ్రీపాదములకు, నాన్ - నేను, అడిమై - దాసుభూతుడగుదును.

౬౨౮ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

తా. — ఈయత్ సురసర తిర్యక్ స్థాపరములలో నేదియునుగాదు, కాబట్టి క్రియఃపరియును నిర్లక్ష్యావస్థరూపుడగు శ్రీమన్నారాయణునికి దాసభూతుడనగుచున్నది.

|| నాహం దేవో నమశ్చైవ నానతిర్యక్త్యానవోపివా | జ్ఞానానన్దమయస్తాత్తా శేషోపి పరమాత్మ నః || (నాహంది ప్రానచనరపతిర్నాపి వైశ్వానరూద్రోనోవా వర్జీనచగృహ పతిర్నావనస్థాయతిర్వా | కిన్తుశ్రీమద్భువనభవన స్థిత్యపాయైక చాతోర్లక్ష్యభర్తృరహ రితనోర్దాసదాసస్యదాసః ||)

౧౭. ఒద్దిడుగవిల్లివర్కో శెల్వ మొట్టిన్దిడుగ,
ఎన్దుమిఱవాదిరున్దిడుగ, ఇన్దే
యిఱక్కక్కళివృజ్జవర్వ, మివల్ ద్రాల్
పిఱక్కుమోతల్ దైశిన్దపిక.

టీక. — తక్ తల్లివర్కో - తన్ను ఇట్టివాడనిగు రైతీగినపెనుక = (స్వస్వరూపజ్ఞాన ముగలిగినపెనుక) విల్లివర్కో - దేవతలకు నాయకుడగు ఇంద్రునియొక్క, శెల్వ - విశ్వర్యమైనది, ఒద్దిడుగ - తా నేనచ్చిచేరునుగాక, (లేక) ఒట్టిన్దిడుగ - తన్ను విడిచిపో వునుగాక, ఎన్దు - ఎల్లప్పుడును, ఇఱవాదు - మరణములేక, ఇరున్దిడుగ - ఉండును గాక, ఇన్దే - ఇప్పుడే, ఇఱక్క - మరణముగనుగాక, ఇవల్ ద్రాల్ - పినిచేత, కళివృజ్జ - సన్తోషమును, కవర్ వును - దుఃఖమును, పిఱక్కుమో - కలుగునో!

తా. — స్వస్వరూపజ్ఞానముదయించిన (తన్నుతాను తత్వముగగురైతీగిన) యెడ, ఎట్టిసుఖదుఃఖములకును ఈచేతనఁడు చలింపఁబనిలేదని.

|| అగచ్ఛకును శేష్వత్వం నిత్యత్వంవాద్యవామృతిః | తోషంవా2త్రవిషాదంవా నైవగచ్ఛన్తిపక్షికాః ||

౧౮. ఈనమిలావన్మరెన్ద్రాలుమెయ్దిలా
మానిడరై, యెల్లావన్మరెన్ద్రాలుమ్, తానతీయ
విట్టార్కళియన్విడాదార్కతీవరియన్,
మట్టార్తురాయలజ్జల్ మూల్.

టీక. — మట్టూర్ - సువాసనపొందియున్న, కుతాయలలజ్జల్ - తిరుత్తుతాయ మాలికనుధరించియుండు, మూల్ - సర్వేశ్వరుఁడు, అన్బర్ - తనభక్తులు, ఈనమ్ - ౯ అత (పీచము) ఇలా - లేనివారలు, ఎన్ద్రాలుమ్ - అనినను, ఎయ్దిలా - భగవద్భాగవతవిషయములందు సమ్మన్దములేక తిరిగిడు, మానిడరై - మనుష్యులను, ఎల్లావన్మరెన్ద్రాలు

కు - సకలవిధముల చేతను, తాన - సర్వేశ్వరుడు, అత్యు - తెలిసికొనునట్లు, విట్టా
కట్కు - విడిచినవారలకు, ఎలియ - సులభుడైయుండువాడును, విదాదాట్కు -
(అట్లు) వారినివిడువనివారికి, అతిపరియ - సమీపింపఁగూడనట్లు, (తెలిసికొనఁగూ
డనట్లు) దుర్లభుడైయుండును.

తా. - భగవద్భక్తులు, భగవద్భాగవత సంబంధములేక సంచరించెడు చేతనులను
హీనులని వచింపకున్నను, సర్వేశ్వరుడు అట్టివారిని విడిచినవారికి సులభుఁడును విడు
వనివారికి దుర్లభుఁడునైయుండునని.

|| భక్తోపివాసు దేవస్యశార్థిణః పరమార్త నః | లోకేషజానినిర్ముక్తా ముక్తాభవతినాన్యథా |

౧౯. నల్లపుదల్వర్మనైయాళీనవైయిల్కిరై,
యిల్లమ్నిలమ్మాడివైయనైత్తుమ్, అల్లలెన
త్తోల్ శ్రయెరిదీయిల్పుడుమేల్,
అవరైలిదామ్నీర్మరుమ్వైగున్దత్తిరుప్ప.

టీక. - నల్లపుదల్వర్ - మంచిపుత్రులు, మనైయాళీ - భార్య, వవైయిల్కిరై -
కోడములేనిపథువులు, ఇల్లమ్ - గృహము, నిలమ్ - శ్రేత్రమును, మాడు - చక్కగ
సాలనిచ్చుపకువులు, ఇనైలనైత్తుమ్ - ఈసర్వమును, అల్లలెన - దుఃఖములనిచ్చునవి
యని, తోల్ శ్రీ - తనకుతోచి, ఎరిదీయిల్ - జ్వలించుచున్నయగ్నివలె, మడుమేల్ -
తాపమునుగలుగజేసెనని, అవరై - అట్టివారికి, ఏల్మరుమ్ - పొందుటకరుదైన,
వైకున్దత్తు - వైకుంఠమునందు, ఇరుప్ప - ఉండుట, ఎలిదుటమ్ - సులభమగును.

తా. - గృహశ్రేత్రపుత్రకళత్రపథు పశ్వాదులు సర్వమును అగ్నిజ్వాలవలెదుఃఖ
ప్రదముని తోచినవారికి పొందనరుదైన శ్రీవైకుంఠస్థితి మఖలభమగునని.

బ్రహ్మపురాణ శ్రీనాసిగిరిమాహాశ్లో. = శ్రీతాణిమిత్రాణిధనానినాథ పుత్రా
శ్చదారాపతవోగృహాణిత్యత్పదపద్ ప్రవణాత్తవృక్షేర్భవన్తిసర్వప్రతిహలరూపాః ||

౨౦. విరుప్పరినుమ్తోడ్డర్కువేణుమిదమల్లార్,
లిరుప్పొలిన్దమూర్బనరుళీ శెయ్యా, నెరుప్పై
విడాదేక్కువివిత్తువరున్దినాలుమ్,
తడాదేయిల్మీయుమోతాయ్.

టీక. - తాయ్ - తల్లియైనది, కుట్టి - తనవిడ్డ, నెరుప్పై - అగ్నిని, విడాదే -
విదలక, విట్ట - అందుపడుటకై, ఎరుందినాలుమ్ - ప్రయత్నపడినను, తడాదే - అడ్డగిం

౬౩౦ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

పక, ఓట్టియూమె-పోవునో (అవిభముగ) తిరు-క్రిమహలక్ష్మి, పాలిన్ద-వేంచేసియుండు, మార్బ్ - వక్షస్థలముగలసర్వేశ్వరుఁడు, తొడ్డార్కు- తనదాసులకు, వేట్టుమ్-కావలసి యుండు, ఇదమ్అల్లార్ - హితవిషయములేగాక, (వారలు) విరుప్పుటచేనుమ్ - అనేక మను అవేక్షించినప్పటికిని, ఆరుళ్ శెయ్యాక్ - ఇప్పించడు.

తా. - తల్లియైనది తనబిడ్డ అగ్నిలోపడగోరినను పడనీయనట్లు, క్రిమవక్షస్థల ముండుగల సర్వేశ్వరుఁడు, తనభక్తులు ఆ నేకవిషయములనుగోరినను హితవిషయములందు తప్ప అహితవిషయములందు ప్రవేశింపనీయడని.

||యాచితోపిసదాభక్తైర్నాహితంకారయేద్ధరిః|| బాలముగ్నౌ పత స్తంకుమాతాకిన నివారయేత్ |

౨౧. ఆర ప్పెరున్దుయరేశైయ్దిడునుమన్సర్ గళ్ పార్,
వేరిచ్చురోరుగై కోమెయ్న్దలమామ్ తేరిల్,
పాటు త్తెట్టురి దెనిలుమ్ మైన్దనుడఱ్పుడై,
అటు త్తెట్టిశై తాదై యద్రు.

టీక. - తేరిల్-విచారించినయెడ, పాటుత్తెట్టు - సహించుటకు, అరిజేనుమ్- ఆశక్యమైనను, మైన్ద - తనపుక్రునియొక్క, ఉడత్ - శరీరమందుండు, పుడై - వ్రణ మును, అటుత్తెట్టు - కోయటకు, ఇశై-సమ్యుతించిన, తాదైఅద్రు - తండ్రివలె, వేరి-వాసనగల, శరోరుగై - కమలవాసినీయుగు క్రిమహలక్ష్మికి, కోక - నాయకుఁడగుసర్వేశ్వ రుఁడు, అన్సర్ గళ్ పార్ - తనభక్తులవిషయముండు, ఆర్-పూర్ణముగ, పెరుమ్కుయరే- అధికదుఃఖముల నే, శెయ్దిడునుమ్ - చేసినప్పటికిని, (అది) మెయ్-వాస్తవమైన, నలమ్- స్నేహకార్యమే, అమ్ - అగును.

తా. - అల్పాచించిచూడగ పుక్రునిదేహమందలి వ్రణబాధశమించుటకై సహించు-గూడని కృత్యమైనను వ్రణమును కోయటకు సమ్యుతించినతండ్రివలె క్రియకపతి తన భక్తుల విషయమున అధికముగ శ్రమములను గలుగఁజేసినను ప్రేమకార్యమేయగునని.

||హరిద్వఃఖానిభక్తైభ్యోహితబుద్ధ్యాకరోతి|| ఇత్ర త్తా రాగ్నికర్తాణి స్వపుత్రాయ యథాపితా ||

౨౨ ఉడై మైనానెన్దుముడై యానుయిరై,
వడమదుగై వన్దుదిత్తానెన్దుమ్, తిడమాగ
అజ్జినవననాళిలడై న్దవర్కుముణ్డో,
వీఱునువడుమ్నీళ్ తుయరమ్మే.

టీక. - నాన్ - దాసుడను, ఉడమైన్టుమ్ - సాత్తుయనియును, ఉడైయవన్ - సాత్తుకధిపతియైనవాడు, అవన్ ఎన్టుమ్ - ఆసర్వేశ్వరుడనియును, (వాడు) వడమడురై - ఉత్తరమధురయందు, వన్దు - వచ్చి, ఉడిత్తాన్ - అవతరించివాడు, ఎన్టుమ్-అనియును, తిడమలగ - దృఢమగునట్లు, అతిన్దు - తెలిసికొని, అవన్ తాలిల్ - ఆసర్వేశ్వరుని శ్రీపాద మాలందు, అడైన్దువర్కుమ్ - ఆశ్రయించినవారికిని; పిన్ - అటువెనుక, పిన్దు - భూమి యందుజన్మించి, పడుమ్ - అనుభవించునట్టి, నీల్ - దీర్ఘమైన, కుయరమ్ - దుఃఖము, ఉడ్డో - కలుగునో. (లేదనియర్థము)

తా. - దాసుడు సాత్తు, ఈ సాత్తుకధిపతి శ్రీకృష్ణమూర్తియగు సర్వేశ్వరుడు అని తెలిసి, వాని పాదములనాశ్రయించినవారికి పిమ్మటజననాది దుఃఖములు కలుగవని.

శ్రీవిష్ణుధర్మ. - సర్వమత్త నిసర్జారం సామిత్వంబ్రహ్మణిస్థితమ్ | ఉభయోరేష సన్మృత్యోనవరోఽభిమతోమను||

౨౩. ఉట్టివిన్దై కుటుమ్బురోట్టరువరెన్దుళ్ళి,
ఏత్తై మనమేయిని త్తళరేల్, ఆట్టివన్దున్
తన్నడిక్కిల్ పీల్ న్దుళరణైన్దు రున్దురుక్కాల్,
శొన్నదట్టినున్దుశోతుయర్.

టీక. - ఉట్టి - పురాతనమైన, విన్దై - పాపములగు, కుటుమ్బుర్ - యుద్ధము చేయువారు, ఓట్టరువర్ - పరుగిడివత్తురు, ఎన్దు - అని, ఆళ్ళి - భయపడి, ఏత్తై - జ్ఞాన హీనతగల, మనమే - ఓ మనసా! ఇని - ఇకమీదు, తళరేల్ - శైలిల్యము నొందవలదు, ఆట్టివన్దున్ - సముద్రమువలె, గంభీరస్వభావముగల (లేక సముద్రమువలె శ్రమచూరమైనరూపముగల) సర్వేశ్వరునియొక్క, అడిక్కిల్ - శ్రీపాదములక్రిందు, పీల్ న్దు ఇరున్దు - పడియుండి, శరణ్ ఎన్దు - దేవరవారే, రత్తకము (ఉపాయము) అని, ఒరుక్కాల్ - ఒకపర్యాయము, శొన్నతకపిన్ - అనుసన్నిధిపవెనుక, కుయర్ - దుఃఖము, ఉడ్డో - కలదా.

తా. - తెలివలేనిమనసా! సముద్రమువలె గంభీరస్వభావము లేక శ్రమచూరమైన రూపముగల సర్వేశ్వరునితిరువడిగళే రత్తకమని యనుసన్నిధిపవెనుక దుఃఖమునశించును గాబట్టి పురాతనకర్మములు అను దుష్టులుపైబడుదురని భీతి నొంది ఇక చలింపవలదని.

శ్రీమతున్దమాలాయామ్. - మాభీర్తన్దుమనోవిచిత్త్యబహుధా యామిశ్చిరంయాత నానామినఃప్రభవన్తిపాపరిపవస్సాన్విమిననుశ్రీధర|| అలస్యంవ్యవసీయ భక్తిసులభంధ్యా యస్వనారాయణం లోకస్యవ్యవసాపనోదనకరోదాసస్య కింనత్తమః||

౨౪. వన్దుపడితుళబమూర్ బున్దిడైచ్చెయ్దపిత్తై,
ఉన్దుపలవెన్దుళన్దుళరేల్, లొన్దుర్ శెయిమ్

౬౩౨ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

పల్లాయిరమ్ పిల్లై గళ్ పార్తిరున్దుమ్,

కాణుబ్బిల్లాదవన్దాణ్డై.

టీక. — పల్లపడి - తుమ్మెదలు వ్రాలియుంచునట్టి, తుళ్ళిమ్ - రిరుత్తుభాయ్ (తోలసి) చాలికు ధరించియుండు, మార్చకొచ్చె - వత్తుస్థలముగల సర్వేశ్వరుని విషయమందు, శెయ్దపిల్లై - మనముచేసిన యపచారములు, పల - అనేకములు, ఉల్లు ఎన్దు - కలదుఅని, ఉళిమ్ - మనసా! తళలేల్ - చలింపవలదు, ఇల్లై - ఆసర్వేశ్వరుడు, తొడ్డార్ - తనభక్తులు, శెయ్యుమ్ - చేయునట్టి, పల్ ఆయిరమ్ - అనేకమేల సంఖ్యగల, పిల్లైగళ్ - అపచారములను, పార్తిరున్దుమ్ - చూచియుండియును, కాణుంకణ్ - ఆయపచారములను చూచుటకుదగిన నేత్రములు, ఇల్లాదవళ్ - లేనివాడు, ఎన్దు - అని, కాణ్ - తెలిసికొందువుగాక.

తా. — ఓమనసా! సర్వేశ్వరుని విషయమందు మనము మిగుల అపచారపడి యున్నామని చలింపకుము, శ్రయింపలి తన భక్తుల యపచారములందు దృష్టియుంచు వాడుకాడని తెలిసికొమ్మని.

అరిన్దాతాహిభక్తానామగన్సుకమరేక్షణి | సదాజగత్సచస్తజ్జుపశ్యన్నపిహృదిస్థితః |

౨౫. అల్లమ్మరైక్కినడై న్దవర్ పాలమ్ముయైకోళ్,
కుల్లమ్మణ్ నిగ్గుమ్మకోళ్ గై యనో, ఎల్లైల్
కన్దినుడమ్మిళ్ వల్లువన్దో కాదలిప్పదు,
అన్దదనై యిన్దుగన్దవా.

టీక. — ఎల్లైల్ - ఏమిఅశ్చర్యము, తళళన్దిళ్ - తనదూడయొక్క, ఉడమ్మిళ్ - శరీరమందుండు, వల్లు - చాలినయ్యమును, అన్దు - అప్పుడు, అదనై - అదూడను, ఈన్దు - ఈని, (కనుక్కిని) ఉగన్ద - సన్దోషించిన, ఆ - పశువైనది, కాదలిప్పదుఅన్దో - సన్దోషించి భుజించుచున్నది గదా, (అవిధముగనే) అల్లమ్ - పరమార్థవిషయమును, ఉల్లైక్కిల్ - చెప్పినయెడ, అమ్ముయై - కమలవాసినయగు శ్రీమహాలక్ష్మికి, కోన్ - నాయకుడగు సర్వేశ్వరుడు, అడైవర్ పాల్ - తన్నాశ్రయించినవారి విషయమందు, కుల్లమ్ - వారిదోషములను, ఉణర్న్దు - గుర్రెఱిగి, ఇగ్గుమ్ - విడుచునట్టి (అనాదరించునట్టి) కోళ్ గైయనో - స్వభావముగలవాడా! (అనగా, కాడనిఅర్థము).

తా. — పశువైనది అప్పుడినిన దూడయొక్క దేహమందలి చాలినయ్యమును భుజించి కుద్దవలచినరీతిగ, శ్రయింపలి తన్నాశ్రయించిన భక్తుల దోషములను భోగ్యముగ గ్రహించి పరిశుద్ధునికాజేయునని. దీనికే “వాత్సల్యము” అనిపేరు.

॥ప్రపన్నాకామాభవ స్ఫుర్వాకాదోక్షణ పరిగృహ్యతే | అద్యజ్ఞాతంయథా వత్సందో
క్షణసహవత్సలా|

౨౬. తప్పిల్ కురువరుళాల్ తామరై యాల్ నాయగన్డన్,
ఒప్పిలడిగల్ నమక్కు శ్శత్తు! వై పెన్ఱు,
తేటియిరుప్పార్ గల్ తేకుపాలివై గున్దత్తు,
ఏటియిరుప్పార్ పణిగట్టుయ్న్దు.

టీక.— తప్పుఇల్ - దోషములేని, గురు - ఆచార్యులయొక్క, అరుళాల్ -
కృపచేత, తామరైయాల్ - కమలవాసినీయగు శ్రీమహాలక్ష్మికి, నాయగన్డన్ - నా
యకుడగు సర్వేశ్వరునియొక్క, ఒప్పు - సమానము, ఇల్ - లేని, అడిగల్ - శ్రీపాద
ములైనవి, నమక్కు - మనకు, ఉశ్శత్తు - మనమునందుండు, వైప్పెన్ఱు - నిశ్చేపము
అని, తేటి - తేటనొంది, ఇరుప్పార్ గల్ - ఉండువారలు, పణిగట్టు - కైబ్బర్య
ములకు, ఏయ్న్దు - సమ్మతించి, తేకుపాలి - తేజస్సు ఆలిశయించియుండు, వైకున్దత్తు -
శ్రీవైకుంఠమునందు, ఏటియిరుప్పార్ గల్ - పోయినివసిస్తరు.

తా.— విలక్షణులగు నాచార్యుల (ఉద్దేయవరుల) యొక్క కృపచే శ్రయఃపతి
యొక్క శ్రీపాదములు మనకు నిశ్చేపమని జ్ఞానపరిపక్వము నొందియుండువారలు శ్రీవైకు
ంఠమునకుపోయి ప్రేమతో కైబ్బర్యము లొనర్చుచు నుండురని.

॥ఆచార్యస్యప్రసాదేనమమసర్వమభీప్సితమ్ | ప్రాత్నయామితివిశ్వాసోయస్యాస్తి
సగుభీభవేత్ ॥

౨౭. నెటియటియా తారుమట్నవర్ పాల్ శెన్ఱు,
శెటిదల్ శెయ్యాత్తిమనల్ తర్ దాముమ్, ఇత్తైయైయై
త్రేతాదవరుమ్, తిరుమడన్దైకోసులగత్తు,
ఏతాటిడర్ఘున్దువార్.

టీక.— నెటి - సంసారమును నివర్తింపఁజేయునట్టి యుపాయమును, అటియా
దారుమ్ - తెలిసికొననివారును, అటిన్దవర్ పాల్ - దానిని తెలిసికొన్న వారియొద్దకు,
శెన్ఱు - పోయి, శెటిదల్ శెయ్యాత్తి - నమస్కారప్రశ్న నేవాదులను చేయని, తిమన తర్
తాముమ్ - దుష్టహృదయులగు తామును, ఇత్తై - గీతోపనిషదాచార్యుడగు సర్వేశ్వరుఁ
డు, ఉరైయై - (అనతిచ్చిన) చరమశ్లోకార్థమును, త్రేతాదవరుమ్ - తెలిసి విశ్వసించని
వారును, తిరుమడన్దై - శ్రీమహాలక్ష్మికి, కో - నాయకుడగు శ్రీమన్నారాయణుని

౬౩౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

యొక్క, ఉలగత్తు - పరమపదమునందు, ఏతార్-అరోహింపఁజాలరు, ఇదర్-సంసారదుఃఖముందు, అభ్రుద్ధవార్ - ముణిగి శ్రమపడుదురు.

తా.—సంసారనివృత్తి నుపాయమును దెలియక, తెలిసినవారియొద్దకు చని పరిచర్యాదులొనర్చి తెలిసికొనని దుష్టహృదయులును, గీతాచార్యుడగు సర్వేశ్వరుని చరమశ్లోకార్థమును విశ్వసించనివారును, పరమపదమునకుఁ బోకాలరు దుఃఖముగ్నులగుదురని. శ్రీభగవద్గీతాయామ్-౪-౪౦.॥ అజ్ఞాన్పశ్రద్ధ ధానశ్చసంశయాత్తా విసశ్యతి । నాయం లోకో స్తినపరోససుఖంసంశయాత్తనః॥

౨౨. శరణాగతిమథ్ దోర్ కాదనశ్చైప్పథ్ దోర్,
అరణాగాదశ్చ నైతక్ శేయో, మురణభీయ
క్కట్టియదు వేటోర్ కయిరుకొణార్పదన్తుక్,
విట్టపడై పోల్ విడుమ్.

టీక.—శరణాగతి - సర్వేశ్వరునే ఉపాయముగ నాశ్రయించునట్టి ప్రపత్తియై నది, మథ్ దోర్ - వేటొక, కాదనశ్చ - ఉపాయమును (సాధనమును) పథ్ దోర్ - అశ్రయించినయెడల, అరణ్ - రక్షకము, అగాదు-కాదు, అజ్ఞానైతక్ - అంజనావేదియొక్క, శేయ - పుత్రులగు అజ్ఞనేయులను, మురణ్ - బలము, అభీయ - చెడునట్లు, కట్టియదు - బద్ధించినది, వేటొర్ - వేటొక, కయిరుకొణ్ణు - దారమునుగొని, అర్పదకముక్ - కట్టుటకుమునుపే, విట్ట - విడిచిపోయిన, పడైపోల్ - బ్రహ్మస్త్రమువలె, విడుమ్ - విడిచిపోవును.

తా.— ఇంద్రజిత్తు అంజనేయులను బ్రహ్మస్త్రముచేబద్ధించి దానియందునమ్మకము లేక వేటొకదారమునుగట్టగ బ్రహ్మస్త్రమువిడిచిపోయినట్లు, ప్రపత్త్యుపాయమందు నత్తుకములేక వేటొకయుపాయమును పట్టినయెడ ప్రపత్తిఫలించదని.

సనత్కుమారసంహితాయామ్॥ ప్రపత్తేశ్వచిదవ్యేనంపరావేక్షానవిద్యతే సాహి సర్వత్రసర్వేషాం సర్వకామఫలప్రదా॥ సకృదుచ్చారితాయేనతస్యసంసారనాశినీ । రాక్షసానామవిస్మంభాదాజ్ఞానేయస్యబద్ధనే ॥ యథావిగళితాసద్యస్త్యమోఘాప్యస్త్రబద్ధనా । తథాశ్రుంసామవిస్మంభాత్ప్రపత్తిః ప్రచ్యుతాభవేత్ ॥ తస్మాద్విస్మంభాయుక్తానాం ముక్తిం దాస్యతిసాచిరాత్ ॥

౨౩. మన్దిరముఘీన్దగురువుమ్, అమ్మన్దిరత్తూర్
శిన్దనై శేయగిన్దతిరునూలుమ్, నన్దలిలాదు
ఎన్దుమగుల్ పురివర్ యావర్, అవరిడరై
వెన్దుకడిదడై వర్ వీడు.

టీక.—మన్దిరముమ్ - తిరుమంత్రమును, ఈన్ద - ఆమంత్రమునుపఠింపని, గురువుమ్ - ఆచార్యుడును, అమ్మన్దిరత్తూర్ - ఆమంత్రముచేత, శిన్దనై శేయగిన్ద - అనుసంధిం

పదగిన, తిరుమాలియ - శ్రయోపతియను, నందర్ - చెడుగు, ఇల్లాడు - లేక, ఎట్టుమ - ఎల్లప్పుడును, అరుళ్ళురివర్ - అనుగ్రహింపదగినవారు, యావర్ - ఎవరో, అవర్ - వారు, ఇడరై - దుఃఖములను, పెన్లు - జయించి, వీడు - మోక్షమును, కడిదు.శీఘ్రముగ, అడైవర్ - లభింపఁగలుగుదురు.

తా. - మంత్రముయొక్కయు మంత్రప్రచుడగు ఆచార్యునియొక్కయు మంత్రప్రతిపాద్యుడగు శ్రయోపతియొక్కయు అనుగ్రహమునకు పాత్రులవరో వారుదుఃఖవిహీనులై మోక్షమును బొందగలుగుదురని.

పురాణసారసముచ్చయే || మూలమస్త్రమాః శ్రేయః || దేవతాయాగురోక్తైవ మస్త్రైస్త్వైవప్రపాదతః | ఐహికాముష్మికాసిద్ధిర్ద్విజన్యాస్తిసంకయః ||

|| మంత్రేకదేవతాయాంచతథామంత్రప్రదేగుర || త్రిపుర్విశ్వదాకార్యాపాహిప్రభుసాధనమ్ ||

30. మాదుమ్మనైయుమ్కిరైయుమ్మత్తైమునివర్,
తేదుముయర్వీడుమ్కెన్నైతీయుమ్, వీడుడైయ
ఎట్టెఱ్ఱుత్తుమ్తన్దవనేయైన్జిరాదారుఅవై,
విట్టిడుగైకణ్డీర్విది.

టీక. - మాదుమ్ - పశువులును, మనైయుమ్ - గృహమును, కిరైయుమ్ - బంధువులును, మత్తై - వేదసంబంధముగల, మునివర్ - మననశీలులును, తేదుమ్ - ఆపేషించి పెదకడు, ఉయర్వీడుమ్ - ఉన్నతమైనమోక్షమును, కెన్నేనైయుమ్ - పాదగిన అర్చిరాదిమార్గమునులేక ఆమోక్షమును లభించుటకు దగిన యుపాయమును, వీడు - మహిను, ఉడైయ - కలిగియుండు, ఎట్టెఱ్ఱుత్తుమ్ - తిరువస్థాత్రమంత్రమును, తన్దవ - వేష్ట - ఉపదేశించిన ఆచార్యుడేయని ధైర్యమునొంది, ఇరావార్ - లేనివారియొక్క, ఉఅవై - సంబంధమును, విది - నియతముగ, విట్టిడుగ - విడుతురుగాక, కణ్డీర్ - దీనిని చూచుకొనుడు.

తా. - చేతనులారా, మంత్రప్రచులగు ఆచార్యులే ఇహపర లోకైశ్వర్యములు ఆనెడు జ్ఞానవిశేషములేనివారిలో సంబంధమును విడువుడని.

|| ఐహికాముష్మికంసర్వం గురురస్థాత్రప్రదః | ఇత్యేవంయేనమన్యతేత్యక్తవ్యాప్తే నుసిద్ధిః ||

31. వేదమొరున్లానినుట్పాదిన్దమెయ్పొరుళుమ్,
కోడిల్ మనుముదల్ నూల్ కూఱువదుమ్, తీదిల్

౬౩౬ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటికా తాత్పర్యసహితము.

శరణాగతిరన్ధ్రలన్నిటైవన్తాళే,
అరణాగుమెన్నుమదు.

టీక. — వేదమిరునాన్నినుకో - నాలుగు వేదములందును, పాదిన్ - అణియందును, మెయ్ ప్పారుకుమ్ - వాస్తవమైన యర్థవిశేషములును, కోడుఇల్ - కోపములేని, మను ముదల్ నూల్ - మనుధర్మశాస్త్రము మొదలగు శాస్త్రములు, కూటువదుమ్ - చెప్పట యును, తీడుఇల్ - చెడుగులేని, శరణాగతి - సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములందు ప్రపత్తి చేయువిద్యను, రన్ధ్ర - ఉపకరించిన, తక్ ఇతవక్ - తన ఆచార్యునియొక్క, తాళే శ్రీపాదములే, అరణ్ - రక్షకము, అగుమ్ - అగును, ఎన్నుమదు - అని ధైర్యము జొందియుండునది.

తా. — సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములందు శరణాగతి విద్యనుపదేశించిన తన ఆచార్యుని శ్రీపాదములే రక్షకముగును అనువిషయమునే సకల వేదములును మున్నాది ధర్మశాస్త్రము లును పవించునదియని.

పాత్రికత ప్రే ద్వయప్రసక్తే || గురుశేవపరంబ్రహ్మ గురుశేవపరాగతి || గురుశేవ పరావిద్యాగురు శేవపరంధనమ్ - గురుశేవపరః కామోగురు శేవపరాయణమ్ | యస్తాత్తదు పదేష్టాశాతస్తాద్గురుతతోగురుః || (అర్చనీయశ్చవన్ద్యశ్చకీర్తనీయశ్చసర్వభా | ధ్యాయేజ్ఞ పేన్న మేద్భక్త్యాభజేదభ్యర్చయేస్తుదా || ఉపాయోపేయభావేనతమేవకరణంప్రజేత్ | ఇతిసర్వేషుపదేషుసర్వకాస్త్రేషుసమ్మతమ్ | ఏవంద్వయోపదేష్టారం భావయేద్భుద్ధిమాక ధియా ||

3-౨. మానిడవనెనుమ్కురువై ములర్ మగళోకోక్,
తానుగన్దకోలములోకమెనుమ్, ఈనమదా
వెణ్ణుగిన్ద నీశరెరువరుమే, యెక్కాలుమ్
నన్దెడువర్ కీహ్రామ్నరగు.

టీక. — కురువై - తన ఆచార్యులను, మానిడవన్ ఎన్దుమ్ - మనుష్యుడనియును, ములర్ మగళో - పుష్పమందనతరించిన శ్రీమహాలక్ష్మికి, కోక్ - నాయకుడగు సర్వేశ్వ రుడు, తాక్ - తాను, ఉగన్ద - సన్నోపముతో నంగీకరించిన; కోలమ్ - విగ్రహమును, ఉలొగమ్ ఎన్దుమ్ - లోహమనియును, ఈనమదు ఆ - తక్కువయైనదిగ, ఎణ్ణుగిన్ద - తలయచున్న, నీశర్ ఇరువరుమ్ - నీమలైన ఇద్దఱును, ఎక్కాలుమ్ - సర్వకాలములందు ను, కీహ్రామ్నరగు - తక్కువయైన సరకమును, నన్దెడువర్ - పొందిదురు.

తా.— ఆచార్యులు మనుష్యులేగదా, బొబ్బలు (జీవస్థానముల) యందును విలక్షణ గృహమతాదులందును ఆరాధింపబడుచుండు విగ్రహములు లోహమేగదా, అని కేవలనిచముగ తలచునట్టి పిరియపులును నరకమును తప్పక పొందుదురని.

బ్రహ్మజ్ఞపురాణే || విష్ణోరర్చావతారేభులోహభావంకరోతియః | యోగురామానుషంభావముఖానరకపాలినా || (అర్చావిష్ణోలాధీర్ధరుషునరమతిర్విష్ణుజ్ఞాతిబుద్ధిర్విష్ణోర్వావైష్ణవానాలకలిమలముధనే పాదతీర్థైశ్చబుద్ధిః | సిద్ధతస్మాదుమస్త్రై సకలకలుషచేశబ్దపామాన్యబుద్ధిః కృతేనర్వేత్వరేతదితరసముధీర్ధస్యవానారకీనః||)

33. ఎట్టవిరున్దకురువైయితైయనైన్దు,
విట్టోర్ పరనైవిరుప్పఱుదల్, పొట్టెనర్తక,
కణ్ శెమ్మలిత్తిరున్దుకై తురుత్తినిర్ దూవి,
అమ్బుదత్తైప్పార్తిరుప్పానల్లు.

టీక.— ఎట్టవిరున్ద - సమీపమందున్న, కురువై - ఆచార్యులను, ఇతై - తనకుస్వామి, అన్దుఎన్దు - కాచాలరని, విట్టు - విడిచి, పీర్ - అద్వితీయుడగు, పరనై - సర్వేశ్వరుని, విరుప్పఱుదల్ - ప్రీతిచేయుట, పొట్టెన - తటాలున, కణ్ - తనయొక్క, కణ్ శెమ్మలిత్తిరున్దు - కండ్లనుమూసికొనియుండి, కై - చాస్తమందుండు, కురుత్తి - పాత్రమందుఁ జేర్చిపెట్టుకొన్న, పీర్ - జలమును, తూవి - పాటించి, అమ్బుదత్తై - (అకాశమందుండు) మేఘమును, పార్తిరుప్పానల్లు - ఎదురుచూచుచున్నవానివలెనగును.

తా.— ఆత్మోద్భవ విషయమై సమీపమందున్న ఆచార్యులను విడిచి సర్వేశ్వరుని ఆశ్రయించడమైనది, ఒకమనుష్యుడు ఉన్నట్టుండి తనచేతనున్న తీర్థమును పాటించి వర్షజలము నెదురుచూచినట్లుయని.

పురాణసముచ్చయే ఆచార్య మాహర్త్యప్రకరణే || చతుర్థమ్యంగురంత్యక్త్యాశ్రుగమ్యస్తున్నరేత్ | కరస్థముదకంత్యక్త్యాఘనస్థమధివాఞ్చరి||

3౪. పల్లుగురువైప్పరనన్దెనవిగట్టన్దు,
మల్లొర్ పరనైనట్టిప్పడుదల్, ఎల్లజే! తక
కైప్పారుళ్ విట్టారేన్దుక్లానియిల్ తామ్పుదైత్త,
అప్పారుళ్ తేడిత్తిరివానల్లు.

టీక.— ఎల్లజే - ఏమి ఆశ్చర్యము, పల్లు - తానాశ్రయించిన, కురువై-ఆచార్యులను పరక - ఉత్కృష్టుడు, అన్దుఎన్ - కారులని, ఇగట్టన్దు - అనమానపఱచి,

౬౩౮ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

మద్యు ఓర్ - కండ్లపవిషయముగాని వేటొకడగు, పరనై - ఈశ్వరుని, పట్టిప్పడు
దల్ - అనువర్తించుట, తక్ - (ఒకమనుష్యుడు) తనయొక్క, కై - హస్తచుంచుచు,
పారుల్ - ద్రవ్యమును, విట్టు - పాటవైచి, ఆరేసుమతాక్ - ఎవరైననొకరు, కానియి
ల్ - భూమికిలోగ, పుడైత్త - పూడ్చియుంచిన, ఆప్పారుల్ - అద్రవ్యమును, కేడి -
వెదకికొనుచు, తిరివానద్యు - తిరిగినవిధముగనున్నది.

తా.—ఇదేమి ఆశ్చర్యము, తన ఆచార్యులు క్లాములుకారని వదిలి కండ్లకగు
డని ఈశ్వరుని అనువర్తించుట, ఒకమనుష్యుడుచేతనున్న సాత్తును పాటవైచి భూమియిం
చెవరో ద్రవ్యమును పూడ్చి పెట్టియున్నారని వెదకుచున్న వానివలె, అయివున్నదని.

సమలభంస్యగురుంత్వక్వా దుర్లభంయఉపాసతే! సిద్ధంత్వక్వాధనంమూఢో గుప్త
మన్వేషతికితా॥

౩౫. ఎన్ఱుమనై త్తుయిర్క్కు మీరశ్చాయ్ నారణసుమ్,
అన్ఱుమేతన్నా రియన్బాలన్సోన్బీయిల్,
నిన్ఱ పునల్ వీఱన్దపజ్జయత్తై ప్పొజ్జుశుడర్,
వెయ్యోకలన్లుమిన్ద్రన్దతానుల ర్తియద్యు.

టీక.—ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, అనైత్తు ఉయిర్క్కుమ్-సమస్తాత్మలకును, ఈరం
శాయ్ - కృపచేయునట్టి, నారణసుమ్ - సర్వేశ్వరుడును, తన్ - ఒకడు తనయొక్క,
ఆరియకాపాల్ - ఆచార్యవిషయమందు, అన్ఱు ఒట్టియిల్ - క్రితిలేని వాడైయున్న
యెడల, అన్ఱుమ్ - చెయివిడుచును, (ఎట్లనిన) నిన్ఱ - తానుపుట్టి నిలిచియున్న, పున
ల్ - జలమును, వీరిన్ద - ఎడబాసిన, పజ్జయత్తై - తామరపువ్వుమును, పొంగు - అధిక
రించిన, శుడర్ - ప్రకాశముగల, వెయ్యోకాకా - నూర్యుడు, అనల్ - అగ్నిని,
ఉమిన్ద్రన్ద - క్రక్కి, ఉలర్తియద్యు - వాడిపోవునట్లు చేసినవిధముగనున్నది.

తా.—నూర్యుడు తామరపువ్వుమును నీటివెడబాసినయెడ నశంపఁ జేసినవిధము
గ, నకలార్త సంగతుడగు సర్వేశ్వరుడు, ఒకచేతనుడు తన ఆచార్యవిషయము
నందు ప్రేమలేనివాడైయుండెనేని నశంపఁజేయునని.

నారాయణోపవిక్రృతిం యాతిగురోః ప్రచ్యుతస్యదుద్బుధేః | కమలంజలాదవేతం
తోషయతిరవిర్నతోషయతి॥

౩౬. విల్లార్ ముకొటిక్కుమ్ వేజ్జడప్పొట్టున్ఱుముదల్,
శెల్లార్ పొటిల్ శూన్ తిరుప్పదిగ శెల్లామ్,
మరుళామిరుళోడమ త్తగత్తు త్తనాల్,
అరుళారేవై త్తవవర్.

టి.—విల్ ఆర్ - ప్రకాశముగల, మణి - రత్నములను, కొట్టివేయ - నెలయే శ్రమలలు గట్టునందు చేర్చునట్టి, పాక - రమ్యమైన, వేళ్లదమ్ములు ముదల్ - వేళ్లుటాచలము (తిరుమల) మొదలుకొని, కెల్ ఆర్ - మేఘములు పొందియుండు, పొట్టిల్ - తోటలచే, కూట్ - చుట్టబడియుండు, తిరుప్పదిగల్ ఎల్లామ్ - దివ్యదేశములన్నియును, మరుల్ ఆమ్ - భ్రమనుగలుగఁజేయు, ఇరుల్ - అజ్ఞానమునుచీకటిని, పిడ - పరుగి డునట్లు, మత్తగత్తు - తనయొక్క తలయందు, తక్ దాల్ - తనయొక్క శ్రీపాదములను, అరుళాలే - కృపచేత, వైత్తలవర్ - అంచి కృపచేసిన ఆచార్యులే అగుదురు.

తా.—శ్రీవేంకటాద్రి (తిరుమల) మొదలుకొని సమస్తదివ్యదేశములును, ఈ చేతనునికె జ్ఞానమును సేత్రమునిచ్చి అజ్ఞానమును చీకటిని పోగొట్టి రక్షించిన ఆచార్యులే అగుదురని.

యేనైన గురునాయస్యస్యాస విద్యాప్రదీయతే | తస్యవై కుణ్డద్వాధి ద్వాపరకా స్ఫుర్వవసః॥

32. పారుళుముయిరుముడమ్ముమ్ పుగలుమ్,
తేరుళుమ్కుణముమ్ కెయలుమ్, అరుళ్ పురిన్ద
తన్నారియక పారుట్టాయ్ చ్చల్లత్తైయ్ బవర్ నెళ్లు,
ఎన్నాళుమాలుక్కిడమ్.

టిక.—పారుళుమ్ - తనయొక్క సమృద్ధయును, అయిరుమ్-పాణిమును, ఉడమ్ముమ్ - తనయొక్క దేహమును, పుగలుమ్ - తనయొక్క గృహమును, తేరుళుమ్-తనయొక్క జ్ఞానమును, కుణముమ్ - తనయొక్క శమాదిగుణములును, కెయలుమ్ - తనయొక్క నడవడిక మొదలగు సర్వమును, అరుళ్ పురిన్ద - తనవిషయమై కృపచేసిన, తక్ ఆరుళా పారుట్టాయ్ - తనయొక్క ఆచార్యుని నిమిత్తముగ, శల్లత్తమ్ - సంకల్పము, కెయ్ బవర్ - చేయవారియొక్క, నెళ్లు - హృదయమైనది, మాలుక్కు - క్రియఃపరికి, ఎన్నాళుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఇడమ్ - వాసస్థానముగును.

తా.—సర్వేశ్వరుఁడు, తనఅర్థ పాణిదాదులు సర్వమును నిర్ణయముచేసి, తన్నం గీకరించి రక్షించిన ఆచార్యులతోఁజేయని తలచువారియొక్క హృదయమందు వసించునని.

జయసంహితయందు. శ్రీవరాహ నాయనారులనతిచ్చినది. శరీరం వసువిజ్ఞానంబాసః కర్మగుణాననాక | గుర్వర్థం ధారయేద్యస్తు సజ్జ్యో నేతరస్త్వైతః | (జయసంహితాయామ్) | గుర్వర్థం స్వాత్మనః పుంసః కృతజ్ఞస్యమహత్తనః | సుప్రసన్నస్సదావిష్ణుర్వాదితస్య విరాజతే॥

౬౪౦ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

3౨. తేనార్కమలత్తిరుమామగళకొమ్మనక,
తానేకురువాగి, తన్నరుభారీ, మానిడరా-
ఇన్నిల త్రేతోస్తుదలారీ,
యార్క్కుమవస్తాళిజైయైయున్నవదేశాలపులుమ్.

టీక.— తేనార్క - తేనె పొందియుండు, తమలకు - తామరపువ్వు
నుండుండు, తిరుమామగళకొమ్మనకతానే - క్రియఃపరితానే, కరుణాగి - ఆచార్యులై, తన
ఆరుభారీ - తనయొక్కకృపచేత, మానిడర్క్కు - మనుష్యులకని, ఇన్నిలత్రే - ఈభూ-
మియందు, తోస్తుదలారీ - అవతరించుటచే, అవన్ - ఆయాచార్యులయొక్క, తాళ
ఇజైయై - శ్రీపాదములను రెంటిని, ఉన్నవదే - ధ్యానించుటయే, యార్క్కుమ్ - అంద
ఱికిని, కాలఉలుమ్ - మిక్కిలి స్వరూపమునకు చేరియుండును.

తా.—క్రియఃపరియే ఈభూమియందలి చేతనులకొఱకై ఆచార్యులై అవతరిం-
చుటచే ఆయాచార్యశ్రీపాదధ్యానమే అందఱికిని స్వరూపానుగుణమైనదని.

జయాఖ్యసంహితయందు- కాణ్డీలుడువచ్చించినది॥ పాక్షాన్నారాయణోదేవఃకృ
త్యామర్త్యమయీంతమమ్ | మగ్నానుద్ధరతేలోకాన్ కారుణ్యాచ్చప్రపాణినా |
తప్తాద్భుక్తిర్గురూకార్యాసంపారభయభీరుణా॥)

3౩. అలగైములై శువైత్తార్కన్బరడిక్కన్బర్,
తిలదమెనత్తిరివారీతమై, ఉలగర్పట్టి
తూద్రీరీతుదియాగుమ్, తూద్రీబాదవరివరై,
ప్పోద్రీలదుపునైయేయామ్.

టీక.— అలగై - పూతనయొక్క, ములై - విషమిత్రమైన శస్త్రమును, శువైత్తా-
ర్కు - తననోటిచే నాస్వాదించిన సర్వేశ్వరునికి, అన్బర్ అడిక్కు - భక్తులైనవారియొ-
క్క శ్రీపాదములకు, అన్బర్ - భక్తులై, తిలదమెన - లోకమునకు తిలకమువలె, తిరి-
వారీతమై - సచ్చరించువారిని, ఉలగర్ - లాఠికజనులు, పట్టి - నింద్యుడుగు వచనము
లచే, తూద్రీరీ - దూషించిరేని, తుది - స్తోత్రము, అగుమ్ - అగును, తూద్రీరీ-
దు - అట్లుదూషింపక, అవర్ - ఆరాధికులు, ఇవరై - ఈభక్తులను, పోద్రీరీ - స్తుతిం-
చిరేని, అదు - అస్తుతి, పునైయే - చెడుగే, (నిందయే) అమ్ - అగును.

తా.—పూతనయొక్కవిషముతోఁ గలిగిన చనుపాలను ద్రాగిన సర్వేశ్వరుని యొ-
క్క భక్తులకు భక్తులైనవారిని, లోకులు దూషించినయెడ స్తోత్రమును, స్తుతించినయెడ
నిందయునగునని.

॥ న్యాయవిద్యైకవిష్టానాం వైష్ణవానాం మహాత్మనామ్ | ప్రాకృతాభివృద్ధిర్విద్యా
నిష్ఠాస్తుతిరిష్టృతా.

ఈ రం. అల్లిమలర్పావైక్క-స్వరదిక్క-స్వర్,

శొల్లుమవిడుళురుదియామ్, నల్ల

పడియామ్మనునూర్కవర్ శరిదై.

పార్వై శెడియార్ వినైత్తోగై కుక్కుత్తి.

టీక. — అల్లిమలర్ — తామరపువ్వువాసినియగు, పావై కుక్కు — శ్రీమహాలక్ష్మీయొక్క,

అస్వర్ — ప్రితికి విషయభూతుడగు సర్వేశ్వరునియొక్క, అడిక్కు — శ్రీపాదములకు,

అస్వర్ — భక్తులగువారు, శొల్లుమ్ — వచించునట్టి, అవిడు — వినోదవార్త, కురుదిఅమ్ —

వేదమువలె నిర్దోషమగును, మనునూర్కమ్మ — మనుభర్తా శ్రమమునకు, అవర్ శరిదై —

అభక్తులవైభవమైనది, నల్ల పడియామ్ — మంచిమూలమైయుండును, పార్వై — వారి

కటాక్షమైనది, పడి అర్ — పాదవలెనుండెడు, వినైత్తోగై కుక్కు — పాపసమాహమున

కు, తీ-అగ్నియగును.

తా. — భగవద్భక్తులు వేడుకగా నొకవార్త అనవిచ్చిరేని అది వేదవాక్యమువలె

టిది అగును, అభక్తులయొక్క వైభవము మనుభర్తా శ్రమమునకు మూలమై యుండును,

వారికటాక్షము పాపరాశికి అగ్నియగునని.

॥ వేదశాస్త్రరథాయాధాః జ్ఞానఖడ్గధరాద్విభాః | శ్రీదార్థమపియద్భూయస్సధ

ర్మః పరమామతః | వాసుదేవం ప్రపన్నానాం యా వ్యేవచరితానివై | తా న్యేవ ధర్మశా

స్త్రాణి త్యేవం వేదవిదోవిదుః॥ ' నశుద్ధ్యతి తథాజన్తు స్తీర్ణవారిశతైరపి | లిలయైవయ

థాభూప వైష్ణవానాం హి నీక్షణైః॥

అరుణాభస్వేరుమా శ్చెమ్మేరుమానార్ తిరువదిగళేశరణమ్.

జ్ఞానసారమ్ సంపూర్ణము.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ప్రమేయ సారము.

త ని య త్.

నీజ్ఞామలెనుమ్మనినై తుత్తొమ్మిన్దోనిణిల త్తీర్,

పాజ్ఞాగనల్లవీరమేయసారమ్ పరిన్దోక్కుమ్,

౬౪౨ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

పూజ్యవశమ్పాభిరశూభ్రపుడై వాఘ్నిమ్పుదుష్పశిమకా,
అక్షారమబ్జివర్షభాశమామునియమ్బుదమే.

టీక.— నీశ్ నిల త్తిర - గొప్పభూలోకమందుండువారలారా! పాజ్ఞాన-స్వరూపమునకుదగిన, నల్ల - హితరూపమైన, పిరమేయసారమ్ - ప్రమేయసారముప్రబంధమును, పరిష్క - క్రితిపూర్వకముగ, అభిక్తుమ్ - కృపచేసాదించిన, పూజకా - పుష్పత్రతోటలును, వశమ్పాభిర - సమృద్ధమగునితరమైనతోటలును, శూభ్ర - చుట్టియుండెడు, పుడై - స్థానమందు, వాఘ్నిమ్ - వాసముచేయుచుండు, పుదుష్పశిమక - పుదుష్పశిమకమునగరమునకు నిర్వాహకులై, అక్షారమ్ - అహక్కారమునునది, అబ్జి - కొంచెమైనను లేని, అరుభాశమాముని - అరుభాశప్పెరుమాశెమ్మెరుమానార్లయొక్క, అమ్-నువ్వరమైన, పదమ్ - శ్రీపాదపద్మములను, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నీక్షామల్ - ఎడకాయక, నిన్దెత్తు - తలచి (ధ్యానించి), తోబుమిక్ గళ్ - నమస్కరింపుడు.

తా.— ఓచేతనులారా! ఆత్మకుహితమైన ప్రమేయసారము అను ప్రబంధమునుఅనతిద్వీపవారును “పుదుష్పశిమకమునగరమందు నివసించుచు ఆనగరమునకు నిర్వాహకులును, లేకమైనను అహక్కారమునునది లేని అరుభాశప్పెరుమాశెమ్మెరుమానార్లయొక్క శ్రీపాదపద్మములనుధ్యానించి నమస్కరింపుడని.

అవతారిక.

సకలకాస్త్రనిపుణులై స్వరూపజ్ఞులలో సగ్రగణ్యులై సంసారిచేతనోద్భవనకాములై, తమన్తీకరించిన ఎమ్మెరుమానార్లపాదారివిష్టములందు చిరకాలము నేవయెనర్చుచు సకలార్థములును చరమపర్వపర్వస్తమగ వారానతీయగవిని తన్నిమ్యలైయుండు అరుభాశప్పెరుమాశెమ్మెరుమానార్లు, తమపరమకృపచే సకలకాస్త్రసంగ్రహముగు తిరుమంక్రముచేప్రతిపాదించబడు ప్రమేయములలోని సారాంశమును సంగ్రహించి ప్రమేయసారముఅను సీగ్రంధమును ఆనతిచ్చిరి.

—:0:—

గ-పా-అ— తిరుమన్త్రమునకు సంగ్రహముగు ప్రణవముచే ప్రతిపాదించబడునట్టి ప్రమేయమందలి సారాంశమును ఆనతిచ్చుచున్నారు.

౧ పీఠి అవ్యాసవరుక్మమవ్యాసవరెల్లామ్,
ఉవ్యాసవరడిమైయెన్దురైత్తార్, ఇవ్యాఱు
శేట్టిరుప్పార్కాశెన్దుకణ్డరుప్పార్, మీట్టియల్లా
నాట్టిరుప్పార్జెన్దురుప్పనా.

టీక.— అలనవరుక్మ-అకారముచేతెప్పబడు సర్వేశ్వరునికి, మ అనవరల్లా
వ - మకారముచేతెప్పబడు జీవాత్మలంతయును, అడిమైయెట్టు - దాసులని, ఉ అన
వ - ఉకారవాచ్యసంబంధముగల ఆచార్యులు, ఉరైతార్ - అనతిచ్చిరి, ఇ అను-ఈ
విధమును, కట్టు - విని, ఇరుప్పార్ - తన్నిష్ఠులైయుండువారికి, ఆళ్ ఎట్టు - దాసులు
అని, కట్టు - తమ్మును గురైటిగి, ఇరుప్పార్ - ఉండువారల; మీట్టియిల్లా - మరల
జన్మాదులులేని, నాట్టుఇరుప్పార్ - పరమపదమందు ఉండురు, ఎట్టు - అని, వాళ్ - దా
సుడను, ఇరుప్పన్ - ఉండును.

తా.— అకారవాచ్యుడగు సర్వేశ్వరునికి మకారవాచ్యులగు జీవాత్మలు దాస
భూతులని ఉకారవాచ్యురాలును భుటకురాలునునగు క్రిమజాలక్ష్మియొక్క తరువడి
సన్నున్దిముగలిగిభుటకులునైయుండు ఆచార్యులు అనతిచ్చిరి. ఈపదతినివిని ఈనిష్ఠయందు
నిలిచియుండువారికి తమ్మును దాసభూతులనియొంచియుండు మహనీయులు పునరావృత్తి
లేని పరమపదమందు నివసించురుని దాసుడు కలచియుండునని.

౨. కుల మొన్యుయిర్ పలరైజ్జుల్ త్రైత్తాలిట్ట,
కల మొన్సుకారియముమ్ వేతామ్, పల మొన్సు
కాణామై కాణుమ్ కరుత్తార్ తిరుత్తాళ్ గళ్,
వేణామై కాణుమ్ పిట్టై.

టీక.— కులమ్ - భాగవతకులము, ఒన్టు - ఒకటియేగును, ఉయిర్ - జీవా
త్మలు, కల - అనేకముగును, తమకుల్ బత్తార్ - తాముచేసిన పుణ్యపాపరూపకర్తముల
చే, ఇట్ట-ఈశ్వరుడుంచియున్న, కలమ్ ఒన్టు - శరీరములన్నియును ఒక్కప్రకృతిచేతనే
గలిగినవి, కారియముమ్ వేటులమ్ - చేయునట్టి కార్యములు భేదమునొందినవియైయుం
డును, ఫలమ్ - ప్రయోజనము, ఒన్టు - ఒకటినిన్ని, కాణామై - ఎదురుచూడక, కా
ణుమ్ - శిష్యునికటాక్షించునట్టి, కరుత్తార్ - దివ్యవృద్ధయముగల ఆచార్యునియొక్క,
తిరుత్తాళ్ గళ్ - శ్రీపాదములనుగూర్చి, వేణామై-భ క్తిచేరుకుండుటయే, పిట్టై-అపచారము
(దోషముఅని) కాణుమ్ - తెలిసికొనుడు.

తా.— కులమంతయును భగవత్సంబంధముగలది ఒకటియే, జీవాత్మలు అనేకము
లు, చేతనులుచేసిన పుణ్యపాపరూపకర్తములచే ఈశ్వరుడిప్పించిన దేహములన్నియును
పంచభూతాత్మకములేఅగును, కర్తృనగుణముగ చేయునట్టి కార్యములును వ్యత్యస్తము
లైయుండును, ఫలాపేక్షలేక శిష్యునికటాక్షించునట్టి దివ్యవృద్ధయముగల ఆచార్య శ్రీ
పాదములందు భ క్తిలేకుండుట దోషమని తెలిసికొనుడని.

౬౪౪ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

3. పలజ్జోణుమీరాదపావముళదాగిల్,
కులజ్జోణుకారియమేకూతీర్, తలజ్జోణ్ణ
తాళిణైయానన్దేతనైయొట్టిన్దయావరైయుమ్,
అళుడైయానన్దేయవన్.

టీక. — అవన్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, తలమ్ - భూమిని, కొణ్ణ - కొలిచి స్వాధీనముచేసికొనిన, తాళిణైయాన్ అన్దే - రెండుక్రిపాదములుగలవాడుగదా, తన్నెయొట్టిన్ద - తన్నుదప్ప, యావరైయుమ్ - సకలార్థలను, అళిణైయాన్ అన్దే - తనకుశేషభూతులనుగలవాడుగదా, (ఇట్లుండగ) పలమ్ - అల్పప్రయోజనములను, కొణ్ణ - అపేక్షించుకొనుచు, మీరాద - ఆయిపేక్షలొనుండితిరుగని, పావమ్ - పాపవిశేషములు, ఉళిడుఅగిల్ - ఒకనికి ఉన్నట్టయేచేసి, కులంకొణ్ణ - వాడుప్రపన్న కులమందున్నమాత్రము చేర, కారియమెవన్ - ప్రయోజనమేమియగును, కూతీర్ - దీనిని జెప్పడు.

తా. — ఆసర్వేశ్వరుడు త్రివిక్రమావతారమున తమతిరువడిగతుచే ఈభూమి నంతయునుకొలిచి స్వాధీనపఱచుకొనుటచే వాడే సర్వశేషియని ఈ చేతనులకుదెలిసి వానితిరువడిగతులొ ప్రపత్తిచేసియును సామాన్యనిషయములందపేక్షవదలకుండిరేని ఘటమేమియగునది వచింపుడని.

౪. కరుమత్తల్ ఖానత్తల్ కాణుమ్వగై యుణ్డే,
తరుమత్తలన్నియైతై తాళిగళి, బరుమత్తల్
మున్నీర్ కడై న్దానడై త్తాముదల్ పడై త్తా,
అన్నీరమర్ న్దానడి.

టీక. — ఇతైతాళిగళి - సర్వేశ్వరుని క్రిపాదములందు, తరుమత్తల్ అన్ని - చేయునట్టి శరణాగతి ధర్మముచేతనేతప్ప, ఒరుమత్తల్ - మందరపర్వతమగు ఒకకప్పుముచే, మున్నీర్ - (వటిజలము ఊటజలము వర్షజలము) అను మూడువిధములైన జలములుగల సముద్రమును, కడైన్దాన్ - మధనముచేసినవాడును, అడైత్తాన్ - కొండలను గొని నేకువునుగట్టినవాడును, ముదల్ - సృష్టికాలమందు, పడైత్తాన్ - సృష్టించినవాడును, అన్నీర్ - ఆజలమునందు, అమర్ న్దాన్ - శయనించియుండు సర్వేశ్వరునియొక్క, అడి - తిరువడిగళిను, కరుమత్తల్ - కర్తయొగముచేసినను, ఖానత్తల్ - ఖానయొగముచేసినను, కాణుమ్ - చూచునట్టి, వగై - ప్రకారము, ఉణ్డే - కలదా.

తా. — సముద్రమును సృష్టించినవాడును మధనముచేసినవాడును, నేకుచున్నముచేసినవాడును, అందు శయనించియుండువాడునగు, సర్వేశ్వరునియొక్క తిరువడిగ

శను ప్రపత్త్యుపాయముచేత తప్ప కర్మాద్యుపాయములచేత సేనించునట్టివిధము నకలవిధముల ప్రయాసకరమును స్వరూపవిరుద్ధమును అయినదని.

౫. వట్టియావదొణ్ణెనాల్ మల్లవైయమ్మమ్మల్లమ్,

మొట్టియావదొనెన్జాలోమెన్జిట్టియాదే,

ఇత్తలెయా లేదుమిలెయెని గున్నదుదా,

అ త్తలే యాల్ వనవరుల్.

టీక. — వజ్రీయావదు - ఉపాయమైనది, ఒష్ఠపిష్టాల్ - ప్రపత్త్యుపాయమగునది ఒకటియే అగుననినను, మల్ బైయ్యమ్ మల్ బుస్ - ఇతర ఉపాయములగు కర్తజ్ఞానకృతులన్నిటిని, ఒబ్బీయ - పరిత్యజించి, అదు - ఆప్రపత్త్యుపాయమైనది, ఒష్ఠపిష్టాల్ - చేతనులయొక్క స్వీకారమందు ఉపాయబుద్ధినిని సహింపరాడనివిధముగ అద్వితీయమనిన, ఓమ్ ఎష్ఠ - సమృద్ధించి, ఇబ్బీయాదే - అందుప్రవేశింపక, ఇత్తలైయాల్ - ఈచేతనులచే, ఏదుమ్ - ఒకమేమును, ఇల్లైయెష్ఠ - లేదని, ఇరువ్వుదుదాకా - తననిర్మతుకన్ధితిని అనుసంధించుకొనుచున్న ఆయునికీయే, అత్తలైయాల్ - ఆసర్వోత్పరనిచే, వద్ద - నిర్మతుకముగవచ్చిన, అదుల్ - కృపాభలమగును.

తా.— ప్రపత్త్యపాయము ఒకటియే ఉత్తీవనమునకుచాలునని ఇతరోపాయము లనన్నిటిని పరిత్యజించి, ఆప్రపత్త్యపాయమునందును ఉపాయబుద్ధిగూడదనిన; అట్టి బుద్ధినివదిలి, ఈచేతనదు తనయందు గుణలేకములేదని తన ఆకిచ్చన్యమును అనుసంధింపు నట్టిదక గలిగినేని అది అసర్వశ్యయనియొక్క కృపాఫలమని.

౬. ఉప్పుపడియుగారిలోనునమక్కు-బెను,

ವಿಶ್ವವಿರಗಿಲದಾಯ್ವಿಟ್ಟದೆ, ಕೌಶ್ಯ

కుత్తె యేదుమిల్లాఱుక్కు-క్కుఱునదేశోల్లీర్,

ఇతర యేదుమిల్లాదయామ్.

టీక.- ఉళ్ళపడి - స్వయాపమయొక్క వాస్తవస్థితిని, ఉణుల్ - తెలిసికొన్న యెడ, నమక్కు - మనకు, ఒడ్డుఉడ్డెడ్డు - పురుషార్థమునకు సాధకమగునది యొకటిగలిగి యున్నదని, విళ్ళ - తలచుటకు, విరుగు - మార్గము, ఇలదు అయ్యెట్టడే - లేకపోయినదే, కొళ్ళ - ఇతరులయొద్దనుండి తాను గ్రహింపవలసినట్లు, కూత్తెదడుకు - కొంతయే దియు, ఇల్లార్కు - లేనివాడై నిరపేక్షయైనవానికి, ఇత్తయేదుకు ఇల్లాదయాకు - కొంచెమైనను (మనదిఅనుటకు) ఒకటియునులేనిమనము, కూటునదు - చెప్పవది, ఎన్ - ఏమియున్నది, కొల్లీర్ - దీనిని గుర్తెఱిగి చెప్పుదురుగాక.

౬౪౬ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

తా.- స్వరూపస్థితిని గుర్తెఱిగినయెడ మనకు పురుషార్థమునకు సాధక మొకటియు నులేదు. ఇతరులయొద్దనుండి తాను పుచ్చుకొనవలసినకొంత యేదియులేనివానికి అకిచ్చు న్యులగు మనము చెప్పవలసినది ఏమియున్నది చెప్పడని.

2. ఇల్లెయిరువర్కుమెన్దితైయైవెన్దిరుప్పార్,
ఇల్లెయిదొరువర్కెట్టుమదో, ఇల్లె
కుత్తెయుడై మైదానెనుకూటినార్లెల్లామ్,
మత్తెయుడై యమార్కత్తేకాణ్.

టీక.- ఇరువర్కుమ్ - చేత నేళ్వరులద్దఱికిని, ఇల్లెన్దు - ఒక లేమిడిగలదని అనుసన్ధించి, ఇత్తైయై - సర్వేశ్వరుని, వెన్దుఇరుప్పార్ ఇల్లె - స్వతంత్రమునువిడిచి పర తంత్రుడైవచ్చి నిలుచునట్లుజయించియుండువారులేరు. అందు - ఆయనుసన్ధానము, ఒరువర్కు - ఒకరికి, ఎట్టుమదో - అందునో (అతిమాఁడమనిభావము), ఇల్లెకుత్తెయు డైమైరాళ్ ఎన్దు - ఈళ్వరునికిచేతనునియొద్దనుండి పుచ్చుకొనవలసియుండునట్టికొంతయే దియునులేదు, చేతనుకు ఈళ్వరునికి ఇచ్చునదియొకటియునులేదు అని, కూటినార్ ఎల్లామ్ - చెప్పినవారిందఱిని, మత్తెయుడైయమార్కత్తే - వేదమార్గమునందు, కాణ్ - చూచుకొనును.

తా.- ఈచేత నేళ్వరుల కిద్దఱికిని ఒకలేమిడిగలదని అనుసన్ధించి, సర్వేశ్వరుని జయించినవారులేరు అనునది ఒక చేతనునికి సులభముగ దెలియనగునో, ఈళ్వరునికిఒకకొ తయనులేదు, ఈళ్వరునికిచ్చుటకు చేతనునికి తనదియనియొకటియునులేదు, అనిచెప్ప టయంతయును వేదమార్గమునుపట్టియే చూడుడని.

౩. ప్పి విత్తమిట్రువిన్మత్తున్మనోయవీకాలమ్,
తత్తమనైయేతలైయళిక్కుమ్, అత్తైవిడిర్
ఇచ్చియానిచ్చియాదేత్తవెత్తిల్వానత్తు,
ఉచ్చియానుచ్చియానామ్.

టీక.- విత్తమ్ - ధనము, ఇట్రు - (అది) నశించుట, ఇన్మమ్-సుఖము, తున్మమ్ - దుఃఖము, నోయ - వ్యాధి, వీకాలమ్ - శరీరముయొక్క వివాళమునగువీనిని, తత్తమనైయే - తమతమకర్తవే, తలైఅళిక్కుమ్ - అధికారియైయుండి యిప్పించును, అత్తైవిడిర్ - అకర్తనునువిడుపుడు, ఇచ్చియాన్ - ప్రయోజనావరములను ఇవ్వవడని వాడు, ఇచ్చియాదు - ఒకఫలమునుగోరక, ఏత్త-స్తోత్రముచేయగ (ఆచేతనుడు) ఎత్తిర్-

రమ్యమైన, వానత్తుఉచ్చియా - పరమపదమునందలి ఉన్నతస్థానమందుండు సర్వేశ్వరునియొక్క, ఉచ్చియాకావమ్ - శిరస్సుచేపహింపదగినవాడగును.

తా. - విహికమగు నుభయభిములు సర్వమును కర్మానుగుణమగుటచే ఆకర్మమును విడువుడు, అన్యప్రయోజనాపేక్ష లేనిచేతనుండు భూపేక్ష లేక భగవద్విస్తుతింపగ ఆశ్రయై కుణ్ఠనాథునిచే మిగుల వాదరటీయడగునని.

౯. త త్తమిత్రయైవడివెనుతాళిడైయై,
వై తవవరై వణిక్కియిరాప్పి త్తరాయ్,
నిద్దిప్పార్కుణ్ణేత్తానీణిరయమ్, నీదియార్
వనిప్పార్కుణ్ణిభీయావా.

టీక. - తాళిడైయై - తిరువడిగళను, వై త్తవరై - తమశిరస్సునందుంచిన ఆచార్యులను, తత్తమ్ - తమతమయొక్క, ఇత్రయై - దైవముయొక్క, వడివు ఎట్టు - స్వరూపము అని, వణిక్కియిరా - వందనమొనర్చియుండని, పిత్తరాయ్ - చిత్తచాంచల్యముగలవారై, నిద్దిప్పార్కు - దూషించువారికి, ఏతా - గట్టుయొక్కటకు వల్లపడని, నీళ్ - గొప్పదైన, నిరయమ్ - నరకమైనది, ఉణ్ణు - కలుగును, నీదియార్ - క్రమపద్ధతిచే, వనిప్పార్కు - స్తాత్రముచేయువారికి, ఇట్టియా - జననమరణాది దుఃఖము లకై మరలరాని, వాన్ - పరమపదము, ఉణ్ణు - కలుగును.

తా. - స్వాచార్యులను తమదైవస్వరూపమని పూజింపక, చపలచిత్తులై దూషించువారికి ఏవాటికినిపద్ధతికి దారితేని క్రూరవరకము సంభవించును, సక్రమముగస్తుతించువారికి పునరావృత్తిలేని పరమపదము గలుగునని.

పీఠీ ౧౦. ఇత్రైయుముయిరుమిరువర్కుముళ్ళు

ముత్రై యుమ్, ముత్రై యే మొగ్గియుమ్, ముత్రైయు

ముణార్తువారిల్లానాళొన్ణల్ల, ఆన

పుణార్తువారుణ్ణానపోదు.

టీక. - ఇత్రైయుమ్ - సర్వేశ్వరుఁడును, ఉయిరుమ్ - శివాత్మయును, ఇరన్ తుమ్ ఉళ్ళ - (అయినట్టి) ఇరువురికినిగలిగియుండు, ముత్రైయుమ్ - సమృద్ధిము ముత్రైయే - ఆనంబనమును క్రమముగ, మొగ్గియుమ్ - ప్రతిపాదించునట్టి, ముణార్తువారు - జీవరూపమగుతిరుమంత్రమును, ఉణర్తువార్ - తెలియజేయువారు, ఇల్లనన్ణు - లేనిదినమైనది, ఒన్ణుఅల్ల - ఒకదినముగలెక్కింపఁబడదు, ఉణర్తువార్ - తెలిస్త్రమందువారు, ఉణ్ణానపోదు - కలిగినదినము, ఆన - ఒకదినము అగును. ముఖ్యగ్రాహ్యముగు

౬౪౦ నిత్యానునన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

తా. — జీవాత్ పరమాత్మలును శేషశేషభావముగ తదుభయసంబంధమును ఆసంబంధమును ప్రతిపాదించునట్టి తిరుమంత్రమును, తెలియపఱచునట్టి ఆచార్యులుగలిగియున్న దినమేదినముగాని తదితరకాలము వ్యర్థమని.

ప్రమేయసారము సంపూర్ణము.

అరుభాళప్పెరుమాళెప్పెరుమావార్ తిరువడిగళేశరణమ్, జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

క్రీస్తులేరామనుజాయనము.

విభామశోలైప్పిల్లై ఆనతిచ్చిన

సప్తగాధ.

తనియన్.

వాట్రినలన్దిగఱునారణతాదర్శరుళి,
వాట్రి, యవన్దముద్రవాయ్ మొట్టిగళి, వాట్రియే,
ఏఱుతిరువుడై యాన్దెన్దుయులగారియన్క శోల్,
తేఱుతిరువుడై యాన్ శీర్.

టీక. — నలమ్ - ఆనందము, తిగఱుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, నారణతాదర్ - నారాయణదాసులయొక్క, అరుళి - కృపయైనది, వాట్రి - సుఖముగవర్ధిల్ల వలయును, అవన్ - వారియొక్క, అముదమ్ - అమృతమునంటి, వాయ్ మొట్టిగళి - వచనవిశేషములు, వాట్రి..., ఏఱు - ఆభివృద్ధినికెందునట్టి, తిరు - భగవద్భాగవతాచార్యగుణానుభవకైత్తిర్యరూపసంపద, ఉడైయాన్ - కలవారై, ఎన్నుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఉలగారియన్ శోల్ - పిల్లలొకాచార్యులయొక్క క్రీస్తుత్వమును, తేఱు - సన్దేహవ్యత్యాసములు లేక, గురైఱిగియుండు, తిరు - ఆచార్యాభిమానమును సమృద్ధము, ఉడైయాన్ - కలిగియుండువిశామ్ శోలైప్పిల్లై గారియొక్క, శీర్ - వైభవము, వాట్రి - సుఖముగవర్ధిల్లవలయును.

తా. — మిక్కిలి ప్రకాశించుచుండు జ్ఞానానందములుగలిగి నారాయణదాసులు ఆను దీరువానుముగల విభామశోలైప్పిల్లై గారియొక్క కృపయైనది వర్ధిల్లవలయును, వారి అమృతవచనములును, ఆభివృద్ధినికెందుచుండు భగవత్సంబంధాది సమృద్ధగలిగి (సదా) పిల్లలొకాచార్యులనున్నదిని సంకయవ్యత్యాసములు లేక సమస్తార్థవిశేషములను గురైఱిగి.

అచార్యభిమాన సమృద్ధయను గలిగియుండు విశాంశోరైష్విర్య గారియొక్క వైభవమును నిత్యాభివృద్ధితో నుండవలయునని.

అవతారిక.

సకలలోకములకును ప్రాణభూతుడగు సర్వేశ్వరుడు (క్రీరజ్జనాథుడు) సహితము జ్ఞానియైనవానిని తనకు ప్రాణస్థానముగ, ఆనతిచ్చినవిధముగ, మిగులధారవలెయుండినకలమైనవారును ఉజ్జీవించునట్లు హస్తగిరినాథుడగు శేవప్పైరుమాళ్లయొక్క అనుమతిపూర్వకముగ ప్రబంధీకరించి కృపచేసిన శ్రీవచనభూషణప్రముఖ నిఖిలరహస్యప్రబంధముల మూలముగ చరమప్రమాణప్రమేయ ప్రమాతృవైభవములను పరమకృపచే ఆనతిచ్చిన పిల్లలొకాచార్యులయొక్క తిరువడిగళవాశ్రయించి అవతార విశేషమగువారియొక్క కటాక్షముచే భగవద్విషయాది సకల రహస్యతాత్పరార్థములను సంశయవిరహముములు లేకుండునట్లు అధికరించి కృతార్థులై, ఉజ్జయవరులకు పిల్లయ్యుం గావల్లి దాసులవలె పిల్లలొకాచార్యులకు ఆత్మసములును ప్రాణసములును దృష్టిసములును బాహుసములును అభరణసములును పాదరేఖాసములువైనవారై (భ్రంశసంభావన) తక్కువస్థితికివోవుదురని భావింపవలసినది లేని, ఉత్కృష్టజన్మమునందు అవతరించునట్లు లభించుటచే సహజదాస్యమునుగలవారై, తిరువాయ్ మొట్టిపిల్లగారు సహితము తమయొద్దకువేంచేసి చరమార్థవిశేషములను లభించునట్లు మిక్కిలి సర్వజ్ఞులై, యాగానుయాగోత్తరజేదులయందుకాయాన్నస్థలకుద్దియొనర్చిన వృద్ధాచారమును గుర్తెరిగియుండు మహనీయులచే సర్వకాలములందును మంగళాకాశనముచేయబడువారై స్వాచార్యులగు పిల్లలొకాచార్యులయొక్క చరమదశయందు శరీరావసానమువఱకు మీరు తిరువనవపురమందు నివసింపుదని నియమించుటచే వారినియమనప్రకారముగ అచ్చటికివోయి, ఆహ్వాన్లు “నడమినోన మరగగుల్లిర్” భగవద్భక్తులగు వారు తిరువనవపురమునకు పొందని నియమించిన నియమమునకు లొబడినవారిలో ప్రధానులు అను అతిశయముతోచగ అనంతపద్మనాభస్వామియొక్క ముఖనాభిపాదములను ద్వారత్రయమూలముగ నేవించి అనుభవించి “వాళమే కనుఘొంశోరై” నువాసన పరిమళించుచుండుతోటలు అనఁబరిగిన ఒకతోటకులోగనేకావైమైయుండు నొకదివ్యదేశవిశేషమందుండి పిల్లలొకాచార్యులను పాదాదికేశాస్త్రముగ ధ్యానించుకొనుచు శ్రీవచనభూషణాద్యభిల రహస్యతాత్పర్యసారతమార్గ విశేషములనే సర్వకాలమును పరమపదానుభవమువలె ననుభవించుకొనుచుండు విశాంశోరైష్విర్యవతు భూషణకాస్త్రసారమై చరమరహస్యమైయుండు శ్రీవచనభూషణ దివ్యకాస్త్రమందు నవిస్తరముగ నానతిచ్చిన అర్థవిశేషములనన్నిటిని సకలమైనవారికిని ముఖగ్రాహ్యముగు

నట్లు తమపరమకృపచే సప్తగాఢయను ప్రబంధరూపముగ నానతిచ్చుచున్నారు. నమ్మాత్వాద్భుత ప్రథమపర్వమును “తిరువాళియుమ్” అను ప్రబంధమునందు ఏడుపాశురములచేఁబ్రకాశింపఁజేసినట్లు వీరును చరమపర్వమును ఈ ప్రబంధమునందు ఏడుపాశురములచేఁ బ్రకాశింపఁజేయుచున్నారు. మరియును, “సిద్ధిర్భవతివా నేతి సంశయోచ్చ్యుత నేవినామ్. భగవత్తునీపరిచర్యయైనర్చువారికి మోక్షసిద్ధివిషయమై సందేహముండును,” అని యానతిచ్చి, “నసంశయస్తుతద్భక్తపరిచర్యారతాత్త నామ్, భగవద్భక్తులకు, పరిచర్యయైనర్చువారికి మోక్షసిద్ధియందు సందేహముండదని యానతిచ్చుటచే, తిరువాళియుముకన్నను సప్తగాఢాధిపతికృముగలదై, శ్రీమధురకవులును పడుగనంబియును చరమపర్వమును ఉత్త్యనుష్ఠానములచే విశదపఱచిన విధముగనున్నది.

మొదటిపాశురమునందు తిరుమంత్రము నుపదేశించినవారే సచార్యులగుదురని అనతిచ్చుచున్నారు.

సప్తగాఢ.

౧. మే అమ్మై నరబ్బరమ్మామావిక్కుమ్, అన్తరబ్బ -

శమ్మనబ్బాట్టి తడై గాట్టి, ఉమ్మర్ -

దివమున్నుమ్, నాన్ద్రుక్కుచ్చేర్ న్దనెటిగాట్టుమ్,

అవనన్ద్రోవాళారియ్.

టీక. - అమ్ - రమ్మమైన, పాక్ - బుగారుమయముగనుండు, అరబ్బరమ్ - శ్రీరబ్బధామమందలి సర్వేశ్వరునికిని (శ్రీరబ్బినాథునికిని) ఆవిక్కుమ్ - అర్చలకును, అన్తరబ్బసమ్మనబ్బ - అన్తరబ్బమైయుండు (వాడు శేషి మనము శేషభూతులఘటనునట్టి) నిత్యమైనసమ్మనమును, కాట్టి - తెలియపఱచి, తడై - ఆసంబంధమును తెలియకుండునట్లు చేయువిరోధిని, గాట్టి - తెలియపఱచి, ఉమ్మర్ - ఉన్నతస్థానవాసులగు నిత్యమారులొక్క, దివమెన్నుమ్ - పరమపదమందలి కైబ్బర్యమనిచెప్పఁబడు, నాన్ద్రుక్కు - సమ్మదకు, శేర్ న్ద - తగియుండునట్టి, నెటి - ఉపాయమును, కాట్టుమ్ - తెలియపఱచునట్టి, అవన్ద్రోవాళారియ్ - వారుగదా, ఆచారియ్ - ఆచార్యులగుదురు.

తా. - సర్వేశ్వరుఁడగు శ్రీరబ్బినాథునికిని ఈజీవునికిని, వాడుస్వామి ఏడుసార్లు అను నవవిధ సమ్మనమును ఈసంబంధనమునకు అటంకముగనుండు విరోధిని పరమపదమందలి కైబ్బర్యసమ్మదకు అనుగుణమైన ఉపాయమును, తెలియపఱచినవారు, (అనగా) అర్థపంచకప్రతిపాదకముగు తిరుమంత్రము నుపదేశించినవారు ఆచార్యులగుదురని.

౬౫౨ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

౪. తన్నైయితైయై, తడైయైచ్చరణితైయై,
మన్ను పెరువార్తైవై, యెరుమన్దర త్తినిన్నరుళాల్,
అజ్జిలుక్కేడన్దనల్తైవన్బాల్, నిన్బిలార్,
నజ్జిలుమ్ కేడైనిరుప్పకానాన్.

టీక. — ఒరు - సమానములేని, మన్దరత్తిక్ - తిరుమంత్రముచే, తన్నై - మకారవాయుడగు చేతనస్వరూపమును, ఇతైయై - అకారవాయుడగు పరస్వరూపమును, తడైయై - నమఃపదమునందు వ్యవృత్తముగు మకారముచే చెప్పబడు విరోధిస్వరూపమును, శరణ్ గెతైయై - నమఃపదముందుఁజెప్పబడు ఉపాయస్వరూపమును, మన్ను - స్థిరమునొందియుండు, పెరు - మహతైన, వార్తైవై - విభక్తితోఁగూడిన నారాయణ శబ్దముచేఁ జెప్పబడునట్టి పురుషార్థస్వరూపమునున్ను, (అగునట్టి) అజ్జిలుమ్ - అర్థపంచకముండును, కేడు ఓడ - దోషములు వదలునట్లు, ఇక్ అరుళాల్ - మనోజ్ఞమైన తనకృపచే, అలిత్తవక్తాల్ - ప్రసాదించిన ఆచార్యవిషయమునందు, అన్బ ఇల్లార్ - ప్రేమలేనివారలు, నజ్జిలుమ్ - విషమునకంటెను, కేడుఎన్బు - వివాళమును గలుగఁజేయువారుఅని, నాన్ - దాసుడను, ఇరుప్పన్ - కలచియుండును.

తా. — తిరుమంత్రముచే, స్వస్వరూప పరస్వరూప పురుషార్థస్వరూప ఉపాయస్వరూప విరోధిస్వరూపములందలి దోషములు నివృత్తియగునట్లు కృపతో విశదముగ నానతిచ్చిన ఆచార్యవిషయముందు ప్రావణ్యములేనివారలు విషమునకంటెను వివాళకరులని దాసుని అభిప్రాయమని.

౫. ఎన్బక్కల్లోదినార్నినై, రెను మియల్ బుమ్,

ఎన్బక్కల్ నన్జై, యెనుమియల్ బుమ్, మన్బక్కల్ -

శేవిప్పార్కన్బుడై యోర్, శన్మనిరూపణముమ్,

అవిక్కునే రేయ్దుక్కు.

టీక. — ఎన్బక్కల్ - నాయుడ, ఓదివార్ - చదువుకొన్నవారలు, ఇన్నార్ ఎనుమ్ - ఇట్టివారలు అనిచెప్పనట్టి, ఇయల్ బుమ్ - స్వభావమును, న్బక్కల్ - నాయుడ, నన్జై ఎన్నుమ్ - మేలున్నది అనిచెప్పనట్టి, ఇయల్బుమ్ - స్వభావమును, మన్బక్కల్ - సర్వేశ్వరుని సన్నిధిని, శేవిప్పార్కు - సేవచేయువారియందు, అన్బ ఉడై యోర్ - భక్తిగలవారియొక్క, శన్మనిరూపణముమ్ - జాతిని నిరూపించుటయును, అవిక్కు - అత్యస్వరూపమునకు, శేరే - క్రమముగ, అట్టుక్కు - దోషముగను.

తా.—నాయొద్ద స్వరూప శిక్షనొందినవారు వీరలు, నావలన మేలుగలదు, అని యెంచి చెప్పకొనుచుండు స్వభావమును, భగవద్భక్త భక్తులను ఇట్టిజాతివారని నిర్ణయించుటయును తనస్వరూపనాశకమని.

౬. అట్లుకెక్కినవై యతిస్తే నమ్మిస్తరక్లా,
ఒట్టి తరుళాయల్లల్ విన్నయై, వట్టిప్పిలా,
వెన్నారీయనుక్కా, వెమ్మెరుమానార్కాగ,
ఉన్నార్లరుట్కాగఉత్తు.

టీక,—అమపాత - రమ్యముగు బంగారుమయముగనుండు, అరక్లా - శ్రీరజ్జ నాథా! ఇవై - క్రిందుజెప్పినవానిని, అట్లుత్కు ఎత్తు - దోషముని, అతిస్తేక - తెలిసికొంటిని, పట్టిప్పుఇల్లా - దోషములేని, ఆరియరుక్కా - దాసునియొక్క ఆచార్యుల సుగుటియు, ఎమ్మెరుమానార్కాగ-ఉడైయవరులనుబట్టియు, ఉత్ - దేవర వారియొక్క, అర్-శూర్లమైన, అరుట్కు ఆగ, కృపాగుణమునుబట్టియు, ఉత్తు - దాసుని యంగీకరించి, ఉల్లిల్ - లోగనుండు, విన్నయై - పాపములను, ఒట్టి తరుళాయ్ - పోగొట్టి కృపచేయుడు.

తా.—శ్రీరజ్జనాథా! క్రిందుదహరించినవానిని దోషమునిగుర్తజిగిని, నిర్దోషులగు అస్తదాచార్యులు ఉడైయవరులు దేవరవారి కృపాగుణము మొదలగువానినిబట్టి దాసుని ఆస్తర్యముగు పాపముల నన్నిటిని నివర్తింపజేయవలయునని.

పేజీ ౭. తీక్షణదుమిల్లాత్తేళిగన్త శిన్దెక్కు.

ప్పాక్లాగనేరేపరిపుడై యోర్, ఓక్కార -
త్తేరికేమేలేత్తచ్చెట్టుబ్బదిరినూడుపోయ్,
చ్చేరువరేయన్దామన్దా.

టీక.—ఏడు తీక్షణమిట్టవంటిదోషమును, ఇల్లా - లేని, తేళిక రక-ఆచార్యుని యొక్క, శిన్దెక్కు-దివ్యవృద్ధయమునకు, పాక్లాగ-అనుకూలముగ, నేరే-చక్కని, పరిపు డైయోర్ - ప్రేమగలవారలు, ఓక్కారమ్ - ప్రణవముగు, తేరికేమేల్ - రథముమీదు, ఏత్తి-ఉడైయోర్ - ప్రేమగలవారలు, ఓక్కారమ్ - ప్రణవముగు, తేరికేమేల్ - రథముమీదు, ఏత్తి-ఎక్కి, శెట్టుమ్-అభివర్ధకముగనుండు, కదిరికే-ఉడు-నూర్చునిమార్గముగ, పోయ్-వెడలి పోయి, అన్దామమ్దా - భరమపడమును, శేరువర్ - చేరుదురు.

౬౫౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

తా.—ఎట్టిదోషములును లేని ఆచార్యులయొక్క దివ్యహృదయమునకు అనుమా
లముగు మంచి ప్రేమగలిగియుండు వారలు ప్రణవమనురథము నెక్కి నూర్యమార్గముండు
వెడలి పరమపదమును ప్రాపింతురని.

వికాష్కోలెప్పిల్ల తిరువడిగ శే శరణమ్.

సప్తగాథ సంపూర్ణము.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

కన్దాడైయణ్ణ గారి వైభవము.

శ్రీకన్దాడై అణ్ణ అనువారు, శ్రీ ఉడైయవరుల పాదుకాస్థానభూతులగు ముదలి
యాణ్ణాయొక్క వంశస్థులు, వీరు, తాము గొప్ప ఆచార్య పురుషులరియును తమ్ముమిం
చినవారు లేరనియును శ్రీమణవాళమామునులను దూషించుచున్న వారు.

శ్రీమణవాళమామునులు ఒకనాడు తీర్థమాడుటకై తిరుక్కావేటికి వేంచేయు
చుండగ వర్షమధికముగ జరియవారంభించెను, అపుడు సమీపముండున్న నొకతిరుమా
లిగ అరుగుమీదికి వేంచేసిరి. అయింటివారి కోడలు తనవస్త్రపు కొంగుచే నరుగునుకుద్ద
పటచి మణవాళమామునులను హుర్పుండుడని ప్రార్థించెను, వారునుచి పనిఘలెరి. అపుడు
వర్షములో తడియుచుండు పాదుకలనెత్తి శిరసావహించి తనకొంగుతో తడియొత్తి
యుంచెను. ఇట్టి కృత్యమునుకాచి మణవాళమామునులు, “నీవెవరు నీపేరేమి, ఇది
యెవరితిరుమాలిగ” అనియడుగగ, దాసురాలు దేవరవారి తిరువడి సుబ్బయ్యగు, “తిరు
మంజులపాపా” అనువారి పుత్రికను, నాపేరు ఆచ్చియారు, ఇదికన్దాడైవారి తిరుమాలిగ
అనెను, అప్పాచ్చియారో (తిరుమంజులపాపా కొమార్తెనా) అనిసాదించి, వర్షమునిలువ
గనే తిరుక్కావేటికి వేంచేసిరి. అయాచ్చియారుకు శ్రీపాదుకలతీర్థ స్వర్ణమువలన మంచి
జ్ఞానముదయించి వారితిరువడిగరులో ఆశ్రయింప వలయునని తమతండ్రిగారితో విన్న
పించెను, వారునుతమ కొమార్తెను ఆళ్ల ఆశ్రయింపఁజేసి యెచ్చటికిని వోసీయక తమ
తిరుమాలిగలోనే ఉంచుకొనియుండిరి ఇట్లుండగ నొకనాడు కన్దాడైయణ్ణ తమతండ్రి
గారి తిరువధ్యయన దివసమున తమచిన్నన్నగారి పత్నియగు ఆచ్చియారును తలిగచేయు
టకై పిలువనంపగ ఆమెయువచ్చి పావనత్వ భోగ్యత్వములతో తలిగచేయగ భగవదారా
ధన పూర్వకముగ నందఱును ఆరగించిరి. తర్వాత నాటిరాత్రి అందఱును శయనించియుం
డగ, ఈయాచ్చియారును తమకార్యమును నెఱవేర్చి, జీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్, తిరు
వాయ్ మొట్టిప్పిల్ల తిరువడిగ శే శరణమ్, వాట్టియులగాళరియన్... అనియనుసంధించి శయ
నించెను. ఈయనుసన్ధానమును బావమరుదులగు కన్దాడైవారువని ఇదేమి వదినగారే అని
పిలువగ ఆచ్చిగారు భయపడియురక యుండగ జ్యేష్ఠులు ఆంతుయును తెల్లవారగతిరి
యును ఆమెనులేపవలదని అనతిచ్చిరి.

ఇది ఇట్లుండగ, శింగరయ్యర్ అను క్రీవైష్ణవులొకరు తమయింటిదోటనుకాచిన
కాయగురలనుమణివారేమామునుల ముకమునందు సమర్పించుటయును అనంతరము మకం
వారు ప్రసాదమును పంపగా దానిని ఆరగించినందున జ్ఞానోదయ మాయెను. వారిస్వప్న
మున పెరియపెరునార్లు ఆదిశేషునిచూపి వీరేశుమి మణివారేమామునులు, కాంచీటి వీరి
నాశ్రయించియుజ్జీవించుచు అని యానతియగ గ్రహించి అబ్బిధమున నాశ్రయించుటకై
వచ్చి కన్దాడైవారి అరుగుమీదనిడించుచున్న శింగరయ్యరు అనువారిచే కందాడైవారు
ఈవృత్తాంతమునువిని లోగిటికి వెల్లిశయించిరి. వీరిస్వప్నమున ఒకక్రీవైష్ణవులు మేడమీద
నుండి దిగివచ్చి ఒకజాటితో ఆచాటికునిగిరొపు సంతపణకు వీరివిగొట్టి మేడమీదికి గొని
పోయిఅచ్చటనుండు ఒకత్రిదండసన్యాసి యొద్దవిడువగా వారును ఒక జాటిపుచ్చుకొని
మిగులకొట్టగ ఆచాటికునిగి పోయినందున నేట్రోటి నెత్తపోగా, ఆవైష్ణవులు దండముసను
ర్పించి, పసివాడు చాలదండింపఁబడినాడు, చాలును ఇకవిడువవలయుననగ, ఆసన్యాసి
యొకన్దాడైవారిని దగ్గఱకుదీసి దేహమును తడవిక్షమించితిని, నేను ఉడైయవలను,
వీరు ముదలియాడ్డాను, నేనే మణివారేమామునులుగ అవతరించినవాడను, ఈ ముదలి
యాడ్డాక వంశమున నీవు జన్మించినందున వారియెడలఁజేసిన యపచారమును క్షమించి
తిని, మీరందఱును వారిని ఆశ్రయింపుడని నియమించిరి. కన్దాడైఅల్లక మేల్కొని
స్వప్నమును దలచి తలచి ఆశ్చర్యమునొందుచు అచ్చియారతో విన్నవించి తర్వాత
ఆమెకు మణివారేమామునుల సంబంధము లభించినవిధమును అడిగితెలిసికొని తమవారికంద
ఱికినిశ్రుతపఱచగ అందులో కొందఱు మాకును ఆలాగేస్వప్నమైన దనియును కొందఱు
యిది భ్రమయని విముఖులుకొగ అనుకూలులను వెంటబెట్టుకొని పుష్పఫలాది ఉపహార
ములను కేళిరించుకొని ఆశ్రయింప నుద్యుక్తులై అచ్చియత్తుగారి యొక్కయు క్రీవాన
మామలజీయర్ యొక్కయు పురుషకార పూర్వకముగ క్రీమణివారేమామునుల సన్నిధికి
చనిదండముసమర్పించి ఆశ్రయణమునకై ప్రార్థింపఁగ, మణివారేమామునులును కన్దాడై
అల్లక వారినిజూచి, మీరుముదలియాడ్డాక వంశస్థులు మాయాచార్య వర్గమువారు
గదా, మమ్మునాశ్రయించుట ఉచితముగాదు, అనియూనరిచ్చిరి. అందుకువారు తమస్వ
ప్నవృత్తాంత మంతయును విన్నవించి తమపూర్వస్థితిని గుఱించి క్షమించి అనుగ్రహింప
వలయునని మిగులఁ బ్రార్థించుకొనిరి, మణివారేమామునులును ఆలాచించి నేటికినాల్గవ
దినమున మిగతవారికందఱిని వెంటబెట్టుకొని రండని నియమించిరి. పూర్వమువలెనే మిగ
తవారికందఱికిని స్వప్నములు గలిగి వారందఱును వచ్చి ఆశ్రయించిరి. అచ్చియత్తుగారి
కుమారులు అల్లాఅనువారువచ్చి దండముసమర్పించి దాసుని క్రీవానమామలజీయర్
సన్నిధిని ఆశ్రయింపఁ జేయవలయుననఁగా క్రీమణివారేమామునులు తమసింహాసనమున
క్రీవానమామలజీయంగారినిజేంచేయనియమించి క్రీసుదర్శన పొంచజన్మములను వారిహస్త
మందిచ్చి పంచసంస్కారములను జేయించిరి. వారికమ్ములను వీరియొద్దనే ఆశ్రయించిరి.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

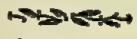
శ్రీమద్ వరవరమునయేనమః.

శ్రీమణవాళమామసుల అష్టదిగ్గజములలో నొకరగు శ్రీకోయిల్ కన్దాడైయన్లు

శ్రీమణవాళమామసుల విషయముగ ప్రసాదించిన

కణ్ణి నుణ్ శీ టు త్తాంబు.

అను చరమపర్వనిష్ఠ.

తనియక్క.

ఎక్కుణత్తోర్ ఎక్కులత్తోర్ ఎవ్వియల్బోరాయిడినుమ్,
అక్కణత్తేనమ్మిత్తై వరావరే - మిక్కపుగళ్,
కారార్ పొట్టిల్ కోయిల్ కన్దాడైయన్లు నెనుమ్,
పేరాళనై యడైన్దవేర్.

టీక.—మిక్క - అతిశయించిన, పుగళ్ - వైభవముగలదై, కార్ - మేఘములు, ఆర్ - పొందియున్న, పొట్టిల్ - తోటలచే నాట్టఁజదియించు, కోయిల్ - కోవెలలో (శ్రీరత్నములో) వేంచేసియున్న, కన్దాడైయన్లుక ఎనుమ్ - కన్దాడైయన్లు అనునట్టి, పేర్ ఆళనై - తిరునామముగలవారిని, అడైన్దవేర్ - ఆశ్రయించినవారలు, ఎక్కుణత్తోర్ - ఎట్టిగుణములుగలవారు, ఎక్కులత్తోర్ - ఎట్టికులముగలవారలు, ఎవ్వియల్ పోర్ - ఎట్టిస్వభావముగలవారలు, అయిడినుమ్ - అయినవారైనను, అక్కణత్తే - అక్షణమునందే, నమ్ ఇత్తైవర్ - మనల నేలుకొన్నవారలు, ఆవర్ - అగుదురు.

తా.—ఎట్టివారైనను కోయిల్ కన్దాడైయన్లు తిరువడిగతుల నాశ్రయించినవారలు మనకుస్వాములగుదురని.

పేజీ ౧. శీరుధ్రి శెళ్ళూల్ తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళై శెమ్ముగముమ్,
తారుధ్రి మార్ పుమ్ తళిరేయ్ పదజ్జుళుమ్ తన్ననత్తు,
పూరిత్తు వాఱ్ఱుమ్ మణవాళమామనిపొన్నడిగళ్,
పొరిధ్రిని త్తవడియేళ్ళ శరణెమ్మపధ్రిననే.

టీక. — శీర్ ఉద్ధ - క్షామ్యుకనందియుండు, శేష శీర్ - మంచివార్తలుగల, తిరువాయ్మొట్టిప్పిళ్ళై - తిరువాయ్మొట్టిప్పిళ్ళై గారియొక్క, శేషముగముకు - చక్కనితిరుముఖమణులమును, తార్ ఉద్ధ - మాలికమధరించియుండు, మార్పుకు - పక్షస్థలమును, తల్లిర్ ఏయ్ - చిగురును బోలియుండు, పదజ్జకుకు - తిరువడిగకును, తన్ననత్తు - తనుదివ్యహృదయమునందు, పూరిక్కు - పూర్ణముగనుంచుకొని, వాల్ముకు - సుఖించుచుండునట్టి, మణవాళమాముని - మణవాళమామునులయొక్క, పాక - రమణీయమైన, అడిగళే - శ్రీపాదపద్మములను, పారిల్ - భూమియందు, తనిత్త - ఆశీర్వాదమును అనన్యగతిత్వమునుగల, అడియే - దాసుభూతుడగునేను, కరణ్ ఎత్తు - ఉపాయము (రక్షకము) అని, పద్ధి నేన్ - ఆశ్రయించితిని.

తా. — దివ్యమైన శ్రీనూత్తులచే నొప్పియుండు తిరువాయ్మొట్టిప్పిళ్ళై గారియొక్క దివ్యముఖమును, మాలికాలంకృతమును పక్షస్థలమును సునుమరమరు శ్రీపాదములనుకను దివ్యహృదయముందు పూర్ణముగ దృఢపఱచి యనుభవించుకొనుచుండునట్టి శ్రీమణవాళమామునులయొక్క రమ్యముగు శ్రీపాదారవిందములను గణలేశములేని బోషణయిష్టుడగు దాసుడనాశ్రయించితిని.

౨. పద్ధి నేన్ శెప్పై తిరువాయ్మొట్టిప్పిళ్ళై పదజ్జళే,

ఉద్ధ న్నె శెప్పై యుళ్ల దెల్లామ్ యివై యుచ్చెయ్మెన్,

కద్ధ న్నె కోయిల్ మణవాళమామునిక్కార్ ముగిలై,

పెద్ధ న్నె యిజ్జడియేనినిమేల్ పిఱవామలుక్కే.

టీక. — అడియే - దాసుడను, ఇల్లు - ఈశాకమందు, ఇనిమేల్ - ఇకమీదట, పిఱవామలుక్కు - జనింపకుండుటకై, శెప్పై - మనోవాక్పాఠములచే శ్రమప్రవర్తనముగలిగియుండు, తిరువాయ్మొట్టిప్పిళ్ళై - తిరువాయ్మొట్టిప్పిళ్ళై గారి యొక్క, పదజ్జళే - తిరువడిగళేనే, పద్ధి నేన్ - ఆశ్రయించితిని, శేష - చక్కచైన, మత్తె - వేదమునందు, ఉళ్ళదు ఎల్లామ్ - ఉండునట్టి విశేషార్థములనన్నిటిని, ఉద్ధ న్నె - లభించితిని, ఇచ్చె - అట్లు తెలియునట్లు లభించిన ఇవి, ఉచ్చెయ్మెన్ - సత్యమని, కద్ధ న్నె - అభ్యసించితిని, కోయిల్ - కోకిల (శ్రీరక్షము) లో వేంచేసియున్న, మణవాళమాముని - మణవాళమామునులగు, తార్ - నల్లచైన, ముగిలై - మేఘమువంటివారిని, పెద్ధ న్నె - లభింపఁగలిగితిని.

తా. — దాసుడు ఇకజననాది దుఃఖములులేకుండుటకై తిరువాయ్మొట్టిప్పిళ్ళై గారి తిరువడిగళేనాశ్రయించితిని, వేదార్థవిశేషములనన్నిటిని సత్యమనినట్లు అభ్యసించితిని, కోయిల్ మణవాళమామునులు అనుమేఘమును లభింపఁగలిగినవి.

౬౫౮ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటీకాతాత్పర్యసహితము.

3 పిఱవామల్ వాల్ విక్కుమ్ పేరరుభాళర్ పెరుమైయెన్ఱుమ్,
 తుఱవాదశ్శెన్ఱైయెతిరాళత్తుయ్యపదల్లల్ నెళ్ళిల్,
 ముఱవాదశీలన్ మణవాళమామునిమూమలర్ త్తాల్,
 పత్తైయాదవాచకర్ యారవర్ పళ్ళానుపాదగరే.

టీక.—పిఱవామల్ - లోకమందు మరల మరల జన్మ మెత్తకుండునట్లు, వాల్
 విక్కుమ్ - పరమపదము నిప్పించి సుఖింపఁజేయునట్టి, పేరరుభాళర్ - లేవప్పెరుమాళ్ల
 యొక్క, పెరుమై - పరత్వము, ఎన్ఱుమ్ - సర్వకాలములందును, తుఱవాద - ఎడబా
 యని, శీలై - హృదయముగల, ఎతిరాళత్ - ఎప్పెరుమానార్లయొక్క, తుయ్య - పరి
 శుద్ధమైన, పదల్లల్ - తిరువడిగళను, నెళ్ళిల్ - తనుహృదయమందు, ముఱవాద - ముఱ
 వని, శీలన్ - సత్.స్వభావముగలవారగు, మణవాళమాముని, - మణవాళమామునులయొ
 క్కు, మా - క్లాఘ్యమైన, మలర్ - తామరపుష్పములవంటి, తాల్ - శ్రీపాదములను,
 పత్తైయాద - అనుసంధింపనట్టి, వాచకర్ - వాక్కుగలవారలు, యార్ - ఎవరో, అవ
 ర్ - వారలు, పళ్ళానుపాదగర్ - పళ్ళానుపాతకములనుచేసినవారగుదురు.

తా.—మోక్షప్రదుడగు లేవప్పెరుమాళ్ల పరత్వమునెల్లప్పుడెడబాయని మనస్సు
 గల ఉద్యోగవదుల పరిశుద్ధమైన తిరువడిగళను, ముఱవని మణవాళమామునులపాదారవింద
 ములనుచ్చరింపనివారు పళ్ళానుపాతకములగుదురని.

౪ పాదగముళ్ళవై తామేయొత్తీత్తుపరిన్దవర్ క్కు,
 చ్చాదగమానదుమీ దెన్ఱుకొణ్ణుళరణ్ కొడుక్కుమ్,
 మాదగవోన్ మణవాళమునిప్పరన్ మామలర్ త్తాల్,
 పాదుకైయైచ్చరణాయ్ ముడిమేల్ కొణ్ణుపల్లెనర్ క్కే.

టీక.—మా - క్లాఘ్యమైన, తగవోన్ - వైభవముగల, పరణ - శిష్టులగు, మణ
 వాళమాముని - మణవాళమామునులయొక్క, మా - రమ్యమైన, మలర్ - పుష్పమువంటి,
 తాల్ - పాదములందు ధరించిన, పాదుకైయై - పాదుకలను, శరణ్ ఆయ్ - ఉపాయ
 ముగ (రక్షకముగ) ముడిమేల్ - తనుశరస్సుమీదు, కొణ్ణు - ఉంచుకొని, పల్లెన
 ర్కు - ఆశ్రయించినవారికి, పాదకమ్ - పాపములను, ఉళ్ళవై - ఉన్నవాటిని, తామే
 తామే, ఒట్టిత్తు - నివర్తింపఁజేసి, పరిన్ద - త్వరబడి, అవర్కు - వారికి, పాదకమ్
 అనదుమ్ - అనుకూలమైనది, తాదుఎన్ఱు - ఇదియగునని, కొణ్ణు - గ్రహించి, శరణ్ -
 తిరువడిగళను, కొడుక్కుమ్ - కృపచేసియిప్పింతురు.

తా.-క్రిమణవాళమాముసుల పాడుకలను తమకరమునధరించి ఆశ్రయించినవారి యొక్క పాపములను నివర్తింపఁజేసి రక్షింతురని.

౫. నట్ కేశవకాతమర్నలోతవత్తోర్ నయనజ్జళుక్కు,
 ప్పొత్కోలమేనియకాపూదలన్తోర్ శెయ్దపుణ్ణియమామ్,
 ముక్కోల్ తరి త్తమణవాళమామునిమూర్ త్తిదనై,
 ఎక్కోడికాలముళ్ళ శిన్ దై శెయ్ వార్ తమక్కిడిలైయే.

టీక.-నల్ - దాసులకు మంచివాడగు, కేశవన్ - సర్వేశ్వరునికి, తమర్ - దాసభూతులగు, నల్ - మంచి, తవన్తోర్ - తపస్సుగలవారియొక్క, నయనజ్జళుక్కు - నేత్రములకు, పాక్ - స్వర్ణమయమైన, కోలమ్ - రమ్యమైన, మేనియన్ - తిరుమేను గలవారై, పూదలన్తోర్ - భూమియందుడువారలు, శెయ్ద - చేసిన, పుణ్ణియమ్ ఆమ్ - పుణ్యమే స్వరూపమైన, ముక్కోల్ - బ్రదన్తిమును, తరిత్త - ధరించిన, మణ వాళమాముని - మణవాళమాముసులగు, మూర్తిదనై-దివ్యరూపముగలవారిని, ఏకోడికా లముమ్ - ఏకమూకాలమును, శిన్దై-శెయ్ వార్ తమక్కు - మననముచేయువారికి, ఈడు- సమానము, ఇలై - ఈలాకమందులేదు.

తా.-సర్వేశ్వరునికి దాసులగు మంచితపోవిష్ణులయొక్క నేత్రములకు రమ్యమైన తిరుమేనుగలిగి భూమియందున్న చేతనులుచేసిన పుణ్యస్వరూపమైన బ్రదన్తిమును ధరించియుండు మణవాళమాముసుల దివ్యమద్భుతవిగ్రహమును ఎల్లప్పుడును మననముచేయు వారికి సమానమిలాకమందు లేదని.

౬. ఇల్లైయెన్జేయ్ణియోకపవక్కాట్టెయొరియిల్లిట్టు,
 నల్లరుల్ మారి పెయ్ దెన్నై త్తళిర్ ప్పిత్తుననుతన్పాల,
 తొల్లరుల్ శానమ్ విశ్చి త్తాన్ ద్దపొగ్గై త్తుయ్ ప్పిక్కవే,
 నల్లవక్కోయిల్ మణవాళయోగియోవాన్ త్తువేనే.

టీక.-ఎన్ - నాయొక్క, పవక్కాట్టె - జన్మమగు అరణ్యమును, ఇల్లైయెన్జే - లేనిదనియే, ఎన్జి - తలచి, ఎరియిల్ ఇట్టు - అగ్నియందుంచి, నల్ - మంచి, అరుల్ - వానికృపయగు, మారి - వర్షమును, పెయ్దు - తరిసి, ఎన్నై - దాసుని, తలిర్పిత్తు - చిగిరించునట్లుచేసి, నన్లు - బాగుగ, తన్పాల - తమయిందు, తొల్ - అనాదియైన, అరుమ్ - దుర్లభమైన, శానమ్ - తత్వజ్ఞానమును, విశ్చిత్తు - కలుగునట్లుచేసి, అట్ ద్ద - గమియగమైన, పొగ్గై - సుఖానుభవమును, తుయ్ ప్పిక్క - అనుభవించునట్లుచేయు

౬౬౦: నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

టకు, వల్లవన్ - సమన్లులగు, కోయిల్ - కోవెలలో చేరి చేసియుండు, మణవాళయోగి యై - మణవాళమామునులను, వాట్లత్తువేన్ - స్తోత్రముచేయుదును.

తా - నాజన్మమును అడవినిదహించి మంచికృపావర్షమును వర్షించి దాసుని చిగిరింపఁజేసి తమయందు పురాతనమును దుర్లభమునైన జ్ఞానమును గలుగఁజేసి గవ్యార్థమగు భోగము ననుభవించఁజేయుటకు సమన్లులగు కోవెలమణవాళమామునులను స్తుతింతునని.

2. వాట్లత్తువేన్కొదై మణవాళమామునిరూమలర్ తాళో,
తాట్లత్తువేన్కొయానవత్తాల్లికైక్కిల్ చ్చిర్ర తారణియిల్,
కాట్లత్తిదుళ్ళ శెల్వముదల్ ముక్కుఱుంబుజ్జురిశెఱవే,
పాట్లత్తిదుమ్మెన్కొదిగోరపావజ్గల్ పద్మఱుటవే.

టీక - తారణియిల్ - భూమియందు, కాట్లత్తిదుమ్ - బలమునొందినదగు, శెల్వముదల్ - విశ్వర్యముమొదలగు, * ముక్కుఱుమ్ముమ్ - మాడువిధములైన గర్వములును, కరికు అట - సంబంధదోషమువదలునట్లు, పాట్లత్తిదుమ్ - నన్ను పాడుచేయునట్టి, ఎకదళ - నాయొక్క, అతి - అధికమైన, గోరమ్ - కూరమైన, పావంగళి - పాపరాసులయొక్క, పద్మఱుట - సంబంధమువదలునట్లును, ఎన్దై - మాకు స్వామియగు, మణవాళమాముని - మణవాళమామునుల, మా - క్లాఘ్యమగు, ముర - తామరపుష్పములవంటి, తాళి - తిరువడిగళిను, వాట్లత్తువేన్ - స్తుతింతును, యాన్ - దాసుడను, అవన్ - వారియొక్క, ఇదైతాళిక్కిల్ - చెందుశ్రీపాదములక్రిందు, శిరమ్ - దాసుని శిరస్సును, తాట్లత్తువేన్ - నమ్రముగనుండునట్లుచేయుదును.

తా - అభివృద్ధి నొందుచుండు మాడువిధములైన గర్వములును సంబంధదోషమువదలునట్లు పాడుచేయునట్టి నాయొక్క అతిఘోరమైన పాపరాసుల సంబంధమును వదలునట్లు మాస్వామియగు మణవాళమామునుల క్లాఘ్యమగు పాదారవిందములను స్తుతింతును, దాసుడు వారి శ్రీపాదద్వయములక్రిందు దాసుని శిరమును నమ్రతనొందియుండునట్లు చేయుదునని.

౩. పావజ్గల్ పద్మఱుమ్ పాశజ్గల్ పద్మఱుమ్ పద్మశ్రీవై గుమ్,
కోవజ్గల్ పద్మఱుమ్కువే జ్గల్ పద్మఱుమ్కోడిశనన్,
త్రావజ్గల్ పద్మఱుమ్ రణరణార్జున్ పుగల్ శాస్త్రగుణ,
త్రివళకరుడై మణవాళయోగి యొచ్చినిక్కవే.

టీక. — తత్ - చల్లనైన, అరణ్యన్ - నమ్మెరుమాళ్లను (శ్రీరత్నవాగులను) పుగ
 థ్ - స్తుతించునట్టి, కాన్తగుణ - కాన్తగుణమునుగల, తీవన్ - దీపమువంటివారును, క
 రుణై - చేతనులవిషయమందు కృపగల, మణివాళయోగియై - మణివాళామామునులను,
 శిన్ధిక్కవే - మననముచేయగ నే, పావర్ధర్ - మనపాపరాసులు, పద్మై ఆటుమ్ - సంబ
 ధముపదలును, పద్మై - మనలనాశ్రయించి, నైగుమ్ - పొందియుండు, పాశర్ధర్ - సంసార
 బద్ధములు, పద్మైరుమ్ - వదలును, కోపర్ధర్ - కోపములు, పద్మై ఆటుమ్ - సంబద్ధముపద
 లును, పద్మైరుమ్ - మనయొక్క దోషములు, పద్మై ఆటుమ్ - సంబద్ధముపదలును, కోడి
 అనేక మైన, శన్తమ్ - జన్తములవలన గగిలిన, తాపర్ధర్ - తాపత్రయములు, పద్మై ఆటుమ్
 సంబద్ధముపదలును.

తా. — చల్లని శ్రీరత్నవాగులను బొగడునట్టి కాన్తగుణముగల దీపమువంటివారును
 కృపారువులగు మణివాళామామునులను మననముచేయగ నే సకలపాపములును సంసారబద్ధము
 లును మనలను బొందియుండు కోపములును మనసర్వదోషములును అనేక జన్త పరంపరల
 వలన గగిలిన తాపత్రయమును సంబద్ధములేక వదలునని.

౯. చిన్ని త్తరజ్జరై చ్చిన్తై పయజ్ కెడ శెన్నిరన్నార్,
 వన్దిత్తునిచ్చలుమ్ వాయూర వాల్ త్త మియ్ మ్మా మత్తైయోర్,
 పున్దిక్కుల్ మేవుమ్ వర యోగిత మ్మై పుగై న్నిలర్,
 నిన్చిక్కినుమేవిడారిదు కాణన్ నీర్ మై నెళ్ళే.

టీక. — అరణ్యరై - శ్రీరత్నవాగుని, శిన్ధిక్కు - మననముచేసి, శిన్తై - మనస్సువం
 దుండు, పయమ్ - భయమైనది, కెడ - చెనునట్లు, శెన్నిరన్నార్ - శిరముచే, వన్ది
 త్తు - ననుస్మరించి, నిచ్చలుమ్ - ఎల్లప్పుడును, వాయూర - నోయనిండునట్లు, వాల్
 త్తుమ్ - స్తుతించునట్టి, మియ్ - వాద్యమును, మా - క్లాఘ్యమునైన, మత్తైయోర్ -
 వేదములనుగు రైతిగినవారియొక్క, పున్దిక్కుల్ - హృదయమునందు, మేవుమ్ - నిత్య
 వాసము చేయునట్టి, వరయోగిత మ్మై - మణివాళామామునులను, పుగైత్తు - కోపించి, శిలర్ -
 కొందఱు, నిన్చిక్కినుమ్ - చూపణచేసినను విడారవన అత్రురువులను చెయివిడువజా
 లరు, నెళ్ళే - ఓనునసా! ఇదు - ఇట్లు చెయివిడువనిది, అవర్ - అమణివాళామామును
 లయొక్క, నీర్ - స్వభావగుణమని, కాణ్ - నీవు తెలిసికొందువుగాక.

తా. — శ్రీరత్నవాగుని సదాధ్యానించుచు ననుస్మరించి ఎల్లప్పుడు నోరారస్తు
 తించునట్టి సత్యమై క్లాఘ్యమునైన వేదాన్తజ్ఞానముగలవారియొక్క హృదయమందు, ని
 త్యవాసముచేయునట్టి మణివాళామామునులను కొందఱు చూపించినను, అట్టివారిని చెయి
 విడువఁజాలరు. ఓనునసా! ఇదిమణివాళామామునుల స్వాభావికమని తెలిసికొమ్మని.

౧౦. నెఱ్ఱేయనై యవడియార్ నిఱ్ఱొడ్డినిచ్చయముమ్,
మఱ్ఱేలుళోలె యరజ్జప్పదితనిల్ వాదియర్ కుక్కు,
నెఱ్ఱేయనై యమణవాళయోగియిన్నాళళిక్కుమ్,
తఱ్ఱేవై తన్నై యిగ్గల్ వార్ కల్లారవర్ తామిట్టరే.

టీక.—మఱ్ఱు - మేఘములు, ఏలు - ఎక్కినప్పురించునట్టి, శోలై - తోటలు
చుట్టునుగలిగియుండు, అరజ్జప్పదితనిల్ - శ్రీరజ్జమునందు వేంచేసియుండి, వాదియ
ర్కు - ఇతరమతవాదులకు, నెఱ్ఱుఅనైయ - విషమువంటి, మణవాళయోగి - మణవాళ
మామునులు, ఇన్నాళ్ - ఈకాలమందు, అళిక్కుమ్ - ఇచ్చునట్టి, తమ్ - తమయొ
క్క, తేవైతన్నై - నేవను, ఇగ్గల్ వారు - నిద్రించువారికి, అల్లార్ అవర్తామ్ -
అర్చులుకానివారు, ఇట్టర్ - ప్రితి విషయభూతులగుదురు, (ఇట్లు ఆచార్యాభి
మాననిష్ఠుడైన నేను చెప్పటయేగాక) నెఱ్ఱే - ఓమనసా ! అడియార్ - ప్రభుమహర్షయై
న భగవద్విషయమందు దాస్యరసముగలవారలు, నిఱ్ఱొడ్డి - శ్రేయస్సుగ్రహించి
యుండు, నిక్కయముమ్ - వాస్తవమగు ధీరత్వమును, అనైయ - అటువంటిదేయగును.

తా.—మేఘసంచారముగల తోటలచేఱుట్టుబడియుండు శ్రీరజ్జముందు వేంచేసి
యున్న, ఇతరమతవాదులకు విషమువంటి మణవాళమామునులు ఈకాలమందిచ్చు తమనే
వను నిద్రించువారికి కానివారైనవారు ఇచ్చులగుదురు. ఓమనసా ! ఇట్లు ఆచార్యాభిమాన
నిష్ఠుడైన నేను చెప్పటయేగాక భగవద్విషయమందలి దాస్యరసము నెఱిగినవారలు శ్రే
యముగ గ్రహించియుండు మనోనిక్కయమును అట్టిదే యగునని.

౧౧. ఇట్టర్ గళ్ వాల్ వేతిరాళర్ వాల్ విరునిల త్తే,
ఇట్టర్ గళ్ వాల్ నన్దేళిగర్ వాల్ చెప్పగ త్తిలుళ్,
దుట్టర్ కళ్ సూళమణవాళమామునితోన్న్దిననే,
ఎట్టుమిరణ్ణమటయారిజ్జేదినియావరుమే.

టీక.—ఇరునిలత్తే - గొప్పభూమియందు, ఇట్టర్ గళ్ - ఇప్పులైనవారలు, వాల్ -
సుఖించుటకును, ఎతిరాళర్ - ఎప్పెరుమావారు, వాల్ - సుఖించుటకును, ఇట్టర్ గళ్ -
పెద్దలైనవారలు, వాల్ సుఖించుటకును, వంకేకర్ - మనఆచార్యపురుషులు, వాల్ -
సుఖించుటకును, తేగత్తిల్ - లోకమందు, ఉళ్లదుట్టర్ గళ్ - ఉండునట్టి దుష్టులైనవారలు,
మాళ్ - నశించుటకును, మణవాళమాముని - శ్రీమణవాళమామునులు, తోన్న్దినకా - అవత
రించినవారైరి, (తాబట్టి) ఇట్లు - ఈలోకమందుండు, యావరుమ్ - అందఱును,
ఎట్టుమ్ - తిరువస్తాక్షరినిన్ని, ఇరణ్ణుమ్ - ద్వయమంత్రమునున్న, అటియార్ - గుర్రఱు
గనివారలు, ఇని - ఇకమీద, ఏదు - ఎక్కడిది, (లేదనియర్థము).

తా.—ఈగొప్పభూమియందు, ఇష్టులు ఎప్పుడుమానాడు, శిష్టులు, నవఆచార్యులు మొదలైనవారందఱును సుఖముగవర్ధిల్లుటకును, దుష్టులందఱు నశించుటకును, శ్రీమణి వాళమామునులు అవతరించిరి. కనుక ఇళమీడు ఈలోకమందలి సకలచేతనులును తిరుమంత్రదవ్యయములను దెలియకయోండరని.

౧౨. యావరుముయ్యమణివాళ యోగిదయాళు వెన్న,

పూమగళో మణో మగళో పుణ్ణియమాయిన్దప్పుదల త్తే,

తామవతార ఞ్చాయ్యాదిరున్దా త్త శడకోపర్, తిరు

వాయ్ మొట్టియోడుకడలో శై యో డెన్న వాళియున్దే.

టీక.—పూమగళో - శ్రీమహాల్క్ష్మియొక్కయును, మణోమగళో - భూదేవియొక్కయును, పుణ్ణియమాయ్ - పుణ్యస్వరూపమై, ఇన్దప్పుదలత్తే - ఈభూమియందుండు, యావరుమ్ - అందఱును, ఉయ్య - ఉత్తవించునట్లు, మణివాళయోగి - మణివాళమామునులు, దయాళువెన్న - కృపాగుణముగలవారని చెప్పనట్లు, తామ్ - తాము, అవతారమ్ - అవతారము, శెయ్యడు - చేయక, ఇరున్దాలో - ఉన్నట్లైన, శడకోపర్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, తిరువాయ్మొట్టియోడు - తిరువాయ్మొట్టిప్రబంధముతోను, కడలోఁబైయోడుమ్ - సముద్రఘోషముతోను, ఎన్నవాళి-ఏమితారతమ్యము, ఉట్టు - కలదు.

తా.—శ్రీభూదేవిమారుల పుణ్యస్వరూపమై ఈభూమిలోని వారందఱును ఉత్తవించునట్లు కృపాస్వరూపులగు శ్రీమణివాళమామునులు అవతరింపనియెడ నమ్మాళ్వార్లనతిచ్చినతిరువాయ్మొట్టిప్రబంధము వర్ణింపగునని.

కీర్తి ౧౩. వాళియట్టిన్దవరియిన్దారణనార్ మనజ్జోళ్,

తేళున్దై య్ దై మణివాళమామునిశీర్ తత్తై వ్వు,

చ్చీశయిలేశదయాపాత్తిర మెనుళ్ళో శీర్ మనిర్ మమ్,

దేళిగనాయ్ క్కణ్ణురై త్తార్, యివై వ్వుయగళ్ళో శీరుటవే.

టీక.—వాళియట్టిన్ద - ఎవరికిని దేనికినిగలిగియుండు తారతమ్యమును గూర్చెడిది న, వదరియ్ - శ్రీవదరికాశ్రమమందు నేంచేసియుండు, నారణనార్ - శ్రీమన్నారాయణ మహర్షి, మనంజోళ్ - హృదయమందు గ్రహింపఁగూడిన, తేళుఉన్దై - తేజస్సుగల, ఎన్దై - మాటప్రసాదమయైన, మణివాళమాముని - మణివాళమామునులయొక్క, శీర్ - వైభవము, తత్తైవ్వు - అంతటను అభివృద్ధియగునట్లు, చ్చీశైశదయాపాత్తిరమ్ ఎనుమ్ - చ్చీశైశదయాపాత్రము అని చెప్పఁబడు, శీర్ - కామ్యమైన, మనిర్ మమ్ - మంత్రమును, శ్రీశైశదయాపాత్రము అని చెప్పఁబడు, శీర్ - కామ్యమైన, మనిర్ మమ్ - మంత్రమును,

౬౬౪ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటకాతాత్పర్యసహితము.

శ్రీకృష్ణాయ - తాను అచార్యుడైయుండియే, కణ్ణు - గుర్రెణిగి, ఇవై వ్యయగమ్ - ఈలా కము, ధీర ఉఱు - మేలునుబొందునట్లు, శుర్రెత్తార్ - అనతిద్వీరి.

తా. - శ్రీమదరికాశ్రమమందు వేంచేసియున్న నారాయణ మహర్షితానాచార్యుడైయుండియే లోకమందలి తారతమ్యమును గుర్రెణిగినవాడగుటచే మహాశ్రేణోపంతులగు శ్రీమణవాళీమామునుల వైభవములొకమంతట వ్యాపించి యభివృద్ధికెందునట్లు శ్రీశైలేశదయాపాత్రమును మత్త్రమును భులోకములోని చేతనుల త్నేమముకొఱకై అనతిద్వీరిని.

శ్రీమణవాళీమామునుల కణ్ణినులో కలులైమ్ము ముగిసెను.

శీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్ - శోయిల్ కవ్వాడై మల్లక్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ప్రతివాదిభయంకరమ్ అణ్ణకగారి వైభవము.

శ్రీమణవాళీమామునులు శ్రీవైష్ణవ శ్రీతోశోపెలలో నిత్యవాసముచేయుచుండునపుడుకుదృష్టిమతావలంబియుగు నొకడు వచ్చిశోపెలలో స్వమతమును ఉపన్యసించుకొనుచుండెను. ఈతనితో శ్రీమణవాళీమామునులకు తక్కించుటకును ప్రసంగమందువాని నోడిని మూయుటకును సామర్థ్యముగలిగియున్నను పూర్వమంచువాడు శ్రీవాధూలకంక జాలైన వేడలపై అనువారిచాక్రయించిన వాడుగానుండి సహవాసహావముచే మతాస్తరస్థులతోడేరి కర్తవ్యంబుగాడై తిరుగుచుండగ వానినిజూచి మూట్టాడనివ్వములేక వేడలపైగారినిగాని పీనిని నిరసించదలచివారిని పిలిచిచెప్పగ వారువచ్చినేనించి స్వామి అజ్ఞగొని తర్వాత, అకుదృష్టిమతస్థునిజూచి మాణి! ఈవేషమును పరిగ్రంహించితివో అనగ, వాడుమ గరుత్తంతునిజూచిన సర్పమువలె భయమునొంది పాటిపోయెను. శ్రీమణవాళీమామునులు వేడలపైగారి విద్యదప్రతిప్రభావమును జూచి మోహిచ్చటనేవేంచేసి యుండవలయునని మిక్కిలి ఆదరించినను, లోకకార్యములను అభిజనవిద్యావృత్తములను దలచి నిలువఁజాలక స్వగ్రామమునకువెడలి చనిరి.

తర్వాత, దీనికర్తులవరని చింతించుచుండగ, హస్తిగిరినాథరక్షా, అను తిరునామమునుగలవారై దర్శనవిరోధులను జయించుటచే ప్రతివాది భయంకరులు అనునట్టి ప్రభావశీలులై కాంచీపురమందు నిత్యవాసముచేయుచుండి, కూరత్తాత్మకవలెవైరాగ్యసమ్మన్నులై తమసమస్తైక్యర్యమును భగవద్భాగవతాచార్య విషయముగ వినియోగపఱచి, కైక్కర్యమే పరమపురుషార్థముగదలచి తిరువేంగడముడైయొక సన్నిధికిపోగ, అచ్చట తిరుమలతోఁబ్రుప్పర్ సంతోషించి వీరయొద్దవెండివించెను ఇచ్చి ఆకాశగంగనుండి ప్రతిదినమును తిరుమంజనతీర్థమునుదెచ్చి ఏలక్కాయ మొదలగు షరిమళద్రవ్యములనుజేర్చి స్వామికి సమర్పించుచుండునట్లు నియమించిరి. అందుకు ఇంతమాత్రములభిరచి

నది గదాయని, మిగుల సంకుష్టలైకబృహత్కర్మమును క్రమముగ చేయుచుండగ నొకనాడు
 (శ్రీరంగము (కోవల) నుండి యొక శ్రీవైష్ణవులు తిరువేంగడముడైయానును నేనింపరాగ,
 వారిని నేనింపఁజేసి మిగుల సత్కరించి అచ్చటి పెరియ పెరుమాళ్ల ఉత్సవాది సకల వృ
 త్తాంతములను శ్రీమణివాళిమామునులయొక్క అప్రతిమవైభవమునంతయువాలకించి, మరుచ
 టిదినము తాము తిరుమంజనశ్రీర్థమునకు పోవునపుడు వారిని వెంటఁబెట్టుకొనిపోయి, శ్రీ
 మణివాళిమామునుల వైభవమును సక్రమముగ వానతిండని తడకాగ్రచిత్తులైయాలకించు
 చున్నందున సన్నిధికిఁబోవ నాలస్యమాయెను. అంతలో సన్నిధినుండి యొక ఏకాంగిపరు
 గులిడివచ్చి తిరువారాధన సమయమున కుపయోగపడవలయునుగదా, మీరిలాగాలస్య
 ము చేయుచున్నారేనేను గొనిపోయెదననివారియొద్దనుండి యాతీర్థమును గొనివెడలిరి. ఇట్టి
 తత్తటపాటుసమయమున ఏలక్కాయమొదలగు పరిమళద్రవ్యములు చేర్చలేదనిన సంగతి
 వినకకొనిపోయి సమర్పింపగ నెప్పటివలె తిరువారాధనమును పరిగ్రహించుచుండగ,
 “అర్జున” అపచారపడితిని అని, ఏలదిపరిమళద్రవ్యములను పాత్రమందు సిద్ధపఱచు
 కొని సన్నిధినిపోయి నిలువగ అర్చకులయందు స్వామి ఆవేశించి, “అర్జున! ఏమి, ఇన్నిది
 నములకన్న నేటిదినము తీర్థమందు పరిమళమధికముగానున్నదే” అనిన; అర్జును పెరుమా
 ళ్ల భావమును దలిసికొని, స్వామిదివ్యహృదయమున కానందకరముగనున్నట్లున్నది, దీనికి
 గారణము మణివాళిమామునుల వైభవశ్రవణముగ నుండవలయుననియెంచి అశ్రీవైష్ణవు
 లను నేనించి మీవలన మణివాళిమామునుల వైభవమును విని దాసుడను కృతార్థుడనైతిని.
 అప్పుడ (తిరువేంగడముడైయాళ్) హృదయము సుప్రసన్నమైనది, శ్రీమణివాళిమామును
 లను నేనింపఁపూర్వముగలవాడను కావలయును అని అశ్రీవైష్ణవులను సత్కరించి పనిది
 తామెప్పటివలెనే తిరుమంజనశ్రీర్జుమమును చేయుచుండిరి. తర్వాత, తిరువేంగడముడై
 యాళ్ నియమనతూర్వకముగ కుటుంబసమేతులై శ్రీరంగధామమునకు వెడలికొనెలల
 పెరియ పెరుమాళ్ల యొక్క నేవార్థమై నేవారక్రమముగ పోవునపుడు చిత్రముంటపమున జీయ
 ర్ (మణివాళిమామునులు) గోష్ఠిగ వేంచేసియుండి “ఒస్తుకుతేవుకు” అను తిరువాయ్
 మొట్టికాలక్షేపము జరుగుచుండగ దండమునుమర్పించి నిలువగ “ప్రతివాది భయంకరమ
 అర్జున” అని కుశలప్రశ్నంబుగావించి ప్రక్కవగుర్పుండ నియమించి మాడుపాకురములై
 కాలక్షేపము నిగమింపగా, ప్రతివాదిభయంకరమ అర్జునేది, అబ్బొద్దు ఇట్లుపరకత్వ
 నిర్ణయంబుచేసియుండిన పద్ధతి, దేవరవారి తిరువడిగలులో సంబంధముగలవారి! గోచర
 మగునుగాని తదితరులకుగాదని ప్రీతులై అశ్రయింప నవేత్తుగలిగియుండగ వారిహస్తము
 లను బట్టుకొని పెరుమాళ్లను నేనించుటకై సన్నిధినిప్రవేశింపగ, పెరుమాళ్లు అర్చకులయం
 దావేశించి తీర్థక్రీడకొపాదులను సాదించి వారిహస్తమును బట్టుకొని, “ప్రతివాదిభయం
 కరమ అర్జున! మీరుమాకుతిరుమలలో తిరుమంజన తీర్థముదెచ్చునపుడు మణివాళి మాము

౬౬౬ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

నులవైభవము వినివంకట తీర్థమండధికపరిమళముగలిగి మేము సన్తోషించిన విధమును దలచివచ్చితి మిహ విలక్షణపరివర్తమును గలుగఁజేసితిమి" అని మణివాళిమామునుల హస్తమునందొప్పించిరి. తర్వాత, ప్రతివాది భయంకరముల్లా, కద్దాడైయుల్లా తిరుమాళిగకు వేంచేసి, వారినిన్ని వానమామలై జీయదును నేమింది మణివాళిమామునుల వైభవమును పరస్పరముగనను సన్నింది యనుభవించి వీరలనుమంచుంచుకొని శ్రీమణివాళిమామునుల తిరువడిగళులొ నాశ్రయించిరి. "ప్రసిద్ధః పరగోష్ఠీపుపరవాదిభయంకరః । శ్రీవైష్ణవానాం గోష్ఠీపు తద్దానయితివిశ్రుతః = శ్రీవైష్ణవగోష్ఠీయందు తద్దానులనియును, తదితరమతస్థుల సమాహమందు ప్రతివాదిభయంకరులని, ప్రసిద్ధినిజెంది, స్వశేషత్వాను సన్ధానముతోను మణివాళిమామునులతిరువడిగళులక వరంగులై సుఖముగ వేంచేసియుండిరి.

శ్రీమద్వరపరమున యేనమః.

శ్రీమణివాళిమామునుల అష్టదిగ్గజములలో నొకరగు ప్రతివాదిభయంకరుల అల్లన,

శ్రీమణివాళిమామునుల విషయముగ ప్రసాదించిన

అ మ ల నా ది పి రాణ .

(అనుపాదాదికేశమాల్లె .)

పాదచ్చివస్తుపరిమళమ్ విశిష్టదుక్కణి త్త,
శీదక్కమల తైలీ రేటివోట్టిచ్చిటన్దయే,
ఏద తైమాన్ ముమణివాళియోగియినిమైతరుమ్,
పాదక్కమలబల్ల శిజ్జేనెనక్కుప్పయమిలైయే.

టీక. — పాదచ్చివస్తు - మిక్కిలియెట్లునై, పరిమళమ్ - సువాసనయైనది, విశి - విసిరియును, విశిష్టదుక్కణి త్త - అప్పుడు వికసించుటచే త్రొత్తబై, శీదమ్ - చల్లదనముగల, కమలతై - తామరపువ్వుమును, నీర - జలమునందు, ఏట - ఎక్కువట్లు, ఓట్టి - తిరుమఁగొట్టి, శిటన్ద - క్లాఘ్యతనొంది, అడియే - చానునియుక్క, ఏదతై - దోషమును, మాన్మమ్ - నివర్తించెయినట్టి, మణివాళియోగి - శ్రీమణివాళిమామునులయుక్క, ఇనిమైతరుమ్ - నేమింపనంతమాత్రముచే మనోబ్ధతను గలుగఁజేయునట్టి, పాదక్కమలబల్ల - శ్రీపాదములు అను తామరపువ్వుములను, కణ్డేక - నేవించినవాడగు, ఎనక్కు - చానునికి, పయమ్ - పథమును, ఇలై - లేదు.

తా. — మిగుల యెట్లుదియును పరిమళమును సూతనమును శైత్ర్యమునుగలతామరపువ్వుము తిరస్కరించుటచే, క్లాఘ్యతనొంది, చానునిదోషమును నివర్తించెయినది

యును నేవించినమాత్రమున రమ్యమునగుగఁజేయు మణివారసమునుల శ్రీపాదములు అను తామరపుష్పములను నేవించినదానునికి భయపడియునులేదని.

౨. వేళిక్కురు త్తిన్నభుగైప్పట్టిత్తువీరై మరుపు,
వాటై ప్పరువ త్తినాకారజ్జొణువభమ్మునైన్ద,
వీటై క్కిరజ్జుముణవాళయోగియిరుకుటజై,
కేట్టబ్బిన్దెన్జిల్ వై ప్పేట్కొరుకాలముమ్ కేడిలైయే.

టీక. - కేట్టక్కురుత్తిక - ఏనుగు తొండముయొక్క, అట్టై - సానైర్వమును, పట్టిత్తు - నిండింది, (దానికంటెనువికేషించి) వీరై - నువాసక, మరుపు - పొందియుండు, వాటైప్పరువత్తి - అరటిచెట్టుయొక్క, ఆకారమ్ - రూపమును, కొణ్ణు - తనయందుగొని, వీట్టైక్కు - జ్ఞానహీనుడగువాడొక్క, ఇరజ్జుమ్ - హృదయముకరుగునట్టి, మణివారయోగి - మణివారసమునులయొక్క, వలెంపునైంద - అభివృద్ధముగ నుండెడు, ఇరు - రెండైన, కుటజై - తొడలను, కేట్ట అబ్బిన్దె - స్వరూపప్రకాశములేని, నెన్జిల్ - మనస్సునందు, వైప్పేట్టు - ఉంచునట్టిదానునికి, ఒరుకాలముమ్ - ఏకాలమందును, కేడు - వినాశము, ఇలై - లేదు.

తా. - ఏనుగు తొడ్డముయొక్క రమణీయతను పరిహసించి నువాసనగల అరటిచెట్టురూపమునుగొని జ్ఞానములేనినాయుండు కనికరించునట్టి మణివారసమునుల వృద్ధి పొందియుండు రెండుతొడలను స్వరూపప్రకాశములేని హృదయమందుంచునట్టి దానునికి ఏకాలమందును నాశములేదని.

3. తేనమర్ మాలై మణివారయోగితిరుమరుజ్జుల్,
ఈనమిలాదవిళమైయినారు మెట్టిత్ శగనమ్,
వానిలై యుయ్ తదువారాడై యిత్తొమనత్తైవిట్టు,
త్రానగలామలైన్దె యూభికాలముమ్ తాళ్ళయవే.

టీక. - తేక - తేనయైనది, అమర్ - పొందియుండు, మాలై - మాలికనుధరించిన, మణివారయోగి - మణివారసమునులయొక్క, తిరు - రమ్యమైన, మరుజ్జుల్ - ప్రక్కలును, ఈనమ్ ఇల్లాద-తక్కువలేని, ఇళిమైయిత్ - కాలప్రాయముతో, అరుమ్ - క్కిరముజొందిన, ఎట్టిల్ - రమ్యమైన, శగనమ్ - ఉదరమును, వా - ఉన్నతమైన, వీరై - స్థానమునందు, ఉయ్ తై - దానవర్గమునుసాగించిన, తువర్ అటై - ఎట్టివివస్థయును, (అయినట్టియని) ఇన్దు - ఇప్పుడు, ఎన్ - నాయొక్క, మనత్తైవిట్టు - మనస్సునుమును, (అయినట్టియని) ఇన్దు - ఇప్పుడు, ఎన్ - నాయొక్క, మనత్తైవిట్టు - మనస్సును

౬౬౮ నిత్యానుసన్ధానము ప్రతిపదటికాతాత్పర్యసహితము.

విడిచి, తాక - తాను, అగలామర్ - విడిచియుండక, ఎన్నె - దాసుని, ఉట్టికాల
ముమ్ - బ్రహ్మయొక్క ఆయుష్కాలము పూర్తియగుకాలమందును, తాజ్జియ - తను
యొక్క శక్తిచే భరించుకొనుచున్నవి.

తా. - మధువుతోఁగూడిన మాలికనుధరించియుండు మణివాళిమామునుల రమ్య
మైన పార్శ్వమునుచక్కని బాలప్రాయముతో మనోజ్ఞ మైన ఉదరమును ఉన్నత
స్థానమందు దానవర్గమును, చేర్చినకామయవస్త్రము మొదలగునవి నాహృదయమునువిడి
చియుండక దాసుని అనేకబ్రహ్మకల్పములును భరించుకొనుచున్నవని.

౪. వన్దిక్కవాఢ్ విత్తరుఖ్ మణివాళిమునివడివై,

చ్చిన్దిక్కపుమ్లరిదామ్మకాశ్ శ్రిల్ తిగఢ్ శుభ్రీపాల్,

ఉన్దిచ్చుళియెనదుళ్లముమ్మూత్తై కొణ్ణాయ దెన్ముమ్,

చన్దిత్తవర్ కణ్ణునెళ్ళుమ్మొళ్ళానిఱ్ఱుమ్ తామిరునే.

టీక. - వన్దిక్క - స్తోత్రముచేసినంతమాత్రముచే, వాఢ్ విత్తరుఖ్ - పరమప
దనుభిమునుబొందునట్లు కృపచేయునట్టి, మణివాళిముని - మణివాళిమామునులయొక్క,
వడివై - తిరుమేనును, చ్చిన్దిక్కపుమ్ - చిన్తించుటకును, అరిదుల - దుర్లభమగునట్లు,
అగ్గునలల్ శ్రీ - సౌందర్యప్రవాహమందు, తిగఢ్ - అగుపడుచున్న, శుభ్రీపాల్ -
నీటినుడివలె, ఉన్దిచ్చుళి - వారియొక్కబొడ్డుఅగు సుడియైనది, ఎనదుఉళ్లముమ్ - వాయు
క్కమనస్సునున్న, మూత్తైకొణ్ణు - కొళ్లగొని, ఆయదు - తానుగలిగియున్నది, ఎన్ముమ్ -
నకాలమందును, తామ్మెరున్దు - తామున్నట్లే, చ్చన్దిత్తవర్ - తన్నుచేరినవారియొక్క,
కణ్ణుమ్ - నేత్రములను, నెళ్ళుమ్ - హృదయమును, కొళ్ళానిఱ్ఱుమ్ - గ్రహించుచుండును.

తా. - స్తుతించిన మాత్రమున పరమపదమును కృపచేయునట్టి మణివాళిమామునుల
దివ్యమర్దళవిగ్రహమును ధ్యానించుటకును దుర్లభమగునట్లు సౌందర్యప్రవాహమందగుపడు
చున్న సుడివలె వారినాభియను సుడియైనది నాహృదయమును చూచుకొని ఎల్లప్పుడు
ను తన్నాశ్రయించిన వారినేత్రములను హృదయమును గ్రహించుచుండునని.

౫. ఆరుమ్నణ్ణు మణివాళిమమునియంబుయముమ్,

కారుమ్మరువియుమ్మోలేన్ద్రుమ్ తామరైయిల్,

శేరున్దు త్తణ్ణుమ్ శేవిత్తమానిడర్ తివిన్దైయిల్,

ఈరుమ్బడిప్పిఱవార్ తినునాట్రిన్దై మెయ్దువరే.

టీక. - ఆరుమ్ - అందఱును, నణ్ణుమ్ - ననుస్కరింపఁగూడిన, మణివాళిమా
ముని - మణివాళిమామునులయొక్క, అమ్ - అందఱుమైన, పుయముమ్ - భుజములును

కారుమకురవియుమపాల - మేఘమును కామధేనువునువలె, వట్టజును - ప్రత్యుపకారమునుకోరకనే ఇప్పించునట్టి, కై - శ్రీహస్తమును, తామరైయిల్ - తామరపువ్వునుండు, శేరుకు - చేరియుండు, తిరు - రమ్యమైన, తల్లుకు - త్రిదత్తమును, శేరితనూనిదర్ - నేదించినమనుష్యులు, తీర్చినైయిల్ - పాపములచే, ఈరుకు - హింసించునట్టి, పడి - భూమియందు, పిఱవార్ - జనింపనివారై, తిరునాట్టు - పరమపదమునందు, ఇచ్చకు - నిత్యసుఖమును, ఎయిదువర్ - పొందుదురు.

తా. - సర్వపండులగు మణివాళిమామునిల భుజములును ప్రత్యుపకారస్పృహలేక యిప్పించునట్టి మేఘకామధేనువులవంటి హస్తారవిందముంచేరియుండు మనోజ్ఞముగు త్రిదత్తమును నేదించినమనుజులు పాపములచేపీడింపబడు నీభూమియందు జనింపక మోక్షానందముననుభవించుతురని.

౬. తడజ్జొడ్డుకోయిన్ మణివాళిమామునితామరైత్తార్,
వడజ్జొడ్డుమార్పినిల్ వణ్ పురినూలు మెనదునెజ్జోల్,
ఇడజ్జొడ్డుడల్ల వెల్లుదివై త్తేనినవల్విన్దై గాళో,
తిడజ్జొడ్డునీచర్ తన్నేయ త్తిలేకిడుత్తిదటవే.

టీక. - తడమకొడ్డు - తటాకములనుగలిగియుండు, కోయిల్ - శ్రీరత్నమందునంచేసియుండునట్టి, మణివాళిమాముని - మణివాళిమామునులయొక్క, తామరై - తామరపూసలచేనైన, తార్వడకు - తావడము(మాలికను), కొడ్డు - ధరించియుండునట్టి, మార్పినిల్ - వత్సస్థలమందుండు, వణ్ - శీర్తిగల, పురినూలుకు - యజ్ఞోపవీతమును, ఎనదునెజ్జోల్ - నాయొక్క మనస్సునందు, ఇడమకొడ్డు - వాసస్థానముగొని, అడల్ల - అణగియుండునట్లు, ఎల్లుదివైత్తే - నిలకడగలుగజేసితిని, ఇని - ఇకమీదు, వల్విన్దైగాళో - బలిష్ఠమైనపాపములారా! తీరుతట - మీకు దోషములేకుండునట్లు, తిడమకొడ్డు - మనోదార్థముగొని, నీకర్తవ్య - నీచులుచేసింపునట్టి, తేయిత్తిల్ - బీజమందు, ఏగిడుకు - పోయిచేరుడు.

తా. - కోవిల్ మణివాళిమామునులయొక్క తామరతావడముచేనలంకృతముగు వత్సస్థలమందుండు యజ్ఞోపవీతమును నాహృదయమందు దృఢముగనుంచుకొంటిని, ఇక, పాపములారా! మనస్సును దృఢపఱచుకొని నీచస్థానములనుపొందని.

౭. మజ్జాదులగై యరుణో మణివాళిమునిమరువార్,
శిక్లారమూలై త్తిరుత్తోళకభుమ్ అనన్దోద్రేతిగఘ్రమ్,

శక్త్యాభియుమ్తోఘదే త్రినేనాత్ మియేనుడైయ,
వక్తాభుమ్వల్విన్దై యెన్తోకణ త్రినిత్ పాటియవే.

టీక.—మక్తాదు - చెడకుండునట్లు, ఉలగ్గ - లోకమును, అరుల్ - కటాక్షిం
చునట్టి, మణవాళేముని - మణవాళేమామునులయొక్క, మరుఆర్ - వాసనపొందియుం
డు, శక్త్యార్థ - సుందరమైన, మాలై - మాలికనుధరించిన, తిరుత్తోళగకుమ్ - ఆరెం
డుభుజములను, అవదీ - ఆభుజములనుండు, తిగ్గూమ్ - ప్రకాశించుచున్న, శక్త్యా
భియుమ్ శక్తిభవక్రములను, తోఘదు - నమస్కరించి, ఏత్రినేన్ - స్తుతించిని,
(అల్ - శబ్దపూరణమగు అవ్యయము) తమియేనుడైయ పట్ట - దాసునియొక్కపక్ష
మందుండి, ఆగుమ్ - నన్ను తపవశపలుచుకొనుచుండు, వల్విన్దై - బలిష్ఠమైన పాపము
లు, కణత్రినిల్ - క్షణకాలములో, ఎన్తో - ఎచ్చటనో, పాటియ - పరుగిడినవి.

తా.—ఈలోకమును సురక్షితమగునట్లు కటాక్షించునట్టి మణవాళేమామునుల
యొక్క పరిమళించుచుండు మనోజ్ఞ మగుమాలికలచే నలంకృతమగు భుజములందు ప్రకా
శించునట్టి సుందరపాశ్చాత్యములను నమస్కారతాత్పర్యముగ స్తుతించిని, దాసుని బలి
ష్ఠమగు పాపములు తత్క్షణముననే నెచ్చటికొపరుగిడినవియని.

౮. మొట్టియు న్తమిల్ వునై యుమ్మణ వాళమునికరుడై,
పొట్టియు నిరువిట్టియు నిరుమూక్కుమ్ పాలిమత్తై కళి,
శెట్టియున్పుకొణ్ణురెక్కు నిరునావు నిరుముగముమ్,
వట్టియున్పుకొణ్ణువట్టు త్రినేన్ పేటినిమల్ శ్రీల్ లై యే.

టీక.—మొట్టియుమ్ - పెద్దలవారయను, తమిల్ - ద్రవిడమాలికలను, పునై
యుమ్ - ధరించుకొనునట్టి, మణవాళేముని - మణవాళేమామునులయొక్క, కరుడైపొట్టి
యుమ్ - కృపనువర్షించునట్టి, తిరువిట్టియుమ్ - రెండునేత్రములును, తిరుమూక్కుమ్ -
సుందరమగుముక్కును, పాలి - క్లాఘ్యతగల, మత్తైకళి - ఉభయచేదాంతములను, శెట్టి -
సమృద్ధమగు, అన్పుకొణ్ణు - చేతనులవిషయమందు క్రితిగొని, ఉరైక్కుమ్ - పొందిచు
నట్టి, తిరునావుమ్ - సుందరమగునాలుకయును, తిరుముగముమ్ - దివ్యమగుముఖమును,
(అయినట్టి వీని) వట్టి-విశేషించిన, అన్పుకొణ్ణు - భక్తిగొని, వట్టుత్రినేన్ - స్తోత్ర
ముచేసిని, ఇని - ఇకమీదు, పేటు - దాసునికి వలసినలాభము, మల్లిబుడై - పేట
కటియునులేదు.

తా.—పూర్వాచార్యక్రీమాక్షులను ద్రావిడదివ్యచైతన్యాదులను గుణానుభవముచే
సికొనుచుండు మణవాళేమామునులయొక్క కృపనువర్షించునేత్రములును సుందరమగు

వానికయు శ్వాఘ్నములగు ఉభయవేదాంతార్థములను చేతనలకు ప్రీతితో సాదించునట్టి దివ్యమగునాలక ముఖము వెుదలగు వానిని అత్యంతప్రసాదాన్నితో స్తుతించిరిని, ఇక దాసునికీగావలసిన లాభ మేదియునులేదని.

౯. పొరునల్ ముతై యిలరుళాలిరున్దనమ్ముజ్జవర్కో,
 అరుణల్ మిమ్మిరై మామణవాళవరుమునివళ,
 తిరునెల్ శ్రియు నిరునామమునాలు నిరుచ్చిగై యుమ్,
 వరుణ త్రేటిలుమన త్తినుల్లేనిన్దువాల్ విక్కుమే.

టీక.—పొరునల్ కుతైయిల్ - తామ్రపర్ణయొక్క రేవగుదిరునగరియందు, అరుణాల్ - తమయొక్క నిర్ణేతుకకృపచే, ఇరున్ద - వేంచేసియుండిన, నమ్ - మన యొక్క, పుజ్జవర్ - నిత్యనూరులకు, కోళ - నాయకులగు నేనమదలియాల్ అంశమగు నమ్మాత్వార్లు, అరుల్ - ప్రసాదించిన, నల్ - మంచి, తమిల్ - ద్రావిడవేదాంతార్థము లను, ఉరై - ప్రసాదించునట్టి, అరుమ్ - లభించుటకుమర్ల భమగు, మణవాళమాముని వళ - మణవాళమామునులయొక్క, తిరునెల్ శ్రియుమ్ - రమ్యమగు ఫలప్రదేశమును, తిరునామముమ్ - ఆఫలప్రదేశమందు ధరించియుండు తిరుమణియును, తాలుమ్ - నాలుకయును, తిరుచ్చిగైయుమ్ - రమ్యమైన శిఖయును, వరుణత్తు - తిరుమేనుచ్చాయ యొక్క, ఎటిలుమ్ - సౌందర్యమును, మన త్తినుల్లేనిన్దు - హృదయమందు నెలగొనియుం డి, వాల్ విక్కుమ్ - నన్ను సుఖింపజేయును.

తా.— తామ్రపర్ణ రేవునందలి కరుకాపురియందు వేంచేసియున్న విష్వక్సేనుల అంశమగు అత్వార్లు ప్రసాదించిన, ద్రావిడవేదాంతార్థములను ఆనతిచ్చునట్టి లభింప నశ క్యమగు మణవాళమామునుల నుదురునునుడుటనుండు తిరుమణియును నాలకయునుశిఖ యును దివ్యమద్భుతవిగ్రహ సౌందర్యమును దానునిహృదయమందుండి సుఖింపజేయునని.

౧౦. వాళీశ్చెన్దామరై త్తాళ తువరాడై మరుణ్ణుకోప్పుల్,
 వాళీమున్నులుతై మార్బుముక్కొలంకై వాళీతిణ్ణోల్,
 వాళీశ్చెవ్వాయ్ విభవాళిపొన్నా ముమరువునుదర్,
 వాళిపొత్తోయిన్ మణవాళమామునివాల్ ముడియే.

టీక.—పాళాకోయిల్ - యంగారుమయముగనుండు శ్రీరత్నమందు వేంచేసియుండు, మణవాళమాముని - మణవాళమామునులయొక్క, శ్చెన్దామరైత్తాళ - ఎట్టదామరపుష్ప ములవంటి తిరువడిగళను, కువర్ అరై - కామయవస్త్రమును, మరుణ్ణు - మధ్యప్రదేశ

౬౭౨ నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము.

శమును, కొప్పుట్ - చొడ్డును, వాటి - శ్చేమముగనుండవలయును, మున్నుల్ - యిట్టోపవీతము, ఉత్తె - పొందియుండు, నూర్పుమ్ - వత్సస్థలమును, ముక్కొల్ - అమ్మ - బ్రదన్తముధరించిన శ్రీహస్తమును, వాటి..., తిల్ - (భక్తులనువిడువని) బలముగల, తోల్ - దివ్యభుజములు, వాటి..., శెవ్వాయ్ - ఎఱ్ఱనివాక్కును, విట్టి - నేత్రములును, వాటి..., పోక్ - రమ్యమైన, నామమ్ - తిరునామము = (తిరుమణ్) అయినది, మరువుమ్ - పొందియుండు, నుదల్ - నుదురు (నోసలు) వాటి..., వాట్టి - నిత్యశ్రీగల, ముడి - దివ్యశిరమైనది, వాటి - నుఖముగవర్ధిల్లవలయును.

తా. - స్వర్ణమయముగనుండు కొవెల (శ్రీరత్నము) లో నిత్యవాసము చేయుచున్న శ్రీమణివాళిమామునల కందామరలపండిత్రీపాదములు, కామయవస్త్రము, నడుము, నాభి యిట్టోపవీతముగల వత్సస్థలము, బ్రదన్తమునుధరించియుండు శ్రీహస్తములు బలిష్ఠములగు దివ్యభుజములు ఎఱ్ఱనివాక్కునేత్రములు రమ్యమగు తిరుమణ్ ధరించియుండువలయు దివ్యశిరస్సు మొదలగునవియన్నియును సత్యశ్రీతో వర్ధిల్లుచుండవలయునని.

శ్రీమణివాళిమామునల అమలనాదిపీరాక్ సంపూర్ణము.

శీయర్ తిరువడిగ శేశరణమ్. ప్రతివాదిభయంకరంబుల్ల తిరువడిగ శేశరణమ్.

నిత్యానుసంధానము ప్రతిపదటీకా తాత్పర్యసహితము సంపూర్ణము.

శ్రీమత్ పరపరమహదేవమః.

శ్రీ ప ర వా ది కే స రి సా ది ం చి న

శ్రీ శైలవైభవము.

* * * * *

కూరుగేనులగీరేకుఙ్కుమతోళరక్షేశర,
మాతామత్రేష్వరుభేకేడ్కుమణవాళమామునియై,
ఏఱుమదైదనిలిరుత్తియిరునిలత్తిన్ద్రామిరున్దు,
వీఱుడనేశేవిశాత్తివిరైయడిపూశనైయాన్ద్రే.

౧.

ఆతీరణ్ణుపురళ్ళూర్ముమరజ్జముదనూన్ద్రేట్టుమ్,
కూటియశీర్ శయిలవైక్కిణ్ణాడియురైక్కవెనా,
ఊటియతేకపెరుక్కెన్నయున్నియదైయుగన్దురైత్తా,
శేఱువళర్కమలమైన్ద్రాచిన్ద్రమగిన్ద్రన్దురుప్పట్టే.

౨.

పట్టర్పిరాముదలాయపదిన్ద్రకణైపభీచ్ఛలిలుమ్,
శిట్టర్గళాయ్దినన్దోఱుంఠిరుమణిడువేళైయినుమ్,
ఇట్టముఱవుణుంపొమ్మదత్తోణకరనీరేక్కైయినుమ్,
అట్టదిక్కుంవిళక్కుత్తైత్తారారియర్కళనైవరుమే.

౩.

ఆరియర్గళకొణ్ణాడియాచరిత్రతనియనైత్తా,
పేరియల్కతోణ్ణర్కున్దుంపెరుంపేతాకొణ్ణనరాల,
శీరియరాయ్వాళువెణ్ణిత్తైగళలత్తిర్కన్ద్రాణర్మిణ్,
తారియలుమరజ్జరుక్కున్దమిన్ద్రమ్మైక్కుమణమామే.

౪.

మణవాళమామునియైవల్లున్దురవోర్పయ్యపెఱువర్,
కుణమాగకొణ్ణినిదైకొణ్ణుంపిఱవిప్పిణియగళవీర్,
పణవాళరావివరాంపగైత్తారోవుయ్దలిలర్,
మణముదైయమన్దిరమామదికొణ్ణిర్తనియనైయే.

౫.

తనియనెన్టుపేర్ శాన్ శ్రీరణ్ణరజ్గర్ మున్నర్,
ఇనియతిరుప్పవళత్తాలే—మునివరనార్,
మాటమటై ముప్పత్తాయీర త్తిమాణ్ పొరుళై,
క్కుటపుప దేశితార్ కొణ్ణు.

౬.

దేశమెక్కుమీదుతిరుప్పదిగళ్ దోటుతైక్క,
నేళముటవరజ్గర్ నేమిత్తార్—ఏళుమవర్,
పాదగరాయెరివాయ్ పాళ్ సరగిల్ తుయ్ ప్పరిసల్,
వేదనారుళ్ళ మట్టుమెయ్ త్తు.

౭.

ఎయ్యత్తుణియవిరావణ్ మైక్కొన్న్టవళ కాణ్,
శెయ్యనెటివిళజ్జుళ్ళేడనవళ—వైయన్న్ట,
నై వళర్ క్కుమాటువరయోగితానాయ్,
వినై యటుత్తువీడరుళుం వేన్దు.

౮.

వేన్దరాయ్ మణ్ణాణ్ణువిణ్ణేటలామెళిదాయ్,
తోయ్ న్దవుటవాయరుక్కిల్ బొల్లులగీర్—ఓర్ న్దయ్య,
ఎతికొడుకాలనిరున్దమర్ మేవార్ విణ్ణోర్,
నాదనుంవన్దేవణ్ణునన్దు.

౯.

వణ్ణినార్ శీర్ పిల్ త్రార్ వరళముటైయాల వీడణర్ పోల్,
ఇణ్ణినార్ రోరువరిరునిల త్తిల్ శిరుప్పుల్ త్రార్,
పిణ్ణినార్ ఘేయ్ పిటవిప్పేదైయర్ కడమైక్కణ్ణే,
ఊణ్ణినార్ తామదరాయుట్ శినన్దార్ త్తెల్లమరే.

౧౦.

త్తెకల్లై యాతమిల్ వేదచ్చిర్ తైల త్తనియనెనుమ్,
నకల్లై యైయళ్ళ శిన్సునవిల్ త్తె పెరున్దై మాన్దర్,
మికల్లై యుంపురినూలు మేనోక్కు పుణ్ణరముమ్,
త్తెకల్లై యుంవడకల్లై యుత్తిగిల్ నావరాగువరే.

౧౧.

ఆగుడలెన్నినియెనక్కోరారావముదాయో,
శోకమటవుళ త్తడత్తుత్తులఙ్గువరవరయోగి,
శేకటుకెమ్మలర్ త్తాళుళ్ళీర్ శైల త్తనియనుమిన్,
తోకై యుటప్పెల్ల నెనాలొలికడల్లారణియారే. ౧౨.

తారణియోర్వాటవెణ్ణిత్తానేతిరువనన్ద,
పేరణియుంకురుకై నగర్ పిల్లజననిప్పేరదుళాల్,
శీరణియుంమణవాళమామునియాయ్ శెని త్తననాల్,
తారణియుమరజ్గరుక్కు త్తమిల్ మత్తై త్తేళికనెనవే. ౧౩.

తమిల్ మత్తై యేయోదువరేల్ నియనిదుమల్ దీల్లై,
తిమిరమల్ల మెళ్ళానచ్చెయ్ శుడర్ శేర్ మనముడై యార్,
అమిథామల్ శముళారత్తాల్ కడలైక్కడ త్తియొరు,
నిమిడ త్తిని త్తియరాయ్ నిటుత్తుంపేరిన్బ త్తే. ౧౪.

పత్తు త్తై గళినుంపణమణిగళి శుడరెటిప్ప,
ము త్తిదరుమరజ్గరుక్కు మూవణై చూయ్ శూల్ న్దిలఙ్గుమ్,
ఎ త్తై యుంపణిన్దేత్తు మెమ్మెరియమునియాగుమ్,
అ త్తనెట్టిల్ వరయోగియాయ్ నాయరవరశే. ౧౫.

అర వేటుమేవియటితుయిల్ కొళ్లుమరజ్గరుత్తై,
వరయోగిశీర్ శైల త్తిక పెరుంపుగల్ వే బవత్తై,
విరగాలికై మత్తై యోర్ తిలక తమిల్ పిటుడై య,
పరవాదికేశరిపాప్పదిన్దెన్దుపణి త్తననే. ౧౬.

శ్రీకైలవైభవము ముగిసెను.

శ్రీమత్ పరమరమణయనమః.

శ్రీమణివాళిమామనల అష్టదిగ్గజమలల నొకరగు

శ్రీ అ ప్పి ల్లా క సా ది ం చి న

సంప్రదాయచంద్రిక.

—*~*~*—

అదియిలే యరవరశై యుత్తై త్తరజ్జరవనియిలే యరునూత్తాణ్ణి
రుసీరెన్న . ప్పాదియిలే యుడై యవరాయ్ వన్దతోన్న్తి ప్పరమపదనాడి
యవర్ పోవేనెన్న . నీదియాయ్మున్న్చోలే నిట్కనాడినిలువై దనై నితై
వేల్దేలివారుమెన్న . శాదారణమైన మూవరుడన్దన్నిల్ ద్రినిత్తులా మూల
నాళర్తా వన్దారే.

౧.

నన్ద్రోడనవరుడమకరమాదనలమాగక్కన్నికై యెమణంపుణ
ర్నన్ద . విక్కిరమవత్తురత్తిల్ వీట్టిరున్ద వేదాన్తమకైప్పరుళై చ్చిన్దె
శైయదు . పుక్కగత్తిల్ వెణ్ పిల్లెపోలే శెన్మపువనియుళ్ల తలజ్జలెల్లాం
వణ్ణివన్ద . తుక్కమటవై ణవర్ కళ తొల్లు శెయ్యతురియనిల్ పెన్ ద్రియల
గై యుయక్కొణ్డారే.

౨.

శెయనామమాన తిరువాణ్ణుతన్నిల్ శీరజ్జరాశరుడై త్తిరునాళ
త్తన్నిల్ . శెయమాగ త్తిరువీదివారానిట్కలైన్నాట్టువై ణవరెన్ద్రువర్
వన్ద . దయైయుడై యమణవాళప్పెరుమాళ నై నార్ తమ్ము బేయారరు
త్తమియంబచ్చొల్లి . శేయనన్ శెయ్ దెబ్బునిరున్ద చిన్దిత్తాళ్ళేన్దెత్తుక్కో
యిల్ కా త్తరుళినారే.

౩.

వదరియాచ్చిరమ త్తిలిరు మెయ్ తొణ్డర్ వగై యాగనారణనై య
డివణ్ణి . క్కదియాగవోర్ పారుళై యళిక్క వేణ్ణుబ్బణ్ణేయడియొజ్జడేటి
వెన్న . చ్చదిరాగచ్చిర్ కై లమన్దిర త్తి శయమాన పాదియైయొజ్జరుళి
చ్చెయ్దు . పదియానకోయిలుక్కుచ్చే మిసీవిర్ పాదియైయొజ్జ శొల్లు
దుం యాళేరవేన్దార్.

౪.

శెష్టవర్గభిరువరుమే శేరవస్తుతిరువరజ్జాదినచరియైకేళానిట్టు ।
 చ్చున్నిదిముకరుచార్వార్మణ్ణపత్తిత్తామీడుశాన్మిగిష్టచమయ
 న్నన్నిల్ పొన్నిదనినీరాడిప్పుగట్టన్దవస్తుపుగభరజ్జర్ చన్నిదిముకవణ్ణి
 నిట్టు । చన్నిదియినిన్దరజ్జర్ తామే యన్దత్తనియనురై శెయ్దుతలైక్క
 ట్టినారే. గ.

నల్లదోర్ పరిదాబి వరుడన్దన్ని నలమానవావణియిక్ ముప్పత్తిన్ద
 ల్ । శొల్లరియశోదియుడన్ విళిజ్గువేల్లితొల్ కిట్టమై వళర్ పక్కనాలా
 నాళిల్ । శెల్వమిగు పెరియతిరుమణ్ణపత్తిల్ శెల్వున్దిరువాయ్ మొట్టిప్ప
 రుళై శెప్పుమెన్ద్రువల్లియుతై మణవాళరరజ్జర్ నజ్జన్ మణవాళమాము
 నిక్కు వట్టినారే. ౬.

ఆనన్దవరుడ త్తిల్ కీర్త్తమైయాణ్ణిలభుగాన వానిదనిమ్మాలనాళిల్,
 బానువారజ్జొణ్ణపగలిల్ శెయ్యపేరణై యినాళిట్టుప్పొన్దవై తై,
 ఆనన్దమయమానమణ్ణపత్తిలభుగాగమణవాళరీడుశాన్మి,
 వానవరునీరిట్టపట్టక్కేయెన్ద మణవాళమామునిగళ్ కళి త్తిట్టారే. ౭.

దేవియర్గభిరువరుడన్ శీరజ్జేశర్ తిగట్ట తిరుమామణిమణ్ణపత్తిల్
 వన్దు । తావిదమాయిన్దవులగోర్గళ్ వాల్ త్తిమిట్టమత్తయై వరమునివను
 రైక్కక్కేట్టై । ఆవణిమాశన్దొడగ్గి నడక్కునాళిలద్దియయన త్తిరునాళ
 రజ్జనాదర్ । తావమణివీర్ శీరున్దతరువాయెన్ద తానొక్కచీయర్ తమ
 క్కురుళినారే. ౮.

అరుళినదేముదలాగ వరజ్జరుక్కు మన్దుముదలరు న్దమ్మియైయమై
 త్తుక్కొణ్ణు తెరుళుడై యవియాక్కియై యెన్దడనేకూట్టి తిగట్ట తిరుమా
 మణిమణ్ణపత్తిల్ వన్దు । పొరుళురై క్కుంపోడెల్లాం పెరుమాళుక్కుప్పు
 ప్పొంపావనై యుం మిగిల్ పుంకొళ్ల । అరుళుడై యశడకోవరురై త్త
 పుదుకేట్టు స్సాన్ శీయది త్తనియయన్దానే. ౯.

వామార్ పెరుళ్ళీర్ కొణ్ మణ్ణపత్తునం బెరుమాళ్,
తామాగవన్దుతని త్తయైత్తు—నీమాఱక,
శెన్దమిన్దో వేద త్తిశెమ్మింపొరుళై నాన్కోఱుమ్,
వన్దురై యూయెన్నురై యూల్ వాయ్న్దు.

౧౦.

శేన్ దుక్కుమలవయల్ శూఱురగ్గర్ తళ్ళీర్ త్తయైప్ప,
పోన్ శ్రిత్తయ్మిన్దునల్లవన్దుణార్ వాఱువిప్పుదల త్తే,
మాన్ ద్రత్తశెంపొణ్ మాణవాళమామునివన్దులనేల్,
ఆన్ శ్రిఱ్కరై త్తపుళియల్లనోతమిఱ్ఱారణమే.

౧౧.

సంప్రదాయచంద్రిక ముగిసెను.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ఛాన్ దు ము త్తై.

—శ్రిశైశ్రిశ్రి—

(పెరియవీయరుసాదించినది.)

సర్వదేశదశాకాలే శ్వావ్యాహతపరాక్రమ ।
రామానుజార్యదివ్యాజ్ఞా వర్ధతామభివర్ధతామ్ ॥

తా.—శ్రీరామానుజాచార్యులవారిదివ్యాజ్ఞా ఆటంకములేని పరా
క్రమముగలదై సర్వదేశములందును సర్వకాలములందును సర్వసమ
యములందును అత్యంతము అభివృద్ధి జెందునుగాక.

(కడ్టాడైయ్గనుసాదించినది.)

రామానుజార్యదివ్యాజ్ఞా ప్రతివాసరముజ్జ్వలా ।
దిగన్తవ్యాపినీభూయాత్ సాహిలోకహితైషిణీ ॥

తా.—ఈలోకముయొక్క తేమమును గోరునట్టి రామానుజా
చార్యులవారి దివ్యాజ్ఞా ప్రతిదినమును ప్రకాశించునదియై లోకమం
తప్పక వ్యాపించుగాక.

౪.

(ఉద్దయవరులసాదించినది.)

శ్రీమత్ శ్రీరజ్జ శ్రియమనుపద్రవామనుదినంసంవర్ధయ ।

శ్రీమత్ శ్రీరజ్జ శ్రియమనుపద్రవామనుదినంసంవర్ధయ ॥

తా.—శ్రీమహాలక్ష్మితోఁ గూడియుండు శ్రీరజ్జనాథా! శ్రీరజ్జేశ్వర్యమును ఉపద్రవములేనిదిగ ఎల్లప్పుడును వృద్ధిబొందింపుమా.

(పెరియకీయరుసాదించినది.)

సమశ్చ్యైలనాథాయకు నీనగరజన్తనే ।

ప్రసాదలబ్ధపరమప్రాప్యతై జ్జగద్యశాలినే ॥

తా.—కు న్తి అనుపట్టణ మందవతరించినవారును భగవదనుగ్రహముచేలభించిన పరమప్రాప్యమగు తై జ్జగద్యముచే నొప్పుచుండువారు నగు తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళ గారికొఱకు దండముసమర్పించుచున్నాను.

(స మ్మెరుమాళ్లుసాదించినది.)

శ్రీశై లేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ ।

యతీంద్రిప్రవణంవందే రమ్యజామాతరంమునిమ్ ॥

తా.—తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళ గారి కృపకుపాత్రులును జ్ఞానభక్త్యాదిగుణపరిపూర్ణులును ఉండే యవరులయందు ప్రావణ్యముగలవారునగు మానాళమామునులకు దండము సమర్పించుచున్నాను.

(మడతుప్పిళ్లైసాదించినది.)

వాఙ్మీతిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళై మాదకవాల్

వాఙ్ముమ్, మానాళమామునివ్ । వాఙ్మీయవ్ క్కుమ్ శీర్.

మాఱ్, తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళై మానిలన్దోర్ । తేరుమ్బడియురై

తా.— తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళ గారు సుఖముగ వర్ధిల్లవలయును, శ్లాఘ్యమైన వైభవముతో సుఖముగ వేంచేసియుండు శ్రీమణవాళమునులు వర్ధిల్లవలయును, నష్టాధ్వర్ణనతిచ్చిన తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళ అర్థవిశేషములను ఈ చేతనులకు స్పష్టమగునట్లు ప్రసాదించిన వక్తృత్వాది వైలక్షణ్యము సుఖముగ వర్ధిల్లవలయును.

(ప్రతివాదిగ్గయజ్ఞరమణ్ణును సాదించినది.)

శైవ్యతామరైత్తాళిణై వాఙ్మీయే, శేలై వాఙ్మీ తిరునాబివాఙ్మీయే,
తుయ్యమార్ బుమ్పురినూలుమ్ వాఙ్మీయే, శున్దర త్తిరుళ్ళోళిణై వాఙ్మీయే
కైయుమేన్దియముక్కోలుమ్ వాఙ్మీయే, కరుణై పొణ్ణియక్కణ్ణిణై వాఙ్మీయే,
పొయ్యిలాదమణవాళమామునిపున్దివాఙ్మీపుగఱ్ఱ వాఙ్మీవాఙ్మీయే.

తా.— ఎఱ్ఱదామరలవంటి పాదములజంట సుఖముగ వర్తిల్లవల
యును, కాషాయవస్త్రము నాభియును సుఖముగ..., పరిశుద్ధమగువక్ష
్యమును యజ్ఞోపవీతమును సుఖముగ..., సున్దరములగు బాహువుల
జంటయును సుఖముగ....., శ్రీహస్తమున ధరించియుండు త్రిదణ్డ
మును సుఖముగ....., దయఉప్పొంగుచుండు నేతద్వయమును సుఖ
ముగ..., అసత్యములేని శ్రీమణవాళమామునులయొక్క దివ్యహృద
యము సుఖముగ..., వారియొక్క కీర్తియు సుఖముగ వర్తిల్లవలయును.

అడియార్ గళ్ వాఙ్మి అరజ్జనగర్ వాఙ్మి,

శడగోపక తణ్ణమిఱ్ఱ నూల్ వాఙ్మి, కడల్ శూఱ్ న [మే.
మణ్ణులగమ్ వాఙ్మి, మణవాళమామునియే, యిన్న మొరునూళ్ త్తాణ్ణిరు

తా.— భాగవతులందఱును సుఖించుటకును శ్రీరజ్జధామము (కో
వెల) సుఖించుటకును, నక్షాత్పూర్ణ ద్రావిడదివ్యప్రబసము సుఖముగ
వర్తిల్లుటకును సముద్రముచే జుట్టబడియుండు ఈ భూలోకము సుఖించు
టకును ఓ మణవాళమామునులు ఇకనొక నూలు సంవత్సరములు వేం
చేసియుండుడు.

(ఓన్నాన వాడమామరైత్తాళిమి తణయక.)

రమ్యజానూత్యయోగీంద్ర పాదరేఖామయంసదా ।

తదాయత్తత్త్వసత్తాదిం రానూనుజమునింభజే॥

ఈ తనియను శ్రీశైలేశ్వరదయాపాత్రమ్ తనియను అనుసన్ధించు
సప్రజంతయును వెంబడిగా, వాసనూమలై మతమునందును ఇతరత
మతసంబంధములును అనుసన్ధించుట సంప్రదాయముగ నున్నది.

శాన్తిముక్తై సంపూర్ణము.